

Національна академія наук України
Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф.Кураса
Українська академія наук
Музей гетьманства

Кривошея В.В., Кривошея І.І., Кривошея О.В.

Неурядова старшина Гетьманщини



Київ
«Стилос»
2009

ББК 6.3
К 59

Рецензенти:

Мицик Юрій Андрійович,
доктор історичних наук, професор кафедри історії
Національного університету «Киево-Могилянська академія».

Щербак Микола Григорович,
доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри архівознавства і спеціальних галузей
історичної науки історичного факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Уманського державного педагогічного університету ім. П.Тичини

К 59 **Кривошея** В.В., Кривошея І.І., Кривошея О.В. Неурядова старшина Гетьманщини. – К.: «Стилос», 2009. – 432 с.

ISBN 978-966-8009-84-6

ББК 6.3

ISBN 978-966-8009-84-6

© Кривошея В.В., Кривошея І.І., Кривошея О.В.
© «Стилос», видання, 2009
© Камінська О., обкладинка, 2009

Вступ

В українській, російській, польській мовах слово «товариш» має дещо різне значення. Словник В. Даля стверджує, що товариш – «рівня в чем-либo», «односум», «сослуживец», «пеший конному не товарищ», тобто не рівня, «конь коню товарищ»¹. Б. Грінченко вважає, що товариш – це «член общества, участник предприятия»², Є. Тимченко – «товарищество, компанія»³, тобто рівна спільнота сотні, полку, війська. Товариш (*maistre*) серед найманців – кіннотник першої шеренги, який служив з власним почетом, утримуваним за його кошт, у складі челядників: почтового або шерегового (друга шеренга) і джур, особистих слуг товариша (третья шеренга), що наглядали за кіннями й зброєю⁴.

В українській **історіографії** найбільший внесок у дослідження історії неурядової старшини зробив Лев Окиншевич⁵. Автор цікавився проблемою виділення зверхнього козацького стану до 1648 р. і зауважував, що відповідно до вживаної тоді номенклатури всі належні до козацького війська особи вважались за членів «військового товариства», а сама назва запозичена з польської традиції. Та вже в той час виділялись «товариші» більш культурні і заможні⁶. Після 1648 р. Л. Окиншевич виділяв як «знатних», «значних» товаришів, перш за все шляхту, яка служила з свого ґрунту у Війську Запорозькому. Він вважав, що ще чисельнішим було коло значних товаришів нешляхетського походження⁷. На думку дослідника, назва «знатне військово товариство» усталюється не одразу, і якийсь час відбувається їх виділення з загалу товаришів. Історик аналізував різні терміни, які співіснували тривалий час: «заслужоний», «знатний», «значний», «старовинний» – і на прикладах показує виразне відокремлення знатного військового товариства у 70–90-х роках XVII ст.⁸ Дослідник вважав, що регіоном первісного формування знатного військового товариства є Стародубський полк, а точніше – північні полки, як наслідок збереження землеволодіння, на півдні ж цей процес почався значно пізніше⁹.

Л. Окиншевич досліджував і зародження бунчукового товариства, наголошуючи, що процес виділення товаришів полку починався одночасно з виділенням бунчукових з 70-х років XVII ст.¹⁰, зауважував тривале співіснування знатного військового товариства поруч з бунчуковим і виділяв 1723 рік як початок процесу офіційного оформлення трьох відламів неурядової старшини, який розтягнувся і на 30-ті роки¹¹.

Значну увагу дослідник приділяв соціальному складу різних рівнів товариства, його освіті та побуту. Він характеризував значне товариство як поміщиків, що володіли населеними маєтками, і вивчав їх економічний стан¹². Розглядаючи питання про замкненість зверхнього стану в Гетьманщині і шукаючи відповідь на питання, чи не проходили до зверхнього стану всі, хто наближався до нього за економічним становищем, вказував на незамкнені соціальні межі у XVIII ст. на прикладі входження до складу значного товариства, особливо до значкового, представників торгівельного і лихварського капіталу. Пояснив він такий стан речей слабшими зв'язками українського шляхетства зі старими феодальними традиціями, порівнюючи із Західною Європою¹³.

Історик зробив спробу дослідити кількісний склад різних розрядів товариства і дані про їх склад за віком¹⁴. Ліміт, який обмежував кількість значкового товариства, на думку Л. Окиншевича, долався за рахунок таких категорій, як «асигновані» в значкове товариство, «підвідомні полковій канцелярії»¹⁵.

Особливо його цікавив характер службових зобов'язань і сама служба товариства. Л. Окиншевич звернув увагу на те, що вона здійснюється за старим феодальним принципом дворянської служби з населеної маєтності¹⁶. Він визначив, що бунчукове товариство виконувало такі доручення центральної влади – гетьмана, ГВК, МК: участь у походах, командування окремими загонами, організація в похід значкових, зустріч і супровід коронованих осіб, бути для «посилок» при гетьмані, супровід гетьмана в поїздках, пишний почет при гетьмані, участь у судовому слідстві (з 1727 р. як асесори суду Генерального, інколи і в полкових судах), участь в судах комісарських (слідство на місці та ухвала рішення), праця в переписах («у ревізіях»), доручення дипломатичного характеру (участь у посольствах, ведення переговорів в XVII ст., у XVIII ст. гінці до Петербургу), участь у перекладі і зведенні правничих книг, скла-

дання інструкцій для комісарів, складання опису речей після смерті старшин різного рангу, збирання підвод для надсилання в різні місця, догляд за будівництвом і виправленням шляхів, догляд за гетьманськими маєтностями, головні доглядачі за поштою, догляд за поштою на окремих трактах, головні екзактори малоросійської індуки, керування Похідною канцелярією гетьмана, роздача державної допомоги бідним та неімущим, засідателі Генеральної рахункової комісії, при розділі маєтностей (добр) померлих старшин та російських військових.

За Л. Окіншевичем, військове товариство було приписане до Генеральної військової кацелярії і виконувало різні її доручення: командування спеціальними частинами, служба на форпостах, вартова служба, постачання козацького війська, командування загонами на будівництві, участь у судовому слідстві (інколи і в полкових судах), участь в судах комісарських (слідство на місці та ухвала рішення), доручення, пов'язані з податками, особливо з 1722 р., коли було впорядковано скарбову службу: полковий збирач (полковий комісар), з 1727 р. це переважно тільки значкові товариші, контроль над фінансами («рахункові комісії»), праця в переписах («у ревізіях»), доручення дипломатичного характеру (участь у посольствах в XVII ст.), доставка звірини і напоїв до Петербургу, виконання доручень у маєтностях, що належали гетьманській булаві, здійснення покупок для дому гетьмана як у полках, так і за межами «в других иностранных местах», контроль на будівництві (гетьманський палац у Батурині в команді генерального підскарб'я та інші), доглядачі пошти.

Історик вважав, що значкове товариство залежало від полковника і часто, окрім урядових доручень, змушене було виконувати приватні доручення полковників. Обов'язки значкових товаришів він визначав так: варта, служба на форпостах, постачання провіанту для війська, догляд за полоненими, збирання і надсилання в похід козаків, збирання інформації стосовно місцеперебування бунчукових товаришів, даних щодо походів бунчукових товаришів, тобто збирали «сказки», супровід хворих козаків з походу додому, супровід російських військових (з російськими рекрутами до Києва), перевірка караулів і роз'їздів проти злодіїв і грабіжників, в командах для викорінення розбійників у задніпровських місцях, фортифікаційні роботи в нових фортецях з командами козаків-робітників (наприклад, фортеці Св. Єлизавети), розвідувальні і шпигунські відрядження, участь у судовому слідстві (судова колегія полкового суду), участь в судах комісарських (слідство на місці та ухвала рішення), доручення, пов'язані з податками, особливо з 1722 р., коли було впорядковано скарбову службу: полковий збирач (полковий комісар); збір окремих податків, контроль над фінансами («рахункові комісії»), праця в переписах («у ревізіях»), доручення дипломатичного характеру (супровід послів, розмежування кордонів, гінці з листами до провінційної влади, інколи до Петербурга), так як бунчукові і військові товариші знаходились для виконання поточних доручень при гетьмані і ГВК, то і значкові товариші повинні були чергувати при полковому центрі («були на ординарсі»). Їх називали ординарсовими чи ординарними. До їх обов'язків входило виконувати розпорядження полкової влади, навіть купувати канцелярське приладдя (папір, сургуч, свічки), виконувати дрібні доручення Генеральної Канцелярії (для посилок від полку по 2 значкових товариші (1737), потім по 3 (з 1740)), з командою козаків полювати дичину для імператорського двору, передача символів влади при «обранні» сотників (корогву), складати описи спадкового майна старшин, завідувати різними перевозами (наприклад переволочанським), були при пожежній команді (Полтава, 1750), нагляд за заходами під час епідемії хвороб, в командах по боротьбі з сараною, в командах на будівництві мостів, при вівчарнях «у догляду за полковими комісарами», доглядачі за відбірними вівцями, догляд за ранговими маєтностями, доглядачі над тимчасовими командами робітників (заготівля дрів, сіна для кінських заводів), супроводжувати команди робітників на будівництво, охороняти майно, яке залишилось по смерті старшин (полковника), супровід колодників, приймання скарбових сум, при тютюнових конторах, при будівництві в'язниць, збір і висилка возів на різні потреби, збір биків для різних потреб, приставами при «возах волових», «певчі» при петербурзькому дворі, комісія «прав Малороссийских», обслуговували Генеральну Артилерію по лінії адміністративних та подарських доручень.

Слідом за О. Лазаревським, Л. Окіншевич вважав 1740 р. початковим у процесі надання звання бунчукових, військових і знакових товаришів у відставку¹⁷.

Дослідник вивчав також форми прийняття і виключення з рядів знатного товариства. Він відмітив курінний поділ бунчукових товаришів та поширення компутів значного товариства¹⁸.

Окремою сферою зацікавленості дослідника була система привілеїв і пільг у владі та в судовій і податковій системі щодо неурядової старшини¹⁹. Аналізуючи питання проходження відламів товариства до зверхнього стану Російської імперії, Л. Окіншевич зробив висновок про незаперечне проходження до дворянства бунчукового товариства, а от нащадкам військового і значкового товариства довелось тягатися з Герольдією аж до указу 1835 р., який визнав права дворянства за військовими товаришами і відмовив значковим²⁰.

Новою значною сторінкою в історіографії неурядової старшини стала спадщина В. Панашенко. Час виникнення бунчукового товариства вона трактує як «започатковане наприкінці XVII ст.» і вважає, що воно «рельєфно проявилось за гетьманування І. Мазепи та І. Скоропадського»²¹. Дослідниця звер-

нула увагу на заохочення і покарання бунчукових товаришів до несення служби, функції наказних полковників, командирів команд на форпостах і порубіжних лініях, прийом провіанту для армії, перевірку стану шляхів, організацію роботи поштових станцій, супровід значних світських і духовних персон, засідання в полковому і Генеральному судах²². Вона вказала на соціальну неоднорідність серед бунчукового товариства, яка визначала «первостатейність» і «второстатейність»²³. На жаль, наявні документи не дозволяють більш детально дослідити цю проблему, в наявних реєстрах і відомостях подібна ієрархія відсутня. Здійснила порівняльний аналіз козацької старшини Чернігівського полку на час Генерального слідства про маєтності 1729–1730 рр., вказавши на маєткові комплекси бунчукових товаришів Андрія і Якова Полуботків (1609 дворів), Семена Лизогуба (1170 дворів), Андрія Борковського (401 двір), Івана і Михайла Скоропадських (224 двори²⁴). Автор робить висновок, що «основна частина приватновласницьких маєтностей у Лівобережній Україні (крім Гадяцького полку) належала бунчуковим товаришам»²⁵. Не викликає заперечень теза про те, що «сімейні зв'язки між бунчуковими товаришами були одним із чинників зміцнення їх політичної ваги в суспільстві та множення їхніх маєтностей», проте слід розширити це твердження: не тільки сімейних зв'язків з бунчуковими товаришами, а з представниками всієї козацької, духовної і міщанської еліти Гетьманщини. Так, бунчуковий товариш Йосип Васильович Рославець (1725 – 1798 – ?) першим шлюбом був одружений з донькою генерального хорунжого Ганною Миколаївною Ханенко, а другим – з донькою генерального судді Оленою Олександрівною Дублянською²⁶, Михайло Гнатович Рубець (? – ран. 1735) був зятем (1729) генерального обозного Якова Лизогуба, Іван Михайлович Миклашевський (? – 1740.26.02.) – полковника лубенського Василя Савича, Степан Іванович Лашкевич – полковника прилуцького Григорія Галагана.

Значковий товариш Леон Семенович Пілатович одружився з донькою вїта стародубського Спиридона Ширая, донька новгород-сіверського вїта Євфимія Костянтинівна Пригара стала дружиною значного військового товариша Федора Самійловича Добронизького (? – 1706), син вїта погарського Іван Климович Пісоцький (1734 – ?) мав двох дружин: Марфу Артемівну Лашкевич (? – ран. 1783), доньку військового товариша²⁷ і Уляну Осипівну Рославець, доньку бунчукового товариша. Бунчуковий товариш Антон Максимович²⁸ одружився з донькою чернігівського вїта Оленою Степанівною Отрохович (? – 1752).

Абшитований бунчуковий товариш Павло Петрович Сахновський (1724 – 1784 – ?) був одружений з донькою протопопа сосницького Євдокією Федорівною Полторацькою (1736 – ?), бунчуковий товариш Федір Олександрович Чуйкевич (? – 1684 – 1760) – протопопа кролевецького Марією Дем'янівною Макоською²⁹, військовий товариш з Лубенського полку Іван Ковалевський (1743 – ?) одружився з донькою протопопа лохвицького Ганною Корнилівною Кривецькою³⁰, донька бунчукового товариша Ганна Григорівна Андріанопольська була дружиною протопопа Якова Павловича Світа (1747 – ?), у їх володінні було 276 підданих в 1 селі і 1 хуторі (1788). Протопоп Олексій Жуковський (1723 – ?) був чоловіком доньки бунчукового товариша Уляни Григорівни Богданович³¹. Абшитований військовий товариш Павло Коробов (1730 – ?) – доньки прилуцького протопопа Параски Карпенської, абшитований військовий товариш Семен Рубан (1740/1748 – ?) – доньки протопопа опішнянського Марини Яківни Костенської³², військовий товариш Онисим Білогруд (1750 – ?) – доньки протопопа роменського Тетяни Данилівни Паскевич³³, військовий товариш Олексій Островський (1746 – 1782 – ?) – доньки протопопа іркліівського Уляни Йосипівни Кононович³⁴.

В основі принципу родової спадковості лежала земля і заслуги предків. У пропонований довідник включені бунчукові товариші зі спадкових родин Гамалії, які дали Війську Запорізькому 20 старшин в цьому ранзі, Забіл (18), Лизогубів (18), Марковичів (18), Борозн (17), Кулябок (16), Солонин (16), Миклашевських (13), Новицьких (13), Губчиц (11), Бутовичів (10), Милорадовичів (10), Савичів (9), Скоропадських (8), Рубців (8), Карпек (8), Сахновських (8), Горленків (7), Домонтовичів (7), Кочубеїв (6), Покорських (6), Раковичів (6), Романовичів (6).

В. Панащенко визначила функції військових товаришів так: нерідко командували сотнею, супроводжували головну артилерію, відали скарбницею, боєприпасами, робота в комісіях рахункових, слідчих, межових, порубіжних, купівля для армії коней та волів, заготівля провіанту та фуражу, нагляд за шляхами та поштовими трактами, будівництво в Глухові та Батурині гетьманських резиденцій, спорудження фортець, облік гербового паперу, догляд за вільними військовими посполитими³⁵. До функцій, які нею називаються, але з якими погодитися не можна, віднесемо службу «в полковій канцелярії» «в званні войсковых канцелярист» та «полковых канцелярист»³⁶. Полковий канцелярист міг отримати чин значкового, а іноді військового товариша, військовий канцелярист, як правило, отримував наступний чин військового товариша, лише іноді (у зв'язку з особистими причинами і неможливістю продовження служби та невислугою чину військового товариша) – значкового товариша. Були випадки, коли старшина знаходився на посаді старшого полкового канцеляриста і одночасно мав чин військового товариша.

Значкове товариство дослідниця вважає нижчою ланкою знатного військового товариства³⁷.

Найбільшою заслугою В. Панащенко в дослідженні неурядової старшини є фундаментальне розширення джерельної бази її дослідження. Цей напрям продовжили О. Репан, І. Ситий, С. Горобець та І. Кривошея³⁸. Серед опублікованих реєстрів – бунчукових товаришів 1729 р.³⁹, 1736 р.⁴⁰, значкових товаришів Чернігівського полку 1732 і 1737 рр.⁴¹, перелік неурядової старшини 1756 р., чий «сказки» збереглися у ЦДІА України в Києві⁴², табель військових товаришів 1763 р.⁴³, компут бунчукового товариства 1729, 1734 рр., про можливість залучення бунчукових товаришів Стародубського полку на цивільну службу 1775 р., значкові товариші Київського 1779 р., Прилуцького 1775 р., Переяславського 1778 р., Стародубського 1778 р. полків⁴⁴.

Увагу неурядовій старшині приділив В. Кривошея, який відзначив перехід полкового товариства у значкове товариство, вказав на існування куренів значкових товаришів, наголосив на існуванні перехідної форми, такої як значні бунчукові товариші⁴⁵, висловив думку про те, що бунчукове товариство було інституцією гетьманської влади⁴⁶. Дещо пізніше назвав часовий проміжок, в який згадувалися значні бунчукові товариші (1723–1729 рр.)⁴⁷. Розглядаючи роль значних військових товаришів, він вважає, що «наявність цієї категорії засвідчувала республіканські традиції, коли «славні» у Війську товариші нарівні з діючою старшиною могли впливати на гетьмана, на події в полку»⁴⁸.

Канадський історик З. Когут вважає, що неурядова старшина «мала свою формальну організацію – Значне військове товариство». Дещо необґрунтованою є заява про те, що неурядова старшина «в середині XVIII ст. поділялася на три соціальні категорії». З нашої точки зору, вірніше буде стверджувати, що соціальний стан значною мірою впливав на отримання одного з трьох звань неурядової ієрархії. «Градації у Значному військовому товаристві визначав не військовий чи адміністративний, а соціальний ранг, фактично від нього залежало призначення на всі посади, тому найвищі урядовці набиралися з числа перших двох категорій»⁴⁹. Зауважимо, що найвищі урядовці обиралися не з двох категорій, а лише з бунчукового товариства.

Джерелознавчі, регіональні, генеалогічні⁵⁰ і майнові⁵¹ аспекти проблеми досліджує І. Кривошея.

Г. Швидько слушно вказала на те, що гетьман бунчукове товариство використовував, «вилучаючи його з-під сотенної і полкової юрисдикції і підпорядковуючи своїй владі і суду»⁵².

С. Горобець зазначив, що «володіння козацькими ґрунтами, що давало змогу відбувати військову службу власним коштом, слугувало головною підставою для здобуття чину значкового товаришу»⁵³, стосовно складу значкового товариства він небезпідставно вважає, що «до складу значкових потрапляли козаки із заможних родин, полкової і сотенної старшини, канцеляристів, міських урядовців, навіть вихідців з духовенства»⁵⁴.

Історіографія неурядової старшини, незважаючи на наявність монографії Л. Окиншевича, потребує сучасного серйозного дослідження. Навіть в найзагальніших рисах, проблема еволюції неурядової старшини вимагає уточнення хронологічних меж переходу від однієї категорії до іншої, пояснення причин зміни статусу окремих категорій товариства, відмови і повернення до звання військового товариша в 30-40-х роках XVIII ст. та багатьох інших аспектів проблеми.

Класифікація джерел досліджуваної проблеми спирається на загальну джерелознавчу класифікацію. Враховуючи особливості дослідження з письмових джерел, особливу увагу надаємо документальним. З нашої точки зору, у класифікації варто відобразити документи державного (як центральних органів влади, так і місцевих), громадського (різних недержавних організацій, насамперед станово-дворянських), церковного і приватного походження. В повній мірі використані законодавчі акти, актові джерела, справочинні документи, статистичні матеріали, причому останні для вказаної проблематики мають першочергове значення.

Серед законодавчих актів важливі вказівки щодо старшини маємо в універсалах гетьманів та полковників. Універсали різних гетьманів частково опубліковані, деякі знаходяться в архівосховищах. Серед гетьманських універсалів для досліджуваної тематики першочергове значення мають універсали про призначення на уряди, їх доповнюють полковничі універсали на чин значкових товаришів.

Два універсали гетьмана Ю. Хмельницького від 23 липня 1660 р. викликають запитання щодо їх автентичності: датовані одним днем, а Карпо Мокрієвич в одному із них названий військовим товаришем, а в іншому – полковим писарем чернігівським⁵⁵. На жаль, всі знані варіанти цих універсалів – копії.

Документи спеціально фіксували призначення неурядової старшини. Наприклад, справа «Про призначення значкового товариша Петровського писарем в 3-й компанійський полк (1769)»⁵⁶, гадяцьким полковним суддею – бунчукового товариша Василя Биковського (1738)⁵⁷, універсал про призначення значкового товариша Івана Кущинського на посаду царичанського сотника (1748⁵⁸), звільнення у відставку та надання чину значкового товариша бурмістру Полтавського магістрату Андрію Терентенку (1758)⁵⁹, призначення значкового товариша Василя Потоцького сотником Кишенської сотні на місце покійного брата Тимофія (1759)⁶⁰ тощо. В одній справі зосереджена інформація про приведення до присяги і отримання патенту на чин військового товариша Пошевні в жовтні 1771 р.⁶¹.

Крім призначення, джерельна база дозволяє відстежити звільнення з посади. Зразком таких документів може слугувати справа про звільнення у відставку через хворобу військового товариша Сулими 10 січня 1771 р.⁶², універсал гетьмана Розумовського про звільнення від служб бунчукового товариша Леонтія Метельського за його проханням через старість⁶³. Цікавими є справи і про неприсвоєння чину через відсутність вакансії, наприклад, козаку Ярошу в 1770 р.⁶⁴, справа про призначення отаманом м. Орель сина значкового товариша Чорниша Данила 1760 р.⁶⁵

Надання земель від гетьманів, Малоросійських колегій, підтверджуючі універсали дозволяють побачити в еволюції формування маєткових комплексів, земельних та інших надань. В Київському полку отримав землі військовий товариш Євреїнов⁶⁶, ротмістр Дніпровського пікінерного полку Кагановський подав зиск про перегляд справи щодо визнання рішення Малоросійської колегії про відняття у його тестя, військового товариша Ковалевського, с. Шкурати для передачі до Генеральної скарбової канцелярії⁶⁷. Універсал гетьмана Д. Апостола підтвердив права військовому товаришу Осипу Ситенському на с. Серединка в полковій сотні Гадяцького полку⁶⁸. Бунчуковий товариш Юхим Дараган 1751 р. отримав універсал гетьмана К. Розумовського з підтвердженням прав на с. Бошни⁶⁹. Універсалом гетьмана І. Скоропадського відновлювалося право на власність військового товариша Івана Забіли, яку відібрав Мазепа⁷⁰. Так, в універсалі про розмежування вовчківських і церковницьких земель вказується на лист Захара Шийкевича і Василя Чуйкевича від 1694 р.⁷¹ Перший в універсалі названий значним військовим товаришем, а другий – реєнтом. Ці звання обидва старшини мали на час видання універсалу, але не в 1694 р., коли перший з них був писарем ГВС і військовим товаришем, а другий – старшим військовим канцеляристом.

Особливо багатий на вживання терміна «значний бунчуковий товариш» 1729 р. Лише в лютому цього року в журналі діловодства гетьманської канцелярії ним титулувалися Семен Чуйкевич, Василь Томара, Андрій Горленко⁷².

Як вже зазначалося вище, першочергове значення для вивчення неурядової старшини мають статистичні матеріали. Звичайно, найбільш цінним джерелом цієї групи є реєстри чи компути.

Особливо цінною є інформація у компутах бунчукових, значкових товаришів, щорічних «Ведомостях» про старшину по кожному полку, а також зведених реєстрах старшини Гетьманщини (насамперед 1725, 1744, 1746, 1750 рр.). Неурядова старшина також фіксувалася у реєстрах учасників походів, як-от реєстри козаків, полкової, сотенної старшини, бунчукових і значкових товаришів з переліком військових походів, в яких вони брали участь, та козаків, які через убогість були звільнені від походів 1724, 1725, 1734 рр.⁷³, відомості і особистому табелі полкових канцелярій про значкових товаришів і козаків, які знаходяться в військових походах, на форпостах та вдома від 5 січня 1735 р.⁷⁴, справі про призначення значкових товаришів з козаків в 1736–1740 рр.⁷⁵

Неурядову старшину фіксували і в кожному полку. У Гадяцькому полку її представляють такі документи: «Відомості і особистий табель Гадяцької полкової канцелярії про значкових товаришів» 1735 р., «Послужні списки» про службу значкових, військових товаришів 1763 р., справи про присвоєння чинів і звільнення у відставку старшин полку в 1769–1770 рр., відомості і особистий табель Гадяцької полкової канцелярії про значкових товаришів. 30 вересня 1735 р.⁷⁶, відомість і особисті табелі Гадяцької полкової канцелярії про наявність значкових товаришів і козаків та ступінь їх готовності до військового походу в жовтні 1735 р.⁷⁷, особова відомість Гадяцької полкової канцелярії про значкових товаришів і козаків, відправлених у перший польський похід в жовтні 1735 р.⁷⁸. Останній період існування козацької держави і персональний склад старшини в Київському полку розкривається «послужними» списками полкової старшини, сотників, військових і значкових товаришів, отаманів, осавулів, хорунжих і писарів 1782 р., «Ведомістю» про службовців Київського полку з вказівкою часу вступу на службу, отримання чину, участі в походах, кількості підданих (1775⁷⁹), «Послужними списками» службовців Київської полкової канцелярії (1774–1775)⁸⁰, бунчукових і військових товаришів Київського полку станом на 8 січня і 24 жовтня 1776 р.⁸¹. Ці дані доповнюють послужні списки чиновників Козелецького, Остерського земських, Київського гродського судів і Київської сотенної комісії за січень 1776 р.⁸². Миргородський полк документований справами про присвоєння звань значкових товаришів дітям старшини 1752–1754 рр., формулярними списками сотенних отаманів, значкових товаришів початку 80-х рр. XVIII ст., Лубенський – «сказками» військових, значкових товаришів Лубенського полку (1761), формулярним списком військових товаришів, возних і канцеляристів 1782 р. Джерельну базу дослідження Переяславського полку складають формулярний список сотенних отаманів, осавулів і значкових товаришів полку 1783 р., послужні списки значкових товаришів, сотенних осавулів, сотенних отаманів 1785 р., послужні списки возних станом на 13 липня 1775 р.⁸³. З джерел цієї групи, які присвячені Полтавському полку, вдалося залучити «Именной список значковых товарищей и козаков рядовых и пеших орвжейных, без орвжейных, которые на лицо обретаются в полку и кто в яких отлучках в 1735 г.», список значкових товаришів 1736 р., бунчукових, значкових, військових товаришів (1761 р.). Стосовно неурядової старшини Прилуцького полку збереглися відомості про бунчукових, військових, абшитованих значкових товаришів (1761 р.), «Ведомость о присутствующих в

Прилуцкой полковой канцелярии и во всех полковых и сотенных чинах за 1774 г.»⁸⁴. Їх доповнюють «Ведомость уволенных со службы чинах Прилуцкого полка за 1772 г.»⁸⁵, «Ведомость о присутствующих в Прилуцкой полковой канцелярии и во всех полковых и сотенных чинах за 1773 г.»⁸⁶, «Ведомость уволенных со службы чинах Прилуцкого полка за первую половину 1779 г.»⁸⁷. Значні прогалини в документації цієї групи є стосовно Стародубського, Ніжинського полків, яка представлена лише «сказками» бунчукових, військових і значкових, абшитованих значкових товаришів 1762 р. Чернігівський полк, крім таких самих документів, представлений «річною» і «піврічною» відомістю про служби полкових старшин, значкових товаришів і сотенної старшини 1779 р.

Поруч з реєстрами виключне значення мають присяжні книги. Відомості про присягу імператриці козаків та духовенства Київського (1741–1742 рр.)⁸⁸, Лубенського (1741 р.)⁸⁹, Ніжинського (1741 р.)⁹⁰, Переяславського (1741–1742 рр.)⁹¹, Миргородського (1741–1742 рр.)⁹² полків досить часто наводять реєстри не тільки неурядових старшин, що присягала, але і їх дітей.

Окремою групою джерел є документи Генерального слідства про маєтності і Румянцевської ревізії.

Для вивчення неурядової старшини неабияку вагу мають судові документи, купчі. Ці джерела переважно зосереджені у міських актових книгах, актах полкових судів. Серед судових документів значна частина стосується захоплення земель: 1771 р. козаки 1-ї Пирятинської сотні звинуватили бунчукового товариша Гамалію і значкового товариша Вакуловича у захопленні землі в с. Малютинці⁹³, 1769 р. священник с. Велико-Селецького 2-ї Пирятинської сотні С. Габич сповіщав про напад на його дім отамана Клепана з козаками і захоплення млинових жерновів бунчуковим товаришем Кулябкою⁹⁴, батька і братів козака Басанської сотні Переяславського полку П. Галаса спробував закріпачити та захопити їх майно бунчуковий товариш Стрешенцов⁹⁵. Ще 1768 р. бунчуковий товариш Іваненко здійснював покріпачення мешканців с. Гостролуччя Переяславського полку⁹⁶. Судові джерела засвідчують прояви хабарництва. Так, збереглася справа зі звинуваченням військового товариша Соболевського у хабарництві і розкраданні провіанту (1769 р.)⁹⁷, справа бунчукового товариша Новаковича про хабарництво (1769 р.)⁹⁸.

В останній період існування козацької держави з'явилося таке джерело, як послужні списки земських, судових і підкоморних установ. Більшість службовців цих установ попередньо перебували у козацько-старшинському середовищі самі чи належали до козацько-старшинських фамілій. Виключне значення мають фонди намісницьких управлінь. Найбільше таких матеріалів у фонді Київського намісництва (1782–1799 рр.) (ф. 193), найменше – Катеринославського (1781–1796 рр.) (ф. 209), яке збереглося найгірше. Деякі матеріали знаходимо в Чернігівському (1782–1797 рр.) (ф. 204) і Новгород-Сіверському (1781–1797 рр.) (ф. 206) намісницьких правліннях, канцелярії малоросійського генерал-губернатора (1765–1795 рр.) (ф. 763), київської губернської канцелярії (1709–1781 рр.) (ф. 59). Комплексною групою джерел є здійснені у 1779–1783 рр. описи намісництв. Опис Новгород-Сіверського намісництва відзначається серед них найбільшою інформативністю. У ньому згадані неурядові старшини з географічною локалізацією у кожному селі. Опис Київського намісництва фіксує всіх власників-старшин на 1781 і 1787 рр. В описі Чернігівського намісництва є лише окремі згадки, і у питанні персоналізації він значно поступається двом попереднім описам, причому так званий опис Д. Паценка порівняно з описом Шафонського має більшу інформативність для дослідження нашої проблематики.

Серед матеріалів намісницьких, губернських і повітових дворянських зібрань відзначимо відомості щодо проходження служби, майнового і сімейного стану дворян різних років і різних повітів, рапорти і списки, подані графу Румянцеву-Задунайському про дворян різних повітів. Першочергове значення мають матеріали кінця XVIII ст., пов'язані з входженням неурядової старшини до дворянства. Поколінні родовідні розписи заносилися в особові справи, які потім узагальнювалися у родовідні книги. Невичерпний матеріал про старшину знаходиться у такій книзі Новгород-Сіверського намісництва, де на відміну від Чернігівського (що теж збереглися), робилися записи не лише про конкретного старшину на час запису (10 січня 1788 р., 15 грудня 1790 р.), але і фіксувалася вся інформація стосовно його родоходу, згадувалися його попередники з вказівкою чину, серед яких були і представники неурядової старшини.

Зі статистичних джерел церковного походження велике значення мають метричні і сповідальні книги. З метричних книг дізнаємося, що Левицький-Леоновський Михайло з дружиною Марією 11 листопада 1781 р. стали батьками Марка⁹⁹. Згідно з даними родовідної книги дворянства Чернігівського намісництва, Марія була донькою бунчукового товариша Стрешенцова¹⁰⁰. Метрична книга дозволила встановити вік і дату смерті військового Артема Білоцерківця, значкових товаришів Стефана Кисловича, Івана Чепурки¹⁰¹.

Документами особистого походження є «сказки», заповіти, яким значну увагу надавав ще О. Лазаревський. Для біограм як окреме джерело мають непересічне значення автобіографічні матеріали, до-

сліджені як масиви «сказок» 1756 і 1761/1762 рр., так і окремих старшин. Наприклад, «сказка» сотника новоміського Стародубського полку Тимофія Силенка детально знайомить з його бойовою біографією протягом 1705–1734 рр.¹⁰². Проте автор не вказав того факту, що його сотництву передувало знаходження в компуті значкового товариства, хоча дотичні факти і в «сказці» про це свідчать, як-от його комісарство полкове у 1729 р. З рання «сказок» варто згадати борзнянського сотника Михайла Забілу 1727 р., який попередньо був і значковим товаришем¹⁰³.

В Інституті рукописів НБУ ім. В. І. Вернадського зберігається цілий збірник тестаментів 1636–1761 рр.¹⁰⁴, окремі тестаменти розпорошені у різних архівних фондах. Про всяк випадок заповіт «в походе войсковом за Халчею» склав значний військовий товариш Пантелеймон Радич в липні 1701 р. Заповіт військового товариша Стародубського полку Івана Тимошенка 4 липня 1701 р. вперше опублікований 1854 р. і нещодавно перевиданий С. Павленком¹⁰⁵. В цьому документі зафіксовані статки військового товариша, який був сином полковника. Вдова бунчукового товариша Михайла Єсимонтовського (? – 1746), донька полкового писаря Марина Григорівна Скорупа перед смертю, згідно «порядку малоросійському», 1 лютого 1765 р. написала заповіт, в якому все рухоме і нерухоме майно відписала Павлу Скорупі: с. Буду, д. Писарівку та мглинський ґрунт¹⁰⁶. Об'єктивна цінність цих документів полягає в тому, що фіксується матеріальний стан на час написання заповіту, іноді вказується час і джерела його формування, в карабарації (звістці про підтверджуючі знаки) фіксується група старшин, яка підписувалася. Крім того, простежується вся система родинних зв'язків. Мотив створення подібних документів є основою їх достовірності.

З цією групою джерел тісно пов'язані матеріали чолобитних, як, наприклад, Павла Миклашевського зі скаргою на бунчукового товариша, писаря генерального військового суду Данила Поморського про незаконне володіння ним землями, що належали Миклашевським¹⁰⁷.

Досить поширеною була практика звільнення від нарядів. З архівних справ дізнаємося, що абшитований військовий товариш Зарудний через стан здоров'я був звільнений від присутності в Яресківському сотенному правлінні, бунчуковий товариш Новицький за станом же здоров'я – від несення нарядів¹⁰⁸, військовий товариш Короленко через втрату майна в результаті пожежі – від призначення в похід 1769 р.¹⁰⁹. Сюди ж варто додати звільнення від податків. Серед документів такого характеру зустрічається «супліка» від 5 січня 1729 р. значкового товариша Опанаса Адаменка про звільнення від сплати податку за володіння млином¹¹⁰.

Особливу увагу привертають документи особистого походження про розподіл майна чи подальші суперечки. Часто в таких справах зосереджується інформація про кілька родин, як, наприклад, у справі про значкового товариша Родіона Янченка з бунчуковими товаришами Миколою і Михайлом Борознами Лопазенськими про ґрунти 1741 р. Типовими справами цієї групи є справа про розподіл майна між спадкоємцями померлого військового товариша Левицького (1767–1768 рр.), про суперечку за спадок між братами і сестрами Требинськими (1779–1782 рр.), справа дружини померлого бунчукового товариша Романа Янова Параски з її доньками, дружиною колезького асесора Осипа Туманського та іншими її сестрами про порушення ними батьківського духовного тестаменту 1770 р., через захоплення яготинської греблі з млинами і ґрунтами у 1782 р. між полковником Лукашевичем і бунчуковим товаришем Марковичем ще за позивом останнього до матері Лукашевича, яка вже померла. Більш рівний характер мають договірні записи бунчукових товаришів братів Миклашевських про розподіл спадкових маєтків 1754 р., а також між спадкоємцями маєтностей померлого бунчукового товариша Стороженка (15 вересня 1767 р.). Такі справи дозволяють простежити склад та формування маєткових комплексів, від яких власників переходили ті чи інші надбання, доповнити цими даними біограми.

Джерельний аналіз дає можливість зробити висновок про те, що надійними джерелами є реєстри, присяги, «сказки», послужні списки, метричні і сповідальні книги, Генеральне слідство про маєтності, Рум'янцевська ревізія, пом'яники, заповіти, метричні і сповідальні книги, судові та маєткові документи. Для дослідження неурядової старшини першочергове значення мають дворянські родовідні книги, контрольним джерелом є поминальні записи синодиків. З наративних же джерел найбільшу увагу привертає листування, в меншій мірі – літописи.

Охарактеризована вище джерельна база відзначається різноманітністю і дає можливість вирішити поставлені завдання комплексного дослідження персонального складу козацької старшини. Прагнучи спертись на повноту фактів, автори використали всі наведені вище групи джерел, здійснивши перехресне співставлення їх даних.

Географія поширення товариства була загальнодержавною і виникла вона ще в козацьких полках дореволюційної доби, тобто до 1648 р. Так, Адам Пясецький названий товаришем сотні Остапа Слуцького у війську гетьмана Лободи¹¹¹, у купчій Іван Тихонович Волевач значиться як «значний реєстровий козак и обиватель мескій Чегринский» (1615)¹¹².

«Товариш сотні», відповідник польського «товариш корогви», як бачимо, мав загальнодержавне поширення, а його згадки в джерелах залежать від збереження її в тому чи іншому регіоні.

Товариші і значні товариші сотні

<i>Сотня</i>	<i>Ім'я і прізвище</i>	<i>Дата</i>	<i>Джерело</i>	<i>Місце створення джерела</i>
Товариш Глухівської сотні ¹¹³	Юрій Годун	1664	Універсал	М. Вороніж
Товариш сотні Сосницької ¹¹⁴	Опанас Олексійович	1680	Купча	М. Сосниця
Товариш значний сотні Сосницької ¹¹⁵	Петро Онуфрійович	1698	купча	М. Чернігів
Знатний товариш сотні Пирятинської ¹¹⁶	Леонтій Кичкаров син	1699	тестамент	М. Пирятин
Значний товариш глухівський	Василь Федорович	1687	Гетьманський універсал	М. Батурин
Товариш сотні ¹¹⁷	Ян Павловський	1701	купча	М. Глухів
Товариш сотні Глухівської ¹¹⁸	Іван Шкирмот	1690	Гетьманський універсал	М. Батурин
Товариш Батуринської сотні ¹¹⁹	Дмитро Нестеренко	1685		
Товариш сотні Сенчанської ¹²⁰	Василь Тройка	1690	Полковничий універсал	М. Пирятин
Товариш і обиватель почепський ¹²¹	Яків Павлович Великосович	1703	Гетьманський універсал	М. Батурин
Товариш сотні Ромненської ¹²²	Семен Остапович Ласкевич	1709	Гетьманський універсал	

Таблиця засвідчує загальногетьманську географію і час використання терміну «товариш полку» в 90-ті рр. XVII – 20 –ті рр. XVIII ст.

Товариші і значні товариші полку

<i>Полк</i>	<i>Ім'я і прізвище</i>	<i>Дата</i>	<i>Джерела</i>	<i>Місце створення джерела</i>
Товариш полку Чернігівського ¹²³	Іван Молявка	1693	купча	С. Мохнатин
Товариш полку Чернігівського ¹²⁴	Семен Ялинський	1698	тестамент	М. Чернігів
Товариш значний полку Чернігівського ¹²⁵	Сава Іовенко	1692	Гетьманський універсал	М. Батурин
Товариш полку Стародубського ¹²⁶	Стефан Ширай	1697	Гетьманський універсал	Іванполе
Товариш значний полку Чернігівського ¹²⁷	Павло Полуботок	1698	купча	М. Чернігів
Знатний товариш полку Полтавського ¹²⁸	Захар Старицький	1700	Гетьманський універсал	М. Батурин
Товариш значний полку Переяславського	Парфен Томара	1702	Гетьманський універсал	М. Батурин
Знатний товариш полку Чернігівського ¹²⁹	Мойсей Дмитрович Нестеренко	1716		
Знатний товариш полку Полтавського ¹³⁰	Федір Случановський	1707	Гетьманський універсал	М. Батурин
Товариш полковий	Недоведцкий Василь	1706	купча	М. Чернігів
Знатний товариш полку Полтавського ¹³¹	Кованька Петро	1709	Гетьманський універсал	Під Решетилівкою
Значний товариш полку Лубенського ¹³²	Опанас Михайлович Жуковський	1716	універсал	

Пошуки ж коренів військового товариства на Стародубщині, на противагу південним полкам, є хибними. Джерела засвідчують розвиток значного військового і військового товариств в Полтавському полку¹³³ як символу республіканізму і незначне проникнення туди інституту бунчукового товариства.

Задля забезпечення деяких родин гетьманською опікою і захистом, гетьмани (розпочинаючи з Самойловича (1685 р.)) брали їх представників під бунчук – головний військовий знак.

Бунчукове товариство, яке почало в той час складатися, існувало поруч із значним військовим товариством, але, на відміну від нього, було явищем, народженим не традиціями Війська Запорозького, а гетьманом – як інституція його влади. З цієї точки зору є цікавим спостереження О. Шафонського, який стверджував, що статус значних військових товаришів і військових товаришів був значно вищим, ніж у новоутворених бунчукових товаришів,¹³⁴ і це вірно, бо перші вислужили це своєю військовою службою перед полчанами і серед полчан, а другі – перед гетьманом.

Майновий стан бунчукового товариша залежав від нього самого, його батьків чи родичів. Військову службу він здійснював за свій кошт, використовуючи свою «козацьку» чи «шляхетську» землю, яку він отримав від батька, матері, діда, тестя. На жаль, в літературі продовжується тиражування ненаукових тверджень про якісь 200 дворів на чин бунчукового товариша¹³⁵.

Деяке непорозуміння викликає і фактична служба бунчуковим, військовим, значковим товаришем, а отримання універсалу на цей чин лише через кілька років. Це пояснюється протиріччям між традицією і новою практикою. Наявність козацької землі, з якої служили, була гарантією твого козацького статусу. В козацькому середовищі це переносилося і на землі значних козаків, тобто діти значкового товариша служили з батьківської землі і самі були значковими товаришами, а з 1734 р. на це необхідно було обов'язкове офіційне підтвердження владних інституцій, яке претенденти не дуже намагалися отримати, особливо якщо їх майновий стан дозволяв ігнорувати соціальну статусність чи, навпаки, статки не дозволяли виконувати передбачувані обов'язки.

Поступово, ліквідуючи залишки республіканізму в організації війська, гетьмани (насамперед І. Скоропадський) замінюють значне військове товариство бунчуковим, військовим і значковим товариствами. Колишні значні військові товариші (хто ще залишався живим у 1710-х – 1720-х рр.), в залежності від ласки гетьмана, отримували чин бунчукового, військового, чи навіть значкового товариша. Як перехідні форми зустрічаються значні бунчукові товариші, значні військові канцеляристи. Так, ще у 1723 р. Василь Полоницький, Петро Корецький іменувалися значними бунчуковими товаришами¹³⁶, а Василь Томара навіть у 1729 р. Іноді такі родини бралися під гетьманську протекцію. Наступна таблиця засвідчує, що значне військове товариство також мало загальнодержавне поширення.

Значні військові товариші

<i>Полк</i>	<i>Ім'я і прізвище</i>	<i>Дата</i>	<i>Джерела</i>	<i>Місце створення джерела</i>
Значний військовий товариш ¹³⁷	Яків Солонина	1687	Гетьманський універсал	М. Батурин
Значний військовий товариш ¹³⁸	Юхим Вечорка	1687		
Значний військовий товариш	Тишко Підлісний	1688	Вирок суду	М. Гадяч
Знатний військовий товариш ¹³⁹	Данило Лісницький	1689	Царська грамота	М. Москва
Значний військовий товариш ¹⁴⁰	Іван Сулима	1689	Скарга	М. Переяслав
Значний військовий товариш ¹⁴¹	Леонтій Черняк	1690	Гетьманський універсал	М. Батурин
Значний військовий товариш ¹⁴²	Стефан Улізько	1692	тестамент	С. Курознів Стародубського полку
Значний товариш військовий ¹⁴³	Павло Полуботок	1699	Купча	М. Чернігів
Значний військовий товариш ¹⁴⁴	Загура Стилевич	1702	Гетьманський універсал	М. Батурин
Значний військовий товариш ¹⁴⁵	Юрій Харевич	1704	Гетьманський універсал	М. Батурин
Значний товариш військовий	Григорій Нечитало	1707	тестамент	М. Новгород-Сіверський
Значний товариш військовий ¹⁴⁶	Роман Проскура	1708	Купча	М. Богачка
Значний військовий товариш ¹⁴⁷	Максим Борохович	1709		
Значний військовий товариш ¹⁴⁸	Роман Борохович	1718		

Бунчукові товариші визначалися з першостатейних братів, дітей і онуків гетьманських, генеральної старшини і полковників, на службу ходили при гетьманах, завжди лише у гетьманській диспозиції і були лише під його ж судом, служили без винагороди. Їх не дозволялося використовувати за ордерами полкових канцелярій, а лише – ГВК. Бунчукові товариші дозволяли собі вести суперечки навіть з генеральною старшиною, як це було в 1727–1731 рр. між бунчуковим товаришем Іваном Рашевським і генеральним обозним Яковом Лизогубом за с. Осняки.

Значкове товариство, поруч з бунчуковим, утверджувалося на місце військового і полкового товариства XVII ст. Товариш полку став значковим товаришем. В полках існували спеціальні курені значного товариства на чолі з отаманом.

Неурядова старшина несла військову та інші види служб з власних земельних володінь. Жодна з неурядових категорій старшини не отримувала маєтності на чин. Земля, з якої вони служили, була козацька чи шляхетська, і її часто не вистачало, щоб забезпечити відповідний матеріальний стан, в першу чергу, значкових товаришів. Не отримували землю і бунчукові товариші. Вони користувалися спадковою землею своїх батьків і дідів.

З 30-х років XVIII ст. кількість значкових товаришів різко зростає за рахунок несення служби кількома представниками родини з одного земельного володіння «як за одного». Всі вони себе називали значковими товаришами, тоді як патенту не мали, точніше патент виписаний на одного. З часом, до 50-х років більшість з них отримали вже персональні патенти. Часто служили одночасно кілька представників родини, що викликало невдоволення, адже економічно нестабільне значкове товариство рідко могло собі дозволити додаткові матеріальні витрати, які тягла за собою військова чи цивільна служба.

З самого початку (з середини 30-х років) спроби російської влади унормувати кількість неурядової старшини наштовхнулись на пасивний спротив. Протягом наступних десятиліть до середини 60-х років виникли різні форми, з допомогою яких Генеральна і полкові канцелярії долали обмеження чисельності неурядової старшини. Так з'явилися атестовані, асигновані в значкові товариші, приписані з інших полків. Збережені списки значкових товаришів за полками дозволяють лише частково зафіксувати загальну чисельність і персональний склад товариства, так як зі смертю або абшитом значкового, військового чи бунчукового товариша його місце займав черговий претендент на звання. Зміни персонального складу здійснювались протягом року.

З середини 60-х років XVIII ст., з ліквідацією гетьманства, настав новий етап в розвитку неурядової старшини. Обмеження на чисельність товариства фактично вже не діють. Отримують патенти на звання значкового чи військового товариша дуже різні категорії населення Гетьманщини. З кінця 50-х, а особливо в 60-х роках все частіше звання військового товариша отримує багата міщанська верхівка. Друга Малоросійська колегія з часу свого виникнення здійснювала чисельні призначення. При цьому бунчукові, військові, значкові товариші розглядалися уже як звання і посада передбачала отримання цього звання. Сотники одночасно отримували і звання бунчукового товариша, сотенні отамани – значкових чи військових товаришів, війти – бунчукових, бурмістри, лавники – військових товаришів. Звання приносять як військовим, так і цивільним урядовцям.

З початку 40-х років XVIII ст. простежується відновлення практики надання звання військового товариша. Відчутна послідовність у званнях: більшість новоспечених військових товаришів була перед тим військовими канцеляристами.

Знелюднена українська історія не могла дати відповідей на чимало питань. Сучасна історична наука повернулася обличчям до особи в історії і вже багато епізодів української історії потрактовані інакше з огляду на людський чинник. Не виключення й історія України XVII–XVIII ст., в проблематиці якої активно здійснюється персоніфікація колись сухих історичних подій. Пропонований біографічний довідник 8628 представників неурядової старшини має заповнити чималу лауну в українській історії вказаного періоду.

Серед завдань, які ставили перед собою автори довідника, були встановлення прізвища, імені, по батькові, датування народження, смерті, початку і основних віх службової кар'єри, каденції знаходження на посаді чи у відповідному чині, участь у різноманітних акціях, як-от комісії, керівництво чи участь у командах, походах, битвах, штурмах, дані про матеріальний стан: кількість підсусідків, підданих, наявність маєтків, млинів, селітряних заводів, винокурень, генеалогічні дані, пов'язані з родовами козацьких старшин, шлюбність, вік чоловіка і жінки, що шлюбляться, тривалість шлюбу, повторний і наступні шлюби, склад сім'ї.

¹ Даль В. Толковый словарь живого великорусского языка. – М., 1956. – Т. IV. – С. 409.

² Словар української мови / Упорядкував Б.Грінченко. – К., 1997. – Т. IV. – С. 269.

³ Тимченко Є. Матеріали до словника писемної та книжної української мови XV – XVIII ст. – К., 2003. – Кн. 2. – С. 393.

⁴ Linde S. B. Słownik języka polskiego. – 2-e wyd. – Lwów 1855. – Т. 2. – S. 684; Т. 5. – S. 689 – 690.

⁵ Окиншевич Л. Значне військове товариство в Україні-Гетьманщині XVII – XVIII ст. // Записки наукового товариства імені Шевченка. Т. CLVII. – Мюнхен, 1948.

- ⁶ Там само. – С. 7.
- ⁷ Там само. – С. 11.
- ⁸ Там само. – С. 22.
- ⁹ Там само. – С. 30–37.
- ¹⁰ Там само. – С. 28–29.
- ¹¹ Там само. – С. 43–50.
- ¹² Там само. – С. 58.
- ¹³ Там само. – С. 67–69.
- ¹⁴ Там само. – С. 90–98.
- ¹⁵ Там само. – С. 100–101.
- ¹⁶ Там само. – С. 52, 55, 58, 120–152.
- ¹⁷ Там само. – С. 100.
- ¹⁸ Там само. – С. 106–117.
- ¹⁹ Там само. – С. 153–163.
- ²⁰ Там само. – С. 165, 170.
- ²¹ Панашенко В. Бунчукові, військові і значкові товариші в Гетьманщині // «Істину встановлює суд історії». Збірник на пошану Федора Павловича. Т. 2. Наукові студії. – К., 2004. – С. 291.
- ²² Там само. – С. 292–293.
- ²³ Там само. – С. 294.
- ²⁴ Там само. – С. 296.
- ²⁵ Там само. – С. 296.
- ²⁶ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17000. – Арк. 76.
- ²⁷ Списки черниговских дворян 1783 года. – Чернигов, 1890. – С. 119.
- ²⁸ Лукомский В.К., Модзалевский В.Л. Малороссийский гербовник. – К., 1993. – С. 104.
- ²⁹ Інститут рукописів Національної бібліотеки України ім. В.І.Вернадського (далі – ІР НБУ). – Ф. І. – № 60497. – Арк. 597; Центральний державний історичний архів України в м. Києві (далі – ЦДІАУК). – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 763. – Арк. 1 – 95.
- ³⁰ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 203. – Арк. 7.
- ³¹ ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. VI. – Арк. 35; ЦДІАУК. – Ф. 98. – Оп. 2. – Спр. 89. – Арк. 11.
- ³² ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. I. – Арк. 124; ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 203. – Арк. 17.
- ³³ ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. II. – Арк. 33. Роменская старина. Исторические, статистические и бытовые записи о городе Ромне и его обывателях, от начала города до нашего времени / Составил И.А.Курилов. – Ромны, 1898. – С. 47. ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 203. – Арк. 10.
- ³⁴ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк.1; Оп. 1. – Спр. 579. – Арк. 1.
- ³⁵ Панашенко В. Бунчукові, військові і значкові товариші в Гетьманщині. – С. 305–306.
- ³⁶ Там само. – С. 305.
- ³⁷ Панашенко В. Козацька старшина і знатні військові товариші // Україна – козацька держава. – К., 2004. – С. 580.
- ³⁸ Панашенко В. Значкові товариші // Київська Старовина. – 1999. – № 4. – С. 126 – 141; Ї ж. Значкові товариші // Українська козацька держава: Витоки та шляхи історичного розвитку. – К., 2000. – Вип. 7. – С. 165–174; Ї ж. Полкове управління в Україні (середина XVII–XVIII ст.). – К., 1997. – 74 с.; Ї ж. Соціальна еліта Гетьманщини (друга половина XVII – XVIII ст.). – К., 1995. – 211 с.; Ї ж. Бунчукові товариші // Київська Старовина. – 1997. – № 5. – С. 24 – 40; Ситий І. До історії українського війська: списки бунчукових товаришів та сотників 1733 р. // Сіверянський літопис. – 2000. – № 5. – С. 38–40; Репан О.А. Бунчукове товариство у 1735–1739 роках // Наддніпрянська Україна: історичні процеси, події, постаті. – Дніпропетровськ: Видавництво Дніпропетровського університету, 2001. – С. 37–38; Його ж. Значкове товариство у 1735–1739 рр. // Гуманітарний журнал. – 2000. – № 2. – С. 33–39; Кривошея І.І. До історії бунчукового, військового, значкового товариства // Гілея. Науковий вісник. – К., 2008. – Вип. 11. – С. 123–128.
- ³⁹ Компут (списан в року 1729 марта 20) товариства бунчукового в полках рейменту гетманского найдующихся // Київська старовина. – 1997. – № 5. – С. 34–47.
- ⁴⁰ Реєстр бунчукових товаришей по ведомостям с полков присланнымъ, которіе ний в домах обрѣтаются. 1736 г. // Київська старовина. – 1997. – № 5. – С. 38–40; Репан О.А. Старшинський реєстр 1736 року // Дніпропетровський історико-археографічний збірник. – Дніпропетровськ, 2001. – Вип. 2. – С. 548–553.
- ⁴¹ Горобець С. Списки значкових товаришів Чернігівського полку 1732 та 1737 рр. // Сіверянський літопис. – 2008. – № 1. – С. 15–18.
- ⁴² Кривошея І.І. До історії бунчукового, військового, значкового товариства – С. 123–128.
- ⁴³ Панашенко В. Військові товариші // Київська старовина. – 1998 – № 3. – С. 166–174.
- ⁴⁴ Панашенко В. Бунчукові, військові і значкові товариші в Гетьманщині. – С. 291–347.
- ⁴⁵ Кривошея В.В. Національна еліта Гетьманщини (персональний склад і генеалогія козацької старшини. 1648 – 1782). – К., 1998. – Ч. I. – С. 14.
- ⁴⁶ Там само. ; Його ж. Генеалогія українського козацтва. Нариси історії козацьких полків. Вид. друге, доп. – К., 2004. – С. 35

- ⁴⁷ Кривошея В. Генеалогія українського козацтва. Нариси історії козацьких полків. Вид. друге, доп. – С. 33
- ⁴⁸ Там само. – С. 32
- ⁴⁹ Когут З. Російський централізм і українська автономія: Ліквідація Гетьманщини, 1760–1830. – К.: Основи, 1996. – С. 38.
- ⁵⁰ Кривошея І.І. Бунчукове, військове і значкове товариства Переяславського полку (1726 – 1782). Джерела. // Козацька скарбниця. Гетьманські читання. – К., 2005; Ї ж. Генеалогія значкового товариства Миргородського полку: Авраменки, Короленки, Чапи. // Україна в Центрально-Східній Європі. – К., 2006. – Вип. 6. Ї ж. Матеріали до генеалогії значкового товариства Полтавського полку (XVII–XVIII) // Генеалогічні записки українського Геральдичного товариства. Вип. 5. – Львів, 2007; Ї ж. Неурядова старшина Гетьманщини і міщанська верхівка в середині XVIII ст. (На прикладі м. Стародуба) // Сіверянський літопис. – 2009 – № 2 – 3. – 40 – 49; Ї ж. «Сказки» козацької неурядової старшини Гетьманщини як історичне джерело // Український історичний журнал. – 2009. – № 3; Ї ж. Реєстри значкових товаришів Стародубського полку 1735 та 1737 років. // «Гілея»: Збірник наукових праць. – К., 2009. – Вип. 19.
- ⁵¹ Кривошея В.В. Володіння бунчукового товариша Андрія Васильовича Борковського та його нащадків у XVIII ст. // Сіверянський літопис. – 2007. – № 6. – С. 106–114.
- ⁵² Швидко Г.К. Бунчукові товариші // Українське козацтво: Мала енциклопедія. / Керівн. авт. кол. Ф.Г.Турченко. Відп. ред. С.Р.Лях. – К.-Запоріжжя, 2006. – С. 62.
- ⁵³ Горобець С. Списки значкових товаришів Чернігівського полку 1732 та 1737 рр. – С. 15.
- ⁵⁴ Там само.
- ⁵⁵ Універсали українських гетьманів від Івана Виговського до Івана Самойловича (1657 – 1687). – К. – Львів, 2004. – С. 163, 164.
- ⁵⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 852. – Арк. 1 – 10.
- ⁵⁷ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6796. – 10 арк.
- ⁵⁸ Там само. – Спр. 9262. – 6 арк.
- ⁵⁹ Там само. – Спр. 15390. – 15 арк.
- ⁶⁰ Там само. – Спр. 15719. – 11 арк.
- ⁶¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1251. – Арк. 1 – 6.
- ⁶² Там само. – Спр. 1274. – Арк. 1 – 9.
- ⁶³ ІР НБУ. – Ф. І. – № 59189. – Арк. 1.
- ⁶⁴ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1130. – Арк. 1 – 4.
- ⁶⁵ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 16312. – 5 арк.
- ⁶⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1169. – Арк. 1 – 5.
- ⁶⁷ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 793. – Арк. 1 – 19.
- ⁶⁸ НБУ. – Ф. І. – № 58782. – Арк. 1 – 2.
- ⁶⁹ Там само. – № 58801. – Арк. 1 – 4.
- ⁷⁰ Там само. – № 58797 – 58800. – Арк. 10.
- ⁷¹ Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – К.-Львів, 2006. – Ч. II. – С. 310.
- ⁷² ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 22 зв., 27, 35.
- ⁷³ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1335. – 92 арк., Спр. 1335 а. – 85 арк.
- ⁷⁴ Там само. – Спр. 5105. – 90 арк.
- ⁷⁵ Там само. – Спр. 5302. – 44 арк.
- ⁷⁶ Там само. – Спр. 5107. – 1 арк.
- ⁷⁷ Там само. – Спр. 5153. – 131 арк.
- ⁷⁸ Там само. – Спр. 5154. – 100 арк.
- ⁷⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1790.. – Арк. 1 – 19.
- ⁸⁰ Там само. – Спр. 1816. – Арк. 1 – 3.
- ⁸¹ Там само. – Спр. 1972. – Арк. 1 – 17; Спр. 2012. – Арк. 1 – 39.
- ⁸² Там само. – Спр. 1930. – Арк. 1 – 108.
- ⁸³ Там само. – Спр. 1874. – Арк. 1 – 6; Див. детальніше: Кривошея І.І. Бунчукове, військове і значкове товариства Переяславського полку (1726 – 1782). Джерела. // Козацька скарбниця. Гетьманські читання. – К, 2005.
- ⁸⁴ ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк.. 1 – 24.
- ⁸⁵ Там само. – № 59065. – Арк. 1 – 23.
- ⁸⁶ Там само. – № 59060. – Арк. 1 – 23.
- ⁸⁷ Там само. – № 59066. – Арк. 1 – 20.
- ⁸⁸ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8213. – 104 арк.
- ⁸⁹ Там само. – Спр. 8230. – 392 арк.
- ⁹⁰ Там само. – Спр. 8232. – 61 арк.; Спр. 8233. – 68 арк.
- ⁹¹ Там само. – Спр. 8236. – 471 арк.
- ⁹² Там само. – Спр. 8389. – 149 арк.
- ⁹³ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1236. – Арк. 1 – 10.

- ⁹⁴ Там само. – Спр. 939. – Арк. 1 – 3.
- ⁹⁵ Там само. – Спр. 854. – Арк. 1 – 2.
- ⁹⁶ Там само. – Спр. 795. – Арк. 1 – 6.
- ⁹⁷ Там само. – Спр. 971. – Арк. 1 – 8.
- ⁹⁸ Там само. – Спр. 947. – Арк. 1 – 6.
- ⁹⁹ ІР НБУ. – Ф. І. – № 59095 – 59101. – Арк. 1.
- ¹⁰⁰ Там само. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. II. – Арк. 160.
- ¹⁰¹ Там само. – Ф. І. – № 59095 – 59101. – Арк. 30.
- ¹⁰² Модзалевский В.Л. Малороссийский родословник. – К., 1914. – Т. IV. – С. 613–615.
- ¹⁰³ Лазаревский А. Описание Старой Малороссии. Т. II. Полк Нежинский. – К., 1893. – С. 139–140; Доба гетьмана Івана Мазепи в документах / Упорядник С.Павленко. – К., 2007. – С. 592.
- ¹⁰⁴ Див. детальніше: Кривошея О.В. Збірка духовних заповітів Інституту рукопису національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського як історичне джерело // Гілея. – 2007. – Вип. 8. – С. 274–284.
- ¹⁰⁴ Черниговские губернские ведомости. – 1854. – № 5. – С. 32–33; Доба гетьмана Івана Мазепи в документах. – С. 992–993.
- ¹⁰⁵ ІР НБУ. – Ф. І. – № 58810. – Арк. 1.
- ¹⁰⁶ Там само. – № 58874 – 58878. – Арк. 1 – 4.
- ¹⁰⁷ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1190. – Арк. 1 – 4; Спр. 1196. – Арк. 1 – 8.
- ¹⁰⁸ Там само. – Спр. 917. – Арк. 1 – 2.
- ¹⁰⁹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 3248. – 4 арк.
- ¹¹⁰ АЮЗР. – Ч. II. – Т. I. – С. 102.
- ¹¹¹ Модзалевский В.Л. Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 215.
- ¹¹² Універсали українських гетьманів від Івана Виговського до Івана Самойловича (1657–1687). – С. 314.
- ¹¹³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 26. – Арк. 232.
- ¹¹⁴ Черниговские губернские ведомости. – 1888. – № 59. – С. 4.
- ¹¹⁵ Стороженки. Фамильный архив. – К., 1908. – Т. VI. – С. 499.
- ¹¹⁶ Лазаревский А. Обзорение Румянцевской описи Малороссии. Полки Киевский и Нежинский. – Чернигов, 1867. – Вып. II. – С. 346.
- ¹¹⁷ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 132.
- ¹¹⁸ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 1. – Спр. 1012. – Арк. 1.
- ¹¹⁹ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 559.
- ¹²⁰ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – К.-Львів, 2002. – С. 413.
- ¹²¹ Генеральне слідство про маєтності Лубенського полку / Український архів. – Т. IV. – К., 1931. – С. 112.
- ¹²² Василенко Н.П. Генеральное следствие о маєтностях Черниговского полка 1729–1730. – Чернигов, 1908. – Вып. III. – С. 669.
- ¹²³ Ситий І. Тестамент Якова Кіндратовича Лизогуба (15.05.1698 р.) // Пам'ять століть. – 1996. – № 3. – С. 14.
- ¹²⁴ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 141.
- ¹²⁵ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – С. 304.
- ¹²⁶ Черниговские губернские ведомости. – 1888. – № 58. – С. 4.
- ¹²⁷ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 254.
- ¹²⁸ ІР НБУ. – Ф. І. – № 3406. – Арк. 410.
- ¹²⁹ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 381.
- ¹³⁰ Генеральне слідство про маєтності Полтавського полку 1729–1730 / Упорядкування І.Бутича. – Полтава, 2007. – С. 88.
- ¹³¹ Окіншевич Л. Значне військове товариство в Україні-Гетьманщині. – С. 48.
- ¹³² Див.: ІР НБУ. – Ф. І. – № 51747 – 51959; № 55256; № 55257; Актовые книги Полтавского городского уряда XVII века. Под ред. и примечания В.Л.Модзалевского. Вып. I. Справы поточные 1664–1671 годов. – Чернигов, 1912; Актовые книги Полтавского городского уряда XVII века. Вып. II. Справы поточные 1664–1671 годов. – Чернигов, 1913; Актовые книги Полтавского городского уряда XVII века. Вып. III. Справы поточные 1672–1680 годов. – Чернигов, 1914. – /4/, 124 с.; Байда О.П. Старшина Полтавського полку (друга половина XVII ст.). – К., 1998. – 41 с.
- ¹³³ Шафонский А. Черниговского наместничества топографическое описание с кратким географическим историческим описанием Малья России. – К., 1851. – Ч. 1. – С. 111–112.
- ¹³⁴ Миллер Г.Ф. Исторические сочинения о Малороссии и малороссиянах. – М., 1846. – С. 62; Панашенко В. Бунчукові, військові і значкові товариші в Гетьманщині. – С. 292.
- ¹³⁵ ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 4.
- ¹³⁶ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – С. 60.
- ¹³⁷ Лазаревский А. К истории народного волнения бывшего в Гетьманщине вслед за постановлением Мазепы гетьманом // Украинские исторические мелочи. – К., 1901. – С. 10.
- ¹³⁸ Труды Полтавской архивной комиссии. – Полтава, 1912. – С. 156–158; Барвинский В.А. Генеральное следствие о маєтностях Миргородского полка. 1729–1730. – Полтава, 1912.

- ¹³⁹ Киевская старина. – 1884. – Т. 9. – С. 312 – 314.
- ¹⁴⁰ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 119.
- ¹⁴¹ Черниговские губернское ведомости. – 1863. – № 39. – С. 492.
- ¹⁴² Черниговские губернское ведомости. – 1888. – № 59. – С. 4.
- ¹⁴³ Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – С. 248.
- ¹⁴⁴ Там само. – С. 328.
- ¹⁴⁵ Окіншевич Л. Значне військове товариство в Україні-Гетьманщині. – С. 42.
- ¹⁴⁶ ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 68.
- ¹⁴⁷ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 293. – Арк. 1.

А

- Абрамович** Іван Іовович (1706/1711 – 1782 – ?) – служив з 1751 р. рядовим козаком у Березненській сотні. У 1756 р. від ГВК отримав чин значкового товариша. У 1756 р. сотник березненський Яким Сахновський здійснив наїзд на його хутір, побив служителів. Через хворобу абшитований значковим товаришем Чернігівського полку (1760 – 1782 – ?).
- Абрамович** Матвій (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 115 підданих в одному місті і одному селі. Занесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1782) Софія NN, донька дворянина.
- Авакум** Семенович – військовий товариш у Стародубському полку (1703).
- Авдик (?)** Кирило – служив з 1762 р., курінний отаман (? – 1780), значковий товариш Гадяцького полку (1780 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака, мали сина і доньку.
- Авксенюк** Федір (1748 – 1783 – ?) – служив з 1764 р. у Стародубському полку, військовий товариш (1781 – 1783 – ?). Був у битвах в турецьку війну. У 1783 р. бажав продовжити військову службу.
- Авраменко** Андрій (1750/1752 – ?) – з козаків. Службу розпочав 16 липня 1768 р., полковий канцелярист (з 1775), військовий товариш Лубенського полку (1782), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 41 підданого у 1 селі і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Не одружений (1790).
- Авраменко** Гнат (1759 – ?) – військовий товариш (1787). Разом з братами Іваном, Яковом і Федором мав 15 підданих у 1 селі і 1 хуторі.
- Авраменко** Григорій Трохимович – козак омеляницький (? – 1723 – 1735), значковий товариш (1735 – 1752 – ?), мав підданих у Омеляницькій сотні Миргородського полку.
- Авраменко** Йосип Кирикович – значковий товариш (1741 – 1750), мешкав в м. Манжелівці Омеляницької сотні Миргородського полку.
- Авраменко** Клим – значковий товариш (1757 – 1768 – ?), мав хутір в Омеляницькій сотні Миргородського полку.
- Авраменко** Клим Трохимович – значковий товариш Миргородського полку (20-ті рр.).
- Авраменко** Кузьма – значковий товариш Миргородського полку. Власник хутора на Омеляничку (1764).
- Авраменко** Михайло – значковий товариш (? – 1735 – 1752 – ?), житель омеляницький, потім – кременчуцький Миргородського полку. У 1742 р. завів хутір, де мав двір, млин на р. Малій Березовці, який потім розрісся у село на Малому Інгульці, де було більше 10 хат (1748). Отаман городовий кременчуцький (1748).
- Авраменко** Семен Іванович – військовий товариш (1790). У його батька 73 підданих. Д.: Феодосія Іванівна Загурська, донька значкового товариша.
- Авраменко** Тимофій (? – ран. 1790) – військовий товариш. Мав 15 підданих в Роменському повіті.
- Авраменко** Ярема – значковий товариш Миргородського полку (1737–1738), мав двір у Омелянику.
- Авраменко-Горохов** Михайло – значний військовий товариш.
- Аврамець** Максим (1753 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 4 підданих у 1 селі в Березненському повіті. Д.: Марія Савівна Малашенко, донька дворянина з с. Веркіївки.
- Аврамов** N – значковий товариш Полтавського полку (1787). Разом з попадею Оранською при р. Боршні мав 35 підданих.
- Аврамович** (Авраменко) Михайло (Мисько) (? – 1654 – 1707 – ?) – військовий товариш у Чернігівському полку (? – 1684 – 1707 – ?).
- Авросимов** Лука – значковий товариш Полтавського полку (1779).
- Адаменко** Григорій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1762 – ?), мав двір у Маяцці. 17 вересня 1762 р. отримав підтвердження на чин значкового товариша.
- Адаменко** Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?). 1726 р. у гілянському поході.
- Адаменко** Іван – козак, значковий товариш Переяславського полку (1742 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Стівпяхах Терехтемирівської сотні (1750).
- Адаменко** Карпо – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Адаменко** Микита – значковий товариш Полтавського полку (1762), проживав в Нових Санжарах.
- Адаменко** Опанас Павлович – онук полтавського полкового осавула і обозного Адама Ненади. Козак Маяцької сотні. Значковий товариш Полтавського полку (1724.4.06. – 1750 – ?). У 1721 р. дев'ять місяців провів на ладозьких каналних роботах, потім – п'ять років у сулацькому поході. 1736 р. відправлений до Переяслава в козацькій команді за осавула, у 1751 р. – консистенський комісар. У 1729 р. був звільнений від сплати податків за володіння млином. Мав ліс і озеро (1731), у Маяцькій сотні – двір і підсусідків.
- Адамов** Василь (1713 – 1768 – ран. 1780) – службу розпочав з 1 січня 1736 р., писар 2-ї полкової сотні (1745.9.02. – 1767 – ?). 17 вересня 1762 р. отримав підтвердження на чин значкового товариша Полтавського полку. Мав родовий герб.
- Адамов** Іван – 17 вересня 1762 р. отримав підтвердження на чин значкового товариша Полтавського полку.
- Адамов** Трохим – значковий товариш Полтавського полку (1773).
- Адамович** Леонтій – шляхтич, військовий товариш (1684) у Лубенській сотні, отаман городовий лубен-

ський (? – 1686.13.01. – 1689.18.07. – ?). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Адамович Лука – військовий товариш Чернігівського полку (1673). Володів за наданням гетьмана Самойловича млином та угіддями.

Адасовський Іван Адамович (? – 1737) – син шляхтича, значковий товариш Ніжинського полка (1733), сотник веркіївський (1733–1737). Загинув у кримському поході в битві на Гайман-долині. Від діда ніжинського полкового хорунжого Івана Євстафійовича Зеленка отримав хутір поблизу с. Занек. Мав у с. Кладьківці 3 двори.

Адасовський Осип Іванович – значковий товариш. Священик у с. Заньках (1783–1786), де мав 42 підданих.

Адасовський Прокіп Іванович (1722 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш (? – 1772), полковий хорунжий ніжинський (1772.12.02. – 1781). Був у загоні проти повстанців Пугачова. Д.: (? – 1745 – 1788 – ?). Єфросинія Леонтіївна Грановська.

Аза Микола – значковий товариш (1741), мешканець Власівської сотні Миргородського полку.

Аза Федір – у 1693 р. козак Гельм'язівської сотні Переяславського полку, підписав купчу як могоричник. Серед товариства сотні у 1703 р. У 1709 – 1715 рр. займав сотницький уряд, у 1723 р. – наказний сотник. 1 жовтня 1723 р. серед старшин полку – підписчиків Коломацьких чолобитних. Востаннє зустрічається серед значкового товариства Переяславського полку у 1726 р. У 1754 р. його вдові Пелагеї, синам Леонтію і Петру, онукам Федору і Процьку указом імператриці підтверджено володіння в Гельм'язові, що перейшли від Федора і його померлого брата Петра Азенка.

Аксютя Григорій (1720 – 1790 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1790). Мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Аксютис Петро – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1718). Його син Яків отримав чин мундшека імператорського двору у відставці, мав 21 підданого у с. Клинках Кролевецького повіту.

Аксьонович Стефан (1707 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні, володів у с. Кучучево 2 малоґрунтовими посполитими.

Акуленко Григорій Семенович – військовий товариш.

Акуленко Семен Гнатович – син сотника почепського, наказного полковника стародубського (1675), за яким у 1679 р. затверджений млин на р. Голишівці. Військовий товариш.

Александрович Андрій (? – ран. 1783) – військовий товариш у Ніжинському полку (1781). Полковий хорунжий. Мешканець кролевецький, який там мав дім в 6 кімнат. Племінник Миколи Юркевича і N Свічки. Д.: Марія Яківна Зарудна, донька абшитованого підкоморія. Після смерті чоловіка мешкала у м. Воронежі, де мала 6 підданих (1783).

Александрович Андрій Ілліч – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 12 січня 1748). У 1738 р., після смерті батька військового товариша Іллі Александровича, був малолітнім і знаходився під опікою старшого брата Івана. Племінник значкового товариша Стародубського полку Миколи Юркевича (1742).

Александрович Антін – службу розпочав 1757 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш у Київському полку (1765–1773), бунчуковий товариш (1773 – 1775 – ?). У с. Калиті, згідно Румянцевського опису, мав 41 двір підданих і 3 бездвірні хати. 1766 р. його дім у Києві зайняв під постій вїйт Пивоваров.

Александрович Василь Григорович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1751–1754). Його донька Наталія заміжня (1783) за Олексієм Силевичем.

Александрович Григорій – військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш (? – 1747 – 1756 – ?). Мав житловий, 3 шинкових двори, 1 двір підсусідків у м. Березному Чернігівського полку (1750).

Александрович Григорій – значковий товариш Миргородського полку (? – 1741 – 1742 – ?).

Александрович Григорій Ілліч – бунчуковий товариш (з 18 січня 1748), призначений разом з братами Іваном та Андрієм. Мав у Пирятинській сотні хутір на 19 дворів у 1747 р.

Александрович Григорій Олександрович – син значкового товариша, службу розпочав з 1726 р. військовим канцеляристом. 1728 р. прийнятий під відомство гетьмана і в 1730 р. призначений до грошового збору у сотні Глухівській, в 1733 р. був писарем сотенним глухівським. Призначений полковником ніжинським Хрущовим, значковий товариш Ніжинського полку (1734 – 1738.22.04.). З 1735 р. за наказом князя Шаховського купував коней у Чернігівському полку для дагун протягом двох років. У 1737–1738 рр. комісар на станції полкової. Прийнятий під бунчук Румянцевим (1738.22.04. – 1751 – ?), відправлений в Миргородський полк в м. Переволочну, Кременчуг, Китайгород, Орлик для набору волів і возів і на них провіанту для відправки армії в Очаківський похід. У 1739 р. відправлений у похід на лінію у команді генерала-майора Філіозова на 3 місяці. Потім був вдома, а в травні 1739 р. висланий в похід під Хотин з бунчуковими товаришами в команді генерального осавула Лисенка. У 1740 р. відправлений в полк Прилуцький для освідчення міст і містечок і примушення полкової і сотенної старшини до їх лагодження, і для створення по кордону маяків і при них караулу. 1741 р. відправлений за інструкцією з командою генерала Леонтієва у всі малоросійські полки для набору співаків до імператорського двору, в 1742 р. відправлений за розпорядженням генерала Бутурліна до 6 засеймських сотень Ніжинського полку для прийняття присяги у населення на вірність цариці, в 1743 р. посланий в команді Ханенка для будівництва мостів і гатей під станції від Ніжина до с. Комарівки і Борзни для переїзду імпе-

ратриці. В 1747 р. 8 місяців складав ревізію у Чернігівському полку, в 1749 р. призначений в комісію полковника Сомова. У 1750 р. за донесенням сотника шаповалівського Саханського для прийняття від нього на відкуп «содержащихся канцелярией войсковоу маестностей и отдачи по описи войскового канцеляриста Мирковскому». 1753 р. відправлений за інструкцією ГВС в Кролевецьку сотню вести слідство у справі бунчукових товаришів Чуйкевичів і Діаковського з бунчуковими товаришами Забілами Ревутинськими. 1754 р. призначений ордером ГВК в Ніжинську полкову лічильну комісію, де був 2 роки. У 1736 р. мав 5 підсудків у Воронежі. Мав житловий двір та 4 двори найманих людей у хут. Кручі Пирятинської сотні. За ним 4 двори, 2 кола млинових, надав позику у 1743 р. до військового скарбу 60 копійок. У 1748 р. мав житловий і найманий двори у Воронежі.

Александрович Данило – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1752 – ?). Мав 2 житлових двори у Голтві (1741), з сином Стефаном у 1752 р. мали житловий двір у Голтві та підданих.

Александрович Іван Ілліч (1720.14.09. – 1790.1.01., с. Велика Круча) – службу розпочав з 1738 р. значковим товаришем Лубенського полку після смерті батька – військового товариша. В цьому ж році займався набором волів у Лубенській сотні. В наступному 1739 р. пішов у похід спочатку під керівництвом лубенського полковника Апостола, а потім – осавула полкового Засядка. У 1743 р. здійснював ревізію Лубенської, Чорнуської і Горошинської сотень. Військовий товариш «за долголетние его службы» (з 20 лютого 1744). У 1744 р. згідно указу ГВК лагодив мости і гагі на тракті київському в команді хорунжого генерального Ханенка. Полковий комісар (1748). Бунчуковий товариш (з 1748.12.01.). У цьому ж році разом з бунчуковим товаришем Максимом Жуковським здійснював ревізію Полтавського полку. 1745 р. тримав у Пирятинській сотні при хут. Кручі 12 дворів піших підсудків, житловий двір і шинок у Пирятині, хутір біля хорольських колодязів, в якому жив найманий вівчар, у полковій сотні у с. Єнковці 1 двір піших убогих підсудків козацьких, 2 двори у с. Вищі Булатці. У 1747 р. за ним записаний двір приїжджий у Пирятині та два хутори в цій сотні на 5 і 6 дворів. Побудував Іоанно-Богословську церкву у с. Великій Кручі. Вітчим Александровичів Іван Баша Сербин присягнув у 1741 р. Д.: (1755) Єфросинія Григорівна Огронович (1728 – 1816.8.12., с. Велика Круча), донька пирятинського сотника і онука полковника прилуцького Горленка.

Александрович Іван Максимович – бунчуковий товариш. Мав маєтність у с. Березівці Прилуцького повіту.

Александрович Іван Олександрович – значковий товариш (? – 1744), військовий товариш Лубенського полку (1744–1746), писар полковий (1746.16.04. – 1760), полковий суддя прилуцький (1760.21.06 – 1771).

Александрович Іван Олександрович (1713 – 1776 – ран. 1779) – син київського бурмістра. Навчався у

КМА. Службу розпочав з 1734 р. військовим канцеляристом ГВК. Полковий писар (1740–1760). У 1760 р. універсалом Розумовського призначений полковим суддею. У 1771 р. «по причине крайнего изнеможения» був звільнений абшитованим бунчуковим товаришем. У 1776 р. отримав с. Бережовку. Д.: Ганна Степанівна Уманець, донька сотника глухівського.

Александрович Ілля Олександрович – службу розпочав у ГВК за гетьмана Скоропадського «в званні канцеляриста лет больше десяти и безподозрительно Апостолом от выше писаной канцелярии отлучась служил в званні войскового товарища, и был в низовом походе чрез пять лет». Бунчуковий товариш (1729). З братом Іваном володіли с. Антінівкою. Д.: Домна Василівна Свічка, донька лубенського полковника.

Александрович Леонтій – значковий товариш.

Александрович Лука – значковий товариш (? – 1741 – 1752 – ?), мав житловий двір у Голтв'янській сотні Миргородського полку.

Александрович Лука Олександрович (? – 1729 – 1749 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш. Його син мешкав у с. Андріївці Кролевецького повіту.

Александрович Михайло – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1741 – ?).

Александрович Олександр Іванович – значний товариш Лубенського полку, у 1720 р. отримав за «військові услуги» гетьманський універсал на с. Антінівку Журавської сотні Прилуцького полку.

Александрович Олександр Леонтійович – значковий товариш.

Александрович Роман Олександрович (? – 1725 – 1747 – ?) – військовий товариш. Його син Іван мешкав у Новгороді-Сіверському (1787).

Александрович Стефан Данилович – син значкового товариша, козак, значковий товариш Миргородського полку (1731 – 1752 – ?).

Александрович Юрій (? – бл. 1711) – шляхтич. 1692 р. купив землю за р. Балинко і Степанівську землю у киянського священика Якова Пронкевича. Значковий товариш Чернігівського полку (1699). 1699 р. купив ниву у козяницького мешканця Григорія Вовченка. 1699 р. отримав фундуш від чернігівського полковника Юхима Лизогуба на млин на р. Козли. 1711 р. написав заповіт, передаючи своє майно Чернігівському кафедральному монастирю.

Александрович Яків Іванович – службу розпочав 8 грудня 1765 р. в ГВК, військовий канцелярист (з 9 квітня 1766), полковий суддя прилуцький (1771.13.07. – бунчуковий товариш на місці судді, 1781.4.02.) Д.: Марія Висоцька, донька писаря генерального суду.

Алексєєв Павло Пархомович – абшитований значковий товариш (1772).

Аліферов Роман – військовий товариш Ніжинського полку, його сини були товаришами Глухівської сотні, а онуки мешкали у с. Тулиголовах (1732–1787).

- Ананченко** Трохим Андрійович – службу розпочав з 1756 р., полковий канцелярист (з 1767), писар гродський (з 1772), вїт козелецький і військовий товариш (? – 1779 – 1783 – ?). Д.: Н Федорівна Шаула, донька полкового осавула київського.
- Анастасенко** Н – значковий товариш, військовий товариш (з 1767).
- Анастасієнко** Петро (? – ран. 1790) – значковий товариш. За ним 7 підданих в Лохвицькому повіті. Д.: Ірина NN, мали доньку Настасію.
- Анатієнко** Іван (1702 – 1762 – ?) – служив атестованим значковим товаришем Переяславського полку після приходу з Волоської землі у 1737 році і був за ордерами полкової канцелярії в різних справах: ремонтував греблю під Яготином на тракті, готував воли в хотинський похід, був на форпостах в полку, звітував у Глухові за зібрані гроші для служителів в Басанській і Березанській сотнях. Отримав універсал Розумовського разом з братом Петром на чин значкових товаришів 11 жовтня 1757 р. Згадується, що вони служили атестованими значковими, а їх батько і брат відправляли службу значковими товаришами.
- Анатієнко** Микола (? – 1758 – 1767 – ?) – його батько Єнатій Миронів Алой вийшов з Молдавії разом зі своїм батьком Олексієм, залишивши родові маєтки в м. Сочаві. Осадив хутір (Безуглівський) близько 1667 р. У 1738 р. був в Ніжині «у греков». У 1765 р. разом з братом Яковом судився з черницею Києво-Вознесенського Флоровського монастиря Меланією через те, що не повернули їй борг. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?). Д.: 1) Сафа Волошка. 2) Євдокія NN (? – 1738 – 1744 – ран. 1752).
- Анатієнко** Петро (1712 – 1762 – ?) – служив атестованим значковим товаришем Переяславського полку по приходу з Волоської землі у 1737 році і був за ордерами полкової канцелярії в різних справах: у 1737 р. як виборний в полку збирав коні, у 1739 р. в хотинському поході з погонщиками, в утриманні волів у 1754 р. Збирав гроші на провіант і фураж в Басанській і Березанській сотнях. Отримав універсал Розумовського разом з братом Іваном на чин значкових товаришів 11 жовтня 1757 р.
- Анатієнко** Роман – військовий товариш Переяславського полку (? – 1782 – 1787 – ?). Мав у володінні в с. Безуглівці Яготинської сотні разом з вдовою бунчукового товариша Якова Маркевича Марією 405 підданих (1787).
- Анатієнко** Степан (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товариш (з 1781).
- Анатієнко** Яків Анатієнко (? – 1758 – 1767 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1767).
- Ангелівський** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1727), житель івангородський. Д.: NNN, донька Тетяни Юріївни.
- Андріанопольський** Григорій Павлович (1734 – 1790 – ?) – значковий товариш Лубенському полку (? – 1758 – 1762 – ?), житель роменський. Бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 182 підданих у 2 хуторах. Д.: Ксенія Пантелеймонівна Лобода, донька військового товариша.
- Андрієвський** Андрій – військовий товариш. Його онук Семен Андрійович (1714 – ?) був священиком в Погарському повіті (1787).
- Андрієвський** Андрій – покозачений шляхтич гербу «Прус I», військовий товариш Ніжинського полку. Його онуки Петро і Микита Антоновичі мешкали в Коропі.
- Андрієвський** Іван – значковий товариш Миргородського полку (березень 1741 – ?), мав хутір та підсудків у Хорольській сотні.
- Андрієвський** Іван (1763 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Андрієвський** Микита Антонович (1747 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1779 – 1787 – ?), мешкав у Коропі, де мав 2 підданих. Д.: Євдокія Михайлівна Соломка, донька сотника. Мали синів Козьму, Івана, Андрія, доньок Уляну, Марфу, Пелагею.
- Андрієвський** Петро Антонович (1742 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1782), військовий товариш (1787), мешкав у Коропі. Д.: Марія Йосипівна Рижа, донька військового товариша. Мали синів Власа, Григорія, доньок Параску, Марфу.
- Андрієвський** Семен (1731 – 1772 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1759 – 1772 – ?), возний (1766). У 1767 р. мав купчу на землі (плец, 2 хати, став і гай) у с. Ветове, які купив у 1721 р. у Гаврила Даниловича Сотниченка (як у «свойственника») священик Стефан. Д.: Феодосія Іванівна N (1737 – 1763 – ?).
- Андрієвський** Тимофій (1720 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1735 р., 19 років був при Чернігівській полковій канцелярії. Учасник очаківського походу. Військовий товариш (1757 – 1763 – ?). Його донька Євдокія заміжня за Миколою Петровичем Блажевським (1750 – ?), священиком с. Печенюг Коропського повіту (1788).
- Андрієвський** Трохим (1763 – ?) – з обер-офіцерських дітей. Службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Андрієвський** Федір (1732 – ?) – військовий товариш (? – 1779 – 1782 – ?), бурмістр ніжинський (1779), стряпчий верхньої розправи (1782), бунчуковий товариш (з 1782.22.09.), поручик (з 1783.23.12.). Колезький асесор (1788), мав 50 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: Ксенія Федорівна Кониська, донька священика.
- Андрієвський** Федір (1759 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Андрієвський** Федір Іванович (? – 1730 – ран. 1787) – військовий товариш (1783). Мав у Воронежі 8 підданих. Д.: Варвара Петрівна Іванова, донька отамана сотенного воронізького. Мали сина Костянтина (1752 – ?) і доньку Пелагею (1762 – ?).
- Андрієвський-Синьоок** Андрій Леонтійович (1743 – 1790 – ?) – син значкового товариша. В службі з 1764 р. полковим канцеляристом, з 1770 р. сотенний отаман Переяславського полку, з 1773 р. військовий товариш. Брав участь в турецькому поході. Поручик. Д.: Параска N Бутович, донька поручика.

- Андрієвський-Синьоок** Данило Андрійович (1690 – 1790 – ?) – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).
- Андрієвський-Синьоок** Леонтій Андрійович (1716 – 1790 – ?) – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767). Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Андрієвський-Синьоок** Федір Андрійович – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).
- Андріїв** Андрій (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Ганна NN, проживала у с. Блотниці, де мала 8 хат підданих.
- Андріїв** Герасим Андрійович (1749 – ?) – військовий товариш у Прилуцькому полку (? – 1779 – ?). Мешканець с. Блотниці Срібнянської сотні.
- Андріїв** Петро Андрійович (1730 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – ?).
- Андріїв** Яків – значковий товариш. Відставлений від чину і висічений за підробку указу Сенату. Колишній значковий товариш Київського полку (1749). У 1751 р. йому відмовлено у реабілітаційному універсалі.
- Андрійович** Тимофій – значковий товариш Прилуцького полку (1695). Присутній в березні 1695 р. в Гельмязові як свідок при оформленні купчої сотника домонтівського Стефана Томари на млин значкового товариша Артема Щуровського на р. Супої в Гельм'язові.
- Андросенко** Максим (1741 – 1783 – ?) – син отамана сотенного. 5 травня 1757 р., отаман сотенний (з 12 грудня 1779), значковий товариш Миргородського полку.
- Андрузький** N – отаман сотенний (? – 1777), абшитований через хворобу військовим товаришем Гадяцького полку (1777.13.02. – ?).
- Андрущенко** Василь – значковий товариш Прилуцького полку.
- Андрущенко** Іван Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1724 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш (1772), мешкав у Варві. Дітей не було (1772). Д.: NNN (? – ран. 1772).
- Андрущенко** Мойсей (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Проживав у Лохвицькому повіті. Д.: Уляна Логвинівна Ольговська, донька значкового товариша.
- Андрущенко** Олександр (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 містечку у Лохвицькому повіті. Д.: Ірина Яремівна Сулима, донька сотенного отамана.
- Андрущенко** Петро Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1724 – 1751 – ?), житель с. Гнідинець.
- Андрущенко** Софрон (1732 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1780.1.08. – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мав 10 підданих в одному селі у Лохвицькому повіті. Д.: Феодосія NN, донька священика.
- Антипович** Іван – будучи полковим канцеляристом Переяславського полку (? – 1736 – ?), одночасно мав чин значкового товариша (1743 – 1751 – ?). Став старшим полковим канцеляристом переяславським (? – 1755). У 1755 р. продав плец в Переяславі за 60 карбованців писарю міського суду Йосипу Петрову.
- Антіох** Міхей Олександрович – військовий товариш. Мав маєстності, надані Лукою Жоравкою. Його нащадки Вербицькі-Антіохи.
- Антіненко** Йосип – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Антіненко** Олексій (1756 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 10 травня 1767 р., земський підписок (з 3 березня 1768), полковий канцелярист (з 1775.10.12.), возний гродський (з 1778.17.03.), військовий товариш в Лубенському полку (1781.22.01. – 1783 – ?). В походах не був. У 1783 р. бажав перейти на цивільну службу.
- Антонович** Гнат – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Володів приїжджим двором (? – 1740 – 1743 – ?), а пізніше житловим у с. Нових Млинах Седнівської сотні (1747).
- Антонович** Григорій (? – 1743) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?). Мав у д. Гусавці Березненської сотні 9 дворів (1741), 11 посполитих, житловий двір (1743). Д.: Єфросинія NN. Вдова, мала у 1743 р. у с. Чепеліві 17 посполитих дворів та власний житловий двір на 2 хати.
- Антонович** Максим – бунчуковий товариш у Прилуцькому полку (1735.23.01. – 1751 – ?). 12 березня 1747 р. разом з сином Павлом продав ґрунти, дві хати підсусідків, інше майно в с. Старому Григорію Огієвському за 1200 карбованців. Мав підсусідків у с. Старому Конотопській сотні. Д.: Уляна Тимофіївна Радич.
- Антонович** Микита Федорович – військовий товариш (1787). Мав 40 підданих в м. Почепі. Д.: Ганна NN, донька почепського міщанина.
- Антонович** Федір – значковий товариш Чернігівського полку (1711 – 1740 – ?). 1711 р. був під Кам'яним Затонном, 1713 р. – під Києвом, 1716 р. – під Гадячем, 1716 р. – під Царициним. 1737 р. був у поході. Мав 8 посполитих дворів, млин на р. Гусавці в два кола у с. Гусавці, де і проживав (? – 1739 – 1740 – ?).
- Антонович-Аверків** Гаврило Іванович – правнук сотника кролевецького, онук війта кролевецького. Військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мешкав у м. Кролевіці. Мав 13 підданих. Д.: Євдокія NN, донька дворянина.
- Антонович-Страховський** Василь Андрійович (? – ран. 1732) – поkozачений шляхтич гербу «Шеліга» змінений. Військовий товариш Чернігівського полку. 3 липня 1689 р. Мазепа надав йому с. Чепелів в Киселівському ключі. Киселівський сотник (1709). Його швагро – сотник киселівський (1681) Андрій Лозовський. Д.: Єфросинія NN. 9 січня 1732 р. отримала підтвердження на с. Чепелів Киселівської сотні.
- Антонович-Страховський** Михайло – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1773), військовий товариш (1773 – ?), полковий осавул (1782 – ?), засідатель Березненського повітового суду.

- Анцибор** Гнат – військовий товариш Лубенського полку. Мав двір у Смілі. Його син Андрій Гнатович (? – бл. 1748) – отаман сотенний, жив у батьківському дворі в м. Смілі. Його нащадки мешкали в м. Смілі і хуторі поблизу нього.
- Апостол** Василь (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія Матвіївна Кривошея, донька військового товариша.
- Апостол** Яків Васильович (? – 1692 – бл. 1717) – 21 червня 1702 р. і 29 червня 1709 р. отримав універсали миргородського полковника на с. Аврамівну Хорольської сотні. Значковий товариш (? – 1709 – 1716.2.11. – ?), осавул полковий миргородський (1716). Д.: Євдокія Василівна Лагода (? – 1699 – 1717 – ?), донька осавула полкового миргородського.
- Аренга** Трохим – військовий товариш. Основоположник Аранжієвих.
- Армашевський** Василь – абшитований військовий товариш (1783). Мав 149 підданих у Конотопі, сс. Шаповалівці і Сосновці. Д.: Наталія Симонівна Нарбут, донька військового товариша.
- Армашевський** Іван (Герасимович ?) – в джерелах згадується у Глухові (1722), військовий товариш у Красному Колядині Прилуцького полку (1733), писар полкового суду прилуцького (1733.27.01. – ?).
- Армашевський** Іван Павлович (? – 1697 – 1767 – ?) – навчався в Харківському колеґіумі та КМА. Служив у Ніжинській полковій канцелярії. Військовий канцелярист (1719–1722), сотник веркіївський (1739–1761), абшитований полковий хорунжий (1761 – 1767 – ?).
- Армашевський** Павло Іванович – син сотника веркіївського, службу розпочав з 1767 р., отаман сотенний Ніжинського полку (з 1774), військовий товариш (з 1783), поручик. Мав 20 підданих у 2 селах. Д.: Пелагея Іванівна Н, донька козака.
- Армашевський** Прокіп – військовий товариш (1733), мешкав у Красному Колядині Прилуцького полку.
- Армашевський** Сидір Іванович (1739 – 1795 – ?) – син і онук сотника веркіївського, навчався в КМА, військовий канцелярист ГВК, сотник веркіївський Ніжинського полку (1761.9.09. – 1766), (1777–1782), бунчуковий товариш (з 1781.5.11.). Мав 485 підданих у 5 селах і 2 хуторах. Д.: Катерина Н Борсук, донька сотника.
- Арсеньєв** Н – отаман сотенний у Київській сотні (? – 1766), абшитований значковий товариш (1766 – ?).
- Артеменко** Дмитро – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Полтавського полку.
- Артеменко** Михайло – значний військовий товариш Чернігівського полку.
- Артеменко** Петро – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Артемовський** Гаврило – військовий товариш Стародубського полку. Його онук Іван Григорович (1757 – ?) – козак с. Суходол (1787).
- Артюх** Н – значковий товариш Полтавського полку (1787). Разом з сотенним отаманом Артюхом мав маєтність при р. Тагамлик (77 підданих).
- Артюх** Яким – значковий товариш Полтавського полку (? – 1784 – ?), військовий товариш.
- Артюшенко** Фесько – військовий товариш Полтавського полку (1693.02.). Рід Артюшеноків відомий у Веприцькій сотні Полтавського полку (1649).
- Аршава** Антін – військовий товариш Стародубського полку (1783). Д.: Н Василівна Янжул, донька військового товариша. Мали трьох синів.
- Аршава** Антін – значковий товариш Стародубського полку (? – 1780 – ?).
- Аршава** Іван – значковий товариш Стародубського полку.
- Аршава** Іван Іванович – син значкового товариша. Службу розпочав 1760 р. значковим товаришем Стародубського полку, військовий товариш (1766 – 1779), писар полковий (1779.18.11. – 1783 – ?). Мав у с. Чаусах і д. Марковці три хати підданих. Д.: Параска Н Мешетич, донька полкового канцеляриста. Мали синів Івана, Степана, доньок Ганну і Марію.
- Аршук** Василь Маркович – службу розпочав з 1766 р., отаман сотенний почепський (1770 – 1780 – ?) військовий товариш (1787). Д.: NN Щерба, донька шляхтича. Мали сина Григорія, доньок Марфу і Катерину.
- Аршук** Нестор Данилович – службу розпочав з 1760 р., хорунжий сотенний (1770–1775), осавул сотенний почепський (1775 – 1780 – ?), військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Д.: Параска Григорівна Кореневська, донька значкового товариша. Мали синів Павла, Якіма, Гната, доньок Марину і Ксенію.
- Асауленко** Андрій – значковий товариш (1777 – 1780 – ?). Д.: NN Мигрина, донька значкового товариша.
- Асауленко** Микола – значковий товариш Лубенського полку (1745). Мав у Пирятинській сотні при хуторі 3 двори підсусідків піших убогих.
- Афанасієв** Андрій (1723 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1749 – 1769 – ?). Займався збором на 1751 р. служительських грошей. 1769 р. знаходився вдома, а в похід до другої армії пішов онук його Олександр. Абшитований військовий товариш (1788). Мав свій герб. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Василівна Ольшанська, донька значкового товариша.
- Афанасієв** Данило (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Ганна NN (? – 1725 – 1747 – ?).
- Афанасієв** Максим (1751 – ?) – отаман сотенний 2-ї Лохвицької сотні Лубенського полку (1773 – 1780 – ?), військовий товариш (1779 – 1780 – ?), губернський секретар (1788). Д.: Дарія Н Яновська, донька військового товариша.
- Афанасієв** Яків – значковий товариш Лубенського полку (1777).
- Афанасов** Іван – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Афанасьєв** Яків (1747 – 1783 – ?) – служив з 1770 р., в званні військового товариша Лубенського полку (1782 – 1783 – ?). В походах і битвах був у 1 і 2 арміях. Бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.
- Афендик** Василь Антонович (1734/1735 – 1784 – ?) – син ротмістра ланд міліційного Брянського полку.

Службу розпочав значковим товаришем (з 1772), військовий товариш (1774 – 1780 – ?), бунчуковий товариш (1784). У с. Старій Басані мав 20 підданих. Д.: (1770) Параска Матвіївна Костах, донька абшитованого полкового обозного. Сини Павло, Василь.

Афендик Григорій Миколайович (1738/1741 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш (1779 – 1787 – ?). Д.: (з 1762) Єфросинія Іванівна Берло (1745 – 1782 – ?), донька бунчукового товариша. За нею перейшла 1/4 володінь батька, а це спадок родин Сомків і Сулим. Їх діти: Іван (1758 – ?), Параска (1762 – ?), Григорій (1767 – ?), Микола (1778 – ?), Яків (1773 – ?), Ганна (1781 – ?), Євдокія (1784 – ?).

Афендик Давид Степанович (1717 – 1768 – ран. 1775) – син наказного полковника переяславського, учень інфіми Київської колегії у 1727 р., був у військових походах, на штурмах і приступі очаківському. Сотник баришівський (з 1745.2.05.), абшитований бунчуковий товариш (1768.24.01. – ?). Мав 90 підданих. Д.: (1746) Настасія Петрівна N (1725–1779), жила у с. Старій Басані. Мали синів Федора, Степана, Павла, доньок Ганну, Параску, Олену, Ганну, Марію.

Афендик Іван Антонович (1722 – 1791 – ?) – син ротмістра ландміліційного Брянського полку. Службу розпочав у червні 1757 р. військовим канцеляристом (з 1757.14.12.), військовий товариш (з 1765.20.12.), бунчуковий товариш (з 1781.28.02.). Проживав у с. Старій Басані, де мав 50 підданих. Д.: Ірина Степанівна Стрешенцова, донька значкового товариша.

Афендик Іван Миколайович (1722 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1757 р., бунчуковий товариш (з 1781).

Афендик Корній Максимович – службу розпочав з жовтня 1769 р. полковим канцеляристом Переяславської полкової канцелярії. Сотник бориспільський (1770.26.04. – 1781), учасник турецького походу (1772). Бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). В м. Борисполі, с. Іванівці, д. Нестеровці на ранг сотника мав чоловічої статті 180 підданих (1779). Д.: N Антіївна Яновська, донька абшитованого полкового хорунжого.

Афендик Михайло – полковий хорунжий (1780), абшитований військовий товариш Київського полку

(1782). Д.: Мотря Василівна Лазаревич, донька сотника липлявського.

Афендик Михайло Степанович (1724 – 1763 – ?) – син наказного полковника переяславського, сотенний хорунжий (1751), значковий товариш (? – 1763 – ?). Д.: Софія Стефанівна Сулима (1729 – 1760 – ?).

Афендик Павло Давидович – значковий товариш (1784), військовий товариш (1790).

Афендик Семен Іванович (1753 – 1784 – ?) – син капітана у відставці, службу розпочав з 1771 р., військовий товариш (? – 1781 – 1784 – ?).

Афендик Степан Давидович (1748 – ран. 1809) – син бунчукового товариша, службу розпочав з січня 1765 р., військовий канцелярист (з січня 1771), військовий товариш (лютий 1774 – 1783), абшитований полковий осавул (1783.30.09. – 1784 – ?). Бунчуковий товариш. Мав підданих у сс. Старій Басані, Кулажинцях. Д.: (1775) Ганна Миколаївна Сук, донька охтирського міського лікаря у відставці.

Афендик Федір Давидович (1746 – 1782 – ?) – з шляхетства, син бунчукового товариша, службу розпочав з 10 травня 1762 р., призначений полковим канцеляристом (з 1762.13.05.), значковий товариш (з 1767.02.), сотник баришівський (1768.31.01. – 1782). Брав участь в турецькому і кримському походах. Мав у Баришівській сотні 50 підданих. Д.: Пелагея Іванівна Католей (1754 – 1775 – ?), донька військового товариша Київського полку.

Афендик Яків Антонович (бл. 1743 – 1782 – ран. 1784) – син ротмістра ландміліційного Брянського полку. Службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, військовий товариш (з 1774.30.05.), бунчуковий товариш. У с. Старій Басані мав 50 підданих. Д.: (бл. 1764) Настасія Семенівна Самойловська, донька військового товариша Київського полку. Мали сина Корнія.

Ахманов Онисим Іванович – військовий товариш Стародубського полку, житель тростянецький (1700).

Ахматов Герасим – військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Марко Гаврилович (1731 – 1787 – ?) – абшитований сотенний осавул в Батурині (1787).

Б

Бабак Іван Васильович – значний військовий товариш (1675). Його правнуки мешкали в м. Вороніжі.

Бабанський Григорій – старшинський син, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1755 – ?). В догляді за відбірними вівцями. У 1755 р. ГВК заборонив його переведення до компуту значкових товаришів Київського полку.

Бабанський Йосип Васильович – козак царичанський, мав ліс (1731), значковий товариш Полтавського полку (1735 – 1739.31.03.). Його дім пустий в Царичанці (1732). 1735 р. в команді генерала Леонтєєва у поході під Білозерну. 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими. Полковий комісар (1736). 1738 р. на чолі

команди (823 козаків і посполитих) на форпостах в команді генерал-майора Рединга, на чолі команди (237 чоловік) на дніпровських порогах для спорудження суден команди бригадира Ємадарова. Сотник царичанський (1737, нак.; 1739.31.03. – 1743 – ?).

Бабанський Яків – значковий товариш Полтавського полку. У 1755 р. ГВК заборонив його переведення до компуту значкових товаришів Київського полку. Підвідомчий полковій канцелярії серед значкових товаришів у 1755 р., мав двір у Царичанці.

Бабарика Іван Федорович (1733 – ?) – значковий товариш Київського полку (? – 1760), військовий товариш (з 1760.23.09.). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 152 підданих у 1

селі і 1 хуторі у 29 хатах (Лохвицький і Зіньківський повіти). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Н Ждановська, донька намісника.

Бабаринов Федір (1717 – 1767 – ?) – служив з 20 серпня 1757 р. З жовтня 1757 р. – військовий канцелярист, з лютого 1761 р. – військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського. У 1765 р. був полковим гадяцьким комісаром, в тому ж році збирав гроші на компанійські полки.

Бабенко Антін (1757 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Бабенко Семен – полковий цілорник Київського полку (? – 1778), звільнений зі служби через хворобу. Абшитований значковий товариш (1778.22.01. – 1782 – ?).

Бабич Іван Павлович – значковий товариш (1732 – 1751 – ?), житель с. Мокіївки Прилуцького полку.

Бабич Павло (? – ран. 1740) – значковий товариш Прилуцького полку.

Бабкін Андрін (1756 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва в Роменському повіті. Д.: Марія Василівна Трохимова, донька священника.

Бабкін Григорій Сидорович – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець коропський. Д.: Домна NN, донька шляхтича. Мали синів Григорія і Федора.

Бабченко Лесько – військовий товариш (1676), гетьманський посланець до Москви (1676).

Багарев Данило (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 207 підданих у 6 селах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Параска Іванівна Гамалія, донька військового канцеляриста.

Багарев Дмитро – козак, значковий товариш Лубенського полку (1739 – 1751 – ?).

Багинський (Богинський) Олексій Петрович – значковий товариш (1731 – 1751 – ?).

Багинський (Богинський) Потап Петрович (? – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1731–1764), військовий товариш (1764). 10 березня 1747 р. разом з топальським сотником Михайлом Ганджулою уступив Івану Шашкевичу частину млина під Стародубом. У мав 1764 р. у Стародубі 1 двір з 1 хатою, в якій жила наймана людина. 1764 р. в його володінні в Топальській сотні у с. Любечани було посполитих дворів 4, хат 4, 5 хат бездвірних, 1 підсусідок, людей від 10 до 60 років – 29, старших 60 років – 2. При хуторі Нехаївці 2 хати бездвірних, людей від 10 до 60 років – 4. Всього посполитих дворів 4, хат 4, 7 хат бездвірних, 1 підсусідок, людей від 10 до 60 років – 33, старших 60 років – 2. Проживав у с. Бровниці, де мав 65 підданих.

Бажан Андрій (1732 – ?) – службу розпочав з 1742 р., полковий канцелярист (з 1750), значковий товариш (з 1757), писар полкового суду (1759–1773), військовий товариш (24 лютого 1773 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігів-

ського намісництва по Борзнянському повіту. Мав 15 підсусідків в м. Остап'ї. Д.: Ганна Лазарівна Голтв'янська, донька протопопа голтв'янського. Мали доньку Марію.

Бажан Андрій (1738 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1760 р., отаман сотенний, значковий товариш Миргородського полку (з 11 січня 1782).

Бажан Кіндрат – військовий товариш (1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Борзнянському повіту.

Базилевич Василь Федорович – служив з 1707 до 1733 р. у Волинській сотні сотенним писарем, кілька років був наказним сотником. Був у походах 1724, 1725, 1733, 1734, 1738, 1739 рр. У 1748 р. призначений значковим товаришем. Полковий зборщик натуральних і грошових податків (1749), «заведовца» чернігівським полковим скарбом (1751). Через старість і слабкість просив відставки і призначення на його місце сина Григорія. Абшитований значковий товариш (з 20 травня 1761 р.). Проживав у с. Чортотичах, мав 2 двори підсусідків, шинок у с. Волинці.

Базилевич Григорій (1703 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1735).

Базилевич Григорій Васильович (1726 – ?) – служив з 1752 р. у III компанійському охотницькому полку Часника. Значковим Чернігівського полку призначений на місце батька (1761 – 1780 – ?). В походах не був. Мав 11 підсусідків у с. Кудрівці Сосницької сотні. Д.: Н Йосипівна Харченко, донька козака Сосницької сотні, мали синів Тимофія, Григорія (1780).

Базилевич Дем'ян – службу розпочав з 1769 р. полковим підканцеляристом. Значковий товариш Стародубського полку (1777 – 1781 – ?) у 2-й Почепській сотні. У с. Васьковичах мав 10 підданих (1778).

Базилевич Іван Васильович – значковий товариш Стародубського полку.

Базилевич Петро – службу розпочав полковим канцеляристом 1766 р., значковий товариш (1771 – 1778 – ?).

Базилевич-Верховський Стефан Леонтійович (бл. 1759 – ?) – військовий товариш (1782).

Базилевич-Кулябка Василь Федорович (1748.12.04. – 1808) – з 1765 р. канцелярист Переяславського гродського суду, отаман сотенний бубнівський (1768–1771), значковий товариш (1771–1774), вакансовий сотник (1774–1776), останній сотник домонтівський (1776–1782), суддя Золотоніського повіту. Д.: Настасія Іванівна Жила (1755 – 1790 – ?), донька хорунжого полкового.

Базилевич-Кулябка Іван Федорович (1752–1816) – син сотника бубнівського, службу розпочав з 1769 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш (березень 1774 – 1780 – ?). Бунчуковий товариш (? – 1783 – 1787 – ?), колезький асесор, Золотоніський повітовий предводитель дворянства (1797). У м. Бубнові, сс. Прохоровці, Сутках Лубенського полку Яблунівської сотні хут. Ковтунівського мав 69 підданих. Д.: Олена Данилівна Лесевич (? – 1823).

Базилевич-Кулябка Семен Васильович – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1731). Його батько –

писар полковий компанійський (? – 1697 – ?) Василь Леонтійович Левоненко (Леонт'єв), мати – Тетяна Н Кулябка (? – 1732). Володіли хутором на р. Буромці (купленим в жителя ірклівського Семена Балабана). Надбання ствердженні полковником лубенським Свічкою (1697), гетьманом Скоропадським (1710). Д.: Анастасія Андріївна Ковбаса, донька компанійського полковника.

Базилевич-Кулябка Степан Леонтійович (1749/1752 – 1790 – ?) – син абшитованого полкового судді, військовий товариш Переяславського полку (? – 1775 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Каленики та 5 на хут. Озерянському у Золотоніському повіті та 51 на хут. Комарівському Переяславського повіту, володіння в м. Гельм'язові Д.: Уляна Степанівна Ілляшенко, донька бунчукового товариша.

Базилевич-Кулябка Федір Васильович (? – 1711 – 1755) – син писаря полкового компанійського, в службі з 1711 р., брав участь у сулацькому поході (1723), коронації Петра II (1728), бунчуковий товариш (? – 1733 – 1738), сотник бубнівський (1738–1752). Його називав швагром у 1742 р. Модест Стефанович (з 1746 р. архимандрит Михайлівського Золотоверхого монастиря). Д.: Марія Н Стефанович (? – 1729 – 1767 – ?).

Базилевич-Кулябка Яків Васильович – син писаря полкового компанійського, бунчуковий товариш (1731).

Базилевський Андрій Федорович (1750 – 1783 – ?) – службу розпочав 8 травня 1765 р., сотник Остапівський (1772–1782), бунчуковий товариш Миргородського полку (з 22 вересня 1782 р.). Володів німецькою, французькою і англійською мовами. Разом з братом мав 4200 підданих чоловічої статі (1783).

Базилевський Іван Лаврінович (? – 1707 – 1751) – значковий товариш, сотник білоцерківський Миргородського полку (1737–1751). Мав шинки у с. Борках і Білоцерквіці. Д.: Наталія Іллівна Н (? – 1730 – 1774 – ?). У 1764 р. мала 4 хутори в Білоцерківській сотні.

Базилевський Костянтин (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва в Борзнянському повіті. Д.: Параска NN, донька козака.

Базилевський Федір (1776 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1782.3.02.).

Базилевський Федір Лаврінович (? – 1702 – 1751 – ран. 1760) – син сотника білоцерківського, службу розпочав з 1717 р. значковим товаришем, сотник Остапівській (1735–1738), наказний сотник білоцерківський Миргородського полку (1741). Мав шинок в Білоцерквіці. Д.: NNN. У 1764 р. тримав 7 хуторів в Остапівській сотні: Кринковський, Хрещатовський, Богачанський, Гаринський, Поповий, Бакаївський, Федоровщину.

Байдак Андрій (? – 1684 – 1752 – ?) – був власником села на Сухому Омельнику, в якому було 10 хат (1748). Значковий товариш (1705 – 1752 – ?), житель кре-

менчуцький Миргородського полку. З червня 1719 р. купив у мешканців кременчуцьких Прокопа Рудого і Олекси Коваля байрак на Майзуровій долині.

Байдак Максим Андрійович (1723 – ?) – службу розпочав з 1742 р. значковим товаришем Миргородського полку при комісії розмежування з турками земель. 1746 р. за Дніпром на пасіках Мошенського монастиря затримував ієросхимонаха Матвія та ченця Іову. 1748 р. в п'ятисотенній команді обмежував трави в побережних сотнях для заготівлі сіна коням. 1749 р. «в понужденні сотенной Кременчуцької старшини о скорейшом сочиненні о взятих в 737, 738, 739 годах под армию ... волах и лошадах ведомости», у Городиській сотні під селом Борисами борюся з саранчою. 1750 р. «в содержанні на той стороне реки Днепра при селе Войтовому для предосторожности от опасной болезни учрежденного караула». 1751 р. разом з козаками-стрільцями у побережних сотнях на правліму боці р. Дніпра здобував диких звірів і птахів. 1753 р. у тисячній команді, «состоящей на той стороні реки Днепра в урочище Сухого Ташлика под командою гдна полковника Миргородского Остроградского». 1755 р. «в наразонной к нечаяному походу пятисотной команды состоял в лагері под командою хорунжего полкового Максима Леонтиева чрез целое лето». 1760 р. «в надсмотрении учрежденных в сотне Городиской от опасной болезни караулов, в том же году в отводе в сотнях Омельницкой, Потоцкой и Кременчуцькой ландмилицкого Белгородского полку для лошадей пастбищных мест».

Байрак Григорій Андрійович (1717 – ?) – служити розпочав з 1736 р. значковий товариш Полтавського полку (? – 1741 – 1767 – ?). 1736 р. був у кримському поході під Перекопом, Козловим і в Бахчисарі, 1737 р. в очаківському, 1738 р. – в Дністровському походах. 1739 р. під Власівкою і Городищем боронилися від татар. 1743 р. три місяці на дніпровських форпостах у команді 150 виборних козаків Миргородського полку на чолі з підполковником Нейманом. 1744 р. «в понужденні в сотнях Потоцкой, Омельницкой и Голтвянской сотников, сотенной старшини, значковых товарищей и виборных козаков о скорейшем исправлении себе лошадами, воинскими припасами и мундирами». 1745 р. оглядав «по старинним крепостям умершего обозного Генералного гдна Лизогуба в заднепрских местах находячихся грунтов». 1746 р. «во взятти в сотнях Остаповской, Голтвянской и Омелницкой имянных ведомостей сколько оних сотен обивателей в Полскую область перешло и за кем где кто находится и в отсылке в полковую Миргородскую канцелярию». 1748 р. «у понужденія старшин сотенных Кременчуцькой, Потоцкой, Омелницкой и Голтвянской о скорейшой подспики тамошних крепостей». 1746, 1750 і 1751 рр. працював у прикордонній з поляками комісії. 1751 р. «в произвождении следствия над сотником Кременчуцким и сотенною старшиною якоби о нечинении сотенним кременчуцким зборщикам в зборе в скарб Войсковой подлежащих денег вспомошествова-

ния». У 1752 р. рік знаходився з направленими на Січ бунчуковому товаришу Федору Гаврилову и сотнику полковому миргородському Василю Зарудному. У лютому 1753 р. «за силу инструкции Полкового Миргородского суда в dopravке на сотнику Городискому Кординцю по учиненному в оном Полковом Суде приговору за побег и держане в турмі иеромонаха Монастира Пивгородиского Мойсея Василюева пропастаго в той инструкции числа денег». Полковий комісар (1753.15.10. – 1754.16.10.). 1754 р. «в рішенні діла произведенного в сотенной Кременчуцкой канцелярии по челобитю поданному от козака Кременчуцкого Ивана Коротича на козака Кременчуцкого ж Максима Некрасу о завладении оным Некрасом спадающей объявленого Коротича ... дубиною». 1755 р. «в учинении осведетельствования на гребле Манжеліевской Псолской можно ль Сотника Омелницкого Остраградского мельницу на другое место перенести и отого не будет ли абиди другим владельцам на той греблі мельниці имеющим, в том же году в отискании в сотника Власовского Майбороди заграбленого в сотника Кременчуцкого Гаврилова волов, проса и льну, а в козака Кременчуцкого Волочая пшениці». В лютому 1756 р. «по инструкции Полковой Миргородской Канцелярии во взять в того ж сотника Власовского Майбороди ответа для чего он порученного ему от Генеральной Войсковою Канцелярии следствия по делу сотника Глинского ... Крижановского о луки презываемой Панской чрез долгое время недокончил, и во взяті ж правящего за сотенного писара Власовского Остапа Иванова и в отправлении в оную Полковую Канцелярию, в том же году в понуждении Сотенной Кременчуцкой старшины о скорейшем осведетельствовании и при том в присутствии неимеется ль в сотне Кременчуцкой сверх ревизии при новонаселенных слободках и при футорах дворов и хат». В квітні 1757 – червні 1758 рр. «в принятии з Кременчуцкой пограничной таможені подлежащих на войсковие Малороссийские расходи денег и в отправлении в Полковую Миргородскую Канцелярию, между тем же бил по указу полкового Миргородского суда в произведении следствия по доношению значкового товарища Димитрия Устимовича якобы о наезде економом приписного Пивгородиского монастыра Григорием Дунчевским гваловно на землю его Устимовича и о забрании хлеба; в понуждении сотника Кременчуцкого Гаврилова о скорейшой доставке в Кременчуцкой и Криловский казенные магазини недоставленного по подраду Его провианта; в поимки и отправлении в Полковий Миргородский суд козаков омельницких Николи Варакути Тимоша Горбаченка и других товарищей их приличившихся к убийству атамана походного Омельницкого Лукяна Книша; в понуждении козака Власовского (что ныне значковой товарищ) Павла Динисова о скорейшем следовании за отправленными с полку Миргородского для височайшей ея императорского величества службы волами; в dopravки в сотнях Городиской, Власовской и Кре-

менчуцкой за поставление великороссийским купцем здешнего полку козакам виборным и полувиборным одномоерные шаблі денег в том же году в мце июне в отвозе к гпдну генералу лейтенанту Хорвату конверта за Генеральною Войсковою печатю присланого при ордері полковой Миргородской канцелярии, в том же году при отправленном з полковой Миргородской Канцелярии в крепость святой Елисавети к гпдну генералу майору Юсту по оговору гайдамацкому значковому товарищу Ивану Волошину ездил и при произвождении над ним следствия депутатом бил да того ж 758 ноября з 15 759 году июня по 25 число в заднепрских местах при дистанции Мигийского Ташлика у содержании определенной в число тысячное Полку Миргородского козачей команды, в 760 году в октябрі и ноябрі мцах в надсмотрении над работниками находячимись в постройке по Днепру форпостов, да в понуждении Полковых Комисаров Прокопа Николаева и Федора Мисика о скорейшем собрании подлежащих за комисарственных в компанейский полк порционных и рационных денег и об оправлении в полковую Миргородскую Канцелярию для отсылки в Скарбовую Канцелярию». 1761 р. «в понуждении сотенной Кременчуцкой старшины о скорейшем собрании определенного числа з оной сотне под армию ея императорского величества волов, також, чтобы оные били в добром бережении до отправления, в надсмотрении». Мав двір у Кременчуцкій сотні Миргородського полку.

Байрак Данило – полковий канцелярист миргородський (? – 1741 – 1749) в Сорочинцях, значковий товариш (1749–1750), у вересні 1749 р. був кандидатом на посаду цибулівського сотника. У липні 1751 р. був звільнений з-під арешту, де знаходився через брехливий донос, нагороджений 500 карбованцями і чином сотника. Сотник цибулівський (1750–1752), осавул полковий миргородський (1756 – 1757 – ?). Можна також пригадати, що з кінця 1756 р. і найменш до листопада 1761 р. на посаді миргородського полкового осавула перебував экс-сотник цибулівський із значкових товаришів Власівської сотні Данило Байрак.

Бакай Матвій Абрамович – шляхтич гербу «Пятрог» змінений. Значковий товариш.

Баклан Михайло Іванович (1750 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку. Командир над Конотопською сотнею (1782), поручик (1787). В Конотопі і с. Поповці в нього 14 дворів, в яких проживало 15 підданих. Д.: Катерина NN, донька священика. Мали сина Якова.

Бакланець Родіон Степанович – покозачений шляхтич гербу «Рудниця» змінений. Хорунжий сотенний новгородський (1687), 16 грудня 1687 р. отримав від полковника стародубського Тимофія Олексійовича універсал на засипання греблі і побудову млина на р. Журавці. Значний військовий товариш (1693).

Бакуменко Іван (1757 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав з підданих в м. Ічні. Внесений до II частини родовідної книги

дворян Чернігівського намісництва Борзнянського повіту. Д.: Параска Н Красногорська, донька міщанина-купця.

Бакумов Тихін – службу розпочав з 1770 р. у Малоросійській скарбовій канцелярії, з 1772 р. військовий канцелярист, квартирмейстр колезького асесора Давидовича, військовий товариш Ніжинського полку (з 1782), бурмістр (з 1788). Д.: Уляна Н Герасимова, донька шляхтича.

Бакумович Василь – значковий товариш Чернігівського полку (1737).

Бакумович Іван – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. убогий і не міг відправляти військових походів, тому залишений у полку для виконання різних необхідних справ.

Бакумович Яків – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. повернувся з польського походу, 1737 р. був у очаківському поході. 1747 р. мав двір житловий у с. Талалаївці 1-ї полкової сотні.

Бакумович Яків (? – 1735) – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. був хворий і помер.

Бакуринський Андрій Климович (1713 – 1761 – ?) – з 1730 р. після смерті батька значкового товариша залишився малолітнім і по досягненні 17 років почав служити у званні значкового товариша Чернігівського полку і на те звання універсалу не мав, «бо в старі часи таких зразків не було». Дід його Юрій Бакуринський за гетьмана Богдана Хмельницького з іншою шляхтою служив військовим товаришем, за що від колишніх гетьманів на добра отримав універсали. Отримали універсали і батько Клим та дядько сотник роїський Яків. Призначений Чернігівською полковою канцелярією у польський поход, в якому був з 1732 до 1734 р., 1737 р. при семитисячній команді посполитих, полковий осавул в команді полкового обозного Сангурського на Самарі і Кодаку і при очистці порогів на Дніпрі. 1738 р. складав ревізії у Киселівській і Сосницькій сотнях, ходив на Дон з командою у 200 козаків, у 1740 р. в турецькому поході. 1758 р. на нього скаржився військовий канцелярист Петро Польовий за образи. 16 березня 1761 р. абшитований військовим товаришем за станом здоров'я. Мав житловий двір у с. Ріпках, шинок (1741), три шинки (1747), два шинки (1750), ще й подвірок там же (1750). На рівчаку у с. Ріпках млин-вешняк. За ним у Роїській сотні в м. Ріпках 15 хат, с. Голубичах – 6 хат. Д.: Ірина Павлівна Н (1717 – ?).

Бакуринський Василь Федорович (1703–1762) – його герб: «лук з напнутою стрілою вістрям вгору, навколо рослинний орнамент». Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1762), працював у ГВК (? – 1741). Після смерті брата Леонтія весною 1760 р. виконував обов'язки сотника («за сотника правящий»). Мав житловий двір у с. Ріпках Роїської сотні. Д.: Ганна Григорівна Н (1710 – 1767 – ?).

Бакуринський Григорій Йосипович (? – 1752 – 1783 – ран. 1788) – значковий товариш Ніжинського полку

(1762.19.12 – 1783 – ?). Д.: Варвара Іванівна Н (1758 – ?), після смерті чоловіка мала 108 підданих у с. Ріпках і 1 деревне.

Бакуринський Іван Андрійович (1735 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш Чернігівського полку (2 травня 1762 – 1790 – ?). 1767 р. підписав наказ чернігівського шляхетства до Комісії про складання проекту нового «Уложения». Мав 675 спадкових підданих в 3 селах і 2 «деревнях». Д.: Марфа Андріївна Тризна, донька чернігівського полкового обозного. Мали сина Василя, доньок Феодосію і Марію.

Бакуринський Іван Йосипович (1736 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1772 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (1774–1779), військовий товариш Чернігівського полку (1779.4.06. – 1781 – ?). Проживав у с. Убежичах (1785). Д.: Ірина Василівна Силич, донька підсудка земського суду.

Бакуринський Йосип Климович (1710 – 1762 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1730–1762). Мав приїжджий двір у Чернігові, житловий – у с. Ріпках та два (1740), три (1747) шинки, підсусідків (1738), там же разом з братом Андрієм мали 14 посполитих, 18 підсусідських дворів (1747). Абшитований військовий товариш (з 1762.2.05.). Д.: Гафія Григорівна Н (1714–1742).

Бакуринський Клим Юрійович (? – 1680 – ран. 1730) – військовий товариш. 27 червня 1696 р. разом з братом Яковом отримав гетьманський універсал на с. Ріпки. Його 6 дворів у Ріпках після смерті перейшли у власність вдови, а потім її другого чоловіка значкового товариша Захара Леговича. Д.: Катерина Павлівна Устимович. В 2-му шлюбі за значковим товаришем Захаром Леговичем (Леговцем). 26 вересня 1747 р. уступила материнський двір з садом у Любечі, куплений 16 березня 1708 р.

Бакуринський Леонтій Якович (? – 1715 – 1760 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1735 – 1738.04.), роїський сотник (1738.04. – 1742, 1754 – 1760 – ?). Володів хут. Вир на р. Вирі, де мав млин в два кола мучних і два ступних на 8 валюшних кол і 4 просяних, два млини на р. Гусинці при с. Церковищах і д. Гусянці. Д.: Марія Лаврінівна (Кринкевич ?). У Любецькому монастирі поминався її рід у 1780 р.

Бакуринський Мартин Якович (? – ран. 1784) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Мотря NN.

Бакуринський Олександр – значковий товариш Чернігівського полку (1723 – 1725 – ?).

Бакуринський Семен Леонтійович – службу розпочав з 1763 р. З 7 жовтня 1770 р. другий осавул полковий чернігівський. Відзначився при облозі Перекопу (1771). 1776 р. супроводжував турецьке посольство через Польщу. Перший полковий осавул чернігівський (? – 1776 – 1779 – ?) з окладом 50 карбованців (1776). Бунчуковий товариш.

Бакуринський Юрій Миколайович (? – 1636 – бл. 1693) – військовий товариш (1656). 26 червня 1656 р. Б.Хмельницький наказав «ему Юрію Бакуринському універсал написати, ствержуючи по купле

отца его сел Великая Вель, Осняки, Репки, Густинка, Буявка и слободка вновь зачатая садить отцем его Николаем на дуброве Свинопуское, остнце, яко оне села имеют в себе ограничение». За сімейною традицією перейшов з Чигирина до Чернігова. У 1688 р. отримав універсал чернігівського полковника Григорія Самойловича на «власний своїм коштом побудований» млин на р. Виру. У 1688 р. як «старинний» військовий товариш отримав універсал гетьмана Самойловича на млин на р. Вир ним же збудований, що на Грабовщині. 21 лютого 1693 р. склав тестамент, за яким залишив всі свої володіння дружині. Д.: Феодора Федорівна Вешняк, можливо, донька чигиринського полковника.

Бакуринський Яків Юрійович (? – 1672 – бл. 1749) – службу розпочав з 1692 р. походом на Білгородську орду, двічі брав участь в походах на Кизикермен (1693, 1695), під Азов (1696), до Пскова (1700), під Орешком (1701), Любарем (1705), рік провів у польському поході (1706), під Гомелем (1708), під Полтавою (1709), Кам'яним Затоном (1711), в Києві (1713), Царицині (1719), на Ладозі (1722), на Коломаку (1723). У 1698 р. І.Мазепа затвердив за Климом та Яковом Бакуринськими «в зуполное владение» половину Ріпок «на власних...отчистых грунтах». У 1699 р. чернігівський полковник Юхим Лизогуб підтвердив за братами половину Ріпок. У 1703 р. Ріпки були підтвержені Мазепою «до ласки військової» сотнику роїському Я.Бакуринському, останній уступив 6 дворів брату Климу. У 1716 р. обраний сотником роїським. У 1721–1724 рр. входив до складу козацького посольства до Москви. 9 грудня 1721 р. купив у козаків рижиковських Михайла Івановича Єсливи і Євсея Саранара половину млина Рижиковського, половину греблі з двома робочими заставами за 1000 золотих, а 29 червня 1725 р. продав за 1800 золотих Любецькому монастирю. У 1725 р. брав участь в низовому поході. У 1728 р. тимчасово був бунчуковим товаришем. В тому ж році тримав уряд наказного чернігівського полковника. У 1734 р., з початком російсько-турецької війни, брав участь у військовому поході до Криму у складі команди під проводом генерала графа фон-Вейбаха. У 1737 р. у військових походах до Переяслава та Очакова. У 1738 р. звільнений від служби «за дряхлістю» згідно наказу графа Румянцева. У 1742 р. знову став сотником. У 1749 р. склав заповіт. Д.: 1) Марія (Павлівна?) Ворошило-Ярмолтовська – власниця с. Вербиців. 2) Марія Н Стаховська, проживала у с. Ріпках Чернігівського полку.

Балайченко Федір (1756 – ?) – сотенний хорунжий (з 1774), отаман сотенний (з 1779.9.10.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Балговський Іван – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. мешкав у полковій сотні.

Балдинський Іван – значний військовий товариш. Його син Парфен Іванович (? – 1740 – 1763 – ран. 1787) проживав у с. Спаському.

Балюра Василь (? – 1721 – 1742 – ?) – військовий товариш у Хмельівській сотні Лубенського полку.

Балюра Микита (1745 – ?) – з козаків, службу розпочав з 16 травня 1768 р., значковий товариш (1770.12.01. – 1779), військовий товариш (1779.4.06. – 1782 – ?).

Балясний Андрій Петрович (1760 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 23 спадкових підданих.

Балясний Василь Васильович (1718 – ?) – зі старшинських дітей, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1755 – ?), склав присягу у 1762 р. Абшитований значковий товариш (1788). Мав двір у Полтаві. Його брати Іван і Яким. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Балясний Данило (1749 – ?) – осавул сотенний (з 1772.17.08.), отаман сотенний (з 1781.21.02.), значковий товариш (з 1783.6.07.).

Балясний Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1738–1739), був у поході 1738 р., мав двір і підсудка у Опішні (1747).

Балясний Іван Васильович – зі старшинських дітей, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1767 – ?), мав двір у Біликах та приїжджий у Старому Санжарові. Його брати Василь та Яким.

Балясний Леонтій (? – ран. 1740) – став значковим товаришем Полтавського полку (? – 1734 – 1735 – ?), був у польському поході у складі 2-ї полкової сотні. Колишній значковий товариш (1737). Мав двір у с. Нижніх Млинах. Д.: Пелагея NN (? – 1740 – ?), проживала після смерті чоловіка в Нових Санжарах.

Балясний Максим Васильович (1744 – 1779 – ?) – син померлого значкового товариша. Службу розпочав 20 листопада 1766 р. значковим товаришем Полтавського полку. Сотник (з 3 квітня 1773), капітан. Мав маєтність у с. Нижніх Млинах.

Балясний Михайло – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Полтаві.

Балясний Пантелеймон Петрович (1736/1739 – 1790 – ?) – службу розпочав 8 травня 1748 р. в Опішнянській сотенній канцелярії, сотенний канцелярист, полковий підканцелярист. Полковий канцелярист (з 23 грудня 1756), отаман сотенний опішнянський (з 1760), сотник 3-ї Опішнянської сотні (з 1771), бунчуковий товариш (1782 – 1788 – ?), прем'єр-майор (1790). Мав 233 підданих. Д.: 1) NNN. 2) (? – 1780 – 1790 – ?) Катерина Іванівна Ніженець, донька бунчукового товариша. Мали синів Степана, Івана, Миколу, Павла.

Балясний Петро (1707 – 1761 – ?) – значковим товаришем Гадяцького полку призначений у 1725 р. від ГВК за наказом Вільямінова. Був у сулацькому низовому поході (1725), у 1727 р. отримав відпускний паспорт, потім захворів і в похід не повернувся. У 1732 р. був на лінії під командою полковника гадяцького Грабянки, у 1734 р. на лінії за полкового коменданта, наказний полковник гадяцький, того ж року повернувся додому. У 1740 р. збирав у Лютенській, Ковальській і Зінківській сотнях провізію і вози. У 1742 р. утримував пошту в Батурині. У 1745 р. вів слідство про козаків, у 1748 р. на лінії. У 1750 р. здійснював ревізію в Грунській та Опішнянській сотнях, 1752 р. – 1-й полковий. Був при різних слідствах. Просив відставки і надання звання сину Пан-

телеймону. У 1761 р. отаман городовий у 2-й Опішнянській сотні. Д.: NNN, її батько мав ґрунти у Лубенському полку.

Балясний Роман (? – 1688 – 1735 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Знаходився вдома з сином Семеном, в поході не були (1735). Селітряні заводчики, отримали охоронний указ не висилати їх у похід. Жили в Опішні, мали 1 двір з 1 хатою.

Балясний Семен (1697 – 1763 – ?) – служив з 1726 р., звільнений від служби у 1745 р. абшитованим бунчуковим товаришем. Мешкав у Прилуцькому полку,

Балясний Семен Романович (1708 – 1767 – ?) – служив з квітня 1731 р. З червня 1731 р. – значковий товариш за універсалом полковника Грабянки. З 1731 р. при селітряному заводі. Мав підварок у Опішні (1736). Військовий товариш (з 31 грудня 1758).

Балясний Яким – значковий товариш Гадяцького полку (1735). В поході був його племінник Григорій, який повернувся у 1735 р. з полковником Граб'янкою. Жили в Опішні, де на одному дворі мали 3 хати.

Балясний Яким Васильович – зі старшинських дітей. Разом з братами Василем та Іваном значковий товариш Полтавського полку (1751–1756), був у догляді за вівчарними заводами з 1753 по 1756 рр.

Банін Михайло Дмитрович – сербин. Майор у відставці Інгерманландського полку (1727). 1727 р. отримав указ МК на половину с. Мала Загорівка. Бунчуковий товариш Ніжинського полку (1738). Д: (1727) NNN, удова Степана Петровича Кожуховського, сина піхотного полковника.

Баняк Лазар – бунчуковий товариш (1743). Жив у Ніжинському полку, мав 22 двори, 1 коло млинове, позику до військового скарбу – 1 карбованець.

Барабаш Гаврило – отаман городовий полтавський (? – 1672 – 1674 – ?). Обозний полковий полтавський (? – 1677 – ?), наказний полковник (1677.03.). У 1691 р. продав «плець» в Полтаві Яремі Краснокутському. Значний товариш Полтавського полку (? – 1694 – 1700 – ?). Д.: NNN, у 1-му шлюбі за Кіндратом N.

Барабаш Герасим Герасимович (? – 1782 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш (? – 1764 – 1766), військовий товариш Миргородського полку (1766 – 1779 – ?). з вересня 1784 р. внесений до II частини родовідної книги дворян Київського намісництва. Абшитований військовий товариш (1782). Мав хутір поблизу Голтви, де мав 10 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: NNN, польська шляхтянка.

Барабаш Герасим Михайлович – козак Лубенського полку. У 1730 р. перейшов до Голтви Миргородського полку. Сотенний отаман, наказний сотник, значковий товариш Миргородського полку. Абшитований 25 серпня 1765 р. військовим товаришем. Мав племінників Тимоша та Івана. У його володінні хутір під Голтвою.

Барабаш Гнат Семенович – онук козацького гетьмана, значний військовий товариш (1651).

Барабаш Іван (? – 1649 – 1725 – ?) – службу розпочав з 1669 р., козак максимівський, сотник опішнянський, товариш полку Гадяцького. Разом з вдовою священника Данила Варварою продали два млини у с. Максимівці Григорію Грабянці. Сотник наказний опішнянський (1725).

Барабаш Максим Герасимович – син значкового товариша, козак голтв'янський (1742), значковий товариш Миргородського полку (1765).

Барабаш Микола Герасимович (1757 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист, військовий товариш Миргородського полку (1773 – 1783 – ?). Мав 14 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Барабаш Омелян – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1748 – 1779 – ?).

Барабаш Семен Іванович (1695 – ?) – отаман сотенний, значковий товариш.

Баран Дмитро Степанович – син військового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1757 – 1760 – ?).

Баран Іван (1746 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Разом з братами Йосипом і Олександром мав 8 нерозділених підданих у 1 селі. Д.: Марфа N Смяловська, донька полкового канцеляриста.

Баран Степан – козак с. Боромок Седнівської сотні (1717), взятий під гетьманську оборону. Протекціоніст генерального обозного (1739), мешканець седнівський. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1747 – ?). Мав приїжджий двір в Седневі та шинок, 1 підсусідський двір (? – 1741 – 1747 – ?). Абшитований, мав двір на 3 хати в Седневі. Д.: N Яківна Лизогуб.

Баранник Карпо (1754 – ?) – з чиновничих дітей. Службу розпочав 1765 р. козаком з письмових справ сотенного правління. Канцелярист (з 1767), осавул сотенний (з 1770), отаман сотенний Миргородського полку (з 1773), ратман (з 1782.28.01), військовий товариш (з 1782.30.07.) У с. Городищі мав 3 підданих.

Баранович N – військовий товариш Ніжинського полку (1781), житель с. Високого.

Баранович Дмитро Стефанович – значковий товариш Чернігівського полку (25 вересня 1756 – ?).

Барановський Андрій Андрійович – син сотника бахмацького (1743.14.08. – 1752), військовий товариш (1765 – 1788 – ?). Мав 7 підданих у м. Бахмачі. Д.: Катерина Петрівна Лашинська, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Якова, Федора.

Барановський Пантелеймон – покозачений шляхтич гербу «Остоя», військовий товариш (1687).

Барановський Степан Якович (? – 1725) – бунчуковий товариш (? – 1725), загинув в низовому поході. Його син Степан став полковим суддею київським.

Бардак Андрій – значний військовий товариш (1664) в Богуславі.

Бардак Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Бардак Йосип – отаман городовий (? – 1750), значковий товариш Лубенського полку, полковий зборщик.

- Бардак** Онисим – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р.
- Бардак** Пархом – значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1745 – ?). У 1736 р. був у Криму приставом при козаках з провіантом. Брав участь у кримському поході. Присягнув у 1741 р. У нього брат Онисим. Мав у Ромнах житловий двір (1745).
- Бардак** Семен – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?). Учасник кримського походу, у 1737 р. купував коней. Мав у с. Євлашеві Роменської сотні житловий двір і 1 двір підсусідків піших убогих (1745).
- Бардановський** Андрій – військовий товариш Ніжинського полку, його онуки Матвій і Степан.
- Бардановський** Іван Андрійович (? – 1700 – 1725 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку
- Бардановський** Матвій Іванович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Д.: Марфа Яківна Карпека, донька бунчукового товариша, проживала у м. Вороніжі (1783). Мали дітей Кирила, Мотрю, Марфу.
- Бардановський** Степан Іванович (1725 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мав у м. Вороніжі 19 підданих. Д.: Марфа Опанасівна Шкура, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Осипа, доньок Мотрю, Меланію, Марію.
- Баргашевич** Матвій Андрійович (? – 1641 – 1671 – ?) – син шляхтича, який у 1641 р. отримав привілей на с. Азарів. Значний військовий товариш (1671).
- Бартош** Іван – абшитований військовий товариш (1783) в Лубенському полку. 10 підданих в Смілі і хуторі при р. Очеретянці.
- Бартош** Іван Леонтійович (? – 1726 – ?) – син шляхтича гербу «Задора», сотника корсунського. Значний військовий товариш Лубенського полку.
- Бартошич** Федір (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 7 підданих в селі Роменського повіту. Внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена Матвіївна Полетика, донька значкового товариша.
- Басович** Іван Васильович – службу розпочав з 1766 р. в Глухівському земському повітовому суді, продовжив у ГВС. Військовий товариш (1781–1805). Д.: NNN, донька міщанина.
- Батіг** Павло – з роду сотника остерського, значковий товариш Київського полку, житель с. Олбин, мав 5 підсусідків (1781). Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ю?). Мав 13 підданих в Березненському повіті. Д.: Ганна Петрівна Негруля, донька сотника.
- Батуринець** Давид (? – 1658 – 1688 – ?) – шляхтич гербу «Тромби», змінений. Значний військовий товариш. 11 червня 1688 р. отримав гетьманський універсал на с. Архипівку Шептаківської сотні в Стародубському полку.
- Батуринець** Яким Семенович (? – 1661 – 1705 – ?) – значний військовий товариш в Стародубському полку (? – 1701 – 1705 – ?), державця і мешканця с. Кириківки. Д.: N Степанівна Яворська (? – 1665 – 1700 – ?), донька полковника сердюцького.
- Батуринець-Ювченко** Давид – військовий товариш Ніжинського полку. Гетьман Мазепа надав с. Архипівку.
- Батуринський** Андрій – козак глухівський. Значковий товариш Глухівської сотні (1716). Хорунжий Лубенського полку (1720), сотник кролевецький.
- Батурський** Антін – шляхтич. Значний військовий товариш.
- Батяновський-Скорчевський** Федір – військовий товариш (1711). Його онуки – губернський канцелярист Дем'ян і сотенний осавул Кирило Ничипоровичі – мешкали в Погарі.
- Бахир** Прокіп Карпович (? – 1726 – 1773 – ?) – син козака, службу розпочав козаком с. Спаського (з 1736), значковий товариш Чернігівського полку (1759 – 1773 – ?). Д.: NNN, донька козака.
- Бачей** Олексій – син абшитованого сотенного отамана, служив з 1774 р. підканцеляристом. Значковий товариш (1774–1777). Мав з батьком у Яготині 4 нерозділених підданих. Д.: N Антінівна Ковалевська, донька військового товариша. 2) (1780) NNN, донька священика.
- Бачей** Петро – син абшитованого сотенного отамана. Служив з 1771 р., полковим канцеляристом (з 1774), значковим товаришем (1774 – 1780 – ?). Д.: N Іванівна Коркач, донька абшитованого військового товариша.
- Бачинський** N – значковий товариш Стародубського полку. Його син Григорій – військовий канцелярист ГВК (1738 – 1742 – ?).
- Бачинський** Павло – військовий канцелярист ГВК (1754), військовий товариш у Стародубському полку (? – 1762 – 1763 – ?).
- Башкирець** Дмитро Остапович (? – 1732 – 1750 – ран. 1768) – син отамана городового сосницького, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1750 – ?). 1738 р. хворів. Д.: Софія NN (1718 – 1768 – ?).
- Башкирець** Остап Стефанович (? – 1669 – бл. 1728, дуже старий) – значковий товариш Чернігівського полку «з давних лет» (? – 1689 – 1725 – ?). Був у перекопському поході, коли місто на Самарі розбивали, повторно під Перекопом, коли від Петрика Полтаву оберігали, в погоні за ордою. Потім в поході за Дніпро до турецького міста Біла – города, яким оволоділи, на штурм Кезикермену, під Азов, в Польщу під Люблін в двох походах, 1707 р. на фортифікаційних роботах в Києві, 1711 р. під Кам'яним Затоном. Сотник сосницький (1701, 1712), отаман городовий сосницький (1728), за його духовним заповітом після смерті дружини всі добра Башкирцеві у Сосниці протопі чернігівський Григорій Максимович продав за 1500 р. судді полковому чернігівському Тимофію Сєнюті, а гроші пішли на відновлення після пожежі Чернігівської соборної Спасо-Преображенської церкви Д.: Євдокія N Мальцевич (? – 1753). Рід Маль-

цевичів досить відомий у Гетьманщині. Мати полковника чернігівського Іоакима Силича була з цієї родини (їх родичі Слободецькі):

Башуцький Дмитро – військовий товариш Ніжинського полку (1775 – 1783 – ?). Мав 4 підданих в Батурині і 4 в хуторі. Д.: Євфимія Іванівна Мазченко, донька козака конотопського.

Башуцький Яків – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1779 – 1783 – ?). Мешканець м. Нових Млинів. Д.: Олена Мойсеївна Острожська, донька осавула сотенного.

Бедровський Андрій – значний військовий товариш.

Безбожненко Масько – товариш полку Чернігівського (ран. 1681 р.). Продав 1/8 Мишуківського ґрунту Леонтію Полуботку.

Безбородько Олександр Андрійович (1747.14.09. – 1799.6.04.) – син генерального писаря, навчався в КМА, бунчуковий товариш при Малоросійській Колегії (1765 – 1772), потім суддя ГВС. Правитель канцелярії П.Румянцева (1767–1769). Полковник київський (1774). Секретар Катерини II (з 1775). Член Колегії іноземних справ (1784), з 1797 р. – князь і канцлер Російської імперії. Помер від апоплексичного удару.

Безбородько Семен Якович (1708.27.04. – 21.09.1768) – службу розпочав з 1727 р. значковим товаришем. У 1727 р. був присутній в Глухові при обранні гетьмана Апостола. Полковий комісар переяславський (1731). З 1732 р. – військовий товариш, разом з бунчуковими товаришами Федором Марковичем і Іваном Севастьяновичем складав ревізію. З 1 серпня 1733 р. – наказний сотник, в поході при Келеберді. 1 квітня 1734 р. обраний повним сотником березанським. У 1735 р. складав ревізію в південних сотнях Переяславського полку. Водив сотню в кримські походи у 1735 р., після яких «в крайній скудості остался». У 1736 р. в другий кримський похід водив сотню під Бахчисарай, на р. Альту, при Самарчик, Кам'яний Міст. Коли всі повернулись, він був залишений з козаками на Перекопі за наказного полковника переяславського і одночасно над всіма полками обозним і генеральним комісаром. З Перекопу повернувся через смерть худоби і людей, повернувшись, втратив все майно. В січні 1737 р. з козаками сотні виступив у похід, але обраний полковим суддею переяславським (1737.17.02. – 1739). Всім суддям був наказ залишатися на місцях з метою управління. 28 квітня наступного року за рекомендацією полковника обраний полковим обозним переяславським (1739–1763). Бунчуковий товариш Григорій Іваненко звинувачував його в тому, що полкова артилерія в «запустение и гнусность приведена», порох же використовується для пальби з мортир для звеселення. Самі мортири частково розпродав, а частину переробив для особистих потреб. У 1751 р. отримав від гетьмана Розумовського універсал на 47 дворів у сс. Тростяному і Малій Топальській Топальської сотні Стародубського полку та с. Рудницькому Баришівської сотні. У 1764–1768 рр.

підкоморій. Тримав крамницю в Переяславі, яку купив у Ганни Степанівни Забіли, дружини переяславського полковника Василя Танського. Д.: Наталія Петрівна N (1709–1769).

Безбородько Яків Іванович (? – 1668 – 1730) – син козака. За заповітом рідного брата матері Федора Пилипенка (1722) отримав двір (6 покоїв), сад, ставок з греблею, леваду, 26 нив на 134 дні оранки в с. Пилипчичах та інше майно за умови догляду тітки Пелагеї до смерті. Значковий товариш (1724–1730). За реєстром 1726 р. записаний серед значкового товариства, що перебувало у гілянському поході. Отримав гетьманські універсали на родові та скуплені маєтності (1716.1.03., 1721.4.05., 1728.3.11.). У нього згорів двір у Переяславі («отстрадавши своего двора чрез пожар огненіе, где купчие записи и иные правніе письма...погорели»). Тримав хутори на Сухій Оржиці, Мокрій Оржиці (куплений у жителя яготинського Івана Федорова), в Козлові з полем пашенним і гаями. Мав двір, став з греблею, млином у Войтові, в Березані – два двори, поле, гай; в Пристромах – гай при р. Трубіж, ліс над р. Супоєм. За ці володіння запеклу довголітню боротьбу (1716–1728) з ним вів Семен Лизогуб. Влітку 1719 р. полковий осавул Кирпич, бунчуковий товариш Петро Уманець і військовий канцелярист Степан Максимович провели розмежування безбородьківських володіннь з Биківською волостю («между степом Быковской волости и его Безбородки землями граница быть должна от Мокрой Оржицы по могилу ...шляхом на Пирятин идучего»). 21 березня 1731 р. подав супліку на Івана Моркотуновича і Семена Новаковича за побудову хуторів на вільному степу. Д.: 1) NN Потапович (вірогідно, донька полкового обозного). Принесла в родину помокльські володіння. 2) (1732) Гафія Іванівна Гулак (1668–1754), донька полкового обозного. Померла бездітною.

Безвіконий N – козак, абшитований значковий товариш Миргородського полку (1776.28.09. – ?).

Бездітько Стефан – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739), жив у м. Веприку. Був у поході (1739).

Безлюдний Василь (1733 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788–1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака

Безпалый Прокіп (1754 – ?) – шляхич, службу розпочав з 1770 р. сотенним канцеляристом, значковий товариш (1776 – 1789 – ?).

Безпальчій Іван (1732 – ?) – син козака Роменської сотні, значковий товариш Лубенського полку (з 1754), полковий комісар (1757), прем'єр-майор (1788). Мав 409 підданих в 5 селах і одному хуторі. Д.: 1) NNN, 2) (1788) Євдокія Прокопівна Котлярева, донька військового товариша.

Безпальчій Василь – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Безусенко Петро (1753 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист (з 1768), ота-

ман сотенний (з 1770), значковий товариш Миргородського полку (1775.30.03. – 1788 – ?).

Белоровський Андрій – значковий товариш Ніжинського полку. Мав сина Івана – військового канцеляриста, онука Дмитра – колезького канцеляриста (1783), який мешкав у Коропському повіті. Рід тримав гетьманські універсали 17 червня 1671 р., 12 червня 1712 р., 17 січня 1732 р. на млини і землі.

Белименков Сава Іванов – значковий товариш Лубенського полку (1745). Державець с. Хоминець Глинської сотні, мав там житловий власний двір та 4 двори тяглих та 12 піших убогих посполитих.

Белоровський Іван Андрійович (1714 – 1763 – ран. 1781) – служив з 1737 р., військовий товариш у Стародубському полку (1757 – 1763 – ?). Був у очаківському, дністровському, хотинському, шведському походах, індуктового збору дозорцею та в різних комісіях. Володів двором у Стародубі в Румянцевську ревізію. Його вдова мала дім в 3 покої у м. Стародубі (1781).

Белькевич-Дяченко Антін (1728 – ?) – рідний брат військового товариша Максима, абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 12 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Д.: Ксенія NN, донька козака.

Белькевич-Дяченко Максим (1722 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1762), абшитований військовий товариш (1788), мешканець лубенський. Д.: Олена Василівна Косаровська, донька священонамісника.

Бельський Кирило (1727 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Настасія N Юренко, донька козака.

Беневич Антін (? – 1720 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1735 р. полковим канцеляристом, старший полковий канцелярист (1742–1751), прилуцький городовий отаман (1752 – ?), військовий товариш Прилуцького полку. Мав 5 підданих у с. Лісові Сорочинці. Д.: Тетяна Йосипівна Лучинська, донька священника логовицького.

Бережецький Ілля Васильович (1728 – ?) – правнук Степана, військовий товариш Ніжинського полку (1788). Проживав у с. Земляне. Д.: Софія NN, донька шляхтича. Мав синів Андрія, Нестора, Івана.

Бережецький Степан – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1669 – ?).

Береза (Березенський) Роман (? – ран. 1731) – товариш полку Прилуцького (1715), отримав гетьманський універсал на с. Сорочинці. Значний військовий товариш (1719). Значковий товариш Прилуцького полку (1724). Д.: Марія Самойлівна, вдова Степана Григоровича Чернявського, полкового осавула прилуцького. Отримала 1714 р. універсал на село чоловіка Сорочинці.

Березенський Микола – військовий товариш Ніжинського полку.

Березенський Роман Романович – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1752).

Березовий Гаврило Якович (? – 1730 – 1779 – ?) – козак, затверджений в чині значкового товариша Прилуцького полку (грудень 1747), абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1779 – ?). Проживав у с. Дідинець Іваницької сотні. Д.: (1740) Ірина Петрівна Зоц, донька значкового товариша. Їх донька Ганна (1742 – ?) заміжня за Тимофієм Білецьким, значковим товаришем (1772).

Березовський Василь Семенович (? – ран. 1761) – військовий канцелярист ГВК (? – 1735), бунчуковий товариш (1735.30.09. – 1751 – ?). У 1737 р. володів у с. Пантусові полкової сотні: 8 малогрунтовими підсусідками, 4 убогими, 1 втік. Мав греблю на р. Ваблі під с. Палтусовим, двір з плецом в Новгород-Сіверському, ґрунти у с. Тарасівці, 9 підданих в д. Вежновці Новоміської сотні. Помер бездітним. Д.: Дарія Іванівна Мовчан (? – 1731 – 1768 – ?), за нею в с. Тарасівці 1 двір (1768).

Березовський Данило (? – 1690 – 1776 – ?) – син козака, службу розпочав з 1711 р., того ж року був у прутському поході. У 1713 р. з Київським полком на чолі з Танським знаходився в поході на ординців. Після Орлика ходили під Київ за ордою і полонили там татар і передали кн. Михайлу Голіцину. 1715 р. їздив кур'єром до секретаря Писка три рази через Польщу. Значковий товариш (1727–1743). Полковий комісар (1736, 1739). Учасник очаківського походу (1739), в Койлові з бунчуковим товаришем Дем'яном Рубцем (1738), на форпостах в Обухові з полковником Танським цілу зиму (1739), 1742 р. в комісії. У 1743 р. через старість і слабкість здоров'я абшитований військовим товаришем.

Березовський Іван Семенович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – 1738 – ?). 7 травня 1737 р. дав «казку» про те, що він знав указ про похід, висланий в Новгородське сотенне правління про відправку значкових у похід, але через хворобу в похід до цього часу не пішов, то мав вже вийти з усіма припасами, а інакше понесе покарання, передбачене указом з ГВК. У 1737 р. мав в с. Киселівка Новгородської сотні 4 двори малогрунтових, 7 убогих, 3 дуже убогих, 4 пустих. Військовий канцелярист ГВК (? – 1751 – 1759 – ?).

Березовський Карпо – значковий товариш (1741–1742), мешканець Омельницької сотні Миргородського полку.

Березовський Прокіп Семенович (? – бл. 1730) – син полкового осавула стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1724 – ?).

Березовський Семен (? – 1728) – писар сотенний новгородський (? – 1700 – 1710). За універсалом 1708 р. отримав за уступкою сотника Жоравки хутір Горбовецький з людьми. Сотник новгородський (1710–1712). Полковий осавул стародубський (1713–1727), наказний полковник (1718, 1723). 1 липня 1715 р. отримав гетьманський універсал на с. Медвідь в Новоміській сотні. 17 травня 1721 р. по поверненню з ладозького походу, отримав гетьманський універсал на с. Платків. У 1723–1724 р. мав суперечку за млин на р. Палужі та сл. Кибільщину Новоміської

сотні з Василем Косачем, одночасно (1723–1726) з вдовою гетьмана Скоропадського за саму слободу. Асесор ГВС (1727–1728). Військовий товариш. Д.: Гафія Іванівна Тимошенко (? – 1708 – 1737 – ?), онука полковника стародубського. 14 липня 1730 р. отримала універсал про підтвердження права власності на хут. Горбовець у Шаховському у Новгородській сотні.

Березовський Стефан Семенович (? – 1755 – бл. 1761) – військовий канцелярист ГВК (? – 1748), бунчуковий товариш (1748.21.12. – 1755 – ?). Йому належала одна з 3-х плотин через р. Бабинець, одна в урочищі. Володів с. Кибиричною Ново міської сотні. Д.: (з 1747) Марфа Іванівна Лашкевич (? – 1732 – ран. 1783), донька городского отамана стародубського. У 1768 р. вдова, володіла двором у Стародубі, який був куплений 1755 р. у бунчукового товариша Петра Іскрицького за 220 карбованців: 2 хати житлових, 2 комори, 1 конюшня, 2 сараї, при хаті 1 кімната, 1 кладова з дощок зроблена на дворі, 1 льодовня. Наймав цей двір купець Калина Черніков за 30 карбованців на рік.

Берещук Йосип – значковий товариш (1741), мав підсусідків у Хоролі Миргородського полку.

Берло Андрій Іванович (? , після 1694, с. Панфіли – 1755) – син полкового судді, бунчуковий товариш (1721), священник успенський переяславський (з 1721), протопоп переяславський (з 1731). Після смерті матері у його володіння перейшло с. Памфіли, а у 1755 р. купив у с. Сосновій ставок з греблею і берегами.

Берло Данило Іванович (бл. 1693 – ран. 1725) – син полкового судді, бунчуковий товариш (? – 1721 – ?). У спадок від батька отримав двір у Воронкові та куплені ним рашіше хаги Ребриковську, Ковтунівську, Зелененьку, Савченкову, Медвежовську, Оверківську, Бутенківську, два шинки у Воронкові, млин з ставом та хутір з садом і гаєм у Жеребятині, гай на Карані, гай за Софіївкою, гай Лисенківський, 10 батьківських підданих у воронківських хуторах та з «кривних». 28 березня 1721 р. отримав гетьманський універсал на батьківські мастки. Д.: Настасія Н Носенко (1703 – 1751 – ?), проживала у Воронкові. Більше 8 років її дім після смерті чоловіка був об'єктом утисків нового воронківського сотника Миколи Афендика, аж поки 5 січня 1733 р. гетьман Апостол не взяв її з дітьми в протекцію і оборону.

Берло Іван Андрійович – син бунчукового товариша, військовий канцелярист (1747 – 1765.22.12.), військовий товариш (з 1767.24.08), за підсудка земського в Переяславському повіті. У 1765–1767 рр. працював в Переяславській магістратській слідчій канцелярії. 1767 р. козаки захопили його землі у 1-й полковій сотні. 1767–1773 рр. відкомандирований до Київського полку, де був під час морової язви в прикордонних дозорах. Абшитований суддею полковим (1773.13.03). У 1746 р. Києво-Софійський кафедральний монастир звинуватив його в будівництві млина на монастирських ґрунтах, підтопленні нив, спустошенні гаїв. Мав володіння у

с. Панфілах, хут. Панфиловському Яготинської сотні, с. Рогозові Воронківської сотні, с. Присленицях Гайшинецьких 1-ї полкової сотні, с. Комарівці 2-ї полкової сотні. Д.: Уляна Іванівна Булавка, донька бунчукового товариша.

Берло Іван Васильович (1703–1761) – син сотника воронківського, сотник воронківський (1718 – 1730 – ?), військовий товариш у Переяславському полку, бунчуковий товариш (1735. 27.02./1737.21.02. – 1761). 1746 р. звинувачений ченцями Києво-Софійського кафедрального собору через будівництво млина на монастирських ґрунтах, підтопленні нив, конопляників та спустошенні гаїв. Мав у Воронкові власний житловий двір і шинок, 5 підсусідків посполитих кінних і 5 піших, в д. Жеребятині приїжджий двір, 2 кінних та 1 пішого, 5 дворів найманих людей, приїжджий двір та шинок у с. Рогозова та 5 дворів найманих людей, приїжджий двір у с. Старому (1750). Д.: Марія Максимівна N (1707 – 1751 – ран. 1759).

Берло Іван Іванович (? – ран. 1838) – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берло Михайло Іванович – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берло Павло Іванович – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берло Пантелеймон Іванович – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берчевський Хома – військовий товариш Ніжинського полку.

Берченко Іван – сотник смілянський (? – 1680 – ?), значний товариш полку Лубенського, сотник смілянський (1684–1687, нак; 1687.14.01. – ?). Згідно гетьманського універсалу 14 січня 1687 р. отримав у с. Томашівці вільні посполитські двори, поле, сіножаті, луки, озера, ліси.

Бетенко Василь – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Бжезовський Антін – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Бивальський Іван – син абшитованого сотенного отамана, службу розпочав з 1770 р. полковим канцеляристом. Значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1780 – ?).

Биковський Василь Федорович (? – бл. 1757) – його вітчимою був Танський. Шляхтич гербу «Ольшесвський», службу розпочав з 1712 р., навчався в класі поетики КМА (1727), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (? – 1738), полковий суддя (1738–1741), обозний полковий гадяцький (1741–1755). Ставши обозним, він залишив за собою частину рангового маєтку полкового судді с. Русанівку 1-ї полкової сотні, що викликало невдоволення нового полкового судді Івана Родзянки. Мав шинок у Опішні (1748). Його рід поминався у Софійському монастирі. Д.: Олена Кіндратівна Алфорова, донька сумського полкового обозного. В першому шлюбі за

Іваном Івановичем Левенцем, полковим обозним полтавським. Можливо, за нею у власність Биковських перейшов 1 посполитий у м. Варві Прилуцького полку.

Биковський Іван (? – 1660 – 1717) – бунчуковий товариш Ніжинського полку (? – 1708 – 1717).

Биковський Іван Іванович (1686 – 1761 – ?) – шляхтич гербу «Радван». Його батько – бунчуковий товариш, який помер у 1717 р. і після його смерті бунчуковим товаришем у Стародубському полку почав служити сам Іван. Дружина Андрія Андрійовича Зеневича Устина NN (? – ран. 1741) (у 1-му шлюбі була одружена з Марком Васильовичем Феєм) його була тіткою. 5 років був у Низовому поході, не маючи в себе універсалу на звання бунчукового товариша, 31 грудня 1735 р. Шаховський дав йому цей універсал, у 1736–1740 рр. був у кримському, очаківському, бендерському, хотинському походах, письмових свідоцтв тому не мав, але були усні свідчення бунчукових товаришів Данила Покорського, Василя та Івана Кутневських. З 1740 р. через хворобу у внутрішніх нарядах не був. Жив у Ніжинському полку, мав двір у Воронежі, у 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Його син Максим тримав у Стародубі двір у 1768 р. Д.: Ганна Іванівна N (? – 1727 – ?).

Биковський Ісак Якович (? – 1681 – 1712 – ран. 1767) – значковий товариш. 1 листопада 1712 р. здійснив купівлю у козака Павла Клименка.

Биковський Карпо – значковий товариш Стародубського полку (1781). Проживав у с. Рикові Новгородської сотні.

Биковський Кириак (1747 – ?) – службу розпочав 15 вересня 1762 р., військовий товариш (1770 – 1782 – ?) Лубенського полку.

Биковський Максим Іванович (? – ран. 1768) – значковий товариш Стародубського полку.

Биковський Максим Ісакович – військовий товариш (? – 1781 – 1787 – ?). Мешканець стародубський, де мав дім в три покої з кам'яним погрібом. Д.: Гафія Михайлівна Воскобойник, донька значкового товариша. Мали сина Івана і доньок Гафію і Настю.

Биковський Олександр – шляхтич гербу «Гриф», значний військовий товариш (1662).

Биковський Яків – значковий товариш.

Билим Мойсей (1735 – ?) – службу розпочав 9 грудня 1754 р., значковий товариш Лубенського полку (з 10 травня 1767 р.), сотник 2-ї Лубенської полкової сотні (1773.20.07. – 1783).

Билим Петро (? – ран. 1752) – значковий товариш Лубенського полку. У 1733 р. привертав у підданство козаків с. Хоминці Глинської сотні.

Билим Сава – значковий товариш Лубенського полку (1747). Разом з військовим товаришем Петром Богдановським мав підданих в с. Хоминцях Глинської сотні: 1 двір на 3 хати малогрунтових посполитих, 23 двори, в них 27 хат убогих, 2 піших підсусідки та 5 ратушних служителів та тут же власні шинок і житловий двір, 2 двори найманих. Військовий товариш. Мав сина Матвія, який мав 7 підданих (1790) в Роменському повіті.

Билим Федір Васильович (? – 1650 – 1733 – ?) – син гербованого шляхтича, писар полковий лубенський (? – 1672.05. – 06. – ?), (? – 1683.03. – 1687.07.). Мав гетьманські універсали Самойловича, Мазепи, царські грамоти на села: Євлашівку на Роменщині і Хоминці на Глинщині. Проживав у Ромнах. Отаман городовий роменський (1709–1710). 5 лютого 1709 р. Скоропадський у Ніжині надав йому універсал на маєтності, бо «подчас нынешней ставшейся в городе их Ромне руине, где всем своим пострадал худоби, там же и тих високоповажных монарших грамот и универсальных крепостей лишился». Товаришував з Яковом Андрійовичем Марковичем, був хрещеним його доньки. 16 лютого 1725 р. полковник Маркович на час своєї відсутності доручив йому, осавулу Семену Лашкевичу і Василю Д'яченку, завідувати правлінням і судом полковим. Значний і заслужений товариш військовий (1728). 30 листопада 1728 р. Данило Апостол надав підтверджуючий універсал йому, «который от давних лет до нынешней своей глубокой старости в разных знатных чинах войсковых отправлял служби» на с. Євлашівку. Бунчуковий товариш Лубенського полку (? – 1733 – ?). Д.: 1) NNN, 2) (1715) NNN, в першому шлюбі за Воротиляком.

Билина Пилип (? – ран. 1780) – військовий товариш Київського полку. Д.: Мотря NN.

Бистрицький Герасим Тимофійович – син священника, онук сотника конотопського, двір і ґрунти якого після смерті 6 грудня 1715 р. були продані. Військовий товариш.

Бистрицький-Люблінський Йосип Герасимович (? – 1739 – 1762 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку.

Биховець Іван Іванович (? – 1654 – 1703 – ?) – «от молодых лет» у війську. Присутній на його обранні гетьманом, Ігнатовича, будучи підписком ГВК і 1669 р., їздив як посланець до Москви. 28 липня 1669 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на сл. Будище і Бужанка, надані за його і батька заслуги. Мешканець олишівський. Хутір Тарасівка при болоті Грабові 1671 р. в Олешівці Тарас Андрійович з дружиною Феодорою Петрівною, який тут осів з дозволу полковника Золотаренка, продав шляхтичу Івану Рошкевичу-Биховцю за 40 золотих. Значний військовий товариш (? – 1693 – ?). Д.: Марія NN, мала маєтність.

Биховець Іван Трохимович (? – 1629 – 1669) – козак полкової Ніжинської сотні (1649), «от зачатия и сперта войны в войске за целосность общего добра на разных местах бывал мужество свое являл». Писар полковий ніжинський (? – 1668). З 1667 р. скуповував млини під Вороніжем на р. Есмані, став власником хут. Грабовського поблизу Олишівки і поселив тут слободу. 1668 р. разом з полковником ніжинським Артемом Мартиновим втік на Правобережжя до гетьмана Дорошенка. Став писарем суддів військовий у Чигирині (1668 – 1669.02. – ?). Повернувся на Лівобережжя. Військовий товариш (1669).

Биховець Михайло Іванович (? – 1722.18.03) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1721 – 1722). Хворів

епілепсією, після його смерті залишилися вдова і сестра. Двір його в Ніжині після смерті перейшов Стефану Бирлинському. Д.: Любов Н Бутович, онука генерального осавула Степана Бутовича, двоюрідна племінниця бунчукового товариша Семена Юхимович Лизогуба.

Бич Григорій Йосипович (Яценко) (? – 1675 – 1743 – ран. 1751) – син покозаченого шляхтича, сотника новосанжарського. Був під Таванню в команді полтавського полковника Іскри, в похід під Печери, три роки у польському поході, а потім на будівництві кийівської фортеці. Мав хутір (1732), отаман городовий новосанжарський (1718 – ?), значковий товариш Полтавського полку (1719 – 1743 – ?). «Универсал ему от оного полковника Івана Черняка и видан бил, токмо оный как послан бил с казаками от полковника Левенца для згону запорожцов, сидячих по реке Миюсу, пливучи тоєю рекою, з другими паперами в воде потеран». Обраний сотником новосанжарським. Колишній сотник новосанжарський (1728). Мав двір у Нових Санжарах. У 1736 р. комісар полкових вівчарних заводів. Д.: NNN (? – 1759 – ?).

Бич Кирило Григорович (? – 1728 – 1762 – ?) – син старшинський, серед «значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку (? – 1756 – 1762 – ?). Тримав хут. Бичів (1760). Після смерті Григорія Опанасовича був рекомендований товариством на уряд сотника. 1761 р. збирав гроші з шинків Гадяцького полку, які привласнив. Мав двір у Нових Санжарах.

Биченко Григорій – козак журавський (1731), значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?)

Биченко Павло (1732 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Христина NN, донька козака.

Биченко Семен (1720 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1790 – ?). Мав братів Григорія, Степана, Павла. Д.: Домникія NN, донька козака.

Биченко Степан – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?), житель монастирищанський.

Бичок Овсій Олексійович – військовий товариш (1683). Родоначальник Олексієнків.

Бишевський Василь (1706 – 1750 – ?) – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1750 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, 1737 р. очолював команду козаків у Києві. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Бишевський Олексій – значковий товариш (? – 1713 – 1723 – ?). Володів с. Хомутівкою, яке 1713 р. перейшло до протопона Підгурського. Тримав двори в д. Случок (раніше 1719).

Біблецький Федір (1719 – ?) – з роду прадіда і батька свого священницького, тобто жив на землі попівській. Козак м. Березни. З 1756 р. призначений на місце померлого значкового товариша Петра Плахути значковим товаришем. Д.: NNN, вдова Петра Плохути.

Білан Н – значковий товариш, через хворобу абшитований військовим товаришем Миргородського полку (1777.05. – ?).

Білан Григорій Пилипович – син військового товариша. Військовий товариш.

Білан Пилип (? – ран. 1780) – військовий товариш Київського полку. Д.: Мотря NN (? – 1780 – ?), проживала в Олишівці.

Білановський Криштоф – товариш полку Чернігівського. 1701 р. продав землю і двір з хатою Чернігівському кафедральному монастирю.

Білаш Н – військовий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Городницькій сотні.

Білаш Олексій (1769 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Біленко Клим (? – 1725 – 1774 – ?) – службу розпочав з 1735 р. значковим товаришем Миргородського полку, мав хутір на р. Кагамлику при с. Бабичівці. Д.: Любов Андріївна Іванова, донька писаря городиського.

Біленко Леонтій – значковий товариш Миргородського полку (1735 – 1751 – ?). Учасник кримського походу (1735).

Біленченко Гаврило – значковий товариш Гадяцького полку, його син Іван – старший полковий канцелярист.

Біленченко Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір і 2 підсусідки у 1-й полковій сотні при хуторі, двір у Гадячі.

Білецький Василь (? – ран. 1790) – значковий товариш. Мешканець Роменського повіту.

Білецький Георгій Петрович (? – ран. 1779) – військовий канцелярист ГВК (1743 – 1747 – ?), військовий товариш (? – 1753 – 1756 – ?), полковий сотник наказний прилуцький (бл. 1760). Мав 13 посполитих у с. Рудавці полкової сотні. Д.: Меланія Тимофіївна N (? – 1779 – ?), в першому шлюбі за Яковом Дадзинським, військовим канцеляристом. У 1746 р. продала свій двір у Глухові.

Білецький Григорій – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем Прилуцького полку, отаман сотенний красноколядинський (1761 – 1742 – ?), проживав у с. Дмитрівці, мав підсусідків у с. Рябухах. Д.: Марія NN, вдова сотника Дембовського. Мали сина – полкового канцеляриста (1774)

Білецький Данило – значковий товариш Гадяцького полку (1739 – 1755). У 1739 р. був в поході. Мав двори в Опішні, с. Петрівці.

Білецький Захар – значковий товариш. Мешканець Роменського повіту.

Білецький Іван (1728 –) – син значкового товариша, службу розпочав з 1750 р., значковий товариш (? – 1774 – 1781 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 79 підданих у 1 селі, хуторі над р. Рудою. Д.: Євдокія Яківна Курило, донька значкового товариша. Мали синів Семена, Василя (1779).

Білецький Іван (1733 – ?) – осавул сотенний (1768). Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Проживав у с. Дмитрівці. Мав 65 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Д.: Євдокія Іванівна Нечай, донька значкового товариша.

- Білецький** Іван 3-й – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Уляна Іванівна Сукач, донька козака Журавської сотні.
- Білецький** Омелян Романович (1752 – ?) – значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Роменського повіту. Д.: Євдокія NN, донька козака.
- Білецький** Роман (1713 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1743 – 1774 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 47 підданих у 1 селі, у хуторі над р. Рудою. Мешканець Роменського повіту. Д.: Уляна NN (? – ран. 1790), донька значкового товариша.
- Білецький** Семен Іванович – значковий товариш (? – 1790 – ?). Д.: Гафія NN, донька козака.
- Білецький** Тимофій – значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Ганна Гаврилівна Березова (1742 – ?).
- Білецький** Федір (1758 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 94 підданих в Роменському повіті. Д.: Уляна Іванівна Стефанович, донька сотника куренського.
- Білецький** Яків – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1750 – 1774 – ?).
- Білецький-Носенко** Павло – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. дав підписку про те, що знав про наказ виступити у похід до місця збору під Переяслав з усіма припасами під страхом смертної кари.
- Білецький-Носенко** Петро Іванович (? – 1690 – 1734, у поході під Псковом) – син сотника срібнянського, службу розпочав з 1702 р. Значний товариш Прилуцького полку (1702–1709), полковий хорунжий прилуцький (1709, 1720–1724), сотник полковий прилуцький (1724–1734), наказний полковник (1728–1729). Був у польському поході (1733). Захопив у володіння у дітей Івана Носа села Щурівку і Голубівку. Д.: Параска Романівна Малиновська.
- Білецький-Носенко** Яків Петрович (? – ран. 1747) – військовий товариш Прилуцького полку (1734–1743). Д.: (після 1730) Олена Федорівна Сулима (? – 1710 – 1756 – ?), донька бунчукового товариша. Мала 4 посполитих у с. Рудаваці полкової сотні. В другому шлюбі за Федором Джулаєм, отаманом сотенним ірклієвським.
- Білий** Леонтій Опанасович – військовий товариш Стародубського полку, мешкав у Стародубі.
- Білий** Остап – значковий товариш Миргородського полку.
- Білик** Матвій Мойсейович – шляхтич, значковий товариш Лубенського полку (? – 1775 – 1780 – ?).
- Білик** Мойсей – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1784), був у походах.
- Білик** Мойсей Гнатович (1735 – 1800 – ?) – службу розпочав 9 грудня 1754 р., значковий товариш (з 1767.10.05.), сотник 2-ї Лубенської полкової сотні (1773.20.07. – 1783), у другій армії (1769). Д.: Катерина Карпівна Огієвська (1735 – 1800 – ?), донька значкового товариша Ніжинського полку. Мали трьох синів і доньку.
- Білик** Сава – значковий товариш (1745). Мав суперечку за масток з роменським мешканцем Хоною Воротіяком.
- Білимович-Котляревський** Михайло (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті в Березненському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.
- Білич** Андрій (1758 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 24 вересня 1773 р., полковий канцелярист (з 1777.20.11.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.5.06.).
- Білич** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1713 – 1740 – ?). У 1713 р. полковник Ніс звільнив його млин від податків. Полковий комісар (1729). Мав шинок в м. Переволочна (1732). Військовий товариш (1743). У 1743 р. ГВК розглядала скаргу генерального судді Якіма Горленка на те, що Білич посіяв збіжжя на його ґрунтах у с. Переволочна 1-ї полкової сотні. У 1745 р. третейський суд розглядав його суперечку з абшитованим срібнянським сотником Антіном Троциною за ґрунти. Абшитований військовий товариш (1745). Д.: Наталія NN. Вдова в м. Перевалочній (1764).
- Біличенко** Гаврило – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1736 – 1738 – ?), мав хутір з підсусідками під Гадячем. 2 квітня 1738 р. відправлений у похід.
- Білкевич-Дяченко** Максим (1722 – ?) – син священника, значковий товариш Лубенського полку (1745 – 1762 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мешканець лубенський, мав 7 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена Василівна Косяровська, донька священонамісника. Мали сина Данила.
- Білкович** Максим – значковий товариш Лубенського полку (1745). 1745 р. Разом з братом Семеном сперечалися з протопопом роменським Данилом Румнецьким.
- Білобаба** Федір – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешканець чигридубравський.
- Білобровка** Василь – значний військовий товариш. Можливо, родич полковника чигиринського (1657) Григорія Хомича Білобровки.
- Білобровка** Денис Якович (1750 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець алтинівський Кролевецької сотні. Д. NNN, донька козака. Мали синів Семена та Івана.
- Білобровка** Степан Васильович – полковий товариш Ніжинського полку.
- Білобровка** Яків Степанович (? – 1729 – 1749 –) – полковий товариш Ніжинського полку.
- Біловодський** Іван (1731 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 59 підданих у 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту. Д.: NNN (? – ран. 1790).
- Біловодський** Федір – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1790 – ?). Разом з братом Яковом мали 18 підданих в Глинському повіті. Д.: Ірина NN, донька сотенного старшини. Мали сина Івана і доньку Домну.

- Біловодський** Яків – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1790 – ?). Д.: Уляна Євстафіївна Ходоровська, донька прем'єр-майора. Мали синів Данила і Василя.
- Білогруд** Василь Іванович (1755 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1773), писар полковий (? – 1788 – 1790 – ?), мав 76 спадкових підданих в одному селі і одному хуторі Роменського повіту. Д.: Марфа Н Кондратьєва, донька секунд-майора.
- Білогруд** Данило Леонтійович (1761 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Не одружений (1790).
- Білогруд** Іван – козак, значковий товариш Лубенського полку (1749 – 1751 – ?).
- Білогруд** Іван Романович (1724 – 1764 – ?) – правнук полковника уманського Григорія Білогруда. Службу розпочав з 1742 р. козаком Роменської сотні Лубенського полку. У 1743 р. «определен был в экспедицию днепровскую умершим сотником Иваном Марковичем». У 1744 р. був призначений до Гадяцького полку тримати пошту. У 1745 р. знаходився на дніпровській дистанції у команді осавула полкового лубенського Рвачевського. У 1746 р. 9 місяців знаходився у команді київського полкового обозного Олексія Підвисоцького. У 1748 р. взяв участь у ліфляндському поході «через целый год» на посаді полкового комісара над полками Лубенським, Прилуцьким і Ніжинським. 28 квітня 1749 р. отримав чин значкового товариша за служби предків: прадіда Григорія, діда Федора – сотника маньківського, батька Романа, брата Андрія і свої особисті. У 1750 р. здійснював ревізію Сенчанської і Глинської сотень. У 1752 р. мав суперечку за ліс та урочище Борзенко з козаком Хмелівської сотні Тимофієм Сененком. У 1754 р. полковий комісар лубенський. Військовий товариш (31.08.1760 – 1763 – ?). У 1763 р. в Роменській тютюновій конторі у розпорядженні директора бунчукового товариша Івана Андрійовича Миклашевського. Бунчуковий товариш.
- Білогруд** Онисим Леонтійович (1750 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1766 р., брав участь у кримському поході у резервному корпусі. Значковий товариш Лубенського полку (з 1773.17.07.), військовий товариш (з 1779.24.05.), ратман Роменського магістрату (1782). Поручик у відставці (1788). Військовий товариш (1790). Мав 16 підданих у 1 селі і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Данилівна Паскевич, донька протопопа роменського.
- Білокриницький** Герасим – значковий товариш Переяславського полку (? – 1754 – 1786 – ?). У 1754 р. продав свою частину пустого плечу значковому товаришу Павлу Прохоровичу за 16 карбованців. 1786 р. подав документи на дворянство в Козелецькому повіті.
- Білопольський** Михайло Костянтинович (1738 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в одному хуторі в Зінківському повіті. Д.: Тетяна NN, донька значкового товариша.
- Білопольський** Петро Іванович (1717 – ?) – син протопопа конотопського, військовий товариш Ніжинського полку, священник, протопоп. Його онук Іван Тимофійович служив ротним квартирмейстром у Глухові (1787).
- Білостоцький** Петро – значковий товариш Чернігівського полку.
- Білоус** Матвій – запорізький козак (1741). Писар сотенний, військовий товариш Київського полку.
- Білофастов** Василь – значний військовий товариш.
- Білоцерківець** Михайло Омелянович (? – 1650 – 1715 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку, у квітні 1671 р. їздив посланцем до Москви, сотник бахмацький (? – 1676 – ?). Полковник білоцерківський (1704–1708). 17 червня 1707 р. отримав гетьманський універсал, щоб млин і ґрунти, які сам тримав, уступив Кисловському монастирю. Купив двір в Батурині. 29 вересня 1715 р. Скоропадський здійснив йому надання. Бунчуковий товариш.
- Білоцерківець** Роман Михайлович (? – 1700 – 1757 – ?) – протягом 1726–1736 рр. вів суперечку за ґрунти у с. Слоут Глухівської сотні з бунчуковим товаришем Федором Савичем, секунд-майором Кирасирського полку Федором Юстом, полтавським полковником Василем Кочубеєм. Військовий товариш (1757). Мав синів Івана і Василя, які мешкали в сл. Бахмач.
- Білоцерковець** Артем (1721 – 1781.17.04.) – військовий товариш (? – 1779 – 1781), проживав у с. Гнідинець. Мав 71 підданого в Глинському повіті. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Петра, Іову.
- Білуха** Андрій Іванович (? – бл. 1757) – разом з братом Дмитром за одним указом ГВК із товаришів полку Полтавського переведений до військових товаришів (1748 – 1756 – ?). 21 серпня 1756 р. купив дім в Полтаві у решетилівського жителя Ничипора Чарниша. Д.: Олена Іванівна Корицька (? – 1763 – ?), рідна сестра військового товариша Григорія Корицького.
- Білуха** Григорій Григорович – козак кінний решетилівський (1718), значковий товариш Полтавського полку. Загинув у дербентському поході.
- Білуха** Дмитро Іванович (бл. 1712 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1731 р. козаком, 1 березня 1737 р. у Василя Мороза за 60 карбованців купив дім у Полтаві. 4 квітня 1744 р. ГВК надала чин товариша Полтавського полку за служби предків та його власні. У 1745 р. подав донесення у ГВК, в якому згадував діда Григорія Маркова, який завдяки довголітній козацькій службі став сотником решетилівським і на цій посаді був до смерті. Військовий товариш Полтавського полку «за содержание в полку Полтавському подлежащих в скарб войсковою зборов с приращением прибиле казенной» (1748.24.01. – 1767 – ?). «Отправил в иностранные земли двоих сынов своих для обучения наук». У 1750 р. подав прохання про призначення сина Петра військовим товаришем. Сам сплатив за навчання дітей, молодший син Михайло служив підпоручиком, а старший Петро був при ньому без звання. У 1751 р. Дмитро був у відпустці в Шлезії,

де навчалися в училищах його діти. Мав молодшого брата Андрія, жив з ним нерозділено на батьківських ґрунтах, і просив за Андрія перед ГВК. Дмитро через старість і слабке здоров'я служити більше не міг і просив звільнити від служби з підвищенням у чині до бунчукового товариша, а сина його Петра призначити на його місце військовим товаришем. Абшитований гетьманським універсалом бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 22 березня 1759 р.). У 1760 р. на нього скаржився полковий обозний компанійський Стефан Гайворонський за те, що Білуха забрав у нього двох підданих. Мав 1 підсусідка і 10 слугителів (1763). Володів с. Головач 2-ї полкової сотні. Тримав хутір під с. Коробівкою Домонгівської сотні Переяславського полку. Мав підданих в сс. Вознесенському, Мелесівці та на хут. Степовому. Д.: Настасія Яківна Лук'янович, донька полтавського бурмістра.

Білуха Іван Григорович – «от малых лет» осиротів, значковий товариш. Комісар полковий (1723–1724), зборщик військового скарбу. Д.: NNN (? – 1752 – ?).

Білуха Петро Дмитрович (1736 – ран. 1784) – з 1752 р. навчався у Лейпцізькому університеті. Службу розпочав з 1759 р., «обретається при нем (біля батька – автори) без служби» (1762). Військовий товариш Полтавського полку (1759–1767). Писар полковий полтавський (1767 – 1769.11. – ?). У 1759–1760 рр. був «в заграничной Российской армии».

Білуха Федір Дмитрович (1729 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1743 р., полковий канцелярист (з 10 жовтня 1748), абшитований полковий канцелярист. Протягом 1753–1754 рр. розглядалася справа про підтвердження ним козацького стану. 31 січня 1762 р. отримав ордер на чин значкового товариша. Отаман городовий полтавський (1764.15.04. – 1767 – ?). Абшитований отаман городовий полтавський (1769.11.).

Білуха Федір Іванович (1729 – ?) – службу розпочав 1 січня 1743 р., полковий канцелярист (з 1748.31.01.), отаман городовий полтавський (1764.15.04. – 1767 – ?), військовий товариш (? – 1779 – ?).

Білчич Степан – службу розпочав з 1737 р., значковий товариш Миргородського полку (1760 – 1781.26.05.), абшитований через хворобу військовим товаришем. Д.: NNN, донька священника.

Білявський Семен (1696 – 1763 – ран. 1790) – службу розпочав з 1726 р., значковий товариш у Прилуцькому полку (1740). Абшитований бунчуковий товариш (з 1745). 7 червня 1762 р. продав за 158 карбованців свій хутір в Тополі священнику с. Лапинці Федору Турковському. Мав сина Петра, який мешкав (1790) в Лохвицькому повіті.

Біляєв Тимофій (1759 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Біляк Іван (1737 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 12 січня 1761 р., отаман сотенний (з 1781.1.01.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Біляк Степан – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (з 1765).

Більський-Савченко Григорій Савич – значний військовий товариш у Стародубському полку. Син шляхтича гербу «Правдзиц», який вийшов на Лівобережжя в м. Шаповалівку.

Більчич Андрій Степанович – син військового товариша, службу розпочав з 24 жовтня 1773 р., полковий канцелярист (з 1777.20.11.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.5.06.).

Більчич Степан – службу розпочав з 1737 р., значковий товариш Миргородського полку (1760 – 1774 – ?), військовий товариш. Д.: NNN, донька священника.

Блажевський Петро – військовий товариш Ніжинського полку.

Бловацький Яків – значковий товариш Ніжинського полку.

Блоха Іван (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1790 – ?). Мав 40 підданих в одному селі Борзнянського повіту. Д.: Параска NN, донька сотенного хорунжого. Мали синів Василя, Федора, Якова, доньок Параску, Ганну, Настасію.

Бобир Григорій Данилович (? – ран. 1731) – бунчуковий товариш (з 1689). У 1690 р. зимував в Лубнах, проти діючи Петрику, 1704 р. під Любарем «як могилу сипали», 1705 і 1706 рр. в Польщі за Віслою, під Києвом. Перейшов до Чернігівського полку і був прийнятий під значок (з 1708). Разом з полком був під Поповою Горою (1708), Полтавою (1709), Кам'яним Затонам (1711), в царичанському поході (1718). 4 жовтня 1709 р. разом з матір'ю отримав універсал на с. Данилівку.

Бобир Данило Федорович (? – ран. 1709) – староста корсунський (1686), полковник запорізький (1686), ротмістр ЙКМ (1691), військовий товариш (1691). 24 лютого 1691 р. отримав універсал на два млинівешняки на р. Данилівській і р. Волинській. 16 жовтня 1691 р. отримав гетьманський універсал на с. Данилівку Менської сотні. Був сотником. Д.: NNN (? – 1689 – 1709 – ?).

Бобир Іван Данилович (? – 1754.10.03.) – значковий товариш Чернігівського полку (з 1708). У «сказці» 1734 р. відзначена його участь в походах 1708 р. під Білу Церкву і Пропойськ, 1709 р. під Полтаву, 1711 р. під Кам'яний Затон, 1713 р. на будівництво Києво-Печерської фортеці, 1719 р. на Царичанську лінію. Був за осавула полкового чернігівського (1725), військовий товариш (1727–1728). Сотник стольненський (1727 – універсал гетьмана Д. Апостола 1728.21.10. – 1754.10.03.). У 1730 р. отримав підтвердження на с. Данилівку, 1731.24.03. універсал на це село. Був з сотнею на українській лінії (1731, 1733). В польському поході 1734 р., того ж року на українській лінії при фортеці св. Анни, 1736, 1738 рр. в кримському поході, 1739 р. в хотинському поході. Мав шинки в сс. Блистіві і Степанівці. Тримав два млини у с. Данилівці (1742). Абшитований сотник стольненський. Мав у с. Стольному – 10 хат, с. Степанівці – 3 хати, м. Мені – 4 хати, с. Куковичах – 1 хату, с. Данилівці – 33 хати. Письменний.

Бобир Іван Романович (1740 – ?) – службу розпочав з 1760 р. військовим канцеляристом ГВК, потім МК, військовий товариш Чернігівського полку (з 1765.31.12.),

- сотник стольненський (1770.30.04. – 1779.23.01.), абшитований полковим обозним (? – 1787), перейменований в прем'єр-майори (28 липня 1787 – 1790 – ?), стряпчий губерньського магістрату. Мав 117 підданих у 1 селі і 1 «деревні». Д.: Єфросинія Севастьянівна Боро-духа, донька військового канцеляриста.
- Бобир** Мойсей Романович (1763 – 1832 – ?) – службу розпочав з МК колезьким асесором з 1775 р., військовий товариш Чернігівського полку (1783 – ?), поручик (1788). Д.: Параска Симонівна Магденко, донька надвірного радника.
- Бобир** Роман Іванович (1718 – 1783 – ?) – онук сотника менського, служив з 1738 р. значковим товаришем у Чернігівському полку. Сотник стольненський (1754.2.04. – 1769). Звільнений 13 грудня 1769 р. бунчуковим товаришем (1769 – 1783 – ?).
- Бобир** Степан Романович (1754–1815) – службу розпочав з 19 вересня 1772 р. сотенним возним, сотник стольненський Чернігівського полку на місце брата (1779.23.01. – 1783), бунчуковий товариш (з 1784.19.02.). Генерал-майор, шеф Ізюмського гусарського полку. Д.: (з 1798/1799) Катерина Петрівна Борноволокна, донька надвірного радника.
- Бобир** Тихін (Григорович ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?).
- Бобошко** Іван – значковий товариш (1764), військовий товариш Миргородського полку (1767). Мав хутір у Потоцькій сотні.
- Бобрецький** Василь Павлович (1726 – ?) – абшитований значковий товариш (1788). Проживав у с. Рожку, а у с. Любечанах мав 31 підданого.
- Бобрецький** Павло Іванович – військовий товариш.
- Бобрикевич** Федір – шляхтич, військовий товариш Чернігівського полку (1698). 8 квітня 1698 р. Мазепа надав йому універсал на його млин-вешняк, який той власним коштом збудував на купленому у козака Андрія Вікуса займищі на р. Голомесці вище с. Крисок.
- Бобровець** Гаврило Микитович – військовий товариш (1686), мешканець с. Левонки. 2 жовтня 1686 р. про- дав двір з плечем шляхтичу Василю Романовичу.
- Бобровник** Іван – розпочав службу з 1769 р. сотенним хорунжим. У 1771 р. відряджений на два роки в закордонну армію, там отримав чин значкового товариша Переяславського полку. Жив у с. Пристромах 3-ї полкової сотні.
- Бобровський** Григорій – шляхтич гербу «Ястржембець», значковий товариш.
- Бобровський** Дмитро (? – 1750 – 1785 – ран. 1788) – хорунжий сотенний красноколядинський (? – 1767 – 1769), значковий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1785 – ?). Мав 136 підданих у с. Гайвороні (1785). Д.: Феодора Кирилівна Ільченко, донька козака с. Куринь Бахмацької сотні Ніжинського полку.
- Бобровський** Іван Дмитрович (1762 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 136 підданих в Борзнянському повіті (1788). Д.: Тетяна NN, донька сотенного отамана.
- Бобровський** Петро (1751 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 13 підданих у 1 місті і 1 селі в Чернігівському повіті.
- Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Меланія N Давидович, донька писаря полкового.
- Бобруйко** Василь Іванович – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш (? – 1749 – ?), універсал з 1760 р. Возний Остерської сотні Київського полку (1764 – 1776 – ?). Мав власний шляхетський герб. Д.: NN Шептуха, донька козака козелецького.
- Бобруйко** Іван Васильович – син сотника остерського, значковий товариш Київського полку (1722 – 1750 – ран. 1754).
- Бобруйко** Микола Іванович – син померлого значкового товариша (1754), значковий товариш Київського полку (1766), мешканець с. Бобруйки.
- Бобруйко** Семен Іванович (1746 – 1782 – ?) – значковий товариш Київського полку (1762), з братами Василем і Іваном мали володіння у с. Бобруйках. Д.: Оксина Петрівна N (1749 – 1782 – ?).
- Богаєвський** Андріан (1746 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 15 серпня 1762 р., військовий товариш в Лубенському полку (1770.25.07. – 1782 – ?).
- Богаєвський** Андрій Григорович (бл. 1715 – ?) – син старшинський, служити розпочав після смерті батька у 1739 р. З 1741 р. в званні військового канцеляриста. До 1749 р. він «в званні войскового канцеляриста служив в чине войскового товарища». Отримав універсал Розумовського на військового товариша і відставлений з ГВК. Військовий товариш (1750 – 1763 – ?) в Полтавському полку з батьківських ґрунтів, полковий комісар (1757). У 1758 р. комісар по збору консистентської дачі в полку Полтавському. Жив у Полтаві, мав двір у с. Супрунівці.
- Богаєвський** Георгій Олексійович (1747 – ?) – возний в Гадацькому полку (1779), бунчуковий товариш (1788 – 1790 – ?). Мав 280 підданих у 1 містечку, 2 селах, 1 «деревне», 1 хуторі в Зінківському повіті. Д.: Ірина NN, донька сотника. Мали синів Андрій, Олексія, Георгія, доньок Варвару, Настасію.
- Богаєвський** Григорій (? – 1695 – ран. 1732) – писар полковий полтавський. Отримав підтвердження на володіння млином і ґрунтами у с. Супрунівці 1-ї полкової сотні. Значковий товариш Полтавського полку. Д.: Ганна Кіндратівна Алфьорова (? – 1710 – 1754 – ?), донька сумського полкового обозного. У 1732 р. в ревізії записана як вдова, піддані у с. Супрунівці. Мала шинок у Полтаві і хутір під містом (1735), всього 63 двори (1744). У 1754 р. притягувалась ГВК разом з синами за несплату боргу греку, полтавському жителю Василю Христофорову. Мали синів Івана (сотник) і Василя (титулярний радник).
- Богаєвський** Іван – бунчуковий товариш у Гадацькому полку (? – 1724 – 1730 – ?). 1724 р. йому і бунчуковому товаришу Захару Рошчаковському як посаг зятям онук полковника Бороховича були підтвердженні м. Лютецька, сс. Соколівка, Лисівка, Млини, Перевіз. 1730 р. його майно привласнив лютецький мешканець Микита Васюхно. Д.: NNN, онука полковника гадацького Бороховича.
- Богаєвський** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1739 – 1751 – ?), проживав у Хоролі.

- Богаєвський** Кирило Олексійович (? – ран. 1771) – військовий товариш Гадяцького полку (1763), полковий осавул. Мав синів Тимофія і Павла, які жили при бабці, сотниковій гадяцькій Малиновській.
- Богаєвський** Лев Васильович (1731 – ?) – син сотника, службу розпочав з 1762 р. значковим товаришем Прилуцького полку, полковий комісар (1763), абшитований сотник (з 1773). Мав 50 підданих в Прилуцькому (с. Лапиці) і Глухівському (с. Рудовка) повітах. Д.: Ганна Н Чернецька, донька бунчукового товариша.
- Богаєвський** Лев Васильович (бл. 1733, Охтирка – 1797) – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1756), мешканець лазорський. До нього перейшли маєтності Троцьких: у хут. Високий Горб 129 і Тимковщині 77 душ чоловічої статі (1764). Д.: Марія Якимівна Троцька (1735 – ?), донька бунчукового товариша.
- Богаєвський** Олексій Георгійович (бл. 1759 – ?) – службу розпочав з 18 грудня 1775 р. в Лубенській полковій канцелярії, продовжив у ГВС (з 1776.1.11), канцелярист (з 1778.22.06.), військовий товариш (з 1783.20.01.), поручик у відставці (з 1787.27.11.). Д.: Уляна NN.
- Богаєвський** Олексій Семенович (1700 – 1761 – ран. 1771) – службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем у Гадяцькому полку (1725–1736). В 1725 р. був у сулицькому поході «через полтрети года», гілянському поході, в 1728 р. – на коронації Петра II. У 1734 р. брав участь в битві під час польського походу, 1736 р. – в кримському поході при взятті Перекопа, Козлова, Бахчисарая. 1-й осавул полковий гадяцький (1736.30.11. універсал – 1761 – ?). У 1739 р. через хворобу був звільнений від походу. Його родовий шляхетський герб «Андро-де-Бюі». Бунчуковий товариш.
- Богаєвський** Павло Кирилович (1758 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1771 р. в Гадяцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 30 жовтня 1773), колезький канцелярист (з 1775), військовий товариш (з 1781). Мав 30 хат підданих в Зіньківському повіті і 56 душ підданих в Краснокутському повіті Харківської губернії. В цьому повіті поручик Богаєвський володів с. Труханівкою, а вдова сотника Богаєвського – хутором Філоновським. В Зіньківському повіті 192 підданих (1790).
- Богаєвський** Петро – значковий товариш, хорунжий полковий миргородський (? – 1741 – 1761 – ?), при справах полкової канцелярії. Проживав у Хоролі, мав хутір під с. Абрамовкою (1752). Д.: Євдокія NN.
- Богаєвський** Семен Леонтійович (1637 – 1737.24.07., Опішня) – шляхтич, міщанин опішнянський. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (? – 1716 – ?). Мав свого вівчара. Д.: Марія Михайлівна Борохович, донька полковника гадяцького.
- Богаєвський** Федір – військовий товариш Гадяцького полку (1752), мав хутір в Полтавському полку.
- Богаєвський** Юрій Васильович (1746 – 1767 – ?) – службу розпочав 21 грудня 1758 р. полковим канцеляристом гадяцьким, військовий товариш Гадяцького полку за патентом МК (1760.8.12. – 1782 – ?). Мав 170 підданих (1771). У 1782 р. мав 30 хат у Зіньківському і Краснокутському (Харківської губернії) повітах.
- Богалський** Григорій – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. у «переписки свода правних книг».
- Богарев** Данило Дмитрович (бл. 1747 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Параска Іванівна Гамалія, донька військового канцеляриста.
- Богарев** Дмитро (? – 1746 – ран. 1790) – значковий товариш. Д.: Євдокія NN. За нею 207 підданих в Лохвицькому повіті (1790).
- Богарев** Семен Дмитрович – отаман 1-ї Лохвицької сотні Лубенського полку (1774–1775), військовий товариш (1775 – 1790 – ?), мав 6 хат підданих. В 1790 р. не одружений.
- Богдан** Іван – військовий товариш Чернігівського полку.
- Богданенко** Іван (1736 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Євросинія Євстафіївна Божа, донька сотенного осавула.
- Богданович** N (? – ран. 1757) – військовий товариш Київського полку. Д.: NNN. У 1757 р. продала винокурню у с. Плоскому київському сотнику Михайлу Павловичу Гудимі-Левковичу.
- Богданович** Андрій Іванович (? – 1779 – ?) – військовий товариш Полтавського полку (1759 – 1763 – ?).
- Богданович** Богдан Іванович – у 1677 р. зайшов з братами в м. Полтаву з того боку Дніпра з Чигирина, а батько був до послуг Мазепи по протекції його, на що даний йому був універсал 1697 р. У 1709 р. під Полтавою перейшов на бік Петра I, у 1710 р. грамотою його володіння звільнені від постою. У 1710 р. прийнятий під протекцію гетьмана Скоропадського, на що отримав універсал. Товариш полку Полтавського з 1744 р. згідно універсалу.
- Богданович** Григорій – з військових канцеляристів ГВК став військовим (1742), а потім – бунчуковим товаришем у Полтавському полку (1746.27.09. – 1759 – ?). 1751 р. мав супроводжувати гетьманські клейноди і гетьмана при вступі його в управління Гетьманщиною. У 1759 р. його маєтності були звільнені від постоїв. Мешкав в м. Переволочні Переволочанської сотні.
- Богданович** Григорій Іванович (? – 1749 – 1779 – ?) – військовий товариш у Полтавському полку (1759 – 1769 – ?), Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш.
- Богданович** Іван Дем'янович – сотник волинський (1676), значний військовий товариш. У 1688 р. отримав гетьманський універсал на 9-камневий млин.
- Богданович** Іван Іванович (1694 – 1779 – ?) – служив з 1724 р., був у 1724 р. зборщиком у Полтаві, з 1735 р. скуповував воли, виконував різні доручення. У 1760 р. через старість звільнений у відставку в чині військового товариша. Бунчуковий товариш у Полтав-

- ському полку (1779), комісар полтавський земський (1779). Його сини Іван, Григорій і Андрій служили і виконували різні доручення.
- Богданович** Іван Тимофійович (1712 – 1773 – ?) – службу розпочав з 2 липня 1725 р., товариш полку Полтавського (1752.26.09. – 1759), абшитований військовий товариш (з травня 1759). Мешканець полтавський (1763).
- Богданович** Опанас Матвійович – службу розпочав в Київській полковій канцелярії з 1721 р., військовий товариш (з 1732), полковий осавул (з 1764). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Богданович** Петро – з військових канцеляристів ГВК 1749.31.10. став військовим товаришем Полтавського полку. Проживав у с. Мачухах.
- Богданович** Петро – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався прапорщиком.
- Богданович** Федір Іванович – військовий товариш Полтавського полку (1779).
- Богдановський** Андрій Петрович (? – 1747 – 1772 – ран. 1774) – син бунчукового товариша, значковий товариш (? – 1758 – ?), писар, військовий товариш Переяславського полку (1767.10.08. – 1772 – ?) Д.: Ірина Семенівна Пелех, донька військового товариша.
- Богдановський** Андрій (1715 – 1782 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Лубенського полку (1757.19.07. – 1764), возний Костянтинівської сотні (1764.16.08. – 1782 – ?). Поранений в ліву руку.
- Богдановський** Василь – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737–1747 рр. купував коней. Мав 2 двори підсусідків у Ніжині та житловий двір у Ніжині.
- Богдановський** Василь – мав універсали 7 липня 1707 р. на надання і 19 вересня 1717 р. на підтвердження маєтностей у сс. Курилівка і Кропивна. Військовий товариш (1717), отаман городовий ніжинський (? – 1724 – 1732 – ?). За універсалом тримав ½ с. Куриловки.
- Богдановський** Василь Петрович – син військового товариша, сотник попівський Ніжинського полку (1771–1783), бунчуковий товариш. Мав 28 підданих у с. Попівці (1787). Д.: (бл. 1776) Наталія Яківна Мартос, донька бунчукового товариша.
- Богдановський** Іван – з отаманських дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1745 – 1751 – ?).
- Богдановський** Іван (? – ран. 1760) – військовий товариш Переяславського полку.
- Богдановський** Максим Тимофійович – син священника михайлівського волинського, значковий товариш (? – 1768 – ?), військовий товариш (1781 – 1787 – ?), мав 21 підданого у Волинці (1787). Д.: Катерина NN, донька козака.
- Богдановський** Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Богдановський** Петро (? – ран. 1760) – військовий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. в Глинській сотні у с. Хоминець 1 малогрунтових не могучих, 4 тяглих та 10 піших убогих посполитих. Д.: Ганна Мойсеївна Левицька, донька ніжинського полкового судді (1720 – 1734). У 1760 р. Іван Левицький подарував двір у Леплявій своїй сестрі Ганні.
- Богдановський** Тимофій – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1783), був у поході у 1760 та 1779 рр.
- Богдановський** Федір Петрович (1746 – ?) – син військового товариша, був сотенним отаманом, значковий товариш Переяславського полку, з 1773 р. – військовий товариш, брав участь в турецькому поході, сотник канівський (1781–1782). Д.: Уляна Олексіївна Канаровська (1760 – 1781 – ?), донька сотника яготинського.
- Богдановський** Яків – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1736 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії.
- Богдановський** Яків (1743 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1784 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до I частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва по Ніжинському повіту. Д.: Євдокія N Пустота. Мали синів Івана, Василя, доньок Марію і Мар'ю.
- Богинський** Павло Петрович (1727 – ?) – військовий товариш (1781–1787), житель с. Капрович. Д.: Олена NN, донька козака.
- Богинський** Петро Степанович (? – 1684 – 1726 – ?) – показаний шляхтич гербу «Сліповрон», значний військовий товариш (? – 1714 – 1716 – ?). Значковий товариш.
- Богля** Іван – значковий товариш, у 1741 р. підписав ревізійну відомість Потоцької сотні Миргородського полку.
- Богмевський** Антін Павлович (1744 – 1784 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1756 р. в Миргородській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1764), значковий товариш Миргородського полку (з 1772), військовий товариш (з 1781), полковий писар (з 1783). Мав 10 хат підданих у Миргородському повіті (1782). Д.: Ганна Григорівна Йосипова, донька сотника миргородського.
- Богмевський** Павло – службу розпочав з 1735 р., брав участь у поході 1736 р. Значковий товариш Миргородського полку (з 1772). Військовий товариш.
- Боголюб** Трохим – службу розпочав козаком с. Козляничі (1753–1765), значковий товариш Чернігівського полку (1765 – 1780 – ?), в походах не був. За ревізією 1755 р. записаний в дворі Кирила Орловського як його племінник. До його двору у Козляничах належало землі на 210 днів, винокурня на 3 котли, пасіка (10 вуликів) та сіножать на 100 возів (1768). Одружений з міщанкою, сини Яків, Іван та Андрій малолітні (1780).
- Богомаз** Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1762).
- Богомолець** Євстафій Петрович – шляхтич гербу «Помян». Військовий товариш (1782).
- Богомолець** Петро Васильович – шляхтич гербу «Богорія змінений». Значковий товариш Київського полку, військовий товариш (з 1757). У 1777 р. рідна сестра уступила йому с. Ставиське. Внесений до I частини дворянської родовідної книги. Абшитова-

ний за старістю військовим товаришем (1762 – 1782 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Богомолець Петро Петрович – син військового товариша, службу розпочав з 1776 р. Значковий товариш Київського полку (1777.30.03. – 1779 – ?). Д.: Олена N Жила, донька значкового товариша..

Богомолець Федір Петрович – син військового товариша. Службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (30 березня 1777 р. – 1779 – ?). Д.: Марія N Терешковська, донька священника. Мали сина Прокопа.

Богонкевич Яким Якович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1736 – 1751 – ?). Присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах житловий двір.

Богонкевич Яків – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був на лінії з робітниками, 1736 р. – у ГВК у власній справі, у 1737 р. – у очаківському поході, у 1738 р. – у поході при Дністрі.

Богоров Дмитро – козак, значковий товариш Лубенського полку (1739 – 1751 – ?). Ревізор при зборах індукти (1751), мешканець роменський.

Богородинський Василь – військовий товариш Ніжинського полку

Богородинський Григорій Васильович – син військового товариша, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), житель с. Радіонівки. Д.: Параска NN, донька шляхтича.

Богославський Андрій – військовий товариш (1783). Д.: Ганна Олексіївна Чигиринська, донька бурмістра полтавського. Сини Петро (1764 – ?), Лаврін (1766 – ?) в МК, Ілля (1769 – ?), Олександр (1772 – ?) в Інженерному корпусі в Петербурзі (1783), три доньки.

Богун Григорій Іванович – покозачений шляхтич гербу «Ястржебець», син полковника, в значному товаристві Чигиринського полку (1649), значний військовий товариш.

Богун Леонтій Григорович – шляхтич, онук полковника, військовий товариш.

Богуславський Василь – значний військовий товариш (1706).

Бодяков Василь – значковий товариш Ніжинського полку.

Боженко Антін – значний військовий товариш.

Божий Василь Данилович – син осавула полкового Корсунського полку, значний військовий товариш Лубенського полку.

Божко Яків (1746 – ?) – син козацький. Службу розпочав з 28 березня 1760 р., писар сотенний (з 9 вересня 1770 р.), возний сотенний (з 17 грудня 1777 р.), військовий товариш Лубенського полку (з 20 червня 1779 р.).

Бойко Йосип Федорович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1760 – 1771 – ?). Родич Степана Кутицького. Д.: Єфросинія NN.

Бойко Федір (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 15 підданих у 1 хуторі у Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна N Сердюк, донька козака.

Бойко Федір Пантелеймонович (1696 – 1767 – ран. 1771) – службу розпочав з 14 квітня 1718 р. коза-

ком, значковий товариш (1728, за указом з 1745.2.08. – 1767 – ?), абшитований полковий хорунжий. Жив у Полтаві, де мав двір, шинок, шинок у с. Гуджолах, хутір під Полтавою. У 1754 р. в поході командував 93 виборними козаками. Д.: Ганна Матвіївна N.

Бойков Василь (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 12 підданих у 1 селі у Глинському повіті (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Бойчевський Гаврило (1733 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 73 куплених і в придане отриманих підданих (1790). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія Василівна Манко, донька військового товариша.

Болбот Дем'ян (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку (1708 – 1725 – ?).

Болбот Тихін Дем'янович (? – 1705 – 1732 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1732). Гетьман Д. Апостол універсалом від 14 травня 1732 р. дозволив йому відстрочку повернення заборгованих в низовому поході грошей.

Болгар Дмитро – значковий товариш Лубенського полку (1752). Д.: N Хомівна Грек, донька лохвицького купця.

Болгар Микита Кіндратович (1748 – ?) – син козака Хмельівської сотні, військовий товариш Лубенського полку (1788).

Болгар Роман Кіндратович (1758 – ?) – син козака Хмельівської сотні, військовий товариш Лубенського полку (1788).

Болгарин Петро – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739), мешканець гадяцький, мав хутір з підсусідками під Гадячем. У 1739 р. у похід не пішов, був на ординації при Похідній військовій канцелярії.

Болгарин Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1738). 2 квітня 1738 р. відправлений у похід.

Болдаковський Василь Семенович (? – 1630 – ран. 1690) – шляхтич гербу «Грабе», козак Чернігівського полку (1660). 5 вересня 1660 р. в таборі під Зарубинцями отримав універсал гетьмана на с. Рогошу у підтвердження володіння його пращурів ще з 1587 р. Військовий товариш Чернігівського полку (1669), отримав гетьманський універсал в жовтні 1669 р. на спільний із Станіславом Кохановським млин під Черніговом на р. Стрижні. Володів хутором з млином на р. Білоусі при с. Кошовка і сіножатями при с. Ямище, які перейшли йому від дядька щонайпізніше у 1670 р. Їздив посланцем гетьмана до Москви (1670). Сотник полковий чернігівський (1670), наказний гетьман від Ігнатовича (1670). Наказний полковник чернігівський (1671). Суддя полковий чернігівський (1673). Білоусівський, батуринський (1673) сотник. Д.: Настасія NN (Петраш), обивателька чернігівська. 20 листо-

пада 1690 р. отримала гетьманський універсал з підтвердженням на маєтності чоловіка.

Болдун Ілля – козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).

Болдун Йосип – племінник Іллі, козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).

Болько Іван Онисимович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Його син Ничипір (1760 – ?) – козак с. Івот (1787).

Болько Микита – військовий товариш Ніжинського полку.

Болько Онисим Микитович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Бондаревич Н – козак Остерської сотні Київського полку. 6 березня 1781 р. абшитований в званні значкового товариша.

Бондаревський (Бондаревич) Іван Андрійович (1749 – ?) – службу розпочав з лютого 1763 р., хорунжий сотенний (з 1770.02.), осавул сотенний (з 1771), військовий товариш Київського полку (1773 – 1775 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1784 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Маріамна NN, донька козака.

Бондаревський Кирило (1756 – ?) – службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.02.).

Бондаревський Степан (1752 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Бондаренко Дмитро – військовий товариш (1672), мешканець сосницький. 5 липня 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на млин на сосницькій греблі на р. Убеді.

Бондаренко Матвій – значковий товариш Чернігівського полку.

Бондаренко Михайло Романович – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку (1746 – 1751 – ?). Мав двір житловий у Золотоноші.

Бондаренко Роман – значковий товариш Переяславського полку (ран. 1746).

Бондарець Іван – військовий товариш Миргородського полку (? – 1742 – 1752 – ?). «В Чорному лісі пасека прозвана Федоринена обвателя власовського бившаго Івана Бондарца, котрою нині владее (1745)». У нього на хуторі Цибулівської сотні 27 посполитих (1752).

Бончевський Євстафій (1742 – ?) – службу розпочав з 1757 р., військовий товариш Лубенського полку (з 1769).

Бораківський Петро Федорович – значковий товариш. Його син Григорій Петрович (1746 – ?) – священник с. Посудичі (1787).

Бораківський Федір – військовий товариш.

Бордаковський Стефан – значковий товариш Ніжинського полку (1762). Судився з мачухою за спадкове майно.

Борзаковський Андрій Пилипович (1738–1800) – службу розпочав у Гадяцькій полковій канцелярії з 1753 р., військовий канцелярист, бунчуковий това-

риш (з 1767), колезький радник (з 1780), надвірний радник (1787) у Новгород-Сіверському намісництві. Разом з бунчуковим товаришем Василем Магеровським тримали плотину і 2 млини у с. Некрасов Глухівської сотні, де і проживали. Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва, проживав у Глухівському повіті с. Некрасово. Д.: Євдокія Гнатівна Моначинська, донька військового товариша.

Борзаковський Василь Пилипович (бл. 1727 – ?) – службу розпочав з 1745 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського (з 16 листопада 1751). Виконував доручення: у 1747 р. у Генеральній рахунковій військовій комісії «у письмових справ», 1751–1752 рр. збирав у Гадяцькому полку доходи до Генерального військового скарбу, з 1754 р. у прикордонній Брацлавського воєводства «асистенції» три роки, потім був обраний полковим гадяцьким комісаром, у 1762–1763 рр. збирав консистенську дачу в Гадяцькому полку. Д.: Ганна Олексіївна Богаєвська, донька бунчукового товариша.

Борзаковський Іван – військовий товариш.

Борзаковський Пилип Васильович (? – 1702 – бл. 1764) – навчався у КМА, військовий канцелярист ГВК (? – 1722 – ?), знатний канцелярист військовий (? – 1729), військовий товариш (1729). 2 листопада 1728 р. отримав універсал на с. Некрасово. мешканець Гадяцького полку, обозний полковий гадяцький (? – 1730 – 1738 – ?). Бунчуковий товариш (1738), колишній полковий обозний (1741). Володів посполитими с. Некрасівка Глухівської сотні 37 хат і 13 хат підсусідків посполитих (1738). Разом з племінником мав 34 двори і 5 кол (1744). Д.: (1738) Ганна NN, власниця с. Букмер Сумського полку.

Борзенець Григорій Андрійович – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець м. Коропа. Д.: Євфимія NN, донька козака. Мали синів Максима, Якова, Карпа, доньок Дарію і Олену.

Борисенко Микита Тарасович (? – 1781 – ран. 1788) – служив з 1768 р. козаком, того ж року призначений сотенним вибельським осавулом (1768–1780), значковий товариш Чернігівського полку (1780 – ?), був у походах в турецьку війну (1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774). У 1775 рік у Могильовській губернії на форпостах. Військовий товариш (1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав маєток у с. Вершині Муравейці, мав 5 підсусідків у сотні Вибельській. 23 підданих (1790). Д.: Єфросинія NN, донька священника, мала 23 підданих в 2 селах.

Борисенко Михайло (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія N Іванова, донька протопопа.

Борисенко Павло – значковий товариш Чернігівського полку.

- Борисов** Ярмола – значковий товариш Київського полку (? – 1729 – 1737 – ?). 1729 р. у нього частину млинового збору захопив бунчуковий товариш Семен Шаула. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотником носівським Карпа Шаулу. Мав шинок у Носівці.
- Борисович** Данило – військовий товариш Стародубського полку. 7 липня 1690 р. купив у стародубського мешканця Данила Мещеброцького двір з усіма належачими до нього землями.
- Борисович** Кирило Яромайович (1717 – 1790 – ?) – значковий товариш Київського полку (1750.9.03. – ?). 1750 р. він звинуватив бунчукового товариша Якова Шаулу в стягненні надмірного податку з млина в Носівській сотні на р. Остер. Абшитований значковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Параска Олексіївна Круп'янська, донька військового товариша. Мали доньку Марію.
- Борисяк** Іван Йосипович (1751 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем, військовий канцелярист (з 1769), військовий товариш Лубенського полку (1772 – 1790 – ?).
- Борисяк** Йосип (1719 – 1790 – ?) – отаман городовий лохвицький (? – 1746 – 1750 – ?), абшитований значковий товариш Лубенського полку (1761), абшитований полковий хорунжий (? – 1762 – 1790 – ?). Мав двір в Лохвиці, 23 підданих в Лохвиці, 1 «деревне» і 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN.
- Боришполець** Ничипір Филімонович – службу розпочав з 1764 р., військовий товариш Київського полку (з 1774), у 1786 р. вийшов у відставку ротмістром. Д.: (1775) N Григорівна Дроздовська, донька возного Остерської сотні.
- Боришполець** Петро Степанович – син писаря сотенного Київської полкової канцелярії, значковий товариш (з 1768.31.01.) і зарахований до штату полкової канцелярії. Абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – ?). Д.: Катерина Андріївна Андрієвська, донька глухівського священника.
- Боровик** Василь Опанасович – військовий товариш Ніжинського полку (1783). Д.: Єфросинія Іванівна Куліш, донька сотенного отамана кобизького, мешкала у с. Ображіївці (1783). Мали сина Івана, доньок Тетяну, Марію, Євдокію, Настасію.
- Боровиковський** Володимир Лукич (1757.24.07. – 1825) – син значкового товариша, відомий портретист і церковний маляр. Службу розпочав з 1774 р. у Миргородському полку поза штатом. Значковий товариш (з 1783), поручик у відставці. З 1788 р. переїхав до Санкт-Петербургу.
- Боровиковський** Іван Іванович – значковий товариш Миргородського полку (з 1760).
- Боровиковський** Лука Іванович (? – 1775.15.04.) – син священника, службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку з 21 вересня 1760 р.. Був художником-іконописцем. Д.: 1) Євдокія NN. 2) (1774) Васса N Цибулевська.
- Боровиковський** Олексій Іванович (1722 – 1783 – ?) – син священника, значковий товариш Миргородського полку (з 1760.21.09.). Одружений був тричі, але не вдалося встановити ім'я жодної його дружини. Відомо лише, що третя дружина померла раніше 1774 р.
- Боровицький** Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Кереберді.
- Боровицький** Стефан – козак Келебердинської сотні, значковий товариш (1745 – 1752 – ?).
- Бородавка** Андрій (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Березненського повіту. Д.: Устина Іванівна Яковська, донька військового товариша.
- Бородавка** Іван – отаман, наказний сотник компанійського полку Іллі Новицького (1686). Військовий товариш Лубенського полку (1702).
- Бородавка** Сидір (1739 – 1783 – ?) – службу розпочав з 3 вересня 1757 р., полковий канцелярист (з 1760.30.11.), військовий товариш Гадяцького полку (1777 – 1788 – ?). Мав 80 підданих. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.
- Бородуха** Іван Севастьянович (1745 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Пелагея N Дроздовська, донька сотенного хорунжого.
- Бородуха** Севастьян Максимович (1713 – 1780 – ?) – син отамана синявського, навчався в училищах латинських з 1720 р. в Києві, Чернігові і польській області. У 1733 р. у Львові прийнятий у Прилуцьку полкову похідну канцелярію Гнатом Галаганом, де був 2 роки до 1736 р. З 1736 у ГВК, військовий канцелярист (1737 – 1759.04.). Мешкав у с. Городищі Березненської сотні. У 1739 р. його двір був звільнений від повинностей. Один із його родичів захопив його ґрунт у с. Городищі. Його ображав і зневажав староста с. Вишеньок. Абшитований військовий канцелярист (1759 – 1769 – ?). 1759 р. подав скаргу на свого племінника Федора Бородуху, який не хотів служити козацької служби, а хотів стати священником. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1780 – 1788 – ?).
- Борозна** Василь Іванович (? – 1747.19.04.) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1747). Мешканець радомський. Згідно заповіту батька отримав с. Радомку, і після смерті матері – с. Лобки. Д.: Уляна Григорівна Скорупа (? – 1786.22.03., с. Лобки), донька бунчукового товариша. Мала у Стародубі приїжджий двір, в якому в Румянцевську ревізію було: 1 хата житлова, 3 людських з прибудованими кімнатою і сіньми, одна з них над воротами і при ній сіни, 2 комори, 1 конюшня, 1 сарай. Двір на шляхетській землі, яку чоловік купив у бунчукового товариша Михайла Ширая за 300 карбованців.
- Борозна** Василь Максимович (? – ран. 1767) – бунчуковий товариш у Стародубському полку.
- Борозна** Григорій Владиславович (1698 – 1763 – ран. 1781) – син військового товариша, з 1732 р. бунчу-

ковий товариш за призначенням гетьмана Апостола, у 1733 р. в польському поході, 17 грудня 1735 р. отримав універсал на звання бунчукового товариша, у 1736 р. з полків Переяславського і Прилуцького відправляв провіант в Царичанку. У 1737 р. був у поході при Барятинському, 1738 р. – в поході під командою Мініха, 1739 р. у Ніжинському полку набирав волів і погоничів в армію, 1740 р. зустрів турецького посла, 1741 р. вів слідство про вбивство господаря полковника стародубського Радищева Якова Скоробагатого козаками і посполитими різних сіл. У 1744 р. в прикордонній польській комісії в Мотовилівці на посаді прикордонного комісара, у 1751–1752 рр. присутній в Генеральному Суді. Мав у с. Ярцево полкової сотні 11 малогрунтових, 18 убогих при городах і з пішли (1737), у Стародубі двір, в якому було: 2 хати людських, 3 комори, 1 сіни, 1 льодник, при дворі город. Двір на землі шляхетській, який дістався від матері, крепостей немає. У 1764 р. мав володіння у с. Рожничих Новоміської сотні посполитих дворів 1, хат 1, бездвірних хат 13. Проживав у с. Ярцево. Мав 352 підданих (1775). Д.: Євдокія Опанасівна Єсимонтовська (1716 – ?), донька стародубського полкового обозного.

Борозна Григорій Іванович – бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1735.17.12). Д.: Настасія Андріївна Миклашевська (1719 – ран. 1781).

Борозна Дмитро Іванович (1722 – 1768 – ?) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1741 – 1768 – ?). Мав двір в Новгород-Сіверському. Згідно заповіту батька отримав ґрунт у с. Мошонці, млинок лагинський, а після смерті матері – половину Горська. Мав у 1764 р. володіння в м. Горську Топальської сотні посполитих 3 двори, 5 хат, 54 бездвірних хат, людей від 10 до 60 років – 116, старших 60 років – 11, молодших 10 років – 62. 1760 р. за ним у с. Мошонці 13 хат.

Борозна Дмитро Михайлович (? – 1729 – 1751 – ?) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1739.30.04.).

Борозна Іван Владиславович (? – бл. 1740) – військовий канцелярист ГВК. Значний військовий товариш (? – 1716 – ?). Бунчуковий товариш. Стародубського полку (? – 1720 – 1727 – ?). 1720 р. купив двір у міщанина Єлисея Антінова за 2000 тисячі золотих. У 1768 р. двором (2 покої, 1 людський, 1 комора, 1 конюшня, 2 кімнати господарських) володів його син, абштований генеральний бунчужний Іван Борозна. Брав участь в сулацькому поході. Генеральний бунчужний (1728.16.12. – 1731), генеральний суддя (1731–1740). 8 липня 1716 р. отримав гетьманський універсал на с. Семенівку Городницької сотні. Поселив слободу Кузнецьк біля с. Ущерб'я. Володів с. Осоївкою Охтирського полку (1717) і половиною м. Горська з млинами на р. Татіві, сс. Семківкою, Лобками з млинами і двома греблями, с. Радомкою з млином (купив у вдови бунчукового товариша Опанаса Дорошенка), ґрунтом у с. Мошонки, латинським млинком і с. Кири-

лівкою з млинами. Мешкав в Горській. Д.: Марія Андріївна N (? – 1742 – ?).

Борозна Іван Іванович (? – ран. 1784) – син абштованого генерального бунчужного. Бунчуковий товариш (1763 – 1775 – ?). Володіння з батьком не розділені (1775). Д.: Наталія Антінівна Крижановська, донька полковника гадяцького.

Борозна Іван Іванович (1714 – 1791.13.04) – син бунчукового товариша. Бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1735.22.09.). Брав участь в турецькому поході. 1737 р. Йому продали ґрунти козаки у Новоміській сотні щоб не служити. У 1762 р. абштований генеральний бунчужний. Мав у 1737 р. в сл. Унушові 1 підсусідок, в д. Кузнеці 4 підсусідки. У 1768 р. володів двором (2 покої, 1 людський, 1 комора, 1 конюшня, 2 кімнати господарських), у 1764 р. в Топальській сотні у с. Клесах та д. Раковці посполитих 1 двір, 1 хата, 18 хат бездвірних, людей від 10 до 60 років – 36, старших 60 років – 3, молодших 10 років – 14, с. Киваями Новоміської сотні, де мав приїжджий дім, 29 дворів підданих, д. Смотровою Будую (51 двір), сл. Бальдівкою (17 дворів), д. Гутою (7 дворів), с. Смолевичами (45 дворів), д. Гнилішою (Іванівною) (17 дворів), сл. Єльнею (13 дворів), хут. Стодольським (13 дворів), 7 дворами у сл. Плавунівці. Його племінником був Василь Осипович Турманський. Помер неодруженим.

Борозна Іван Лаврінович (? – ран. 1731) – значний товариш у Стародубському полку (? – 1700 – 1715 – ?). 22 січня 1720 р. отримав гетьманський універсал на с. Смоловичі, яке він купив у Смолевицьких. Бунчуковий товариш (? – 1723). Сотник полковий стародубський (1723–1725), полковник наказний стародубський (1724–1725). У 1725 р. за доносом топальського сотника Кліма Янджула тримався в Глухові під караулом. Після допитів засланий до Сибіру. Повернувся у 1727 р. Бунчуковий товариш (1727–1728). В січні 1728 р. скаржився гетьману Д.Апостолу на служителів двору графа Головкина у с. Топалі за напади на його підданих, побиття і захоплення майна. Д.: Ганна N Зеленівна (за іншими даними – Решевська) (? – 1700 – 1731 – ?).

Борозна Іван Миколайович – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1751 – 1790 – ?). Удівець (1790). Мав 41 підданого.

Борозна Іван Петрович – службу розпочав з 1763 р. значковим товаришем Стародубського полку, військовий товариш (1768.17.03. – 1785 – ?). Мав володіння в сс. Лопазні і Леличах. Д.: (1785) Ганна Данилівна Покорська, донька підкоморія. Мали двох доньок.

Борозна Йосип Юрійович – мешканець медведівський (1699), товариш полку Стародубського (1702). 12 травня 1702 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженнями четвертої частини мастностей, які заповів йому батько в сс. Клещові і Медведівці. 27 березня 1703 р. продав Каташинському монастирю батьківську мастність Єреміївську у с. Кожанах.

Борозна Лаврін Владиславович – бунчуковий товариш у Стародубському полку (1720 – 1775 – ?). Брав

участь в сулацькому, дербентському, польському походах. Мешкав у с. Хренівці. Як «умовредный» за сенатським указом 1740 р. відправлений спочатку в Чолнський, а потім (з 1749 р.) в Новгород-Сіверський монастирі. Незабаром відпущений до свого с. Хренівки. Мав у 1764 р. в Топальській сотні посполитих дворів 2, хат 2, бездвірних 36. Мав 35 підданих (1775). Д.: Марія Яківна Лизогуб (? – 1771.7.02).

Борозна Лаврін Йосипович (? – 1624 – 1698 – ?) – у 1648 р. банітований разом з батьком. 21 вересня 1656 р. отримав універсал Хмельницького на Горськ, Ключи, Куршановичі, Жоведь, Медведово, Ярцево, Заничі, Бахаєвське, пусте Бутовське, Тростянське, Рошинське, Роевське, Гарцево з млином, Хоромне, пусту Борозну і плец з будинками в Стародубі. Гетьман Виговський підтвердив за ним маєтності універсалами 25 лютого і 20 вересня 1658 рр. Військовий товариш (1673). Гетьман Самойлович підтвердив за ним маєтності універсалом 5 березня 1673 р., але вже в цьому ж році відібрав с. Жоведь і надав Богдану Войцеховичу. Поселив слободку Хреновку, на яку отримав гетьманський універсал і царську жалувану грамоту. Очевидно, потрапив у гетьманську немилість. Про це засвідчує більш пізній оборонний універсал Мазепи (1698.22.04.) з приводу кривд в його маєтностях («великий в грунтах и маєтностях своих от особ рожних, так же их поданных наших некоторых и от дзорцов поносит кривды и долегливости, яко то млинки ему палях, находячи громадою гребле росипуют в грунтах за власных рубежем и овше чинит, не слушно подданих ево забивают»). Значний військовий товариш. 9 березня 1691 р. купив двір в Стародубі у місцевого козака Тимоша Радишевського. Гетьман Мазепа відібрав у нього слобідку Хренівку, але у 1698 р. повернув.

Борозна Микола Владиславович (? – 1700 – 1757) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (1723–1757). Мав у 1737 р. житловий двір у с. Лопазні, володіння у Мглинській сотні у с. Ляличі 6 малогрунтових тяглих, 21 малогрунтовий не тяглий, убогі при городах 25, підсудків безгрунтових у хатах 12, 3 вибуло. З його володінь у цьому році для відряджень взято 20 посполитих. Д.: Н Дмитрівна Максимович (? – 1723), донька генерального осавула. Померла у засланні. Його син Яків у 1764 р. володів у с. Ключах Топальської сотні 6 бездвірними хатами.

Борозна Микола Максимович (? – ран. 1746) – бунчуковий товариш у Стародубському полку.

Борозна Михайло Михайлович (? – 1727 – 1751 – ?) – син сотника. Бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1737).

Борозна Петро Михайлович (? – 1727 – 1751 – ?) – син сотника, мав у 1764 р. володіння в Топальській сотні у с. Ключах 3 бездвірних хати. Бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1737).

Борозна Федір Іванович (? – 1757) – бунчуковий товариш у Стародубському полку.

Борозна-Костяєнко Василь (? – 1735) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735), мав

у с. Медведівці 6 ґрунтових дворів і 7 бездвірних хат (1723). Жив у Новоміській сотні.

Борозна-Костяєнко Кириян Іванович (? – 1702 – 1723 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Борозна-Костяєнко Михайло Юрійович (? – ран. 1725) – значковий товариш Стародубського полку.

Борозна-Костяєнко Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – 1750 – ?). У 1735 р. жив у Новоміській сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Борозна-Костяєнко Степан – значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 – ?).

Борознін Яків – військовий товариш, шляхтич (1782). Мешкав у Ніжинському повіті, мав 4 підданих.

Бороновський Андрій – значковий товариш, колишній вїйт пнянорозький. З його володінь у 1737 р. для відряджень взято 5 посполитих. Мав двір житловий у с. Високому Мглинської сотні, але не вказано що він значковий, просто прізвище.

Борохович Н – військовий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Хорольській сотні.

Борохович Максим Михайлович – значний військовий товариш (1709), полковий обозний гадяцький. У 1695 р. отримав гетьманський універсал на с. Будище і присілок Трояновку з двома млинами Федяківськими на р. Груні, а також млином Пленного на р. Пслі Лютенської сотні, які уступив йому батько. У 1709 р. отримав гетьманський універсал на с. Троянівку і Хлопчівці з млином на р. Груня в чотири кола мучних. Д.: Тетяна Григорівна Н. Була тіткою лейб-гвардії Семенівського полку поручика Івана Косогова, до якого перейшло м. Лютенка, затверджена царською грамотою 1740 р.

Борохович Роман Федорович (? – ран. 1723) – значний військовий товариш (1709–1718). наказний полковник полтавський (1711), полковий осавул гадяцький. Бунчуковий товариш. У 1717 р. разом з тестем генеральним писарем вихлопотали універсал на м. Лютенку, не враховуючи прав інших спадкоємців. У 1718 р. отримав царську грамоту на маєтності. Д.: Марія Семенівна Савич, донька генерального писаря. В 2-му шлюбі за майором Юрієм Федоровичем Єропкіним. 1744 р. за нею спадок чоловіка 185 димів і 5 кол.

Борошенко Григорій Корнійович – військовий товариш Миргородського полку (1779). Д.: NNN, донька козака.

Борошенко Олександр – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Борошенко Олексій Григорович (1758 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Миргородського полку (1788).

Борсук Андрій Артемович (1698 – 1763 – ?) – син сотника полкового ніжинського, службу розпочав з 1727 р., учасник низового терківського походу, кілька років був за сотника 2-ї полкової сотні, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1745). У 1735 р. був в посилках при полковій канцелярії, у 1737 р. наглядав за вівчарними заводами. У 1738 р. купував коней, військовий товариш в Ніжинському

полку (1742–1763). Мав житловий двір у Ніжині. У 1732 р. мав підсусідків у с. Ліхачові, 2 двори підсусідків у с. Талалаївці 1-ї полкової.

Борсук Антін Якович (? – 1739) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1739.19.04.). Загинув в хотинському поході.

Борсук Василь Кіндратович (1751 – ?) – значковий товариш. Проживав у м. Козельці (1786). Д.: Єфросинія NN.

Борсук Іван Павлович (1751 – ?) – значковий товариш, проживав у м. Козельці. Д.: Харитина NN, донька міщанина.

Борсук Марко Іванович – син сотника ніжинського, сотник 3-ї полкової Ніжинської сотні (1672), полковник ніжинський (1675–1677). 1 лютого 1676 р. отримав царську грамоту на присягу царю Федору Олексійовичу. Знатний товариш Ніжинського полку (1687), полковий суддя ніжинський (1688). Потрапив в татарський полон і був викуплений. Володів с. Припутєм, на яке отримав гетьманські універсали 27 лютого 1678 р. і 17 листопада 1687 р.

Борсук Микола Зіновійович (1759 – ?) – службу розпочав з 1772 р. полковим канцеляристом київським. Військовий товариш (з 1779.20.11.).

Борсук Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у м. Дівиці.

Борсук Тихін Якович (? – 1761 – ран. 1779) – значковий товариш, абшитований значковий товариш Київського полку (1761).

Борсук Федір Савич – покозачений шляхтич гербу «Доленга», значний військовий товариш Стародубського полку (1718).

Борсук Яків Артемович (? – 1710 – 1739 – ?) – син сотника полкового ніжинського, осавул полкової ніжинської артилерії, бунчуковий товариш. 19 квітня 1739 р. абшитований.

Борсук Яків Петрович (? – 1690 – 1739 – ран. 1742) – службу розпочав з 1706 р., курінний отаман, городовий отаман козелецький, сотник наказний козелецький, перший осавул полковий київський. Отаман городовий козелецький (1729.8.10. – 1730). Військовий товариш, бунчуковий товариш у Київському полку (з 1732.28.06.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1739.21.04.), і його двір звільнений від постойв. Просив надати чин сину Антіну. Д.: NNN (? – ран. 1753).

Борчевський Іван – значний військовий товариш.

Борчевський Опанас Іванович (? – 1730 – 1770 – ?) – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Борчевський Хома – військовий товариш, правнук якого Антін Миколайович (1747 – ?) був колезьким регістратором в Конотопі (1787).

Борщевський Кіндрат (бл. 1728/1738 – 1788 – ?) – з шляхти, службу розпочав 18 листопада 1741 р., з 1 січня 1749 р. полковий підканцелярист, з 11 березня 1750 р. полковий канцелярист, з 15 грудня 1763 р. значковий товариш у Київському полку, з 13 серпня 1771 р. сотник моровський. 1771 р. звинувачений в ухилянні від військової служби, невиконанні роз-

поряджень Київської полкової канцелярії та пияцтві. У 1778 р. звинувачений у використанні козаків сотні на приватних роботах. Абшитований бунчуковий товариш (1787), мешкав у Чернігівському повіті. Підданих не мав (1779). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва по Чернігівському повіту. Д.: Устина N Дружка, донька міщанина (1776), бурмістра козелецького (1787).

Борщевський Микита (1739 – ?) – службу розпочав з 1765 р., полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш Київського полку (з 1775).

Бочарний – значковий товариш, курінний значкових товаришів Миргородського полку (1711).

Бочечковий Ничипір – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. наглядав за поштами у Стародубському полку. У 1737 р. наглядав за поштою, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Боярин Михайло Дем'янович – з роду шляхтичів Мозирського повіту. Його прадід Козма Єремійв поселився в Кролевіці. Значковий товариш (1787), мешканець кролевецький. Д.: Уляна NN. Мали сина Гаврила і доньку Мотрю.

Боярський Іван – син старшинський. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1787 – ?). Проживав у с. Нових Санжарах, де мав двір і підсусідків. В маєтності при Красному Лузі Кременчуцького повіту мав 7 підданих (1787). Д.: N Яківна Мелещенко.

Брага Ярема Дем'янович (? – 1753) – «з волоської землі». Був на шведській війні, під Прутом. З 1712 р. служить у Київському полку, потім дев'ять років при Путивльському ландміліційному полку хорунжим. З 1732 р. знову у Київському полку. У 1735 р. під час кримського походу був за полкового хорунжого. У 1737 р. генерал Рум'янцев призначив його другим хорунжим полковим київським. Значковий товариш.

Брагінець Андрій – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Євдокія Іванівна Маковецька, донька козака прилуцького. Дітей не мали (1772).

Брагінець Федір – службу розпочав з 1753 р., значковий товариш Київського полку (з 1768), військовий товариш (1776 – ?). Д.: (1780) NN Стефанович-Ничаговська, донька судді полкового.

Бразул Василь Трохимович (1723/1725 – 1802 – ?) – службу розпочав у Гадяцькій полковій канцелярії з 15 травня 1736 р., писар зборщика індукти (з 1740), писар 1-ї полкової сотні (1752.20.04. – 1762), значковий товариш (1762.28.03. – 1763), сотник грунський Гадяцького полку (1763.4.10. – 1775.30.05.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1775), колезький асесор у відставці (1788). Мав 95 підданих при містечку Груні і двох винокурних заводах. Д.: Ірина Андріївна Терентенко (? – 1784 – ран. 1788), донька шляхтича, військового товариша.

Бразул Степан Васильович (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1784).

Браславець Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1735–1738) знаходиться в першому поль-

ському поході, а брат його Гнат і зять Данило Дяченко конно безоружно на місці вдома (1 двір з хати) у с. Бельську Куземської сотні. Брав участь в поході 1738 р.

Браславець Леонтій – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1732 – 1751 – ?), у поході (1739). Мав двір у с. Бельську Куземської сотні (1747).

Братус-Братановський Антін (1744 – ?) – сотенний хорунжий, військовий товариш Чернігівського полку (1785), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 2 підданих у с. Кладьківці. Д.: Меланія NN, донька козака.

Братус-Братановський Леонтій – значковий товариш Чернігівського полку, отаман сотенний березненський (1779). Д.: Н Іванівна Харченко, донька абшитованого отамана сотенного.

Брежинський Ананій Петрович (1769 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1775 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1777.18.06.), військовий товариш (1782.28.02. – 1786.30.12.), перейменованим в корнети. Д.: Параска Яківна N.

Брежинський Петро Олександрович (1733 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1762 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш у Чернігівському полку (з 1767), сотник понорницький (1772–1781), Бунчуковий товариш (1781.1.12. – 1782 – ?). Був у походах: 1769, 1774, 1777 рр., на форпостах в Могилівській губернії 179 днів. Мав у Волинці 121 підданого, Ольшаному – 58, Хлопняниках і при хут. Свірку – 16. Прем'єр-майор у відставці (1787), мав 178 підданих. Д.: Настасія Миколаївна Романовська, донька значкового товариша Ніжинського полку. Мав синів Ананія, Степана, Володимира, Андрія і Федора.

Брежинський Степан Петрович (1770 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787).

Брезгун N – значковий товариш. Його донька Марія заміжня за Григорієм Микитовичем Шелютом (1755 – ?), мешканцем стародубським.

Брезгун Іван Федорович (1722 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Д.: Марія NN, донька пушкаря.

Брилевич Семен – козак остерський (1737). У 1742 р. був зборщиком грошей. Отаман сотенний козельський (? – 1746 – ?). Значковий товариш Київського полку (? – 1751 – ?; універсал з 1757). Полковий комісар. Мав власний шляхетський герб.

Британовський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Британовський Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Британовський Осип – значковий товариш Прилуцького полку (1734 – 1758 – ?). Мав 2 посполитих у с. Сергіївці полкової сотні.

Британовський Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1734 – 1760 – ?), мав 2 посполитих у с. Сергіївці полкової сотні. Полковий комісар, військовий товариш (1779). Житель с. Сергіївки. Д.: N Максимівна Левченко, донька козака дубогаївського.

Бровко Семен – значковий товариш Київського полку. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотни-

ком носівським Карпа Шаулу. Грунтовий козак носівський (1737).

Бровко Семен Юхимович – син значкового товариша, військовий товариш Миргородського полку.

Бровко Юхим – значковий товариш Миргородського полку.

Бровко Яків Юхимович (1752 – ?) – син значкового товариша, з шляхтичів. Службу розпочав з 1764 р., полковий канцелярист (з 1767), отаман сотенний (з 1775), військовий товариш Миргородського полку (з 1781). Володів хутором в 1-й полковій сотні. Полковий осавул. Мав 31 підданого у Миргороді, 37 у с. Мелешках, 1 на хуторі. Секунд-майор. Близький знайомий родини Гоголів.

Броданевич Федір Антонович – військовий товариш Прилуцького полку.

Бродовський (Бразовський) Карпо – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Бродовський (Бразовський) Микита – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Бродовський Антін Трохимович (? – 1671 – 1734 – ?) – сотник срібнянський (1711), значковий товариш Прилуцького, потім Чернігівського полку (1722 – 1732 – ?). Згідно заповіту тестя отримав с. Ладинка Слабинської сотні (1730 р. – 5 дворів), яке у нього захопив полковник чернігівський Михайло Богданов. У березні і червні 1729 р. продав бунчуковому товаришу Семену Лизогубу свої маєтності. 20 грудня 1729 р. отримав гетьманський універсал на с. Ладинку. У січні 1732 р. подав скаргу на своїх підданих з цього села за продаж ґрунтів та відмову від повинностей. Д.: (1720) Софія Йосипівна Мазапета. Як придане отримала сіножаті між с. Ладинкою і Руцькими з урочищем Коропною долиною. Їх нащадки у 1764 р. проживали в Чернігові.

Бродовський Наум Васильович – син абшитованого полкового хорунжого, Службу розпочав з 1780 р. значковим товаришем Чернігівського полку. Д.: Уляна Іванівна N.

Бродський Яким – значковий товариш Полтавського полку (1767).

Бродський Яким – значковий товариш Полтавського полку (1777 – 1779 – ?).

Брожек Герасим Васильович (бл. 1736 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), мешканець м. Козельця. Д.: Марфа (Тихонівна ?) Борсук, донька значкового товариша.

Брутовецький Дем'ян (1735 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька священика.

Бруховецький Максим (1759 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Бруховецький Федір – значний військовий товариш (1687.20.10.), наказний сотник гадяцький (1690), на уряді гадяцькому (1693.02.).

Бублик Олексій (1756 – ?) – козельський протоколіст (1788), значковий товариш Чернігівського полку

(1790), мав 7 підданих у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Ксенія Іванівна Гломозда, донька сотника.

Бублик Федір – розпочав службу у 1762 р. Значковий товариш Чернігівського полку (1762 – 1782 – ?). Його сини 16-річний Юхим і 9-річний Федір у 1782 р. мешкали в Березні. Д.: Н Федорівна Базилевич, донька бурмістра.

Бублик Яків (1726 – 1779 – ран. 1782) – дід був осавулом полковим компанійським. Службу розпочав з 1752 р. у Березненській сотні виборним козаком, значковий товариш Чернігівського полку (1761 – 1779 – ?). Призначений гетьманом значковим товаришем за служби предків і власні. Військовий товариш (1781), мав 2 підсусідків у с. Колчевці. Д.: Феодосія Н Лисенко (1742 – 1788 – ?), донька бунчукового товариша.

Бублик Ярофій (? – бл. 1740) – значковий товариш Прилуцького полку (ран. 1740).

Бугай Степан – військовий товариш (1676), 1676 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на млин на р. Реті, підтверджений гетьманським універсалом Мазепи. Його правнук був сотником воронізьким.

Бугайкевич Яким – значковий товариш Лубенського полку. Мав у Ромнах житловий двір (1747).

Бугославський Василь – покозачений шляхтич гербу «Ястржембець», значний військовий товариш (1706).

Будлянський Влас Климович – козак (? – 1742), бунчуковий товариш у Київському полку (1742.22.01. – 1762 – ?). У 1752 р. козаки Остерської сотні Андрій, Гнат та Іван Кривицькі звинуватили його у привласненні їх ґрунтів. 1757 р. відмовився виконувати розпорядження Київської полкової канцелярії, козелецького сотенного правління про сплату податків і виконання повинностей з належних йому маєтків. 1755 р. був звинувачений київським полковим писарем Зіновієм Бурсуком, сотником олишівським Василем Шрамченком, військовим канцеляристом Олександром Шрамченком у привласненні підданих і незаконному скуповуванні ґрунтів. 1756 р. захопив рангові ґрунти у с. Медведівці. 1772 р. захопив підданих полкового хорунжого Савенка. Мешкав у с. Чемер, мав приїжджий двір у м. Олишівці. Д.: Гафія Григорівна Розумовські, сестра гетьмана.

Будлянський Яків – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (1771–1773), значковий товариш (1773 – 1776 – ?). абшитований значковий товариш (1790). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Березинського повіту. Д.: Олена Жабоклицька, донька значкового товариша. Мали сина Михайла і доньку Єфросинію.

Бужинський Гнат – значковий товариш Полтавського полку (1784), військовий товариш.

Бужинський Григорій Григорович (1739 – ?) – службу розпочав 1 січня 1755 р. при Полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист (з 1759), військовий товариш (1764 – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769).

Бужинський Григорій Яремович (1714 – 1767 – ?) –

службу розпочав з 1 квітня 1731 р. значковим товаришем через абшит через хворобу його брата Якова Бужинського, який був у цьому званні як син сотника решетилівського. Отаман сотенний решетилівський (1746 – 1767 – ?).

Бужинський Іван – значковий товариш Полтавського полку (1784), військовий товариш.

Бужинський Іван Григорович – у 1762 р. склав присягу. Військовий товариш Полтавського полку, возний гродський полтавський (1779).

Бужинський Іван Яремович – козак решетилівський (1726), значковий товариш Полтавського полку (1740–1750), абшитований значковий товариш (1751 – 1755 – ?). Мав двір у Решетилівці.

Бужинський Лука Семенович (1719 – 1779 – ?) – службу розпочав 1 жовтня 1731 р. значковим товаришем Полтавського полку. Мав двір і підсусідків у Решетилівці. З 1779 р. абшитований військовий товариш.

Бужинський Петро – значковий товариш Полтавського полку (1740–1743). Мав двір у Решетилівці.

Бужинський Тимофій (1751 – ?) – шляхтич, службу розпочав 4 вересня 1768 р., значковий товариш в Миргородському полку (з 20 вересня 1771).

Бужинський Яків Яремович – козак решетилівський (1735), значковий товариш Полтавського полку (? – 1737 – 1743 – ?). Мав двір в Решетилівці.

Бузановський Кіндрат Степанович (бл. 1721 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1738 р., був у поході проти турків з рідним його братом сотником решетилівським Семеном. Виконував доручення сотенної канцелярії, був зборщиком сотенним решетилівським (1748), в 1761.4.12. призначений від полкової полтавської канцелярії в число значкових товаришів Полтавського полку. В 1761 р. утримував Келебердинське сотенне правління.

Бузановський Харлам Семенович (1747 – ?) – навчався в КМА. Службу розпочав з серпня 1764 р., підканцелярист, значковий товариш Полтавського полку (з 1765), сотник решетилівський (1767 – 1779 – ?). Капітан, колезький асесор.

Бузинарський Іван Васильович (1729 – 1763 – ?) – син козака, значковий товариш Переяславського полку (1775). Мав 6 підданих у с. Ветовому. Д.: 1) Параска Якимівна N (1735 – 1763 – ?); 2) (1775) Горпина NN, донька козака.

Бузинарський Пилип Степанович (1699–1769) – син козака, козак (1741). У 1752 р. – виборний убогий козак, жив з братом Савою окремими дворами. Значковий товариш Переяславського полку. Д.: Юхимія NN (1717–1777).

Буйницький Василь – козак середньогрунтовий козелецький (1737), значковий товариш (1741).

Букшинський Гаврило (1748 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія Романівна Калениченко, донька сотника.

Булавка Антін Тимофійович – значковий товариш Чернігівського полку (1743), полковий осавул. Володів у Седнівській сотні у с. Старій Рудні млином

на р. Смячі, житловим та шинковим дворами, у Городницькій сотні приїжджим і шинковим дворами.

Булавка Василь Леонтійович (1732 – ?) – військовий канцелярист, військовий товариш (? – 1767 – ?), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1784 – ?), колезький асесор (? – 1788 – 1790 – ?), мав 134 підданих у 1 місті, 1 селі, 1 деревне (1788). Д.: Євдокія Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

Булавка Іван – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець найпутьівський.

Булавка Іван – службу розпочав з 1754 р. полковим канцеляристом, з 1759 р. військовий канцелярист, писар земський чернігівський (з 1764). Мав 30 підданих (1773). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1775).

Булавка Іван Петрович (1705 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1731 р. при ГВК, значковий товариш (? – 1732 – 1739), 1736 р. направлений до кордонів Стародубського полку з Углицьким полком для супроводу генерала Репніна, який повертався з походу. В цьому чині прослужив у ГВК до 1739 р., коли за заслуги батька і його восьмирічну службу генералом Рум'янцевим призначений полковим хорунжим чернігівським. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1752–1761), абшитований бунчуковий товариш (1761 – 1763 – ?). Тримав шинок у Чернігові (1732), там же приїжджий двір. Мав підданих у с. Буда. Піддані в полковій сотні спали від батька, тримав їх разом з племінниками Василем та Іваном, крім того Городнянської сотні с. Смяч 4, в Соснинській сотні с. Кудровці і при р. Десні під Черніговом 3.

Булавка Іван Тимофійович – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1722–1739), хорунжий полковий чернігівський (1739–1752), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1752–1761), абшитований бунчуковий товариш (1761 – 1767 – ?). Йому повернуті і підтверджені піддані с. Смячина, Кобилянки, Пиреписа Чернігівського полку і с. Буд Ніжинського полку, записані в козаки згідно ревізії 1723 р. Стягував розмірові прибутки з млина мешканця с. Рудні Гната Коні. Мав суперечку за ґрунти з бунчуковим товаришем Андрієм Борковським. Скаржився на значкового товариша Федоса (Ритоку) за захоплення ружицького Булажинкового млину. Поручик Мекленбурзького корпусу Грон, що був на постої у с. Рудні Седнівської сотні в домі І.Булавки, вигнав його матір з сімєю з «білої хати в чорну».

Булавка Леонтій Петрович – військовий канцелярист ГВК (1730), значковий товариш (1738). Мав володіння в Седнівській сотні Чернігівського полку.

Булавка Петро – значний військовий товариш Чернігівського полку. 1722 р. Мав суперечку з млинарями греблі лубенської.

Булавка Семен – військовий товариш (? – 1769 – ?).

Булавка Тимофій Михайлович (? – 1720) – військовий канцелярист ГВК, був гонцем гетьманським до Москви (1699), значковий товариш Чернігівського полку, сотник полковий чернігівський (1716–1719).

Д.: Софія Максимович, разом з сином Іваном отримала підтвердження на с. Стару Рудню Седнівської і Перепис Городницької сотні. В другому шлюбі за Гнатом Княгиницьким. Її заповіт 1755 р.

Булатович Володимир (? – ран. 1772) – військовий товариш. Д.: Пелагея Йосипівна Якубович. Мала двір у с. Косачах (1772). Мали синів Осипа, Якова, Федора.

Булах Іван – військовий товариш Ніжинського полку (1719).

Булах Опанас Іванович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Його син Григорій Опанасович (1747 – ?) – абшитований сотенний отаман (1788), мешканець с. Добротова.

Булаш-Данич Андрій (1717 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Булашевич Василь Якович – син значкового товариша. Військовий товариш.

Булашевич Володимир Якович (1725 – 1763 – ран. 1778) – син значкового товариша. Служив з 1746 р. в званні військового канцеляриста, був «при переписки повелених дел», полковим комісаром. Чин військового товариша отримав у 1751 р. за універсалом гетьмана. Мешкав у с. Косачах Стародубського полку, де мав три хати підданих. Д.: Пелагея Осипівна Якубович (? – 1740 – 1780 – ?). Мали синів Йосипа, Федора, Якова.

Булашевич Григорій Якович (1713 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1731 р., значковий товариш Стародубського полку (1731 – 1751 – ?), учасник азовського (1735), перекопського походів (1736), У 1736 і 1740 рр. був у польській комісії. У 1737 р. купував провіант, але повинен був йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Возний (? – 1766), абшитований возний сотенний (? – 1772 – 1783 – ?). Мав 35 підданих у с. Веребейні і дд. Косачах, Сошках і Саніках. Д.: 1) Гафія Гнатівна Немирович-Данченко, донька осавула полкового стародубського. Мали синів Олексія, Федосія, Флор, доньок Марфу, Пелагею, Меланію. 2) (1780) Олена Федорівна Гора, донька значкового товариша.

Булашевич Іван – син значкового товариша, значковий товариш.

Булашевич Іван Осипович (? – 1650 – 1690 – ран. 1704.1.05.) – шляхтич, вїт почепівський, хорунжий Почепівської сотні, значний товариш полку Стародубського (? – 1695 – 1696 – ?). 17 липня 1690 р. отримав с. Косачі від полковника стародубського Миклашевського, яке раніше належало шляхтичу Єсимонту. Значний військовий товариш (1697). У нього син Яків.

Булашевич Максим – службу розпочав з 1758 р., значковий товариш Стародубського полку (1766 – 1780 – ?).

Булашевич Михайло Якович – атестований в значкові товариші Стародубського полку (1769), був у поході (1769), значковий товариш (? – 1777 – 1780 – ?) у 1-й Почепській сотні. У 1764 р. родина вела суперечку з гетьманом Кирилом Розумовським за с. Косачі з

млинами. Д.: Мотря Василівна Хоминська.

Булашевич Яків Іванович – син військового товариша. 1 травня 1704 р. отримав універсал Мазепи на батьківські володіння у с. Косачах Почепської сотні (12 дворів у 1729 р.). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1704 – 1735 – ?). Брав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні.

Булига Іван (бл. 1730 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 26 душ у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька значкового товариша. Мали сина Данила.

Булига Лука Данилович – син сотника компанійського, значковий товариш Ніжинського полку. Його онуки мешкали в Конотопі.

Булига Семен (бл. 1756 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 20 душ у 1 селі. Д.: Марина NN, донька військового товариша.

Булюбаш Данило – службу розпочав з 1754 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1757), сотник чигриндубравський (з 1763). Д.: NN Базилевич, донька бунчукового товариша. Мали четверо дітей.

Булюбаш Данило Дем'янович (1738 – ?) – службу розпочав з 15 березня 1760 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1762), возний жовнинський сотенний (з 1764.18.07.), сотник жовнинський (1771.14.03. – 1783). Мав 180 підданих. Д.: (? – 1767 – 1780 – ?) Олена Василівна Сахно-Устимович, донька військового товариша. Мали трьох синів і п'ять доньок.

Булюбаш Дементій (Дем'ян) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Мав приїжджий двір у м. Чигриндубрава та 2 хати, в яких жили наймані у 1747 р., у с. Горбові приїжджий двір і шинок. В с. Лебехівці мав підданих убогих 8 дворів на 10 хат та 12 бездвірних і 9 ратушних служителів, в д. Гринкові убогих 10 дворів на 19 хат і 4 бездвірних та 5 ратушних; в с. Горбові убогих 29 дворів на 42 хати і 11 бездвірних та 7 ратушних служителів; в д. Сидорові убогих 12 дворів на 17 хат та 6 бездвірних і 8 ратушних, хутір в Чигриндубравській сотні на 5 хат. Д.: Ірина NNN (? – 1781 – ?).

Булюбаш Іван Дем'янович (1733 – ?) – військовий канцелярист (1754), сотник жовнинський (1760 – 1769.18.09.), абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (1774).

Булюбаш Іван Федорович – шляхтич, полковник на Правобережжі. Сотник чигриндубравський Лубенського полку (1696), з давен місцеві сотники мали лише с. Гусине. Ще перед своїм урядуванням «от 1698 осадил на вольном... степу перво хуторама, которых поселители были перво Горбин Сидори и Гринки». Згодом хутори розрослись, стали селами і власністю Булюбаша. Сотник чигриндубравський (? – 1706 – 1709 – ?), (? – 1735 – 1737). Значний військовий товариш (1713). 22 січня 1713 р. отримав підтвердження на сс. Горби і Гриньки і

від полковника Савича. В Любарському монастирі поминався його рід. У 1735 р. Петро Кривець з зятем Хомою Кривичем продали йому дідівські і батьківські кривичевські ґрунти з лісом. В Чигриндубравській сотні точилася боротьба між Булюбашами і «чужестранним человеком» Олександром Бутовським. 21 грудня 1735 р. викупив кривичевські ґрунти у Петра Кривеця і його зятя Хоми Кривеца. Значковий товариш (? – 1740 – ?), проживав у м. Жовнині. Д.: N Самійлівна Самусь, донька правобережного гетьмана.

Булюбаш Іов Якович (1747 – 1786 – ?) – службу розпочав з 2 травня 1767 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1767.19.05.), у другій армії (1769), сотник 2-ї Пирятинської сотні (1771.15.06. – 1783), сотник в абшиті (1786). Мав 301 підданого (переважно у с. Горби Жовнинської сотні та м. Чигриндубрава). Д.: Євдокія Петрівна Сахновська, донька бунчукового товариша.

Булюбаш Павло (бл. 1760 – 1782 – ?) – службу розпочав з 12 грудня 1778 р. військовим товаришем Лубенського полку.

Булявський Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Бунак (Буначенко) Юрій – військовий товариш (1668). 21 липня 1668 р. отримав універсал Ігнатівича на три мірочки з млина, побудованого ним власним коштом у с. Шептаках. Сотник (? – 1672.04. – ?), отаман городовий (? – 1682.06. – ?) Шептаківської сотні Стародубського полку.

Бурдун Андрій – козак, службу розпочав з 1754 р., значковий товариш Переяславського полку (1773. 24.03. – 1780 – ?). Д.: (1780) Ганна Іванівна Гоярин, донька сотенного отамана 2-ї полкової сотні. Мали синів Саву, Семена.

Бурдун Григорій – значковий товариш Переяславського полку.

Бурий Василь Стасенко – військовий товариш (1701). Отримав від стародубського полковника Миклашевського підтвердження на володіння.

Бурий Григорій – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1764). Мав володіння в с. Кащеві 1-ї полкової сотні – посполитих 2 бездвірних хати, людей від 10 до 60 років – 5, молодших 10 – 2.

Бурий Опанас Григорович – абшитований значковий товариш Стародубського полку (? – 1780 – 1788 – ?) у Бакланській сотні. Він і його родичі проживали в сс. Ковальово і Черняцькій. Д.: Марина Василівна Косач.

Бурий Петро (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Бурий Родіон (? – 1630 – 1660 – ?) – значний військовий товариш (? – 1660 – ?) в Корсунському полку.

Бурименко Мартин – служив з 1766 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?). Д.: N Матвіївна Матяш, донька значкового товариша. Мали сина Івана.

- Бурковський** Семен – військовий товариш, мав сина Якова – сотенного хорунжого, онука Микиту Яковича (1750 – ?) – козака с. Лукине Погарського повіту.
- Бурляй** Іван – військовий товариш (1684), посланець гетьмана Самойловича до Москви (жовтень 1684).
- Бурляй** Іван – полковий комісар миргородський (1725), значковий товариш (1735), полковий комісар (1735).
- Бурляй** Леонтій Мартинович – шляхтич, абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1775 – 1784 – ?). Житель роменський. 1784 р. разом з козаком Бабаком захопив ґрунти священника Галецького.
- Бурляй** Роман – значковий товариш Миргородського полку (1741–1742).
- Бурляй** Семен Леонтійович – військовий товариш у Роменській сотні Лубенського полку (1775).
- Бурма** Пилип – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?). Мав житловий двір при його хуторі в Яготинській сотні, мав приїжджий двір у с. Ничипорівці Яготинської сотні (1750).
- Бурмака** Дем'ян Савич (1726 – ?) – син козацький, служив з 1747 р. в Кобеляцькій сотні. Їх дід козак Кобеляцької сотні Андрій Бурмака був у походах, батько Сава Андрійович Бурмака також служив козаком до смерті своєї. Дем'ян просив звання значкового товариша за служби предків і свої. Ордер на звання значкового товариша отримав 16 січня 1761 р. Письменний.
- Бурмака** Іван Савич (1734 – 1779 – ?) – служив з 1747 р. в Кобеляцькій сотні. У 1760 р. призначений від полкової канцелярії в звання значкового товариша. Ордер на звання виданий 16 січня 1761 р.
- Бурмачевський** Матвій (1754 – ?) – службу розпочав 1769 р., значковий товариш Київського полку (1776.13.07. – 1779 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав (1779), мав 16 підданих у 1 селі (1788). Внесений до II частини родовідної книги Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія Федорівна Котляр, донька козака олишівського.
- Бурунович** Кирило Іванович (1750 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 селі в Чернігівському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька священника.
- Бурушевич** Яким – значковий товариш Лубенського полку (1747), проживав у Ромнах.
- Бусла** Павло Павлович (? – 1682 – 1739 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1702 – 1713 – ?). Неписьменний.
- Бут** Іван – значний військовий товариш (1689.06.) Лубенського полку.
- Бутенко** Андрій (1759 – ?) – службу розпочав з 5 листопада 1774 р., полковий канцелярист (з 1781.7.03), значковий товариш Лубенського полку (з 1782.20.06).
- Бутенко** Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739), був у поході 1738 р. Мешкав у с. Бобровнику 2-ї Зінківської сотні.
- Бутенко** Василь – службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист (з 1771), значковий товариш Прилуцького полку (1773.6.11. – 1775 – ?). Д.: Євдокія N Самойлович, донька абшитованого полкового хорунжого.
- Бутенко** Іван – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1736 – 1739 – ?), мешкав у 1-й Зінківській сотні. 1739 р. у похід не пішов, знаходився в Архангелогородському полку.
- Бутенко** Іван Янушкевич (1687 – 1760 – ?) – розпочав службу при гетьмані в ГВК з 1703 р. В 1709 р. в поході під Полтаву при полковнику чернігівському в писарській посаді. В 1711 р. зимував разом з Полуботком в полку Лубенському, а потім у містечку Ірклієві. Навесні 1712 р. брав участь у поході під Кам'яний Затон. У 1713 р. разом з Полуботком ходив в похід, в якому закладали вал – «фашинами и землею понад Подолом до верхнього города Києва». Писар полковий чернігівський (1714, 1715). В 1716 і 1717 рр. були в Гадячі з Полуботком для охорони південних кордонів. Павло Полуботок в 1716 р. передав значковому Івану Янушкевичу, підтвердні універсали Янушкевичу на Велику Вісь: гетьманів Івана Скоропадського (13.05.1716), Данила Апостола (25.10.1728). В 1718 р. їздив до Петербургу як повний полковий писар, 20 січня 1719 р. отримав гетьманський універсал на чин. У 1721 р. з був на канальних роботах. В 1723 р. виїхав у Петербург разом з Полуботком. У 1725 р. рішенням Сенату відпущений в Україну. Повернувся і з 1726 р. був за писаря полкового. Отримав підтвердження на с. Велика Вісь, млини і сіножаті в Роїській сотні. Як колишній писар полковий мав два млина в три мучних кола в Киселівці. Значковий товариш (? – 1732 – 1742 – ?). 1740 р. ГВК розглядала його справу про ухиляння від повторної поїздки в прикордонну комісію та намагання повернути рангове с. Велика Вісь Роїської сотні. У 1740 р. розпочалась тривала судова суперечка за право володіння селом Велика Вісь між колишнім полковим писарем Іваном Янушкевичем і генеральним хорунжим Миколою Соколовським. Суд взяв сторону Соколовського, проте Янушкевич не відступився і, як здається, після кількох судових процесів (1740, 1741–1742, 1744–1746) довів свої права. Від Янушкевича Велика Вісь перейшла до зятя Якова Красковського, який згадувався як власник села ще в 1760 р. В 1743 р. проживав у Киселівці, де мав власний дім, тримав шинок (1751), мав приїжджий дім і шинок у с. Велика Вісь (? – 1732 – 1740 – ?). Написав заповіт в 1760 р., в якому заповів донькам греблю в с. Киселівці з двома клітками в чотири камені, двір з винокурнею, шинковий двір та інші маєтності.
- Бутенко** Остап – значковий товариш Прилуцького полку (1767).
- Бутенко** Семен – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – 1767 – ?). Житель с. Мокіївки, мав там 1 посполитого.
- Бутко** Аврам Петрович (1751 – ?) – син сотенного осавула, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Зінківського повіту Чернігівського намісництва.

- Бутко** Іван Леонтійович – син сотника батуринського, значковий товариш Ніжинського полку.
- Бутко** Трохим Петрович (1751 – ?) – син сотенного осавула, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Зіньківського повіту Чернігівського намісництва.
- Бутович** Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1747). Мав підсусідка у 2-й Зіньківській сотні.
- Бутович** Василь (1750 – 1783 – ?) – служив з 1772 р. у Гадяцькому полку, військовий товариш (1774 – 1783 – ?), був у кримському поході.
- Бутович** Григорій Петрович – значковий товариш (? – 1732 – 1739 – ?), у його «казці» 1734 р. зазначена участь в походах 1713 р. під Київ, коли стояли на Либеді і «робили город», 1716 р. у команді 400 козаків для заготовки плит для Києво-Печерської фортеці і під Гадячем, 1723 р. разом з бунчуковим товаришем Борозною займався складанням реєстру полку, 1726 р. збирав провіант все літо, з 1 жовтня 1727 р. по 1 травня 1729 р. в прийомці і здачі скарбових коштів, 1731 р. в будівельній команді, 1732 р. проводив разом з бунчуковими товаришами Борозною і Силичем, 1733 р. був полковим комісаром, з 1734 р. чернігівський городничий на місце померлого Гулевича. Мав шинок у Чернігові (1739), приїжджий двір (1732). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку 1751 р., не пред'явив патенту.
- Бутович** Григорій Петрович (1758/1761 – 1819 – ?) – військовий товариш (1778.12.12. – 1779), абшитований військовий товариш (1779 – 1795 – ?), канцелярист Новгород-Сіверського намісницького правління (1783).
- Бутович** Данило Степанович – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК з 1757 р., військовий товариш Чернігівського полку (з 1765.31.08.), підписав наказ глухівської шляхти Уложенній комісії (1767). Бунчуковий товариш (з 1773.25.06.), колезький асесор (1783). Згідно заповіту батька в 1746 р. отримав млин Лободівський і двір у Кролевці. Мав у Карильську 37 дворів, Подолові – 3 двори (1781), у Кролевці, Подолові і хут. Лободівському 60, с. Карильську – 279, с. Черевках на Переяславщині 262 підданих (1783), всього 773 підданих (1784). Д.: Тетяна Григорівна Кологрива, донька хорунжого ГВА. Мали синів Михайла, Василя, доньок Надію, Маріамну, Лизавету, Ксенію, Тетяну.
- Бутович** Дем'ян Степанович (? – 1700 – 1760 – ран. 1788) – син генерального осавула, значний бунчуковий товариш (з 1717). Мав майнові суперечки в Городницькій сотні (1717–1732). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1723 – 1760 – ?). 10 липня 1723 р. бунчуковим товаришам Дем'яну Бутовичу і Василю Полоницькому було доручено в Ніжинському полку «справить всех такихих, кто есть прямой с деда и отца козак, именній списокъ, а также всю старшину и товариство значковое и куренное переписать». Був в гілянському і сулацькому походах. Мав підданих у с. Солоновка Городницької сотні за заповітом матері Марії Яківни Лизогуб 1737 р., у с. Хоткува (?) Менської сотні 8 підданих (1732), у с. Солоновці 2 двори посполитих та 4 підсусідських (1740), там же 17 дворів підсусідків (1739), 27 посполитих, двори житловий і шинковий (в Городні 1) (1743), 14 дворів посполитих та 2 підсусідків (1747), 5 дворів посполитих та 11 дворів підсусідків (1750), мав приїжджий двір у Городні, житловий у с. Солоновці (1747).
- Бутович** Іван Богданович – сотник батуринський (? – 1672.28.09. – ?), військовий товариш (? – 1675 – 1676 – ?). В лютому 1675 р. очолював козацьку делегацію до Москви.
- Бутович** Іван Дем'янович (1747 – ?) – військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш (з 1765.18.08.), підписав наказ чернігівського дворянства до Уложеної комісії (1767). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1768.23.02. – 1795 – ?). Мав у с. Бутівці 18 дворів (1781), у 4 селах і 2 деревнях Городницького повіту 461 підданого (1788), с. Бутівці 83, сл. Жабчицькій 41, с. Солонівці – 80 підданих (1790). Д.: Олена Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша.
- Бутович** Іван Іванович – військовий канцелярист ГВК (? – 1743), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1743 11.03. – 1751 – ?). Мав у Городницькій сотні д. Кузничих 8 дворів посполитих, в д. Старосілля 4 двори підсусідків, житловий двір.
- Бутович** Іван Михайлович (1751 – 1783 – ?) – служив з 1761 р., військовий канцелярист МК, 2-й хорунжий полковий гадяцький (1772.14.02. – 1782.23.03.), бунчуковий товариш (з 1783.6.08.), мешканець Гадяцького полку (1783).
- Бутович** Іван Петрович – 1737 р. згідно заповіту бабки отримав з братом Петром і сестрами половину с. Старосілля, тримав там млин-вешняк.. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1742). Помер бездітним.
- Бутович** Максим Іванович (1756 – ?) – син писаря сотенного, значковий товариш (1788), вдівець, дітей не мав.
- Бутович** Олексій Петрович (1759 – ?) – службу розпочав 16 травня 1778 р. в МК колезьким канцеляристом, військовий товариш (1778.12.12. – 1793), титулярний радник (з 1793.3.12.). Д.: Настасія Петрівна Юркевич.
- Бутович** Пантелеймон Іванович (1736 – 1771 – ран. 1786) – службу розпочав з 1749 р., в чині значкового товариша (з 1 лютого 1752 р.), який отримав згідно такому ж чину його померлого батька сотничого сина Івана Бутовича, «считался с прежде содержанного о том обикновении». У 1751 р. в поході з полковником гадяцьким з 1,5 тисячною командою на Дніпровській дистанції, проявив себе в цьому поході і включно за заслугами батька (за комісарство у 1736. 1737 та 1738 рр.) отримав чин значковий товариш. Військовий канцелярист (1754), військовий товариш Гадяцького полку (з 21 грудня 1761 р.). 1761–1763 рр. у полковій рахунковій комісії. Полковий комісар (1764–1765), відповідав за збір консистенського податку. Д.: (після 1771) Гафія NN.

- Бутович Петро** – службу розпочав козаком Сорочинської сотні Миргородського полку (з 1749), абшитований значковий товариш (1777.16.01. – ?).
- Бутович Петро Степанович** (? – 1730) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1724–1730). Учасник гілянського і сулацького походів (1725–1727). В січні 1727 р. через хворобу відпущений з Астрахані додому. Д.: Настасія Іванівна Тимошенко (? – ран. 1757), донька значкового товариша Стародубського полку, онука стародубського полковника. Мала двір у Стародубі, частину с. Тарасівки, ґрунти при д. Крукині і Яремині, млин Маслянку на р. Бабиці під Стародубом. У другому шлюбі за Домонтовичем. Мала у с. Старосілля 2 двори підсусідків, у 1750 р. в д. Кузьмичах 2 двори посполитих і 3 підсусідків.
- Бутович Петро Степанович** (? – бл. 1802) – службу розпочав з 1754 р. у ГВК військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1764.9.02.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1773.25.06. – 1781), колезький асесор (з 1781 р.). У 1746 р. згідно заповіту батька разом з сестрою Оленою отримав с. Подолов і млин Гатковський. У 1760 р. мав у Седневі 10 хат і 1 хату в д. Чорнишах, у 1781 р. в Карильську (42 двори) і Добротові (6 дворів), 1783 р. в Кролевцю, Подолові, Добротові, хут. Голубинському, с. Карильську Кролевецького повіту, с. Черевках Переяславського повіту мав 644 підданих (1788). Д.: Настасія Іванівна Рейх, донька корнета лейб-гвардії Кирасирського полку.
- Бутович Петро Федорович** – полковий канцелярист (1781), значковий товариш Чернігівського полку (1784–1788), корнет у відставці (1795). Д.: Марія NN, донька священика.
- Бутович Степан Дем'янович** (1703/1717 – 1786 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1735.23.12. – 1786 – ?), підписав наказ чернігівської шляхти Комісії про створення нового Уложення (1767). Мав у Седневі 4 двори підсусідків (1740), 1 (1741), 3 (1743), 4 (1747), два шинки, 2 приїжджі двори (? – 1740 – 1743 – ?), по одному в сс. Чернишах і Нових Млинах, там же 1 мірошника (1740), шинок у с. Жабчихах Городницької сотні (1747). На р. Смячі мав хутір з млином в два мучні кола. У 1763 р. в апробації ревізії в Стародубському полку. Разом з братами Федором та Іваном тримав сс. Хотивль, Бутівку, Солонів ку, Жабчичі, Куничі, Старосілля, за ним в 4 селах і 2 деревнях 400 підданих (1787).
- Бутович Степан Степанович** (? – 1700 – 1746, заповіт 6 листопада 1746) – син генерального осавула. Бунчуковий товариш (1723–1746). Був у гілянському, сулацькому, турецькому, польському, перському походах. У с. Подолові мав 18 дворів (1723). У 1737 р. мав двір житловий у Кролевці, підсусідків у Кролевецькій сотні у с. Добротові. 1737 р. згідно духівниці матері отримав села Карильськ, Черевки, Хотивель, половину Старосілля і двір у Седневі. У 1738 р. мав житловий двір та 4 шинки у Кролевці, 19 хат посполитих у с. Подолова та підсусідків 16 хат у Кролевці. У 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, з ним сини Петро і Данило Бутовичі. У с. Хотивлі Городницької сотні 7 дворів (1740), 13 посполитих (1743), 4 двори посполитих і 10 дворів підсусідків (1746). У 1743 мав 103 двори, 9 кіл в млинах (один з них в два кола на р. Снові під Седневом), дав позику у військовий скарб – 5 карбованців Д.: 1) Параска Яківна Маковська (? – 1714 – ран. 1742), донька сотника кролевецького. В придане отримала 5 млинів у с. Подолов. 2) Ірина NN. Згідно заповіту чоловіка отримала половину с. Карильська. У 1748 р. вдова, володіла 2 дворами і 3 шинками у Кролевці. Разом з дітьми в с. Смячі 229 підданих (1764).
- Бутович Степан Федорович** – службу розпочав з 1763 р., був на кордоні з Польщею, значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1799 – ?), у походах не був, був у внутрішніх командах. 1 травня 1781 р. при розподілі батьківського майна отримав частину маєтків. Д.: (1779) NN Ковалевська, донька писаря сотенного. Мали одну малолітню доньку (1780).
- Бутович Федір Григорович** (? – ран. 1781) – військовий товариш Чернігівського полку, мешканець с. Макошина Седнівської сотні.
- Бутович Федір Дем'янович** (1724 – 1788 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Мав 2 двори житлові у с. Макошині Седнівської сотні, там же 1 посполитого (1743). Д.: Єфросинія Гнатівна Навроцька.
- Бутович-Базилевич (Бутко) Василь Ілліч** – син сотника зінківського, 8 лютого 1695 р. разом з матір'ю і братом отримав лист гадяцького полковника Михайла Бороховича на млин на греблі Ташанській, куплений їхнім батьком. Військовий товариш Гадяцького полку, потім – священик миколаївський м. Зінкова (1739).
- Бутович-Базилевич (Бутко) Василь Лукич** (1760 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (1779), військовий товариш (1784).
- Бутович-Базилевич (Бутко) Георгій** – військовий товариш, засідатель Зінківського повітового суду (1791).
- Бутович-Базилевич (Бутко) Іван Іванович** (1721 – ?) – службу розпочав з 30 квітня 1731 р., сотник 1-ї Зінківської сотні (1746 – 1768). Абшитований бунчуковий товариш (1772). Д.: NNN (? – ран. 1772).
- Бутович-Базилевич (Бутко) Іван Ілліч** – син сотника зінківського, значковий товариш у 1-й Зінківській сотні (1736), мешканець зінківський.
- Бутович-Базилевич (Бутко) Лука Іванович** (1716 – 1771 – ран. 1777) – службу розпочав з 15 квітня 1731 р. значковим товаришем при закладенні української лінії, наказний сотник 2-ї Зінківської сотні. Отаман куреня значкових товаришів Гадяцького полку (з 1751.15.05.). У 1754 р. на уряд сотника 2-ї Зінківської сотні претендували Федір Жадько, син померлого зінківського сотника і син полкового гадяцького осавула Бугаєвського Кирила. Сотник 2-ї Зінківської сотні (1754.10.06. – 1768), потім 1-ї (1768.04. – 1771). Д.: Марія Леонгіївна N (1734 – 1799 – ?), 15 вересня 1777 р. продала плець у Зінкові, а 23 червня 1778 р. – двір. Мала 46 підданих (1788).

- Бутович-Базилевич (Бутко)** Михайло Іванович (бл. 1721 – 1788 – ?) – син значкового товариша, онук сотника. Службу розпочав з 1751 р. у Гадяцькій полковій канцелярії. Значковий товариш. 15 червня 1772 р. звільнений від служби сотником. Абшитований сотник (1782 – 1788 – ?). Зіньківський міський голова (1782). Мав 80 підданих у Зінькові і одному хуторі. Внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва (частина 6). Д.: NNN (? – ран. 1788).
- Бутович-Базилевич (Бутко)** Олександр Іванович (1746 – ?) – службу розпочав значковим товаришем з 1769 р., сотник 1-ї Зіньківської сотні (1771.05. – 1773).
- Бутовський** Данило Олександрович (1738 – ?) – син молдавського шляхтича, котрого у 1731 р. призначили під час російсько-польської війни до фельдмаршала князя Гессен-Гамбурзького. Призначений сотником чигриндубравським з ротмістра волоської команди за рекомендацією цього князя. Службу розпочав з 15 березня 1754 р., значковий товариш (з 4 серпня 1757), сотник чигриндубравський (1763–1783), одночасно бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1781.6.08.). Мав 344 підданих. Д.: NN Базилевич, донька бунчукового товариша.
- Бутовський** Кириян Олександрович (бл. 1746 – 1782 – ?) – службу розпочав з 15 серпня 1762 р., військовий товариш Лубенського полку (1770.20.06. – 1782 – ?).
- Бутурлин** Андрій (? – 1651 – 1716 – ?) – значний військовий товариш (1716). Д.: N Кіндратівна Тарасенко-Кіндратович-Золотаренко (? – 1651 – 1716 – ?).
- Бухали** Микита Артемович (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 18 підданих в одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги Гадяцького повіту. Д.: Марія Сидорівна Пашевська, донька значкового товариша.
- Бухтій** Василь (1727 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1769), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 селі і 2 хуторах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Павлівна Губар, донька сотника смілянського.
- Буцановський** Максим Омелянович – військовий товариш Ніжинського полку (1788), житель глухівський. Д.: Настасія NN, донька священика.
- Буцький (Бут)** Федір Андрійович (? – 1626 – 1717 – ?) – шляхтич, мешкав у Полтаві (1647), козак сотні Петрашевої Полтавської (1649), Він же Бут (Бутко) Федір Андрієнко, який у 1669 р. був полковим суддею полтавським. Мабуть, були близькими родичами Костянтина Кублицького. Значний військовий товариш (1717) в Полтавському полку.
- Буцький** Василь Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (1769).
- Буцький** Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1751). Мав приїжджий двір у Гуджолах.
- Буцький** Григорій Петрович – шляхтич. Брав участь в походах 1695 і 1697 рр. 8 травня 1701 р. разом з братом отримав гетьманський універсал на с. Марти-
- нівку, надане його батьку (мабуть, засноване його братом Мартином). У справі Кочубея-Іскри заарештований і відправлений до Гадяча. 2-й осавул полковий полтавський (1711–1718), значний військовий товариш (1717). В с. Гуджулах мав 20 підданих тялих і 22 піших (1718). 1-й осавул полковий (1718–1727). Суддя полковий полтавський (1719–1728). Наказний полковник полтавський (1722, 1723, 1724). 1723 р. підписав коломацькі чолобитні. Сперечався за уряд наказного полковника з полковим сотником Яковом Черняком. 1725 р. Румянцев заарештував його і тримав у Глухові. Малоросійська колегія звільнила у зв'язку з цим від полковництва полкового. В цей час дружина бунчукового товариша Василя Кочубея захопила Чутову долину, а полковий осавул Федір Сибелевич – половину с. Леляхівки. Мав винницю і пасіку (15 вуликів) (1722). Д.: Євдокія NN (? – 1740 – 1757 – ?). 16 лютого 1731 р. здійснила розподіл ґрунтів в Ровнях Коломацьких з братом чоловіка Матвієм. Мала два хутори під Полтавою (1735). 10 лютого 1740 р. купила двір у Полтаві від царичанської сотничихи Тетяни Балясної за 10 рублів, а другу частину – від Андрія Руновського за 30 рублів у серпні 1737 р.
- Буцький** Дмитро Григорович (? – ран. 1768) – значковий товариш Полтавського полку (1728 – 1759 – ?). Комісар полковий у 1751 р. У 1761 р. невдало намагався зайняти уряд келебердинського сотника на місце померлого Козельського. Полковий хорунжий Мав двір у Полтаві, двір при хуторі Коломацькому, приїжджий двір у Старих Санжарах. Д.: Марія NN.
- Буцький** Захар Григорович – значковий товариш Полтавського полку як син полкового судді від полковника Кочубея (1728–1752). Жив у Полтаві. У 1736 р., призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів. Мав двір приїжджий у с. Гужолах та при хуторі Коломацькому, 6 дворів та 2 бездвірних хаги в Полтаві (1752).
- Буцький** Іван Григорович (1695 – 1762 – ?) – син полкового полтавського судді. Був серед значкових товаришів Полтавського полку від початку служби з 1728 р. від полковника Кочубея, але в той час універсалу на чин не мав. Полковий канцелярист (з 1729). Полковий комісар по збору консистенської дачі за 1729 р., виконував різні доручення полкової канцелярії. Мав хутір під Полтавою (1735). Його побив бунчуковий товариш Григорій Покорський. Був за обозного полкового у 1739 р. За службу призначений від гетьмана військовим товаришем. В універсалі згадується служба його діда Петра Буцького, судді полкового полтавського, який був у походах у 1695, 1697 рр. Абшитований військовий товариш Полтавського полку (універсал 31.05.1760 р.). Мав приїжджі двори у сс. Старому Санжарові, Гужолах, при хут. Коломацькому.
- Буцький** Іван Захарович (1740 – ?) – син значкового товариша, онук полкового судді, значковий товариш Полтавського полку (з 12 лютого 1762). Мешканець полтавський. Військовий товариш (? – 1806 – ?). Д.: Феодосія Іванівна N.

Буцький Іван Іванович (1723 – 1791 – ?) – службу розпочав з 16 лютого 1751 р. 1751 р. був за хворого батька в м. Кишеньках. 24 липня 1760 р. за його службу за ордером полковника Андрія Горленка став значковим товаришем Полтавського полку. З 1760 р. утримував Кишенське сотенне правління за відсутності сотника Потоцького. Квартирмейстр полковий полтавський (з 8 квітня 1763). Військовий товариш (? – 1767 – 1791 – ?).

Буцький Йосип Захарович (1744 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (12 лютого 1762 – 1769 – ?), комісар Полтавського комісарства (1769).

Буцький Матвій Петрович (? – 1680 – 1743 – ран. 1748) – шляхтич. У справі Кочубея-Іскри заарештований Герциком і утримувався у Білій Церкві. Сотник новосанжарський (1710 1714). У с. Гуджолах мав 19 тяглих і 9 піших підданих (1718). Мав винницю в Полтаві (1722). Значковий товариш Полтавського полку (? – 1731 – 1740 – ?), абшигований значковий товариш (1743). Мав двох підсусідків і двір у Полтаві та 25 посполитих у с. Гуджолах. У 1736 р. відправлений командиром над загоном із 50 козаків до фортеці Св. Параскеви. Мав до 1740 р. хутір з 15 посполитими, який продав полковнику Кочубею (Кочубіївка). Д.: NNN (? – 1690 – 1751 – ?). В грудні 1708 р. отримала універсал на ½ с. Гуджолів. У 1750 р. володіла двором у Гужолах, у Полтаві у неї 16 дворів і 7 бездвірних хат (1752).

Буцький Петро Федорович (? – бл. 1700) – син судді полкового полтавського, брав участь в обох чигиринських, кримських походах, суддя полковий

полтавський (? – 1687.12. – 1688 – ?), писар полковий полтавський (? – 1689 – 1690 – ?). Отримав гетьманський універсал на с. Мартинівку під Гуджулами в Полтавському ключі (1689.1.01.), а 20 вересня 1689 р. царську жалувану грамоту на маєтності. Суддя полковий полтавський (? – 1691.26.04. – 1692 – ?). 26 квітня 1691 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням прав на млин у с. Лучках. Військовий товариш Полтавського полку (1693.02.). Писар полковий полтавський (? – 1695.06. – ?). Суддя полковий полтавський (1695–1700). Восени 1697 р. гетьман направив його з командою 1000 козаків Полтавського полку і 300 козаків Лубенського полку до Таванні.

Буцький Федір Захарович (1747 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (з 12 лютого 1762).

Бучинський Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Бучковець Федір Іванович – отаман городовий новгородський (? – 1686.08. – 1688.07. – ?), військовий товариш Стародубського полку (? – 1691.18.05. – ?).

Буян Григорій Степанович – військовий товариш Стародубського полку (1693). У листопаді 1693 р. продав батьківську кузнецьку маєтність за 230 золотих.

Буяновський Василь Гаврилович (? – 1750 – 1760 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. Його сини мешкали у с. П'ятовську 1-ї полкової сотні.

Буяновський Гаврило Романович – військовий товариш Стародубського полку.

Буяновський Левон – військовий товариш (1703), мешканець лідовський.

В

В'язовик Сава – шляхтич. Значний військовий товариш.

Вавравський Якуб Ярошевич – син шляхтича, який 1659 р. отримав королівський привілей на хут. Великовщину. Вийшов у Стародубський полк, де був військовим товаришем. Його син Василь став сотником бакланським.

Вавульський Юхим – військовий товариш (1697), його онук Федір Пантелеймонович (1734 – ?) був священиком у с. Синявці (1787).

Вакулович Аврам Павлович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1756 – ?). У 1752 р. продав крамницю бунчуковому товаришу Олексію Малиновському. У 1756 р. за 200 карбованців продав шинковий двір в Переяславі військовому товаришу Федору Прокопенку. Мав двір житловий у Переяславі.

Вакулович Андрій Іванович – син значного військового товариша, значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1747 – ?), присягнув у 1741 р. У 1747 р. разом з матір'ю Ганною Луківною Свічкою продав грунт поблизу д. Кручі Григорію Александровичу.

Вакулович Василь – значковий товариш Переяславського полку, мав у Борисполі двір житловий (1750).

Вакулович Григорій Романович – значковий товариш Лубенського полку.

Вакулович Іван Семенович (? – 1700 – ран. 1747) – син сотника пирятинського. Значний військовий товариш (1716). 16 вересня 1717 р. гетьман затвердив за ним ґрунти, які йому дісталися як посаг. У 1719 р. Свічка продав йому хутір Сурмачівський. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1717 – 1735 – ?). 1733 р. отримав універсал лубенського полковника на землі, які отримав від тестя в придане. Д.: (з 1716) Ганна Луківна Свічка (? – 1702 – 1747 – ?), донька бунчукового товариша. В придане отримала ліс Злодяжин, млин під Пирятином, млин Гатчинний на р. Удаї, хут. Сурмачевський, інші ліси і ґрунти.

Вакулович Михайло – значковий товариш (? – 1726 – 1750 – ?), отаман значкового товариства Переяславського полку (1732). У 1741 р. продав шинок в Переяславі за 44 карбованці полковому цилюрнику Андрію. Мав у с. Дем'янинцях 1-ї полкової сотні житловий двір (1750).

Вакулович Петро Семенович (? – 1738) – син сотника пирятинського. Разом з братом Іваном були на Пирятинському уряді (1719). Значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1738). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. складав ревізію дворову, у 1737 р. був у команді по набору людей на лінію, учасник кримського походу 1738 р., повертаючись з

якого, помер. Д.: Мотря NN (? – 1747 – 1757 – ?). Мала в Пирятинській сотні підданих в с. Смотрикові убогих 6 дворів на 8 хат та хутір на 3 двори (1747).

Вакулович Роман Павлович – значковий товариш Лубенського полку.

Вакулович Трохим – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Вакуловський Іван (? – ран. 1790) – полковий канцелярист, значковий товариш (? – 1775 – ?). Д.: Ганна NN (? – 1790 – ?). Дітей не мали (1790), За нею 6 підданих в Прилуцькому повіті.

Валидський Клим – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав хутір.

Валожа – отаман Козелецької сотні (? – 2.01.1780), через старість абшитований значковим товаришем.

Валюх-Вербицький Захар – значковий товариш Лубенського полку (1754).

Валюх-Вербицький Михайло – службу розпочав з червня 1742 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1779), казначей роменський.

Валюх-Вербицький Михайло (1726 – 1788 – ?) – службу розпочав з червня 1742 р., військовий товариш Лубенського полку (з 1779), казначей роменський. Мав 18 підданих у 1 селі. Д.: Ксенія NN, донька міщанина.

Валькевич Василь (? – 1641 – 1693 – ?) – шляхтич, вийшов з Правобережжя чи Білорусії. Полковий хорунжий стародубський (1661–1669). Отримав універсали 1661 і 1662 рр. на сс. Меженіки і Пантуси Стародубського повіту. Значний військовий товариш (? – 1688 – 1693 – ?). Отримав від стародубського полковника Рославця с. Меженіки, підтвержене гетьманським універсалом 15 червня 1661 р. 23 серпня 1672 р. отримав гетьманський універсал на с. Меженіки і ґрунти в с. Пантусові. 19 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал на с. Меженіки і ґрунти в с. Пантусові, Зменичі і Буйковщину. Мав коморне місце поруч з вдовами полковника Марією Гаврилівною Мовчан і наказного полковника Дащенка. Д.: Катерина Костянтинівна Пригара (? – 1669 – 1721 – ?), донька вїйта новгород-сіверського.

Валькевич Іван Степанович (бл. 1712 – 1781 – ?) – службу розпочав з 1742 р. в ГВК військовим канцеляристом, 21 березня 1752 р. призначений бунчуковим товаришем. В універсалі на чин згадується служба діда і батька і дядька рідного – осавула генерального Валькевича. Був присутній у Стародубській полковій канцелярії, брав участь у розгляді справи бунчукового товариша Андрія Лишня з військовим товаришем Федором Лишнем, справі колишньої полковничихи стародубської Максимовичевої, у 1761 р. був черговим при гетьмані. Письменний. Мав у Стародубі двір, в якому під час Румянцевської ревізії було 2 хаги житлових, 1 людська, 4 комори, 1 сарай, прибудованих 2 кімнати, 1 сіни, 1 льодник, 1 погріб походний. Двір збудований на землі, наданий його діду універсалом гетьмана Скоропадського від 10 травня 1710 р. Там жила для догляду вдова Гафія Семенівна. У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні у с. Межниках 4 по-

сполитими дворами, 4 хатами, продав землю у Стародубі Будлянській за 100 карбованців. Мав плотину з млином на р. Шумці в 1-й полковій сотні. Володів с. Межниками, де було 30 дворів підданих (1781). Д.: Софія Михайлівна Старосельська, донька абшитованого полкового хорунжого.

Валькевич Микола (1754 – 1783 – ?) – служив з 1769 р., бунчуковим товаришем у Стародубському полку призначений 1783 р., у поході не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р.

Валькевич Петро Васильович (? – 1758) – очевидно, навчався у КМА, знатний полку Стародубського товариш (1709), канцелярист ГВК (1714–1715), знатний військовий канцелярист ГВК (1714–1715), реєнт ГВК (? – 1728.06.), бунчуковий товариш (1734–1740). У 1737 р. в сл. Чернотщині мав 4 малогрунтових, на хут. Сухарівці 6 малогрунтових, 1 вибув, в Новгородській сотні у с. Ковпинцях малогрунтових посполитих 7 дворів, убогих огородників 8 дворів, дуже убогих 8 всіх 23 та 3 двори пустих. Другий генеральний осавул (1741–1758). Його тітка була заміжня за новгород-сіверським протопопом Опанасом Олексійовичем Заруцьким. Д.: Марія Андріївна Лизогуб, донька бунчукового товариша. За нею частина с. Кропивни в Прилуцькому і с. Погребки Ніжинського полків.

Валькевич Степан Васильович – знатний Стародубського полку товариш (1709), значний військовий товариш, бунчуковий товариш (1721). 1 січня 1709 р. разом з братом отримав гетьманський універсал на батьківські володіння з двома млинами на р. Шупці і Дунаю. Д.: (1726) Євфросинія Петрівна Уманець, донька військового товариша.

Вальковський Н – бунчуковий товариш Ніжинського полку. Мав 1 двір підданих у с. Ясмані і винокурню в 2 котли.

Вальковський Давид – значковий товариш Ніжинського полку, проживав у с. Кочуровці (1781).

Вальковський Осип Кирилович – військовий товариш у Погарській сотні (1788), мав 65 підданих у с. Борщові. Д.: Уляна NN, донька шляхтича. Мали сина Гаврила, доньок Ганну, Софію і Варвару.

Ваниченко Олексій – козак, значковий товариш Полтавського полку (1738.29.09. – 1750 – ?).

Варава Н – курінний отаман (? – 1779), значковий товариш Київського полку (1779 – ?).

Варавський Василь Васильович – писар сотенний бакланський (? – 1722 – ?), значковий товариш Стародубського полку (1727 – 1751 – ?), сотник наказний бакланський (1734), у 1735 р. був кандидатом на сотництво почепське, полковий комісар (1736–1737). Мешкав у Бакланській сотні,

Варавський Георгій Васильович (1713 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1727 – 1758 – ?), був полковим комісаром. 1758 р. продав двір у Стародубі козаку Павлу Маленькому за 25 карбованців.

Варавський Павло – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш (1767 – 1781 – ?). Був у турецькому поході у 1768 р., у другій армії в поході (1769). Мав хату у Баклані, у хуторі Ширияївці Бакланської сотні – винокурню в два котли. Д.: Ксенія NN, донька шляхтича.

- Варавський** Павло Васильович – значковий товариш (1727 – 1751 – ?).
- Варенешка** – значковий товариш Чернігівського полку.
- Варивода** Роман Михайлович (1698 – 1737 – ?) – 20 вересня 1711 р. разом з матір'ю Тетяною Василівною, в другому шлюбі за Леонтієм Мархоленком, продали плец на Чернігівській вулиці у Стародубі полковому сотнику Івану Чернолузькому за 400 золотих. Разом з братами володів с. Артюшковим. Значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. був у команді при судді Ханенку за Києвом.
- Варнавицький** Йосип (1712 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку.
- Варнавицький** Федір – значковий товариш Стародубського полку, у січні 1735 р. був у поході, у вересні 1735 р. жив у Бакланській сотні.
- Варфоломій** – військовий товариш (1787), мав володіння у с. Рогозові Київського повіту.
- Варявський** Василь Васильович – писар сотенний бакланський (? – 1722 – ?), значковий товариш (1727 – 1751 – ?), сотник наказний бакланський (1734), полковий комісар (1736–1737).
- Варявський** Василь Якович – знатний товариш полку Стародубського. Наказний сотник бакланський (1717, 1720). Д.: (? – 1714 – 1733 – ?) Євдокія Кузьмівна N, вдова Опанаса Івановича Ширая.
- Варявський** Георгій Васильович (1713 – ?) – значковий товариш (1727 – 1758 – ?), був полковим комісаром
- Варявський** Павло – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш (1767 – 1777 – ?). Мав хату у Баклані, у хуторі Ширяївка Бакланської сотні мав винокурню в два котли. Д.: Ксенія NN, донька шляхтича.
- Варявський** Павло Васильович – значковий товариш (1727 – 1751 – ?).
- Васенко** N – старший канцелярист Лубенської полкової канцелярії (1774), військовий товариш Миргородського полку.
- Василевич** Іван – військовий товариш Ніжинського полку. 4 жовтня 1687 р. Мазепа надав йому універсал на с. Кирданівку та підтвердження на млин.
- Василевич** Олешко – козак Іркліївської сотні Кропивненського полку (1649), військовий товариш (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.
- Василевський** Іван – значковий товариш Ніжинського полку.
- Василевський** Роман Карпович – військовий товариш (1774), пошмейстер чернігівський (з 1767), полковий осавул (? – 1781), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1781). У 1784 р. вийшов у відставку колезьким асесором. Мав у Чернігові дерев'яний дім (1781). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Андріївна Сібірська, донька значкового товариша.
- Василевський** Тарас Михайлович – абшитований військовий товариш (1787). Мешканець Понорницької сотні, мав у с. Шабалтасівці 16 підданих. Д.: NN Сербинович, донька капітана. Мали синів Степана, Івана, доньок Тетяну і Марію.
- Василевський** Тарас Михайлович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 16 підданих у с. Шабалтасівці. Д.: NN Сербинович, донька капітана.
- Василенко** N – значковий товариш Ніжинського полку (1781).
- Василенко** N (? – 1680 – 1702 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку. Батько Гордія та Івана.
- Василенко** Василь – військовий товариш Ніжинського полку, у 1728 р. за ним затверджені куплені маєтності. Його онуки мешкали у с. Тулиголовах.
- Василенко** Василь Павлович – правнук значкового військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1767 – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (1787), мав хут. Оверківщину поблизу Коропа з млином в одне коло на р. Короп. Мав 7 підданих у м. Коропі. Д.: (1782) Марина Федорівна Полішко, донька значкового товариша. Мали синів Григорія, Івана, доньку Пелагею.
- Василенко** Гордій (? – 1703 – 1751 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1746), військовий товариш за служби батька їх і їх самих (19.07.1746 – 1751 – ?). Мав двір шинковий у с. Камінь і приїжджий у с. Морозовці Глухівської сотні.
- Василенко** Іван – військовий товариш, отримав універсал гетьмана Мазепа на с. Кринидівку.
- Василенко** Іван (1703 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Ніжинського полку, військовий товариш (1746.19.05. – 1763 – ?). «В содержании генеральной артиллерии денежной казны».
- Василенко** Іван (1729 – ?) – син козака, службу розпочав з 18 березня 1753 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (з 1770.20.01.).
- Василенко** Йосип – значковий товариш Переяславського полку. Мав у 1750 р. в с. Дем'янинці 1-ї полкової сотні двір.
- Василенко** Матвій – значковий товариш Гадяцького полку (1738), відправлений у похід 2 квітня 1738 р.
- Василенко** Семен – значковий товариш Лубенського полку (1747), мешкав у с. В'язовці 2-ї полкової сотні.
- Василенко** Федір – син козака. Значковий товариш Прилуцького полку (1772 – 1775 – ?).
- Василенко** Федір Іванович (1738 – 1790 – ?) – син військового товариша, хорунжий сотенний 2-ї сотні Ніжинського полку (? – 1762 – ?), колезький канцелярист (1781), військовий товариш на військовій службі (1782), військовий товариш у відставці (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 28 підданих у двох селах Борзнянського повіту, житель с. Орловки. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька священика. Мали доньку Єфросинію.
- Василенко-Бідний** Яким Васильович (? – 1677 – 1718 – ?) – син сотика, онук полковника чернігівського Степана Пободайла. Показаний шляхтич гербу «Яніна», козак волинський, де мав млин, половину якого віддав настоятелю Макошинського монастиря Ничипіру на відкуп. У 1697 р. разом з братом Йосипом отримав від чернігівського полковника

- Лизогуба маєтність. 1712 р. гетьман Скоропадський затвердив за братами надання Житель с. Самотуг, 13 жовтня 1718 р. продав Полуботку млин на р. Убеді. Значний військовий товариш (1718).
- Василь Опанасович** (родоначальник Базилевичів) – син отамана новгород-сіверського Опанаса Григоровича. Значний військовий товариш. Отримав універсали Ігнатовича (1670), Скоропадського (1708), полковників стародубських Карповича (1680), Миклашевського (1703) на млини на р. Шостці і хутір.
- Васильєв** Лаврін – колишній сотник, з діда і батька козак, значковий товариш. У 1723 р. жив у Білоцерківській сотні Миргородського полку.
- Васильєв** Леонтій – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750).
- Василькевич** Петро – значний товариш полку Стародубського (1709).
- Василькевич** Степан – значний товариш полку Стародубського (1709), значний військовий товариш (1721).
- Васильківський** Давид – значковий товариш Ніжинського полку (1781), мешкав у с. Кочуровці.
- Васильківський** Данило Ничипорович – син сотника, військовий товариш (1790). Мешканець Роменського повіту.
- Васильович** Василь – військовий товариш Стародубського полку (1688), житель с. Засухи. Продав 1/3 млина у 2 кола на р. Росусі Прокопу Силевичу, хорунжому полковому.
- Васильович** Данило – значковий товариш Прилуцького полку (1723 – 1757 – ?), мав хутір поблизу Варви.
- Васильович** Дмитро – писар сотенний шишацький (? – 1725 – ?), значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Васильович** Захар – військовий товариш Стародубському полку (1703), мешканець с. Рогачів.
- Васильович** Іван – військовий товариш (? – 1675 – 1687 – ?). 1687 р. Мазепа надав йому універсал на володіння с. Кремазівкою і млином на р. Деражні. Можливо, це син полкового обозного чернігівського Гаврила Васильовича (1660).
- Васильович** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Васильович** Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Васильович** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1757 – ?), мав хутір поблизу Варви.
- Васильович** Конон – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Васильович** Олешко – військовий товариш Іркліївської сотні Кропивненського полку (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Васильович** Рафаїл – військовий товариш (1703), мешканець с. Рогачів.
- Васильович** Семен – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1757 – ?), мав хутір поблизу Варви.
- Васильцов** Андрій (1760 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 3 підданих у м. Березній. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Васюта** N – курінний отаман Козелецької сотні, абшитований значковим товаришем Київського полку (з 1774.28.08.).
- Васюхно** Андрій – значний військовий товариш Ніжинського полку. Його правнуки мешкали в с. Чаплівці Кролевецького повіту (1787).
- Васюхно** Іван Андрійович – значний військовий товариш Ніжинського полку.
- Васюхно** Іван Андрійович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Васюхно** Максим Андрійович – значний військовий товариш Ніжинського полку.
- Васюхно** Максим Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Васюхно** Матвій Іванович (1738 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Марфа NN, донька шляхтича.
- Васюхно** Степан Іванович (1726 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788), житель воронізький. Д.: Марфа NN, донька шляхтича.
- Вашовський** Василь Михайлович – шляхтич, син міщанина стародубського, товариш полку Стародубського (1688), військовий товариш (1700).
- Ващенко** Іван (1744 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Прилуцького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія N Тригубова, донька козака.
- Ващенко** Ілля (1754 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 хуторі Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Гаврилівна Ігнат'єва, донька бунчукового товариша.
- Ващенко** Олексій – значковий товариш Полтавського полку (1738 – 1750 – ?).
- Ващенко** Петро Іванович (1726 – 1762 – ?) – служив з 1747 р. військовим канцеляристом ГВК. 17 грудня 1751 р. призначений гетьманом значковим товаришем Полтавського полку. У 1752 р. проводив ревізію в полковій, новосанжарівській сотнях Полтавського полку. 1753–1758 рр. знаходився у «доправці» порціонів і раціонів з полку. 1758 р. полковий полтавський комісар. Проживав у Старих Санжарах, отримав спадок від значкового товариша Павла Кота. Мав родовий герб.
- Ващенко** Федір – син старшинський, значковий товариш Полтавського полку 1740–1755 р., мав двір і хутір у Біликах. «В числі значкових товаришів службу відправляє» (1750).
- Ващинський** Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1739), житель с. Локнистого.
- Ведмецький** Григорій (? – ран. 1751) – значковий товариш Прилуцького полку.
- Ведмецький** Захар Григорович – компанійський козак, значковий товариш Прилуцького полку (1745 – 1751 – ?).
- Велентей** Григорій Павлович (бл. 1734 – ?) – військовий товариш (? – 1781 – 1784 – ?), секретар Борз-

нянського земського суду (1781–1782), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Володів у Ніжині 4 підданими (1783), а у 1787 р. – 6. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Був одружений двічі. 1) NNN, 2) (1790) Ірина NN, донька шляхтича.

Велентей Іван Васильович (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 46 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: 1) (1787) NNN, донька капітана.

Велентей Іван Павлович (1734 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1781–1782). Мав 25 підданих в Борзнянському і Ніжинському повітах. Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Софія Данилівна Підгайська, донька значкового товариша.

Велентей Лука Павлович – син сотенного хорунжого, абшитований військовий товариш (1787). Мав 4 підданих у Глухові. Д.: NNN, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Степана, Антіна і доньок Ганну, Любов.

Велентей Мойсей – шляхтич, службу розпочав 1765 р. у Ніжинській полковій канцелярії. Військовий товариш (1772.30.07. – 1782 – ?). При управлінні Переяславським полком через відлучку полкового командира. Мав у Домонтові 85 хат підданих (1782). Д.: Ганна Антінівна Плошкевич, донька сотника домонтівського.

Велентей Петро Павлович – син сотенного хорунжого, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1782 – 1787 – ?). У Конотопі мав 16 підданих як придане дружини. Д.: Марія Федорівна Кониська, донька полкового хорунжого. Мали синів Павла, Петра, доньок Настасю, Марію, Лизавету, Ганну.

Велехович Данило Іванович – козак, значковий товариш (1741 – 1762 – ?) Миргородського полку. Мав хутір під Хоролом при урочищі Єньковом. Абшитований значковий товариш (1756 – 1764 – ?). Користувався родовим гербом (1758).

Велехович Карпо Іванович – значковий товариш (1741–1755) Миргородського полку, мав хутір на р. Богачці. Абшитований значковий товариш (1755.09. – 1764 – ?). Мав підданих у Хорольській сотні.

Велецький Василь Васильович (1728–1793) – навчався у КМА. Військовий канцелярист (1745 – 1754 – ?), бунчуковий товариш, абшитований бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1774 – 1793). Мав 346 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ганна Григорівна Манджос (бл. 1734 – ?), донька полкового судді.

Велецький Василь Васильович (бл. 1680 – 1737 – ?) – навчався у КМА. Службу розпочав з 1702 р. Значковий товариш (1705). Бунчуковий товариш (1709). Значний військовий товариш (1716). Сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (1719–1737). Наказний полковник гадяцький (1723, 1724).

Велецький Василь Йосипович (? – 1642 – бл. 1713) – син козацького полковника, який загинув 1651 р. Родо-

вою маєтністю шляхтичів Велецьких було містечко Вілецьк поблизу Ковеля на Волині, яке перейшло до Христини Адамівни Вишневецької, яким вона володіла ще у 1650 р. Вона була троюрідною сестрою князя Ярема Вишневецький, серед посад якого був уряд і старости гадяцького (1634–1651). Навчався в КМА. Служба «от молодих лет» в одній із полкових канцелярій на Правобережжі, перейшовши у 1662 р. на Лівобережжя. Бунчуковий товариш (з 1688). Військовий канцелярист (1688–1690). Був посланцем до кримського хана (1692, 1699). Суддя полковий гадяцький (? – 1697 – 1713). В 1698 р. купив ліс і луку у Василя Кривописа. Наказний полковник гадяцький (1705). Отримав універсали 1699 р. Мазепи і 1709 р. Скоропадського на села Синяки і Броварки. В Софійському монастирі поминався його рід. Д.: Степанида Михайлівна N (? – 1690 – 1754 – ?). У 1716 р. отримала підтверджуючий універсал на маєтності чоловіка. Мала 97 дворів і 11 млинових кол (1744). У 1754 р. її піддані захопили худобу і коней у Івана і Данила Чарнишів.

Велецький Володимир – значковий товариш Лубенського полку. У 1750 р. вів тяжби за хутір з сотником Антіном Крижановським.

Велецький Володимир Васильович (1717 – ран. 1784) – навчався у КМА, військовий канцелярист ГВК (1737.15.04. – 1741), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1741.22.12.). Проживав у маєтці Юськівці. Підкоморій Гадяцького повіту. За ним і братом Іваном підданих: м. Гадяч – 8, 2-ї Гадяцької сотні с. Синявка – 208, хут. Синявий – 8, с. Броварки – 2, Лубенського полку с. Юськівці – 42, хут. Артохолоцький – 29, мав двір і шинок у Броварках та 7 підданих при гумні (1747). Д.: Катерина Василівна Кондратьєва (бл. 1718 – ран. 1772), донька сумського полковника.

Велецький Іван Васильович (1714–1763) – навчався в класі граматики КМА (1727), військовий канцелярист ГВК (з 1737), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1741.22.12). Був присутній у Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Вів слідство у справі вдови Заньковської і генерал-майора князя Кантемира (1750). 1751 р. мав супроводжувати гетьманські клейноди і гетьмана при вступі його в управління Гетьманщиною. Мав двір і шинок у с. Броварках, посполитих у 1-й полковій Гадяцькій сотні (1747), мав хутір у Лохвицькій сотні. Мав у 1747 р. підданих в Лохвицькій сотні в с. Юсковцях убогих 13 дворів в них 13 хат, 1 кінний та 1 піший підсусідки та хутір на 2 двори, приїжджий двір, хутір з хатою приїжджою. У 1763 р. служив в Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Д.: Настасія Павлівна N (1716 – 1786 – ?). Мешканка с. Сенівки.

Велецький Максим Іванович (1746–1811) – навчався у КМА. Канцелярист, колезький канцелярист МК (1767–1771). Хорунжий полковий гадяцький (1771–1781). Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1781.7.05). Мав 1011 підданих у 3 селах і 2 хуторах. Д.: Олена Іванівна Євреїнова, донька полковника, флігель-ад'ютанта генерал-фельдмаршала.

- Велецький** Михайло Васильович – навчався у КМА (1727). Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку.
- Велецький** Яків Васильович – навчався у класі фари КМА (1727). Значковий товариш Гадяцького полку (1736–1738), був у поході 1738 р., служив у 1-й полковій сотні, мешканець гадяцький, мав хутір.
- Велигорський** Григорій Микитович – служив в полковій артилерії Київського полку, полковий хорунжий, військовий товариш (з 1784), звільнений у відставку поручиком (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешкав у с. Мостище Козелецького повіту. Д.: Євдокія Карпівна Шаула, донька сотника носівського.
- Великий** Іван – служив з 1764 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку. Одружений з донькою козака золотоніського Івана Гамалії, син Федір.
- Великосович** Данило (1680 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні, мав володіння у Кучучево і Дмитрово (разом з Семеном), 6 посполиих малогрунтових 2 підсусідки. 10 травня 1737 р. подав «сказку»: «Взята сія в полковой Стародубовской канцелярії значкового полку Стародубовского товарища Данила Великосовича сказка в томъ что он в предлежащий нне походить самъ за старостію и дряхлості не виступил а выслал на своем местцу сна своего Максима Априля еща девятого числа, в команду хорунжого полкового значкового Ігната Данченка под село Машевъ а зостал ли оний снь его Максим показаного хорунжого в томъ селе Машеве он отом неизвестень. А если он Данило Великосовичъ сна своего Максима за себя в тотъ походить не вислалъ и на после одного ему тое довечно будете то подвергаеть себя такому штрафу више указа Ея императорского Величества з войсковой Енеральной Канцеляреи походе присланих повелевают на чемъ и подписался. К сей сказки значковой полку Стародубовского товаришъ Данило Великосовичъ руку приложил». У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Великосович** Кирило Якович – шляхтич гербу «Лук», козак почепський (1654), 2 квітня 1666 р. отримав від полковника Івана Плотного дозвіл побудувати млин на р. Косці у с. Бахаричах. Сотник наказний почепський (1679.06. – 09., 1685.03.), отаман городовий почепський (1666, 1673, 1677, 1679–1689, 1691). Військовий товариш (1673). 8 січня 1673 р. отримав гетьманський універсал на 3 млини: на р. Молудві, на р. Кості у с. Бахаричах, на р. Псі куплений. 12 лютого 1673 р. від полковника Рославця і 30 жовтня 1678 р. від Григорія Вольського універсали на пусте селище Кучучово і Некраші біля р. Пса в Почепському повіті.
- Великосович** Олексій (1730 – 1763 – ?) – служив з 1746 р. «в доправці на обивателів доимочних денег», при краснозаборській дистанції над козаками за командири по призначеннях ГВК та Стародубської полкової канцелярії, чин військового товариша отримав у 1759 р. від ГВК.
- Великосович** Семен – значковий товариш Стародубського полку (1730).
- Великосович** Яків (1735 – 1763 – ран. 1778) – служив з 1755 р. в званні військового канцеляриста п'ять років, чин військового товариша отримав у 1760 р. від гетьмана. Мав підданих у с. Сеньків у Стародубському полку. Д.: Ксенія NN (? – 1778 – ?). Мали синів Василя, Іллю, Семена.
- Великосович** Яків Кирилович – син військового товариша, за гетьманів Самойловича і Мазепи отримав с. Старинне в Почепському повіті і частину млина Синьківського. Значний товариш Стародубського полку (1709), отаман городовий почепський (1710). 9 січня 1709 р. Скоропадський підтвердив за ним с. Старинне і частину Синьківського млину. Від нього вів родовід Яковенків.
- Великошапка** Сидір Олексійович – значковий товариш Стародубського полку.
- Великошапка** Федір Олексійович – значковий товариш Стародубського полку. Його онук Антін Михайлович (1757 – ?) був священником у Коропському повіті (1787).
- Велинський** Володимир Васильович (1748.06. – 1816 – ?) – службу розпочав з 7 травня 1767 р. військовим канцеляристом ГВС. У вересні 1771 р. звільнився і займався справами по дворянству. 1778 р. призначений до управління Топальською сотнею. Військовий товариш Стародубського полку (1780.15.04. – 1783.8.12.). Разом з братом Григорієм володів спадковим с. Манюки, де і проживав. Д.: Уляна Павлівна Миклашевська (? – ран. 1806), донька бунчукового товариша.
- Велинський** Григорій Васильович (1739 – ран. 1828) – шляхтич гербу «Демборог». Службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом ГВС, військовий товариш (з 1765), бунчуковий товариш (1767.28.05. – 1781 – ?). З братом Володимиром володів сл. Скоробагатого, хут. Злотницьким (11 дворів підданих), спадковим с. Манюками (63 двори посполитих), де і проживав. Мав 200 підданих (1775). Д.: Ганна Петрівна Іскрицька.
- Велинський** Іван – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1738). Володіння в Понорницькій сотні Чернігівського полку.
- Велинський** Микола Григорович (1763.19.06. – ран. 1846) – службу розпочав 22 березня 1784 р. військовим товаришем. Звільнений від служб поручиком 28 червня 1785 р. Д.: Олена NN (? – ран. 1825).
- Велихай** Гнат – служив з 1762 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (з липня 1780). Мав 4 підсусідки. Д.: Параска Степанівна Данилевська, донька старшого полкового канцеляриста.
- Велихович** Данило – значковий товариш (? – 1752), військовий товариш (1752 – ?)
- Велихович** Карпо – значковий товариш (? – 1752), військовий товариш (1752 – ?).
- Величко** Андріян (? – ран. 1790) – значковий товариш. Його син Іван одружений на доньці ніжинського грека Клеци Гафії, мав 36 спадкових і куплених підданих в Прилуцькому повіті (1790).
- Величко** Василь – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1781.25.11).

Величко Євтихій (1727 – ?) – шляхтич, службу розпочав 12 квітня 1756 р., осавул полкової артилерії лубенської (1758–1762), значковий товариш Лубенського полку (з квітня 1762), військовий товариш (з 10 серпня 1781). Під час турецької війни кулею поранений в ліву ногу. Мав володіння у с. Таранинці.

Величко Іван – військовий товариш Стародубського полку (1700), житель білоколодязький.

Величко Іван – значковий товариш (? – 1735 – 1738 – ?) полкової сотні Лубенського полку, учасник 2-го польського (1735), брав участь в очаківському поході 1737 р. У 1738 р. займається волами, був у поході до Нехворощі. Осавул полкової артилерії (? – 1740 – 1747 – ?). Проживав у с. Тарашинці полкової сотні, мав у Лубнах у 1745 р. 1 двір піших убогих підсусідків козацьких.

Величко Іван – осавул сотенний басанський (? – 1748 – 1752 – ?). У 1752 р. у нього захопив майно бунчуковий товариш Герасим Демешко. Значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?). Одружений з донькою козака, мали сина Федора.

Величко Іван – сотенний отаман, значковий товариш Лубенського полку (з 1781.25.11).

Величко Михайло (1737 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 9 квітня 1759 р., значковий товариш Лубенського полку (з 30 березня 1770), військовий товариш (з 19 грудня 1781). Брав участь в турецькому поході під Бендерами, Очаковом, Перекопом, Кафою. Полковий хорунжий. Д.: Н Іванівна Парпур, донька підданого.

Величко Степан – дворянин. Службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779.8.05.), рекомендувався в армійській обер-офіцерській чин.

Величко Яків – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?). У 1735 р. після повернення з польського походу з значкових товаришів виключений. У 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р. 1737 р. був у очаківському, у 1738 р. – кримському походах. Присягнув у 1741 р., мав брата Івана. Мав у 1745 р. в Ромнах 1 двір підсусідків піших убогих, у Роменській сотні у с. Салагубівці двір житловий у 1745 р., роменський мешканець.

Величковський Григорій Іванович (? – 1622 – 1683 – ?) – шляхтич (1642) с. Савинків. Постраждав від старостинського нападу в Любечі, у 1643 р. разом з іншими представниками роду Савенків-Величковських чернігівським воєводою Калиновським позбавлений шляхетства. Любецький шляхтич (1660), «знатною войсковою козацькою службою служив за Самойловича» Чернігівського полку, сотник борзнянський, значний військовий товариш, протопоп борзнянський (? – 1683), пішов до монастиря. Д.: NNN (можливо, Забіла ?). Чи не вона принесла у володіння роду Величковських Забіловщину.

Величковський Іван Павлович (бл. 1711 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1727 р., бунчуковий товариш (1738.8.12. – 1765.23.12.). У 1740 р. займався в Глухові питаннями прийому турецького посла. Володів

млином в одне коле мучне на р. Убеді. Мав 20 підсусідків у Сосниці (1739), житловий двір в Сосниці та 2 шинки, у Сосниці 15 дворів підсусідків (1741), у Сосниці 20 підсусідків, житловий двір, 2 шинки, житловий двір і шинок і бездвірна шинкова хата у Сосниці, у Сосниці 7 підсусідських дворів, в Ляшківцях 1 двір підсусідків (1747), у Сосниці підсусідських дворів 7 та 7 дворів ратушних і сільських служителів (1750). 27 лютого 1747 р. купив у вдови Павла Полуботка Ганни Романівни двір у Сосниці за 460 карбованців. У 1747–1750 рр. був власником ще й двох шинків у Сосниці та приїжджого двору у с. Малому Усті. Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку через хворобу. Абшитований підкоморій земський (? – 1768 – 1779 – ?). Д.: Василиса Андріївна Гудович (1722 – ?).

Величковський Йосип – значковий товариш Чернігівського полку, мав grunt у с. Козел (1744).

Величковський Михайло (1759 – ?) – абшитований значковий товариш (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання разом з братом Яковом визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Мали 28 спадкових підданих в одному селі в Гадяцькому повіті.

Величковський Омелян Васильович (? – 1706 – 1738) – службу розпочав з 1726 р. у ГВК, з 1727 р. військовий канцелярист, спочатку значковий, потім військовий товариш у Шаповалівській сотні (з 1732), сотник шаповалівський (1732.31.05. – 1738.8.07.). Загинув у кримському поході у битві під Гайман-долиною.

Величковський Павло Омелянович (бл. 1675 – бл. 1746) – в його «сказці» 1734 р. зазначено: під знаком Чернігівського полку був у поході під Любарем, Замостем, в поході в Угорщину, повертаючись через Броди, в замку забрали всю амуніцію додому. Вперше сотником став 1704 р. і того ж року разом з ротою Анненкова, яка знаходилася в Батурині, сотня направлена до Білої Церкви, де два роки (1705–1706) знаходилася для оберігання фортеці. Сотник сосницький (1707–1709). У 1707 р. разом з сотнею на два роки знаходився в містечку Полонному, де, крім того, був комонний полк Галагана і великоросійський – Василя Івановича Комелева. Ходили в Острог для взяття «язика». 1709 р. був під Полтавою. Сотник сосницький (1711), був під Кам'яним Затонном. Значний військовий товариш Чернігівського полку (1719.29.06.). Знову сотник (1719–1721), у 1721 р. був на каналних роботах на Ладозі. 22 серпня 1720 р. на нього до ГВК скаржився намісник Сосницького Святоспаського сербо-словенського монастиря Іосаф Зотович за відведення води від монастирського млина. Сотник (1723.02. – 1727.06. – ?), у 1723–1724 рр. – наказний чернігівський полковник в астраханському низовому поході. (? – 1728.10. – 1734.05. – ?), у 1721–1723 рр. – сотник киселівський, обозний полковий чернігівський (1734–1738), за ревізією 1738 р. як колишній обозний полковий володів у Сосниці 13 підсусідками. Згаданий як колишній обозний у 1746 р. Д.: (1705) Марина NN, теща протопопа сос-

ницького, намісника хрестовоздвиженського Йосипа Мирводського (1768).

Величковський Павло Павлович (1728 – 1763 – ран. 1779) – син полкового обозного, службу розпочав з 1747 р. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку з 25 червня 1747 р. 1746 р. розділив батьківське майно з братом, йому належали шинки в Сосниці та у с. Кириївка і приїжджий двір у с. Мале Устя, мав житловий двір у Сосниці з найманими служителями, 3 підсусідські двори (1747), 3 підсусідські двори і 2 двори служителів (1750). Д.: NNN, жила в Сосниці (1779).

Величковський Петро (1725 – ?) – навчався в КМА (1755), службу розпочав 27 січня 1759 р. при Лубенській полковій канцелярії. Осавул сотенний 1-ї Лохвицької сотні. Значковий товариш Лубенського полку (8 листопада 1761 – 1762 – ?).

Величковський Тимофій – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Велковський Іван (1742 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Пантелеймонівна Забіла, донька бунчукового товариша.

Велоодоцький (Базилевич) Василь Федорович (1748.12.04. – 1808) – з шляхетства, син сотника бубнівського, служив з 1765 р. канцеляристом гродського Переяславського суду, отаман сотенний бубнівський (1768–1771), значковий товариш (1771–1773), вакансовий сотник (1773–1776), сотник домонітський (1776–1782). Брав участь в турецькому і кримському походах. Суддя Золотоніського повіту Д.: Настасія Іванівна Жила (1755 – 1790 – ?), донька абшитованого хорунжого полкового і Ганни Василівни Чепурної. Сини Яків, Петро і Кирило.

Велоодоцький (Базилевич) Леонтій Петрович (1707 – 1782 – ?) – онук полковника переяславського Стефана Томари, службу розпочав з 1732 р. полковим канцеляристом переяславським, значковий товариш (1732 – 1756). У 1736 р. за указом ГВК разом з іншими значковими товаришами був закріплений за бунчуковим товаришем Дуніним-Борковським. Полковий комісар (1738), У 1739 р. продовжував службу по нарядах в чині сотника серед значкових товаришів. Військовий товариш Лубенського полку (з 1763, хоча справа про надання цього чину була розпочата у 1755, 1756 – 1771 – ?). Полковий суддя переяславський (? – 1773), абшитований полковим суддею (1773 – 1782 – ?). Мав у с. Калениках Гельм'язівської сотні посполитих убогих 4 двори на 5 хат, в м. Гельм'язові двір житловий та 2 кінних і 6 піших підсусідків, при його хуторі приїжджий двір, в с. Пристромах 1-ї полкової 2 двори посполитих підсусідків, у с. Велика Каратуль 2-ї полкової мав двір приїжджий та ще один в с. Комарівці (1750). Проживав у Гельм'язові, мав підданих в Гельм'язові (26), с. Калениках (15), хуторі Каврайському (26), хуторі Леплявської сотні (16), с. Семенівці Березанської сотні (1). Д.: (1734) Марія Іванівна Гондзеров-

ська, донька військового товариша, який був наглядачем описних кантакузівських маєностей. Успадкувала від батька крамницю у Переяславі.

Венецький (В'юнецький) Семен Петрович (1739 – ?) – служив полковим канцеляристом з 1753 р., значковий товариш Чернігівського полку (1757 – 1761 – ?). Дід і батько Іван і Петро служили козаками, були в баталіях (серед них і в полтавській).

Венецький (В'юнецький) Андрій Петрович (1730 – 1761 – ?) – навчався риториці та мовам російській, польській, латині в Чернігівському колегіумі (1745–1749). У 1750–1756 рр. полковий канцелярист чернігівський. У 1756 р. від ГВК отримав чин значкового товариша (1756 – 1761 – ?). Герб: «вершник на здібленому коні, озброєний шаблею».

Венецький Петро Петрович (1730.21.12. – 1761 – ?) – «прадід і дід вийшли з Польщі», батько служив «многіє служби», навчався в Чернігівському колегіумі мовам російській, польській, латині, риториці. Службу розпочав з 1749 р. в Чернігівській полковому суді канцеляристом. У 1753 р. – значковим товаришем. Військовий товариш (1757.26.08. – 1761 – ?).

Вербицький Гнат – шляхтич, значний товариш у Київському полку (? – 1730 – 1731 – ?).

Вербицький Григорій Семенович – військовий товариш (1790). Мав 5 підданих в Городницькому повіті. Д.: Пелагея NN, донька старшинська.

Вербицький Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Вербицький Михайло Іванович – службу розпочав з червня 1742 р., військовий товариш Лубенського полку з 1779 р., служив у Роменському казначействі. Мав 18 підданих в Роменському повіті (1790). Д.: Ксенія NN, донька міщанина.

Вербицький Степан – покозачений шляхтич гербу «Нечуй», значний військовий товариш (1707).

Вербицький Яків – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Вербицький Ясько – товариш полку Чернігівського, написав тестамент 1 березня 1681 р.

Веремійович Микола – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Веремійович Михайло – військовий товариш Стародубського полку. Його правнуки мешкали у с. Нівковному на Суразщині (1787).

Верещака Григорій – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772).

Верещака Іван Гаврилович (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином Гадяцького повіту і внесений до II частини родовідної книги. Мав 18 підданих в одному селі в Гадяцькому повіті. Д.: Гафія NN, донька шляхтича. Мали доньку Тетяну.

Верещака Микола – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772).

Верещака Олексій Якович (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином

Глинського повіту і внесений до II частини родовідної книги. Мав 57 підданих в одному селі і одному хуторі. Д.: (1767) Ірина N Савойська, донька військового товариша.

Верещака Опанас – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772). Д.: N Луківна Мартос, донька священика хорольського.

Верещака Яків – службу розпочав з 1770 р. козаком кропивненським Роменської сотні, значковий товариш Лубенського полку (з 1772). Д.: NNN, у 1760 р. її чоловік вів тяжби за посаг з священиком с. Ярмолинець Сверецьким.

Вернадський Ничипір Степанович – шляхтич, значковий товариш Чернігівського полку.

Вертиполох Григорій – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Вертиполох Іван – хорунжий сотенний гельмязівський (1725–1732), значковий товариш Переяславського полку (1736 – 1751 – ?). Мав житловий двір у с. Богданові Гельмязівської сотні (1750).

Вертиполох Федір – військовий товариш Переяславського полку (1775 – 1787 – ?). Житель с. Богданів, де мав володіння. Д.: NNN, донька козака.

Вертихвіст Іван – значковий товариш. Його донька Ганна була дружиною Степана Васильовича Мирочича.

Верхолоб Родіон – військовий товариш Ніжинського полку (1686).

Вершок Іван – писар сотенний жовнинський (1757–1761), значковий товариш Лубенського полку (з 1761), отаман сотенний жовнинський (1768 – 1780 – ?). Д.: N Андріївна Лазаренко, донька лубенського козака.

Веснинський Іван (1719 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782–1790). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Мав 7 підданих в Ніжинському повіті. Д.: Євдокія N Савицька, донька священика.

Веснянський N – військовий товариш.

Веспертинський Гаврило (? – 1720 – 1745 – ран. 1762) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1742), присягнув у 1741 р., військовий товариш (1742.11.10. – 1745 – ?). Мав житловий двір у Пириятинській сотні у с. Митченках та у с. Вечорках, в якому мав підсусідків з піших двори і сам жив.

Веспертинський Павло Гаврилович (1733 – ?) – службу розпочав з 1759 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1780 – ?), проживав у с. Вечорках. Д.: Катерина Василівна N (1735 – ?), донька священика. Мали 2 синів і 4 доньок (1780).

Вечорка Андрій Михайлович (1763 – 1783 – ?) – служив з 1780 р., значковий товариш (1781.17.11. – 1783 – ?), в походах не був.

Вечорка Михайло Семенович (? – 1784) – службу розпочав з 1749 р. при Гадяцькій полковій канцелярії, значковий товариш (з 9 жовтня 1757). Мав 14 підданих у с. Броварки 2-ї Гадяцької сотні (1772). Д.: (1764) Марія Андріївна Вербицька (1741 – 1790 – ?), донька військового товариша Тимошівського ку-

реня Запорізької Січі. Після смерті чоловіка володіла 56 підданими у 1 селі Гадяцького повіту.

Вечорка Опанас Михайлович (1765 – 1790 – ?) – служив з 1779 р., значковий товариш (1781.17.11. – 1790 – ?), в походах не був.

Вечорка Семен Федорович (? – 1697 – 1738 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1719 – 1738 – ?). 1717 р. разом зі своїм зятем Мартином Штишевським продав генеральному судді Івану Чарнишу острів з озером Броварковським. 22 січня 1719 р. отримав універсал Скоропадського, яким за заслуги діда і батька взятий під протекцію і оборону. Був у поході 1738 р. Проживав у с. Броварок 2-ї полкової сотні. Мав два кола мучних і одне ступне у млині на греблі у с. Броварках на р. Пслі (1726).

Вечорка Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1738), мав хутір з підсусідками під Гадячем.

Вечорка Юхим Якович (нар. с. Вечорки на Пириятинці, там «очизна» (? – 1635 – 1688 – бл. 1693) – показаний шляхтич, наказний полковник котельський (? – 1665 – ?), військовий товариш (? – 1667 – ?), отаман городовий гадяцький (1669), суддя полковий гадяцький (1672, 1690 – 1693), обозний полковий гадяцький (1675 – 1676), наказний полковник. За Самойловича тримав села Русанівка, Липова Долина, остання після його смерті перейшла до полкового осавула Михайла Кияшки. Значний військовий товариш (? – 1687.20.10. – 1688.18.02. – ?).

Вешняков Яків – батько, дід, прадід козакували. Абшигований військовий товариш (1780 – 1783 – ?). Мешкав у с. Райгородку. Д.: Тетяна NN, донька козака.

Виєзжий Данило (1740 – ?) – абшигований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Ксенія N Петренко, донька козака.

Визаль Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Камінь.

Винокур Олексій Омелянович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?). Мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухова Красній Гірці. Д.: Параска NN, донька козака.

Винокур Сава Омелянович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?). Разом з братом Олексієм мав 5 підданих в Глухові. Д.: Катерина NN, донька козака.

Висоцький Григорій Андрійович (1747 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1769 р., писар сотенний (1770–1782), військовий товариш Стародубському полку (з 1782). Мав 40 підданих в м. Почепі. В походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Д.: Катерина Силівна Самоцвіт.

Висоцький Іван Йосипович – значковий товариш Полтавського полку, військовий товариш (1763). Мав сина Петра.

Висоцький Йосип (1702 – ран. 1763) – службу розпочав з 1730 р., військовий товариш (1 червня 1746 – 1756 – ?).

- Висоцький** Кирило – військовий товариш, його правнук Максим мешкав у Коропі.
- Висоцький** Леонтій – значковий товариш Прилуцького полку (1740 – 1759 – ?).
- Висоцький** Роман – значний військовий товариш (1684).
- Висоцький** Роман – із співаків двору (1688) дворецький, гетьманський гонець до Москви (1691), військовий товариш Чернігівського полку (не раніше 11.04.1691 – 1693 – 1697 – ?), гетьманський гонець до Москви (1693, 1696, 1697).
- Висоцький** Степан (бл. 1717 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1730 р., військовий канцелярист, учасник кримського походу, військовий товариш (1751 – 1763 – ?).
- Висоцький** Степан Тимофійович – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався полковим осавулом.
- Висоцький** Яків – значковий товариш Полтавського полку. У січні 1763 р. отримав дозвіл на 10 років займатися селітроварінням та звільнення від інших служб та повинностей.
- Висоцький-Федотка** Максим Федорович (1736 – ?) – абшитований значковий товариш (1788), проживав у Коропі. Д.: Євдокія NN, донька міщанина.
- Височан** Яків Семенович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Вишинський** Микола Степанович (1760 – ?) – праправнук полкового осавула Ніжинського полку, наказного полковника Петра Вишинського. Військовий товариш (1787), мав 19 підданих у с. Тулиголовах (1787). Д.: Катерина N Новік, донька значкового товариша.
- Вишкварка** Гнат – значковий товариш Ніжинського полку (1750), у Менській сотні біля с. Бондарівки при млині мав 2 двори підсусідків.
- Вишневецький** Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1743 – ?). Житель Стольного, де мав 2 двори посполитих та двір житловий на 2 хати, мав двір житловий (3 хати) у с. Локнистому Березненської сотні (1739). У нього підсусідки у с. Стольному (1738), 2 двори посполитих та двір житловий (1741), володів у Стольненській сотні 1 підсусідком козацьким, у нього двір житловий на 2 хати в Стольному (1743). Д.: Дарія NN, вдова значкового товариша, мала двір житловий у с. Стольному (1747).
- Вишневецький** Іван (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 25 підданих у 1 містечку і 1 селі Лохвицького повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Вишневецький** Іван Кузьмович (1740 – ?) – син отамана сотенного, значковий товариш (1776 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 6 підданих у 1 селі Лохвицького повіту. Д.: Уляна Кирилівна Черняхівська, донька козака, жителя городницького.
- Вишневецький** Іван Федорович (1738 – 1779 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 18 липня 1757 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1761.9.09.), возний сотенний городницький (з 1764.14.08. – 1779 – ?), військовий товариш (1776.23.02. – 1779 – ?). Д.: Уляна Логвинівна Ладика, донька козака.
- Вишневецький** Кузьма (? – 1738) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1738). У 1735–1736 рр. збирав гроші на служителів.
- Вишневецький** Петро – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1741 – 1757 – ?, ордер на звання 1757 р.), в зборі службових грошей за 1749 р. Мав двір житловий у м. Городищі в якому сам жив та один двір з найманими людьми, у Городиській сотні у с. Загребелля підсусідків 2 двори піших убогих (1745).
- Вишневецький** Сидір – значковий товариш (1757 – ?), возний Хоролської сотні Миргородського полку (? – 1777 – 1779 – ?). Д.: Ірина Мойсеївна Філіпова, донька намісника хорольського.
- Вишневецький** Степан (1754 – ?) – військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих в Березненському повіті. Д.: (1778) Євдокія Василівна Зорич, донька сотенного хорунжого.
- Вишневецький** Стефан – значковий товариш Прилуцького полку. 26 січня 1756 р. приведений до присяги.
- Вишневецький** Федір – значковий товариш Лубенського полку (1741).
- Вишневецький** Яків (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Меланія Василівна Хоминська, донька значкового товариша.
- Вишнецький** Яків Васильович (1726 – 1787 – ?) – служив з 1750 р. полковим канцеляристом у Стародубській полковій канцелярії до 1756 р. 1756–1757 рр. сотенний писар в другій полковій сотні, у 1757–1761 рр. значковий товариш. У 1757 р. в полках Київському і Чернігівському збирав гроші на Архангелогородський драгунський полк. 1758 р. на форпостах командиром над козацькою командою 6 місяців, 1759 р. проводив слідство при Псковському драгунському полку. Призначений військовим товаришем (1761 – 1769 – ?). Мав у Стародубі двір (1768) приїжджий в три покої (1779). Направлений у військовий похід (1769). Абшитований осавул полковий (1787). У с. Губковичах мав 11 підданих. Д.: Гафія NN, донька значкового товариша. Мали сина Якова.
- Відринський** Лаврін – військовий товариш. Його сину Григорію гетьман Апостол підтвердив маєтність.
- Відуга** Семен (? – 1770 – 1783 – ?) – син козака, військовий товариш Ніжинського полку (з 1781), мешканець коропський.
- Вілейко** Василь (1759 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва.
- Вільчик** Іван – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1754 – 1763 – ?). Його братом був жолдацький капітан Федір, а сестрою – вдова майора Глухівського гарнізонного полку Олена Лебедева.
- Вінд** Дем'ян Григорович – возний повіту Глухівського (1781), мав хутір поблизу сл. Старої Намівки. Вій-

ськовий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 6 підданих. Д.: Ганна NN, донька священика. Мали дітей Івана, Степана, Мотрю.

Віницький Іван Антонович – син священика, онук Ничипора Віницького. Абшитований військовий товариш Стародубського полку (1787).

Віницький Ничипір – вийшов до Гетьманщини з Речі Посполитої. Військовий товариш Стародубського полку.

Вінтило Іван – шляхтич, військовий товариш (1688), купець значний стародубський (1689).

Вітковський Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1735–1738). У 1735 р. був наглядачем за вівчарними заводами, у 1737 р. – у Переволочній. У 1738 р. призначений полковим хорунжим на місце старого і «дряхлого» хорунжого Левицького (1738 – 1748 – ?). Був в команді при дніпровських порогах. Мав у Ніжині 2 двори підсусідків, 5 підсусідських дворів у м. Мрині, 11 підсусідків в Мрині (1736). 1748 р. продав землі в м. Мрині і навколо нього бунчуковому товаришу Федору Лисенку.

Власенко N – значковий товариш Миргородського полку (1762 – 1786 – ?).

Власенко N – полковий канцелярист (? – 1781), значковий товариш Миргородського полку (1781.05. – ?).

Власенко Василь – значковий товариш Переяславського полку.

Власенко Василь – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?), житель с. Дейманівки.

Власенко Василь – козак можнейший з діда і батька с. Тух Яресківської сотні (1723), значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1738 – ?), Був на Царичанці (1736), мав приїжджий дім у Яреськах, проживав у с.Тух.

Власенко Дмитро – козак Яресківської сотні, значковий товариш Миргородського полку (1737 – 1750 – ?). Мав приїжджий двір в Яреськах, а проживав у с. Тух.

Власенко Іван – козак можнейший с. Тух Яресківської сотні Миргородського полку (1723), брат Василя. Значковий товариш 1752 р., мав у Яресківській сотні з братами двір у с. Тух.

Власенко Максим – значковий товариш Миргородського полку (1738–1741), мав помешкання у с. Тух.

Власенко Павло Власович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Власенко Петро – шляхтич, старшинський син, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?), житель леплявський

Власенко Степан (1757 – ?) – син козака, службу розпочав з 6 січня 1772 р., полковий канцелярист (з 1774.4.04.), отаман сотенний (з 1775.6.03.), значковий товариш Миргородського полку (1780.31.03. – 1783 – ?).

Власенко Яків (1748 – ?) – службу розпочав з 1759 р., полковий підканцелярист (з 1760), полковий канцелярист (з 1762), осавул сотенний (1773.23.02. – 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1779.13.06.).

Внучевський Василь – військовий товариш в Прилуцькому полку (1767).

Воблій Антін (? – 1730 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1741 р. значковим товаришем (1741 – 1755 – ?), отаман сотенний старосанжарський (? – 1762 – ?), мав двір і шинок в Старих Санжарах.

Воблій Іван (? – 1681 – 1751 – ?) – козак Старосанжарської сотні. Брав участь у рогулевському поході 1701 р. під керівництвом наказного гетьмана Обидовського. У 1704 р. був у Печерах і під Летичевом, потім в боях зі шведами. Сотенний старосанжарський комісар (1721). Наказний сотник. Значковий товариш Полтавського полку (1728 – 1743 – ?). Звинуватив наказного сотника Михайла Карпенка в стягненні хабарів з козаків Старосанжарської сотні за звільнення їх від низового походу, вів з ним постійні суперечки за ґрунти. У 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ, мав двори житловий, шинковий і подвір'ок у Старому Санжарові. Священик спаський (преображенський) старосанжарський (? – 1743 – 1758 – ?).

Воблій Іван (1767 – ?) – з дворян. Значковий товариш Полтавського полку (з 1783).

Воблій Микита (1743 – ?) – з дворян, значковий товариш Полтавського полку (з 1780).

Вовк Василь Йосипович (? – 1762 – 1779 – ?) – син сотника переволочанського, службу розпочав з 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Вовк Іван – абшитований військовий товариш полку Лубенського (1762), мешканець чигриндубравський.

Вовк Йосип Антонович (? – 1717 – 1756 – ран. 1762) – як запорожець 1736 р. був під Перекопом, звідки уже як запорізький полковник відряджений з козаками під Кінбуρν. В лютому 1737 р. в команді генерала Леслі для відсічі татарам над Дніпром, коли полонив татарина і припровадив до коменданта Переволочанської фортеці. Товариш полку Полтавського (1737) в поході очаківському, де тяжко поранений. У 1737 р. полковнику Василю Кочубею забороняли висовувати його на посаду сотника. Все ж став сотником переволочанським (1737.25.12. – 1757). Протягом вересня 1755 р. – січня 1756 р. йшло слідство про його здатність до служби.

Вовк Максим – абшитований військовий товариш Миргородського полку (1782). Мав 15 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Вовк Олександр – значний військовий товариш.

Вовк Федір Йосипович (? – 1739 – 1762 – ?) – син сотника переволочанського, значковий товариш Полтавського полку (1767).

Вовковняк Василь – службу розпочав з 1763 р., значковий товариш Полтавського полку (1775 – 1779 – ?).

Вовковняк Іван Юхимович – полковий канцелярист (? – 1751 – ?). Військовий товариш, рекомендувався на прапорщика.

Вовковняк Ілля – службу розпочав з 1757 р., військовий канцелярист, військовий товариш Полтавського полку (? – 1770), сотник 2-ї полкової сотні (1770.15.03. – 1779 – ?), малоросійський сотник, капітан і залишився служити. Д.: N Іванівна Миненко, донька значкового товариша.

- Вовковняк** Степан – бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779), колезький асесор.
- Вовковняк** Юхим (? – 1689 – 1752 – ?) – мешканець і козак самарський, до 1709 р. кур'єр підполковника Шеншина на Січ. Під час взяття Січі був у команді полковника Олонецького полку А.В.Шарфа. 1711 р. у команді полковника полтавського Черняка під час татарського нападу на Самару. Був у поході під містом Вольним. Після взяття татарами Кам'яного Затону і Самари перейшов до Кобиляк. Козак кінний кобеляцький (? – 1718 – 1723 – ?), 1718 р. рік знаходився на лінійних роботах царичанських. 1721 р. був на каналних роботах рік. У 1724 р. відряджений на Сулак, де знаходився три роки. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1731 – 1738, призначений полтавським полковником Кочубеєм – 1738.15.03.). 1735 р. у відрядженні при полковому осавулі Левенцю під Білозерку. 1736 р. купував овес і ячмінь для Лівінського полку, на форпостах над Дніпром у Миргородському полку. Наказний сотник при сотні, висланий на головний тракт (1737). В очаківському поході в команді миргородського полковника Капніста. Мав двір і шинок у Кобеляках (1732). Хорунжий полковий полтавський (1738.15.03. – 1745), абшитований хорунжий полковий, житель кобеляцький (1752). Мав предківський хутір займанщиною. У 1753 р. захопив вино у бахчисарайського мешканця Гаврила Грека. Д.: (1731) Меланія NN.
- Вовкушевський** Андрій – шляхтич, значний військовий товариш.
- Вовчєня** Гнат – значний військовий товариш Полтавського полку. На власній греблі на р. Оріль мав млин, який у 1719 р. продав ігумену Нехворощанського монастиря Гаврилу Шишацькому.
- Водарський** – військовий товариш (1778).
- Водарський** Василь – грек. Значковий товариш, отаман городовий роменський. Тримав крамницю у Ромнах.
- Водарський** Стефан Васильович (1714 – ран. 1788) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1761 – ?), проживав у Ромнах, присягнув у 1741 р. в Кременчуці. Мав у Ромнах житловий двір, в с. Процювці – житловий двір і шинок, шинок в с. Хмельові, млин на р. Ромні (1747). 1757 р. мав суперечку за крамницю в м. Ромнах з пушкарем ГВА. Приймав волів на харчування козакам Лубенському полку (1769). Д.: Зіновія NN (1728 – 1788 – ?), мала 14 підданих у 1 селі (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Возниця** Юхим – службу розпочав з 1768 р., хорунжий сотенний (1774–1777), значковий товариш (1777 – 1780 – ?). в кримському поході 1769 – 1773, 1779. Д.: NN Колодяжна, донька судді полкового гадяцького.
- Война** Федір – з 1728 по 1734 р. на канцелярській роботі, військовий канцелярист, військовий товариш 1738–1741 рр. в управлінні полковому і судовому Київського полку. У 1741 р. призначений на таємну перевірку обставин залюднення Київської сотні втікачами з лівого берега Дніпра. Суддя полковий київський (1741–1745).
- Война-Завадський** Іван – бунчуковий товариш.
- Война-Завадський** Іван Федорович – син полкового судді чернігівського, який в 1671 р. купив половину греблі на р. Острі у мельника Григорія Михайловича. Значний військовий товариш (1686).
- Войташевський-Міщенко** Дмитро (1738 – ?) – козак с. Красляни (1779), значковий товариш Прилуцького полку (1771 – 1775 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1773) Ганна Семенівна Калениченко, донька козака краслянського.
- Войтенко** Василь Семенович – сотник іваницький (? – 1694 – ?), значковий товариш Прилуцького полку.
- Войтенко** Влас Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?), військовий товариш (1779), проживав у хуторі під Іваницею.
- Войтенко** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740). Мав двір у с. Колесниках.
- Войтенко** Михайло – значковий товариш Прилуцького полку.
- Войтенко** Петро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1754 – ?), мешкав у м. Ромнах. Присягнув у 1741 р.
- Войтенко** Степан – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1775 – ?).
- Войтенченко** Михайло – за служби батька в Ромнах отаманом став значковим товаришем Лубенського полку (1741 – 1769 – ?). Мав у Ромнах двір житловий. В 1743–1756 рр. мав суперечку за ґрунти з священником Василем Войтенченко. Вдова через старість і крайню слабкість здоров'я (1769).
- Войцєх** Андрій Євтихійович – значковий товариш Ніжинського полку (1781), житель глухівський, полковий осавул (1787). Мав 1 підданого у Глухові. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Федора і Степана.
- Войцєхович** Андрій Іванович (1710 – 1786 – ран. 1799) – син військового товариша. «Оставшись по покойных отцу и матце своих осиротелими, за имеющуюся малую отчизну, з дому своего отправляли и отправляют в нашей енеральной войсковой канцелярии, в звании канцелярийском службу» з 1731 р., бунчуковий товариш (з 1732.17.11.). Володів млином півневським на р. Чибриж. Проживав у с. Дубрівному Городницької сотні Чернігівського полку, де мав шинок (1743). Мав шинок і «кожевний» двір в Седневі (1786), володіння у с. Певнівщині і с. Дубровні, шинок у м. Нових Млинах (1748). Абшитований бунчуковий товариш (1786). Д.: 1) Ганна Іванівна Чарниш, після смерті матері їй дісталися млини у вісім каменів в м. Новому Млині на р. Сеймі і дев'ятий камінь під Батурином з усіма дворами, плечами і садами в Новому Млині. Її тестамент 1 травня 1744 р. 2) Ганна Федорівна Чуйкевич (? – 1765 – ран. 1788).
- Войцєхович** Андрій Петрович – військовий товариш (? – 1745 – 1760 – ?), у Лубенському полку мав у Роменській сотні у с. Волковець двір житловий і 2 шинки у Седнівській сотні у м. Седневі за ним 4 хати (1745), а у с. Жоведі – 13 (1760).

Войцехович Антін Андрійович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1771 р. в МК, військовий товариш Чернігівського полку (з 1774), отримав чин полкового хорунжого (з 1781), колезький асесор, підкоморій Чернігівського повіту (1799).

Войцехович Богдан Іванович (? – ран. 1705) – його батько Іван (Ян) (? – ран. 1672) був служилим шляхтичем, очевидно, Теодора Криницького, на що вказує є поява на Чернігівщині з Басані, власником якої був останній. Оселив сл. Жоведь, яку у нього відібрав шляхтич Фащ. Козак в посольстві судді Самійла Зарудного до Москви, обиватель седнівський (1657). Від полковника чернігівського Івана Абрамовича 15 березня 1657 р. отримав універсал на дозвіл осадити слободу на урочищі і селищі Московському, між с. Пекурівкою та Конотопом. 7 грудня 1657 р. отримав підтвердження на це від полковника Іоанікія Силича. Володів сл. Дубровською (1658). Богдан вперше згаданий підписком ГВК (? – 1667 – 1669 – ?), супроводжував у 1667 р. до Москви посла від Брюховецького Федора Селецького. Один з посланців від гетьмана Ігнатовича до Москви (1669). Потрапив у татарський полон, в якому «через немалый час... зостаючи..., здоровье и субстанцію свою нарушил». Військовий товариш (1672). Канцелярист ГВК (1672–1674), посланець до Москви від гетьмана Самойловича (1674). Сотник седнівський (1680). 9 січня 1672 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на сл. Дубровську, а 26 березня 1673 р. – універсал гетьмана Самойловича на ту ж слободу, але вже з млином в два кола на р. Жоведі. У городницького сотника Василя Півня купив ґрунти. Універсал Мазепа седнівському жителю і значному товаришу полку Чернігівського Богдану Войцеховичу 24 серпня 1687 р. на с. Жоведь. Після його смерті село розділене на три частини між сином Стефаном, Іваном і Петром, на яке отримали гетьманський універсал в 1705 р.

Войцехович Василь Степанович (? – ран. 1741) – бунчуковий товариш.

Войцехович Григорій Петрович (1711/1707 – 1769 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1729 р. військовим товаришем, служив у прикордонній польській комісії. Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1768.01.). Мав 6 підданих в слободі Кабчицькій Городницької сотні, в д. Куковичі Киселівської сотні приїзджий двір, 7 дворів підданих (1769), шинок, приїзжій двір, шинок у с. Буди Киселівської сотні.

Войцехович Іван Андрійович (1754 – 1821.6.10.) – службу розпочав з 1771 р. в МК, колезький канцелярист (з 1772.22.01.), полковий писар (з 1781), бунчуковий товариш (1782.5.07. – 1783.10.08.). Д.: Параска Якимівна Сулима (1777–1817).

Войцехович Іван Андрійович (бл. 1747 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1772), секретар Малоросійської колегії (1782). Д.: Параска Якимівна Сулима.

Войцехович Іван Григорович – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1772

– 1780 – ?), у 1774 р. був у поході. Мав 15 підданих у с. Куковичах Киселівської сотні. Д.: Настасія Василівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша.

Войцехович Іван Петрович – син військового товариша. Службу розпочав з 1776 р. Бунчуковий товариш (1783), в походах не був. Хотів продовжувати військову службу, жив у Ніжинському полку.

Войцехович Петро Іванович (? – 1712 – 1760 – ?) – син військового товариша. Військовий канцелярист ГВК за служби пращурів. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1732.17.11. – 1760 – ?). Через тяжку хворобу 12 грудня 1735 р. прийнятий в протекцію і оборону князя Олексія Шаховського і ГВК. Проживав у с. Дубрівному, де мав шинок. Д.: Марія Данилівна Тарновська, донька бунчукового товариша.

Войцехович Петро Степанович (1710 – 1760 – ран. 1784) – син військового товариша, службу розпочав 1737 р., полковий комісар (1737), військовий товариш Чернігівського полку за службу батька і його (1741 – 1760 – ?), 1751 р. патенту на чин не пред'явив. Проживав у с. Дубрівному Городницької сотні Чернігівського полку, де мав двір.

Войцехович Степан Богданович (? – 1711) – син сотника седнівського, знатний військовий товариш Чернігівського полку (1705–1710), реєнт ГВК (1711). У 1705 та 1710 рр. разом з братами отримав гетьманські універсали на с. Жоведь та с. Дубровне Чернігівського полку. Помер в прутському поході під Кам'янцем-Подольським. Д.: Марія N Тернавіот.

Войцехович Федір – військовий товариш Чернігівського полку (1669), гетьманський гонець до Москви (1669).

Войцехович Яків Володимирович (бл. 1747 – ?) – розпочав службу з 1769 р. значковим товаришем Чернігівського полку. Мав 30 підданих чоловічої статі у м. Седневі та с. Дуброві Городницької сотні. В походах не був. В кінці року 1780 р. дітей не мав. Д.: 1) NNN (? – ран 1779). 2) (1780) Єфросинія Матвіївна Домонтович, донька бунчукового товариша.

Войченко Павло – значковий товариш Чернігівського полку (1699). 1699 р. отримав у заставу від жителя хвентівського, козака Ващенко ліс під «Морськими лозами».

Волевач Антін Яковий (? – ран. 1760) – службу розпочав з 1700 р. значковим товаришем, 10 років був сотником потоцьким, осавул полковий миргородський (1721–1738). 31 травня 1738 р. абшитований.

Волевач Дмитро Антонович (бл. 1738 – ?) – син сотника Потоцької сотні Миргородського полку. Службу розпочав з 28 червня 1760 р. військовим товаришем. Направлений у військовий похід (1769). 1769 р. призначений до управління справами Потоцької сотні. Сотник воронківський (1779.30.06. – 1782). Брав участь в турецькому поході, служив у Тверському карабінерному полку, ротмістр у відставці. Мав два хутори – при урочищі Коропець та на Кагамлику. Д.: Тетяна Іванівна Берло, донька бунчукового товариша.

Волевач Іван – військовий товариш (1790). Мав 3 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Варвара NN, донька міщанина. Мали доньку Марію.

Волевач Іван – значковий товариш (? – 1723 – ?).

Волевач Іван Степанович (1741 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (? – 1767 – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1787 – ?). Мав 95 підданих в м. Потоки Катеринославського намісництва і у с. Сосновій Переяславського повіту. Д.: Настасія Іванівна Гулак, донька бунчукового товариша. Мали синів Гаврила, Якова, доньок Пелагею, Олександру, Уляну.

Волевач Кирило Антонович (1713 – ?) – син сотника поточького, потім полкового осавула, козак м. Поток (? – 1723 – ?). Осавул полковий миргородський Антін Волевач бив чолом про нестерпні утиски від полковника миргородського Капніста і його синам Стефану і Кирилу і просив відставки від довгої служби у тому чині, а синів прийняти в протекцію ГВК і захистити від нестерпних образ, надати чини військових товаришів. Військовий товариш Миргородського полку (1744 – 1767 – ?).

Волевач Стефан Антонович (1711 – 1764 – ?) – син сотника поточького, козак м. Поток (? – 1723 – ?). Значковий товариш (? – 1735 – 1744), брав участь в кримському поході (1735). Військовий товариш Миргородського полку (1744 – 1767 – ?), мав хутір при урочищі Солонцях Потоцької сотні.

Волевич Зіновій Михайлович (1709 – 1787 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1764 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1780 – 1787 – ?). Мав у 1764 р. володіння у Шептаківській сотні у с. Кістрі 5 бездвірних хат, 5 підсусідків, людей від 10 до 60 років – 5, старших 60 років – 1, молодших 10 – 3. 5 підданих (1787). Д.: Мотря N Михайлова, донька козака.

Воленко (Вол) Степан Павлович (бл. 1719 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1781), абшитований військовий товариш (1783, 1787). Мав 31 підданого в Конотопі та хут. Прасолівському. Д.: Ксенія Лаврівна Прасол, донька військового товариша.

Воленко Василь Іванович (бл. 1734 – ?) – син військового товариша, військовий товариш в абшиті Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 7 підданих в Конотопі. Д.: Дарія Кіндратівна Єзучевська, донька значкового товариша.

Воленко Іван Давидович – син полкового осавула, військовий товариш Ніжинського полку.

Воленко Павло Давидович – син полкового осавула, військовий товариш Ніжинського полку.

Волик Василь – підвідомчий полкової канцелярії. Значковий товариш у Орлянській сотні Полтавського полку (1755).

Волинський Григорій (? – 1700 – 1751 – ?) – був «покоєвим» (1721) і «дворянином дому гетьманши» Скоропадської (1729). 27 вересня 1729 р. за згодою своєї дружини продав дім у Сосниці сотнику Павлу Омеляновичу. Значковий товариш Чернігівського полку (4 грудня 1721 – 1736). Відмовлявся виконувати доручення Чернігівської полкової канцелярії і тому був абшитований у тому ж званні значкового това-

риша. Абшитований значковий товариш (1736.7.09. – 1751 – ?). Отримав підтвердження на частину сіл Чорнотичі, Козловичі, Рудню Волинської сотні та інше, що дісталися йому за дружиною. В сс. Чорнотичі і Козловичі частина мешканців відмовлялася виконувати на нього повинності і записувалася до козацького стану. У нього підсусідки в Сосниці (1738), мав у с. Чорнотичах 4 двори посполитих разом зі значковим товаришем Василем Кругликом (1740), володів приїзджим двором у с. Козляничі (1743), 1 двором посполитих (1747). Д.: Марія Іванівна Дорошенко (? – 1710 – бл. 1758), донька бунчукового товариша. Тестамент 20 лютого 1758 р.

Волинський Іван – сотенний отаман. Абшитований військовий товариш (з 29 лютого 1784 р.). 24 вересня 1784 р. бул внесений до 2-ї частини дворянської родовідної книги Київського намісництва. Справа затвердження в Герольдії не проходила.

Волинський Іван Григорович (1742 – ран. 1766.12) – син значкового товариша, у 1763 р. значковий товариш Чернігівського полку. Будучи покаліченим і дуже хворим, уступив всі свої спадкові володіння (враховуючи частку померлого брата Михайла і материнську) своєму швагрю Даміану Малинському і сестрі Уляні. Умовою стали військова служба за нього синів Малинських і оборона його сім'ї. Для прожитку собі залишив 1/3 млина, який мав перейти Малинським, коли б він помер «безпотомно». Священик (1787). Мав 6 підданих у 1 селі. Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька міщанина. Клопотала про те, що після смерті чоловіка при форпостах в Локотнях залишилася його маєтність.

Волинський Іван Йосипович (? – 1788.9.02.) – службу розпочав 1755 р. у полковій канцелярії і 12 років був полковий канцеляристом Переяславського земського повітового суду. Значковий товариш, військовий товариш (1767.24.08. – 1772 – ?). Учасник походів 1769, 1770 рр. У 1771 р. творив безчинства у церкві с. Великої Каратулі. 8 червня 1773 р. відбулося рукопокладання в диякони, а 1 серпня 1773 р. – в священики до Рождества Богородицької церкви с. Великої Каратулі Д.: NNN, донька священика і мали дітей (1772): Степана (1766 – ?), Володимира (1771 – ?), Дарію (1762 – ?), Феодосію (1763 – ?), Меланію (1765 – ?), Уляну (1769 – ?).

Волинський Йосип Григорович (? – 1680 – 1749 – ?) – син сотника 1-ї полкової сотні, служив в званні «значковий товариш» Переяславського полку (? – 1724 – 1726 – ?). У 1724 – 1726 рр. був за вибором комісаром полковим. Священик рождественський великокаратульський (? – 1745 – 1749 – ?).

Волинський Семен Григорович – значковий товариш Чернігівського полку у 1764–1765 рр.

Волковецький Петро Матвійович (1734 – 1761 – ?) – служив з 1751 р. після смерті його батька сотника сокольського Матвія Волковецького при Полтавській полковій канцелярії. Військовий канцелярист ГВК (1757–1760). Військовий товариш Полтавського полку (4.10.1760 – 1761 – ?).

- Волковинський** Василь – отаман сотенний сосницький (? – 1738), значковий товариш Чернігівського полку (1739 – 1751 – ?). Мав житловий двір у Сосниці.
- Волковицький** N – військовий товариш Лубенського полку (? – 1781), отримав чин осавула полкового (1781.16.02. – ?).
- Волкович** Василь (? – 1663 – 1693 – ?) – значний військовий товариш. Мав комору в Стародубі (1693).
- Волковський** Корній – значковий товариш Прилуцького полку (1767).
- Воловик** Степан – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш (1751.14.11. – 1772 – ?). Д.: N Михайлівна Харченко, донька козака Миргородського полку.
- Володимирович** Іван – військовий товариш Стародубського полку (1678), мешканець дарівський. Отримав фундуш від стародубського полковника Тимофія Олексійовича на побудову греблі та млина р. Ложиця біля с. Дарівська, підтверджений 1 листопада 1678 р. полковником Григорієм Карповичем.
- Володкевич-Чериковець** Гнат Володимирович (? – 1640 – 1690 – ?) – «от молодих лет до шедавого волоса у Войску Запорожском роненніе услуги». Отаман городовой (? – 1673.10. – 1674.01. – ?), сотник наказний погарський (1683, 1690). Полковник стародубський у 1675 р. здійснив йому надання. 8 жовтня 1687 р. Мазепа підтвердив за ним с. Слободку і млин власним коштом побудований на р. Липинці. Значний військовий товариш. Д.: 1) NNN, 2) Настасія NN, вдова Якова.
- Володкевич-Чериковець** Ничипір Гнатович (? – 1687 – 1718 – ?) – осавул сотенний (? – 1707.05. – 1710.01. – ?), отаман городовой погарський (? – 1713.02. – 1714.02. – ?), (? – 1716.03. – 12. – ?). Значний товариш Стародубського полку (1715). Намагався повернути на уряд отамана городового погарського дві частини млина у Погарі.
- Володкевич-Чериковець** Овсій Ничипорович – шляхтич, значковий товариш Стародубського полку (1719 – 1751 – ?). У 1735 р. супроводжував російських втікачів, у 1737 р. конвоював, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха, У 1737 р. в його хуторі в Погарській сотні і підсусідок в одних хатах жив купецьким промислом.
- Володко** Семен – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1784 – 1790 – ?). Мав 39 підданих в Ніжинському повіті. Д.: Настасія N Соханська, донька священика.
- Володьковський (Тарасевич)** Василь Аввакумович (взяв прізвище матері) – син полкового осавула ніжинського, військовий товариш Ніжинського полку (1738).
- Володьковський** Андрій Васильович (? – 1745) – військовий канцелярист ГВК (1723), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1734), перший полковий осавул ніжинський (1734.3.11. – 1744). У 1744 р. відсторонений від уряду в зв'язку з участю в насильствах полковника ніжинського Божича. Д.: Олена Іванівна Берло, донька переяславського полкового судді.
- Володьковський** Дмитро Васильович (? – 1724.28.04.) – військовий канцелярист ГВК (1715 – 1722). Значний військовий товариш (1722), бунчуковий товариш (1722), старший військовий канцелярист (1723–1724). За універсалом гетьмана І.Скоропадського 1716 р. володів у Переяславському полку с. Недрами (сотня Березанська), Морозівкою (сотня Барішівська) і хутором в Яготинській сотні. Помер 1724 р. в ув'язненні у Петербурзі. Д.: Олена Петрівна Максимович (? – 1735 – ?). Його вдові довелося вести тяжбу за с. Недра з Думитрашкоми-Райчами. Нащадки Володзьковського відомі нескінченними судовими справами про розподіл спадку і розбійні наїзди на володіння один одного.
- Володьковський** Опанас Йосипович – бунчуковий товариш (? – 1732 – ?).
- Володьковський** Яків Андрійович (1731 – 1790 – ?) – навчався в Переяславському колеґіумі (1744), службу розпочав з 1747 р. в ГВК, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1763). Сотник 2-ї полкової сотні (з 1763.12.11.), сотник 1-ї полкової сотні (? – 1782). Бунчуковий товариш (1782.16.10. – 1790 – ?). Мав 134 підданих (1790) в Ніжинському повіті. Д.: Тетяна Василівна Савич, донька бунчукового товариша.
- Володько-Гльєнко** Козьма Кирилович (1740 – ?) – абшигований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Володько-Гльєнко** Трохим Пилипович (1743 – ?) – абшигований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Степанида NN, донька козака.
- Воложський** N – значковий товариш Переяславського полку. Військоий товариш.
- Волох** Філон – військовий товариш (1689), мешканець галинський. Мав сина Саливона.
- Волошин** Григорій – військовий товариш Миргородського полку (1782), мав 75 хат підданих.
- Волошин** Іван (1733 – ?) – службу розпочав з 1748 р. Ніс службу за Українською лінією в ненаситському (сім місяців), а в 1749 р. – в кам'янському (п'ять місяців), в 1752 р. – биркутському (шість місяців) ретраншементях. 1753 р. на тому боці Дняпра в закритій команді, при Сухому Ташлику, під командою полковника миргородського Остроградського (три місяці). Три роки у відрядженні у Архангельську в комісії з прикордонних питань з Брацлавським воєводством (бував у Бердичеві, Житомирі, Києві). Універсал від 21 вересня 1757 р. за служби батька разом з братом Лукою призначений значковим товаришем. 1758 р. на Дніпровських форпостах з сотником хоролівським Родзянкою (10 місяців). 1759 р. за лінією в Биркутському ретраншементі при команді Миргородського полку (шість місяців). 1767 р. виступав проти знищення Кременчуцької та Власівської сотень, переводу козаків у пікінери. Підписав петицію на ім'я П.Румянцева з проханням про дозвіл скласти свій наказ та обрати свого депутата до Комісії з укладання Нового Уложення..
- Волошин** Костянтин – військовий товариш Ніжинського полку, за Самойловича тримав с. Дорогинка, яке потім перейшло до полковника Якова Журавковського.

- Волошин** Лука – брат Івана, значковий товариш Миргородського полку (з 1757).
- Волошин** Микита – значковий товариш Гадяцького полку (1736) у 1-й Зіньківській сотні, мешканець зіньківський.
- Волошин** Степан – значковий товариш Гадяцького полку (1738), мешкав у с. Павлівці.
- Волошин** Федір – можливо, син Волошина Антіна, який в 1738–1739 рр. був наказним сотником голтв'янським і мав при д. Свинарні на р. Омельнику хутір. Службу розпочав з 1760 р. при сотенному правлінні, полковий канцелярист (? – 1777), абшитований значковий товариш (1777.02. – 1779 – ?), проживав у Голтві.
- Волошин** Яким Васильович (1700–1761) – син козака ветовського, значковий товариш Переяславського полку (? – 1749 – 1761). Мав двір житловий у с. Ветово Березанської сотні (1750). Д.: Параска Іванівна N (1712 – 1763 – ?).
- Волховський** Андрій Павлович (? – 1743 – 1779 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (1763), прапорщик, поручик (1765), священник (1779). Мешканець полтавський.
- Волховський** Микола – значковий товариш (1748), мешканець воронізький. Абшитований значковий товариш (? – 1765), військовий товариш (з 1765.06.)
- Волховський** Михайло (1752 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1764 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1766), військовий товариш, полковий сотник (з 1769). Бунчуковий товариш. Спочатку мав 37 підданих в Ніжинському повіті, а пізніше 127 у с. Синяках. Колезький асесор (1784), директор Ніжинського банку. Д.: Гафія Аврамівна Полянська, донька секунд-майора.
- Волховський** Парфен – значковий товариш.
- Волчанський** Ничипір – полковий канцелярист (1762), старший полковий канцелярист (1774), військовий товариш Лубенського полку (з 1774).
- Волянський** Петро – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1779). Д.: Євдокія N Поковська.
- Вольватъєв** Степан Васильович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва Д.: Марія NN, донька шляхтича.
- Вольватъєв** Яків – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1781).
- Вольховський** Григорій – військовий товариш (1783), секретар Конотопського повітового суду. Мав у с. Поповці 49 підданих. Д.: Марія Мойсеївна Острожська, донька вихрещеного єврея.
- Вольховський** Микола – значковий товариш Ніжинського полку (1748), мешканець воронізький.
- Ворлій** Антін – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).
- Воробйовський** Василь (? – 1781 – ран. 1787) – військовий товариш (? – 1768 – 1781 – ?). Його донька Пелагея заміжня (1783) за сотенним отаманом Павлом Корнієвським.
- Воровський** Георгій – значковий товариш Стародубського полку (1749). У нього дозорця балканський Скоробагатий захопив заставний двір з ґрунтом і городом.
- Ворожбит** Іван Андрійович (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець коропський. Д.: Настасія NN, донька шляхтича. Мали доньок Ірину і Євфимію.
- Ворожбит** Федір – покозачений шляхтич гербу «Слеповрон», значний військовий товариш, мав сина Юрія (1728).
- Ворона** Кирило – козак Кропивненської сотні Переяславського полку. 1769 р. його майно заарештував і захопив полковий суддя Дараган. Абшитований значковий товариш (з 1774).
- Воронянський** Олексій – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався в армійський обер-офіцерський чин.
- Воротиляк** Павло (бл. 1735 – 1790 – ?) – службу розпочав з 15 квітня 1751 р. полковим канцеляристом, писар сотенний 1-ї Сенчанської сотні (з 5 грудня 1758), писар при комісарі роменському (з 13 лютого 1768), возний (з 15 жовтня 1772), військовий товариш Лубенського полку (1779), мав 9 хат підданих (1782). Абшитований військовий товариш (1790). Внесений до I (1788), II (1790) частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 46 підданих в Лохвицькому повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790).
- Воротиляк** Петро (? – 1761) – шляхтич, з рядових козаків, за служби вітчима його колишнього писаря полкового Федора Васильєва значковий товариш Лубенського полку (1715 – 1751 – ?). У 1735–1737 р. при купівлі волів, у 1736 р. був в Шльонську з волами, у 1738 р. – у кримському поході. Осавул полковий наказний (1738). Хорунжий полковий лубенський (1-й; 1751 – 1752.2.06. – ?). У с. Євлаші Роменської сотні мав підданих посполитих двору 1 малоґрунтових могучих, 2 малоґрунтових не могучих, 6 тяглих та 5 піших убогих (1745), у Ромнах житловий двір і шинок, 3 наймані житлові двори, шинок та убогих підданих 12 дворів на 15 хат у с. Євлаші (1747).
- Воротиляк** Тимофій Петрович (бл. 1737 – ?) – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Лубенського полку (1761), проживав у Ромнах (1762).
- Воротиляк** Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1769 – 1790 – ?), у другій армії (1769). Мав 13 спадкових підданих в Роменському повіті. Племінник прем'єр-майора (1790) Степана Воротиляка. Д.: Гафія N Бобровська, донька значкового товариша.
- Воскобійник** Гаврило – військовий товариш Ніжинського полку. Батько сотника Матвія, який у 1681 р. від гетьмана Самойловича отримав універсал з дозволом побудувати млин на р. Шостці. Нащадки мешкали в Погарському повіті.
- Воскобойник** Кузьма – у 1677 р. разом з матір'ю продав луку за Коломаком Лєську Андрієнку. Значний товариш Полтавського полку (? – 1694 – 1700 – ?).
- Воскобойник** Леонтій – значковий товариш Ніжинського полку.

Воскобойник Матвій Гаврилович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Воскобойник Михайло Васильович – козак 2-ї полкової сотні, значковий товариш Стародубського полку (? – 1767 – 1767 – ?).

Воскобойник Терентій – значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1751 – ?).

Восковлович Іван – запорожець, значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1751 – ?).

Восколович Леонтій – запорожець, значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1752 – ?), мешканець кропивненський. Мав шинок у Кропивній, разом з Іваном Восколовичем володіли двором у с. Богодухівці.

Вронський Василь Федорович – військовий товариш Стародубського полку. В нього син Іван – сотенний хорунжий.

Вронський Федір Іванович – син шляхтича і вдови Гаврила Левшина, уроженої Олени Манькевич. В родовому володінні згідно королівського привілею 1636 р. знаходилася д. Юхнов Новгород-Сіверського повіту. Військовий товариш Стародубського полку.

Врублевський Іван – значковий товариш Миргородського полку (1713), осавул полковий миргородський. «За превеликою болезню отставлен» (1723), значнейший військовий товариш (1723). Мав володіння у с. Петрівцях і Мальцях.

Врублевський-Сергієнко Василь Сергійович (? – 1675 – 1738 – ран. 1740) – козак с. Кириївки, був у походах з 1695 р., військовий товариш (? – 1717 – 1733 – ?). У 1708 р. отримав універсал Мазепи. Міщанин сосницький (1716). У 1717 р. жителька сосницька Олена Спиридонова дружина продала хутір (який з 1706 р. був у них з братом в посесії), поблизу їхнього хутора. 1717 р. ГВК розлядала скаргу від мешканців Сосницької сотні на утиски від нього і його брата Данила. 28 січня 1723 р. брати були взяті під гетьманську протекцію, їх двір в Сосниці звільнений від постоїв і вони отримали звання бунчукових товаришів. У березні 1733 р. разом з братом Данилом продав млин на греблі сосницькій, винокурню, амбар, хату вдові Івана Ломиковського Тетяні Апостол. 4 квітня 1733 р. разом з братом ув'язнений МК

по звинуваченню в знищенні портрету імператора Павла І. Значковий товариш у Чернігівському полку (1738), мав підсусідків в Сосниці. Д.: NNN (? – 1700 – 1743 – ?). У 1743 р. продала придбаний у 1717 р. хутір Филімону Шафонському. Мала житловий двір у Сосниці.

Врублевський-Сергієнко Данило Сергійович (? – 1700 – 1739 – ?) – міщанин сосницький (1716), у травні 1716 р. разом з братом Василем зруйнували греблю та захопили озеро і коней у сосницького священника Прокопа Омеляновича. Військовий товариш (? – 1717 – 1719 – ?), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1723–1733), значковий товариш (1738 – 1739 – ?). Разом з братом звинувачувався мешканцями сотні в захопленні ґрунтів, сіножатей, млинів та іншого майна. У 1739 р. продав сіножать Івану Семенову. Д.: Марія Іванівна N, документи її називають чернігівчанкою. Її племінниками по материнській лінії були Василь і Данило Врублевські (таким чином, можливі такі варіанти: 1) її мати з родини Врублевських; 2) в одному із шлюбів мати була за Врублевським).

Всененський Іван Дем'янович – служив з 1763 р. значковим товаришем. Мав за ревізією 7 підданих. Жив у Ніжині. Військовий товариш Ніжинського полку (1773 – 1784 – ?). Д.: Євдокія Федорівна Савицька, донька священника і намісника преображенського. Сини Юхим і Степан, доньки Тетяна, Анастасія і Марія.

Всепертинський Гаврило – значковий товариш Полтавського полку (1738), мав двір у Кобеляках.

Вуяхевич Павло – син священника. Службу розпочав з 20 червня 1769 р., значковий товариш Київського полку (1774 – 1779 – ?). Д.: NNN (? – ран. 1776), донька священника. Мали синів Петра, Івана, Степана, Устима, Павла, Олександра, доньку Ганну.

Вятковський Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1748).

Вятковський Петро Іванович (? – ран. 1788) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1766), мешканець батуринський, військовий товариш. Д.: Уляна NN. Мали сина Івана, доньок Васу, Марію, Ганну, Лизавету.

Т

Гавриленко (Гаврилов) Марко (1760 – ?) – з дворян, службу розпочав 22 грудня 1775 р., отаман сотенний (з 1781.15.05), військовий товариш Миргородського полку (з 1784.1.12.).

Гавриленко (Гаврильченко) Лука (1732/1737 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Переяславського полку (1769.29.09. – 1781), був у турецькому поході, військовий товариш (1781 – 1787 – ?). Мав 10 підданих у Золотоніській сотні. Разом з Якимовичами володів с. Мицалівкою. Д.: N Степанівна Васильєва, донька священника с. Сенківце, син Іван, Яків.

Гавриленко Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1763). Військовий товариш (1787). В

Полтавському повіті на Пологах мав 27 підданих. В д. Бойковій разом з лавником Бойком і попадею Оранською мав 48 підданих.

Гавриленко Гаврило (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 22 підданих у 1 селі Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія N Титаренко, донька козака.

Гавриленко Гнат – шляхтич, абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – 1784 – ?), мав у Ніжинському повіті 7 підданих (1782). Полковий осавул (1790). Мав 14 підданих (1790). Д.: Марина NN, донька козака.

- Гавриленко** Луцик – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.
- Гавриленко** Михайло (1740 – ?) – з шляхтичів. Службу розпочав 13 травня 1753 р., сотенний хорунжий Білоцерківський (з 1754), значковий товариш Миргородського полку (з 1769.19.03). Військовий товариш (з 1783.1.12).
- Гавриленко** Федір (? – ран. 1752) – значковий товариш, житель Білоцерківки Миргородського полку (1741). Д.: Тетяна NN (? – 1730 – 1752 – ?).
- Гаврилов** Михайло – козак 2-ї полкової сотні Переяславського полку, значковий товариш (1748 – 1750 – ?). Мав двір житловий у с. Пологах-Яненках.
- Гаврилов** Федір – бунчуковий товариш Миргородського полку (? – 1752 – 1754 – ?). Мав двір у Кременчуцькій сотні, мав підданих у Цибулівській сотні.
- Гаврилович** Вакула – військовий товариш (1708). 1 липня 1708 р. продав за 60 коп сінокіс Григорію Єгипцю.
- Гаврилович** Іван Васильович (1752 – ?) – син сотника маяцького. службу розпочав 23 січня 1760 р., значковий товариш Полтавського полку (17 грудня 1762 р. – 1763 – ?). Мешкав у Полтаві (1763).
- Гаврилович** Йосип – шляхтич гербу «Домбовський», військовий канцелярист ГВК (? – 1724), значковий товариш Чернігівського полку (1724 – 1751 – ?). Мав володіння в Сосницькій сотні Чернігівського полку (1738), житловий двір, посполитих у с. Ляшківцях 4 двори (1740), 2 посполитих двори (1743, 1747), 3 (1750). Основоположник Юзефовичів. Д.: Марія Іванівна Савич.
- Гаврилович** Кирило – значковий товариш Чернігівського полку (1723 – 1725 – ?). Був у походах на Коломак (1723) і під Царицином (1724).
- Гаврилович** Сава – військовий товариш Чернігівського полку (1676), гонець гетьманський до Москви (1676).
- Гавришев** Григорій Осипович – абшитований військовий товариш Миргородського полку (1779).
- Гавришев** Марко (1730 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія Романівна Омельченко, донька артилерійського служителя.
- Гаврищенко** Омелян – покозачений шляхтич гербу «Лещиць», військовий товариш (1677). Родоначальник Гавришевих.
- Гадук** Стефан – військовий товариш Ніжинського полку (1763), житель конотопський.
- Гаєвський** Іван Назарович (1710 – 1790 – ?) – служив з 1 січня 1738 р. зачислений «с тогдашнього обикновения» на місце свого померлого батька значкового товариша Назара Гаєвського за постановою тодішнього гадяцького полковника Івана Чарниша. З 31 грудня 1758 р. військовий товариш Гадяцького згідно універсалу гетьмана Розумовського. З 1738 р. у догляді за селітряним заводом. Мав 5 підданих. Д.: Мотря Іванівна Самойлович, донька значкового товариша, потім полкового хорунжого. Мали синів Андрія (священик), Семена (прем'єр-майор), Луку (корнет), Іллю, Івана, доньку Параску (1790),
- Гаєвський** Н – син померлого сотника, значковий товариш Полтавського полку (з 1 червня 1767).
- Гаєвський** Григорій Іванович (? – 1776) – син сотника решетилівського Полтавського полку, студент класу поетики КМА (1727). Службу розпочав з 1733 р. полковим канцеляристом Полтавського полку, з 1738 р. – військовий канцелярист ГВК, писар судовий Стародубського полку (з 1748.5.10), хорунжий полковий стародубський (з 1759.31.03). Перший осавул полковий (з 1764.30.03). Абшитований 16 березня 1772 р. бунчуковим товаришем.
- Гаєвський** Іван Іванович (? – 1690 – 1737.02) – син шляхтича Косцяньського повіту Познанського воеводства, який за гетьмана Самойловичі вийшов на поселення в Харківський полк і став сотником огульчанським (1706–1711) і доньки сотника тишківського Горпини Пилипівни Черняк (? – 1675 – 1737 – ?), яка у Решетилівці тримала шинок. Переселився з Харківського полку в Полтавський полк. Службу розпочав з 1709 р. Значковий товариш Полтавського полку. За відзнаку в обороні Полтави отримав грошову винагороду. У 1711 р. брав участь в поході під Кам'ний Затон. Сотник решетилівський. Наказний полковник полтавський у терському поході (1724). Загинув у битві з татарами під Мішуриним рогом. Д.: NN Курган, донька шляхтича. З роду Курган відомий отаман городовий харківський Ждан (1660), який був козаком полтавським (1649). Представники цього роду козакували у с. Петрівці (1718).
- Гаєвський** Іван Назарович – службу розпочав з січня 1738 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 1758). Мав 5 підданих. Д.: Мотря Іванівна Самойлович, донька значкового товариша.
- Гаєвський** Назар Васильович – значковий товариш Полтавського полку.
- Гаєвський** Омелян – служитель гетьмана Кирила Розумовського, значковий товариш Ніжинського полку (з червня 1758). Проживав у с. Сохачі (1781), мав підданих у с. Добротів Кролевецької сотні.
- Гаєвський** Тиміш – шляхтич, на уряді полтавському (1665), засланий від боку полковника полтавського Філона Гаркуші до Старих Санджар (1669). Військовий товариш (1670). Товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?), осавул полковий полтавський (? – 1684 – 1685 – ?). У Київській Введенській церкві КПЛ поминався його рід.
- Гаєвський** Федір – військовий товариш (1783), мешканець с. Сохачів.
- Гаєвський** Федір Іванович – зауніверсальний значковий товариш Полтавського полку (1751). Мав шинок і проживав у Решетилівці та 1 підсусідка.
- Гаєвський** Федір Назарович (1718 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав з 1738 р. значковим товаришем на місце свого померлого батька Назара Гаєвського. Назар помер 1 жовтня 1736 р. і Федір почав нести службу на місці батька, зокрема за збори батька провіанту на драгунські полки у 1734–1735 рр., недоїмки, за те комісарство батька він прозвітувався лише у

1743–1747 рр. Мав збитки від того, але все віддав «допропорядочно». На селітряному заводі з 1739 р., виконував контракти і за успіхи удостоєний чина осавульства полкового. У 1749 р. по тому предствленню нагороджений згідно указу Сената з іншими його товаришами селітряними опішнянськими компанійщиками шаблею. З 31.12.1758 р. військовий товариш згідно універсалу Розумовського. З 1767 р. земський комісар Гадяцького повіту збору поквартально визначеного замість належного консистенського довольства з хати рубльового окладу. Мав 57 підданих у сс. Крутьках і Сарах селах і хут. Остроперховському і Кузьменковському. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги по Гадяцькому повіту. Полковий суддя. Д.: Аграфена (Агрипина) Семенівна Балясна (1742 – 1790 – ?), донька військового товариша.

Гайворонський Василь – військовий товариш (1787). Мав підданих на хут. Канівський Золотоніського повіту, у с. Крутьки Городиського повіту, у с. Загородище Городиського повіту.

Гайворонський Степан Григорович (бл. 1722 – ?) – син полковника компанійського Григорія Павлова. Службу розпочав з 1734 р. рядовим козаком у 1-му компанійському полку. Учасник дніпровського (писар сотенний), очаківського походів. Сотник компанійський (з 1738). Обозний полковий компанійський (з 1759.10.12.). Учасник пруського походу. Був на чолі полку і був обраний полковником (1763 – 1768). 1768 – 1771 рр. лікувався. Абшитований бунчуковий товариш (1772.7.12. – 1786 – ?). Мав 165 підданих у Золотоноші, д. Богославці, на хут. Згарська Осавульщина, Нетеповому, м. Піщаному, хут. Снегірівському Кропивненської сотні. 1782 р. на нього скаржився козак Лесенко про незаконну приписку в ревізію у своє підданство. Д.: (1747) Ганна Василівна Томара, донька бунчукового товариша. Мали сина Григорія, який продовжував традиції служби у 1-му компанійському полку.

Гайдак N – значковий товариш Київського полку (1790).

Гайдовський-Потапович Василь Іванович (1737 – 1815.1.10.) – син значкового товариша, службу розпочав з 1755 р., возний канівський (1767). У 1781 р. володів хутором поблизу с. Москаленіків Іркліївської сотні, військовий товариш (1781 – 1787 – ?). Д.: Домна Федорівна N (? – 1821.22.07). Її батько Федір Омелянович N.

Гайдовський-Потапович Іван Якович (? – 1738.20.09.) – значковий товариш. Д.: 1) NNN, 2) Ірина Іванівна N (? – 1794.30.03)

Гайдовський-Потапович Леонтій Павлович (? – 1644 – 1697 – ?) – власник с. Жердева, хутора Каневського при с. Канівцях Іркліївської сотні. Левка Потапенка як значного товариша зустрічаємо в Черкасах у 1674 р. Полковий обозний переяславський (? – 1697 – 1703)

Гайдук Дем'ян Опанасович (1714 – ?) – шляхтич, син значкового товариша. Службу розпочав з 1731 р., значковий товариш Лубенського полку (1731 – 1761 –

?). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. – у фортеці Св. Параскеви і відправлений до Переволочної, в очаківському (1737) та кримському походах (1738). Отаман значкових товаришів. Комісар у 1739 р., присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах житловий двір (1745). Сотник (? – 1767 – ?). Д.: NNN (? – ран. 1774).

Гайдук Опанас (? – ран. 1731) – значковий товариш Лубенського полку в Хмельівській сотні. Д.: Настасія NN (? – 1747 – ?), проживала в Ромнах.

Гайдук Роман (1763 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 92 підданих в Роменському повіті.

Гайдук Семен Дем'янович (1742/1747 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1777 – ?), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 41 підданого в Роменському повіті. Д.: Єфросинія Яківна Назаревська, донька значкового, потім військового товариша.

Гайовий Денис Харитонович – син сотника, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець дунаєцький Глухівського повіту. Д.: Олена Семенівна Уманець, донька значкового товариша.

Галаган Андрій Семенович (1719 – ?) – син наказного полковника, У 1742 р. склав присягу на вірність імператриці Лизаветі Петрівні в Миргородському полку. Значковий товариш (? – 1753 – ?). Мав у Хоролі при урочищі Лагодиних ставах і при урочищі Третяковому 38 підданих.

Галаган Григорій Іванович (1760 – ран. 1808) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1781.11.11.). Д.: Ірина Ангінівна Милорадович (? – 1800).

Галаган Іван Григорович (1743 – 1789.11.) – службу розпочав з 1760 р., бунчуковий товариш у Миргородському полку (з 1763.2.08.), колезький асесор (з 1771). Надвірний радник у відставці (1788). Проживав у Сокиринцях. Мав 9899 душ в Борзняському, Прилуцькому, Глинському, Пириятинському і Остерському повітах. Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Поминальний його роду зафіксований у Софійському монастирі. Д.: (з 1754) Катерина Юхимівна Дараган, донька київського полковника, племінниця гетьмана. За нею приданого у Баришівській сотні Переяславського полку 316 дворів. Мали сина Григорія (1767 р. н.) і доньок Віру та Уляну.

Галаган Петро Якович – син значкового товариша Миргородського полку, значковий товариш, мешканець Омельника (1794). Д.: Уляна Ничипорівна N.

Галаган Роман – син значкового товариша, значковий товариш (1775)

Галаган Яків Семенович – син наказного полковника, навчався в класі фари КМА (1727), значковий товариш Миргородського полку (1741–1752), жив у Омельницькій сотні. Д.: Домна Яківна N, вдова Григорія Даниловича Данилевського, рідного брата ізюмського полковника.

Галайба Іван – писар сотенний батурицький (1781), військовий товариш Ніжинського полку (1782). В спадок отримав 11 підданих у Батурині та у двох ху-

торах під містом. Д.: Євфимія NN, донька козака. Син Павло.

Галенко Кирило (1729 – ?) – хорунжий сотенний роменський (1763), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1786), мав 3 підданих у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Домна Яківна Яковенко, донька полкового хорунжого.

Галенковський Андрій Федорович (? – 1820.8.01.) – службу розпочав з 1766 р., військовий канцелярист (1766), колезький канцелярист (1771), полковий хорунжий (з 1771.5.12.). Був поранений в казанській експедиції (1775). Полковий писар прилуцький (1776.9.12. – 1781), бунчуковий товариш (1781.8.03). Д.: (з 17 травня 1775) Мотря Юрїївна Троцька (1757–1828), донька полкового осавула. Мали синів Андрія, Якова, Осипа, Михайла.

Галенковський Василь Харлампійович (? – 1629 – 1716 – ран. 1720.12.05.) – козак Роменської сотні (1649). Знатний товариш Прилуцького полку (1712). У 1666 р. володів водяним млином біля м. Прилуки. 10 жовтня 1695 р. продав одну заставку млинову на р. Удай полковнику прилуцькому Дмитру Горленку за 250 золотих. 18 лютого 1702 за заслуги сина отримав універсал полковника Івана Носа на військову частину доходів з його млинів на р.Удаї о 2 колах під Прилуками і на звільнення його двора в Прилуках від постоїв. 5 січня 1706 р. універсалом Мазепи йому надано хутір над ставом Рудувським з хатами і людьми і став. 12 вересня 1709 р. отримав підтверджувальний універсал гетьмана Скоропадського на маєтності. Полковий осавул прилуцький. Письменний. Д.: Марія Григорівна Огронович (? – 1727.6.12.), донька бунчукового товариша.

Галенковський Гнат – значковий товариш Прилуцького полку (1781)

Галенковський Данило Федорович – бунчуковий товариш (1725–1729). Був в низовому корпусі (з 1725 р.). У 1728 р. звільнений від служб.

Галенковський Максим Михайлович (? – ран. 1754) – служив у ГВК (1728–1732), значний бунчуковий товариш (1732), сотник мглинський (1733.05. – 1735 – ?), бунчуковий товариш (1737). Згідно заповіту дядька В.І.Ракушки-Романовського всі маєтності останнього перейшли до нього. Д.: 1) (з 1732.23.01.) Марія Григорівна Жоравка. 2) Ганна Григорівна Кулябка (? – 1754 – 1769 – ?), донька бунчукового товариша.

Галенковський Павло – син значкового товариша, службу розпочав з 1762 р. значковим товаришем Прилуцького полку (1762 – 1779 – ?).

Галенковський Петро Григорович (? – 1720 – 1764 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1741–1746), протоколіст ГВК (з 1746.9.04), бунчуковий товариш (1764). Мав хутір під с. Шахворостівкою.

Галенковський Яків Васильович (1682 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1712 р., значковий товариш Прилуцького полку, браву участь в царичанському (1718), низовому (1722), сулацькому (1725), очаківському (1738) походах. У 1737 р. на українській лінії за командира. У 1760 звільнений від служби.

Галецький Іван Петрович (бл. 1737–1780) – значковий товариш. Мав у 1764 р. володіння у Шептаківській сотні у с. Пушкарі 4 бездвірних хати, 4 підсусідки, людей від 10 до 60 – 5, старших 60 – 1, молодших 10 – 4. Бунчуковий товариш (? – 1772 – ?). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1780). Д.: Ганна Михайлівна Ширай (1749 – ?), донька підкоморія Стародубського повіту, колезького радника. У 2-му шлюбі за князем Іваном Львовим.

Галецький Леонтій Якович (? – 1741) – товариш полку Стародубського, значковий товариш, наказний сотник погарський, сотник бакланський (1727–1728), бунчуковий товариш, взятий під гетьманську протекцію. 5 липня 1713 р. отримав гетьманський універсал на с. Бугаївку Погарської сотні. Мав затяжні майнові суперечки з жителями полку. Просив надати с. Гринів замість віднятого с. Поперечного. Бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку, написав у підписці, що йти в похід через слабкість здоров'я сам не може, тому послав свого зятя Івана Глебунського. Володів у д. Бугаївці Погарської сотні 4 дворами малогрунтовими, 2 дворами бобилів, всього 6 дворами, в «расходах» – 2 (1737).

Галецький Петро Петрович (1735 – 1784 – ?) – бунчуковий товариш (з 1 вересня 1754). У 1756–1760 рр. – в Гадацькій, 1761–1763 рр. – в Миргородській полковій рахунковій комісії. Земський суддя у Миргородському полку (1766 – 1772 – ?). Д.: Ганна Андріївна Бороздна, донька генерального писаря.

Галецький Семен Якович (бл.1670 – 1738.8.07.) – службу розпочав з 1686 р., значний військовий товариш, наказний сотник погарський, осавул полковий стародубський, сотник погарський, сотник новгород-сіверський (з 1722.22.05.). 24 квітня 1720 р. отримав універсал гетьмана з підтвердженням права власності на с. Михайлівку Бакланської сотні, с. Витомле Погарської сотні та на ґрунти і млини, скуплені в цих сотнях. Був у складі делегації, яка відвозила колимацькі статті до Петербургу, де був заарештований і знаходився в ув'язненні 2 роки. 19 січня 1723 р. козаки с. Ромашкова Глухівської сотні внесли на нього сушліку до ГВК за включення їх села до складу Новгородської сотні. 7 червня 1726 р. Малоросійська Колегія надала йому на уряд полкового сотника с. Душкін. У 1726 р. чинив кривди мешканцям побудованого лубенським полковником Андрієм Марковичем хутора. 2 грудня 1731 р. здійснив обмін ґрунтами в с. Хмелівці з курінним отаманом Овсієм Хмелівським. Сотник полковий стародубський (1724–1734). У 1733 р. подав скаргу гетьману на стародубського полковника Дурова, що той притісняв його по службі. Наказний полковник стародубський. Генеральний бунчужний (1734–1738). 15 травня 1734 р. віддав за борг сл. Артиполотівку Лохвицької сотні сотнику дівичькому Якову Селецькому. У 1735 р. отримав гетьманський універсал на підтвердження своїх володінь. 1736 р. ГВС розглядав скаргу на нього про захоплення ґрунтів у козаків Лохвицької сотні і населення в степу хутора. Мав маєткові суперечки з

жителами полку і Трубачевської провінції. Загинув в битві під Гайман-долиною. Син Петро перевіз його тіло і поховав у Погарі. Д.: 1) Феодора Яківна Ширай. 2) Феодора Андріївна N (бл. 1687 – 1742 – ?), проживала в с. Стечні.

Галецький Яків Петрович (1731 – 1768 – ?) – службу розпочав, коли гетьман за служби померлих діда бунчукового генерального і батька, полковника гадацького, надав чин бунчукового товариша 1 вересня 1754. У 1760 був у слідчій комісії в Глухівській сотні. У його володінні с. Засуха Топальської сотні посполитих 16 дворів, 26 хат, 29 хат бездвірних (1764). Підкоморій Погарського повіту. Продав сл. Якубівку (Залепівку) бурмістру стародубському Лаврентію Злотникову. Проживали у с. Михайлівське. Д.: Катерина Петрівна N (1734 – 1768 – ?). Чи Яків чи Іван був одружений з княжною Шаховською. 24 квітня 1767 р. її мати отримала від Галецького майно після смерті донька, а його дружини.

Галуза Андрій (1742 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – 1788 – ?), поручик. Мав 19 підданих в одному селі. Д.: Мотря NN, донька козака.

Галуза Максим (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1788), мав 37 підданих в Олишівці. Д.: Ганна NN, донька козака.

Галузевський Григорій (бл. 1748 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Д.: Марія NN, козачка.

Галузевський Прокіп Іванович (? – 1710 – 1764 – ?) – походив з шляхетського гербованого роду. Військовий товариш Київського полку. Мав володіння в Мрині, Олишівці, хут. Сороках (1764). Рід внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Галузевський Роман (бл. 1745 – ?) – службу розпочав з 1759 р., полковий канцелярист з 1768 р., значковий товариш з 1769 р., військовий товариш з 1782 р., ротмістр (1788). Мав 192 підданих 1 містечку і 3 селах. Д.: Тетяна Степанівна Пригара, донька військового товариша.

Галузевський Яків Прокопович (бл. 1741 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), губернський секретар. Мав 5 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія NN, донька козака.

Галузевські Максим Прокопович – син військового товариша, військовий товариш (? – 1790 – ?). Мав 29 спадкових підданих. Д.: Ганна NN, донька козака.

Галун Степан (1708 – 1763 – ?) – військовий товариш з 1745 р. в Ніжинському полку (1763).

Галушка Роман (? – ран. 1782) – абшитований значковий товариш.

Галчун Іван – значний військовий товариш Чернігівського полку.

Галчун Ілля Степанович (1755/1758 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Галчун Семен Степанович (1759/1764 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Чернігівського полку.

Галчун Степан Іванович (бл. 1727 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787), в 60-х роках скупив багато ґрунтів у сотні. Д.: 1) Параска Федорівна N (1733 – 1768 – ?). 2) (1787) Секлета NN, донька священника.

Галясовський Андрій – зі співаків імператорського двору значковий товариш Чернігівського полку (1749 – 1751 – ?).

Гамалія Андрій Андрійович (? – 1706.19.03.) – брав участь в чигиринській і кримських походах. Бунчуковий товариш у Лубенському полку. 20 вересня 1690 р. отримав царську жалувану грамоту на с. Серединну Буду в Стародубському полку, якою був затверджений гетьманський універсал 1689 р. За служби батька і свої отримав універсал на с. Юдинов у Бакланській сотні. Загинув у битві під Несвіжем. Д.: Настасія Михайлівна Миклашевська, донька полковника стародубського. В 2-му шлюбі за Петром Корецьким.

Гамалія Антін Андрійович (? – 1670 – 1728) – значний військовий товариш Лубенського полку (1702), генеральний осавул (? – 1702 – 1703.06.), бунчуковий товариш (? – 1708). Білоцерківський полковник (1708). Побудував церкву Св. Харлампія в сл. Гамаліївці. За підтриму Мазепи засланий до Сибіру, звідки повернувся 1712 р. і був поселий у Москві. Д.: 1) Марія Семенівна Самойлович (? – 1706), донька стародубського полковника. 2) Уляна Андріївна Кондрагьева, донька сумського полковника. Її рідна сестра була дружиною Михайла Богдановича Косака.

Гамалія Василь Андрійович (бл. 1693 – 1726.2.05.) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1720), помер в сулацькому поході. Володів половиною с. Борщова, половиною с. Чехови з хутором і млином. Д.: Марфа Григорівна Квітка (1703 – ?), донька полковника харківського. Вдова, ігуменія Харківського монастиря.

Гамалія Василь Григорович – службу розпочав 1758 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш Стародубського полку (1765 – 1787 – ?). Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Проживав у Погарі. Д.: (1777) Катерина Яківна Тимонова, донька дворянина-поміщика Трубчевського повіту Орловського намісництва. Мав синів Івана, Семена, Якова, Іллю.

Гамалія Василь Павлович – комісар полковий полтавський (1745), значковий товариш Полтавського полку 1743–1755 р., мав двір у Нових Санжарах.

Гамалія Василь Степанович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1741 – 1751 – ?), присягнув у 1741 р. 1751 р. патенту не пред'явив. Мешканець с. Івахниках. Мав в Лохвицькій сотні у с. Івахниках посполитих дворів 6 тяглих, 14 піших убогих (1745), малоґрунтових 1 двір на 2 хати, убогих 23 двори в них 25 хат 4 бездвірних хати та двір житловий та 5 дворів найманих людей, його ж разом з описними імператорським в с. Шмигликові 2 двори на 3 хати та 2 бездвірних хати (1747).

Гамалія Григорій Андрійович (? – 1699 – 1737) – бунчуковий товариш (1720–1737) у Стародубському полку. 1725–1726 рр. був в сулацькому поході. Володів сс. Борщов і Чеховкою, які отримав взамін дідівської маєтності Серединної Буди від гетьмана Скоропадського. Мав у 1737 р. в м. Погарі 3 дуже убогих підсусідків, у с. Посудичі 7 підсусідків у хатах, в д. Жалки 2 підсусідка. Володів хут. Холопець 4 убогих двори, 2 вибуло. Д.: Явдоха Василівна Бороздна (бл. 1699 – 1755.25.01.). У 1737 р. володіла с. Борщовим Погарської сотні: 6 середньогрунтових дворів, 63 малогрунтових, 11 дуже убогих всіх 80 дворів, з них людей у «расходах» 55. Вибуло з села 14 людей. В хут. Новая Воля 4 дуже убогих двори, 2 вибуло. Мали синів Василя (секунд-майор), Федора (поручик), Івана (вахмістр), Петра, доньку Катерину (1787), які тримали 104 підданих в д. Ліпке. Їх донька Марфа була заміжня за прем'єр-майором у відставці Іваном Федоровичем Юрловим.

Гамалія Григорій Антонович (? – 1758) – син бунчукового товариша. Навчався в Речі Посполитій. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.30.09./1742 – 1758), кандидат в генеральні хорунжі (1758). Д.: (1737) Євдокія Опанасівна Покорська (1722 – 1770.3.11.), донька стародубського полкового писаря.

Гамалія Григорій Григорович (? – 1763 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товариш Стародубського полку (1782 – 1787 – ?). Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Володів с. Подсудичі, хут. Холопці. Проживав у Погарі. Д.: (1784) Ганна Василівна Джура, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Миколу, доньку Настасію.

Гамалія Григорій Михайлович (? – 1633 – 1702) – син черкаського полковника. Ще за гетьманування Б.Хмельницького тримав с. Хоружівку. Сотник пирятинський (? – 1661.10. – 1664). Активно підтримував Івана Брюховецького, став полковником лубенським (? – 1664.04. – 1666.07.). Їздив з гетьманом до Москви і з грудня 1665 р. отримав царську грамоту на дворянство і сс. Хоружівку і Хітці (оригінал). У липні 1666 р. Брюховецький зацікавив його у зносінах з Дорошенком і, заарештувавши і закувавши, більше року тримав під вартою у Гадячі. Уряд лубенського полковника зберігав і при своєму дядькові гетьманові Петру Дорошенку, вірним якому залишився і після проголошення гетьманом Лівобережним Ігнатовича. Очолив охотницький запорозький полк, а згодом був поставлений полковником паволоцьким (1670.12. – 1673). Коли ж став генеральним осавулом, то його місце полковника зайняв дядько Яків Гамалія. Був козацьким послом до Турції (1659, 1668). У 1671 р. у Фастові потрапив у полон до польського полковника Пива. Після капітуляції дорошенківців перейшов на Лівобережжя. Від Гамаліїв і Головіна с. Хоружівка в серпні 1765 р. перейшло до київського генерал-губернатора Костюріна. Григорій Михайлович, як значний військовий товариш, чекав свого часу, поселившись у Лохвиці і скуповуючи грунти навколо неї. «Коло-

мак» 1687 р. приводить його знову до полковничого пірнача лубенського (1687.07. – 1688), хоча і не надовго. Мабуть, давався взнаки вік. Значний військовий товариш (1688 – 1689 – ?), 1689 р. супроводжував гетьмана Мазепу до Москви. 5 березня 1690 р. гетьман Мазепа «респектуючи мы нагодные и значные зданя в Войску Запорозком пана Григория Гамалеи роненые прислуги» підтвердив володіння греблею на р. Сулі, а також с. Хруль. Помер бездітним. Д.: Марія Василівна N (? – 1670 – 1716). За заповітом 1694 р. їй були відписані всі маєтності чоловіка. За її тестаментом 14 серпня 1716 р. уступила Київському Михайлівському монастирю різні грунти.

Гамалія Данило Михайлович – шляхтич. 1728 р. купив ліс у священника преображенського Григорія Яковича. Міщанин новосанжарський (1732), значковий товариш Полтавського полку (? – 1739 – 1740). 1737 р. під час татарського нападу втратив частину документів на ліси. Д.: Пелагея NN, вдова значкового товариша у 1740 р., мала двір і 2 посполитих в Новосанжарові.

Гамалія Іван Андрійович (1699.6.12. – 1766) – син бунчукового товариша. Вів суперечку за спадщину брата Григорія з його вдовою (1748). Бунчуковий товариш в Стародубському полку (1720–1758). Наказний полковник Миргородський по ордеру гетьмана (1751–1752). Абшитований бунчуковий товариш (з 1758). Генеральний суддя (бл. 1762). Бунчуковий товариш у Стародубському полку, його «сказка» датована 1761 р. Згідно неї народився, як розповідав йому батько, 6 грудня 1699 р., але справки немає бо в тих роках метрик не було. Призначений «купно» з двома рідними братами Василем і Григорієм гетьманом Скоропадським в бунчукові товариші на місце їх батька Андрія Гамалії у 1720 р. Володіння: д. Чехівка 7 малогрунтових дворів, 8 людей в «расходах», 2 вибули, мав двір і шинок у с. Семенівка Конотопської сотні та приїзжий двір у Глухові, шинок у с. Крутьки, приїжджий у с. Сарі і 2 підданих. (1747). Д.: 1) Марфа Іванівна Анненкова, донька полковника. 2) Ганна Іванівна Бороздна, донька бунчукового товариша. У 1-му шлюбі за графом Гаврилом Івановичем Владиславичем-Рагузинським.

Гамалія Іван Іванович (? – ран. 1762) – бунчуковий товариш в Лубенському полку, присягнув у 1741 р. Мав підданих в Лохвицькій сотні в с. Пісочок малогрунтових 1 двір на 2 хати, убогих 9 дворів в них 13 хат, 5 бездвірних, 4 кінних і 2 піших підсусідка, житловий двір та 7 дворів найманих людей та в д. Коновій убогих 7 дворів на 7 хат та 5 бездвірних та житловий двір і шинок (1747). У 1755 р. захопив землі у с. Пісочки Глинської сотні, куплені козаком Лохвицької сотні Стефаном Жретовським. Його син Андрій 1762 р. склав присягу в Янишпільській сотні.

Гамалія Іван Михайлович (від 1-го шлюбу) – син генерального військового осавула. Служив з початку 1704 р. під Любарем, потім під Полтавою, півроку у Білій Церкві, потім гетьманом Скоропадським від-

пущений був у Гамаліївку, а батько залишився і був до закінчення шведської баталії 1710 р. Ходив під Кам'яний Затон і був там чверть року в 1714. У 1719 був у Києві при гетьмані Скоропадському. Став сотником лохвицьким і тоді в 1721 р. ходив на каналну роботу з полковником Марковичем під командою чернігівського полковника Полуботка і там був рік. У 1723 р. був на Коломаці в команді покійного Данила Апостола півроку. У 1724 р. ходив за наказного полковника лубенського в низовий сулацький похід в команді полковника гадяцького Михайла Милорадовича, а «...когда пришли к Царичанці то покійний п. Милорадович сам пошел водою а мене вручил всю команду і велел ити луговою стороною к Астрахани а в Астрахане в Сулаке і тамо жил полтора года». Сотник лохвицький (1721–1727), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1727, універсал 30.09.1735 р. – 1750). У 1727 р. за гетьмана Апостола асигнований в осавули генеральні «...і в Глухові определен для отправления дела где і прожил немало». У 1733 р. з Глухова гетьманом відправлений до Москви де прожив півтора року. Був у польському поході в команді генерального обозного Якова Лизогуба, за наказом якого віддав генеральною військовою артилерією і обозом, у 1736–1737 рр. був у комісії при царичанському магазині, наглядав за миргородському і полтавському полкам провіантом, у 1738 р. відправлений для купівлі провіанту, в 1739 р. стежив за висилкою в похід козаків, волів і погоничів. Був посланий у Чигриндубраву, потім у хотинському поході, після якого прибув у Переяслав до Румянцева і був призначений від ГВК в комісію по відправці волів з Переяславського полку, потім був з командою під Білою церквою у команді Лисенка. Мав 21 двір (1744). Д.: 1) Євдокія N Лизогуб. 2) NNN.

Гамалія Іван Осипович (1741 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1761 р., 6 липня 1761 р. отримав від гетьмана звання військового товариша. Абшитований бунчуковий товариш (з 1772.20.12.). Мав 333 підданих в 3 селах і 1 слободі. Д.: княгиня Феодосія Іванівна Єлеська, донька капітана флоту.

Гамалія Микола Іванович (1734–1775) – військовий товариш. Володів с. Борщовим. Д.: Ганна Луківна Маркович, донька бунчукового товариша.

Гамалія Михайло (Іванович?) (? – ран. 1661) – власник с. Безсали, значний військовий товариш Лубенського полку. Д.: Васса NN, проживала у Яблунові Лубенського полку.

Гамалія Михайло Андрійович (? – 1660 – 1724) – син генерального осавула, військовий товариш (? – 1688 – ?). Сотник лохвицький (1690–1693), у 1692 р. був гетьманським посланцем до Москви. Значний військовий товариш (1689–1690) (1693–1701), 1689 р. супроводжував гетьмана до Москви. 18 серпня 1693 р. отримав с. Безсали у Лохвицькому ключі і млин Нейжалів на греблі в с. Ручках на р. Сулі. 13 грудня 1694 р. гетьман Мазепа підтвердив за ним с. Івахники. Генеральний бунчужний (1701–1703). Бунчуковий товариш. Наказний полковник

полтавський (1705). Генеральний хорунжий (1707). Генеральний осавул (1707–1709). Військовий товариш (1709–1712). За підтримку Мазепа утримувався кілька років у Москві (з 1712). Д.: 1) NNN. 2) Меланія Омелянівна N (? – між 21.04. і 15.06.1732). У 1-му шлюбі за Самоїловичем. Після смерті 2-го чоловіка отримала дозвіл виїхати з Москви до матері в Суми.

Гамалія Михайло Герасимович (? – 1612 – 1662) – у польковому товаристві черкаському (1649). З якихось причин (мабуть, антитатарська позиція) став противником Юрія Хмельницького і прибічником Сомка. Мабуть, на козелецькій раді був обраний генеральним суддею. У 1662 р. Сомко призначив «старшим» в місто Черкаси. З нашої точки зору не полковником, а старшим над козацькими формуваннями. Був він у цей час генеральним суддею. Відповідно, вважаємо, що попередньо був і суддею полковим черкаським. Захоплений у Черкасах прибічниками Юрія Хмельницького, привезений до Чигирини і розстріляний. Д.: Ганна NN.

Гамалія Михайло Іванович (1746 – ?) (від 1-го шлюбу) – бунчуковий товариш (? – 1768 – 1779). Мав двір у Стародубі: 2 житлових покоїв, 1 людській, 1 комора, 1 погріб походний дерев'яний, в дворі жив грек Микола Корабеля 65 років. Двір дістався батьку Михайла померлому судді генеральному Івану Гамалії від полкової стародубської канцелярії по справі 1754 р. з абшитованим полковим осавулом Стефаном Якимовичем за спірну суму 180 карбованців. Колезький асесор (з 1779). Д.: Катерина Григорівна Борозна, донька бунчуков ого товариша.

Гамалія Михайло Осипович (1743 – 1788 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1767), через глухоту та сліпоту абшитований полковий хорунжий (з 1767). Мав 45 хат підданих (1782). Д.: Варвара Миколаївна Троцина, донька бунчукового товариша.

Гамалія Мойсей – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1747 р. в Пирятинській сотні підданих в с. Архетовці (?) убогих 10 дворів на 16 хат та 1 бездвірна.

Гамалія Олександр Михайлович (? – 1720 – 1751 – ран. 1762) – син осавула військового генерального, бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.11.09. – 1751 – ?). У 1739 р. був у поході до Дністра при ГВА. Присягнув у 1741 р. Мав 17 дворів (1744), в Лохвицькій сотні у с. Безсале посполитих 1 двір малогрунтових не могучих, 1 тяглих, 2 піших убогих. мав у Лубенському полку в Пирятинській сотні у с. Малі Типці підданих посполитих 6 дворів тяглих убогих та 4 піших (1745). Д.: (1719) Гафія Луківна Свічка (? – ран. 1735), донька бунчукового товариша.

Гамалія Осип Михайлович (від 2-го шлюбу) (? – ран. 1760) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.18.09. – 1745 – ?). У 1742 р. мав суперечку за хутір Усторочевський з священником с. Западинець Лохвицької сотні Корнилом Петровим. Присягнув у 1741 р. Мав 40 дворів (1744), в Лохвицькій сотні у с. Безсале посполитих 1 двір малогрунтових не могучих, 5 тяглих, 17 піших убогих (1745), с. Безсале малогрунтових посполитих 3 двори на 6 хат, убогих

17 дворів в них 26 хат та 8 бездвірних хат, двір житловий та 9 дворів найманих людей, шинок та шинок у с. Харківці (1747). Д.: Єфросинія NN. За нею в хут. Янишпольському 3-ї Лохвицької сотні 10 хат (1760).

Гамалія Петро – бунчуковий товариш.

Гамалія Степан Михайлович (від 1-го шлюбу) (? – 1729) – значний військовий товариш (? – 1723), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1723–1727), У 1723 р. їздив від наказного гетьмана Полуботка до Москви з проханням про обрання нового гетьмана. 1724 р. складав ревізію Гадяцького полку, у 1725–1726 рр. був в сулацькому поході. Сотник лохвицький (1727–1729). Володів с. Івахниками. Д.: Тетяна NN, 4 листопада 1729 р. отримала разом з дітьми гетьманський універсал на с. Івахники. Мала 30 дворів (1744).

Гамалія Стефан – бунчуковий товариш (1751, патенту не пред'явив).

Гамалія Федір Данилович (? – 1720 – 1762 – ?) – з 1737 р. співак при імператорському дворі, абшитований придворний співак, значковий товариш Полтавського полку (1747.22.10. – 1761.2.10. – ?). Мав двір і підсусідків у Новосанжарівській сотні.

Гамалія Федір Михайлович – син осавула військового генерального. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.18.09. – 1751 – ?). У 1744 р. разом з Йосипом і Василем Гамаліями та Іваном Себастьяновичем захопили пашні, сіножаті та ліси козаків с. Жабок. Мав Лохвицькій сотні у с. Вербиниці (де сам мешкав) посполитих 18 тяглих, 17 піших убогих дворів, с. Голюнках підсусідків 10 дворів піших убогих (1745), в с. Вербиниці разом з вдовою Феодорою Дмитрашковою убогих посполитих 51 двір в них 62 хати та 18 бездвірних хат, 1 піший підсусідок, ще його двір житловий та 6 дворів найманих людей, двір приїзджий у с. Голюнках та хутір (1747). Д.: Ганна Іванівна Білич, донька військового товариша.

Гамалія Яків Олександрович (1731–1795) – службу розпочав з 1757 р. у Лубенському полку, купував коней для армії, полковий комісар, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р., бунчуковий товариш у Лубенському полку (1766.13.01. – 1783.25.08.). Разом з військовим товаришем Миколою Івановичем Гамалією побив поручика Дмитра Радулова (1762). У 1769 р. на його двір напали невдоволені козаки с. Малютинці І Пирятинської сотні, за що потрапили під арешт до лубенської в'язниці. Д.: Катерина Семенівна Мандрика (1740 – 1790).

Ганджа Василь – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався в армійській обер-офіцерський чин.

Ганджа Федір Ничипірович – покозачений шляхтич. Значний військовий товариш (1703).

Ганджа Н – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в 2-й полковій сотні.

Гапон Федір – товариш полку Чернігівського (1673). Купив разом з чернігівським жителем Федором Сущенком дім в Чернігові у жительки с. Пісок Феодосії Іванихи.

Гапоненко Олексій – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Бочарного.

Гапонов Нестор Семенович (1737 – ?) – син сотенного отамана, військовий товариш Ніжинського полку в абшиті (1787), житель с. Сосновки. Д.: Тетяна NN, донька значкового товариша.

Гаращенко Іван (1746 – 1783 – ?) – служив з 1761 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?). Брав участь в походах пруському та задніпровському кримському.

Гарбуз Євстрат Карпович – абшитований військовий товариш (1788), мешканець с. Конятина Сосницької сотні. Д.: Євдокія NN, донька різночинця.

Гарбуз Єлисей Денисович – військовий товариш.

Гаркавий Матвій Васильович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Гаркуша Григорій Філонович – син сотника корсунського. Військовий товариш. Родоначальник миргородської гілки. Його нащадки внесені до VI частини родовідної книги дворян Київського намісництва 21 жовтня 1786 р.

Гаркуша Григорій Філонович (? – 1629 – 1663 – ?) – у 1662 р., будучи полковником бориспільським, привласнив «виморочний» хутір у Требухові. Сотник бориспільський (? – 1661 – 1663). Військовий товариш.

Гаркуша Іван Іванович – значковий товариш Миргородського полку.

Гаркуша Омелян Пантелеймонович – син сотника 1-ї Миргородської сотні, полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (1781.05. – 1786 – ?).

Гаркуша Тимофій – запорожець, курінний отаман Титарівського куреня. Оселився з дружиною в Старих Санжарах (1756). Абшитований значковий товариш Полтавського полку (1759). Проживав у с. Мачухах 2-ї Полтавської полкової сотні.

Гаркуша Федір Ничипірович – син сотника наказного, з 1760 р. сотенний отаман баришівський Переяславського полку. Скупив чималі володіння в сотні. Військовий товариш (з 13.01.1781).

Гармаш Василь – значковий товариш Ніжинського полку (1736). Мав 5 підсусідків у Борзні.

Гарнага Кіндрат Дмитрович – батько козачого звання на приступі під Азовом потрапив у татарський полон. Козак Чигириндубравської сотні, був у битві під Полтавою. Військовий товариш «за держание ... надлежащих до скарбу войскового доходов с полку ... и за оказанние приращения зборов до скарбу войскового казни» (1742. 11.12. – 1757 – ?). Мав у м. Чигириндубраві Лубенського полку житловий двір, 1 підсусідок у його хаті жив (1745).

Гарновський Антін (1721 – 1775 – ?) – бунчуковий товариш у Стародубському полку, його «сказка» датована 1761 р., перейшов з польської області у 1751 р. Одружився з вдовою бунчукового товариша Даровського, прийняв православну віру, і вступив на службу, у 1751–1754 рр. був у комісії бунчукового товариша Якова Тарнавського, 31 травня 1754 р. отримав від гетьмана чин бунчукового товариша. У

1764 р. мав у Новоміській сотні володіння у с. Кулагах посполитих дворів 48, хат 48, бездвірних 5. Д.: (1754) Ирина Михайлівна Мокрієвич (1722 – 1779 – ?), вдова Петра Івановича Даровського. Мала володіння в хут. Княж.

Гафтаренко Федір Степанович – син городового переяславського отамана (1725–1738), онук Максима Яновича Гафара, який у 1686–1699 рр. був крамарем переяславським і скупив навколо міста значну кількість ґрунтів. Всі купчі діда і батька у 1767 р. підписував Федір. значковий товариш Переяславського полку (? – 1743 – 1758 – ?), возний підкоморського суду Золотоніського повіту Мешканець с. Циблі. Ще у 1743 р. він продав предківські володіння в Піщаній своєму двоюрідному брату священику піщанському Івану Петровичу Чайковському. Д.: 1) (1772) Феодосія NN, донька козака, діти: Клим (18 р.), Іван (12 р.), Матвій (8 р.), Олексій (6 р.). 2) (1775) Євдокія Петрівна Кандиба, донька сотника піщанського. Відомі його діти від 2-го шлюбу у 1790 р.: Максим (16 р.), Іван (14 р.), Василь (11 р.), Пелагея (13 р.), Олександр (8 р.), Катерина (5 р.).

Гацук Стефан Якович (бл. 1707 – 1763 – ?) – син козака, службу розпочав з 1722 р., учасник коломацького, кримського і азовського походів. Значковий товариш Ніжинського полку за агестатом генерал-фельдмаршала графа фон Лесія (1735 – 1741). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, у 1737 р. очаківському, у 1738 р. кримському походах. Військовий товариш (1741 – 1763 – ?). 1743 р. надав позику до військового скарбу 50 копійок. Мав житловий двір у Конопі (1748).

Гвоздик Лаврін Федорович – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1752 – раніше 1757). Мав житловий двір у с. Сосновій Яготинської сотні. Д.: Марина NN, мала у Переяславі 1 двір підсусідків піших (1750).

Гвоздик Микола Федорович (? – ран. 1757) – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку.

Гвоздик Петро Лаврінович – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Гвоздик Петро Федорович (? – 1761) – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку. 1761 р. значковий товариш Леонтій Загорулько продав ґрунти з торгів у с. Сосновій колодника Василя Риби, який вбив Петра Гвоздика.

Гвоздик Степан Миколайович (1738 – 1768 – ?) – значковий товариш Переяславського полку після смерті батька (1757–1768). 1768 р. просив абшит, скаржився на полкового канцеляриста, який записав його в рядові козаки. Д.: Параска Яківна Загорулько (1732, с. Ветове – 1768 – ?), донька значкового товариша.

Гвоздик Федір (? – ран. 1733) – отаман курінний с. Соснового Яготинської сотні (1726), козак 4-ї статті, значковий товариш. Був заможним і на заробітку до нього приходили навіть козаки з сусіднього Київського полку (Остерська сотня).

Гегел Йосип – значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – ?).

Гегела-Олексієнко Василь – козак, значковий товариш Полтавського полку (1732.19.09. – 1755 – ?). У 1736 р. кримському поході. Мав двір у Переволочній. У 1749 р. вів тяжби з бунчуковим товаришем Петром Павловським. У 1751 р. запорозьці захопили його товари. У 1754 р. його дім був звільнений від постоїв і від служб у мирний час через використання розвідувальних роботах в Криму. Відомий як професійний розвідник у кримських володіннях.

Гей Назар – значковий товариш Гадяцького полку (1735), в поході не був. Мав 1 двір, на якому 1 хата.

Генбач Микита (1718 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1740 р., хорунжий сотенний голтв'янський (1743–1765), отаман сотенний (1765–1782), військовий товариш Миргородського полку (з 22 вересня 1782).

Генбач Омелян (1727 – ?) – службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Генбач Петро – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Генбач Степан Терентійович – службу розпочав з 1760 р., абшитований військовий товариш Миргородського полку (? – 1776 – 1779 – ?). 26 квітня 1776 р. продав свій двір у Голтві за 200 карбованців вдові підкоморія Андрія Остроградського Марфі Піковець. Проживав у Городищі.

Генваровський Андронник Костянтинович – син сотника кролевецького, значковий товариш

Генваровський Євлампій Костянтинович – син сотника кролевецького, значковий товариш

Генваровський Костянтин Андрійович (? – 1685 – 1738) – шляхтич, сотник кролевецький (1715–1719), військовий товариш (? – 1722 – 1723 – ?), сотник кролевецький (? – 1724 – 1738.8.07.). Вів майнові суперечки (1717–1726). В 1717 р. звернувся з проханням заборонити священику Стефану будувати шинок в с.Бистрику. У 1722 р. посланий у Переяславський полк збирати медову десятину. У 1731 р. за брехливий донос на нього публічно покарані отаман Ілля Каменський і війт Іван Ніжинець. У 1736 р. знаходився під караулом у Глухові. В 1737 р. брав участь в очаківському поході. Загинув у кримському поході під час битви при Гайман-долині

Генваровський Яків Костянтинович – син сотника кролевецького, значковий товариш

Герасименко N – значковий товариш Миргородського полку (1774.7.05. – ?)

Герасименко N – значковий товариш Миргородського полку, абшитований 10 травня 1773 р.

Герасименко Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1735), в поході був син Максим, повернувся у 1735 р. Жили в Опішні на одному дворі в одній хата.

Герасимов Ілля – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (1768 – 1774 – ?). Д.: Євдокія NN, донька священика.

Герасимович Петро – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1762 – 1763 – ?), осавул полковий (? – 1781 – 1788 – ?). Мешканець глухівський. Д.: Марія NN, донька грека.

- Гербаневський** Омелян – значковий товариш Лубенського полку.
- Гергель** Григорій (1748 – ?) – з різночинців. Службу розпочав з 30 квітня 1761 р., канцелярист Роменського суду земського (з 1 січня 1766), возний роменський (з 1 січня 1770), військовий товариш (23 травня 1779). Бурмістр роменський (1782), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 30 підданих у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Марфа Федорівна Селастяник, донька значкового товариша.
- Гергель** Іван Сергійович (1732/1734 – ?) – службу розпочав з 17 липня 1748 р., значковий товариш (з 1773.28.09.), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1781.31.12. – 1788 – ?), мав 21 підданого в Сенчі. Д.: Ірина Карпівна Луценко, донька значкового товариша Гадяцького полку.
- Гергель** Макар (1745 – ?) – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш (1773 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 10 підданих в Сенчі. Д.: Євдокія Семенівна Овдінко, донька козака лохвицького.
- Гергель** Павло (1758/1762 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 6 вересня 1772 р., полковий канцелярист (з 10 листопада 1778), значковий товариш (з 9 березня 1781), абшитований військовий товариш Лубенського полку (з 24 квітня 1782), поручик у відставці (1788). Д.: Марфа N Воротиляк, донька військового товариша.
- Гергель** Семен (1752 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?).
- Герцик** Григорій Павлович (? , Полтава – 1739 – ?) – син полтавського полковника. Один рік навчався у КМА. Наказний полковник полтавський (1705). Пішов з Мазепою з свого дому в Полтаві до Бендер. Генеральний осавул (1711–1719) у гетьмана Орлика, проживав у Стокгольмі. У 1719 р. захоплений у Польщі і утримувався у Петропавлівській фортеці. Звільнений у 1735 р. Бунчуковий товариш у Полтавському полку. Повернувся в Україну 1739 р. Д.: Настасія Василівна Громика (? – 1732).
- Герцик** Павло Семенович (? , Полтава – 1666 – бл. 1701) – писар полковий полтавський, полковник полтавський (1675–1676), товариш полку Полтавського (1676), полковник полтавський (1677), (1683–1687), (1691–1695). Значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана до Москви. Про нього згадував В.Кочубей: «И мні судіи, на писарстві будучом генеральною, без жадное от мене причины, чинил пан Павел Герци много зла, под час Петрика, первы на Запороже отсели забіглого, а потом з Запорожа до Крыму удавшись, прелестно оставши он полковником полтавским по пану отцу моем, чинив на пагубу мою головную, натягаючи изміни порученіе, же будто я того Петрика в тот побіг выправил». Отримав універсал Мазепи на володіння селами Вакулинці, Яківці, Стасівці, Василівку. Остання згадка про нього – участь у штурмі Кезикермена у 1695 р. Значний і заслужений товариш Полтавського полку (? – 1699.07. – ?). В Корсуні мав двір і маєтність.
- Гершун** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1742).
- Гершун** Іван (1731 – 1764 – ?) – службу розпочав з 1750 р., військовий товариш Миргородського полку (з 1760). Разом з братом Лукою володів трьома хуторами у Хорольській сотні.
- Гершун** Йосип – значковий товариш (? – 1741 – 1752 – ?), мав двір, хутір і підданих у Хорольській сотні Миргородського полку.
- Гершун** Лука (1738 – 1783 – ?) – службу розпочав з 20 березня 1757 р. значковим товаришем, військовий товариш Миргородського полку (з 12 червня 1760 р.).
- Гершун** Стефан (? – ран. 1758) – значковий товариш Миргородського полку (1733 – 1752 – ?), полковий зборщик (1751). В Хорольській сотні мав 4 підсусідків (1739). Д.: Варвара NN (? – 1758 – ?).
- Гегун** Василь Максимович (? – ран. 1783) – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Нащадки жили у с. Лобках.
- Гегун** Іван Максимович (1717 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?) в Погарській сотні. Нащадки жили у с. Лобках.
- Гегун** Максим Іванович – син шляхтича, отаман городовий погарський (? – 1709.12. – 1712.10. – ?), сотник наказний погарський (1711, 1712, 1716, 1718, 1719, нак.), значний військовий товариш (1713), отаман городовий погарський (? – 1715.06. – 11. – ?), (? – 1717.12. – 1719.05. – ?), сотник наказний погарський (1723, 1724, нак.), значковий товариш Стародубського полку (? – 1731 – 1732 – ?). Гетьман Скоропадський надав універсал на маєтність. 1731 р. разом з Іваном Красовським, Кирилом Коноваленком скуповував ґрунти у посполитих с. Суворов. Мав у 1737 р. у с. Суворов Погарської сотні 1 підсусідка.
- Гефтенко** Яким (1744 – 1783 – ?) – служив з 1772 р., військовий товариш Гадяцького полку (1774 – 1783 – ?), був у кримському поході.
- Гзовський** Павло – військовий товариш. Його онук Петро Петрович (1739 – ?) був священиком у с. Рубіжному, а Григорій Петрович (1747 – ?) священиком с. Лакогомобуві на Топальщині.
- Гзовський-Макаревський** Макар Павлович – військовий товариш.
- Гиня** N (? – ран. 1735) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Настасія NN, у 1735 р. мала двір у м. Ромнах, який був звільнений від постойв.
- Гирчич** Іван Степанович – військовий товариш Полтавського полку. Гирченко Грицько був козком Решетилівської сотні в 1718 р.
- Гладкий** Іван Іванович (1742 – ?) – службу розпочав 26 березня 1759 р. значковим товаришем. Занесений до II частини родовідної книги, при чому вказав «но в какой службе и чинах находились, имели ль какой у себя герб осавшись по смерти своих родителей в малолетстве знать не могу». Корнет у відставці (1788), мав 8 підданих в м. Вороніжі. Д.: Тетяна NN, донька священика. Мали синів Григорія, доньок Феодосію, Ганну, Євдокію, Тетяну, Глікерію.

- Гладкий-Гладковицький** Андрій Гнатович – син військового товариша Канівського полку, значковий товариш Чернігівського полку.
- Гладкий-Гладковицький** Василь Гнатович – син військового товариша Канівського полку, який у 1676 р. отримав універсал наказного полковника переяславського Івана Берла на володіння в сотнях Бубнівській і Леплявській як «власному посессору и наследнику добр дедовских». Ці володіння документ називає також Лизогубівськими. Отримав у 1713, 1715, 1718, 1729 рр. підтвердження на ці ж володіння від різних урядовців отримав, якого у 1713–1715 рр. бачимо товаришем Чернігівського полку, а 1729 р. – священником пречистенським седнівським. Йому належала половина млина бунчукового товариша Василя Лизогуба на р. Снові біля с. Дирчин. Всі предківські володіння в сотні У 1753 р. були продані його синами священниками Прокопом і Гнатом Гладкими бунчуковому товаришу Якову Івановичу Лизогубу за 1000 карбованців.
- Гладкий-Козаченко** Гнат Матвійович (? – 1650 – ран. 1676) – син миргородського полковника. Військовий товариш і обиватель канівський, отримав універсал гетьмана Івана Брюховецького від 8 січня 1668 р. на побудовані ним самим млини на р. Цибли в Липлявах і Келеберді. У 1673–1675 рр. сотник леплявський. Д.: Пелагея Іванівна Лизогуб (? – 1655 – 1698 – ?), у 1691 р. Мазепа на прохання чернігівського полковника Якова Лизогуба ствердив універсалом право володіння млином на р. Цибли вдові і дітям сотника Гната Гладкого (кривного Якова Лизогуба).
- Гладуценко** Борис Васильович – значковий товариш Ніжинського полку.
- Глембоцький-Голубовський** Лука Захарович – з шляхти, батько вийшов у Гетьманщину. Абшитований значковий товариш Стародубського полку (1787) Проживав у с. Знобі Новгородської сотні. Д.: Пелагея Петрівна Тарнежевська, донька священника знобівського. Мали синів Дем'яна, Василя, Івана, Петра, доньок Ксенію і Мотрю.
- Глинський** Василь (? – ран. 1782) – значковий товариш Чернігівського полку.
- Глинський** Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у Новомиській сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Глинський** Йосип Федорович (1741 – ?) – службу розпочав з 1760 р., райця, казначей Чернігівського повіту (1782), міський голова чернігівський (1784). Військовий товариш Чернігівського полку (1782.2.09. – 1790 – ?), казначей Чернігівського повіту (1790). Мав 72 підданих в одному селі і 1 «деревне». Д.: Настасія Василівна Хорошкевич, священник с. Орлівки.
- Глібов** Сава Якович (1745 – ?) – шляхтич гербу «Погоня польська» змінений. військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?) у Чернігівському полку. Д.: Тетяна NN, донька священника. Мали синів Андрія, Прокопа, Василя, доньок Уляну, Мотрю, Марію.
- Глоба** Андрій – значковий товариш (1750–1758). У 1752 р. разом з Данилом Глобою мав 4 сім'ї підданих у 1-й полковій Полтавській сотні (с. Петрівці).
- Глоба** Андрій (? – 1682 – 1712 – ?) – значковий товариш Полтавського полку.
- Глоба** Василь – підписок полковий полтавський, слугитель ГВК, писар сотенний білицький (1759 – 1763 – ?), значковий товариш Полтавського полку. Д.: Марфа Микитівна Мороз, донька писаря суду полкового.
- Глоба** Григорій – значковий товариш Полтавського полку 1750–1755 р., мав двір і підсусідків у с. Петрівка.
- Глоба** Данило Андрійович (1713–1761) – служив з 1736 р. з двоюрідним братом своїм Самійлом Глобою при Полтавській полковій канцелярії. Був у походах, виконував доручення. За служби предків з рядових козаків 1-ї полкової сотні 28 листопада 1736 р. полковником Кочубеєм включений в «пятидесятне число товариства значкового», універсал же на чин отримав лише 29 травня 1758 р. Значковий товариш (1736 – 1751 – ?). У нього брати Іван (1736 – 1762 – ?) і Яків, всі троє отримали чин значкових товаришів «за служби предків» (1736.28.11.). Жили в одному дворі нерозділені.
- Глоба** Іван (1751 – ?) – службу розпочав з січня 1756 р., канцелярист військової канцелярії Запорізької Січі (з 1 січня 1760), підписок Самарської паланки (з 29 січня 1762), значковий товариш Полтавського полку (з 1763).
- Глоба** Іван Андрійович – за служби предків з рядових козаків 1-ї полкової сотні 28 листопада 1736 р. полковником Кочубеєм включений в «пятидесятне» число товариства значкового. Мав у 1743 р. з Опанасом та іншими братами 5 підсусідців в с. Петрівці та 5 в іншому селі. Значковий товариш Полтавського полку (1736 – 1762 – ?). Д.: Марія Дмитрівна Лисянська, донька козака опішнянського Гадяцького полку.
- Глоба** Опанас – виборний козак петровський (1735), разом з Яковом «имеет мельницю на реце Ворскле о пол кола ступного, винокурню о одном котле, пел пятнадцатеро, волов шест, полю на сорок четвертий с покосу на сто возов лесу на десят рублей коров пят овец пятьдесят коний трое кобил двое». Значковий товариш Полтавського полку 1738–1750 р, мав підсусідків у с. Петрівці з братами і «свойственниками».
- Глоба** Самійло (? – ран. 1743) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1737 – ?). «Имеет мельницю о одном коле на реце Ворскле винокурню о едином котле пчел десят волов шест пою на двадцат четвертий сенокосу на пятьдесят возов лесу на пят рублей коров три овец тридцат копей две». Д.: NNN, у 1752 р. мала одну сім'ю підданих у 1-й полковій Полтавській сотні. Вдова, мала шинок в Петрівці.
- Глоба** Федір (1737 – ?) – службу розпочав 5 червня 1751 р., значковий товариш Полтавського полку (з 30 червня 1763).
- Глоба** Яким – значковий товариш Полтавського полку (1762).
- Глоба** Яків Андрійович – за служби предків з рядових козаків 1-ї полкової сотні 28 листопада 1736 р. полковником Кочубеєм включений в «пятидесятне» число товариства значкового. «Имеет поля на три

чверти, сенокосу возов на п'ятнадцять, лесу за шість рубли волон чотыри овец двадцат коров три кони двоох». Значковий товариш Полтавського полку (1736–1755). У 1752 р. разом з Григорієм Глоба мали 2 сім'ї підданих у 1-й полковій Полтавській сотні. Мав двір у с. Петрівці.

Глоба-Михайленко Петро Данилович (1737 – ?) – служив в ГВК з 1757 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1759 – 1760). З 18.10.1760 р. військовий товариш Полтавського полку. Його предки: дід померлий полковий полтавський обозний Лаврентій Микитович та батько сотник орлянский Данило Лаврентієв вірно служили, були в походах, батько вбитий гайдамаками.

Глоба-Михайленко Петро Лаврінович (1738 – ?) – службу розпочав 1756 р., військовий товариш (1757 – 1767 – ?), мав двір у Полтаві (1759).

Глоба-Михайленко Данило Лаврінович (1707 – 1790 – ?) – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Полтавського полку (1736.28.11. – 1743), мав двір у Полтаві, мав хутір під Полтавою (1743), військовий товариш «за служби діда його обозного полкового полтавського і його самого з 1736 р. в воскових походах исправление» (1743–1749), не мав дворів (1744). Сотник орлянский (1749.12. – 1757). Подав позов до ГВС на полковника полтавського Василя Кочубея про непризначення його сотником і вимогах хабарів, а в результаті неправомірної постановки сотником орлянським свого служника Григорія Теля. Мав хутір на Правобережжі біля Орла (1747). У 1756 р. вів суперечку за млини під с. Ханделіївкою Кишенської сотні з бунчуковим товаришем Петром Павловським. Абшитований значковий товариш (1788). Проживав у Зіньківському повіті, мав 175 підданих у 1 «деревне». Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ірина NN, донька священика. Мали синів Петра (священик), Павла, Федора, Микиту, Корнила, доньок Маринці і Мотрю.

Глоба-Михайленко Максим Лаврінович (1685 – 1762 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734.13.05.), полковий хорунжий полтавський (2-й, 1734 – 1745, 1-й, 1745–1761). Мав хутір під Полтавою (1735). В його «сказці» від 8 січня 1762 р. відзначалася участь в польському (1735), перекопському (1736), очаківському (1737) походах. У 1738 р. знаходився в «предосторогах» від ворога. У 1739 р. в хотинському поході. Абшитований полковим осавулом (з 5 жовтня 1761).

Глуз Андрій – значковий товариш Київського полку.

Глузд Василь Шапочник – міщанин можний козелецький (1737), зборщик Київського полку (1740), значковий товариш (1741).

Глуховець Федір – сотник хорольський (? – 1713 – 1715). У 1723 р. проживав у Хоролі, де мав родичів. Значковий товариш Миргородського полку (? – 1723 – 1732 – раніше 1738). Мав хутір під Хоролом. У 1738 р. у дворі жила його вдова.

Глуховець Яків Дем'янович (? – 1663 – 1703 – ран. 1705) – шляхтич, глухівський мешканець. 25 липня

1684 р. отримав гетьманський універсал на слободу Годуновку, при його власному млині на р. Ясмань. Посланий гетьманом в німецькі краї для розвідки про війну турок і цесаря (1685). Гетьман направляв до Цесарії (1686), а також до польського гетьмана Яблоновського для розвідки (1688). Військовий товариш (? – 1684 – 1689 – ?), гонець гетьманський до Москви (1688, 1689). Отримав універсал Мазепи на ґрунти (1703.17.06.) між Гирином і Орловкою, а також млин в три кола на болоті Сонному, а потім універсал його дружині з дітьми 8 березня 1705 р. Д.: Марія Іванівна N (? – 1675 – 1707 – ?)

Глушак N – військовий товариш (1781). Мешканець стародубський. Мав спільний з військовим товаришем Гурановським хутір у 1-й полковій сотні з двома винокурнями.

Глушановський Василь Іванович – син значного військового товариша. Військовий товариш. Тримав с. Миколаївку на Борзенщині. Надану його батькові від Юрія Хмельницького.

Глушановський Гаврило Васильович – син військового товариша. Військовий товариш.

Глушановський Гаврило Васильович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку

Глушановський Іван – значний військовий товариш. 1660 р. Ю.Хмельницький надав маєтність при с. Поповці і Миколаївку на Борзенщині. 1728 р. с. Миколаївка була підтверджена універсалом гетьмана Апостола за його нащадками.

Глушановський Сидір Якович (1745 – 1787 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Зіновія NN, донька дворянина. Мали синів Тимофія, Лавріна і доньку Параску.

Глушановський Яків Прокопович (1717 – ?) – військовий товариш (1787), мешкав у с. Миколаївці, де мав 36 підданих. Д.: Меланія N Динник, донька осавула сотенного. Мали синів Мойсея, Сидора, Павла, Івана.

Гнатович Йосип – шляхтич, військовий товариш (1703). В червні 1703 р. купив двір і плець козака і жителя мохоновецького, а на той час вже білоколодязького.

Гнилозуб Хома Михайлович (? – 1678) – військовий товариш Ніжинського полку. Сотник батуринський. В серпні 1670 р. від гетьмана Ігнатовича їздив до Москви, в січні 1671 р. знову був там. Осавул полковий ніжинський. Загинув у чигиринському поході. Д.: Євдокія NN, вдруге вийшла за полковника охочекомонного Григорія Пашковського.

Говаляський (?) Іван Яковлев – значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.

Говоруха Трохим (1748 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Маріамна Осипівна Литвиненко, донька значкового товариша.

Гоголь Андрій – значковий товариш Чернігівського полку, мав підданих у с. Голубчич Роїської сотні (1753).

Годи́ло Андрій – запорізький козак. З 1737 р. розпочав службу в Ніжинській полковій канцелярії. Полко-

вий канцелярист (з 1740). Возний. Військовий товариш (1782 – 1784 – ?) Д.: Катерина NN, мала у с. Прохор 2 підданих.

Годило-Годлевський Андрій – військовий товариш у Чернігівському полку (1790). Д.: Євдокія NN. Мали сина Федора, полкового писаря (1790).

Голембіовський (Голембатовський) Григорій Леонтійович – службу розпочав з 1765 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1769.10.12. – 1778), військовий товариш (1778.12.12. – 1781 – ?). Мав 7 підданих у с. Машові. Д.: Ганна Савівна Янжул, донька військового товариша.

Голембіовський Іван Степанович – неписьменний. Значний товариш полку Стародубського (? – 1720 – ?). 30 червня 1720 р. отримав гетьманський універсал на с. Засуху. Згідно гетьманського універсалу від 1720 р. володів с. Старою Тростяною. Бунчуковий товариш (1730).

Голембіовський Максим – бунчуковий товариш. Мав у 1737 р. у с. Литовське 5 малограунтових, 1 убогого підсусідка, вибуло 7 підсусідків.

Голембіовський Михайло – абшитований бунчуковий товариш (1756).

Голембіовський Михайло Степанович (? – 1735) – письменний. Товариш у Стародубському полку (? – 1714 – ?), 13 серпня 1714 р. за військові заслуги отримав гетьманський універсал на володіння с. Литовським Новоміської сотні. 29 листопада 1718 р. полковник Жоравка на його прохання звільнив з посади полкового комісара. 15 січня 1721 р. полковий писар Григорій Скорупа продав йому «половицю третини» млина литовського. Значковий товариш (1723), 1 жовтня 1723 р. підписав Коломацькі чолобитні. Значний товариш бунчуковий (? – 1730 – 1735). Був у багатьох походах, а після низового сулацького «до крайнього прийшов убожества, и долгов». 8 липня 1730 р. отримав гетьманський універсал на с. Литовське та другий універсал на надання с. Козарич. У 1735 р. жив у Новоміській сотні. Д.: N Павлівна Дублянська.

Голембіовський Степан – отримав гетьманські універсали: 26 квітня 1705 р. на с. Ківан, а в січні 1708 р. на с. Кневичі. Володів с. Горчаки, частину якого продав господарю гетьманського двору Івану Даровському. Отаман городовий стародубський (? – 1709.04. – 1715). 15 грудня 1708 р. Скоропадський підтвердив попередні надання. Товариш полку Стародубського, значковий товариш (1723). Д.: Килина NN. Після смерті чоловіка разом з дітьми володіла сс. Ківан і Кневич.

Голембіовський Яків (? – ран. 1737) – значковий товариш (1723). Д.: Євдокія Василівна N. Її володіння у 1737 р. у с. Засухи 29, з них 7 вийшли. У 1738 р. за 1000 карбованців продала с. Засуху (Стару Тростань) генеральному бунчучному Семену Галецькому.

Головань Михайло Іванович – з шляхетської родини Мединських, син абшитованого сотенного осавула. Військовий товариш (1787), мешканець с. Шаповаловки. Д.: Параска NN, донька шляхтича.

Головань Михайло Іванович (? – 1770 – 1787 – ?) – син осавула сотенного шаповалівського, значковий товариш (з 1781), житель шаповалівський. Мав 20 підданих в 4 хатах. Д.: Параска Іванівна Саченко, донька сотенного отамана.

Головачевський Петро Якович (1727 – 1783 – ?) – службу розпочав 5 травня 1739 р. козаком Басанської сотні, військовий товариш (1754.19.04. – 1764), сотник березанський (1764.25.05. – 1782). Брав участь у турецькому поході. Мав 30 підданих у с. Басані, 8 у Березані, 4 при хут. Кобизькому Київського полку (1774). Д.: Параска Ісаківна Таращук (1731 – 1775 – ?), донька абшитованого значкового товариша, син Іван.

Головенко (Головін) Федір Петрович – син значкового товариша, військовий товариш (1787). У 1787 р. разом з братами мав 23 нерозділених підданих у с. Собичах. Д.: Ганна NN, донька священника.

Головенко Петро Сергійович (? – ран. 1788) – син отамана курінного, значковий товариш Ніжинського полку (1781) (с. Сопич, поблизу мав пасіку).

Головка Юхим (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?).

Головка Каленик Юхимович – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1751 – ?).

Головка Карпо (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 33 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Дем'янівна Салимовський, донька сотенного хорунжого.

Головка Кіндрат – значковий товариш.

Головка Павло Федорович – син значкового товариша, військовий товариш (1790). Його мати Ганна мала 22 підданих в Прилуцькому полку, а брат Дем'ян служив сержантом у лейб-гвардії Ізмайлівському полку (1790).

Головка Петро Юхимович – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – ?). Проживав у с. Полонному.

Головка Семен Кіндратович – значковий товариш Лубенського полку (1751). У 1757 р. мав суперечку за землю у с. Калинівка з Яковенками Григорієм і Марією.

Головка Сергій Юхимович (1702 – 1790 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1753 – ?), абшитований військовий товариш (1788), мав 33 підданих у с. Полонному Журавської сотні і 1 хуторі. Д.: NNN, донька сотника

Головка Федір Юхимович (? – ран. 1782) – син значкового товариша, запорожець. Значковий товариш Прилуцького полку (з 1759). Д.: Ганна NN (бл. 1708 – 1788 – ?). Після смерті чоловіка мала 22 підданих у 1 містечку.

Головка Юхим – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Головкевич Григорій – знатний військовий товариш (1663).

Головко Гнат (1760 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Мав 126 підданого в Монастирищах Ніжинського повіту. Абшитований військовий това-

риш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Настасія NN, донька священика. Мали сина Олексія і доньку Ганну.

Головня Кіндрат – значковий товариш Лубенського полку. Мав у Роменській сотні в с. Калинівка шинок у 1747 р.

Головня Семен – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1769 – ?) після батька. У 1736 р. був полковим комісаром, у 1737 р. – при слідстві за комісарство, у 1738 р. – у кримському поході. Мав у Роменській сотні у с. Килинівка двір житловий (1745), в різних чолобитних справ при слідству (1751). Через старість і крайню убогість знаходився вдома, в похід не пішов (1769). Мав в Роменській сотні у с. Калинівка 3 двори підсусідків піших убогих (1745), житловий двір і шинок (1747), в с. Житньому шинок (1747). Абшитований значковий товариш (1790). Мав 116 підданих в Роменському повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790), мали синів Григорія – полкового хорунжого, Д.: Марія Осипівна Купчинська, донька військового товариша.

Головня Федір (1749 – ?) – з різночинців, служба з 1766 р., значковий товариш (1775.23.07. – 1781), військовий товариш Лубенського полку (1781.22.11 – 1790 – ?). Мав 56 підданих у 1 селі Роменського повіту. Д.: Євдокія Іванівна Грицай, донька пушкаря ГВА. Дітей не мали.

Головня Федір Ничипорович (? – 1734 – 1755 – ?) – син осавула полкового, козак Глухівської сотні, військовий товариш Ніжинського полку. Його син Дмитро (1756 – ?) мешкав у с. Тулиголовах.

Головченко Яким Михайлович (? – 1629 – 1689) – на початку Визвольної війни входив до козацтва Переяславської сотні Федора Чикмена. Разом з ним були його родичі Григорій і Петро. Став полковником черкаським (? – 1669 – ?) у Петра Дорошенка, потім генеральним осавулом. Пізніше знову повернувся на Лівобережжя. 16 березня 1675 р. гетьман Самойлович затвердив право на млин і хутір у с. Масаліївці Сосницької сотні за колишнім черкаським полковником, який перейшов на Лівобережжя. 25 березня 1686 р. як значний товариш полку Переяславського продав Василю Максимовичу «грунт фолварковій у с. Девичках з гаєм и ставом водяним, на котором для ловлення риби и езки ставить можно» за 40 золотих. І.Мазепа сповіщав до Москви: «я, призывавши к себе в Батурин полчан Переяславских и обявивши им тот ваш царский пресветлого величества указ, утвердилем им полковником совершенный Якима Головченка старожитного Переяславского казака, який сего минувшего лета был по моем повелению Наказным Полковником; который и перед сим мел на себе, Переяславского, и Черкаского, полковничества, а также и асаулства енерального уряды». Полковник Яким Головченко володів на уряд сс. Помоклями, Пологами, Циблями, Леяками 2-ї полкової сотні, сс. Старим і Кальним Воронківської сотні. «За Мазепинога же гетманства полковник переяславский Головченко, купивши при той деревне (Масалаєвка – автори) на реке Убеди в мельника Мартына Массалая мельницу, завладел и людьми

той деревни, по даче Мазепиной, и владел по смерть свою...отдал ту мельницу, при смерти, на поминование за свою душу в монастырь киевопечерский». Його двір в Переяславі перейшов козаку 1-ї полкової сотні Василю Барішівському.

Голод Лука (? – ран. 1764) – значковий товариш Київського полку.

Голуб N – сотенний отаман (? – 1781), значковий товариш (1781.14.05. – ?) Київського полку.

Голуб-Войтенко Михайло – значковий товариш Лубенського полку (1741 – 1747 – ?), проживав у Ромнах.

Голуб-Войтенко Петро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1754 – ?), мешкав у м. Ромнах.

Голубовський Лука – абшитований військовий товариш Стародубського полку (1783). Мешканець погарський. Мав у с. Зюбі 8 підданих. Д.: Пелагея Петрівна Тарнежевська, донька священика зюбовського. Мали синів Дем'яна, Василя, Івана, Петра, Павла, доньок Мотрю і Ксенію.

Голухович Тиміш Євтухович – митний харківський голова, полковий осавул харківський (1704), городничий (1706), полковий старшина (1707), наказний полковник харківський (1711), значний товариш Миргородського полку (1712). Йому тіткою доводилася черниця Хорошівського монастиря (1710) Таїсія. Д.: Феодосія NN.

Голуховський Семен Остапович – в полковому товаристві Миргородського полку (1649), був швагром Василя Золотаренка. Писар полковий миргородський (? – 1658 – ?), кіш вислав до Москви Михайла Івановича Стриджу, Івана Степаненка, Якова Остапенка і Семена Остапенка Голуховського. «Трое з нас – Остапенки і писар, живуть в Миргороді близько Грицькового двору і знають його здавна». Відносно останніх слід відзначити, що це колишні прибічники Матвія Гладкого, які, мабуть, якийсь час вимушені були переховуватися від Григорія Ліницького на Січі. Генеральний писар (1659–1660). Підписав переяславську угоду 1659 р. На корсунській раді 1660 р. склав повноваження генерального писаря на користь Павла Тетері. У 1661 р. «Тетеря зрадив, залишив писарство, поїхав до Польщі, а Семена як і раніше присланий на писарство з Запорога». У грудні 1661 р. очолював козацьку делегацію до Москви. «...обо всех делах... писав в Переяслав к гетьману к Якиму Самку и в Киев. И проведая де то Юрась, за то ево Семена хотел расстрелять». Семен, «покинув жену свою и детей», залишив 29 липня Чигирин і 6 серпня 1661 р. прийшов до Якима Сомка у Переяслав. Військовий суддя у наказного гетьмана Якима Сомка (1662). Д.: 1) N Ничипірівна Золотаренко (? – 1642 – 1661 – ?), потрапила у татарський полон, і у 1660 р. її розшукували за вказівкою хана для Виговського, щоб той обміняв на свою дружину. 2) (з 1661) N Дорофіївна Дорошенко, сестра гетьмана Петра Дорошенка.

Голушка Роман (? – ран. 1782) – значковий товариш Чернігівського полку

Головець Іван (? – 1720 – 1781 – ?) – розпочав службу з 1736 р. значковим товаришем Прилуцького полку.

Брав участь в очаківському (1738), дністровському (1739), хотинському (1740) походах.

Головець Сава Степанович (1718 – 1790 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1733 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1790 – ?). Мешкав у с. Дядинець Іваницької сотні, мав 71 підданого в містечку Іваниці і одному хуторі. Д.: 1) (? – 1741 – 1772 – ?) Настасія Іванівна Ковтун, донька козака Іваницької сотні. 2) (1785) Дарія NN, донька козака.

Головець Степан – значковий товариш Прилуцького полку.

Головець Яків (? – 1727 – 1774 – ?) – син козака. Значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька посполитого. Дітей чоловічої статі не мали, доньки Ганна, Устина, Марфа.

Голюнка Андрій – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?), У 1735 р. був комісаром полковим, у 1738 р. був у кримському поході.

Голюнка Гнат – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході.

Голюнка Григорій – значковий товариш Ніжинського полку.

Голюнка Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Голяк N – абшитований значковий товариш Київського полку (1769).

Голянський Іван – значковий товариш Київського полку (1738), тимчасово призначений до управління Носівською сотнею. У вересні 1738 р. звинувачений мешканцями сотні у здириствах, обтяженні загальнонародними повинностями.

Голяховський Олексій (1765 – ?) – службу розпочав 24 лютого 1778 р., значковий товариш Ніжинського полку (з 1778.5.10).

Гомоляк Гнат – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Гондзеровський Андрій – військовий товариш Ніжинського полку (1736–1748). У 1736 р., мав двір у сл. Веригінській Глухівської сотні, у с. Некрасівці – 9 хат убогих посполитих, двір у Глухові, двір в сл. Білополовинній Глухівської сотні. У 1743 р. мав 27 дворів, 2 млинові кола, надав позику до військового скарбу 1 карбованець 40 копійок.

Гондзеровський Іван (? – 1735) – бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку.

Гондзеровський Петро – військовий товариш. Його донька Софія заміжня (? – 1778 – 1783 – ?) за сином сотника Федором Костенецьким.

Гоневський-Іванина Петро (1721 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Чернігівського полку (1762 – 1766 – ?).

Гоневський-Іванина Сава Іовенко – поkozачений шляхтич гербу «Яніна». Сотник березненський (? – 1660 – 1680 – ?). Значний товариш Чернігівського полку (1691). Мешканець березненський.

Гонзак Михайло – мав хутір під с. Рудівкою (1732). Значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?).

Гонцевський Гаврило (1730 – ?) – з шляхтичів. Службу розпочав 26 жовтня 1746 р., полковий канцелярист

(з 8 квітня 1747), отаман сотенний (з 2 квітня 1762), возний сотенний (з 28 грудня 1763), військовий товариш Лубенського полку (з 21 липня 1779).

Гонцевський Іван Павлович (? – 1690 – 1738.8.07.) – осавул полковий лубенський (? – 1711.10. – 1719.09. – ?) (? – 1725 – 1731.01. – ?), (1-й осавул; ? – 1736 – ?). 15 жовтня 1711 р. отримав від полковника Савича с. Гонці полкової сотні, Маркович підтвердив це надання, яке було скріплене гетьманським універсалом 5 лютого 1715 р. Купив луку Скачок Великий у Василя Логвина дейманівського, там же луку у священика повстинського Данила, а також у Василя Фурси деймаївського. Загинув у битві при Гайманмогілі. За ним у 1740 р. в Лубнах 1 двір тяглих убогих та 3 двори піших убогих козацьких підсусідків, у с. Тарандинці 4 двори піших козацьких підсусідків. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1738), мав у с. Гонцові шинок, у 1745 р. ним володіли його онуки Степан і Федір Яковлевичі. Також мав хутір з 4 найманими людьми у Пириятинській сотні.

Гонцовський Павло Іванович (? – ран. 1745) – значковий товариш Лубенського полку, мав двір житловий у с. Гонцові Лубенської полкової сотні, у 1745 р. в якому жила його вдова Гафія.

Гончар Гавриш – військовий товариш Полтавського полку (1693), житель стасівський.

Гончар Іван – шляхтич, значковий товариш, мешканець с. Ольшаного Волинської сотні Чернігівського полку (1700). Родоначальник Гончаревських.

Гончар Мисько Степанович – поkozачений шляхтич, четвертий в реєстрі Полтавського полку 1649 р., полковий осавул полтавський за Богдана Хмельницького. В посольстві Іскри до царя у 1658 р. Наказний полковник полтавський (1664). 19 червня 1665 р. продав свій сінокіс на Голові за 23 копи великобудищанському мешканцю Міхну Даценку. Сотник полтавський (1666). Товариш полку Полтавського (1667). Козак полтавський (1676). Д.: Химка Павлівна Тубольченко.

Гора Федір – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), У 1735 р. жив у Почепській сотні, у його володінні Ратне, Нижні Злобинець (4 малогрунтових посполитих). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. «1737.15.05 Сказка значкового товариша Стародубського полку Федора Гори взята в полкову стародубську канцелярію в том, що він не зміг прибути в Стародуб 4 числа, як дав підписку бо захворів а нині прибувши в Стародуб отримав інструкцію про те куди треба їхати і що робити, а якщо знову не виконає має бути оштрафований згідно указу цариці присланого в похід. К сей сказки руку приложил з.т. Федір Гора (Прізвище та імя іншим почерком)».

Гораїн Данило (? – ран. 1779) – значковий товариш Полтавського полку. Д.: Дарія NN (? – 1759 – 1779 – ?).

Гораїн Іван – товариш Полтавського полку. У 1744 р. разом з Хомою Лишенком подали чолобитну на полковника полтавського за побиття киями.

- Гораїн** Лука – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1743 – ?). У 1736 р. комісар по збору вказаних консистентами порцій та рацій. У 1742 р. подав позив до ГВС на полтавського полковника за захоплення у нього пожитків. Мав двір у Перевалочній.
- Гораїн** Олександр – значковий товариш Миргородського полку (1731).
- Горашенко** Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Перевалочній.
- Горбаневський** Лев (1737 – ?) – з козаків. Службу розпочав з 15 лютого 1753 р., сотенний канцелярист, сотенний писар 2-ї Пирятинської сотні (? – 1762 – 1765 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1782).
- Горбаневський** Омелян – значковий товариш Лубенського полку, не отримав російського чину (1788).
- Горбаневський** Павло Матвійович – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 1 підданого в Глухові. Д.: Тетяна NN, донька священника. Мали сина Якова.
- Горбаненко** Кіндрат – абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1773 – 1780 – ?).
- Горбаненко** Петро Степанович – шляхтич, товариш полку Полтавського (1669), зацний козак (1678), сотник полковий полтавський (? – 1683 – 1690 – ?). Тримав с. Яківці.
- Горбаненко** Степан Петрашенко – син сотника полтавського, козакував у батьківській сотні (? – 1649 – ?). Товариш полку Полтавського (? – 1655 – ?). Учасник посольства гетьмана І. Брюховецького до Москви. Осаулу полковий полтавський (1668), на місці полковника (1668). Товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?). Осаулу полковий полтавський (1672 – 1673). Наказний полковник полтавський (1672). Сотник 2-ї полкової сотні (1677). Письменний. Д.: N Пантелеймонівна N, донька священника.
- Горбачевський** Матвій – значковий товариш, військовий товариш Київського полку (1771 – 1776 – ?).
- Горбачевський** Ничипір – значний військовий товариш, вийшов з Правобережжя.
- Горбаченко** Сидір – козак, гетьманський гонець до Москви (1691), був на Запоріжжі (1691). Гетьманський посланець на Запоріжжя (1693), до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку (1693).
- Гордєєв** Дмитро Іванович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1781 – 1788 – ?), житель с. Городища. Д.: Євдокія N Лесенко, донька козака.
- Гордєєв** Іван (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 38 підданих у одному містечку і одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія NN, донька підпоручика Молдавського гусарського полку.
- Гордєєв** Іван Іванович – бунчуковий товариш (? – 1782 – 1784 – ?), стряпчий верхньої розправи, шляхтич (1782) Колезький асесор (1790). За ним в Ніжинському повіті 49 підданих. Д.: Євдокія N Стасевич, донька писаря гродського. Мали сина Івана і доньку Тетяну.
- Гордєєв** Максим (1725 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у Прилуцькому повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.
- Гординський** Андрій – службу розпочав з 1703 р., значковий товариш Полтавського полку (? – 1727 – 1737). У 1736 р. призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів. Полковий хорунжий (1737). Звільнений від служб за старістю, абшитований полковим хорунжим. Мав шинок і хутір в Сокольській сотні. Мав двір у Кобеляках і 4 посполитих на куплених ґрунтах. Потім став священником келебердинським троїцьким (? – 1743 – ?).
- Гординський** Григорій Опанасович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1739). Житель сокольський. Учасник царичанського, ладозькому, кримському, очаківському. У 1739 р. генерал Румянцев призначив сотником у Нові Санжари.
- Гординський** Михайло Степанович (1753 – 1784 – ?) – син намісника миргородського, службу розпочав з 5 травня 1766 р. полковим канцеляристом, писар сотенний (1769 – 1771), отаман сотенний (1771–1773), значковий товариш (з 1773).
- Гординський** Опанас Тимофійович – козак сокольський (? – 1718 – 1721 – ?), значковий товариш Полтавського полку (? – 1723 – ?).
- Гордієнко** Трохим (1760 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Його рід рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянським і внесений до II частини родовідної книги.
- Горковський (Гордовський)** Аврам (1737 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1757 р., бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1776).
- Горкун** Стефан – значковий товариш (1738), жив у Хорольській сотні Миргородського полку, його братом був Олексій Денисенко.
- Горкуша** Петро – військовий товариш (1787), мав володіння у с. Дернівці Остерського повіту.
- Горкуша** Федір Ничипорович – син полкового осаула запорізького. Сотенний отаман, військовий товариш (1781.13.01. – 1787), мав підданих у д. Коржі Остерського повіту.
- Горленко** Андрій – значковий товариш Миргородського полку (1738), мав двір приїзжий с. Зубовці Остапівської сотні.
- Горленко** Андрій Андрійович (1709, м. Москва – 1780) – навчався в КМА (1721), службу розпочав з 1728 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1743), полковник полтавський (1743–1774). 7 листопада 1743 р. отримав царську грамоту на містечко Іваницю. Протягом 1748 р. відбувалося взаємне захоплення худоби з писарем ГВС Іваном Піковцем. У 1749 р. військовий канцелярист Андрій Минацький побив його підданих. У 1751–1755 р. вів суперечки за ґрунти і підданих в містечку

Іваниці з місцевим сотником Федором Свірським. У 1754 р. розглядалася справа про належність йому описних ґрунтів біля м. Іваниці. В лютому 1755 р. на нього скаржився полтавський козак Григорій М'ягкохлібенко про заволодіння ґрунтом. У 1758 р. судився з братом – бунчуковим товаришем Григорієм та вдовою брата поручика Павла за розподіл батьківської спадщини. Бригадир. Мав 57 дворів у с. Ковалі Хорольської сотні; 50 дворів у с. Зубанях та с. Калениках Остапівської сотні, у с. Зубанях мав приїжджий двір. Д.: Настасія Семенівна Лизогуб (? – 1758.02.), донька бунчукового товариша.

Горленко Андрій Дмитрович (? – 1688 – 1756) – навчався у КМА. Службу розпочав з 1701 р. і в тому році ходив у похід до Ліфляндії, в 1702 р. в Польщу під Бихів, в 1703 р. стояв з малорсійськими військами в степу, в 1704 був на місці батька полковника прилуцького Дмитра Горленка з полком прилуцьким у поході був, у 1705 р. був при батькові у поході в Польщу, в 1706 в поході командував командою над двома полками Прилуцьким та Київським був у Варшаві при королівській Величності, в 1707 будував Печерську фортецю і на Волині. У 1707 р. Мазепа надав населену маєтність с. Велику Дівицю. в 1708 під Білою церквою, Бунчуковий товариш (1708), пішов з Мазепою, але повернувся весною 1709 р. В 1709 р. був під командою князя Меншикова, в 1709 р. призначений в полк Прилуцький на місце батька. в 1709 р. гетьман Соропадський наказав йому бути під власним гетьманським «видением». Універсалом від 29 травня 1709 р. йому повернули сс. Дубовий Гай, Сергіївку, Білошапки, Яблониці і ті хутори, які влаштував його батько на «куплених ґрунтах». Значний військовий товариш (1711). До 1715 р. утримувався у Москві. У 1713 р. всі маєтності у нього відібрані Гамаліївському монастирю, а с. Ольшане перейшло до Шереметьєва. У 1723 р. за ним значиться с. Ковалі Миргородського полку з хутором. У 1727 р. гетьман Апостол надав йому нові маєтностями. В поході з собою возив «книжку писаную летописную», яку читали, як полчани, так і старшина інших полків. в 1726 р. був у Сулацькому поході, у 1733 р. виступив у польський похід та по дорозі смертельно захворів і повернувся додому, а в 1736 р. під Очаків йому веліли сина Павла відправити серед бунчукових товаришів, другий же син Андрій Горленко тоді купував провіант і в домі батьківському знаходився. 1736 р. був під командою кн. Барятинського в поході під Переволочною, абшитований по старості і хворобі у 1737 р. З дому його в Дністровському поході був син Андрій, в 1739 р. під Хотиним син. Перед смертю хворів. Значний бунчуковий товариш (? – 1729 – ?), бунчуковий товариш (? – 1745 – ?), абшитований бунчуковий товариш (24.07.1756). Мав у Лубенському полку в Пирятинській сотні у с. Давидовці підданих посполитих 6 дворів малогрунтових не могучих, 12 двори тяглих убогих та 19 піших у 1745 р., у 1747 р. в Пирятинській сотні підданих в с. Давидовці ма-

логрунтових посполитих 8 дворів на 11 хат, убогих 33 двори на 38 хат, 17 бездвірних, 4 ратушних служителя. Д.: (з 1700.8.09.) Марія Данилівна Апостол (? – 1688 – 1754), донька полковника миргородського, потім гетьмана. 13 лютого 1711 р. отримала охоронний гетьманський універсал на маєтності.

Горленко Григорій Андрійович (1722 – 1788 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1750.26.01.), присутній в Прилуцькій полковій канцелярії, полковий рахунковий канцелярії, брав участь у слідчих комісіях. 1762 р. був присутній на коронації імператриці. підкоморій іваницький (з 1764). Надвірний радник (1788). Д.: (1752) Євдокія Семенівна Зарудна (? – 1773 – ран. 1788).

Горленко Дмитро Лазаревич (бл. 1660 – 1731) – свояк Мазепа, його батько, полковник прилуцький був забитий 1687 р. на Коломаці. Після навчання у КМА «довго ... держався канцелярії», мається на увазі ГВК. Будучи улюбленцем Мазепа, очолив Прилуцький полк (1692–1709). 9 лютого 1688 р. Мазепа дозволив йому вживати всі прибутки з власного млина в чотири кола на р. Удай на греблі Подискій. У Батурині на Гончарівці поблизу з резиденцією гетьмана Мазепа мав двір з садом. Якийсь уряд до 1689 р. він займав, бо бачимо його уже як значного військового товариша. 22 вересня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтності. У 1697 р. отримав три села: Сергіївку, Ковтунівку та Яблунівку, у 1699 р. – с. Ллошапки, 1701 р. – с. Ярошівку, 1703 р. – с. Мамаївку, 1705 р. – сс. Калюжинці та Понори, 1706 р. – с. Вечорки, невідомо коли – сс. Хаєнки та Ряски. Мав хутір під с. Рудівкою (1732). 4 травня 1705 р. отримав гетьманський дозвіл зайняти за Дніпром могили і заснувати селітряні заводи. Став одним з найбагатших полковників Гетьманщини. Наказний гетьман (1705). У 1708 р. пішов з Мазепою до Бендер, а потім – Константинополя, Брацлава. Наказний гетьман (1713). 1715 р. повернувся і утримувався до 1731 р. у Москві. 8 лютого 1731 р. отримав дозвіл покинути Москву, повернутися в Україну при умовах нікуди не виїздити звідти і не приймати ніяких урядів. Повернувся в хутір Чернявщина, де весь цей час мешкала його дружина, маючи у володінні ще декілька хуторів та млинів. В серпні 1731 р. написав заповіт і невдовзі помер. Д.: Марія Захарівна Голуб, донька військового товариша, племінниця гетьманши. В 1726 р. захопила гай, сіножаті, млини на р. Удаї у жителя київської Устина Богданової і її чоловіка Івана Лавріновича.

Горленко Іван Петрович (1738–1794) – службу розпочав з 1753 р., військовий канцелярист (1754). У 1754 р. його образив військовий канцелярист Охрім Мироновський. Військовий товариш (1772–1784), бунчуковий товариш (1788). Мав 409 підданих у 1 селі. Д.: (після 1788) Пелагея Григорівна Іваненко.

Горленко Петро Якимович (1709 – 1788 – ?) – син генерального судді, бунчуковий товариш (1743.27.01. – 1764 – ?). У 1755 р. вів суперечку за ґрунти із полковим осавулом київським Йосипом Закревським.

В грудні 1756 р. отримав дозвіл виїхати в Петербург для влаштування синів у кадетський корпус. В цей час просив дозволу на тимчасове звільнення з складу Генерального суду у зв'язку з хворобою матері та дружини. Малоросійський полковник (1776). Полковник у відставці (1788). Володів у 1737 р. в Погарській сотні у с. Бобрік 1 двір дуже убогий (1737), в д. Гланишів 1-ї полкової Переяславської сотні 3 двори убогих посполитих на 3 хати та 1 бездвірну хату, у Яготинській сотні в хут. Петрівці посполитих підсуєдків 2 двори на 4 хати убогих і 4 хати бездвірних, всього 2 двори 8 хат, 7 піших, 5 дворів служителів (1750). Мав 793 підданих в 7 селах і 5 хуторах (1788). Двоюродний брат переяславського полкового писаря Якіма Каневського. Д.: Марія Іванівна Тимошенко (? – ран. 1767), донька значкового товариша.

Горленко Степан Паливода (? – ран. 1757) – військовий товариш Прилуцького полку, мав 1 посполитого у с. Дмитрівці Красноколядинської сотні.

Горленко Степан Якимович – бунчуковий товариш (1725 – 1729 – ?), прем'єр-майор (1784).

Горленко Яким Іванович (? – бл. 1758) – у 1712 р. скаржився гетьману Скоропадському про розподіл спадщини: «ускаржаюся на бабусю мою еи мил. панею Лазареву в такой справе: небожчик дедусь мой, блаженной памяти Лазарь, по женитве отца моего, частю не хотячи раздражати еи, панеи бабусе, яко жоны своей второй. А отца моего мачехи, частю теж откладаючи до того часу, когда конечный и совершенный подел всем сыном своим, так за первою всею жоною, з которою и отца моего сплодил, яко теж и з сеєю второю спложенним, мел учинити, так барзо мало з чим отца моего отправил (из дому после женитбы), же если-бы не с тестевщины, яко все Прилучане того добре бы не можно было прожити отцу моему. А понеже, яко же тая безвестно надходящая смерть тое намрение ему покойному п. дедусеви skutком исполнити не допустила, яко и то неестественне, но нужно и безвременне от безчеловечных збойцов поштрадавшему, отец мой зас покойный любо зараз скоро по смерти небожчика дедуса хотел правне упоминатися у еи панеи бабуси, а своей мачехи, о свою отчизну, якож и поехал был уже до Батурина, до прва (т.е. в суд), однак бывший полковник Димитрий его завернул з упрошенем под такою кондицією, же сами доброволне, без правних алтеркацій, мели слушне, без жадной его кривди, поделитися отчизною. Однакож и тогдп не толко поделу не чинили, лечь еще еи милость пани бабуся разгневавшись на отца моего, и легованный уже грунтик, т.е. ставок зовемий Камишевку, на сторону продала, а отец мой последнею уже хоровал болезнью и не могл болше що чинити, бо в тоей уже болезни и временное свое скончил житіе». Далі він скаржився, що бабуся зовсім нічого йому не дала. Але після її смерті він поділив спадок з тіткою (її донькою від 1-го шлюбу Гафією Ракович), яка стверджувала, що спадок належить її матері, так як Лазар під час свого 2 одруження був «худым пахол-

ком». Значний військовий товариш (? – 1715 – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1725 – 1729). Користувався значним впливом серед козаків. Під час походу 1725 р. лише йому вдалося утихомирити «гарячі голови» під час кулачних боїв. «Кулачки были жестокие, полтавский полк з лубенским и черниговским оные отправляли, которых Яким Горленко разогнал заледво, а Андрей Горленко Петрекия канчуком утял». Генеральний хорунжий (1729 – 1741.20.02.), генеральний суддя (1741.20.02. – 5.03.), (1745.31.05. – бл. 1758). У 1735 р. ГВК розглядала скаргу студента Михайла Федорова за погрози при розгляді у ГВС його скарги на Петра Горленка за побиття. У 1746 р. побив киями жителя с. Товкачівка полкової сотні Василя Сидоренка, захопив у нього 10 пнів бджіл. В березні 1749 р. його образив бунчуковий товариш Стефан Миклашевський. Д.: 1) Марія Іванівна Каневська-Оболонського (? – 1676 – 1709 – ?). 2) Мавра Давидівна Карпич (? – 1710 – 1762 – ?), донька козака Прилуцького полку. У 1762 р. на її дім напав і учинив кривди титулярний радник Андрій Гуленко. Поминальник її роду у Києво-Печерській Лаврі, Золотоніському, Київському Богословському жіночому монастирях.

Горленко Яким Іванович (? – бл. 1758) – значний військовий товариш (1715), бунчуковий товариш (? – 1725 – 1729), генеральний хорунжий (1729 – 20 лютого 1741), генеральний суддя (20 лютого 1741 – 5 березня 1741), (31 травня 1745 – бл. 1758). Д.: Марія Іванівна Каневська-Оболонська (? – 1676 – 1709 – ?).

Горлякевич Дем'ян Юхимович (1755 – 1787 – ?) – служив з 1766 р., бунчуковим товаришем у Стародубському полку призначений у 1778 р., у поході не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Мав з братами Юхимом і Карпом 126 підданих на хуторі Жеч (1787).

Горлякевич Олександр Юхимович (? – 1730 – 1777 – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1748 – 1777 – ?). Мав в хуторі Жеч винокурений завод, греблю з млиновим амбаром, власність у с. Заруховській Буді Новоміської сотні. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 хату, в якій жило 2 найманих людей. У догляді на поштової станції коней (1769). Його донька Явдоха заміжня за Антіном Щербою, значковим товаришем (1781).

Горлякевич Юхим Олександрович (Якович ?) (? – ран. 1742) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. купував провіант в магазин при майорі Хрипунову. У 1737 р. повернувся з Києва після здачі провіанту, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у полковій сотні. Д.: Катерина Тимофіївна Силович, племінниця бунчукового товариша Василя Завадовського. Продала двір у Стародубі у 1742 р. за 500 карбованців козаку Новоміської сотні Герасиму Клокочинському (1 хата житлова, 1 людська, 3 комори, 1 конюшня, 2 сараї, 1 кімната, погріб походний дерев'яний 1, льодовня). У 1741 р. вона ж йому продала за 130 карбованців комору у крамному ряду в Стародубі.

- Горн** Федір – значковий товариш Стародубського полку.
- Горновський** N (? – ран. 1781) – військовий товариш. Його удова мала дім в 3 покої у м. Стародубі.
- Горовий** Іван – шляхтич гербу «Абданк». Військовий товариш.
- Городиський** Іван Хомич – бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку, не мав підтвердження на звання. Володів наданою його батьку сл. Рожни (1729).
- Городиський** Хома (? – ран. 1738) – значний військовий товариш. бунчуковий товариш. 1710 р. отримав гетьманський універсал на володіння сл. Рожни. Мав майнові суперечки з Федором Случановським і Гафією Пузирихою Д.: Олена Михайлівна Рославець (? – 1718 – 1741 – ?), удова NN Панкевича.
- Городниченко** Василь – значковий товариш Мороської сотні Київського полку (1741).
- Городня** Василь – козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).
- Городня** Іван – козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).
- Горонескул** Андрій Миколайович (1736 – ?) – син волонтера, який під час прутського походу, залишивши «свое отечество в земле Мултянской», перейшов в Україну як прапорщик полку Василя Танського. Був козаком дворянської корогви миргородського полковника (1722), сотником сорочинським. Значковий товариш (1757 – ?), військовий товариш Миргородського полку (? – 1759 – 1764 – ?). 3 серпня 1759 р. продав двір з хатою у с. Бобровнику за 320 карбованців Захару Лишню, 20 квітня 1764 р. продав грунт і став там же сотенному писарю 2-ї Зіньківської сотні за 300 карбованців. Полковий осавул (1784), секунд-майор у відставці (1788). Володів 46 підданими у 1 містечку і 1 селі Зіньківського повіту. Д.: Марина NN, донька значкового товариша.
- Горонескул** Опанас Миколайович (1738 – ?) – син сотника сорочинського, значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?), військовий товариш (1784), корнет у відставці (1788). Мав 6 підданих у 1 селі. Д.: Єфросинія NN, донька сотника.
- Горонескул** Петро Миколайович (1746 – ?) – син сотника сорочинського, значковий товариш Миргородського полку (? – 1774), корнет у відставці (1788). 18 вересня 1774 р. разом з дружиною продав ниву поблизу хутора Лишина в дачах бобровницьких. Мав 6 підданих у 1 селі. Д.: (? – 1774 – 1788 – ?) Катерина NN, донька козака.
- Горшевський** Федір – 1741 р. приніс присягу імператриці. Значковий товариш Київського полку (? – 1741 – 1756), абшитований військовим товаришем (з 1756.29.11.). Д.: (1757) Гафія NN.
- Горошковський** Павло Семенович (1752 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1783), полковий хорунжий (1788). Разом з братом Федором мав у м. Смілі і хут. Іваховщина при р. Хмелівці 30 підданих. Д.: Зіновія Іванівна Хвостик, донька осавула сотенного Смілянської сотні.
- Горпинченко** Гаврило – значковий товариш, продав двір у Переяславі сотенному отаману Андрію Швайці.
- Горун** Данило – значковий товариш Полтавського полку 1755–1756 р. Мав двори у Полтаві і Решетилівці.
- Горшин** Петро – військовий канцелярист (? – 1762), військовий товариш (1762 – ?), вїт полтавський (1762 – ?).
- Горячка** Гаврило (? – 1715 – 1758 – ?) – службу розпочав козаком з 1725 р., учасник походу у 1731 р., кримському 1735 р., супроводжував угорців до Москви (1736), у команді сотника Болюбаша для прикриття кордонів (1736), 1737 р. за полкового командира у Києво-Печерській фортеці, у 1738 – початку 1739 рр. в Обухові з київським полковником Танським для прикриття кордонів, учасник очаківського походу (1739). Значковий товариш (1731.4.12. – 1752). 1740 р. за визначенням Київської полкової канцелярії знаходився під командою поручика Ігнат'єва, 1742 р. в команді 19 козаків кобизького сотника Мандрики, 1743 р. в комісії з опису майна значкового товариша Фальковського. Комісар полковий (1747), полковий зборщик (1752). Через слабкість здоров'я абшитований військовим товаришем (1752.22.11. – 1758 – ?).
- Горячка** Парфен (? – бл. 1750) – значковий товариш (1741), військовий товариш Київського полку (1749). У 1749 р. побив значкового товариша Михайла Несміяна, його брата та сестру.
- Горячка** Феодосій Прокопович – хорунжий полковий київський (1681), військовий товариш Київського полку.
- Грабовецький** Андрій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1729 – 1732 – ?).
- Грабовецький** Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).
- Грабовецький** Юхим – козак 2-ї полкової сотні, значковий товариш Переяславського полку (1721 – 1750 – ?).
- Грабовський** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Конотопі.
- Грабовський** Іван (1713 – 1763 – ?) – служив з 1736 р., бунчуковий товариш (1744 – 1763 – ?).
- Грабовський** Михайло – військовий товариш (1676)
- Грабовський** Яків (? – 1671 – 1736 – ?) – мешканець конотопський, значний військовий товариш (1701), у 1701 р. продав грунт у с. Рухові дружині полковника стародубського Михайла Миклашевського Ганні Швайковській. Купив хату в с. Семенівці, маєтності Корецького, де мав у 1711 р. одного посполитого. Бунчуковий товариш (? – 1733 – 1736 – ?), в с. Семенівці мав 2 підсусідків. У 1733 р. суплікував з проханням про нерозділення з пасинком його двору в с. Семенівці. Д.: NNN, це її другий шлюб.
- Грабянка** Василь – значковий товариш Лубенського полку (1740), мав посполитих у с. Матвіївці Гадяцького полку.
- Грабянко** Іван Григорович (? – 1748) – син полковника гадяцького і Євдокії Іванівни Забіли. Військовий товариш у Гадяцькому полку (? – 1741 – ?), мав 10 посполитих у Матвіївці. Бунчуковий товариш (? – 1744 – 1748), Мав 43 двори і 3 кола (1744). Член Гене-

рального суду (1748). Д.: Євдокія NN. Посполитими у с. Максимівці володіла його вдова Євдокія (16 дворів, 30 хат). Його вдова і син Федір напали на дім бунчукового товариша Івана Яновського з погрозами вбити його та його служителів.

Гравський Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1739), жив у 1-й полковій сотні.

Грановський Леонтій Микитович – народився в Кролевіці. Писар полковий (з 1725), у 1733 р. був звинувачений ніжинським комендантом, полковником Прокопом Шестемировим в образі і неповазі. Полковий суддя, обозний полковий ніжинський (1746.20.12. – 1763). Бунчуковий товариш. Мав 19 підсусідків у с. Талаліївці 1-й полкової сотні (1736). Його курінь з 6 козаків знаходився у с. Овдіївці 2-й полкової сотні Ніжинського полку. Д.: N Василівна Миколаєнко, донька наказного сотника кролевецького.

Грановський Михайло – значковий товариш. Учасник очаківського походу (1737). У 1738 р. був при Ніжинській полковій артилерії.

Грановський Хома (бл. 1737 – ?) – військовий товариш, полковий хорунжий, пошмейстр (? – 1777 – 1781 – ?), титулярний радник (? – 1784 – 1787 – ?), городничий ніжинський. Мав 21 підданих в 1 місті і 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Євдокія Петрівна Зимницька, донька значкового товариша. Мала 5 підданих у с. Верківці. 1777 р. її побили піддані графа Вітгенштейна.

Грановський Яків Леонтійович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш, пошмейстер кролевецький (1783), мав родовий герб. Колезький асесор (1787). Мав 111 підданих в м. Кролевіці. Д.: (1768) Олена Степанівна Бутович (? – ран. 1783). Сини Павло, Іван, Василь, Федір, Ісай, Сидір.

Гребенський (Гребенник) Федір (1725 – 1785 – ?) – значковий товариш, служив з 1745 р., сотенний хорунжий (з 1754.15.04.), значковий товариш (1756.13.01. – 1785 – ?).

Гребіник Артем (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Катерина Іванівна Терновець, донька шляхтича.

Гребницький Трохим Григорович (1757 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Софія NN, донька козака.

Грек Дмитро – значковий товариш у Чернігівському полку (1732), бунчуковий товариш (1747), мав шинок у с. Дубровному Городинської сотні. Д.: NN Дашковська.

Грек Микола – значковий товариш Ніжинського полку.

Греківський Михайло – значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1747). Мав двір житловий і шинок у Борзні. У 1735 р. управляв Новомлинською сотнею. У 1737 р. був у очаківському поході. 1738 р. при Ніжинській полковій артилерії.

Грембецький Василь Федорович (1725 – 1801 – ?) – службу розпочав з 1760 р. козаком полкової сотні, значковий товариш Чернігівського полку (з

1763.16.06.). Абшитований військовим товаришем (з 1774.11.04.). Мав у Чернігівському повіті 9 хат підданих (1782), 68 підданих у 1 місті і 1 селі (1788). Д.: Єфросинія Луківна Яновська, донька гродського писаря.

Грембецький Микола Григорович – свояк К.Мокрієвича, «слуга» гетьмана Ігнатовича (1672). Військовий товариш (? – 1676 – 1678 – ?), сотник сиберецький Чернігівського полку (? – 1687.03. – ?), сотник роїський (? – 1689.02. – 1692), наказний полковник чернігівський (1696.10., 1697.11., 1698.10. – 1698.11.), осавул полковий чернігівський (1696 – 1699), обозний полковий (1699–1711 з перервою, коли у 1702 р. згаданий як значний військовий товариш), наказний полковник чернігівський (1712–1713). Скуповував ґрунти при с. Білоусі. Д.: Гафія Станіславівна Кохановська, донька чернігівського полкового сотника.

Грембецький Трохим Григорович – військовий товариш Чернігівського полку. Д.: Софія N Білоножка.

Грембецький Федір Миколайович (? – ран. 1751) – син обозного полкового чернігівського. Значковий товариш Чернігівського полку (1712 – 1743 – ?). Був у походах під Києвом (1712), Гадячем (1716), на канальних роботах (1721). В гілянському поході зробив значні борги козаку с. Черкаська Семену Костянтиновому та сотнику Ждановичу, харківському полковнику Григорію Квітці. В січні 1724 р. вдова гетьмана Івана Скоропадського Настасія захопила у нього с. Ваганичі Городнянської сотні, а 1730 р. ним заволоділа її донька – дружина колишнього ніжинського полковника Петра Толстого. Мав двір житловий у с. Євтухи (1739), підданих в тому ж селі 1 ґрунтовий, 2 малогрунтові, 3 убогі (1732). Д.: 1) Євдокія Криштофівна Фридрикевич (? – 1700), донька сотника седнівського. 2) Марія Степанівна Лопата (? – 1733 – ?).

Гречаний Йосип Степанович – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку. Жив у м. Буромлі Охтирського полку (1727).

Гречаний Степан Прокопович (? – 1630 – 1689 – ?) – козак Комишненської сотні (1649) Полтавського полку, сотник комишненський (1658), писар полковий гадяцький (? – 1662 – 1663), генеральний писар (1663 – 1665), полковий суддя гадяцький (? – 1675 – 1682 – ?). Самойлович надав йому с. Римарівку. Письмово зносився з польським королем, рекомендуючи правобережного гетьмана Могилу не триматися, а рекомендував себе. Брав участь в чигиринських і кримських походах. Значний військовий товариш (? – 1688.08. – 1690 – ?), 1689 р. супроводжував Мазепу до Москви. Отримав універсал Мазепи на сс. Римарівку і Бурки з млином на р. Груні в два кола (1688.27.08.), царське підтвердження на ці села та на с. Оксютинці у Роменській сотні Лубенського полку (1689.20.09.). Д.: N Григорівна Донець-Захаржевська, донька полковника харківського.

Гречаний Федір Степанович (? – 1673 – 1744 – ран. 1747) – військовий канцелярист ГВК (? – 1693 – ?), гонець Мазепи до Москви. Значний військовий то-

вариш (? – 1723 – ?), один з трьох правителів ГВК (1723 – 1727), бунчуковий товариш (? – 1729 – 1744 – ?). І.Мазепа забрав у нього с. Оксютинці. Мав 72 двори і 4 кола (1744). Д.: NN Велецька, рідна сестра сотника гадяцького Василя Велецького. 28 лютого 1749 р. подала челобитну до ГВК на гадяцьку полкову старшину за намагання захопити майно, яке належало донькам її шурина Йосипа Гречаного в с. Подоланки 1-ї полкової сотні. У другому шлюбі була за Полікарпом Новосельським. З нею були дві доньки від першого шлюбу. Мав хутір з підсусідками під Гадячем, посполах у с. Подолках (1740). В одному з документів його тестем названий колишній полковник охтирський Іван Іванович Перехрест, від нього йшов рід Осипових. Його вдова Марина Несельська володіла посполитими в с. Подолках 7 дворів малогрунтових, 38 дворів убогих, 32 хати дуже убогих і 3 двори підсусідків.

Гречаний Яків Степанович (? – 1695 – 1734 – ?) – тримав батьківське с. Римарівку, у 1713 р. Скоропадський за служби батька надав с. Подолки. У 1713 р. купив у черниці Тарасії Криницької млин на р. Пслі в два мучних і одне ступне коло. Військовий товариш (? – 1723 – 1724). Осаул полковий гадяцький (1724–1729). У 1724 р. призначений наказним полковником у низовий похід. У 1734 р. ГВС розглядав його суперечку із племінником Іваном Чарнишом за с. Борки. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку.

Гречановський Опанас (1759 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братами Федором і Степаном мали 7 підданих у 1 місті. Внесені до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Греченка Михайло – військовий товариш Миргородського полку (1752). Мав двір і хутір у Хорольській сотні, 5 підсусідських хат.

Гречина Григорій (1745 – ?) – син отамана сотенного, службу розпочав з 1761 р., сотенний канцелярист (з лютого 1764), земський канцелярист (з вересня 1767), писар сотенний (з 1776.28.06), значковий товариш Миргородського полку (з 1779.25.06.).

Гречина Федір (1761 – ?) – син отамана сотенного, службу розпочав з 29 вересня 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (1779.25.06. – 1783 – ?).

Гречинський Андрій Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець глухівський. Д.: Софія NN, донька священника.

Гречка Олексій – значковий товариш Ніжинського полку (1748), мав двір у Глухові.

Гречко Олексій Григорович – значковий товариш Київського полку (? – 1741 – 1749 – ?).

Гречний Григорій (1745 – 1783 – ?) – син отамана сотенного. Службу розпочав з 1761 р., сотенний канцелярист (з лютого 1764), земський канцелярист (з вересня 1767), писар сотенний (з 28 червня 1776), значковий товариш Миргородського полку (з 1779.13.06.).

Гречний Федір (1761 – ?) – син отамана сотенного. Службу розпочав 29 вересня 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779.13.06.).

Гриб Н – хорунжий сотенний, абшитований значковий товариш Лубенського полку (1779.31.01. – ?).

Грибанський Андрій Семенович – військовий товариш Стародубського полку, мешканець галинський (1700).

Грибович Павло Мартинович – син шляхтича, возного земського (1641), можливо, козак сотні Бутанської Уманського полку (маємо згадку 1649 р. про козака цієї сотні Герасима Грибового зятя). Генеральний осаул (? – 1669.08. – ?). Близький радник гетьмана Ігнатовича. Заарештований разом з гетьманом. Втік з Сибіру на Запорозьку Січ. Сотник наказний березненський Чернігівського полку (1676). Військовий товариш і мешканець березненський (1695). 28 листопада 1695 р. продав плец на Пробивній вулиці своєму зятю Василю Скоропадському. Отаман городовий березненський (1696). В синодику Межигірського монастиря був записаний його поминальний ряд: Козьма, Катерина, Павло, Гафія, Лук'ян, Явдоха, Діонісій, Семен, Гаврило, Варвара, Грина, Параска, Феодосія, Марія, Григорій, Євпраксія, Гнат, Семен, Меланія, Горпина, Марія, Микита, Лука, Парфен, Василь, Євстафій.

Григор (Григорович) Ничипір – у полковому товаристві Чернігівського полку (1649), сотник седнівський (? – 1658.09., сотник; 1659 – полковник седнівський – ?). Козак седнівський (1666), який мав млин у Седневі. Товариш військовий полку Чернігівського (1673.1.03). Після смерті шляхтича Григора, який володів ще до Визвольної війни с. Сахновкою, воно перейшло до Пантелеймона Радича, на яке отримав жалувану грамоту (1690).

Григорах Григорій Якович (1738 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Мав 32 підданих в одному місті і одному селі (1788). Д.: Тетяна Н Билим, донька військовий товариш.

Григорах Яків (1708 – 1763 – ран. 1779) – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Прилуцького полку, військовий товариш (з 1746.10.10.) «по представленому ним універсалу 1729 р. 11 листопада матері його вдові сотника Іваницького Анастасії Григорівній Волошиновій від гетьмана Апостола про прийняття її з дітьми в особливу протекцію гетьманську а також за його службу значковим товаришем». У 1756 р. ГВК викликала для очних ставок із свідками його участі у викраденні вуликів з пасіки Опанаса Петренка. Д.: NNN (? – 1779 – ?), проживала у с. Бережівці.

Григоренко Василь – значний військовий товариш (1702) в Полтавському полку.

Григорієв Василь – значковий товариш Полтавського полку (1740 – 1743), мав двір у Старому Санжарові.

Григорович Антін (? – ран. 1762) – мешканець лохвицький, значковий товариш у Лубенському полку (? – 1735 – 1739 – ?), у 1735 р. був у Кримському поході потім перейшов у ГВК. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1741 – 1747 – ?), присягнув у 1741 р. Мав у Лохвицькій сотні в д. Ячниках 5 дворів піших підсусідків, з посполитих убогих у с. Римарівка Гадяцького полку (1741), двір житловий, в

- якому сам жив у Лохвиці і там же підсусідських 1 двір тяглих убогих та 6 дворів піших убогих (1745).
- Григоревич Василь** – військовий товариш Прилуцького полку (1781).
- Григоревич Гаврило** (1709 – 1783 – ?) – з козаків, службу розпочав 17 грудня 1733 р., був під Ногаєм, в кримському поході, «в полоненні льда», вислав у похід погоничів, гатив мости і греблі. Чин військового товариша отримав від ГВК у 1742 р. Військовий товариш Лубенського полку «за держание надлежачи до скарбу войскового доходом с полку Переяславского і за оказание приращения зборной до скарбу войскового казни» (1742.11.12. – 1783 – ?). Мешканець Чигриндубравської сотні. Д.: Уляна Савівна Терлецька (1745 – 1775 – ?), донька військового товариша.
- Григоревич Григорій** – бунчуковий товариш, Борзнянський повітовий казначей (1784). Д.: Н Яківна Гречана, донька бунчукового товариша.
- Григоревич Григорій** – значковий товариш Лубенського полку, проживав у Лохвиці. Ч.: NN Пуцек, донька шляхтича. Їх син Василь Пуцек-Григоревич – випускник КМА, митрополит Казанський і Свіязжський (26 січня 1775 – 17 березня 1782) Веніамін.
- Григоревич Дмитро** Данилович (1743 – ?) – козак с. Подолова, бунчуковий товариш (1782). Мав 61 підданого в Борзнянському повіті. Д.: Дарія NN, донька шляхтича.
- Григоревич Дмитро** Семенович – бунчуковий товариш (1790). Мав 233 підданих в Борзнянському повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790), мали синів Григорія – колезького асесора, Д.: Марина NN, донька бунчукового товариша, Павла – колезького канцеляриста (1790).
- Григоревич Євстафій** (? – ран. 1751) – значковий товариш.
- Григоревич Захар** – військовий товариш Стародубського полку (1704).
- Григоревич Іван** – значковий товариш (1739 – 1751 – ?), правив Рашівською сотнею (1751).
- Григоревич Іван** (1712 – 1790 – ?) – службу розпочав 20 травня 1730 р. козаком, писець сотенний (1739.12.06. – 1743), значковий товариш Лубенського полку (з березня 1743). Мав житловий двір, 2 двори піших убогих у м. Глинську (1745), збирач службових грошей за 1749 р. (1751), отаман сотенний (з вересня 1759), абшитований військовий товариш Лубенського полку (з 29 жовтня 1779). Мав 10 підданих (1790). Д.: NNN (? – ран. 1790).
- Григоревич Ілля** (1743 – ?) – службу розпочав з 16 листопада 1760 р. в полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1766), возний гродський (з 1766.12.11.), возний сотенний (? – 1788 – 1790 – ?). У с. Сорочинці мав 3 підданих. За ним 12 підданих в Прилуцькому повіті (1790). Д.: Єфросинія Степанівна Юскевич (? – ран. 1790), донька військового товариша. Дітей не мали.
- Григоревич Йосип** Євстафійович – значковий товариш (1733 – 1751 – ?) Галяцького полку, комісар у кирасирському полку. Мав приїжджний двір у Галячі, двір і підсусідка у 1-й полковій сотні при хуторі.
- Григоревич Максим** – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?), в догляді пошт (1769).
- Григоревич Микола** (? – ран. 1760) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Настасія NN.
- Григоревич Петро** (1745 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1758 р., військовий товариш Миргородського полку (1772 – 1783 – ?).
- Григоревич Семен** – військовий товариш Стародубського полку (? – 1681 – 1682 – ?), мешканець с. Чупковець.
- Григоревич Спиридон** – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1751 – ?), житель с. Гнідинців.
- Григоревич Федір** – значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви.
- Григоревич Федір** (? – ран. 1772) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: (1767) Ганна NN.
- Григоревич Федір** Антонович (1745/1748 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1760 р. в Лубенській полковій канцелярії, в ГВК військовим канцеляристом (1761–1767), військовим товаришем (з 1767), осавул полковий лубенський (з 1772). Бунчуковий товариш (1782). Проживав в Лохвиці. Колезький асесор (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 153 підданих в 2 селах і 1 хуторі в Лохвицькому повіті. Д.: 1) (1775) Клавдія Михайлівна Хорошкевич (1753 – ?). 2) (1780) Софія Н Велецька, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана і доньку Варвару.
- Григоревич Федір** Семенович – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1767 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до I частини по Борзнянському повіту. Д.: Настасія NN, донька значкового товариша. Мали доньок Євдокію і Настасію.
- Григоревич Яків** (1767 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.5.02.).
- Григоревич Яків** Григорович (1708 – 1758 – ?) – був у протекції гетьмана Апостола, значковий товариш Прилуцького полку (? – 1758 – ?)
- Григоревич-Потапович Іван** Якович (? – 1738.20.09.) – син полкового старшини переяславського, значковий товариш Переяславського полку.
- Григоревич-Потапович Микита** – козак полкового товариства канівського (1649).
- Григоревич-Фурсанович Петро** Григорович (бл. 1727 – 1790 – ?) – службу розпочав з 6 квітня 1737 р., з травня 1737 р. став полковим канцеляристом чернігівським. Городничий чернігівський (з 1739), значковий товариш (з 1747.16.04.). У 1755 р. мав приїжджні двори у Вибелі, Пісках, Орловці, Вершині Муравейці, Горбові Вибельської сотні. Полковий хорунжий чернігівський на місце Івана Булавки (1752.6.08. – 1766.17.01.). Мав шинок у Рижиках. У 1759 р. чернігівський протопоп Григорій Максимович відлучив його і його родину від церкви за те, що в його домі переховувалась повія. 1773 р. продав двір з кам'яними будівлями Чернігівському кафедральному собору для училищної колегії. Звільнений з чином бунчукового товариша (1766–1785). Колезький асесор (11 квітня 1785 – 1788 – ?). Мав 580 підданих у 1 місті. Д.: Тетяна Юрївна Веніціанова, донька судді грецького братства.

Григоровський Клим Кіндратович (1730 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Єфросинія Яківна Бловацька, донька значкового товариша.

Григоровський Олександр (? – ран. 1783) – військовий товариш.

Грида Гаврило (? – ран. 1743) – значковий товариш Полтавського полку (1736), комісар по збору вказаних консистентами порцій та рацій. Мав шинок у с. Петрівці 1-ї полкової сотні.

Гриденко Карпо – військовий товариш (1673)

Гримайло Андрій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Грин Григорій (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 16 підданих у 1 містечку і 1 хуторі. Внесені до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Гринецький Стефан – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?).

Гриневич (Гриненко) Пилип – значковий товариш (1762 – 1764 – ?).

Гриневич Іван Романович (1762 – ?) – службу розпочав з 1777 р., у 1782 р. отримав чин військового товариша Переяславського полку.

Гриневич Микола Михайлович (1760/1762 – 1781 – ?) – син сотника терехтемирівського, службу розпочав з 1772 р., канцелярист Малоросійської колегії (1780), військовий товариш Переяславського полку (з 1781).

Гриневич Михайло Савич (? – 1725 – 1782 – ?) – син сотника терехтемирівського, службу розпочав з 1746 р., коли став військовим канцеляристом ГВК, зайняв після батька уряд сотника терехтемирівського (з 1754.6.07.). Брав участь в пруському поході. У 1765 р. купив у братів Семена і Григорія Прохоровичів землю біля с. Велика Каратуль, ниву біля уроч. Плоских Могил, 2 ниви в уроч. Роките, 10 нив біля с. Мала Каратуль, 7 нив біля с. Циблі, 3 сінокаси, млин у Гельм'язові. Абшитований бунчуковим товаришем у грудні 1767 р. Працював у Стародубській полковій рахунковій комісії. У 1774 р. звинувачений священником успенським переяславським Стебленським у захопленні церковних земель. Згодом обраний предводителем переяславської шляхти, став колезьким асесором (з 1779). У 1780 р. мав підданих: в м. Переяславі – 25 дворів, в Терехтемирівській сотні у с. Городищі – 8 дворів, у с. В'юнищах – 22 двори, у с. Стовп'ягах – 42, у 1-й полковій сотні у с. Деєм'янцях – 20, в 2-й полковій сотні у с. Виповзках – 4, в III полковій сотні у с. Велика Каратуль – 11, в Бубнівській сотні у с. Матвіївці – 40, в Піщанській сотні в м. Піщаній – 11, в Кропивненській сотні у с. Богодухівці – 39, в Стародубському полку в м. Погарі і с. Кунові – 22 двори. Д.: 1) (? – 1758 – 1773) Гафія Дмитрівна Дараган, донька судді полкового. 2) (1775) Марія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша, рідна сестра дружини переяславського полковника Григорія Іваненка.

Гриневич Петро (? – 1677 – 1714 – ран. 1718) – 1695 р. священник святопречистенський вороніківський Петро Рустановський за 200 коп продав в Переяс-

лаві йому шинок. Дозорця гетьманських добр Переяславського полку (1697 – 1707 – ?). 8 січня 1704 р. купив млин, ґрунти, сіножаті з лісом в Ржищеві за 200 золотих, того ж дня продав за 200 золотих ці маєтності митрополиту київському. 9 червня 1704 р. в обозі під Паволочку Мазепа надав йому універсал з дозволом побудувати млин на р. Дем'янівка, а в 1707 р. – с. В'юнище. У 1711 р. полковник переяславський Стефан Томара підтвердив Петру Гриневичу, знатному військовому товаришу право володіння купленими Годунівськими ґрунтами. У тому ж році гетьман І.Скоропадський дає йому універсал на володіння в Домонтівській, Яготинській і Терехтемирівській сотнях. Його своєю названий протопіп переяславський Моснецький. Востаннє згадується у 1714 р. Дружина полкового судді переяславського Леонтія Панкевича Настасія передала землі годунівські в Яготинській сотні під хутір Переяславському монастирю, які поруч з передачею Петра Гриневича були ствержені гетьманом Скоропадським 1715 р. і монаршою грамотою 1718 р. Д.: N Степанівна Томара.

Гриневич Петро Пилипович – син абшитованого військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788).

Гриневич Петро Романович (1764 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш. У 1782 р. отримав чин військового товариша.

Гриневич Пилип Максимович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), у Глухові мав 3 підданих. Д.: Марина NN, донька козака.

Гриневич Сава Петрович (? – 1700 – 1757 – ?) – син дозорця гетьманських добр, почав службу значковим товаришем (? – 1718 – 1726 – ?), сотник терехтемирівський (1732 – 1757 – ?). У 1745 р. продав ґрунт з хатою в Козинцях шваґру, міщанину переяславському Федору Павлову Шленчаку. Двори полкового сотника Івана Добронизького, Степана Томари (у 1742 р. куплений у нього Семеном Сулимою), терехтемирівського сотника Сави Гриневича стояли поруч. У 1747 р. підсудіки домонтівського сотника Якова Платковського захопили його ґрунти у с. Матвіївці Домонтівської сотні. Д.: (1746) Марія Павлівна Шлепчак.

Гриневич Федір Савич (1730 – 1786 – ?) – син сотника терехтемирівського, шляхтич, розпочав службу 8 квітня 1760 р. полковим канцеляристом, 22 грудня 1763 р. отримав звання значкового товариша. З 4 листопада 1765 р. став переяславським пошмейстром, а з 22 грудня 1767 р. – останній сотник терехтемирівський. Мав 17 підданих у передмісті Переяслава, у с. Стовп'ягах Терехтемирівської сотні 16, с. Підсінному 10, с. В'юнищах 22, Городищі 20, у 2-й полковій сотні у с. Комарівці 1, у Леплявській сотні в хут. Топальському 3, у Бубнівській сотні в хут. Матвіївці 2, всього 73 підданих. Бунчуковий товариш. У 1786 р. колезький асесор у відставці, житель Переяслава. Д.: Ірина Андріївна Думитрашко-Райча, донька бунчукового товариша. У придане отримала маєтність у с. Куровому і м. Погарі. Мали синів Івана і Петра.

- Гриненко** N – значковий товариш Миргородського полку (1783).
- Гриненко** Мартин – син козака. Службу розпочав з 1758 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1776).
- Гриненко** Пилип – значковий товариш Київського полку (1762 – 1764 – ?).
- Гриновський** Яким – шляхтич, військовий товариш (1700), житель стародубський.
- Гринь (Гриненко)** Іван – козак 1-ї полкової сотні Переяславського полку, значковий товариш (1708 – 1751 – ?). Мав двір житловий у Переяславі. Його донька Настасія заміжня (1780) за писарем комісарства переяславського Павлом Никифоровим.
- Гринь** Григорій – військовий товариш (1790). Мешканець Зіньківського повіту, де мав 16 підданих. Д.: Катерина NN, донька військового товариша.
- Гринь** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1715 – 1751 – ?). Житель монастирищанський (1732), мав одного підсусідка.
- Гринь** Данило – значковий товариш Прилуцького полку (1731), мав одного підсусідка.
- Гринь** Федір (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мешканець Ніжинського повіту, підданих не мав. Д.: Євдокія NN, донька козака.
- Гришно** Іван Васильович (? – 1730 – 1762) – сотенний осавул (1752), значковий товариш, тестамент 1762 р. Козацько-старшинський рід Грихнів відомий в сотні впродовж існування Гетьманщини. Вже реєстр 1649 р. фіксує в полковому товаристві Васка Грихненка (чи не син записаного тут же Грихна Корицького ?). У 1663 р. Василь, колишній отаман кропивненський, купив двір у Сезона Улізченка. Знову став городовим отаманом у 1676 р. Його син, козак Іван Гришно з дружиною Марією, бл. 1670 р. купив луки у козаків Кайдаша і Ченчика. Востаннє Іван згадується як знатний козак у 1728 р., у 1736 р. його дружина – вдова. Її тестамент, датований 1745 р., писав онук Іван Васильович. Відомо, що Іван і Марія мали доньку Ганну та сина Василя Д.: Катерина Йосипівна Артюхова, мали доньку Марію (? – 1761) і Уляну – Ч.: Степан Захарченко, значковий товариш (1767). Останній перейшов у володіння Грихнів у Кропивній.
- Грицай** Антін (1761 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 30 підданих у 1 селі Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна Данилівна Манко, донька військового товариша.
- Грицай** Іван – осавул сотенний кобизький (1769–1772), військовий товариш Київського полку (1773 – 1782 – ?). Д.: NNN, донька козака кобизького.
- Грицай** Степан (1762 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ірина N Жертовська, донька військового товариша.
- Гриценко** N Іванович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.
- Гриценко** Іван – значковий товариш Київського полку, йому спродав землю носівський козак Потап Кириєнко (1737).
- Гриценко** Іван Федорович – козак Новомлинської сотні, значковий товариш Ніжинського полку (1719–1751). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. У 1737 р. комісар полковий. Мав двір житловий у м. Нових Млинах.
- Гриценко** Карпо Іванович (? – ран. 1787) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Дарія NN (бл. 1742 – 1788 – ?). Мали доньку Євдокію, Уляну і Гафію.
- Гриценко** Кирило Федорович (? – 1737) – син козака, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1737). У 1735 р. був купував коней в Стародубському полку. У 1736 р. був у Царичанському поході за писаря. Його вдова мала двір у Нових Млинах.
- Гриценко** Петро – значковий товариш (1737), мешканець носівський.
- Гриценко** Петро – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході при волах.
- Гриценко-Чорний** Іван Федорович (? – 1695 – 1716 – ?) – значковий товариш
- Гриценко-Чорний** Карпо Іванович (1717 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході, військовий товариш Ніжинського полку в абшиті (1773 – 1787 – ?). Мешканець новомлинський. Д.: Феодосія Омелянова, донька сотенного отамана, за іншими даними – міщанина конотопського. Мали дітей Івана, Михайла, Варвару.
- Гриценко-Чорний** Кирило Федорович – значковий товариш.
- Гриценко-Чорний** Мойсей Самійлович (1753 – ?) – син підсудка земського, військовий товариш Ніжинського полку (з 1773). бунчуковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – ?). Д.: Ганна Олексіївна Войцехович, донька військового канцеляриста.
- Гриценко-Чорний** Павло Самійлович (1747 – ?) – син підсудка земського, військовий товариш Ніжинського полку (1779), комісар батурицький, писар полковий (з 1780), казначей Борзнянського повіту, бунчуковий товариш. Мав 77 підданих в Нових Млинах і одному хуторі. Д.: Ганна Романівна Затиркевич, донька бунчукового товариша.
- Гриценко-Чорний** Петро Самойлович – військовий товариш (1779), комісар Батурицького комісарства.
- Гриценко-Чорний** Самійло Кирилович (1719 – 1787 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1738 – 1751 – ?), возний, підсудок, суддя, козначей сосницький. У 1748 р. мав двір житловий у м. Нових Млинах.
- Гричина** N (? – ран. 1740) – значковий товариш Полтавського полку, вдова мала двір і шинок у с. Петрівцях.
- Гришавський** Мартин – значковий товариш Полтавського полку (1747). Мав двір у Опішні.
- Гришанов** Сенька Родіонович – гербований шляхтич, військовий товариш Ніжинського полку (1686).
- Гришко** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1753), мав підданих в с. Полонках Журавської сотні.

- Гришко** Філон – службу розпочав 8 квітня 1737 р., значковий товариш Переяславського полку (1762 – 1774 – ?). У с. Красному Кропивненської сотні мав 2 підданих. Д.: NN Ярема, донька козака.
- Гришко** Яків – козак служив з 1758 р., значковий товариш Переяславського полку (1762 – 1780 – ?). Мав 2 підданих в Баришівській сотні. Одружений з донькою козака.
- Гришков** Аврам (1743 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 15 січня 1757 р. козаком, копіїст (з 1761), канцелярист сотенний (з 1763), писар сотенний голтв'янський (1765–1768). У 1767 р. подав донос на отамана сотенного Кирила Качанова за «предерзкие реси». Возний (1768–1769), отаман сотенний потоцький (1769–1770), сотник уцтавицький (1771.30.06. – 1783), одночасно – бунчуковий товариш Миргородського полку (з 22 січня 1782 р.). Володів трьома хуторами в Уцтавицькій сотні і 89 підданими. У 1779 р. були призначені комісари для розподілу земель між ним і священником уцтавицьким Сокальським. Мав підданих у 130 хатах (1782). Д.: N Ничипорівна Чарниш, донька військового товариша. Мали сина і доньку (1774).
- Гриценко** Влас – значковий товариш Київського полку (з 1757.1.07.).
- Гриценко** Данило – військовий товариш Переяславського полку (1775). Мав 15 підданих у с. Безпалі. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Романа (1748 – ?), Андрія (1760 – ?), Макара (1773 – ?), доньок Єфросинію (1758 – ?), Устину (1760 – ?), Уляну (1762 – ?).
- Гриценко** Кирило – козак золотоніський, значковий товариш Переяславського полку (1749 – 1751 – ?).
- Гриценко** Роман – шляхтич, службу розпочав з 1763 р., полковий канцелярист (1771–1772), значковий товариш Переяславського полку (1772 – 1780 – ?). Д.: (1774) Марина Гнатівна Тарасович (1755 – 1763 – ?), донька військового товариша.
- Гриценко** Роман Данилович (1748 – ?) – син військового товариша, шляхтич, службу розпочав з 1759 р., полковий канцелярист (1764–1767), значковий товариш Переяславського полку (1767 – 1780 – ?). Мав 15 підданих в Золотоніській сотні, мешканець с. Синьковець. Д.: N Андріївна Ставровська, донька значкового товариша Лубенського полку, сини Семен і Григорій.
- Гриценко** Хома – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Грозенський Петро** (1724 – 1763 – ?) – військовий товариш у Стародубському полку, служив при ГВК у письмових справах, був полковим зборщиком. Чин військового товариша отримав від гетьмана у 1760 р. У 1763 р. був стародубським війтом.
- Громека** Григорій Іванович (? – 1720 – 1768 – ран. 1779) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1741 – ?), отаман сотенний смілянський (? – 1747 – ?), сотник смілянський (1752 – 1764 – ?). Мав шинок у Смілі, два хутори (1747). У 1763 р. розслідувались кривди, які він заподіяв сотнянам, серед яких відзначалась скарга козака Івана Трубницького за порубку лісу, позачергове призначення у по-
- ходи та побиття сотниковою дружиною малолітнього сина Мартина. В цей же час захопив майно козака Ведмедівського куреня Запорізької Січі Марка Безрукавого (Сухомлиненка), гроші і горілку у козака сотні Опанасенка. В результаті скарг козака на нього він був звільнений з посади і на його місце призначений значковий товариш Опанас Костевський. Колишній сотник смілянський (1767). У 1768 р. купив хутір у сотника косянтинівського Стефана Полетики за 900 карбованців. Д.: Оришка NN.
- Громека** Іван Васильович (? – 1742) – полковий комісар лубенський (1724), значковий товариш Лубенського полку (1735), отаман городовий смілянський (? – 1740 – 1742). У 1741 р. управитель волості Києво-Печерської лаври ієромонах Іоанікій Смеловський звинуватив його та його сина в нападі на підданих лаврських Якова Бистрицького та Івана Бугая, побиття їх. Від батька в спадок отримав хутір на р. Очеретянці з млином в два кола. Д.: N Іванівна Полетика.
- Громека** Іван Кирилович – значковий товариш Лубенського полку.
- Громека** Кирило Васильович – син сотника смілянського, сотник смілянський (? – 1723), значковий товариш Лубенського полку за служби батька (1723 – 1750 – ?). Був в зборі чиновницьких грошей. У 1736 р. купував драгунам коней, у 1738 р. відправлений під Очаків. У 1745 р. в м. Смілі мав житловий двір. Мав у Смілянській сотні в с. Томашівка житловий двір (1747).
- Громіка** Василь Михайлович (? , ран. 1652 – 1704 – бл. 1706) – близько 1674 р. переселився з Правобережжя у м. Смілу і с. Томашівку. Військовий товариш (? – 1676 – 1687), сотник смілянський (1687–1688), значний Лубенського полку військовий товариш (1688 – ?), сотник смілянський (? – 1695 – ?), значний військовий товариш (? – 1696 – 1704 – ?). 14 червня 1688 р. значний військовий товариш Григорій Гамалія уступив йому ліс. Ця уступка була затверджена гетьманським універсалом 1 липня 1696 р. 4 листопада 1688 р. купив ліс у Олексія Желебенка. Отримав універсал гетьмана Мазепи 24 квітня 1704 р. Д.: Марія NN (? – 1683 – 1724 – ?). 27 листопада 1706 р. лубенський полковник Дмитро Зеленський підписав постанову у її справі з Феськом Оксаченком за млин Констянтинів. У 1722 р. позивала козака Роменської сотні Федора Висоцького, який заволодів частиною її млина на р. Сулі.
- Громіка** Степан Михайлович (? – 1652 – ?) – син полковника білоцерківського, значний військовий товариш
- Гроховський** Іван (1725 – ?) – службу розпочав з 1741 р. при Остерському сотенному правлінні, займався письмовими справами, полковий канцелярист (з 1744), старший полковий канцелярист (1749–1757), значковий товариш Київського полку (з 1757.5.05.), пошмейстр (1757 – 1780 – ?). Військовий товариш (з 1765), полковий осавул (з 1767). Абшитований полковий осавул (? – 1782 – ?). Д.: NN Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

- Грудницький** Захар (1757 – ?) – полковий канцелярист (з 1773), писар сотенний 2-ї Варвинської сотні (1774 – ?), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787), мав 19 підданих у 1 селі. Д.: Феодосія NN.
- Грудницький** Михайло (1729 – ?) – міщанин прилуцький. Службу розпочав з 1740 р. писарем при державних вівчарних заводах. Писар сотенний монастирищанський (28 серпня 1745 – 15 березня 1748), полковий канцелярист (1749–1752), сотенний писар полкої сотні (1752–1754), хорунжий полкової артилерії (з 1754), полковий канцелярист (1762), значковий товариш Прилуцького полку (з 1762), Військовий товариш (1775 – 1788 – ?), мав 32 підданих в одному хуторі і місті (1788) Прилуцького повіту. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту. Д.: Тетяна Савівна Білима, донька військового товариша.
- Грушинський** Мойсей (1708 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1735).
- Губар** Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – ?) в Ромнах.
- Губар** Михайло – значний товариш полку Лубенського (? – 1707.06. – ?), отаман городовий роменський.
- Губар** Олексій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1757 – ?). 1757 р. на нього скаржився бунчуковий товариш Костянтин Лизогуб за борг 40 карбованців.
- Губар** Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1737 – ?), мешкав у Ромнах (1735), учасник кримського походу (1738), сотник смілянський (? – 1740 – ?). Мав двір у Смілі і в Ромнах, поблизу Смілої – хутір.
- Губар** Петро Павлович – військовий товариш (1790). Разом з братом Іваном мали 75 підданих в Роменському повіті.
- Губар** Петро Семенович (1712 – 1787 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), житель с. Бужанки. Д.: NNN (? – ран. 1787).
- Губаревський** Артем (? – ран. 1782) – значковий товариш Чернігівського полку. Син Семен (1766 – ?), доньки Євдокія (1763 – ?), Марина (1768 – ?) мешкали у Чернігові.
- Губаревський** Олексій – службу розпочав з 1705 р. козаком полкової сотні Чернігівського полку. Був у походах під Замостям (1706), під Любарем (1704), під Києвом на лінійних роботах. Значковий товариш (? – 1737 – 1741 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1747 – 1750 – ?). Мав двір житловий (? – 1741 – 1750 – ?) і шинок (? – 1747 – 1750 – ?) у Чернігові, приїжджий двір (? – 1739 – 1750 – ?), 1 двір підсусідків у д. Котах (1747), хутір під Черніговом (1740).
- Губенко** Іван – значковий товариш Лубенського полку (1735), мешканець роменський.
- Губенко** Лука – військовий товариш (1756).
- Губенко** Хома – значковий товариш Лубенського полку (1751) на місце батька.
- Губка** Іван Ілліч (1733 – 1782 – ?) – син протопопа пирятинського. Службу розпочав з 23 червня 1762 р., значковий товариш (з 22 липня 1762 р.), військовий товариш Лубенського полку (з 23 квітня 1779 р.), абшитований полковий осавул (1788). Проживав в Пирятині (приход Успенської церкви). Д.: Настасія Якимівна Огронович (1742 – 1778 – ?), донька значкового товариша. За нею 40 підданих у с. Леляках і 69 у хуторі Сирооржицькому.
- Губка** Тимофій Павлович – шляхтич, товариш полку Київського (1714). Д.: Марія Іванівна Дворецькі, донька судді полкового київського. Вдова Максима Юркевича.
- Губський** Григорій (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). В одному хуторі мав 11 підданих. Визнаний дворянським і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Євдокія NN, донька священника.
- Губченко** Григорій – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Губчиць** Василь Іванович (? – 1726 – 1784 – ?) – був в інфляндському поході за сотенного командира (1746), військовий канцелярист ГВК (1749), сотник почепський (1749.7.11. – 1764.9.02.), бунчуковий товариш (1764.9.02. – 1776). Малоросійський полковник (з 1776.9.11.). Д.: Параска Миколаївна Тризна, донька бунчукового товариша.
- Губчиць** Василь Іванович (? – ран. 1756) – значковий товариш.
- Губчиць** Василь Степанович – син значкового товариша, бунчуковий товариш (1750).
- Губчиць** Володимир (1723 – ран. 1781) – бунчуковий товариш (1751 – 1766 – ?). Мав у с. Супрягі 2 двори, в д. Близнюках 8 дворів підсусідків. Д.: (1766) Ганна Василівна Часник, донька компанійського полковника.
- Губчиць** Григорій Васильович (1723 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1751 – 1752), бунчуковий товариш (1754 – 1763 – ?). Отримав від гетьмана сс. Араповичі і Ленків Новгород-Сіверської сотні.
- Губчиць** Дем'ян – значковий товариш Стародубського полку. Мав у Мглинській сотні в д. Кіптяги 3 двори убогих малопахотних посполитих не тяглих та 1 хату підсусідків (1735).
- Губчиць** Іван Васильович – військовий товариш Стародубського полку (1780), мешкав у 1-й Почепській сотні.
- Губчиць** Іван Васильович (бл. 1753 – 1816 – ?) – син полковника, з 1769 р. служив у МК військовим канцеляристом, військовий товариш (1775.25.12. – 1781), бунчуковий товариш (1781.2.02. – 1783 – ?). Д.: Ганна Павлівна Покорська, донька сотника глинського.
- Губчиць** Іван Іванович (? – 1701 – ран. 1772) – осавул сотенний почепський (1723 – 1726), значковий товариш у Стародубському полку (? – 1732 – 1735 – ?), наказний сотник почепський (1733), 19 травня 1735 р. призначений почепським сотником, у 1737 р. мав житловий двір у с. Вельжичі. Отримав підтвердження права власності на сл. Вельжичі Почепської сотні та млин (1732). 24 травня 1746 р. отримав підтвердження на сс. Онохово та Ігрушево, які у нього були відібрані Меншиковим і повернуті рішенням ГВК. Абшитований бунчуковий товариш (1749.7.11.

– 1756 – ?). 12 грудня 1757 р. отримав універсал на ґрунт Стару Савлуковщину під с. Савлуковим як «дідизну» і «отчизну». Мав жилий дім в хут. Ігрушево. Д.: 1) Софія Михайлівна Рославець, донька значного військового товариша. 2) Олександра Михайлівна Турковська, вдова (1772).

Губчиць Іван Михайлович (? – 1680 – 1729) – шляхтич гербу «Налевка», значний товариш сотні Почепської (1696), оселив с. Вельжичі. Значний товариш полку Стародубського (? – 1701 – 1704 – ?). 14 січня 1701 р. отримав гетьманський універсал на с. Ігрушино Почепської сотні, яким володів навіпл з тестем сотником почепським Осипом Мартиновичем. 22 липня 1702 р. отримав гетьманський універсал на куплений ним хутір Ракусову Буду під с. Белковим. У 1703 р. отримав універсал підполковника стародубського на розмежування ґрунтів. 1 травня 1704 р. отримав гетьманський універсал на половину млина у с. Баликах на р. Кості, млин на р. Бобрики під с. Козаковим і ґрунти в сс. Завалипуг'є, Горбачах, Белкові, Чемоданові, Біловському, Близничах, Глазові, Супрягині, Шаулині і Синяшин. Отаман городовий почепський (? – 1709.04. – 11. – ?), сотник почепський (? – 1710.03.). 10 березня 1710 р. отримав гетьманський універсал на с. Онохово. Бурмістр почепський (1710 – 1711 – ?). сотник почепський (? – 1722 – 1729 – ?). Д.: (1701) N Осипівна Мартинович, донька сотника почепського.

Губчиць Йосип Дмитрович – шляхта гербу «Налевка». Службу розпочав з 1732 р. і в тому ж році значковий товариш Стародубського полку (1732 – 1757), бунчуковий товариш (1757.26.06. – 1781 – ?). Мешкав у д. Дмитрові 1-ї Почепської сотні. Мав у сс. Савлукові, Синькові, дд. Дмитрові, Гарищах, Санниках, Попсуївці, Цинці 47 хат підданих. Д.: NNN (? – ран. 1781). Мали синів Івана і Олександра.

Губчиць Михайло Васильович (1728 – ?) – службу розпочав з 1748 р. полковим канцеляристом в Стародубській полковій канцелярії. Значковий товариш Стародубському полку (1750 – ?). Сотник балканський (1756.23.07. – 1765.28.12.). Бунчуковий товариш (1765 – 1781), колезький асесор (з 1781). Мав в сс. Білкові, Ленкові, дд. Лігові, Анодові, Заволипут'ї, хут. Білковському і Лемківському 65 хат підданих. Д.: 1) Марфа Артемівна Пороховникова (? – ран. 1780), донька вїта почепського. Вдова Степана Якимовича Вінського, канцеляриста Почепської комендантської канцелярії. 2) (1781) Параска NN.

Губчиць Павло Іванович (1713 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у Мглинській сотні.

Губчиць Петро Васильович – з 1746 р. полковий канцелярист в Стародубській полковій канцелярії. Значковий товариш Стародубському полку (1751–1757). За писаря полкового стародубського (1754–1757). Бунчуковий товариш (1757.25.06. – 1781). Колезький асесор (з 1781). Д.: Марія Опанасівна Дурова, донька поміщика Брянського повіту.

Губчиць Петро Васильович (1751/1754 – 1800 – ?) – службу розпочав з 1772 р., колезький канцелярист, військовий товариш (1775.25.12. – 1781), бунчуковий товариш (1781 – 1800 – ?) у походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Д.: (з 1782) Ганна Мойсеївна Аршук, донька сотника почепського.

Губчиць Федір Іванович (1720 – 1781 – ?) – син сотника почепського, військовий канцелярист (1747), бунчуковий товариш (1747.26.01. – 1781 – ?). 1754 р. разом з сотником хмельським Опанасом Шкляревичем проводив розподіл маєтків бунчукових товаришів Федора та Петра Федоровичів Павичів. Мав 113 підданих (1775).

Гуденко Хома – значний військовий товариш (1720).

Гуджол Наум – товариш полку Полтавського (1665).

Гудима Максим – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Гудима Степан Григорович (1767 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1790). Мав нерозділених з братами Семеном (полковим канцеляристом). Василем (сотенним отаманом), Матвієм, Порфирієм та Ілляєм 884 підданих в Прилуцькому повіті.

Гудима-Левкович Григорій Павлович (1732 – ?) – службу розпочав з 2 травня 1753 р., у ГВК, військовий канцелярист (з 1755.3.01.), військовий товариш (з 31 липня 1762 р.), сотник полковий прилуцький (1769.19.01. – бунчуковий товариш, на місці сотника 1781.4.05.). Мав 834 підданих. Д.: Тетяна Степанівна Лукомська, донька абшитованого полкового обозного.

Гудима-Левкович Іван Павлович – службу розпочав з 1759 р. канцеляристом ГВК, сотник київський (1772–1781). У 1776 р. звинувачений у привласненні пластин з старого мосту через р. Стугну. В тому ж році образив і побив прапорщика Київського гарнізону Сороколетова. Бунчуковий товариш у Київському полку (з 1781.19.03). Д.: Пелагея Костянтинівна Лисеневич, донька судді полкового переяславського.

Гудима-Левкович Михайло Павлович (1722 – ?) – службу розпочав значковим товаришем. Сотник київський (1760–1772). Бунчуковий товариш у Київському полку (1772). Мав винокурню у с. Плоскому, яку купив у вдови військового товариша Богдановича у 1757 р. Д.: N Степанівна Дмитрович, донька міщанина.

Гудима-Левкович Яків Павлович (1740 – ?) – значковий товариш Київського полку (1761). Писар (1772).

Гудима-Мезенцов Данило Антонович (1710 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку. Мав хутір біля с. Янівки на р. Ловрі з плотиною і млином в 2 кола, винокурню в 2 котли.

Гудимович Лука – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1766 – ?).

Гудович Андрій Павлович (? – 1670 – 1734) – військовий товариш (1705). 22 січня 1705 р. купив у військового товариша Ничипора Сильченка двір з ґрунтами в с. Івайтенках. Сотник бакланський (1709–1712). 30 квітня 1709 р. отримав гетьманський універсал на урочище Хрулівку, а з жовтня цього ж року на селі Івайтенки і Водневку. Значний військовий товариш (1713), бунчуковий товариш. Д.: Марія Гнатівна Рубець, донька військового товариша.

- Гудович** Василь Андрійович (? – 1764) – бунчуковий товариш (з 1731). Генеральний підскарбій (1764), таємний радник. Очолював команду козаків на форпости, у 1737 р. очолював команду полку Стародубського на кордоні. Мав двір у с. Душатині (1735), в д. Блазовичі з малоgruntових не тяглих, 1 убогий підсусідок, у с. Горчаки малоgruntових підсусідків 5, підсусідків убогих 4, при городах 4, житловий двір у с. Душатині. Д.: 1) Ганна Петрівна Білецька-Носенко, донька прилуцького полкового сотника, у 1-му шлюбі була за господарем гетьмана Скоропадського Іваном Даровським. 2) Марія Степанівна Миклашевська, донька бунчукового товариша.
- Гудович** Василь Стефанович (1720 – 1770.07) – бунчуковий товариш в Стародубському полку, служив ще за життя батька, значкового товариша Стефана Гудовича. З 15 років за призначенням полкової канцелярії значковий товариш, бунчуковий товариш (1735 – універсал 1747.12.09. – 1770), очолював команду козаків на форпости. У 1737 р. очолював команду полку Стародубського на кордоні. Мав двір у с. Душатині (1735), в д. Блазовичі Мглинської сотні: з малоgruntових не тяглих, 1 убогого підсусідка, у с. Горчаки малоgruntових підсусідків 5, підсусідків убогих 4, при городах 4, житловий двір у с. Душатині Мглинській сотні (1737). Д.: (1768) Параска Юхимівна N (1725 – ?).
- Гудович** Іван Андрійович (? – 1742) – бунчуковий товариш (? – 1735 – 1742), у 1737 р. з командою козаків був у Почепі, купував провіант. Д.: (1742) Олександра Михайлівна Турковська (1720 – ?), донька генерального писаря. В 2-му шлюбі за Іваном Івановичем Губчицом.
- Гудович** Михайло Васильович (1748/1751 – 1783 – ?) – служив з 1770 р., у походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р., військовий товариш (1779 – 1788 – ?) у Стародубському полку.
- Гудович** Павло Янович (? – 1700) – покозачений шляхтич. За сімейною легендою перейшов до Гетьманщини у 1680 р. 2 грудня 1686 р. купив двір в Стародубі на вулиці Кривій у шляхтича Степана Олексійовича Заруцького. 28 червня 1691 р. отримав універсал Мазепи з дозволом завести хутір. У 1696 р. обмінявся ґрунтами з Олексієм Тарайковським. Значний товариш Стародубського полку (1686–1697), сотник бакланський (1697–1700). Загинув під Нарвою. Д.: Настасія NN (? – 1680 – 1703 – ?), у 1-му шлюбі була за значковим товаришем Степаном Тарайковським. Володіла с. Івайтенками.
- Гудович** Стефан Павлович (1670 – 1727 – ран. 1740) – значковий товариш Стародубського полку (1703 – 1737 – ?). 18 січня 1716 р. отримав гетьманський універсал на володіння до ласки військової 20 дворами у с. Басихіно. Очолював команду козаків у 1737 р. Мав у полковій сотні у с. Басихіно 4 малоgruntових підсусідка, 9 убогих в одних хатах, жив у полковій сотні (1737). Подарував двір у Стародубі зятеві, міщанину стародубському Саві Ніжинцю. Д.: 1) (1715) Олена Осипівна Ференсбах-Кожухівська, донька полкового хорунжого і посербиця значкового товариша Костянтина Ракушка-Романовського. 2) Феодосія Дмитрівна N (1683 – 1742 – ?).
- Гузенко** Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1738 – ?), полковий коміар (1736). У 1738 р. відправляв воли, відпущений з паспортом.
- Гузенко** Хома – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах шинок, у с. Салогубівка житловий двір (1747).
- Гузовий** Іван (1692 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).
- Гузовий** Степан – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Гук** Яким – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – ?).
- Гуковський** Сава – військовий товариш (1781), мешканець стародубський.
- Гулак** Василь Іванович (бл. 1750 – 1791 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, навчався у Переяславській колегії, значковий товариш Переяславського полку, корнет (1782), капітан (1791)
- Гулак** Іван (? – 1629 – 1682 – ?) – у товаристві полковому черкаському (? – 1649 – ?). Невідомо які посади він займав двадцять років (1649–1669), але, мабуть, пройшов старшинські щаблі у своєму полку. Першу інформацію маємо вже коли у П. Дорошенка став обозним генеральним (1669–1675). Мабуть, цьому передувало обозництво полкове черкаське. Після переходу на Лівобережжя у Переяславському полку поруч з Якимом Головченком був найвидатнішим представником «дорошківців». Три роки, очевидно, до смерті був обозним полковим переяславським (1679–1682). За гетьманства Самойловича отримав у володіння с. Скопці.
- Гулак** Іван Євстратійович 2-й (? – 1720 – 1770 – ?) – син сотника, службу розпочав з 1733 р., сотник 2-ї сотні полкової Переяславської (1739.20.04. – 1770.21.07.). Абшитований бунчуковий товариш. Мав землі у Яблунівській сотні Лубенського полку. Д.: Тетяна Григорівна Огронович, донька сотника пирятинського і онука полковника лубенського Свічки.
- Гулак** Іван Євстратійович 1-й (? – ран. 1765) – син сотника, військовий товариш, абшитований сотник. Д.: Марфа N Кулябка (? – ран. 1765).
- Гулак** Іван Іванович (бл. 1750 – 1809 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, службу розпочав з 1767 р. у Переяславському полку, при МК (з 1771) колезьким канцеляристом (1771–1778), військовий товариш (з 1778), осавул полковий (з 1782.23.04.). У відставку вийшов у 1788 р. секунд-майором. Д.: Ганна Григорівна Гайворонська.
- Гулак** Федір Іванович (бл. 1754 – 1784 – ран. 1798) – син абшитованого бунчукового товариша, навчався у Переяславській колегії. Службу розпочав з 1767 р. у Переяславському земському суді, підписок земський (? – 1773). Військовий товариш (з 1778), осавул полковий (з 1782). Житель с. Каратуль.
- Гулак** Яків Іванович (1743 – 1798 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, службу розпочав з 1758 р. в со-

- тенному правлінні 2-ї полкової сотні, у ГВК, військовий канцелярист (з 1761), військовий товариш (з 1762), за сотника 2-ї полкової (1766–1778), з 1771 р. за полкового старшину, бунчуковий товариш (1783.28.04. – 1787 – ?), надвірний радник (1798). Разом з братами мав 83 хати у сс. Войтинцях, Каратулях, Лецьках, Полозках, Хоцьках, Комаровці, Пологах, Лубенського полку хут. Козацькому. Д.: (пізн. 1780) Софія Семівна Кошцевич (? – ран. 1798), донька сотника. В першому шлюбі за Христофором Костянтиновичем.
- Гулевич Михайло** – значковий товариш Чернігівського полку (1743), володів у Любечі приїзджим двором.
- Гулевич Родіон** – військовий товариш Ніжинського полку (1763), житель ніжинський.
- Гулевич Тарас** – значковий товариш Чернігівського полку (1732).
- Гуленко Іван Андрійович** (1733 – ?) – службу розпочав з 1749 р. військовим канцеляристом ГВК, возний Прилуцького повіту (з 1764), коморник (з 1771.21.09.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 5 куплених підданих в одному місті. Д.: Марія Н Белькевич, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Андрія.
- Гуленко Кіндрат Дмитрович** (1753 – ?) – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?), військовий товариш (1788), мав 40 підданих в місті і одному селі. Поручик (1790). Д.: Олександра Василівна Канівець, донька військового товариша. Мали синів Василя, Федора, доньок Марфу, Наталію, Олену.
- Гуляницький Василь** – козак куземинський (1736), значковий товариш. Його донька була заміжня за отаманом сотенним куземинським Остапом Редькою.
- Гуляницький Григорій** (бл. 1760 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 3 січня 1771 р., 8 березня 1771 р. став полковим канцеляристом, 12 квітня 1772 р. значковим товаришем Миргородського полку.
- Гуляницький Іван** – військовий товариш, 15 лютого 1720 р. купив млин в одне коло на р. Коркі за 1600 золотих у військового товариша Андрія Томари.
- Гуляницький Іван** – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Ніжині.
- Гуляницький Іван** (1692 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735 – ?). У 1723–1725 рр. ГВК розглядала справу про порушення умов обміну грунтами між ним і козаком с. Логоватого полкової сотні Григорієм Балановським. У 1735 р. жив у Новоміській сотні, повернувся з другого походу. Мав суперечки за хут. Києвицький, млин і ґрунти в сс. Чортовичі і Рожнівці з вдовою стародубського родового отамана Отвиновського, Гаврилом Владиславовичем, Кожуховським Стефаном Якимовичем.
- Гурба Павло** – товариш полку Полтавського (1685).
- Гуржій Денис Мартинович** (1704 – ?) – абшитований значковий товариш Гадяцького полку (? – 1775 – 1790 – ?). Мав 6 підданих в хуторі під Зіньковом (1775), 12 (1790). Д.: Марія NN, донька священомісника.
- Гуржій Іван Денисович** (1755 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1782), секунд-майор у відставці (1788). Володів 12 підданими. Д.: (1787) Ганна NN, донька сотника.
- Гуриленко Роман** – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих.
- Гурин N** (1767 – ?) – службу розпочав з 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.20.05.).
- Гурин Василь** (? – 1750 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1761 р., хорунжий сотенний (з 1769), значковий товариш (з 1770), возний шишацький (1776.8.01. – 1779 – ?), військовий товариш Миргородського полку (? – 1782 – ?). Мав 10 хат підданих. Д.: Марина Михайлівна Щербак, донька отамана сотенного білоцерківського.
- Гурин Максим** – службу розпочав з 1746 р., хорунжий сотенний (з 1769), значковий товариш Миргородського полку (з 1770). Д.: NNN, донька козака.
- Гурин Петро** (1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1762 р., значковий товариш (з 1782.20.05.).
- Гурин Самійло** (1727 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1759 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.20.05.).
- Гурин Семен** – службу розпочав з 1758 р., хорунжий сотенний (з 1769), значковий товариш Миргородського полку (з 1770). Д.: NNN, донька козака.
- Гурин Тихін** (1757 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.20.05.).
- Гуриновський Григорій** (? – ран. 1781) – військовий товариш, бурмістр стародубський. Мав у 1768 р. двір у Стародубі, абшитований військовий товариш, мав у Стародубі на передмісті біля Семенівської брами двір: 3 хати житлових, 2 людських, 8 комор, 1 конюшню, 3 сараї. Разом зі значковим товаришем Глушком мали спільний хутір у 1-й полковій сотні.
- Гурський Гаврило** (? – 1740 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (1767 – 1780 – ?), в походах не був, був у відрадженьях. Мав 22 підданих. Одружений з донькою значкового товариша Звонкевича, мали сина, який знаходився при них (1780).
- Гурський Іван** – значковий товариш Переяславського полку (1690).
- Гурський Іван** – полковник канівський (1674–1675). Склад присягу царю ще 19 лютого 1675 р. Разом з ним на бік Самойловича перейшов полк сердюків Харитона Щуренка, Ладижинська і Вербицька сотні Уманського полку, Синицька сотня Корсунського полку. Російський канівський воєвода князь Волконський заарештував його за те, що нібито полковник приймав дорошенківських розвідників. Закував його в кайдани і тримав, не звертаючи уваги на кроки по його звільненню гетьмана Самойловича. Значний військовий товариш у Переяславі (1683), власник с. Слободки Бубнівської сотні.
- Гурський Павло** (1702 – 1790 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (з 1758 р.). Був відкупщиком у Седнівській сотні. Абшитований значковий товариш (? – 1761 – 1790 – ?). Мешканець христовський Іван Тарновський «слово и дело государеве» в провозі ним через кордон таємно табаку (1761). Мав 16 підданих (1790). Д.: (1788) Уляна NN, донька священника.

Гурський Тимофій – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.

Гусак Іван – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1782 – 1783 – ?), мешканець коропський. Д.: Марфа Михайлівна Соломка, донька козака.

Гусаковський Іван Васильович – військовий товариш

Ніжинського полку (? – 1707 – 1710 – ?), священник. Д.: Феодосія Степанівна Н. Їх онук Павло Власович (1745 – ?) – диякон в м. Вороніжі, де мав 4 підданих (1787).

Гученко Хома – значковий товариш Лубенського полку. Мав у Роменській сотні у с. Салагубівці двір житловий (1745).

D

Давидов Сазон (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Березненського повіту. Д.: Євфимія NN, донька козака.

Давидов Степан Тимофійович (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 35 підданих в 2 «деревнях». Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія N Стоїнського, донька сотника.

Давидович Гнат Григорович (1714 – 1762 – ?) – служив з 1738 р. судовим канцеляристом. За власні служби у 1761 р. призначений полковником Горленком значковим товаришем Полтавського полку. Його дід Давид Хомич та батько Григорій Давидович служили козаками в Седнівській сотні Чернігівського полку. Гнат перейшов в Полтаву у 1737 р. і служив там. В нагороду за служби предківські і власні призначений значковим товаришем (1761.9.09.). Військовий товариш. Його донька Євдокія заміжня за Василем Івановичем Паскевичем (1736 – ?).

Давидович Андрій – син значкового товариша, житель вороніжський (1703), значковий товариш (1723 – 1756 – ?). У 1756 р. продав дворище в Стародубі військовому товаришу Якову Вишневецькому. Д.: Марія Йосипівна Лазаревич.

Давидович Гнат Григорович (1714 – 1762 – ?) – служив з 1738 р. судовим канцеляристом. За власні служби у 1761 р. призначений полковником Горленком значковий товариш Його дід Давид Фомич та батько Григорій Давидович служили козаками в полку Чернігівському сотні Седнівській. Гнат перейшов в Полтаву у 1737 р. і вірно служив. В нагороду за служби предківські і власні призначений значковим товаришем (9.09.1761). Військовий товариш.

Давидович Григорій Андрійович – значковий товариш Стародубського полку. У 1764 р. разом з братом мав у с. Олісовці Новоміській сотні 3 двори посполитих.

Давидович Іван – військовий канцелярист ГВК (1748), військовий товариш (1748), мешканець воронізький, мав сина Івана.

Давидович Іван – шляхтич. Полковий писар стародубський. Від гетьмана Мазепи отримав с. Дедов. Військовий товариш (? – 1703 – 1704 – ?).

Давидович Іван (? – ран. 1790) – військовий товариш. Д.: Марія NN, мешкала в Березненському повіті. Мали сина Олексія, доньок Гафію і Настасію.

Давидович Іван Андрійович (? – ран. 1738) – сотник наказний (1723), військовий товариш Ніжинського полку. Д.: Тетяна NN (? – 1723 – 1739 – ?). У неї вихорів двір у Вороніжі.

Давидович Кирило – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: NN Дуніна-Борковська.

Давидович Олександр – військовий канцелярист ГВК (1740–1760), старший військовий канцелярист (1760–1768), бунчуковий товариш (з 1768). Захпив майно спадкове вдови військового товариша Гафії Вільчик.

Давидович Роман – значковий товариш Стародубського полку. У 1764 р. мав володіння з братом в Новоміській сотні у с. Уношові посполитих дворів 7, хат 9, бездвірних хат 19, слуг 7, підсусідкію 1.

Давидович-Спицький Андрій Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1737 – ?).

Давидович-Спицький Іван (? – 1690 – 1738 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1704 – 1738 – ?), сотенний хорунжий седнівський (1715). 1715 р. побив військового товариша Семена Пригару, справу розглядав ГВС. 21 вересня 1729 р. подав супліку про захоплення Чернігівським Єлецьким монастирем сс. Серединка і Копачів Козелецької сотні Київського полку. Підсусідки у с. Мещенки при хуторі. Сотник наказний березненський (1725), значковий товариш (1729). У 1729 р. бунчуковий товариш Іван Борозна здійснив наїзд на його дім і не допуска до корстування греблею на р. Тетерів.

Дадзинський Осип Якович (1743 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1779). Абшитований військовий товариш (1788), мав 55 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1780) Ірина N Вятська, донька військового товариша.

Данилевич Петро – військовий товариш (1790). Мав 14 підданих в Березненському повіті. Д.: Софія NN, донька козака.

Данилевський Антін (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1782 – 1788 – ?), мав 13 підданих в одному містечку. Д.: Параска N Яновська, донька прапорщика.

Данилевський Василь – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1711). 23 серпня 1711 р. отримав фундуш від полковника Жоравки на побудову млина-вешняка на р. Полонянці в урочищі Неделишит.

Данилевський Гаврило Данилович (1727 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Абшитований військовий товариш (1782–1790), мав у Ніжинському повіті 10 підданих. Мав 90 підданих у 1 містечку, 1 селі і 1 хуторі. Вне-

сений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Лизавета Семенівна Круглик, донька значкового товариша.

Данилевський Данило – військовий товариш Ніжинського полку.

Данилевський Іван – писар сотенний 2-ї полкової сотні (? – 1760 – ?), значковий товариш Миргородського полку. Возний 2-ї полкової сотні (? – 1779 – ?). Д.: Єфросинія Григорівна Євстафієва, донька священника білоцерківського.

Данилевський Іван (бл. 1719. с. Усівка – ?) – навчався в КМА (1736), син значкового товариша, службу розпочав 28 серпня 1741 р. військовий канцелярист ГВК (1741–1752), У 1741–1744 рр. служив при генеральному архіві, У 1744 р. при батуринському палаці за старшого канцеляриста. Військовий товариш (? – 1784 – ?). Писар земський (1764.7.04. – 1775 – ?). Д.: Параска Федорівна Базилевська (? – 1755 – 1775 – ?). Сини Михайло, Микола, Марко, Іван.

Данилевський Іван Данилович – син військового товариша, сотенний старшина, значковий товариш Ніжинського полку.

Данилевський Йосип (1759 – ?) – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Данилевський Лев – полковий хорунжий миргородський (1765 – 1769 – ?), бунчуковий товариш (? – 1775 – 1782 – ?), мав 69 хат підданих. Д.: Н Дем'янівна Лісницька.

Данилевський Олексій Федорович (1752 – ?) – службу розпочав з 5 жовтня 1772 р., значковий товариш Лубенського полку (1774.6.12 – 1777 – 1780), вакансовий сотник (1780 – 1783).

Данилевський Петро (1747 – ?) – службу розпочав з 1767 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Данилевський Федір (1758 – ?) – службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Данилевський Федір Андрійович (1718 – ?) – навчався у КМА (1730 – 1742 – ?). Значковий товариш Лубенського полку, сотник (з 1780.16.09.). Писар полковий, не отримав російського чину (1788).

Данилевський Хома (? – 1740 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1752 р., сотенний писар білоцерківський (1758–1766). У 1765 р. захопив землі в козака Кодяна. Значковий товариш Миргородського полку (з 1766). Мав 7 підсусідків в Білоцерківці і 4 у м. Великі Будища. Д.: Марфа Лаврінівна Борбицька, донька священника решетилівського.

Данилевський Юхим – з 1739 р. значковий товариш у ГВК, військовий канцелярист ГВК (1741 – 1765.4.10.), у 1766 р. – секретар ГВК. У 1775 р. удівець, дітей не мав, жив у с. Усівці Басанської сотні, де мав 21 підданого. Абшитований військовий товариш. Д.: Наталія Яківна Пилипенко (1738–1774), донька полкового переяславського осавула (1734 – 1763 – ?).

Данилевський Яків – син козака, службу розпочав козаком з 1734 р., значковий товариш. 1741 р. приніс

присягу імператриці. значковий товариш Київського полку (1743.23.12. – 1758), абшитований військовий товариш (1758 – 1776 – ?).

Данилевський Яків Васильович (1724 – ?) – службу розпочав з 1740 р. в Гадяцькій полковій канцелярії канцеляристом, писар сотенний лютенський (1743.24.03. – 1765.09.), військовий товариш Гадяцького полку (? – 1767 – 1782 – ?), титулярний радник у відставці (1788). Мав 60 підданих у двох селах і одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до VI частини родовідної книги. Д.: (1788) Ганна Н Климівна, донька шляхтича.

Данилевський-Левченко Іван – отаман сотенний монастирищанський (? – 1778), військовий товариш Прилуцького полку (1778 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Лизавета NN. Мала 54 підданих в Монастирищі.

Даниленко Андрій Григорович (1735 – ?) – в службу вступив у 1751 р., призначений значковим товаришем Полтавського полку у серпні 1761 р.

Даниленко Григорій Григорович (1740 – ?) – в службу вступив у 1757 р., полковий канцелярист, призначений значковим товаришем у серпні 1761 р.

Даниленко Іван – козак басанський, значковий товариш Переяславського полку (1740 – 1751 – ?). Мав у с. Усовці Басанської сотні двір житловий.

Даниленко Іван Григорович (1727 – 1767 – ?) – син козака Білицької сотні. В службу вступив у 1743 р. З серпня 1761 р. призначений полковою канцелярією в значкові товариші Полтавського полку.

Даниленко Михайло – значковий товариш (1747), мав підданого при млині в Зінькові.

Даниленко Михайло Григорович (1731 – ?) – в службу вступив у 1750 р., з серпня 1761 р. значковий товариш Полтавського полку. Мешкав у Біликах, мав родовий герб (1762).

Данилов Степан Юрійович – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець глухівський. Д.: Ксенія Гнатівна Малченко, донька полкового осавула.

Данилович Володимир – військовий товариш Стародубського полку (? – 1691.18.05. – ?).

Данилович Іван (1766 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Данилович Іван Данилович (1706 – 1766 – ?) (від першого шлюбу) – з старшинських дітей сотничих, служили прадіда, діда і батька. Службу розпочав з 1721 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1722), брав участь в польському поході, на українську лінію, під Перекопом (1738), хотинському, молдавському походах (1739). Житель Стольненської сотні (1728). В січні 1728 р. захопив у своєї мацухи ґрунти і млин. У 1736 р. полковий комісар. Військовий товариш Чернігівського полку (з 1751.29.10.). Володів млином-вешняком на р. Стольній у с. Стольному (1742). У 1751 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженнями на маєтності. Мав у с. Стольному 4 двори посполитих та житловий двір, у с. Блистові –

1 (1741), володів у Березненській сотні приїжджим двором (1743), у Стольненській сотні – підсусідками козацькими: 2 в Стольному, 1 у с. Блистіві. Мав житловий двір на 2 хати в Стольному (1743), 3 двори підсусідків (1747), у с. Блистові 1 двір підсусідків (1747), у с. Стольному 1 двір підсусідків, 4 двори слугителів, у с. Блистові – 14 дворів (19 хат) посполитих, 1 двір слугителів, у с. Степановці – 2 двори посполитих (1750). Його правнук Григорій став генералом від інфантерії і вихователем майбутнього царя Миколи II.

Данилович Йосип – службу розпочав сотенним канцеляристом Любецької сотні (з 1755 р.), полковий канцелярист чернігівський (1759). Писар сотенний слабинський (1759 – 1777), значковий товариш Чернігівського полку Д.: NNN, козачка.

Данилович Павло – син старшинський, рідний брат Тимофія, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку 1751 – 1755 р., мав двір у Полтаві.

Данилович Прокіп – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Данилович Тимофій – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку 1751–1755 р., жив у Полтаві.

Данич Гаврило Семенович (1732 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку.

Данич Іван Іванович (1698 – 1763 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1724–1757), абшитований бунчуковий товариш (з 1757).

Данич Іван Хомич (1739/1741 – ?) – з 1744 навчався письму, потім вивчав мови. Службу розпочав з лютого 1752 р. козаком с. Голубич, значковий товариш Чернігівського полку (з вересня 1760) за службу батька значковий товариш Хоми Мокієва. Підпоручик у відставці (1787). Мав 137 підданих у 1 містечку і 3 селах. Д.: Ірина NN, донька купця, мали сина Аристарха (1784 – ?).

Данич Мануйло – військовий товариш Чернігівського полку (1746), мешканець с. Чернацького. 1746 р. продав плець братам Хоменкам.

Данич Степан Іванович (бл. 1730 – ?) – військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш (з 1765), абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1774.26.03.).

Данич Федір Іванович (1740 – ?) – службу розпочав з 1762 р., військовий канцелярист (1765), військовий товариш Чернігівського полку (з 1765), абшитований військовий товариш (1788). Д.: Євдокія Григорівна Підгаєцька – Приблуда, донька значкового товариша.

Данич Хома Мокійович (6.10.1693 – 1761 – ?) – служив з козаком з 1722 р., був у сулацькому поході, у походах 1728, 1731–1732 рр., у 1733 р. роїський комісар. У 1735–1739 рр. при Роїському сотенному правлінні виконував доручення, 20 червня 1740 р. від ГВК отримав звання значкового товариша. Звільнений від служби 11 липня 1760 р. Скаржився на козака Роїської сотні, мешканця буяницького Василя Ященка

за захоплення ґрунту. Мав млин на р. Мшеной у с. Церковищах, який він купив у значкових товаришів Кринкевичів, млин в чотири кола мучних на р. Гусинці біля с. Церковище. За ним у с. Церковищі 1 двір посполитих, в Голубичах 4 двори та житловий, в Сибережі 1 двір (1741). Мав шинок в Чернігові, двір, 3 підсусідки у с. Голубичах, у с. Церковища 1 підсусідок, 3 посполитих, у с. Буянки 1 підсусідок, в Сибережі 1 підсусідок (1743), у с. Буянки 1 двір підсусідків, у с. Голубичі 3 двори підсусідських, в Церковищах 1 підсусідський двір, в Сибережі 1 двір підсусідків, двір житловий у с. Голубичах та шинок у Церковищах (1747). Мав двір приїжджим у Чернігові, шинок у с. Вербичі, житловий двір у с. Голубичі (1750).

Данковський Яків (1719 – 1790 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1736 р. полковим канцеляристом, в Сенчанській сотенній канцелярії писарем городовим (1740–1742), писар сотенний городницький (1743), сенчанський (1744–1758), значковий товариш Лубенського полку (1758.1.12. – 1782). Лубенський вїйт Назарський захопив у нього двір і ліс. Абшитований військовий товариш (1782 – 1790 – ?). Мав 16 підданих в Лохвицькому повіті. Д.: Уляна Іванівна Криштопенко, донька сотника сенчанського.

Данчич Дмитро Трохимович (1741/1745 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Прилуцького полку (1767 – 1787 – ?). Мав 7 підданих у Срібному. Д.: Феодосія NN, донька купця.

Данчич Трохим – отаман сотенний срібрянський (1755.10. – ?), значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Параска Петрівна Ямпольська, донька священника.

Дараган Артем Данилович – значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1749).

Дараган Григорій Осипович – мешканець рудьковський. У 1740 р. з братом ділив двір і городи у с. Даничі, значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1748 – 1767 – ?).

Дараган Клим Данилович (1713 – 1763 – ?) – значковий товариш (? – 1749), бунчуковий товариш (з 15 листопада 1749 – 1757), абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (з 1757).

Дараган Макар Данилович – значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1748).

Дараган Максим Климович (? – ран. 1784) – військовий товариш.

Дараган Михайло Осипович (1731 – ?) – значковий товариш Київського полку (1748 – 1767 – ?), абшитований значковий товариш (1786). Мав 7 підданих в хут. Рябовщині. Д.: Параска NN, донька козака.

Дараган Опанас – значковий товариш Київського полку (1749), брат Якова.

Дараган Прокіп Осипович – значковий товариш Київського полку (1748 – 1759 – ?).

Дараган Семен – значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1748).

Дараган Степан – значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1748).

Дараган Юхим Федорович (? – 1762) – значковий товариш у Київському полку, в листопаді 1747 р. був

одним з трьох кандидатів на уряд київського полковника. Бунчуковий товариш у Київському полку (з 22 жовтня 1742). Мав підданих в Лохвицькій сотні в с. Піски малогрунтових 4 двори на 8 хат, убогих 66 дворів в них 86 хат, 52 хати бездвірних і 4 ратушних служителя та двір приїзджий, 2 шинки, 9 дворів найманих людей (1747), у с. Глибоке Воронківської сотні приїзджий двір, 21 двір убогих посполитих, шинок у Воронкові (1750). Полковник київський (1751.21.01. – 1762). 1751 р. отримав універсал гетьмана К.Розумовського з підтвердженням прав на с. Бошни. У 1753 р. купив у значкового товариша Переяславського полку Михайла Мартоса і його брата отамана сотенного ічнянського Петра Мартоса хутір Мартусівщину. У 1754 р. звернувся до ГВС про інтриги проти нього полкового судді Зіновія Борсука, у цей час мав справу з військовим канцеляристом Іваном Шершановичем, який образив його дружину. У 1755 р. бунчуковий товариш Василь Полуботок звинуватив його у побитті підданих, захопленні майна, привласненні його сінокошу під с. Коломійці. Бригадир (з 1762), бригадир у відставці. Покінчив життя самогубством. Д.: Віра Григорівна Розумовська, сестра гетьмана. 29 листопада 1766 р. доповідала про арешт її прикажчика Чумаковського, звинуваченого у розкраданні належачого їй майна. 1766 р. було здійснено розмежування земель між нею, КПЛ, козаками Бориспільської сотні.

Дараган Яків – значковий товариш Київського полку (1749).

Дараган-Дейнека Сава Опанасович (1746 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (1790). Проживав у с. Данкові Козелецького повіту. Д.: Євдокія, донька козака. Їх діти: Уляна (1783 – ?), Ганна (1784 – ?), 17 вересня 1790 р. народилась донька Софія.

Дарновський N – значковий товариш Миргородського полку.

Дарновський N – син значкового товариша, значковий товариш Миргородського полку (з 1781.2.07).

Даровський Іван (? – 1721.7.09 «Господар двору рейментарского Іванъ Даровскій преставилсѧ») – господар двору гетьмана Скоропадського (?-1710-?). «был перекрест из евреев и сблизился с Скоропадским, когда последний был еще стародубским полковником... заправлял у него не только хозяйством, но имел влияние и на администрацию». Бунчуковий товариш. Мав дітей від обох шлюбів. Д.: 1) NNN. 2) Ганна Петрівна Носенко-Білецька, донька значного військового товариша. Вела суперечки за хут. Горчаковий з вдовою бунчукового товариша Стефана Голембіовського Килиною, а з козаками стародубськими Яковом і Микифором Пісоцькими за двір в Стародубі. Вдруге вийшла заміж за Василя Гудовича.

Даровський Іван Іванович (1721 – 1764 – ран. 1768) – військовий канцелярист ГВК (1740–1742), бунчуковий товариш (з 1742). Йому належали с. Жемердіївка, Суботовичі з млином і винокуреним заводом. У 1764 р. мав у Стародубському полку в другій полковій

сотні володіння у с. Курковичах посполитих дворів 3, хат 3, бездвірних хат 5, у Стародубі 1 двір, 1 хата, в якій жили 2 найманих людей. Д.: NNN. Їх доньки: Явдоха Іванівна Єлько, дружина лікаря Ганна Іванівна Данилевська, Настасія Іванівна, дружина секунд-майора Тихона Федоровича Жураковського (1745 – ?), тітка Ганни Іванівни Дмитрашко. Народила синів Дмитра, Івана, Василя та доньку Параску.

Дахно Данило (? – 1738) – значковий товариш (Миргородського полку? – 1737 – 1738). На Правобережжі у городиського мешканця Івана Павлова купив при урочищі річки Ірклій ліс, став, сінокіс і орне поле. Помер у поході. Д.: Любов N Крушевська (? – 1720 – 1741 – ?).

Дахнович-Новіков Григорій – абшитований значковий товариш (1777). Д.: донька військового товариша Симона Нарбути Марфа. Діти: Дем'ян (бл. 1755 – ?), канцелярист ГВС (1777), Василь (бл. 1766 – ?), Євдокія (юл. 1756 – ?), Катерина (бл. 1762 – ?), Євдокія (бл. 1771 – ?). Мешкали у с. Черняцькій Янпільській сотні.

Дахнович-Новіков Дем'ян Григорович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1783 – 1787 – ?), мешканець с. Черняцького Янпільської сотні (1787). Д.: Євдокія Володимирівна Соколик, донька значкового товариша.

Дахнович-Новіков Семен Павлович – військовий товариш Стародубського полку, мешканець с. Черняцького, де з братом Григорієм мали 79 підданих. Д.: Марфа NN, донька шляхтича. Мали сина Федора і доньок Тетяну, Ганну і Гафію.

Дахнович-Новіков Федір Семенович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1783 – 1787 – ?), мешканець с. Черняцького. Д.: Євдокія Олександрівна Славська, донька бунчукового товариша. Мали доньок Настасію, Уляну, Параску, Катерину.

Даценко Іван (? – 1682 – ран. 1710) – козак ічанський (1682), козак запорозький. «Запорожци родом из с. Ржавца и м. Ични Иван Даценко, Данило Полуваный, Ярема Голик, Иван Чистый и Федор Фастовец, возвращались из похода домой. Переходя через разоренное и оставленное жителями село Мошны (Киевской губ., Каневского уезда), козаки зашли в пустую и ограбленную церковь, при осмотре её, внимание их остановилось на большой иконе Пресвятой Богородицы». Значний військовий товариш. Д.: Ганна N Стороженко (? – 1690 – 1710 – ?).

Дацькович Осип – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець дарієвський.

Дашевський Осип (1708 – 1766 – ?) – службу розпочав з 1725 р., військовий товариш у Чернігівському полку (з 1725), бунчуковий товариш (з 1728).

Дашевський Осип Кирилович (1742 – ?) – службу розпочав з 1765 р. козаком, хорунжий сотенний киселівський (1773 – 1779 – ?). Учасник походів 1773 і 1774 рр., потім три роки був на форпостах. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 24 підданих у с. Олександрівці. Поручик. Д.: (1768) Гафія N Зарецька, донька козака-шляхтича, мала доньку Ганну.

- Дашевський** Федір (1733 – ?) – службу розпочав з 1749 р., військовий товариш Чернігівського полку (1777 – ?).
- Дашкевич** Кузьма – військовий товариш Стародубського полку. Д.: Ганна Іванівна Малахович. Прогнала дві частини млина на р. Вершині у с. Новому полковому судді Самійлу Івановичу Кольничому.
- Дашкович** Федько – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець с. Дахнович.
- Дашковського** зять Яків – значковий товариш Чернігівського полку (1732).
- Дворецький** Василь Іванович (бл. 1715 – 1776 – ?) – службу розпочав з 5 липня 1743 р. в Остерській сотні, значковий товариш Київського полку (1758.21.10. – 1764). Підкоморій остерський (1764.5.01. – 1776 – ?). Тримав літопис Дворецьких: «Сия книга летопись с дедов и прадедов, сочиненная фамилиею Дворецких и ныне находится в господыни Дворецкого Василя, значкового товарища; должность отсего возний подкоморский повету Остерского, Василь Дворецкий. Се заметки писаны 1770 года, июля 8». Д.: Катерина Н Солонина, донька бунчукового товариша.
- Дворецький** Василь Каленикович – син значкового товариша, при Миргородській полковій канцелярії (? – 1736 – ?), значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Дворецький** Герасим (1742 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782–1790), проживав у Борзнянському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян. Д.: Уляна NN, донька протопопа. Мали доньок Ганну і Мотрю.
- Дворецький** Іван Васильович (? – 1629 – 1694.29.04.) – шляхтич гербу «Слонина», син полковника київського, козак сотні Іржищівської Канівського полку (1649). Товариш полку Київського (1665), сотник остерський (? – 1672 – 1678 – ?, 1684, 1689 – 1690), суддя полковий київський (1692–1694). Полковник К.Мокієвський йому на уряд надав с. Пархімов в Остерській сотні. Д.: (з 1665) NNN, своячка гетьмана Брюховецького, можливо, сестра гетьманши Дарії Ісканської.
- Дворецький** Іван Петрович – онук полкового судді київського Івана. Мешканець остерський. Товариш полку Київського (1714). Власник млина в три кола. Д.: Христина Іванівна N
- Дворецький** Каленик – козак, значковий товариш Миргородського полку (1732 – 1752 – ?). Комісар полковий (1735). Проживав у Яреськах.
- Дворецький** Федір (1712/1714 – 1763 – ?) – служив з 1731 р. в званні полкового канцеляриста, разом з полковим осавулом Євстафієм Гречкою 7 місяців складав ревізію Київського полку 1735 р. У 1735 р. призначений писарем судовим, був ним до 1741 р. З 12 червня 1741 р. значковий товариш Київського полку і в цьому званні заготовляв вози для турецького посла, який їхав з Петербурга. Був у рахунковій комісії над комісарами Київського полку з двома значковими товаришами Іваном Дяченком та Іваном Савенком. 30 вересня 1757 р. отримав універсал на чин абшитованого військового товариша, складав ревізію «дворового числа», був у польському поході.
- Дгузь** Григорій (? – 1720 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1730 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1772).
- Дгузь** Іван (? – 1779 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1772), володів хутором у 1-й полковій сотні.
- Дгузь** Карпо Мартинович – син козака виборного, службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку (1768 – 1774 – ?). Д.: Катерина Леонтіївна Оханько, донька жителя миргородського.
- Дгузь** Лаврін Мартинович – значковий товариш Миргородського полку (1768 – 1774 – ?). Д.: Зіновія Давидівна Чайка, донька козака лохвицького.
- Дгузь** Семен – значковий товариш Миргородського полку (1768 – 1779 – ?). Д.: Настасія N Безугла, донька жителя миргородського.
- Дебелій** Григорій Миколайович (1753 – 1783 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 5 січня 1771 р., полковий канцелярист (з 25 травня 1774), значковий товариш Миргородського полку (з 30 травня 1775).
- Дебелій** Микола (? – 1775 – ?) – службу розпочав 1 січня 1739 р., писар сотенний цибулівський (1742–1750), значковий товариш (з 28 листопада 1763). Військовий товариш Миргородського полку. Д.: N Гнатівна Кашевська, донька писаря городницького.
- Дебелій** Мойсей Миколайович (1755 – 1783 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 2 січня 1761 р., значковий товариш Миргородського полку (з 5 січня 1775). У 1776 р. був у команді по утриманню пошт на Кримському півострові.
- Дедра** Павло – козак. Службу розпочав з 1755 р. козаком, значковий товариш Київського полку (з 1771). Мав 1 підсусідка (1779). Д.: Марія Туманська, донька значкового товариша.
- Дейнека** Пантелеймон – військовий товариш Лубенського полку, не отримав російського чину (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Дем'яненко** Сава – службу розпочав з 1764 р., сотенний хорунжий бобровицький (з 1771.22.12.), значковий товариш Київського полку (1773 – 1776 – ?). Д.: Євдокія Іванівна Климович, донька значкового товариша Переяславського полку.
- Дем'янов** Федір (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мешкав у Лохвицькому повіті, де мав 16 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марина NN, донька козака.
- Дем'янович** N – бунчуковий товариш (1768). 1768 р. захопив землі козаків с. Пісок Басанської сотні.
- Дем'янович** N – сотник ковалевський (? – 1777), Абшитований за старістю значковим товаришем.
- Дем'янович** Андрій (? – 1665 – 1718 – ?) – 12 липня 1686 р. купив у Марії, Параски і Тетяни Павлович ниву Левада в урочищі Поповець під Циблями. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1718 – ?).
- Дем'янович** Василь – військовий товариш (1790), мешкав у Борзнянському повіті.
- Дем'янович** Володимир – бунчуковий товариш (1744). 1744 р. уступив двір Чернігівському кафедральному монастирю.

Дем'янович Іван (? – ран. 1753) – знатний товариш Воронізької сотні (? – 1731), військовий товариш Ніжинського полку (1731.26.03. – 1751 – ?). Мав 6 підданих в Вороніжі (1736). мав двір житловий і шинковий у Вороніжі, у 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, у 1743 мав – 4 двори, 2 кола позика у військовий скарб – 50 коп. Бунчуковий товариш. Д.: (1723) Тетяна Федорівна Лазаревич (? – 1757 – ?).

Дем'янович Кирило (1752 – ?) – службу розпочав з 1.01.1760 р. військовим канцеляристом, військовий товариш Гадяцького полку (з 1765.2.12.) за патентом МК. Мав хутір (1781).

Дем'янович Павло – шляхтич, службу розпочав з 1761 р., значковий товариш (1772). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).

Дем'янович Федір – служив з 1709 р. під Полтавою, був в 1710 в Кам'яному Затоні, в 1711 квартирмейстром полковим рік в Батурині. в 1713 р. сотник наказний на форпостах 1,5 роки, при слобідських полках рік, де від ворога під Великою Балаклеєю був битий, був над Дінцем Теркським. Бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1747 – 1756 – ?). 1751 р. скаржився гетьману на сина абшитованого сотника переяславського Івана Гулака за привласнення двох його скірт сина у маєтності с. Безуглівки Яготинської сотні. Мав 2 приїжджих двори у с. Загорівці. у Баршівці двір житловий, в с. Безуглівці підсудків посполитих з двори на 3 хати убогих, 1 тяглий і 5 піших, житловий двір спільний з Гнатом Савескулом у с. Безуглівці (1750) (інші Савескуль Василь та Іван мали теж в селі двір і позначені як «в протекції в Демяновича обретаючися»). у 1752 р. скаржився переяславському полковнику С.Сулімі на грека Григорія Ризу, який зі своїми шваграми козаками Максимом, Миколою і Яковом Анатієнками розорили його дім і шинок у с. Безуглівці.

Дем'янович Яків – значний військовий товариш.

Дем'яновський Кирило (1743 – 1783 – ?) – служив з 1754 р., військовий товариш Гадяцького полку (1765 – 1783 – ?).

Демашкевич-Закревський Антін Іванович (1742 – 1787 – ?) – служив з 1756 р. в Стародубському полку, в званні військового товариша (1779 – 1787 – ?), в походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. У с. Суховіївці разом з братом Федором мав 73 підданих (1787). Д.: Настасія NN, донька священика.

Демашкевич-Закревський Іван (? – ран. 1764) – козак, значковий товариш (1741 – 1751 – ?), військовий товариш.

Демашкевич-Закревський Федір Іванович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Проживав у с. Кирста Погарського повіту, де мав 32 підданих. Д.: Гафія Федорівна Ольшанська, донька сотника. Мали сина Івана, доньок Настасію, Тетяну, Олександру.

Демашкевич-Засульський Григорій Дмитрович (1717 – 1787 – ?) – служив з 1738 р., з 1758 р. сотенний осавул погарський, значковий товариш Стародубського полку (1765 – 1787 – ?). Був під

Перекопом у 1738 р., під Хотиним у 1739 р. Мешканець с. Даріївки. Д.: Гафія Павлівна Янлик, донька шляхтича і сотенного хорунжого. Мали синів Павла, Семена, Тараса, Івана, доньку Тетяну.

Дембовський Леонтій Іванович – син трубача полкової музики (1733) і N Григорівни Єгипець, доньки міщанина з відомого шляхетського, купецького і міщанського стародубського роду. Значковий товариш Стародубського полку (1767), абшитований військовий товариш (1787), мешканець стародубський. Мав у 1768 р. в Стародубі власний двір, на мглинському передмісті – комору. Д.: Мотря Федорівна Соломка, донька сотенного отамана. Мали синів Івана, Нестора, Василя, Хому, доньок Марію, Катерину, Гафію.

Дементьев-Ятченко Дем'ян Тимофійович – значковий товариш Стародубського полку (1769) у другій армії в поході. Ятченки Іван та Дем'ян мали у 1768 р. разом з Парфеном Дементьевим двір у Стародубі: 2 хати людські, 1 комора, 1 кімната.

Дементьев-Ятченко Іван Тимофійович – службу розпочав значковим товаришем Стародубського полку (1761 – 1781 – ?), був у 1769, 1770, 1771 рр. у турецькому поході у другій армії.

Дементьев-Ятченко Клим Єлисейович (? – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку, мав підданих у с. Артюшківі.

Дементьев-Ятченко Михайло – значковий товариш Стародубського полку, його донька заміжня за сотенним хорунжим Григорієм Даниловичем Киселевичем, мешканцем с. Гарцев.

Дементьев-Ятченко Парфен Борисович – абшитований значковий товариш (1787), мав 57 підданих у с. Артюшівці. Д.: Меланія NN, донька значкового товариша. Мали синів Логвина і Артема.

Дементьев-Ятченко Парфен Парфенович – службу розпочав з 1752 р., значковий товариш Стародубського полку (1763 – 1781 – ?). У 1769–1771 рр. був у другій армії в турецькому поході.

Дементьев-Ятченко Тарас Власович – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1764).

Демешко Герасим – значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?).

Демешко-Стрешенець Гаврило Федорович – онук сотника остерського, військовий товариш Київського полку.

Демешко-Стрешенець Іван Корнійович (1745 – ?) – військовий товариш Київського полку (1788). Мав 300 підданих в 2 селах і 1 хуторі. Д.: Євдокія N Богомолець, донька військового товариша. Мали синів Йосипа та Івана, доньку Параску. Федір та Іван проживали в Прилуцькому повіті.

Демешко-Стрешенець Федір Корнійович (1745 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочав у Київській полковій канцелярії, де служив по 1779 р., військовий товариш Київського полку (1782.20.04. – 1789 – ?). Мав 260 підданого у с. Миранка Прилуцького повіту (1788). Д.: Зіновія Хомівна Платонович, донька священика кобизького. Мали синів Стефана і Андрія та доньку Маріану.

Демешко-Стрешенець Федір Федорович – онук сотника остерського, військовий товариш Київського полку.

Демидович Мартин Остапенко (? – 1660 – 1724 – ран. 1747.06.) – «товариш значковій полку Чернеговського поход под Чигирином 678 год, под Перекопом 686, под Озовом 696, у Великого луга як Самойловича Гетмана взято 686, на Ижорской баталії, за Псковом в Печерах, под Варшавою, под замосцем, под Любарем могилу сипали, у Крилове, у Ирклееве, в Царицине 720 год, на каналній работе 721 год, у Поповой гори, в Царицине 724 год». Д.: Марія Стефанівна N (? – 1690 – ран. 1763).

Демидовський Дмитро Мартинович (? – 1720 – 1755) – 1722 р. тримав воли в Чернігівському полку. Був на Коломаці, 1724–1727 рр. в сулацькому поході, 1730 р. «на човнових», 1734 і 1735 рр. два роки за Києвом з 200-ою командою, 1736 р. тримав команду над старовірцями, 1736 і 1737 рр. при лінії командою у фортеці св. Параскеви і в Київському полку в Карпилівці. 1738 р. в кримському поході в битві при Гайман Могилі, 1740 р. розмежовував кордон з турками, 1741 р. полковий комісар. Сотенний хорунжий волинський (? – 1738 – ?). В поході 1738 р. був поранений шаблею волинським жителем Яковом Фомінім. Значковий товариш Чернігівського полку (без указу: ? – 1739 – 1747, після смерті батька отримав указ 1747.1.06. – 1755 – ?). Мав у Волинці 2 підсусідки (1739), двір у с. Чернотичі та шинковий (1741). Всього володів у Волинській сотні 9 дворами підсусідків. Тестамент написав 30 квітня 1755 р. Д.: 1) NNN (можливо, донька Охріма Юхимовича Лобка, сотника вибельського). 2) (? – 1743 – 1755) Параска Максимівна N (? – 1758 – ?), в першому шлюбі за NN Рублем. Вдова (1758).

Демидовський Іван Дмитрович – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (1761–1770), сотник киселівський (1770 – 1783 – ?). Був у походах в турецьку війну, на форпостах і в рішких командах і комісіях, в Могильовській губернії. Разом з братом Стефаном володів двором у с. Чорнотичах, до якого належало на 200 днів землі, млин вітряний, винокурня на 3 котли, 2 шинки, рибні ловлі, ліс, сінокоси на 199 возів та 3 двори підсусідків. У 1773 р. в нього 18 підданих в Сосниці і Чорнотичах. У нього брат Панко Васильович Рубель, син прапорщика Охтирського полку. В Киселівці і Чорнотичах 55 підданих. Д.: (? – 1772 – 1783 – ?) Ганна Іванівна Пригара, донька бурмістра новгород-сіверського. Мали сина в навчанні «руської грамоти» та трьох доньок вдома (1780).

Демидовський Мартин Петрович (? – 1660 – 1724 – ран. 1747.06.) – «товариш значковій полку Чернеговського поход под Чигирином 678 год, под Перекопом 686, под Озовом 696, у Великого луга як Самойловича Гетмана взято 686, на Ижорской баталії, за Псковом в Печерах, под Варшавою, под замосцем, под Любарем могилу сипали, у Крилове, у Ирклееве, в Царицине 720 год, на каналній ра-

боте 721 год, у Поповой гори, в Царицине 724 год». Д.: Марія Стефанівна N (? – 1690 – ран. 1763).

Демидовський Олексій Мартинович (? – 1704 – 1747 – ?) – син значкового товариша Чернігівського полку, підписався за батька в реєстрі 1724 р. Значковий товариш (? – 1733 – 1735 – ?), був ніжинським полковим комісаром (1733 – 1734). У 1735 р. був сотником наказним батуриным. Сотник батуриновський (? – 1736 – 1747 – ?), мав у Борзні 5 підсусідків (1736). У 1738 р. разом із сотником 2-ї полкової Ніжинської сотні Леонтієм Магеровським і значковими товаришами Стародубського полку виступив у військовий похід до Ізюма. В грудні 1741 р. ГВС розглядалася його справа про захоплення ним млина козачки с. Миколаївки Шаповалівської сотні Ніжинського полку Любові Рогової. Мав посполитих у с. Красилівці 6, в д. Адамівці 2. Д: Ганна Остапівна Забіла (? – ран. 1747).

Демидовський Омелян Мартинович (бл. 1722 – 1787 – ?) – службу розпочав 1729 р., 1729 р. «почовновий», 1733 р. в прикритті кордонів при с. Плесецькому, 1733 – 1735 рр. в Сербському старому гусарському полку, 1735 р. в кримському, 1736 р. в перекопському, 1737 р. очаківському походах. Називав Петра дідом, а Мартина батьком. У 1743 р. володів одним із чотирьох шинків у Волинці. Значковий товариш (1 червня 1747 – 1751 – ?), 1747 р. вибирав у полку чиновницькі і служительські гроші, комісар полкових вівчарень (1751 – 1755), військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?). мав двір житловий і шинок у с. Чорнотичі Волинської сотні (1747). У 1768 р. володів спадковим дідівським і батьківським двором у Чорнотичах, до якого належало на 141 день землі, стара винокурня на 3 котли, 2 шинки, рибна ловля, ліс, сінокоси. Мав в Чорнотичах, 4 млина і вітрових 2 (1769), 33 підданих. Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва, потім Чернігівської губернії. Д.: NNN (? – ран. 1783).

Демидовський Федір Мартинович (? – 1715 – 1743 – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1741 – 1743 – ?). Володів двором житловим у с. Чорнотичах Волинської сотні.

Демченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1752 – 1767 – ?), житель с. Деньги. З Мойсеєм і ще з одним Іваном Демченком утрюх володіли хутором над р. Ірклеєм на 4 хати, де самі жили (1750).

Демченко Мойсей – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – 1752 – ?), житель с. Деньги, мав у с. Деньги Кропивенської сотні 2 піших підсусідки (1750).

Демченко Яків – син значковий товариш, служив з 1760 р., значковий товариш Переяславського полку (1770 – 1777). Одружений з донькою значковий товариш Тарана.

Демчинський Іван Якович (1751 – ?) – староста чернігівський (1784), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 4 підданих. Д.: Ганна Григорівна Плохута, донька городского отамана чернігівського.

Денисенко Андрон (1744 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку, мав 32 підданих в 2 селах (1788). Д.: Феодосія NN, донька священника.

Денисенко Іван – значковий товариш (1790). Мав 28 підданих в Ромненському повіті. Д.: Настасія Іванівна Довга, донька значкового товариша.

Денисенко Леонтій (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Денисенко Михайло Андрійович – козак Полтавської сотні (1649), полтавський осавул (? – 1656 – 1658). Був одним із значних дипломатів того часу. У квітні 1653 р. Б.Хмельницький напоруляв його на Дон, а у січні 1656 р. він разом з уманським сотником Михайлом Махаринським їздив до Криму. У 1658 р. як козак у складі делегації Іскри до Москви. Обозний полковий полтавський (? – 1665.09. – 10. – ?). На уряді полтавському безурядний (1667). Товариш полку Полтавського (1669). У 1674 р. у Микити Сококового купив січ на Сторожевій.

Денисов Павло (1720 – ?) – службу розпочав 1735 р. у Власівській сотні, 5 місяців був на дніпровських форпостах командир сотенної команди від Миргородського полку, 1736 і 1737 рр. влітку був як посильний, а взимку – колов лід на Дніпрі. 1738 р. по вибору определен бил сотенним зборщиком для собирания в скарбу войсковие подлежащих от шинков и винокурних котлов денег. Сотенний канцелярист (1740–1741). Писар сотенний власівський Миргородського полку (1741–1746). 1746 р. був у Ліфляндському поході під Ригою в 1000-ній команді на чолі з обозним полковим миргородським Федором Московим на посаді полкового канцеляриста під командою полковника стародубського Федора Максимовича. 1748 р. в сотні Криловській збирав недоїмки з власників винокурень і шинків. Отаман сотенний власівський (1748–1754). В 1755–1756 рр. Миргородською ПК призначений полковим комісаром «консистентських дач». Значковий товариш (1757 – 1767 – ?). 1758 р. за ордером Миргородської ПК призначений до Власівської сотні для утримання сотенного правління шість з половиною місяців до повернення з відрядження власівського сотника. 1759 р. займався недоїмка в Миргородському полку і розплатою з Гадяцьким полком за позику. З 28 квітня 1760 отаман на чолі команди 30-ти козаків «для дабития в степних местах в пищу годящихся диких зверей якосто оленев кабанов сугаков и прочего; також и птаства к отсылки онаго в дом Его Ясневелможности в Глухову а отголь к височайшему Ея Императорского Величества двору». 1767 р. обраний депутатом від Кременчука і Власівки в Єкатерининську комісію.

Денисович Гнат (? – ран. 1703) – військовий товариш.

Дергун Наум Сергійович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1779), підсудок глухівський.

Дергун Сергій Сидорович (1721 – 1787 – ?) – підписок Глухівської ратуші (1737), із писарів Глухівської ра-

туші військовий канцелярист ГВК (1739.5.06. – 1750), старший військовий канцелярист (з 1751.13.09.). Бунчуковий товариш (з 1760.19.06.), У 1754 – 1755 рр. в канцелярії скарбу малоросійського був присутний на посаді генерального підскарбія. У 1763 р. за вказівкою гетьмана їздив на Запорозьку Січ. У слідстві над сотником Силевичем (1763). Земський суддя Глухівського повіту (з 1764.3.03.). Надвірний радник (з 1764), доповідач у справах малоросійських апіляційної комісії (з 1765.29.04.), член Генеральної рахункової комісії (1765), член ГВС (з 1767.25.09.), колезький радник (з 1783.30.11.), намісник і радник Новгород-Сіверської казенної палати (1787). Д.: Параска Федорівна Ширий, донька бунчукового товариша.

Дереза Павло – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Київського полку (1771 – ?). Д. Марія N Чумаченко, донька значкового товариша.

Дерем'яга Іван – отаман сотенний потоцький (1770–1773), військовий товариш Миргородського полку (з 1773).

Деренковський Стефан – значковий товариш Чернігівського полку (1747). У с. Голубичах Роїській сотні мав двір житловий, 2 двори посполитих 2 підсусідських.

Деркач Андрій Денисович (1696/1704, Бубнівська Слобідка – 1763 – ран. 1767) – син осавула полкового переяславського, наказний полковий осавул (1722–1724), комісар полковий (1730), значковий товариш (1736–1747), бунчуковий товариш (1747.6.06. – 1763 – ?). Мав підсусідків посполитих у с. Слободці Бубнівської сотні, в с. Сушках двір приїжджий, посполиті 5 дворів середньогрунтових на 6 хати, 3 двори малогрунтових на 3 хати, 8 дворів на 9 хат убогих, 3 хати бездвірних, всього 16 дворів 21 хата, в сл. Томарівці житловий двір, хутір при р. Золотоноші, в якому 3 двори найманих людей (1750). Д.: 1) Євдокія Степанівна N (бл. 1721 – 1746 – ран. 1759). 2) (ран. 1760) Олена Федорівна N (1729 – 1779 – ?), проживала у с. Сушках. Її після смерті чоловіка залишилося 20 підданих у с. Сушках і 4 у с. Слободка. Мали сина Павла, доньок Катерину, Євдокію, Ганну.

Деркач Антін Федорович (1728 – 1795 – ?) – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш (1763), жив у Бубнівській Слобідці, возний піщанський (1764–1767), військовий товариш (з 1781). Д.: Ганна Іванівна Шаркевич (1740 – 1779 – ?), донька військового товариша.

Деркач Денис (? – 1668 – 1708) – шляхтич, значний і заслужений в Війську Запорізькому товариш (? – 1693). 17 лютого 1695 р. купив дім у Бубнові у Тишка і Михайла Каневченків. Сотник бубнівський (1693–1706, 1707.07 – 1708), потрапив в шведський полон під Ляховичами, після повернення (1707.05.) зайняв попередній уряд. У 1708 р. осавул полковий переяславський. 20 квітня 1708 р. отримав гетьманський універсал на с. Сушки з грунтами, добами і угіддями. Д.: Гафія NN (? – 1670 – 1716 – ?). 2 червня 1716 р. переяславський полковник підтвердив за нею с. Сушки в Бубнівській сотні.

Деркач Іван – бунчуковий товариш у Переяславському полку (1787), мав підданих у с. Сушках.

- Деркач** Корнило Іванович (? – 1750) – син сотника бубнівського, козак Золотоніської сотні 1-ї статті (1732), абшитований військовий товариш Переяславського полку (? – 1747 – 1750). Мав двір приїжджий у с. Мицалівка та хутір на р. Кропивній. Д.: Ірина NN.
- Деркач** Максим Семенович (1760, с. Сушки – 1795 – ?) – служив з 1779 р., у 1782 р. – значковий товариш Переяславського полку, у 1784 р. – корнет.
- Деркач** Семен Іванович (1726 – 1774 – ран. 1779) – шляхтич, службу розпочав значковим товаришем Переяславського полку (20.09.1751 – 1774 – ?). Мав двір житловий у Бубнові, у с. Сушках Бубновської сотні 10 підданих. Д.: Ганна Григорівна Юрець (1732 – 1779 – ?), донька козака. Сини Максим і Матвій.
- Деркач** Степан Антонович (1755 – 1783 – ?) – служив з 1775 р., сотенний отаман – 1779 р., з 1782 р. – значковий товариш.
- Деркач** Федір Денисович (? – 1690 – ран. 1747) – син осавула полкового переяславського, за полкового хорунжого (1721), значковий товариш (1726 – 1741 – ?). Д.: Євдокія Данилівна N (бл. 1701 – 1763 – ?), жила у Бубнівській Слобідці. Одна з Євдокій Деркач – хрещена мати Стефана Леонтійовича Кондратовича (4.01.1738), сина бубнівського священника, її кумом був Яків Охріменко, козак бубнівський.
- Дермачевський** Яків – військовий товариш Ніжинського полку (1784).
- Дернівський** Андріан – значковий товариш (1774).
- Дернівський** Василь Григорович (1710–1779) – козак виборний (1752), жив з братаничем Тимошем. У 1764 р. – значковий товариш Переяславського полку. Д.: Ганна Ллівна N (1726 – 1763 – ?).
- Дершун** Йосип Данилович – син осавула полкового корсунського. Значковий товариш Миргородського полку (? – 1739 – 1752 – ?), мав хутір в Бочках. Мав 3 підсусідків (1739), користувався родовим гербом.
- Дершун** Лука (1738 – 1783 – ?) – службу розпочав значковим товаришем 20 березня 1757 р., військовий товариш Миргородського полку (з 12 червня 1760), володів двома хуторами в Хорольській сотні. У 1783 р. на місці сотника хорольського. Мав 147 підданих чоловічої статі. Полковий осавул (з 1783). Д.: (1779) Тетяна NN, донька сотника.
- Дершун** Стефан Данилович (? – ран. 1764) – син осавула полкового корсунського, значковий товариш (1733 – 1752 – ?), отаман городовий хорольський (1741). Мав два хутори (один з них у приліску Бісовому Подолі).
- Дерязя-Завацький** Павло (1737 – ?) – службу розпочав 1759 р. козаком, значковий товариш Київського полку (1771 – 1779 – ?), абшитований значковий товариш Київського полку (1788). Мав 1 підсусідка (1779), 9 підданих в с. Котові Остерської сотні (1788). Д.: Марія Андріївна Чумаковська, донька значкового товариша.
- Десятник** Василь Іванович – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739). 1739 р. у похід не пішов через хворобу. Мешканець гадяцький.
- Десятовський-Заблоцький** Василь Петрович – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні. Д.: Афанасія Степанівна Помаганска.
- Десятовський-Заблоцький** Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. **Десятовський-Заблоцький** Микита (1718 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).
- Десятовський-Заблоцький** Мойсей – шляхтич гербу «Бялиня», значковий товариш Стародубського полку (1735), жив у полковій сотні.
- Десятовський-Заблоцький** Петро Григорович – син шляхтича, возного. Переселився в Стародубський повіт в с. Десятусі (тому до прізвища додали Десятовські). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Дефенко** Яким Іванович (1748 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у Зіньківському повіті. Д.: Віра NN, донька майора.
- Джелемет** Трохим – значковий товариш (1713), входив до курія Лісницького.
- Джулай** Степан Іванович (1700–1760) – сотник наказний (1726, 1737), городовий отаман (1746–1750), значковий товариш Переяславського полку. Д.: Єфросинія Семенівна Красовська, онука значкового товариша Андрія Петрова, правнучка сотника Тараса Велбінського
- Джулай** Федір Якович (? – 1730 – ран. 1766) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (з 1741), значковий товариш, городовий отаман іркліівський (1752–1754). Д.: Олена Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша. (її другий шлюб), їх син Платон, чернігівський полковий канцелярист, жив біля зведеного брата, другий син Антін (1753 – 1790 – ?) і донька Ксенія (? – 1790 – ?).
- Джулай** Юхим – козак іркліівський, значковий товариш Переяславського полку (1722 – 1751 – ?)
- Джулай** Яким Іванович – значковий товариш Переяславського полку (1726–1750), мав двір житловий у Ірклієві. Помер бездітним.
- Джулай** Яків Іванович (? – 1689 – 1718 – ?) – син сотенного писаря іркліівського, писар сотенний іркліівський (1707 – 1709 – ?), отаман городовий іркліівський (1718), значковий товариш Переяславського полку
- Джулай** Яків Петрович (1745/1742 – 1780 – ?) – син козака, службу розпочав з 1760 р. полковим канцеляристом, військовий товариш Переяславського полку (з 1762). Мав маєтність – хутори Вершики, Середини. Д.: Марія Василівна N (1749 – 1780 – ?), донька протопопа. Мали синів Миколу, Максима, Данила.
- Джура** Василь Матвійович – значковий товариш Стародубського полку спільно з Пясецьким тримав плотину з млином на р. Холопці під хут. Рухлядкин, військовий товариш
- Джура** Євдоким – шляхтич гербу «Леліва», значний військовий товариш (? – 1706 – 1713 – ?), сотник погарський (? – 1723 – ?).

- Джура** Максим Матвійович – значковий товариш Стародубського полку.
- Джура** Матвій Євдокимович – значковий товариш Стародубського полку.
- Джура** Матвій Матвійович – значковий товариш Стародубського полку.
- Дзвонкевич** Василь Петрович, – козак, 1727 р. його привернуто в підданство Пятницькому монастиреві, але за нього вступився місцевий сотник Василь Корсаков. «Заведовця сотні Білоусівської», значковий товариш Чернігівського полку (1731 – 1751 – ?). Мав двір житловий, 6 дворів підсусідків у с. Рудці, у с. Березівці 9 дворів підсусідків, 4 двори у с. Жукотках (1739), у с. Рудці 4 посполиті двори житлові, у с. Мохнатині 5 дворів посполитих, в д. Березовці 9 дворів (1741), посполитих у с. Березівці 8 дворів, в Рудні 6 дворів (1743), мав двір шинковий у с. Мохнатині, 2 шинки у с. Рудцях, двір житловий і 4 двори підсусідків у с. Березівці, у с. Мохнатині 31 двір посполитих, у с. Рудці 2 двори підсусідків (1747), мав двір житловий і шинок у д. Березівці та шинок у с. Мокошині, шинок в д. Рудці (1750), двір приїжджий (1739–1750) і шинок (1747) у Чернігові. Сотник. Д.: Олена NN. Проживала у с. Березівці Білоусівської сотні, мала посполитих у сс. Мохнатині, Березівці та хут. Рашівці (1781).
- Дзвонкевич** Григорій Васильович (? – ран. 1781) – син сотника, військовий товариш, сотник білоусівський Чернігівського полку (1759 – 1767 – ?).
- Дзвонкевич** Петро Пилипович – значковий товариш Чернігівського полку. У 1727 р. захворів цингою.
- Дзевульський** Андрій (? – 1685 – 1735 – ?) – шляхтич, військовий товариш Стародубському полку (? – 1709 – 1722 – ?). За військові заслуги отримав гетьманський універсал 12 квітня 1709 р. на 12 дворів у с. Лобки та хутір його тестя Артема Подоляки. Значковий товариш, стародубський полковий комісар (1721), бунчуковий товариш (? – 1723 – 1735). Отримав гетьманське підтвердження на с. Лобки Погарської сотні (11 березня 1729 р.). Посполиті с. Лобків подали на нього чолобитну за примушення відбувати панщину щоденно і в святкові дні. Д.: N Артемівна Подоляка, донька значкового товариша.
- Дзибало** Григорій – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Махновка Івангородської сотні.
- Дзівович** Олексій Данилович – значковий товариш два роки, полковий канцелярист вісім років, канцелярист ГВК (1756–1762), адвокат Домової економічної канцелярії гетьмана (1757), старший військовий канцелярист три роки. Намагався привернути у підданство стрільців с. Тур'я. Сотник 1-ї Почепської сотні шість років (1764–1769). Грабував сотнян. Абшитований суддя полковий (1769–1782). В Почепі мав житловий і винокурений двори, млин, хут. Шмотковський з млином, хут. Вітовку. Д.: Зіновія Петрівна Коробка, донька військового товариша. Мали 7 синів: Петро (1761 – ?) – кадет Морського корпусу лейтенант флоту (1787), Микола (1764 – ?) – мічман флоту (1787), Семен (1766 – ?), Яків (1767– ?), Федір (1770 – ?) – кадет Морського корпусу (1787) і доньку Олену заміжно за Іваном Гавриловичем Огієвським.
- Дзюба** Григорій – військовий товариш. У вересні 1675 р. вхорив до складу посольства на чолі з ротмістром гетьманської надвірної корогви Ярофія Максимовича до Москви.
- Дзюбенко** N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Устивицькій сотні.
- Дзюбенко** Лазар – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?). Мав хутір під с. Рудівкою (1732).
- Дивак** Семен (? – 1720 – 1752 – ?) – козак можний з статті с. Недра (1732 – 1736). Значковий товариш Переяславського полку (? – 1738 – 1752 – ?). У 1738 р. продав священнику Федору Киселівському дві ниви за спомин душі дружини своєї Марії Петрової. У 1741 р. присягав з сином Петром. Мав двір житловий у с. Недра Березанської сотні Д.: 1) Марія Петрівна N (? – 1738). 2) NNN.
- Дивельковський** Антін (1742 – 1790 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1782 – 1790 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака.
- Дивельковський** Стефан (1735/1752 – ?) – службу розпочав з 1760 р., військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1790 – ?). Мав 30 підданих в одному селі в Березненському повіті. Д.: Уляна NN, донька коморника.
- Дидзерев** Захар Григорович – значковий товариш Миргородського полку, Військовий товариш.
- Дидзерев** Павло Захарович (1763 – ?) – службу розпочав з 1768 р. в Богацькому сотенному правлінні, сотенний канцелярист (з 1769), в Миргородській полковій канцелярії (з 1770), полковий канцелярист (з 1771.10.06.), абшитований 10 листопада 1772 р. Значковий товариш (з 1773.15.09.).
- Дик** Павло – народився під Криловим, козак Хорольської сотні, значковий товариш Миргородського полку (1741 – 1752 – ?) Мав хутір на Темній. Сотник мурзинський (1753), сотник слободи Мурашки Ново-Слобідського полку (1754).
- Дик** Яків – значковий товариш Миргородського полку (? – 1752 – ?).
- Диковський** Семен (1753 – ?) – службу розпочав з 1766 р., з 1771 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1772.11.10. – 1783 – ?)
- Дирда** Дем'ян – шляхтич, службу розпочав з 1748 р., з асигнованих значковий товариш Гадяцького полку (1751 – 1780 – ?). Д.: Євдокія Костянтинівна Гречка, донька козака. Мали синів Павла, Івана, Федора, Петра та Якова, вдома навчалися «руській грамоті» (1780).
- Дишкант** Федір – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1747). Мав двір житловий у с. Дорогинці полкової сотні.
- Діаківський** N – військовий товариш Лубенського полку (1752). Д.: Гафія Антінівна Петровська (? – 1735 – 1762 – ?), у 1752–1757 рр. вела справу за спадок з братами Петром і Василям.
- Діаковський** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1747). Мав двір житловий у Батурині.

Діаковський Іван Іванович – син сотника, служив з 1728 р., бунчуковий товариш (1735.09. – 1756 – ?), головний екзактор при індуктовому зборі, жив у Ніжинському полку. Мав двір у Кролевеці, приїзжий, гуменний та шинковий у с. Матвіївці.

Діаковський Осип Іванович – бунчуковий товариш (? – 1768 – 1781 – ?). Абшитований бунчуковий товариш (1783). Бездітний. Мав підданих у сс. Алтинівці (20 хат підданих) і Андріївці Кролевецької сотні Ніжинського полку. Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва, мешкав у Кролевеці. Д.: Настасія Данилівна Кулябка, донька бунчукового товариша. У селі Великий Булатець тримала хати козаків Романа Гайдука (серед виборних козаків цього села були його сини Стефан (1702 – 1782 – ?) і Леонтій (1720 – 1782 – ?)).

Діаковський Семен Іванович – бунчуковий товариш 1741 р., склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку. Бездітний.

Діаковський Федір Іванович – бунчуковий товариш (1731 – 1768 – ?), патенту не мав, син сотника в донесенні показав, що служив у чині з 1731 р. «по написанію гетьманом Апостолом» в подорожній бунчуковий товариш, жив у Ніжинському полку. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Службу мали нести з двору на переміну з братом. Проте всі служби відправляв старший брат Іван Діаковський «який своєю сказкою показати может». У 1741 р. «по відсилці брата мого в комісію у Переяслав і другого мене з одного двору определили ради исправки и починки мостов и гатей тракт чрез тогда полпопощному турецькому послу которое я в двух полках Прилуцкому і Лубенскому добропорядочне и исправил, а нине в доимочной комісії с неплательщиков в скарб войсковий надлежащих денег в двух полках Лубенском и Прилуцком другого году, а брат мой уставичне в Глухов по разних делах и комісіях по определению ГВК находится» (1756). Мав дім у Лубнах. Д.: Марія Іванівна Скаржинська, донька хорунжого лубенського.

Дмитращенко Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738). У 1735 р. повернувся з польського походу, 1737 р. був у очаківському, 1738 р. – кримському походах.

Дмитращенко Хома (1732 – 1783 – ?) – син козака. Службу розпочав з 13 травня 1755 р., значковий товариш Миргородського полку (з 27 лютого 1781).

Дмитренко Аврам (1757 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Дмитренко Антін – абшитований значковий товариш у Лукомській сотні Лубенського полку (1762).

Дмитренко Василь – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. повернувся з польського походу, у 1736 р., жив у м. Івангородці. У 1737 р. був хворий. Мав у с. Фастівець з двори козацьких підсусідків, двір приїзжий, під селом на греблі млинок. У 1738 р. був у поході, повернувся у Глухів до ГВК, у 1747 р. мав двір житловий у Івангородці.

Дмитренко Микита (Димитрійов Микита) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1738 – ?), у Переволочанській сотні. У 1736 р. в кримському поході.

Дмитренко Петро – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?). Призначений в економію гетьманських маєностей. Мав двір житловий у Івангороді.

Дмитренко Петро Йосипович – правнук сотника новомлинського Дмитра Семіяненка, онук сотенного отамана, син сотенного хорунжого. Військовий товариш Ніжинського полку (1774 – 1783 – ?), жив в Батурині. Д.: Феодора NN, донька козака.

Дмитренко Яків – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Дмитрович Павло – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Дмитрович Петро – військовий товариш Стародубського полку (? – 1681 – 1682 – ?), мешканець с. Чупковичі.

Добреля Дмитро (1759 – ?) – службу розпочав з 1777 р., канцелярист полковий (з 1770), значковий товариш Київського полку (з 1781).

Добрицький Іван (1728/1731 – ?) – його батько-шляхтич вийшов з Польської держави, залишивши там все майно, служив з 1718 по 1749 рр. Служив з 1749 р. в полковій канцелярії, значковий товариш Чернігівського полку (1751 – 1767 – ?). Отаман городовий городницький (ран. 1756), у 1761 р. призначений до Седнівського сотенного правління. Абшитований писар полковий (1788). Мав 45 підданих у 1 містечку і 1 хуторі. Д.: Настасія NN, донька старшинська.

Добрововський Василь (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Пелагея N Яворська, донька польського шляхтича.

Добронизький Андрій Іванович – син сотника 1-ї полкової Переяславської сотні. Абшитований військовий товариш (1760). 1760 р. здійснив уступку на передачу Чернігівському кафедральному монастирю млина на р. Ромі з землями, угіддями, сіножатями.

Добронизький Андрій Федорович (бл. 1736 – ?) – службу розпочав 1755 р. сотенним отаманом у Київському полку, абшитований військовий товариш (1784.1.12. – 1786 – ?). Мешкав у м. Острі. Д.: Уляна NN, донька священика.

Добронизький Василь Іванович (1712–1776) – службу розпочав з 1732 р. мав двір у с. Даничах, жив у Чернігові. Тримав с. Суличівку: «Владелец оного села наследственной от польской короны шляхетской породы, а не здешний простонародной малороссийской, бунчуковий товариш Василий Добронизкий по ленной шляхетской линии и по запису урядовой наследственной от бабки его родной Марии Яцинянки. Которое село, яко шляхетское от польской державы, а не наданое». Значковий товариш у Чернігівському полку (? – 1739 – 1740 – ?), військовий товариш (? – 1743 – 1747), бунчуковий товариш (з 13.10.1747). Мав у с. Сібірську з двори посполитих (1739), 4 двори посполитих у с. Сибережі. (1740), у с. Суличівці 19 по-

сполитих і 16 підсусідських дворів (1743), у Куличівці Білоусівської сотні 30 дворів посполитих 2 підсусідків, у с. Даничах Роїської сотні 17 дворів посполитих 1 підсусідків, у с. Сибережі 3 посполитих, 2 підсусідських, двір житловий і шинок у с. Даничах, житловий двір у с. Суличівка (1747), двір житловий і шинок у с. Суличівка, приїжджий двір у с. Даничах (1750). у с. Даничах шинок, 11 посполитих та 9 підсусідків, с. Сибереж 5 посполитих. 1752 р. захопив 30 коп вівса у полковника Івана Божича. У с. Суличівці тримав греблю і млин на р. Гниленці і нище ще одну греблю і млин. 1754 р. вів суперечку за право володіння с. Безпальчим Гельмязівської сотні, захопленим його дядьком священиком Олексієм Добронизьким. 1757 р. розкидав млин сотника Самійла Левандовського і побив наглядача за ним, з своїми помічниками напав на володіння протопопа чернігівського Григорія Максимовича. Протягом 1767–1776 рр. розглядалась його суперечка з полковником переяславським Іваненком за володіння містечком Домонтовим. Купив у 1767 р. володіння у м. Домонтів у нащадків стародубського полковника Якіма Борсука. Д.: 1) Уляна Степанівна. 2) Настасія Миколаївна Бороздна (? – 1783).

Добронизький Григорій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – ?).

Добронизький Ілля Матвійович (1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1768.10.05. – 1778 – ?). Мешкав у хут. Добронизькому поблизу Бирина в Шептаківській сотні.

Добронизький Матвій Федорович (1705 – 1764 – ран. 1772) – ще у 1732 р. продав батьківський млин в Домонтові, а у 1761 р. за ним у с. Бірин Новгород-Сіверської сотні рахувалися лише 3 хати і то «бездворных и крайне нищетных». Значковий товариш Стародубського полку (? – 1725 – 1737 – ?), у 1737 р. був «у dopravке до Лии в скарб войсковой», але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. жив у сотні Новгородській. Військовий товариш, мав у 1764 р. володіння у Шептаківській сотні у с. Бирині 2 бездвірних хат, з підсусідки. Власник рудні на р. Шеїнци, притоці р. Івот в Янпольській сотні Ніжинського полку. Абшитований військовий товариш (з 1757.26.04.). Д.: Єфросинія Тимофіївна Святченко (? – 1720 – 1780 – ?), проживала на хут. Біринському (1780). Мали синів Степана (1740 – ?), мешкав на хут. Шаховському, одружений з Маланією Степанівною Томиловською, Івана (1748 – ?), Іллю (1750 – ?), мешкав на хут. Шаховському.

Добронизький Павло Самійлович (? – 1670 – ран. 1729) – військовий канцелярист ГВК (1687.13.08.), військовий товариш Чернігівського полку у 1690 р., священик Святоспаської переяславський з 1701 р., протопоп переяславський. Д.: Варвара Леонтіївна Полуботок (? – 1729 – ран. 1737).

Добронизький Стефан Матвійович (1740 – 1780 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1768.10.05. – 1780 – ?). Мешкав у хут. Добронизькому поблизу Бирина в Шептаківській сотні. Д.: Меланія Степанівна Таміловська, донька бурмістра новгород-сіверського. Мали сина Петра.

Добронизький Федір Олексійович (1729–1774) – навчався в Переяславському колеґіумі (1740), з 1747 р. військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Переяславського полку (1758–1763). 1763 р. звільнений від служби у зв'язку з переїздом до Петербургу. Д.: Ганна Іванівна N (1740–1771).

Добронизький Федір Самойлович (? – 1666 – 1706) – значний військовий товариш. 24 лютого 1700 р. отримав універсал полковника Миклашевського підтверджений 24 січня 1704 р. на маєтності тестя, які він отримав як придане. Мав ґрунти в Домонтові і в Новгород-Сіверську. Загинув під Несвіжем. Д.: (1701) Єфімія Костянтинівна Пригара (? – 1686 – після 1727), донька новгородського вїйта.

Доброштан – осавул сотенний (? – 1776.10.). Абшитований значковий товариш (з 1776.10.)

Добрянський Василь (? – 1695 – 1730 – ?) – шляхтич гербу «Сас», військовий товариш Стародубського полку (1715). 20 квітня 1715 р. отримав універсал Стародубського полковника Луки Жоравки на осадження слободи на урочищі Старосільці, а на р. Грозлівці засипати греблю та побудувати млин-вешняк. 21 вересня того ж року отримав гетьманський універсал на осадження слободи над р. Грозлівкою.

Добрянський Василь Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (? – 1715 – 1737 – ?), у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1763 р. проведено слідство про захопленні колишнім полковником стародубським Радищевим ґрунтів значкового товариша Добрянського.

Добрянський Гнат – значковий товариш Стародубського полку (1730).

Добрянський Максим – військовий товариш Стародубського полку.

Добрянський Михайло – слуга полковника стародубського, значковий товариш (? – 1723 – 1729 – ?). 13 травня 1716 р. разом з пасинком Пучковським отримав гетьманський універсал на с. Горяники Бакланської сотні з млином на р. Щокотовці, а 15 січня 1719 р. підтверджувальний універсал на це ж село та звільнення його підданих та підсусідків від сотенних повинностей. 6 жовтня 1719 р. вїйт бакланський суплікував про повернення ратуші с. Горяників. У його підданстві у с. Горяниках 21 двір (1729). Д.: Марина Дмитрівна N, вдова Степана Пучковського.

Довбиш Грицько – значний товариш Полтавського полку (? – 1700 – ?).

Довбиш Іван – абшитований значний товариш Полтавського полку (? – 1763 – ?). Мешканець полтавський.

Довбиш Семен – значковий товариш Полтавського полку (з липня 1756). Мав маєтність при уроч. Зубовському (22 підданих) і уроч. Дружковому (32 підданих), при р. Середній Голтві (15 підданих).

Довгалевський Іван Якович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (? – 1779 – 1787 – ?) асесор канцелярії для військових судів комісії (1779). Мешкав в Кролевці (1787), де мав один дім в три покої (1781) і 15 підданих (1783).

- Д.: Параска Григорівна Покасовська (1752 – ?), донька військового товариша. Мали синів Івана, Семена, Василя, доньку Марину.
- Довгалевський** Федір – покозачений шляхтич, товариш полку Чернігівського (1685). Після Самойловича с. Звиничево перейшло у володіння полковника Я.Лизогуба, який передав його значному козаку Довгалецькому, а по його смерті у 1688 р. любецькому сотнику Івану Мокрієвичу.
- Довгалевський** Яків Микитович – син наказного полковника ніжинського. Значковий товариш Ніжинського полку. В Кролевіці мав 15 підданих. 28 березня 1729 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на володіння млином.
- Довгаль** Ларіон (бл. 1745 – ?) – служив з 1765 р. при полковій чернігівській канцелярії, значковий товариш Чернігівського полку (1770 – 1780 – ?), був у поході в турецьку війну. Мав родовий герб (1774). Д.: N Іванівна Гурська, донька священника ваганицького. Мали доньку (1780).
- Довгаль** Терентій Якович – службу розпочав з 1760 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (з 1771).
- Довгаль** Яків (1727 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1739 р., значковий товариш Чернігівського полку (1760 – 1773 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав чотирьох підданих у одному місті Городнянського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька козака.
- Довгань** N – значковий товариш Київського полку (? – 1748), абшитований.
- Довгань** Микита – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (1756 – 1766 – ?).
- Довгеля** Григорій Михайлович – онук коропського сотника, син старшого військового канцеляриста ГВК, військовий товариш (? – 1741 – 1751 – ?). Склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Мешканець коропський. Володів сл. Царовкою і млином Квінточевським, наданих його діду.
- Довгеля** Михайло (1737 – ?) – значковий товариш (1782). Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 80 підданих в 2 селах Борзнянського повіту. Д.: Ірина NN, донька козака.
- Довгеля** Петро Григорович (1746 – ?) – син військового товариша. Військовий товариш.
- Довгеля** Яків – військовий товариш (? – 1741 – 1751 – ?). Склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, у 1751 р. патенту не пред'явив.
- Довгий (Довгаль, Довгаленко)** Федір (? – 1707 – 1741 – ?) – значковий товариш Київського полку. 1741 р. приніс присягу імператриці.
- Довгий** Гордій Мартинович – шляхтич гербу «Лебідь». Військовий товариш (1700), житель яцьківський, значний військовий товариш (? – 1716 – ?). Родоначальник Гордієнків. Д.: N Яківна Рубець.
- Довгий** Григорій – значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1737 – ?), мав двір у Кременчуці.
- Довгий** Євдоким – значковий товариш Стародубського полку (1725). Проживав у с. Яцьковичах. 10 вересня 1725 р. ГВК видала указ стародубському сотнику Семену Галецькому про розслідування справи в захопленні батьківського майна і ґрунтів Опанасом Довгим та побиття і образи батька.
- Довгий** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740), житель с. Дмитрівки.
- Довгий** Леонтій – значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1757 – ?), мав 2 посполитого у с. Дмитрівці
- Довгий** Опанас Євдокимович – отаман с. Рахманів, володів слобідкою (1732), значковий товариш Стародубського полку (1745 – 1755 – ?). у 1755 р. продав двір за 40 карбованців вдові полковника стародубського Мотроні Максимовичевій, до якого були докуплені інші частини у Стародубі.
- Довгий** Осип (1709 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1728 р., полковий канцелярист (з 1743.18.12.), отаман над запорозькими козаками в Лубенському полку (1752), значковий товариш (з 1756.2.04.) Лубенського полку, отаман Городиської сотні, сотник компанійський I компанійського полку (з 10 липня 1763 р.), сотник потоцький (1769.25.05. – 1783), одночасно – бунчуковий товариш (з 28 червня 1782 р.). Брав участь в польському (1733), нагайському (1735), кримському при взятті перекопської лінії і Кінбургу (1736), очаківському (1737), дністровському (1738), турецькому (1739), а також в походах 1769 і 1773 рр. У 1738 р. був поранений в праву руку. Мав 70 (1775 р.), 110 душ чоловічої статі підданих (1783). Д.: Ганна Кирилівна Кодинець, донька обозного полкового лубенського. Мали доньку (1774).
- Довгий** Павло – значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1757 – ?), мав 1 посполитого у с. Дмитрівці.
- Довгий** Степан (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Мав 30 підданих в одному хуторі. Д.: Ганна N Войтенко, донька військового товариша.
- Довгий** Трохим – значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1757 – ?), мав 1 посполитого у с. Дмитрівці.
- Довгопол** Андрій – військовий товариш Полтавського полку (1670).
- Довгопол** Гнат Іванович – військовий товариш Стародубського полку. Його син Терентій (1722 – ?) мешкав у с. Чернацькому Почепського повіту.
- Довгопол** Іван – військовий товариш Стародубського полку.
- Довгопол** Клим (? – 1666 – 1719) – 1687 р. підписав коломацькі статті. Військовий товариш (? – 1692 – ?). Гінець гетьманський до Москви (1692). Значний військовий товариш (? – 1708 – ?). Гінець гетьманський до царя (1708). Емігрував з Мазепою. Генеральний суддя (1710–1719) гетьманату П.Орлика. Помер у Стокгольмі.
- Довженко** Іван – в значному товаристві військовому чигиринському (1649).
- Довженко** Семен – в значному товаристві військовому чигиринському (1649).

Долинський Карпо Якович – син сотника батуринського, бунчуковий товариш. Д.: Мотря Яківна N, отримала гетьманський універсал Д.Апостола на с. Ксензівку.

Долинський (Сучченко) Яків Іванович (? – 1680 – бл. 1729) – син ротмістра надвірної корогви. Шляхтич гербу власного, гетьманський дворянин у І.Мазепи, шафар ратушний батуринський, бунчуковий товариш, сотник батуринський (? – 1713.01. – 1713.09. – ?), (1716.01., нак). Отримав універсал Скоропадського на маєтність.

Долинський Григорій Карпович (бл. 1720 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша, полковий канцелярист ніжинський (1739–1741), військовий канцелярист ГВК (1741–1745), 2-й осавул полковий ніжинський (1745–1754), 1-й осавул полковий ніжинський (1754–1762), бунчуковий товариш (з 1762), головний економ гетьмана К.Розумовського. Підкоморій Борзнянського повіту (з 1764). Надвірний радник (з 1779). Статський радник (1787). Жив у с. Пекареві. Мав 728 підданих в Пекареве, Кнутах, Курені, Великій Загородці, хуторах при селах Мильці, Гольцях, Красилівці, хуторі на Степу. Д.: (1749) Марфа Іванівна Лашкевич (? – 1734 – 1787 – ?), донька бунчукового товариша.

Долинський Іван Карпович – бунчуковий товариш.

Долинський Іван Максимович (? – 1705 – 1747 – ?) – син бунчуковий товариш, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1740 – 1751 – ?). 1751 р. патент на чин не пред'явив. Мав посполитих у с. Покошичі 16 дворів, хутір і приїжджий двір (1740), у с. Покошичі (?) 7 дворів посполитих, у Понорниці йому спродались 6 козацьких дворів у різні роки (1741), приїжджий двір у с. Покошичах (1743), двір приїжджий у с. Покошичах та житловий двір на хут. П'ятковському зі слугами, у с. Покошичі 5 дворів підусідків (1747), у с. Покошичах мав 10 дворів підусідків та 1 слугу (1750). Мав два млина: на р. Головеньці і р. Лосці. Д.: (1756) Варвара NN.

Долинський Ілля – курінний отаман козелецький, абшитований значковий товариш Київського полку (1779.20.03. – 1782 – ?).

Долинський Ілля Іванович (1748 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1788). Д.: Мотря Петрівна Шульжинська, донька бунчукового товариша.

Долинський Карпо Якович (? – ран. 1732) – син сотника батуринського, бунчуковий товариш. Д.: 1) N Григорівна Самойлович, донька сотника новомлинського. 2) Мотря Яківна N, отримала гетьманський універсал Д.Апостола на с. Ксензівку. У 1732 р. коропський дозорця індуктового збору Лук'ян Христофорович подав скаргу на неї за продаж майна та ґрунтів, що належали по спадку пасинкам.

Долинський Максим Іванович – син ротмістра надвірної корогви. Бунчуковий товариш у Київському полку.

Долинський Максим Лаврінович (? – 1709 – ран. 1729) – шляхтич, військовий товариш Чернігівського полку. 10 листопада 1708 р. отримав універсал на тестівські с. Покошичі, млин на р. Головині в 2

кола, а другий – на Машевому болоті у 1 коло і 3 ступи. Д.: (1706) Пелагея Іванівна Ростковська, донька ротмістра надвірної корогви. У 1729 р. розглядалося питання про підтвердження за нею с. Покошичів у Понорницькій сотні і 13 березня 1729 р. отримала універсал.

Долинський Михайло Іванович – син бунчукового товариша, військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: NN Рашевська, донька бунчукового товариша.

Долинський Михайло Максимович (пізніше 1706 – ран. 1756) – брат Івана. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1743 – 1750 – ?). Мав житловий двір у Покошичах (1743), двір приїжджий у с. Покошичах (1747), житловий двір на хут. Мурашківському зі слугами, у с. Покошичах 4 двори підусідків (1750). Володів млином на р. Гусинці (1742).

Долинський Петро Григорович (1758 – 1796 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1772 р., військовим товаришем, осавул полковий (з 1777), бунчуковий товариш (з 1782.30.01.). Д.: Ганна Олександрівна Дублянська, донька бунчукового товариша.

Долинський Степан – 1741 р. приніс присягу імператорі. Значковий товариш Київського полку (? – 1741 – 1751 – ?).

Доманський Юрій – шляхтич, значний військовий товариш (1703), військовий товариш Стародубського полку (1704). У 1704 р. за 3000 золотих продав хутір Шкрабинський на р. Бабиці Случановському. Д.: Ірина Лаврівна N.

Домарацький Ярофій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Домбровський Петро – значковий товариш Стародубського полку (1769), був у другій армії в поході.

Домонтович Володимир Михайлович (1711 – ран. 1781) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1733 р., бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1747 – 1756, без указу, з 1756.13.03 згідно указу). 1751 р. записаний до компута бунчукових товаришів, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мав двір житловий у с. Смолині Слабинської сотні, у с. Жоведі 8 дворів посполитих і підусідків, у с. Максим 6 дворів посполитих (1747), житловий двір у с. Смолині (1750). Тримав один із млинів на Васечковській греблі нище с. Юрівки на р. Білоус, дво однокольних млини на р. Гулак під с. Смолином. Д.: Софія Романівна N (? – 1789 – ?), проживала у с. Смолині. У них сини: Павло, Іван, Петро, Григорій, Семен, Роман. В 1790 р. Роман – корнет Стародубського карабінерного полку, останні – поручики.

Домонтович Дмитро – бунчуковий товариш (1726). Д.: Любов N Бутович, онука генерального осавула Степана Бутовича, двоюрідна племінниця бунчукового товариша Семена Юхимовича Лизогуба. Вдова бунчукового товариша Михайла Биховця.

Домонтович Іван Володимирович (1756 – ?) – службу розпочав 6 травня 1782 р. військовим товаришем Київського полку. Пішов у відставку поручиком. Д.: Параска NN (1777 – ?).

- Домонтович** Іван Михайлович (1717 – 1763 – ?) – вів суперечки за маєтність с. Камку (1740). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1740.7.03. – 1763 – ?). Мав двір житловий і шинок у с. Смолині Слабинської сотні, в д. Жовинці 1 двір підсусідків, у с. Жоведі 9 дворів посполитих 2 підсусідків, у с. Шостковці 1 хата підсусідків (1747), у Сосницькій сотні у с. Кудрівці 123 двори посполитих (1750).
- Домонтович** Іван Федорович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1729 – 1732 – ?), полковий комісар (1731). Мав двір у Седневі (1732). Бунчуковий товариш. Отримав підтвердження на с. Камку Седнівської сотні.
- Домонтович** Матвій Михайлович (1731 – ран. 1781) – 1751 р. на нього за побою подав скаргу бунчуковий товариш Василь Лизогуб. Службу розпочав з 1756 р., у реєстрі бунчукових товаришів (? – 1747 – 1757), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1757.30.09). Мав у с. Жоведі 7 дворів посполитих 1 підсусідків (1747), житловий і шинковий двори у с. Смолині (1750). На р. Жоведі нище с. Жоведі тримав батьківський млин, на р. Кришва – млин однокольний. Д.: Маріанна Максимівна N (1740 – 1790 – ?). Після смерті чоловіка мала підданих у сс. Смолині і Максимі. Мала у 1790 р. 425 підданих.
- Домонтович** Михайло Іванович (? – 1697 – 1743 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1732 – 1740). Мав підданих у с. Смолині 9 мало-грунтових, 17 убогих, 5 підсусідків, у с. Максимі 3 малогрунтових, 2 підсусідки (1732), посполитих у с. Смолині 19 дворів і підсусідків 20 дворів, у с. Максимі 6 дворів (1739), двір житловий у с. Смолині, посполитих у с. Смолині 38 дворів і 1 майстровий, у с. Максимі 4 двори (1740), у с. Смолині 33 двори посполитих, у с. Максимі 5 дворів (1741), посполитими дворами у Столині 38, у Максимі – 4 (1743). Абшитований 7 травня 1740 р. через старість, хворобою через «внутреню пухлину». Мав чотири млини: на р. Жоведі під бором в одне мучне коло, в лузі – в одне мучне коло, на р. Гулаці – в одне коло, на р. Кривші – в одне коло (1742).
- Домонтович** Михайло Павлович (бл. 1677 – 1751 – ?) – син священика, бунчуковий товариш (? – 1732 – 1751 – ?). 1751 р. до компуту записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мешкав у с. Смолині. Д.: Софія Григорівна N (бл. 1692 – ?). Мали сина Івана і доньку Настасію.
- Домонтович** Павло Володимирович (1755 – ?) – службу розпочав 6 травня 1782 р. військовим товаришем Київського полку. Пішов у відставку 4 червня 1787 р. поручиком. Д.: Євдокія NN (1767 – ?).
- Домонтович** Степан Володимирович (1762 – ?) – службу розпочав з 1776 р. вахмістром кирасирського Георгієвського полку. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1782). Поручик (1789). У с. Кудрівці 142 підданих. Д.: Варвара Іванівна Валькевич, донька бунчукового товариша.
- Доморка** Михайло Іванович (1739 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1747 р. полковим канцеляристом, писар сотенний роїський (? – 1758 – ?), значковий товариш (з 1766), отаман городовий чернігівський (з 1768), військовий товариш Чернігівського полку (1773 – 1782 – ?), в походах не був. Поліцмейстр (1782). Осавул полковий (? – 1787 – 1788 – ?), Мав 4 підсусідків у Білоусівській сотні (1780), 9 підданих в «деревне» Свинь Білоусівської сотні (1781), у Чернігівському повіті 2 хати підданих (1782). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Устина Миколаївна Серик, донька диякона.
- Донець** Василь Артюшенко – військовий товариш (1694), отаман городовий полтавський (1702). Наказний полковник полтавський (1702). Суддя полковий полтавський (1717).
- Донець** Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1736), власник хутора під Гадячем у 1-й полковій сотні.
- Донець** Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Донець** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1767).
- Донець** Онисим – значковий товариш Прилуцького полку (1729). У 1729 р. просив ГВК звільнити від сплати податків за володіння млином і з винокуріння.
- Донець** Опанас (? – 1720 – 1751 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1736). Житель с. Гнідинець Варвинської сотні.
- Донець** Степан – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1768). Його усиновив козак с. Годунівки Ісай Годун і той передав йому навечно половину своїх маєтків.
- Донець** Фесько Артюшенко – військовий товариш Полтавського полку (1693).
- Донець-Стефанович** Дмитро (? – 1655 – 1702 – ран. 1704) – осавул полковий Чернігівського полку (1678, ? – 1689 – 1696 – ?). Поранений в чигиринському поході 1678 р. Наказний полковник чернігівський (1702). Товариш полку Чернігівського. З млина першого чоловіка дружини у с. Козлах з дозволу гетьмана Мазепи відбирав військову частину. Д.: NNN (? – 1660 – 1704 – ?), це її другий шлюб. Усиновив її сина Парфена.
- Донець-Стефанович** Іван Стефанович (1722 – 1773 – ?) – службу розпочав з 1739 р. сотенним канцеляристом, писар сотенний полкової сотні (з січня 1741), значковий товариш Чернігівського полку (з 24 січня 1761), коморник Чернігівського повіту (з 1766). Мав 9 підданих у с. Коти (1773). Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: 1) Софія Іванівна Плохута, донька значкового товариша. 2) Єфросинія Петрівна N, донька бурмістра чернігівського.
- Донченко** Яким – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Мав хутір під с. Липовицею (1732).
- Дорошевич** Леонтій Стефанович – покозачений шляхтич, син сотника старосанжарського, значний військовий товариш Полтавського полку (1692).
- Дорошенко** Андрій Дорофійович (народився пізніше 1627 р. – 1644 – 1709.01. – ?) – молодший брат геть-

мана Петра. Відомий як паволоцький полковник (1674), заступив на цьому уряді свого швагра. Наказний гетьман (1674). 10 січня 1674 р. купив у мельника Івана Федоренка млина на р. Тясміні в урочищі Лобачівці за 90 золотих. У 1676 р. переселився на Лівобережжя і став сотником сосницьким. Гетьман же Самойлович універсалом від 7 листопада 1676 р. підтвердив за ним ґрунти його, млини: один на урочищі Лобачівці на р. Тясміні і другий – під Суботовом на греблі міській, острови на Лобачівці та інші «добра». Через невідомі нам причини в наступному 1677 р. залишив сотницьку посаду і сотником його знову бачимо уже за гетьманування Мазепи (? – 1688 – 1692), з перервою, бо 1689 р. він як значний військовий товариш супроводжував гетьмана до Москви. Гетьманський універсал 1689 р., був підтверджений царською грамотою з вересня 1690 р., на сс. Козляничі, Чорнотичі, Верхолісся, млини на р. Убеді, Мені, Бречі. Володів с. Купчичі. Значний військовий товариш (? – 1707 – 1709 – ?). 23 серпня 1707 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням ґрунтів його на Лобачівці з млином на р. Тясміні, млина під Суботовом на греблі міській, острова з сеножаттями на тій же Лобачівці. Його володіння на Правобережжі викупили Лизогуби («за Дніпром добра в сотне Криловскої имеющияся именно греблю с мельницею на Лобачовце на реке Тясминице умершим же дом ево Андреем Дорошенком занятую, да на той же Лобачовце остров с сеножатями и угодь»). Д.: NN Гамалія, брат якої Яків був паволоцьким полковником. Після ж смерті першої дружини одружується з донькою полковника брацлавського Івана Лисиці.

Дорошенко Василь Андрійович (? – 1669 – 1737 – ?) – йому після смерті батька йому відійшло с. Верхолісся. Став сотником у Волинці (? – 1699 – ?), в цей час отримав гетьманський універсал на займище на р. Убедь, сл. Лубенець (Лубянку). У Волинській сотні мав маєтність у селах Волинці, Козляничі, Ольшане. Сотник сосницький (? – 1723). Володів с. Савинцями, поблизу якого заселив слободу Базилівку. «Слабости ради своего здоровья оставил уряд сотництва сам добровольне». Бунчуковий товариш (1723 – 1737 – ?). 1726 р. захопив майно у шинкаря Йосипа Марковича за несплату податку за шинкування. Мав 2 приїжджих двори у с. Мітченки Батуринської сотні. 21 червня 1732 р. отримав гетьманський універсал про повернення захопленого млина у бунчукових товаришів Володимира, Михайла і Василя Полоницьких в сл. Володимирка. 1736 р. побив і образив Семена Ломиковського, захопив двох доньок волинського мешканця Андрія Ведути. 1736 р. захопив майно у шинкаря Йосипа Марковича за несплату податку за шинкування. Д.: Марія Іванівна Лисиця (? – 1714 – 1733 – ?), донька брацлавського, потім компанійського полковника.

Дорошенко Василь Васильович – військовий канцелярист, зловживав печаткою ГВК у 1720 р. Бунчуковий товариш (1740 – 1768 – ?). Його дідівський степ

під с. Пекарі Корибутівської сотні Прилуцького полку захопив генерал Вейсбах. Д.: Марфа Іванівна Ломиковська, донька бучукового товариша.

Дорошенко Григорій Васильович – син отамана сотенного, племінник Луки Дорошенка. Козак Янпільської сотні. Абшитований значковий товариш (1782.10.01. – 1788 – ?). Д.: Параска NN, донька значкового товариша.

Дорошенко Григорій Васильович (1746 – ?) – значковий товариш (1772 – 1788). Д.: Параска Василівна Слабей, донька значкового товариша.

Дорошенко Григорій Дорофійович (? – 1627 – 1684 – ?) – його першою дружиною була (? – 1660 – 1663 – ?) N Кононович-Посудевська, яка походила з любецької шляхти. Її рідний брат Нестор Кононович відзначився як активний прибічник Юрія Хмельницького. Він у 1660 р. був посланий разом з Михайлом Суличичем і Григорієм Дорошенком до Москви, мабуть, залишався там під арештом до 1667 р. Повернувшись став восени 1668 р. писарем військовим у Петра Дорошенка. У листопаді 1668 р. гетьман послав його до Києва з важливою місією. Цікава інформація про те, що його тесть у 1668 р. з Києва за дорученням воєводи Шереметєва їздив до Остра намовляти на підданство цареві. З осені 1660 р. до жовтня 1667 р. знаходився у московському полоні. Став полковником брацлавським (1668–1674). Вдруге одружився з сестрою Павла Яненка Олена (? – ран. 1671) і завдяки цьому шлюбу він став свояком Хмельницьких. Київський воєвода у 1668 р. із ув'язнення з Києва відпустив її до Чигирин. Вона померла десь між 1668 і 1670 р. Після її смерті Григорій у 1671 р. сватався до посербиці полковника переяславського Р.Думитрашки Ганни Василівни Золотаренко, проте шлюб не стався. І все ж у 1676 р. він був одружений з донькою сердюцького полковника Мовчана. Військовий товариш (1676), гетьманський посланець до Москви (1676). В якості полоненого тримали в Москві, але 1677 р. повернувся в Гетьманщину. Писар полковий стародубський. Д.: 1) (1663) N Кононович з роду Посудевських. Її рідний брат Нестор Кононович. 2) (1668) Олена N Яненко (? – ран. 1671), сестра полковника Яненка. Трьохрідна сестра Богдана Хмельницького. Київський воєвода у 1668 р. із ув'язнення з Києва відпустив її до Чигирин. 3) (1676) N Луківна Мовчан, донька полковника прилуцького.

Дорошенко Дорош Васильович – військовий товариш (1690), мешканець янпольський. Д.: Марія N Жураківська.

Дорошенко Іван Андрійович (? – 1664 – ран. 1712.4.05.) – син сотника, став сотником сосницьким замість батька (1692 – 1694 – ?), потім значним військовим товаришем. Знову сотник сосницький (? – 1699 – ?), (? – 1704). Володів Купчичами і Ляшківцями, мав Рудню поблизу с. Рудки. У 1708 р. перейшов на бік Мазепи, в результаті частину його володінь у Сосниці (хутір і млини під с. Козляничі) Скоропадський 11 грудня 1708 р. надав отаману сосницькому Семену

Омельяненку. 4 листопада 1710 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права Прокопа і Павла Омельяненків на володіння млинами поблизу Сосниці і заборону йому будувати поруч інші млини. Д.: Настасія Іванівна Мокрієвич (? – 1682 – 1718 – ?), донька полкового судді чернігівського. 4 травня 1712 р. отримала гетьманський універсал на володіння с. Чорнотичі Волинської сотні.

Дорошенко Іван Васильович – військовий товариш (? – 1709 – 1726 – ?). Мав майнові суперечки з мешканцями Чернігівського полку.

Дорошенко Іван Васильович – отаман сотенний янпольський (1739 – 1759). Значковий товариш (з 1764).

Дорошенко Лаврін Васильович – військовий товариш, мешканець янпольський.

Дорошенко Лука Васильович – син отамана сотенного, абшитований значковий товариш (1777), військовий товариш (1788). Мав 15 підданих на хут. Дорошенківському, де і жив з родиною. Д.: Тетяна Антінівна Філоненко, донька козака с. Ясмань Янпольської сотні.

Дорошенко Михайло Васильович (1738 – ?) – осавул сотенний янпольський (1769–1773), отаман сотенний янпольський (1773.7.02. – 1782). За участь в турецькій війні нагороджений чином отамана і звільнений від нарядів і відряджень на два роки. Абшитований військовий товариш (1782.7.08. – 1788 – ?). Мав 29 підданих в Глухівському повіті. Д.: Ірина Федорівна Соколиківна, донька козака. Їх донька Домна була заміжня за Федором Івановичем Дворецьким (1748 – ?) і мешкали в Янпольській сотні.

Дорошенко Устим Федорович – отаман сотенний янгольський (? – 1778 – 1779), значковий товариш (з 1779). 25 червня 1778 р. купив у московського купця Петра Журавльова садибу з хатою і садом в м. Янполі.

Дорошенко Яків – значний військовий товариш. У 1684 р. отримав підтвердження на с. Щерби Глухівської сотні з слободою і млином.

Дорошенко-Грушинський Опанас – в одному із документів 1748 р. зазначалося «Афанасий Грушинський в 1718 году в Высокомонарших грамотах данных им на владение сель и деревень написан знатным войсковым товарищем». Бунчуковий товариш 1736–1738 рр., мав підсусідків 4 двори у с. Гута, підсусідків у с. Старому Конопольській сотні.

Доценко-Бобонок Іван Андрійович (бл. 1762 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787).

Драбовський Іван – бунчуковий товариш (1750–1751), жив у Ніжинському полку.

Драгоманов Яким Степанович (1755 – ?) – військовий канцелярист (1782), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788), мав 53 підданих. Поручик (1790). Д.: Ганна Яківна Колодяжна, донька полкового судді. Мали синів Івана, Олексія, доньок Олену, Параску.

Драїда (Дранда) Павло (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешкав у Березенському повіті, підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги

дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея Микитівна Чика, донька отамана сотенного.

Драфановський Петро (1751 – 1784 – ?) – служив з 1759, у війну з турками на кримському півострові був. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1784),

Драчевський Василь Леонтійович – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р. Підканцелярист полкової канцелярії. Писар сотенний синявський на місце батька. Значковий товариш Чернігівського полку (з 1773), осавул полковий (1783). В м. Синявці і хуторі за с. Низківкою, Мостиком мав 56 підданих. Д.: 1) (1773) Марія Н Луциновська, донька писаря магистерського. 2) (1783) Настасія Іванівна Борисова, донька сотенного хорунжого.

Драчевський Омелян Леонтійович – військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав 12 підданих в м. Синявці. Д.: Марія NN, донька козака.

Дрижинський Сидір Степанович (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 містечку в Зінківському повіті. Д.: Марія NN, донька шляхтича. Мали доньку Катерину.

Дрикса Н – значковий товариш Київського полку, батько Лазара.

Дрикса Лазар – значковий товариш Київського полку (1751).

Дримайло Андрій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?).

Дроб'язко Іван (1690 – 1735 – ?) – придворний служитель полковника (? – 1719), значковий товариш Стародубського полку (1719 – 1751 – ?), У 1735 р. жив у полковій сотні, мав у 1737 р. хутір при млині під с. Бучки Шептаківської сотні, у 1737 р. збирав «важниці» гроші, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Дроб'язко Самійло – значковий товариш Стародубського полку (? – 1760 – 1779 – ?), 29 січня 1760 р. продав двір у Стародубі за 100 карбованців сотнику полкової сотні Якову Степановичу Якимовичу. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату, в яких жило 2 найманих людей. Проживав у с. П'ятовську. Д.: Настасія NN.

Дроб'язко Семен Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1758 – 1768 – ?). 24 березня 1758 р. продав землю у Стародубі пушкарці Ганні Данилівні Чемерецькій, в першій полковій сотні мав володіння в д. Обухівці посполитих бездвірних хат 3, підсусідків 3, людей від 10 до 60 років – 5, молодших 10 – 2 (1764), мав у 1768 р. приїжджий двір у Стародубі. 1769 р. зборав гроші на поштової станції.

Дробецький Федір – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Дробницький Василь – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір житловий у с. Деньгах Кропивненської сотні та хутір над р. Ірклем (1750).

Дробницький Зіновій – син сотника, значковий товариш Переяславського полку (1750 – 1751 – ?).

Дробницький Петро – значковий товариш Переяславського полку (1780 – 1786 – ?), житель с. Богодухівки.

- Дробницький** Семен – син сотника, значковий товариш Переяславського полку (1750 – 1751 – ?).
- Дроботковський** Дем'ян – значковий товариш Полтавського полку (1771), мешкав у Решетилівській сотні.
- Дроб'яга** Яків – товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Біликах.
- Дрозд** Яків – значковий товариш Лубенського полку. 30 листопада 1727 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від повинностей.
- Дроздовський** Іван (? – 1776 – ?) – службу розпочав з 1749 р. в Київській полковій канцелярії, підканцелярист (з 1753), значковий товариш (з 1757), військовий товариш (1767 – 1776 – ?) Д.: N Іванівна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.
- Дроздовський** Василь Дмитрович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (з 1745), абшитований значковий товариш (1782). Мешканець новомлинський. Мав 5 підданих у 1 хаті. Д.: Марфа NN, донька значкового товариша.
- Дроздовський** Григорій – службу розпочав з 15 січня 1750 р., значковий товариш Київського полку (з 20 листопада 1761 р., возний повітового суду земського (1764.19.03. – 1776 – ?). Мав 1 підданого у с. Кобижчі. Д.: NNN, донька священика.
- Дроздовський** Дмитро Степанович (? – ран. 1753) – міщанин новомлинський, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?). Мав двір житловий у м. Нових Млинах.
- Дроздовський** Кирило Васильович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1772 – 1783 – ?). Мешканець новомлинський. Д.: Меланія NN, донька сотника.
- Дроздовський** Омелян Васильович (? – 1745 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1755 р. сотенним канцеляристом. Курінний отаман. У с. Волосковичі мав 30 підданих. Писар сотенний синявський Чернігівського полку (1762.20.12. – 1779 – ?), військовий товариш. Д.: Євдокія Іванівна Куценко, донька козака волосківського.
- Дроздовський** Павло – значковий товариш 1741–1748 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Мав двір житловий у м. Нових Млинах.
- Дросенко** Іван (? – 1693 – 1741 – ?) – дворянин полковника Апостола (1713), сотник шишацький (? – 1730 – ?), абшитований сотник шишацький, значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1741.14.07 – ?). Мав 2 житлові двори у Шишаках.
- Дуб'яга** Микола Юхимович – службу розпочав з 1739 р., значковий товариш (з 1763.28.11) Миргородського полку.
- Дуб'яга** Юхим Іванович – син полковника миргородського, значковий товариш Гадяцького полку (1726).
- Дубина** Іван Михайлович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку, мешкав у Глухівській сотні.
- Дубина** Кирило – шляхтич гербу «Држевиця», значний військовий товариш (1713). Його син і онук були значковими товаришами в Глухівській сотні Ніжинського полку.
- Дубина** Михайло Кирилович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку, мешкав у Глухівській сотні.
- Дубиновський** Іов (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 25 підданих у 1 селі у Борзнянському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Дублянський** Йосип – військовий товариш (1790). Мав у Борзнянському повіті 39 підданих.
- Дублянський** Олександр Павлович (14.03.1713 – 1762 – ?) – за військової служби батька на його місце так як один у батька був син 2 грудня 1735 р. прийнятий в службу під бунчуковий знак гетьманський (1735 – 1762 – ?). В Стародубській полковій рахунковій комісії (1750). Мав у 1737 р. у Мглинській сотні житлові двори 1 в сл. Александровці. Входив до правління Стародубського полку (1762). Генеральний суддя, дійсний статський радник. Його племінник Іван Петрович Скоробагатий. Д.: Дарія Андріївна Гудович (1714 – ?)
- Дублянський** Павло Романович – служив з 1690 р. військовим канцеляристом ГВК (1690–1709), полковим стародубським писарем (1709–1715) та новоміським сотником (1715–1730), бунчуковим товаришем (1730–1735). Був у військових походах: кримському, польських, перському п'ятирічному гілянському за Каспійським морем та в інших походах прийшов до старості і «дряхлості». Наказний полковник стародубський. 11 березня 1710 р. отримав гетьманський універсал на с. Дідово, яким в той час тимчасово володів брат померлого Давидовича. Мав там 2 двори своїх куренчиків і 12 дворів підданих (1723). 24 лютого 1712 р. отримав універсал полковника стародубського Луки Жоравки з підтвердженням купчих від мешканців білогощанських і білогощанського священика Івана Свідревського, лист Опанаса Покорського на уступку місця на осадження слободи по обидва боки р. Пельонки. Цим же універсалом йому була надана малолюдна «деревенька» Лопатня з 5 дворами. 1 лютого 1714 р. отримав дозвіл на хутір і побудову млинка в урочищі Пусті Будища при р. Пельонці між грунтами сл. Краснович у Мглинській сотні. 15 вересня 1715 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням цих полковничих надань.
- Дубницький** Омелян – шляхтич гербу «Заглоба», військовий товариш.
- Дубницький** Петро – єврей, який вийшов за гетьманування Скоропадського з Правобережжя, і прийняв православну віру. Жив при гетьмані, а потім при Понорницькій вотчинній конторі. Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1779), проживав у с. Шаровці.
- Дубовик** Корнило Григорович (? – ран. 1759) – військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Чернігівського полку.
- Дубовик** N – значковий товариш (? – 1768). Військовий товариш Чернігівського полку (з 1768).
- Дубовик** Григорій Корнилович – військовий канцелярист (1742 – ?), сотник білоусівський (? – 1757.12. –

?), сотник городницький (1759–1770). Вибив священика городницького Устима Йосиповича Ленецького з двору поблизу Троїцької церкви, який йому дістався від священика Василя Авакумовича Трусевича. 26 травня 1768 р. призначений тимчасово із збереженням своєї посади полковим писарем чернігівським. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку.

Дубовик Григорій Овдійович – військовий товариш, бунчуковий товариш у Чернігівському полку.

Дубовик Дмитро Іванович (1766 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1788).

Дубовик Іван Корнійович – значковий товариш Чернігівського полку (1759.12. – ?), полковий осавул.

Дубовик Корній (Корнилій) (? – ран. 1759) – хорунжий городницький (? – 1725 – 1732). Курінні отамани сотні обрали його сотником, але вибори не були визнані дійсними і йому відмовлено. Козак городницький (1732 – ?). Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1743 – ?). Мав двір у Седневі, у Городні: підсусідків (1738), 3 убогих підсусідків (1739), двір і 2 шинки, 2 двори підсусідків (1741), 4 посполитих, житловий двір, 2 шинкових двори (1743), у с. Жабчичах: млин, при ньому мірошник (1743). Був власником найстарішого шинку в Городні (існував уже у 1680 р.), у його власності млини: один – на р. Чибриж, другий – на р. Вербчі. Сотник городницький. Військовий товариш Чернігівського полку.

Дубовик Овдій – покозачений шляхтич гербу «Заглоба». Значний військовий товариш Чернігівського полку (1666). Його нащадки, маючи якісь листи від шляхтича Лаща, який осадив Солонівську і Старосельську слободки, пустошили однойменні пущі, на які мав права генеральний осавул.

Дубовик Федір Васильович – службу розпочав з 1771 р. значковим товаришем Чернігівського полку, сотник городницький (1773 – 1780 – ?). Був у турецькому поході, під військовим судом, не одружений (1780).

Дуброва Андрій – військовий товариш Миргородського полку (1783), в Хорольському повіті мав 5 підданих.

Дуброва Іван (1769 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем, військовий товариш Миргородського полку (1782). Мав 5 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Дуброва Опанас (1753 – ?) – шляхтич. Значковий товариш Миргородського полку (з 1773.15.01.).

Дуброва Федір (1764 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Дубянський Йосип (1752 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1788). Мав 39 підданих в 2 селах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Дудка Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Дудченко Кирило – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір житловий у с. Сенковець Золотоніської сотні (1750).

Дуль Іван Михайлович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Дуль Михайло Григорович – син сотника кролевецького, значний військовий товариш.

Думитрашко Родіон (Райча) Григорович (? – 1635 – 1705) – у 1665 р. вийшов з Валахії на Брацлавщину з загоном 500 чоловік. Полковник переяславський (1666 – 1671.04. – ?, 1672 – 1674, 1687 – 1688). З Переяслава 16 липня 1667 р. сповіщав стольник і воевода Олексій Чириков, що «Думитрашка боярину и воеводе Петру Васильевичу Шереметеву не будет бить челом ни о чем, потому де, что боярин и гетман Иван Мартинович Брюховецкой к боярину и воеводе к Петру Васильевичу Шереметеву ни о каких делах писать и бить челом ни о чем не велел». 26 березня 1667 р. золотоніський сотник Семен Побиванець в Переяславі склав присягу перед Дмитрашкою, а 29 березня іркліівський отаман Тимофій Іванов в Іркліїві хрест цілував. Вони пообіцяли привезти хрестоприводні книги золотоноські та іркліівські. В лютому 1670 р. наказний гетьман Думитрашка (Переяславський, Чернігівський, Київський полки) повів наступ на дорошенківські сотні Переяславського і лівобережні сотні Черкаського полку. За гетьмана Ігнатовича займав значне положення серед полковників Лівобережжя, так, на старшинській раді в січні 1671 р. він записаний другим після ніжинського полковника Пилипа Уманця, а вже в травні цього року першим. В січні 1671 р. очолив делегацію Переяславського полку на старшинській раді в Батурині, де наказним гетьманом був обраний Василь Ігнатович. За наданнями гетьманів Самойловича (1673), Мазепи (1687), і царськими грамотами в 1674 і 1688 рр., володів м. Березань, селами Семенівка, Лехновці, Недра, Паришків, Лукаші, Войтово, Яреськи, Березанка і Лук'янівка. До Дмитрашки Березанщина належала на гетьманську булаву, а після царських грамот стала спадковою маєтністю, яка від Райчі перейшла до його племінника Олексія Марковича та дружини останнього Настасії Забіли. Осадив с. Круполе. Брав участь у змовах проти Самойловича (1676, 1682). За твердженнями протопопа Адамовича казав, що застрелить гетьмана з пістолета, а іншим разом казав, що піде на Запоріжжя і там стане бунтувати. Крім того вказував, що треба вбити разом з гетьманом генерального суддю Івана Домонтовича і генерального бунчужного Леонтія Полуботка. Купив два млини на бориспільській греблі: один у Бабича, другий – Мокієвського. В 1680 р. віддав на Золотоніський Красногорський монастир с. Слободка Слюжчина в Золотоніській сотні після шляхтичів Слюзків. 9 грудня 1687 р. направив листа гетьману про підготовку кримських татар до вторгнення в Україну. В лютому 1688 р. Мазепа сповіщав Василя Голіцина, що отримав від коронного гетьмана Станіслава Яблуновського звістку про те, що Леонтій Полуботок «з ханом вступал советы». Про це гетьмана сповіщали через Якова Глуховця та Іскрицького. Мазепа, доносячи в Москву всеж застерігав «абы Полуботок таковых, страшных и на главу свою огненосных речей важился». Переяс-

лавський воєвода Василь Мяснов в Переяславі «о измене чинили извет». Московський уряд вимагав від Мазепи, щоб той «без указу ... и без розыску ничего над ним не чинил». Колишній переяславський полковник Леонтій Полуботко був викликаний з Чернігова в Батурин, де відбулись очні ставки з переяславцями і засідання генерального суду. Його вина не була доведена і сам він відпущений до дому в Чернігів, а його обвинувачувачі в Переяслав. Мазепа наказав «любо для ведомостей о неприятельском приходе проносячихся велелем быть полковнику переяславскому в дому через дне праздничные Рождества Господня задержатися, а в Батурин на обыкный заезд не приезди». Згідно указу монарха Мазепа 10 січня 1690 р. вислав до Переяслава генерального осавула Андрія Гамалію, київського полковника Григорія Коровку-Вольського, значного військового товариша Захара Шийкевича. Комісія розглядала заяву козака Івана Смольського. Полуботка ж Мазепа до повернення комісії затримав у Батурині. До розслідування приєднався переяславський воєвода Семен Толачанов. 6 травня 1688 р. Мазепа «чрез Дмитрашка Райчу послал ... инструкцию, в которой о делах наших войсковых написаны желания потребныи». «Еще з весны по отезде Дмитрашка к Москве, об нем, чтоб им был полковником все оныи суплековали ко мне». 5 листопада 1688 р. Мазепа писав царям Івану та Петру і цариці Софії про необхідність указу «о его Дмитрашковых разных поступках и о починенных через него многих людям обидях учинен был перед судом войсковым розыск». А до суду Дмитрашко повинен був знаходитись під караулом. Крім того, слід виконати монарші укази про неможливість Райчею посідати уряд переяславського полковника, так і полковника будь-якого іншого полку. В травні 1688 р. «переяславского полку людям, от Дмитрашки зобъезженным, велел до Батурина з супликами и скаргами приезди». Мазепа направив до Переяслава генерального суддю Михайла Вуяхевича з товаришами «и там всех скарг тамошних полчан о обидях, Дмитрашком поделанных, выслуhati, и о всех его Дмитрашковых поступках учинити розыск». З метою кращого слідства і суду з Батурина до дому був відпущений Дмитрашка. 18 грудня 1688 р. до Переяслава прибули генеральний суддя Михайло Вуяхевич, Іван Ломиковський і писар судовий Андрій Васильович, з місцевих старшин були запрошені полковник Яким Головченко, обозний Іван Гулак і городовий отаман Максим Хоменко. Вони розглянули скаргу колишнього полковника Леонтія Полуботка на Дмитрашку. Значний військовий товариш (1689), супроводжував Мазепу до Москви. Поблизу Золотоноші облаштував Красногорський монастир. В Бакумівці побудував церкву. Він заснував Троїцьку церкву в Баришівці, якій по заповіту надав млин, при чому третина доходів направлялась на священників цієї церкви. Купив гай за р. Недра у березанського мешканця Крамаренка. Купив ліс у Безбородька. Продав млин на Переяс-

лавській греблі в три кола Київському Михайлівському Золотоверхому монастирю. Помер бездітним. Д.: 1) NNN (? – ран. 1665). 2) (з 1667) Тетяна Іванівна Аврамович (? – 1630 – 1671 – ?), донька чернігівського полковника, вдова полковника ніжинського Василя Золотаренка, страченого в 1663 р. Її рідний брат (ченець), в 1668 р., повернувшись із Єрусалиму, жив біля гетьмана Дорошенка і через сестру вів переписку з Дмитрашкою про спільні дії з Дорошенком. 3) Настасія Максимівна N (? – 1680 – 1715 – ?) – це її другий шлюб, в першому шлюбі за Андрієм Солониною. Від першого чоловіка мала млин у с. Вовчку на р. Махні половина якого їм була дарована Сільвестром Брилевичем, а другу половину викупили самі. За власні кошти купила Войтівську греблю і Войтівський ліс. Млин на р. Махні передала Козелецькому Георгіївському монастирю.

Думитрашко-Райча Андрій Дмитрович (? – 1705 – 1746) – син значного військового товариша. У 1709 р. малолітній, «служил войсковую службу и был в разных походах» (1728), бунчуковий товариш (1731–1746), брав участь в польському поході 1735 р. Жив у Бакумівці. У 1740 р. Пилип Купчинський називав його швагром. Д.: Ірина Андріївна Малама (1712 – 1760 – ?). У 1746 р. її, уже вдову, звинуватив у крадіжці священник с. Лукаші Лазар Трипольський.

Думитрашко-Райча Василь Олексійович (? – 1710 – 1753 – ?) – навчався в Празі. У 1731 р. повернувся в Україну, 8 років був при комісії по систематизації малоросійського права в Глухові і Москві, бунчуковий товариш (1731–1738), сотник березанський У 1738 – 1753 рр. Д.: Анастасія Федорівна Сулима, донька бунчуковий товариш (у 1752 р. дружину Василя звали Гафія (за ревізією).

Думитрашко-Райча Володимир Дмитрович (? – 1709 – 1735 – ?) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш. Д.: Катерина Іванівна Гончар (1699 – 1767 – ?), донька колишнього ратушного посполитого.

Думитрашко-Райча Дмитро Маркович (? – 1680 – бл. 1715) – згідно заповіту дядька тримав с. Недра (частками з рідним братом Олексієм), значний військовий товариш. У 1707 р. брав участь в поході під керівництвом Мазепи, був при ньому у Жолкві. Після виступу Мазепи заарештований у с. Недра, засланий до Сибіру у 1709 р., де і помер в проміжку між 1711–1715 рр. Його маєтності конфісковані, сс. Лук'янівка і Круполе були передані перекладачу Київської губернської канцелярії Федору Корбі. Д.: Гафія Андріївна Солонина (? – 1696 – 1709 – ?), донька третьої дружини Родіона Дмитрашки від її 1-го шлюбу.

Думитрашко-Райча Іван Дмитрович (1703/1707 – 1775 – ?) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш з 1737 р. У 1768 р. – абшитований бунчуковий товариш. Мав 27 підданих в Березанській сотні: Бакумівка – 13, Корніївка – 4, Лукаші – 10. Д.: 1) N Степанівна Милорадович, донька бунчукового товариша. 2) (1763) Варвара Самійлівна Холодович (бл. 1729 – ран. 1766), донька сотника

городницького. За нею на рід спали володіння у с. Хоробрічі Городницької сотні Чернігівського полку. 3) (після 1763) Уляна Василівна Н (1714 – 1775 – ?), донька священика, вдова значкового товариша Стефана Турчиновського.

Думитрашко-Райча Іван Іванович (1764/1767 – 1822 – ?) – службу розпочав 1779 р., значковий товариш у 1781 р., військовий товариш (1782 – 1787 – ?), мав підданих у с. Бакумівка Остерського повіту. Д.: Марфа Володимирівна Підгаська.

Думитрашко-Райча Марко Васильович (? – 1645 – 1690) – разом з дядьком Родіоном у 1673 р. nobilitований польським королем і гербований гербом «Сас». Полковий хорунжий, полковий осавул, значний військовий товариш (1688). Мав подварок в Березані, який пізніше перейшов до його сина. До нього у володіння перейшли сс. Козлов і Студеники 2-ї полкової сотні, які раніше належали Кульженкам. Мазепа надав йому с. Малу Березанку. Д.: 1) Н Дмитрівна Зеленська, донька полковника лубенського. 2) Ганна Максимівна Н. Отримала за заповітом чоловіка містечко Березань, с. Недра, Паришків, Лукаші, Лук'янівка, Войтове, Крупілля з ставком, Березанку. Бакумівка та інші володіння і млини на р. Березанці, ще два млини за Березаню перейшла у її володіння разом з Дмитром Марковичем Думитрашкою.

Думитрашко-Райча Микола (1762 – ?) – службу розпочав 1779 р., військовий товариш (1782 – ?).

Думитрашко-Райча Олексій Маркович (? – 1680 – ран. 1704.11.07.) – син значного військового товариша. У 1702 р. надав у посесію двір в Березані, чотири села з підданими (с. Семенчичі – 53, Лехнівці – 34, Ярешки – 16, Пилипчичі – 9), греблю березанську, «на которой клеток четьри, а кол девять». 18 березня 1691 р. Мазепа після смерті Марка підтвердив с. Березанку Яготинської сотні за його нащадками. «Умер в великой верности», бунчуковий товариш. Д.: Настасія Степанівна Забіла (? – 1690 – 1745 – ?), донька полковника ніжинського. Радіон в тестаменті їй і її дітям підтверджував навіки володіння (раніше надані в посесію Олексію) двором в Березані з грунтами, полями, лісами, сіножатями і греблю березанською. У 1713 р. судилася з вдовою Радіона за маєтності і за рішенням ГВС (1713.18.09.) за нею залишились нижня гребля в Березані і хутір Пасічна під Баришівкою. У 1733 р. володіла з сином Василем м. Березанню, сс. Семенчичами, Лехновцями і Недрами.

Думитрашко-Райча Петро Дмитрович (? – 1709 – 1739 – ран. 1750) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш (1731–1739), «свойственным» йому з братами названий Андрій Якович Безбородько. 1750 р. у Бакумівці в його дворі жив зять Олексій Канаровський, його вдова Анастасія, нинішня сотникова домонтівська Платковська мала у с. Корнівці Березанської сотні 5 дворів посполитих 7 статті і 5 дворів посполитих 8 статті, у с. Паришківці 4 двори, при Бакумівці 4 підсусідка. Д.: Настасія Василівна Савич, рідна сестра дружини

полковника С. Сулими. Від шлюбу мала сина і чотирьох доньок. У 1749 р. вдова, судиться за маєтності чоловіка в Березанській сотні зі вдовою Андрія і з Іваном Думитрашкою, в 2-му шлюбі (1751) за сотником домонтівським Яковом Платковським, який помер у 1764 р. бездітним.

Думитрашко-Райча Федір Андрійович (1736 – 1797 – ?) – син бунчукового товариша, в службі з 1750 р., 1 вересня 1759 р. – військовий канцелярист ГВК, військовий товариш (з 1765), брав участь в турецькому поході, бунчуковий товариш (з 1782). Був власником 105 підданих у с. Путкарах Лубенського полку і сс. Бакумівці, Паришківці, Яготинці, Малій Березанці, хут. Жуковському Березанської сотні Переяславського полку. Д.: Ірина Гнатівна Часник, донька компанійського полковника.

Думитрашко-Райча Федір Іванович (1744 – 1787 – ?), від 1-го шлюбу – полковий канцелярист, військовий товариш (? – 1784 – 1787 – ?) мав підданих у с. Бакумівка Остерського повіту та на хуторі Жуковський, с. Паришків разом з Тетяною Думитрашко-Райча.

Думитрашко-Райча Федір Олексійович (? – 1704 – 1726) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1726), загинув в Гіллянському поході. Д.: Феодосія Михайлівна Гамалія, донька генерального бунчужного.

Дунін Яків – значковий товариш Миргородського полку (1731).

Дунін-Борковський Андрій Васильович (? – 1690 – 1743 с. Листвен) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1727 – 1743 – ?). Учасник сулацького походу (1727). Він і його батько привертали у підданство козаків сс. Борківка і Тупичева Городницької сотні, його піддані втікали до інших державців, навіть, в інші полки. Здійснював скупку землі у с. Семанівці у Матвія, Івана та Кирила Кононенків, Параски Семендеївни, Якова, Петра і Семена Іваненків. 1740 р. на його дім здійснили наїзд козаки Любецької сотні і розорили його. Йому від батька перейшли три млини на р. Десна, 8 млинів на рр. Смяч і Рудні, млин на р. Стрижні, три млини на р. Снов під Седневим, гребля у с. Сахновці, два млини гна р. Білоус при с. Євтухів Білоус і при д. Свині, одна у с. Холмах на р. Убеді, одна на р. Бобрік і одна на р. Олешні. Мав приїжджі дома у Чернігові, мав 5 дворів підсусідків (1740), с. Євтуховий Білоус 7 дворів (1743), с. Брусилів 22 (1729), 24 (1743) двори, у с. Бобровиці і д. Яцовки разом 59 дворів (1729) і окремо 21 і 22 двори відповідно (1743), Листвен 55 дворів (1729), Тупичев 59 дворів (1729), д. Пекурівка 47 дворів (1729), Рудня 19 дворів (1729), Борківка 39 дворів (1729), Козилівка (232 двори (1729), Холми 58 дворів (1729), д. Камка 15 дворів (1729), сл. Ольшана 17 дворів. Мав двір і шинок у Чернігові (? – 1738 – 1743 – ?), приїжджий у двір с. Городище. У 1710 р. побудував церкву у с. Листвен. Д.: 1) Настасія Іванівна Берло. 2) Катерина Яківна Лизогуб (? – 1745 – 1768 – ?), проживала у с. Новий Білоус. В Білоусівській сотні мала хутір поблизу с. Брусилова, а у с. Євтухів Білоус на р. Білоус греблю Євтухову, а також

іншу греблю і млин разом з козаками Барабашами. У 1760 р. за нею у с. Брусилові 16 хат, хут. Красковському – 1, д. Пекурові – 8, в м. Седневі – 1.

Дунін-Борковський Василь Андрійович (1725–1781) – служив з 1744 р. бунчуковим товаришем, був у Глухові при зустрічі цариці. 1749 р. отримав універсал ГВК на чин бунчукового товариша і за указом Сенату призначений до польської прикордонної комісії комісаром, в якій знаходився і у 1756 р. Записаний до компуту бунчукових товаришів у 1763 р., як і його брати, хоча і без «сказки», тому що її не надали. Комісар прикордонної польської комісії (1763). 1763 р. подав зиск на дружину бунчукового товариша Якова Тарновського Олену Кочубієву Тарновську про невіддачу нею його дружині з опіки рухомого і нерухомого майна. У ревізії Чернігівського полку 1747 р. за ним записані у Городницькій сотні: у с. Тупичеві 54 двори (65 хат) посполитих, 1 підсусідків, в с. Листвені 65 дворів посполитих, 3 підсусідків, в с. Пекурівці шинок і 29 дворів (37 хат) посполитих, в гуті Деханівській 9 дворів посполитих, шинок у с. Смячі; у Седнівській сотні: шинковий двір та 11 дворів підсусідків у Седневі, шинок у с. Ключкові, у Стольненській сотні: в с. Борківці 51 двір посполитих та 2 двори ратушних служителів, які не підлягають дачам, приїзджий двір і шинок. У 1750 р. володів у Городницькій сотні: в слободці Захланівській 11 дворів підсусідків; у д. Тупичеві 40 дворів посполитих і 28 дворів підсусідків; у Стольненській сотні в с. Борківці 43 двори посполитих, 14 дворів підсусідків, 13 дворів служителів. У 1754 р. в сотні Городницькій за ним записані: на р. Руді за с. Тупичевим млин вишняк на 2 мучні кола, валюшня на 1 коло та млин Новий; на тій же річці через 2 версти млин вишняк Ковалівський на 2 кола мучних, валюшня на 1 коло та винокурний завод; у 4-х верстах від с. Смячина млин на 2 кола мучних, там же його млин Петличний на 2 кола мучних, на р. Лютиж його хутір Васильків з млином на 1 коло мучне; на р. Смячі в д. Кашпуровці млин на 1 коло мучне. За ревізією Чернігівського полку 1755 р.: мав приїзджий двір у Березному, у Городницькій сотні в с. Тупичеві житловий та 58 дворів, в слобідці 7 дворів; у Седнівській сотні: приїзджий та 1 посполитий двір у с. Микишині, приїзджий і 1 посполитий двори у с. Дирчині, в Седневі 12 дворів посполитих, в д. Чорниші 1 двір посполитих; у Столенській сотні в с. Борківці 51 двір посполитих. У 1760 р. володів в Городницькій сотні в с. Тупичів 61 хата, в сл. Деханівці 7 хат, у Седневській сотні в с. Дирчині 1 хата, в с. Макишин 1 хата, д. Чарнишах 2 хати, с. Сахнівка 1 хата, в Столенській сотні в с. Борківці 3 хати. За часів Румянцевського опису належали в Городницькій сотні с. Тупичів 57 дворів посполитих, с. Диханівка 12 дворів посполитих та в Столенській сотні с. Борківка 71 двір посполитих. У 1779–1780 рр., коли складався опис чернігівського намісництва, бунчуковий товариш Василь Андрійович був ще живий і володів слободкою Диханівкою при р. Смячі 14 дворів посполитих, хутором

Кашпуровським при р. Смячі з плотиною на якій «2 амбара о 2 колах», одне з яких належало Лизогубу, та в с. Невклі мав 1 двір посполитих. 1781 р. серед його маєностей фіксуються с. Княжичі Ніжинського полку з 30 зворами і 11 бездворними хатами і сл. Лукавиця Стародубського полку з 30 дворами.. Мав двір приїзджий у с. Козацькому Басанської сотні (1750). Д.: 1) Марфа Максимівна Турковська (? – 1753 – ран. 1767), донька сотника мглинського. 2) Феодосія Василівна Гудович (1742 – 1790 – ?). За вдовою Феодосією записані: хутір Васильків з винокурнею на 8 котлів і 1 хатою робітників на р. Лютеж з плотиною, на якій млин на 1 коло, с. Тупичів, в якому вона жила (2 будинки, один на 6 покоїв, другий старий), в якому 77 дворів (80 хат) її посполитих, х. Ковалівський з винокурнею на 8 котлів і при ній 2 хати, а поблизу хутора на р. Рудні 2 плотины з «4 амбарами о колах» (1781). За нею 2902 підданих спадкових її померлого чоловіка у 1 містечку, 9 селах, 5 деревнях і 1 хуторі (1790).

Дунін-Борковський Василь Касперович (1640 – 1702.7.03.) – Чернігівського полку власник с. Борківки і млина в с. Баклановій Муравейці. Після Андрієвського миру прийняв православ'я і вступив на козацьку службу. Вперше його як активного учасника політичних подій зустрічаємо у 1668 р., коли гетьман П.Дорошенко цьому 28 – річному вибельському сотнику Чернігівського полку універсалом 2 вересня привернув батьківське село Борківку у Березанській сотні, яким неправомірно заволодів єпископ Методій. 1669 р. військовий товариш, отримав універсал Ігнатовича на 16 березня 1669 р. на с. Борківку. Досить швидко став сотником полковим чернігівським (1669–1672) і їздив посланцем до Москви від гетьмана Ігнатовича у 1669 р. Значний військовий товариш (? – 1672). Полковником чернігівським (1672–1687). 28 червня 1672 р. отримав від Самойловича в Понорницькій сотні сс. Авдіївку, Козилівку, Холми з двома греблями на р. Убеді з руднею і млином, в Чернігівському повіті с. Бобровицю, млин Грицьківський на р. Рудні за Седневом і батьківську маєність с. Борківку. Пізніше гетьман ще надав йому с. Листвен Городницької сотні з млином і млин в с. Бакланівська Муравейка, що належала йому здавна. Володів м. Седневим, сс. Боромиками, Кобилянками, Нові Боровичі (віддав чоловіку племінниці значному козаку Кирилу Давидовичу), Старі Боровичі, Андрушичі, Петрова Слобода, Камка, Хотунічі, Старою Руднею. Села Даничі, Свинопухи, огородники сс. Ріпки, Холявин, Камянка, Маслаківка, Петрушин, частина Гукова були рангові на ранг полковника у його володінні. 28 вересня 1674 р. отримав царську грамоту на маєності. Обозний генеральний (1687–1702). 5 жовтня 1687 р. Василь Борковський отримав універсал з підтвердженням на села Орловку і Авдіївку з млинами, Брусилів з перевозом на р. Снові і додав с. Листвен з млином на Полетичинській греблі, а також село Тупичов в Городницькій сотні. 30 серпня 1689 р. отримав царську грамоту на маєності. Нові надання здійснені гетьманським універсалом від 30 квітня

1692 р. Зосередив значні багатства. Подарував Єлецькому монастирю млин на р. Білоус у Білоусівській сотні. Д.: 1) Н Хомівна Тризна, донька писаря полкового лубенського. 2) (1702) Марія Степанівна Шуба (? – 1687 – 1719 – ?), донька сотника вибельського (1659–1661), потім священика чернігівського (1668). 28 вересня 1702 р. передала млин з хатою Пустинно-Рихлівському монастирю (майбутній хутір Самотуги на Сосненщині).

Дунін-Борковський Василь Михайлович (1762 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку, колезький асесор (1788). Мав 771 підданого у 2 селах. Д.: (1786) Настасія NN, донька полковника.

Дунін-Борковський Іван Андрійович (? – ран. 1781) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1772 – ?). Д.: (1772) Гафія Дмитрівна N (? – 1755 – 1781 – ?).

Дунін-Борковський Іван Михайлович (1750 – 1790 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1775.28.06. – 1784 – ?), колезький асесор (? – 1787 – 1790 – ?). Мав у Чернігівському і Сосницькому повітах 98 хат підданих (1782), 693 підданих (1787 – 1790): сс. Бобровиця (535), Білоус (75), 2 деревнях (Яйцеве (155), Погорілках (7) і хуторі Красному (42)). Д.: (1781) Ганна Яківна Маркович (1754.19.08. – ?), донька генерального підскарб'я.

Дунін-Борковський Михайло Андрійович (? – 1730 – 1782 – ран 1789) – служив з 1744 р. бунчуковим товаришем, а в 1752.21.03 на чин отримав універсал гетьмана Розумовського. У 1754 р. відправлений для «показання государственной границы с Полщой в полк Киевский в якої комісії я и понине (1756) нахожусь». Мав шинок у Чернігові (1747). За ревізією Чернігівського полку 1747 р. мав володіння: у Білоусівській сотні в с. Бобровиця 16 дворів посполитих і 2 підсусідків, у Любецькій сотні в х. Борковському 1 двір підсусідків, в д. Коробках 5 дворів підсусідських; у Понорницькій сотні в с. Ховми мав житловий двір, шинок та найманих людей, 56 (65) дворів посполитих, у д. Радомка 3 двори посполитих та 4 підсусідків, у д. Камка 10 дворів посполитих та 11 підсусідків, х. Олещинський 3 двори посполитих та 3 підсусідків. У 1750 р. мав у Білоусівській сотні в с. Борківка приїзджий двір, у Волинській сотні в с. Козляничі 3 двори посполитих, у Понорницькій сотні в с. Савинки 53 (62) двори посполитих та 63 двори служителів, в д. Радомка 12 дворів посполитих, в д. Камка 26 дворів посполитих, в гуті Олещинській 5 дворів посполитих та 1 двір служителів. У 1754 р. володів млином на р. Стрижень у полковій сотні біля с. Певци (збудованим незадовго до 1754 р., місцевість навколо млина була вкрита густим дубовим лісом, річка була широкою і в ній було багато риби, сліди млина і плотини зберегались ще на початку XX ст.), в Любецькій сотні біля хутора Борковського мав млин над р. Симполе. Володіння Михайла у 1755 р.: у Білоусівській сотні в с. Бобровиці житловий двір, 45 дворів служителів та 2 двори посполитих підсусідків; у Любецькій сотні в с. Мякшуновці приїзджий двір, в с. Коробки 6 дворів посполитих; у Понорницькій сотні приїзджий двір

та 82 (100 хат) двори посполитих у с. Ховми, при гуті Олищенковській приїзджий та 6 дворів посполитих, в д. Камка 40 дворів, в с. Радомка 16 дворів. У 1760 р. в Любецькій сотні в д. Коробках 6 хат; в Понорницькій сотні в с. Ховмах 100 хат, д. Камка 44 хати, д. Радомці 16 хат, при гуті Олишинській 14 хат. В румянцевському описі серед його маєностей записані в сотні Білоусівській: с. Брусилів 14 дворів посполитих, ґрунти і млини куплені і надані за військову службу ще його дідові генеральному обозному та с. Бобровиця на р. Немлі 48 посполитських дворів. Земський суддя чернігівський (1763.22.05. – 1772 – ?). Шляхтич у Чернігівському повіті, який міг обирати і обиратися у 1782 р., мав 97 хат в Сосницькому та в Чернігівському повітах. Д.: 1) N Петрівна Апостол. 2) Лизавета Яківна Скоропадська.

Дунін-Борковський Михайло Васильович (? – 1720) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1796 – 1720). Тримав с. Овдіївку Понорницької сотні. Д.: Параска Данилівна Апостол (? – 1731.2.11., Глухів), донька гетьмана.

Дунін-Борковський Михайло Михайлович (1754 – 1812 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – 1784 – ?), колезький асесор (1788). Мешканець с. Холмів. Мав у Чернігівському і Сосницькому повітах 97 хат підданих (1782), 780 підданих у 1 селі і 2 деревнях Городницького повіту: сс. Холми, Камка, Радомка, д. Олешня, куплені піддані в м. Горськ, д. Гасичев. Д.: (після 1788) Настасія Іванівна Борозна, донька бунчукового товариша.

Дунін-Борковський Павло Михайлович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – 1784 – ?). Мав у Чернігівському, Сосницькому і Городницькому повіті 25 хат підданих (1782). Д.: Катерина N Саприновська.

Дунін-Борковський Яків (? – ран. 1741) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1736). При при хуторі в Гельмязівській сотні за ним приїзджий двір та 3 двори найманих. Д.: Софія Стефанівна Томара (? – 1726 – ран. 1754). Це її другий шлюб. Після смерті другого чоловіка залишилася вдовою. Дуніновна Софія вдова бунчукового товариша мала у 1750 р. в Переяславі двір житловий та 2 піших підсусідка. В лютому 1754 р. ділили її спадщину

Дунін-Борковський Яків Андрійович (? – 1740 – раніше 1781) – бунчуковий товариш (1747 – 1763 – ?), почав служити і пожалований бунчуковим товаришем у 21.03.1752 р., походив в цей час не було – тому не бував, укази із ГВК виконував, чин отримав за «безпорочні служби діда і батька». Мав у Городницькій сотні в с. Листвен житловий двір, 2 шинка, 45 дворів посполитих і 40 дворів підсусідків у 1747 – 1750 рр., в д. Пекурівці 13 дворів посполитих і 14 дворів підсусідків. У 1754 р. йому належали: в сотні Городницькій на р. Руда в половинному володінні з сотником седневським Іваном Римшею млин Мокроусівка на 2 кола мучних і валюшня на 1 коло, при с. Листвен їх же по половині млин на 3 кола мучних, через 3 версти на тій же річці млин Якова на 2 кола мучних та 1 валюшня; на р. Смячі при х. Го-

рошковому разом з козаками Тимофієм і Василем Горошками мав млин на 2 кола мучних і валюшню на 1 коло, на тій же річці млин Горілий на 2 кола мучних і валюшню на 1 коло, на тій же річці урочищі Красні Горки млин на 2 кола мучних і валюшню на 1 коло. У 1755 р. мав у Городницькій сотні в с. Листвені житловий та 22 двори, в д. Пекарівці 25 дворів, в рудні Політиченській 6 дворів, в рудні Гніздинській 4 двори. У 1760 р. мав у Листвені 51 хату, слободі Лиственській – 52 хати, д. Пекурівці – 55 хат, д. Рудні Політиченській – 41 і при хут. Гнездинському – 6 хат. Був підкоморієм Чернігівського повіту (1767–1772). За Румянцевським описом йому належали в Городницькій сотні с. Листвені при р. Рудні 107 селянських дворів, д. Пекурівці 50 селянських дворів, д. Руденці 9 дворів та хутір Гніздище. Депутат від Чернігівського полку «въ Коммисію о сочиненіи проекта новаго Уложенія» (1767). Д.: (1754) Настасія NN.

Дурський Гаврило Георгійович (? – 1740 – 1790 – ?) – син священника ваганицького, навчався латини до класу філософії, який закінчив 11 жовтня 1756 р. Полковий канцелярист (1756–1767). 1761 р. просив чин значкового товариша, став ним у 1767 р. У с. Ва-

ганичах Городницької / Роїської сотні мав 8 підданих (1779). В походах не був, був у відрядженнях. Мав 22 підданих. Д.: N Василівна Звонкевич, донька значкового товариша.

Дух N – значковий товариш Миргородського полку.

Дух Іван (1760 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 2 листопада 1772 р., канцелярист полковий (з 9 жовтня 1778), значковий товариш Миргородського полку (5 вересня 1779 – 1783 – ?). Володів хутором, а також другим хутором спільно з військовим товаришем Короленком в 2-й полковій сотні.

Дяковський Григорій (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Ганна Яківна Молявка, донька значкового товариша.

Дяченко Василь (1735 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 10 підданих у 1 містечку в лохвицькому повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Дяченко Іван (? – бл. 1772) – козак, значковий товариш Київського полку (1736 – 1752.6.09. – ?). 10 грудня 1752 р. отримав універсал гетьмана на відкуп грошових і хлібних зборів. Тестамент 14 липня 1772 р.

Е

Енско (?) Григорій – значковий товариш Лубенського

полку. У 1737 р. був у очаківському поході.

Є

Євдокимов Кіндрат – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?). Мав у Городні 1 двір підсусідський (1741), володів житловим і шинковим двором (1743).

Євдокимов Тит – отаман городовий городницький, сотник наказний городницький. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1747 – ?), мав двір житловий і шинок у Городні (1741), мав житловий двір і 2 шинка у м. Городні (1747).

Євлашко Іван Юхимович – сотенний хорунжий 2-ї Почепської сотні (1751–1763), писар сотенний 2-ї Почепської сотні (1764). Абшитований значковий товариш (1764 – 1772 – ?). Мешканець почепський. Д.: N Федорівна Дубина, донька міщанина почепського. Мали синів Івана, Михайла, Івана 2-го, доньку Єфросинію.

Євлашко Ларіон – сотенний осавул 1-ї Почепської сотні (6 років), абшитований значковий товариш Стародубському полку. Мав дім в Почепі і хутір з винокурнею. Д.: N Іванівна Пузина, донька мешканця с. П'яного Рогу. Мали синів Павла, Івана і доньку.

Євреїнов Олексій – військовий товариш у Лубенському полку (1763).

Євреїнов Семен Максимович (1730 – 1788 – ?) – «с иностранной породы еврейской». Службу розпочав з 1760 р., з 16 вересня 1766 р. військовий товариш Київського полку. 1771 р. МК розглядала справу про надання йому рангових земель. 1772 р. призначе-

ний членом «присутствія» Київського гродського суду. 5 травня 1779 р. пішов у відставку полковим осавулом (1779 – 1788 – ?). Володів сл. Красилювою і хутором. Мав 303 підданих в одному містечку, 2 селах, 1 слободі і 2 хуторах (1787). Проживав у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березенського повіту Чернігівського намісництва. Д.: 1) (? – 1772 – 1776 – ?) N Василівна N, донька військового товариша. 2) (1788) Марія Іванівна Лопата, донька значкового товариша, вдова бунчукового товариша Олександра Шрамченка.

Євтишевський Данило – гербований шляхтич, значковий товариш Переяславського полку (? – 1762 – 1767 – ?), військовий товариш (? – 1775 – 1787 – ?). Житель с. Безпальче Гельм'язівської сотні, де разом з меншим братом мав 10 підданих (1775). Д.: NNN, донька козака. Мили синів Михайла (1766 – ?), Севастьяна (1768 – ?), Андрія (1771 – ?)

Євтушевський Сава (1758 – 1785 – ?) – служив з 1778 р. полковим канцеляристом, з 12 травня 1782 р. значковий товариш Переяславського полку .

Єдинович Іван Романович – військовий товариш (1787), мешкав у м. Чернігові.

Єзучевський Іван – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1783 – ?). Мав у Конотопі і у хуторі поблизу 30 підданих. Д.: Катерина NN, донька священника.

- Єзучевський** Кіндрат Ничипорович – син значкового товариша, козак, значковий товариш Ніжинського полку (1733 – 1751 – ?). У 1738 р. був у кримському поході при волах, у 1751 р. – доглядач в економії маєтностей гетьмана. Мав двір житловий у Конотопі,
- Єзучевський** Ничипір – значковий товариш Ніжинського полку (1736–1738). У 1736 р. жив у Конотопі з синами Семеном, Павлом і Кіндратом, у 1737 р. жив у Конотопській сотні з синами Павлом і Кіндратом мав 2 двори підсусідків і «дворец» у Конотопі.
- Єзучевський** Павло Ничипорович – син значкового товариша, козак, значковий товариш Ніжинського полку (1733 – 1751 – ?). У 1735 р. купував коней у Прилуцькому полку, у 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, у 1738 р. був у Кримському поході, у 1747 р., мав двір житловий і 3 шинки у Конотопі, у 1751 р. при ревізії.
- Єзучевський** Семен – значковий товариш Ніжинського полку (1781). Військовий товариш, засідатель в Конотопському нижньому земському суді (? – 1782 – 1783 – ?). Разом з братами полковими канцеляристами, Степаном та Іваном мали 93 підданих у Конотопі та в хуторі поблизу нього. Д.: Марія Луківна Філонович, донька значкового товариша
- Єзучевський** Семен Ничипірович (? – 1737) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1736 – 1737). Д.: NNN, у 1739 р. здійснювався розподіл майна її чоловіка з його братами.
- Єлиферьев** Іван – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих.
- Ємец** Антін – значковий товариш. 1740 р. через неписьменність звільнений з посади керуючого «пакет-пошти» у с. Алтинівці. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва у Гадацькому повіті.
- Єнатієнко** Степан (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товариш Переяславського полку (з 1781).
- Єнченко** Герасим – військовий товариш (1790). Мешкав у Чернігівському повіті, підданих не мав. Д.: Мотря NN, донька священика.
- Єнько** Андрій Михайлович (1748 – ?) – син бурмістра ніжинського, військовий товариш (1782), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1789). Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). Д.: (1776) Марфа Юрієва, донька купця.
- Єнько** Герасим (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька сотника.
- Єнько** Дмитро Михайлович (1759 – ?) – військовий товариш (1782), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1786 – ?), колезький асесор (1789). Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). В одному селі купив 157 підданих. Д.: Устина Захарівна Ширай, донька бунчукового товариша.
- Єнько** Іван Михайлович (бл. 1743 – 1789 – ?) – син бурмістра ніжинського, службу розпочав з 1775 р. бурмістром, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1781), голова палати громадянських справ
- губернського магістрату, надвірний радник. Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). З братами Миколою і Андрієм мав нерозділених 385 підданих (1787). Д.: (1761) Софія Яківна Якимович, донька бунчукового товариша.
- Єнько** Микола Михайлович (1746 – ?) – син бурмістра ніжинського, військовий товариш (1782), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1789). Мав у Чернігівському і Сосницькому повітах 20 хат підданих (1782). Д.: (1771) Євдокія Іванівна Даровська, донька бунчукового товариша. За нею приданого – 343 підданих в 2 селах і одній слободі.
- Єнько** Степан Григорович (1764 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку. Титулярний радник (1789). Д.: Марія Юріївна Сердюкова, донька надвірного радника.
- Єремієв** Андрій (1727 – ?) – військовий товариш Гадацького полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 97 підданих в 2 селах і 1 селі Зіньківського повіту.
- Єремій** Андрій – шляхтич. Військовий товариш (1786).
- Єремій** Андрій – військовий товариш Чернігівського полку (1669), гетьманський гонець до Москви (1669).
- Єркевич** Костянтин (1734 – 1783 – ?) – службу розпочав 9 вересня 1747 р., військовий канцелярист (з 1749), військовий товариш Лубенського полку (з 1757.21.03.). Дворянин.
- Єрковський** Іван (1727 – ?) – службу розпочав з 1768 р., отаман сотенний Березненський Чернігівського полку (з 1782), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 70 підданих в одному місті Березненського повіту. Д.: 1) Горпина NN, донька козака. 2) Мотря NN, донька козака.
- Єрохович** Іван (1749 – ?) – службу розпочав з 1765 р., полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш у Бобровицькій сотні Київського полку (з 1783).
- Єрохович** Микита – службу розпочав з 1744 р. отаманом жолдацької роти при ГВК, сотенний отаман (з 1757), військовий товариш (з 1765), отаман сотенний бобровицький Київського полку (1774 – 1779 – ?). Д.: NN Новицька, донька військового товариша.
- Єрохович** Олексій (1753 – ?) – службу розпочав з 1769 р., отаман сотенний (з 1776), значковий товариш у Бобровицькій сотні Київського полку (з 1783).
- Єрошевич** Юрій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).
- Єрусалим** Ярема – посланець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш.
- Єрченко** Макар Михайлович – військовий товариш Стародубського полку (1680) (сотня Стародубська)
- Єсимонтовський** Василь Олексійович – разом з братами і батьком 15 грудня 1732 р. прийнятий на службу під бунчук. Д.: Горпина Семенівна Славутська (? – 1739 – ?), донька значкового товариша.
- Єсимонтовський** Іван Опанасович (1716–1767) – син обозного полкового стародубського, який був в усіх походах від 1689 до 1736 рр. а після поверненні з кримського походу помер, сам служив з 1739 р. військовим канцеляристром. 28 січня 1742 р. отримав звання бунчукового товариша, в полку Миргородському висилав забезпечення для посла турецького.

У 1743 р. був в комісії по розмежуванні великоросійського з малоросійським власників земель, був у різних слідствах. Разом з генеральним хорунжим Миколою Ханенком розслідував судову справу між польським шляхтичем Реутом і бунчуковим товаришем Яковом Тернавським. Д.: Настасія Андріївна Жураковська. В листопаді 1767 р. вона вдова.

Єсимонтовський Іван Степанович (? – ран. 1781) – військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш Стародубського полку (1765 – 1767 – ?). Д.: (1764) Марфа Олексіївна N (? – 1750 – 1783 – ?). В д. Осиньки мала 9 дворів, с. Дігтярівці 18 хат підданих, володіла хут. Будилівським в Мглинській сотні. Мали синів Федора, Степана, доньок Настю, Олену.

Єсимонтовський Іван Федорович (? – 1636 – бл. 1699) – шляхтич гербу «Сас» змінений, у 1666 р. полковник стародубський Лесько Острянин з відома гетьмана Брюховецького надав фундуш на будівництво млина на р. Воронусі в Мглинському повіті нище села Шутурова власним коштом. У 1669 р. полковник Рославець дозволив побудувати млин під Мглином, з його дозволу фундував млин на р. Лопазні. Сотник мглинський (? – 1673 – ?), товариш Мглинської сотні (1674). Полковник Петро Рославець «по злобе» там побудував рудню, а греблю і млин на р. Воронусі Єсимонтовського затопив. Сотник мглинський (1680–1681), сотник наказний мглинський (1687), значний військовий товариш (1681, 1690, 1694, 1700), козак і значний товариш Мглинської сотні (1697). Спочатку полковник Семен Іванович Самойлович, а потім Михайло Миклашевський підтвердили за ним володіння млинами ним побудованими. У 1686 р. з дозволу полковника Якова Івановича Самойловича разом з Іваном Романовським побудували млин на р. Воронусі під с. Ветлівці. Тестамент був написаний 1 квітня 1699 р. Д.: Ірина Кузьмівна N (? – 1655 – 1699 – ?). Чоловік заповів їй 200 талерів.

Єсимонтовський Михайло Олексійович (? – 1746) – бунчуковий товариш (1732 – 1746). Д.: (з 1744) Марина Григорівна Скорупа (? – 1730 – 1767 – ?), донька полковго писаря. У 1765 р. вдова, рідна сестра полкового стародубського обозного Павла Григоровича Скорупи, перед смертю згідно «порядку малоросійському» 1 лютого 1765 р. написала заповіт, в якому все рухоме і нерухоме майно відписала Павлу Скорупі (с. Буду, д. Писарівку та мглинський ґрунт).

Єсимонтовський Олексій Іванович (? – 1744) – за заповітом батька отримав два млини (один з яких мглинський, а інший пополам з сотником Іваном Романовським). Значний товариш Стародубського полку (? – 1704 – 1713 – ?). 27 липня 1713 р. полковник Лук'ян Жоравка дозволив йому володіти 8 дворами у с. Єсимонтовці, один з яких раніше належав до мглинської ратуші, а 12 березня 1718 р. – осадити слободу на куплених ґрунтах. 23 серпня 1718 р. за 18 талерів купив ниву в с. Овчинці у жителів душатинських Герасима Гладкого з синами Іллею, Сергієм, Петром, Іваном. Значний військовий товариш (1719). Сотник мглинський (1723–1732). Бунчуковий товариш (з 1732), 15 грудня 1732 р. разом з синами

прийнятий на службу під бунчук, у 1737 р. абшитований. Д.: Домникія Іванівна Білявська, донька протопопа почепського.

Єсимонтовський Олексій Олексійович (? – ран. 1779) – бунчуковий товариш (1735.24.12. – ?). Д.: Тетяна NN (? – 1779 – ?). В с. Великоселицькому мала 55 дворів підданих.

Єсимонтовський Олексій Степанович (? – ран. 1783) – військовий товариш (1761.14.12. – 1779 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Мав 3 двори підусідків у с. Дрокові Мглинської сотні, 5 – у д. Старому Дрокові, 2 – у с. Красному. Мав 25 підданих (1775). Д.: Тетяна Андріївна Лишень, донька бунчукового товариша, мешкала у с. Високе Селище. Мали синів Федора, Никона, доньок Катерину, Настю, Ганну, Марію, Софію.

Єсимонтовський Опанас Іванович (? – 1736) – службу розпочав з 1689 р. За заповітом батька отримав два млини. Значний військовий товариш (1700), знатний товариш (1701–1704). Значковий товариш (1707). Побудував млин-вишняк в один кол на р. Білогощі. Був на будівництві Києво-Печерської фортеці (1708), знатний військовий товариш (1708.12.), сотник мглинський (1709–1715), асесор полкових судів стародубських (1725), знатний військовий товариш (1719–1727), полковий обозний стародубський (1728–1736), стародубський наказний полковник (1728, 1732). 1 квітня 1704 р. отримав універсал гетьмана Мазепа на батьківське с. Чешуйки, а 18 червня 1706 – на сл. Дегтярівку, 31 жовтня 1707 р. – на сл. Будиську. Гетьман Скоропадський 17 грудня 1708 р. підтвердив за ним усі маєтності, 11 січня 1710 р. дозволив осадити сл. Полховку. У 1728–1730 рр. разом з Семеном Галецьким і Степаном Максимовичем керував Стародубським полком. У 1720 р. заснував Суражицький (Волосовицький) Благовіщенський чоловічий монастир. Побудував млин в сл. Катковій в один кол, підтверджений гетьманом Апостолом. Купив млини в с. Овчинці на р. Вадеревці в два кола у попа Кіндрата Трещановича, Петра Рибченка, млинарів Отроха Веркієнка і Мина Щемеленка; за с. Дроковом на р. Ратонці в одне коло у Ониська Гапуєнка з товаришами; у родичів священника Тараса. Д.: Марфа Федорівна Мовчан (? – 1751 – ?) – донька полковника стародубського. Вона володіла батьківським с. Тетюри.

Єсимонтовський Семен Олексійович (? – 1729) – бунчуковий товариш. Д.: Марія Андріївна Гудович (? – 1714 – 1761 – ?), донька бунчукового товариша. Мали доньку Гафію.

Єсимонтовський Степан Олексійович – син сотника мглинського, бунчуковий товариш (1735.24.12. – 1755 – ?). Його двір у Стародубі 1768 р.: 1 хага господаря з прибудованою кімнатою і сіньми, 1 людська, 2 комори, 1 конюшня. Володів його син Олексій Єсимонтовський. Жив міщанин. Двір дістався від батька, а тому за предками і крепостей немає, а якщо є то у дядька його – бунчукового товариша Івана Єсимонтовського з іншими батьківськими купчими, з якими дядько його судилися. Д.: NNN (? – 1779 – ?), три-мала д. Жастков, де мала 32 двори підданих.

Єсимонтовський Степан Опанасович (? – ран. 1754) – кандидат в сотники новгородські (1738), військовий товариш (1744), бунчуковий товариш (1744–1746). Д.: (з 1733.16.09.) Ганна Яківна Маркович (? – 1757.7.11.), донька генерального підскарб'я.

Єсимонтовський Степан Степанович (? – ран. 1787) – службу розпочав з 1754 р., значковий товариш (1761), військовий товариш (1761.14.12 – 1782). Разом з братом Олексієм вибив з сілець і захопив їх у полкового обозного Скорупи, суди за які тяглися протягом 1772–1778 рр. Мешкав у с. Овчинці Суразького повіту, де мав дім в 6 покоїв, 18 дворів і 22 хати підданих. Бунчуковий товариш (з 1782). Мав 120 підданих (1775). Д.: Марія Петрівна Іскрицька (? – 1787.23.03., с. Овчинці), донька бунчукового товариша.

Єсимонтовський Федір Олексійович – син сотника мглинського, разом з братами і батьком 15 грудня 1732 р. прийнятий на службу під бунчук.

Єфімів Марко (1759 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 14 підданих у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія Михайлівна Бойко, донька осавула сотенного.

Єфімів Матвій (1739 – ?) – брат Марка, військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 45 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Горпина Іванівна Ващенко, донька сотенного хорунжого.

Єщенко Андрій (1737 – ?) – з козаків. Службу розпочав 22 лютого 1762 р. значковим товаришем Лубенського полку, військовий товариш (1779.17.07. – 1782 – ?).

Єщенко Яків (1750 – ?) – з козаків. Службу розпочав 15 вересня 1760 р., військовий канцелярист (з 1765), військовий товариш Лубенського полку (з 1773.30.10.).

Ж

Жабокрицький Кіндрат Костянтинович – син писаря охочекомонного Часника полку, військовий товариш (1743).

Жавако Григорій – підвідомчий Полтавській полковій канцелярії значковий товариш у 1755 р., мав двір у Царичанці.

Жадан Кирило Данилович – син сотника царичанського, значковий товариш Полтавського полку після смерті брата (1729.4.06. – 1750 – ?). Мав двір і підсусідків у Царичанській сотні.

Жадан Яків Данилович – син сотника царичанського, значковий товариш (? – 1731 – 1738 – ?). Мав ліс з малими озерами. Знаходиться все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ.

Жаданович Кирило Данилович – значковий товариш Полтавського полку після смерті свого брата Якова, котрий був призначений на цю посаду як син померлого царичанського сотника за служби їх батька (1729.1.06. – 1742 – ?).

Жаданський Федір – значковий товариш Лубенського полку (1767).

Жадкевич Влас – атестований в значкові товариші Стародубського полку (1769), на поштової станції.

Жадкевич Іов Федорович – значковий товариш (? – 1768 – 1781 – ?), мешканець стародубський. Д.: (1752) Дарія Данилівна Зеневич, донька значкового товариша.

Жадкевич Семен Михайлович (1763 – ?) – син возного Шептаківської сотні, військовий товариш Стародубського полку (1783)

Жадкевич Степан Іовович – військовий товариш (1787), мешканець новгород-сіверського.

Жадкевич Ярмола – вийшов у Гетьманщину з Речі Посполитої, мав маєтність в Стародубі. Військовий товариш.

Жадько Данило Омелянович – значковий товариш (? – 1736), мешканець зінківський. Сотник 2-ї Зінківської сотні (1736 – ?).

Жадько Михайло (? – 1754.24.04.) – значковий товариш, сотник 2-ї Зінківської сотні (1747–1754).

Жадько Омелян (Мелетій) Жадько (? – 1660 – 1736) – «во время чигиринской баталии взят был у полон», знаходився тамо чрез тринадцять лет, а по освобождению – оттуда бил во многих воинских походах и там умре». Значний товариш полку Гадяцького (1707). 18 вересня 1707 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на ґрунти у Черкаській сотні. У 1729 р. ГВК розглядала його справу про образливі вислови стосовно гетьмана Данила Апостола. Сотник 2-ї Зінківської сотні (? – 1723 – 1736). У 1731 р. отримав с. Бобровники. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку.

Жадько Степанович (? – 1640 – 1687 – ?) – полковник черкаський. Перейшов на Лівобережжя, проживав у Гадячі, значний військовий товариш (1687.20.10.). Його син Омелян Жадченко мав чотирьох синів: значкового товарища Андрія, січовика Лавріна Жолудя, сотника зінківського Данила, священника Василя і продовжував володіти батьківськими землями на Черкащині.

Жадько Федір Миколайович (бл. 1725/1730 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1746 р. в гадяцькій полковій канцелярії, отаман городовий зінківський (1755.12.10. – 1757), сотник 2-ї Зінківської сотні (1757.29.10. – 1781). був у походах Пруському, Задніпровському, на укріпленій лінії. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1783). Прем'єр-майор (з 1786). Володів 42 підданими (1788). Д.: Настасія Василівна Велинська, донька городового отамана стародубського.

Жадько Юхим Федорович (1762 – ?) – значковий товариш (1780).

Жайворонков Василь Антонович – син колезького асесора, військовий товариш.

Жалко Іван – значковий товариш (1735), після кримського походу, в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736), мешканець роменський.

Жаровський Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1743). Володів у сотні Роїській приїзджим двором у с. Сибережі.

Ждан Федір – комісар полкових вівчарних заводів (1747), значковий товариш Лубенського полку (? – 1766 – 1768 – ?). Д.: Ірина Павлівна Прийма.

Жданович Василь Григорович (бл. 1734 – 1796) – службу розпочав з 1759 р. у ГВК, канцелярист Малоросійської Колегії. Військовий товариш (з 1765.20.12.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1774.14.01. – 1787), прем'єр-майор у відставку (з 1787). Мав 156 підданих у 1 місті, 1 сільці, 1 хуторі. Д.: Марина Григорівна Кленус, донька полкового осавула.

Жданович Василь Максимович (бл. 1720 – ?) – колезький канцелярист Малоросійської Колегії (1765), військовий товариш (з 1765.22.12). 1768 р. разом з полковим хорунжим Василем і військовим товаришем Володимиром Ждановичами захопив землю в дачах с. Хотунич у полкового судді Сенюти. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1774.14.01.), абшитований бунчуковий товариш.

Жданович Василь Якович (1719/1713 – 1790 – ран. 1798) – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш у Чернігівському полку (1736–1760, без універсалу, за універсалом 1760–1768). Мав володіння у Седнівській сотні (1738), у с. Камці 4 двори підданих та житловий (1741), 5 дворів посполитих (1747), 6 дворів (1769). Абшитований полковим хорунжим (з 1768.31.01.). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 125 підданих (1787). Д.: Тетяна Карпівна Маркович (? – 1798 – ?), донька чернігівського бурмістра.

Жданович Володимир Максимович (бл. 1740 – ?) – службу розпочав з 1759 р. в ГВК, канцелярист Малоросійської Колегії (1765), військовий товариш (з 1765.20.12.). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1782.7.12.). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Ганна Павлівна Сахновська, донька бунчукового товариша.

Жданович Григорій Якович (? – 1713 – 1748) – службу розпочав з 1728 р., значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1748). Мав у Городні двір житловий і шинок, 3 підсусідків (1739) 2 посполитих (1743), 1 двір підсусідків (1747), шинок у Седневі, у д. Камці 5 дворів посполитих та житловий двір.

Жданович Іван Васильович (? – 1787 – ?) – службу розпочав з 1759 р. в ГВК, військовий канцелярист (з 1762) в Малоросійській Колегії, Канцелярії Малоросійського Скарбу. Військовий товариш (з 1780), полковий писар (з 1781), в Новгород-Сіверській казенній палаті. Проживав у Вороніжі, де мав 6 підданих. Мав синів Василя, Герасима, Петра. Д.: Ганна Григорівна Трусевич, донька полкового осавула. Мали синів Василя і Герасима.

Жданович Максим Якович (1714, с. Хомутинець – 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1740 – ?). Учасник кримського походу. Мав посполитих у с. Камці Седнівської сотні 1 двір майстрового посполитого та власний житловий двір, в цьому селі двір житловий його брата Василя Ждановича (1740).

Значкові товариші Ждановичі у 1739 р. мали 21 підсусідка у 18 дворах в д. Камці, а у 1740 р. – 16 дворів. Д.: NNN, у 1743 р. мала у с. Камці 5 посполитих, двір житловий, двір і шинок (1747). Вдова (1740 – 1747 – ?)

Жданович Матвій Васильович (1743 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом (з 1766), військовий товариш (з 1779.16.06.), абшитований бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (з 1784.1.02.). Д.: Ганна Антінівна Силич.

Жданович Павло Михайлович (? – 1695 – 1725) – шляхтич, сотник новосанжарський (? – 1715.08. – 1725). 6 травня 1716 р. отримав гетьманський універсал на с. Лелюхівку під Новими Санжарами. 1718 р. купив грунт у Степана і Яцька Зінченків. Значковий товариш Полтавського полку. Д.: Меланія Семенівна N (? – 1711 – 1740 – ?), за нею 15 вересня 1725 р. затверджене село чоловіка Лелюхівка. Мала двір в Нових Санжарах і хутір. У 1740 р. склала заповіт.

Жданович Яків Іванович (? – ран. 1727) – шляхтич гербу «Помян», за сімейною легендою вийшов з Литви. Службу розпочав з 1694 р. Староста любецький (1695). Став значковим товаришем Чернігівського полку. Був в поході, коли готували плити в Сорочошицях для Київського монастиря і жили в Києві до Покрови (1712). Сотник городницький (1717–1726). Загинув у гілянському поході. Володів Кам'янкою за універсалом Скоропадського у Седнівській сотні. 1712 р. купив грунт у Дем'яна Милкевича. Д.: N Василівна Дуніна-Борковського, донька генерального обозного, вдова Федора Павловича Домонтовича, сотника седнівського.

Жданович Яків Максимович (бл. 1738 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1759 р. в ГВК, канцелярист Малоросійської Колегії (1765), абшитований військовий товариш (з 1765.20.12.) Служив у Генеральному Суді. Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Параска Семенівна Стоїнська, донька полкового писаря.

Ждановський Іван (1693 – 1735 – ?) – з шляхетського роду, представник якого Кирило вийшов в Гетьманщину. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. був «у доправке до Лии в скарб войсковой», але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Очолював команду козаків в роз'їздах на лінії у 1737 р.

Ждановський Мартин – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.

Железницький Олексій – значковий товариш (1723).

Железняк Микита (? – ран. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку, його вдова мала житловий двір у Кролевці.

Жеребецький Михайло Остапович (1755 – 1783 – ?) – служив з 1774 р., з 1776 р. підписок в Золотоніському земському суді, з 1779 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (з 1782.26.01.). Мав у 1783 р. 35 підданих.

Жертовський Опанас (1735 – ?) – сотенний хорунжий, значковий товариш (з 1781.27.11.), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті. Внесений до II частини

родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.

Жидецький Самійло (? – ран. 1693.7.04.) – шляхтич, військовий товариш (1669), посланець гетьмана Ігнатовича до Москви. Значний військовий товариш Стародубського полку (1690.9.02.). Купив пустий плец в передмісті Стародубі, який його удова у 1693 р. продала протопопу стародубському Самійлу Хоминському. Д.: Ксенія NN (? – 1693 – ?). Мали сина Григорія.

Жила Василь Федорович (1730 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1752 р., значковий товариш Київського полку (1768). У 1768 р. його і сім'ю побили священники Лемушевський і Яків Вербовський. Абшитований військовим товаришем (1782.2.07. – ?). У Березненському повіті у 1 селі і 1 містечку мав 90 підданих. Д.: Ганна Карпівна Шаула (? – 1747 – 1802 – ?), донька бунчукового товариша.

Жила Йосип – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Прилуцького полку (1772 – 1774 – ?).

Жила Йосип Петрович (1730 – ?) – службу розпочав з 1 грудня 1747 р. в київській полковій канцелярії. Канцелярист полковий (з 15 грудня 1747 р.), отаман сотенний (з 11 жовтня 1760 р.). Сотник 1-ї Варвинської сотні (22 лютого 1763 – 1782), одночасно бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781 р.), абшитований бунчуковий товариш. В Прилуцькому і Лохвицькому повітах мав 35 хат підданих (1732). У 1764 р. поручик Степан Вишневський скаржився на нього за використання козаків у приватній службі та привласненні майна. У 1782 р. мав підданих в Лохвицькому повіті: с. Бриси – 62, хут. Стрижевщина – 5, в Прилуцькому повіті: м. Варва – 35, с. Світличне – 19, в Глинському повіті: с. Остапівка – 6 підданих чоловічої статі. Д.: Марія Федорівна Костенецька, донька конотопського сотника.

Жила Йосип Якович (1750 – 1790 – ?) – службу розпочав в Прилуцькій полковій канцелярії. У 1765 р. за сотенного писаря на лінії, осавул сотенний (1765–1768), отаман сотенний (1768–1772), значковий товариш (1775) Прилуцького полку, сотник (з 1776), абшитований сотник (з 1777). Мав 15 спадкових підданих (1790). Д.: Євдокія N Лазаревич, донька козака глушцевського.

Жила Пантелеймон – значковий товариш Київського полку (1741).

Жила Федір Васильович (? – ран. 1747) – житель козельський. 1 березня 1728 р. разом з своїм швагром кобижанським священником Іллею Кременецьким передав двір з плецом у Козельці Києво-Софійському монастирю. Значковий товариш Київського полку (1729). Мав млин в с. Козари на р. Острі на купленій греблі. Д.: Уляна Семенівна Ляковська, донька протопопу козельського.

Жила Федір Васильович (1761, с. Медведівка – ?) – службу розпочав 1777 р., колезький канцелярист (? – 1782), військовий товариш (1782.29.06. – 1787), поручик. Д.: Катерина NN.

Жила Федір Йосипович (1762 – ?) – отаман сотенний (1782), військовий товариш Прилуцького полку (1785).

Жилевський Сидір Васильович – службу розпочав з 1728 р., сотенний хорунжий волинський (з 1738), значковий товариш Чернігівського полку (1765 – 1773 – ?). Д.: NNN, донька сотника волинського.

Жилипов Іван – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. повернувся з Києва після задачі провіанту, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Жилович Іван Якович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1781), абшитований значковий товариш (1783), житель с. Митченків. Д.: NNN, донька козака. Сини Федір, Яків, Іван, Антін.

Жилович Яків Юхимович – син шляхтича, вийшов з Правобережжя. Служитель генерального обозного Ломиковського. Дворянин гетьмана Скоропадського, який надав йому універсалом «гребельку» на Білих Вежах. Військовий товариш. Отаман ГВА (? – 1722 – 1723 – ?).

Жиляховський Іван – бунчуковий товариш. Його донька Ганна (? – 1720–1792 – ?) вийшла заміж (1742) за носівського сотника Карпа Семеновича Шаулу (бл. 1703 – ран. 1792).

Житецький Михайло – значковий товариш Ніжинського полку. Мав 2 підсусідки у с. Сиволожі.

Жлоба Артем (? – 1671 – 1708 – ?) – товариш старинний полковий Чернігівського полку (1691). 7 серпня 1691 р. чернігівський полковник Яків Лизогуб затвердив за ним «три частки ґрунту у с. Шибириновці» і 9 біглих людей там же (1691). 1703 р. захопив ґрунт у Івана Молявки. 1708 р. продав землю у с. Антоновичах Леську Молявці.

Жлоба Артем Артемович (? – 1690 – 1727 – ?) – продау 13 березня 1710 р. ґрунти полковнику П.Полуботку. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1727).

Жовтобрюх Іван (1750 – ?) – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1779), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 6 підданих в 1 місті. Д.: Варвара NN, донька козака.

Жолнір Василь – значковий товариш (1783). Мешканець новомлинський. Д.: NNN, донька козака. Мали доньок Уляну і Пелагею.

Жолудь Іван – бунчуковий товариш (1763), житель с. Нових Млинів.

Жоравка Антін Тимофійович (1730 – 1775 – ран. 1781) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1746 – 1775 – ?). Мав у 1764 р. в Топальській сотні володіння у с. Кривці посполитих дворів 4, хат 4, бездвірних хат 39, людей від 10 до 60 років – 75, старших 60 – 31, молодших 10 – 48. Мав у 1768 р. у Стародубі двір: 1 хата людська, 1 комора, 1 сіни. Живуть з найму міщани за 2 карбованці на рік. Двір спадковий від предків, «крепостей» не було. При дворі пляц пустий. Володів с. Пустий Кривець Топальської сотні, де у нього млин і 24 двори підданих (1781). Мав 1332 підданих (1775). Д.: Уляна Петрівна Даровська, донька військового канцеляриста. Їй в спадок від батька перейшли с. Кулаги (63 двори), хут. Тимченкова Рудня (2 двори підданих). За дружиною після його смерті залишилися в Стародубському полку у с. Чорноводах 37

дворів, д. Водвінці 21, д. Діловодці 10, бездвірних хат 2, хут. Княж 5 дворів, 2 бездвірні хати, д. Рудні Сельцькій 6 дворів, с. Кулагах 63, 14 бездвірних хат, д. Кажущей 19 дворів підданих, д. Карабовичі 39 дворів.

Жоравка Григорій Лукич (? – 1724.23.04.) (від 1-го шлюбу) – разом з братом Тимофієм навчалися в київських школах, бунчуковий товариш (1723). 12 квітня 1717 р. отримав гетьманський універсал на с. Домотканов, яке йому виділив батько з своїх володінь. 14 серпня 1719 р. гетьманський універсал, яким він після смерті батька був прийнятий під особливу гетьманську оборону і захист. Д.: Ганна Павлівна Полуботок (? – 13.04.1731), донька наказного гетьмана. В придане за нею – 20 тисяч золотих.

Жоравка Денис Кирилович – абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1787 – ?), мешканець новгород-сіверський. Д.: Олена Осипівна Гарбуз, донька міщанина. Мали доньок Горпину, Орину, Ганну, Катерину, Марію, Варвару.

Жоравка Іван Тимофійович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1737 р., бунчуковий товариш (1747–1765), генеральний осавул (1765–1781), член МК (1771–1782), полковник (1771–1779), статський радник (з 21.05.1779). Мав двір житловий і шинок у с. Сосновка Конотопської сотні. На ранг генерального осавула володів в Прилуцькому полку с. Гузовкою. Д.: Євдокія Герасимівна Демешко-Стрешенцова.

Жоравка Семен Макарович – син сотенного отамана новгород-сіверського, козак, абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1780 – ?), мешканець новгород-сіверський. Д.: N Трохимівна Мазур, донька козака новгород-сіверського. Мали синів Овсія, Луку, Власа, доньок Гафію, Параску.

Жоравка Тимофій Лукич (? – ран. 1731.09.) – бунчуковий товариш (1727), брав участь в сулацькому поході, з Астрахані був відпущений додому в січні 1727 р. Мав у с. Гудові 13 дворів підданих і 14 хат бобилів, у д. Коробничих 10 дворів і 14 хат бобилів (1723). Д.: Тетяна Андріївна Лизогуб, донька сотника конотопського. В 2-му шлюбі (1739) за Бальтазаром-Лонардом Ланкау, капітаном. В 3-му шлюбі (1746) за Василем Іванович Венюковим, майором.

Жоравка Яків Федорович – канцелярист Стародубської полкової канцелярії (1752), військовий канцелярист (1760), військовий товариш (1765–1767). Мав у Стародубі в провулку, що виходив на Чернігівську вулицю, двір в якому під час Румянцевської ревізії було: 2 хати людських, комора, 1 сарай, 1 сіни. Жив без найму його зять Гнат Дубовський 59 років з дружиною Анастасією 35 років. Двір був куплений у 1755 р. у козака Григорія Полежинського за 70 карбованців. Д.: Марфа Василівна Романович, донька бунчукового товариша.

Жук Олексій Кіндратович (1713 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1737 р. при значковому товариші Василі Щупаку. Значковий товариш Київського полку (з червня 1759), абшитований значковий товариш (з 1762).

Жук Семен – значковий товариш Київського полку (? – 1772 – 1775 – ?). Д.: N Петрівна Пасенко, донька значкового товариша, проживала у с. Булаховою Остерської сотні.

Жук Степан Андрійович – шляхтич. Товариш полку Київського. 2 травня 1660 р. отримав універсал гетьмана Юрія Хмельницького на володіння островком під м. Остер названий «Щитев фольварок». 4 грудня 1660 р. король надав йому маєтності Букачів (Букачів, село Київського повіту) і Григоріїв (Григорівка Баришівського району, Григорівка Бориспільського району, Григорівка Яготинський район ?) після смерті шляхтича Олександра Голоневського. У 1666 р. володів млином в два кола на р. Остер в Острі.

Жуков Роман – шляхтич гербу «Жуковські». Військовий товариш.

Жуковський (Жданович?) – значковий товариш (1739), мав двір у Чернігові.

Жуковський Андрій Михайлович (? – 1680 – бл. 1722) – суддя полковий лубенський (1714–1722). Значковий товариш. Д.: 1) N N N. 2) N N N. 3) Уляна N Тернавіот (? – 1700 – 1745 – ?). Чоловік їй заповів 3000 золотих, двір шинковий, млин в одне коло на греблі Чеберецькій, на греблі Перекопівській півкаменя і третю частину ступного кола, млин в Погорільці, гай, хутір пополам з сином Опанасом. Вдова Уляна мала житловий двір у м. Глинську (1745).

Жуковський Василь (? – ран. 1740) – наказний сотник глинський (1725), суддя полковий лубенський. Померлий значковий товариш Лубенського полку, його вдова мала житловий двір у м. Глинську. Д.: Ганна NN (? – 1740 – 1745 – ?).

Жуковський Григорій (1756 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 428 підданих у Глинському повіті. Д.: Мавра Степанівна Лук'янович, донька колезького асесора.

Жуковський Данило (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., хорунжий сотенний (з 1775.10.10.), отаман сотенний (з 1777.15.05.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782.5.02.), прапорщик у відставці (1788). Д.: Євдокія Петрівна Рубан, донька військового товариша.

Жуковський Дмитро (1733 – ?) – військовий товариш у Лубенському полку (1760 – 1769 – ?), був присутній у Лубенській полковій рахунковій комісії. Направлений у військовий похід (1769).

Жуковський Іван – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався прапорщиком.

Жуковський Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1784).

Жуковський Іван – у «сказці» 1763 р. вказано, що служив з 1746 р. в званні військового канцеляриста, був у польській комісії Брацлавського воєводства, купував на армію коней, за командира над козаками у задніпровських місцях. Звання військового товариша отримав від гетьмана (1757 – 1767 – ?) у Лубенському полку.

Жуковський Іван (1732 – ?) – хорунжий полковий Лубенського полку, бунчуковий товариш (з 1760). Абшитований бунчуковий товариш (1788). Мав 206 підданих у 1 місті, 2 селах і 2 хуторах.

Жуковський Іван Іванович (1748 – ?) – навчався у КМА, військовий канцелярист (з 1764), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Параска Іванівна Ставицька, донька земського підсудка.

Жуковський Іван Опанасович (? – 1720 – 1762 – ран. 1765) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1741), сотник снітинський (1741 – ?), хорунжий полковий лубенський (1746–1753), обозний полковий лубенський (1753 – 1754 – ?). У 1752 р. вів справу з капралом у відставці Іларіоном Матвієвим про викуп жуковського двору. 6 квітня 1753 р. продав садибу з лісом і полем капралу Сербського гусарського полку Родіону Тимофієву. В березні 1753 р. разом з братом – бунчуковим товаришем не сплатив податки і побив сотенних зборщиків Семена Губського і Степана Козиря. Д.: 1) NNN, 2) Ганна Антінівна Троцина (? – 1730 – 1765 – ?), донька сотника срібрянського, рідна сестра дружини військового канцеляриста Федора Максимовича (1749).

Жуковський Максим – розпочав службу полковим канцеляристом Ніжинського полку (1762–1768), значковий товариш (1768–1774), сотник синявський. Був у поході в турецьку війну 1776 р., на форпостах 1779 р. 4 місяці. 4 підсусідків у Синявці. Мав 29 підданих у м. Синявці та хут. Вершинському. Д.: Ксенія Іванівна Харченко, донька абшитованого отамана сотенного. син Іван малолітній (1780).

Жуковський Максим (1721 – 1784 – ?) – навчався в КМА (1736), військовий товариш в Лубенському полку, присягнув у (? – 1741 – 1745), бунчуковий товариш (з 1745.25.10.). У 1752 р. був побитий Григорієм Жуковським. У 1747 р. мав житловий двір у Глинську та хутір в сотні Глинській, у с. Гудими 2 двори найманих людей, шинок та 7 дворів найманих людей у с. Волошинівка, хутір в Глинській сотні в с. Волошиновці разом з вдовою Дар'єю Яковихою Жуковською, хорунжим полковим Павлом Жуковським, вдовою Феодорою Олексієвою Жуковською, вдовою Ганною Василевою Жуковською, вдовою Уляною Андрієвою суддівною Жуковською підданих посполитих малограунтових 2 двори на 5 хат, убогих 76 дворів на 95 хат, 2 піших підсусідки та 8 ратушних служителів. У 1763 р. в полковій рахунковій комісії. Мав родовий герб (1784).

Жуковський Опанас Лукич – значковий товариш Лубенського полку (? -1729 – 1735 – ?). Д.: NNN. Захопила у волошинського жителя Шевлека грунт та волів, а у 1745 р. їх повернула.

Жуковський Опанас Михайлович (? – 1680 – 1736 – ?) – брав участь у перекопському, паланському, кизекерменському, азовському, таванському, ліфляндському, польському походах, під Биховом, у Полтавській битві. Значний товариш полку Лубенського (1712), 24 серпня 1712 р. отримав гетьманський універсал на військову частину в млині. Був у переслідуванні «утекших шведов» до Рудної Коси. Сотник глинський (1715–1736). Знаходився на лінії під Києвом, під Царицином, на каналних роботах на Ладозі, в сулицькому поході, на лінії під Нехворощею, в польському поході під Вілією, на лінії під Царичанкою на Самарі, на лінії під Переволочною, у кримському поході під Карасевим. Бунчуковий товариш у Лубенському полку. Підбурював підданих вдови брата Андрія в сс. Волошинівка та Перепонівка Глинської сотні не виконувати повинностей на

її користь. У 1727 р. група козаків і посполитих сотні на чолі з Григорієм Андрієвим, Микифором Тищенком, Яковом Бувайлом звинуватили його у пияцтві, невиплаті боргів, розореннях і вимагали замінити його. В цьому ж році у відповідь побив та ув'язнив козака с. Артюхівки Ничипора Тищенка, і, мабуть, без його підтримки у останнього Василь Нудьга захопив пасіку. У 1728 р. ГВС розглядав скарги на нього козаків і посполитих Глинської сотні. Д.: Дарія NN (? – 1749 – ?). У 1748 р. мала суперечку за млин з козаком глинським Василем Коломійцем.

Жуковський Осип (1758 – ?) – службу розпочав з січня 1772 р., сотенний хорунжий (з 1775.5.09), значковий товариш Лубенського полку (з 1779.6.05.).

Жуковський Павло Лукич – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1740 – ?).

Жуковський Петро Лукич (? – ран. 1745) – померлий значковий товариш Лубенського полку, вдова Ірина мала житловий двір у м. Глинську та двір і 2 шинки у с. Волошинівці у 1745 р.

Жуковський Степан Якович (1735 – ?) – службу розпочав 36 лютого 1756 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1763.20.01.) сотник вакансовий (1773.29.02. – 1783 – ?). Мав підданих у с. Волошинівці Глинської сотні. Абшитований сотник (? – 1788 – ?). У 1780 р. мав 2 синів і 1 доньку. Д.: (1780) Олена Яківна Мартос, донька військового товариша.

Жуковський Федір – значковий товариш Лубенського полку (1769).

Жуковський Федір (1712 – 1763 – ?) – військовий товариш з 1754 р. у Ніжинському полку (1763)

Жуковський Яків Лукич – значковий товариш у Лубенському полку (1729–1745). У 1735 р. був у кримському поході, 1736 р. висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р. 1737 р. був у очаківському, 1738 р. – кримському, 1739 р. – хотинському походах. Присягнув у 1741 р. Мав двір у Глинську житловий, у с. Перекопівці Глинської сотні підданих посполитих 2 двори піших убогих, у с. Волошинівці 2 двори тяглих та 4 піших убогих посполитих. Бунчуковий товариш (1745 – ?). У 1745–1749 рр. Лубенська полкова канцелярія розглядала його справу з мачухою про розділ спадкових ґрунтів та підданих між ним і невісткою. Мав у Глинську підсусідків 1 двір тяглих та 2 двори піших (1745), у с. Перекопівці 2 двори. У 1747 р. його вдова Дар'я володіла двором у Глинську. Мали синів Івана і Григорія.

Журавський Дмитро Сидорович (1759 – ?) – син сотника мринського, військовий товариш Київського полку (? – 1779 – 1790 – ?). Ротмістр. Мав володіння у Мрині і 3 селах, 45 нерозділених з братом, полковим писарем Василем підданих (1790).

Журавський Павло – бунчуковий товариш (1737). Мав у с. Дякові 7 малограунтових підсусідків, 4 підсусідки при городах.

Журавський Сидір Онуфрійович – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш, сотник мринський (1752.4.01. – 1781.10.08.), абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (1781 – 1784 – ?). Шляхтич Ніжинського повіту. Мав рангових в Мрині 21 чо-

ловіка і 23 жінки, власних 7, в с. Селищі власних 29, в с. Галчині рангових 20, в с. Плоскому рангових 4, власних 22, в с. Стодолах рангових 6, в д. Перегородці рангових 25, сотні Козелецької с. Чемері власних 5 (1779). Д.: Параска Онисимівна Марченко, донька козака Козелецької сотні. Мали синів Василя і Дмитра.

Журавський Степан – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Бистрину Кролевецької сотні.

Жураковський Андрій Васильович – військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш (1751), патент не пред'явив. Жив у Ніжинському полку.

Жураковський Андрій Лукич (? – 1700 – 1717 – ран. 1731) – син ніжинського полковника. Значковий товариш в Глухівській сотні, помер молодим. Д.: (1718) NNN, в другому шлюбі була за Андрієм Михайловичем Миклашевським, бунчуковим товаришем.

Жураковський Василь Андрійович (1718–1767) – служив з 1739 р. військовим канцеляристом, бунчуковий товариш (1744–1767). Мав двори у с. Липовому Розі першої полкової і 16 посполитих та у с. Круничполі Ніжинської другої полкової сотні. У 1743 р. жив у полку Ніжинському, мав 66 дворів, 5 млинових кол, позика у військовий скарб 4 карбованці. Був за указом ГВК в комісіях: слідство в Глухові про образи російських військ місцевим обивателям, освідчував мости по тракту від Глухова до Ніжині і до Києва, слідство по доносу сотника цибулівського миргородського полку Давида Звенигородського на полковника миргородського Капніста. Роздавав гроші біднякам в Прилуцькому полку на «прокорм» через неврожай на зернові. За наказом полковника ніжинського Семена Кочубея був у Ніжинській полковій канцелярії у різних справах, виплачував штрафні гроші обивателям ніжинським від колишнього полковника Божича, який став полковником чернігівським.

Д.: 1) (з 1743.15.08.) Ганна Петрівна Тернавіот, донька ніжинського в'їта. 2) Марія Іванівна Борозна (? – 1767 – ?), донька генерального судді.

Жураковський Василь Васильович – правнук сотника глухівського, службу розпочав з 1764 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (1782.29.06. – 1787 – ?). Тримав маєтність у с. Пустогород, де з братом Григорієм мали 100 підданих, 15 підданих у с. Полковничій Слободі, 46 – у д. Янковій. Д.: Феодосія Василівна Якімова, донька поручика. Мали доньку Марію.

Жураковський Василь Опанасович (? – ран. 1784) – військовий товариш.

Жураковський Василь Якович (? – 1656 – 1730.19.06, Глухів, похований у Михайлівській церкві) – син полковника ніжинського, ямпольський сотник (1686, 1695), глухівський городовий отаман (1701), військовий товариш (1704), генеральний осавул (1710 – 1724). 30 травня 1723 р. йому і генеральному бунчужному Якову Лизогубу було доручено «правління Малоросійское» від наказного гетьмана Павла Полуботка. В січні 1724 р. був заарештований бригадиром Румянцевим в справі Полуботка і відправлений до Петербурга, де знаходився під арештом цілий рік. Звільнений з наказом жити в

Петербурзі. Мешкав в Москві (з 1727). На початку 1728 р. був відпущений на батьківщину. Д.: 1) (ран. 1686) Федора Петрівна Забіла, донька генерального обозного. 2) Марія Григорівна Максимович (? – 1729, Глухів, похована у Михайлівській церкві), донька протопопа переяславського.

Жураковський Влас – службу розпочав з 1762 р. рядовим лейб-гусарського Гольштинського полку, квартирмейстер, сотенний отаман роменський (1762–1764). В вересні 1764 р. влаштував п'яний бешкет у сотенній канцелярії і побив диякона Федора Якімова. Військовий товариш (1764–1767), сотник корибутівський Прилуцького полку (1767–1777). Д.: NNN, донька військового товариша.

Жураковський Григорій Васильович – правнук сотника глухівського, службу розпочав з 21 липня 1767 р. у Рахунковій експедиції, військовий канцелярист (1770.26.07. – 1782), звільнений 1771 р., військовий товариш (1784.12.09. – 1787 – ?). Мав маєтність у с. Пустогород. Д.: Гафія Семенівна Н.

Жураковський Дмитро – абшитований військовий товариш (1756).

Жураковський Дмитро – бунчуковий товариш 1736–1737 р., жив у Конотопі, мав 2 двори підсусідків у с. Віршовці.

Жураковський Іван Опанасович (? – ран. 1811) – військовий товариш.

Жураковський Мартин – значковий товариш Лубенського полку (? – 1726 – ?), мешканець лубенський. Д.: Федора Степанівна Білецька-Носенко, онука полковника прилуцького.

Жураковський Матвій Романович – військовий канцелярист ГВК (1726), бунчуковий товариш (1735.1.09. – 1748 – ?). Мав посполитих 21 двір у Малій Слободі Глуховської сотні. Д.: (з 1727.05.) Олена Іванова Н.

Жураковський Нестор – військовий товариш (1669).

Жураковський Петро Якович (1735 – 1788 – ?) – службу розпочав військовим товаришем (1760–1766), бунчуковий товариш (1771–1781), прем'єр-майор у відставці (1787). Власник с. Жовнець спільно з синами полковника стародубського Максимовича Іваном, Андрієм і Дмитром, д. Гути Корецької, д. Заводу Корецького, д. Палана. Мав 2155 підданих (1787). Д.: Параска Федорівна Корецька, донька бунчукового товариша. Отримала значне придане.

Жураковський Федір Васильович – шляхтич гербу «Сас», син сотника глухівського (1667), військовий товариш.

Жураковський Яків Лукич (? – ран. 1760) – знатний військовий товариш (1723), бунчуковий товариш (1725–1751). У 1731 р. відмовився від чину полкового обозного. 14 жовтня 1727 р. отримав гетьманський універсал на володіння батька. У 1738 р. мав 10 хат малоґрунтових та 37 убогих посполитих у с. Липовий Ріг, у с. Безуглівка 2-ї полкової сотні 65 хат посполитих, двір житловий у Ніжині та двір і шинок у с. Безуглівці, в якому він сам жив. У 1743 мав 81 двір, 12 кол млинових, позика у військовий скарб – 6 р. У 1740 р. разом з Василем Жураковським і колишнім писарем полковим ніжинським Іваном

Кужичем мав два млини на р. Острі під Ніжином. Д.: Гафія Н Лизоуб.

- Жураковський** Яків Михайлович (? – 1639 – жовтень 1704) – шляхтич гербу «Сас». Син сотника сосницького Чернігівського полку. Сотник глухівський (? – 1669.02. – 09. – ?), (? – 1672.06. – 1676.06. – ?), ніжинський полковник (? – 1678.03. – 1685.02. – ?), 1689 р. супроводжував гетьмана у поїзді до Москви. У 1681 р. отримав універсал Самойловича на дві слободи, які втратив, ідучи у відставку. Значний військовий товариш (? – 1687 – 1704). 1 вересня 1687 р. Мазепа повернув йому маєтності: Слободу, Малу Слободу, с. Щебру в Глухівській сотні. Трійка значних військових товаришів у складі його, Захара Шийкевича та Василя Ігуменського збирала влітку 1690 р. переяславських полчан «прислухалися их голосам, кого б они похотіли у себе міти полковником». У 1694 р. ці ж старшини вчинили «розыск» про належність млинів на р. Котор і поділили їх між Межигірським і Київським Братським монастирями. Д.: Марина (Марія) NN (? – 1704 – ?). У 1704 р. отримала універсал Мазепи на сс. Щерби, Велику Слободу, Малу Слободку.
- Жураковський** Яків Романович (? – ран. 1737) – бунчуковий товариш. Д.: Марія NN (? – 1737 – ?).
- Журба** Н – значковий товариш. У 1767 р. захопив майно козака Березанської сотні Прокоповича.
- Журба** Дмитро (1757 – ?) – службу розпочав з 1775 р., військовий товариш Переяславського полку (1782 – 1787 – ?), мав підданих на хут. Каврай.
- Журба** Михайло – військовий товариш (1783), секретар Сосницького нижнього земського повітового суду. Разом з братом капітаном Василем Зубрицьким у с. Волинці мали 95 підданих.
- Журба** Павло – син абшитованого значковий товариш, жив з батьком нероздільно. Служив з 1775 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (7.02.1777. – 1780 – ?), одружений з донькою священика
- Журман** (Турченко) Дмитро Андрійович – шляхтич гербу Шеліга, полковий осавул (? – 1669.02. – 1672 – ?), сотник полковий (? – 1676 – ?), значний військовий товариш (31 березня 1688), 31 березня 1688 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Задубення з млином-вешняком «до ласки нашої». Обозний полковий Стародубський (? – 1688.01. – 1702.06. – ?).
- Журман** Василь Матвійович (? – бл. 1724) – онук обозного полкового стародубського, який пережив сина. Товариш полку Стародубського (1710), значний військовий товариш (? – 1718 – 1724). Володів спільно з другою дружиною діда с. Задубенням з млином-вешняком, яке тримав ще його дід згідно універсалу І.Мазепи і царської грамоти. В результаті тяжб з другим чоловіком другої дружини діда отримав 1/3 частину дідівського спадку. 24 січня 1718 р. гетьман Скоропадський підтвердив за ним все с. Задубення. Сам придбав двір у Стародубі, житловий двір в с. Гарцеві з землями, сінокосами, млином. Тестаментом від 19 травня 1724 р. призначав с. Задубення дружині і сину малолітньому. Д.: Єфросинія Іванівна Губчиц, донька сотника почепського. «Идучою мне с отцом своим с похорона, четьри козака из солдатом меня самую взято под

арешт и повезено в Стародуб». Брати від неї відступилися і полковник Іван Борозна порадив вийти заміж за його онука Івана Тищенка. Дала згоду, той повернувся з гілянського походу і його батько відкупив маєтності. В другому шлюбі мала сина і донку.

- Журман** Ілля Васильович (? – 1783) – шляхтич гербу «Шеліга», син значкового товариша, службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом. Бунчуковий товариш (1745–1756) в Стародубському полку. 1754 р. йому надано 108 дворів і бездвірних хат у м. Барішівці та його передмістях. Генеральний суддя (1756–1782). Помер бездітним. Д.: Гафія Давидівна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.
- Жученко** Григорій Карпович (1753 – ?) – військовий товариш Полтавського полку (1788). У 1787 р. разом з канцеляристом Жученком мав 13 підданих в Полтавському повіті, у с. Черняківці разом з вдовою судді Черняка, сотниками Махновським і Волинським та попадею Оранською 252 підданих. Д.: Єфросинія NN, козачка.
- Жученко** Данило Григорович (1767 – ?) – син священика. Значковий товариш (? – 1795 – 1805 – ?).
- Жученко** Кирило Якович (1743 – 1791 – ?) – син значкового товариша ГВА, мешканець жукинський. Службу розпочав 8 липня 1760 р. 1762 р. продав хутір при р. Ольховій Голтві генеральному обозному Семену Кочубею за 750 карбованців. Значковий товариш Полтавського полку (5 травня 1766 – 1777). 1768 р. продав хутір в с. Соколових Байраках козаку Леонтію Богасевському за 200 карбованців. Прапорщик (? – 1779 – 1791 – ?). 1780 р. рекомендований у поручики зі звільненням з служби, але цього чину так і не отримав. За ним 53 спадкових підданих в с. Жуках. Д.: Олена Іванівна N (бл. 1748 – ?), донька шляхтича.
- Жученко** Осип Григорович (1760 – ?) – син священика. Значковий товариш (? – 1791 – 1805 – ?).
- Жученко** Роман Федорович – син полковника полтавського, значний військовий товариш.
- Жученко** Федір Іванович – шляхтич гербу «Прус III», козак 1-ї Полтавської сотні (? – 1649 – ?), полковник полтавський. Товариш полку Полтавського (1665). Його рідна тітка Хима Зимиха. Д.: Ганна Ясиківна.
- Жученко** Федір Іванович – шляхтич гербу «Прус III», козак 1-ї сотні полкової Полтавської (? – 1649 – ?), полковник полтавський (? – 1659.07. – 1661.05.), Товариш полку Полтавського (1665). полковник полтавський (? – 1670.05. – ?), (? – 1679 – 1680). Значний військовий товариш (1683). Разом з Прокопом Левенцем привели Полтавський полк до присяги гетьману Мазепі. полковник полтавський (? – 1686.4.10. -?) (1687.08. – 1691), Його рідна тітка Хима Зимиха. Д.: Ганна Ясиківна
- Жученко** Яків – з сотницьких дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1745 – 1751 – ?). Мав підсусідків у с. Петрівці полкової сотні Полтавського полку.
- Жученко** Яків – значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – ?).
- Жученко** Яків Петрович (? – ран. 1762) – навчався у КМА, значковий товариш ГВА. Володів хуторами при р. Ольховій Голтві і в с. Соколовому Байраку.

З

Забарний Григорій (? – ран. 1748) – отаман значкового товариства Прилуцького полку (1723), наказний сотник монастирищанський (1728). У 1729 р. ГВК розглядала справу про його здирства. Значковий товариш (1734). Полковник Гнат Галаган захопив і вирубав у нього гай. Проживав у Прилуках. Мав хутір під с. Рудівкою (1732).

Забережний Іван – брат Павла, бунчуковий товариш.

Забережний Павло (1731 – 1763 – ?) – служив бунчуковим товаришем з 1761 р., звільнений від служби у 1761 р. абшитованим бунчуковим товаришем, Пасерб бунчукового товариша Якіма Троцького. Жив у Чернігівському полку.

Забитієв Яким Іванович – значковий товариш Гадяцького полку (1739) у похід не пішов, був в поході в усті Самари.

Забіла Андрій – бунчуковий товариш, мав хутір біля Коропа (1781).

Забіла Василь Данилович (? – 1716 – 1761 – ?) – бунчуковий товариш (1747.22.07. – 1756 – ?).

Забіла Василь Степанович (? – 1670 – 1700 – ?) – значний військовий товариш (1689). У XVII ст. більше двадцяти років влада в Басанській сотні Переяславського полку знаходиться в руках Карпа Тимофійовича Яцьковича, який належав до старовинного козацького роду. В 1689 р. сотник Яськович супроводжував Мазепу до Москви і отримав підтверження на старі маєтності і нові надання від царя. У сотні Яценку належали с.с. Озеряни і Щаснівка (підтвержені 1689 р. царями Іваном і Петром Олексійовичами). На час Генерального слідства про маєтності (1729–1731) с. Озеряни володів полковник В. Танський, а с. Щаснівка «...значкового товарища полку переяславського Михайла Забелы, внука Карпа з дочки, жена его по смерті его...». Пізніше, Захар Михайлович Забіла (1728 – 1767 – ?) відсудить собі спадкове, прадідівське володіння. В 1767 р. компанійський полковник Захар Забіла пояснив втрату села малолітством свого батька Михайла і його братів після смерті прадіда Карпа Яськовича і діда Василя Забіли, чим і скористався В.Танський. Д.: 1) Н Карпівна Яценко, донька сотника басанського. 2) (1700) Марія Василівна Кочубей, донька судді генерального.

Забіла Володимир Пантелеймонович (бл. 1746 – 1792 – ?) – службу розпочав з 1757 р. Сотник дівичський (1767–1782, з перервами), бунчуковий товариш (1784), колезький асесор (1784.5.07.). Борзнянський повітовий предводитель дворянства (1787–1789), пошмейстер (1792). Мав 425 підданих в 3 селах. Д.: Параска Григорівна Костенецька, донька бунчукового товариша.

Забіла Данило Васильович (? – прожив 50 років – ?) – після смерті батька залишився малолітнім. 13 квітня 1696 р. продав І.П.Забілі за 2000 золотих млин з грунтами на р.Реть біля с. Обтове, який свого часу купив за 1600 золотих у Василя Жураховського.

«Славний продовжувач справи» своїх предків у питанні доносів. У 1699 р. за донос у Москву на Мазепу присуджений до смертної кари, проте помилуваний. «я целый год и более держался под караулом за доношение о измене на гетьмана Мазепу», «а когда освобождился, то гетьман...Мазепа по моему челобитию видячи мене обиженного з женою моею от Федора Лысенка присудил был лесом Батуринским с двумя дворами, сеножатью и степом Бахмацким...за неотдание приданого жены моею». У 1709 і 1715 рр. направив доноси на гетьмана Скоропадського. Згідно указу 1718.30.11. засланий до Архангельська, звідки повернувся близько 1724 р., але поселений був у Москві. Лише з 1727 р. дозволено повернення на Україну, гетьманом Апостолом взятий під гетьманську протекцію (1732.4.11.), бунчуковий товариш (1735.23.12.). У 1736 р. вимагав від свого двоюрідного брата І.І.Забіли зазіхання на його ліси «Мелешківщину», «Бихівцювщину», «Черемшенки». В цей час мешкав у с. Реутинцях. У відповідь силою захопив млин на р.Єсмани, порубав ліс, осадив на землях Івана Забіли слободу, привласнив його коней. Мав двір приїзжий у с. Невістинці Кролевецької сотні, двір у с. Ревутинець Кролевецької сотні, двір у Глухові. Мав 8 дворів, 5 кіл, позика у військовий скарб 1 карбованець (1743). Ч.: Гафія Іванівна Лисенко, донька полковника переяславського, осавула генерального.

Забіла Данило Данилович (1703 – 1763 – ?) – бунчуковий товариш (1747.22.07. – 1763 – ?).

Забіла Захар Михайлович (1731 – 1772 – ран. 1788) – значковий товариш у Переяславському полку (1735), військовий канцелярист, бунчуковий товариш (13.01.1750 – 1761), компанійський полковник (1761.19.05. – 1769). У 1767 р. він вибраний від шляхетства Переяславського полку депутатом в комісію «по сочинению проєкта нового Уложения». Мав у с. Озерянах Басанської сотні приїзджий двір, 10 дворів найманих служителів, посполитих 2 двори на 3 хати малогрунтоваих, 13 дворів на 17 хат убогих, 31 хату бездвірну, всього 15 дворів, 51 хата, в с. Щаснівці житловий двір, хутір, 18 дворів найманих служителів, посполитих 3 двори на 5 хати малогрунтоваих, 15 дворів на 21 хату убогих, 51 хат бездвірну, всього 18 дворів, 61 хата (1750). В 50-60-х роках З.Забіла продав значну частину родових володінь в Басані Демешкам (Стрешенцовим). Відсудив у полковника В.Танського спадкове, прадідівське володіння с. Щаснівку. У 1767 р. Захар пояснює втрату села малолітством свого батька Михайла і його братів після смерті прадіда Карпа Яськовича і діда Василя Забіли, чим і скористався В.Танський. 30 вересня 1769 р. абшитований. Д.: (після 1766 р.) Феодосія Костянтинівна Лисаневич, донькою полкового судді. Вдова Михайла Іваненка.

Забіла Іван Васильович (? – 1695 – 1735 – ?) – значковий товариш (? – 1715 – 1735) Переяславського

полку, мав в 30-х роках спільні володіння з вдовою брата Михайла Уляною Гаврилівною у с. Щаснівці.

Забіла Іван Васильович (? – 1697 – 1748 – прожив близько 50 років – ран. 1754) – козак Ніжинського полку. 12 лютого 1709 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на маєтності. Продав частину млина у м. Мрині на остерській греблі Чернігівському архиєрейському дому (1731). Бунчуковий товариш (? – 1737 – 1748 – ?). 1738 р. продав дідишину і батьківську частину млина на р. Остер на греблі козельській за 400 карбованців. Володів посполитими в с. Обтові 64 двори (73 хати), двором у с. Ревутинцях, підсусідками у Бахмачі, посполитими у д. Погорілівка Конотопської сотні. У 1741 р., склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку, його син Петро Забіла. Д.: (1732) Ірина Геронимівна Почека (? – 1718 – 1754 – ?), сестра ніжинського протопопа Максима Почеки.

Забіла Іван Данилович (1698 – 1781 – ?) – служив з 1720 р., був у очаківському, польському та дніпровському походах на флоті, бунчуковий товариш (1747.22.07. – 1763 – ?). Мав 11 дворів у с. Ревутинцях (1781). Д.: N Василівна Мовчан.

Забіла Іван Іванович (? – 1670 – 1738 – ?) – навчався у КМА. Володів «отчишною» с. Обтове (202 двори) і с. Погорілівка (44 двори), хут. Горохівщина, Остапівщина поблизу Коропа, 2 дворами в Коропі, пивоварнею (дані 1727 р.). Військовий товариш Чернігівського полку (1689). 22 вересня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтність с. Обтов. Значний військовий товариш (? – 1713 – ?), у 1714 р. купив будинок у Коропі у Миколи Івановича Армашенка. У 1714 р. взяв у борг у Рихлівському монастирі 4000 золотих, які повернув лише 17 жовтня 1728 р. борошном і грошима. Бунчуковий товариш (1724–1730). 8 березня 1724 р. разом з обер-офіцером Малоросійської колегії поручиком Мокієм Суковніним відряджався для розгляду скарг у Прилуцький полк на два місяці, але провів там всю другу половину 1724 і початок 1725 р. У 1726 р. проходив службу у Сулаку при «малоросійському корпусі», дружина посилала йому припаси на 11 возах. 25 лютого 1728 р. звернувся до царя Петра II з проханням повернути одібране у його батька с. Клишки. 5 березня 1728 р. у Москві гетьман Д.Апостол видав йому і бунчуковий товариш Івану Скоропадському паспорти на проїзд до України. Як хорунжий ГВА (? – 1730.02. – 1736) знаходився переважно в Глухові. 24 лютого 1730 р. товариш Коропської сотні Семен Кукуля продав йому сіножаті з лісом над річкою Короп за 20 талерів, вже 10 березня 1730 удова Тетяна Кияиха за 20 карбованців продала йому ліс з сіножатями, 22 травня 1730 р. козаки с. Реутинці Дем'ян і Василь Мартиненки продають за 31 карбованець 1,5 четверика гречки і 0,5 четверика вівса ліс та сіножаті. Але, мабуть найбільшим надбанням у цей час стала купівля сінокоосу «Гребелку в острові» за «готовую сумму полтора ста золотих» в Бахмацькій сотні у Ісає Хилченка та Микити Лиденка з братами Остапом, Павлом, Василем і Мартином Хилченками.

Продовжувались і невеликі покупки. 10 жовтня 1730 р. за куфу горілки з носаткою у с. Обтові у Кирея Безверхого придбав млинок з ставком. Бунчуковий товариш (1734 – 1738 – ?). У його баченні гетьмани Брюховецький, Самойлович, Дорошенко, Виговський, Мазепа «зменики погубили Україну і сами память потеряли, людей і старшину разорили», Меншиков «разоритель України главный бил мало ни пропали», регент Бірон «Україну разорил». Д.: Параска Василівна Скоропадська, донька обозного полкового чернігівського, племінниця гетьмана.

Забіла Іван Іванович (1721 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1739 р., бунчуковий товариш (1747.22.07. – ?). Абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Власник сс. Обтова і Погорілівки.

Забіла Іван Карпович (1758/1755 – 1784 – ?) – служив з 1773 р., бунчуковий товариш (1782 – 1783 – ?), в походах був. Хотів продовжувати військову службу, жив у Ніжинському полку.

Забіла Іван Петрович (1665 – 1703) – син від другого шлюбу генерального обозного, який у своїх заповідях постійно застерігав його права перед дітьми від першого шлюбу. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1703), 1689 р. супроводжував гетьмана до Москви. Займався питаннями господарського характеру. 1695 р. осадив під Коропом слобідку. 25 квітня 1696 р. купив у Іллі і Василя Лаврененків та їх матері Вовди Лавренихи поле під хут. Жихин за 100 золотих. На хут. Остапівщині збудував Іоано-Предтеченську церкву. Д.: (бл. 1687) Ганна Василівна Дунін-Борковська (? – 1675 – 1703 – ?).

Забіла Іван Семенович – службу розпочав з 1779 р. в Ніжинській полковій канцелярії, військовий товариш (1780), бунчуковий товариш (1780.16.08. – 1791 – ?)

Забіла Іван Степанович (? – 1710 – 1730 – ?) – військовий товариш (1730).

Забіла Карпо Миколайович (бл. 1737 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1747 р. сотенним компанійським осавулом, сотник компанійський (з 1757) сотник 2-ї Борзнянської сотні (1773–1774), бунчуковий товариш (1774.10.02. – 1785), колезький асесор (1785.23.01. – 1788 – ?). Борзнянський повітовий суддя. Мав 400 підданих в 3 селах. Д.: Дарія Іванівна Губчиц, донька бунчукового товариша.

Забіла Кирило Васильович (? – 1725 – 1770 – ран. 1781) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК з 1745 р. Сотник бахмацький (1752 – ?), сотник борзнянський (? – 1758 – 1759.20.11.). За кривди генералу Делатуру відсторонений від сотництва і на 3 години прикутий до гармати. У 1757 р. захопив ґрунти Сафоновщину з посполитим полкового канцеляриста ніжинського Миколи Кленуса Іваном Сафоненком. Сотник 1-ї полкової сотні Миргородського полку (1759 – 1769.16.11.). Бунчуковий товариш. Мав у м. Миргороді, сс. Тухах, Федунці, Фалках, Жабокриках, Кибинцях, Єрках, Довгалівці, Поповці, при Злодівській плотині, в сл. Маладиківщині на Полтавщині, в м. Борзні, сс. Кукшині, Колесниках, Красиловці і хуторах 2943 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1786). Мали дітей Андрія, Олександра, Павла, Катерину.

- Забіла** Микола Карпович (1767 – ?) – військовий товариш (? – 1772 – 1784 – ?). Д.: Надія Миколаївна Риба, донька сотника борзнянського. За нею родових 100 підданих 400 десятин землі. Їх донька Параска заміжня за абшитованим осавулом полковим компанійський Іваном Карасевичем.
- Забіла** Микола Тимофійович (? – ран. 1767) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1751 – ?) У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. У 1738 р. був хворий і у похід не ходив. У Борзні мав 24 підсусідків (1732), 11 підсусідків козацьких (1736), у с. Красилівці – 6, в Ядутах 1, у с. Прачах 1, у с. Адамівці 2 (1736) У 1737 р. управляв сотнею Прохорівською, мав 42 підсусідки в Борзні, 12 у с. Красилівці, 1 у с. Ядутах, 1 у с. Прачах, 2 у с. Адамівці. У 1738 р. хворий, мав 9 підсусідків у с. Красилівці та в інших селах Борзенської сотні, 29 в Борзні. У 1747 р. мав двір житловий у Борзні. Д.: Н Василівна Часник, донька компанійського полковника.
- Забіла** Михайло Васильович (? – 1691 – бл. 1727) – 1724–1725 рр. був наказним сотником басанським, у реєстрі 1726 р. значковий товариш Переяславського полку. Загинув. Д.: Уляна Гаврилівна Н (? – 1715 – 1735 – ?). Їго вдова Уляна з сином Захаром, значковим товаришем Переяславського полку, 1735 р. продали власний дідівський ґрунт у с. Круполі місцевому козаку.
- Забіла** Михайло Пантелеймонович (бл. 1747 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1788 – ?), жив у Борзнянському повіті. Мав 127 (1782), 268 підданих в 3 селах (1788). Д.: Єфросинія NN, донька капітана.
- Забіла** Михайло Тарасович (? – 1670 – бл. 1740) – службу розпочав у ГВК (1687–1691), значковий товариш Ніжинського полку (1691–1696), осавул полковий ніжинський (1696–1708), писар полковий ніжинський (1708–1710), сотник борзнянський (1710–1727), суддя полковий ніжинський (1727–1729). Мав 22 підсусідки в Борзні (1732). Д.: Н Ллівна Новицька, донька комонного полковника.
- Забіла** Павло Іванович (бл. 1745 – 1786 – ?) – колезький канцелярист (? – 1783), абшитований військовий товариш (1783.30.10. – 1786 – ?). Д.: Зіновія Андріївна Сахновська, донька полкового хорунжого.
- Забіла** Пантелеймон Михайлович (? – 1700 – 1767 – ?) – військовий товариш, борзнянський сотник (1729 – 1760). У 1736 р. з сотнею був на роботах на Українській лінії. Бунчуковий товариш. Разом з братом і племінником 22 березня 1752 р. отримав гетьманський універсал на м. Мену (79 дворів) і с. Землянку (15 дворів) замість Коропа, що відійшов на користь Генеральної військової артилерії. Мав приїзджий двір у Плісках, купчі на який і землі згоріли під великих пожеж у Борзні (1755, 1764 рр.).
- Забіла** Петро Данилович (1703 – 1763 – ?) – служив з 1736 р., був у Хотинському на р. Омельник, в Київському полку на форпостах, – бунчуковий товариш 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Бунчуковий товариш (універсал 22.07.1747 – 1763), жив у Ніжинському полку, мав двір у с. Ревутинець, 30 серпня 1735 р. дякував І.І.Забілі «за прислание...своих детей в наш дом для восприятія новорожденной дочери нашей». Д.: (1734) NNN.
- Забіла** Прокіп Іванович (? – 1772) – військовий товариш. Похований у Фокшанському монастирі.
- Забіла** Прохір Іванович (? – 1750 – 1808.28.06.) – службу розпочав з 1763 р., бунчуковий товариш (1771), колезький асесор (1780), городничий сосницький (1782), надвірний радник (з 1782), колезький радник (з 1785), статський радник (з 1793). Директор економії Чернігівського намісництва. Звільнений у відставку дійсним статським радником (з 1795). Д.: Єфросинія Іванівна Домонтович, донька бунчукового товариша.
- Забіла** Семен Данилович (? – 1735 – 1781 – ?) – військовий канцелярист ГВК (? – 1755 – 1761 – ?). У 1761 р. разом з братами Іваном, Петром, Данилом, Василем спустошили бір і ліс військового канцеляриста Андрія Генваровського. Абшитований військовий товариш (20 травня 1766 – 1781 – ?).
- Забіла** Степан Степанович (? – 1685 – 1739 – ран. 1747) – значний військовий товариш (? – 1705 – 1708 – ?), бунчуковий товариш (1725–1738). Мав 9 підсусідків в Борзні (1732). 1736–1738 р., мав у Борзні 9 безгрунтовних підсусідків, володів посполитими с. Плісках Борзенської сотні 17 хат. 1737–1738 володів посполитими с. Лучниках Воронізької сотні (86 хат). Д.: (з 1701 р., Гадяч) Н Степанівна Трощинська (? – 1685 – 1747 – ?), донька полковника гадяцького.
- Забіла** Тарас Тарасович (? – 1660 – 1718 – жив 70 років – ?) – сотник борзнянський (? – 1689.09. – 1709), значний військовий товариш (? – 1713 – ?). Д.: Олена Іванівна Ярмоклівна (? – 1670 – тестамент 1747.14.02). Отримала всі батьківські володіння. Її батько Іван Ярмолаєвич – обиватель борзнянський (1705 – 1715 – ран. 1718), мати померла 1707 р. Заповів частину майна Максаківському монастирю. Її донька від першого шлюбу Ганна Іванівна Тихівна (мабуть, донька борзнянського городового отамана Тихія Івана) (? – 1720 – 1741 – ран. 1747). У 1729–1741 рр. другим шлюбом була одружена з духовним писарем Іваном Владимирським.
- Забіла** Тимофій Костянтинович (? – 1663 – 1715 – ?) – товариш сотні Борзнянської (? – 1683 – 1687 – ?), сотник прохорівський (? – 1701 – 1704 – ?), отаман городовий борзнянський (? – 1712), значний військовий товариш (1713 – 1715 – ?). Отримав універсал від гетьмана Скоропадського на володіння дідівськими і батьківськими ґрунтами в Борзні.
- Забіяка** – значковий товариш Ніжинського полку.
- Забіяка** Дмитро – канцелярист (? – 1779), абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1779.03. – 1783 – ?). Д.: Пелагея Іванівна Руновська, донька священника дубовицького.
- Забіяка** Олексій – військовий товариш Ніжинського полку (1783). Мав у с. Поповці з підданих. Д.: Марія Кирилівна Захар'євська, донька священника тиницького.
- Заборовський** Герасим Гапонович – син сотника пирятинського, значний товариш військовий Чернігівського полку (можливо, був сотником пирятинським).

- Заборовський** Федір Гнатович (? – бл. 1746) – син наказного сотника, у Лубенському полку мав 58 дворів і 9 кол (1744). Бунчуковий товариш (? – 1744 – 1746). Мав у с. Заїзді Роменської сотні у 1745 р. 1 двір піших убогих підсусідків, його осиротілим дітям належали посполитські двори у с. Волковець Роменської сотні 12 малогрунтових, 11 тяглих та 20 піших убогих. У 1747 р. його дітям належали у с. Будки підданих убогих 19 дворів на 25 хат, шинок та в с. Волковець житловий двір, 3 двори на 4 хати малогрунтових підданих та 33 двори на 42 хати убогих підданих та 1 бездвірна хата, та 2 двори підсусідків, 7 дворів найманих людей та 2 шинки, хутір в Роменській сотні на 5 дворів.
- Забуга** Григорій – козак, значковий товариш Полтавського полку (1747.19.03. – 1750 – ?).
- Забуха-Огінський** Іван – військовий товариш Ніжинського полку.
- Забуха-Огінський** Максим Іванович (1753 – ?) – син абшитованого сотника, отаман сотенний кролевцький (? – 1769 – ?), військовий товариш у Ніжинському полку (? – 1781 – 1783 – ?). Мешкав у Кролевці, де мав 1 дім в 6 покоїв, 27 підданих. Д.: Олена Іванівна Коробка, донька бунчукового товариша. Мали синів Григорія, Йосипа.
- Завадовський** Василь Васильович (1707 – 1761 – ?) – служив бунчуковим товаришем в Стародубському полку з 1733 р. за призначенням гетьмана. У 1733 був у поході при обозному генеральному Я.Лизогубі, 1734 р. – при Ізмайлові, 1735 р. – при Біроні. 13 грудня 1735 р. отримав патент на звання бунчукового товариша, підписаний Шаховським. Мав двір у с. Красновичах, у Стародубі 1 двір, 2 хаги в яких жило 8 найманих людей. (1764), у 2-й полковій сотні в д. Пихкуровка посполитих дворів 16, хат 16, бездвірних хат 15. Підкоморій. Д.: Пелагея Степанівна Ширай (1709 – 1738 – ?).
- Завадовський** Василь Якович (? – 1649 – 1730 – ?) – значний військовий товариш полку Стародубського (? – 1679 – 1710). 15 грудня 1708 р. отримав гетьманський універсал в Лебедині на батьківській с. Дохновичі і сл. Красновичі з млином. Бунчуковий товариш (1710 – 1730 – ?). 11 жовтня 1728 р. в Глухові отримав гетьманський універсал на підтвердження маєтностей. Заповіт 15 серпня 1721 р. Д.: Гафія N Рославець. У 1736 р. продала двір у Стародубі вїту Антіну Коменку за 50 карбованців.
- Завадовський** Іван – бунчуковий товариш (1767). Племянник Марії Петрівни N, дружини бунчукового товариша Івана Степановича Ширая.
- Завадовський** Федір Васильович (1725 – 1761 – ?) – служив з 17 вересня 1751 р. після смерті батька бунчуковим товаришем Василя Завадовського значковим товаришем, 12 грудня 1757 р. отримав від гетьмана звання бунчукового товариша. Був в комісіях і нарядах. Його дід Яків, суддя полковий стародубський, а батько – бунчуковий товариш. У 1764 р. мав володіння у 2-й полковій сотні у с. Дахновичах посполитих дворів 20. Д.: Пелагея Андріївна N (бл. 1730 – 1783 – ?).
- Завадський** Володимир-Владислав – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), господар полковника стародубського Миклашевського (1703)
- Завадський** Герасим – військовий товариш Чернігівського полку, бунчуковий товариш. Власник слободи Ховдіївки (1781). Мав 94 підданих у с. Куковичах, в Ховдіївці – 73, Бабі – 9, с. Бондарівці Коропського повіту – 30 підданих. Д.: Варвара Степанівна Славатинська, донька полкового осавула.
- Завадський** Данило Лукич – син сотника лютенського, значковий товариш (1747 – 1751 – ?).
- Завадський** Олександр – писар сотенний воронізький (? – 1745), значковий товариш Ніжинського полку (1745 – 1750 – ?). Мав житловий двір у Воронежі.
- Завадський** Яків Лукич – син сотника лютенського, значковий товариш (1750 – 1751 – ?).
- Завадський-Краснопольський** N – значковий товариш Чернігівського полку.
- Завойко** Василь – військовий товариш Переяславського полку (1688 – 1689). 17 листопада 1688 р. отримав універсал на млин на р. Ірклії поблизу с. Скородистка. 27 липня 1689 р. отримав гетьманський універсал на с. Мірки. Сотник іркліївський (1689 – 1690). Значний військовий товариш (1691). Намісник іркліївський (? – 1700 – 1711 – ?). 17 червня 1700 р. отримав гетьманський універсал на свій млин в одне коло.
- Завойко** Павло Петрович (1709–1777) – син священника іркліївського, службу розпочав з 15 січня 1738 р., значковий товариш Переяславського полку (1738.01. – 1753), сотник іркліївський (1753–1763, 1771–1777). Брав участь у хогинському і пруському походах. У 1749 р. на його хутір Попівщину в Піщанській сотні напав священник піщанський Іван Чайковський. У 1754 р. Павло Завойко судився з командиром Псковського драгунського полку Францом фон Роденом за письмову образу. 17 грудня 1767 р. звинуватив іркліївського сотника Красовського у захопленні с. Мірок Іркліївської сотні. 1776 р. захопив коней сотника Красовського. Мав 188 підданих (1774) в Іркліївській сотні в сс. Шитках, Сомівці, Пищиках, Москаленках, Котлівій, Краснохижинцях і хуторі Степовому при р. Ірклії. 1776 р. відбувся розподіл спадкового майна між ним і дружиною полкового осавула Лукашевича. Д.: (ран. 1738) N Василівна Грихно, донька священника.
- Заворотка** Іван – значковий товариш Лубенського полку (1735). Після кримського походу, в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736). Мешканець роменський.
- Заворотка** Іван (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Васса NN, донька козака.
- Загальський** Іван Іванович (бл. 1727 – 1790 – ?) – з чиновничих дітей, службу розпочав полковим канцеляристом у 1747 р., значковий товариш Чернігівського полку (15.01.1747 – 1779 – ?). 20 років був стольненським сотенним писарем. Абшитований за старістю значковим товаришем (? – 1787 – 1790 – ?). Мав у Столенській сотні у с. Блистові два двори підсусідків (1750), 8 підданих у с. Блистові. (1788). Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна N Подольська (? – ран. 1787), донька протопопа березненського. Мали синів Йосипа, Опанаса і доньку Олену.

- Загоровський** Іван – з козачого звання, службу розпочав з 1760 р. козаком, значковий товариш (з 1772.30.01.). Сотник кийський (1781 – 1782), підданих не мав (1776). Д.: Тетяна Н Прокопівна, донька міщанина. Їх син Микола навчався в КМА.
- Загоровський** Іван Юхимович (? – 1728 – ?) – мешкав у Чернігові. Значний військовий товариш Чернігівського полку. Бунчуковий товариш (1726). В березні 1726 р. звинуватив бунчукових товаришів Андрія і Якова Полуботків, Яковлеву Лизогубівну і чернігівського полкового суддю Василя Томару в несплаті боргів та його розоренні. В травні 1726 р. звинуватив пасинків Карпа і Василя Мокрієвичів в крадіжці речей з його дому. Д.: (1715 – 1727 – ?) Тетяна Романівна Лопата (? – 1728), донька чернігівського війта. 1727 р. була увязнена замість свого чоловіка, але звільнена 8 листопада того ж року. Написала тестамент.
- Загоровський** Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Загородський** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1732).
- Загорулько** Леонтій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1761 – ?), возний 3-ї полкової сотні (? – 1768 – ?). Мав спадковий житловий двір у с. Сосновій Яготинської сотні (1750), де проживав з матір'ю (1768).
- Загорулько** Олексій – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1734 – 1751 – ?).
- Загорулько** Тихін Леонтійович (1746 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1782 – ?). Шляхтич (1782). Д.: Параска Андріївна Ошкал, донька військового товариша.
- Загорулько** Яків Іванович (1695 – 1786 – ?) – наказний сотник березанський у 1725, 1729, 1749 рр. Значковий товариш Переяславського полку, абшитований значковий товариш (1749.19.12. – 1763 – ?). Мав двір житловий у с. Ветово Березанської сотні, у Яготинській сотні в с. Сошникові 1 тяглою і 1 пішого підсусідка. Д.: Гафія Яківна Корнієвич (1698–1774), донька сотника бережанського
- Загреба** Андрій (1746 – 1782 – ?) – з козачого стану, службу розпочав з 1760 р., полковий канцелярист (з 1764), сотенний писар городницький (1769–1779), значковий товариш (з 1780.20.03.), возний підкоморний Лубенського повіту (з 1780). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: NNN, донька ніжинського грека.
- Загубинога-Панюта** Василь – значковий товариш Миргородського полку (? – 1741 – 1743 – ?). Проживав в Остап'ї. У 1743 р. його побив абшитований сотник Ф.Базилевич.
- Загурський** Дмитро – син священника остерського, абшитований значковий товариш Київського полку (1779.29.04. – 1782 – ?).
- Задемидка** Марко – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (1763 – 1790 – ?). Д.: Меланія NN, донька значкового товариша.
- Задерухін** Іван – військовий товариш в Стародубському полку, його син Іван – полковий хорунжий.
- Задирака** Іван – шляхтич, значковий товариш (1764 – 1772 – ?). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).
- Задирака** Максим (? – 1780 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1752 р. значковим товаришем Гадяцького полку. Мав 4 підсусідків (1780), 9 підданих (1790). Д.: Меланія NN, донька дворянська.
- Задирака** Федір (? – ран 1788) – значковий товариш Гадяцького полку. Д.: Євдокія NN (1733 – 1788 – ?), після смерті чоловіка мала 8 підданих в одному селі Зінківського повіту.
- Заєць** Тарас – військовий товариш Стародубського полку (1689).
- Заєць** Хома – значковий товариш Миргородського полку (? – 1779 – 1783 – ?), володів хутором в 2-й полковій сотні. Д.: Н Федорівна Василієва, донька писаря потоцького.
- Заїка** Гаврило Сидорович (1762 – ?) – отаман сотенний 1-ї Пирятинської сотні і одночасно військовий товариш Лубенського полку (1777).
- Заїка** Петро Іванович – абшитований бунчуковий товариш у Ніжинському полку (1787). Д.: Феодосія Павлівна N, донька міщанина.
- Заїцький** Антін – службу розпочав по смерті батька 1730 р., 1731 р. на лінії, 1735 р. в польському поході, 1736 р. на Чорній долині. Значковий товариш, бунчуковий товариш у Київському полку (1750.17.02. – ?).
- Заїцький** Тимофій Іванович (1728/1731 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1749 р., бунчуковий товариш у Київському полку (1750.17.02. – 1781 – ?). У 1766 р. захопив волів і побив капрала у відставці Угорського полку Івана Павлова. Мав свій дім у с. Надівці Козелецької сотні. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 22 підданих у 1 селі (1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Меланія N Єнько, донька чернігівського священника.
- Зайкевич** Прокіп Григорович (1735 – 1804 – ?) – канцелярист сотенний (1767), отаман сотенний 1-ї Лубенської сотні (1771 – 1775 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1783). Д.: Євдокія Герасимівна Прийма (1744 – 1800 – ран. 1804), донька значкового товариша.
- Зайковський** Гаврило – службу розпочав отаманом сотенним 1-ї Пирятинської сотні у 1761 р., одночасно з 1776 р. – військовий товариш Лубенського полку. Д.: N Іванівна Карасевська, донька осавула сотенного.
- Зайцев** Павло (? – ран 1790) – значковий товариш. Д.: Євдокія NN. Мала 9 підданих в Роменському повіті.
- Закавтобський** Петро (1757 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Анастасія Павлівна Грин, донька сотенного хорунжого.
- Закоморний** Яків Максимович (? – 1737) – шляхтич гербу «Гриф». Військовий товариш.
- Закорка** Семен – серед значного товариства борзнянського Ніжинського полку (1689).
- Закревський** Антін Іванович (1742 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1756 р., військовий товариш (з 1779). Проживав у с. Сухосіївці.

Закревський Григорій (1734 – ?) – товмач на Запорізькій Січі, отаман сотенний глиньський (з 1773), військовий товариш (з 1779, одночасно), абшитований полковий осавул (1788). У 1774 р. ГВС розглядав справу про захоплення його степу козаками Якимом і Семеном Тищенками. Мав 14 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: 1) (1780) N Іванівна Бура, донька сотенного отамана. 2) (1788) Катерина NN, донька священника.

Закревський Григорій Осипович – бунчуковий товариш (з 1764.3.03.), підкоморій Батуринаського повіту (з 1768.23.12.). Мешкав у с. Березовій Рудні, де за ним 1580 підданих, всього – 2931 підданий. Д.: 1) Ганна Василівна Лизогуб; 2) Ганна Матвіївна Сулима, донька бунчукового товариша, вдова Оріховського.

Закревський Іван (? – ран. 1764) – козак, значковий товариш Переяславського полку (1741 – 1751 – ?), військовий товариш

Закревський Іван Леонтійович (? – 1730 – 1782 – ?) – абшитований значковий товариш Переяславського полку (з 1761). Мешканець с. Обмочева. Д.: Уляна NN, донька козака.

Закревський Осип Лукич (? – ран. 1769) – бунчуковий товариш у Київському полку, осавул полковий київський (1744–1754), генеральний бунчужний (1762), абшитований генеральним обозним (1763). 10 жовтня 1752 р. купив дідишні і батьківські маєтності у лейб-гвардії Кінного полку ротмістра Олександра і поручика Івана Петровичів Толстих у Ніжинському, Прилуцькому і Лубенському полках. У 1755 р. мав суперечку за ґрунти з бунчуковим товаришем Петром Горленком. 21 березня 1758 р. здійснив запис КПЛ на ниву за передмістям Козельця. 18 квітня 1761 р. купив у остерського козака Андрія Галушки хутір біля с. Упирі. Д.: (бл. 1741) Ганна Григорівна Розумовська, сестра гетьмана.

Закревський Федір Іванович – військовий товариш (1787). Проживав у с. Кирсті Погарського повіту. Д.: N Федорівна Ольшанська, донька сотника.

Закревський-Демешкевич Іван – значковий товариш Стародубського полку, його вдова Катерина у 1759 р. уступила двір у Стародубі зятеві полковому канцеляристу Михайла Жадкевичу: 1 хата, 2 комори, при дворі городик.

Закурченко Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав шинок у Шаповалівці.

Залеський Василь – значковий товариш Полтавського полку.

Залеський Василь – шляхтич, військовий товариш Чернігівського полку. 19 травня 1670 р. отримав універсал Ігнатовича про надання у збудованому ним разом з військовим товаришем Яковом Тищенком млині, розташованому між Городищем і Оболонню, четвертої частки з прибутків. 10 червня 1670 р. отримав універсал Ігнатовича з дозволом йому і козаку Пилипові Шкурі засипати греблю на р. Бистриці на побудову на ній млина. 4 липня 1672 р. отримав універсал Самойловича про надання йому млинових часток у трьох млинах. Чернігівський полковник Борковський 25 липня 1687 р. надав право ставити

млини на р. Бистриці йому як товаришу полковому і оболонському мешканцю.

Залеський Степан Степанович – поkozачений шляхтич, син писаря полкового гадяцького і онук полковника полтавського Федора Жученко, значний військовий товариш Полтавського полку (1701). Його дід Федір Жученко в м. Біликах при своєму млині купив ґрунти і зробив слободу Федорівку, яку віддав його брату писарю полковому полтавському Івану Залеському. Двоюрідний брат Ярема Черняк. Д.: 1) NNN, їй з чоловіком дід Жученко дарував млин на греблі білицькій з лісом і левадою. 2) NNN.

Заліський Петро – поkozачений шляхтич, значний військовий товариш. Гетьман Апостол затвердив за ним батьківські і дідівські ниви і сіножаті. Його нащадки мешкали в с. Митченках Коропського повіту.

Залюбовський Іван (? – 1700 – 1752 – ран. 1762) – шляхтич, службу розпочав з 1718 р. козаком, значковий товариш Лубенського полку (1718 – 1752 – ?). У 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., 1737 р. брав участь в очаківському поході, у 1738 р. був у поході при Дністрі. Комісар заводу (1739), був при будівництві мостів у Ромнах. Присягнув у 1741 р., з ним сини Іван і Микола. Проживав у Ромнах (1747). У 1745 р. володів в Ромнах 1 двором підсусідків піших убогих, у с. Житньому 1 двором піших убогих, у Ромнах двом житловим.

Занкевич Іван Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (з 1767), комісар Батуринаського комісарства (1781), колезький канцелярист, секретар нижнього земського суду Коропського повіту (1782). Мешканець батуринаський. Д.: Єфросинія N Кленус, донька військового товариша. За нею придане у с. Красилівці Борзнянського повіту.

Занкевич Лаврентій Іванович (1714 – 1762 – ?) – дід, батько і брат відправляли козацьку службу. Дід в Ляховичах потрапив у полон в якому перебував 18 років, батько був у Терківському поході, брат проти турків жодного одного походу не минув. служив співаком при дворі царівни і герцогині мекленбурзької Катерини Іванівни вісім років. В 1732 р. звільнений від тієї посади, отримав абшит. У 1739 р. прийнятий канцеляристом до Переяславську полкову канцелярію, служив до 1760 р., виконував різні накази, був у комісіях. За служби предків і власні отримав звання значкового товариша Переяславського полку (1760. 28.10. – 1762 – ?).

Занкевич Микола Андрійович (1728 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1749 р., військовий канцелярист, військовий товариш (з 1755), 2-й осавул полковий ніжинський (1749.15.12. – 1767 – ?).

Занкович Іван Миколайович (1751 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?). Мав хутір з одним двором підданих у 1-й полковій сотні. Житель с. Красного, мав 143 підданих у с. Красному, хут. Цибулівському Конопольського і с. Митченках Коропського повіту. Д.: Дарія Карпівна Забіла (1770 – 1788 – ?), донька колезького асесора. Мали доньку Марію.

- Занкович** Микола Андрійович – військовий товариш Ніжинського полку, полковий осавул ніжинський (1762.7.11. – 1767.06. – ?).
- Занковський** Андрій Іванович – син абшитованого полкового осавула у Стародубському полку. Бунчуковий товариш (1782.2.08. – 1784), колезький асесор (1784). Д.: Марина Андріївна Миклашевська (? – ран. 1784), донька бунчукового товариша.
- Занковський** Василь Григорович (? – 1726 – 1756 – ?) – з 1746 р. розпочав службу у ГВК, військовий канцелярист, бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 1748.28.03.).
- Занковський** Григорій Юрійович (? – 1695 – 1745) – службу розпочав з 1716 р. в Лубенській полковій канцелярії, де прослужив три роки полковим канцеляристом. Значковий товариш (з 1718). В Чигриндубравській сотні за сотника наказного «полчварти года». У 1723 р. під керівництвом полковника Марковича знаходився в низовому поході. Перейшов до Полтавського полку. Полковий комісар (1727). У 1727 р. разом з священником Іваном Світайло захопив ґрунти жителя полтавського Івана Терентійовича у с. Яківка полкової полтавської сотні. Був за полкового писаря (1729.07. – 1730.03.), сотником старосанжарським Полтавського полку (1732.17.05. – 1745). Мав шинок у Полтаві (1735). Загинув у бойовому поході. Д.: (1718) Марія Іванівна Черняк, донька полковника полтавського (? – 1703 – 1760 – ?). У 1745 р. вела суперечку за с. Гавронці з вдовою свого брата Григорія, а 1749–1752 рр. – за слободу Черняківку з генерал-майором князем Кантимиром. У 1755 р. вела суперечку за с. Гавронці та слободу Черняківку з Ганною Єремієвою, дружиною полкового обозного Михайла Милорадовича. У 1759 р. вела тяжби за степ і угіддя з товаришем Полтавського полку Іваном Богдановичем.
- Занковський** Іван Савич (1722 – ?) – службу розпочав з 1738 р., військовий канцелярист ГВК (1738–1744), був полковим комісаром в рахунковій комісії над управителем Почеповської волості. Військовий товариш (1744.19.03. – 1763 – ?) за універсалом. У 1763 р. в слідчій комісії в Чернігівському полку. У 1764 р. мав володіння у 1-й полковій сотні у с. Пятовську посполитих дворів 2. Абшитований полковий осавул (1787). Мешкав у хут. Пузирівці (за прізвищем вітчима, бурмістра стародубського Ісака Яковича Пузиря), мав 56 підданих у с. Пятовську. Д.: Єфросинія Андріївна Стукаленко, донька бурмістра стародубського.
- Занковський** Микита – військовий товариш Стародубського полку, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, в якому жило 2 найманих людей
- Занковський** Олександр Іванович – військовий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Наталія Н Брезгунова.
- Занковський** Сава Федорович (? – ран. 1731) – син шляхтича, значковий товариш Стародубського полку (? – 1719 – 1723 – ?). Д.: (1730) Гафія Микитівна Трусевич, донька капітана.
- Занковський** Федір – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Полтавського полку (з 14 вересня 1736 р.), військовий товариш 1755 р., володіння у 1-й полковій сотні.
- Занковський** Федір Григорович (1723/1725 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Полтавського полку (з 14 вересня 1736 р.), з 1743 р. в лейбгвардії Кінного полку, рейтар. У 1747 р. направлений на місце батька, проте, воно уже було зайняте і став бунчуковим товаришем (1748.22.03./10.08. – 1771). 1756 р. вів тяжби за спадкове майно Остроградських з військовими товаришами Іваном та Володимиром. Був присутній у Полтавській рахунковій комісії. У 1755 р. тримав млин на крутоборезькій греблі під м. Полтавою разом з бунчуковим товаришем Іваном Богдановичем. Полковник миргородський (1774.3.05. – 1782). Брав участь в російсько-турецькій війні: У 1771 р. – при штурмі перекопської лінії, а у 1773 р. – під Кінбурном і Азовом. Мав 500 душ підданих чоловічої статі. Д.: (1756) 1) N Іванівна Остроградська, донька бунчукового товариша. 2) N Андріївна Руновська, донька полкового обозного полтавського.
- Занковський** Яків (1719 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 1 лютого 1736 р., полковий канцелярист з 1 січня 1738 р., писар сотенний (1740.1.01. – 1758), військовий товариш Лубенського полку (1758 – 1782 – ?).
- Запара** Павло – з козаків-запорожців, значковий товариш Прилуцького полку (1762 – 1775 – ?). Неписьменний. Д.: NNN, донька військового товариша.
- Запорожєвський** Іван – військовий товариш Лубенського полку.
- Запорожєвський** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1781), мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухіві Красній Горці.
- Запорожєвський** Іван Іванович – син військового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1762), проживав у Лубнах.
- Запорозький** Іван Григорович – канцелярист полковий (? – 1747 – ?), старший полковий канцелярист лубенський (? – 1766 – ?). Значковий товариш (1768), військовий товариш Лубенського полку. 6 листопада 1779 р. призначений писарем Лубенського гродського суду. Д.: N Семенівна Мирець.
- Запорозький** Ілля (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 23 підданих у 1 місті, 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.
- Зарубін** Лука Маркович (1717 – 1787 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1787 – ?), мешканець глухівський, мав 1 двір з 2 хатами у с. Студенок, хутір поблизу сл. Стара Наумівка, 56 підданих. Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Зарубський** Йосип – військовий товариш Гадяцького полку.
- Зарудний** Василь Мойсейович – підпрапорний Ізюмського полку (1728–1737), значковий товариш Миргородського полку (? – 1738). Сотник полковий миргородський (1738–1760). Гетьманський представник при кошовому отамані. У 1756 р. образив коменданта ретранжементу секунд-майора Федцова. Осавул полковий миргородський (1760). Во-

лодів 36 дворами у с. Тухи Яресківської сотні, в Крилівській сотні у Чорному лісі пасікою Петраківська (1745). Вів тяжбу за спадок. За ним в Миргороді рангових 34 хати, в с. Єрках 39 хат підданих, в с. Тухах 61 хата (1760). Д.: Марія NN.

Зарудний Василь Федорович – військовий товариш у Лубенському полку (1760.11.11. – 1790 – ?). Мав 588 підданих (1788) в Глинському повіті. Д.: Марфа Іванівна Жуковська, донька полкового хорунжого. Мали синів Лева і Ксенофонта, доньок Олександрю і Євдокію.

Зарудний Василь Якович (1728 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1748 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Миргородського полку (з 1756), військовий товариш (з 1758). Д.: Марфа N Савич, правнучка генерального судді Сави Прокоповича. Володіла частинами сс. Кудровки і Довгалівки.

Зарудний Григорій Васильович – засідатель Глинського повітового суду (1786), військовий товариш, суддя Глинського повітового суду (1791–1794).

Зарудний Григорій Федорович (? – 1643 – 1713) – сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1658 – 1659 – ?). У травні 1663 р. разом з братом Олексієм перебували у московському полоні. Брав участь в обороні Чигирини. «Товариш полку Чигиринського» (1679). Перейшов на Лівобережжя. Став сотником шишацьким (? – 1682 – ?), осавул полковий миргородський (1688 – 1690). Брав участь в обох кримських походах. 10 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал, яким Мазепа надав йому «млин на реце Пле на гребле Уставичней стоячей, прозиваемої Уканажин о трех колах будучий». 8 травня 1688 р. отримав ще один універсал Мазепи на с. Слободку і «две доле мучние в млине Клетчином и в особливої клетце ступи на реце Хороле». 27 лютого 1689 р. отримав гетьманське підтвердження на с. Слободку і військову частину з млина на Хоролі. У 1690 р. царською грамотою були підтверженні ці надання. Суддя полковий миргородський (1690 – 1708, 1711). У 1699 р. Петро I послав його до турецького султана Мустафи II. 29 серпня 1699 р. отримав гетьманський універсал, а у 1700 р. отримав царську грамоту на с. Тух Яресківської сотні. Отримував мазепинські універсали на сс. Худоліївку, Капітонівку і луку поблизу Медведівки у 1000 коп у Чигиринському повіті (1704.2.12. і 1707.7.09.). 12 грудні 1708 р. гетьман Скоропадський затвердив за ним всі його великі володіння: сс. Нещерів, Копачів (над р. Стурною), Тух, Слободку, Злодіївку. Крім цього, мав і в «Чигиринському повіті вище Медведівки над Тясмином», луку на 1000 копен. У Худоліївці купив один садок у медведівського жителя Крупка, а другий – від медведівського жителя Дазика. В Медведівці купив великий став від Чепняка, мав там 2 двори. В кінці життя володів майже усіма лісами, луками, сіножатями біля р. Голтви, кілька млинів, винокурень, пасік, багато худоби і іншого майна (переважно в Шишацькій і Яресківській сотнях Миргородського полку). 8 серпня 1703 р. написав заповіт. Наведемо частину з нього: «Ивану сыну моему старшому талярей сто и червоний великий в

котором находится червоних десять Петрови синовии моему тот талярый сто битик и червоних десять малых. Так же и маетность купленная дедизная зовемая Нещеров; А Копитановка и Худолеевка надатия зласки монаршой и если будут годны то всем троим синам моим по половине. Так же и кгрунта дедизние и отчизние на том боку Днепра застаючие в Чигиринке и в Медведовце. Пасеки леси и стави сеножати байраки где колвек найдуючиися и нами синжучие то всем троим сынам моим по половине. Ащо тут на сем боку Днепра маю маэтности грамотние чрез заслугу мою сельце Тух и Слободку з млинами то оние вручаю синовии моему меншому Мойсею, Асаулови Полку Миргородскому и вечность; жебы он син мой тими сельцами владел яко и я сам; Если будет служити Царскому Величеству вернее як и я служил; а сини мои Иван и Петро в оние втручатися жадною мерою неповинни. Еще тиж и кгрунта що з ним же сином моим през килка на дцеть лет нажилисмо, якою млины, леси луки, хуторов два, бровар и солодовен два, винница ис семма казаками, кони и бидло рогатое, овцы и пчелу, сребро и цен, и всю свою субстанцию от мала и до велика синовии моему меньшому отписую... А синам моим Ивану и Петрови що кому належало тогож часу подчас веселя кони товар и овцы и пчелу сколько змгл подавал, и тим оние сыны мои повинни контентоватись и на том, переставаты и жадних алтеркаций и утисков не чинити...». Д.: (до переходу на Лівобережжя) Марія Антінівна N.

Зарудний Григорій Федорович (1744 – ?) – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1766), військовий товариш (1766.6.02. – 1790 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Суддя Глинського повіту. Мав 387 підданих. Д.: Лизавета Дмитрівна Буцька, донька полтавського полкового хорунжого.

Зарудний Іван Єлисейович (? – ран. 1779) – син двурічинського сотника Ізюмського полку і онук лохвицького сотника Івана Гамалії (за жіночою лінією). Службу розпочав з 1750 р. Абшитований військовий товариш Миргородського полку з 1771 р. в зв'язку з хворобою. Проживав у Яресківській сотні.

Зарудний Іван Федорович – військовий товариш (1760.11.11. – 1784 – ?). Мешкав у с. Тухах Уцтвицької сотні Миргородського полку. Мав 29 хат підданих в хут. Манадиківщині.

Зарудний Іван Якович (1726 – 1763 – ран. 1779.03.) – службу розпочав з 1760 р. військовим товаришем Миргородського полку. Д.: NNN. Вдова (1786). За нею в сс. Яреськах 27, Федунці 145, хут. Козорезівському 80, Дмитрієвському 23 підданих.

Зарудний Йосип Федорович (? – ран. 1779) – у 1755 р. разом з братом захопив майно матері. Військовий товариш Миргородського полку (? – 1752 – 1755 – ?). У 1752 р. побив війта глинського Панька Дорошенка, навесні 1753 р. захопив громадське пасовисько під м. Глинськом. Мешкав у с. Злодіївці. Д.: Параска NN.

Зарудний Левко – військовий товариш Миргородського полку (1661). В серпні 1661 р. полковник запорізький

Іван Сірко послав до Г.Г.Ромадановського полонених татар в супроводі його та товаришів Степана Чернця, Кузьми Дабиша.

Зарудний Мойсей Якович (1743 – ран. 1810) – службу розпочав з 1762 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш Миргородського полку, хорунжий полковий (1768.2.03. – 1772), осавул полковий (1772.7.03. – 1779), обозний полковий (з 1779.7.06.). Абшитований обозний полковий (1782). Повітовий предводитель дворян Миргородського повіту. Мав 30 хат підданих. Д.: Ганна Данилівна Лесевич, донька судді полкового.

Зарудний Федір Петрович (? – ран. 1756) – мав двір у Батурині (1726). Значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1737 – ?). 1736 р. був в управлінні Глинським сотенним правлінням, у 1737 р. – у очаківському поході. Мав приїзджі двори в д. Злодіївці Устивицької сотні та в Шишацькій сотні. Осавул полковий лубенський (1738.13.04. – 1747). У 1747 р. заволодів частиною майна вдови абшитованого глинського сотника Опанаса Жуковського Ксенії. Абшитований осавул полковий (1748). Здійснив напад на двір значкового товариша Федора Островського. Д.: (1724) Гафія Опанасівна Жуковська, донька сотника глинського. У 1756 р. вирубала ліс полковника І компанійського полку Ангіна Крижановського.

Зарудний Яків Мойсейович (1716 – ?) – навчався в КМА (1727). Службу розпочав в Миргородському полку. У 1731 р. разом з полковником миргородським Павлом Апостолом був на українській лінії. Військовий канцелярист ГВК (1735), військовий канцелярист ГВС. У 1735 р. його двоюрідні брати, сини Івана та Петра, розпочали судову справу, якою оскаржували достовірність заповіту свого діда Григорія Зарудного. Суд вирішив розділити маєтності діда на рівні частини, але Яків цього не зробив. У 1737 р. проживав у с. Слобідці. У 1742 р. подарував платок Троїцькій ірклівській церкві. Значковий (? – 1737 – 1742), військовий товариш Миргородського полку «за служби діда його судді полкового миргородського і батька Мойсея Зарудного осавула полкового миргородського також і його самого бувшого в різних походах як показані в ГВК служби і по атестату полковника миргородського Капніста» (1742.13.02. – 1762). Мав підданих в Яресківській сотні при хуторі Погрібцях, 28 дворів і шинок у с. Слобідці полкової Миргородської сотні, двір у Миргороді. Полковий хорунжий миргородський (1762 – 1764.13.03.). Підсусідок Остапівського повіту (1764 – 1779), підсудок земський в абшиті (з 1779.20.08.). Мав хутори в 1-й полковій сотні під Миргородом, на греблі с. Тухи Яресківської сотні, в урочищі Богачка під с. Слобода (1764), хут. Погреби Яресківської сотні, де було 17 хат (1760). Д.: NNN.

Заруцький Григорій Михайлович – шляхтич, бунчуковий товариш у Стародубському полку (1723).

Заруцький Козьма Олексійович – син отамана городового глухівського. Мешканець глухівський (1680). Військовий товариш і мешканець ямпільський (1691). Гетьманський староста ямпільський. 23

квітня 1691 р. отримав гетьманський універсал на власний млин на р. Студенці.

Заруцький Михайло (? – ран. 1764) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1741 – 1751), патент не пред'явив, жив у Ніжинському полку, у 1741 р. склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку. Мав двір у м. Янполі, володіння у Шептаківській сотні у с. Прокопівці 8 бездвірних хат.

Заруцький Олексій Богданович (? – 1633 – бл. 1692) – шляхтич, козак глухівський (1654). Гетьман Іван Виговський направив його разом з глухівським мешканцем Семеном Чоноводом до глухівських ратних людей. Військовий товариш (? – 1667 – 1672 – ?), в посольстві до Москви (1672). Отаман городовий глухівський (? – 1668.12. – ?). 30 грудня 1667 р. отримав універсал гетьмана Брюховецького на побудову млина між с. Студениками і с. Білокопит в Глухівській сотні. 16 листопада 1672 р. просив нову охоронну грамоту, яку отримав 18 листопада. 2 лютого 1680 р. продав в Глухові двір з броваром, шинком, плецом, коморою на базарі, фільварком і грунтами гетьману Самойловичу за 2970 золотих. Військовий товариш (1681). Значний військовий товариш (1685), мешканець глухівський. Протопоп новгород-сіверський. Д.: (1680) Олена NN.

Заруцький Петро – син значкового товариша, правнук воронізького сотника Сави Григоровича (за жіночою лінією). Бунчуковий товариш 1736–1737 р., мав двір і підсусідка у Воронежі.

Заруцький Семен – значковий товариш Лубенського полку. 1735 р. в управлінні Глинською сотнею.

Заруцький Семен (1705 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша, служив з 1732 р., головний наглядач малоросійської пошти. Бунчуковий товариш (1741–1763), патент не пред'явив, жив у Ніжинському полку. У 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, обраний від полку у ГВС (1763), вів слідство про Богдановича (1763). Володів млином на р. Шостці в с. Локотках.

Засенко Андрій Йосипович – син значкового товариша, козак, мав разом з братами у с. Слобідка Бубнівської сотні 12 підданих. Служив з 1755 р., значковий товариш Переяславського полку (30.05.1763 – 1780 – ?). Одружений з донькою жителя домонтівського Семена Супруна, сини Данило і Дмитро.

Засенко Леонтій Йосипович – служив з 1745 р. козаком, значковий товариш (30.05.1763 – 1780 – ?), поручик (1790). Д.: Наталія Федорівна Деркач (? – 1747 – 1790 – ?), донька значкового товариша

Засенко Микита Йосипович – служив з 1745 р. козаком, значковий товариш (30.05.1763 – 1777).

Засенко Осип (1691–1773) – сотенний хорунжий бубнівський, отаман городовий бубнівський (1736–1738), значковий товариш.

Засенко Степан Осипович – син значкового товариша, козак, мав разом з братами у с. Слобідці Бубнівської сотні 12 підданих. Служив з 1745 р., значковий товариш Переяславського полку (30.05.1763 – 1780 – ?). Одружений з донькою жителя Слобідки Трохима Луценка, син Федір.

Засічний Яків – значковий товариш (1755).

Заславський Захар – значковий товариш Прилуцького полку.

Заславський Микита Захарович (? – 1743 – 1766 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Прилуцького полку, мешканець с. Галюк.

Заславський Петро (1753 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Засудний Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1769), у зборі грошей на поштової станції.

Засульський Андрій Степанович (1750 – ?) – шляхтич, службу розпочав 1760 р., значковий товариш (з 1768), військовий товариш Лубенського полку (1773 – 1782 – ?).

Засульський Степан – старший канцелярист Лубенської полкової канцелярії (1774), військовий товариш, абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 21 підданого в одному місті Лохвицького повіту. Д.: Марфа Н Парпур, донька значкового товариша.

Засульський Степан (1707 – ?) – дід і батько служили сотенними старшинами у Лохвицькій сотні, батько з 1737 р. закуповував провіант для підрозділів, які вели бойові дії. Службу розпочав з 1739 р. в Ніжинській конвасарії, де прослужив 2 роки. 3 роки був дозорцем в Гадячі. Значковий товариш (з 1744) Лубенського полку. 1769 р. через старість вдома, а в поході у другій армії син його Андрій.

Засядько Осип (бл. 1754 – ?) – син абшитованого сотника, служив з 1769 р., значковий товариш Гадяцького полку (1773 – 1780 – ?), військовий товариш в абшиті (1786). Мав 12 спадкових підданих в Гадяцькому повіті.

Затеса Григорій – канцелярист полкового суду (? – 1751 – ?), значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1771 – ?), возний гродський полтавський (? – 1773 – 1779 – ?).

Затиркевич Андрій Йосипович (1701 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1730 р., у 1733–1735 рр. в польському поході у команді генерального обозного Я.Лизогуба, у 1739 р. – у хотинському поході. Абшитований бунчуковий товариш (з 1760.30.05.).

Затиркевич Дмитро Мойсейович (1703 – 1763 – ран. 1772) – служив ще за життя вже померлого батька бунчукового товариша Мойсея Затиркевича з 1730 р., універсал на бунчукового товариша отримав разом з батьком і братами у 1733 р. (брати померли до 1763 р.). Служив з дому батька за одного. Був у першому польському поході весь 1733 р. і в другому у 1735 р. в команді обозного Якова Лизогуба, у 1737 р. – в очаківському, у 1739 р. – в хотинському походах, був у різних комісіях і відрядженнях. Абшитований бунчуковий товариш (з 30.05.1760). Мав приїжджий двір і 3 двори підсусідків у с. Євтуховому Білоусі (1740, 1741), у д. Чарторийках 1 двір підсусідків, у сотні Роїській у с. Ямищах з двори посполитих (1747), двір житловий у с. Євтуховий Білоус (1750). На р. Стрижні при с. Холявин мав млин в два кола. Скаржився на бунчукового товариша Павла Мок-

рєвича за захоплення ямиських ґрунтів. Мав приїжджий двір у Чернігові, на хут. Руті 1 двір, в сл. Роїській 2 двори, хутір під Черніговом, жив у Ніжинському полку. Д.: Уліта Антінівна Троцина. 17 березня 1774 р. купила у свого племінника Якіма Миколайовича за 2700 рублів с. Юрківці, де мала 16 підданих. Проживала у с. Блотниці Срібнянської сотні Прилуцького полку, де мала 10 підданих.

Затиркевич Іван Дмитрович (1754 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Чернігівського полку (? – 1779 – 1790 – ?). Мав з Павлом і Петром 287 підданих у 2 селах і 2 хуторах. Д.: Єфросинія Іванівна Безпальчева, донька прем'єр-майора.

Затиркевич Іван Федорович (1750 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787), поручик. Володів у 1783 р. підданими у с. Колесники 13/13, у 1787 р. володів 20 підданими у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ксенія Павлівна Єзучевська, донька значкового товариша

Затиркевич Прокіп – значковий товариш Чернігівського полку (1732), мав приїжджий двір у Чернігові. Мав ґрунти у с. Кукарах (1750), які захопив у Любецького монастиря. Військовий товариш (1760). Мав 10 хат в д. Свинипухах (1760).

Затиркевич Роман Мойсейович – син бунчукового товариша, – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1746.8.07. – 1760 – ?). 1751 р. мав супроводжувати гетьманські клейноди і гетьмана при вступі його в управління Гетьманщиною. Мав приїжджий двір у Чернігові, у Роїській сотні у с. Свинопрухах 10 посполитих дворів та 6 підсусідських, в сл. Роїській з двори підсусідків, мав двір житловий (1747), шинок у с. Роїще, житловий двір у д. Слободка Роїська, приїжджий – у д. Задеріївці (1750). Разом з Тимофієм Затиркевичем мали у с. Задеріївці 5 дворів підсусідків, в д. Каменской з двори посполитих. Жив у Ніжинському полку.

Затиркевич Тимофій Мойсейович – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1746.8.07. – 1747 – ?). Мав приїжджий двір у Чернігові, в д. Свинопрухах 6 посполитих і 4 підсусідських дворів, в сл. Роїській 2 двори підсусідків, у с. Роїще 1 підсусідків, мав двір житловий у д. Слободка Роїська (1747). Д.: Марія NN, захопила ґрунти у вдови свекра.

Затиркевич Яків Мойсейович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1733 р., був у польському і очаківському походах. У реєстрі бунчукових товаришів Чернігівського полку (1735.12.12. – 1752 – ?). Мав у д. Шуманах 1 двір посполитський (1739). Разом з Романом Затиркевичем мали у Чернігівському полку у с. Свинопрухах 1 шинок, бідних посполитих з худобою 10, без худоби 7, підсусідків без худоби 4, у с. Роїще 2 підсусідки без худоби, в сл. Роїській 1 шинок, 3 посполитих без худоби, в д. Кам'янці з посполитих, в д. Ямищі 4 посполитих, двір власний, в якому жив, шинок та 14 підсусідських хат у с. Красному, приїжджий двір у с. Пальчиках, у с. Морозівці Баришівської сотні 1 двір середньогрунтових посполитих, 2 двори малоґрун-

тових, 6 дворів убогих, у Березанській сотні в с. Недра посполитих з двори на 6 хат малогрунтових, 21 двір на 26 хат убогих. Д.: Марія Дмитрівна Володьковська, донька бунчукового товариша. Мала довгу суперечку (1740 – 1764) з сестрою Настасією, дружиною яготинського сотника, за двір з млинами і ґрунту у с. Недра Березанської сотні, ґрунт с. Морозівці Барішівської сотні, шинковий двір в Басані, звинувачуючи її в захопленні батьківської спадщини.

Затиркевич-Нестеренко Мойсей Дмитрович (? – 1687 – 1741) – військовий канцелярист ГВК (1707), знатний товариш полку Чернігівського (? – 1709 – 1716 – 1728), полковий комісар (1723, 1726), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1728.24.10. – 1741). 3 жовтня 1716 р. купив ½ млина на р. Білоус на греблі у с. Юрївці у Феськи Терещихи Жабчихи. Мав один камінь у млині в Батурині (1726). Захопив ґрунт у 1731 р. у вдови полкового судді Марії Тризни. Мав двір в м. Чернігові, який ще 1748 р. був у спільній власності його чотирьох синів. Мав 1 підсусідський двір в Чортотрийцях, в д. Киселівці 4 двори, двір приїзджий у с. Євтухи, у с. Ямищах 2 двори посполитих (1739), 5 дворів посполитих у Задеревцях (1741). Мав приїзджий двір у с. Мітченки Батуринової сотні, 6 хат підсусідків у с. Красному. Його зятем був чернігівський вїт Йосип Титович. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва по Чернігівському і Роменському повітах. Д.: (1707) Марія Юрїївна Затиркевич (1690 – 1767 – ран. 1780). Бунчукова Мойсеєва Дмитровичева володіла дворами по селах і при хуторі з двори, у с. Свинорухи 21 двір.

Затура Петро – військовий товариш у Стародубському полку (1762).

Захава Дмитро Іванович – син священника с. Княжичі, військовий канцелярист (1781). Мав хутір поблизу с. Княжичі, 7 дворів підданих у с. Княжичі, а також млин у 1 коло і винокурню в 2 котла на своєму хуторі. Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). У с. Княжичах мав 48 підданих. Д.: Марина Федорівна Тарасова, донька військового товариша.

Захарієвський Федір Захарович – шляхтич, син наказного сотника новомлинського, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1783), житель с. Нехаївки. Мав 44 підданих. Д.: Катерина NN, козачка.

Захарович Самійло – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Захарченко Н – значковий товариш Ніжинського полку (1781), мав хутір біля с. Нехаївки з пасікою.

Захарченко Данило (? – ран. 1748) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – 1735 – ?), мав двір у Полтаві та хутір (1735), шинок у с. Мачохах (1732). Мав сина Павла.

Захарченко Пилип – військовий товариш Переяславського полку (1775), житель с. Самовища Іркліївської сотні. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Іллю (1756 – ?), Данила (1761 – ?), Матвія (1763 – ?), Миколу (1765 – ?).

Захарченко Степан – значковий товариш Переяславського полку (1767). Військовий товариш. Д.: Уляна Іванівна Грихно, донька значкового товариша. Її перейшли всі володіння Грихнів у Кропивній.

Захарченко Федір (1739 – ?) – службу розпочав з 8 січня 1752 р., підканцелярист (з 1755.17.08.), полковий канцелярист (з 1758.9.01.), писар сотенний великобудиський (з 1762.18.03.), значковий товариш Полтавського полку (1770 – 1771 – ?).

Захарченко Яків – значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – 1778 – ?). 1778 р. разом з військовим товаришем Водарським захопив землі у козачки Іркліївської сотні Литвиненко.

Збитинський Андрій Якович (? – 1735.21.05.) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні, «у 1735 сам умре а син в первомъ походе». Д.: Марія Луківна Силевич.

Збитинський Михайло – значковий товариш Стародубському полку. Його донька Олена заміжня (1787) за Григорієм Павичем Савицьким – колезький асесор (1787), проживав у с. Шаулине.

Звенигородський Василь – військовий товариш Миргородського полку (? – 1744 – 1752 – ?), не мав дворів (1744). На хуторі у Цибулівській сотні у нього 12 посполитих (1752).

Звенигородський Василь – з козачого звання. Військовий товариш у полку Лубенському «за держание ... надлежащих до скарбу войскового доходов с полку ... и за оказание приращения зборной до скарбу войскового казни» (1742 – 1751 – ?). Мав двір у м. Єремеевці Чигриндубравської сотні у 1745 р., в якому сам жив. Під слідством по секретній комісії в Києві (1751).

Звенигородський Василь – значковий товариш Миргородського полку.

Звенигородський -Левченко-Максимович Семен Максимович (1703 – 1761 – ?) – шляхтич. служив будучи ще міщанином з 1730 р., виконував доручення полкової канцелярії. З 1752 р. бурмістр магистрату полтавського. У 1758 р. по його ж донесенню в ГВК призначений козаком. У 1759 р. призначений значковий товариш Полтавського полку за ордером ГВК. Його сини Семен і Василь також стали за тим же ордером значковими товаришами (2.03.1759). 31 жовтня 1760 р. продав дім у Полтаві (на священницькому місті) Павлу Кочубею, який він купив у Ірини Величковської ще 26 березня 1741 р. за 200 карбованців. Титор полтавської собою церкви (1751). Помер без чоловічого потомства. Ч.: (з 1727) Ганна Олексіївна Костенська, донька протопопа опішнянського і гадяцького.

Звенигородський-Левченко Максим (? – 1679 – 1720) – товариш сотні Будиської (1699), сотник великобудиський (1706–1715), знатний полку Полтавського товариш (1716). «Движимие и недвижимие добра имел»: двір в Старих Млинах, двори підсусідків – вісімнадцять хат, млин в півтора кола на р. Ворсклі, дві луки з лісами, луку на Ворсклі Сукошликівську, комору в Великих Будищах, дворище пусте, дві ниви по цю сторону Ворскли, ліси Кривогузів-

ський, Шаповалівський, Гребінниківський, дво-рище, яке надав за заслуги Скоропадський, 15 дворів у Старих Млинах та інше. «По престарелім летам от сотничества отказался». Тестамент 4 листопада 1720 р.. Д.: Настасія Яківна N (? – бл. 1733), тестамент 1733 р. Можливо, Кратенко, бо близькими до їх роду був козак Панас Кратенко.

Звенигородський-Левченко-Максимович Василь Іванович (1744 – 1779 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку (1763 – 1784 – ?). Військовий товариш. Д.: Марфа Іванівна N (1765 – 1791 – ?).

Звенигородський-Левченко-Максимович Василь Семенович (? – 1763 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (з 1758), за ордером від 2 березня 1759 р.

Звенигородський-Левченко-Максимович Іван Іванович (1746 – 1779 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку (1763 – 1784 – ?). Військовий товариш. Д.: Уляна Григорівна Олефір, донька козака старошліківського.

Звенигородський-Левченко-Максимович Іван Максимович (? – 1694 – 1752 – ?) – син великобудиського сотника Максима Левченка, служив після смерті батька з 1718 р., значковий товариш Полтавського полку (1732–1743). На каналних роботах на Ладозі в наказного полковника Таранухи був за полкового осавула. Полковий комісар полтавський (1729). В дністровському поході – за полкового осавула полтавського, в хотинському – за полкового обозного. Був у кримському поході. Мав двір у Великих Будищах, разом з Федором – 15 посполитих дворів. У 1743 р. подав прохання про призначення його і брата Федора військовими товаришами, на що і отримали відповідний універсал з червня 1743 р. Мав володіння у с. Комарівці (1732).

Звенигородський-Левченко-Максимович Максим Семенович (? – 1721 – 1763 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (1759 – ?), в абшит військовим товаришем.

Звенигородський-Левченко-Максимович Матвій Федорович (1740 – 1780 – ?) – службу розпочав з 16 вересня 1758 р., у 1762 р. склав присягу, значковий товариш Полтавського полку (з 9 серпня 1766 р.). Д.: Тетяна Якимівна Леонтієва (1751 – ?), донька капітана.

Звенигородський-Левченко-Максимович Микола Іванович (1739 – 1814 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку (1763 – 1784 – ?). Військовий товариш. Д.: Марфа Петрівна Оранська (1748 – ?), донька священика.

Звенигородський-Левченко-Максимович Прокіп Іванович (1741 – ?) – у 1762 р. склав присягу, значковий товариш Полтавського полку. Д.: Мотря Остапівна Кулик, донька сотника.

Звенигородський-Левченко-Максимович Семен Семенович (? – ран. 1763) – значковий товариш Полтавського полку (з 1758), за ордером від 2 березня 1759 р. Павло Кочубей купив дім у нього в Полтаві на попівському дворі (1760.31.10.).

Звенигородський-Левченко-Максимович Федір Максимович (1696 – 1762 – ран. 1779) – служив з 1728 р. по нарядам полкової канцелярії, був у походах. Значковий товариш Полтавського полку (1740–1743), військовий товариш «служби діда і їх також і отця великобудиського сотника Максима Левченка і його самого з 1728 р. в походах і ріхних нарядах відправлені» (з 1743.3.07.). Мав підданих у с. Старих Млинах, двір у Великих Будищах, разом з Іваном мав 15 посполитських дворів. Д.: Євдокія NN (? – 1781 – ?), можливо, Міщенко, бо Михайло Міщенко був родичем їх сина Андрія.

Звіряка Микита – військовий канцелярист (1738.10. – 1741), військовий товариш з служби його у ГВК (1741.05. – 1743 – ?). Абшитований військовий товариш Полтавського полку (з 7 вересня 1749). Мав двір у Великих Будищах. Священик великобудиський троїцький (1751).

Звонкевич Василь – значковий товариш Чернігівського полку (1732), мав приїзджий двір у Чернігові.

Звонников Василь – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Звягольський-Мельников Григорій Федорович (1744 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1782), мав 20 підданих у Гадяцькому повіті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Горпина Пантелеймонівна Бутович, донька військового товариша.

Згурський-Батрак Григорій Леонтійович (1718 – 1764 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1764). Д.: Олена Григорівна N.

Згурський-Батрак Іван Леонтійович (1714 – 1777 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1764). Д.: Настасія Леонтіївна N (1726 – 1777 – ?).

Згурський-Батрак Петро Федорович (1754 – 1780 – ?) – з шляхетства, служив з 1771 р, значковий товариш Переяславського полку (1773.21.03 – 1780 – ?). Д.: Марія Петрівна Гребінка (1756 – 1780 – ?), донька бурмістра переяславського, сини Мойсей та Матвій.

Згурський-Батрак Тимофій Леонтійович (1733 – 1777 – ?) – отаман сотенний яготинський (1762–1764), значковий товариш Переяславського полку, возний сотенний яготинський. Д.: Ганна Федорівна Харченко.

Згурський-Батрак Федір Леонтійович (1725 – 1777 – ?) – значковий товариш (1764). Д.: Пелагея Іванівна N (1734 – 1777 – ?)

Зеленецький Петро – значковий товариш (? – 1762 – ?). Проживав у Великих Будищах. Військовий канцелярист (? – 1769 – ?). Городничий решетилівський (? – 1779). Коморник Полтавського повіту (1779), рекомендований в чин бунчукового товариша.

Зеленський Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1750 – ?), 1726 р. в гілянському поході. В с. Харківцях 1-ї полкової сотні мав житловий двір (1750).

Зеленський Василь – значний військовий товариш, якому гетьман Скоропадський надав універсал на с. Брусся на Полтавщині. Суддя полковий прилуцький (? – 1728 – ?).

- Зеленський Григорій** (? – ран. 1747) – отаман значкового товариства Прилуцького полку. 1 жовтня 1723 р. підписав Коломацькі чолобитні. Монастирищанський наказний сотник (1728). Д.: Ганна Іванівна N, в 1748 вдова.
- Зеленський Дмитро** Михайлович – син полковника брацлавського, якого він поминав в одному із монастирів. О.Лазаревський вважав: «вероятно, это был выходец с правого берега Днепра, так как никакого родства на левом берегу у него не видно». Його появу з Правобережжя засвідчують і латинські букви у його печатці. Мав герб «у щиті вежа, пробита стрілою, над щитом короноване забрало, з якого виходить рув, озброєна мечем, обабіч щита рослинний орнамент». Значний військовий товариш (? – 1689 – 1699 – ?), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви (1689). Полковник лубенський (? – 1700 – 1709).
- Зеленський Іван** Григорович (1748 – ?) – син сотенного хорунжого рашівського, службу розпочав з 1765 р., отаман сотенний, виконував обов'язки сотників рашівського і 1-ї Гадяцької сотні у кримському поході. Абшитований військовим товаришем (з 1784.1.04.), поручик у відставці (1788). Д.: Настасія Леонтіївна Біляк, донька полкового писаря.
- Зеленський Іван** Лаврінович (1717, м. Зіньків – ?) – син козачий. Навчався у КМА (1736). Значковий товариш Гадяцького полку на місце батька (1746 – 1750 – ?). З 1746 р. в догляді в Гадяцькому полку Бороховицьких маєтностей. Мав двір у Гадячі і підданого при хуторі с. Римарівці.
- Зеленський Лаврін** (? – 1695 – 1716 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку, мешканець зіньківський.
- Зеленський Лаврін** (1752 – ?) – службу розпочав з 14 квітня 1763 р., значковий товариш (з 16 серпня 1763), військовий товариш (з 7 червня 1779), прем'єр-майор у відставці (1788). Мав 6 підданих в одному місті. Д.: (1775) Домнікія Степанівна Салогуб, донька значкового товариша.
- Зеленський Михайло** – бунчуковий товариш (1743), проживав у с. Покошичах.
- Зеленський Опанас** – з старшинських дітей, значковий товариш (1720 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Переяславі.
- Зеленський Павло** Семенович (1733 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1746 р. в Лубенській полковій канцелярії. У 1752 р. перейшов на Січ, став товаришем Уманського куреня. У 1756 р. писар полковий у Гарді, 1757 р. – Самарської паланки. 23 грудня 1758 р. вийшов з Січі у Рашівку, отримавши рекомендації за підписом кошового отамана Григорія Федорова. Отаман с. Ручки (1759–1760). Крім нього на посаду рашівського сотника після смерті батька претендували військові канцеляристи Іван Ставицький та Іван Ситенський. У 1762 р. змушував козаків шинкувати йому горілку, порушуючи право шинкування. У 1767 р. підписав наказ шляхти Гадяцького повіту до Катерининської комісії. Був у кримському, задніпровському, на Дону і в битвах. Абшитований бунчуковий товариш (1783 – 1788 – ?). Мав 100 підданих у Гадяцькому повіті. Д.: Гафія NN, донька шляхтича. Вдова військового товариша Пантелеймона Івановича Бутовича.
- Зеленський Прокіп** Павлович (1762 – ?) – син сотника рашівського. Колезький канцелярист, возний Гадяцького повіту (1782). Військовий товариш (1782.29.06. – ?), поручик. Д.: Настасія NN.
- Зеленський Федір** (? – 1700 – ран. 1728) – шляхтич, прийшов у Чернігівський полк «через оженення». Одружився з вдовою роїською сотника Малика і йому у володіння перейшло с. Осняки, на яке отримав підтвердження від полковника Г.Самойловича (1686). Мав підтвердуючі універсали полковників на с. Осняки (Григорія Самойловича (1686.20.08.), Якова Лизогуба (1687.24.11.), Юхима Лизогуба (1700.22.12.). Осавул полковий чернігівський (? – 1694.07. – 1699.10. – ?). Значний полку Чернігівського товариш (1700). Д.: Марія NN, вдова Івана Миколайовича Рашевського.
- Зеневич Григорій** Данилович (1723 – 1772 – ?) – служив з 1731 р., з 1744 р. військовий канцелярист ГВК. Військовий товариш у Стародубському полку (1751.17.10. – 1768), був у турецькому, хотинському походах, при прикритті кордонів, будівництві мостів, в званні канцелярському при Генеральній канцелярії 7 років, і в інших відрядженнях по призначенню ГВК і полкової Стародубської канцелярії, чин отримав від гетьмана, знаходився у віддання Генеральної артилерії. 29 лютого 1768 р. абшитований бунчуковим товаришем. Мав маєтність в хут. Ушинському Новгородської сотні, три млини. Д.: Євдокія Яківна Карпека, донька бунчукового товариша. Мали синів Степана, Олександра і доньку Катерину.
- Зеневич Данило** Йосипович (? – ран. 1767) – значковий товариш Стародубського полку (1709.21.08. – 1758 – ?), асесор полкового суду стародубського (1732) організував передачу провіанту до київських магазинів (1737). Д.: Марія Григорівна Злотник, донька стародубського війта.
- Зеневич Йосип** Данилович – козак Новгород-Сіверської сотні (1688). Значковий товариш Стародубського полку (1709.21.08. – ?).
- Зеневич Михайло** (? – ран. 1767) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1752 – ?). На форпості любецькому (1737). Мав на р. Розсудівці млин, пуцу під Любечем, посполитих у с. Смолеговці Любецької сотні 4 двори (1740), там же двір житловий (1741). Д.: (з 1733) Параска Антінівна Максимович, донька бунчукового товариша.
- Зеневич Яків** Йосипович (? – 1706) – значковий товариш Стародубського полку. Загинув під Слуцьком.
- Зенкович Олексій** – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.
- Зеньковский Микола** (1711 – 1761 – ?) – служив козаком разом зі старшим братом Іваном у 1742 р., значковий товариш Чернігівського полку (18.11.1759 – 1761 – ?).
- Зимницький Василь** Павлович – навчався в латинських училищах, значковий товариш Ніжинського полку.

- Зимницький** Матвій Петрович (1717 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1776), возний у відставці (1787), мав 24 підданих у 1 містечку.
- Зимницький** Петро Павлович (? – 1700 – 1738) – син сотника веркіївського, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1738). У 1737 р. був у очаківському поході при волах. Д.: Ганна NN, в другому шлюбі за Іваном Павловичем Армашевським, сотником веркіївським.
- Зінкевич** Микола (1727 – 1763 – ?) – військовий товариш (1755 – 1763 – ?) в Ніжинському полку
- Зінович** Леонтій Мануйлович (? – 1767) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1760 – 1767).
- Зінович** Мануйло Йосипович – значковий товариш Стародубського полку (1709.21.08. – 1737 – ?), дорзця ропський (? – 1733 – 1737 –?). Мав житловий двір у с. Чорнотичах Волинської сотні. В травні 1725 р. отримав дозвіл на використання греблі і побудову млина на купленому ґрунті хутірця під с. Овчинець Мглинської сотні у дружини бунчукового товариша Григорія Жоравки. Д.: (1755) Зіновія Петрівна Демиденко (? – 1703 – 1761 – ран. 1768), донька сотника волинського. Вдова сотника волинського Карпа Петровича Леневи́ча (? – 1688 – 1734 – ?). Їх син Федір Мануйлович був канцеляристом ГВсуду, а одружився з вдовою попа новгородського Андрія Заруцького і жив у Глухові в суді генеральному по своїй справі з бунчуковий товариш Петром Валкевичем про спірні маєтності та угіддя.
- Зінович** Михайло Мануйлович (? – ран. 1784) – значковий товариш Стародубського полку (з 1745). Д.: Параска Антіївна Максимович, донька Максимовича і Олени Степанівни Отрохович.
- Зінович** Олександр Григорович – військовий канцелярист, військовий товариш Стародубського полку (з 1781.2.04). Д.: Марфа Василівна Рославець, донька бунчукового товариша.
- Зінович** Яків Йосипович (? – 1706) – значковий товариш Стародубського полку. Загинув під Слущком.
- Зінович-Фай** Андрій Андрійович (? – 1660 – 1737) – шляхтич, син козака ніжинського, разом з двоюрідним братом Йосипом перейшли в Новгород-Сіверський (? – 1684 – ?). Козак Новгород-сіверської сотні. Товариш Стародубського полку (1696). Купив ґрунти в Новгородському повіті: у с. Стахорщині 20 дворів з полями, сіножатями над р. Лосткою, вище Стахорського і нище Константієвого млинів під Стахорщиною над р. Молотечею, з млини на р. Молотечі: в Стахорщині, вище Стахорського млина, у с. Бугринівці, на р. Ломанці млин – вишняк, на р. Смячі у с. Смячі. 11 грудня 1696 р. отримав гетьманський універсал на маєтності, підтверджений універсалом Скоропадського 12 вересня 1709 р. 20 травня 1699 р. купив млин смячський у Івана Бистрицького. Значний військовий товариш (? – 1709 – ?). 16 липня 1714 р. уступив три плечи у с. Курень Пустинно-Рихлівському монастирю. 18 березня 1716 р. отримав гетьманський універсал з дозволом засипати греблю між власними його млинами Новим і Багриновським на р. Молотечі. 16 липня 1716 р. продав смячський млин Пустинно-Рихлівському монастирю. 2 листопада 1728 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на свої маєтності. Бунчуковий товариш (1723–1737). Мав у 1737 р. житловий двір у с. Стахорщина Шептаківської сотні. Помер у с. Стахорщина бездітним. Д.: Устина NN (? – ран. 1741), у 1-му шлюбі була заміжня за Марком Васильовичем Фаєм. Її племінником був бунчуковий товариш Биковський.
- Зінченко** Василь Силич – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш, мав у 1764 р. в Топальській сотні у с. Людковщині посполитих дворів 2.
- Зінченко** Григорій Степанович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.
- Зінченко** Дем'ян Степанович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії у поході.
- Зінченко** Євстрат – військовий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий і шинковий у м. Олишівці.
- Зінченко** Іван Васильович – син значкового товариша, значковий товариш (1768) Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.
- Зінченко** Леон Опанасович – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1751 – ?). У серпні 1731 р. всі брати отримали підтвердження на сл. Людковщина та інші ґрунти в полку.
- Зінченко** Опанас – покозачений шляхтич, за полковництва у Стародубі Даценка осадив на власних ґрунтах і володів до смерті с. Людковщину. Військовому товаришу і мешканцю стародубському Мазепа надав універсал 5 жовтня 1687 р. на послухенство людей на ним поселених ґрунтах, яким володіли його діти і онуки. 18 лютого 1690 р. отримав підтвердження попередніх надань стародубських полковників на с. Людковщину від полковника Михайла Миклашевського. 17 липня 1702 р. отримав універсал гетьмана Мазепа на його дві слобідки Людковщину і Шеломин.
- Зінченко** Осип Ничипорович – значковий товариш Стародубського полку.
- Зінченко** Роман Тимофійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.
- Зінченко** Сава (? – ран. 1761) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1742), військовий товариш за його служби (1742 – 1748 – ?). Надав позику до військового скарбу – 50 копійок (1743). 10 червня 1746 р. купив у вдови олишівського сотника Данила Шрамченка Марії п'ять на олишівському ринку за 75 карбованців.
- Зінченко** Сила Опанасович – значний товариш полку Стародубського (? – 1709 – 1716 – ?). 9 лютого 1709 р. в Ніжині отримав універсал гетьмана Скоропадського з підтвердженням слободи Людковщини з млином на р. Карні, сіножать Гречанську під Ону-

ковичами, «отчину» на болоті Ратові на вічність. 30 січня 1716 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на спірні з онуковськими мешканцями ґрунти, отримавши від них в заміну ліс Замішов.

Зінченко Стефан Силич – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1768 – ?), з братами мали у 1737 р. володіння у с. Людківщина 30 посполитих, з них 19 вийшли без звістки.

Зінченко Тимофій Силич – значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1768 – ?), з братами мали у Стародубі двір (1768), У 1735 р. супроводжував російських втікачів, абшитований значковий товариш, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха, мав у 1764 р. в Топальській сотні у с. Людковщині посполитих дворів 2.

Зінченко Яків Силич – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Зіньковський Андрій – військовий товариш (1779). Мешканець с. П'ятовська 1-ї полкової сотні Стародубського полку.

Зіньковський Олександр – військовий товариш (1779). Мешканець с. П'ятовська 1-ї полкової сотні Стародубського полку.

Златковський Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Н Василівна Лазаревич.

Златковський Василь Минич – військовий товариш (1787), мешканець стародубський. Д.: Єфросинія Михайлівна Яворська, донька полкового осавула. Мали сина Василя, доньок Тетяна і Мар'яну.

Златковський Дмитро Іванович – син абшитованого значкового товариша, службу розпочав з 17 березня 1772 р., значковий товариш Київського полку (з 1773 – 1779 – ?).

Златковський Іван (? – 1782 – ран. 1787) – шляхтич гербу «Топор». Значковий товариш Київського полку. Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?). Д.: Пелагея NN (1707 – 1788 – ?). Підданих не мав.

Златковський Самійло Іванович (1761 – ?) – службу розпочав з 1773 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1776), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Златковський-Бурий Клим (бл. 1701 – 1772 – ?) – службу розпочав у вересні 1720 р. козаком с. Ковалі Бакланської сотні. Хорунжий сотенний бакланський. Значковий товариш (1760 – 1766), абшитований військовий товариш (1766 – 1772 – ?). Д.: NNN, донька війта. Мали синів Петра і Федора.

Злотаржевський Петро – син решетилівського священника, військовий товариш Полтавського полку.

Злотаржевський Кирило – син решетилівського священника, військовий товариш Полтавського полку.

Злотковський Іван – військовий товариш Чернігівського полку (2-га половина XVIII ст.).

Злотнецький Андрій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?), мав житловий двір у с. Кукарях Любецької сотні.

Значко-Яворський Андрій Карпович (1748 – 1783 – ?) – службу розпочав 5 червня 1763 р. у гродському

суді, полковий канцелярист (з 1764.8.05.). Возний гродський (з 1768.20.08.), сотник 1-ї Лубенської сотні (з 1771.10.03.), одночасно бунчуковий товариш (з 1782). Був у поході під Бендерами та кримському, у битвах. Проживав у с. Біївці. Д.: Параска N Александрович (1761 – 1796 – ?), донька підкоморія.

Значко-Яворський Аполон Максимович (1762–1821) – син полкового осавула. Осавул сотенний в Лубенському полку (з 1776), значковий товариш Лубенського полку (з 1778.15.10.), вахмістр Лубенського карабінерського полку (з 1782), унтер-офіцер лейб-гвардії Ізмайловського полку (з 1785). Д.: Маріанна Андріївна Мартос (1791 – 1837 – ?).

Значко-Яворський Карпо Ілліч – шляхтич гербу «Косцеша», службу розпочав з 1726 р., значковий товариш Лубенського полку, у 1737 р. був полковим комісаром. Отаман городовий лубенський (1740–1753), сотник 1-ї полкової сотні (1753.27.11. – 1764.4.10.). Абшитований полковим осавулом через старість і стан здоров'я (1764 – 1771 – ?). Мав шинок, двір і 1 бездвірну хату у Лубнах. Батько Михайла Значко-Яворського, майбутнього ігумена Матронинського монастиря Мелхиседека (1716–1809).

Значко-Яворський Максим Карпович – шляхтич гербу «Косцеша». Навчався в КМА, значковий товариш Лубенського полку (з 1754.31.05.), військовий товариш Лубенського полку (з 1764.18.10.). Направлений у військовий похід (1769). Абшитований полковим осавулом (з 1774.18.09.). Бунчуковий товариш (з 1782). Д.: Маріанна Михайлівна Скаржинська, донька сотника 1-ї Лубенської сотні.

Значко-Яворський Микола Максимович – службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776.11.06. – 1786). Капрал лейб-гвардії Ізмайловського полку (з 1786). Д.: 1) N Степанівна Лясовська, донька отамана сотенного янишпольського. 2) Олександра Іванівна (Александрович ?).

Значко-Яворський Михайло Максимович (1762 – ран. 1835) – службу розпочав з 1 січня 1776 р. в Лубенському полку. Отаман сотенний (з 1777.1.05), значковий товариш (з 1778.3.11.), корнет (з 1785.28.06.). Д.: Євдокія Наумівна Дергун, дворянка.

Знойко Данило – шляхтич, мешканець вибельський, «заслужений у Війську Запорозькому товариш», у лютому 1660 р. отримав універсал Ю.Хмельницького збирати прибутки з млина на р. Снові під Седневом. 20 квітня 1705 р. гетьман Мазепа надав частину млина, який раніше належав Знойку військовому осавулу Івану Скоропадському.

Знойко Демид Данилович (1758 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1790). Разом з братом Павлом мав 36 підданих в Городницькому повіті.

Золотар Дмитро (1776) – син значкового товариша, службу розпочав з 1 березня 1772 р. значковим товаришем.

Золотар Федір – козак потоцький (? – 1741 – ?), у 1741 р. «показал, что имеет на той стороне Днепра на ретце Омельничку хутор з принадлежащими к нему сенокосами и полем пахатним, да по оной же ретце

гребля и став, занятие отцом его, деется тому более десяти годов». Значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?).

Золотар Яків – значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?).

Золотаревський Антін – службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку (1769 – 1775 – ?). Д.: NN Лубенець, донька жителя голтв'янського.

Золотаревський Василь – «сказка» 1763 р. засвідчила, що служив козаком у Запорозькій Січі, був у полоні в Кримській орді, після звільнення був у кримському, очаківському, дністровському і кримському походах і в Січі був війським осавулом. Потім служив у Лубенському полку. Звання військового товариша отримав від гетьмана (1755 – 1763 – ?).

Золотаревський Гаврило Павлович (1725 – ?) – службу розпочав в Гадяцькій полковій канцелярії 1753 р., полковий канцелярист (з 1754), значковий товариш Гадяцького полку (з 1758) за універсалом Розумовського, військовий товариш (з 1767) за патентом МК. Письмові справи, по ордеру полковій канцелярії справи у компанійських полках. Направлений у військовий похід (1769). Сотник вакансовий (з 1774), сотник 2-ї Комишненської сотні (1779 – 1780 – ?). Мав 5 підданих (1771). Д.: N Романівна Бобир, донька бунчукового товариша. Мав синів Григорія, Романа та Івана й доньок Марію, Ганну та Єфросинію (1780).

Золотаревський Михайло (1758 – ?) – син козака, службу розпочав з 5 листопада 1769 р., копіст (з 1771.19.10.), полковий канцелярист (з 1775.30.06.), значковий товариш Миргородського полку (1781.26.05. – 1783 – ?).

Золотаревський Олексій – значковий товариш Миргородського полку (1767).

Золотаревський Павло Антонович (бл. 1712 – 1780 – ?) – службу розпочав з 17 жовтня 1737 р. значковим товаришем, учасник походів 1737 і 1738 рр. був у кримському поході на Гайман-долині. Наказний сотник. З трьох кандидатур 30 листопада 1738 р. (крім нього значкові товариші Роман Марковський і Яків Махота) затверджений повним сотником комишненським (1738 – 1780 – ?). У 1751 р. займався ревізією у Миргородському полку. 14 лютого 1755 р. отримав дозвіл шинкувати горілку. В листопаді 1761 р. звільний від служб на форпостах. Д.: NNN (? – ран. 1780). Вдівець, два сини: Гаврило – сотник у другій Комишненській сотні і Прокіп – значковий товариш (1780).

Золотаревський Прокіп Васильович – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш (з 21 серпня 1775). Військовий товариш Гадяцького полку (1783). Д.: Уляна Прокопівна Чарнущка, донька військового канцеляриста. 7 травня 1783 р. помер його однорічний син Василь. Мав ще сина Петра та доньку Параску.

Золотаревський Федір – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Миргородського полку (1754 – 1774 – ?). Мав хутір при р. Курганці у Потоцькій сотні. Д.: N Остапівна Розсоха, донька значкового товариша. Мали доньку і сина.

Золотаревський Яків – службу розпочав з 1763 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1764). Мав хутір у Потоцькій сотні. Д.: NN Шепеленко, донька священика.

Золотаренко Василь – значковий товариш Лубенського полку (1762) в Роменській сотні.

Золотаренко Іван Ничипірович (? – 1609 – 1655) – у полковому товаристві Корсунського полку (? – 1649 – ?), полковник Ніжинського полку (? – 1652.07. – 1655.11. – ?). Наказний гетьман під час походу на Білорусію. «Золотаренка де козаки не любят», «напився п'янь, убил до смерти судью войскового Силуяна Мужиловского». Загинув від ран, отриманих під час штурму Старого Бихова. Тримав с. Липовий Ріг в Ніжинському полку.

Золотаренко-Кондратенко Герасим Федорович – значковий товариш.

Золотаренко-Кондратенко Захар Федорович – значковий товариш в нагороду за багаторічну службу батька.

Зорич Андрій Васильович (1746 – ?) – в службі з 1761 р. виборним козаком, значковий товариш Київського полку (1770 – 1779 – ?). В Олишівці мав 22 підсудків (1779). Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братом Семеном мали 28 підданих в Олишівці (1788). Д.: (1775) Катерина Федорівна Прутянул, донька військового товариша. Мали синів Якова, Івана.

Зорич Іван Васильович (1725 – ?) – службу розпочав з 1742 р., сотенний хорунжий олишівський (з 1759), значковий товариш Київського полку (з 1772), отаман сотенний олишівський (1773 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 10 підданих в Олишівці (1779), 76 підданих в Олишівці (1787), володіння в м. Олишівці і с. Хрещатому. Поручик у відставці. Д.: Марія NN (? – 1779 – ран. 1788), донька козака. Мали синів Кирила і Юхима, які навчалися писемності при сотенному Олишівському правлінні.

Зорич Петро (? – 1739) – син сотника бобровицького, служив у компанійських полках, значковий товариш Київського полку, сотник моровський (? – 1739). Д.: Євдокія Герасимівна N.

Зорич Юхим Іванович (1765 – 1790 – ?) – військовий товариш Київського полку.

Зоц Антін (? – ран. 1772) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку. Проживав у хуторі під м. Іваницею. Д.: Ганна Антінівна Прийма (? – 1757 – 1779 – ?).

Зоц Лука (? – 1710 – 1755 – ?) – козак можний ґрунтовий іваницький (1734), значковий товариш Прилуцького полку (1735 – 1747), абшитований у 1747 р.

Зоц Петро (? – ран. 1758) – у 1727 р. був кандидатом на посаду іваницького сотника, можний ґрунтовий козак іваницький (1730), виборний козак (1740), значковий товариш Прилуцького полку.

Зоценко Гаврило Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку на місце батька (1738 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Переяславі.

- Зощенко** Іван (? – ран. 1738) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?), 1726 р. в гілянському поході.
- Зражевський** Василь – військовий товариш.
- Зражевський** Григорій (1734 – ?) – товмач на Запорізькій Січі, отаман сотенний глиняський (з 1773), військовий товариш (з 1779, одночасно), абшитований полковий осавул (? – 1788 – 1790 – ?). У 1774 р. ГВС розглядав справу про захоплення його степу козаками Якимом і Семеном Тищенками. Мав 14 підданих у 1 місті і 1 хуторі Глиняського повіту. Д.: 1) (1780) Н Іванівна Бура, донька сотенного отамана. 2) (1788) Катерина Андріївна Варещак, донька священника.
- Зражевський** Данило Кирилович – син сотника батуринського і піхотного запорізького, сотник воронківський Переяславського полку (? – 1662 – ?), наказний полковник від Сомка, мабуть, переяславський. Захопив гармати у Богуславі, які були перевезені до Переяслава. Значковий товариш Прилуцького полку (1695), присутній в березні 1695 р. в Гельмязові як свідок при оформленні купчої сотника домонтівського Стефана Томари на млин значкового товариша Артема Щуровського на р. Супой в Гельмязові.
- Зражевський** Іван Леонтійович (? – 1730 – 1782 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1761 – 1783 – ?). Мешканець с. Обмочева. Д.: Уляна NN, донька козака.
- Зражевський** Йосип (1697 – 1751 – ?) – служив з 1725 р., бунчуковий товариш (1728 – 1751 – ?) в Чернігівському полку.
- Зражевський** Леонтій Онисимович – військовий товариш Ніжинського полку. Перейшов до Батурина з с. Мельни.
- Зражевський** Мартин Васильович – військовий товариш.
- Зражевський** Онисим Мартинович – шляхтич гербу «Долива» змінений, військовий товариш Ніжинського полку (1691).
- Зразинський** – військовий товариш та війт Стародубського магістрату. У 1764 р. мав у 2-й полковій сотні у с. Азарівці 18 дворів посполитих.
- Зуб (Зубов)** Захар (1750 – 1783 – ?) – син козака, службу розпочав з 15 січня 1767 р., полковий канцелярист (з 10 березня 1768), значковий товариш Миргородського полку (з 2 травня 1772). Мав маєтності у с. Тух і хуторі Бугові, в яких мав 23 підданих.
- Зуб** Григорій (1742/1746 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1790 – ?). Д.: Марія Н Тихонович, донька священника.
- Зуб** Сидір – значковий товариш Переяславського полку (1729), мешканець прохорівський.
- Зубенко** Іван – шляхтич гербу «Правдич», військовий товариш (1700).
- Зубенко** Яків (1748 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (1773 – 1783 – ?).
- Зуб-Золотаренко** Василь – значковий товариш (1762) у Роменській сотні.
- Зубко** Андрій – значковий товариш Ніжинського полку (1785).
- Зубко** Яким – значковий товариш Ніжинського полку (1729 – 1766 – ?), мешканець івангородський з рядових козаків, у 1751 р. при ревізії, мав двір житловий у Івангородці.
- Зубович** Олександр – військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Зубрицький** Андрій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1709 – 1726 – ?). Після Івана Красного за гетьманським універсалом від 1709 р. тримав у Мглинській сотні маєтність в д. Семаки, яке продав 1726 р. описній Почепівській волості графа Меншикова та різним власникам зокрема писарю генеральному Михайлу Турковському і у 1735 р. це вже їх володіння. Відмовився підписувати указ про вихід у похід через неможливість йти в нього через убогість. Мглинський городовий отаман (1726).
- Зубрицький** Дмитро Іванович – військовий товариш (1787). Д.: Н Данилівна Зінович.
- Зубрицький** Іван Андрійович – син значкового товариша, значковий товариш у Стародубському полку (1735 – 1758 – ?). У 1728 р. розглядалася справа про небажання козака Андрія Гудовича отримати від нього гроші і повернути йому універсали і «кріпості», які батько Івана передав Гудовичу у забезпечення займу у 100 карбованців і 12 осьмачок ржаного борошна. Мав у 1737 р. житловий двір у с. Семаках. Бунчуковий товариш
- Зубрицький** Федір Андрійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1738 – 1758 – ?). 1737 р. дав підписку про те, що знає про наказ виступити у похід до місця збору під Переяслав з усіма припасами під страхом смертної кари.
- Зубченко** Григорій – шляхтич, значковий товариш (? – 1733 – 1735 – ?), наказний сотник леплявський (1729). Д.: (з 1724) Феодосія Григорівна Тонкошкур (? – 1724 – 1734), донька сотника леплявського (? – 1721 – ?).
- Зуєвич** (Зуй) Іван (? – 1688 – 1731 – ?) – отаман городовий березанський (1717 – 1731). Значковий товариш товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?).
- Зуєвич** Андрій – служив з 1744 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1764.10.05 – 1777), мав в Березані 11 підданих. Одружений з донькою козака.
- Зуєвич** Григорій Іванович (1708 – 1767 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1731 – 1767 – ?). Мав двір житловий у Березані, житловий двір та шинок в с. Черевках Яготинської сотні. Д.: Єфросинія Яківна Пилипенко (1710 – 1766 – ?). У 1763 р. вона продала з дозволу сестер Андрію Безбородьку дідишні ґрунти у с. Ветово.
- Зуєвич** Олексій Іванович (1726 – 1766 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1764 – 1780 – ?). Д.: Христина Григорівна Н (1728 – 1766 – ?). Був одружений двічі. Мав сина Леонтія.
- Зуєвич** Яким – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір житловий у Березані (1750).
- Зуйка** Яків – значковий товариш Миргородського полку (1752), мав двір у Хоролі.

I

- Іваненко** N – возний 2-ї полкової сотні, військовий товариш (1779.27.06. – ?).
- Іваненко** Василь Григорович – син полковника переяславського, навчався в сухопутному шляхетському кадетському корпусі (1761), значковий товариш Переяславського полку (? – 1774 – 1775 – ?).
- Іваненко** Григорій – писар сотенний лубенський (? – 1739 – 1749), значковий товариш (1749 – 1767 – ?), в утриманні поліції в полковому місті Лубнах.
- Іваненко** Григорій Григорович (1719/1720 – 1790 – ?) – з шляхти, син полковника брацлавського. Розпочав службу військовим канцеляристом ГВК з червня 1739 р. За універсалом ГВК отримав звання бунчукового товариша (1741 – 1756 – ?). В квітні 1746 р. звинуватив баришівського сотника Григорія Лизакевича у привласненні грошей, зібраних мешканцями сотні на закупку волів. Показовою його багатства була купля двору колишнього полковника переяславського Мировича (у 1754 р. одну частину за 1200 карбованців, а у 1756 р. – за 1500). Чотири роки був за полковника переяславського (1766–1770). У 1768 р. звільнений з посади і викликаний до ГВС, обвинувачений у тортурах при допитах, потім поновлений. У 1769 р. був в хотинському поході, в якому поранений в руку. 5 травня 1770 р. став полковником переяславським. В битві під Кагулом поранений в ногу. 12 травня 1768 р. він, полковий суддя Дараган, осавул Пилипенко були тимчасово звільнені з посад і викликані до ГВС у звинуваченні у застосуванні тортур при допитах заарештованих. 14 липня 1772 р. купив у вдови баришівського сотника Григорія Лизакевича Христини Іванівни двір у Баришівці, хутір під с. Селичівкою та інші ґрунти за 500 карбованців. Водив полк у турецький похід. 7 вересня 1772 р. Іван Бахчевський направив листа Я.Сулімі про те, що Іваненко не приймав присягу при вступі на посаду, «в России родился или за отцем его прыведен сюда з Волощны, справится непочему». Мав у Яготинській сотні в хуторі посполитих підсусідків 2 двори на 3 хати убогих і 4 хати бездвірних, у с. Остролуччі Баришівської сотні двір житловий, посполитих 2 двори малоґрунтових, 76 дворів убогих на 100 хат, 2 бездвірних, двір житловий у с. Селищі, шинок в с. Рудницькому (1750). У 1774 р. мав 1186 душ підданих: в Єрківцях 1-ї полкової сотні 206, с. Комарові та інших місцях 2-ї полкової сотні, м. Переяславі – 7, при греблі Чирській – 17, в Стів'ягах – 3, с. Гостролуччя Баришівської сотні 385, в с. Селищі – 14, в с. Ковалівці Яготинської сотні, на ранг в сл. Богданівні 198 та в інших місцях. Д.: Ганна Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша, мали синів Андрія, Федора, Семена, Петра, Василя і Олександра.
- Іваненко** Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1738 – ?), був у кримському поході.
- Іваненко** Микола – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1747 – ?), присягнув у 1741 р., мав підсусідків у с. Тарандинці.
- Іваненко** Михайло – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р.
- Іваненко** Михайло – службу розпочав з 6 лютого 1771 р. в Лубенському полку, отаман сотенний (з 15 червня 1780), військовий товариш (з 1 січня 1784), поручик у відставці (з 1785.28.06.). Мешкав у с. Тарандинці. Д.: Єфросинія NN.
- Іваненко** Михайло Григорович (1722–1766) – син полковника брацлавського. Служив з 1747 р. військовий канцелярист ГВК, отримав чин бунчукового товариша за служби батька і старшого брата (21 січня 1749 – 1756 – ?), працював у Переяславській полковій рахунковій комісії (1763). Захопив землі козаків Баришівської сотні Маколуцько і Борисенко. 1753 р. скаржився на переяславського полкового осавула Михайла Лукашевича через зорання ґрунтів у його хуторах в Золотоніській і Кропивненській сотнях, знищенні шинку в одному з хуторів. Мав у с. Остролуччя Баришівської сотні 2 двори посполитих на 7 хат середньоґрунтових посполитих, 4 двори на 8 хат малоґрунтових, 79 дворів на 102 хати убогих, у Золотоніській сотні при хуторі 4 кінних та 4 піших підсусідків, 4 двори найманих людей; при хуторі над Росошкою 5 кінних і 10 піших підсусідків посполитих, мав у Кропивненській сотні при хуторі Лебединському 6 тяглих і 6 піших підсусідків (1750). Д.: Феодосія Костянтинівна Лисеневич (бл. 1730 – ?), донька бунчукового товариша.
- Іваненко** Олександр Григорович – син полковника переяславського, значковий товариш Переяславського полку (? – 1774 – 1775 – ?).
- Іваненко** Олександр Григорович – син полковника, навчався в Сухопутному шляхетському кадетському корпусі (1761). Службу розпочав з 1770 р. військовим канцеляристом, у 1772 р. отримав чин військового товариша, а у 1774 р. став 2-м осавулом полковим переяславським. Брав участь в турецькому поході. У 1782 р. був головою палати цивільного суду Київського намісництва, мав 350 дворів підданих в сл. Полуботківській Терехтемирівської сотні і 100 кріпаків в Рильському повіті.
- Іваненко** Омелян – значковий товариш Лубенського полку (1767).
- Іваненко** Павло (? – 1720 – 1741 – ран. 1745) – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Мав у Лубенській полковій сотні в с. Тарандинець у 1745 р. 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, 2 двори у с. Бісєвець, в сл. Гонцові 4 двори, в с. Духовій 2 тяглих та 2 піших двори підсусідків. Д.: Гафія N Слюз. Як удова мала хутір в Пириятинській сотні на 7 дворів (14 хат), в с. Духовій 1 двір підсусідків у 1747 р.
- Іваненко** Павло (? – ран. 1747) – значковий товариш, мав підсусідків у с. Духовому.
- Іваненко** Павло (1712 – 1782 – ?) – з козаків. Службу розпочав з 10 травня 1722 р., полковий канцелярист

- (з 1725), значковий товариш (з 1754), військовий товариш Лубенського полку (з 1772).
- Іваненко Петро** (1756 – ?) – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (1772–1773), значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака. Мали синів Дмитра, Андрія.
- Іваненко Степан Іванович** (1751 – 1790 – ?) – син наказного сріблянського сотника. Службу розпочав з 1764 р., отаман сотенний, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (з 1 січня 1785 р.). Мешкав у с. Васківцях. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: NNN, донька осавула сотенного.
- Іванина Петро** (1721 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Чернігівського полку (1762 – 1781 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака.
- Іваницький Семен** (1744 – 1783 – ?) – служив з 1769 р., військовий товариш Гадяцького полку (1773 – 1783 – ?), в походах не був.
- Іваницький-Василенко Федір** – шляхтич гербу «Іваницькі» змінений. Військовий товариш.
- Іваниченко Василь** – значковий товариш Полтавського полку під відомом полкової канцелярії у 1755 р., значковий товариш (1762), мав двір у Старих Санжарах.
- Іваниченко Олексій** – козак Старосанжарської сотні. Значковий товариш Полтавського полку (1734.05. – 1767 – ?). 29 вересня 1738 р. полковником Кочубеєм включений в «пятидесятне» число товариства значкового. Мав двір у Старих Санжарах.
- Іваниш Микола Іванович** – значковий товариш Прилуцького полку.
- Іванкевич** – значковий товариш Чернігівського полку.
- Іванов Гнат** – значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Іванов Григорій** – значковий товариш Полтавського полку 1755 р., мав двір у Полтаві.
- Іванов Григорій Іванович** (бл. 1736 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1788 – ?), не отримав російського чину (1788). Мав 6 підданих в Хоролі і 53 в хуторі при урочищі Лагодіному. Д.: Устина N Галаган, донька полкового осавула.
- Іванов Данило** – козак, значковий товариш Миргородського полку (1741–1752), мав підданих у Хорольській сотні.
- Іванов Дмитро** – значковий товариш Прилуцького полку, військовий товариш (1751).
- Іванов Карпо** – значковий товариш Миргородського полку (1741–1752), мав підданих у Хорольській сотні.
- Іванов Трохим** (1717 – 1790 – ?) – писар сотенний борзнянський (? – 1753 – 1758 – ?), абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1767 – 1788 – ?), мав 63 підданих в 2 селах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька козака.
- Іванович Матвій** – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав двір у с. Старій Рудні житловий.
- Іванович Самійло** – військовий товариш Домонтівської сотні Черкаського полку (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Іванченко Григорій** – значковий товариш Лубенського полку (1766).
- Іванченко Йосип** – значковий товариш в Носівській сотні Київського полку (1725).
- Іванченко Олексій** – козак Старосанжарської сотні, значковий товариш Полтавського полку (1734 – 1742 – ?).
- Іванчулченко Пилип** – товариш полку Полтавського (1665).
- Івасенко Григорій** – міщанин конотопський, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?).
- Івасенко Федір** – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Конотопі.
- Івасьонок Ничипір** – значковий товариш Стародубського полку (1723).
- Івасьонок Яків** – значковий товариш Стародубського полку (1723).
- Івахненко Іван** – з дворян. Службу розпочав з 15 квітня 1759 р., полковий канцелярист (з 1768.1.04.), значковий товариш (з 1768.15.01.), військовий товариш Лубенського полку (з 1782.25.04.).
- Івахненко Іван Омелянович** – службу розпочав з 1755 р., полковий канцелярист (? – 1762 – 1771), значковий товариш (1771 – 1780 – ?). Д.: N Василівна Божко, донька пирятинського козака.
- Івахненко Іван Павлович** – значковий товариш Миргородського полку. Військовий товариш.
- Івахненко Омелян** (1727 – ?) – з козаків, службу розпочав 10 січня 1747 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1762), військовий товариш Лубенського полку (1782), мешканець лубенський.
- Івахненко Павло** – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?), мешканець лубенський. Мав синів Івана, Пилипа, Гаврила. 1769 р. був вдома, а в поході у другій армії син його Іван.
- Івахненко Петро** (1712 – 1782 – ?) – з козаків. Службу розпочав 10 травня 1722 р., полковий канцелярист (з 1726.5.04.), значковий товариш (з 1741.31.10.), військовий товариш (1772 – 1782 – ?).
- Івашина Іван** (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Настасія NN, донька значкового товариша.
- Іващенко Дем'ян Данилович** (? – 1730 – 1783 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1767 – 1783 – ?). Мав у 10 хатах 41 підданого в сс. Нових Млинах і Пальчиках. Д.: Євдокія Павлівна Дроздовська, донька значкового товариша.
- Іващенко Петро Дем'янович** (? – ран. 1782) – син абшитованого військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.
- Іволга Микита Матвійович** – військовий товариш (1687) в Стародубському полку, житель туровський. 23 серпня 1687 р. отримав універсал Стародубського полковника Тимофія Олексійовича на батьківську сіножать над р. Туросою біля с. Туровськ.
- Ігнатов N** – значковий товариш, абшитований військовий товариш Миргородського полку (1776 – ?).

Ігнатович Назар – військовий товариш Миргородського полку (1782), мав 4 хати підданих.

Ігнатовський-Ясинський Федір (? – ран. 1747) – значковий товариш Прилуцького полку (1740), проживав у с. Липовці. Мав хутір під с. Товкачівкою (1732). Д.: Ганна Федорівна Н.

Ігнат'єв Гаврило (1719 – 1790 – ?) – службу розпочав 7 травня 1739 р., військовий товариш (з 1763.30.08.), абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 84 підданих в одному місті і двох селах Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія Федорівна Слива, донька сотенного отамана.

Ігнат'єв Іван – значковий товариш Лубенського полку (1747). Мав підсусідків у Лубнах, сс. Хорошках (1 двір), Черевках (1 двір і 7 хат), Вовчках, Олександрівці, у Лубнах двір житловий, хутір при урочищі Хорольські Колодязі (1747).

Ілейко Яків – значковий товариш Стародубського полку (1729). Д.: NNN, вдова Євстафія Тарасевича. З нею до роду Ілейків перейшла частина с. Валуїок.

Ілєнко Федір – походив з покозаченої шляхти, козацьку службу розпочав в лютому 1738 р. У 1756 р. став значковим товаришем, а 1767 р. – сотником канівським (1767.23.08. – 1777). В м. Канівцях і с. Мельниках мав 10 підданих і 3 служителів (1774). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали синів: Івана, військового товариша, Федора і Якова (у 1774 р. в службі в російській армії); Павла і Петра (у 1774 р. – навчались латині у Переяславській колегії). У 1777 р. Іван – військовий товариш, Федір в російській регулярній службі, Петро в суді генеральному канцеляристом, Павло в суді гродському Переяславському. У 1780 р. відомі ще два сина – Опанас і Йосип.

Ілєнов Павло – значковий товариш Лубенського полку (1769), у другій армії.

Ілїнич Іван – військовий товариш (1700).

Ілїнський Василь – значковий товариш Київського полку (? – 1762 – 1766 – ?), мав двір (9 підданих) у с. Оксанівці.

Ілїч Яків – значковий товариш Чернігівського полку (1731). У липні 1731 р. скаржився на родичів дружини за захоплення документів на володіння маєтком.

Ілляшевич Максим – військовий товариш Чернігівського полку (1689). У вересні 1689 р. отримав царську грамоту на с. Коровинці.

Ілляшевич Павло (1718 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1 липня 1733 р. писцем у Гадяцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (1734.1.07. – 1740), писар Гадяцького замку (1740–1742), значковий товариш (з 1741. 28.08.), писар Гадяцького гродського суду (з 1761. 2.10.). Мав двір у Гадячі. Рід внесений до 6 частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Н Карпека, донька бунчукового товариша.

Ілляшевський Н – писар сотенний уцтавицький, абшитований військовий товариш Миргородського полку (1777.16.01. – 1781 – ?). Володів хутором в Уцтавицькій сотні.

Ілляшенко Гаврило (? – 1690 – 1741 – ?) – 4 квітня 1706 р. купив у сотника кременчуцького острів Цер-

ковний. Входив до особистого курення полковника миргородського Данила Апостола, від якого 31 грудня 1710 р. отримав універсал на володіння половиною лісу в Довжку. Отаман стрілецький (1714), військовий товариш Миргородського полку (1716), сотник кременчуцький (? – 1719 – 1737). 29 січня 1716 р. купив у кременчуцького жителя Кирила Кажаненка острів над Дніпром і дубину з лозами. 22 лютого 1719 р. продав жителю кременчуцькому, стрільцю Яремі Плечку «часть стеник отбежской на Майзуровой вершине». У 1735 р. був хворий і в похід не ходив, а сотню водив його син Федір Гаврилович. У 1736 р. очолював сотню в кримському поході.

Ілляшенко Іван – значковий товариш (1763–1770).

Ілляшенко Максим Романович (? – 1649 – 1690 – ран. 1708) – козак с. Коровинець, сотник роменський (1669–1676). Через шлюб доньки Марії з племінником Івана Самойловича породичався з гетьманською родиною. Полковник лубенський (1676–1687). Мав перевіз і млин на Пириятинщині. Його змінив на Коломаку Григорій Гамалія. Брав участь у Чигиринських і Кримських походах. У 1689 р. отримав універсал на с. Коровинці. Значний військовий товариш (1689–1690). Його рід поминався в синодиках Києво-Микольської пустелі та Межигірського Спасо-Преображенського монастиря. Д.: NNN (? – ран. 1708).

Ілляшенко Марко – значковий товариш (1771), у 1779 р. – військовий товариш.

Ілляшенко Петро Степанович (1752 – ран. 1833) – син абшитованого бунчукового товариша, шляхтич, службу розпочав з 1 березня 1768 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Переяславського полку (з червня 1771 р.), сотник 2-ї полкової сотні (1772.08. – 1781). бунчуковий товариш (з листопада 1781 р. – 1787 – ?). Брав участь в турецькому і польському походах. Підданих не було і жив з батьком (1774). Мав підданих у сс. Войнинцях, Малій Каратулі (1787). Д.: (пізніше 1774) Ганна Павлівна Думитрашко-Райча (? – 1833 – ?), донька компанійського полковника.

Ілляшенко Степан Іванович (1709 – 1787 – ран. 1804) – службу розпочав з 1731 р. військовим канцеляристом. У 1737–1767 рр. – полковий хорунжий (9 червня 1740 р. отримав універсал на цей уряд). Тримав шинок в Переяславі. Абшитований бунчуковий товариш (1767 – 1787 – ?). У 1-й полковій сотні у с. Скопцях мав 40 підданих, 2-й полкової сотні с. Хоцьках – 45, Золотоніській хут. Згарському – 12 (1775). Д.: (з 1738) Марія Іванівна Добронизька (1716 – ?), донька сотника 1-ї полкової сотні. Його сини Степан (1749 – 1775 – ?) і Петро (1752 – ран. 1833) були сотниками другої полкової відповідно у 1770–1772 і 1772–1782 рр. Крім того, мали синів Григорія, Костянтина. Степан став капітаном (1775), а Костянтин – поручиком (1775) Охтирського гусарського полку.

Ілляшенко Федір (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1787). Мав підданих у Носівці. Д.: Марфа Іванівна Кропивка, донька значкового товариша.

Ілляшенко Федір Гаврилович – син сотника кременчуцького, службу розпочав з 1726 р., значковий то-

вариш Миргородського полку, сотник кременчуцький (1737–1747). Брав участь в поході на дніпровські форпости, потім на українську лінію, в кримських походах (1735, 1736). У 1739 р. він з сім'єю був звинувачений у зневазі і побитті квартируючої в Кременчуці дружини полковника Володимирського драгунського полку Параски Вірьовкіної. Бунчуковий товариш (? – 1752 – 1754 – ?). Мав у с. Тонконогівці Цибулівської сотні 40 підданих (1752), підданих в сс. Крукові, Білкіцьківці (1748).

Гляшенко Яків (? – 1727 – 1783 – ?) – значковий товариш (1756 – 1766), у 1774 р. – військовий товариш. Д.: Євдокія NN (1739 – 1779.1.01.).

Гляшенко Яків Гаврилович – значковий товариш Миргородського полку (? – 1747), сотник кременчуцький (1747 – 1750 – ?). 1757 р. бунчуковий товариш Петро Галецький захопив у нього хутір під м. Омельником.

Гленко Антін Федорович – у 1743 і 1746 рр. викупив у Степана Миклашевського і Григорія та Дем'яна Огієвських с. Зазирки і хутір Калашинівку. Козак Глухівської сотні (1766). У нього і його синів захопив два млини генеральний осавул Миклашевський. Значковий товариш Ніжинського полку.

Гленко Ісак Антонович – значковий товариш Ніжинського полку.

Гленко Кирило Ісакович – значковий товариш Ніжинського полку, мав у с. Морозівці 7 хат підданих (1781), 3 хати підданих в с. Камень Глухівської сотні.

Гленко Назар (? – ран. 1781) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Єфимія NN, жителька сл. Калашинівки, де мала дім з 4 кімнат, володіла греблею з млином, винокурнею в 3 котли, 2 дворами підданих (1781).

Глінов-Гленко Іван Федорович (1742 – 1786 – ?) – син сотника канівського, службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист (з березня 1764), військовий товариш (з 25.12.1765). З квітня 1767 р. до 1769 р. здійснював генеральний опис Переяславського полку. У 1770 р. – член слідчої комісії над сотником піщанським Жилою. 1778–1779 рр. був у військовому поході. Абшитований військовий товариш (1786) Д.: (з 1770) Ірина Павлівна Завойко (1746 – 1774 – ?), донька сотника ірклівського.

Гльніцький Гнат Михайлович – син сотника хмельівського. Службу розпочав з 1769 р. у Хмельівському сотенному правлінні, значковий товариш Лубенського полку (з 1779 р.), командир над Хмельівською сотнею. Абшитований значковий товариш (1788). Д.: Тетяна Яківна Балюра, донька козака-шляхтича Хмельівської сотні.

Гльченко Андрій Микитович (1722 – 1788 – ?) – службу розпочав з 10 березня 1736 р., писар сотенний (1736.11.11 – 1751), значковий товариш Лубенського полку (з 1751.15.01.), возний повітовий (з 1763.25.11.), полковий осавул (з 1766).

Гльченко Кирило Іванович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 7 підданих у 1 місті. Внесений до П

частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Варвара Степанівна Засульська, донька військового товариша.

Гльченко Яків (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 4 підданих у Олишівці. Д.: Марфа NN, донька козака.

Гльченков – отаман сотенний Миргородського полку (? – 1781), значковий товариш (1781.10.05. – ?).

Гмшеницький Іван Степанович – шляхтич гербу «Мсцишевські», військовий товариш (1675), протопоп лохвицький і лубенський (? – 1677 – ?). Його правнук Василь (1729 – ?) був священником у с. Локотках Кролевецького повіту.

Ісаєвич Михайло Ісайович (1726 – 1784 – ?) – син сотника баришівського, значковий товариш (1760–1784), наказний сотник яготинський (1759, 1760). Д.: Ганна Григорівна N (1735 – ?), донька священника.

Ісаєвич Пантелеймон Іванович (бл. 1754 – 1779 – ?) – з шляхетства, старший син полкового переяславського судді. Студент інфіми Переяславського колегіуму (1767). Службу розпочав 15 вересня 1769 р. полковим канцеляристом у Переяславському полку. Значковий товариш (з 1772.12.03.), військовий товариш (1778 – 1787 – ?). Проживав у с. Козинцях Терехтемирівської сотні, мав 3 підданих на хут. Максимівському (1787). Д.: (1777) Гафія Іванівна Дмитрашко-Райча (1758 – ?), донька бунчукового товариша. Мали сина Якова.

Ісаєвич Прокіп – значковий товариш Чернігівського полку (1732), мав 2 підсусідків в д. Кукарях Любецької сотні.

Ісаєнко Дмитро (1734 – ?) – службу розпочав 1751 р. в Переяславському полку, був у польському поході, військовий товариш (1781 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Чехівці.

Ісаєнко Іван (1759 – 1785 – ?) – служив з 1776 р., з 1777 р. полковий канцелярист, з 29 травня 1779 р. значковий товариш Переяславського полку.

Ісаєнко Степан – значковий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 4 двори підсусідків піших убогих.

Іскра Григорій Іванович – син сотника компанійського, значковий товариш.

Іскра Захар Юрійович (? – 1662 – ран. 1730) – полковник ЙКМ (1692–1699). У 1708 р. заарештований в Батурині разом з сином Климом за донос на Мазепу. Сотник погарський Стародубського полку (1709–1712), значний військовий товариш (1713), обозний полковий стародубський (1714–1721). У 1709 р. отримав гетьманський універсал на сс. Посудичі і Перегон. У 1722 р. маєтності у нього були відібрані.

Іскра Іван Іванович (? – 1640 – 1708.3.06.) – козак полтавський (1678), осавул полковий полтавський (1683), військовий товариш (1691), посланець гетьмана до Москви, полковник полтавський (1696–1700). І.Мазепа своє рішення аргументував тим, що відставник «с татары ссылатца было почал, и татар имел и принимал в присылках, у которых татар и

писмо нашли, писанное от него к некоторому аге, о чем старшина полковая, судья, обозной и иное знатное товариство свидетелство чинили, что не точию пересылался, но и подарки посылал, которые преступления помянутая старшина доносила господину гетьману, не хотя иметь его полковником». Значний військовий товариш (1700–1708). Втік до Красного Кута, а його дім у Полтаві зруйнували. Д.: Параска Федорівна Жученко, донька полтавського полковника.

Іскра Кузьма Іванович (? – ран. 1774) – син сотника компанійського Спочатку був старостою решетилівським (ран. 1743 р.), потім служником у полковника полтавського Василя Кочубея (? – 1743 – ?), значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Решетилівці, згодом став сотенним отаманом новосанжарським (? – 1762 – ?).

Іскра Федор Петрович – значний полку Полтавського товариш (його з чоловіком двоюрідної сестри Дем'яном дядько залишив навпіл батьківський ліс).

Іскра Яків Климович (1715/1721 – 1798) – його прапрадід Іван Якович, син гетьмана Остряниці і сам кандидат на гетьманство (1659) мав сина Юрія, який помер чи загинув у молодості. Син Юрія Захарій, відомий полковник козацький на Правобережжі (? – 1692 – 1699 – ?), перейшовши на Лівобережжя став сотником погарським (1709–1712), потім обозним полковим стародубським (1714–1721). Батько – полковий хорунжий Клим Захарович – після повернення з шведського полону став сотником у Терехтемирові, а згодом – знову полковим хорунжим. 10 січня 1708 р. отримав гетьманський універсал на с. Городище за збитки через шведську неволю, 4 жовтня 1709 р. – універсал на с. Грушів у Канівській сотні та став у Капустяній долині, 1 лютого 1716 р. отримав універсал на маєтності, у 1717 р. – на с. В'юнище. Після смерті батька в 1721 р., його мати 1730 р. вдруге вийшла заміж за капітана Переяславського гарнізону фон-Вальдека. Малолітній Яків виховувався в Борзні у тітки Олени, дружини компанійського полковника Карпа Часника. Службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1738–1751). 28 листопада 1751 р. став бунчуковим товаришем. Розпочинаючи з 1751 р. вів суперечки за ґрунти у с. В'юнищах з сотником терехтемирівським Савою Гриневичем. У 1752 р. отаман і козаки Терехтемирівської сотні скаржились на нього за привласнення сіножатей і рибних ловів. 7 листопада 1765 р. став підкоморієм Переяславського полку, а 11 жовтня 1779 р. отримав чин надвірного радника. Проживав у с. В'юнищах. Д.: 1) N Іванівна Добролизька, донька сотника 1-ї полкової. 2) NN Огронович, донька обозного полкового прилуцького (померла раніше 1772 р.), мали синів Андрія (1751 – ?), Захара (1753 – ?), Григорія (1757 – ?), Якова (1760 – ?), (два останні навчались у Переяславській колегії, два старші служили в Брянському полку сержантами з 1771 р.). 3) (з 1773) Єлизавета фон Бретшнейдер, донька коменданта переяславського.

Іскрицький Андрій Петрович (1738.1.07. – 1789.20.02.) – бунчуковий товариш (1774.4.04. – 1782.20.01.). Мав 15 дворів у с. Дрокові, 9 дворів підданих в с. Овчинець, 30 дворів в сл. Слище, 3 двори у с. Красному. Мешканець с. Дрокова Мглинської сотні – 300 підданих (1775). Д.: Марія Іванівна Забіла (? – 1800.7.02.).

Іскрицький Василь Михайлович (? – 1629 – 1696) – племінник Павла Тетері. Заслужений у Війську Запорізькому товариш (1659). Нобілітований 28 травня 1659 р. Мав у Переяславі як «отчизну», так і «дідизну». 5 травня 1659 р. разом з шляхтичем Пекулицьким і братом Кирилом отримав королівський привілей на сс. Ташань і Єрківці в Переяславському повіту до живота і другий привілей разом з братом на два млини в Переяславському старостві ленним правом. 24 червня 1676 р. продав за 1000 золотих 6 плеців у Переяславі під опіку Межигорського монастиря. Полковник димерський. Резидент королівський при гетьмані Мазепі. Ротмістр королівський. Д.: 1) Катерина N Вольська. 2) (1690) N Павлівна Герцик, донька полковника полтавського.

Іскрицький Криштоф Михайлович – племінник Павла Тетері. Заслужений у Війську Запорізькому товариш (1659). Нобілітований 28 травня 1659 р.

Іскрицький Петро Григорович (1704.21.12. – 1771.6.07., с. Новий Дроків) – навчався в КМА. Службу розпочав з 1721 р. військовим канцеляристом, бунчуковий товариш (1724/1732.29.12. – 1771) у Стародубському полку. Займався розмежуванням сіл і ґрунтів Почепської волості від Трубчевського і Брянського повітів (1763). Мав двір у с. Новому Дрокові, з його володіння у 1737 р. для відряджень взято 5 посполитих, мав у володінні у Мглинській сотні с. Овчинець 1 малоґрунтовий не тяглий, 1 убогий при городі, 1 безґрунтовий підсусідок, 1 житловий двір у с. Новому Дрокові (1737). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір з 1 хагою, в якій жило 2 найманих людей. Д.: (з 1731) Олена Григорівна Скорупа (? – 1760.14.04.), донька писаря полкового стародубського.

Іскрицький Яків (1720 – ?) – у «казці» 1756 р. вказав, що служив з 18 років з 1738 р. і був у походах серед старшинських дітей при полку Переяславському в хотинському поході, а в 1740–1751 рр. при ГВК на канцелярській посаді, 28 листопада 1751 р. отримав чин бунчукового товариша, у 1752 р. в слідчій комісії про втечу з переяславського острогу гайдамак, по донесенню сотника київського про образи від померлого генерал-губернатора Леонтієва, в 1754 р. у справі про скупівлю вільних дворів посполитських в Полтавському полку у м. Великих Будищах та в Лубенському полку, в 1754 р. в Переяславській полковій рахунковій комісії, у слідстві по донесенню козаків Яготинської сотні на сотника Лукомського, потім в полковій канцелярії у справі сотника Копцевича.

Іцев Григорій – шляхтич, значний військовий товариш (1669).

Іцков Григорій – військовий товариш (1783). В хут. Ржавці мав 7 підданих.

Й

Йосипов Григорій – зі старшинських дітей, значковий товариш (1721 – 1752 – ?). Брав участь у кримських походах (1735, 1738). Отаман городо-вий миргородський (? – 1741 – 1764 – ?). У 1751 р. звітував за комісарство по збору в сотнях недоїмок (грошей), мав приїжджий двір у Соро-

чинській сотні, хутір у 1-й полкової сотні. Абшитований сотник (1777). У 1777 р. підданих його і братів захопив возний Хорольської сотні Вишневецький.

Йота Павло – грек, значковий товариш Київського полку (1751).

К

Кабанченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?).

Каврайський Василь – військовий товариш в Стародубському повіті. Мав сина Степана (? – 1738 – 1779 – ?), отамана сотенного. Мешкали в с. П'яний Ріг Мглинського повіту.

Кадигроб Василь Тимофійович (1723, Ромни – 1784 – ран. 1787) – розпочав службу з 1736 р. сотенним роменським канцеляристом, військовим канцеляристом ГВК (з 1745), проживав у Сенчі Лубенського полку. Полковий хорунжий ніжинський (1761.31.12. – 1777.5.07.), обозний полковий ніжинський (1771.5.07. – 1782.14.11.). Абшитований бунчуковий товариш (1782 – 1784 – ?). Мав з (1781), 7 (1790) підданих в Ніжинському повіті. Д.: Катерина N Мантовна (бл. 1717 – 1790 – ?), донька грека. Мали сина Дмитра, доньок Лизавету і Настасію.

Кадигроб Кузьма (1718 – ?) – козак роменський (1762), абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 60 підданих в одному місті і двох хуторах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ірина NN, донька козака.

Кадигроб Олексій – значковий товариш Полтавського полку.

Кадян Іван – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776 – 1780 – ?). У с. Чаплинці Чорнуської сотні мав 10 підданих. Д.: N Семенівна Галаган, донька підпоручика.

Кадян Іван Нестерович (1761 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 65 підданих в 2 селах і 1 хуторі. Д.: Катерина Максимівна Худолій, донька значкового товариша.

Кадян Нестор Павлович (1717, Чорнухи, підварок Ковалів – ?) – служив з 1744 р. в званні військового канцеляриста (1744–1751), був полковим комісаром, збирав у скарб військовий індуктові і евектові гроші, доправляв комісарські гроші, описував посполитих Биківської волості. Звання військового товариша отримав від гетьмана (1751 – 1764 – ?). У 1763 р. в догляді вільних посполитих в Прилуцькому полку. Д.: Олена Опанасівна N (1729 – ?).

Кадян Павло Несторович (1751/1755 – ?) – з дворян. Службу розпочав 6 травня 1765 р., колезький канцелярист (з 5 травня 1769 р.), військовий товариш Лубенського полку (1778.7.04. – 1790 – ?). Мав 68

підданих у 1 селі і 1 хуторі Лохвицького повіту (1790), разом з трьома братами володів 26 хатами підданих (1782).

Кадян Петро – військовий товариш Лубенського полку (1769), житель ковалівський. Його мати Катерина (1721 – 1783 – ?) – вдова бунчукового товариша.

Казанович-Ярославський Василь (? – ран. 1779) – військовий товариш (1738), мав двір житловий і двір шинковий у с. Андріївці Кролевецької сотні. Бунчуковий товариш (1741–1748), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, з ним син Петро Казанович. Мав двір і 2 шинки в Кролевецькій сотні.

Казанський Андрій – шляхтич гербу «Лук» змінений. Військовий товариш (1674).

Казничевський N – козак Іваницької сотні, абшитований значковим товаришем Прилуцького полку (з 1766).

Каїстра Андрій – військовий товариш Лубенського полку, мешканець лохвицький (1678).

Калатура Гаврило Степанович (1748 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1764), сотник веприцький (1769.10.03. – 1784). Абшитований сотник (1788). Мав 16 підданих у Веприку, 20 хат у Зінківському повіті (1782), 139 підданих в Гадяцькому повіті (1790). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1780) Ірина NN, донька польського шляхтича.

Калатура Кирило Степанович (1740 – ?) – службу розпочав з 10.11.1754 р. при полковій гадяцькій канцелярії полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1762.20.10.), військовий товариш Гадяцького полку (з 1765.20.12.) за патентом МК. З 1762 по 1765 р. у ГВК, 1765 р. в комісії по генеральній ревізії в Гадяцькому полку. Направлений у військовий похід (1769). Сотник 2-ї Опішнянської сотні (1772.8.03. – 1782). Абшитований сотник (1788). Мав 16 підданих в Зінкові. Д.: Тетяна Іванівна Конолова, донька військового товариша. Дітей не мали.

Калатура Степан (1710 – 1763 – ран. 1790) – службу розпочав з 1724 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1760). Полковий осавул. Д.: Уляна NN, за нею і Кирилом Степановичем Калатурою 16 підданих. Мали доньку Ганну, заміжно за титулярним радником Петром Круковським (1790).

- Калачинський** Дмитро Васильович (? – 1688 – 1732 – ?) – сотник великобудиський (? – 1712 – ?). У 1718 р. був в царичанському поході, а у 1722 р. на Ладозькому каналі. Бунчуковий товариш у Полтавському полку (1732). Мав 16 підданих у с. Тахтаулові (1718). Його рідний брат був господарем двору у племінника Мазепи Войнаровського. Д.: Гафія Іванівна Черняк, донька полковника полтавського.
- Калениченко** N – полковий канцелярист миргородський (? – 1777), абшитований значковий товариш (1777.16.01. – ?).
- Калениченко** Андрій Богданович – військовий товариш Миргородського полку (1709).
- Калениченко** Кирик – значковий товариш Лубенського полку (1735), після кримського походу, в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів. Мешканець роменський.
- Калениченко** Опанас (? – ран. 1788) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1752 – 1762 – ?), проживав у Ромнах, абшитований сотник. Д.: Настасія NN (1737 – ?), мала 40 підданих в 2 хуторах.
- Калениченко** Роман (1730 – ?) – службу розпочав з 1746 р. в Роменському сотенному правлінні. Значковий товариш Лубенського полку (1752.30.06. – 1762 – ?), проживав у Ромнах. Абшитований сотник (1788), мав 36 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: Дарія NN, донька шляхтича.
- Калениченко** Хома Романович (1759 – ?) – службу розпочав 1 червня 1772 р., військовий товариш Лубенського полку (з 1 травня 1782).
- Каленовський** Захар – значковий товариш Ніжинського полку (1735–1741), мав двір у Кролевіці, підсусідків у Кролевецькій сотні (6 хат), у 1735 р. збирав провіант в полку Гадяцькому, у 1737–1738 рр. закупував коней, абшитований значковий товариш 1748 р.
- Каленовський** Ничипір – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку.
- Калин** Степан Григорович – підканцелярист полковий гадяцький (з 1737), полковий комісар (1737, 1742, 1743, 1752, 1753), значковий товариш (з 1757.1.09.), почмейстр гадяцький (1765.1.09. – 1772 – ?). Його рідні рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнані дворянським і внесені до II частини родовідної книги. Д.: Настасія Іванівна Кузьменко, донька козака 1-ї Гадяцької сотні.
- Калиновський** Григорій Григорович (1764 – ?) – служив з 1774 р., в званні військового товариша в Стародубському полку з 1783 р., в поході не був, бажав перейти на цивільну службу.
- Калиновський** Григорій Федорович (1747 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1756 р., військовий товариш в Стародубському полку (1777 – 1787 – ?), в походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Мав дім в три покої в Стародубі, там же 2 підданих. Д.: Олена Семенівна Коменко, донька військового товариша.
- Калиновський** Захар – значковий товариш Ніжинського полку. Тестамент 1747 р.
- Калиш** Василь – військовий товариш (1787), мав підданих у с. Загородище Городиського повіту.
- Калмаз** Онуфрій – з запорожців, значковий товариш (? – 1740 – 1753). Мав 2 житлових двори у Голтві (1741). Абшитований значковим товаришем у 1753 р. Сотник кам'янський (1754).
- Калуський** Семен – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).
- Кальніболоцький** Петро – писар сотенний старосанжарський (? – 1741 – 1751 – ?), правив сотнею старосанжарською (1741), значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1762 – ?). Володів двором у Старих Санжарах. Мав сина Якова.
- Кальницький** Тихін – шляхтич, козак дворянської корогви миргородського полковника (1722), отаман городовий сорочинський (? – 1730 – ?), 1-й хорунжий полковий миргородський (? – 1735 – 1738), 2-й осавул полковий миргородський (1738 – 1752 – ?). Мав хутір під с. Аврамівкою в Хорольській сотні. Козак сотні Цибулівської Харко Василенко продав йому 23 квітня 1749 р. хутір, в якому останній мав 28 підданих (1752). Проживав у Сорочинцях (1738).
- Кальницький** Трохим – син козака, значковий товариш Чернігівського полку (1746.19.03. – 1751 – ?), мав житловий двір у м. Березному.
- Кальницький-Паниця** Роман – отаман с. Вовчок Снітинської сотні, значковий товариш Лубенського полку (1733 – 1769 – ?) за служби батька отамана лубенського. У 1735 р. видав з Лубенського полку порції в Царичанці. У 1736 р. полковий зборщик, у 1737 р. був при звіті за відправку грошей у полковій канцелярії. Учасник кримського походу (1738), присягнув у 1741 р. Дозорця індуктового збору в Лубенському і Миргородському полку (1751). Мав підсусідків у сс. П'ятигорець, Безоточі, 10 сімей у с. Вовчку. Проживав у с. Вовчку Снітинської сотні, де мав шинок. Мав у 1740 р. у 2-й полковій сотні в д. Пятигорці 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, двір житловий у Лубнах, в якому жила його матір (1745). Мав у полковій сотні Лубенського полку в д. Пятигорці 2 піших двори підсусідків козацьких. 2 двори у с. Березоточ, у с. Вовчки 1 двір тяглий та 8 піших під сусідських. Через слабкість здоров'я і що верхи їздити не може знаходився в присутстві по Костянтинівському сотенному правлінні (1769).
- Кальнобродський** N – значковий товариш Миргородського полку.
- Кальнобродський** Гаврило (1756 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780). За ним з братом Остапом 9 підданих чоловічої статі.
- Кальнобродський** Остап (1755 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р., полковий канцелярист (з 1771), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.09.).
- Кальченко** Козьма (1733 – ?) – з шляхти, службу розпочав з 1765.8.05, значковий товариш Миргородського полку (з 1768.15.05).

- Каложний** Іван – хорунжий сотенний куземинський (1767–1775), абшитований значковий товариш (1775 – 1790 – ?). Д.: Марфа NN, донька козака.
- Каложний** Остап Васильович – син полкового осавула полтавського. Значний військовий товариш (1721).
- Кам'янецький** Іван Остапович (1732 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав з 2 червня 1758 р., полковий канцелярист по призначенню Гадяцької полкової канцелярії (з 1758.29.09.), військовий товариш (з 1766.6.07.) за патентом МК. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Євдокія NN (? – 1788 – ?), після смерті чоловіка проживала сама (дітей не було). Мала 17 підданих у Гадячі.
- Каменецький-Скачковський** Данило Васильович (1741 – ?) – службу розпочав з 1765 р. полковим канцеляристом, писар сотенний любецький Чернігівського полку (1766 – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака. Мали дітей Семена, Катерину, Олену.
- Каменецький-Скачковський** Михайло Максимович – службу розпочав з 1770 р., військовий товариш Чернігівського полку (1785 – 1790 – ?).
- Каменецький-Скачковський** Федір Васильович (бл. 1735 – ?) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний синявський Чернігівського полку (з 1764). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 2 підсусідків в м. Березному (1773). Д.: Гафія Опанасівна Котляр, донька березнинського козака-шляхтича.
- Камєньський** Микола (1716 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (1757 – 1766 – ?).
- Камєньський** Яків – значковий товариш Переяславського полку (? – 1743 – 1767 – ?), найближчий родич Ф.Черушинського.
- Камінський** Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Мешканець кролевецький, де мав 1 дім в 4 покої (1781), 1 хату підсусідків у с. Андріївці.
- Камінський** Корній Олексійович – військовий товариш в Ніжинському полку (1781), мешкав у Кролевіці, де мав один дім в три покої. Мав 52 підданих в с. Андріївці (1787). Д.: Уляна NN, донька бунчукового товариша. Мали синів Карпа, Івана, Івана, Федора, Андрона, доньок Катерину і Степаниду.
- Камінський** Микола (1716 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Ніжинського полк, військовий товариш (з 1757)
- Камскін** Мартин – значний військовий товариш (1682). Мешкав у Почепській сотні Стародубського полку. 11 липня 1682 р. отримав охоронний універсал від стародубського полковника Тимофія Олексійовича.
- Кандиба** Андрій Костянтинович – знатний товариш полку Миргородського (1707). Сотник миргородський (1713–1715).
- Кандиба** Андронік (Андрій) Федорович (? – 1730.05.) – син полковника корсунського, військовий товариш (1698), конотопський сотник (1698–1707), полковник корсунський (1708–1709), богуславський полковник (1709). За доносом корсунського сотника Павла Ждановича «заподозрен в єдинодумстві» з Мазепою і 1710 р. був поселений в Москві, де залишався до 1715 р., коли був відпущений на батьківщину без права займати уряди. Знатний товариш малоросійського війська (1719), знатний бунчуковий товариш (1724). Командир над бунчуковими товаришами в гиялянському поході (1725–1728). Другий генеральний суддя (1729). У 1729–1730 рр. знаходився при гетьмані в Москві, де і помер. Д.: Домникія Яківна Лизогуб (? – 1749), донька полковника чернігівського.
- Кандиба** Василь Андроникович (? – 1726 – 1736 – ран. 1749) – бунчуковий товариш 1736 – 1737 р., жив у Конотопі.
- Кандиба** Данило Андроникович (1708–1780) – син полковника корсунського, службу розпочав з 1733 р., бунчуковий товариш (1736–1761), був в команді князя Рєпніна (1739). Абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Жив у Конотопі, у 1743 р. мав 74 двори підданих, 12 мучних кол, позика у військовий скарб – 6 карбованців, власний двір і шинок. Д.: Н Юрїївна фон-Вейсбах, донька генерал-майора, управляючого з 1739 р. володіннями імператриці Ганни Петрівни у Малоросії.
- Кандиба** Петро Семенович (? – 1757) – син сотника піщанського, значковий товариш Переяславського полку (1741–1746), військовий товариш за служби прадіда, діда, батька і його самого (28.03.1746 – 1750), сотник піщанський (1750–1757). Мав шинок, 2 кінних і 3 піших підсусідків у Піщаній, при його хуторі було 4 двори найманих людей, у сотні Гельм'язівській при хуторі палац та 3 піших підсусідки (1750). Д.: (1751) Ганна Ісаївна Ісаєвич (? – 1728 – 1775 – ?), донька сотника баришівського. Мала у м. Піщаній 18 підданих, в хуторі при містечку 17 (1775).
- Кандиба** Федір – запорізький козак, значковий товариш Яготинської сотні Переяславського полку (з 1765), сотник яготинський (з 1773.29.06). Володів 5 підданими в Яготині і 11 в хут. Іржавки Яготинської сотні (1775). Д.: Ганна Давидівна Павлова, донька значкового товариша.
- Кандиба** Федір (? – 1639 – бл. 1700) – покозачений шляхтич. У 1666 р. за службу в війську запорізькому отримав від короля Яна-Казимира грамоту на млин на р. Росі біля м. Корсуня. Полковник корсунський (1669–1672, 1675). Перейшов на Лівобережжя. Значний військовий товариш (1679), сотник конотопський (1681 – 1689), ніжинський полковий обозний (1698 – 1700).
- Каневецький** Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Каневський** Іван (? – ран. 1790) – значковий товариш. Д.: Марія NN, мешкала в с. Липовій Долині Глинського повіту.
- Каневський** Кузьма – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Каневський Федір (1707 – 1761 – ран. 1784) – служив виборним козаком в Гадацькому полку з 1731 р., з 1733 р. в званні значкового товариша. Призначений полковником Грабянкою, будучи в польському поході. Виконував доручення в різних командах, у 1733, 1734 та 1735 рр. був у походах. В Польщі був головним «малоросійським квартирмейстром». У 1736 р. був в кримському поході, 1739 р. – на українській лінії. У 1743, 1744, 1746 та 1747 р. був полковим комісаром по збору провіанту і фуражу. У 1756–1759 рр. посилався від полкової канцелярії в різні сотні щоб прискорити виконання полкових наказів. 1754 р. трапилась пожежа і збитки не дозволяли продовжувати службу, та й на прожиття засобів не вистачало, тому попросив відпустку для купецьких справ. Будучи в Криму, отримав від колишнього сотника курїнського Лубенського полку Івана Стефанова секретні листи і передав їх генерал-лейтенанту Глібову. Потрапив у полон до татар, але відкупився. У 1755 р. його відправляли з листом до буджацького сераскер-султана, виконував інші секретні доручення. У 1759 р. просив через старість, хвороби (зламав ногу), звільнити від виконання служб і постоїв і нагородити військовим рангом. Універсал Грабянки на значкового товариша згорів під час пожежі. Д.: Марія NN (? – 1784 – ?).

Каневський-Оболонський Іван Якимович – службу розпочав полковим канцеляристом переяславським (з 1752.15.05.), військовий канцелярист ГВК (з 1756.12.), переяславський полковий писар (з 1764.04.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1775.27.03.). Близьким родичем йому по батькові був Леонтій Петрович Базилевич. 7 вересня 1772 р. Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Каневський не приймав присягу при вступі на посаду. Колезький асесор (з 1780.13.12.), надвірний радник (з 1783.15.09.). Мав підданих у Золотоніському і Переяславському повітах у сс. Келеберді, Лепляві, Красіонівці, Комарівці, Войтівцях, Грачанівці, Згарі, хут. Декачівці і Вітрівці – 105 душ (1783). Д.: (1766) Настасія Федорівна Заньковська, донька бригадира.

Каневський-Оболонський Андрій Васильович – бунчуковий товариш (1737–1747 р. Мав житловий і шинковий двори, 12 дворів підсусідків у с. Фастовець Івангородської сотні. Військовий товариш (1752–1760). Мав володіння у с. Крисках і при хут. Жаровському, володів млином на р. Головеньці під с. Крисками Понорницької сотні.

Каневський-Оболонський Андрій Васильович – син сотника сосницького Чернігівського полку, військовий товариш (? – 1738 – 1762 – ?). Мав двір у с. Криски житловий (1741), приїзджий двір у с. Розлетах, в Крисках 3 двори підсусідків (1743), у Понорницькій сотні при хуторі 2 двори підсусідків, приїзджий двір у с. Крисках, у Сосниці 2 підсусідських дворів (1747). Крім цих володінь мав маєтність і при хуторі Жаровському (2 хати), володів млином на р. Головеньці під с. Крисками (2 хати) (1760). 26 серпня 1762 р. продав садибу в Сосниці сотнику Филімону Шафонському.

Каневський-Оболонський Василь Васильович – 25 січня 1718 р. отримав гетьманський універсал на с. Купчич, яке належало його батькові. У жовтні 1718 р. був відправлений кур'єром з провізією на о. Аланд. У лютому 1727 р. він з посади астраханського пошмейстра був призначений чернігівським полковим суддею. Протягом 1728–1732 рр. позивався значковим товаришем Костянтином Лисеневичем за спадщину брата дружини Єфросинії Івана Синдаровського. В ході цих розборок Каневський захопив у Лисеневича ґрунти і не виплатив боргу. У 1732 р. за «злочин» Василя відправили в заслання, з якого він повернувся лише за імператорським указом від 31 липня 1734 р. Бунчуковий товариш (1737), мав двір у Батурині в якому він сам жив. Д.: (1727) Єфросинія Миколаївна Синдаровська (? – 1760 – ран. 1766), донька чернігівського протопопа. В першому шлюбі була за Олексієм Олексійовичем Туранським, сином генерального судді. Протягом 1732–1733 рр. вела суперечку за сінокіс із полковим суддею Іваном Мокрієвичем, а у 1760 р. – за землі з чернігівським протопопом Максимовичем.

Каневський-Оболонський Василь Іванович (? – 1679 – 1715) – значний військовий товариш (1709), сотник сосницький (1715), 25 лютого 1709 р. отримав гетьманський універсал на млин і ґрунти в с. Крисках. Д.: Настасія Іванівна Мануйлович (? – 1700 – 1732 – ?). 14 січня 1729 р. отримала гетьманський універсал на хутір в Івангородській сотні.

Каневський-Оболонський Григорій Лукич (? – 1700 – ран. 1752.3.02.) – значний військовий товариш (1735), осавул полковий переяславський (1735–1752), проживав в с. Дем'янцях. Під Переясловом на Великій Греблі мав млин в 3 кола. Д.: 1) Н Яківна Рустанович, донька полкового судді. 2) (з 1749) Євдокія Василівна N, в першому шлюбі за військовим товаришем Леонтієм Васильовичем Максимовичем. Вела суперечку разом з сином від першого шлюбу військовим канцеляристом Іваном Максимовичем за спадщину другого чоловіка з його братом полковим хорунжим Михайлом Лукашевичем (1752–1755).

Каневський-Оболонський Данило Дем'янович (? – ран. 1758) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1738 – 1750 – ?). Мав підсусідків і житловий двір у Сосниці (1738), приїзджий двір у с. Крисках Понорницької сотні (1747), в Понорницькій сотні при хуторі мав 3 двори підсусідків, у с. Купчичі 11 дворів посполитих, 1 двір служителів (1750), шинок у с. Фастовець (1737).

Каневський-Оболонський Дем'ян Дем'янович (1742 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1767), прем'єр-майор (1780). Д.: Надія Олександрівна Якубович, донька генерал-майора.

Каневський-Оболонський Лука Якимович (1758 – 1812 – ?) – син полкового писаря переяславського, в службі з 15 червня 1772 р., спочатку значковим товаришем при Переяславській полковій канцелярії, потім став колезьким канцеляристом у Генеральному суді (з жовтня 1775), військовим товаришем (з 12 грудня 1778). У 1781 р. – бунчуковий товариш, у

1784 р. – колезький асесор. Д.: Марія Семенівна Катеринич.

Каневський-Оболонський Петро Васильович (1728 – 1790 – ?) – син чернігівського полкового судді, військовий канцелярист (1750), військовий товариш (з 27 лютого 1750), полковий осавул надвірної корогви (з 1760), абшитований бунчуковий товариш (з 1774). Мав 374 підданих в 3 селах, 1 «деревне» і 1 хуторі в Городницькому повіті. Д.: Настасія NN (?–1776 – ран. 1786). Мали п'ять синів і чотирьох доньок.

Каневський-Оболонський Петро Якович (1745 – ран. 1786) – військовий товариш Чернігівського полку (з 1771), полковий осавул (з 1779). Д.: Катерина Данилівна N (1754 – 1790 – ?), мала 460 підданих у Борзнянському повіті (1787).

Каневський-Оболонський Степан Васильович (1731 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1748 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 1761), Чернігівський повітовий земський писар (з 1764.22.05.), абшитований бунчуковий товариш (з 1774.7.07./5.10.). Мав 391 підданих в 2 селах (Городницького повіту сс. Петровій Слободі і Старій Удні). Д.: Феодосія Антінівна Булавка, донька бунчукового товариша. Мали двох синів і двох доньок.

Каневський-Оболонський Федір Андрійович – службу розпочав з 1763 р., сотенний отаман Понорницької сотні (1772 – 1782), військовий товариш Чернігівського полку (з 1782.19.06.), абшитований полковий осавул (з 1784.30.03.). Мав 27 підданих у сс. Фастовцях і Крисках. Д.: Дарія Олексіївна Печерська, донька сотенного осавула.

Каневський-Оболонський Яків Васильович (1709 – 1763 – ран. 1766) – син сотника сосницького, службу розпочав канцеляристом ГВК (з 1725), військовий товариш (з квітня 1731). У 1739 р. привернув 33 козаки у Прохорівській сотні Ніжинського полку в своє підданство і захопив їх ґрунти. В цьому ж році звинуватив прохорівського сотника Семена Григоровича в обтяженні загальнонародними податками його посполитих с. Сиволож. Бунчуковий товариш (з 1746.15.04.). Проживав в Сосниці, де мав 19 дворів підданих (1741), 20 підсусідків у Сосницькій сотні, житловий двір у Сосниці (1743), житловий двір і шинок у Сосниці з найманими людьми, приїздкий двір у с. Малому Усті Сосницької сотні, в Сосниці 7, у с. Лавах 1 підсусідських дворів. Володів посполитими у с. Сиволожі Прохорівської сотні 21 хатою, 23 хатами підсусідків на куплених ним ґрунтах та 15 хатами служителів, двома приїзджими і шинковим дворами у с. Сиволожі (1747), в Сосниці 4 підсусідськими дворами та 15 служителів (1750). Володів млином на сосницькій греблі на р. Убеді. Д.: (1753) Ірина Григорівна Кулябка, донька бунчукового товариша.

Канівець Василь (1739 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1758 р. в Прилуцькій полковій канцелярії, обраний возним Журавської сотні (з 1768), абшитований військовий товариш (з 8 лютого 1781 р.). В Журавці мав 44 підданих (1782), 100 підданих у 1 місті в Прилуцькому повіті (1788). Д.: Настасія Андріївна Куриленко, донька значкового товариша.

Канівець Василь Федорович (1748 – 1781 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: Ганна NN. Проживала у м. Журавка.

Канівець Ничипір (? – 1740) – значковий товариш у Журавській сотні Прилуцького полку.

Канівець Семен – значковий товариш (1759) у Прилуках.

Канівець Федір Ничипорович – значковий товариш (1725 – 1765). Мав 4 посполитих у м. Журавці. Абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1765.16.09. – 1772 – ?). Д.: Ганна Іванівна Білецька, донька значкового товариша.

Капинос Іван – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700), мав пасинка Феська Юхимовича, який теж був військовим товаришем (1700).

Капітаненко Степан – лавник Полтавського магістрату, військовий товариш Полтавського полку (1779).

Каплуновський (Каплонський) Степан (? – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку з 1766 р.

Капля Карпо – значковий товариш.

Капля Федір – був одним із найбагатших міщан прилуцьких. В реєстрі 1729 р. стоїть третім після Мануйла Канівця. В цьому ж році серед міщан фіксуються Герасим і Остап Каплі. Був сборщиком полковим прилуцьким (1731). Значковий товариш Прилуцького полку (1743 – 1758 – ?). Полковий відкупщик. Мав хутір під Прилуками (1732). Продовжував активні торговельні операції і у 1748 р. ГВК вимушена була стягувати з нього і лохвицького купця Івана Касяновича 3771 карбованців 32 копійки на користь їх кредиторів: російських купців Петра Клубокова і Василя Коробова, польських – Самійла Дегтяревича, Германа Ботвинки, Якова Карабанця, Петра Сухозагніта, грецьких – Статія Іванова, Стефана Кромиди, Юрія Дмитрієва, Івана Карамалієва. В липні 1749 р. прилуцький міщанин Микола Соломаха стягнув з нього судовий штраф. У 1754 р. з нього ГВК стягувало недоїмки за 1746–1748 рр. Мав 4 посполитих у с. Рудавці полкової сотні.

Капніст Ананій Васильович (? – ран. 1802) – син полковника миргородського, бунчуковий товариш Миргородського полку. Його донька Олександра володіла двома хуторами поблизу с. Ламані Омельницької сотні (1764).

Капніст Данило Васильович (? – ран. 1759) – син полковника миргородського, навчався в КМА. Бунчуковий товариш Миргородського полку (1746.24.09. – 1751 – ?). У 1751 р. його кандидатуру було висунуто на посаду полковника миргородського, але призначення не відбулось внаслідок протиріч його батька з гетьманом.

Капустенко-Шкурат Йосип (1729 – 1788 – ?) – «з древне предков Шкуратов». Службу розпочав з 1752 р. козаком, абшитований значковим товаришем Прилуцького полку. Мав 9 підданих на хуторі Пустирці (1782), у 1787 р. – 28 підданих у 1 хуторі. Д.: Настасія Іванівна Древаця, донька сотенного отамана.

Капустянський Константій (1732 – 1767 – ?) – син священика, військовий товариш, служив з 23 травня 1766 р., значковий товариш Гадяцького полку

- згідно указу МК, з 13 жовтня 1766 р. військовий товариш згідно указу МК.
- Карагод** Григорій Васильович – шляхтич, значковий товариш Чернігівського полку (1781), житель с. Бужанки.
- Каракаш** Кирило (? – ран. 1774) – значковий товариш (? – 1749), сотник Уцтавицький (1749 – 1764 – ?). Мав хутір поблизу Уцтавиці. Племінник Василя Капніста. 1751 р. на зміну білоцерківському сотнику командирований на лінію. Д.: Ганна NN (? – 1779 – ?), проживала в Устивиці.
- Каранда** Йосип Михайлович (1764 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Марина Іванівна Городиська, донька титулярного радника.
- Каранда** Михайло Овсійович (1705/1710 – ?) – служив з 1737 р., був у походах очаківському і хотинському і комісіях. Значковий товариш Чернігівського полку. З 1755 р. хворів, 19 вересня 1761 р. пішов у відставку у званні абшитованого військовий товариш (1761 – 1774 – ?). У 1774 р. абшитований значковий товариш Іван Мороз захопив його млин. Мав житловий двір в м. Березні, 2 шинкових двори.
- Каранда** Овсій – козак березненський, отримав за службу у 1740 р. чин значкового товариша в Чернігівському полку. Потім хворів і за нього служив син Михайло серед значкових товаришів.
- Каранда** Юхим – міщанин, козак Березненської сотні, значковий товариш Чернігівського полку (1740.3.07. – 1751 – ?). Володів у Березненській сотні 2 шинковими і 1 житловим дворами (1743).
- Каранджа** Овсій – шляхтич, військовий товариш (1693). Висланий полковником переяславським Мировичем, щоб вручити корогву Бубнівської сотні.
- Карасевич** Леонтій (? – ран. 1747) – козак монастирищанський. Підполковник Новотроїцького полку Шнак захопив у нього двір з будівлями і садом. Значковий товариш Прилуцького полку Д.: Ганна Юрїївна N (? – 1747 – ?).
- Карасевич** Павло Левкович (? – 1700 – 1732 – ?) – онук і син сотника монастирищанського, сотник наказний монастирищанський (1725, 1727), значковий товариш Прилуцького полку (? – 1731 – 1732 – ?). У 1731 р. мав 39 підсусідків і 13 дворів. Був найбільшим власником у Монастирищанській сотні.
- Карасевський** Олексій (1752 – ?) – з чиновничих дітей. Службу розпочав 2 квітня 1780 р. військовим товаришем в Лубенському полку.
- Карасенко** Павло – значковий товариш Прилуцького полку, вільними голосами обраний наказним сотником монастирищанським (1728). За ревізією 1728 р. у с. Грабів 12 хат підсусідків належали Андрію Горленку, Павлу Карасю і «попадді Суханській». За ревізією 1731 р. тіж підсусідки показані в кількості 10 хат, з них 4 – «попа Петра Суханського» і 6 – значкового Павла Карася, при чому додано, що підсусідки «на куплених их землях поселены».
- Карбовський** N – значковий товариш Київського полку (1787).
- Кардашевський** Григорій – козак, служив з 1762 р., з 1763 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1773 – 1780 – ?). Мав у с. Войтівці 4 підданих. Одружений з донькою козака, потім священика, мали синів Івана та Михайла.
- Каревський** (?) Григорій – служив з 1739 р., писар сотенний, значковий товариш Стародубського полку (1760 – 1781 – ?). Був в поході у 1757 р.
- Карлицький** Нестор Васильович (бл. 1692 – 1756 – ран. 1763) – компанієць (1738), абшитований значковий товариш Переяславського полку (? – 1746 – 1756 – ?). Мав володіння у с. Слободці, двір житловий у сл. Томарівці Бубнівської сотні. Д.: Уляна Денисівна Деркач (бл. 1688 – 1746 – ?), донька сотника бубнівського.
- Карлицький** СамВїло Нестерович (1741 – ?) – син абшитованого значкового товариша, значковий товариш (1763), возний бубнівський (1765–1766), житель с. Слобідки Бубнівської.
- Карловський** Іван – військовий товариш Ніжинського полку. Його донька Марфа була дружиною Гаврила Денисовича Залеського (1747 – ?) і мешкала у с. Мітченках.
- Кармаз** Захар (1759 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Кармаз** Іван Григорович (1768 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Кармаз** Онуфрій – значковий товариш Миргородського полку (? – 1741 – 1752 – ?).
- Кармаз** Пилип Григорович (1766 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780).
- Карнаух** Костянтин Мартинович – отаман городовий новгородський (? – 1679.07. – ?), сотник новгородський (1680.26.05. – 1685.09. – ?), (1691.07., нак.), отаман городовий новгородський (? – 1690.07. – 1694.08. – ?). Значний військовий товариш (? – 1698 – ?).
- Карнович** Андрій Григорович – значковий товариш Стародубського полку (1759–1784), військовий товариш. За ним у с. Мала Деремєнка 13 підданих. Д.: Софія Іванівна Зубрицька, донька значкового товариша.
- Карнович** Андрій Лукич – службу розпочав з 1748 р., значковий товариш Стародубського полку (1749–1769), у другій армії в поході. Абшитований значковий товариш (1769.10.08. – 1772 – ?). Д.: Катерина Іванівна Семека, донька возного земського стародубського. Мали синів Тимофія і Максима, доньок Марфу і Ганну.
- Карнович** Антін Петрович – нащадок шляхетської родини з угорського міста Карнова. Військовий товариш і мешканець почепський (1677), писар сотенний почепський (1678–1696), значний військовий товариш (? – 1690), отаман городовий почепський (? – 1690.03. – 1691.07. – ?), (? – 1694.12. – ?), (1695.06. – ран. 1695.10.), наказний сотник почепський (1693), значний військовий товариш (? – 1704 – ?). Отримав універсали Мазепи (1694) і Скоропадського (1709) на сл. Мала Черешка. Отаман городовий почепський. Військовий товариш.

- Карнович** Василь Леонович – значковий товариш Стародубського полку.
- Карнович** Григорій Терентійови (? – ран. 1778) – син отамана сотенного, значковий товариш. Д.: (1747) NNN.
- Карнович** Григорій Юхимович – абшитований значковий товариш (1746 – 1753).
- Карнович** Данило Трохимович (? – 1723 – 1746 – ?) – син значкового товариша, козак почепський (1733), значковий товариш Стародубського полку (1746).
- Карнович** Іван Данилович – значковий товариш Стародубського полку (1766 – 1778 – ?). Д.: Євдокія Миколаївна Карнович, донька виборного козака. Мали синів Павла, доньку Олену.
- Карнович** Йосип Карпович (1714 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Карнович** Леон Антонович (? – ран. 1744) – бурмістр почепський (1715), знатний товариш Почепської сотні (1723), значковий товариш Стародубського полку.
- Карнович** Павло Трохимович (? – 1723 – ран. 1756) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.
- Карнович** Степан Григорович – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш Стародубського полку (1770 – 1787 – ?), був у турецькому поході у другій армії (1771 – 1777 – ?). За ним у с. Мала Деремєнка 7 підданих. Д.: Грина Іванівна Оршава-Ораговська, донька значкового товариша.
- Карнович** Терентій – отаман сотенний, військовий товариш.
- Карнович** Трохим – значковий товариш Стародубського полку (1769), був у другій армії в поході.
- Карнович** Юхим Антонович – військовий товариш (1689), «зацний» в Почепі (1711), отаман городовий почепський (? – 1723 – 1735.07. – ?).
- Карпаткос** N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Сорочинській сотні.
- Карпаткос** Андрій (1754 – ?) – службу розпочав з 1764 р., військовий товариш (з 1774), абшитований бунчуковим товаришем Миргородського полку у 1785 р.
- Карпека** Данило Семенович (? – 1692 – 1729 – ?) – значний товариш (1712), знатний військовий товариш (1722), бунчуковий товариш (1725–1729), брав участь у гілянському поході. Мав чисельні майнові суперечки. Д.: Параска Іванівна N, онука київського полковника Григорія Карповича Коровки-Вольського (1690).
- Карпека** Дмитро Степанович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1752 р., бунчуковий товариш (1768.2.01.), секретар при Малоросійській Колегії (1769–1771), колезький асесор (з 1772).
- Карпека** Іван Данилович – син бунчукового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1783). Проживав у хуторі поблизу с. Ображіївці. Д.: NNN (? – ран. 1783). Мали сина Якова, доньок Гафію, Марію, Марину.
- Карпека** Максим Якович (1733 – ?) – син бунчукового товариша, служив з 1746 р., звання отримав за службу померлого батька. Військовий товариш в Ніжинському полку (1754 – 1781 – ?), мав 23 підданого в Глухівському і Батуринському повітах. Д.: Ганна Костянтинівна Острозька, донька бунчукового товариша. Діти у 1777 р.: Іван (1757 – ?) – військовий канцелярист, Катерина (1756 – ?), Євдокія (1758 – ?), Мотря (1761 – ?). Жили у с. Уську Янпольської сотні.
- Карпека** Матвій Данилович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1741–1764). Склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку (1741). 15 березня 1764 р. звільнений з служби.
- Карпека** Семен Данилович (? – 1783) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1751), патент не пред'явив, жив у Ніжинському полку.
- Карпека** Семен Семенович – син глухівського городового отамана, бунчуковий товариш (1725–1728), осавул генеральної військової артилерії (1733), бунчуковий товариш (1744). Д.: (1732) Домна Опанасівна Єсимонтовська, донька стародубського полкового обозного (1728 – 1736).
- Карпека** Степан Семенович – син глухівського городового отамана, бунчуковий товариш (1725–1755), був в гілянському, іжорському, очаківському, дністрянських походах та під Дербентом. Д.: Ганна NN (? – 1751 – ?).
- Карпека** Федір Семенович (? – ран. 1732) – син глухівського городового отамана, військовий товариш (1722), бунчуковий товариш (1725–1730), був в гілянському поході. Д.: N Олександрівна Лефорович (? – 1730), донька вїта.
- Карпека** Яків Семенович – син глухівського городового отамана, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1748 – ?). Мав у 1737 р. маєтність в Новгородській сотні в сл. Боровичі 2 посполитих малоґрунтових, 3 убогих, 6 дуже убогих; у с. Кривоносівці 1 двір підсусідків, всього за Карпекою 15 дворів. Жив у Ніжинському полку, позика у військовий скарб – 60 коп., у 1748 р. мав двір у с. Уска Янпольської сотні. Д.: N Луківна Жоравка, донька полковника стародубського.
- Карпенко** Григорій (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 11 підданих у 1 хуторі в Зінківському повіті. Д.: Марина NN, донька значкового товариша.
- Карпенко** Кіндрат – шляхтич, значковий товариш (1772).
- Карпенко** Максим Семенович – військовий товариш Чернігівського полку (1788). Житель с. Радичева. Д.: Меланія NN, донька козака.
- Карпенко** Михайло – отаман сотенний (1781), володів хутором в Хорольській сотні, значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Карпенко** Михайло – сотник старосанжарський (ран. 1713), козак кінний старосанжарський (1718). Протягом 1725–1729 рр. мав суперечки із значковим товаришем Іваном Віблیم. Козак старосанжарський, мав ґрунт лісовий з рибними ловлями і пасікою (1731), хутір біля великого болота на кучугурі (1732). Наказний сотник старосанжарський, бунчуковий товариш у Полтавському полку.

- Карпенко** Павло – значковий товариш Ніжинського полку.
- Карпенський** Петро Іванович (1724 – ран. 1789) – син священника ніжинського, студент КМА (1740 – ?), військовий товариш Ніжинського полку, священник с. Красного Конопотської сотні.
- Карпенський** Степан Степанович (1742 – ?) – син протопopa прилуцького, службу розпочав в червні 1760 р. в ГВК, секретар Канцелярії Малоросійського скарбу (1769–1782). Полковий писар (1772.11.12.), бунчуковий товариш (з 1779), колезький асесор (з 1781), надвірний радник (з 1785). Д.: Меланія Федорівна Псьол (? – ран. 1809).
- Карпич** Іван (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 25 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Олександра N Минецька, донька військового канцеляриста. Мали синів Павла, Федора, Івана.
- Карпич** Петро – син козака. Значковий товариш Прилуцького полку (1715 – 1740 – ?). Мав хутір під с. Рудівкою (1732). Проживав у Прилуках.
- Карпич** Федір – козак, у 1727 р. ГВС розглядав справу про захоплення у нього хутора у с. Турівці бунчуковим товаришем Федором Маркевичем. Значковий товариш Прилуцького полку (1732). Проживав у Прилуках.
- Карпов** Прокіп (1741 – 1783 – ?) – служив з 1769 р., з 1770 р. сотенний хорунжий, значковий товариш Переяславського полку (10 травня 1782 – 1783 – ?).
- Карпович** Леон – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні.
- Карповський** Денис Іванович – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Пелагея Денисівна N, донька шляхтича
- Каргашевський** Захар Іванович – син священника, онук шляхтича, який вийшов у Гетьманщину з Речі Посполитої. Депутат, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1782 – 1787 – ?), мав 34 підданих у м. Батурині, с. Мітченках, хуторі Ципкіні за Сеймом. Д.: Ірина NN, донька священника. Мали синів Івана, Григорія, Володимира, доньок Олену і Марфу.
- Католей** Василь (? – ран. 1784) – значковий товариш. Д.: Уляна Євстафіївна Шрамченко (? – 1755 – 1790 – ?), донька значкового товариша, володіла у с. Плоскому підданими 26/33 (1783), 50 (1787), 59 (1790).
- Католей** Іван (1729 – ?) – військовий товариш. У 1759 р. призначений комісаром Київського полку на місце отамана бобровицького Рубана. Абшитований військовий товариш (? – 1765 – 1788 – ?). Мав 39 підданих в Мрині. У 1765 р. наніс побої та заарештував козака Мринської сотні грека Юрієва, якого лише цього року записали в козаки. Володів у містечку Мрині 39 підданими (1787).
- Католей** Михайло – закінчив КМА, службу розпочав з 1761 р., військовий товариш Київського полку (1780). Д.: NNN, донька козака Козелецької сотні.
- Католей** Пантелеймон Юрійович (? – ран. 1784) – вийшов з Македонії, значковий товариш Ніжинського полку (1763). У с. Плоскому на р. Остер купив 12 селянських дворів. Д.: N Федорівна Тарасович (? – 1755 – 1787 – ?), донька сотника мринського.
- Катрич** Іван – військовий товариш Київського полку (1772). Д.: N Яківна Шаула, донька бунчукового товариша. Сини Іван, Павло, Федір.
- Кахна** Данило – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – ?).
- Кахначевський** Федір – військовий товариш (1790). Мав 9 підданих в Роменському повіті. Д.: Марія Андріївна Петровська, донька значкового товариша.
- Каценко** N – козак м. Сорочинець, абшитований значковим товаришем Миргородського полку (1777.01. – ?).
- Качурев** Герасим – військовий товариш (1790). Підданих не мав, мешкав у Роменському повіті.
- Кашпуровський** Семен (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 9 підданих у 1 місті в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Романівна Калениченко, донька сотника.
- Квасенко** Михайло – осавул сотенний, значковий товариш Чернігівського полку (1779).
- Квачевський** Федір (1739 – ?) – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1766.3.08. – 1775 – ?), священник (1788). Д.: Марина NN, донька значкового товариша.
- Квітницький** N – осавул сотенний лукомський Лубенського полку (? – 1776), абшитований значковим товаришем (з 1776.31.10.).
- Квітницький** Гнат – військовий товариш, вийшов з Правобережжя у Стародубський полк.
- Квітницький** Дмитро Гнатович – військовий товариш, дяк. Його син Федір і онук Григорій (1742 – ?) були військовими канцеляристами, останній мав 5 підданих у с. Шептаках (1787).
- Кеба** Іван – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781), житель с. Курень.
- Кеда** Іван Андрійович – абшитований значковий товариш (1777 – 1783 – ?). Мешкав у с. Камінь. Мав 11 підданих. Д.: Тетяна NN, донька козака. Мали доньок Євдокія і Пелагея.
- Кедрина** Степан – службу розпочав у Київській полковій канцелярії, у 1763–1768 рр. був у Бобровицькому сотенному правлінні, полковий канцелярист (з 1768), старший полковий канцелярист (з 1771), військовий товариш (1774 – 1776 – ?). Д.: NNN, донька козака.
- Кеза** Максим (1749 – ?) – службу розпочав 1766 р. полковим канцеляристом, писар сотенний полкової сотні (1777 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена N Рознятовська, донька священника.
- Келеберда** Григорій (? – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку з 1766 р.
- Келеберда** Іван – названий батьком Василя Висоцького і дядьком Стефана. Міщанин полтавський, купець. Військовий товариш Полтавського полку (? – 1756 – ?). Війт полтавський.

- Келеберда** Іван Андрійович (1723 – 1763 – ?) – син козака можливого кременчуцького, службу розпочав з 1736 р., значковий товариш (1741 – 1763 – ?). Старший над косарями, супроводжував турецького посла, двічі знищував сарану у Хорольській сотні і омельницькому степу, боровся з гайдамаками, розслідував зловживання управителя мастностей бунчукового товариша Оболонського, був командиром над командою на фортифікаційних роботах у Новій Сербії, організував пошук садових дерев для садів гетьмана. У 1774 р. був вдівцем і дітей не мав.
- Келеберда** Йосип Дем'янович (1700 – 1761 – ?) – служив з 1730 р. будучи в званні міщанському. Козак з 1740 р. У 1746 р. від ГВК отримав чин військового товариша у Полтавському полку «за служби його в різних нарадах отправление також за содержание на от купе Полтавського полку зборов надлежащих в скарб войсковой и за варение и постачание в канцелярію Главной Артиллерии и фортификацій селітри». Мав двір у Полтаві.
- Келеберда** Стефан (Висоцький) (1716 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1730 р. Був при Полтавській полковій канцелярії, виконував різні доручення. З початком турецької війни 1735 р. збирав провіант у Царичанський магазин в сотнях Великобудиській та Решетилівській. У 1746 р. жалуваний від ГВК військовим канцеляристом. У 1751 р. пожалуваний гетьманом в чин військового товариша Полтавського полку. В універсалі на чин військового товариша згадувався його прадід Карпо Висоцький, шляхтич, який вийшов з Польщі, осів у Полтавському полку і служив козацьку службу. З 1751 р. управитель Почеповської гетьманської волості.
- Келеберда** Федір – значковий товариш (1742).
- Келембет** Гаврило (? – 1690 – 1740 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1732 – 1740 – ?), мав три підсусідки.
- Келембет** Іван Гаврилович – значковий товариш Прилуцького полку (1721 – 1751 – ?). Успадкував частину мастків судді Лубенського полку Андрія Яковлева.
- Келембет** Ілля Федорович – значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1751 – ?), у 1739 р. був у поході на лінії.
- Келембет** Кирило Федорович – значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1751 – ?). У 1748 р. його побив на українській лінії командир команди гадяцький полковий хорунжий Петро Клецунов.
- Келембет** Леонтій Гаврилович (? – 1711 – 1779 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1721 – 1768). Через старість абшитований сотником (7 грудня 1768 – 1779 – ?). Д.: Параска Тимофіївна Помазан, донька козака.
- Келембет** Михайло Леонтійович (1751 – 1779 – ран. 1788) – син сотника, значковий товариш Прилуцького полку (1773.6.11. – 1774 – ?). Мав 18 підданих в м. Монастирищі. Д.: Варвара NN (1756 – ?), донька козака.
- Келембет** Михайло Леонтійович (1751 – 1782 – бл. 1783) – син абшитованого сотника. Значковий товариш (з 1773). Абшитований військовий товариш (1782). Шляхтич (1782), мав у Ніжинському повіті
- 20 підданих (м. Монастирище). Д.: Варвара NN (1756 – ?), донька козака.
- Келембет** Федір – військовий товариш Прилуцького полку.
- Келембет** Федір – значковий товариш.
- Келембовський** Федір – значковий товариш Гадяцького полку 1738 р., жив у м. Лютецьці. Мав синів Іллю і Кирила.
- Кидрицький** Радко Михайлович – військовий товариш (1700).
- Кидрицький** Юрій Михайлович – військовий товариш (1700).
- Кизимович** Стефан Герасимович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (? – 1687.19.04. – 1689 – ?).
- Кизя** Григорій Антонович (? – 1720 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1730 р., хорунжий сотенний миргородський (1735–1751). Значковий товариш (25 травня 1772 р. – 1775 – ?). Д.: Наталія Климівна Лобода, донька козака миргородського.
- Кизя** Іван Григорович – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Миргородського полку (1772.25.05. – 1781 – ?), володів хутором в 1-й полковій сотні. Д.: NNN, донька священника.
- Килич** Опанас – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Полтавського полку.
- Кимбарович** Марко Маркович (? – 1632 – ран. 1669) – полковник наказний ніжинський (1662), посланець В.Золотаренка до царя. Отаман городовий глухівський (ран. 1663), товариш полку Ніжинського (1663). 21 вересня 1663 р. у таборі під Лубнами гетьман Брюховецький взяв його під свою протекцію. Військовий товариш (? – 1665 – 1666 – ?). 1 серпня 1665 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від податків його млина, побудованого за власний кошт, на р. Березі в одне коло і одну ступу. Стверджене ще одним гетьманським універсалом від 13 січня 1666 р. с. Берези, надане російським царем. Ігнатович підтвердив також йому с. Березу на р. Березі. В 1667 р. спорудив Успенську церкву у с. Березі. Д.: Гафія Юхимівна N, 9 березня 1669 р. отримала універсал на с. Березу і млин побудований її чоловіком. В чернецтві Агафія, ігуменія Глухівського монастиря (? – 1671 – ?). В поминальнику її роду згадані Марко, Ганна, Фотинія, Євдокія, Роман, Дем'ян, Максим.
- Кирей** Степан (1752 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.8.03.).
- Кириєнко** Максим (? – 1685 – 1706 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку, отаман сосницький. 7 липня 1706 р. купив у Василя Андрійовича Дорошенка млин, двір і землі між сс. Волинкою і Лавами.
- Кириков** Йосип – значковий товариш Миргородського полку (1741–1752), жив у Омельницькій сотні в Манжелівці.
- Кириленко** Ілля – значковий товариш Київського полку, житель с. Даничі Козелецької сотні (1740).
- Кириленко** Петро (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 –

- ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Наталія Матвіївна Зимницька, донька возного.
- Кирилов** Олександр – писар городовий білицький, товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1743 – ?). Мав двір у Біликах.
- Кирилович** Григорій (1725 – 1782 – ран. 1790) – з шляхтичів. Службу розпочав з 1 вересня 1747 р., значковий товариш Лубенського полку (з 4 жовтня 1749), військовий товариш (з 23 вересня 1779). Був при Германландському і Борисоглібському драгунських полках полковим комісаром. Мав 20 підданих в Глинському повіті. Д.: Євдокія NN.
- Кирилович** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741–1744).
- Кирилович** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1767).
- Кирилович** Йосип – значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Кирилович** Опанас – значковий товариш (1741), військовий товариш Миргородського полку (1775), не отримав російського чину (1788).
- Кирилович** Семен Семенович – син сотника чигриндубравського, значковий товариш Лубенського полку (1725 – 1751 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. – на форпостах при Києві, у 1737 р. – на форпостах, у 1738 р. – при ГВК, був у поході 1739 р. Присягнув у 1741 р. Мав у Чигриндубравській сотні в с. Гусине в 1747 р. двір житловий та шинок та підданих малогрунтових 2 двори на 5 хат, убогих 11 дворів на 15 хат та 4 бездвірних та 9 ратушних служителів. 1751 р. працював у Чигриндубравській сотенній канцелярії.
- Кирилович** Степан – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Кирилюк** Максим – військовий товариш Ніжинського полку.
- Киричевський** Іван (1742 – ?) – службу розпочав писарем сотенним (1766–1775), отаман сотенний курінський Лубенського полку (1775–1781), військовий товариш (1781.25.05. – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 28 підданих у одному селі. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1780) Марія NN, донька священика.
- Кириченко** Артем – значний військовий товариш. У 1663 р. продав свій дім у Новгороді-Сіверському міщанинові Артему Осиповичу,
- Кириченко** Григорій (? – ран. 1790) – значковий товариш Гадяцького полку. Мав 12 підданих в Гадяцькому повіті. Д.: Марфа NN.
- Кириченко** Кирило – військовий товариш Ніжинського полку.
- Кириченко** Кіндрат (? – 1740 – 1771 – ран. 1788) – шляхтич, службу розпочав з 20 вересня 1751 р., значковий товариш (з 31 січня 1760). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марфа Василівна Тимофієва (1727 – ?), донька військового товариша, мала 12 підданих (1788).
- Кириченко** Козьма – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухів Красній Горці.
- Кириченко** Самійло Кирилович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Кириченко** Тимофій (1745 – ?) – службу розпочав з 1774 р., отаман сотенний (з 1775), значковий товариш Київського полку (з 1779).
- Кириченко** Яків – службу розпочав козаком з 1768 р., значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?), мешканець с. Олексинець 2-ї Варвинської сотні. Д.: Параска NN, донька козака. Мали синів Федора, Григорія, Йосипа, Вакулу, Євтуха, доньку Гафію.
- Киричков** Влас (1748 – ран. 1790) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 44 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака. Мали сина Михайла.
- Кирияк** Андроник Якович (1750 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих в Зіньківському повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790), дітей не мали.
- Кирияк** Василь – службу розпочав з 1763 р. у ГВС, військовий канцелярист (з 1765), військовий товариш (1779 – 1788 – ?), ратман глухівського магістрату (з 1782). Д.: Ксенія Григорівна Александрович, донька грека.
- Кирияк** Дмитро – військовий товариш. Д.: (з 1763) Федосія Андріївна Думитрашко-Райча (1738 – 1763 – ?), донька бунчукового товариша.
- Кирияк** Іван Петрович – значковий товариш (з 1768), в Малоросійській колегії (1780). Сотник 2-ї Ковалівської сотні (1781–1783).
- Кирияк** Микола Олексійович – військовий товариш (1790). Мав 20 підданих в Зіньківському повіті.
- Кирияк** Михайло – службу розпочав з 1772 р. військовим товаришем у Полтавському полку.
- Кирияк** Михайло Іванович (1738 – 1790 – ?) – службу розпочав з травня 1750 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1758.31.12.) за універсалом гетьмана Розумовського. З 1750 р. при утриманні селітряного заводу. Прем'єр-майор (1790). Мав 91 підданого (1790). Д.: Гафія Григорівна Корсун, донька бунчукового товариша. Мав синів Михайла, Дмитра, Георгія, доньок Марію, Варвару, Марфу.
- Кирияк** Олексій Матвійович (1712 – 1771 – ?) – службу розпочав з січня 1731 р., селітряний компанійщик, військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758) за універсалом гетьмана К.Розумовського. Мав 15 підданих. Д.: Ганна Андріївна Коростовець, донька священика.
- Кирияк** Петро Іванович (бл. 1730 – 1784 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1753 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 31 грудня 1758), сотник новоствореної 2-ї Ковалівської сотні Гадяцького полку (1760.12.12. – 1781). Бунчуковий товариш (з серпня 1781). Д.: Ганна Іванівна

- Пустовойтова, донька абшитованого полкового судді Сумського полку. Син Іван при МК, Петро – в Харківській академії, Олександр – в ландміліційному полку (1780).
- Кириак** Степан Іванович (1727 – 1767 – ?) – службу розпочав з квітня 1739 р. на селітряних заводах, військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758) за універсалом гетьмана, пошмейстер (з 1768.3.01). У 1739 р. вступив «у произвождение» селітряного заводу, з 1765 р. в комісії в повіті Гадяцькому по збору додаткових грошей з приватних винокурень. Д.: NNN (? – ран. 1772).
- Кириак** Степан Олексійович (1727/1729 – ?) – службу розпочав з 1739 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758).
- Кириак** Павло – військовий товариш Чернігівського полку.
- Кирнос** Федір (1759 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.17.12.).
- Кирнич** Петро – значковий товариш Прилуцького полку (1740)
- Кирста** Григорій – козак Комишненської сотні, значковий товариш Гадяцького полку (1731). Жив у м. Комишна.
- Кирста** Іван – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1741), військовий товариш «за добродетельные войсковие служби також держание в том Гадяцькому полку откупу с приращенной казенной прибиле» (1741 – 1756 – ?). Не мав дворів підданих (1744), мав двір і шинок в Комишній та з підсудки.
- Кирста** Іван Степанович (? , Хорол – ?) – козак, значковий товариш Миргородського полку (1732 – 1751 – ?) в Омельницькій сотні. Звільнений значковий товариш у 1752 р., мав підданих і двір у Хорольській сотні.
- Кирста** Петро – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Киселівський** Григорій Федорович – син сотника 3-ї полкової сотні та Параски Яківни Дуніної, яка успадкувала ґрунти Дуніних і Томар. Учень граматики в Переяславській колегії (1765). З 1765 р. полковий канцелярист, з 1769 р. значковий товариш, з 1775 р. військовий товариш. Мав 47 підданих в с. Каратуль 3-ї полкової сотні при хут. Сомкова Долина та в Переяславі. Д.: Катерина Костянтинівна Леонтович, їх діти: Аполон (1772 – 1790 – ?), Василь (1776 – 1790 – ?), Костянтин (1781 – 1790 – ?), Павло (1782 – 1790 – ?), Григорій (1785 – 1790 – ?), Олександра (1779 – 1790 – ?).
- Киселівський** Іван – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1768 – 1779 – ?).
- Кисельов** Н – значковий товариш, абшитований військовий товариш Миргородського полку (1776 – ?).
- Кисіль** Андрій Якович (1758 – ?) – син обозного полкового прилуцького, військовий товариш у Прилуцькому полку (1774), сотник срібрянський (? – 1779 – 1781), бунчуковий товариш. (? – 1790 – ?). Мав 125 підданих (1788). Д.: Марія Н Голенковська, донька полкового обозного. Мали сина Петра і доньку Варвару.
- Кисіль** Дмитро Іванович – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1722 – 1740 – ?), проживав у Прилуках. 26 вересня 1722 р. призначений полковим комісаром.
- Кисіль** Дмитро Якович (1763 – ?) – син полкового осавула, військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?).
- Кисіль** Іван Петрович (1743 – ?) – значковий товариш. Коморник Прилуцького земського суду (з 1764).
- Кисіль** Тимофій – військовий товариш (1790). Мешкав у Городницькому повіті, підданих не мав. Д.: Мотря Н Павловська, донька сотенного отамана.
- Кисіль** Тимофій – службу розпочав з 1764, осавул сотенний городницький (1769–1777), значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?). Був у походах 1769, 1770, 1771, 1772, 1776, 1777 рр. Мав 4 підсудків в д. Обтуничах Городницької сотні. Д.: NNN, донька козака. Мали двох синів: Михайла 14 р. навчався руській грамоті, та Якова малолітнього (1779).
- Кисіль** Федір – полковник прилуцький. Товариш полку Чигиринського (1649).
- Кисіль** Федір Якович (1760 – ?) – службу розпочав полковим канцеляристом, в закордонному поході (1774), військовий товариш у Прилуцькому полку (1782), бунчуковий товариш (1790). Мав 70 підданих в Прилуцькому і 40 в Ніжинському повітах (1782), 250 підданих (1790). Д.: Ганна Іванівна Яворська, донька священника с. Мокієвки.
- Кислий** Василь – військовий товариш (1790). Мав 9 підданих в Роменському повіті.
- Кислий** Іван (1759 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Березненського повіту, підданих не мав. Д.: Уляна NN, донька священника.
- Кислий** Степан (? – ран. 1790) – військовий товариш. Мав 9 підданих в Роменському повіті. Д.: Параска NN.
- Кислий** Стефан – значковий товариш ГВА Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Кислович** Кузьма – військовий товариш (1790). Разом з братами і племінниками тримав 121 підданого в Прилуцькому повіті.
- Кислович** Сидір – військовий товариш (1790). Разом з братами і племінниками тримав 121 підданого в Прилуцькому повіті.
- Кищенко** Григорій – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході при волах.
- Кияниця** Федір – значковий товариш (1723).
- Кияшка** Іван – значковий товариш (1790). Мешканець Глинського повіту, підданих не мав. Д.: Параска NN, донька козака.
- Кияшко-Левандовський** Василь Михайлович – син полковника миргородського, військовий товариш Миргородського полку.
- Кияшко-Левандовський** Іван Герасимович – сотник коропський (? – 1687.10. – ?), значковий товариш. 19 січня 1698 р. уступив ґрунти і млин з пасікою і житнецею Пустинно-Рихлівському монастирю.
- Кияшко-Левандовський** Трохим (1732 – 1767 – ?) – мав двір в Полтаві. Службу розпочав з 1 березня

- 1755 р., сотенний хорунжий (1756.5.03. – 1762), значковий товариш (з 6 травня 1762 р.).
- Кіндратов** Клим – значковий товариш Ніжинського полку (1781), власник хутора.
- Кладинога** Гаврило Іванович – у 1780 р. отримав звання значкового товариша Київського полку. Мав 8 підданих (1782). Дворянин, житель м. Кобижчі. Д.: Марія Денисівна Мантак, донька значкового товариша.
- Кладинога** Іван Якимович – син значкового товариша (1741), службу розпочав з 1766 р., підканцелярист (з 1767), полковий канцелярист (з 1769), значковий товариш Київського полку (з 1771.21.10.), військовий товариш (з 1781). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). У відставку вийшов 1786 р. поручиком. Мав 10 підданих чоловічої статі (1779) в Кобищі. Д.: 1) (1772) Гафія NN, донька козака. 2) (1776) Марія Петрівна Ротмістрова, донька військового товариша.
- Кладинога** Яким – у «сказці» 1756 р., яку за його неписьменного підписав син – військовий канцелярист Роман Кладинога, вказується, що служив козаком з 13 років, рік не згадав, бо неосвічений і був малолітнім. Спочатку був при будівництві Печерської фортеці з полковником Коробкою, в поході під Кам'яний Затон, в першому і другому дербентських походах, а після того які походи в універсалі на звання військового товариша все значиться. 27.08.1729 пожалуваний поковником київским Танським значковим товаришем Київського полку. Абшитований значковий товариш (? – 1737 – 1743), зборщик Київського полку (1740), військовий товариш (1743.23.12. – 1757 – ?). У 1750 р. закуповував порох для полкової артилерії. Мав шинок у Кобижчі (1737). 1757 р. Київська полкова канцелярія розглядала справу про захоплення ним коней і саней у дружини значкового товариша Гафії Горошевської, вирубку гаю у козаків Бобровицької сотні Яценків.
- Кладкевич** Іван Семенович – військовий товариш Чернігівського полку (1790). Мав 18 підданих в Березненському повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790).
- Кладкевич** Іван Семенович (1722 – 1788 – ?) – службу розпочав з 6 квітня 1745 р. виборним козаком, значковий товариш Чернігівського полку (6 квітня 1750 – 1779 – ?). В походах не був, був у різних відрядженнях. Абшитований полковий осавул (1788). Мав 2 підсусідків (1779), 18 підданих у м. Березному (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва, мав родовий герб. Д.: NNN (? – ран. 1778).
- Кладкевич** Федір Іванович (бл. 1758 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1790).
- Кленус** Антін Петрович (1721 – 1763 – ?) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Ніжинського полку (1757 – 1764 – ?). У с. Оленівці мав спадок від батька землі на 63 дні (1767).
- Кленус** Григорій Петрович (бл. 1718 – 1790 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1756 – ?), військовий товариш (? – 1763 – ?), полковий осавул в абшиті (? – 1767 – 1790 – ?). Мав спадковий від батька двір з підсусідками у с. Красилівці. Мав 62 спадкові підданих у двох селах в Борзнянському повіті (1790). Д.: NNN (? – ран. 1790).
- Кленус** Іван Григорович – військовий товариш (? – 1790 – ?).
- Кленус** Петро – міщанин борзнянський (1736). Козак (? – 1741 – 1749). Значковий товариш Ніжинського полку (1749 – 1751 – ?). У с. Красилівці мав 6 підсусідків, «має купецький промисел» (1736–1737).
- Клименко** N – значковий товариш, абшитований через старість військовим товаришем Миргородського полку (1776.16.05.).
- Клименко** Андрій Гаврилович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.
- Клименко** Гаврило – отаман городовий шаповалівський (раніше 1695), військовий товариш Ніжинського полку.
- Клименко** Іван – військовий товариш (1790). Мав 33 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Марія NN, донька священика.
- Клименко** Іван – значковий товариш, військовий товариш Миргородського полку (1778.7.04. – 1782 – ?). Мав 10 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).
- Клименко** Іван Андрійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Клименко** Макар (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 7 підданих в Березненському повіті. Д.: Уляна NN, донька священика.
- Клименко** Павло Макарович – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1785). Д.: Ірина Степанівна N.
- Клименко** Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1735 р. за нього в похід ходив його наймит. У 1735 р. жив у Новоміській сотні, 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Клименко** Тимофій – значний військовий товариш.
- Клименко** Трохим – служив з 1759 р. козаком, з 1772 р. призначений в сотню Березненську сотенним хорунжим, з 1779 р. значковий товариш Чернігівського полку, був у походах в турецьку війну, у 1772 р. знаходився на форпостах, був у командах. Д.: NN Подольська, донька померлого протопопа березненського, дітей не мали.
- Клименко** Федір – посланець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.
- Клименко** Федір (1743 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1759 р. в полковій судовій канцелярії, полковий канцелярист (з 5 грудня 1761 р.), значковий товариш Миргородського полку (з 5 липня 1768 р.), сотник шишацький (1772.27.03. – 1783), одночасно – бунчужковий товариш (з 1781 р.). Брав участь в кримському поході 1772 р. Мав 20 хат (186 чоловічої статі) підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: (1775) Ірина Семенівна Богаєвська, донька керуючого справами рублянської сотні Охтирського полку.
- Климов** Василь Маркович (1748 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1779).

- Климов** Марко – вихрещений єврей, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1779). Проживав у с. Новій Греблі, де мав 30 підданих. Д.: NNN, вихрещена єврейка.
- Климович** Андрій (? – ран. 1766) – двоюрідний брат Якова, значковий товариш Чернігівського полку (1743). Разом з Йосипом у с. Рутки Роїської сотні мали два шинки (1743). Один з братів – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – 1750 – ?), мав у сл. Олсоховой 7 дворів (1739), 5 дворів посполитих (1741), дім у Чернігові, де жив підсусідок (? – 1739 – 1750 – ?).
- Климович** Григорій – старшинський син, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?). Мав у Басані приїжджий двір, житловий двір у с. Осівці.
- Климович** Іван (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1742 – ?). У 1737 р. при капітані Булгакову, був у поході. Протягом 1734–1751 рр. мав суперечки із значковим товаришем Пантелеймоном Мокрієвичем про заволодіння грунтами Олесовськими, Реп'янськими і двором Суличівським. Мав з братами млин в два кола мучні при с. Листвен на р. Білоус. Д.: Зіновія NN, вдова значкового товариша 1747 р., мала житловий двір у с. Листвен Білоусівської сотні.
- Климович** Іван Григорович (? – 1729 – 1774 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 14 березня 1764 р., значковий товариш (з 1770.10.03.). Разом з братом Юхимом у с. Осовці, хут. Гришковому Гасовому і Шаповалівському мали 17 дворів підданих (1774). Д.: N Іванівна Новицька, донька абшитованого військового товариша. Син Пилип.
- Климович** Йосип – значковий товариш Чернігівського полку. Разом з Андрієм Климовичем мав маєтність у с. Ріпках (1743), володіли у сотні у с. Ріпках 2 шинкамт, 11 посполитими та 9 підсусідками.
- Климович** Пантелеймон – служив з 1769 р. сотенним хорунжим, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1780 – ?), був у поході 1776 р. Д.: NN Лисенко, донька сотника киселівського.
- Климович** Пилип Іванович (1742 – ?) – службу розпочав з 1750 р., військовий товариш (з 1781)
- Климович** Сидір – військовий товариш Стародубського полку (1686). 1 листопада 1686 р. продав двір у Стародубі лавнику Федору Івановичу.
- Климович** Юхим Григорович (1753 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 10 березня 1770 р., значковий товариш (з 1770.10.03.), корнет у відставці. Проживав у с. Старій Басані. Д.: Олена Іванівна Афендик (1746 – 1763 – ?), донька капітана у відставці.
- Климович** Яків (? – 1725 – 1767 – ?) – двоюрідний брат Андрія Климовича. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – 1743 – ?), мав житлові двори у с. Листвені (1739), д. Пузики Любецької сотні (? – 1741 – 1743 – ?), с. Суличівці Білоусівської сотні (1747). 1766 р. захопив спадкові землі у с. Суличівці та інше майно у вдови брата Андрія.
- Климченко** Григорій Васильович – син отамана сотенного ямпольського, значковий товариш Ніжинського полку (1772) Д.: Параска Іванівна Слабей, донька значкового товариша.
- Климченко** Михайло Васильович (? – 1800) – син отамана сотенного ямпольського, був усиновлений рідним дядьком. Осавул сотенний ямпольський (1769–1773), отаман сотенний ямпольський, військовий товариш Ніжинського полку (з 1782). Д.: Ірина Федорівна Соколиківна.
- Клокоценький** Данило – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1736 – ?). У 1734 р. продав комору крамну у крамному ряду в Стародубі Биковському за 20 карбованців. У 1735 р. його син Матвій Клокоценький в полковій канцелярії при канцелярських справах. У 1736 р. Тетяна Андріївна Войникова купила у нього двір.
- Клокоценький** Петро Данилович – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1733 – 1751 – ?). 23 вересня 1748 р. продав дворове місце за 25 карбованців обозному полковому Павлу Скорупі.
- Клопот** Іван Павлович – військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Клопотовський** Артем Леонтійович (1718 – 1788 – ?) – син писаря сотенного бакланського, комісар сотенний бакланський (1748–1761), писар сотенний бакланський (1762.22.06. – 1768.12.11.), атестований значковий товариш Стародубського полку (1768 – 1772 – ?). Абшитований сотенний писар (1783), корнет у відставці (1788). Мав підданих у с. Липине Стародубського повіту. Мешкав у м. Погар. Д.: Пелагея Петрівна Гутнова, донька курінного отамана кожем'яцького. Мали синів Василя, Петра, Родіона, доньок Ганну, Пелагею, Уляну, Марфу, Гафію.
- Клоченко** Іван Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Мавра NN, донька сотника.
- Клоченко** Степан Григорович – військовий товариш Ніжинського полку. Д.: Ірина N Дурова, донька бригадира.
- Клюка** Іван – походив з козацької родини, службу розпочав з 14 лютого 1745 р., значковий товариш (1762.23.09. – 1780 – ?). Мав 2 підданих. Д.: N Михайлівна N, донька козака Кропивненської сотні.
- Клюка** Павло – значковий товариш Лубенського полку (1767).
- Клюков** Павло – військовий товариш (1790). Мав 4 підданих в Роменському повіті. Д.: Параска Федорівна Набивайло, донька сотенного отамана.
- Клюшник** N – військовий товариш Ніжинського полку, його син – хорунжий сотенний в Кролевецькій сотні, онук Іван та його діти (1752 – 1787 – ?) мешкали в с. Андріївці.
- Книша** Роман – військовий товариш (1676).
- Княгницький** Гнат – значковий товариш Чернігівського полку (1730). Д.: (1730) Софія N Максимович (? – бл. 1755), вдова сотника полкового чернігівського Тимофія Михайловича Булавки.
- Княгницький** Іван Прокопович (? – 1660 – 1717 – ?) – покозачений шляхтич. Сотник синявський (? – 1690), значний товариш полку Чернігівського (1690)

– 1709 – ?). Отримав гетьманський універсал 20 червня 1690 р. на с. Низківку. 22 лютого 1709 р. отримав гетьманський універсал на маєтності, бунчуковий товариш у Чернігівському полку, володів хут. Волосковським Синявської сотні.

Княжиковський Андрій – значковий товариш Чернігівського полку.

Княжиковський-Базилевич Василь Федорович – син наказного сотника седнівського, у службі з 1707 до 1733 рр. сотенним писарем волинським. Кілька років «держал сотенное правление в небитность сотника». Був у низовому (1724–1725), сулацькому (1733), польському (1734–1735), азовському (1738), хотинському (1739) походах. 1748 р. служив в лоївській дистанції при форпостах. В кримських походах був командиром полкової команди. 14 жовтня 1748 р. за службу призначений значковим товаришем Чернігівського полку (указ 1749 р.). 1748 р. збирав кошти для служителів, полковий зборщик (1749–1750), у 1749–1752 рр. – індуктар, а у 1755–1759 рр. – полковий вівчарних заводів комісар. За старістю отримав абшит у 1761 р. Тоді ж на його прохання значковим товаришем призначили його сина Григорія. Проживав у с. Черногичах, мав шинок у с. Волинці.

Княжиковський-Базилевич Григорій Васильович (1726 – 1780 – ?) – син значкового товариша, вивчав латинську і слов'янську мови. Службу розпочав з 1752 р. в 3-му компанійському полку Часника. Сотенний комісар. У 1761 р. – значковий товариш Чернігівського полку на місце батька. Жив на батьківських «добрах» дружини у с. Кириївці. Д.: Н Йосипівна Харченко, донька козака сосницького.

Княжиковський-Базилевич Данило Григорович – син значкового товариша, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1787), мешкав у с. Карпатичі. Д.: NNN, донька сотенного осавула. Мали синів Лева і Івана.

Княжиковський-Базилевич Сидір Васильович – ще у 1752 р. став сотенним комісаром, а пізніше значковим товаришем Чернігівського полку (1761 – 1787 – ?). У 1767 р. володів двором в Сосниці. У 1779 р. мав у Кириївці 6 підданих. Д.: NNN, донька козака

Княжицький Іван Васильович (бл. 1697 – 1739 – ?) – у 1717 р. був у поході з полковником у Лубенському полку всю зиму за покійного вітчима свого Івана Княжницького слабкого здоров'ям. У 1719 р. на форпостах при Дніпрі під м. Лоєвом. У 1720 р., йдучи в похід на каналні роботи, захворів і повернувся назад з Калуги. У 1721 р. в поході з полковником Полуботком. У 1722–1723 рр. полковий комісар. У 1724 р. посланий в Охтирку для купівлі на заводі баранів, 1725–1726 рр. посланий до Шленська для купівлі баранів на заводі у збірні кошари на власних конях і свій кошт. 1733–1734 рр. в польському поході. Значковий товариш у Чернігівському полку (1720–1735). Полковий комісар (1724, 1731). 14 травня 1731 р. його тесть генеральний осавул Федір Лисенко суплікував про звільнення його від посади комісара Мекленбургського корпусу. Став бунчуковим товаришем (1735.24.11. – 1747 – ?).

У 1736 р. постачав провіант в українські магазини, провіант з Лубенського полку, потім того ж року в полку Ніжинському купував провіант. 1738 р. виступив в похід за Мишуриг біля Дністра, 1739 р. – у хотинський похід, з якого повернувся в грудні 1739 р. Абшитований бунчуковий товариш (1756). Проживав у с. Куковичах. Д.: (1731) Ганна Федорівна Лисенко (бл. 1707 – 1768 – ?), донька генерального осавула. Володіла с. Бондарівкою.

Княжицький Тимофій (1745 – 1782 – ?) – служив з 1762 р., був у походах турецькому, кримському і задніпровському. Бунчуковий товариш (1782–1783). Жив у Ніжинському полку.

Кобеляцький Корнелій Іванович (1721, Охтирка – 1764 – ?) – син сотника рублевського Охтирського полку, проживав у с. Писарівці Рублевської сотні. Розпочав службу з 1742 р. в тому ж полку і посаду підпрапорного отримав за заслуги діда і батька. Підпрапорний Охтирського полку (1742–1747), бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 1747.22.03.) і поселився у Великих Будищах. З 1745 р. жив у с. Спаському Великобудиської сотні. У 1746 – 1747 рр. здійснював ревізію Полтавського полку. У 1748 р. в Полтавському полковому суді присутній при розгляді справи бунчукового товариша Богдановича і сотника переволчанського Вовка. У 1749–1750 рр. проводив слідство в справі бунчукового товариша Петра Павловського за ґрунти, у 1751 р. – над бунчуковим товаришем Павловським за скаргами козаків. У 1751–1753 рр. у прикордонній комісії Брацлавського воєводства. Намагався звільнити свій дім у Лубнах від постою польової аптеки. У 1754 р. проводив слідство над Полтавським магістратом стосовно пожежі в місті, 1755–1756 рр. в слідстві за спірні землі між Миргородським і Полтавським полками. У лютому 1760 р. вів тяжби за землі у передмістях Полтави з полковою канцелярією, магістратом, військовим канцеляристом Лоринцем, а в березні того року – з ними ж за Тагамлицькі сіножаті. 1764 р. мешкав у с. Лазорки. Йому перейшла частина маєтків Троцьких: у с. Лазорках 18 дворів, 32 хати, 24 бездворні хати, 206 підданих чоловічої статті. Д.: (1746) Настасія Іванівна Троцька (1734 – 1767.5.04.).

Кобеляцький Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Ніжині.

Кобизький Н – значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мешканець кралевецький, де мав дім в 4 покої.

Ковалевський Антін – значковий товариш Переяславського полку (? – 1741), військовий товариш (1741 – 1767 – ?). У жовтні 1753 р. був заарештований козак м. Києва Григорій Чесноков, звинувачений у купівлі речей, украдених козаками с. Андрушівки Переяславського полку Іваном Музиченком, Трохимом Бондарем і Григорієм Омельченком у військового товариша Ковалевського. Мав у Переяславі власний житловий двір та 1 тяглою підсусідка, в першій полковій сотні в с. Войтівці 1 пішого підсусідка, та в д. Мазюнках 1, 3 в с. Пристромах. У його дружини купив плец в селі Войтівці козак Гнат Па-

намаренко. Д.: Анастасія Михайлівна Васютинська, донька померлого писаря Переяславської консис-торії, походила зі старовинного шляхетського роду. Її прадід польський шляхтич Пилип Константієв Васютинський, дід – Сава.

Ковалевський Василь Іванович (1719 – ?) – користувався гербом «Долега», службу розпочав з 30 січня 1734 р., полковий канцелярист (з 1735), полковий хорунжий (з 1741.25.03.). Управитель Гадяцького замку поручик Маслов захопив у нього 300 коп сіна. Осавул (з 1763), писар полковий (1764–1773). Земський комісар Гадяцького округу (з 1767). У 1767 р. підписав наказ шляхти Гадяцького повіту Катеринської комісії. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1773.30.06.), підкоморний в абшиті (з 1779.2.08.). Мав підданих: в Гадячі – 30 і при хуторах 32 (1771). Надвірний радник у відставці (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до I частини родовідної книги. Д.: Тетяна Андріївна Терентенко, донька значкового товариша Полтавського полку.

Ковалевський Григорій – службу розпочав з 1750 р. писарем сотенним лукомським, з 1758 р. працював в ГВК і Малоросійській Колегії, писар полковий лубенський (з 1768), суддя полковий лубенський (з 1773), бунчуковий товариш (з 1779). В Лукомській сотні в хут. Іржавському і Степному мав 20 підданих. У 1780 р. ще не був одружений.

Ковалевський Іван – згідно «сказки» 1763 р. служив козаком Пирятинської сотні Лубенського полку з 1734 р. У 1735 і 1736 рр. при бунчуковому товаришу Стефану Бутовичу, купував на армію провіант, був на придніпровських форпостах, набирал на армію волів, писар сотенний яблонівський (1740 – 1743.06.), присутній в Полтавській і Лубенській полкових рахункових комісіях, полковий комісар, писар полкової Лубенської рахункової комісії (? – 1749), військовий товариш Лубенського полку (1749.4.03. – 1767 – ?), полковий комісар лубенський (1759 – 1760). Д.: Феодосія NN.

Ковалевський Іван (1743 с. Западинці – ?) – службу розпочав з 3 грудня 1755 р., полковий канцелярист лубенський (з 1761.8.10.), возний Роменської сотні (з 1770.10.11.), військовий товариш (з 1778.8.11.), полковий хорунжий (з 1782.29.06), титулярний радник (1788). Мав 72 підданих в лохвицькому повіті (1790). Д.: Ганна Корнилівна Кривецька, донька протопопа лохвицького. У 1787 р. дітей не мала.

Ковалевський Іван Павлович – значковий товариш, його онуки були козаками с. Зноб.

Ковалевський Максим – військовий товариш Лубенського полку, мешкав у Лохвицькому повіті.

Ковалевський Матвій (1747 – 1783 – ?) – служив з 1764 р., значковий товариш (1780 – 1783 – ?), був на старій лінії і в кримському поході.

Ковалевський Микола – в Стародубський полк ви-йшли Ковалевські «шляхетского происхождения», з яких військовий товариш Микола у 1699 р. отри-мав універсального листа полковника стародуб-

ського Миклашевського з дозволом йому зайняти греблю і побудувати на ній млин на р. Пухарівці. Його правнуки проживали в Новоміському повіті.

Ковалевський Мойсей (1737 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Ганна NN, донька священника.

Ковалевський Ничипір – полковий канцелярист миргородський (1741), значковий товариш.

Ковалевський Ничипір (1727 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). З братом Мойсеєм мали 81 підданого у одному містечку Ніжинського повіту. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Христина N Пивовар, донька козака.

Ковалевський Павло – військовий товариш в Стародубському полку.

Ковалевський Павло Якович (1717 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?), Мав 31 підданого у 1 містечку в Ніжинському повіті. Д.: Олена NN, донька козака.

Ковалевський Яків Васильович (1761 – ?) – військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Д.: Марфа N Костенецька, донька сотника. Мали доньку Василису.

Ковалевський Яків Павлович – значковий товариш, його онуки козаки с. Зноб.

Коваленко (Ковалевський) Іван – хорунжий Гоголівської сотні, абшитований значковим товаришем Київського полку (1780.27.02. – ?)

Коваленко Василь Герасимович – значковий товариш Ніжинського полку (1704).

Коваленко Петро – значковий товариш Прилуцького полку (1732).

Коваловнич (?) Матвій – служив з 1764 р., сотенний хорунжий (з 1775), з у 1779 р. отримав звання значкового товариша. Д.: Параска NN, донька козака. Мали 2 синів.

Коваль Кіндрат Петрович – значковий товариш Прилуцького полку (1721 – 1767 – ?), мав двір у с. Дробівці. Неписьменний.

Коваль Опанас – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Ковальковський Іван (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Горпина NN, донька козака.

Ковальов-Шляхтич Давид – значний військовий товариш. Його онук Дмитро Леонтійович (1738 – ?) був козаком м. Буди (1787).

Ковальчук Іван – значковий товариш Полтавського полку (1732–1736). Сотник цибулівський.

Кованька Герасим Петрович (? – 1707 – 1735 – ран. 1744) – бунчуковий товариш у Полтавському полку. У 1724 р. захопив ґрунти козака с. Рибці Олексія Куриленка. Сотник 2-ї полкової сотні (1727–1735). Д.: Феодосія NN (? – 1732 – 1752 – ?). Мала 33 двори (1744). Вдова (1752).

Кованька Григорій Герасимович (1739 – 1779 – ?) – мешканець с. Рибці. Службу розпочав значковим

- товаришем (з 1748), «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), військовий товариш Полтавського полку (1752 – 1779 – ?). Направлений у військовий похід (1769).
- Кованька** Григорій Іванович (1733 – ?) – козак Полтавського полку (? – 1780), абшитований значковий товариш (з 1780.18.03.). Д.: Євдокія NN (1763 – ?), дворянка.
- Кованька** Іван Герасимович (1727–1792) – службу розпочав з 1745 р. значковим товаришем Полтавського полку, військовий товариш (з 1752), бунчуковий товариш (з 1774). У 1756 р. кредитував військового товариша Василя Могилянського. Правлячий посаду полковника (1779). Малоросійський полковник. Д.: 1) Марфа Парфентіївна Волховська, донька значкового товариша. 2) Варвара Андріївна Сулима, донька бунчукового товариша. 3) Єфросинія Кузьмівна Іскра, донька значкового товариша.
- Кованька** Іван Петрович – козак полтавський, значковий товариш (1752), військовий товариш Полтавського полку (? – 1756 – 1769 – ?). Мав у 2-й полковій сотні 18 дворів і 11 бездвірних хат (1752).
- Кованька** Матвій Петрович (бл. 1695 – 1768 – ?) – козак, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1759), абшитований значковий товариш (з 1759). Мав двір у Полтаві. Його племінники Михайло, Петро і Григорій Кованки. Д.: Любов Семенівна Н.
- Кованька** Михайло – значковий товариш 1751–1755 рр., мав двір у Полтаві.
- Кованька** Михайло Матвійович – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1762 – 1779 – ?).
- Кованька** Олехно (Олексій) (? – 1629 – 1677 – ?) – козак полтавський (1649), сотник старосанжарський (1659), полковник наказний полтавський (1664), отаман городовий полтавський (1674–1677), суддя полковий наказний полтавський (1676). Товариш полку Полтавського (1677). Д.: Н Іванівна Іскра.
- Кованька** Опанас Матвійович (1735 – 1763 – ран. 1780) – мешканець полтавський, значковий товариш ГВА (з 1759).
- Кованька** Петро Антонович – «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш 1751–1755 р., мав двір у Полтаві.
- Кованька** Федір Остапович (1731 – ?) – абшитований значковий товариш (1790 – 1795). Д.: Тетяна Н Шепетьковська, донька священика.
- Кованька** Яків Остапович (1733, с. Яківці – ?) – значковий товариш Полтавського полку, пропонувалося абшитувати в чині військового товариша, але так і залишався в старому чині ще в 1791 р. Д.: Ганна Іванівна Щитинська (1754 – ?), донька священика.
- Ковган** Данило (1728 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 20 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Меланія NN, донька козака.
- Ковган** Федір (1748 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1779), житель с. Харитонівки. Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 16 підданих у 1 селі Глинського повіту. Д.: Феодосія NN, донька козака.
- Ковган** Юхим Данилович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш (1788), мав 16 підданих у 1 селі. Д.: Марія NN, донька сотенного осавула.
- Ковендинський** Дмитро (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?), мав житловий дім у Сосниці. Маємо згадку про двір шляхетський, який Ковендинським належить здавна за предками (1768). Д.: Настасія Луківна N (1718 – 1768 – ?), 1747 р. вдова, власниця двору житлового у Сосниці, який вона продала у 1749 р. бунчуковому товаришу Івану Сангурському. В другому шлюбі за Петром Охотовським (бл. 1708 – 1768 – ?), козаком сосницьким, володів двором у Сосниці (1750), у 1755 р. сотенний канцелярист, у 1768 р. канцелярист земського суду Менського повіту.
- Ковнацький** Андрій (1742 – ?) – з шляхти. Службу розпочав з 14 лютого 1759 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1763.3.09.), військовий товариш Лубенського полку (1765.25.11. – 1782 – ?).
- Ковтун** Мартин (1752 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1785 – 1790 – ?). Мав 25 підданих у 1 селі Борзнянського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марина NN, донька козака.
- Ковтуненко** Іван (1763 – ?) – службу розпочав з 12 червня 1773 р., полковий копійст (з 12 липня 1775), канцелярист (з 28 лютого 1780), отаман сотенний (з 4 липня 1782), значковий товариш Миргородського полку (з 28 листопада 1782).
- Ковтунович (Ковтун)** Андрій Іванович (бл. 1723 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав 141 підданого у с. Киселівці. Д.: NNN (? – ран. 1787).
- Ковтунович (Ковтун)** Мартин (1752 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 25 підданих у 1 селі. Д.: Марина NN, донька козака.
- Кодинець** N – полковий канцелярист (? – 1776), значковий товариш Миргородського полку (1776.11.06. – ?).
- Кодинець** Антін Іванович – службу розпочав з 1759 р., сотник 2-го компанійського полку (? – 1772), сотник 2-ї Зіньківської сотні (1772.1.03. – 1782), бунчуковий товариш у Лубенському полку.
- Кодинець** Іван Кирилович (? – ран. 1772) – значковий товариш Лубенського полку (1755–1762), 22 квітня 1755 р. отримав гетьманський універсал про надання йому і брату Мойсею у володіння дворів в м. Лукомлі, д. Матвіївці і сс. Юськівцях, Миньківцях з вільними ґрунтами і угіддями. Сотник городський (1762.14.02. – 1767 – ?). Д.: Олена NN.
- Кодинець** Йосип (1750 – ?) – службу розпочав 1 вересня 1762 р., писар сотенний Лубенського полку (1763.2.08. – 1771), військовий товариш (1771.16.11. – 1782 – ?).
- Кодинець** Кирило – отаман городовий лукомський Лубенського полку (? – 1699 – 1704 – ?), дозорця Мацьківських млинів (? – 1712 – ?), значний військовий товариш (1721).

- Кодинець** Мойсей Кирилович (? – ран. 1772) – служник двору полковника лубенського, значковий товариш Миргородського полку (? – 1734), сотник городиський (1734.12.03. – 1735, нак.; 1735.21.01. – 1762.14.02). Був на форпостах при команді. При с. Стецівці Крилівської сотні мав згідно купчих ліс, прозваний Страшний байрак (1745). Полковник 1-го компанійського полку (з 1762.14.02.).
- Кодинець** Ничипір Іванович – військовий товариш (з 1772), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1783).
- Кодинець** Олексій Іванович (1741 – 1783 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1 вересня 1758 р., військовий канцелярист (з 1760.10.04.), військовий товариш (з 1765.25.08.), абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1782.24.11.). Д.: Уляна NN.
- Кодинець** Федір Іванович – військовий канцелярист (1772), військовий товариш (1778).
- Кожуховський** Йосип Петрович (? – 1660 – 1692 – ран. 1724) – значний товариш Стародубського полку (1688), полковий хорунжий (1692). Д.: Марія Тимофіївна Тимошенко, донька стародубського полковника. В 2-му шлюбі за значковим товаришем Костянтином Ракушкаю-Романовським.
- Кожуховський** Михайло Степанович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 – 1741), полковий хорунжий стародубський (1741–1759). Безвісті пропав. Д.: Настасія Миколаївна Юркевич (бл. 1720 – ?), донька військового товариша.
- Кожуховський-Ференсбах** Григорій Петрович (? – 1657 – 1695) – син сердюцького, потім компанійського полковника. Разом з батьком і братом вийшов з Правобережжя. Значний військовий товариш (? – 1688 – 1694), сотник топальський (1694–1695). Мав двір у Стародубі (1694). Д.: N Степанівна Яворська, донька уманського, а потім сердюцького полковника.
- Кожуховський-Ференсбах** Юрій Петрович – син сердюцького, потім компанійського полковника. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1692 – ?), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви (1689). Гонець гетьманський до Москви (1692). Компанійський полковник (? – 1709). Прибічник Мазепи. Після Полтавської битви здався в полон російським військам. Д.: NNN, онука гетьманів І.Брюховецького та І.Самойловича.
- Кожуховський-Якимович** Андрій Степанович (бл. 1729 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1747–1759), військовий товариш (1759.15.04. – 1781 – ?). Мешкав у с. Душкіне (1763), с. Курилівці Новомиської сотні Стародубського полку (1781), мав з двори підданих у сл. Плавунівці. Д.: (з 1758) Параска Григорівна Скорупа, донька бунчукового товариша.
- Кожуховський-Якимович** Іван Якович (бл. 1740 – ран. 1792) – військовий канцелярист (? – 1767), військовий товариш (з 1767.21.12.). Направлений у військовий похід (1769). Полковий осавул (з 1779.20.11.). Д.: Уляна Григорівна Скарлет, донька майора.
- Кожуховський-Якимович** Семен – з шляхетства, служив з 1769 р., значковий товариш (1776 – 1780 – ?).
- Кожуховський-Якимович** Семен Якимович (1700 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). 5 років був у гілянському поході. У 1735 р. жив у Новомиській сотні. Д.: Марія Федорівна Улізько (? – між 1735 і 1740), донька значкового товариша.
- Коза** Хома – військовий товариш (1714), за борг у 180 золотих уступив наказному полковнику стародубському Петру Корецькому місце дворове шляхетське.
- Козаков** Олексій (1728 – ?) – службу розпочав з 1744 р., осавул сотенний (з 1764), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1790 – ?), мав 10 підданих у 1 місті в Прилуцькому повіті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: NNN, донька козака.
- Козаченко** Григорій (1721 – 1783 – ?) – син священика, служив у ГВК (1764), бунчуковий товариш Ніжинського полку (1783). Д.: Марія NN, в Івангороді володіла 36 підданими (1783).
- Козаченко** Іван (? – ран. 1747) – писар сотенний івангородський (1732), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході на лінії на Орелі, 1736 р. – у царичанському поході за писаря, 1737 р. – в очаківському поході. 1738 р. був у команді при Переволочній. Жив у м. Івангородка, мав там двір і посполитих. Його вдова Євдокія мала двір у Івангородці.
- Козаченко** Семен – значний військовий товариш.
- Козачинський** Матвій – шляхтич гербу «Вонж», значний військовий товариш.
- Козачинський** Семен Григорович (1745 – ?) – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1782–1790). Мав 57 підданих у 1 селі в Борзнянському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія Василівна Кулаковська, донька полкового судді.
- Козачкін** Іван Пантелеймонович (1731 – 1769 – ?) – служив з 5 лютого 1763 р. військовим канцеляристом за призначенням ГВК. З 20 грудня 1765 р. військовий товариш за патентом МК (1765 – 1771 – ?). Направлений у військовий похід (1769).
- Козачковський** Федір – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, у 1737 р. був закріплений за генералом князем Борятинським у Переволочній, а також при об'їзді української лінії. У 1738 р. при генералі Румянцеві у Переволочній і Омельничку, а після повернення – у Переяславі і на форпостах (у 1739). За рекомендацією і проханням полковника Капніста призначений генералом Кейтом писарем полковим миргородським (1741 – 1752 – ?). Мав приїжджий двір і 47 підданих у с. Федорках Цибулівської сотні, а також у с. Степовці цієї ж сотні 47 підданих (1752). Суддя полковий миргородський (? – 1773). Бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1773.17.05.). 10 червня 1779 р. призначений комісаром у справі розподілу землі між уцтавицьким сотником Гришковим і священиком уцтавицьким Сокальським. Колезький асесор.

- Козачок Андрій** – військовий товариш Ніжинського полку. Мав маєтність у с. Сліпороді. Його син був наказним сотником, правнуки мешкали у с. Сліпороді.
- Козачок Мойсей Васильович** – військовий товариш (1787). Разом з братами мав 41 підданого у с. Сліпород. Д.: Дарія NN, донька сотенного отамана. Мали доньку Уляну.
- Козельський Гаврило** (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Березненського повіту, підпних не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска Павлівна Малєєва, донька сотенного хорунжого.
- Козельський Микита** – значковий товариш (? – 1740), військовий товариш Ніжинського полку за служби «им оказанние» (1740 – 1748 – ?).
- Козельський Микита Павлович** – значковий товариш Полтавського полку (? – 1739 – 1740), сотник келебердинський (1740–1761). У 1746 р. значковий товариш Дмитро Могилевський з сином Степаном та військовий канцелярист Петро Тройницький спалили його дім. Протягом 1748–1749 рр. ГVK розглядала його справу про утиски жителів сотні, серед яких відзначалась справа про захоплення овець у бунчукового товариша Івана Богдановича. На нього скаржились значковий товариш Дмитро Могилевський та його сини Стефан та Федір за побиття і образи. У 1751 р. значкові товариші Дмитро, Степан і Федір Могилевські, Федір Робота, отаман келебердинський Іван Сезченко, військовий товариш Петро Тройницький і його мати, вдова келебердинського сотника Марія Тройницька підпалили його дім. у 1751 відсутній в полку, тому не дав документів (знаходився під слідством у Генеральному суді). У 1757 р. образив начальника келебердинського форпосту, капітана Вятського драгунського полку Ларіонова, той же наступного 1758 р. звинуватив його у намірі дати хабар гетьману Розумовському.
- Козельський Павло Степанович** (? – 1699 – 1739 – ?) – козак кінний кобеляцький (1718), значковий товариш Полтавського полку (? – 1719 – 1739 – ?). У 1719 р. очолював козацьку команду в урочищі Берестовому. У 1722 р. ходив в ладозький похід, а 1723 р. – в терекський похід замість себе посилав козака. Сотник наказний кобеляцький (1723), мав шинок у Кобеляках (1732). 11 березня 1733 р. виступав свідком при написанні тестаменту вдови Федора Полюха Євфимії Ярошевної. 25 травня 1739 р. звільнений від військової служби за віком. Д.: N Савівна Тарануха, донька сотника кобеляцького.
- Козельський Яків Павлович** (1714 – 1763 – ?) – брав участь в подністровському і хотинському походах 1738–1739 рр., будучи козаком Полтавського куреня Запорізької Січі. Значковий товариш Полтавського полку (1735–1738), 1-й осавул полковий полтавський (1738.31.12. – 1761). У 1747 р. полковник Андрій Горленко тримав його в ножних і ручних колодках, а його дружину під караулом, взаємні образи продовжувалися і 1749 р. Абшитований суддя полковий (з 1761). Мав 12 підсусідків і 2 служителів.
- Козина Ларіон Мартинович** – військовий товариш Стародубського полку. Його батько у 1710 р. отримав універсал гетьмана Івана Скоропадського про надання маєтностей.
- Козина Прохір Ларіонович** (? – 1710 – 1726 – ?) – онук шляхтича Мартина Козини, значковий товариш Стародубського полку, його син Дмитро Прохорович (1727 – ?) – козак с. Азарович (1787). Основоположник Козин-Прохоренків.
- Козиненко Григорій Маркович** – син осавула полкового, значковий товариш Миргородського полку (з 1772).
- Козиненко Данило** – значний військовий товариш Миргородського полку (1700). 2 вересня 1700 р. отримав гетьманський універсал, яким взятий під гетьманську протекцію.
- Козиненко Марко Антонович** (1725 – ?) – службу розпочав 7 січня 1739 р. Писар сотенний (з 12 серпня 1742 р.), полковий канцелярист (1749–1758), осавул полкової артилерії (1758–1760), старший полковий канцелярист (1760), полковий хорунжий (1760–1767), осавул полковий (2-й; 1767.11.07. – 1769.14.12.; 1-й; 1769.14.12. – 1782). У 1769 р. очолив команду в 600 козаків на Старій лінії, був на чолі команди в корпусі генерала Берга в Бахмуті. У 1771 р. в кримському поході при II армії при взятті Перекопу і під Кінбургом на чолі кінної команди організовував «ежечасные перепалки». У 1772 р. на чолі команди в 500 козаків Миргородського і Гадяцького полків знаходився в Криму і брав участь в битві проти татар за Кам'яним мостом. У 1774 р. тримав пост з командою під Кінбургом «з запорожским Колпаковым полком делали туркам в крепости вышезгаданой тревогу подъездами под самые пушечные выстрелы, какие из крепости и из суден на лимане находящихся неприятель делал». Мав 41 підданого (1783). Д.: N Андріївна Певневська, донька козака Ямпольської сотні Ніжинського полку.
- Козинець Максим Остапович** (1754 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1767 р. в Ніжинській полковій канцелярії. Отаман сотенний (з 1772), військовий товариш (1781.21.04. – 1788 – ?). Жив у Ніжинському повіті, мав 5 підданих в Ічні. Д.: Тетяна Петрівна Пашковська, донька отамана курінного.
- Козинченко Яків** – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у с. Ковтунові Золотоніської сотні в 1750 р.
- Козловський (Козлов) Василь** (1712 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. був у конвої.
- Козловський Андрій Дмитрович** (1726/1719 – 1782 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1742.8.02 р., полковий канцелярист (з 1745.8.02), значковий товариш (1745.15.07), наказний сотник яготинський (1761), сотник гельмязівський (з 1770.08 р). У с. Лісняках мав 48 підданих (1774). У 1782 р. мав 28 хат в Гельмязівській сотні. У 1787 р. в хуторі Лісняківському мав 14 підданих, хуторі Ковтунівському Золотоніського повіту – 5. Д.: Марія Андріївна N (1730 – 1777 – ?), донька перекладача київської губернської канцелярії. Мали синів Микола, Дмитра та Якова.

- Козловський** Гнат – хорунжий сердюцького полку. Значковий товариш Стародубського полку (1711 – 1751 – ?). У 1735 р. мешкав у полковій сотні.
- Козловський** Григорій (? – ран. 1775) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. мешкав у Почепській сотні.
- Козловський** Григорій Михайлович (? – ран. 1760) – безуніверсальний бунчуковий товариш (1737–1738). Мав двір у с. Мітченки Батуриинської сотні, в якому жив з братом Федором. У 1737 р. в поході, мав 2 двори підсусідків у с. Ксьонзівка Батуриинської сотні та приїзджий двір у с. Красне. Військовий товариш у Ніжинському полку за служби батька і самого (1740 – 1756 – ?). У 1743 р. мав 1 коло млинове, надав позику у військовий скарб – 18 копійок. Жив у Ніжинському полку, мав двір приїзджий у с. Козляничих Волинської сотні. Д.: Олена Опанасівна Петрункевич, донька значкового товариша. У 1760–1761 рр. – вдова, жила поблизу Батурина.
- Козловський** Дем'ян (1710 – 1747 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1747 – ?), у 1737 р. був при сотнику бакланському Косачу.
- Козловський** Дмитро (1763 – ?) – службу розпочав полковим канцеляристом у 1775 р. З 1780 р. – значковий товариш Переяславського полку. Мешкав у Пирятинському повіті.
- Козловський** Дмитро Федосійович (1692 – 1760 – ?) – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1727 – 1760 – ?). 1753 р. сталася його суперечка з військовим канцеляристом Федором Киселівським за привласнення половини озера під с. Лісняками Яготинської сотні, свавільне насапання греблі, потраву хліба і захоплення двох коней. Мав житловий двір у с. Лісняки Яготинської сотні, з тяглих і 1 пішого підсусідка (1750). Д.: Уляна Йосипівна N (1697 – 1760 – ?), жили у с. Лісняках. Тут же жили їх діти: Андрій (1726 – 1782 – ?) – сотник гетьмязівський (1770–1782). Д.: Марія Андріївна N (1730 – 1777 – ?); Захар (1744 – 1760 – ?); Семен (1751 – 1760 – ?); Ганна (1727 – 1760 – ?) – Ч.: Василь NN (1725 – 1760 – ?); Гафія (1739 – 1760 – ?).
- Козловський** Іван Григорович – службу розпочав 3 лютого 1754 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (з 1757.3.03), возний 1-ї Почепської сотні (з 1765.20.06). Д.: Ганна Іванівна Панютіна, донька майора у відставці.
- Козловський** Іван Михайлович – абшитований значковий товариш (1782), військовий товариш, житель с. Митченки. Д.: Уляна N Карась, донька значкового товариша.
- Козловський** Михайло Якович (? – ран. 1726) – шляхтич гербу «Ястржембец», козак батуриинський. Гетьман Скоропадський видав універсали (9.10.1709 р., 26.02.1714 р.) на звільнення від військового податку млина на р. Сеймі під Батурином, який належав родині значного військового товариша. Мав млин в одне коло. мав млин в одне коло. Значковий товариш. Бунчуковий товариш. Військовий товариш Ніжинського полку. Д.: NNN (? – 1726 – ?), володіла одним каменем у млині в Батурині. Їх онук Корній Григорович (1743 – ?) мешкав у с. Успліївці.
- Козловський** Павло (? – 1670 – 1726 – ?) – дворянин Самойловича і Мазепи. Потрапив у татарську неволю. Козак батуриинський. Близько 1704 р. за дорученням генерального осавула Івана Скоропадського домігся звільнення з турецької неволі Павла Скоропадського. Продав двір у Батурині колишньому полковнику білоцерківському. Вважаємо, що Павло Козловський належав до колишньої уманської старшинської верхівки, і тому саме йому була доручена ця відповідальна місія. Значний військовий товариш. Продав один із дворів у Батурині колишньому білоцерківському полковнику Михайлу. Бунчуковий товариш (? – 1726 – ?). Учасник гілянського походу. Д.: Олена Андріївна Ребриковська, донька полковника кальницького, а потім охочепіхотного. Під час знаходження чоловіка в полоні, сердюцький полковник Дмитро Чечель насильно відібрав у неї с. Нехаївку.
- Козловський** Семен (1753 – ?) – службу розпочав з 1774 р., значковий товариш Київського полку (з 1777), брав участь в турецькому поході.
- Козловський** Семен Дмитрович (1751 – 1760 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1783 – ?).
- Козловський** Стефан – осавул сотенний новоміський (? – 1713 – ?). Наказний сотник новоміський (1723). Сотенний хорунжий новоміський (? – 1721.9.07. – 1726.26.09. – ?), мав майнові суперечки з жителями сотні. Значковий товариш Стародубського полку. У 1728 р. захопив Гористівську діброву у козака Почепської сотні Василя Яценка.
- Козловський** Федір – бунчуковий товариш 1737–1738 рр., мав двір у с. Мітченки Батуриинської сотні. У 1737 р. був у поході.
- Козловський** Федір – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Козловський** Федір – покозачений шляхтич, військовий товариш у Почепській сотні, житель зеваківський. 16 січня 1680 р. отримав лист стародубського полковника на батьківські ґрунти у с. Зеваки. 13 січня 1688 р. товариш полку Стародубського Федір Козел отримав гетьманський універсал на с. Зеваки.
- Козловський** Федір Михайлович – протоколіст ГВС (1737), військовий товариш Ніжинського полку за служби батька і його самого (1740 – 1756 – ?).
- Козловський** Флор – значковий товариш Стародубського полку в (? – 1730 – 1737 – ?), жив у Почепській сотні. 1730 р. під час Генерального слідства про маєтності надав універсал Владислава IV від 12 жовтня 1641 р. своїм предкам Івану, Василю, Вавринцю і Тимофію Опанасовичам Козловим на володіння в Стародубському старостві Почепському повіті дд. Зеваки, Нова Рогачівка, Садовичі, Мале і Велике селище Дончинське, а також універсал того ж короля від 1645 р. шляхтичу Івану Козлову на ті ж маєтності. «12.05.1737 Сказка значкового товариша Флора Козловського взята у полкову стародубську канцелярію

про те він указ з полкової стародубської канцелярії в сотню Почеповську про вислання значкових товаришів в тій сотні живучих в тому числі і його в похід чув і сам він із-за хвороби не виступив а вислав брата свого двоюрідного Михайла Козловського 24.04. тому що мав сам в той похід йти того числа але не ви здоровів а якщо він за себе брата свого не вислав а от одного впрעדь ему отм довечно бить то полежать такому штрафу який в указі її імпер. Величності з військової генеральн. канцелярії в похід присланий повелеваєт на тому підписався».

Козловський Яків – козак золотоніський, значковий товариш Переяславського полку (1742 – 1751 – ?).

Козменко Матвій – служив з 1769 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (1775 – 1780 – ?, одружений з донькою козака.

Козменко Омелян (1723 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1780 – ?). Мав 7 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Пелагея NN, донька сотенного отамана.

Козменко Павло – значковий товариш Полтавського полку (1738), мав двір у Кобеляках.

Козьявка Йосип – значковий товариш Лубенського полку (1767).

Койниш Яків Трохимович – писар сотенний 1-ї полкової сотні (? – 1744), значковий товариш Полтавського полку (1744 – 1751 – ?), мав підсусідків у с. Петрівці.

Коленев Степан Григорович – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист при Гадяцькій полковій канцелярії (з 1753 р.), значковий товариш (з 1757.1.09.), почтальйон гадяцький (з 1769). Д.: Настасія Іванівна Козленко, донька козака 1-ї Гадяцької сотні.

Коленко Андрій Григорович (бл. 1713 – 1787 – ?) – козак куреня Авраменкового (1755), військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав землі на 50 днів, 9 підданих в м. Сосниці. Д.: Марія Опанасівна N (бл. 1728 – 1787 – ?), шляхтянка.

Коленко Іван Андрійович (1767 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787).

Колесников N – значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Колесниченко Ілля Іванович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський. Д.: Ганна NN, донька грека.

Кологривий Іван – військовий товариш Ніжинського полку, мешканець Глухівської сотні (1726)

Колодеєв Дем'ян – з чиновницьких дітей, служив з 20 березня 1780 р. значковим товаришем Чернігівського полку, в походах не був (1780).

Колодка Аврам Русанович – військовий товариш. У 1670 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на млин під с. Конятин.

Колодка Григорій Федорович (1742 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 11 підданих у с. Конятин. Д.: Настасія NN, донька шляхтича.

Колодка Іван Федорович (1752 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 5 підданих у с. Конятин. Д.: Лизавета NN, донька значкового товариша. Мали синів Максима, Данила, доньок Параску, Марію, Євдокію.

Колодка Федір Васильович (? – 1730 – 1768 – ?) – значковий товариш.

Колодкевич Мойсей – шляхтич. Значний військовий товариш (XVII ст.).

Колодкевич Роман Карпович (бл. 1737 – ?) – син священика. Службу розпочав з 1762 р., писар сотенний седнівський (1762.12.11. – 1779 – ?). І.Шраг в автобіографії пише, що його «мати – з роду Колодкевичів, яких звали ще Писаренками через те, що один з Колодкевичів був колись писарем, певне сотенним, бо Седнев в свій час був сотенним містечком». Військовий товариш Чернігівського полку (1786). Поручик (1790) Мав 50 підданих в Городницькому повіті. Д.: Марія N Бутович, донька священика. Мали сина Кирила і доньку Настасію.

Колодний N – значковий товариш Миргородського полку.

Колодний Сидір (1750 – 1775 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з березня 1767 р. в полковій канцелярії: копіїст, підканцелярист (з 1768.4.05.). Значковий товариш Миргородського полку (1772 – 1775 – ?).

Коломієць Іван (1755 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1782).

Коломієць Іван Ілліч (? – 1741 – 1775 – ?) – син козака виборного, значковий товариш Переяславського полку (1767), військовий товариш (1775). Мешканець с. Ветове Березанської сотні. Д.: Ганна Олексіївна Платон, донька козака. Мали синів Кирила (1753 – ?), Федора (1760 – ?), Федора (1764 – ?), Данила (1770 – ?), Василя (1772 – ?).

Коломієць Іван Кіндратович (1710–1766) – значковий товариш Переяславського полку. Д.: Євдокія Якимівна N (1715 – 1763 – ?).

Коломієць Кирило Іванович (1753 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1780 – ?). Був у 1-й армії (1775).

Коломієць Максим Григорович – син козака виборного, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Коломієць Максим Іванович (1753–1783) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Переяславського полку (1782–1783).

Коломієць Марко Якович – син значкового товариша, мешканець Березанської сотні. Значковий товариш Переяславського полку (1775). Був у 1-й армії (1775).

Коломієць Петро Самійлович (1742 – 1767 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767). Володів у 1767 р. двором покійного батька у с. Войтово і плецом в Березані.

Коломієць Самійло Кіндратович (1706–1766) – войтівський козак (1741), у 1757 р. – значковий товариш Переяславського полку. Д.: 1) Гафія NN (1708–1739); 2) Стефанія Павлівна N (1714 – 1763 – ?).

Коломієць Семен – значковий товариш Ніжинського полку.

Коломієць Семен Григорович – син виборного козака, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Коломієць Федір – козак кінний і ґрунтовий великобудищанський (1721), значковий товариш Полтавського полку (1731), продав свої володіння (ґрунт,

ліс, млин) сотнику омельницькому Григорію Остроградському.

Коломієць Федір Кіндратович (1726–1766) – значковий товариш Переяславського полку. Д.: Марія Яківна N (1725 – 1763 – ?).

Коломієць Яків Григорович – значковий товариш Переяславського полку. Військовий товариш. 1767 р. підписав наказ переяславського шляхетства Комісії.

Коломієць Яків Ілліч (? – 1720 – 1767 – ?) – син козака виборного, жив на одному дворі з батьком у 1752 р., у 1767 р. – значковий товариш Переяславського полку.

Коломієць Яків Остапович (1701 – 1767 – ?) – козак втовський (1741), з ним племінник Яків, жили одним двором (1752). Значковий товариш в Березанській сотні Переяславського полку (? – 1767 – 1775 – ?). Д.: Ірина Григорівна N (1731 – 1775 – ?), донька козака.

Коломіїцев Данило (1763 – 1783 – ?) – син козака, службу розпочав 24 травня 1776 р., полковий копійст (з 27 липня 1777), підканцелярист (з 17 грудня 1780), канцелярист полковий (з 2 жовтня 1781), сотенний отаман (з 28 лютого 1782), значковий товариш Миргородського полку (з 24 листопада 1782).

Коломіїченко-Лукашевич Григорій Лукич (? – 1700 – ран. 1752-3.02.) – значний військовий товариш (1735), осавул полковий переяславський (1735–1752), проживав в с. Дем'янцях. Під Переяславом на Великій Греблі мав млин з 3 кол. Д.: 1) N Яківна Рустанович, донька полкового судді. 2) (з 1749) Євдокія Василівна N, в першому шлюбі за військовим товаришем Леонтієм Васильовичем Максимовичем. Вела суперечку разом з сином від першого шлюбу військовим канцеляристом Іваном Максимовичем за спадщину другого чоловіка з його братом полковим хорунжим Михайлом Лукашевичем (1752–1755).

Коломіїченко-Лукашевич Лука Михайлович (1749/1750 – 1797) – службу розпочав у серпні 1760 р., 1 серпня 1762 р. став полковим канцеляристом, з 10 січня 1763 р. – значковий, з 1 серпня 1764 р. – військовий товариш. В серпні 1767 р. став сотником, потім полковим осавулом (з листопада 1769). 29 вересня 1773 став полковим обозним переяславським. За розділом 1773 р. отримав хутір Чумгацький і млин в с. Дем'янцях. В 1774 р. за ним було в м. Переяславі 20 підданих, в I полковій сотні в с. Дем'янцях 70, в с. Войтівцях 10, в Скобцях 7, в Гайшині 3, в III полковій сотні в Гладішіві 7, в Волчках 7, в Яготинській сотні поблизу Яготина 10 і в хуторі Чумгацькому 60, в містечку Лицляві 10, в Келеберді 8, в Решотках 30. Всього 239 підданих. Брав участь в турецькому поході. Полковник київський (з 5 травня 1779 р.). Полковник Тверського карабінерного полку (з 1783.28.06.). Д.: 1) (з 1772) Горпина Євстафіївна Могілянська, через 14 років шлюбу чернігівський єпископ Феофіл за спробу отруїти чоловіка миш'яком скасував шлюб і заточив її до монастиря. 2) (з 1785) Ольга Яківна Лабат-Девівак, донька майора.

Коломіїченко-Лукашевич Яків Михайлович (1751–1815) – полковий канцелярист переяславський, значковий товариш (? – 1767), військовий товариш

(1767–1772), сотник золотоніський (1772–1781), бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781). По розділу 1773 р. отримав с. Попівку в Кропивнянській сотні, хутір Морозівщину з млином на р. Згар, а також двори в Переяславі і Золотоноші. Д.: Тетяна Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

Коломоєць Іван – абшитований військовий товариш Київського полку (1782). Дворянин, мав 3 підданих.

Коломоєць Марко – абшитований військовий товариш Київського полку (1782), дворянин.

Колос Роман Микитович – осавул сотенний новоміський (? – 1741.02. – 1748.04. – ?), абшитований значковий товариш Стародубського полку (? – 1756 – 1768 – ?). Мав двір у Стародубі – 1 хата житлова, 2 комори, 2 сараї, двір влаштований ним на землі, купленій у козака Івана Писарева 1756 р. за 25 карбованців.

Колосовський Данило – отаман сотенний чигриндубравський (? – 1762 – 1768 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1778.27.09. – ?).

Колотовський Григорій – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1741 – ?), брав участь в польському, очаківському походах. Мешкав в Янишпольській сотні. Присягнув у 1741 р.

Колотовський-Самойлович Василь Іванович – абшитований військовий товариш (1788).

Колотовський-Самойлович Гаврило (1726 – ?) – з польського дворянства. Службу розпочав з 15 березня 1735 р., військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – ?). Мешкав в Янишпольській сотні.

Колотовський-Самойлович Григорій Іванович (1733 – ?) – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р., мав з братами 53 підданих у 1 селі і хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька старшини.

Колотовський-Самойлович Іван (? – 1745 – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1724 – 1747 – ?). У 1724 р. купив млин в два кола на греблі села Ороб'їв у дядька своєї дружини Андрія Федоровича Хоруженка. Мав двір у Пирятині, 16 підданих у с. Мокіївці (1734). Присягнув у 1741 р. У 1735 р. по приходу з польського походу з реєстру значкових товаришів виключений. У 1735 р. комісар, у 1736 р. складав ревізію дворів, у 1737 р. був у команді по набору людей на лінію. 1736 р. був у кримському, у 1737 р. – очаківському походах. 1738 р. призначений купувати коней, присягнув у 1741 р. Мав у Чорнухах підсусідків 1 двір піших убогих (1745). Мешканець с. Сухоносівки Чорнуської сотні, мав хутір у Лохвицькій сотні, у с. Воробйові двір житловий (1747). Мав у полковій Лубенській сотні у с. Воробйові 1 хату, в якій жив мірошник (1745). За ним записаний у Пирятинській сотні хутір на 6 дворів. Д.: N Яківна Кичкаровська, донька городского отамана пирятинського. Мав сина Олексія – бунчукового товариша.

Колчевський Костантій – значковий товариш Миргородського полку (1738), жив у Кременчуцькій сотні.

Колчевський Омелян – значковий товариш Миргородського полку (1738).

Кольчевський Гаврило (бл. 1742 – ?) – син полкового хорунжого. Службу розпочав 1755 р. полковим канцеляристом, писар земський Лубенського повіту (1767 – 1781 – ?), бунчуковий товариш (1781 – ?).

Кольчевський Григорій Данилович – військовий товариш Чернігівського полку, власник хутора (1781), земський справник Сосницького повіту (1783). Мав у с. Данилівці 50 (1783), 66 підданих (1787). Д.: Євдокія Романівна Бобир, мали сина Мануйла (1782 – ?) і доньку Марію (1785 – ?).

Кольчевський Данило Федорович (? – між 1704 і 1708) – показаний шляхтич, син сотника топальського, козак топальський (1690), військовий товариш (1700), значний товариш полковий (1704), полковий хорунжий. 10 квітня 1704 р. отримав гетьманський універсал на с. Нове після смерті батька. Д.: Євдокія NN. 17 січня 1709 р. отримала в Ніжині гетьманський універсал з підтвердженням на с. Нове. В другому шлюбі за значковим товаришем Дем'яном Машкевичом.

Кольчевський Данило Якович (1724 – 1769 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку службу розпочав (1749, указ – 1751 – ?) після смерті батька, хоча службу ніс і раніше. Збирав чиновницькі гроші. Абшитований військовий товариш (з 1767), мав двір житловий і шинок у с. Данилівці Менській сотні (1747), там же спочатку 2, а потім – 5 підсусідських хат.

Кольчевський Іван Данилович (? – 1735) – значковий товариш (? – 1729 – 1735). У лютому 1732 р. отримав підтвердження на с. Нове полкової сотні, де і мешкав. Д.: NNN, вдова у 1735 р. мала маєтність Нове село. В другому шлюбі за Романом Кровницьким, кривецьким «господарем» Савича. Пішла в монастир.

Кольчевський Кузьма Данилович (1710 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1727 – 1751 – ?). Мешкав у Новоміській сотні.

Кольчевський Петро Степанович – син сотенного хорунжого, онук сотника топальського, який отримав універсал Мазепи на с. Нове. Значковий товариш Ніжинського полку (1723). Проживав в Горчках. Мав сина Петра (1766 – ?).

Кольчевський Яків – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1740 – ?), мав у Мені 5 підсусідських дворів. «С прошлого 1704 года служу я нижеподписавшийся Его Императорскому Величеству верно и бил в разных походах а іменно: 1. Под Поповою горою, когда швед перебирался через Суж 2. под Каменним Затоном 3. под Белой Церковью. 4. Под Полтавою на шведской баталии. 5 на каналі. 6 в Низовому Гіллянському поході чрез пять лет. 7. на линии. 8. в Польському поході чрез полтreti года. 9. Под Азовом. 10 под Очаковом. В Крымском походе под командой генерала фельдмаршала фон Лесія і прочих многих походах в которих в сражениях против неприятеля стоял храбро верно и радетьельно, ив оном Крымском походе на баталии в Гаманой (?) Долине от неприятеля.. обе плечи так сильно что от левой руки раною видите била все внутренности владети рукою (мабуть для військової служби не може) и за сими ранами бить мне в войс-

ковой службе никак не возможно а по указу Ея Императорского Величества из Войсковой Генеральной походной Вашего превосходительства канцелярии велено значковых товарищей кой службу за сторостью, дряхлостью, калецтвом и крайнем убожеством отправлять не могут на усмотрение болезней к службе неспособности и .. для увольнения отправлять с полковой Черниговской канцелярии к Вашему высокопревосходительству в Войсковую Генеральную походную канцелярию и по силе онного ... указу прибил в Переяславль для освидетельствования рани моей прошу рани приказать освидетельствовать а по освидетельствованию мне от войсковой службы уволить и дать атестат. К сему доношению вместо значковий товариш Якова Колчевского неумеючого писать по его прошению житель черниговский Григорий Корнеев руку приложил». Отрмав атестат 7 березня 1739 р., виданий штаб-лікарем Єленпсом про рани отримані в поході: служити не здатний, мав тяжкі рани на лівому і правому плечах і через них лівою рукою не володів.

Комар Данило – шляхтич, бунчуковий товариш Ніжинського полку (1685).

Комарницький Василь Григорович (бл. 1733 – 1790 – ?) – «з польської породи», службу розпочав з 17 березня 1760 р. військовим товаришем Київського полку, абшитований у 1781 р. бунчуковим товаришем. Мав 26 куплених підданих (1787), 25 (1790). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Феодосія Василівна Жила, донька абшитованого значкового товариша.

Комарницький Петро (? – 1745 – 1782 – ?) – службу розпочав з 5 жовтня 1755 р., підканцелярист у Київській полковій канцелярії (з 1759), сотенний осавул київський (1764 – 1768), отаман городовий київський (1768 – 1779 – ?). У 1772 р. мав суперечки з київським сотником Гудимою. 1777 р. побив разом з сотенним писарем Язловецьким секретаря Київської губернської канцелярії Жиловича. Абшитований через хворобу у 1778 р в званні знакового товариша. Д.: Мотря NN, вдова Солохи (? – ран. 1776), курінного отамана броварського.

Комаровський Василь Іванович (1720 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1742 р. полковим канцеляристом чернігівським, значковий товариш (з 1749.28.07.), хорунжий полковий чернігівський (1749.3.11./1750.16.08. – 1763). Купив у козака Федора Кулеби ліс з полем. 1749 р. був підписаний декрет про уступку маєтків чернігівського судді Василя Томари дружиною Пелагеєю (уродженою Болдаковською) чоловіку своєї онуки Катерини Василю Комаровському. 1755 р. скаржився на бунчукових товаришів Павла і Олександра Мокрієвичів за захоплення його нив. Тримав один із млинів Васечковських нище с. Юрїєвки на р. Білоус. Колезький асесор у відставці (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 1104 підданих у 7 селах і 1 хуторі. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: (1747) 1) Катерина Григорівна Томара (1730–1749), за нею маєтки в Ро-

гощі, Сядрищі, Кащовці, Ямищі, Томаровці, Високинъ, двір у Сибережі. 2) (1760) Євдокія Андріївна Каневська-Оболонська, донька значкового товариша.

Комашинський Іван (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781–1782), полковий хорунжий (? – 1787 – 1790 – ?), майор. Власник хут. Малошелівського поблизу с. Смоляж, де мав 6 підданих. У 1787 р. мав 35 підданих в місті, 1 селі і хуторі Ніжинського повіту. Д.: Катерина Максимівна Олексієва, донька священика.

Комашинський Олександр Васильович (1737 – ?) – син правлячого сотнею конотопською, онук сотника Гадяцького полку. Військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Житель с. Великої Загорівки, де мав 8 підданих в придане дружині. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія Йосипівна Петрова (? – ран. 1788), донька поручика.

Комендатенко Сидір Федорович (1751 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з січня 1767 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1772).

Комендатенко Федір (? – 1740 – 1774 – ?) – службу розпочав з 1750 р., значковий товариш Миргородського полку (з 17 грудня 1760). Д.: NN Варченко, донька козака сорочинського.

Комендатенко Федір (? – 1751) – козак, значковий товариш Миргородського полку (1732 – 1751 – ?). Житель Остап'я, мав хутір.

Коменко Семен Антонович (? – 1733 – 1788 – ?) – шляхтич, син райці, потім війта стародубського, який у 1735 р. за універсалом ГВК отримав половину с. Азарівка з угіддами. Абшитований військовий товариш (? – 1763 – 1768 – ?), володів у Румянцевську ревізію двором у Стародубі (2 хати житлових, 2 комори, 1 сіни, 1 кладова, 1 погріб походний, 1 льодовня з ганками). Двір наймала вдова Устїна Каралкевич. Проживав у с. Шептаки. Д.: Тетяна N Маньковська, донька сотника. Мали синів Осипа, Степана, Михайла.

Коменський Яків – значковий товариш Стародубського полку. Мав у 1737 р. володіння у с. Футор 8 посполитих, з них 3 втекли.

Комиш Яків – писар сотенний (? – 1744), значковий товариш (1744.29.09. – 1750 – ?).

Конашевич Тишко Іванович – покозачений шляхтич, військовий товариш. Від його сина Євлампія вели родовід Євлановські, які мешкали у Мглинському і Суразькому повітах.

Кондзирівський Андрій – близько 20 років служитель дому гетьмана, господар гетьманський, а потім гетьманші Скоропадської. Швагро гетьмана. 12 грудня 1719 р. отримав гетьманський універсал на с. Світлице. Військовий товариш (? – 1737 – 1751 – ?), управитель в Янпольській волості. Д.: Пелагея Марківна Маркович, донька орендаря пирятинського.

Кондзирівський Петро Андрійович (? – 1702 – ран. 1790) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1722 – 1772 – ?). Д.: 1) NNN. 2) (після 1760) Марія Данилівна Тарновська (1735 – 1792 – ?), вдова Петра Івановича Войцеховича, бунчукового товариша.

Кондзирівський Яків Андрійович (? – 1707 – 1780 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1727), управитель Биковської волості (1760).

Кондзирівський N – бунчуковий товариш.

Кондискалов Андрій Антонович (1734 – 1767 – ран. 1788) – його батько Антін (? – ран. 1757) – «грецької кондисторії, но польської породи». Перейшов з Османської імперії в Україну. Майор Московського драгунського полку, брав участь у багатьох походах турецької війни. Був посланцем в інші держави завдяки знанню багатьох мов. Після смерті батька іменним указом Розумовського 19 червня 1757 р. призначений військовим товаришем, полковий хорунжий (1761.12.07. – 1770.23.04.), осавул полковий гадяцький. У 1761–1762 рр. за Дніпром очолював тисячну команду. У 1763 р. складав ревізію Гадяцького полку. У 1766 р. входив до складу комісії по Генеральному перепису у Гадяцькому полку. Очолював команду в корпусі генерал-поручика Берга в поході в Крим, до Дніпра і Бахмута. Д.: Уляна NN (1748 – 1788 – ?). Після смерті чоловіка володіла 129 підданими у 1 селі.

Кондратенко Андрій (1692 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1735 р., сотенний хорунжий срібрянський (1740–1748), значковий товариш Прилуцького полку (1748 – 1781 – ?). У 1749 р. його брат здійснив «гвалтовное на его дом с многолюдством нападение». Мав 4 посполитих у с. Блотниці. Абшитований значковий товариш (1788). Всього мав 37 підданих в Роменському повіті (1790). Д.: Марія N Войтенко, донька значкового товариша, потім іваницького сотника.

Кондратенко Герасим Йосипович (1750 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 126 підданих в Роменському повіті. Д.: Євфимія NN, донька священика.

Кондратенко Йосип (Юсько) (? – 1767 – ран. 1772) – козак с. Блотниці, значковий товариш Прилуцького полку (1747.26.10. – 1767 – ?). Мав 9 посполитих у с. Блотниці, 2 у с. Дмитрівці Красноколядинської сотні. Д.: Ганна NN, проживала у с. Блотниці.

Кондратенко Мартин (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 33 підданих в Борзнянському повіті. Д.: Варвара NN, донька козака.

Кондратенко Михайло (1752 – 1790 – ?) – полковий канцелярист (? – 1767), значковий товариш Прилуцького полку (1767–1790). Мав 4 підданих в Роменському повіті. Д.: Параска Романівна Білецька, донька значкового товариша.

Кондратенко Петро Йосипович (1742 – 1788 – ?) – службу розпочав після смерті батька з 1770 р. козаком, значковий товариш Прилуцького полку (21 жовтня 1771 – 1775 – ?), абшитований значковий товариш (1788). Мав 16 підданих в одному містечку Роменського повіту. Д.: Пелагея Василівна Тимошевська, донька значкового товариша

Кондратенко Федір Йосипович (1725 – 1788 – ?) – козак с. Блотниці, значковий товариш Прилуцького полку (1747.26.10. – 1772 – ?), абшитований значковий то-

вариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Роменського повіту, підданих не мав. Д.: Євдокія Василівна Компанченко, донька сотника компанійського.

Кондратов Кирило – значковий товариш (1739 – 1751 – ?), «значкового полку Миргородського товарища Кирила Кондратова лесовая стенка в Западной балки да дубина лежащая край Криклиной (1745) у Кременчуцькій сотні».

Кондратович Артем – військовий товариш. Його онук Василь Маркович (1748 – ?) – козак стародубський (1787).

Кондратович Євдоким – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1741 – ?). Мав двір у Городні (1741).

Кондратьєв Клим – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухова Красній Горці.

Кондратьєв Михайло Андрійович – військовий товариш (1723). Д.: Ганна Юрїївна Н.

Коненко Григорій (1707 – 1768 – ?) – служив з 1739 р., був того року за призначенням Березненської сотенної канцелярії в очаківському, 1739–1740 рр. хотинському, 1742 р. ліфляндському походах, на форпостах в Царицині, 1745 р. на кордоні турецькому. Того ж року був за сотенного березненського хорунжого. У 1747 р. був сотенним березненським комісаром, потім в полковій рахунковій комісії. У 1748–1749 рр. на форпостах, курінний отаман, з 24 грудня 1752 р. по обранню сотенний березненський осавул до 1756 р. 26 липня 1756 р. отримав чин значкового товариша Чернігівського полку. 14 листопада 1760 р. через хворобу звільнений у відставку і абшитований військовим товаришем.

Конечевський Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Коник Петро – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Коник Іван Петрович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1759 – ?). Мав двір житловий у с. Циблях 2-ї полкової сотні.

Коник Сава Петрович – значковий товариш Переяславського полку (1724 – 1759 – ?) на місце батька. Мав двір житловий у с. Циблях 2-ї полкової сотні.

Кониський Йосип Іванович – знатний полковий товариш (? – 1715 – ?), ніжинський бурмістр (з 1727).

Кониський Йосип Іванович (? – 1695 – 1727 – ?) – знатний полковий товариш (1715–1719), військовий товариш (з 1720), ніжинський бурмістр (з 1727). Д.: (1716) Наталія Іоаникіївна Мокрієвич (? – 1700 – 1760 – ?), донька полкового судді чернігівського. 20 листопада 1717 р. в них народився син Григорій, який став відомим архієпископом Георгієм Кониським.

Кониський Павло Йосипович (? – 1780 – ?) – син військового товариша, військовий канцелярист ГВК (1739 – 1743 – ?), військовий товариш (з 1763.18.06.), комісар іваницький (? – 1773 – ?), бунчуковий товариш (з 1779.18.12.). Мав 6 дворів підданих у с. Кропивній Красноколядинської сотні.

Кониський Петро Романович (1761 – ?) – син протопопа миргородського. Службу розпочав 25 вересня 1778 р. полковим канцеляристом в Миргородській полковій

канцелярії, значковий товариш (з 12 грудня 1782 – 1783 – ?). Мав 12 підданих чоловічої статі.

Коновалов Андрій Іванович (1751 – 1784 – ?) – служив з 1760 р., в походах не був. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1784). Прем'єр-майор (1790). За ним з братами Іваном, Миколою, Михайлом, Василем 92 підданих (1790) в Зіньківському повіті.

Коновалов Іван (1726 – 1767 – ?) – служив з 15 жовтня 1744 р. запорізьким козаком, в походах і у письмових справах, з 1749 р. відповідав за поставки селітри в Головну артилерію за указом Сенату. 15 жовтня 1755 р. асигнований у значкові товариші згідно указу Гадяцької полкової канцелярії. 31 грудня 1758 р. військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського. У 1756 р. був полковим комісаром організації поставок порцій і рацій з Гадяцького полку в Ямбурський драгунський.

Коновалов Іван Іванович – значний товариш Гадяцького полку. Військовий товариш.

Коновалов Іван Якович (1762 – ?) – значковий товариш (1788).

Коновалов Петро Якович (1758 – ?) – значковий товариш (1788).

Коновалов Степан Якович (1764 – ?) – значковий товариш (1788).

Коновалов Яків (1721 – ран. 1771?) – службу розпочав з 1731 р., військовий товариш (з 1758). У 1760 р. намагався отримати підтвердження на володіння селітроварнями у підварках м. Полтави – Бурті і Броварку, а також в сс. Мачухах, Федорках, Нижніх Млинах, Гайворонцях. Д.: Параска NN (1727 – 1788 – ?). Мала 92 підданих у 1 містечку і 2 хуторах.

Коновалов Яків Якович (1750 – ?) – значковий товариш (1788). Разом з Петром, Іваном, Степаном, Марфою і Оленою мали 50 підданих у 1 місті і 2 хуторах в Зіньківському повіті.

Кононович Андрій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – ?), мешканець полтавський.

Кононович Іван Дем'янович – хорунжий сотенний (? – 1780), абшитований значковий товариш Київського полку (1780 – ?).

Кононович Конон Васильович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1724 – 1752 – ?). Служив значковим товаришем більше 20 років, був у походах до смерті. Мав двір у Полтаві.

Кононович Олексій Йосипович (1750 – 1782 – ?) – син намісника іркліївського Йосипа Кононовича. Службу розпочав колезьким канцеляристом 1770 р., в земському суді Золотоніського повіту, з 1772 р. у ГВС, 1774 р. брав участь в поході до Польщі в корпусі генерал-майора Ширкова, в турецькому поході. Військовий товариш (з 9 лютого 1774 р.), з 1781 р. – сотник іркліївський Переяславського полку. Мав 10 підданих в Іркліївській і Канівській сотні.

Кононович Остап Кононович (1715 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1743 р., відправляв службу за ордером полкової канцелярії. З 1744 р. на місці батька служив за призначенням Полтавської полкової канцелярії. Призначений значковим товаришем 31 грудня 1761 р. за ордером гетьмана.

Конончук Іван Опанасович – син райці стародубського, козак 1-ї полкової сотні (1767), абшитований значковий товариш (1787). Мав 8 підданих в хуторі Конончуковському. Д.: Євдокія NN, донька дворянина. Мали сина Йосипа – сотенного зорунжого (1787).

Константинович Анастасій Костянтинів (? – 1722 – 1756 – ран. 1767) – шляхтич гербу «Ліс». Грек, в 40-50-х роках XVIII ст. у Переяславі був індуктарем, полковим зборщиком і комісаром. У 1747 р. купив двір в Переяславі у полкового цилюрника Івана Павловського за 90 карбованців. З 1756 р. – значковий товариш. Д.: Ганна Василівна Лазарева (бл. 1726 – 1766 – ?), донька ніжинського грека.

Константинович Василь Анастасійович (бл. 1756 – 1788 – ?) – службу розпочав 2 травня 1768 р. значковим товаришем, капрал (з 1772), ротний квартирмістр (з 1774), вахмістр (з 1777) Молдавського гусарського полку. У 1783 р. звільнений у відставку прапорщиком.

Константинович Христофор Анастасійович (1741–1786) – син значкового товариша, шляхтич, службу розпочав з 1 травня 1752 р. полковий канцелярист (з 1756), значковий товариш у Переяславському полку (з 1763.18.03.), сотник 1-ї полкової сотні (1770–1781). З 31 серпня 1781 р. бунчуковий товариш. Командир 5-го ескадрону Переяславського карабінерного полку. Брав участь в турецькому поході. У Переяславі мав 28 підданих, у с. Войтівцях – 20, володіння у сс. Любарцях, Скопцях, Дем'янцях. Прем'єр-майор у відставці (1786). Д.: Софія Семенівна Копцевич, донька сотника 1-ї полкової сотні.

Коншиц N – значковий товариш. Його син Роман з 1736 р. був військовим канцеляристом ГВК.

Копач Корній (1715 – 1772 – ?) – службу розпочав з 1730 р., бунчуковий товариш у Київському полку (з 1743). Абшитований бунчуковий товариш (1772). Мешкав у с. Гирявці Ічанської сотні Прилуцького полку. Д.: N Іванівна Стопановська, донька полкового судді. Дітей не мали.

Копцевич Іван – був козацьким старшиною. Одружений із Сидницькою, брат якої Артем був священником на Білоцерківщині. Мав ґрунти у с. Гуляники на Правобережжі. Мав від першого шлюбу сина Самійла. Втративши дружину, він уже як значний військовий товариш (1689) проживав у Переяславі, одружився вдруге з вдовою Хоменковою (? – 1650 – 1689 – ?).

Копцевич Іван – староста гетьманського села Підлипного. Після приходу до влади Скоропадського останній відібрав село. Отримав універсал на с. Чупковичі. Значковий товариш (1729).

Копцевич Михайло Семенович (1749 – 1798 – ?) – син сотника 1-ї полкової сотні. Службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, спочатку став значковим (з 1770), а потім військовим товаришем (1772.31.08 – 1787 – ?). Пізніше – пошмейстр, переяславський повітовий суддя. 1774 р. його звинуватив ГВС у підробці документів у справі з городовим отаманом переяславським про затоплення млина. Мав 10 підданих на хут. Безхлібівському та 21 підданого на хут. Гребля (1787). Д.: Тетяна Іванівна

Максимович, донька бунчукового товариша. Мали синів Миколу та Петра.

Копцевич Семен Лаврінович (? – 1720 – 1757 – ран. 1763) – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК. Став військовим товаришем «за отправление при Генеральной канцелярии службы» (1742.31.01. – 1757 – ?). В липні 1752 р. призначений сотником 1-ї полкової сотні. Володів хутором Гречанівкою в Яготинській сотні під с. Богданівкою. З поминального ряду знаємо батьків сотника Лавріна і Анастасію, ієромонаха Пахомія (згадується у 1747–1758 рр. як ієромонах кафедрального переяславського монастиря, можливо, він і священник Прокіп, брат сотника, одна й та ж особа), Івана і Якова (у 1746 р., будучи священником у с. Ковран побив бунчукового товариша Стефана Томару) – братів Семена і самого сотника Семена. Олена, Марина і Тетяна, напевно, невідомі нам сестри сотника. Мав у Переяславі житловий двір при солодовні, ще 1 власний двір та 6 підсусідків тяглих і 18 піших, в с. Пристроми 1 двір убогих підсусідків посполитих (5 піших), приїжджий двір у д. Гайшині, в 2-й полковій в с. Комарівці приїжджий двір, 2 підсусідки тяглих і 2 піших, у с. Стовпяги Терехтемирівської сотні 1 тяглого підсусідка, в с. Козинці приїжджий двір та 1 піший підсусідок, у Яготинській сотні в с. Полежах двір приїжджий, 1 пішого підсусідка, в с. Дениси 2 тяглих і 2 піших, при його хуторі приїжджий двір (1750). Д.: Тетяна Яківна N (? – 1734 – 1767 – ?), володіла шинком в Переяславі і двором у с. Дем'янцях.

Кордишевський Григорій – службу розпочав 4 червня 1762 р., полковий канцелярист переяславський (з 1763). 23 березня 1764 р. купив двір у дячка Микольської церкви Якова Омелянова. Значковий товариш (з 1773.30.03.), військовий товариш (з 1781.20.02.). Мав 3 підданих у с. Войтівці 1-ї полкової сотні і 6 підданих в Переяславі.

Кордюков-Мищенський Михайло – шляхтич гербу «Колюмна», військовий товариш Ніжинського полку.

Корєєнко Іван – асигнований значковий товариш, 1752 р. мав двір у Миргороді.

Корєєвський Григорій – службу розпочав писарем сотенним мгарським (1739–1748), значковий товариш Стародубського полку (1760 – 1780 – ?), у лагодженні мостів (1769).

Корєєвський Павло – атестований в значкові товариші Стародубського полку (1769), був в поході.

Корєєцький Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (1741). Д.: Ганна NN (? – 1727 – 1747 – ?), мала двір у Лохвиці.

Корєєцький Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Корєєцький Данило – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?)

Корєєцький Іван (1734 – 1782 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 17 квітня 1760 р., значковий товариш Лубенського полку (з 4 серпня 1763), возний сотенний лохвицький (з 15 червня 1764). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Корєцький Гнат – значковий товариш Полтавського полку (1779).

- Корецький** Олександр Петрович (? – 1726 – 1746 – ран. 1768) – бунчуковий товариш (1746). У 1746 р. купив місце міщанське в Стародубі у Мойсея Черняка за 200 карбованців. Д.: Марія NN, у другому шлюбі за полковником лубенським Кулябкою (1768).
- Корецький** Петро (? – 1686 – 1737 – ?) – значний військовий товариш (1719), значний бунчуковий товариш (1723), полковник наказний (1723). Бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку з синами Федором та Олександром «вновь написанние». Мав 3 двори куренчиків, 11 дворів ґрунтових і 7 бобилів у д. Круков, 17 ґрунтових дворів і 3 бобилі в д. Полуляхова Буда, 2 двори у с. Курковичі, а також 49 дворів і 13 бобильських хат на уряд у с. Картушин полкової сотні. Мав у 1737 р. у д. Буді Полуляховій полкової сотні 7 малоґрунтових, 1 убогого, 2 втекло, у д. Крукові 6 на його куплених ґрунтах живучих і 5 убогих підсусідків, у Топальській сотні д. Тишівці 27 посполитих, д. Кузнеці 6 підсусідків та огорожників, 1 убогого. Д.: (з 1710.29.01, с. Юдинів) Настасія Михайлівна Миклашевська, вдова Андрія Андрійовича Гамалії (? – 1706.19.03.). Їх правнуки мешкали в с. Атюші (1787).
- Корецький** Петро Лукич – військовий товариш.
- Корецький** Петро Петрович – син значного військового товариша, військовий товариш. Його син Василь (1721 – ?) мешкав у с. Атюші (1787).
- Корецький** Федір – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1750) у Стародубському полку.
- Корж** Микола (? – ран. 1782) – значковий товариш, його син Микола мешкав у с. Сибережі.
- Корж** Омелян (? – 1748 – 1780 – ?) – з чиновницьких дітей, син значкового товариша. Служив з 1758 р. в званні різночинському, значковий товариш Чернігівського полку (1764 – 1780 – ?), був в походах 1769, 1770, 1773 рр. Мав у Чернігівському повіті 4 хати підданих (1782), 7 підданих чоловічої статі у с. Сибережі Роїської сотні. Д.: (1764) NNN, козачка сядрицька Білоусівської сотні. Мав трьох доньок: Тетяну 15 р., Євдокію 8, Марфу 3 р. та сина Якова малолітній (1780).
- Коржевський** Антип Миколайович (1718 – ?) – службу розпочав з 1737 р. в Глинській сотні в кримському поході. Значковий товариш Лубенського полку на місце померлого брата Павла (1755 – 1761 – ?).
- Коржевський** Антін (? – ран. 1790) – значковий товариш в Глинській сотні Лубенського полку (1761 – 1775 – ?). Неписьменний. Військовий товариш. Д.: Н Данилівна Дробот, донька козака янишпольського.
- Коржевський** Григорій Антонович (1751 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (1776 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братами Іваном і Григорієм мав 61 підданого в 2 селах і хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька козака.
- Коржевський** Іван Антонович (1744 – ?) – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1776), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.
- Коржевський** Іван Антонович (1747 – ?) – значковий товариш з 1776 р., абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Коржевський** Павло (? – 1769) – значковий товариш Лубенського полку. 1769 р. через старість вдома, а в поході в другій армії племінник його Петро.
- Коржевський** Павло Миколайович (? – ран. 1755) – сотенний писар глинський (? – 1743 – 1747), значковий товариш Лубенського полку (1747 – ран. 1755), мав у Глинській сотні в с. Гудимах житловий двір та 1 найманий двір у 1747 р.
- Коржевський** Федір – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Лубенського полку (1776 – 1780 – ?).
- Коржинський** Данило (1762 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 6 підданих у 1 селі. Д.: Параска NN, донька купця.
- Коржинський** Омелян (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 18 підданих в одному селі. Д.: Марія NN, донька козака.
- Корицький** Григорій (1729 – 1767 – ?) – служив з лютого 1747 р. значковий товариш по ордеру Галяцької полкової канцелярії, з 26 серпня 1757 р. військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського. У 1751 р. був в поході кримському і при Дніпрі в Келеберді, у 1758 р. вів слідство за скаргою хорунжого полкового ніжинського Василя Гриви на бунчукового товариша Йосипа Гамалію про заволодіння останнім землею до с. Жабок, яка належала Гриві. У 1761 р. був на місці звільненого військового товариша Андрія Богдановського з бунчуковим товаришем Федором Левенцем при слідстві про зайняття князем Кантимиром на р. Ворсклі Куземинських плотини і млина, потім був при догляді мостів, гатей, доріг в Галяцькому полку. До 1765 р. був у догляді за скарбовою канцелярією. У 1763 р. був у Полтавському полку при складанні ревізії. У січні 1763 р. отримав дозвіл на 10 років займатися селітроварінням та звільнення від інших служб та повинностей. У липні 1763 р. побив жительку с. Батки Опішнянської сотні Єфросинію Гришайко за відмову продати свої козацькі ґрунти. Бунчуковий товариш Галяцького полку (1767.30.05. – 1779), у 1767 р. обраний підсудком земським Зіньковського повіту, з того ж року за указом МК доглядав за винокуреними заводами. Колезький асесор (1779.11.19. – 1788 – ?). Зіньківський повітовий предводитель дворянства (1782–1784). Мав підданих: 2-ї Зіньківської сотні с. Власівка – 225, 1-ї Опішнянської сотні м. Опішня і с. Зайчинці – 29, с. Попович – 1, 2-ї Опішнянської сотні с. Млини і при хуторах на Грушці і Коломиїцевському байраці – 48, загалом 333 (1771), а у 1788 р. 456 підданих в п'яти селах і двох хуторах. Д.: NNN (? – ран. 1771).
- Корицький** Іван Данилович – значний товариш Переяславського полку (1726), володів ґрунтами в Харківцях від свого тестя (чи то Івана Говорушенка чи Петра Самуценка, двоюрідних братів).
- Корицький** Матвій – служив з 1765 в ГВС, призначений в тому ж році там канцеляристом, з 1777 р. вій-

ськовий товариш Чернігівського полку, з 1779 р. сотник любецький (1780). Мав 6 підданих чоловічої статті в м. Городищі Лубенського полку. Сотник (1789). У 1790 р. ще був неодруженим.

Коркач Іван – військовий товариш у Переяславському полку (? – 1775 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Дениси Яготинської сотні. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Данила (1764 – ?), Галактіона (1767 – ?), доньок Ганну (1763 – ?), Євдокію (1765 – ?), Ксенію (1766 – ?).

Корницький Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1717 – 1750 – ?), комісар Роїської сотні (1718, 1719, 1720). 1723 р. подав супліку на захоплення його ґрунтів сином полкового хорунжого Іваном Чечелем згідно якої відбувся указ МК на його користь. Був у гілянському поході, де заборгував харківському полковнику Григорію Квітці. Мав двір житловий у м. Ріпки Роїської сотні.

Корнієвський Прокіп (? – ран. 1781) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом, сотенний хорунжий менський (1768–1769), сотенний осавул менський (1769–1772), значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1781 – ?). Д.: NNN (? – 1781 – ?), донька козака, жителька с. Данилівки.

Корнієнко Тимофій – шляхтич. Військовий товариш (1784).

Коробка Артем Семенович (1741 – 1781 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Коробка Василь – значковий товариш Полтавського полку.

Коробка Григорій – значковий товариш Гадяцького полку (1735), був у першому польському поході, повернувся додому з полковником Грабянкою у 1735 р. Жив у Куземці, де мав 1 двір з 1 хатою.

Коробка Іван (? – ран. 1783) – бунчуковий товариш.

Коробка Іван Петрович (? – ран. 1788) – військовий товариш, осавул полковий. Д.: (з 1753.4.07) Пелагея Костянтинівна Острозька (? – 1740 – 1783 – ?), донька військового товариша.

Коробка Микита – значковий товариш Лубенського полку (? – 1723 – 1726 – ?) Роменської сотні.

Коробка Петро – значковий товариш Гадяцького полку (1735), в поході був і повернувся у вересні 1735 р. Мав сина Андрія. Жили в Куземці на 1 дворі з 2 хат.

Коробка Петро Васильович (1714–1763) – значковий товариш (? – 1746), військовий товариш за служби діда, батька і його самого (1746.22.05. – 1763). Мав двір і шинок у с. Ясмані Глухівської сотні та двір у Глухові. Власник слобідки Єреміївської, де мав один дім в 6 кімнат, а другий – в 5, 5 хат посполитих і винокурню в 5 котлів. Його донька – дружина (1780) абшитованого полкового судді Олексія Дівовича.

Коробка Семен – значковий товариш Чернігівського полку.

Коробка Степан – значковий товариш (1782). 1782 р. здійснив обмін своїх сіножатей при с. Романово-Давидівка на сіножать Чернігівського кафедрального монастиря в урочищі Іващенці.

Коробка Трохим Іванович – службу розпочав з 1739 р. виборним козаком Борзнянської сотні, сотенний канцелярист (1740–1747), сотенний зборщик (1748),

сотенний писар борзнянський (1749–1759), абшитований значковий товариш Чернігівського полку (з 1759.4.10.), міський голова Борзни (з 1782). Брав участь в першому польському, очаківському походах.

Коробов Павло Григорович (1730 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 15 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска N Карпенська, донька прилуцького протопопа.

Коробовський Максим – отаман сотенний кобизький (? – 1762 – 1767). У 1765 р. звинувачений разом з возним Гнатом Мацієвичем у приховуванні засудженого на заслання за крадіжку грошей і речей Омеляна Кураша. Абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Коробка-Вольський Григорій Карпович (? – 1639 – 1705 – ?) – шляхтич гербу «Сас», батуринський сотник (1669–1672), був посланцем гетьмана Ігнатовича до Москви, генеральний хорунжий (1672–1677), чигиринський полковник (1677–1678), стародубський полковник (1678 – 1681), київський полковник (1682 – 1684). У 1683 р. купив два млини в с. Семиполках у Федора Лошаченка і Романа Степаненка. Вдруге став полковником київським (1690). Володів с. Шкрябинів у полковій сотні, с. Кривець в Топальській сотні, яке перейшло до нього від Михайла Рубця (можливо, по шлюбу). Млин на р. Острі надав Київському Михайлівському Золотоверхому монастирю. Значний військовий товариш (1702). У серпні 1702 р. значні військові товариші Яків Солонина, Пантелеймон Радич, Микола Грембецький приїхали на Остерцину з «інквизицією» законності отримання Григорієм Карповичем дворища у селі Лутаві з полем і сіножатями. Як видно з подальшої співпраці гетьмана з Г. Карповичем, останній як значний військовий товариш виконував різноманітні доручення І. Мазепи. Так, у жовтні 1699 р. його делегували з Батурина в якості гетьманського представника на виборах київського війта. Він, як посланець гетьмана, брав участь у розмежуванні кордону з Оттоманською Портою у 1705 р.

Короленко Антін Петрович – син сотника миргородського, значковий товариш (? – 1723 – 1738 – ?), наказний сотник миргородський. У нього два брати Стефан і Василь, в них же брат другий Василь, осібно від них жив у своєму дворі, з діда і батька козаки. Мав двір у Миргороді.

Короленко Василь Петрович (? – ран. 1741) – син сотника миргородського, козак дворянської коровги миргородського полковника (1722), військовий товариш (1722), козак миргородський (? – 1723 – ?), козак можний миргородський (1731). Мав шинок у Миргороді, наказний сотник миргородський. Сотник уцгивицький (? – 1729 – 1735 – ?). Д.: Ганна NN (? – 1741 – ?). Проживала в Уцгивиці, де мала приїзджий дім.

Короленко Георгій (1757 – ?) – службу розпочав з 1769 р. при 1-й Миргородській сотенній канцелярії, військовий товариш Миргородського полку (1782).

- Короленко** Григорій (1749 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Миргородського полку (1777 – 1783 – ?).
- Короленко** Григорій Васильович – значковий товариш Миргородського полку (1737 – 1752 – ?). Мав в Уцтавиці два шинки (1738), а у 1741 р. – один, приїзджий дім. Священик с. Кибинців (1752).
- Короленко** Іван Васильович – службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку (1739 – 1774 – ?). Мав двір у Миргороді та двір житловий у Уцтавицькій сотні. Д.: Ганна Василівна Гамалія, донька козака лубенського.
- Короленко** Максим – службу розпочав 6 жовтня 1757 р. значковим товаришем Миргородського полку. Д.: Феодосія Хомівна Томська, донька сотника новгородського.
- Короленко** Остап – значковий товариш Миргородського полку (1742).
- Короленко** Семен Степанович – службу розпочав з 1742 р. в Миргородській полковій канцелярії, комісар полковий (1750). Значковий товариш Миргородського полку. Військовий товариш (? – 1779 – ?). У 1770–1771 рр. ГВК розглядала його справу про звільнення ним козаків від військової служби за хабарі, привласнення грошей, побиття козаків. У 1771 р. він образив полкового обозного миргородського Ярему Родзянку. Абшитований полковий хорунжий (1782). Мав 10 хат підданих у Миргородському повіті (1782), хутір у 1-й полковій сотні в урочищі Богачка.
- Короленко** Федір – значковий товариш Миргородського полку (1742).
- Короленко** Федір – службу розпочав з 1744 р., значковий товариш Миргородського полку (1757 – 1774 – ?). Мав маєтність в Уцтавиці. Д.: NNN, донька козака.
- Короп** Дем'ян – служив з 1739 р., значковий товариш Переяславського полку (1739.2.05. – 1777). Одружений з донькою козака. Мали синів Дем'яна, Семена, Івана, Харитона.
- Короп** Дем'ян Дем'янович – служив з 1739 р., значковий товариш Переяславського полку (1745.1.02. – 1774 – ?).
- Короп** Михайло Дем'янович (1737 – 1783 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Переяславського полку 15 лютого 1769 р. Був при І армії в команді переяславського полковника Іваненка (1769.1.10. – 1770.1.05.), потім в команді майора Ступишина. З 1 травня 1771 по грудень 1774 рр. в корпусі генерал-поручика Фунесіна, 1774–1777 рр. в корпусі генерал-майора Ширкова. Військовий товариш (1774 – 1783 – ?). У с. Старому Іркліївській сотні мав 6 підданих, одружений з донькою козацькою, дітей чоловічої статі не мав.
- Короп** Семен Дем'янович – значковий товариш Переяславського полку (1770.10.03. – 1780 – ?). Одружений з донькою козака. Мали синів Івана, Самійла, Онуфрія, доньку Устину.
- Коропець** Іван – значковий товариш у Київському полку (? – 1735 – ?), мав сварку з полковим писарем Іваном Стопановським. Бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1738 – 1751 – ?). 1740 р. звинуватив полкового писаря Покорського у зловживанні при наборі для поштового стану коней та нападу на його двір, а у 1743 р. того ж Покорського разом з полковим суддею Іваном Стопановським у привласненні волів, коней, грошей і провіанту, зібраних для російської армії. У 1749 р. подав донос на значкового товариша Івана Савенка і отамана Бобровицької сотні Івана Голуба за приписки при поставках волів для російської армії. Мав володіння у Лубенській полковій сотні у с. Вищому Булатці з двори тяглих та 1 двір піших козацьких підсусідків, з двори тяглих підсусідків у хуторі при р. Богачці (1740), у 1745 р. в полковій сотні у с. Вищому Булатці приїзджий двір. Д.: Любов Н Бутович, онука генерального осавула Степана Бутовича, двоюрідною племінниця бунчукового товариша Семена Юхимович Лизогуба, вдова бунчукових товаришів Михайла Биховця і Дмитра Домонтовича.
- Коропчевський** Григорій Іванович (? – 1775) – шляхтич гербу «Остоя», мешканець м. Сміли Лубенського полку (1763), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1770 – 1775).
- Коропчевський** Омелян – військовий товариш (1783). Мав 12 підданих. Д.: Н Опанасівна Остряньська, донька козака Івангородської сотні.
- Коропчевський** Павло Григорович – службу розпочав з 1759 р. в Миргородській полковій канцелярії, з 1760 р. в ГВК, військовий товариш (з 1761), регістратор МК (з 1769), полковий писар (з 1773), хорунжий ГВА (з 1775), бунчуковий товариш (з 1777.3.11.), колезький асесор (з 1779), надвірний радник (з 1783.7.04.). Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва за листом Г.Потьомкіна. Д.: Настасія Іванівна Миненко, донька значкового товариша.
- Короставець** Василь Григорович (1740 – ?) – значковий товариш ГВА (1782), військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 96 підданих у 1 селі і 1 хуторі в Зіньківському повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790). Мали синів Миколу, Михайла, доньок Марію, Олександрю, Тетяну, Василису, Пелагею, Катерину.
- Короставець** Яків (1733 – ?) – значковий товариш ГВА (1782), значковий товариш (1788). Мав 22 підданих у 1 містечку. Д.: Марфа NN, донька дворянина.
- Короткевич** Григорій Іванович – шляхтич гербу «Радван», службу розпочав з 1754 р. військовим канцеляристом ГВК, потім МК, військовий товариш (1765 – ?), касир Новгород-Сіверського комісарства (1768–1779), бунчуковий товариш (1779 – 1781 – ?). Володів с. Дробишевим Новгородської сотні, де мав 12 дворів підсусідків і вапняний завод. Колезький асесор (1787). Д.: Ганна Григорівна Юркевич, донька полкового обозного. Мали синів Василя, Дениса.
- Короткий** Пилип Іванович – товариш полку Чернігівського (ран. 1681). Продав 1/4 ґрунту Мишуковщина в Любецькому ключі Леонтію Полуботку «з сельцями, и з людми, и з млинами о двох колах на речце Свишне стоячими, з полями и з сеножатми, з лесами, и з борами, и з деревом бортним и до бортей

згодним; положеніє свое маючи з одної сторони над речкою Ховхлею, з другої над речкою Белоус».

Корсак Максим Михайлович – син бунчукового товариша, онук генерала смоленської шляхти, правнук гетьмана Самойловича (по жіночій лінії). Бунчуковий товариш (? – 1629 – 1735) у Стародубському полку. За ним записаний 1 підсусідок у с. Чауси, 1 в Дар'ївському, 4 убогих двори в д. Мурав'ї Погарської сотні. 16 вересня 1729 р. гетьман Апостол підтвердив його купчі, того ж дня отримав гетьманський універсал на хутір Вара Стара на Погарщині, наданий затью Семеном Самойловичем. Його сестра Олена була невісткою гетьмана Данила Апостола.

Корсак Михайло Богданович (? – ран. 1729) – з роду Корсаків-Сов з Почепа, син генерала смоленської шляхти. Ротмістр смоленської шляхти, учасник кезикерменського походу. Служив «при боку» гетьмана Скоропадського. Значний військовий товариш (? – 1709 – 1723 – ?), значний бунчуковий товариш. Після своєї теці Семенової отримав сс. Грем'яч і Семенівку за універсалом гетьмана Скоропадського. Отримав 9 липня 1713 р. царську грамоту на володіння. Д.: 1) N Семенівна Самойлович. Отримав царську грамоту на всі маєтності тестя. Його онуки звалися Римськими-Корсаковими. У 1713 р. згадана його покійна теща пані Марія Сулима. 2) N Андріївна Кондратьєва, донька сумського полковника

Корсун Антип Іванович (? – 1829, с. Антипівка Ростовського повіту) – службу розпочав з 1743 р., писар сотенний в Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1773.16.01.). У 1776 р. був у Новоселиці (Новомосковську).

Корсун Григорій – товариш Миргородського полку (1693).

Корсун Григорій (бл. 1733 – ?) – військовий канцелярист ГВК (? – 1747 – 1760), військовий товариш Лубенського полку (з 1760). Проживав у с. Слободці.

Корсун Григорій Степанович – син осавула полкового лубенського, військовий канцелярист (1742–1751), військовий товариш (з листопада 1751), бунчуковий товариш (з 1767). Д.: Марфа NN, до неї перейшло с. Корсунівка на Лохвищині.

Корсун Григорій Якович – сотник миргородський (1672, 1678 – 1680, 1682). військовий товариш Миргородського полку (1693).

Корсун Григорій Яремович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1756).

Корсун Іван (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Корсун Карпо Іванович – син осавула полкового компанійського, значний військовий товариш в Лубенському полку (? – 1709 – ?).

Корсун Михайло (1728 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1735 р., військовий товариш Прилуцького полку (1753 – 1756 – ?). У 1758 р. полковий комісар, абшитований військовий товариш (1779). Д.: Ганна Семенівна Шаргородська, донька значкового товариша Переяславського полку

Корсун Ничипір – значний військовий товариш в Миргородському полку.

Корсун Омелян Карпович – абшитований значковий товариш Лубенського полку (з 1756.22.12.).

Корсун Опанас – значковий товариш Миргородського полку (? – 1764 – 1768 – ?), мав хутір на Омельничку в Омельницькій сотні.

Корсун Опанас Тимофійович (? – 1769 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (з 1762), на українській лінії.

Корсун Петро – військовий товариш у Лубенському полку (1767).

Корсун Степан – службу розпочав військовим канцеляристом у 1742 р., військовий товариш (1751.15.11. – 1757 – ?) в Лубенському полку.

Корсун Стефан – бунчуковий товариш, у 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні у с. Ширабині 17 дворами посполитих.

Корсун Тимофій – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешканець жовнинський. У нього онук Стефан.

Корсун Тимофій Ничипорович – син значного військового товариша, значковий товариш Миргородського полку.

Корсун Яків Кіндратович (? – 1777 – ?) – службу розпочав 2 квітня 1740 р., козак с. Новаки (1747). Значковий товариш Лубенського полку (з 13 липня 1756 р. – 1762 – ?), мешканець лубенський. Д.: N Мусіївна Лящовська (Дмитрієва), донька козака Лубенської сотні.

Корсун Яків Тимофійович – значковий товариш Лубенського полку (з 1762).

Корсун Ярема Степанович (? – ран. 1756) – син осавула полкового лубенського від першого шлюбу, навчався в Гданську (1732), перекладач Колегії іноземних справ (1735–1738), бунчуковий товариш (1739.7.10. – 1744 – ?). Присягнув у 1741 р. Мав володіння у Сенчі з двори тяглих та 1 піших убогих підсусідків козацьких, у с. Хитаюсі 2 двори піших убогих, у с. Гапонові 10 дворів піших убогих підсусідків (1745), у с. Лютеньках – шинок, там і у с. Гапонівці – приїзджі двори. Д.: (після 1730) Уляна Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша.

Корсунський Павло (1742 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1762 р. у Стародубському полку, бунчуковим товаришем призначений у 1783 р., був у турецькому поході.

Корсунський Яків (? – 1763 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1763 – ?).

Корчавський Олександр – службу розпочав з 1769 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Корчак Дмитро (1739 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 5 підданих в одному селі. Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Іванівна Біловодська, донька військового товариша.

Корчак Костянтин – наказний сотник городиський (1734), значковий товариш (? – 1735 – 1752 – ?), мешканець кременчуцький. У 1741 р. купив у мешканця кременчуцького Тишка Гуслистого Калашникової дубини. Мав село на урочищі Біленькому, де було 20 хат (1748). При тому ж урочищі хутір з 9 хат з гребелькою, ставом, також сіножаті і поле з ду-

биною в Кучугурах, хутір з 2 хат з гребелькою та ставом, сіножаті і поля.

Корчевський Данило (1717 – 1767 – ?) – службу розпочав 1737 р., асигнований значковий товариш (1737–1757). 1737 р. в команді полкового судді миргородського Остроградського в Переволочній, конвоював генерал-аншефа Румянцева до Полтави. 1738 р. в дністровському поході, в 1739 р. між Власівкою і Городищем воював з татарами, що туди прорвалися. 1748 р. заготовлював сіно за Дніпром, займався ремонтом «сотенних Кременчуцької, Голтвянської, Поточкої і Омельницької крепостей». 1749 р. брав участь «в искорененні в полку Миргородском саранчи». 1750 р. в Крилівській сотні організовував ремонт гребель («Криловської, Андрусовської, Калантаєвської, Булаєвської, Семенової і намісничкової»), з яких мали військову частину. 1751 р. в задніпрських сотнях в пошуках співаків до імператорського двору. 1752 р. в Каневі закуповував вино для гетьмана. З 1753 р. знаходився при головному військовому електору Антіну Крижановському в збиранні в Миргородському полку доходів у військовий скарб. В 1755 р. брав участь в складанні ревізій в Городиській, Власівській, Кременчуцькій і Потоцькій сотнях.

Корчевський Костянтин (? – 1729 – 1752 – ?) – значковий товариш (з 1729), житель кременчуцький (1737), брав участь в кримських походах (1735, 1737).

Корчевський Олександр (1722 – ?) – службу розпочав з 1741 р. асигнованим значковим товаришем (1741–1757). 1751 р. за Дніпром при селі Войтовому тримав караули «от опасной болезни». 1754 р. «в роздачы в полку Миргородском присланих з полку Переяславского за нащетное в Псковский драгун у полку Миргородского за тот Переяславский полк бывшее натуральное довольство обывателем денег». 1756 р. «в освидетелствовании о населенных в сотне Потоцкой после ревизии 756 году». 1757 р. за Дніпром в тисячній команді осавула полкового миргородського Остроградського поблизу р. Буг в урочищі Липянки. 1759 р. допомагав сотенній кременчуцькій старшини в збиранні для армії волів. 1759–1760 рр. на будівництві в Миргородському полку по Дніпру форпостів і редутів. 1760 р. в задніпровських місцях в тисячній команді хорунжого полкового миргородського Леонтієва. Значковий товариш (з 1757).

Корчевський Омелян Степанович – писар городовий і сотенний кременчуцький (? – 1723 – 1725 – ?), значковий товариш (? – 1740 – 1741 – 1742 – ?).

Косаревський Микита – значковий товариш Ніжинського полку (1776).

Косач Андрій (1767 – ?) – службу розпочав з 1781 р., значковий товариш (з 1782).

Косач Антін Кіндратович – значковий товариш (? – 1781 – 1787 – ?).

Косач Василь (1768 – ?) – служити розпочав з 1780 р., значковий товариш (з 1782).

Косач Василь Васильович (? – ран. 1780) – значковий товариш Стародубського полку. Мешкав на хут. Іскринському. Д.: Гафія NN. мали синів Костянтина, Федора, Петра, Олександра, доньку Євдокію.

Косач Василь Григорович – правнук сотника білоцерківського, козак батурицький (1781). Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1782). Мав 30 підданих в Батурині і хуторі поблизу. Д.: Любов NN, донька козака.

Косач Василь Петрович (? – ран. 1759.02.) – дозорця гетьманських заводів, значковий товариш (? – 1732), асесор полкового суду, сотник бакланський (1732–1756). Його дім був звільненням від військових постой, отримав підтвердження на куплені ґрунти у Погарській сотні та надано млин. 30 листопада 1732 р. отримав гетьманський універсал про надання права на збір розмірового доходу з млина на бакланській греблі.

Косач Григорій – 31 січня 1758 р. за ордером ГВК став військовим товаришем у Лубенському полку.

Косач Григорій (1731 – ?) – службу розпочав з 1758 р. значковим товаришем Лубенського полку (1758 – 1761 – ?).

Косач Григорій Степанович – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом. У 1760 р. під час походу виконував обов'язки писаря Стародубського полку. Сотник бакланський (з 1766.14.03.). Звільнений через старість. Бунчуковий товариш (з 1769.9.10.). Д.: Марія Петрівна Віткович, донька підполковника Сербського гусарського полку.

Косач Дмитро Петрович – значковий товариш.

Косач Максим Йосипович – військовий товариш, абшитований полковий суддя (з 1765).

Косач Олексій – значковий товариш (з 1757).

Косач Петро (? – 1661 – 1735 – ?) – шляхтич гербу «Коси». Брав участь в битві під Віднем під час розгromу Яном Собеським турок. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, «у покупки провіанта».

Косач Петро Степанович – службу розпочав з 1755 р., бунчуковий товариш (з 1779), колезький асесор (1784). Володів і мешкав у хут. Панюшкіному. Д.: (1768) N Олександрівна Дублянська, донька дійсного статського радника.

Косач Степан Васильович (? – 1720 – ран. 1773.21.09.) – службу розпочав з 1730 р., писар суду полкового стародубського (? – 1748), осавул полковий стародубський (1748 – 1750 – ?), бунчуковий товариш (1764). Разом з полковим осавулом Петром Лишнем та Іваном Пілатовичем у 1764 р. мали володіння у другій полковій сотні Стародубського полку у с. Озаровці 10 посполитих дворів. Мав у Стародубському полку в першій полковій сотні володіння у с. П'ятовську 2 бездвірні хати посполитих. Абшитований бунчуковий товариш (1768), мав двір у Стародубі Д.: Тетяна Леонівна Пілатович, донька бунчукового товариша.

Косач Федір – значковий товариш (з 1757).

Косенко Григорій (? – ран. 1780) – полковий комісар, абшитований військовий товариш Київського полку. Д.: Дарія NN (? – 1780 – ?), мешкала в Кобизькій сотні.

Косенко Олексій Григорович (1757 – ?) – службу розпочав з 1764 р., отаман сотенний (з 1775), значковий товариш Київського полку (з 1777).

- Косий** Леонтій (1729 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1 лютого 1767 р., отаман сотенний (з 1769), військовий товариш Миргородського полку (з 1773.30.09.).
- Косинський** N – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1779.3.06. – ?).
- Косинський** Андрій Іванович – шляхтич гербу «Рогаля» доповнений. Значковий товариш. 5 січня 1732 р. уступив хут. Янків сину Івану.
- Косинський** Данило Іванович (1738 – ?) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Дарія NN, донька дворянина.
- Косинський** Михайло – син значкового товариша, значковий товариш (1732 – 1751 – ?). Житель м. Сміли, мав підсусідків у с. Пулинцях. Абшитований військовий товариш (? – 1762 – 1766 – ?), проживав у Лубнах.
- Косинський** Яким – значковий товариш полкової сотні Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?). Був в польському, кримському походах, у 1736–1737 рр. – з робітниками при Ізюмі, у 1738 р. був у поході на Дністрі. Мав двір житловий у с. Пулинець 2-ї Лубенської полкової сотні, в якому сам жив, 2 піших двори підсусідків козацьких.
- Косович** Іван Степанович – син полкового хорунжого. Значковий товариш Стародубського полку
- Косович** Стефан Георгійович (1680 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?), «плут». У 1721 – 1730 рр. мав суперечку за хутір Гримячку і слободу Ладну з державцями Стародубського полку. 1728 р. отимав гетьманський універсал на куплене ним с. Кучкарічі. У 1735 р. в поході за обозного полкового стародубського. У 1737 р. за сотника полкового правив, був у комісії майора Шипова, мав при власному хуторі полкової сотні 8 малоґрунтових підсусідків. Полковий хорунжий. Д.: Марія Юріївна Новицька.
- Коста**ш Олександр Матвійович (бл. 1744 – ?) – син полкового обозного, службу розпочав з 16 листопада 1769 р., сотник бобровицький Київського полку (1770.22.08. – 1782), бунчуковий товариш (1786). 14 листопада 1782 р. обмінний запис на обмін між Лаврою і бобровицьким сотником Косташем в м. Бобровиці ґрунти. Д.: 1) (1772) Марія N Дворогродська, донька козака Переяславського полку; 2) (1776) Настасія Давидівна Афендик, донька бунчукового товариша.
- Костенецький** Григорій Іванович (1720 – ?) – службу розпочав з 1760 р. військовим товаришем, абшитований бунчуковий товариш (1773 – 1786 – ?). Д.: 1) Олена Василівна Величковська (? – 1766 – ран. 1769), донька борзенського протопопа. В придане отримала в м. Борзні, на хут. Ядугівському, в сс. Кунашівці і Красилівці 128 душ підданих. У 1762 р. вимушена була сплатити Скарлету борг свого батька. 2) Марія Петрівна Аксіотівна (це її 3-тій шлюб).
- Костенецький** Григорій Назарович (? – 1651 – 1736 – ?) – за гетьмана Самойловича тримав с. Бакаювку, яке перейшло полковому хорунжому Тимофію Борсуку. «Знатний міщанин конотопський» (1700), значний військовий товариш (1704), військовий товариш (1707). Сотник конотопський (1707–1716). Скупив хати в с. Сосновці (2 посполитих), с. Озарич (2 посполитих), с. Семенівці, маєтності Корецького, де мав в 1711 р. з посполитих. Сотник конотопський (1719–1727). Ніжинський наказний полковник (1721). Вів довгі майнові суперечки з військовим товаришем а потім бунчуковим товаришем Андрієм Лизогубом (1717–1731). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1736 – ?). Жив у Конотопі з синами Іваном і Федором теж бунчуковими товаришами (1736).
- Костенецький** Іван Григорович (? – 1691 – 1760 – ?) – син бунчукового товариша, власник с. Веревки (1711), де мав 20 посполитих і 6 козаків свого курінця. Знатний військовий канцелярист (1717), був в сулацькому поході (1725–1729), бунчуковий товариш (1725–1732), сотник батуринський (1732–1734), знову бунчуковий товариш (1734.14.05./ 15.12.1735 – 1760). Мав хутір під Конотопом (1736), один з трьох шинків у Веревці. Жив у Конотопі, мав 9 підсусідків та шинок, 1 двір у с. Соснівці, 2 підсусідків та посполитські двори (24 хати, 1 протекціанта, 5 посполитих убогих) у с. Веревці, у 1743 р. мав 36 дворів, 2 кола млинові, позика у військовий скарб – 2,50 карбованці. Д.: Марія N Топольницька.
- Костенецький** Йосип Іванович (? – 1781) – військовий товариш (1765), абшитований полковий осавул (1779). Д.: Марфа Василівна Кулаковська (? – 1786 – ?), донька ніжинського полкового судді. В придане отримала 19 підданих у с. Погребках Глухівського повіту
- Костенецький** Йосип Осипович (? – 1770 – ран. 1783) – службу розпочав з 1755 р. військовим канцеляристом, абшитований військовий товариш (з 1765). Д.: Параска Іванівна Сангурська, донька підкоморія. За нею в придане 17 підданих в хут. Кандибівському.
- Костенецький** Мойсей Йосипович (1735 – 1763 – ран. 1783) – військовий товариш з 1760 р. в Ніжинському полку. Д.: Ганна NN.
- Костенецький** Олексій Федорович – службу розпочав з 1758 р. військовим канцеляристом в ГВК, абшитований військовий товариш (1765–1784), бунчуковий товариш (1784–1791). Д.: Варвара Василівна Ковалевська, донька підкоморія гадацького. В придане отримала в с. Ксензівці 7 підданих.
- Костенецький** Опанас Іванович (? – 1760) – ніжинський полковий осавул (1745–1754), бунчуковий товариш (? – 1760). Д.: (1746) Євдокія Степанівна Бутович, донька бунчукового товариша.
- Костенецький** Павло Степанович (? – 1749 – 1772 – ран. 1783) – значковий товариш. Спродав нерухоме майно. Д.: Марія NN. Мешкала в м. Смілій.
- Костенецький** Степан (1737 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш (1781 – ?).
- Костенецький** Стефан Матвійович (? – ран. 1751.12.02) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738). Ніжинський полковий осавул на місце померлого Борсука (1738–1749). У 1735 р. повернувся з польського походу. У 1737 р. видав при Лубнах провіант. У 1738 р. в поході на дніпровських порогах, через хворобу повернувся з походу в полк. Мешканець конотопський, тримав один із 10 шинків у Конотопі, мав у Конотопі 2 підсусідських двори

та 1 двір у с. Семенівці, 5 у с. Соснівці, 2 у с. Веревці. Д.: (1733) Тетяна NN.

- Костенецький** Федір Григорович (? – 1718 – 1761 – ран. 1784) – військовий канцелярист ГВК (1731–1732), військовий канцелярист канцелярії Генерального суду (1732–1733), значковий товариш Ніжинського полку (з 1733), бунчуковий товариш (14.05.1734/1735.15.12. – 1761 – ?). У 1737 р. мав 6 дворів, у 1738 р. – 12 підсусідків у Конотопі, у 1743 р. – 28 дворів, 1 коло млинове, позика у військовий скарб – 1,50 карбованців, у 1747 р. – двір і 2 шинки у Конотопі. У 1751 р. працював у Глухові в комісії «про 300 тис. за воли».
- Костенко** Аврам – козак, значковий товариш Переяславського полку (1711 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Ковтунові Золотоніської сотні.
- Костенко** Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1727).
- Костенко** Матвій – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1732 – 1736 – ?), служив у 1-й полковій сотні, мешканець гадяцький. Мав хутір під с. Крутьками, на якому проживав його підсусідок Яким Булюбаш.
- Костенко** Сидір – значковий товариш (1713), входив до курія Лісницького.
- Костенко** Степан – службу розпочав з 1772 р. значковим товаришем. Мав 4 підсусідків у м. Богачці. Д.: Ганна NN, донька священика.
- Костенко** Тимофій (1735 – ?) – службу розпочав з 1760 р., писар сотенний переволчанський (1766 – 1779 – ?), військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з Семеном мав 51 підданого у 1 селі в Прилуцькому повіті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Гафія NN, донька священика. Мали синів Миколу і Тимофія.
- Костенко** Трохим – значковий товариш Переяславського полку (1779 – 1780 – ?). Д.: Ганна N Товбич, донька полковника компанійського.
- Костенко** Федір – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Костерович** Павло – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході.
- Костирка** Леонтій – військовий товариш (1680), посланець гетьмана Самойловича до Москви.
- Костирко-Стоцький** Дмитро Якович – значковий товариш (? – 1735 – 1742), військовий товариш Лубенського полку за багаторічну його службу (1742.30.04. – 1751 – ?), проживав у Ромнах (? – 1735 – 1747 – ?). У 1736 р. складав ревізію. Учасник очаківського походу (1737). У 1735 р. складав ревізію дворів, у 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., у 1738 р. був у поході при Дністрі. Мав у 1745 р. в Роменській сотні у с. Біловодах 2 двори підсусідків 1 тяглий та 1 піших убогих, у Ромнах житловий двір.
- Костирко-Стоцький** Микита Дмитрович (1708 – ?) – служив з 1737 р., був у «висилке на полон работников», висилці під Очаків волів, в наборі волів на армію, у розмежуванні земель з Портою. Лубенський полковий канцелярист (1748), 1748 р. побив

виборних козаків Роменської сотні Кліма Давиденка та Івана Борсука, у 1750 р. вбив священика роменського Семена Січкарівського. Військовий товариш (1761 – 1765 – ?). 1770 р. утік з-під арешту, звинувачений у хабарництві під час збору провіанту для армії у Роменській окрузі. У 1765 р. заволодів ґрунтами під с. Біловодом, які належали пушкарю ГВА Тарасу Павловському. Абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Яківна Лук'янович, донька сотника.

- Костич** Антін – значковий товариш Переяславського полку (1726).
- Костовський** Петро (? – 1738) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738). У 1735 р. звітував за комісарство в Макленбурзькому корпусі. У 1736 р., мав у Борзні 4 підсусідків, у с. Оленівці – 5. У 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію.
- Костовський** Петро (? – ран. 1780) – вїт остерський (1760), військовий товариш. Д.: (1754) Гафія NN (? – 1780 – ?). Мали сина Івана.
- Костомаха** Петро – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1750 – ?). Мав двох підсусідків у с. Любарцях, у с. Морозівці Баришівської сотні з кінних і 2 піших підсусідків, також і в с. Малій Стариці.
- Коструба** Степан Дмитрович – службу розпочав з 1765 р., осавул сотенний понорницький (1772 – 1779 – ?), військовий товариш Чернігівського полку. Мав 3 підданих у с. Радичів (1788). Д.: (1776) Ірина NN, донька козака.
- Костюченко** Йосип Мартинович – шляхтич. Сотник почепський (? – 1693 – ?), Значний військовий товариш (1697).
- Костюченко** Костянтин Мартинович – син полкового осавула, покозачений шляхтич, отаман городовий, сотник, значний товариш полку Стародубського (1687). Отримав 30 вересня 1687 р. універсал Мазепа на млин в три кола під Стахорщиною на р. Молотечі, шинок в Новгороді. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1698 – ?). 6 січня 1698 р. отримав лист полковника стародубського М. Миклашевського про взяття його до полковничої протекції.
- Костянтинів** Костянтин – військовий товариш Полтавського полку (? – 1759 – 1763 – ?). Мешканець полтавський.
- Костянтинович** Василь (1737 – ?) – службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем Чернігівського полку, возний слабинський (з 1764), возний у відставці (1788), мав 22 підданих у 1 хуторі. Д.: Параска Іванівна Маркович, донька військового товариша.
- Костянтинович** Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1725).
- Костянтинович** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1769).
- Костянтинович** Іван Анастасійович (1748/1746 – 1781 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав полковим канцеляристом з 17 березня 1767 р., со-

тенний отаман (з 1773.8.05), військовий товариш (з 1782.20.05), корнет Переяславського карабінерного полку (1786).

Костянтинович Микола (1709 – 1790 – ?) – службу розпочав з січня 1738 р., значковий товариш і городничий чернігівський (1750 – 1766 – ?). Гвалтовно вибив з двору і захопив майно у Івана Добровського. Мав дерев'яний дім в Чернігові (1781). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав у Чернігівському повіті 31 хату підданих (1782), 200 підданих у 1 місті, 4 селах і 2 «деревнях» Чернігівського повіту (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1790). Їх донька Уляна (1787) заміжня за прем'єр-майором Григорієм Троцьким.

Костянтинович Тихоній – мав родовий герб (1753), службу розпочав з 1713 р., сотник наказний любецький (1734, 1735, 1737, 1739, 1740, 1742), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743), абшитований військовий товариш «за отпращенною им во многих походах службу пожалован в отставку» (1743 – 1756 – ?). Мав житловий двір і шинок у Любечі (1747). Д.: Марія Іванівна Савич, донька сотника любецького.

Косяровський Григорій – служив з 1745 р. в званні військового канцеляриста 11 років, був у комісіях судових від ГВС, військовий товариш (1757 – 1763 – ?), у 1763 р. в складі комісії у справі Гамаліївського монастиря.

Косяровський Григорій Васильович (1731 – ?) – навчався в КМА (1742), службу розпочав з 1745 р. у ГВК, військовий товариш (з 1757), писар Роменського повіту (1764), писар полковий (з 1765), абшитований полковим суддею (з 31 серпня 1765), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 14 квітня 1783), абшитований бунчуковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 77 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ганна Яківна Пилипенко, донька осавула полкового переяславського. Дітей не мали.

Косяровський Леонтій Васильович – син священника, значний військовий товариш Лубенського полку (? – 1710 – 1716 – ?), намісник хмельський.

Косяровський Матвій (1727 – ?) – згідно «сказки» 1763 р. служив з 1738 р. писарем сотенним хмельським, в званні військового канцеляриста 11 років (1740–1751), був у перевезенні казенного провіанту з внутрішніх магазинів в лінійні, у розмежуванні земель великоросійських з малоросійськими, у переставці верст по головному тракту від рубежа до Києва. Звання військового товариша Лубенському полку отримав від гетьмана у 1751 р., у 1763 р. в догляді вільних посполитих в Миргородському полку. Писар земський (1779). Д.: Н Андріївна Щербак, донька військового товариша.

Косяровський Остап Якимович (1731 – ?) – полковий канцелярист, возний, абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 165 підданих в 3 селах і 4 хуторах. Д.: Н Яківна Лазаревич, донька військового товариша.

Косяровський Степан Якимович (1752 – ?) – службу розпочав з 15 липня 1770 р., значковий товариш Лу-

бенського полку (з 19 лютого 1777), абшитований значковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 49 підданих в 2 селах і 2 хуторах. Д.: Єфросинія Михайлівна Жуковська, донька значкового товариша Гадяцького полку.

Косяровський Федір Якимович (1733 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш Лубенського полку (з 21 червня 1780), військовий товариш (з 1 лютого 1784), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 11 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Д.: Ганна Н Чорнуцька, донька священника.

Кот Василь Юхимович (? – 1687 – 1751 – ран. 1761) – сотник білицький (1709), (? – 1718 – ?), (? – 1725 – ?) (? – 1732 – 1739). Мав шинок. Абшитований сотник (1739 – ?). Неписьменний. Військовий товариш Полтавського полку (? – 1743 – 1751 – ?), 1751 р. патенту не пред'явив.

Кот Влас Якович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 2 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька козака.

Кот Давид Якович (1732 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька козака.

Кот Іван – шляхтич, козак білицький, значковий товариш Полтавського полку (? – 1748 – 1755 – ?). 7 листопада 1748 р. у козака білицького Федора Козирода та його синів Харка, Василя і Семена купив луку в урочищі Вовчому. Мав двір у Біликах. У грудні 1753 р. купив у білицького козака хутір.

Кот Іван Леонтійович (бл. 1728 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1756 р., при полковій канцелярії виконував доручення. Син значкового товариша Леонтія Юхименка (дід померлий сотник білицький Василь Юхименко. Обидва були в походах). Після смерті батька подав прохання про службу значковим товаришем. У 1761 р. призначений із зятями своїми Власом і Леонтієм відбувати «єдно» служби в значкових товаришах, на що отримали ордер полкової канцелярії. Значковий товариш (1761 – 1762 – ?).

Кот Леонтій Васильович (? – 1717 – 1760) – син сотника білицького, служив з 1732 р., сотник наказний білицький (1737, 1738), значковий товариш Полтавського полку (1743 – 1759 – ?). Мав двір у Біликах, підсусідків і хутір у Біликах.

Кот Павло Юхимович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – 1739), мав шинок і двір у Старосанжарівській сотні, у 1736 р., наказний сотник при сотні, висланий на головний тракт. Брав участь у ладозькому в команді полтавського полковника Черняка (1722), кримському, очаківському (1737) походах. У 1735 р. в команді генерал-лейтенанта Дукласа за Орілью, восени в команді генерал-аншефа Леонтєєва на ногайську орду і під Білозерку. Полковий комісар (1738). Сотник білицький (1739.17.04. – 1751 – ?). Протягом

1750–1752 рр. ГВК розглядала скаргу сотнян на нього за зловживання. 19 червня 1735 р. його швагро старосанжарський мешканець Григорій Опанасович Коваленко продав йому половину млинового кола і четверту частину ступ. Гайдамаки у 1751 р. напали на його дім.

Кот Федір Данилович (? – 1670 – 1751 – ?) – козак 2-ї полкової сотні, житель гуджоловський, мав винницю (1722), лісовий ґрунт з рибними ловлями на р. Орелі (1731). Першим його бойовим походом був кримський 1689 р. у команді полкового сотника Івана Левенця. Потім були бої під Кезикерменом в команді Левенця, Таванню в команді полтавського полковника Іскри, на урочище Печери в команді полкового сотника Нащинського, польський похід і участь в будівництві Київської фортеці в команді сотника Кованьки, участь в Полтавській битві, каналні роботи на Ладозі в команді наказного полковника Сави Таранухи, Терський похід в команді сотника полкового Дмитра Самарського. Став значковим товаришем Полтавського полку з рядових козаків (1729.10.05. – 1751 – ?). У 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. Мав приїзджий двір у Полтаві та двір у Гужулові.

Котелянець Дмитро – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Мав хутір під с. Рудівкою (1732).

Котлас Онуфрій – запорізький козак, значковий товариш Миргородського полку (1740 – 1751 – ?).

Котлацький Грицько – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Котляр Йосип – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Переяславі (1750).

Котляр Микола Якович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський, мав 8 підданих.

Котляр Федір – значковий товариш Переяславського полку (1726). Д.: Котляриха Євдокія – вдова значкового товариша Переяславського полку, мала двір житловий у Переяславі у 1750 р.

Котляр Федір (1717 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 35 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Котляр Яків – військовий товариш Ніжинського полку.

Котляревський Василь Федорович (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку. Мав 8 підданих в Олишівці. Поручик (1789). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Котляревський Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Камінь Глухівської сотні, де мав 1 хату підданих.

Котляревський Данило Федорович (1750 – ?) – службу розпочав козаком 1769 р., осавул сотенний олишівський Київського полку (1774.21.03. – 1776 – ?), абшитований військовий товариш. Мав 16 підданих в Олишівці. Поручик (1789). Д.: (1775) Ганна Григорівна Дроздовська (1755 – 1789 – ?), донька возного.

Котляревський Дмитро – службу розпочав з 1749 р. канцеляристом, писар сотенний голтв'янський (1768.03. – 1782), володів хутором в Городиській сотні. Військовий товариш Миргородського полку (з 1781.5.06). Д.: Н Федорівна Городиська, донька священика с. Пирогова Городиської сотні.

Котляревський Іван Степанович (1750 – 1789 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку. Мав 3 підданих в Олишівці. Д.: Марина Іванівна Столиця.

Котляревський Федір – військовий товариш Київського полку, «умре в походе».

Котляревський Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Котляренко Григорій (? – ран. 1741) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Марія NN (? – 1747 – ?). Мала підсусідків у с. Олександрівці (1747) і хутір на урочищі Солониця.

Котляренко Григорій Іванович (? – 1719 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1729 р. Був у походах за полкового квартирмейстра (1731, 1734). Квартирмейстр при Лубенському, Миргородському і Переяславському полках (1735). Отаман сотенний золотоніський (1737–1769), абшитований військовий товариш. Мав 12 підданих на хут. Дробрівському. Д.: NNN (? – ран. 1775). Мали сина Івана (1736 – ?), який служив отаманом у 2-му компанійського полку (1775),

Котляренко Яков (1716 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Котович – названий поляком. Військовий товариш. Після Стефана Улізько тримав с. Яцьковичі. Після нього це село перейшло до Короткевича.

Котович Яків – значковий товариш Стародубського полку (1742). Мав млин на р. Ворзні.

Котовський Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1736), мав 4 підсусідків у Борзні.

Кохан Дмитро – шляхтич, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1698). Продав частину свого поля і городу сотнику стольненському Гаврилу Юсухно.

Коханія Федір Петрович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: 1) NNN. 2) (1783) Дарія Павлівна Сахновська.

Кохановський Станіслав (? – 1613 – бл. 1686) – шляхтич. Козак Чернігівського полку (? – 1649 – ?). Полковий сотник (? – 1654 – 1662). Мав маєтності у с. Ляховий Білоус. 22 квітня 1657 р. отримав універсал гетьмана Виговського на слобідку Гучин. 4 липня 1658 р. Станіслав Кохановський записав хутір Гучин своєму зятю Карпу Мокрієвичу і донці Ганні, власність Кохановського с. Білоус Євтухов як придане потрапило до роду Грембецьких, с. Листвин дісталось онуку Самійлу Мокрієвичу, с. Білоус перейшло згодом до Красовських. «Вони товариші військові, в нагороду оних їх млин власний на греблі під Чернігом на р. Стрижні стоячий не витягаючи належних до скарбу військового двох мірочок, далисмо і традиційно ро перешкоди. Батурин жовтень 1669», – констатував в універсалі гетьман Д.Ігнатович. Отаман городовий чернігів-

ський (? – 1669 – ?). 30 січня 1671 р. Станіслав Кохановський з Стефаном Силичем підписали мирову у справі вбивства Яна. Старша донька Ганна була заміжня за Карпом Мокрієвичем. Тестаментом від 4 липня 1686 р., як товариш полку Чернігівського, заповів майно своїм донькам: млин на р. Білоус Парасці Дворецькій; один двір з будинком між будинком сотника білоусівського Затиркевича і козака Тихона Прокоповича, другий будинок між козаком Данилом Купріяновичем і обивателем чернігівським Соцьким онукам, а дітям Параски Дворецької. Крім того Параска з чоловіком Костянтином отримала кілька займищ, 4 коней, 27 вівців, 11 ягнат, тощо. Свою «отчину» віддав Гафії Грембецькій і Парасці Дворецькій. Бортне дерево заповів зятю Миколі Грембецькому. Посаг вимагав видати за донькою Уляною, яка стала дружиною київського міщанина Івана Тадрина.

Кохановський Яків (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – 1743 – ?). Мав у Любецькій сотні у с. Табаївці 2 двори (1739), посполитих 4 двори (1740), потім – три (1741), два (1742). Мав млин на р. Ворзні (1742), володів у сотні Любецькій біля с. Неданчичі хутором з винокурнею, мав житловий дім у Чернігові (? – 1740 – 1743 – ?). Д.: Мотря NN, у 1747 р. мала приїзджий двір у Чернігові.

Коханья Марко – військовий товариш, наказний полковник

Коханья Федір – виходець з Правобережжя. Значковий товариш Ніжинського полку (з 1752), військовий товариш (з 1764), сотник кролевецький (1767–1781), кролевецький городничий (з 1781), колезький асесор (з 1783). Д.: 1) (1758) Параска NN. 2) (1771) Параска NN, 3) (1777) Дарія Павлівна Сахновська, донька надвірного радника.

Кохна Григорій – значковий товариш Лубенського полку, у 1747 р. його зять мав у с. Кохновці підданих убогих 1 двір на 2 хати і 13 бездвірних хат та 14 радушних служителів.

Кохна Іван (? – 1735 – 1736.16.01.) – значковий товариш Лубенського полку, помер в кримському поході.

Кохна Федір Андрійович (? – 1671 – ран. 1741) – товариш полку Лубенського, значковий товариш (? – 1735 – ?). У жителя гайшинського, шляхтича Бойка купив млинове місце. Скуповував майно у значкового товариша Василя Томари (1720.20.06. ґрунт Хурсовський за 1400 золотих), Антіна і Мойсея Кононенків. Отримав універсал Скоропадського на ґрунт під Чумгаком. Мав млин в два кола мучних і третє ступне у Пирятинській сотні на р. Удаї, який продав раніше 1728 р. Антіну Троціні. У 1731 р. звинуватив графину Марію Кантикузину в захопленні його ґрунтів, сіножатей, млинів і убивстві сина Петра. Д.: 1) NNN. 2) Марія Степанівна Самусь (? – 1743 – ?), донька значкового товариша Лубенського полку і онука гетьмана Самуся.

Коцкевич Дем'ян Васильович – шляхтич, військовий товариш (1787), мешканець стародубський.

Коцкевич Павло Васильович – шляхтич, військовий товариш (1787), мешканець стародубський.

Кочановський Гаврило – військовий товариш. Його онуки були священиками: Павло (1736 – ?) у с. Юдинове Погарського повіту, Іван (1738 – ?) у с. Черемошне Суразького повіту.

Коченевський Іван (1750 – ?) – військовий товариш (1782). Разом з братом Іваном у Лохвицькому, Зіньківському і Гадацькому повітах мах 180 хат підданих (1782). Абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 475 підданих в 3 селах і 3 хуторах. Д.: Мотря NN, донька військового товариша.

Кочубей Василь Васильович (1729 – 1763 – ?) – служив з 1748 р., бунчуковий товариш (29.03.1748 – 1751 – ?), син полковника, жив у Ніжинському полку, у 1748 р. був у Генеральній рахунковій комісії. Колезький радник. Мав 5245 підданих. Д.: Марфа Дем'янівна Канівська-Оболонська, донька генерального судді.

Кочубей Василь Васильович (бл.1680 – 1743.21.08.) – навчався в КМА, значний військовий товариш Полтавського полку (1708–1718). 14 грудня 1708 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на с. Стасівці в Полтавському полку і с. Кунашівку в Борзнянській сотні Ніжинського полку. У 1709 р. спільно з братом Федором успадкував від діда Федора Жученка с. Локовщину. У 1716 р. заволодів маєтностями полковника Івана Іскри. У 1718 р. отримав царську грамоту на с. Жуки та сл. Локовщину. Володів дворами в Полтаві та в Києві. Бунчуковий товариш (1718–1727), у 1723 р. був посланцем наказного гетьмана Полуботка до Москви, полковник полтавський (1727–1743). 12 серпня 1743 р. склав тестамент. Поминальник його роду: Василь, Мавра, ієрей Яків, Павло (записаний після 1726 р.). Д.: 1) Настасія Данилівна Апостол, донька полковника миргородського, потім гетьмана. 2) Марія Янович, сестра глухівського отамана.

Кочубей Григорій (1746 – ?) – осавул сотенний (1782), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1790 – ?). Мав 8 підданих у с. Біловодці Глинського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія Данилівна Дігтяренко, донька військового товариша. Мали синів Василя, Григорія, Якова, доньок Наталію, Параску.

Кочубей Павло Васильович (1736 – ?) – син полковника полтавського. 1757 р. згідно універсалу за служби діда (генерального судді) і батька (полтавського полковника) отримав чин бунчукового товариша (1751.14.06. – 1762 – ?), підкоморій полтавський.

Кочубей Петро Васильович – бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 1762.5.10).

Кочубей Семен Васильович – бунчуковий товариш у Полтавському полку (? – 1745 – 1746), полковник ніжинський (з 1746. 29.03.), генеральний обозний.

Кочубей Федір Васильович (? – 1729) – навчався в КМА, значковий товариш (з 1718). У 1723 р. – ревізор при визначенні добр, що залишилися після смерті сотника новгород-сіверського Лісовського. Бунчуковий товариш (1724–1727). Володів с. Змітневим в Чернігівському полку. У Батурині мав млин в три

- камені мучні і четверте ступне. Д.: Параска NN (? – 1727 – ?).
- Кошелєв** – значковий товариш Ніжинського полку. Його донька Марина заміжня за Іваном Матвійовичем Косинським (1760 – 1765 – ?). Можливо, це Кирило Кошелєв був одружений з донькою бунчукового товариша, став сотником (1788) і мав 16 підданих в м. Нових Млинах. Його ж сім'я мешкала в Королі.
- Кошель-Лугинець** Ничипір (1762 – ?) – службу розпочав у червні 1772 р., військовий товариш Чернігівського полку (1785.1.01. – 1788 – ?). Служив при Березненському суді.
- Кошель-Лугинець** Федір (1742 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 20 підданих у 1 селі в Березненському повіті. Д.: Настасія Семенівна Семіолівська, донька дворянина.
- Кошовий** Григорій Дмитрович (1758 – ?) – службу розпочав з 1778 р. у Гадяцькій полковій канцелярії. Значковий товариш ГВА (? – 1781). 7 травня 1781 р. отримав дозвіл на постриг у ченці. Д.: NN Свідерська, донька михайлівського попаповича.
- Кошовий** Дмитро Єлимович (1711 – 1790 – ?) – служив з дому батька з 1730 р. після смерті старшого брата Андрія Кошового. У 1730 р. був на українській лінії у фортеці Святого Іоана в команді сотника лютенського Онисима Величая сотенним писарем, до 1732 р. при сотенній канцелярії, потім при полковій канцелярії. У 1733 р. призначений судовим, а потім полковим канцеляристом, до 1743 р. виконував різні доручення, у комісіях при бунчукових товаришах, з 19 березня 1743 р. городовий отаман гадяцький, (попередній Федір Сердюк був неписьменним, роботу виконував неналежно, тому замінили), від полковника Петра Галецького. У 1755 р. полкове правління утримував за відсутності полковника. Хворий на очі, служити більше не міг, у 1755 р. отримав у відставку значкового товариша. Абшитований значковий товариш Гадяцького полку (1755 – 1790 – ?). Мав 7 підданих в Гадяцькому повіті (1790). Д.: Євдокія Степанівна Компанієць, донька значкового товариша.
- Кожуба** Дмитро Степанович – значковий товариш (? – 1788 – ?). Мешканець погарський. Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина Петра.
- Кощєв** Хома – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).
- Кравченко** Іван (1752 – ?) – дворянин. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з лютого 1782).
- Кравченко** Каленик (1757 – ?) – дворянин. Службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з лютого 1782).
- Кравченко** Леонтій (1740 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав 20 квітня 1758 р., полковий підканцелярист (з 1759.10.09.), полковий канцелярист (з 1765.8.05.), значковий товариш Миргородського полку (1768.20.08.).
- Кравченко** Сергій (1747 – ?) – дворянин. Службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з лютого 1782).
- Крамар** Пилип – значковий товариш Переяславського полку (1767). Його донька заміжня (1774) за отаманом сотенним домонтівським Прокопом Томарою.
- Крамаревський** Данило – військовий товариш (1790). Мешканець Борзнянського повіту, підданих не мав. Д.: Ганна NN, донька значкового товариша.
- Крамаревський** Іван (1744 – ?) – з різночинців, службу розпочав 20 червня 1769 р., значковий товариш (1772.1.03. – 1781), військовий товариш (1781.10.08. – 1790 – ?). Мав 28 підданих у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Катерина Андріївна Яновська, донька міщанина смілянського.
- Крамаренко** Семен – значковий товариш Полтавського полку (? – 1754 – 1767 – ?), мешканець старосанжарський. Мав двір у Старих Санжарах.
- Крамаренко** Яків Семенович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1750 – 1762 – ?), мав двір в Старих Санжарах.
- Красиловець** Лука Тихонович (1728 – ?) – мав підданих у с. Мохнатині Білоусівської сотні Чернігівського полку. З 1752 р. розпочав службу полковим канцеляристом, сотенний писар (1760–1766), отаман сотенний любецький (1766 – 1779 – ?). Абшитований військовий товариш (1788). Мав 28 підданих. Внесений до родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Мотря Михайлівна Безсонова, донька міщанина.
- Краско** Лука (? – 1775 – ?) – службу розпочав з 1749 р. канцеляристом Переяславської полкової канцелярії, значковий товариш (з 1757), з 1760 р. одночасно став сотенним отаманом 2-ї полкової сотні. У с. Судениках мав 13 підданих, а у Переяславі – 1. Д.: Горпина NN, донька козака.
- Красков** Денис – сотенний писар, значковий товариш Миргородського полку (1749 – 1752 – ?), мав двір житловий у Уцгавицькій сотні, комісар полковий на 1751 р. «в произвождении на компанейцев».
- Красник** Григорій – полковий канцелярист (1757–1764), за писаря земського Переяславського повіту (1764.28.08. – ?), отаман сотенний (1765), військовий товариш (1768), абшитований полковий осавул (1775). Проживав у с. Прохоровці Бубнівської сотні. Д.: 1) (1761) NNN. 2) (1763) NNN. 3) Євдокія Петрівна Ісаєвич, донька коморника Переяславського повіту.
- Красник** Йосип – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (1778.19.06. – 1779 – ?). Мав 4 підданих в д. Сираях Остерської сотні (1779). Д.: Параска Данилівна Велигурська, донька осавула полкової артилерії.
- Красник** Кирило – син значкового товариша. Службу розпочав 3 травня 1763 р., значковий товариш (1778.19.06. – 1779 – ?). Мав 3 підданих в д. Сираях Остерської сотні (1779). Д.: Катерина Данилівна Савенко, донька козелецького козака.
- Красницький** Григорій – військовий товариш (1784). Внесений до дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.
- Красницький** Лукаш (1724 – ?) – шляхтич гербу «Равич». Військовий товариш Київського полку

(1784). Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Гафія Федорівна Бондаревська, донька польського шляхтича.

Краснокуцький Григорій Карпович – службу розпочав з 1741 р. у Гадяцькій полкової канцелярії, з 1748 р. у ГВК, військовий канцелярист (з листопада 1748 р., Секретар Рахункової палати (з 1766.14.01.), бунчуковий товариш (з 1779), колезький асесор (з 1781.17.09.) Поминальник роду полковника ізюмського Федора Краснокуцького: Федір, Параска, Хома, Марія, Олексій, Євдокія, Тетяна, Ганна, Яків, Параска, Яків, Ірина, Марія, Стефан, Настасія, черниці Діонісія, Олена, Олександр, Марія, Настасія, Андрій, Меланія, Іван, Федір, Іван, Федір, Іван, Євдокія, черниці Євпраксія, Іван, Мартиніан, Олександр.

Краснокуцький Петро – значковий товариш Гадяцького полку у Грунській сотні (1731–1739). У 1735 р. повернувся з першого польського походу, жив у м. Груні. У 1739 р. у похід не пішов, утримується в якійсь справі під караулом. Мав двір з 2 хатами, 6 коней і 6 волів.

Краснокуцький Ярофій – бунчуковий товариш (? – 1733).

Красняковський Григорій Карпович – писар полковий, секретар Генеральної рахункової комісії (1779). Бунчуковий товариш (1781), надвірний радник (1787). Д.: Ганна Яківна Котлярова, донька військового товариша.

Красовський Антип – значковий товариш Чернігівського полку (1737).

Красовський Василь Дмитрович – служив з 1760/1765 р., отаман сотенний (1768.8.12. – 1771), значковий товариш (1771.31.01. – 1773), сотник білоусівський (1773.24.01. – 1783). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1782.26.07. – 1787 – ?). Був у турецькому поході, на форпостах. Мав 11 підданих в Білоусівській сотні при хуторі Слободка Чернича та в полковій сотні в д. Скоринці – 5. Мав маєтність у с. Загородище Городиського повіту. Д.: Ірина Павлівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша, мали доньок Лизавету, Євдокію, Софію, Гафію (1780).

Красовський Василь Якович – службу розпочав 1777 р. полковим канцеляристом в Чернігівській полковій канцелярії, отаман сотенний (? – 1783), військовий товариш Чернігівського полку (з 1783.20.09). Мав маєтність у с. Роїще, 132 підданих. Д.: Марія NN.

Красовський Дмитро Михайлович (1710 – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1739–1763). 1739 р. був на городових чернігівських роботах, 1743 р. – на роботах по ремонту мостів в Батурині, 1757 р. – при ландміліційному полку комісаром, 1756–1759 рр. – при Астраханському гренадерському полку комісаром. Здійснив обмін з Чернігівським кафедральним монастирем ріллі в урочищі Іваничі на землі в урочищі Грузському. Мешкав у с. Євтуховому Білоусі, де мав 5 підданих, в хуторі 2, в полковій сотні 11 хат (д. Скоринці). Мав у с. Євтуховому Білоусі 4 двори посполитих (1741). Абшитований з 1763 р.

Красовський Іван – значковий товариш (1790). Мав 13 підданих в Городницькому повіті. Д.: Параска Семенівна Лопутко, донька дворянина.

Красовський Іван Дмитрович (? – 1770.11.) – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (22 квітня 1763 – 1770), сотник городницький (5 березня – листопад 1770). Д.: Горпина NN. 1795 р. мала у с. Новому Білоусі 7 підданих, у с. Скоринець – 14.

Красовський Михайло (1710 – 1766 – ?) – значковий товариш у Чернігівському полку (з 1739), військовий товариш (з 11 липня 1760), бунчуковий товариш (з 1765).

Красовський Остап Семенович – син сотника наказного іркліівського, козак іркліівський, який у 1739 р. просив про надання універсалу з підтвердженням права власності на млин у с. Загородищі. Абшитований значковий товариш (1774).

Красовський Павло Михайлович – син осавула полкового чернігівського, козак, значковий товариш Чернігівського полку (1724 – 1747 – ?). Тримав 10 дворів у с. Роїщі і 3 двори у с. Євтухів Білоус (материзна). 1731 р. продав ґрунти у с. Білоусі Миколі Гладкому і Григорію Волевачу. 5 травня 1740 р. купив з братами Яковом і Дмитром там же ґрунти у Федора і Василя Грембецьких. Мав підданих у с. Білоусі Євтуховому з малоґрунтових, з убогих, в Роїщі шинок (1732), підсусідків у с. Велика Весь (1738), у д. Скориках 1 двір малоґрунтовий, 4 убогих (1739), 4 двори у с. Євтуховому Білоусі, у с. Роїще 5 дворів посполитих, мав двір житловий у с. Євтуховому Білоусі (1739), 4 посполитих двори у с. Євтуховому Білоусі та житловий свій, 8 дворів посполитих у с. Роїще (1740), 2 двори посполитих та 1 двір підсусідків у с. Євтуховий Білоус (1743), двір приїжджий у с. Толочках Любецької сотні (1747). Власник і мешканець с. Скоринець, де 1753 р. продав 4 двори підданих бунчуковому товаришу Миколі Тризні. Склав заповіт 1753 р. Д.: 1) NNN, 2) Настасія NN (? – 1735 – 1780 – ?).

Красовський Павло Остапович – з шляхетства, син абшитованого значкового товариша. Службу розпочав з березня 1773 р., значковий товариш (березень 1773 – 1783), військовий товариш (1783 – 1784 – ?). Мав 1781 р. «плотина съ однимъ амбаромъ обь одномъ коле» в Роїщі.

Красовський Петро Остапович – син абшитованого значкового товариша, службу розпочав з 3 січня 1771 р. при Переяславській полковій канцелярії, брав участь в багатьох закордонних походах. Отаман сотенний вакансовий. Абшитований військовий товариш (1775). Д.: Н Іванівна Забіла, донька козака Іркліівської сотні. Мали синів Федора, Івана, Якова.

Красовський Петро Якимович (? – ран. 1781) – з 1734 р. на місце батька значковий товариш Чернігівського полку (1740 – 1779 – ?). Мав володіння у сс. Красковському та Мисах (1753). Д.: Ірина Миколаївна N (1722 – 1782 – ?).

Красовський Петро Якович (1755 – ?) – з чиновничих дітей, службу розпочав 10 травня 1777 р. значковим товаришем Чернігівського полку (1777–1782), військовий товариш (1782.19.06. – 1787). За ним людей не було, бо не розділений з братами (1780), пору-

чик. Був власником плотины з 1 амбаром у с. Роїще (1781). Д.: NN Посудевська, донька полкового осавула. 1811 р. дружину звали Варвара.

Красовський Семен – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1758.13.01. – 1775 – ?). Д.: N Тимофіївна Рева, донька значкового товариша.

Красовський Семен Остапович (1727 – ?) – син абшитованого значкового товариша, службу розпочав з 17 березня 1746 р., через рік став військовим канцеляристом ГВС. Був сотником ірклівським (1763–1779), бунчуковий товариш (1779 – ?), абшитований бунчуковий товариш (? – 1787 – ?). З 30 квітня 1779 р. предводитель переяславської шляхти. Мав 30 підданих в містечках Ірклієві і Канівцях та сс. Загородищі і Лихолітках (1780), 25 підданих на хуторі біля с. Лихолітки (1787). Д.: (бл. 1760) Настасія Костянтинівна Леонтович (? – 1744 – 1780 – ?), донька сотника золотоніського. Мали синів Павла, Іллю, Логвина, Семена, Григорія, Пилипа, доньок Феодосію, Ірину, Софію, Маріанну.

Красовський Яків – військовий товариш в Переяславському полку (1775). Мав 15 підданих в с. Студениках 3-ї полкової сотні. Д.: Горпина Іванівна Нагорна, донька мешканця басанського. Мали синів Андрія (1765 – ?), Степана (1774 – ?), доньку Марію (1762 – ?).

Красовський Яків Михайлович (1712 – 1769 – ран. 1782) – після смерті батька (сотника білоусівського) значковий товариш (1739–1760). Мав житловий двір у с. Євтуховий Білоус (? – 1740 – 1741 – ?), у с. Роїще 1 двір посполитих, 4 підсусідків (1747), 6 дворів посполитих у с. Скорики (1743), двір житловий у с. Роїщах (? – 1740 – 1750 – ?). У 1751 р. атестований сотником у Білоусівську сотню. 1760 р. атестований сотником у Роїську сотню (це вже третя атестація на сотника), але й цього разу місце отримав інший і тому надано чин військового товариша (1760.11.07./3.10. – 1767). Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1767). В родовому маєтку у с. Роїщах у нього 43 підданих (1764). Здійснив надбання у с. Велика Весь, де мав 32 хаги (1769). Д.: Уляна Іванівна Янушкевич (Бутенко), донька полкового писаря.

Крачевський Василь Васильович (? – 1745 – 1787 – ?) – військовий канцелярист, абшитований військовим товаришем (1765.12.12. – 1787 – ?). Разом з братами володів двором в Сосниці, винокурнею на 2 котли, орною землею та сінокосами, за які мав спір з військовим товаришем Прокопом Трусевичем. Родина мала універсали 1710.26.07. і 1717.18.01. рр., якими було «утверджено за служби деда их отцу разные недвижимые имена», на хутір Луківець в Менській сотні Чернігівського полку. В хут. Луківці Коропського повіту мав 7 підданих. Д.: (1769) Марія Яківна Каневська-Оболонська (1742 – 1787 – ?), донька бунчукового товариша. У 1787 р. дітей не мали.

Крачевський Василь Павлович (1710 – 1763 – ран. 1768) – службу розпочав з 1726 р., значковий товариш у Чернігівському полку (? – 1732 – 1740). Жителька с. Сосниці Меланія Михайлова і її сини Яків

і Павло захопили у нього частину спадкового млина, а Максаківський монастир зруйнував у нього млин на р. Луківці. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1740.27.08. – 1763 – ?). У Сосниці мав двори (житловий та шинковий) та підсусідків, які значаться за ревізіями 30-50-х років. Мав 3 підсусідків у Сосниці (1739), у с. Бондарівці Менської сотні 2 підсусідки, житловий двір у Сосниці з найманими людьми (1747). Доправляв гроші дружині померлого бунчукового товариша Дорошенка, розглядав справу про заборання військовим товаришем Шишкою волів у волинського отамана Клодієва, в слідстві про заволодіння козачими грунтами у Роїській сотні значковим товаришем Мокрєвичем. Д.: Євфимія Іванівна Бутенко-Янушкевич, вдова у 1768 р. Мали синів Василя, Олексія, Андрія, за ними 16 підданих (1787).

Крачевський Павло (? – 1650 – 1692 – ?) – шляхтич, сотник сосницький (? – 1677 – 1685 – ?). 1684.19.01. купив хутір під Сосницею у городского отамана Романа Гладуненка. 1684.22.09. купив значні земельні володіння у жителів с. Мале Устя (їх дідівщину і батьківщину). Значний військовий товариш і житель сосницький, 9 жовтня 1692 р. купив у прихожан Успенської церкви місце в Сосниці. Мав універсал гетьмана Мазепи на ґрунти та млин на греблі Бондаревській на р. Луковці. Д.: 1) (? – 1679 – 1684 – ?) NNN, вдова Сави Івановича Вороніна, міщанина сосницького 2-ї статті у 1666 р., який мав млина під Сосницею. 2) Федора (Петрівна Булавка?), в другому шлюбі за Олексієм Сидоренком, військовим товаришем.

Кременецький Семен – значковий товариш Миргородського полку (? – 1742 – 1747 – ?), мешканець миргородський.

Кремський Андрей (1700 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1737 р. мав 3 убогих підсусідків у с. Дар'ївському Погарської сотні, жив у Шептаківській сотні.

Кривкович Василь (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку. З братами мав підданих у с. Церковищах Роїської сотні. Д.: NNN, вдова, мала двір тут же у с. Церковищах (1740).

Кривкович Григорій Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – ?).

Кривкович Іван Іванович (? – 1747) – товариш полку Чернігівського, отримав гетьманський універсал на с. Цирковище (1699.21.12.) і лист полковника Юхима Лизогуба (1699.28.12.). Значковий товариш Чернігівського полку (1715–1747). У 1721 р. був на каналних роботах, на Коломаці, з 1725 р. в низовому поході 5 років, 1735 р. в польському поході, 1739 р. займався волами. Мав власний двір у с. Церковищах, посполитих з двори (1741), з посполитих і 2 підсусідських двори (1747). Свої маєтки в Церковищах віддав Леонтію Бакуринському і Хомі Мокійовичу за борги в сулацькому поході. Д.: NNN,

вдова у 1747 р., мала житловий двір у с. Церковищах Роїської сотні.

Кривкович Іван Михайлович – шляхтич, товариш полку Чернігівського, отримав гетьманський універсал на с. Церковище (1699.21.12.) і лист полковника Юхима Лизогуба (1699.28.12.).

Кривкович Лука (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Марфа NN.

Кривкович Лука Іванович (бл. 1736 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1750 р. при полковому суді, дворянин, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1756.12.05. – 1789 – ?). Мав житловий двір в Роїській сотні у с. Церковищах та 55 спадкових підданих. Д.: Меланія NN, донька козака, мала синів Миколу (бл. 1762 – ?), Павла (бл. 1775 – ?), Івана (бл. 1779 – ?), доньок Тетяну, Марію, Софію.

Кривкович Михайло – шляхтич. У 1667 р. боярин Шереметєв видав указ на володіння с. Церковище значному козаку Михайлу Кринкевичу на основі «привилегій королевских» і «по наследству от шляхти польской».

Кривкович Федір Іванович (? – 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1740), мав двір у с. Церковищах з 3 підсусідками (1743). Д.: NNN (? – 1720 – 1741 – ?).

Кривкович Яків Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (1737). Мав суперечку за ґрунти у с. Церковщині Роїської сотні з чернігівським полковим писарем Самійлом Холодовичем.

Кривонос Григорій – син сотенного старшини, службу розпочав з 1760 р. при Полтавській сотенній канцелярії. З 1762 р. при полковій канцелярії, канцелярист Генеральної військової канцелярії. Полковий канцелярист (з 1766), канцелярист ГВА (з 1770), військовий товариш (1771 – 1780 – ?). Мав 18 підданих у м. Богущковій Слобідці. Д.: Ганна Григорівна Красник, донька військового товариша.

Кривошея Пантелеймон – служив з 1764 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?), мав у с. Богославець Золотоніської сотні 2 підданих. Його називав племінником суддя земський Іван Андрієвський. Д.: N Іванівна Синьоок, донька козака, мали синів Василя – полковий канцелярист, Василя, Григорія, Якова і Василя.

Кривошея-Ігнатко Матвій (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Варвара NN, донька козака.

Кривошия Іван (? – ран. 1790) – значковий товариш. Мав 2 підданих в Роменському повіті.

Кривун Микола Леонтійович – осавул сотенний поповський, значковий товариш Ніжинського полку (1787). Мешкав у с. Поповці Конопотського повіту, де мав 12 підданих. Д.: Параска NN, донька козака. Мали сина Йосипа і доньок Марію, Ксенію, Марфу.

Крижанівський Іван (1737 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського

повіту. Д.: Євдокія Павлівна Ковалевська, донька значкового товариша.

Криницький N – значковий товариш Миргородського полку (1783).

Криницький N – козак, абшитований значковий товариш Лубенського полку (1774.3.03. – ?).

Криницький Василь Іванович (1732 – 1788 – ?) – син священника, службу розпочав з 29 листопада 1752 р., полковий канцелярист (з 6 лютого 1761 р.), значковий товариш Лубенського полку (з 1762.17.06.), військовий товариш (20 квітня 1774 – 1788 – ?). Був в поході до фортеці Дмитрієвської та у другій армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Криницький Каленик Андрійович (1751 – ?) – службу розпочав з 8 січня 1762 р., полковий канцелярист лубенський (з 1771.12.03.), отаман сотенний (з 1777.15.01.), військовий товариш.

Криниця Мина – абшитований значковий товариш Стародубського полку, мав у 1768 р. двір в Стародубі. Його донька Марфа – дружина Овсія Артемовича Рудзинського, писаря сотенного полкової сотні (1757 – 1780 – ?), абшитованого сотенного писаря (1787), який мав 12 підданих в Стародубі.

Криса Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739), 2 квітня 1738 р. відправлений у похід, у 1739 у похід не пішов, на ординації при Похідній ВК. Мешканець с. Капустинець 2-ї полкової сотні.

Крисенко Лаврін Васильович – значковий товариш Миргородського полку (1722).

Крицький Каленик – шляхтич, отаман сотенний, абшитований військовий товариш.

Кричевський Антін Іванович (бл. 1743 – 1783 – ?) – син сотника коропського. Службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист, абшитований військовим товаришем Чернігівського полку (1765.12.12.). Мав хутір поблизу с. Остапівка, де і проживав. Д.: N Павлівна Кириякова, донька військового товариша.

Кришталецький Іван (1739 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 20 підданих у 1 селі в Зіньківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Любов NN, донька сотника.

Криштоп Семен (? – ран. 1762) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Криштопенко Азарій Тимофійович (бл. 1746 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий канцелярист (з 1769), сотник роменський (1770.12.05. – 1782.7.05.). Бунчуковий товариш у Лубенському полку. Прем'єрмайор у відставку (1787.27.11.). Д.: (1778) Уляна Іллівна Шостак, донька обозного полкового.

Криштопенко Василь – значковий товариш Лубенського полку (? – 1737 – 1745 – ?), у 1737 р. був з командою при усті Самари, у 1738 р. повернувся з Самари.

Криштопенко Іван Кирилович (1689 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1709 р. у компанійському полку, значковий товариш у Лубенському полку (1724 – ?), сотник наказний сенчанський (1724–1725). Через хабарі знятий з уряду. Сотник сенчанський (1727–1757). Мав хутір, абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1757).

- Криштопенко** Іван Сергійович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1745 – ?). Присягнув у 1741 р. з синами Василем і Петром, мав житловий двір у м. Сенчі, в якому сам жив у 1745 р. Д.: Ганна Іллівна Новицька, донька полковника охочекомонного.
- Криштопенко** Іван Тимофійович 1-й (бл. 1737 – ран. 1811) – службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист (з 1763), комісар Роменського округу (1771.8.03.), писар полковий, бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1780.8.12.), колезький асесор (з 1781.12.03.), казначей Роменського повіту (1781.8.10. – 1782.9.12.). Д.: (після 1786) Марія Семенівна Лінкова, донька козака.
- Криштопенко** Михайло Петрович (1725 – 1751 – ?) – службу розпочав з 1750 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1752), військовий товариш (з 1767), полковий осавул вакансовий (1773 – 1780 – ?). Мав підданих в хуторі Романовому в 2-й Сенчанській сотні та в Калинівці Хмельівської сотні. Д.: NN Салимовська, донька отамана сотенного.
- Криштопенко** Петро Іванович – значковий товариш Лубенського полку (1745), мав житловий двір у с. Жданові Сенчанської сотні, 1 двір піших убогих підсусідків у Сенчі, 1 двір у с. Данові.
- Криштопенко** Петро Кирилович – значковий товариш Лубенського полку (1740). Один з братів чи Петро, чи Федір – сліпий.
- Криштопенко** Пилип Тимофійович (бл. 1747 – ран. 1811) – навчався у КМА, службу розпочав з 1768 р. в Малоросійській колеґії, військовий канцелярист (з 1769), сотник 1-ї Сенчанської сотні (1772–1782), бунчуковий товариш у Лубенському полку, прем'єр-майор у відставку (1787.15.04.). Д.: (1776) Олена Олексіївна Тимченко, донька осавула полкового.
- Криштопенко** Тимофій Іванович (? – 1717 – 1784 – ран. 1788) – навчався в КМА (? – 1727 – ?), значковий товариш (? – 1757), сотник 1-ї Сенчанської сотні (1757–1772). Абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку з 1772 р. Мав 1261 підданого у 1 місті, 7 селах і 8 хуторах. Д.: 1) NNN. 2) Марія (1757 – 1787 – ?).
- Криштопенко** Федір Кирилович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1740 – ?), учасник кримського походу 1735 р.
- Кроковський** Семен (? – 1772.06.) – значковий товариш Стародубського полку. Був у поході в турецьку кампанію, на форпостах поблизу турецького кордону. З 1767 р. працював у Погарському земському суді. В ґрунтах погарських за р. Судость в хут. Госкін мав 11 підданих, у с. Суворове Погарської сотні з хати підсусідків (20 підданих) (1772). Д.: Євдокія Михайлівна Старосельська, донька абшитованого полкового хоружого. Мали синів Петра, Івана, Василя, Григорія, Юхима, Миколу, Володимира, доньок Уляну, Євдокію, Гафію.
- Кронковський** Іван (1754 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 19 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька секретаря ГВС.
- Кронковський** Федір – мешканець Київського полку, значковий товариш Київського полку (1775.7.11. – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (1782) Д.: Настасія Самойловська, донька померлого військового товариша (1779).
- Кропива (Кропивка)** Іван – значковий товариш Київського полку.
- Кропива (Кропивка)** Олександр (1758 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Київського полку (з 1779), військовий товариш (з 1784).
- Кропива (Кропивка)** Яків (1742 – ?) – службу розпочав 1767 р., значковий товариш Київського полку (з 1777), військовий товариш (з 1784).
- Кропивенський** N – значковий товариш Миргородського полку (1783).
- Кропивницький** Іван (? – ран. 1721) – значний військовий товариш (? – 1689 – 1703 – ?). 6 вересня 1689 р. у вдови стародубського полковника Семена Самойловича Марії Сулими за 100 золотих викупив млин на р. Дреснівці. 18 червня 1699 р. отримав гетьманський універсал на куплені ґрунти. Мешканець семенівський Стародубського полку. Його млин і угіддя захопив Михайло Корсун. Д.: NNN (? – 1700 – 1721 – ?). Внаслідок звернення сина до гетьмана, їй повернули володіння чоловіка (універсал 25 лютого 1721 р.).
- Кропивницький** Йосип Васильович – військовий товариш у Стародубському полку (1787). Мав 68 підданих в Погарському повіті. Д.: Настасія NN, донька військового товариша.
- Кровницький** Роман – був кривецьким «господарем» Савича. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). 2 лютого 1733 р. продав двір в Стародубі бунчуковому товаришу Федору Савичу за 100 карбованців. У 1735 р. жив у полковій сотні, був дозорцею в Топалі. У 1735 р. «в услужении» графа Гаврила Владиславича. «Донесення 20.10.1735 у Стародубську полкову канцелярію міщанина Йосипа Чечельницького, якого послали в сотню полкову в с. Семенково до значкового товариша Романа Кровницького щоби забрати його в похід незважаючи на його отговорки и вимовки а якщо його самого не буде вдома то взяти жену його і припровадити в полкову канцелярію що він і виконав, бо Романа не застав і де він знаходиться не слыхал. Уляна Кровницька у полковій канцелярії дала розписку, що зі Стародуба не виїде і буде щодня приходити в полкову канцелярію і написала сказку я нижеподписавшаяся дала в полковую канцелярію сказку в том что мой муж Роман Кровнецкий где нине обретається я неизвестна а если б я знала где нине муж мой имеется и на после от кого небуд в ом что я мужа своего где обретається ведала избличена то поступлено битъ со мною так как Указ Ея імператорського Вел и права малороссийскіе повелевают Буде же я оведомлюся от кого нибуд где муж мой будет обретатся то я о том мею в оную ж полковою Стародубовскую канцелярію обявить на чем и подписуюсь. К сей сказки руку приложила Уляна Кровницкая». У 1737 р. був дозорцею, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мі-

ніха, очолював команду козаків у 1737 р. Кривецький «господар» Савича. Д.: Уляна NN, вдова Івана Даниловича Кольчевського (? – 1735), значкового товариша. Пішла до монастиря.

Кропивницький Яків – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Кропивський Павло – значковий товариш Київського полку (1787).

Кропив'яний Роман – значковий товариш Київського полку (1784).

Кропковський Іван Васильович – військовий товариш (1790). Мав 19 підданих в Борзнянському повіті. Д.: Олена NN, донька секретаря колишнього Генерального суду.

Кропковський Федір Васильович – службу розпочав значковим товаришем Київського полку (з 1775.3.10.). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 29 підданих в Березненському повіті. Д.: Настасія Семенівна Самойловська, донька військового товариша. Мали синів Федора і Петра.

Круглик Василь – військовий канцелярист ГВК (? – 1730), значковий товариш Чернігівського полку (1730–1746), 1738 р. мав володіння у Волинській сотні Чернігівського полку, за полкового писаря (1737), абшитований значковий товариш (1746.17.11. – 1753 – ?). 1731 р. купив млин у священника с. Чорнотич Йосипа Лаврентієва, але кошти в уплату за нього довелося вимагати через гетьманський указ. Мав у Волинській сотні в Чорнотичах 1 двір підсусідків (1747, 1750). Його герб: «3-х щогловий вітрильник». Мав житловий двір в Сосниці (? – 1741 – 1747 – ?) та разом з Волинським Григорієм 2 двори посполитих у с. Чорнотич (? – 1740 – 1741 – ?). Д.: Олена Іванівна Дорошенко, донька значного військового товариша. Отримала в борг від гоголівського сотника Филімона Шафонського 250 карбованців і передала йому млин під Сосницею за рахунок боргу (1749 – 1764).

Круглик Семен (бл. 1727 – 1790 – ?) – абшитований сотенний писар бахмацький (1758.09.), значковий товариш Ніжинського полку (з лютого 1759), абшитований значковий товариш (1788). Володів двором у Борзні, до якого належало 62 дні землі (1767), мав 24 спадкових підданих в Борзнянському повіті (1788). Д.: Тетяна Миколаївна Забіла, донька значкового товариша.

Круковський Іван Михайлович (? – ран. 1735) – доторця в Стародубському полку, значний військовий товариш. В середині 17 ст. родина відома в козацькому середовищі сотні Кулаги Канівського полку.

Круковський Семен Іванович – у полковій канцелярії при справах канцелярських (1735), значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. був канцеляристом, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1737 р. в його хуторі в Погарській сотні 2 підсусідки в одних хатах живучі, купецький промисел, у с. Суворові тієї ж сотні – 1 підсусідок. Полковий комісар. Його сини мали 46 підданих (1787).

Круп'янський Андрій Олексійович – мав шляхетську печатку, службу розпочав з 1749 р., полковий канцелярист (з 1753), військовий товариш у Київському полку (1759 – 1782 – ?), бунчуковий товариш (? – 1790 – ?). Мав 4 підданих (1782), дворянин. Д.: Настасія Олександрівна Солонина, у неї придане 53 підданих. Мали синів Петра, Федора, Івана, доньок Уляну, Гафію.

Круп'янський Олексій Андрійович (? – 1714 – ран. 1766) – товариш полку Київського, військовий товариш (з 1744.16.02.) «з откупщиків полку Киевского надлежащих с оного полку в скарб восковый доходов за учиненни им в казне приращенни сумми», абшитований військовий товариш. Д.: Явдоха NN (? – 1766 – ?), за нею після смерті чоловіка 4 двори з 21 підданим у с. Берків.

Круп'янський Яків Олексійович (1734 – ?) – службу розпочав з 1750 р. в Київській полковій канцелярії підканцеляристом. У 1754 р. перейшов до Чернігівського полку і став полковим канцеляристом. Сотник роїський (з 23 травня 1760). В січні 1769 р. на нього був накладений полковою канцелярією штраф і арешт «сидінням на пушці» за нанесення образ сотнику Сахновському. Другий осавул полковий чернігівський (1771 – 1776 – ?) з окладом 50 карбованців. Бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 69 підданих у 1 містечку, 2 селах і 1 сільці, куплених і в придане дружині даних, в Городницькому повіті. Д.: 1) Марфа Забережна. 2) Марія Яківна Миткевич, донька священника. Її брати заволоділи рухомим і нерухомим майном. Мали доньок Мотрю (заміжня за прапорщиком (1790) Василем Павловичем Мокрієвичем), Пелагею, Уляну.

Крупницький Дем'ян – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Крупницький Павло (бл. 1750 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1788), поручик (1790). Мали 19 підданих у 1 селі. Д.: Єфросинія Василівна Лисенко, донька сотника. Мали сина Миколу (1782 – ?).

Крут Тарас – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Крутець Олексій – службу розпочав з 1764 р., полковий канцелярист (з 1764), значковий товариш Лубенського полку (з 1779). Мав маєтність у с. Перервинці Яблунівської сотні.

Крутецький Дем'ян – військовий товариш Ніжинського полку (1751), патенту не пред'явив.

Ксензенко Данило – значковий товариш Миргородського полку, абшитований в 1785 р. через хворобу.

Кублицький Костянтин (? – 1629 – 1690 – ?) – козак Полтавської сотні (1649). Сотник полтавський (? – 1659 – 1667), полковник полтавський (1667 – 1669 – ?). Суддя полковий полтавський (1674–1684). Обозний полковий (1688–1690). Отримав гетьманський універсал Самойловича на третину Соколового байраку. Військовий товариш (1693.02.).

Кубраковський Григорій – у другій половині XVII ст. був співаком при дворі цариці Наталії Кирилівни. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Отаман сотенний дівичський (? – 1736 –

1746 – ?), у 1738 р. тримав сотенне правління, значний товариш Ніжинського полку

Кубраковський Іван (1701 – 1769 – ?) – службу розпочав з 1725 р., сотенний хорунжий березненський (1752–1766), через старість отримав абшит значковим товаришем Чернігівського полку.

Кубраковський Леонтій Іванович (1746 – 1788 – ?) – син отамана сотенного, службу розпочав з 4 березня 1764 р. сотенним хорунжим, з 1768 р. – сотенний осавул, з 1770 р. – значковий товариш Чернігівського полку. Отаман сотенний березненський (з 1772). Військовий товариш (1788), за ним у Березному 11 підданих. Д.: 1) (1773) Н Іванівна Харченко, донька абшитованого сотенного отамана. 2) Софія Степанівна Петрункевич, донька бунчукового товариша.

Кубраковський Олексій (1746 – ?) – отаман сотенний (1782), абшитований військовий товариш (1788). Мав 7 підданих в Березні. Племянник Павла. Д.: Настасія NN, донька священика.

Кудиченко Іван – значковий товариш Переяславського полку, житель бариськівський. В квітні 1703 р. продав свій власний, батьківський та дідівський ґрунти в Скопцях поблизу греблі Петра Романенка значному військовому товаришу Івану Сулимі за 400 золотих. Д.: NNN, його вдова мала двір у с. Скопцях (1732).

Кужель (Кужельний) Іван (1712 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1782 – 1790 – ?). Мав у Чернігівському повіті 1 хату підданих (1782), підданих не мав (1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька міщанина.

Кужільний Іван – значковий товариш полку Чернігівського (1767), мав двір у с. Холявині як спадок його дружини.

Кузенко Хома – значковий товариш (1762).

Кузьменко Н – значковий товариш Миргородського полку. Його син Андріан (1764 – ?) був отаманом сотенним на посаді сотенного хорунжого білоцерківського (1781 – 1783).

Кузьменко Іван – службу розпочав з 1723 р., козак с. Сергіївки полкової сотні Прилуцького полку. У 1725 р. брав участь в поході під керівництвом полкового судді Мовчана (4 роки в сулацькому поході). У 1733–1735 р. під керівництвом полковника Гагалана в польських походах. Учасник охочої партії волохів значкового товариша Якова Британовського. У 1753 р. сотенний хорунжий полкової сотні. У травні 1758 р. абшитований значковим товаришем.

Кузьменко Йосип Самойлович (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Олена Н Кусова, донька козака.

Кузьменко Корній (? – ран. 1764) – значковий товариш Київського полку.

Кузьменко Мартин Герасимович (1746 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Параска NN, донька козака.

Кузьменко Матвій – службу розпочав з 1769 р., виборний козак, значковий товариш (1775 – 1780 – ?).

Кузьменко Михайло (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 –

?). За ним з братами Яремою, Петром 102 спадкових підданих в Роменському повіті. Д.: Марія Йосипівна Кондратенко, донька значкового товариша.

Кузьменко Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1761 – 1765 – ?).

Кузьменко Петро Якович (1745 – ?) – козак роменський, мав родовий герб, абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Феодосія Н Червякова, донька кононіра.

Кузьменко Сава Артемович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський. Д.: Пелагея NN, донька козака.

Кузьменко Тихоній – козак, значковий товариш (1746 – 1751 – ?).

Кузьменко Федір Йосипович (1750 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). У 1788 р. володів 20 підданими у 1 місті і 1 селі в Роменському повіті. Д.: Параска Антінівна Зеленська, донька значкового товариша.

Кузьменко Ярема Іванович – військовий товариш Лубенського полку (? – 1790 – ?). Д.: Марія NN.

Кузьменко Ярош (? – 1711 – 1772 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1762), абшитований значковий товариш (1772). Мав 3 посполитих у с. Сергіївці полкової сотні. Д.: Мар'яна Савівна Н, донька мірочника.

Кузьминський Григорій Сидорович (? – 1712 – 1753 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1728 р., військовий товариш (? – 1731 – 1732), отримав право на збір військової частини з млина у Мені. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку за гетьманським універсалом від 7 липня 1732 р. (1732 – 1740 – ?). Мав у Мені скуплених міщан 6 дворів, за уступкою – 4 двори. Сотник менський (1742–1753). Мав в Мені на р. Мені млин в три кола мучних, два шинки: в Мені і у с. Бабах, у Мені 11 дворів підсусідків (1739). Д.: (1743) Гафія Федорівна Лисенко. Мали синів Петра і Григорія.

Кузьминський Іван (1732 – ?) – службу розпочав з 1761 р. військовим товаришем Чернігівського полку.

Кузьминський Петро Григорович (1734 – ?) – службу розпочав з 1760 р., абшитований військовий канцелярист (1776.7.08.), військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав 5 хат підсусідків в Мені. Д.: 1) Н Василівна Половницька, донька військового товариша. 2) (1787) Настасія Н Полтарацька, донька бунчукового товариша.

Кузьминський Федір Федорович – шляхтич гербу «Ястржембець», хорунжий сотенний понорницький (1745 – 1761), значковий товариш Чернігівського полку (1761 – 1764 – ?), військовий товариш (? – 1765 – 1769 – ?).

Кузьюра Данило – військовий товариш (1783). Разом з братом мав 52 підданих у м. Конотопі і хут. Сангурському. Д.: Марфа Іванівна Сангурська, донька підкоморія.

Кузьюра Леонтій – значковий товариш (1764). Його свояками були Леонтій Дмитрович і Яків Васильович Парпури. Д.: Олена Яківна Троцька, донька бунчукового товариша. В другому шлюбі за капітаном Іваном Мацкевичем, до якого перейшла всі ку-

- журинські маєтності – за ним 91 підданий в м. Конотопі і хут. Сарповському.
- Кузюра** Яків – значковий товариш. Його син Петро служив у Глухівській нижній розправі (1783) і мав 39 підданих в м. Конотопі і в хуторі поблизу.
- Кукаран** Тарас – військовий товариш Переяславського полку (1774).
- Куклярський** Мартин (1723/1733 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний Яготинської сотні (з 1770), значковий товариш Переяславського полку (з 1775).
- Кукса** Василь (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 місті (Березна ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька козака.
- Кулага** Іван Матвійович (? – 1723 – ?) – син козака, значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1752 – ?), брав участь в кримському поході (1735, 1737). У 1736 р. продавав у Силезії биків. У 1738 р. був у Азові. Мав дім у с. Уцтавиці, де і проживав.
- Кулага** Матвій – козак Уцтавицької сотні (? – 1723 – 1731 – ?) значковий товариш Миргородського полку (? – 1738 – 1742 – ?).
- Кулага** Роман – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до курія Лісницького.
- Кулай** Іван Іванович – житель седнівський, військовий товариш Чернігівського полку (1695).
- Кулаковський** Олексій Петрович – товариш полку Чернігівського, сотні Любецької. 19 березня 1696 р. продав землі обозному полковому Філону Раценку.
- Кулаковський** Яків (1767 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 70 підданих у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.
- Кулик** N – значковий товариш (1787). Мав маєтність поблизу р. Свинківки (16 осіб), разом з полковим хорунжим і поручиком Куликами тримав д. Куликівку (224 підданих).
- Кулик** Гаврило – значний військовий товариш (1695), купив сіножать у значкового товариша Зенька Федоренка, жителя воронізького.
- Кулик** Григорій – козак, значковий товариш Лубенського полку (1732 – 1751 – ?). У 1735 р. після повернення з польського походу виключений із значкових товаришів, у 1736 р. знов значковий товариш при Царичанці. У 1737 р. був при м. Орлику. Учасник кримського походу 1738 р. Мав житловий двір у м. Глинську, 1745 р. одну сім'ю піших убогих підсусідків в Глинську. Присягнув у 1741 р., 1751 р. – вдома через старість. Д.: Євдокія Калинівна Ольшанська. Мали синів Григорія і Кузьму Куличенка, зятя полкового обозного Павла Мартоса, за яким Параска Павлівна Мартос була у першому шлюбі безпотомно.
- Кулик** Григорій – товариш Лубенського полку (XVII ст.). Тримав двір у Лохвиці, хут. на р. Артополоті, млин на р. Сулі під с. Скоробагатьками. Сват Павла Матроса.
- Кулик** Григорій Григорович – син значкового товариша. 8 жовтня 1750 р. подав чолобитну імператриці Єлизаветі про побиття його жителем глинським Федором Кудченком. Значковий товариш у Глинській сотні (1762).
- Кулик** Опанас Остафійович – абшитований значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1772 – ?).
- Кулик** Остафій – розпочав службу козаком в кінці XVII ст., брав участь у поході на Буг і під Кизикермен, обох польських походах під команду полтавського полковника Івана Левенця і Григорія Черняка, Полтавській битві, у поході під Кам'яний Затон під команду полтавського полкового обозного Дороша, три роки провів у Терському поході під командуванням миргородського полковника Апостола, потім пішов у третій польський похід. Значковий товариш Полтавського полку (1 листопада 1734 – 1743). Мав хутір під Полтавою (1735), винницю в Полтаві (1722), двір у Полтаві, з хутори під Полтавою. У 1736 р. призначений для збору в полтавський магазин провіанту. Д.: N Климівна Нащинського.
- Кулик** Петро (? – ран.1712) – значний військовий товариш Ніжинського полку. Д.: Ганна NN, в 1712 р. отримала універсал Скоропадського з підтвердженням на ґрунти..
- Кулик** Семен Остафійович (1720 – ?) – службу розпочав з 13 травня 1734 р., значковий товариш (з серпня 1734 р. – 1747.13.12.), у 1747–1748 рр. був сотником полковим полтавським, по призначенню на цю посаду Черняка став сотником вакансовим (1748 – 1751 – ?), потім став сотником городовим полтавським (1752–1773), абшитований полковим обозним. Мав шинок у с. Мачухах.
- Кулик** Степан – полковий канцелярист полтавський (? – 1771), значковий товариш (з 1771), полковий хорунжий полтавський (з 1773).
- Куликовський-Воробйов** Петро – значний військовий товариш в Ніжинському полку. Д.: Ганна NN, 1712 р. отримала універсал гетьмана Скоропадського на володіння ґрунтами.
- Куліш** Григорій Андрійович – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Рід мав 36 нерозділених з братами підданих в Глухові. Д.: Тетяна NN, міщанка.
- Куліш** Леонтій – шляхтич гербу «Сліповрон». Військовий товариш (1702).
- Куліш** Михайло Леонтійович – син військового товариша, військовий товариш (1710), значковий товариш Ніжинського полку.
- Куліш** Павло – значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька шляхтича, сини Петро і Андрій.
- Куліш** Петро – значковий товариш Київського полку (1787).
- Кульбака** N – козак Козелецької сотні (? – 1776), значковий товариш (1776 – ?).
- Кульбака** Корній Іванович (? – 1721 – 1761 – ран. 1764) – службу розпочав з 1731 р. козаком Козелецької сотні, учасник очаківського, кримського, дністровського і хотинського походів, абшитований значко-

вий товариш (з 1759.23.01). Мешканець с. Сморок. Д.: Євдокія Кирилівна N (1712 – 1782 – ?).

Кулябка Андрій Якимович (бл. 1729 – 1776) – навчався в КМА (1742), військовий канцелярист (з 1745), Мав підсусідків у с. Нищих Булатцях (1747). У 1754–1767 рр. намагався звільнитися від постю у його домі польової аптеки. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1761). Д.: 1) Олена Степанівна Тарновська, донька бунчукового товариша. 2) Мотря Василівна Часник (? – ран. 1787), донька полковника компанійського. Вдова Василя Петровича Кулаковського, полкового судді ніжинського.

Кулябка Василь – військовий товариш Лубенського полку (1769). Направлений у військовий похід (1769).

Кулябка Василь Григорович (бл. 1717 – 1767 – ?) – навчався в КМА (? – 1737 – 1738), військовий канцелярист (з 1738), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1750.21.03.), полковий обозний лубенський (1761.2.01. – 1763.12.11.), підкоморій Лубенського повіту (1763 – 1767 – ?). Д.: Уляна Степанівна Миклашевська.

Кулябка Василь Петрович (1721, Лубни – ран. 1769) – син бунчукового товариша, навчався в КМА (? – 1736 – 1737 – ?), військовий канцелярист ГВК (1740–1748). Мав 137 дворів і 2 кола млинові (1744). Бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1748.7.12.). Мав двір у Глухові, підданих у Хорольській сотні у с. Шишаки, підданих при хуторі Кагамлик на Сухоні у Хорольській сотні, двір у Лубнах, в полковій сотні Лубенського полку хутір при урочищі Солониці. 28 жовтня 1763 р. отримав абшит.

Кулябка Григорій Федорович (? – 1690 – 1736) – писар полковий лубенський (1710–1714), сотник лубенський (1715–1732). 27 квітня 1710 р. отримав гетьманський універсал з наданням права користування військовою частиною з млина на лисогоській греблі і звільненні його від поколювщини і покабанщини. 20 грудня 1713 р. отримав гетьманський універсал з затвердженням права володіння наданих йому лубенським полковником сс. Клепач і Новаки. 22 червня 1729 р. священник с. Новаки Михайло Федоров подав супліку на нього за переслідування. Абшитований бунчуковим товаришем Лубенського полку (з 1732.21.04.). Був родичем глухівському сотнику Степану Уманцю. Мав двір у сл. Веригінській Глухівської сотні, в другій полковій сотні у с. Хорошкові і двір тяглих підсусідків та 5 дворів піших, у Снятинській сотні у с. Береготочі 10 дворів підсусідків козацьких, в д. Лучниках 1 двір. Д.: Феодосія Василівна Жураковська (? – 1737), донька генерального осавула. У 1731 р. Гаврило Жураковський захопив її спадковий гай.

Кулябка Данило Федорович (? – бл. 1728) – бунчуковий товариш у Лубенському полку.

Кулябка Іван – бунчуковий товариш (1728) Д.: N Володимирівна Максимович.

Кулябка Іван (бл. 1630 – бл. 1694) – козак Лубенської сотні (Іван Колядка) (? – 1649 – ?), військовий товариш (1661), суддя полковий лубенський (1657–1670), значний військовий товариш. 17 вересня

1681 р. отримав універсал гетьмана Самойловича, яким йому і Лубенському Мгарському монастирю затверджена гребля на р. Сулі з дозволом їм побудувати на тій греблі чотири клітки по шість кол кожному. 26 жовтня 1691 р. гетьман Мазепа надав універсал йому і тому ж монастирю на володіння, в половинному розмірі, Лисогорськими млинами побудованими на р. Сулі поблизу Лубен. Д.: (? – 1663 – 1688 – ?) Ірина NN.

Кулябка Іван Іванович (1729 – ран. 1784) – навчався в КМА, закінчив Віттенбергський університет (1750), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1758), суддя земський Лубенського повіту (1764.7.04. – 1782 – ?), колезький асесор (1782.9.09). Д.: 1) Євдокія Марківна Маркович, донька бунчукового товариша. 2) Уляна Якимівна N (1754 – 1798 – ?).

Кулябка Іван Петрович (? – 1773) – службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем Лубенського полку при генералах Матюшкіну і Шереметьєву в низовому поході. Сотник лубенський (1734–1736). Був в кримському поході, вів 400 лубенських козаків до польського кордону на Київщині у Васильків і Трипілля (1736–1737). Обозний полковий (1737–1757). Полковник лубенський (1757–1770). 1747 р. разом з батьком володіли посполитими у с. Шишаки Комишенської сотні 40 дворів і 43 убогі хати, у с. Радоловка 9 дворів і 22 хати. У 1765 р. захопив двір, сінокос і озеро у с. Березняках у козака Донця. У 1769 р. з його спадкоємців стягувалися гроші через відсутність в полку гармати і зіпсовані мортири. Д.: 1) N Володимирівна Максимович, донька військового товариша, онука протопопа баришівського. В придане отримала с. Єрківці і млин в урочищі Чирському Переяславського полку. 2) (після 1748 р.) Марія Степанівна Максимович, донька стародубського полкового писаря. В першому шлюбі (1739–1748) була заміжня за бунчуковим товаришем Олександром Петровичем Корецьким.

Кулябка Михайло (? – 1629 – 1676 – ?) – отаман городовий лубенський (? – 1659 – ?), військовий товариш (Лубенського полку, 1667). У 1676 р. у с. Кононівці продав луку з лісом за 10 коп Івану Кулябці.

Кулябка Павло Іванович (1737 – 1785.16.08.) – навчався в КМА, службу розпочав 22 жовтня 1754 р. військовим товаришем Лубенського полку, сотник снітинський (1760.14.11. – 1769). Його звинувачували у продажу горілки козакам, які перебували при караулі в Михайлівській фортеці за завищеними цінами. Обозний полковий лубенський (1770.16.03. – 1782), предводитель дворян Лубенського повіту (1782). Полковий командир Лубенського полку (1783). Д.: 1) (1765) N Степанівна Піковець, донька сотника лукомського. 2) (? – 1775 – 1780 – ?) Ольга Олексіївна Семенова (1742 – 1797 – ?), донька прокурора Малоросійської колегії.

Кулябка Петро Іванович (? – 1670 – 1745 – ран. 1747) – обиватель лубенський (1689), значний військовий товариш (1707–1736), бунчуковий товариш (1735–1740), абшитований бунчуковий товариш (1741 – 1744 – ?). 29 лютого 1711 р., будучи в Лубнах, його

тесть – миргородський полковник Апостол – надав йому с. Клепачі, 25 травня 1712 р. – с. Радилів. У квітні 1735 р. був призначений свідком при розподілі майна графа Гаврила Головкина у Ніжинському і Лубенському полках. 23 лютого 1736 р. отримав жалувану грамоту імператриці Ганни Іванівни на володіння сс. Шишаками, Ширшневкою, Калайдинцями, Клепачами, хут. Матяшівкою, мав у Лубнах у 1740 р. 2 двори тяглих убогих підсусідків козацьких та 10 дворів піших, в с. Засулля другої полкової сотні 14 дворів підсусідків. Мав у 1740 р. в Лукомлі 5 дворів підсусідків. Мав 116 дворів і 21 коло (1744), у Лукомській сотні в с. Малому Селицькому 4 двори підсусідків козацьких, в с. Шацьковець 1 двір. У 1745 р. в Лукомлі мав 1 двір тяглих та 9 дворів піших підсусідків, в с. Мацковцях 2 двори підсусідків, в с. Березняках 2 двори тяглих та 3 двори піших. Д.: Ганна Данилівна (друга) Апостол (? – 1747 – ?), донька гетьмана. Після смерті чоловіка тримала два шинки у Лубнах, мала підсусідків у с. Кононівка полкової сотні. Мала у Лубнах двір житловий, хутір при урочищі Солониці у 1747 р. та в Лубнах козацьких підсусідків 5 дворів і 12 хат бездвірних.

Кулябка Петро Петрович (? – ран. 1763) – сотник полковий лубенський (1733), ротмістр надвірної корогви (1734–1736), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1736–1754). Мав у Лубнах 2 двори тяглих підсусідків козацьких та 2 двори піших, в 2-й полковій сотні у с. Засуллі 1 двір підсусідків (1740), шинок у с. Тишках (1747), 19 дворів (1744), двір житловий у Лубнах, в якому сам жив (1745), 4 найманих людей у с. Чудновець, 1 хату, 1 шинковий двір у с. Засиллі, у с. Шершнівці підданих посполитих дворів 2 малоґрунтових неможучих, 11 тяглих убогих та 9 піших убогих (з них 5 дворів «о козачестве челобитствующих»), 182 двори у с. Шишаки та 73 двори і 3 шинка у с. Радилівці Хорольської сотні, шинковий двір у м. Манжелії Омельницької сотні, два хутори у Хорольській сотні (1745), в Лубнах двір житловий, підсусідків 2 двори та 2 хати бездвірних, в с. Духовій 1 двір підсусідський, підданих, в с. Шершнівці убогих 9 дворів в них хат 10 та 2 бездвірних хати, шинок у с. Тишках, хутір при урочищі Хорольські Колодязі (1747). У 1762 р. вів суперечку за ґрунти з дружиною бунчукового товариша Федора Діаковського Марією. Д.: (з 1725.8.01) Настасія Михайлівна Турковська, донька генерального писаря. Зберігся синодик її роду у Преображенській Києво-Подільській церкві.

Кулябка Семен Васильович – бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1745 – 1773 – ?). Мав у 1745 р. у 2-й Лубенській полковій сотні у с. В'язівці 6 дворів козацьких підсусідків та житловий двір.

Кулябка Степан Григорович (1726 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша, після смерті батька служив при ГВК у званні військового канцеляриста 2 роки. Бунчуковий товариш (з 1748.30.04.). Жив у Ніжинському полку. У 1749 р. роздавав бідним гроші, в 1751 р. призначений у присутність в створену при ГВК рахункову комісію на 2 роки, в 1754 р. півтора

роки був директором створеної по Київському тракту пошти, у 1763 р. розглядав справу за позовом поляка Реута проти генерального бунчужного Тарновського. Предводитель дворянства Глуховського повіту (з 1782), надвірний радник. Мав двір у с. Слободка Велика Глуховської сотні. Мав 683 підданих в с. Полковнича Слободка. Д.: Уляна Федорівна Остроградська, донька полковника миргородського.

Кулябка Федір Данилович (? – 1727 – 1747 – ?) – проживав у с. Вищий Булатець полкової Лубенської сотні. Бунчуковий товариш в Лубенському полку (? – 1740 – 1747 – ?). Присягнув у 1741 р. Володів хутором при урочищі Боготус, мав 3 кола млинові (1744). Мав у 1740 р. в Лубнах 5 дворів піших козацьких підсусідків, у 1740 р. в 2-й полковій Лубенській сотні у с. Шершневичі 1 двір підсусідків, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив. Мав хутір на урочищі Бочках з 3 найманими людьми. Д.: Пелагея Н Горячка. Близько 1757 р. прижила «блудно» дитину від дядька Миколи Барченка.

Кулябка Федір Іванович (1664–1735) – у 1699 р. купив у кононівського жителя Нечипора Сапановича ліс, ставок з греблею. Бунчуковий товариш у Лубенському полку. Володів хутором при урочищі Бочка, у Лубнах житловим двором, 3 двори та 2 хати підсусідків. В Межигорському монастирі поминався його рід. Д.: NNN (можливо, Євдокія) (? – ран. 1710).

Кулябка Яким Федорович (? – 1690 – ран. 1738) – служив у ГВК (з 1708), військовий товариш (1723), полковий комісар лубенський (1724), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1726, 1727). У Лубнах його двір приїжджий. Д.: Євдокія Андріївна Лизогуб, донька конотопського сотника.

Кулябка Яків Петрович (1720 – 1771 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Лубенському полку (1748.7.12. – 1767). 1765 р. брав участь у слідстві в справі звинувачення хмельівськими козаками Стаховичів у захопленні ріллі і сінокосів. Працював у полковій рахунковій комісії (1763). Предводитель дворян Лубенського повіту (1767), з 1768 р. в абшиті. 10 червня 1771 р. батько лишив його спадку за спробу позбавити його життя. Мав підданих у Хорольській сотні у с. Шишаки.

Кумиловський Яків (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія Н Ситникова, донька шляхтича.

Кункевич Матвій – з чиновницьких дітей, служив з 1770 р. був у турецькому поході за сотеного старшину при козацькій команді. Значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1780 – ?). Д.: 1) NNN. 2) (з 1779) NNN, донька козака.

Купенков Іван Лаврінович – службу розпочав 1772 р. писарем Ніжинського магістрату. Військовий товариш Ніжинського полку (1772 – 1784 – ?). В Ніжині мав 1 хату, 5 підданих (1790). Титулярний радник (1790). Д.: Катерина Артемівна Галицька, донька ніжинського купця.

- Купчинський** Андрій – шляхтич гербу «Топач», сотник шаповалівський, військовий товариш (1745).
- Купчинський** Борис Васильович (Гладущенко) – син військового товариша, значковий товариш.
- Купчинський** Василь Андрійович – син сотника шаповалівського, військовий товариш Ніжинського полку (1746 – 1751 – ?). Мав житлові двори у Воронежі та Шаповалівці, надав позику до військового скарбу – 8 копійок.
- Купчинський** Василь Григорович (? – ран. 1761) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1734 – ?), у 1737 р. був отаманом сотенним воронізьким за служби батька і його самого (? – 1737 – 1741). 29 травня 1735 р. з дружиною продали Костянтину Лисеневичу у с. Гречаниках Терехтемирівської сотні хутір з дубовим і березовим гаєм і сіножатями. Наказний сотник воронізький Кирило Слабей у 1737 р. звинуватив його в здирствах і побитті. Військовий товариш (1741.23.10. – 1750 – ?). Сотник наказний красноколядинський. Мав у Красному Колядині 5 підсусідків, після його смерті залишилося 2 посполитих у с. Коренецькому Красноколядинської сотні. Д.: Наталія Марківна Ангеліовська, донька сотника красноколядинського.
- Купчинський** Йосип Васильович (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1765), абшитований військовий товариш (1765.09. – 1768 – ?). Проживав у с. Коренецькому. Мав підсусідків в Красному Колядині, Понорах, 2 хутори під Красним Колядином, хутір при с. Коренецькому, якими володів спільно з своїм швагром, полковим канцеляристом, а потім возним Роменської сотні Остапом Косяровським, разом з яким тримав 4 посполитих у м. Красному Колядині. Д.: Марфа Яківна Косяровська (1747 – 1790 – ?), донька священика. Володіла 231 підданам в 3 селах і двох хуторах.
- Купчинський** Петро Пилипович (1745 – 1781 – ?) – з шляхетства, син сотника яготинського, який відомий своїм доносом на генерального писаря А.Безбородька. Служив з 1762 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1766.23.01. – 1780 – ?). У 1771 р. розділив із сестрою володіння в трьох сотнях – Яготинській, Березанській і Баришівській. Мав 110 підданих в Березанській та Баришівській сотнях. Військовий товариш (1787). Мав підданих у с. Морозівці Остерського повіту, разом з племінником Войнаховським – у с. Недра Козелецького повіту. Д.: Марія Олексіївна Канаровська (1751 – 1781 – ?), донька сотника яготинського.
- Купчинський** Федір Андрійович – сотник шаповалівський, значковий товариш.
- Купюра** Андрій – значковий товариш Ніжинського полку (1755).
- Куранда** Федір – «зацний славетного товариства» Київського полку (1686), мав дім «за брамою Києвскою».
- Кураховський-Щитков** Дмитро – бунчуковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1738 – ?), у нього підсусідки у с. Озеричах.
- Курган** Іван – значковий товариш Полтавського полку (1730). Згідно рішення гетьмана Д.Апостола вступив у володіння двором і домом вдови Марії Гришнечивої, син Якої Данило Прокопченко не повернув взятих в борг грошей.
- Курика** Данило Антонович (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 28 підданих у 1 «деревне». Внесений до II частини родовідної книги дворян Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Олена Ничипорівна Шара, донька бунчукового товариша.
- Куриленко** Андрій Дмитрович (? – 1700 – 1759 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1715). Полковий комісар (1734). Житель с. Рудівки полкової сотні, де мав 1 посполитого.
- Куриленко** Давид Федорович – військовий товариш Прилуцького полку.
- Куриленко** Дмитро (? – 1680 – 1759 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1715). Житель с. Рудівки полкової сотні.
- Куриленко** Іван – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?).
- Куриленко** Іван (? – ран. 1759) – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Житель с. Рудівки полкової сотні.
- Куриленко** Павло Тимофійович – син отамана городового пирятинського (? – 1687 – 1697 – ?), який володів с. Шкуратівкою. Отаман городовий пирятинський (? – 1703 – ?), значковий товариш Лубенського полку (? – 1712 – ?).
- Куриленко** Семен Леонтіївич – значний військовий товариш у Лубенському полку (1724).
- Куриленко** Стефан – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1757 – ?), брат Якова, житель с. Гайворона Красноколядинської сотні, де мав 1 посполитого.
- Куриленко** Яків – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1757 – ?), житель гайворонський, де мав 2 посполитих.
- Курило** Давид (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 44 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Зіновія NN, донька значкового товариша.
- Курило** Данило – козак Новосанжарської сотні. Два роки був у сулацькому поході. Значковий товариш Полтавського полку (1738.21.09. – 1755 – ?), проживав у с. Нових Санжарах. Мав двір і хутір у Нових Санжарах, 2 посполитих.
- Курило** Кирик – значковий товариш Полтавського полку (? – 1761 – 1762 – ?), мешканець новосанжарський.
- Курило** Клим – значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1767 – ?). Мешканець Новосанжарської сотні. Наглядачі маєтків генерал-аншефа Романа Воронцова у 1763 р. мали спробу привернути його у підданство.
- Курило** Семен (1753 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 13 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Настасія NN, донька козака.

- Курилов Н** – військовий товариш Київського полку, у 1677 р. протопоп козелецький Василь Григорович продав йому свій млин ісайківський.
- Курилов Микола** – військовий товариш (1790), мешканець Городницького повіту, підданих не мав.
- Куриченко Дорофій Якович** – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788).
- Куровський (Куровщенко) Хома** – військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Курочка (Курський) Іван Якубович** – значний військовий товариш з Корсунського полку перейшов на Лівобережжя. Він став сотником менським і Мазепа надав йому с. Домашлин, володів ним 13 років (тобто щонайменше до 1700 р.). Мазепа забрав у нього до Батуриного замку. У 1699 р. купив ліс у кладновських жителів Михайла Кузьменка і 4 ниви у Тимоша Шетерянова. Його рід Якубовські-Іверські-Курочки.
- Курський Дем'ян Герасимович** (бл. 1704 – ?) – син сотника менського Чернігівського полку, службу розпочав з 1730 р., учасник очаківського походу. Склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Військовий товариш Ніжинському полку (1741 – 1763 – ?).
- Куст-Кислович Андрій** – службу розпочав з 1 лютого 1762 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 13 листопада 1762 р.), сотник срібнянський (1777.15.05. – 1781).
- Куст-Кислович Георгій Степанович** (1745 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1775 – 1790 – ?). Разом з братом Ісаком мав 46 підданих в Прилуцькому повіті (1788). Д.: Варвара NN, донька священника. Мали сина Трохима і доньку Тетяну.
- Куст-Кислович Григорій** (1758 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Прилуцького полку (з 1773.2.11.), колезький протоколіст
- Куст-Кислович Іван** – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1757 – ?), мав власний герб.
- Куст-Кислович Кузьма** (1742 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Разом з Сидором, Григорієм і Тимофієм мали 121 підданого (1788). Д.: Гафія N Романовська, донька дякона.
- Куст-Кислович Матвій Осипович** (? – ран. 1748) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1716 – 1735 – ?). У 1716 р. отримав гетьманський універсал на с. Леяки. Мав шинок. Д.: Уляна Василівна Галенковська (? – 1730 – 1747 – ?).
- Куст-Кислович Павло** – служив з 1740 р. в званні військового канцеляриста ГВК, був слідчим про вбивство в Прилуцькому полку. Військовий товариш у Лубенському полку (1757 – 1763 – ?). У 1763 р. в комісії в м. Срібному.
- Куст-Кислович Сидір** (1748 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: Настасія N Юркевич, донька військового товариша.
- Куст-Кислович Стефан Матвійович** (бл. 1711 – 1781.6.06.) – значковий товариш Прилуцького полку (1731–1781). Полковий комісар (1741). У 1748 р. чотири родини його підданих посполитих с. Леяки перейшли у козаки, а козак Іван Тарасенко скуповував там ґрунти у його підданих. Мав 4 посполитих у м. Варві. Д.: Настасія N Терлецька, донька київського бурмістра.
- Кустовський Петро** (? – 1699 – бл. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1737 – ?) Мав 4 підсусідка в Борзні, 5 – у с. Оленівці – 5. Д.: Ганна NN (бл. 1699 – 1767 – ?), жила в спадковому за її предками дворі, до якого належало землі на 13 днів. Їх син Семен був економом ніжинського полковника Петра Розумовського (1758), ніжинським городовим отаманом (1764), священником с. Веприка Басанської сотні (1782). Одружений з Катериною Петрівною Ракушкою-Романовською.
- Кусюра Н** – військовий товариш.
- Кут Василь** (? – ран. 1755) – військовий товариш Полтавського полку (1743), мав двір та 4 підсусідків у Кереберді. Д.: Марія NN.
- Кутневський Василь Данилович** (1709 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1733 р., бунчуковий товариш (1735.21.12. – 1761), абшитований бунчуковий товариш (1761 – 1783 – ?). Проживав на хуторі Машківщина, мав двір у Глухові. Д.: Ганна Тимофіївна Булавка, донька сотника полкового чернігівського. Мали сина Михайла, доньку заміжно за Ничипором Пилиповичем Гриневичем (бл. 1767 – ?).
- Кутневський Данило Герасимович** (? – 1732, 9 квітня. «Въ Новгородку панъ Данило Кутневскій т. б. (день Пасхи) по всенощной умре») – глухівський козак Ніжинського полку. 29 серпня 1699 р. Мазепа надав йому універсал про прийняття під бунчук. Бунчуковий товариш (1699–1732). 8 березня 1715 р. за служби військові отримав гетьманський універсал на с. Кривonosівку, підтверджений царською грамотою 7 червня 1718 р. Побив батька глухівського священника Матвія Бугая, знищив універсал Скоропадського на маєток у с. Локотках Воронізької сотні. Д.: Марія Савична Савич (? – 1708 – 1742 – ?), донька генерального писаря.
- Кутневський Іван Данилович** (? – 1751 – ран. 1781) – бунчуковий товариш (1735.21.12. – 1751 – ?) у Стародубському полку. Мав маєтність у с. Кривonosівці Новгородської сотні у 1737 р. 16 дворів малоґрунтових посполитих, 15 убогих дворів, 10 дуже убогих огородників та 4 двори підсусідків. Володів хут. Кутневським. Мав 7 підсусідків у Воронежі та двір у Глухові.
- Кутневський Михайло Іванович** – військовий товариш Ніжинського полку. (з 1768), бунчуковий товариш (1783). Д.: Настасія Василівна Драгневич, донька поручика.
- Куцевич Н** – миргородський полковий городничий (? – 1776), абшитований військовим товаришем Миргородського полку (1776.09. – ?).
- Куценко Данило** (1727 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1759 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Куценко Іван** (1759 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).
- Куценко Карпо** (? – 1713 – 1771 – ?) – службу розпочав

з 1723 р. значковим товаришем. Д.: N Хомівна Пащенко, донька зінківського козака.

Кущенко Яким (1757 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Кучер Іван – козак, значковий товариш Лубенського полку (1736 – 1751 – ?), у 1737 р. був полковим зборщиком, у 1738 р. комісар, присягнув у 1741 р. Мав у полковій сотні Лубенського полку в д. Александрівці 1 двір піших підсусідків козацьких, у с. Засуллі 3 двори, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив, мав у 1745 р. хутір у полковій сотні, в якому жили наймані люди. 1751 р. збирач «доімочних» грошей до військового скарбу та під звітом за комісарство. Мав підсусідків у с. Олександрівці (1747). Абшитований сотник.

Кучер Федір (1732 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 15 червня 1749 р., полковий канцелярист (з 1750), значковий товариш (з 1757), возний, військовий товариш Лубенського полку (1782).

Кушакевич Олександр – значковий товариш Ніжинського полку (1737–1747), мав посполитих та двір у м. Прохоріві.

Кушевський Дмитро – значковий товариш Гадяцького полку (1736), мешканець гадяцький, служив у 1-й полковій сотні (1736), полковий хорунжий гадяцький (? – 1739 – ?), абшитований полковий хорунжий (? – 1744 – 1764 – ?). Мав 13 дворів і 4 млинових кола (1744). Д.: (1725) NNN. Їх донька Марія заміжня за Федором Олексійовичем Алфьоровим, підпрапорний Сумського полку.

Кушевський Яків – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), мешканець гадяцький. Жив у 1-й полковій сотні.

Куц Іван (бл. 1739 – ?) – службу розпочав з 1766 р., отаман сотенний (з 1770), значковий товариш Київського полку (1775 – 1783 – ?).

Куциньський Дмитро Якович – козак новосанжарський (1718). У 1731 р. був у ногайському поході. Значковий товариш Полтавського полку за служби батька (1736.29.09. – 1755 – ?). Мав двір і підсусідків у Новому Санжарові.

Куциньський Іван Якович (? – ран. 1766) – козак новосанжарський (1718), писар сотенний новосанжарський (1720–1732), писар ратушний новосанжарський (1730–1732). У 1731 р. був на українській лінії. Писар при полковому комісарі (1732–1736). Значковий товариш Полтавського полку за служби батька (1736.29.09. – 1748). Сотник царичанський (1748.26.05. – 1757 – ?). У 1757 р. на нього написав доніс писар сотенний Микола Жадан за відсутність на молебнях 21 і 25 квітня цього року. Племінник новосанжарського козака Івана Карпенка (? – 1752). Мав двір у Нових Санжарах.

Куциньський Олексій Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1759 – 1767 – ?), мешканець новосанжарський. У 1763 р. разом з козаками Новосанжарської сотні подали скаргу на управителів маєтків генерал-аншефа Воронцова, хорунжого Миргородського полку Козиненка та військового канцеляриста Каневського за намагання стягти підданські повинності.

Куциньський Петро – шляхтич гербу «Куц», значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Куциньський Прокіп Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешканець новосанжарський.

Куциньський Тимофій – наказний сотник полковий (1723), за городничого чернігівського (1725), значковий товариш Чернігівського полку (1732), мав шинок у Чернігові.

Куциньський Яків Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешканець

Л

Лабунський-Збуйнара Григорій (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 16 підданих у 1 селі. Д.: Дарія NN, донька козака.

Лабунченко Тимофій – значковий товариш Київського полку (1784).

Лаворка Федір (? – ран. 1790) – військовий товариш (1790). Мешканець Городницького повіту, підданих не мав. Д.: Тетяна N.

Лаврентієв Данило – військовий товариш Чернігівського полку (1747).

Лаврентієв Данило (в 1761 р. йому «більше шестидесяти років» – 1761 – ?) – дід і батько до смерті служили. Служив з 1721 р. за нарядами Роменського сотенного правління, у 1726, 1730, 1736 рр. зборщик сотенний. У 1737–1738 рр. роменський сотенний комісар. 8 вересня 1752 р. призначений значковим товаришем Лубенського полку. Звільнений у 1757 р. від служб за старістю, в абшит отримав військового товариша (1761). Письменний.

Лавриненко Терентій Григорович – службу розпочав з 1758 р., сотенний комісар (1764), осавул сотенний новгород-сіверський (1765.31.10. – 1769.2.01.), військовий товариш (1769.2.01. – 1787 – ?). Мав 7 підданих у хут. Араповському. Д.: Катерина NN, донька священика-шляхтича. Мали сина Василя, доньок Ганну, Уляну.

Лаврінович Фірс – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).

Лагода Василь Олександрович – полковий комісар київський, титор Вознесенської церкви в Козельці (1750).

Лагода Григорій (1703 – ?) – службу розпочав з 1737 р. значковим товаришем Київського полку, абшитований значковий товариш (1761).

Лагода Григорій Васильович (бл. 1733 – ?) – службу розпочав з 1748 р. полковим канцеляристом київським, військовий канцелярист (з 1763.14.06.), значковий товариш Київського полку (1764.23.01.), військовий товариш, за писаря земського козе-

лецького (1773 – 1782 – ?), абшитований полковий осавул (? – 1772 – 1782 – ?). Д.: (1772) Гафія Григорівна Паламаренко, донька значкового товариша.

Лагода Іван Григорович (1759 – ?) – козак, значковий товариш Миргородського полку.

Лагода Матвій Якович (бл. 1743 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку з 7 березня 1768 р., абшитований сотник (1782), володів хутором в Хорольській сотні. Разом з братом Семеном проживали у с. Старій Аврамівці. Д.: N Герасимівна Барабаш, донька військового товариша.

Лагода Олександр Васильович (? – 1699 – ран. 1764) – військовий товариш (? – 1719 – 1722 – ?). Полковий хорунжий миргородський (1723–1732), осавул полковий миргородський (1732–1735). Брав участь в кримському поході (1735). Значковий товариш (1736), за полкового осавула в кримському поході (1737). Проживав у с. Аврамівці – маєтності полкового осавула миргородського Семена Галагана (1723). Після смерті батька отримав 10 дворів підданих у с. Аврамівці, володів хут. Вершина Холодна.

Лагода Семен Якович (бл. 1746 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1774 р., військовий товариш Миргородського полку (з 1778), абшитований військовий товариш (1782). Володів хутором в Хорольській сотні. Разом з Матвієм володіли частиною с. Нової Аврамівки. Д.: 1) (1779) Євдокія NN, донька священика. 2) (1803) Єфросинія NN, донька шляхтича.

Лагода Яків Олександрович (? – 1731 – 1764 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (1741 – 1752 – ?). У 1742 р. прийняв присягу на вірність імператриці Лизаветі Петрівні. Полковий комісар (1743). Мав хутір під с. Аврамівкою в Хорольській сотні.

Лада-Богданович Симон – військовий товариш у Чернігівському повіті (1790). Мав 7 спадкових підданих. Д.: Настасія Веснянська, донька військового товариша.

Ладанович Кирило – значковий товариш Полтавського полку (1751).

Ладинський Антін (1762 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 18 підданих в Роменському повіті в сс. Дмитрівці і Рабухах. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Лазаревич Василь – бунчуковий товариш (15.09.1735 – 1751). У 1737 р. мав двір приїзжий та посполитих в сл. Гуті, мав двір і шинок у Воронежі, 15 підсусідків у Воронежській сотні та при хуторі Гути 7 підсусідків володів посполитими д. Жорновки Конотопської сотні. У 1748 мав житловий та приїзжий двір, 2 найманих у Воронежі.

Лазаревич Василь Романович (бл. 1688 – ран. 1753) – син судді полкового ніжинського, бунчуковий товариш в Ніжинському полку (1727–1753). Був у сулацькому поході. Мешкав у Воронежі. Д.: Васа Іванівна Тимошенко (бл. 1695 – ?), донька значкового товариша.

Лазаревич Володимир Васильович (1749.15.07 – 1787 – ран. 1790) – син сотника леплявського, службу

розпочав з 10 вересня 1764 р., значковий товариш (з 1767.20.06.), сотник піщанський (з 1771.23.04.). У 1781 р. отримав чин бунчукового товариша. мав за собою 40 підданих, володіння у с. Келеберді. Д.: Євдокія Степанівна Ілляшенка, донька бунчукового товариша. Син Яків.

Лазаревич Володимир Васильович (1749.15.07 – 1787 – ран. 1790) – син сотника леплявського, службу розпочав з 1764.10.09., значковий товариш (з 1767.20.06.), сотник піщанський (з 1771.23.04.). У 1781 р. отримав чин бунчукового товариша. Мав 40 підданих. Бунчуковий товариш. Мав володіння у с. Келеберді. Д.: Євдокія Степанівна Ілляшенка, донька бунчукового товариша. Мали сина Якова.

Лазаревич Данило Григорович – навчався в КМА, військовий канцелярист ГВК (1725–1728), значковий товариш Миргородського полку (1729–1741), «за службу діда їх бувшого сотником а потім обозним полковим миргородським і батька і їх самих у званні значкових товаришів, а що дід їх осиротілий отягощав полковник Капніст мати їх Ганна Василієва Родзянковна прийнята під протекцію ГВК а синів її призначено військовими товаришами» (1741 – 1744 – ?). Мав хутір під Хоролом, з підсусідків (1739). Не мав дворів підданих (1744).

Лазаревич Іван – бунчуковий товариш у Стародубському полку (1764), мав володіння у 2-й полковій сотні у с. Тарасовці посполитих дворів 24.

Лазаревич Іван Васильович (бл. 1715 – 1783 – ?) – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1735.15.09. – 1740), ніжинський полковий суддя (1740 – 1766). Д.: Настасія Степанівна Родзянко (бл. 1723 – ?).

Лазаревич Михайло – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешканець чигриндубравський.

Лазаревич Михайло Григорович – навчався в КМА (? – 1724), значковий товариш Миргородського полку (? – 1741), військовий товариш (1741 – 1751 – ?). Не мав дворів підданих (1744). 1751 р. патенту на чин не пред'явив, працював в польській комісії.

Лазаревич Степан Романович (бл. 1692 – ран. 1765) – син судді полкового ніжинського, бунчуковий товариш в Ніжинському полку (1727 – 1751 – ?, універсал 1735.09.26.), був у сулацькому поході. Мешкав у Воронежі. 1732 р. мав двір приїзжий та посполитих в сл. Гуті. У 1737 мав двір, 2 шинки у Воронежі, 4 підсусідків у Воронежській сотні та при хуторі Гути 7 підсусідків, у 1738 р. володів посполитими д. Корковки 9 дворів. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, з ним його син Роман. Мав житловий двір та шинковий у Воронежі. Д.: Наталія Іванівна Заруцька (бл. 1701 – ?).

Лазаревич Яків – абшитований військовий товариш (1777). Д.: Мотря Григорівна Куш, донька козака Глухівської сотні. Діти: Василь (1757 – ?) – канцелярист МК, Іван (1771 – ?), Марфа (1759 – ?) заміжня за військовим канцеляристом Іллею Городенським. Жили на хуторі Недбаєвому Ямпольської сотні.

Лазаревський Михайло (бл. 1712 – ?) – служив з 1735 р., був у наборі на армію волів, у очаківському, дністровському і хотинському походах, в прикордонних

архангелогородській і мотовилівській комісіях в асистенції, військовий товариш у Лубенському полку (1746 – 1763 – ?).

Лазаренко Ананій – шляхтич гербу «Лески», значний військовий товариш. Мешканець конотопський. Родоначальник Лазаревських.

Лазарєв Іван – значковий товариш Стародубського полку (1769), в утриманні різних казенних сум та речей. Мав двір у Стародубі (1768).

Лазкевич Андрій Петрович – військовий товариш Лубенського полку. У 1764 р. сотник константинівський побив його підданих в Гадяцькому полку, захопив майно та спалив млин на р. Сулі, який належав йому та значковому товаришу Лубенського полку Андрію Богдановському.

Лазкевич Григорій (? – ран. 1762) – військовий товариш Лубенського полку.

Лазкевич Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Катерина NN, донька козака.

Лазкевич Кирило – абшитований військовий товариш (1783). Д.: Марфа Григорівна Коропчевська, донька значкового товариша.

Лазкевич Онисим (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку. Д.: Ірина NN, донька козака.

Лазкевич Петро Семенович (? – 1717 – 1783 – ?) – навчався у КМА (1727). Працював у кодифікаційній комісії (з 1735). Військовий товариш (? – 1745), бунчуковий товариш (з 1745). У 1756 р. призначений до Лубенського полкового суду замість хворого бунчукового товариша Володимира Велецького. Мав двір житловий у Ромнах, у с. Герасимівці Роменської сотні підданих посполитих дворів 12 малограунтових, 10 тяглих та 7 піших убогих, та 3 двори підсусідків (1745), житловий двір у с. Житному. мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих в Роменській сотні в с. Герасимівці 28 дворів в них 46 хат та 2 бездвірних хати, підсусідків тяглих 1двір, 1 хата та 14 хат піших, мав у Роменській сотні хутір на 7 дворів та приїзджий двір і 2 шинки у Ромнах, житловий двір власний та 2 житлові наймані і шинок у с. Герасимівці, шинок у с. Хмельове. Д.: Настасія Федорівна Кандиба, донька бунчукового товариша.

Лазкевич Федір (? – ран. 1745) – військовий товариш. В Роменській сотні у с. Коровинець під сусідські козацькі двори ним скуплені 4 малограунтових могучих, 10 малограунтових не могучих, 1 тяглий убогий та його ж хутір, в якому живуть підсусідки 1 двір малограунтовий не могучий, 9 тяглих убогих та 2 піших убогих. Тут же окремо записані підсусідки його вдови 4 двори тяглих та 1 двір піших убогих підсусідків.

Лазуревський Іван – значковий товариш Лубенського полку (1750).

Лазько Максим (1746 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш (з 1782), брав участь в турецькому поході.

Лайкевич Ілля – значковий товариш.

Лайкевич Кіндрат Павлович – службу розпочав 1755 р. в Стародубській полковій канцелярії, значковий то-

вариш (1760–1762), військовий товариш і почмейстер (1762–1772), полковий хорунжий стародубський (1772–1778). Полковий обозний стародубський (1778–1782).

Лайкевич Петро Романович (1747 – 1787 – ?) – служив з 1764 р., військовий товариш (1768), колишній райця магістрату стародубського, бунчуковий товариш призначений у 1783 р., у походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Абшитований бунчуковий товариш (1787). Мав двір у Стародубі. володів винокурню пустою і при ній хата 1, 5 комор, саж 1. Винокурню він збудував на місці, купленому у 1761 р. в бурмістра стародубського Григорія Гуриновського за 60 карбованців. Жив у хаті різночинець Новіков з милостині. Д.: Параска NN, донька шляхтича.

Лайкевич Роман Васильович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1739 – ?).

Лайкевич Роман Васильович – шляхтич. Військовий товариш.

Ланчинський Гаврило – військовий товариш Лубенського полку (1702).

Лапенко Яків – військовий товариш Стародубського полку (? – 1693 – 1695 - ?)

Лапценьський Сава – полковий канцелярист (? – 1740), значковий товариш Чернігівського полку на місце тестя (з 1740). Д.: N Василівна Вишневецька, донька значкового товариша.

Лапченко Григорій – козак Китайгородської сотні, значковий товариш Полтавського полку (1737.17.11. – 1743 – ?). У 1735 р. в білозерському поході під командуванням полкового осавула Левенця, У 1736 р. в кримському поході за хорунжого полкового полтавського. Мав з братами 2 двори в Китайгороді (1743).

Лапченко Іван – козак Китайгородської сотні, значковий товариш Полтавського полку 1743 р., мав з братами 2 двори в Китайгороді.

Лапченко Степан – козак Китайгородської сотні, значковий товариш Полтавського полку 1738–1743 р., мав з братами 2 двори в Китайгороді.

Ласкевич Андрій Леонтійович – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1740).

Ласкевич Іван Остапович – онук полковника лубенського Ілляшенка (за жіночою лінією), значковий товариш у Лубенському полку (1708). 10 січня 1708 р. отримав гетьманський універсал на всі доходи з дідівського млина в три кола на р. Ромні на греблі Працювській.

Ласкевич Ілля Романович – військовий товариш Стародубського полку

Ласкевич Микита Ілліч – значковий товариш Стародубського полку (1787), мешканець глухівський.

Ласкевич Павло Семенович (? – 1719 – 1751 – ран. 1763) – син сотника роменського, праонук полковника лубенського Ілляшенка (за жіночою лінією), військовий канцелярист ГВК (1739–1744), військовий товариш (1744–1745), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 19.01.1745). Мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих в Роменській сотні в д. Басовці 17 дворів в них 22 хати та 1 бездвірна хата, під-

- сусідків кінних 3, піших 4, мав шинок у Ромнах, шинок у с. Волковцях, приїжджий двір у д. Басовці, шинок в с. Миколаївці, млин на р. Ромні. Д.: (з 1742) Марія Федорівна Ситіна, донька бригадира.
- Ласкевич** Петро – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії.
- Ласкевич** Петро Леонтійович (1714 – 1762 – ?) – розпочав службу в Ніжинському полку з 1738 р., бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1751). У 1749 р. розпочалися його суперечки за с. Гиравку з дядьком Максимом Антоновичем. Абшитований військовий товариш (1783). Мав 141 підданого у с. Гиравці і хуторі Голубовському, 15 – в хут. Понорському.
- Ласкевич** Петро Петрович – військовий товариш Стародубського полку (1787), мешканець стародубський.
- Ласкевич** Петро Семенович (? – 1763) – син сотника роменського, праонук полковника лубенського Ілляшенка (за жіночою лінією), навчався в класі риторики КМА (1727), військовий товариш (? – 1745). 1735–1745 рр. Працював у комісії для зведення правничих книг. Бунчуковий товариш (1745.19.01. – 1763). Мав 20 дворів посполитих і 3 двори підсусідків у с. Герасимівці Роменської сотні. Д.: Меланія NN.
- Ласкевич** Родіон Ілліч – військовий товариш Стародубського полку (1787), мешканець глухівський.
- Ласкевич** Федір (? – ран. 1757) – військовий товариш. Д.: Параска Якимівна N. У другому шлюбі (? – 1759 – 1760 – ?) за підполковником ландміліцких полків Олексієм Єршовим. 1759 р. син Федора Андрій з дружиною Настасією вели суперечку за спадок з дядьком батька бунчуковим товаришем Петром Ласкевичем, з полковником Олексієм Єршовим.
- Ласкевич** Федір Григорович (1756 – ?) – службу розпочав 11 березня 1773 р., колезький канцелярист (з 31 листопада 1773), військовий товариш Лубенського полку (з 16 березня 1777). Д.: Настасія NN.
- Ластовецький** Максим Герасимович – шляхтич, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1782), мешканець батуринський. Мав 6 підданих. Д. Феодосія NN, донька козака.
- Ласферов** Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході на лінії.
- Латшевич-Крамар** Пилип – значковий товариш.
- Лакшевич** N (? – ран. 1748) – військовий товариш Київського полку. Д.: Ірина NN, 1748 р. прохала указу про підтвердження охоронного універсалу гетьмана Д.Апостола про звільнення її двору у Кобижчах від податків і повинностей.
- Лакшевич** Григорій Іванович (1729 – ?) – службу розпочав 1748 р. в ГВК, з 1751 р. миргородський городовий отаман. Сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (1753.15.06. – 1782.19.06.), бунчуковий товариш (1782–1790). Мав 13 підданих у 1 селі в Березненському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Яківна Репешка, донька значкового товариша. Мали синів Петра, Володимира, доньку Тетяну.
- Лачковський** Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1723).
- Лашевич** Павло – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1758–1759).
- Лашкевич (Тищенко)** Онисифор Семенович (? – ран. 1758) – значковий товариш. Д.: (1725) Уляна Михайлівна Улізько, донька значкового товариша.
- Лашкевич** Артем Артемович (1718 – ран. 1784) – службу розпочав з 1747 р. військовим канцеляристом, бунчуковий товариш (1765.21.12.). Д.: (1769) Тетяна Григорівна Кулябка (1728 – ?), донька бунчукового товариша. За іншими даними Параска Григорівна Галаган.
- Лашкевич** Артем Семенович (? – 1714 – 1744 – ?) – військовий товариш. Його донька Ганна заміжня (1783) за бунчуковим товаришем Яковом Якимовичем, донька Марфа – за Іваном Пісоцьким.
- Лашкевич** Іван Семенович (Тищенко, Лашкевич-Рубцов, Лашкевич) (1683–1765) – службу розпочав з 1724 р., значковим товаришем (1724–1739), асесор полкового суду (1731), був у 1733 р. полковим комісаром і У 1735 р. ще не здав справи, У 1735 р. жив у полковій сотні, в комісії Шипова (1737), у 1735 р. його називає братом Федір Чуйкевич, у 1737 р. володів с. Старе Задубення Бакланської сотні: 31 двір (16 малогрунтових, 12 убогих при городах, 3 підсусідки). Городовий отаман (1740–1746), абшитований бунчуковий товариш (з 1746.17.12.). Його пасинок Журман Ілля, суддя генеральний, володів за ним двором у Стародубі (1750). Мав у 1764 р. у Стародубі 2 двори, 2 хати в яких жило 4 найманих людей Д.: Єфросинія Іванівна Губчиць (1696 – ?), донька сотника почепського. У 1-му шлюбі була за Василем Матвійовичем Журманом, значковим товаришем. З нею до родини Лашкевичів перейшло 12 дворів у с. Гарцево.
- Лашкевич** Микола Артемович (1745 – 1784 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочав з 1764 р. у ГВС, військовий товариш (з 1765).
- Лашкевич** Михайло Артемович – син бунчукового товариша. Службу розпочав з 1759 р. військовим канцеляристом в ГВК, а потім у ГВС, військовий товариш (1763–1784).
- Лашкевич** Опанас Артемович (1749 – 1782 – ?) – службу розпочав 5 лютого 1765 р. в Малоросійській Колегії, військовий канцелярист (1769), секретар в Малоросійській Колегії (1776.28.04.), бунчуковий товариш (1778), земський суддя Погарського повіту (з 1779), надвірний радник (1781.13.08.).
- Лашкевич** Петро Федорович (1734 – 1780 – ран. 1784) – син полкового хорунжого. Гетьман у 1757 р. надав чин військового товариша, служив в дійсній службі з 1760 р. в Стародубському полку і того року був у слідстві про вільних військових посполитих, був у рахункових комісіях Стародубського і Погарського магістратів про прибутки і видатки. Направлений у військовий похід (1769). Комірник Погарського повіту (1780). Разом з братом Семеном володів с. Остроглядим, де і мешкав. Мав 70 підданих (1775). Д.: Мотря Ісаківна N (1737 – 1789 – ?).
- Лашкевич** Степан Іванович (1733–1782) – службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом в ГВК,

бунчуковий товариш (з 1754), земський суддя Погарського повіту (1764–1779), «предводитель» шляхетства Погарського повіта (1772–1775), підкоморій (з 1779), надвірний радник (з 1782). Володів хутором поблизу с. Карповичі, де на р. Ірні мав плотину з млином в 3 кола, а також винокурний завод. Д.: (з 1758) Параска Григорівна Галаган (? – 1783 – ?), донька прилуцького полковника.

Лашкевич Федір (1750 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782. 05.).

Лашкевич Федір Семенович (1708/1713 – 1767 – ран. 1781) – купець стародубський (1743), бурмістр Стародубського магістрату (1744.11.), міщанин стародубський (1751.09.). Служив військовим товаришем за універсалом гетьмана, звання отримав за служби предків у листопаді 1752 р. В дійсну службу вступив у 1754 р. Був у комісії бунчукового товариша Тернавіота, полковим комісаром у 1754 р.. Вів слідства над військовий товариш Беларовським за індутовий збір при полковій канцелярії, у 1759 р. – над козаками Ніжинського полку на прикордонних роботах. Полковий хорунжий (1767). Мав у Стародубі 3 двори, 6 хат, в яких 9 найманих людей (1764). Д.: Гафія Семенівна Соболевська (1716/1718 – 1787 – ?), донька сотника погарського.

Лашко Іван (1713 – ?) – службу розпочав з 1752 р., осавул сотенний (з 1765), значковий Київського полку (з 1780).

Лашнюк Василь Семенович – сотенний канцелярист (1752 – 1764), писар сотенний волинський Чернігівського полку (1764 – 1779 – ?), військовий товариш (1783), абшитований військовий товариш (1787). У с. Волинці мав 9 підданих (1783). Д.: (? -1759 – 1783 – ?) Олена Степанівна Богдановська, донька священника. Їх діти: Сава (1760 – 1783 – ?) – губернський канцелярист, Семен (1775 – 1783 – ?), Настасія (1768 – 1783 – ?), Уляна (1769 – 1783 – ?), Мотря (1771 – 1783 – ?) та Ірина (1776 – 1783 – ?).

Лашенко Григорій – козак, служив з 1758 р., з 1764 полковий канцелярист, значковий товариш (22.04.1774 – 1777). Одружений з донькою козака.

Лацинський Андрій Леонтійович – бунчуковий товариш (1740).

Лацинський Артем (1722 – 1799 – ?) – службу розпочав з 1743 р., полковий канцелярист переяславський (1750.10.11. – 1754), з серпня 1754 р. абшитований військовий товариш. Мав 6 підданих у с. Пісках Басанської сотні. Поручик у відставці (1799). Д.: (з бл. 1761) Настасія Н Шепотько (? – 1745 – 1775 – ран. 1780), донька басанського козака.

Лацинський Іван – козак, значковий товариш Полтавського полку (1736.17.05. – 1750 – ?).

Лацинський Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Д.: Катерина NN, донька козака.

Лацинський Леонтій (? – 1680 – 1719) – шляхтич гербу «Лярисса», вийшов з Правобережжя, козак підлипенський, значний військовий товариш, сотник красноколядинський (1710–1717). У 1714 р. на уряд отримав с. Понори, у 1717 р. після абшиту-

вання за ним затвержене тестеве село Гирявка. Бунчуковий товариш. Д.: Марія Тимофіївна Радич (? – 1773), донька Тимофія Радича і онука Івана Носа, прилуцького полковника.

Лацинський Онисим (1750 – ?) – абшитований військовий товариш .

Лацинський Петро Леонтійович (1714 – 1783 – ?) – син бунчукового товариша, розпочав службу в Ніжинському полку з 1738 р., бунчуковий товариш у Прилуцькому полку за заслуги батька і братів (1750 – 1756 – ?). У 1749 р. розпочалися його суперечки за с. Гирявку з дядьком Максимом Антоновичем. 1751 р. мав супроводжувати гетьманські клейноди і гетьмана при вступі його в управління Гетьманщиною. Абшитований бунчуковий товариш (1783). Мав 141 підданого у с. Гирявці і хуторі Голубовському, 15 – в хуторі Понорському. Д.: Настасія Федорівна Кандиба (? – ран. 1783), донька бунчукового товариша.

Лацинський Федот (? – 1640 – 1690 – ?) – значний військовий товариш (1690). Основоположник Федченків. Його онук Григорій Федорович Федченко був полковим осавулом ніжинським (1700).

Лебединський Артем – у 1689 р. житель переяславський, купив дідишні ґрунти Марії Трушенчихи у с. Гречаники Терехтемирівської сотні. Значковий товариш Переяславського полку (1726).

Лебединський Йосип (1750 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист (з 1770), освул сотенний (1772–1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1779).

Лебединський Петро Артемович – значковий товариш (1732).

Лебідь Денис Федорович – син значкового товариша, значковий товариш ГВА (1781). Мав хутір Ворожбикувщину і одного підсусідка у с. Ряботині.

Лебідь Дмитро Кіндратович (1723 – 1764 – ран. 1775) – син абшитованого військового товариша, військовий канцелярист ГВК (з 1744), військовий товариш (1751 – 1764 – ?). У 1763 р. займався полковим розмежуванням прикордоння Київського воєводства. З 1764 р. підсудок земський Переяславського повіту. Мав у Яготинській сотні в хуторі Довженківському приїзджий двір і 4 піших підсусідки. Д.: 1) Євдокія Іванівна N (1731 – 1760 – ?). 2) (з 1766) Анастасія Іванівна Булавка, донька бунчукового товариша (1743 – 1775 – ?). За нею після смерті чоловіка залишилося 48 підданих: у Баришеві – 16, с. Рудницькому – 16, хут. Журавському – 14.

Лебідь Карпо Денисович – син значкового товариша ГВА, отаман сотенний Ніжинського полку. Абшитований значковий товариш (1779.7.06. – 1783 – ?). Мешкав у с. Ряботині. Д.: Ганна NN, донька священника.

Лебідь Кіндрат Іванович (1678 – 1756 – ?) – міщанин, 1740 – 1743 – козак з статті, з 1743 р. абшитований військовий товариш Д.: 1) NNN, 2) (до 1726 р.) Євдокія Матвіївна N (1694 – 1756 – ?), у 1-му шлюбі за Стефаном Корощенком, міщанином переяславським, живий у 1709 р. У 1726 р. продала дідишні, батьківські і частину чоловікових ґрунтів у Переяславі осавуліній полковій Феодорі Стефанівій Іва-

новій Даниловичевій за борг 500 золотих. Мав у Барішівці двір житловий і 2 шинка, 3 двори найманих слугителів, хата в д. Пасічки, в с. Рудницькому мав житловий двір при пасіках (1750).

Лебідь Олексій Дмитрович (1773 – ?) – службу розпочав у Переяславському полку, значковий товариш (1796). Мав родовий герб.

Лебідь Федір – значковий товариш Ніжинського полку, житель с. Ряботина.

Леванжевський Трохим (1732 – 1769 – ?) – мав двір в Полтаві. Службу розпочав з 1 березня 1755 р., сотенний хорунжий (з 5 березня 1756), значковий товариш Полтавського полку (6 травня 1762 – 1769 – ?).

Левашко Федір – служив з 1767 р., з 1768 р. сотенний хорунжий старозіньківської сотні, значковий товариш Гадяцького полку (1775 – 1780 – ?) одружений з донькою козака, дітей не мали.

Левенець Антін – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (? – 1775 – 1781 – ?), мешканець варвинський.

Левенець Дмитро Іванович (? – 1690 – 1739 – ?) – службу розпочав з 1706 р., військовий товариш, бунчуковий товариш у Полтавському полку, сотник новосанжарський (1729–1739). Був звільнений з уряду і у 1737 р. полковник Василь Кочубей клопотав про повернення йому цього уряду. Мав шинок у Нових Санжарах (1732), с. Ольшані, млин на р. Ворсклі в 4 кола, а також млин в одне коло у с. Ольшані. Відзначився притягненням козаків до робіт в приватному господарстві, хабарі, захоплення майна, здирства. Військовий товариш, мав 12 дворів (1744). Д.: Марія Федорівна Борохович, онука полковника гадяцького. У 1758 р. організувала напад на хутір жителя решетилівського Ничипіра Чарниша.

Левенець Іван (? – ран. 1767) – значкового товариш Д.: Ірина Н Пищимуха, вдова 1767 р. мала володіння у Потоцькій сотні.

Левенець Іван Прокопович (? – 1640 – 1727) – син полкового обозного полтавського, бунчуковий товариш (з 11 травня 1685), полковий сотник полтавський (1687–1690), осавул полковий (1691–1693), полтавський полковник (1701–1709), значний військовий товариш, бунчуковий товариш. Один з трьох правителів ГВК (1724–1727). 24 вересня 1694 р. обміняв свій двір з Марією Анищихою. 7 серпня 1704 р. купив у полтавського козака Андрія Локащенка, а 26 серпня того ж року у козака Опанаса Ващенка двір за 80 талерів. Мав двір у Полтаві, шинок у другій полковій сотні, піддані в с. Милець, та с. Млинах, с. Малишовки. Д.: 1) Марія Н Сухина, розвівся з нею через архієрейське благославіння як своячниця, бо названа колишньою дружиною 1723 р.. О. Меншиков писав царю з Охтирки 19 січня 1709 р., що «при чем полтавский (полковник. – Авт.) в своей верности великие клятвы приносил и сам просил, дабы для вяжачаго уверения жену и детей ево вывезть куды потребно будет, а о детях имянно просил, чтоб им в Харькове для учения в Славенской школе быть». 2) Марина NN (? – 1732 – ?).

Левенець Йосип – козак, абшитований в травні 1762 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Левенець Олексій Семенович (1762 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 430 підданих у одному містечку, 4 селах і одній слободі Гадяцького повіту (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином Гадяцького повіту і внесений до I частини родовідної книги.

Левенець Тимофій Йосипович (1727 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1740 р., полковий канцелярист-полтавський, значковий товариш Ніжинського полку. У 1749 р. вів суперечку за ліс з військовим товаришем Лукою Старицьким. Військовий товариш (1755 – 1763 – ?), абшитований бунчуковий товариш у Полтавському полку. Мав приїзжий двір у с. Гавронцях та 12 сімей підданих у Старих Млинах. Його теща Параскева мала у с. Комарівці 11 сімей підданих. Д.: (? – 1749 – 1757 – ?) Марія Іванівна Цурка, донька значкового товариша.

Левенець Федір Дмитрович (? – 1747 – ран. 1751) – син військового товариша, полковий писар 3-го компанійського полку (1731–1734). Сотенний писар в новонабранному компанійському полку, абшитований у 1740 р. У 1747 р. отримав чин військового товариша Полтавського полку «за служби діда його полковника полтавського Івана Левенця також батька його і його самого в походах многих отправление». Мав двір приїзжий і шинковий у с. Мільчому та у с. Ольшаному. Д.: Гафія Дем'янівна N (? – 1757 – ?). У 1752 р. мала 76 сім'ї підданих у 2-й полковій Полтавській сотні. У 1756 р. Чарниш захопив худобу і здійснив наїзд на її хутір.

Левенець Федір Іванович (1717 – 1788 – ?) – служив з 1735 р. при полку Полтавському між старшинськими дітьми в числі значкових товаришів, був на посилках у Полтавській полковій канцелярії, у 1737 р. збирав відомості про стрільців у всіх сотнях полку, в 1738 р. на українській лінії «впредострожность по тревожным ведомостям для отпора неприятеля до упадения оного в полк Изюмский под командой умершаго полковника Кочубея». З 1738 служив у ГВК військовим канцеляристом три роки, був у комісіях і відрядженнях: для збору відомостей про форпости (від флосту за Києвом біля Василькова по Дніпру до Переволочної), про стан по Дніпру об'єднаної команди різних полків, за інструкцією ГВК по відправці до Дніпра козаків полку Лубенського не престарілих, не малолітніх з усією військовою виправкою, в Чернігівському полку за інструкцією ГВК описував маєтності і ґрунти померлого підскарбія Андрія Марковича, 1739 р. стежив за завантаженням на Дніпрі 200 байдаків провіантом для зустрічі під м. Новгородом-Сіверським Стародубського полку російської армії, з початку 1740 р. в комісії про небезпечну та «прилипливу» хворобу в Полтавському Миргородському та Гадяцькому полках, в комісії в Миргородському полку у м. Потоку при полковнику Сабурову до завершення хвороби. 1742 р. призначений в Полтавський полк до рахункової комісії, де був п'ять років, в 1744 р. – при зустрічі і проводах у Глухові

цариці. Військовий товариш (з 10 жовтня 1746). Гвалтовно наїхав на ліс військового канцеляриста Данила Писаревського, побив його людей і забрав скирту сина. 1746 р. за указом ГВК був у Полтавському полку у доправці недоїмочних грошей на рації і порції більше 7 тисяч рублів в провіант-майстерську канцелярію Суворова, в слідстві по справі поручика Батуріна з сотником кишенским Григорієм Потоцьким про сварку, побиття і вбивство служителя Батуринова, на початку 1750 р. за вище показані служби так і за предківські його прадіда, діда полковників полтавських і батька служби (за які у Левенца є дані про царську грамоту прадіду) підвищений до чину бунчукового товариша і універсалом ГВК (з 21 березня 1750). 1750–1751 рр. знаходився при розслідуванні справ у Полтавському полку: донесення полкового полтавського асвула Козельського на сотника кобеляцького Яновича про млини, по донесенню Козельського на військового товариша Хвоста з подачі полковника полтавського Горленка. У 1751 р. згід указу ГВК викликаний в Глухів з полковниками, бунчуковими та іншою старшиною для ради про запровадження магазинів і хлібних запасів у полках Гетьманщини. 1752 р. за ордером гетьмана був у гетьманській резиденції серед бунчукових товаришів для використання «в случайним делам». 1754–1755 рр. за ордером ГВК був з сином полковника миргородського Павлом Остроградським у переписі «при Переволочанському перевозу поромників и принадлежащих к прежнему гетманскому дворцу рибалок, також от Переволочной до Каневу і урочища Чорной Луки всех угодий верст на 50 яко то рибних ловель, плавней, сенокосов, чагарников, дубников и протчего положения тех мест ширину і должину и расстояние мери от Переволочной к с. Хаңделеевке и лучок всяких урочищей». З квітня 1756 р. проводив судовий процес у справі прапорщика грузинського князя Сегедзе з бунчуковим товаришем Богдановичем, потім знаходився при Полтавській полковій канцелярії з бунчуковим товаришем Петром Ломиковським (1756). У 1761 р. в комісії по відбиранням земель, які належали до Гаґацького замку. Підкоморій Полтавського повіту. Мав двір і шинок у с. Мільче.

Левенець Федір Федорович (1744 – 1773 – ?) – службу розпочав з 16 липня 1761 р. підпрапорним. Військовий канцелярист (з 18 грудня 1762), військовий товариш (з 17 серпня 1765), бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 16 січня 1773).

Левенець Юхим Іванович – військовий товариш Полтавського полку.

Левешко Федір Іванович (1735/1739 – 1800 – ?) – з різночинців, службу розпочав з листопада 1753 р., сотенний канцелярист (з 10 березня 1763 р.), осавул сотенний снятинський (1768.8.12. – 1772), отаман сотенний снятинський (1772–1777), військовий товариш Лубенського полку (з 20 липня 1779 р.). Проживав у с. Юсковець. Д.: Марія Антінівна N (1749 – ?).

Левицький Григорій Опанасович (1745 – ?) – службу розпочав з 1766 р., військовий канцелярист (1768.24.09. –

1770), отаман сотенний (1770–1773), військовий товариш (1773 – 1790 – ?). Брав участь в турецькому поході. У 1780 р. захопив землю у абшитованого отамана сотенного Лубенського полку Хорошка. Мав 5 підданих у с. Богодучівці Кропивненської сотні. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги Прилуцького повіту.

Левицький Іван – військовий товариш, полковий осавул. Його син Андрій був священником у с. Есмань (1787).

Левицький Іван – покозачений шляхтич гербу «Рогаль», значний військовий товариш (? – 1660 – ?).

Левицький Йосип Костянтинович – значний військовий товариш.

Левицький Костянтин – значний військовий товариш.

Левицький Леонтій (? – 1732 – 1759 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1759). Мав родовий герб.

Левицький Микола Іванович (1753 – 1775 – ?) – з шляхетства, службу розпочав з 1768.18.12. полковим канцеляристом переяславським, значковий товариш (з 1771.16.12.) сотник леплявський (1772.24.04. – 1777 – ?). У 1774 р. був у поході в I армії.

Левицький Михайло (1761 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Левицький Олександр (? – ран. 1748) – військовий товариш, мав житловий двір у Воронежі.

Левицький Опанас Федорович (? – 1725 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1741 р. значковим товаришем, отаман сотенний Кропивненської сотні. Абшитований полковий осавул (з 1735), жив у м. Кропивна, де мав 7 підданих. Д.: (? – 1744 – 1761 – ?) 1) NNN. 2) (? – 1765 – 1775 – ?) Дарія Дмитрівна Дараган (1741 – 1775 – ?), донька абшитованого полкового судді.

Левицький Осип (1755 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779).

Левицький Петро (1723 – 1763 – ?) – військовий товариш (1761 – 1763 – ?).

Левицький Семен (1754 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1775 р., полковий канцелярист (з 1778.1.09.), значковий товариш Київського полку (1780.12.12. – 1784 – ?).

Левицький Семен Леонтійович (1754 – 1783 – ?) – син значкового товариша, шляхтич, службу розпочав з 18 березня 1775 р., полковий канцелярист (з 1778.1.09.), значковий товариш Переяславського полку (з 1780.12.12.), мав у 1783 р. 8 підданих.

Левицький Степан Опанасович (1746 – ?) – службу розпочав з 1758 р. в ГВК, військовий канцелярист (з 1759), сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (з 1761.8.10.), бунчуковий товариш (1770.31.03. – 1790 – ?). Мав 88 підданих у с. Талаліївці і в хут. Лустовому. 157 підданих (1790). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Не одружений.

Левицький Стефан Григорович (бл. 1723 – ?) – син священника рождественського с. Новосілки Гоголівської сотні, студент КМА (1743 – ?). Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?).

- Левицький-Леоновський** Михайло (1747 – ?) – військовий товариш у Прилуцькому полку (1781). Титулярний радник (1788). Мав 140 підданих в 1 містечку. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія N Стрешенцова, донька бунчукового товариша.
- Левіков** Семен – абшитований військовий товариш (1777). Д.: Марфа Данилівна Котляренко, донька козака. Діти (1777): Федір (1754 – ?) канцелярист при ГВС (1777), Василь (1756 – ?), Гафія (1758 – ?). Жили у с. Черняхівській Ямпільській сотні.
- Левкович** Михайло – товариш Волоського полку, значковий товариш Київського полку (з 1727). У 1750 р. полковий комісар збору порцій і рацій для компанійських полків. Мешканець бобровицький.
- Левкович** Яків Михайлович – син значкового товариша, службу розпочав з 1751 р., значковий товариш Київського полку (з 1760), військовий товариш (1770 – 1776 – ?). У 1775 р. звинувачений в захопленні земель у козаків Бобровицької сотні. Абшитований військовий товариш (1782). Д.: NNN, донька козака. Мали синів Семена, Івана.
- Левонович** Осип – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Левонович** Юрко – військовий товариш, у 1718 р. продав за 90 коп міщанину Данилу Івановичу дворове місце у Стародубі.
- Левощка** Федір (1743 – ?) – службу розпочав з 1767 р., хорунжий сотенний (з лютого 1768), значковий товариш Гадяцького полку (з 1775), абшитований військовий товариш (1790). Мав 33 підданих у 1 селі і 2 хуторах Зіньківського повіту. Д.: Марія NN, донька шляхтича.
- Левченко** Василь Іванович – значковий товариш (1787). Д.: Дарія NN, донька священника.
- Левченко** Григорій Семенович – син полкового осавула прилуцького, значковий товариш Прилуцького полку.
- Левченко** Іван Іванович – абшитований значковий товариш (1787). Походив із шляхетської родини Мовчовських гербу «Гриф» чи «Свобода». Його прадід Іван Левченко вийшов у Гетьманщину. Д.: Гафія NN, донька шляхтича.
- Левченко** Петро Іванович – абшитований військовий товариш (? – 1787). Поручик (з 1787). Д.: Меланія NN, донька козака.
- Легкобит** Сидір – шляхтич, сотник полковий ніжинський (1699, 1701, нак.), значний військовий товариш.
- Легович** Захар – значковий товариш Чернігівського полку. Купив 6 дворів у Роїщах посполитих із власності Кліма Бакуринського по його смерті.
- Лежайський** Кирило Павлович – значний військовий товариш. Його онук Павло Миколайович (1757 – ?) – мешканець глухівський (1788).
- Лежайський** Михайло – значковий товариш Чернігівського полку.
- Лейба** Петро Степанович (1752 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 32 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Зіньківському повіті. Д.: Ганна NN, донька шляхтича. Мали синів Степана, Олександра і доньку Дарію.
- Лейбенко** Григорій Стефанович – значковий товариш Переяславського полку (1731). Священик церкви Трьох Святителів. 1743 р. продав ліс біля с. Стовпяти, куплений батьком Стефаном Івановичем Лейбенком. Мав брата Андрія і сестру Катерину (згадка 1732 р.), які уступили йому право на млин під Домонтовим. У 1768 р. з ним жили син Максим (25 р.) – Д.: Євдокія Андріївна Деркач, донька бунчукового товариша (20 р.), їх діти Іван (1 р.) і Уляна (2 р.); онук Григорій Семенович Лейбенко (12 р.), племінниця Домна (10 р.), сирота. У 1768 р. його рVд поминався у Золотоніському Благовіщенському монастирі.
- Лейбенко** Іван – значковий товариш Переяславського полку (1724–1732). 4 травня 1724 р. продав за 6 талерів ліс при д. Мазюнках Степану Федорову (бурмістру переяславському). Лейби відомі в полку з 1662–1666 р. – під час перепису в Переяславі записаний міщанин 1-ї статті, гречанин, купець Ян Козьмов син Лейба. У 1711 р. Тихін Лейбенко стверджує відступ від ґрунтів небіжчика батька своїй сестрі, дружині Василя Максимовича. Цікаво, що цей лист під час ревізії 1767 р. надав бубнівський сотник Іван Максимович, йому ж належала купча 1662 р. пана Яна Козьмовича Кгречанина на хутір під Переяславом. Д.: Лейбиха Олена – вдова значкового товариша, мала у 1750 р. в с. Сошникові першої полкової Переяславської сотні двір приїжджий.
- Лемачевський (Ломаневський)** – значковий товариш Київського полку. 1768 р. київський магістрат намагався вписати його разом з возним Блажевським і козаком Седневським до міщанського стану.
- Лемачевський (Ломаневський)** Ісак Якович (1760 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 7 травня 1773 р. у Київському гродському суді копіїстом, підканцелярист (з 1774.13.03.), канцелярист (з 1774.23.10.), військовий товариш (з 1779).
- Ленгович** (Леговець) Захар – значковий товариш Чернігівського полку (1730). Д.: Катерина Павлівна Устимович, вдова Кліма Юрійовича Бакуринського, військового товариша.
- Леневич** Матвій Карпович (? – 1767) – військовий канцелярист ГВК (? – 1741), бунчуковий товариш (1741.10.12. – 1767), полковий зборщик Чернігівського полку. Жив у с. Чорнотичах, мав по одному шинку у Волинці, Чорнотичах, Козляничах, Ольшаній. Д.: Параска NN (? – 1740 – 1767 – ?).
- Леневич** Мойсей Карпович (? – ран. 1747) – військовий товариш Чернігівського полку (1743). Проживав у с. Чорнотичах, де мав мав житловий двір. Д.: Тетяна NN, вдова у 1747 р. у с. Виблі мала 1 двір підсусідків, жила у с. Виблях у 1767 р.
- Леневич** Павло Матвійович – в службі з 1772 р., значковий товариш Чернігівського полку (1784), військовий товариш (1784–1787), з 1787 р. абшитований. У с. Чорнотичах мав 25 підданих. Д.: Марія N Острожська, донька військового товариша, шляхтанка.
- Лень** Іван (? – ран. 1787) – гербований шляхтич, писар сотенний яготинський (1769.8.07. – 1779), військо-

вий товариш Переяславського полку. Мав сина Кирила.

Лень Михайло – військовий товариш Полтавського полку (1779).

Леонідов Дем'ян (1747–1789) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марина Н Плехута (7 – 1790 – ?), донька значкового товариша.

Леонов Йосип (1749 – ?) – службу розпочав з 15 січня 1761 р., отаман сотенний варвинський (з 1772), військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1782 – ?). Мав 5 хат підданих у Варві (22 підданих) Прилуцькому повіті (1782). Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Мотря Микитівна Умен, донька полкового обозного.

Леонвич Юрій – військовий товариш. У 1708 р. продав будинок у Стародубі міщанину Данилу Іванову.

Леонтієв Андрій (1748 – ?) – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Уляна Н Калениченко, донька сотника.

Леонтієв Григорій Леонтієвич – син протопопа миргородського, значковий товариш (1747), мав двір у Миргороді.

Леонтієв Данило – полковий канцелярист (? – 1757), значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?).

Леонтієв Іван Леонтієвич – син протопопа миргородського, значковий товариш Миргородського полку (1741).

Леонтієв Іван Максимович (1720 – 1767 – ?) – син абшитованого полкового осавула, мав хутір на Правобережжі з одним підданим (1753), військовий товариш Миргородського полку (з 1760). принят в оной полковой канцелярии во услужение для переписки дел, где обретался чрез два года, а от того 736 году по 756 год обретался при отце своему хорунжому полковому Миргородскому (что нне [нині] абшетоуваный асаул полковой) Леонтієву для писменних дел а именно в 738 году полку Миргородского в сотнях миргородской и хорольской в наборе волов к армии, в 739 году на Украинской линии с мукою в крепости Борисохгебской при команде шестисотной чрез целый год, в 740 году при осми сот осми десяти шести члвк [чоловік] Запорожских козаков в произвожденіи им с Кременчуцкого магазина провианта и лошадам овса чрез все зимніе мце [місяці], в 750 году на той стороне Днепра для искоренения гайдамак з полковником Миргородским Капністом в городе Архангелску, об чем [у?] его отца моего абшетоуваного асаула полкового Леонтієва в данной сказке еснее показанно будет, а в 756-м и 757-м годах по определению полковой Миргородской канцелярии при Кремен-

чуцкой таможене в приеме денежных сум и отдаче вкуренной [винокуренной] пошлины в скарб войсковой а [.Еримочной в Киевскую губернскую канцелярию, з оной же Кременчуцкой таможене и атестат дан, в 760-м году от полковника Миргородского гпдна [господина] Остроградского и полковой старшины определен в число значковых товарищей и открытий орден [ордер] дан, да в том же 760 году юля 12 д. от его сиятельства графа Ясне Вельможного высокопovelительного гпдна гпдна Малия России обеих сторон Днепра и войск Запорожских гетмана и разных ординов Кавалера Кирила Григорієвича Разумовского об определении войсковым товаришем и уневерсал дан, с которых как с таможенного атестата и от полковника Миргородского гпдина Остроградского открытого одера так и от его високографского сиятельства уневерсала при сем точніе копии сообщаются Д.: дочці священника з Табурища Симеона Яковлева, посвоячившись таким чином з власієвским старшинским (сотницьким) родом Майбород

Леонтієв Йосип Леонтієвич (? – 1776) – син колишнього протопопа миргородського. У 1715 р. отримав від полковника Апостола універсальний лист на с. Кибинці, який тримав його батько за універсалом Мазани 1688 р. Полковий комісар, товариш Миргородського полку (? – 1722 – 1741 – ?). Брав участь в дербеньському поході (1722). Мав в Кибинцях власний двір, шинок, маєтність 150/100 дворів посполитих і підсусідків, двір у Миргороді. В 1743 р. перейшов Кременчука до с. Круков. Священик покровський с. Круков Кременчуцької сотні (1743 – 1776).

Леонтієв Кіндрат – сотник омельницький (1722 – 1723, 1725 – ?), значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1738 – ?), проживав у м. Манжелівці.

Леонтієв Максим – значковий товариш (1737–1738), житель кременчуцький (1737). Полковий хорунжий миргородський (1738–1760), мав приїжджий двір у Кременчуці, дім у с. Круков Кременчуцької сотні, з посполитих (1753). «Деревня Косовка при речки Березовки, вниз оной Березовки хутіри хоружого полкового миргородского Максима Леонтієва». Абшитований осавул полковий (? – 1762 – ?).

Леонтієв Микита (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: NN Симоновська, донька протопопа.

Леонтієв Микола – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Леонтієв Степан – «Стефан Леонтієв по уневерсалу гетмана Скоропадского в 1717 году даном, который и гетманом Апостолом в 1732 году іюле 18: сконфирмован былъ войсковымъ товарищемъ и найдовался в протекции оныхъ Гетмановъ».

Леонтієв Стефан Леонтієвич (бл. 1671 – 1745 – ?) – житель с. Охоньки, бунчуковий товариш (? – 1720 – 1745 – ?). 7 вересня 1720 р. гетьман надав йому з Яковом Прочаєм універсал, за яким Гаврило Милорадович мав повернути награване у них майно. Бездітний (1745). Д.: Марія Яремівна (бл. 1671 – 1745 – ?), можливо, сестра отамана городового срібрянського.

- Леонтійович** Іван (1722 – ?) – службу розпочав з 1762 р., отаман сотенний (з 1769), значковий товариш Київського полку (1772 – 1783 – ?).
- Леонтович** Василь Костянтинівич (1739 – 1786 – ?) – військовий товариш Переяславського полку (? – 1774). 24 березня 1774 р. отримав чин полкового судді. У 1775 р. у нього з братами не розділених 180 підданих. Д.: (бл. 1770) Марія Йосипівна Тоцька (бл. 1747), донька полкового судді.
- Леонтович** Василь Степанович (? – ран. 1797) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1791).
- Леонтович** Іван – військовий товариш Миргородського полку (1782), у Голтв'янському повіті мав 4 хати підданих.
- Леонтович** Іван Степанович (1727 – 1769 – ран. 1797) – син значкового товариша, службу розпочав з 1741 р., бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1755 – 1769 – ?).
- Леонтович** Костянтин Леонтійович (1707 – 1763 – ?) – онук генерального обозного Івана Ломиковського, правнук генерального писаря Карпа Мокрієвича. У 1726 р. вже кілька років знаходився для навчання у свого двоюрідного брата, старшого військового канцеляриста Миколи Ханенки, на проханням якого 29 листопада 1726 р. призначений військовим канцеляристом. 12 травня 1731 р. взятий в гетьманську протекцію, військовий товариш Переяславського полку (? – 1732), сотник золотоніський на місце тестя (1732–1763). Д.: Пелагея Антінівна Чарушинська (1719 – ?), донька сотника золотоніського.
- Леонтович** Микита (1737 – ?) – військовий товариш Київського полку, полковий комісар (1762).
- Леонтович** Павло – службу розпочав з 1768 р., курінний отаман, значковий товариш Київського полку (1776.22.03. – 1781). Через хворобу абшитований військовим товаришем (1781.15.03.). Д.: Феодосія Василівна Градель, донька сотенного хорунжого дівицького. Шостка Олексій – службу розпочав 6 січня 1760 р., осавул сотенний кобизький (1772.1.05. – 1774), значковий товариш київського полку (1774 – 1779 – ?). Д.: Гафія Дмитрівна Водоп'ян, донька козелецького козака
- Леонтович** Петро Якович (1746 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1768 р., курінний отаман Олишівської сотні, значковий товариш Київського полку (з 1776.22.03.), абшитований військовий товариш (? – 1785 – 1790 – ?). Мав 5 підсусідків у Олишівці (1776), 10 підданих (1790). Д.: Феодосія Василівна Гридель, донька сотенного хорунжого дівицького.
- Леонтович** Степан (? – 1748) – студент Києво-Могилянської академії (1726). Службу розпочав з 1722 р. в ГВК при різних комісіях. Значковий товариш Чернігівського полку (1729–1738), у 1731 і 1733 рр. перебував на українській лінії, брав участь в першому польському поході в Литві і в баталіях віленській і селецькій, в очаківському поході. Мав двір у Седневі (1732), шинок у с. Смячі (1732). У 1737 р. був за полкового хорунжого, полковий хорунжий чернігівський (1738–1748). Мав підданих у с. Хрипківці з ґрунтових, 6 малоґрунтових, 2 убогих, всього дво-
- рів 11 у Городницькій сотні (1732). Д.: 1) Н Синдаровська, сестра значкового товариша Чернігівського полку Івана Синдаровського. Одружився без квіту. 2) (у с. Коврай) Феодосія Степанівна Томара, донька переяславського полковника, вдова бунчукового товариша Григорія Фридрикевича.
- Лесевич** Володимир Данилович – військовий канцелярист, військовий товариш Гадяцького полку. Д.: Катерина Петрівна Лукашевич.
- Лесевич** Григорій Якович – брат Михайла, значковий товариш (1753).
- Лесевич** Костянтин – родом з с. Лесовичів під Таращею. Значковий товариш Лубенського полку (1724). Д.: Марія Н Піковець, вдова Антіна Черушинського, сотника золотоніського.
- Лесевич** Михайло Гаврилович – гербований шляхтич, службу розпочав з 14 березня 1736 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1748.12.01.). Житель с. Пологи-Яненки 2-ї полкової сотні, де мав 10 підданих (1774). Д.: Н Матвіївна Котляревська, донька писаря золотоніського. Мали дітей Сергія, Євдоким, Василя.
- Лесевич** Олександр Данилович (1750 – 1783 – ?) – службу розпочав з 15 січня 1764 р. Сотник 1-ї Ковалівської сотні (з 18 лютого 1768). В кримському поході. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1783). Д.: Ганна Василівна Родзянка.
- Лесенецький** Петро Іванович – абшитований бунчуковий товариш (1787), мав 48 підданих в м. Синявці. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.
- Лесенко** Дмитро – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у хут. Недбайлівка Ямпольської сотні.
- Лесенко** Капро – шляхтич гербу «Наленч», військовий товариш Ніжинського полку, сотник коропський.
- Лесенко** Назар – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.
- Лесенко** Павло – син козака, козак, військовий товариш Ніжинського полку. Отримав універсал гетьмана Скоропадського на млин в Глухівській сотні.
- Лескевич** Василь – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р. через хворобу.
- Лескевич** Павло (? – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку, проживав в Уцтавиці (1738). Д.: Варвара NN (? – 1741 – ?), мешкала в Уцтавиці.
- Лескович** Павло (? – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1738 – ?), здійснював ревізію Голтвянської сотні. Мав двір в Уцтавиці. Д.: Варвара NN у 1741 р. вдова.
- Лестушевський** Матвій – військовий товариш Київського полку (1782).
- Леуський** Василь (1728 – ?) – син козака, службу розпочав 36 квітня 1764 р., значковий товариш Миргородського полку (з 17 жовтня 1779).
- Леуський** Григорій (1733 – ?) – службу розпочав 7 березня 1769 р., брав участь в боях під Бендерами. Значковий товариш Миргородського полку (17 жовтня 1779 – 1783 – ?).
- Леуський** Іван (1742 – ?) – службу розпочав 4 січня 1759 р., брав участь в боях за Перекоп у 1770 р. Значко-

вий товариш Миргородського полку (17 жовтня 1779 – 1783 – ?).

Леуський Максим (1748 – ?) – службу розпочав з 10 березня 1766 р. у 1769–1770 рр. знаходився під Лисаветградом, у 1771–1772 рр. – на Перекопі, у 1780–1782 рр. – на Дніпровській лінії. Значковий товариш Миргородського полку (17 жовтня 1779 – 1783 – ?). Всі разом володіли двома хуторами в Городницькій сотні.

Леховецький Михайло – військовий товариш (1689). Купив граунти боярські у жителів с. Чубковець зятя небіжчика Липського Лазаря Михайловича та брата танича Лавріана Липенка.

Лецик Тимофій (1735 – ?) – служив з 1746 р., осавул сотенний 2-ї Лубенської сотні (1777), військовий товариш (1782 – 1800). В поході не був, проживав у с. Черевках. Д.: 1) Катерина Карпівна N (? – 1797 – ран. 1800). 2) (1800) Марфа NN (1759 – ?).

Лещенко Іван Ничипорович (1736 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 7 підданих у Лохвиці. Д.: Катерина Миколаївна N (1745 – ?).

Лещенко Онисим Ничипорович (1749 – ?) – службу розпочав 1770 р. при полковій канцелярії, полковий канцелярист (1773–1777), отаман сотенний вакансований (1777 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1800 – ?). Підданих не мав. Д.: Ірина Федорівна N (1750 – ?), донька козака. Дітей не мали.

Лещинський Марко Іванович – козак Новгородської сотні, 1676 р. отримав фундуш від підскарбця Р.Ракушки на млин на р. Сожі в Новгородському повіті. Товариш військовий (1678). 1678 р. отримав універсал стародубського полковника Григорія Каповича Вольського-Коровки на млин на р. Сожі. 1682 р. стародубський полуовник надав універсал на цей млин новгородському архієпископу Михайлу Лешавському. 1684 р. відбувалася суперечка за цей млин між Пригарами і Чернігівським кафедральним монастирем. Млин купив у нього купець Костянтин Пригара, що було підтверджено універсалом полковника стародубського Михайла Миклашевського в 1700 р., що було підтверджено і гетьманським універсалом 1701 р.

Лизогуб Андрій Юхимович (1673 – 1737) – значний товариш Запорозького товариства (1708 – 1709), в одному із документів 1748 р. зазначено «Андрей Лизогуб в 1708 году в Высокомонарших грамотах данных им на владение сель и деревень написан знатным войсковым товарищем». Сотник конотопський (1716–1719), значний військовий товариш Чернігівського полку (? – 1722 – 1723 – ?), бунчуковий товариш (1737). У 1694 р. отримав гетьманський універсал на с. Старий Почеп, отримане в придане за дружиною. В січні 1709 р. разом з братами Яковом та Семеновом отримав підтверджувальний гетьманський універсал на маєтності. Збудував в Конотопі церкву в ім'я Різдва Богородиці. Мав протекціантів убогих 4 в м. Конотоп, 3 «несвободной дачи», та 1 у с. Сосновці Конотопської сотні і двір приїзжий. У 1737 р. володів с. Погрібки Воронізької сотні 15 дворів, мав «дворец»

у с. Сосновці, в ревізії записані його 45 підсусідських дворів у Конотопі. Мав підсусідків у с. Шаповалівка, жив у Конотопі, мав підсусідків у с. Озаричах Конотопської сотні. Купчі і листи про його права володіння на граунти у Почепській сотні 1681–1715 рр. зберігаються у ЦДІА України в м. Києві. Д.: (1694) Параска Михайлівна Миклашевська, донька полковника стародубського. У 1738 р. мала посполиті 14 хат, підсусідків 12 хат с. Хижки та д. Рубанівка 8 хат Глухівської сотні. У 1739 р. звинуватила жителів с. Хижки Глухівської сотні у викошені та захопленні сіна.

Лизогуб Антін Андрійович (? – 1725) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Мав в Рудні 3 двори, в Ловині – 5 (1741).

Лизогуб Василь Костянтинівич (бл. 1753 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1773 р. військовим товаришем, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1774), колезький аесор (з 1786). Всього мав 945 підданих. Мешкав у с. Бобровиці. Д.: (1782) Ганна Іванівна Маркович (? – 1804), донька бунчукового товариша.

Лизогуб Василь Семенович (бл. 1712/1715 – 1763 – ?) – навчався в Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1734 – 1763 – ?). Мешкав у с. Андріївці (1760), мав у с. Слободці Яготинської сотні 6 піших підсусідків посполитих, при хут. Рокитнове двір приїзжий, при ньому 5 дворів найманих людей (1750). Д.: (1742) Марфа Василівна Кочубей (бл. 1719 – ран. 1760), донька полковника полтавського.

Лизогуб Григорій Григорович (? – 1771) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1746–1767). Всі його володіння перейшли до племінниць Тетяни та Ганни Яківнам. Помер бездітним.

Лизогуб Григорій Якович (? – ран. 1760) – навчався в Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1743–1751). В Переяславського полку мав приїзжий двір, 1 двір убогих підсусідків в них 2 тяглих і 2 піших у с. Лісняках, при його хуторі Кононівському приїзжий двір (1750). Д.: Настасія Степанівна N (бл. 1732 – 1760 – ?).

Лизогуб Іван Іванович (? – ран. 1808) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1767). 23 травня 1761 р. купив у своєї бабки Ганни Юрївни Кондратьєвої с. Кровне, 9 червня 1761 р. купив в неї ж хут. Лисшин. У 1767 р. в своїх володіннях мав 708 підданих. Д.: Євдокія NN (? – ран. 1808).

Лизогуб Іван Семенович (? – ран. 1754) – навчався в Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1748). Д.: (1732) Катерина Михайлівна Кондратьєва (? – 1720 – 1774 – ?), донька полкового обозного.

Лизогуб Іван Семенович (бл. 1734/1735 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку.

Лизогуб Іван Якович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: Ганна Михайлівна Корсак, донька смоленського шляхтича.

Лизогуб Ілля Якович (1722–1781) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1751–1776), У 1776 р. отримав чин малоросійського полковника. Мав 516 підданих. Помер бездітним. Д.: 1) Тетяна Іванівна

Рачинська (бл. 1718 – ран. 1761), донька смоленського шляхтича. 2) (1761) Якубович Катерина Яківна (? – 1805), донька судді генерального.

Лизогуб Костянтин Семенович (бл. 1717 – 1772) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1746). Мешкав у с. Бобровиці (1760). У 1763 р. проводив слідство про захоплення чернігівськими міщанами козачих дворів. Всі свої володіння заповідав дружині. Д.: Гафія Іванівна Новицька (бл. 1726 – 1774 – ?).

Лизогуб Петро Семенович (бл. 1736/1740 – 1780) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1760 – 1773). Д.: NNN.

Лизогуб Семен Семенович (бл. 1708/1709 – 1781 – ?) – навчався в Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1742–1760). Мешкав у с. Буровці (1742–1760). Своім тестаментом (25.06.1781) все заповідав доньці Тетяні. Д.: (1742) Ганна Василівна Танська (бл. 1714/1715 – ?), донька полковника переяславського. У 1-му шлюбі була за Сулимою Степаном Івановичем (1709 – 1739), значковим товаришем. В 2-му шлюбі за Степаном Мироновичем, значковим товаришем.

Лизогуб Семен Юхимович (? – 1734) – навчався в КМА (1699), значний військовий товариш (? – 1704 – 1709 – ?), в одному із документів 1748 р. зазначалося: «Семень Лизогубъ в 1704 году по універсалу гетмана Мазепи так и в універсале гетмана Скоропадского в 1709 году написан знатным войсковым товарищем». Бунчуковий товариш Чернігівського полку (? – 1715 – 1734). В березні 1707 р. отримав гетьманський універсал на рудню, а в квітні 1719 р. на маєтності. 1720–1729 рр. сперечався за спадок тестя з його вдовою, вів майнові суперечки з мешканцями Лубенського, Київського, Чернігівського, Переяславського полків. 1731 р. захопив землі у бунчукового товариша Якова Полуботка. Помер в польському поході. Д.: Ірина Іванівна Скоропадська (бл. 1672 – 1760 – ?), донька гетьмана. 18 березня 1730 р. її сестра Уляна Толстая продала їй усі свої володіння в Чернігівському полку. Мешкала у с. Андріївці (1742 – 1760).

Лизогуб Яків Григорович (? – ран. 1760) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: (1743) Настасія Василівна Кочубей, донька полтавського полковника.

Лизогуб Яків Іванович (бл. 1720 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1750 – 1771). Мешкав в м. Седневі (1763). У 1763 р. займався ремонтом мостів і загат в Гетьманщині. Мав у Яготинській сотні в с. Пирловці двір приїзджий, 11 дворів найманих людей та посполитих 18 дворів на 23 хати убогих і 11 хат бездвірних, всього 18 дворів 34 хати, 1 двір служителів на його хуторі власному та приїзджий двір (1750). Д.: (1763) Марія (молодша) Семенівна Сулима (бл. 1737 – ?), донька полковника переяславського.

Лизогуб Яків Юхимович (1675 – 1749.24.01.) – навчався у КМА (? – 1691 – ?). Гонець гетьманський до Москви (1694). Наказний полковник чернігівський в поході наказного гетьмана І.Обидовського до Прибалтики. Значний військовий товариш (? – 1704 –

1708 – ?), був направлений гетьманом до великого коронного гетьмана А.Синявського (1708). Генеральний бунчужний (1710–1728), генеральний обозний (з 1728). «Універсал его ж Мазепи 1708 году августа 12 дня данный знатным войсковым товарищам Андрею, Якову и Семену Лизогубам из утверждением во владение их разных грунтов, в Чигирине дворов, да в лесах Мотренином, Черном и на Ингульце пасек и в других местах имеющихся. Грамота блаженния и вечнодостойния памяти великого государя Петра Первого, императора и самодержца Всероссийского 1708 году декабря 22 дня данная знатному войсковому товарищу Якову Лизогубу на разные его маєтности, мельницы и грунта, в том числе и на имеющиеся по той стороне Днепра». У 1708, 1713 рр. отримував гетьманські універсали на маєтності. Універсал гетмана господина Скоропадского 1709 году генваря 29 дня данный вышеписанным Андрею, Якову и Семену Лизогубам на те ж их добра в подтверждение 18 жовтня 1733 р. отримав царську грамоту на дворянство. У 1738 р. вів переговори про куплю с. Кислі Любецької сотні та млин в с. Райці із значковими товаришами Єлисеєм Рашевським і Микифором Шташевським (які між собою були родичами). Мав суперечки з родичами в Чернігівському і Прилуцькому полках (1714–1740). У 1733 р. домогся поновлення і підтвердження грамоти на дворянство, виданої царем Олексієм його діду Якову Лизогубу. У 1738 р. вів переговори про куплю с. Кислі Любецької сотні та млин в с. Райці із значковими товаришами Єлисеєм Рашевським і Ничипором Шташевським (які між собою були родичами), суперечки з родичами в Чернігівському і Прилуцькому полках (1714–1740). Купчий запис від бунчукового товариша Василя Дорошенка генеральному військовому обозному Якову Лизогубу «данный 1745 году февраля у 20 дня на проданние ему Лизогубу по той стороне Днепра в сотне Криловской имеючись грунта, греблю з мельницею на Лобачевце на реке Тесмине з сеножатми». Д.: (1695 – 1726 – ?) Феодора Іванівна Мирович, донька полковник переяславського.

Липай Матвій – козак, військовий товариш у полку Лубенському «за держание надлежащих до скарбу войскового доходов с полку Переяславского и за оказание приращения зборной до скарбу войскового казни» (1742 – 1748 – ?). Мав двір житловий у м. Єреміївці Чигриндубравської сотні та 5 підсусідків у його хатах живучих.

Липявка Касян – військовий товариш (1700). Від нього вели родовід Лепявки-Половинці.

Лисаневич Василь Михайлович (бл. 1697 – ?) – службу розпочав з 1727 р., військовий товариш (1732 – 1739), 23 червня 1734 р. подав супліку генерал-лейтенанту князю Олексію Шаховському про надання йому грунтів та підданих з вільних військових сел замість с. Хомутівки, яка відійшла на користь військового капелана. У 1737 р. мав у д. Газуні полкової сотні 4 малогрунтових, з дуже убогих. Бунчуковий товариш

(1739–1740), сотник мглинський (1740.15.03. – 1761.20.10.). Абшитований через старість. Д.: Євдокія Федорівна Підгірська (бл. 1713 – ?), донька капелана гетьмана Апостола.

Лисеневич Іван – підпрапорщик слобідських полків (? – 1749), значковий товариш Миргородського полку (1749 – 1751 –?).

Лисеневич Іван Михайлович (1757 – ?) – абшитований бунчуковий товариш (1787). Володів 403 підданими у 2 селах та 2 хуторах. Д.: Тетяна Андріївна Туманська, донька протопопа басанського.

Лисеневич Костянтин Олексійович (1694/1701 – 1757.19.10.) – службу розпочав з 1725 р. військовим канцеляристом ГВК. У 1726 р. у с. Коврайцях одружився з 17-річною Настасією Степанівною Томарою. Наречена при живому першому чоловікові (значковий товариш Чернігівського полку Іван Синдаровський) прижила дитину від Лисеневича. Вона втекла з дому чоловіка, але чоловік помер в низовому поході. Лисеневич і вдова обвінчалися без присяги і квіту. ГВК оштрафував Лисеневича на сто карбованців, а єпископ Ірадіон Жураховський тримав його у архирейському домі під караулом три тижні і заволодів його двома конями і майном. Лисеневич втік до Глухова і продовжував службу військовим канцеляристом. Став значковим товаришем (1728–1735), призначений прилуцьким полковим комісаром (1730–1731). Гетьманом Д.Апостолом взятий під бунчук, а у 1735 р. став «по вибору» переяславським полковим писарем. 25 травня цього року купив у військового товариша Василя Купчинського та його дружини хутір поблизу с. Гречаники Терехтемирівської сотні. 24 серпня купив у значкового товариша Аврама Костенка ґрунти в урочищі Седельники. 3 грудня викупив у нехайківського священника Семена Гороновича хутір над річкою Золотоношкою. А 14 грудня цього ж року у козака Нечипора Сененка – хутір в Золотонішській сотні. В наступному році продовжував скуповувати ґрунти у с. Жорноклевах, а також купив три плеца в Переяславі у вдови Марії Хераскової, в мешканця переяславського Петра Кондратенка – ґрунт за Переяславом. 1737 р. приніс родині млинову клітку на міській греблі гельмязівській з двох кол, яку викупив у племінника Степана Томари. Тоді ж у домонтівського священника Стефана Добронизького на місцевій греблі викупив млин з трьох кол, а також два гайки під с. Матвіївкою. У 1738 р. у значкового товариша Євстафія Зеневича купив два хутори. У 1739–1757 рр. – полковий суддя переяславський. У 1748 р. розразився сварою з полковим обозним С.Безбородько, в ході якої образив полковника С.Сулиму та привласнив сіножаті полкової артилерії. У 1749 р. вів тяжби з племінником бунчуковим товаришем Степаном Томарою через те, що не повернув йому наданого на 10 років в аренду с. Нехайки. У 1749 р. він з групою старшини, очолюваною бунчуковим товаришем Григорієм Іваненко звинуватили полковника Сулиму і обозного Безбородька в привласненні полкових сум, при-

верненні в підданство козаків, захопленні їх ґрунтів, використанні козаків у приватних роботах. 22 травня 1749 р. купив у колишнього управителя князя Микити Трубецького значкового товариша Григорія Пароженка шинковий двір. У 1753 р. напав на хутір полкового хорунжого Григорія Моцка в Золотоніському повіті, захопив людей, худобу, сіно. У 1766 р. канцелярія ГВА доносила про захоплення ним і його нащадками земель Переяславської полкової артилерії у Гельмязівській сотні. Д.: Настасія Степанівна Томара (1709 – 1757.17.07.), донька переяславського полковника.

Лисеневич Микола Костянтинович (1745–1810) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 13 січня 1766 р. військовим товаришем. 14 серпня 1767 р. став бунчуковим товаришем. З 10 січня 1769 р. був комісаром земським в зібранні з хат «рубльового окладу». Входив до складу комісії, яка розглядала земельні тяжби бунчукового товариша Гриневича з священником переяславським Стеблевським, а також бунчукового товариша Ілляшенка з козаками с. Хоцьок. 1776 р. захопив землі у полковника Мейера. У 1780 р. в його володіннях було: в Гельмязівській сотні у с. Жорноклевах 99, с. Горбанях 5, с. Чопилках 15, в хут. Малому 102, в Золотоніській сотні в хуторі Великому 84, у с. Ковтунах 2, в Домонтівській сотні 49, в м. Переяславі 9, в 2-й полковій сотні у с. Комарівці – 4 підданих. Мав батьківський шинковий двір у Переяславі. Д.: (1775) Олена Петрівна Стахович (1751–1817), донька бунчукового товариша.

Лисеневич Яків Васильович (бл. 1732 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1753–1767). Д.: (1750) Софія N Максимович.

Лисенко (Лисняченко) Іван (Івашко) Якович (? – 1629 – 1699.25.11.) – козак сотні Лисянської Корсунського полку (? – 1649 – ?), полковник (очевидно, запорозький), прибічник Брюховецького (1663), полковник чернігівський (1669.05. – 1671.02. – ран. 1671.08.). З лютого 1671 р. отримав універсал Дем'яна Ігнатовича на села Осмаки і Дягове, значний військовий товариш. 17 червня 1672 р. обраний осавулом генеральним. Вже з липня 1672 р. гетьман Самойлович затвердив за ним млин на р. Сперші в с. Данилівці, куплений у козака Ісаєя Опанасовича. Був наказним гетьманом (1674.02.). Полковник переяславський (1677.07. – 1678.10.). «За його першого полковництва у 1677–1679 рр., місто Переяслав зросло і збагатіло». Значний військовий товариш (1678–1690), 1689 р. супроводжував Мазепу в поїзді до Москви. Полковник переяславський (1690.25.06. – 1692.02.). Звільнений Самойловичем, він був повернутий на полковничу посаду Мазепою в умовах протистояння проти переяславського угруповання Думитрашки–Райча. 8 лютого 1691 р. видав універсал келебердинському священнику Павлу Ярмоловичу на підтвердження ставу і греблі та побудованого на ній млина. В Переяславському полку його володіння були: села Студеники, Помоклі, Лецьки, Пологи, Циблі, Ячники, Козинці, Городище, В'юнище, Старе, Кальне, Капустинці, Де-

ниси, Сосонова, Ташань. Д.: 1) NNN. 2) Гафія Трохимівна Підтереб (? – 1665 – 1725 – ?), донька обозного полкового кийського.

Лисенко Андрій – службу розпочав з 1753 р., осавул сотенний (1763–1772), значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1779 – ?).

Лисенко Василь Іванович (бл. 1720. с. Олександрівка – 1768 – ?) – навчався у КМА (1736). Військовий канцелярист ГВК (? – 1744). Сотник киселівський (1744 – 1751 – ?), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1758). Його племінник Кузьма Самойлович Самойлович був возним Менського повіту. Д.: Марія Василівна N (1720 – ?).

Лисенко Георгій Васильович (1751 – 1797 – ?) – возний (1783), військовий товариш Чернігівського полку (1784), корнет у відставці. Д.: Марфа Василівна Жданович, донька полкового хорунжого.

Лисенко Іван Васильович (1748 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1767 р. колезьким канцеляристом (1779). Військовий товариш Чернігівського полку (з 1779.19.02.). Д.: (1774) Параска Хомівна Грановська, донька полкового хорунжого.

Лисенко Іван Федорович (1698 – бл. 1756) – син генерального судді, значний військовий товариш Чернігівського полку, сотник киселівський (1723.02. – 1743). Брав участь у польському поході (1734). Абшитований сотник (1745). У 1747–1758 рр. вів тяжби з козацкою Киселівської сотні Марією Яремихою Римаркою Довгалохою (Дергалівкою) за двір і ґрунт. Проживав в с. Олександрівці, де мав дім і шинок (1743), у 1751 р. мав там хату і вже два шинки. Мав шинок с. Верховіссі (1740–1751). Поминальник його роду записаний у КПЛ. Д.: Настасія Іванівна N (1701 – 1768 – ?).

Лисенко Йосип – значковий товариш (1790). Мав 8 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Євдокія NN, донька сотенного отамана.

Лисенко Йосип Федорович (бл. 1732 – ран. 1783) (від 2-го шлюбу) – син генерального судді, бунчуковий товариш (1757–1770). Разом з колезьким асесором Корбою, генеральним суддею Безбородьком тримали плотину на р. Недра, за яку вели суперечку. Д.: Марія Іванівна Себастьянович (бл. 1740 – 1791 – ?), донька бунчукового товариша.

Лисенко Максим – значковий товариш.

Лисенко Михайло Васильович (1746 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1764 р., з 1769 р. військовий канцелярист Малоросійської Колегії, хорунжий полковий Чернігівського полку (1773 – 1779 – ?) з окладом 40 карбованців, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – 1787 – ?). Мав 34 підданих у с. Олександрівці, 18 у д. Верховіссі. Д.: Марія Петрівна Борсук, донька сотника. Мали сина Олександра, доньку Настасію.

Лисенко Олександр Федорович (1733 – ран. 1771) (від 2-го шлюбу) – син генерального судді. Бунчуковий товариш (1756 – 1763 – ?). Д.: 1) (з 1754) Катерина Якубович. 2) (1758) Євдокія Костянтинівна Корбе (? – 1751 – 1771 – ?), донька перекладача. Мала суперечку за батьківський спадок з дядьком, секретарем Київської губернської канцелярії Михайлом Корбою.

Лисенко Павло (? – 1740 – 1777 – ?) – син значковий товариш, службу розпочав з липня 1750 р., значковий товариш (1763 – 1777 – ?). Мав 2 підданих. Одружений з донькою козака Івана Татарина, мали сина Гната.

Лисенко Павло Іванович (бл. 1721. с. Олександрівка – 1768 – ?) – навчався у КМА (1736). Службу розпочав з 1739 р. Військовий канцелярист ГВК (? – 1751 – 1756). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1756 – ?). У с. Верховіссі мав хату і шинок (1751). Д.: Ганна Степанівна Леонтович, донька чернігівського полкового хорунжого.

Лисенко Петро Йосипович (1766 – ран. 1829) – військовий товариш Чернігівського полку. Д.: Наталія Іванівна N.

Лисенко Сила – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1731 – 1751 – ?), мав двір і з підсусідки у Груньській сотні.

Лисенко Трохим Федорович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1747–1750), мав у Менській сотні у с. Дягові 8 дворів (13 хат) посполитих, мав шинок у с. Жуковичах Менської сотні (1747).

Лисенко Федір – військовий товариш (1748). 1748 р. купив землі в м. Мрин і навколо нього у полкового хорунжого ніжинського Якова Вільковського.

Лисенко Федір Іванович (? – 1680 – 1751.5.01.) – учасник кизикерменського походу 1695 – 1697 рр. За Мазепи займав якийсь старшинський уряд, значний військовий товариш Чернігівського полку (? – 1709 – 1710), 9 квітня 1709 р. отримав гетьманський універсал на сс. Осьмаки і Дягову. Осавул полковий чернігівський (1710–1714; 1717–1723), 1713 р. продав ¼ Рубанівського млина шляхтичу Івану Завадовському. Сотник березинський (1723–1728). 1726 р. разом з мірошником Іваном Хрипковським захопив у козаків Менської Корнія та Івана Мельників. з вересня 1728 р. був виданий гетьманський універсал з підтвердженням рішення ГВК від 13 травня 1725 р. і Малоросійської колегії від 3 травня 1727 р. відносно справи козаків Менської сотні Корнія та Івана Жусів про млин у с. Дягове віднятий у них Федором Лисенком. Данило Забіло звинуватив його у захопленні і продажу лісу, а також с. Осьмаків та млини з угіддями. Осавул генеральний (1728–1741), суддя генеральний (1741–1751). Д.: 1) Феодора NN (? – 1680 – 1707 – ?). 2) (бл. 1731) Євфросинія Опанасівна (Осьмаковська) Прохорова Миткевич (? – 1711 – 1771 – ?), донька священика с. Осьмаків Опанаса Яремійовича. В січні 1751 р. її двір в Чернігові був звільнений від постоїв і повинностей.

Лисенко Федір Федорович (1713 – ран. 1768) (від 1-го шлюбу) – син генерального судді, службу розпочав з 1756 р., бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1756 – 1763 – ?). Мав 5 посполитих у с. Дягові Менської сотні (1743), двір житловий, 11 дворів (14 хат) посполитих і вже з шинка у с. Дягові Менської сотні (1747), шинок у с. Волококівці Синявської сотні (1747), мав у Менській сотні у с. Дягові 13 дворів посплитих 6 дворів підсусідків та 1 двір служителів (1750). Д.: Ірина NN (? – 1750 – 1768 – ?). Її племінником був Павло Петрович Сахновський.

- Лисенко** Яким Федорович (? – 1760 – ран. 1767) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1747 – 1760 – ?). Мав приїздкий двір у с. Жуковичах, шинок у с. Дягові, житловий двір, 4 двори (8 хат) посполитих та 2 двори підсусідків у с. Данилівка Менської сотні, мав у Мені 3 двори підсусідків (1747). Поминальник його роду: Федір, Федора, Яким, Уляна, Андрій, Георгій, Яків, Ганна, Гафія, Феодосія. Д.: Уляна NN.
- Лисенко** Яків Федорович (? – ран. 1767) (від 1-го шлюбу) – син генерального судді, полковий канцелярист перяславський (1749), бунчуковий товариш (1760).
- Лисенко** Яків Якович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1747). Мав у Менській сотні у с. Дягові 5 дворів (10 хат) посполитих.
- Лисий (Лисей)** Лука – покозачений шляхтич. Вийшов з Правобережжя. «Пришедъ подъ державу Россійскую въ Малоросію зъ иностранства, возимъвши благоприятъльную себъ шляхетскую осѣдлость въ городъ Полтавъ, находылся в воинской службѣ и вѣлъ жизнь и службу приличную зъ знатными полку Полтавского товарищами». Козак (1699), значний товариш Полтавського полку.
- Лисий** Яків Лукич 1-й (? – 1725.9.02.) – товариш сотні Роменської (1706), значний товариш полку Лубенського (1707), отаман городовий роменський, сотник роменський (1709.12.01. – 1725.9.02.). У 1722 р. суплікував на жителя кобеляцького Полтавського полку Василя Рубана про неповернення боргу ще з каналного походу. Д.: Євфимія Михайлівна Губарь, донька отамана городового роменського.
- Лисиця (Лисиченко)** Іван – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1676 – 1691 – ?), гетьманський гонець до Москви (1691).
- Лисиця** Іван Павлович (? – 1644 – 1694 – ран. 1700) – рід походив із села Білоусівки Тульчинської сотні. Син брацлавського полковника, полковник брацлавський. Охочпихотний полковник у гетьмана Самойловича. Учасник чигиринських походів. 1685 р. гетьманський посланець до Константинополя. Значний військовий товариш (? – 1687 – 1690 – ?). Належав до учасників змови, які організували зміщення гетьмана на Коломаку 1687 р. Гетьманський посланець до Москви у справі Соломона (лютий 1690), 1694 р. очолював посольство до Москви на честь дня народження царя, полковник (1694). Д.: Любов Михайлівна Зеленська, донька полковника брацлавського. 27 липня 1698 р. продала за 6 талерів грунт «по Зеленського ниву» в Смілянській сотні Лубенського полку пану Гаврилі Романчуку. Свідками виступали Кундрат Бурляй, Гаврило Коломак, Микита Чорний, а також її зять Василь Андрійович Дорошенко. Поминальник його роду у Києво-Микольській пустелі: Павло, Пелагея, Михайло, Степан, Єфросинія, Тетяна, Марія, нм.Василь... В Межегірському Спаса-Преображенському монастирі був записаний поминальник роду його батька Павла: Павло, Яків, Пелагея, Іван, Василь, Федір.
- Лисовець** Гордій – військовий товариш (1790). Мав 43 підданих в Роменському повіті. Д.: Євдокія Іванівна Суходольська, донька військового товариша.
- Лисовець** Гордій (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 43 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Іванівна Суходольська, донька військового товариша.
- Лисовський** Степан – військовий товариш (1790). Мав 85 підданих в Лохвицькому повіті. Д.: Меланія NN, донька сотенного отамана.
- Лисовський** Степан Якович (1733 – ?) – отаман сотенний янишпольський (1769 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), проживав у с. Пісках. Д.: 1) (1780) N Кіндратівна Яновська, донька військового товариша. 2) (1788) Меланія Павлівна N (1733 – ?), донька отамана сотенного.
- Лисогоровський** Гнат – козак Борзнянської сотні, значковий товариш Ніжинського полку (1753 – ?)
- Лисянський** Дем'ян Герасимович (бл. 1720/1735 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 76 підданих в трьох селах в Березненському повіті, серед них – с. Зіньки. Д.: NNN (? – ран. 1790), вірогідно, Марія Самійлівна Холодович.
- Лисянський** Іван Герасимович (1743 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав маєтність в Ічні. Д.: Настасія Семенівна N, донька шляхтича.
- Лисянський** Іван Омелянович – служив при Чернігівській полковій канцелярії в званні полкового канцеляриста, потім в ГВК військовим канцеляристом (1747) і просив Лисянський про призначення його значковим товаришем. Сотник сосницький (1754.01. – 1758 – ?).
- Лисянський** Омелян Іванович – виховував дід Семен, після смерті якого жив на його козацьких землях. Війт сосницький (1725–1727, 1735–1740). За службу діда і свою у 29.05.1741 р. в Глухові призначений значковим товаришем. 5.03.1746 р. значковий товариш Омелян за старістю і хворобою звільнений від служби. Абшитований значковий товариш у (1746 – 1768 – ?), володів у сотні Сосницькій 6 підсусідків мав житловий двір та 2 шинки у Сосниці (1747), підсусідських дворів 5 (1750). Д.: N Дмитрівна Дроздовська, донька значкового товариша Ніжинського полку, її рідна сестра Катерина була заміжня за суддею полковим лубенським Манджосом.
- Лисянський** Петро Іванович – службу розпочав з 1760 р., полковий канцелярист Чернігівської полкової канцелярії (з 1765). У 1771 р. отримав чин значкового товариша і в цьому ж році став сотником. Брав участь в турецькій компанії, рік знаходився на форпостах в Могилівській губернії. У 1779 р. у Сосниці мав 11 хат на 8 дворах підсусідків, у Синявці 1779 р. мав 12 підсусідків. Був у поході Турецькому а потім на форпостах, у відпустці був один раз. Бунчуковий товариш (1783), мав 48 підданих у м. Синявці. Д.: NN Чумак, донька військового товариша. 1779 р. дітей не мали.
- Лисянський** Семен Омелянович – військовий товариш Чернігівського полку (1787), у Сосниці разом з братами мав 238 підданих. Д.: Софія NN, донька військового товариша.

- Лисянський** Степан (1696 – 1769 – раніше 1779) – службу розпочав з 1722 р. значковим товаришем Чернігівського полку, збирач в Сосницькій (сотні 1722–1729), 1732 р. приймач скарбу військового, полковий комісар (1743–1744), абшитований 1744 р. У Сосниці володів 21 хатою підсусідків.
- Литвин (Литвиненко, Литвинський)** Йосип Семенич (бл. 1714 – 1787 – ?) – службу розпочав з червня 1720 р., став значковим товаришем Полтавського полку (1737.1.12. – 1787 – ?), брав участь в поході 1737 р. Разом з ним у 1762 р. присягу приймав його син Яків. Був у Йосипа і брат. Загалом, рід Литвиненків досить розгалужений у Решетилівці. Так, за реєстром 1735 р. тут зафіксовані Андрій, Овсій, Яцько, Павло. 1787 р. мав 5 підданих у д. Литвинівці Полтавського повіту.
- Литвин (Литвиненко, Литвинський)** Осип Семенич – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Лубенського полку (1762 – 1780 – ?). У 1774–1777 р. в Казанській губернії. У другій армії (1769), Рід внесений до 6 частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марина Іванівна Пештич (1738 – 1788 – ?), донька священника лохвицького.
- Литвин** Михайло – товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?).
- Литвин** Семен (? – ран. 1747) – значковий товариш Миргородського полку. Д.: Оксана NN (? – 1747 – ?), мешкала у с. Скоробагатках.
- Литвин** Тиміш – козак Паньківської сотні Миргородської сотні (1649), товариш полку Полтавського (1669). Д.: Н Юрївна Туболец, донька судді полкового полтавського.
- Литвиненко** (Литвин) Семен (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1741 – ?), у 1735 р. по приходу з польського походу з числа значкових товаришів виключений, мешканець лохвицький. Значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Д.: Оксана NN (? – 1747 – ?), мешкала у с. Скоробагатках.
- Литвиненко** Йосип – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Полтавського полку.
- Литвинський** Федір – значковий товариш Миргородського полку (1777).
- Литвишко** Яків Іванович – міщанин лохвицький, значковий товариш Лубенського полку (1731 – 1751 – ?), присягнув у 1741 р., абшитований значковий (? – 1752 – 1754 – ?). Мав двір житловий в якому сам жив у Лохвиці¹. У влісній справі був у ніжинському суді 1751 р. Д.: NNN, її батько мав млин на лохвицькій греблі. Її брат без її дозволу продав млин полковнику Марковичу. Сини Йосип і Федір.
- Литовченко** Остап – значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав хутір, з якого продавав мед у Коропі.
- Литовчик** Тимофій Микитович (? – 1689 – 1741 – ?) – син сотника сосницького Чернігівського полку, козак куреня сосницького Івасенкового. Був з синами під Перекопом у 1689 р., у Тавані 1695 р., під Азовом 1696 р., на Ладозі 1701 р., під Рогульовим 1704 р., під Любарем 1707 р., у Полоному 1708, 1709 рр., у Немирові 1711 р., будівництві Київської фортеці (1713), на каналі у Царицині 1719, на Ладозі 1721, 1722, в низовому поході 1724 рр. У 1732 р. ґрунтовий козак сотні, у 1738, 1739, 1741 рр. – малогрунтовий, військовий товариш Чернігівського полку. Д.: Меланія Опанасівна Н. У 1739 р. з її згоди чоловік продав плец бунчуковому товаришу І.Сангурському.
- Лиходій** Хома – службу розпочав з 14 травня 1742 р. значковим товаришем Миргородського полку. Д.: Н Федорівна Василенко, донька писара потоцького.
- Лихопой** Петро Філонович – полковий зборщик гадяцький (1727), значковий товариш (? – 1755 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Лихошерст** Нестор – онук сотника коропського, військовий товариш Ніжинського полку (1779 – 1783 – ?), мешканець коропський. Д.: Настасія Н Захарівська, донька сотенного хорунжого.
- Лишень** Андрій Тимофійович (1713 – 1767 – ран. 1775) – шляхтич гербу «Леліва». Службу розпочав з 1736 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (1748.14.03. – 1763). У 1763 р. в експедиції генерального осавула Жоравки для взяття сказок про службу у всіх малоросійських чинів. Абшитований бунчуковий товариш у Стародубському полку (1763.17.11. – 1767 – ?). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило 2 найманих людей. Д.: (1759) Настасія Андріївна Рубець (? – 1779 – ?), донька полкового судді стародубського. Проживала в с. Нивному (1779).
- Лишень** Діонісій Іванович (? – 1661 – 1720 – ?) – син шляхтича, який перейшов до Зінькова з Корсуня. Значний товариш полку Гадяцького (? – 1681 – ?), військовий товариш (? – 1683 – ?), значний військовий товариш (? – 1720 – ?). 5 жовтня 1681 р. сотник зінківський Данило Чупринський продав йому леваду сінокосну з садом, двома лісами за с. Бобровником.
- Лишень** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1767). Д.: (1767) Пелагея Яківна Андрієнко, донька священника батуринського.
- Лишень** Іван Андрійович – бунчуковий товариш (? – 1781 – 1783 – ?) в Стародубському полку. Мешкав у с. Нивному, де мав 22 двори підданих. Тримав сл. Струженку, де у нього 26 дворів підданих.
- Лишень** Іван Денисович – абшитований значковий товариш (1783), мав 9 підданих. Д.: (1783) Євдокія NN, донька козака.
- Лишень** Йосип (1750 – ?) – службу розпочав 1 вересня 1762 р., писар сотенний (1763.2.08. – 1771), військовий товариш Миргородського полку (1771.16.11. – 1782 – ?).
- Лишень** Йосип (1757 – ?) – з козачих дітей, службу розпочав з 14 березня 1771 р., полковий підканцелярист (з 1773.16.05.), полковий канцелярист (з 1777.27.07), значковий товариш Миргородського полку (з 1778.5.04.).
- Лишень** Михайло (1764 – 1783 – ?) – служив з 1780 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?), в походах не був.
- Лишень** Михайло Андрійович – полковий канцелярист Стародубської полкової канцелярії (? – 1765 – 1766), військовий товариш (1766.24.10. – 1774), на уряді

писаря суду полкового стародубського (? – 1766 – 1768 – ?). Мав у Стародубі двір (1768). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (1774.28.03. – 1784.22.02.). Мав у с. Нивному 24 двори підданих, 5 дворів підсусідків у с. Дроків Мглинської сотні. Мешкав у с. Кромів, де мав дім в 5 покоїв, 29 дворів підданих. Всього 375 підданих (1775). Д.: Софія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Лишень Мойсей Тимофійович (? – ран. 1780) – значковий товариш Стародубського полку (1736.7.11. – 1769 – ?), утримував козацьку команду на форпостах (1769). Д.: Євдокія Іванівна N (бл. 1735 – ?).

Лишень Петро Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1783).

Лишень Прокіп Тимофійович (? – ран. 1779) – військовий канцелярист ГВК (? – 1757 – 1760), військовий товариш (1760.6.07. – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Д.: Тетяна Василівна N.

Лишень Степан (1758 – ?) – службу розпочав з 4 березня 1772 р., полковий підканцелярист (з 1772.8.04.), полковий канцелярист (з 1773.12.05.), значковий товариш Миргородського полку (з 1778.26.10.).

Лишень Тимофій – отаман городовий мглинський (? – 1727 – 1728.01. – ?), наказний сотник мглинський (1727.03. – 12.), абшитований військовий товариш (? – 1756 – ?).

Лишень Тимофій Васильович (1700 – 1757 – ?) – отаман городовий мглинський (1727.21.02. – 1728.01. – ?), сотник наказний мглинський (1727.03. – 12.), отаман куреня висоцького (1728–1735). 31 липня 1730 р. за служби діда і батька отримав гетьманський універсал на куплені ґрунти в сс. Великій Дубраві, Нивному, Костяничах, Шевердах, Осколкові і Високому. Значковий товариш Стародубського полку (1736.7.11. – ?), у 1737 р. правив за сотника мглинського, за нього відомість підписав підписок сотенної канцелярії. З володінь його, брата Дениса та братанича Трохима у 1737 р. для відряджень взято 14 посполитих, у 1737 р. був в управлінні сотенними справами, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. володіння у Мглинській сотні у с. Нивному малогрунтових не тяглих 5, с. Лопазня 2 малогрунтових не тяглих, 3 убогих, с. Високому 3 малогрунтових не тяглих, 3 убогих підсусідки, 1 вибув. Всього у його володінні 10 малогрунтових не тяглих, 6 підсусідків, всіх дворів 16, вибув 1. 14 липня 1744 р. отримав універсал ГВК на сс. Дуброву і Нивне. 26 серпня 1757 р. розподілив свої маєтки між дітьми та онуками Степаном Трощановським, Петром і Гаврилом Тарасовичами. Абшитований значковий товариш (? – 1757 – ?). Поминав своїх предків у Глухівському монастирі.

Лишень Федір Тимофійович (бл. 1720 – 1785 – ?) – службу розпочав 7 листопада 1736 р. значковим товаришем Стародубського полку. Полковий комісар при Астраханському драгунському полку (1746), абшитований військовий товариш (1757.13.09. – 1785 – ?). Полковий комісар (1770). Мешкав у с. Нив-

ному, де мав підданих. Тримав хутір поблизу с. Нивного, де млин на р. Стружці в два кол і 3 хати підсусідків, сл. Придач, де було 18 дворів підданих. Д.: Олена Григорівна N (1714 – ?).

Ліник Федір – військовий товариш (? – 1783 – ?). Мав у Вороніжі 41 підданого. Д.: Ірина Йосипівна Шкура, донька значкового товариша. Мали синів Омеляна (1782 – ?), доньок Ксенію (1774 – ?), Килину (1776 – ?).

Лісенецький Назар Іванович – абшитований військовий товариш (1787), мав 25 підданих в м. Синявці. Д.: Дарія NN, донька отамана сотенного.

Лісницький Григорій Дем'янович (1746 – ?) – військовий товариш Миргородського полку (? – 1782 – 1784), бунчуковий товариш (1784 – 1785.30.05.), колезький асесор. Мав 78 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782), 314 підданих у Шишаках (1786). Д.: Олена Андріївна N, донька дворянина.

Лісницький Данило Григорович (? – 1642 – ран. 1693) – син полковника миргородського, потім генерального судді. Військовий товариш (1666). Разом з братом Дмитром володів м. Кальнобродами, яке було у них відібране і надане королем ніжинському і брацлавському старості Павлу Тетері з червня 1667 р. На початку березня 1666 р. разом з брацлавським полковником Михайлом Зеленським їздив у посольстві від гетьмана Дорошенка до кримського хана. Пізніше потрапив у польський полон і у 1670 р. був випущений за проханням Петра Дорошенка. Резидент трипільський (? – 1672 – ?). У 1673 р. допомагав Куницькому у налагодженні зв'язків з Самойловичем, їздив до Батурина. Перейшов на Лівобережя. 19 серпня 1687 р., знаходячись у Ромнах, гетьман надав універсал йому як значному військовому товаришу на шишацьку греблю з млинами, села Матяшівку і Милюшки. 11 січня 1689 р. гетьман Мазепа підтвердив володіння містечком Шишаки з млинами. Супроводжував гетьмана в поїзді до Москви 1689 р. Д.: Катерина NN. 25 квітня 1693 р. гетьман Мазепа підтвердив її надачу Лубенському Мгарському монастирю половини лісу під Шишаками. 4 березня 1695 р. отримала підтвердження на містечка Шишаки з селом Матяшівкою, а с. Милюшки відійшло брату чоловіка.

Лісницький Дем'ян Данилович – зі старшинських дітей, значковий товариш Миргородського полку (1734–1752). Мав приїзжий двір у Сорочинській сотні, жилий – у Шишаках, де мав 87 дворів підданих. 1741 р. жив у Миргороді та мав 3 шинкових, 2 житлових двори у Шишацькій сотні, у 1752 р., мав посполитих в м. Шишаках, с. Матяшовці – 30 дворів, та при хуторі Маладіковщині.

Лісницький Іван Григорович – військовий товариш Миргородського полку. 11 січня 1695 р. отримав гетьманський універсал на с. Малюшки. Значний військовий товариш.

Лісницький Микола Дем'янович (1732–1795) – службу розпочав з 26 серпня 1757 р. військовим товаришем Миргородського полку, сотник шишацький (1765.23.12. – 1772), 1-й хорунжий полковий миргородський (1772 – 1774 – ?). Мав підданих у м. Ши-

- шаках – 132, с. Матяшівці – 30, хуторах Купчанському – 15, Манадиківському – 152, Кубявщині – 6 (1774). Абшитований осавул полковий. Мав 15 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: Меланія Іванівна Кириак, донька військового товариша.
- Лісницький** Павло (? – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку. Д.: Варвара NN (? – 1720 – 1741 – ?). Мала приїжджий дім у с. Уцтавиці.
- Лісницький** Роман Данилович – значковий товариш Миргородського полку, курінний значкових товаришів (1711 – 1713). Сотник шишацький (? – 1715 – 1729 – ?). Мав фільварок під Миргородом, два шинки у Шишаках, поблизу – три хутори. Д.: Ганна N Туранська.
- Лісницький** Семен – значковий товариш Миргородського полку (1741), мешканець шишацький.
- Лісовий** Василь (1747 – ?) – абшитовний військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 8 підданих в одному містечку і 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія NN, донька козака.
- Лісовський** Степан Якович (1737 – ?) – син протопопа, отаман сотенний янишпільський (1769.10.08. – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку. Мав 85 підданих у 1 селі і 1 «деревне». Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Меланія Іванівна Бурка, донька сотенного отамана глиньського.
- Лісовський** Стефан – шляхтич, товариш Стародубського полку (1688).
- Ліщинський** N – отримав універсал стародубського полковника Григорія Карповича про підтвердження права власності військовому товаришу М.Ліщинському на новозбудований млин. 8 листопада 1678 р.
- Лобас** Мина Іванович – онук наказного сотника, військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 10 підданих у Глухові. Д.: Євдокія NN, донька козака. Мали доньок Домну, Ганну, Мотрю.
- Лобина-Биковський** Григорій Лукич – син сотенного хорунжого, значковий товариш Чернігівського полку (1788).
- Лобина-Биковський** Федір – значний військовий товариш Чернігівського полку (1671).
- Лобисевич** Павло Кирилович (1723 – бл. 1779) – значковий товариш (1754–1755), управитель Почеповської волості, яка належала гетьману Розумовському (1755–1757), полковий осавул (1755–1764), абшитований бунчуковий товариш (1768.29.02.). В м. Грем'ячому і с. Валуїці мав 135 підданих, поблизу Грем'ячого плотину з млином на р. Грем'яч. Д.: 1) Марія Матвіївна Холодович (1725/1726 – ?), донька бунчукового товариша. 2) Ганна Якимівна Миткевич. Мешкала у с. Валуїці Погарської сотні.
- Лобко** N – військовий товариш (? – 1771), сотник Полтавської полкової сотні (з 1771).
- Лобко-Лобановський** Петро Якимович (? – 1710 – 1731 – ?) – з роду покозачених шляхтичів гербу «Пелікан». Значковий товариш, володів маєтностями у сс. Посудичах і Шияках.
- Лобко-Лобановський** Яків Петрович (1732 – ?) – службу розпочав з 1752 р. полковим канцелярис-
- том, значковий товариш (з 1762), військовий товариш (з 1766). Направлений у військовий похід (1769). Сотник погарський (1771 – 1781 – ?), бунчуковий товариш (30 січня 1785 – 1787 – ?). Мав 47 підданих. Проживав у с. Посудичі, де мав житло з 8 кімнат. Отримав грамоту про внесення його до Новгород-Сіверської дворянської родовідної книги (1795 р.) Д.: Ганна Іванівна Занковська, донька полкового осавула.
- Лобода** Андрій Пантелеймонович (1750 – ?) – син отамана сотенного конотопського, військовий товариш (? – 1779 – 1781 – ?), асесор комісії військових судів (1779), полковий хорунжий (1783), прем'єр-майор у відставці (1787). Мав маєтності в Конотопі, сс. Поповці і Гутах, хуторах Ступаківському, Шклярівському, Симоновському. Мав 68 підданих (1787). Д.: (бл. 1778) Євдокія Яківна Троцька, донька бунчукового товариша.
- Лобода** Іван Федорович (? – 1667) – син переяславського полковника, потім генерального судді. Козак Березанської сотні Переяславського полку (1649), значний військовий товариш.
- Лобода** Федір Пантелеймонович (1753 – ?) – син отамана сотенного конотопського, військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?), мав 7 підданих (1787). Д.: (бл. 1781) Уляна Павлівна Лисенко, донька бунчукового товариша.
- Логвиненко** Яким (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 8 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.
- Логвиновський** Пилип (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька козака.
- Логвин-Тищенко** Іван (1722 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?) Підданих не мав. Мешкав у Чернігівському повіті. Д.: Олена NN, донька козака.
- Логвин-Тищенко** Степан (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Марфа NN, донька козака.
- Лоєвський** Михайло Степанович (? – 1685 – 1738 – ?) – син козака, отаман городовий сорочинський (? – 1715 – 1725 – ?). військовий товариш (1731). Сотник яресківський (? – 1735 – 1737), У 1735 р. хворів і тому у похід не ходив. Очолював сотню у поході під Азов (1736). Значковий товариш Миргородського полку (1738), проживав у Сорочинцях.
- Лоза** Іван – значковий товариш Лубенського полку.
- Лозинський** Корній (1746 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 5 підданих. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Ганна Василівна Третяк, донька сержанта.
- Лозицький** Іван – наказний полковник полтавський (1668.07., нак.), військовий товариш (1668–1670).

- Лозовицький** Микола – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1688).
- Лойко** Іван Овсійович – значковий товариш Стародубського полку.
- Лойко** Овсій – шляхтич, значковий товариш Стародубського полку.
- Лойко** Олексій Іванович – абшитований значковий товариш (? – 1781 – 1788 – ?), житель Стародуба, мав 1 підданого. Д.: Ганна Михайлівна Стихаревич. Мали синів Івана і Ярофія.
- Локоцевський (Локацевський)** Іван – дозорця Ропської волості (? – 1728), значковий товариш (1728 – 1751 – ?).
- Локошка** Антін – значковий товариш Ніжинського полку
- Локошка** Яків Антонович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Михайло Іванович (1749 – ?) мешкав у м. Батурині.
- Локошка** Яків Антонович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Михайло Іванович (1749 – ?) мешкав у м. Батурині.
- Ломака** Архип – шляхтич, значний військовий товариш. На початку 18 ст. поселив с. Ломаківку. Купив у козака курковського Тишка Лобченка греблю на р. Гремячці і отримав від полковника Жоравки фундуш на млин і хутір. 1718 р. продав хутір Гремячку значковому товаришу Степану Косовичу за 400 золотих. Значковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, «племенник его Михайло бил в .етце сего 735 году где и умре», у 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. з братом у 1737 р. мали у сл. Ломаківці полкової сотні 11 малограунтових підсусідків, 19 бобилів в одних хатах.
- Ломака** Григорій – військовий товариш Стародубського полку (1704).
- Ломака** Іван (1700 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).
- Ломака** Мойсей – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.
- Ломака** Ничипір – значковий товариш Стародубського полку (1723).
- Ломака** Осип (1717 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).
- Ломака** Сава – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у полковій сотні.
- Ломака** Степан Архипович – родовим маєтком було с. Ломаківка 2-ї полкової сотні Стародубського полку. Значковий товариш Стародубського полку. Універсалами 1701 р. і 1709 р. йому затверджено у володіння слободку Веремієв Колодязь з грунтами і 2 млинами. Значковий товариш (1723). У 1723 р. здійснив наїзд в сл. Гремячці на маєтність полкового хорунжого Стефана Косовича. У 1723 р. в Ломаківці мав 15 ґрунтових дворів і 12 бобильських хат. Продав с. Ломаківку Рубцю. Його нащадки мешкали у с. Курковичах.
- Ломиковський** Іван Васильович (1654–1714) – його батько-шляхтич помер у Луцьку. Генеральний писар (? – 1674) у гетьмана Ханенка. Дворянин гетьмана Самойловича. Військовий товариш (? – 1680 – 1684 – ?), значний військовий товариш (? – 1687 – ?). 18 серпня 1680 р. отримав гетьманський універсал на с. Вишеньки. 10 вересня 1687 р. гетьман Мазепа надав йому універсал на с. Вербу Понорницької сотні з млином на р. Вербі на три кола (куплений раніше у Миська Харченка), другим млином в Козолупівці (куплений за 1000 золотих у дітей і спадкоємців коропського священника Дубрави), третім млином на р. Убеді Василя Кудровського. Член ГВС (1688). Генеральний хорунжий (1689–1691). Другий генеральний осавул (? – 1691.10. – 1707), генеральний обозний (1707 – 1709). Д.: (з 1679) Марія Карпівна Мокрієвич, донька генерального писаря.
- Ломиковський** Іван Іванович (бл. 1680 – 1730) – полковник стародубський Михайло Миклашевський подарував йому з братами млин в два кола на р. Смяч нище с. Мамикіно в Новгородському повіті. 1712 р. його тесть поручився перед царем, що зять не мав зносин з батьком. Військовий товариш (1714). Мав майнові суперечки з мешканцями Чернігівського полку. Значний військовий товариш. 5 років знаходився у сулацькому поході. Бунчуковий товариш (? – 1730). Господар замку Гадяцького. 6 вересня 1730 р. звільнений від консистенського податку. Гетьман Д.Апостол універсалами 1711 і 1715 р. надав йому маєтність с. Шафаростовку (60 дворів), Ярмаки (64), Малюшки (44), всього 168 дворів, які він тримав і під час Генерального слідства про маєтності. Д.: (1710) Тетяна Данилівна Апостол (? – 1698 – 1744 – ?), донька гетьмана. Мала 77 дворів і 6 кол у Миргородському полку (1744).
- Ломиковський** Петро Іванович (1706 – ?) – син генерального хорунжого, службу розпочав з 1730 р., військовий канцелярист, бунчуковий товариш Миргородського полку (1737.26.04. – 1761), абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Мав двір у Миргороді, двір у с. Милешках, підданих в сс. Шахворостівці та Малюшках.
- Ломиковський** Павло Іванович (1707 – ?) – син генерального хорунжого, служив з 1725 р., бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1738 – 1751 – ?) – патенту не пред'явив, головний економ гетьманських маєтностей (1751). У нього підсусідки в Сосниці (1738), мав у Сосниці 14 дворів посполитих (1740), мав житловий двір в Сосниці та 2 шинки, приїзджий у с. Лави (1741), у Сосницькій сотні 3 підсусідків, у с. Лави 17 посполитих, житловий двір у Сосниці та 1 шинок (1743), житловий двір і шинок у Сосниці, двір приїзджий з найманими людьми у с. Лавах, у Сосниці 4 підсусідських дворів, у с. Лави 11 дворів посполитих (1747), у с. Лавах 6 дворів посполитих та 7 дворів служителів (1750). Суддя земський Менського повіту (з 1764). Надвірний радник, мав володіння у м. Сосниця (327 підданих), с. Лавах (102 підданих), а також у с. Шахворостівці Миргородського повіту. Д.: (з 1732) Марія Павлівна Яворська (? – ран. 1783), донька протопопа ніжинського.

- Лопата** Н – військовий товариш Чернігівського полку (1743) мав житловий дім у Чернігові.
- Лопутко** Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1779). Д.: Н Ничипорівна Харченко, донька бунчукового товариша
- Лоренцов** Федір Васильович (1727 – 1790 – ?) – служив з лютого 1744 р. полковим гадяцьким канцеляристом. З 4 листопада 1748 р. військовий канцелярист по призначенню ГВК. З 11 серпня 1757 р. військовий товариш по універсалу Розумовського. У 1748 р. був у слідчій комісії, виконував письмові справи у ГВК, у слідстві проти сотника грунцового Семена Милорадовича з 1759–1760 рр., слідство у Полтавському, Ніжинському полках (магістрати по сплаті податків і веденні розходних книг і т.д.) у 1760 р. Бунчуковий товариш (1788). Мав 41 підданого у 1 місті в Галяцькому повіті. Д.: Ганна Н Ситенська, донька полкового писаря.
- Лось** Іван Андрійович – син сотника власівського, козак, значковий товариш (1723 – 1752 – ?), універсал 1746 р. на чин. Мав двір у Власівці, хутір та підсусідків у Хорольській сотні (1741).
- Лось** Федір – козак мглинський (1654), значний військовий товариш. Його син Павло Федорович – сотник мглинський (? – 1674.11. – 1676.04. – ?).
- Лохвицький** Микита – значковий товариш Полтавського полку (1735), мешкав у Китайгородській сотні.
- Лохвицький** Ничипір – значковий товариш Полтавського полку (1734).
- Лоческий** Михайло – військовий товариш Миргородського полку. У 1733 р. жив у Сорочинській сотні.
- Лубенко** Тимофій – значковий товариш Київського полку (? – 1786 – 1787 – ?).
- Луговий** Лаврін (1760 – ?) – військовий товариш Галяцького полку (1788–1790). Мешканець Зіньківського повіту, підданих не мав Д.: Ксенія NN, донька священика.
- Луговський** Н – значковий товариш Лубенського полку, батько Семена.
- Луговський** Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – ?), військовий товариш, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 15 хат підданих. Д.: Варвара Євстафіївна Дейнека, донька значкового товариша.
- Луговський** Семен – значковий товариш Лубенського полку (1750 – ?). З 1750 р. в організації збору службових грошей.
- Луговський** Семен Павлович (бл. 1750 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 26 серпня 1767 р., військовий товариш Лубенського полку в абшиті, поручик у відставці (1786.25.05), засідатель Лохвицького суду. Мав 100 спадкових душ у Лохвицького повіту (1786). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Йосипівна Борисяк, донька полкового хорунжого.
- Лузан** Григорій – шляхтич, значний військовий товариш (? – 1721 – ?).
- Лук'яненко-Огнянка** Павло Лукич – військовий товариш Стародубського полку.
- Лук'яненко-Огнянка** Семен Павлович – значковий товариш Стародубського полку. Його син сотенний хорунжий Дем'ян Семенович (1747 – ?) мешкав у с. Новоселках 2-ї полкової сотні, де мав 7 підданих (1787).
- Лук'янов** Олексій – військовий товариш Стародубського полку (1783), мешканець Погарського повіту. Д.: (1773) Мотря NN, донька міщанина. Мали сина Володимира, Георгія, Олександр, доньок Варвара, Ольга, Лизавета.
- Лук'янович** Григорій Федорович (? – ран. 1828) – службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Галяцького полку (1781.16.12.), корнет при відставці (1787.27.11.). Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Лук'янович** Лев Степанович (бл. 1751 – 1809) – син колезького асесора, військовий товариш (з 1778), бунчуковий товариш (1782 – 1787 – ?). Мав маєтність в с. Працовці Роменського повіту. Д.: Марія Федорівна Левенець (бл. 1756 – 1816 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Андрія і Олександра (1787).
- Лук'янович** Максим Лукич – «знатний полку Лубенського товарищ», жив у Ромнах (родоначальник Максимовичів).
- Лук'янович** Олексій Якович – бурмістр полтавський (1772), бунчуковий товариш (1782).
- Лук'янович** Петро Федорович (1738 – 1811 – ран. 1816) – службу розпочав 23 січня 1758 р. у ГВК, а 18 травня став військовим канцеляристом ГВК, хорунжий полковий лубенський (1764.20.06. – 1772.14.08.), осавул полковий лубенський (1772.14.08. – 1773.7.05.), писар полковий лубенський (1773.7.05. – 1784). Бунчуковий товариш (з 1782.11.05.), колезький асесор (з 1784.14.02.), предводитель дворянства Роменського повіту. Мав 518 підданих у 1 місті, 4 селах і 1 хуторі. Д.: 1) (1780) Н Григорівна Долинська, донька підкоморія Батуринського повіту. 2) (1787) Олена Іванівна Полетика (бл.1764 – ?), донька надвірного радника.
- Лук'янович** Федір Якович (? – 1717 – 1757.12.05.) – за служби батька колишнього сотника роменського значковий товариш Лубенського полку (1727–1751). У 1735 р. був у кримському поході, у 1737 р. при слідстві за комісарство, у 1738 р. – у кримському поході, призначений допомагати виконуючому обов'язки генерального осавула полковому хорунжому лубенському Семену Слюзу. Присягнув у 1741 р. Мав у с. Процювці Роменської сотні підданих посполитих дворів 5 малогрунтових не могучих, 12 тяглих та 7 піших убогих, у 1745 р. у с. Плавинищі посполитих дворів 2 малогрунтових, 1 тяглий та 4 піших убогих, отаман городовий роменський (обраний) (1751.22.08. – 1757.12.05.). У 1751 р. «в смотрени» вагового збору до соборної Роменської церкви. Д.: NNN (? – 1760 – ?), у 1760 р. з нею вів тяжби за порубку лісу козак Хмельівської сотні Мойсей Яненко.
- Лук'янович** Федір Якович (бл. 1740 – 1792 – ?) – бурмістр полтавський (1780), бунчуковий товариш (1780 – 1787.19.03.). Дійсний статський радник (з 1787). Д.: NNN (? – ран. 1794).
- Лук'янович** Яків – син абшитованного значкового товариша. Службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (з 1772). Мав 4 підсусідків (1779) у д. Сираях Остерської сотні. Д.: (1776) Н Гри-

горівна Данилова, донька бурмістра козелецького, мали сина Павла.

Лук'янович Яків Лукич 1-й (? – 1725.9.02.) – товариш Роменської сотні (1706), значний товариш Лубенського полку (1707), отаман городовий роменський, сотник роменський (1709.12.01.–1725.9.02.). 2 червня 1706 р. отримав гетьманський універсал на військову частину з млина на р. Сулі у с. Сурмачівці у Глинській сотні, 30 червня 1707 р. – за заслуги тестя на ґрунти. За Мазепи володів сс. Процовкою і Плавинищами, на які отримав підтвердження від гетьмана Скоропадського (універсал 31 серпня 1709 р.). У 1722 р. суплікував на жителя кобеляцького Полтавського полку Василя Рубана про неповернення боргу ще з каналного походу. Д.: Євфимія Михайлівна Губарь, донька отамана городового роменського.

Лукашевич N – осавул полкової артилерії (? – 1776), абшитований значковий товариш Київського полку (1776.08. – ?).

Лукашевич Василь – значковий товариш Лубенського полку (? – 1760 – ?), сотник 2-ї Лохвицької сотні (1760.12.09. – 1771), 8 квітня 1772 р. абшитований полковим суддею. Мав 237 підданих у 1 селі і 1 хуторі.

Лукашевич Іван (1713 – 1788 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1787), мав 17 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Лукашевич Іван Васильович (1756 – ?) – службу розпочав з 9 травня 1771 р. значковим товаришем Лубенського полку, сотник 2-ї Лохвицької сотні (1771.5.11. – 1783), титулярний радник (1788). Д.: (1780) Ганна Адамівна (?) Корсун, донька бунчукового товариша.

Лукашевич Іван Михайлович – син значкового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1746 – 1751 – ?), полковий комісар гадяцький (1746). Мав двір і 8 підусідів у 1-й полковій сотні, двір у Гадячі (1747).

Лукашевич Кирило (? – 1706 – 1748 – ?) – військовий канцелярист ГВК (? – 1740), військовий товариш Стародубського полку «за отправление при Генеральной войсковой канцелярии службы» (1740 – 1748 – ?), мешканець с. Шатрище. Як зятеві, Василь Васильович Дорошенко продав родові с. Верхолісся за 1200 карбованців у 1741 р. (зі згоди матері Марії Іванівни Лисичівни, дружини Марфи Іванівни Ломиковської, старшого сина Івана та інших дітей). У 1745 р. уступив село за 2000 карбованців абшитованому сотнику киселівському Івану Лисенку. 10 червня 1741 р. купив у свого тестя млин на р. Мені в два кола в Киселівській сотні, мав у с. Киселівці 13 посполитих і 2 дворів підусідків (1742). Д.: Олена Василівна Дорошенко, донька сотника і Марії Іванівни Ломиковської. Їх син Кирило (1737 – ?) – капітан (1787).

Лукашевич Леон – значковий товариш Гадяцького полку (1756).

Лукашевич Лука Михайлович (1749/1750 – 1797) – син осавула полкового переяславського, службу розпочав у серпні 1760 р., 1 серпня 1762 р. став полковим канцеляристом, з 10 січня 1763 р. – значковий, з 1 серпня 1764 р. – військовий товариш. В серпні 1767 р.

став сотником, потім полковим осавулом (з листопада 1769). 29 вересня 1773 став полковим обозним переяславським. За розділом 1773 р. отримав хутір Чумгацький і млин у с. Дем'янцях. У 1774 р. за ним було в м. Переяславі 20 підданих, в 1-й полковій сотні у с. Дем'янцях 70, у с. Войтовцях 10, в Скобцях 7, в Гайшині 3, в 3-й полковій сотні в Гладишіві 7, в Волчках 7, в Яготинській сотні поблизу Яготина 10 і в хуторі Чумгацькому 60, в містечку Липляві 10, в Келеберді 8, в Решотках 30. Всього 239 підданих. Брав участь в турецькому поході. Полковник київський (з 5 травня 1779 р.). Полковник Тверського карабінерного полку (з 1783.28.06.). Д.: 1) (з 1772) Горпина Євстафіївна Могилянська. Через 14 років шлюб чернігівський єпископ Феоділ за спробу отруїти чоловіка миш'яком скасував шлюб і заточив її в монастир. 2) (з 1785) Ольга Яківна Лабат-Девівакс, донька майора.

Лукашевич Микола – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Лукашевич Михайло – значковий товариш Гадяцького полку у 1-й полковій сотні (1730–1739), мешканець гадяцький. У 1739 р. у похід не пішов, призначений утримувати дім покійного полковника Грабянки.

Лукашевич Степан Васильович – військовий товариш Чернігівського полку. Д.: (з 1783.12.02. у с. Красковських Хуторах) Ганна Іванівна Рашевська.

Лукашевич Степан Васильович – службу розпочав з 1771 р., колезький канцелярист (? – 1782), військовий товариш Лубенського полку (1782 – ?).

Лукашевич Яків Михайлович (1751–1815) – син полкового хорунжого переяславського. Полковий канцелярист переяславський (1764–1766), значковий товариш (1766–1767), військовий товариш (1767–1772), сотник золотоніський (1772–1781), бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781). За розділом 1773 р. отримав с. Попівку в Кропивнянській сотні, хут. Морозівщину з млином на р. Згар, а також двори в Переяславі і Золотоноші. Д.: Тетяна Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша. Мали синів Олександра, Федора, Івана.

Лукомський Іван Степанович (1748 – ?) – службу розпочав з 1766 р. в Прилуцькому полку значковим товаришем, з 23 серпня 1767 р. військовий товариш. Сотник журавський (1771 – 1781 – ?), одночасно бунчуковий товариш (з 1781), колезький асесор (1788), мав у Прилуцькому повіті 366 підданих (1788). Мав підданих: у Прилуках – 25, Журавці – 50, Сорочинцях – 3, Пирятинського повіту: с. Дубовий Гай – 5, с. Сергійовичі – 7, с. Полонки – 2, хут. Заперегонський – 20, сл. Лукомська – 33. Д.: Віра Йосипівна Прушинська, донька польського стародубського стольника.

Лукомський Степан Степанович (1743 – 1795 – ран. 1798) – військовий канцелярист (з 9 травня 1763), переволочанський сотник (1763.9.10. – бунчуковий товариш на місці сотника, 1781.4.05. – 1782). Мав 381 підданого у Прилуцькому повіті. Д.: (1770) Марфа Михайлівна Огронович, донька полкового осавула.

- Луп'янський** Григорій (1753 – ?) – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.7.11.).
- Луста** Кузьма Тимофійович – козак (1780), отаман сотенний (? – 1781), абшитований значковий товариш Київського полку (з 31.05.1781).
- Луста** Микола (? – 1714 – 1779 – ?) – син отамана сотенного гоголівського, службу розпочав з 1724 р. писарем сотенним гоголівським, отаман городовий гоголівський (1741 – 1763). У 1749 р. відмовився визнати владу сотника Шафонського. Абшитований військовий товариш Київського полку (з 1763). У 1757 р. бунчуковий товариш Іван Ханенко звинуватив його у викраденні у дружини коня. Мав 1 двір підданих в м. Гоголеві. Д.: (1772) 1) N Степанівна Барановська, донька бунчукового товариша. Мали синів Михайла, Миколу. 2) (1776) N Мойсеївна Логвинович, донька військового товариша.
- Луста** Михайло Миколайович – бунчуковий товариш у Київському полку (1776).
- Луста** Юхим – отаман сотенний (? – 1781), абшитований значковий товариш Київського полку (з 31.05.1781).
- Луцай** Степан Савич – військовий товариш Київського полку (1752), суддя земський остерський (1765).
- Луценко (Лук'янович)** Максим – разом з Яковом Васильківським, Федором Даниленком У 1735 р. продав млина Йосипу Левенцю, підвідомчий полковій канцелярії у 1755 р. Значковий товариш Полтавського полку (1755).
- Луценко (Лук'янович)** Семен – службу розпочав значковим товаришем (1764 – 1779 – ?).
- Луценко** Андрій Дем'янович – військовий товариш (1783).
- Луценко** Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1751 – ?), жив у м. Комишна, 2 підсудка (з них 1 при хуторі).
- Луценко** Дем'ян Артемович – син сотенного старшини, абшитований значковий товариш (1783), мешканець новомлинський. Мав 23 підданих. Д.: Ірина N Руданська, донька значкового товариша.
- Луценко** Карпо – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1772 – ?), жив у м. Комишна, мав двір в Комишній, 1 підсудок при хуторі, відправлений у похід 2.04.1738 р., у 1739 р. у похід не пішов, відбув для розрахунку з Рязанським полком у похід.
- Лучницький** Іван Данилович (1716 – ?) – син священника миколаївського глухівського, студент КМА (1738 – 1742 – ?), значковий товариш Ніженського полку (з 1754), військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 52 підданих у с. Спаському, Божку, д. Заболотті (1783), 81 підданого у с. Спаському, хутір поблизу с. Божка Глухівської сотні з млином на р. Лапшині (1787). Д.: N Павлівна Яковлева (? – ран. 1783), донька значкового товариша. Мали синів Івана, Стефана, Уляну, Євдокію, Єфросинію, Мотрю.
- Лучницький** Іван Данилович (1716-?) – чин священника глухівського миколаївського, студент КМА (1738 – 1742 – ?), військовий товариш у Ніжинському полку (? – 1781 – 1787 – ?), мав 81 підданого у с. Спаському, хутір поблизу с. Божка Глухівської сотні з млином на р. Лапшині, мав 1 хату під помічників у с. Заболоті, 4 хати підсудків в с. Божок Глухівської сотні. Д.: Єфросинія Григорівна Троїцька (? – ран. 1783), донька бунчукового товариша. За нею у сс. Спаському і Заболоті 80 підданих.
- Лучченко** Василь Дмитрович – син сотника івангородського, сотник івангородський (ран. 1728). Мав 2 підсусідків в Івангороді. Значковий товариш Ніжинського полку (1736).
- Лушницький** N – військовий товариш в Ніжинському полку (1781), мав 13 хат підсусідків в с. Спаському Глухівської сотні.
- Любомирський** Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?).
- Людюк** Василь (1723 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 25 вересня 1761 р. сотенним хорунжим, значковий товариш (з 12 березня 1762), возний Лохвицької сотні (з 7 липня 1764). У 1768 р. листувався з кошовим отаманом Петром Кальнишевським про пересилку подарунків своєму племіннику Данилі Рожку. Мали 39 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Військовий товариш Лубенського полку (з 26 червня 1779), абшитований полковий осавул (1788). Д.: Уляна NN, донька козака.
- Лютенський** Данило Семенович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1747 – ?), був на українській лінії під Царичанкою (1736), в поході 1739 р. Мав двір у м. Чорнухах.
- Лютий** Іван (? – 1700 – 1736 – ?) – шляхтич, значковий товариш (? – 1726 – 1736 – ?), житель с. Скопців. У 1736 р. батьківщину і дідищу в Скопцях (грунт, хутір з садом, городом і 2 хатами мазанками, землі пахотні) продав поручику Полтавського полку київського гарнізону Спиридону Софоновичу Сотникову за 120 рублів. По смерті майора Сотникова землями опікалась його вдова Катерина (до неї близьким був козак Яготинської сотні Климович).
- Лютий** Мирон (? – 1700 – 1728 – ран. 1732) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – ?), у 1726 р. був у гілянському поході.
- Лягул** Іван – «з волох». Службу розпочав у волоському корпусі (1706) у Польщі у м. Тарнові. Там під час бойових дій проти шведів поранений у ногу. Під Полтавою у складі волоського корпусу прапорщиком. Значковий товариш Київського полку. У 1729 р. захопив спадкові землі Зіновія і Марії Биховців у с. Чемер Козелецької сотні. Перший полковий хорунжий київський (1737–1748). Д.: (1747) Єфросинія Олександрівна Солонина, донька полкового судді.
- Лямницький** Микола Степанович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський. Д.: Марія NN, донька сотника.
- Лямницький** Степан – значковий товариш Ніжинського полку.
- Лясковський** Данило Павлович (? – 1690 – ?) – військовий товариш Київського полку.
- Лясковський** Карпо Павлович – шляхтич гербу «Домброва», отаман городовий козелецький Київського полку, значний військовий товариш.

Лях Василь – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець семенівський. Його онуки Петро (1753 – ?), Іван (1757 – ?) та Іван 2-й (1762 – ?) Антоновичі мешкали в Стародубі.

Лях Войтех – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Ляховицький Микола – шляхтич, військовий товариш (1687), мав два млини – перший у с. Галенську на р. Бучках, другий під с. Артюшівкою. Д.: Настасія Федорівна Честникова.

Ляхович Андрій (1760 – ?) – син отамана сотенного. Службу розпочав 5 січня 1773 р. Полковий підканцелярист (з 10 лютого 1774), полковий канцелярист (з 20 березня 1775), отаман сотенний сорочинський (з 15 квітня 1777), залишаючись отаманом, отримав чин значкового товариша.

Ляхович Володимир Матвійович – син полкового судді миргородського, значковий товариш Миргородського полку (1782), мав 10 хат підданих. Військовий товариш (1801).

Ляхович Григорій (1742 – ?) – службу розпочав з 2 січня 1758 р. на Запорізькій Січі, військовий канцелярист, писар полковий (з 24 червня 1760 р.), військовий писар (з 1 липня 1768 р.). Вийшов в Гетьманщину. Сотник городиський (1768.20.10. – 1783). Брав участь в боях під Дубасарами і Бендерами, у 1769 р. – на Перекопі, у 1771 р. – під Кінбургом. 1774 і 1775 рр. «по содержанию учрежденных по Крымскому тракте почт и постов». Бунчуковий

товариш Миргородського полку (з 1782). Д.: Ганна Кирилівна Каракаш, донька сотника уцтавицького.

Ляшевський Павло Григорович (1747/1752 – ?) – службу розпочав з 1767 р., полковий канцелярист (з 1768), значковий товариш Лубенського полку (1777 – 1790 – ?). (Приход лохвицької Благовіщенської церкви). Абшитований значковий товариш (1788). Мав 12 підданих в Лохвиці. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Устина Данилівна Белга (1754 – ?), донька козака Лохвицької сотні. Мали сина Івана і доньку Мотрю.

Ляшенко Іван – військовий товариш Ніжинського полку. 1751 р. купив у бунчукового товариша Степана Карпеки хут. Журавський з млином та іншими угіддями.

Ляшков Григорій (1720 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1790 – ?), мав 66 підданих у Роменському повіті. Д.: Гафія Федорівна Лук'янович.

Ляшок Петро – значковий товариш (1723).

Ляцевський Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1739–1747), мав двір і шинок у с. Липова Долина.

Ляцевський Пилип – значковий товариш Гадяцького полку (1738), відправлений у похід 2 квітня 1738 р.

Львов Петро – козак, значковий товариш Лубенського полку (1749 – 1775 – ?). Д.: Пелагея NN. 1775 р. захопила ґрунти Чорнуського Красногорського монастиря.

Львович Андрій – асигнований значковий товариш Миргородського полку, у 1752 р. мав двір у Богацькій сотні.

М

М'якотін Андрій Тимофійович (? – 1750 – 1792 – ?) – службу розпочав сотенним канцеляристом у Білоусівській сотні (1765–1777), канцелярист Чернігівського гродського суду (1777–1778), писар сотенний білоусівський (1778 – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1791 – 1792 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ірина Ничипірівна Охріменко, донька військового товариша.

Мавольський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Мавольський Кирило – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – 1790 – ?), мешкав у с. Чемері. Д.: Тетяна Осипівна Солонина, донька бунчукового товариша.

Мавольський Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Мавольський Федір Кирилович (1752 – ?) – шляхтич гербу «Пулкозиц», військовий товариш Київського полку (? – 1782 – 1790 – ?).

Магденко Василь Григорович (1707–1772) – міщанин полтавський. Службу розпочав з 1730 р. і рік знаходився своїм коштом в Глухові в канцелярії малоросійських зборів. 1737 р. отримав іменний імператорський указ на покупку волів для армії. З 20 березня 1740 р. значковий товариш Полтавського полку. Хорунжий полковий полтавський (1745.11.12. – 1758), осавул

полковий полтавський (1758.5.03. – 1766). 12 січня 1766 р. абшитований за старістю з чином полкового обозного. Мав двір у Полтаві та хутір.

Магденко Григорій Васильович (1729 – ?) – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш (з 13 жовтня 1761 р.), військовий товариш Полтавського полку (з 1767). В с. Магдівці мав разом з братами і бунчуковим товаришем Паскевичем мав 88 підданих, маєність при р. Коломак (56 підданих) (1787).

Магденко Михайло (1732 – ?) – службу розпочав з 8 лютого 1747 р., полковий канцелярист (з 14 лютого 1747), писар суду полкового (1756.13.02. – 1767 – ?). 2 жовтня 1762 р. купив дім в Полтаві за 320 карбованців від Луки Мартоса. Старший полковий канцелярист (? – 1767), військовий товариш (1767 – ?).

Магденко Семен Васильович (бл. 1740 – 1793 – ?) – службу розпочав з 1753 р. полковим канцеляристом в Полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист ГВК (з 1759), секретар МК. Осавул полковий полтавський (1766.18.01. – 1772.9.04.), бунчуковий товариш (з 1772), колезький асесор (з 1772), надвірний радник (з 1784). Мав 414 підданих (1788). Д.: Єфросинія Олександрівна Лисенко, донька бунчукового товариша. Мали 6 синів і 2 доньок: Іван, Василь, Михайло (перші троє навчалися в шляхетському кадетському корпусі), Олександр, Семен, Володимир, Параска, Катерина.

- Магеровський** Василь Іванович (? – ран. 1790) – значковий товариш (1764). Військовий товариш. Д.: Євдокія NN. За нею в Роменському повіті 9 підданих.
- Магеровський** Василь Леонтійович – син значкового товариша, бунчуковий товариш і комісар глухівський (1781). Володів пасікою. Разом з бунчуковим товаришем Андрієм Борзаківським тримали плотину і 2 млини у с. Некрасов Глухівської сотні, де і проживали. Там же мав 44 двори підданих.
- Магеровський** Василь Федорович – військовий канцелярист (1759). Здійснив спробу відновити роботу винокурні. Військовий товариш (? – 1767 – ?). У травні 1762 р. його дім у Ромнах було звільнено від постойв. Колезький асесор (з 16.07.1780). Д.: Гафія Іванівна Борзаківська, донька військового товариша.
- Магеровський** Іван Іванович – значковий товариш Київського полку (1764).
- Магеровський** Іван Перехрест – сотник (1696–1698). У 1716 р. товариш Переяславського полку, житель бориспільський продав греблю і березняк під с. Кучаків. Його онук Григорій Магіровський 1791 р. змушений доводити своє право на винокуріння і своє дворянське походження взагалі. Григорія спіткала доля старшинських родин, помилково записаних у 1782 р. в «подушний оклад».
- Магеровський** Леонтій Іванович – значковий товариш (? – 1727 – ?). Проживав у с. Вешняківці 2-ї полкової сотні. Сотник 2-ї полкової Ніжинської сотні (1732 – 1741). У 1736 р. знаходився під караулом у Глухові. У 1737 р. брав участь в очаківському поході. Мав суперечку з комендантом Пушціним за ліс Бобрик в січні 1741 р.
- Магеровський** Петро – військовий товариш (1790). 50 підданих в Глинському повіті. Д.: Ганна Василівна Кадян, донька військового товариша.
- Магро** Василь – служив з 1739 р. козаком на Запорізькій Січі, військовий товариш у Лубенському полку (1761–1763).
- Маджара** Самійло – козак новосанжарський, у 1669 р. Іван Піпа продав йому «січку» (вирубку) з 10 бджолами на Орелі нище Перещепино. Товариш полку Полтавського (? – 1673.03. – ?). Сотник старосанжарський (? – 1692 – ?).
- Маєвський** Семен (1746 – ?) – службу розпочав 28 березня 1759 р., військовий канцелярист (з 29 червня 1760 р.), полковий писар (з 1 січня 1762 р.), сотник сорочинський Миргородського полку (1773.10. – 1782). Брав участь у відсічі вилазки татар з Перекопу, в переході через Сиваш, взятті Кафи, в прикритті Шингірейського «ретраншементу» з боку Кінбурга. Бунчуковий товариш (з 1778).
- Мазапета** Йосип Костянтинович – син капітана Чернігівського гарнізону, онук Бориса Грязного. Значковий товариш Чернігівського полку і проживав у с. Янівці. Його рідна сестра Ганна Костянтинівна Мазапета (? – 1659 – 1721 – ?). У 1-му шлюбі за Михайлом Івановичем Яциничем (? – 1657 – 1687 – ран. 1691), значковим товаришем. В другому за Іваном Дмитровичем Берло (? – 1646 – 1711 – ран. 1721), полковим суддею переяславським (1706–1711). За нею двір в Переяславі, хутори поблизу сс. Панфіл, Рогозова.
- Мазаракій** Андрій Дем'янович (1717 – 1790 – ?) – навчався в КМА, службу розпочав з 1736 р. канцеляристом полкової канцелярії. Значковий товариш (з 1737), як онук полкового хорунжого Мовчана отримав чин військового товариша (з 1746.6.02.). У 1748 р. разом з братом Іваном здійснили наїзд на дім козаків с. Талалаївки Якова та Андрія Острроверхих, побили їх, їх матір, захопили 7 карбованців, худобу, бджіл, мед та вирубали і спустошили їх ліс. У 1756 р. захопив хліб козака Красноколядинської сотні Іллі Ступака. Абшитований бунчуковим товаришем (з 1765). Мав 70 підданих у с. Талалаївці, всього – 215 підданих в 2 селах і 2 хуторах (1788). Д.: (? – 1750 – 1790 – ?) Ганна Федорівна Кандиба, донька бунчукового товариша.
- Мазаракій** Григорій Іванович (бл. 1746 – 1771) – службу розпочав з 1762 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1767), осавул полковий прилуцький (1770–1771). Д.: Софія Федорівна Богаєвська
- Мазаракій** Дем'ян Іванович – шляхтич. Навчався в КМА (? – 1715 – 1717 – ?). Товариш полку Прилуцького (1719). Купив землі в с. Талалаївці, на які отримав гетьманський універсал (1719.21.01.). Значний військовий товариш. Загинув в дербентському поході. Д.: (1717) Катерина Михайлівна Мовчан (? – 1734.5.09.), донька полкового осавула прилуцького.
- Мазаракій** Іван Дем'янович (1723 – 1784.24.02.) – навчався в КМА, службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист (з 1740), значковий товариш, полковий комісар, військовий товариш (з 1746.6.02.), абшитований бунчуковим товаришем (з 15 червня 1767 р.). Є згадка про його рідну тітку Марію Яременкову, яка 1750 р. продала спадкове с. Талалаївку бунчуковому товаришу Йосипу Закревському. Проживав у с. Талалаївці, мав 1 посполитого у м. Срібному. Д.: Марія Василівна Казанович (1732 – 1795 – ?), донька бунчукового товариша. Дітей не було (1772, 1790). За нею з онуками (дітьми Григорія) 485 підданих.
- Мазаракій** Семен Андрійович (1750 – 1838 – ?) – навчався в КМА, службу розпочав з 1769 р. при МК, військовий товариш (з 1774), полковий хорунжий прилуцький (з 1781), абшитований бунчуковий товариш (з 1784), мав 210 підданих в 2 селах і 1 хуторі (1787). Його третій син генерал-лейтенант Семен Семенович (1787 – 1854), «с отличием служивший в войну 1812 г. Старший в роде из его потомков именуется Мазараки-Дебольцевым». Д.: (1782) Настасія Іванівна Миницька, донька бунчукового товариша.
- Мазепа** Іван Степанович – шляхтич гербу «Курч», значний військовий товариш (1679–1682). Гетьман.
- Мазур** Федір (1760 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788), мав 8 підданих у 1 селі. Д.: Катерина NN, донька козака.
- Мазуревський** Іван (? – ран. 1762) – міщанин роменський. Значковий товариш Лубенського полку (1743 – 1754 – ?). Мав у Ромнах житловий двір, збирач доімок у військовий скарб 1751 р.
- Мазуревський** Йосип (1730 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 4 підда-

них у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Миколаївна Малиновська, донька протопопа.

Мазуренко Микола – значковий товариш Полтавського полку (? – 1768 – 1779 – ?). Користувався родовим гербом (1768).

Мазуренко Петро – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – ?), мав двір у Решетилівці.

Мазуренко Тиміш (1721 – ?) – служить з 1747 р. значковим товаришем Полтавського полку (1757, універсал гетьмана – 1768 – ?). Мав двір у Решетилівці. Користувався родовим гербом (1768).

Мазуренко Федір (? – ран. 1747.04.) – козак городової Полтавської сотні (1718). Значковий товариш. Колишній значковий товариш, з якого знято чин по «причині смертного убийства», мав двір у с. Мачухах. Д.: Марія NN, у 1752 р. за чоловіком мала з сім'ї підданих у 2-ї полковій Полтавській сотні.

Майборода Іван – бунчуковий товариш (1787). Мав 137 підданих на хут. Стукалівський Золотоніського повіту.

Майборода Михайло Прокопович – полковий канцелярист (1747), значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?). У 1762 р. продав батьківський дім лубенському козаку Стефану Сопелу. 1769 р. через слабе здоров'я і по бідності в похід не пішов і залишився вдома. Д.: Марія Федорівна Алфьорова, донька підпрапорного Сумського полку. «Бадається промыслом крамарским».

Макаренко Григорій Григорович – син сотенного хорунжого волинського, правнук зачного військового товариша Івана Макаренка. Військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Мотря NN, донька шляхтича.

Макаренко Іван – значний військовий товариш Чернігівського полку (1691). Два його сини Петро і Данило були сотенними хорунжими у Волинці.

Макаренко Матвій (Макар) – знатний полку Чернігівського товариш. З березня 1685 р. в Киселеві продав сіножать бунчуковому товаришу Данилу Кошару.

Макаренко Павло Григорович – син сотенного хорунжого волинського, правнук зачного військового товариша Івана Макаренка. Військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Тетяна NN, донька шляхтича.

Макаренко Федір Іванович – 13 липня 1715 р., будучи колишнім отаманом, побив наказного сотника. Значний військовий товариш (1715).

Макаровський Іван (? – ран. 1750) – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір приїжджий у Золотоноші, 1 підсусідка і двір житловий в якому жила його вдова Наталія у с. Драбовці, її хутір на р. Золотоноші Золотоніської сотні у 1750 р.

Македонський Федір (? – ран. 1759) – значковий товариш Прилуцького полку (1734–1742), військовий товариш (1742.31.01. – 1756 – ?), житель с. Антінівки. У 1749 р. здійснив позику і не повернув гроші священику с. Мамаївки Василю Івановичу. Полковий комісар. Мав 33 посполитих у с. Антінівка Журавської, 22 – с. Остапівці Варвинської, 5 – с. Мокіївці Журавської сотень. У 1759 р. ГВК зобов'язав Прилуцьку полкову канцелярію прийняти

від писаря ГВС Василя Висоцького гроші, розтрачені Македонським як полковим комісаром і заброронила конфісковувати на покриття боргу маєтність, так як вона вже була продана Висоцькому вдовою і сином Македонського.

Маковський Дементій Іванович (? – 1688 – 1715 – ран. 1717) – значний військовий товариш (1708). 10 грудня 1708 р. отримав гетьманський універсал на слобідку Грузьку і с. Подолів, млин на р. Реті в с. Бистрику в три кола, другий млин на р. Свидні в два кола. Священик микольський крелевецький (? – 1711 – ?), протопоп крелевецький і вороніжський (? – 1715 – ?) Д.: Настасія Романівна Лазаревич, донька ніжинського полкового судді, отримала в придане млин Бражинський на р. Осоті в два кола.

Маковський Дмитро Якович – шляхтич гербу «Еліта», військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – ?). Д.: Тетяна Захарівна Мажуга-Биковська, донька сотенного осавула, проживала у с. Андріївці (1783).

Маковський Іван Якович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – ?). Мешкав у м. Кролевці. Д.: Ганна Михайлівна Галабудська, донька священика.

Маковський Яків Іванович (? – 1713) – значний військовий товариш (1709), сотник крелевецький (1712.11. – 1713). Д.: Євдокія NN (? – 1727), в чернецтві Єфросинія (1722–1727).

Макогон Андрій – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до курія Лісницького.

Макогон Іван – значний «зауниверсальный запорожский козак» (1743). Військовий товариш (? – 1750 – 1767 – ?), у 1750 р. «обретающийся под ведомом ГВК». Мав двір у Переволочній Полтавського полку, мешкав на хуторі Лозоватому.

Максенко Яків Тимофійович – значний військовий товариш (1687).

Максименко Іван – з шляхетства. Службу розпочав з квітня 1753 р., значковий товариш (1760 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька козака. У 1774 р. дітей не мали.

Максименко Іван – син великобудиського сотника Максима Левченка. Значковий товариш Полтавського полку (1714 – 1742 – ?).

Максименко Кіндрат – в полковому товаристві переяславському (1649)

Максименко Максим (? – ран. 1790) – військовий товариш. Мав 46 підданих в Прилуцькому повіті. Д.: Гафія NN.

Максименко Семен (1703 – ?) – міщанин, зборщик (1730), значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – ?).

Максименко Федір – син великобудиського сотника Максима Левченка. Значковий товариш Полтавського полку (1714 – 1742 – ?).

Максимов Микита – значковий товариш. 1731 р. його спадковий млин захопила Чернігівська єпископська кафедра.

Максимович Андрій Якович (бл. 1726 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1745 р. в Лубенському полку, полковий канцелярист лубенський (1747), отаман сотенний (1783), військовий товариш в абшит (1784.1.01.

– 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.. Д.: Марія Устимівна Салогуб, донька значкового товариша. Мали синів Андрія, Павла, Корнила, доньк Марію, Кснія, Гафію, Марію.

Максимович N – значковий товариш Чернігівського полку, мав підданих у с. Голубич Роїської сотні (1753).

Максимович Василь – шляхтич, військовий товариш (? – 1737.19.06. – 1738 – ?), мав у с. Хотлинівка (?) Волинської сотні 11 дворів посполитих.

Максимович Володимир Григорович – військовий товариш. Д.: Марія Павлівна Герцик, донька полковника полтавського.

Максимович Григорій – військовий товариш, бунчуковий товариш (1735.4.11. – 1751 – ?) у Переяславському полку. Мав у с. Малій Стариці Баришівської сотні житловий двір, посполитих 7 дворів убогих, всього 7 дворів на 8 хат.

Максимович Іван Ілліч (1733 – 1782 – ?) – син протопопа пирятинського. Службу розпочав з 23 червня 1762 р., значковий товариш Лубенського полку (з 22 липня 1762 р.), у лагодженні мостів і гребель у Яблунівській сотні (1769), військовий товариш (з 23 квітня 1779 р.), абшитований полковий осавул (1788). Проживав в Пирятині. Д.: Настасія Якимівна Огронович (1742 – 1778 – ?), донька значкового товариша. За нею 40 підданих у с. Лесяках і 69 у хут. Сирооржицькому.

Максимович Йосип – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Максимович Леонтій Васильович (? – 1699 – 1745.25.02) – син полковника компанійського, військовий товариш (1734 – 1745), через каліцтво не служив. Д.: Євдокія Василівна N, в другому шлюбі за Григорієм Лукашевичем.

Максимович Петро Максимович (? – 1631 – 1708) – покозачений шляхтич. Полковник овруцький ЙКМ, полковник київський ЙКМ. 5 серпня 1661 р. теща шляхтянка Настасія Ставецька уступила с. Камінь йому і доньці. 5 квітня 1682 р. купив город у Переяславі у козака Івана Пилипенка. Писар полковий переяславський (1683), Самойлович надав йому в оренду Бориспіль. Сотник наказний остерський (1687) на Коломаку. У 1690 р. прийнятий під гетьманську оборону. Значним військовим товаришем (? – 1704 – ?). В цей час мешкав у Переяславі і в своїй маєтності с. Козинцях побудував церкву. У 1711 році І.Скоропадський закріпив за Стефаном Максимовичем ґрунти і млини спадаючі на нього за небіжчиком батьком, Петром, серед них і село Козинець. У 1729 ці та інші володіння йому ж ствердив гетьман Д.Апостол. Д.: Софія N Ставецька. Не виключено, що була родичкою матері Богдана Хмельницького, яка в другому шлюбі була за Ставецьким.

Максимович Прокіп – військовий товариш Полтавського полку 1750–1755 р., мав двір у с. Старі Млини. Разом з братом мав 23 сім'ї підданих у с. Комарівці. Мав підсусідків і хутір у Великобудиській сотні (1750).

Максимович Самійло – товариш полку Ніжинського, 7 квітня 1696 р. продав плец сотнику олишівському Леонтію Іовичу Шрамченку.

Максимович Степан – мав маєтність в с. Тютюра полкової сотні, на яке у жовтні 1732 р. отримав підтвердження. Канцелярист ГВК (1719–1722), значний військовий канцелярист (1723), військовий товариш (1723). 29 квітня 1723 р. купив у Василя Ракушка-Романовського двір з городом в Стародубі і хутір в с. Басихині. Полковий писар стародубський (1724–1725, 1727–1730). Правлячий полкової справи (1724–1725). В січні 1728 р. отримав універсал гетьмана разом з Опанасом Єсимонтовським і Семеном Галецьким на управління Стародубським полком. Військовий товариш (1732–1736). Вів тяжби за маєтності протягом 1722–1733 рр. Д.: Євпраксія Опанасівна Єсимонтовська (? – 1761 – ?), донька полкового обозного стародубського, онука Федора Мовчана. За нею спало с. Тютюри.

Максимович Федір Семенович (1718 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1735 р. значковим товаришем Лубенського полку (1735–1738), у 1736 р. перевозив провіант у Воронежській губернії, у 1737 р. був на лінії. Учасник походів 1737–1739 рр. 13 років до 1751 р. служив військовим канцеляристом ГВК. У 1751 р. призначений хорунжим полковим лубенським і в тому чині перебував до 1763 р. Був на українській лінії, потім присутній в полковій канцелярії 6 місяців. 1763 р. призначений осавулом полковим лубенським, був 10 місяців у присутності в суді генеральному. У 1764 р. призначений підсудком суду земського Лубенського повіту і був ним 3 роки до 1767 р. коли призначений підкоморієм. У 1769 р. був при указах в МК, у 1778 р. при догляді головних трактів і гребель та інших переправ. Мав у Чорнухах та в селах 43 підданих (1780). Д.: Параска Антінівна Троцина, донька сотника срібнянського.

Максимович Федір Якович (бл. 1739 – 1807 – ?) – службу розпочав з 1748 р., співаком при дворі імператриці. У 1752 р. випущений з сухопутного кадетського шляхетного корпусу. Військовий товариш при звільненні від двору (1773.5.09.), в походах не був. Абшитований військовий товариш (1787). Мав 37 підданих у 1 селі. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Поручик (з 1787.15.04.). Д.: NNN (? – ран. 1786). Мав синів Григорія, Івана, доньок Марію, Параску, Олену, Ірину, Уляну, Марфу.

Максимович Яким Семенович (1725 – 1786) – службу розпочав з 1757 р. значковим товаришем Лубенського полку, 2-й осавул полковий лубенський (з 1764), суддя полковий, абшитований суддя полковий (1782). Мав 25 хат підданих (1782). Д.: Тетяна Іванівна N (? – 1799 – ?).

Максимович-Васильківський Антін Максимович – шляхтич гербу «Пелеш» (зміненого), житель Печерська в Києві (1693), значний військовий товариш Київського полку (1711–1716), бунчуковий товариш (? – 1724 – 1728). Д.: Олена Степанівна Отрохович (? – 1752), донька чернігівського вїта.

Максимович-Васильківський Іван Леонтійович (1727 – 1801.4.12.) – службу розпочав з 1747 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник бубнівський

- (1752.07. – 1768), комісар Переяславського комісарства (1768 – 1780 – ?). Бунчуковий товариш (з 1770.25.06.). Мав 72 підданих у м. Переяславі при Полубоківській греблі, у Терехтемирівській сотні, у І полкової сотні с. Старосілли, у Бубнівській у сс. Прохоровці і Сушках, Золотоніській сотні в хуторі при р.Кропивні (1780). Д.: 1) Мотря Федорівна Базилевич, донька сотника бубнівського. 2) (з 1757.9.01.) Марфа Василівна Лазаревич, донька сотника леплявського. Мали синів Василя, Івана.
- Максимович-Васильківський** Михайло Максимович (? – 1675 – 1711) – бунчуковий товариш, помер у Прутському поході. Д.: Ганна Михайлівна Н.
- Максимович-Васильківський** Петро Максимович (? – 1661 – 1704 – ран. 1711) – покозачений шляхтич. 5 квітня 1682 р. купив город у Переяславі у козака Івана Пилипенка. Писар полковий переяславський (1683), Самойлович надав йому в оренду Бориспіль. Сотник наказний остерський (1687). У 1690 р. прийнятий під гетьманську оборону. Протягом 1690–1704 рр. мав займати якийсь козацький уряд, бо у 1704 р. він був вже значним військовим товаришем. В цей час мешкав в Переяславі і в своїй маєтності с. Козинцях побудував церкву.
- Максимович-Васильківський** Стефан Петрович – син писаря полкового переяславського, значковий товариш у Переяславському полку (? – 1726 – 1732 – ?). У 1729 р. отримав гетьманський універсал на хутір в Яготинській сотні. Бунчуковий товариш (? – 1736 – 1742 – ?). Його двір у Переяславі був звільнений від військових постів (1739). Д.: Євдокія Луківна Петровська, донька полкового писаря переяславського. Їх володіння перейшли Івану Бахчевському, племіннику Євдокії.
- Макуха** Клим Матвійович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1786 – ?). Мешканець с. Сохачів. Д.: Варвара Яківна Соломка, донька сотника.
- Макуха** Степан (1736 – ?) – з різночинців. Службу розпочав 1760 р., значковий товариш (1767 – 1777 – ?), в другій армії (1769), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 10 підданх в Роменському повіті. Д.: Євдокія Михайлівна Войтенко-Голуб, донька значкового товариша.
- Макуха** Яків Михайлович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1741), полковий комісар.
- Макуха-Кривицький** Гнат – абшитований військовий товариш (1780), мешкав в Новгород-Сіверській сотні Стародубського полку.
- Макухін** Михайло – значковий товариш (1748), мав двір у м. Янполі.
- Малама** Василь Михайлович (бл. 1740 – ?) – військовий товариш (1773.13.03. – ?), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1811 – ?), мешкав у Пирятинському повіті. Д.: Настасія Дмитрівна Коницька (1746 – ?), донька сотника варвинського.
- Малама** Іван Андріяшевич (1721–1760) – син полковника компанійського, бунчуковий товариш, служив в Угорському гусарському полку: майор, підполковник, полковник. Загинув у битві під час Семилітньої війни. Д.: Іоганна-Маргарита фон Мейер (1728–1804).
- Малама** Михайло Андріяшевич (1703–1757) – син полковника компанійського, який за сімейною традицією був грецького походження. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.18.07. – 1757), мешканець пирятинський (1745). Був у походах проти турок (1739). Мав 18 дворів і 1 коло (1744), у 1745 р.в с. Біла Горілка Лохвицької сотні посполитих дворів 2 тяглих, 2 піших убогих та 2 двори підсусідків, володіння в Леплявській сотні, у Пирятинській сотні хутір на 33 двори (40 хат), двір житловий у с. Дащенок у 1747 р. Мешканець с. Дащеноків (1739, 1753–1757). 1757.24.09. склав заповіт. Д.: (1742) Уляна Степанівна Савицька (1721–1797), донька полкового писаря лубенського.
- Малама** Петро Андріяшевич (1717/1720 – 1764 – ран. 1782) – син полковника компанійського полку, бунчуковий товариш в Лубенському полку (1749.19.12., універсал – 1764 – ?). Присягнув у 1741 р. як бунчуковий товариш. 1751 р. мав супроводжувати гетьманські клейноди і гетьмана при вступі його в управління Гетьманщиною. Призначений розслідувати результати ревізії Миргородського полку 1756 р. Мав двір житловий у с. Дащенок Пирятинської сотні (1747). Д.: Ганна Семенівна Білявська (1727 – 1795 – ?).
- Малахов (Малаховський)** Василь (1732 – ?) – шляхтич гербу «Наленч», з любецької шляхти, значковий товариш Чернігівського полку, абшитований військовий товариш (1788). Поручик (1790). Мав 12 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Н Росовська, донька чернігівського бурмістра.
- Малахов (Малаховський)** Йосип Кононович (1762 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1789 – ?). Д.: Марія Микитівна Пулинець, донька сотенного отамана.
- Малеєвський** Іван – значковий товариш (1781).
- Маленець** Тимофій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1781 – ?), в Соколовому Байраці мав батьківський і дідівський ліс. Д.: Єфросинія NN.
- Маленко** Тиміш – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1787 – ?). Від діда і батька мав ліс у Соколовому байраці. 1787 р. мав маєтність при р. Середній Голтві (12 підданих). Д.: Єфросинія NN.
- Малеєв** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1787).
- Малеєв-Нестеренко** Микола (1752 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Матвіївна Зимницька, донька сотенного возного.
- Малий** Іван – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір у с. Нових Млинах і хутір.
- Малинка** Йосип – полковий канцелярист (1741), колишній полковий канцелярист (? – 1752), значковий товариш Миргородського полку (1752.06. – ?). Мешкав у Сорочинській сотні.

- Малинка** Макар (1744–1810) – службу розпочав 9 червня 1757 р. полковим копійстом, полковий канцелярист (з 1762.31.07.), значковий товариш Миргородського полку (20 березня 1772 – 1783 – ?). Володів хутором в Сорочинській сотні. Корнет. Д.: Гафія Ничипірівна Ковалевська, донька значкового товариша.
- Малинка** Пантелеймон (1749 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 31 січня 1757 р., полковий канцелярист (з 15 травня 1765), значковий товариш Миргородського полку (20 березня 1772 – 1790 – ?). Володів хутором в Сорочинській сотні. Мав 3 підданих (1790). Д.: Марія Федорівна Тереховська, донька сина священника с. Великої Павлівки полкової сотні Гадяцького полку.
- Малинка** Тимофій – значковий товариш Миргородського полку. Проживав в Сорочинцях, мав 2 хутора.
- Малинка** Федір (1749 – ?) – службу розпочав 8 січня 1761 р., копійст (з 15 березня 1762), канцелярист (з 21 червня 1764), сотенний писар (з 15 вересня 1766), значковий товариш Миргородського полку (20 березня 1772 – 1783 – ?). Володів хутором в Сорочинській сотні. Д.: Ксенія Йосипівна Ксьонз, донька козака 1-ї Миргородської сотні. Рід Ксьонзенків відомий як один із найбагатших козацьких і значно розгалужених родів цієї сотні: лише в реєстрі 1752 р. зазначені брати Іван, Гаврило, Матвій, Семен і Микола.
- Малиновський** N – військовий канцелярист (? – 1781), військовий товариш (1781.06. – ?).
- Малиновський** N – канцелярист Миргородської рахункової канцелярії (? – 1765), абшитований значковий товариш (з 1765).
- Малиновський** Олексій (? – 1725 – 1752 – ран. 1755) – писар Переяславської консисторії (? – 1746). Бунчуковий товариш (1746. 9.12. – 1751 – ?). Мав дві крамниці в Переяславі (одну придбав у 1749 р. у значкового товариша Григорія Ризи, а другу – 21 вересня 1752 р. у значкового товариша Аврама Вакуловича). Мав у Переяславі у 1750 р. 2 підсудки піших. 1751 р. від священника с. Харковець Тимофія Дмитрієва за 24 карбованці купив кузню в Переяславі. В листопаді 1752 р. скаржився на полкового писаря Каневського за напад на його маєтність (хутір Бурляївський Яготинської сотні) і привласнення ґрунтів. Власність хутора Бурляївського може свідчити про його якісь родинні зв'язки з Бурляями. Мав у 1750 р. в с. Войтівці першої полкової переяславської сотні 1 пішого підсудка. Мав житловий двір у с. Харківці, приїжджий у с. Дівички. Д.: Настасія NN (? – 1735 – 1766 – ?), тримала крамницю у Переяславі. Їх син Григорій службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (1766 – 1780 – ?). Мав 8 підданих нерозділених з братом в сс. Харківцях і Дівичках 1-ї полкової сотні Переяславського полку. Одружений з Домнікією Яківною Зарудною донькою підсудка Остапівського повіту Миргородського полку, мали сина Олександра.
- Малиношевський** Гаврило – шляхтич. Значний військовий товариш (1701).
- Малинський** Даміан (1708 – 1766 – ?) – розпочав службу у 1734 р. військовим канцеляристом. У 1738 р. став сотником білоусівським. 1749 р. велося слідство про зловживання Малинським владою через що він і втратив уряд. У 1761 р. просив ГВК про надання йому звання військового товариша. Призначений військовим товаришем у грудні 1760 р., був у походах, виконував доручення: розділ майна, заготівля провізії і фуражу у Полтавському полку (1735), сотникував над козаками у 1737 р. в поході під Немирів, у 1738 р. в поході в команді осавула Федора Лисенка, в сотні Білоусівській сотником (1739), У 1740 р. в сотні Понорницькій проводив ревізію дворів, У 1743 р. був з тисячею возів і підводчиків, У 1746 р. був у поході під команду полковника стародубського Максимовича, де йому дали атестат за службу. У 1761 р. проводив слідство у Яготинській сотні Переяславського полку про заволодіння власниками вільними степами. Мешкав у с. Козленичах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Малинський** Яків Даміанович (1743 – ?) – 1764 р. подав прохання на місце отамана сотенного Колодієва, якого перевели у возні. У надвірній компанійській корогві, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Феодосія Остапівна Розсошка, донька значкового товариша.
- Малишевський** Іван – абшитований військовий товариш Переяславського полку. Житель с. Рогозова Воронківської сотні (1775). Д.: Марія N Терентієва (? – ран. 1775), донька священника. Мали сина Петра (1767 – ?), доньку Мотрю (1769 – ?).
- Малишевський** Іван Якович – військовий товариш, з братом Федором, полковим хорунжим стародубським володів у 1768 р. двором у Стародубі.
- Малишевський** Петро Якович (1712 – ?) – онук Спиридона Ширая, жив у полковій сотні, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?) і похідний полковий осавул (1735). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. в д. Сининій полкової сотні 7 малогрунтових, 1 убогого безгрунтового підсудків.
- Малишевський** Федір Якович – полковий хорунжий стародубський (1762–1769). Бунчуковий товариш (1781), мав 5 дворів в сл. Жигалці.
- Малишевський** Яків – шляхтич гербу «Гриф». Значний військовий товариш (1721). Д.: Ганна Спиридонівна Ширай (бл. 1688 – 1742 – ?). Їх син Дем'ян Малишенко.
- Малишко** Іван Леонтійович – абшитований військовий товариш (1788), мешканець стародубський. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.
- Малюшевич** Онисим (1711 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1737 р., був у кримському (1737), очаківському (1738), на кордоні в Кременчуці, в хотинському поході (1739), осавул сотенний носівський (1750–1758), рік був на Краснянському форпосту, полковий комісар (1758–1759), значковий товариш Київського полку (1760.19.12. – 1761 – ?).
- Малюшевич** Петро Онисимович (1738 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Київ-

ського полку (1772), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 6 підданих в Носівці. Поручик. Д.: Євдокія NN, донька сотенного хорунжого.

Малошевич Федір – значковий товариш Київського полку.

Малченко Гнат Григорійович – син сотенного хорунжого глухівського, військовий товариш Ніжинського полку (1781), житель глухівський, полковий осавул (1787). Д.: Параска NN, козачка. Мали дітей Миколу, Гната, Івана, Ксенію, Марину.

Малченко Данило Григорович – син сотенного хорунжого глухівського, військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Олена NN, шляхтянка. Мали дітей Івана, Миколу, Олену, Євдокію, Дарію, Мотрю.

Малченко Кирило – значковий товариш Ніжинського полку (1781)

Малченко Семен – військовий товариш Ніжинського полку, його онуки Гнат і Данило мешкали у Глухові.

Малюга Іван – значковий товариш в Прилуцькому полку (1732)

Малюга Іван (бл. 1728 – 1787 – ?) – хорунжий сотенний івангородський (1759.25.09. – 1773), абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781–1790). В Івангороді мав 19 підданих (1783). Д.: Устина NN, донька значкового товариша.

Малюга Петро (1717 – ?) – представник козацько-старшинської родини з Івангородської сотні, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Настасія NN, донька козака.

Малюк Григорій – значковий товариш Ніжинського полку.

Малярченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Мальчевський Іван (бл. 1732 – ран. 1797) – службу розпочав з 1 березня 1754 р., підпрапорний Слобідського полку (з 1758.16.08.), сотник лукомський (1763.27.12. – 1783), полковий хорунжий, бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1782.30.05.). Мав 150 підданих (1783). Колезький асесор. Д.: Уляна Якимівна Сахновська (1738 – 1797 – ?), донька бунчукового товариша.

Маначинський Гнат Пилипович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 14 підданих в Глухові. Д.: Ганна NN, донька військового товариша. Мали доньку Євдокію.

Манджос Григорій Федорович – службу розпочав 1762 р. у ГВК, продовжив у МК військовим канцеляристом. Військовий товариш (1765.11.08. – 1778.13.12.), полковий хорунжий (1778.13.12. – 1779), полковий осавул лубенський (1779–1783). Бунчуковий товариш (1783.30.09.). Мешканець с. Великих Бубнів. Д.: (1766) Ганна Федорівна Гамалія, донька бунчукового товариша.

Манджос Григорій Хомич (? – ран. 1768) – житель роменський. У 1726 р. розорив греблю і захопив майно козака с. Хмільне цієї ж сотні Андрія Кривогузенка. Городовий отаман роменський (наказний ?) (? – 1734 – 1735 – ?), значковий товариш Лубенського полку (з 1738), хорунжий полковий лубенський (1738.2.12. – 1751), осавул полковий лубенський

(1751.3.12. – 1763). Абшитований суддею полковим (з 1763). Д.: Катерина Дмитрівна Дроздовська, донька значкового товариша Ніжинського полку.

Манджос Іван Григорович (? – ран. 1784) – службу розпочав 1744 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (? – 1767 – 1775.15.06.), абшитований військовий товариш (1775 – 1779 – ?). Д.: Олена NN.

Манджос Іван Якович – шляхтич гербу «Мондростки», «пан» в Ромнах (1660), міщанин роменський (1667–1669), «славетний пан», обиватель роменський (1683), значний товариш військовий і обиватель Роменський (1690). Очевидно, в проміжку між 1683 і 1690 рр. займав якийсь військовий уряд. У Михайлівському Золотоверхому монастирі зберігся поминальник родини Манджосів, але не гілки, яка пішла від Хоми, а від іншого сина. Д.: Феодора NN.

Манджос Федір Григорович – службу розпочав з 1752 р. в ГВК, потім в Малоросійській колегії, військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш (з 1765.11.08.), хорунжий полковий лубенський (1778.13.12. – ?), осавул полковий (? – 1779 – 1783), бунчуковий товариш (з 1783.30.09.). Д.: (1766) Ганна Федорівна Гамалія, донька бунчукового товариша

Манджос Федір Хомич (? – ран. 1760) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1740 – ?). Мав у 1745 р. у Роменській сотні у с. Біловоди в подворку 2 двори підсусідків піших убогих. Д.: Марина NN.

Манджос Яків Хомич (? – 1718 – 1747 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1747 – ?). У 1736 р. був у кримському поході, у 1737 р. – у команді по набору людей на лінію, 1738 р. – кримському поході. Мав у 1745 р. у с. Дубок Роменської сотні 4 двори підсусідків піших убогих. Присягнув у 1741 р. Проживав у Ромнах, де мав житловий, приїжджий двори та 2 двори найманих людей і шинки у с. Дубках та с. Миколаївці (1747).

Мандза Клим (1736 – 1763 – ?) – військовий товариш в Ніжинському полку (1757 – 1763 – ?).

Мандрика Василь Ничипорович – значковий товариш Київського полку.

Мандрика Дмитро Дмитрович (1752 – ?) – службу розпочав з 1 березня 1769 р. в Київській полковій канцелярії, канцелярист (з 1772 р.), значковий товариш (з 1775), сотенний отаман носівський (з 1775.12.07.), військовий товариш (1782 – 1784 – ?), поручик при відставці. Проживав у Носівці, де мав 5 підданих (1790). Д.: 1) (? – 1772 – 1790 – ?) Наталія Н Шеневська, донька бурмістра козелецького. 2) Лизавета Іванівна Грицай, донька поручика.

Мандрика Микита Олексійович (1713 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1735 р. значковим товаришем Київського полку, військовий товариш «за батьківську і власну службу» (1741–1768). У складі польської комісії (1750). Звинуватив сотника Семена Мандрику у присвоєнні козачих і посполитих ґрунтів у м. Кобижча. 1767 р. його звинувачували у захопленні козачих земель Кобизької сотні. Абшитований полковим осавулом (? – 1772 – 1782 – ?). У 1778 р. ГВС розглядав позив на нього козака

- с. Ветовому Березанської сотні 31 підданого. Д.: 1) Анастасія Володимирівна Думитрашко-Райча (1741 – 1763 – ран. 1774). 2) (1780) Н Андріївна Александрова, донька праворщика польського полку, син Яким.
- Мантак Федір** – з старшинських дітей, значковий товариш Переяславського полку (1739 – 1757 – ?), мав родовий герб. Мав двір житловий і шинок у Золотоноші, хутір на р. Згар в ньому 2 двори найманих людей (1750).
- Мануйлович Іван Мануйлович** (? – 1687 – 1740) – значний військовий товариш (1711). 17 червня 1711 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на с. Гудим у Глинській сотні Лубенського полку. Осавул ГВА (1713–1714). Сотник глухівський (1714–1727), один з трьох правителів ГВК (1724–1727). Генеральний осавул (1728.16.12. – 1738.14.01.). Він і його донька Васса вели майнові сеперечки з жителями Ніжинського, Стародубського і Ніжинського полків. У 1735 р. тяжко захворів. Д.: 1) NNN, 2) (1708) Васса Олексіївна Туранська (? – 1690 – ран. 1742), донька генерального судді. Отримала у спадок хут. Попівку з млином за Недбаївкою, фільварок Каплинський на Веригині.
- Маньківський-Владика Василь Михайлович** – син абшитованого військового товариша, військовий товариш (1787)
- Маньковський-Владика Василь** – значковий товариш.
- Маньковський-Владика Василь** – значний військовий товариш Стародубського полку (1704).
- Маньковський-Владика Іван Карпович** (? – 1700 – 1757 – ?) – син сотника шептаківського, сотник шептаківський Стародубського полку (1728 – 1757 – ?), бунчуковий товариш.
- Маньковський-Владика Михайло Васильович** – писар сотенний новгородський (ран. 1765), писар підкоморного суду Стародубського повіту (1765), абшитований військовий товариш (1787). Мав 4 підданих в хут. Ширяївці, винокурню в три котли літом, шість – взимку. Д.: NNN, донька купця. Мали трьох синів: Василя, Павла і Григорія.
- Маньковський-Владика Петро** (? – 1716 – 1778 – ?) – значковий товариш Стародубського полку, у 1735 р. жив у Шептаківській сотні. Абшитований військовий канцелярист (з 1742.03.), сотник шептаківський (? – 1759 – 1778).
- Маньковський-Владика Федір Іванович** (1713 – 1763 – ран. 1779) – син сотника шептаківського, студент класу філософії КМА (1727), службу розпочав з 1736 р., у кримському поході брав участь у битві з татарами. Бунчуковий товариш (з 1751), 1757 р. брав участь в пруському поході. Прослужив 42 роки. Мав підсусідків: у Шептаках 1, Смяч – 3, Кістері – 1. У с. Слобідка Грузька мав 64 підданих. Д.: Пелагея Федорівна Чуйкевич (? – 1739 – 1787 – ?), донька бунчукового товариша.
- Маренич Н** – козак Сорочинської сотні Миргородського полку (? – 1779), абшитований значковий товариш (1779.22.04. – ?).
- Маренич Артем** (1763 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 18 травня 1778 р. копієстом, канцелярист полковий (з 26 лютого 1781), сотенний отаман (з 9 грудня 1781), значковий товариш Миргородського полку (з 24 листопада 1782). Володів хутором в Сорочинській сотні.
- Маренський Григорій** (? – 1699 – 1720 – ?) – значковий товариш.
- Маренський Григорій Григорович** (1721 – 1767 – ?) – службу розпочав 16 жовтня 1743 р. значковим товаришем Гадяцького полку. Військовий товариш (з 30 серпня 1761).
- Маркевич Роман** – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1780 – ?), одружений з донькою священика.
- Марков Андрій** (? – ран. 1766) – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у м. Олишівці.
- Марков Іван** (1733 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 містечку в Зіньківському повіті.
- Маркович Андрій** (1729 – ?) – служив з 1751 р. в званні військового канцеляриста, звання військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р., у 1763 р. наглядав маєтності полковника гадяцького.
- Маркович Андрій Андрійович** (1701–1728) – житель роменський, бунчуковий товариш. Д.: (1720) Ганна Іванівна Кондратьєва, донька сумського полковника.
- Маркович Андрій Іванович** (1747 – 1788 – ?) – бунчуковий товариш. Абшитований полковником (з 1776). Мав 1810 підданих в одному місті, п'яти селах і шести хуторах. Д.: (з 1765) Тетяна Василівна Кулябка.
- Маркович Андрій Маркович** (1674–1747) – значний військовий товариш (1708), сотник глухівський (1709–1714). У 1709 р. отримав маєтність Шабулів. У 1711 р. купив чотири млинових кола в с. Подолові під Батурином у Григорія Дулі. Полковник лубенський (1714–1727). У 1718 р. разом з гетьманом побував у Москві. Полкова старшина хотіла використати цей момент і подати скаргу на нього, проте це вдалося. «Розпоряджався в полку самовласно, не звертаючи уваги на старшину». У 1721 р. був на будівництві ладозького каналу. У 1722 р. ходив у сулацький похід. 19 березня 1727 р. подав челобитну про зубожіння його підсусідків в с. Камінь Глухівської сотні Ніжинського полку у зв'язку з непосильними податками. 22 вересня 1727 р. сенатор Федір Васильович Наумов оголосив лубенській старшині про його відставку і оголосив указ про збір челобитних проти нього. Було зібрано 108 скарг. Два роки йшли суди і в кінці кінців для нього був введений уряд генерального підскарбія, яким він був 11 років (1729–1740). 5 червня 1735 р. отримав жаловану грамоту Ганни Іванівни на володіння с. Засульєм і купленими млинами. У 1739 р. на нього накладено грошовий штраф, а синів Марка та Івана відправлено у військовий похід до дніпровських порогів за зруйнування межевих знаків та наїзди і захоплення ґрунтів графа фон Мініха біля с. Андріяшівки Глинської сотні. У 1741 р. вів справу із значковими товаришами Іваном та Григорієм

Яненками за захоплення ними частини його млина. У 1744 р. призначений генеральним обозним. Д.: Ганна Іванівна Маковська, донька сотника кролевецького.

Маркович Андрій Маркович (1718–1797) – військовий канцелярист (? – 1741), бунчуковий товариш (1740/1741 – 1756 – ?). У 1756 р. звинуватив дружину Андрія Раковича Уляну у виведенні двох родин його підданих. Д.: Явдоха Н Олексіїнкова.

Маркович Андрій Федорович (? – ран. 1778) – бунчуковий товариш (1741–1763). Мав 1 посполитого у Журавці, підкоморій Прилуцького повіту (з 1763). Д.: (з 1741) Уляна Андріївна Горленко (? – 1725 – 1772 – ?), донька полтавського полковника.

Маркович Григорій – військовий товариш (1761).

Маркович Дмитро Федорович (? – 1758) – навчався в класі риторики КМА (1727). Бунчуковий товариш (1741 – 1758). Мав у 1747 р. в Пирятинській сотні підданих в с. Кротові убогих посполитих з двори на 3 хати і з бездвірних. У 1755 р. з нього і брата Андрія були стягнені гроші на користь абшигованого військового товариша Івана Білича за збитки у господарстві. Д.: (з 1731) Єфросинія Михайлівна Жуковська, донька лубенського полкового судді.

Маркович Іван – військовий товариш у Лубенському полку, за відсутністю сказку у 1763 р. не взято.

Маркович Іван (1711 – ?) – службу розпочав з 1733 р., військовий канцелярист ГВК, в перекладі польських і латинських листів. 11 років брав участь в польських прикордонних комісіях. Військовий товариш Чернігівського полку (з 1761). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва.

Маркович Іван Андрійович (1724 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1744 р., військовий канцелярист ГВК (1744 – 1752), бунчуковий товариш (з 1752.21.03.) призначений гетьманом за служби предків, супроводжував в тому році гетьмана по полках. 1756 р. брав сказки для ГВК з полкової старшини ніжинської, з 1757 до 1761 рр. у слідстві в Ніжинському полку, 1763 р. – в полковій рахунковій комісії, суддя земський (з 1764). Д.: (з 1751) Наталія Василівна Максимович (1735 – ?), донька сотника волинського.

Маркович Іван Дмитрович (1743 – ?) – службу розпочав з 1759 р. у ГВК, військовий канцелярист (1760), військовий товариш (1765), бунчуковий товариш (з 1766). Мав 504 підданих у 1 місті і 3 селах. Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (з 1782.10.04.) Варвара Іванівна Кулябка.

Маркович Іван Карпович (? – 1781 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1742). Військовий товариш (з 9 березня 1761 р.), житель сибирезький.

Маркович Іван Маркович (1733 – ?) – мабуть, до нього стосується інформація, що у 1767 р. військовий товариш Іван Маркович згідно доповіді Сенату визнаний за безчесного і вигнаний з держави.

Маркович Іван Семенович (? – 1750 – 1784 – ран. 1804) – службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист. У 1756 р. скаржився на козака ічнянського Ки-

рила Войташевсько-Дзюбу про відмову повернути йому гроші за ґрунти на хуторі Нежерів полкової сотні та про захоплення майна, яке він не встиг вивести. Військовий товариш (з 1765), бунчуковий товариш (з 1766).

Маркович Іван Федорович (? – 1738 – ран. 1747) – бунчуковий товариш (? – 1738 – ?), мав 2 посполитих у м. Журавці. Двори призджий та шинковий у с. Добротіві Кролевецької сотні. Д.: Єфросинія Федорівна Дмитрашко-Райча.

Маркович Йосип Маркович (1746 – ?) – бунчуковий товариш (1773), надвірний радник у відставці (1788). Мав 1008 підданих у чотирьох селах і двох хуторах.

Маркович Костянтин Дмитрович (1728–1783) – службу розпочав з 1761 р., військовий товариш (з 1761) в Прилуцькому полку. Бунчуковий товариш (з 1766). Д.: (1767) Варвара Олексіївна Н (1743-1788 – ?), після смерті чоловіка за нею 411 підданих в 6 селах і 1 «деревне».

Маркович Лука Андрійович – навчався в класі риторики КМА (1727), бунчуковий товариш. Д.: Мотря Олексіївна Плотна (? – ран. 1779), донька значкового товариша Стародубського полку. Її перший чоловік.

Маркович Марко – значковий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. в Роменській сотні у с. Євлашеві 1 двір підсусідків піших убогих.

Маркович Марко Андрійович (? – 1754.27.05.) – навчався у КМА (1721), бунчуковий товариш (? – 1745 – 1754). Мав двір житловий у с. Засуллі Роменської сотні, у Ромнах 2 шинки, житловий двір у с. Ярмолинцях, 1 двір найманий у с. Левчиках, житловий двір та 14 дворів найманих людей, малогрунтових 10 дворів в них 136 хат та 30 бездвірних хат, підсусідків тяглих 1 двір 1 хата та 14 хат піших у с. Засуллі (1747). Д.: (з грудня 1730 р.) Марія Семенівна Березовська (? – 1779, с. Засулля), донька полкового осавула стародубського. Мала ґрунти у с. Тарасівці.

Маркович Михайло Карпович (? – 1775) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1758 – 1775). У 1775 р. колодник Кирило Величко напав на його дім і убив його. Д.: Євдокія Іванівна Панкевич.

Маркович Михайло Федорович (? – 1743 – ран. 1747) – навчався в класі синтактими КМА (1727). Бунчуковий товариш. Д.: Єфросинія Іванівна Джунковська, донька священнонамісника батуринського. Її рідна сестра заміжня за Остапом, сином Марії Соломашки, яка була донькою Тетяни Григорівни Огровнич, за чоловіком – Федчихи.

Маркович Семен – бунчуковий товариш, мав у Пирятинській сотні хутір на 3 двори і хутір на 6 дворів (1747).

Маркович Станіслав – козак стародубський (1687), знатний товариш Стародубського полку (1688).

Маркович Федір Маркович (? – 1685 – бл. 1728) – мав герб, службу розпочав з 1700 р., значний військовий товариш (? – 1711 – 1719), полковий сотник прилуцький (1719–1724), наказний полковник (1721), бунчуковий товариш (з 1727). 12 червня 1712 р. отримав гетьманський універсал на маєтності, скуплені в

с. Турівці. У 1727 р. був звинувачений жителями Прилуцького полку у захопленні ґрунтів, майна, приверненні у підданство козаків сс. Турбина та Муравки. 1727 р. захопив хутір козака Федіра Карпича в с. Турівці. Д.: 1) N Семенівна Левченко, донька полкового осавула прилуцького. 2) Катерина Степанівна Томара, донька полковника переяславського. В другому шлюбі за Олександром Саковичем, бунчуковим товаришем, який мав володіння в с. Турівці.

Маркович Яків – значковий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих.

Маркович Яків Андрійович (1696–1770) – син генерального підскарб'ї, навчався в КМА (? – 1713), військовий товариш (? – 1714), значний військовий товариш (з 1718), бунчуковий товариш (з 1714), наказний полковник лубенський (1721, 1723–1725). У 1725–1727 рр. знаходився у дербентському поході. Засідав у ГВС. В низовому поході при фортеці Святого Хреста в перських краях був у різних походах і партіях під керівництвом померлого генерал-майора Кропотова: в 1725 р. похід в Дагестан для пошуку ворога російської імперії Аделг'їрея Шамхала, був при розоренні його житла Таркова та інших сіл та в багатьох акціях при різних поселеннях. В грудні 1725 р. учасник другого походу в Дагестан, розорили багато сіл, ловили синів і онуків шести князів підвладних Шамхалаю. Кропотов дав Марковичу атестат у підтвердження його служб в чині бунчукового товариша і що він у 1721 р. при відправці його батька Андрія, тоді полковника лубенського на Ладогу, керував командою Лубенського полку, мав на те і універсал гетьмана Скоропадського. Отримав універсал на чин бунчукового товариша 23 грудня 1735 р. У 1735 р. призначений в комісію про всіх полкових комісарів і був при ній три роки. У 1739 р. був в поході на лінії і в хотинському ціле літо, потім був у слідчій військовій комісії два роки, в 1740 р. атестований у підскарб'ї генеральні на вакансію і даний йому ще у 1741 р. універсал ГВК, за яким Марковича з бунчукових товаришів відрахувати і в наряди його не посилати, а «состоятъ ему в службе под единой генеральной канцелярии дирекцией до Височайшей конфирмации ЕЯ Імпер. Велич.», з правлячого Сенату наказано ГВК коли звільниться місце генерального старшини чи полковницьке представити Марковича з іншими кандидатами. Того представлення не дочекався. У 1742–1743 рр. посланий депутатом до імператриці, а по поверненні призначений в Генеральний Суд, де засідав три роки. Був присутній на коронації Лизавети Петрівни (1741–1742). Спільно з московським лікарем Казимиром Меєром утримував аптеку у Глухові, мав шинок у Кролевіці (1736). Мав 12 дворів підсусідків у с. Тулиголові Глухівської сотні, у с. Єстань 6 дворів, у с. Сваркові 29 дворів посполитих, у 1743 р. мав 96 дворів, 4 кола млинові, позика у військовий скарб – 6 руб., приїзджий двір у Кролевіці, двір у Глухові. Мав у Лубнах 1 шинковий двір (1745). У Пирятинській сотні у с. Перерви-

нець мав 1 двір його підданих тяглих та 4 піших убогих посполитих. У сотні Чорнуській в м. Курінці хати з найманими людьми та у с. Сухоносівці мав приїзджий двір. Мав у 1747 р. в Лубнах 1 двір козацьких підсусідків, в сотні Чорнуській в с. Сухоносівці малогрунтових 5 дворів на 7 хат та 17 убогих дворів на 22 хати та 32 бездвірні хати, у Пирятинській сотні хутір Мечеть на 20 дворів (27 хат), у Ромнах шинок, в Лохвицькій сотні хутір на 2 двори, у Пирятинській сотні підданих в с. Короваєві убогих 29 дворів на 32 хати і 6 бездвірних та в с. Перервинці малогрунтових 6 дворів на 8 хат, убогих 12 дворів на 18 хат та 8 бездвірних. Абшитований генеральним підскарб'їєм (з 1762). Д.: 1) (з 1714) Олена Павлівна Полуботок (? – 1745.23.01.), донька чернігівського полковника, наказного гетьмана. 2) (з 1748) Марія Прохорівна Миткевич (1717 – 1790), донька священика. Це її 2-й шлюб (у 1-му шлюбі була заміжня за Яворським).

Маркович Яків Іванович (? – 1775 – ?) – службу розпочав з 1762 р. значковим товаришем Переяславського полку, військовий товариш (1766), бунчуковий товариш (з 1767). Брав участь у турецькому поході 1769 р. Д.: 1) (бл.1771 – 1775 – ?) Марія Григорівна Іваненко, донька полковника переяславського. 2) Ганна Семенівна Сулима, донька полковника переяславського.

Марковський Василь (1742 – ?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний (з 1766), значковий товариш (з 1781).

Марковський Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Марковський Григорій Григорович (1721 – 1776 – ?) – служив з 16 жовтня 1743 р., зарахований Гадяцькою полковою канцелярією значковим товаришем за універсалом його померлому батькові вже військовому товаришу Григорію Моренцю на значкове товариство від полковника Грабянки у 1731 р. 30 серпня 1761 р. військовий товариш згідно універсалу гетьмана Розумовського. У 1744 р. полковий гадяцький комісар, збирав кошти для Новотроїцького драгунського полку. У 1745 р. знову комісар полковий, збирав на Тобольський і Рязанський драгунські полки. У 1747 р. на лінії за командира над 119 козаками. 1748 р. призначений для арешту і опису майна значкового товариша Федора Каневського. У 1749 р. був при полковій канцелярії у Глухові при померлому полковнику Галецькому, потім їздив у м. Чорнухи Лубенського полку привезти сотника лютенського для розгляду справи, при зустрічі гетьмана, в переволочанській команді (1757), описував майно померлого значкового товариша Миргородського полку Стефана Гершуна за позовом його зятя, виборного козака лубенського Гершевського, набирал і висилав погонщиків волів, коней. У 1760 охороняв у сотнях Комишанській і Рашевській від тяжкої хвороби, у 1765 р. збирав у Гадяцькому полку «рубльовий оклад» як полковий комісар. Військовий товариш (Комишенська сотня). Тримав млин на р. Хорол.

- Марковський** Кирило Григорович (1754 – ?) – військовий товариш (1782), полковий осавул в Гадяцькому полку. Мав 17 хат підданих у Миргородському повіті.
- Марковський** Костянтин – значковий товариш (1781), мав хутір.
- Марковський** Петро Якович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?), перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Протопоп м. Семенівки (? – 1787 – ?), де мав 14 підданих. Д.: Катерина Н Степановська, донька протопопа. Мали синів Павла, Івана, Петра, доньок Марію, Катерину, Ганну, Ганну, Параску.
- Марковський** Роман – значковий товариш Гадяцького полку (1739). 1737 р. був кандидатом в сотники комишненські. У поході (1739).
- Марковський** Яків – шляхтич гербу «Шеліга». Покоєвий гетьмана Скоропадського. У 1722 р. вели тяжби за млин і віницю жителі с. Щербиничі Самійло Кирилович і Марковський. У січні 1723 р. отримав надання сл. Щербиницької Топальської сотні та звільнення ві поколювщини з млина на р. Крупці. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 – 1737 – ?). У 1737 р. був «у dopravке до Ілии в скарб войскової», але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Мармазинський** Григорій – військовий товариш в Стародубському полку.
- Мармазинський** Кирило Григорович – військовий товариш в Стародубському полку, його онук Михайло Васильович (1741 – ?) – священник с. Дем'янового (1787).
- Мартиненко** Іван (1750 – ?) – службу розпочав з 28 листопада 1768 р., полковий канцелярист лубенський (з 1770.30.08.), отаман сотенний (з 1775.24.12.), військовий товариш (з 1784.1.12.).
- Мартиненко** Степан – значковий товариш Київського полку (1784).
- Мартинов** Іван – козак, значковий товариш (1748.12.01. – 1755 – ?), мав двір у Великих Будищах.
- Мартинович** Н – військовий товариш Миргородського полку.
- Мartiнович** Григорій (1754 – ?) – син військового товариша, колезький канцелярист МК (з вересня 1771), військовий товариш Миргородського полку (з 1773.4.04.), полковий писар (з 1783.24.11.). Д.: Марфа Андріївна (Єремєєва ?), донька сотенного отамана.
- Мartiновський** Петро (1762 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Мartiнонок** Іван – значковий товариш (1723).
- Мartiшко** Іван – військовий товариш (1783). Мав 59 підданих в м. Конотопі і хуторі поблизу. Д.: Параска Степанівна Вольватєєва, донька значкового товариша.
- Мартос** Андрій Якович (1756/1758 – 1790 – ?) – син абшитованого військового товариша, службу розпочав з 1764 р., канцелярист лубенського гродського суду (1766), колезький канцелярист (1772). Полковий осавул лубенський (з 1772), одночасно – бунчужковий товариш (з 1781). Колезький асесор (1788). Володів 195 підданими. Д.: Лизавета Семенівна Уманець (1758 – ?), донька полкового писаря.
- Мартос** Василь Іванович (? – 1711 – 1751 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1731 р. значковим товаришем. У 1738 р. закуповував хліб. Присягнув у 1741 р. Мав двір житловий, в якому сам жив у 1745 р., у с. Івахники Лохвицької сотні.
- Мартос** Василь Павлович (? – 1700 – 1740) – шляхтич гербу «Осорія». Син обозного полкового лубенського, значковий товариш. Комісар при генералові Вейсбаху (1740). Д.: (1722) Катерина Андріївна Жуківська, донька полкового судді лубенського.
- Мартос** Григорій Іванович (? – ран.1784) – службу розпочав з 1758 р. у ГВК. Земський писар Роменського повіту (з 1765), військовий товариш (1768), писар полковий (з 1779). Мав 16 хат підданих (1782).
- Мартос** Іван Васильович (1720 – 1763 – ?) – син значкового товариша, онук обозного полкового лубенського Павла Матроса. Службу розпочав з 1736 р. в кримському поході. До призначення бунчужковим товаришем був з дідом своїм – обозним полковим лубенським Павлом Мартосом у кримському поході, а 17 грудня 1745 р. респектом служб діда з 1674 р. і батька призначений бунчужковим товаришем. Мав у Лубенському полку в Лохвицькій сотні хутір на 10 дворів та хутір на 2 двори, двір житловий у с. Скоробагатому, приїзджий у с. Брисюв, 2 хутори в Лохвицькій сотні з приїжджими дворами. У 1751 р. був у комісії по розгляду позову бунчужкового товариша Андрія Горленка на намісника Городиського монастиря Опанаса Яснековського про забраний законниками грунт у Великому лісі, у 1752 р. – скарзи Капніста на жителів власовських Миргородського полку. Того ж року в комісії через скаргу бунчужкового товариша Івана Гамалії на колишнього полковника миргородського про образи, потім – слідство у Миргородському полку за образи козаків на старшину. Вів слідство через скаргу колишнього полковника гадяцького Галецького на різних людей про заволодіння його маєтностями, був «у присутстві» в Миргородській канцелярії. З 1753 у прикордонній Брацлавського воєводства комісії комісаром. У 1755–1756 рр. присутній в Миргородській полковій канцелярії для вирішення незакінчених справ.
- Мартос** Іван Мартинович (? – 1708 – 1745 – ран. 1750) – значковий товариш Лубенського полку. «Стряпчий вотчин» фельдмаршала графа Мініха (1740). Мав у 1745 р. підсусідків 2 тяглих двори та 3 піших у с. Скоробагатках Лохвицької сотні, де і мешкав сам.
- Мартос** Лесько – значковий товариш Миргородського полку (1711), отаман, у 1713 р. входив до куріня Лісницького.
- Мартос** Микита – отаман городовий лохвицький (? – 1688.11. – ?), (? – 1693.01. – 1694.16.12. – ?). Значний військовий товариш (? – 1689.03. – ?).
- Мартос** Михайло Михайлович (? – ран. 1773) – значковий товариш Переяславського полку. Перейшов в сере-

дині XVIII ст. з Воронкова до Ічні. Військовий товариш. Після його смерті грунтами Мартосів заволоділи Хоменки Прокіп і Федір. З цієї причини сини Михайла Іван, Петро і Іван вели тяжбу з нащадками Хоменків. Його сестра жила у с. Салькові, а дружина – у Прилуках. Один із братів, Петро Михайлович був сотенним воронківським осавулом (1775–1785), одружений з 1771 р. з Мариною Розумковою. Біля нього доживала віку мати. Д.: Феодосія Миколаївна N (1718 – 1785 – ?), рідна сестра Євдокія Миколаївна N (1724/28 – 1772 – ?), дружини Михайла Даниловича Берло.

Мартос Михайло Павлович (1701 – 1761 – ран. 1784) – син обозного полкового лубенського, служив з 1723 р. і того ж року на місце дуже хворого батька висланий в терківський похід. З походу відпущений за ордером наказного гетьмана Полуботка, бо батько з тисячною командою був відправлений на Ладого. У 1725 р. призначений від полковника лубенського Андрія Марковича значковим товаришем, документи про це з іншими «крепостями» згоріли в батьківському домі. У 1728 р. разом з полковником був присутній у Глухові під час вступу на посаду гетьмана Д.Апостола. У 1733 р. був у поході на українській лінії в команді лубенського полковника Петра Апостола. У 1738 р. його батько подав у відставку і просив за його служби прийняти єдиного сина Михайла під бунчук. 2 січня 1739 р. отримав від ГВК універсал на бунчукового товариша. У 1739 р. був під Хотиним і ще в одному поході проти орди. У 1741 р. на українській лінії. У 1757 р. подав у відставку і отримав на це універсал. Мав у 1745 р. 3 двори піших підсусідків у с. Скоробагатках Лохвицької сотні, шинок у с. Млинах, мешкав у с. Скоробагатках. У 1748 р. проводив ревізію у Полтавському полку. Мав у 1747 р. підданих в с. Скоробагатках 11 дворів, в них 12 хат та 1 кінного і 14 піших підсусідків та в с. Брисові малограунтових 4 двори на 7 хат, убогих 39 дворів на 61 хату, 6 бездвірних хат та 4 ратушних служителя, в с. Скоробагатках двір житловий та разом з бунчуковим товаришем Іваном Мартосом тут їх 7 дворів найманих людей, приїзджий двір та шинок і 6 дворів найманих людей у с. Брисові, хутір з приїзджим дворцом. У 1749 р. призначений у Лубенську полкову рахункову комісію. 1753 р. працював у комісії по вивченню порогів і проток обох берегів Дніпра. Абшитований бунчуковий товариш (1757.22.04. – 1763 – ?). Д.: Євдокія Антіївна Троцина, донька сотника срібрянського.

Мартос Семен Павлович (? – ран. 1741) – син обозного полкового лубенського, значковий товариш. Житель с. Івахників.

Мартос Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1767 – 1769 – ?), був відкомандрований у другу армію, потім відпущений додому до одужання.

Мартос Яків Іванович (1706/1709/1711/1712 – 1790) – син значкового товариша, службу розпочав з 1729 р., значковий товариш Лубенського полку на місце батька з 20 червня 1733 р. у 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до бе-

резня 1737 р. На форпостах під Очаковом. Був на лінії з козаками Лохвицької сотні. У 1736 р. у 1-му кримському і ногайському, у 1737 р. – очаківському, у 1739 р. – кримському походах. У 1747 р. мав у Лохвицькій сотні хутір з приїзджим двором. Через старість абшитований військовим товаришем (30 травня 1760 р.). Мав 72 підданих. Д.: (1771) Домна NN (? – 1750 – 1790 – ?), донька значкового товариша.

Мархаленко Корній Михайлович – шляхтич гербу «Леліва». Син сотника стародубського. Військовий товариша, проживав у с. Гарцівка (1710–1714).

Мархаленко Леонтій Михайлович (? – ран. 1726) – син полкового сотника, значний військовий товариш (1705), значковий товариш (1710 – 1723 – ?). 27 серпня 1719 р. отримав гетьманський універсал на с. Артюшково. Д.: Тетяна Василівна N, вдова Михайла Вариводи (? – ран. 1711).

Мархаленко Іван Степанович (1746 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1768). Д.: Горпина Климівна N (1757 – ?).

Мархаленко Михайло (? – 1645 – 1689 – ран. 1705) – шляхтич гербу «Леліва», сотник полковий (1675–1685), наказний полковник стародубський (1680.06.), значний товариш Стародубського полку (? – 1688 – 1689 – ?). Скуповував землі і мав універсали на маєтності в с. Гарцеві. Володів з 29 вересня 1685 р. за гетьманським універсалом с. Артюшковым, що було пізніше підтверджено і листом стародубського полковника Тимофія Олексійовича від 31 березня 1688 р. та гетьманським універсалом 8 травня 1688 р.

Мархаленко Петро Степанович (1749 – 1799.28.02.) – службу розпочав з 1764 р. значковим товаришем Стародубського полку, возний 1-ї полкової сотні (1774–1772). Мав 11 підданих у с. Овчинцях (1787). Д.: Горпина Андріївна Силевич (1760–1829), донька бунчукового товариша.

Мархаленко Степан Леонтійович (1696–1757) – козак і мешканець гарцевський (1723). 4 лютого 1723 р. продав полковому писарю Григорію Скорупі ґрунти с. Гарцева. Значковий товариш Стародубського полку (1728–1757), полковий стародубський комісар при Нижньгородському драгунському полку (1746–1747). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Спадком від діда і батька володів с. Артюшковым, мав там 8 малограунтових підданих. У 1764 р. у його володіннях, як померлого значкового товариша, записаний 1 двір посполитський у с. Гарцеві. Д.: 1) Ганна Семенівна N (1709–1745). 2) (з 1746) Олена Іванівна Модзолевська (1724 – 1758 – ?), донька значкового товариша.

Мархаленко-Михайленко Іван Михайлович молодший – військовий товариш (? – 1705 – 1717 – ?), мешканець гарцівський.

Мархаленко-Михайленко Корній Михайлович (? – 1680 – 1714 – ?) – військовий товариш, мешканець гарцівський (1710 – 1714).

Мархаленко-Михайленко Парфен Михайлович – військовий товариш (? – 1714 – 1717 – ?), мешканець гарцівський. Д.: Васа NN.

- Мархоленко-Михайленко** Пилип Михайлович (? – ран. 1717) – військовий товариш, мешканець гарцівський. Д.: Ксенія NN.
- Мархоленко-Михайленко** Семен Михайлович – військовий товариш (? – 1717 – ?), мешканець гарцівський.
- Мархоленко-Михайленко-Хиськов** Іван (Янко) Михайлович старший (? – 1685 – 1756) – військовий товариш (? – 1705 – 1717 – ?), мешканець гарцівський. Малогрунтовий козак гарцівський (1723).
- Марченко** Григорій Павлович – значковий товариш Полтавського полку.
- Марченко** Данило – військовий товариш Полтавського полку, поручик.
- Марченко** Іван – значковий товариш Полтавського полку (1763). Мешканець полтавський.
- Марченко** Іван – шляхтич. У 1677 р. вийшов на Лівобережжя, військовий товариш Полтавського полку (1699).
- Марченко** Іван Йосипович – міщанин полтавський (1763). Рідний брат Петра, Василя і Сави. Бунчуковий товариш у Полтавському полку, колезький асесор.
- Марченко** Іван Павлович – бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779), колезький асесор.
- Марченко** Микита (1752 – ?) – службу розпочав з 20 травня 1773 р., сотенний хорунжий мринський (1774.16.03. – 1778), значковий товариш Київського полку (1778 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1784 – 1790 – ?). У 1779 р. підданих не мав, а у 1788 р. вже володів 46 підданими в 2 містечках. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Уляна Остапівна Штучна, донька козака Хмельівської сотні Лубенського полку.
- Марченко** Микита Онисимович – сотенний хорунжий (1772.1.05. – 1774), значковий товариш Лубенського полку (з 1774.03.). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Н Остапівна Штучна, донька козака хмельівського.
- Марченко** Петро Йосипович – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш у Полтавському полку (1763). 2-й осавул полковий полтавський (1773 – 1779 – ?), абшитований бунчуковим товаришем.
- Марченко** Сава Осипович – козак полтавський (1758), значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1768 – ?). 20 квітня 1758 р. купив дім у Полтаві.
- Марченко** Сергій – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до курія Яралого.
- Марченко** Степан (7 – ран. 1790) – значковий товариш Київського полку (1784). Шляхтич Ніжинського повіту, мав 6 підданих. Д.: Марфа NN.
- Марченко** Федір – військовий товариш Ніжинського полку (1722).
- Маслаковець** Мартиніан (1737/1742 – 1789 – ?) – службу розпочав 6 січня 1755 р. полковим канцеляристом, писар сотенний роїський (з 27 жовтня 1760), значковий товариш Чернігівського полку (1779), в походах не був, абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1789 – ?). Мав 11 підданих в сс. Маслаковець, Гусятин, Голубичі (1773), 107 підда-
- них там же (1788). Герб: «вершник на здибленому коні, озброєний шаблею». Д.: Настасія Іванівна Савич, донька сотника любецького. Мали трьох синів Павла, Івана та Михайла, з яких Павло та Іван навчалися «русской грамоте» (1780).
- Масловець** Андрій (1749 – 1783 – ?) – служив з 1764 р., значковий товариш (1780 – 1783 – ?), в походах кримському і при фортеці Белевській (?).
- Масловський** Іван (1721 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Київського полку (1752 – 1761 – ?).
- Масловський** Кирило – військовий товариш Гадяцького полку (1783).
- Масловський** Павло – військовий товариш (1772), касир комісарства київського (1772). Д.: Н Луківна Круглик, донька сотенного отамана київського.
- Масловський** Павло – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1742 – ?). Абшитований значковий товариш (? – 1747 – ?). У с. Ріпках Роїської сотні мав 3 двори посполитих, 17 підсусідків (1747), двір приїзджий в Седневі та приїзджий у с. Чорнишах (1741), шинок у Седневі (1740). Тримав вешняк «на переточку» р. Імшаної «о одномъ коле мучномъ» (1742), куплений у хорунжого полкового Марка Чечеля.
- Масловський** Прокіп (1722 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Ганна NN, донька козака.
- Масловський** Федір (7 – ран. 1790) – отаман сотенний остерський (? – 1749 – 1752). Військовий товариш Київського полку. Мав 10 підданих. Д.: Уляна NN (1734 – 1790 – ?)
- Маслюк** Гаврило Васильович (? – 1684 – 1735 – ?) – син полкового хорунжого, військовий товариш. Покозачений шляхтич, який 1704 р. вийшов з Правобережжя і осів на шляхетських маєтностях під Батурином. Мав синів Григорія, Леонтія, Василя.
- Маслюк** Григорій Гаврилович (1736 – ?) – батько його вийшов у 1704 р. до Батурина, осів на шляхетську маєтність. Абшитований значковий товариш (1781 – 1787 – ?). Мешканець батуринський. Д.: Ірина Павлівна Карпенко, донька значкового товариша. Мали синів Степана, Івана, Параску, Тетяну.
- Масюк** Андрій Леонтійович (? – ран. 1784) – значковий товариш Гадяцького полку (1731 – 1751 – ?), мешканець веприцький. У 1739 р. похід не пішов, невідомо де знаходився.
- Масюк** Лука – значковий товариш Гадяцького полку (1738), жив у м. Веприку.
- Масюк** Прокіп Леонтійович (1715 – 1767 – ран. 1784) – мешканець веприцький. Службу розпочав значковим товаришем (1734.15.10. – 1738). Був у кримському поході «через все лето за Орелю». У 1736 р. знаходився в команді на прикритті Келеберди і Переволочної, потім складав ревізію у Комишенській сотні. Наказний сотник веприцький (з 14 грудня 1736 р.). У 1738 р. разом з козаками веприцькими Гордієм Маланкою і Іваном Антіновим був кандидатом на посаду і затверджений сотником веприцьким 28 листопада 1738 р. Брав участь у поході проти ногайських орд (1739). Активно захаплював ко-

зацькі ґрунти у сотні. В квітні 1761 р. захопив двір і ґрунти у козака Івана Писаренка. В цьому ж році разом з селітряним компанійщиком Яковом Пащенком був викликаний до Домової економічної канцелярії гетьмана. Мав у Веприку 4 душі дворових селян (1767). Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1769.14.03.). У його володінні підданих: при хуторах – 172, с. Роменці – 107, Бобрини – 186, Книшівка – 5, Дудчинці – 4, Плешківці – 4, Сари – 8. Д.: Н Іванівна Кириак, донька військового товариша і «селітерного компанійця».

Масюк Яків Леонтійович (бл. 1712 – 1790 – ?) – мешканець веприцький. значковий товариш Гадяцького полку (? – 1736 – 1747 – ?). У 1739 р. у похід не пішов, невідомо де знаходився. 6 лютого 1774 р. звільнений в абшит військовим товаришем. Володів 17 підданими у Веприку. Д.: Ірина Н Селезень, донька осавула компанійського.

Масюта Тимофій (? – 1770 – ран. 1783) – значковий товариш (1779), військовий товариш Ніжинського полку. Мешканець крелевецький, де мав 1 дім в 3 покої. Д.: Устина Яківна Маковська. Мали сина Івана, доньок Уляну, Параску.

Масютін Йосиф (1700 – ?) – служив 1724–1737 рр. при домі імператриці Єлизавети Петрівни служителем. 1737–1749 рр. був при старшому братові Якові, відставному гофінтенданту, в наглядані за економією. Значковий товариш (1751–1769), абшитований значковий товариш. Мав дім у с. Красках Понорницької сотні, 2 млини-вешняки, приїзджий дім в Понорниці.

Матвєєв Михайло – значковий товариш Чернігівського полку (1741), мав двір житловий у с. Старій Рудні.

Матвієвський Герасим – військовий товариш Ніжинського полку.

Матвієвський Клим – військовий товариш. Мав 10 підданих в Роменському повіті.

Матвієнко Іван – значковий товариш Полтавського полку під відомом полкової канцелярії 1755 р., мав двір у Переволочній.

Матвієнко Ілля (? – ран. 1755) – козак Кобеляцької сотні. У 1719 р. в команді значкового товариша Павла Козельського в урочищі Берестовому, 1719–1720 рр. – на царичанській лінії, 1722 р. – на каналних роботах, 1724–1726 рр. – в терекському поході, сотник наказний кобеляцький (1732–1736). Водив сотню в польський похід, знаходився у Варшаві, звідки повернувся у 1736 р. Значковий товариш Полтавського полку (1736.9.09. – 1738 – ?). Мав двір в Кобеляках.

Матвієнко Матвій Олексійович – отримав універсал 1670 р. млин на р. Росусі. Значний військовий товариш. Отримав універсал з підтвердженням на млин у 1690 р.

Матвієнко Яків – військовий товариш Чернігівського полку (1670), посланець гетьмана Ігнатовича до Москви (1670).

Матвій Ярема – службу розпочав з 1708 р. осавулом сотенним компанійським, дослужився до підосавула полкового наказного. У 1709 р. проти шведів, під

Прутом, 1713 р. – супроводжував графа Дашкова до Царграду, у 1715 р. повернувся з Царграду і перебував у Київському полку. У 1716–1719 рр. – у Польщі. Учасник походів 1720, 1723, 1723 рр., відряджений в команду для супроводу царградського посла, на українську лінію полковим осавулом (1729), у першому польському поході (1731) за полкового осавула київського, на царській службі (1733), полковий комісар київський (1736), в дністровському поході (1738), в наборі волів для Київського полку (1739), заготовляв коней (1740), значковий товариш (1741), полковий комісар (1742). Проводив ревізію Носівської, Кобизької, Бобровицької і Гоголівської сотень 1743 р. Титор Вознесенської церкви в Козельці (1750). Військовий товариш (1757).

Матвійський Степан – козак, служив з 1768 р., з 1772 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?).

Матвійович Григорій – значковий товариш Полтавського полку. 1 жовтня 1723 р. за неписьменних старшин полку підписав Коломацькі чолобитні.

Матвійович Лазар – значний військовий товариш Ніжинського полку, житель воронізький (1679).

Матвійович Федір – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Матвійович Федір – значковий товариш Прилуцького полку. 1 жовтня 1723 р. за неписьменних старшин полку підписав Коломацькі чолобитні.

Матяш Н – значковий товариш Переяславського полку.

Матяшевич Яків Григорович – бунчуковий товариш (1787), житель глухівський. Д.: NNN (? – ран. 1788). Мали дітей Петра, Антіна, Данила, Павла, Настасію.

Махненко Андрій – службу розпочав 1718 р., значковий товариш Полтавського полку (1733 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1761 – ?).

Маценко Антін Остапович (? – 1690 – 1747 – ран. 1747.10.12) – син сотника прилуцького, службу розпочав з 1707 р., значковий товариш (? – 1724 – 1733). У 1729 р. ГВК розглядала справу про захоплення ним сина у прилуцьких жителів Івана Ільченка і Якова Носуленка. Універсалом 26 березня 1731 р. прийнятий під головний бунчук. Мав хутір під с. Рудівкою (1732). Полковий прапорщик, а потім хорунжий (1733–1747). У с. Дідовці його піддані сходили із ґрунтів, а місцеві козаки захоплювали ці ґрунти собі. У 1747 р. погрожував вбити генерального суддю Якіма Горленка чи його сина Петра. За це рішенням полкового суду був заарештований. Чинив перешкоди генеральному судді Якіму Горленку у володінні млином, половиною ставка, греблею, купленими у козаки с. Дідовці, яке належало Маценку. Вбив доньку міщанина Григорія Гуслиста та її дитину, побив його зятя – прилуцького козака Назара Кравця. Д.: Марія NN.

Маценко Антін Остапович – 1710 р. отримав універсал Скоропадського на батьківське с. Дідовці полкової сотні на р. Удай. Значковий товариш Прилуцького полку (1724), полковий хорунжий. За відомістю 1753 р. вдові Антіна Маценка належали лише 3 двора.

- Маценко** Петро – значковий товариш (1790). Мав 25 підданих в Прилуцькому повіті. Д.: NN Січкаревська, донька значкового товариша.
- Маценко** Ярема – абшитований значковий товариш (1771) в Полтавському полку.
- Машкевич** Дем'ян – значковий товариш (? – 1709 – 1732 – ?). У 1732 р. пасинок – значковий товариш Іван Кольчевський – захопив у нього ґрунти у с. Нове. Д.: Євдокія NN, вдова Данила Кольчевського. У 1709 р. разом з другим чоловіком отримала гетьманський універсал на с. Нове.
- Машкевич** Іван – значковий товариш Стародубського полку (1735).
- Машкевич** Клим – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні у с. Газуни, був у третьому польському поході (1735).
- Машкевич** Михайло – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.
- Машкевич** Семен – значковий товариш Стародубського полку, у 1733 р. продав землю у Стародубі за 40 рублів козакам Петру та Олексію Лосецьким.
- Маяковський** Н – значковий товариш (1790). Не одружений.
- Маяковський** Матвій (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 8 підданих у 1 містечку у Зіньківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Варвара NN, донька протопопа. Мали сина Василя, доньок Катерину, Настасію, Марію.
- Маяковський** Степан (1757 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 5 підданих у 1 містечку. Д.: Євдокія NN, донька військового товариша. Мав доньок Тетяну, Настасію, Олександру.
- Маяковський** Яків (1766 – ?) – абшитований значковий товариш (1788).
- Медведенко** Трохим (? – 1663 – 1693 – ран. 1726) – отаман городовий миргородський (? – 1693.06. – 1693.07. – ?). Володів с. Шахворостівкою. Значковий товариш, а потім перейшов зятю Апостола Івану Ломиковському.
- Медведовник** Максим (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Зіньківського повіту. Д.: Параска NN, вихрещена єврейка.
- Медведський** Григорій – шляхтич, мешканець стародубський. 6 березня 1678 р. Стародубський полковник Тимофій Олексійович надав універсал військовому товаришу на право насипати греблю на р. Трубіжі з дозволом побудувати на ній млин в с. Рухові.
- Мединський-Надтока** Олексій – покозачений шляхтич. Вийшов на Лівобережжя і прозваний Надтокою. Військовий товариш. Його син сотенний отаман Семен через форму голови прозваний Голованем.
- Медмєдєв** N (? – ран. 1726) – значковий товариш Миргородського полку. Д.: Тетяна. У 1726 р. отримала універсальний лист полковника Апостола про заборону її родичам користуватися її спадковою землею і дворичем.
- Медмєдєв** Антін – значковий товариш Миргородського полку (1782).
- Медмєдєв** Василь – значковий товариш Миргородського полку (1782).
- Медовник** Іван – значковий товариш Ніжинського полку 1743–1751 р., з рядових козаків з 1743 р., при зборі індуктовому. У 1748 р. мав двір житловий у Ніжині.
- Медовник** Прокіп – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1743 – 1751 – ?), доглядав прибутки до військового скарбу (1751).
- Медовник** Самійло – значковий товариш Ніжинського полку 1747 р., мав двір житловий у Ніжині.
- Медовник-Самойлович** Леонтій – значковий товариш Ніжинського полку. У 1750 р. володів у с. Скопцях 1-ї полкової Переяславської сотні 1 двором 5 піших посполитих підсусідків та приїзджим і шинковим дворами. Д.: 1) Параска Іванівна Добронизька (? – 1747 – ?). 2) (1774) Параска Тимофіївна Скоропадська, донька бунчукового товариша.
- Медовник-Самойлович** Остап (1753 – ?) – з козаків, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1783 – ?)
- Медушевський** Кирило (бл. 1730 – ?) – військовий канцелярист у ГВК і Скарбовій канцелярії (1748 – 1760 – 1765), абшитований військовий товариш Чернігівського полку через хворобу (4 серпня 1765 – 1790 – ?). Мав у Чернігівському повіті 1 хату підданих (1782). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Горпина Петрівна Мокрієвич, донька значкового товариша.
- Медушинський** Іван – подвійний товариш I компаніїського полку, абшитований як значковий товариш Ніжинського полку (з грудня 1754 р.).
- Медушинський** Кирило (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1786). Д.: Горпина Петрівна Мокрієвич.
- Мелаєвський** Захар – сотенний писар, військовий товариш (1783). Мешканець батуринський. Мав 8 підданих. Д.: Ірина NN, донька козака.
- Мелешко** Василь (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мешканець Глинського повіту. Д.: Ксенія NN, донька козака.
- Мелещенко** Василь Якович (? – 1701 – 1734) – козак новосанжарський (1721), значковий товариш Полтавського полку (1724–1734). Д.: Ганна NN (? – 1751 – ?).
- Мелещенко** Герасим Якович (? – 1704 – 1743 – ран. 1750) – значковий товариш Полтавського полку після смерті брата Василя за служби їх батька новосанжарського сотника (1734 – 1742 – ?). Отаман городовий новосанжарський (? – 1727 – ?). 4 січня 1729 р. подав супліку з проханням про звільнення від податку за володіння млинами. У 1736 р. наказний сотник при сотні, висланий до Переяслава. Мав шинок у Нових Санжарах. Д.: NNN (? – 1751 – ?). У 1750 р. – вдова, мала 4 підсусідків в Нових Санжарах.
- Мелещенко** Григорій – значковий товариш Переяславського полку, 1767 р. абшитований.
- Мелещенко** Мартин (? – 1678 – 1751 – ?) – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Переяславського

- полку (1698 – 1751 – ?). У 1732 р. мав 4 підсусідків у с. Дем'янцях 1-ї полкової сотні.
- Мелешенко** Микола Якович (? – 1716 – 1743 – ран. 1750) – син сотника новосанжарського, значкового товариш Полтавського полку (1736.23.03. – 1743 – ?). Мав двір, хутір і шинок у Нових Санжарах, один двір посполитих. Д.: Ганна NN, як вдова у 1750 р. мала 1 підсусідка в Нових Санжарах.
- Мелешенко** Петро – значковий товариш Переяславського полку (1766). Д.: NN Кирилкова, донька козака с. Харковців.
- Мелешенко** Яків (? – 1651 – 1723 – ?) – покозачений шляхтич. Сотник новосанжарський. Мав млин в одне коло мучне і друге ступне на р. Ворсклі, солодовню. 27 вересня 1687 р. отримав гетьманський універсал на звільнення його млина від оподаткування. 13 червня 1706 р. отримав гетьманський універсал на військову частину у власному млині на Ворсклі. Козак новосанжарський (? – 1718 – 1721 – ?), значковий товариш Полтавського полку (? – 1723 – ?). Д.: Яришка NN (Яришка Яциниха), її мати Христина Мартиниха.
- Мельник** Григорій – військовий товариш (1790). Мав 46 підданих в Гадяцькому повіті. Д.: Горпина Пантелеймонівна Бутович, донька військового товариша.
- Мельник** Григорій Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1716 – 1751 – ?).
- Мельник** Григорій Якименко – значковий товариш Прилуцького полку.
- Мельник** Іван – служив з 1769 р. сотенним хорунжим, з 1770 р. сотенним осавулом, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1781 – ?), був у поході в турецьку війну. Житель с. Дягова, де мав за собою 15 підсусідків. Д.: NN Сербинович, донька значкового товариша.
- Мельник** Іван (1723 – 1788 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Мельник** Максим (1732 – ?) – шляхтич, службу розпочав з березня 1749 р., хорунжий сотенний снятинський (з 1758.10.04.), осавул сотенний (з 1764.25.01.), отаман сотенний (з 1770.4.05.), військовий товариш Лубенського полку (з 1781.23.11.)
- Мельник** Микола Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1716 – 1751 – ?).
- Мельник** Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1756).
- Мельник** Федір (? – 1720 – 1771 – ?) – службу розпочав з 1730 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (1751.9.11. – 1780 – ?). Мав 5 підданих чоловічої статі. Д.: NNN, донька козака. Мав трьох синів: Федір – у військовому поході, Григорій – військовий товариш, Микита – навчався писати (1780).
- Менжерій** Дем'ян (1757 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з вересня 1766 р., полковий канцелярист (з 1770.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.1.09.).
- Менжерій** Опанас (1759 – ?) – син козака. Службу розпочав з 10 травня 1766 р., полковий канцелярист (з 1770.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1780.8.11.).
- Мережко** Артем – значний військовий товариш Чернігівського полку.
- Мережковський** Федір Зіновійович (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: NNN, донька прапорщика.
- Мерчин** Лесько – отаман курінний значкового товариства Миргородського полку (1711).
- Метельський** Іван Леонтійович (бл. 1732 – ?) – син сотника компанійського, жив у с. Нових Млинах, військовий товариш Ніжинського полку (1787).
- Метельський** Леонтій (бл. 1667 – 1752 – ?) – шляхтич гербу «Остоя», сотник компанійський, взятий в особливу протекцію гетьманську (1716.27.05.), отаман городовий новомлинський (? – 1731.06. – ?), наказний сотник новомлинський (1737), бунчуковий товариш (з 1716.27.05.). Проживав у Ніжинському полку, мав двір житловий у м. Нові Млини. 1752 р. отримав гетьманський універсал на абшит за його проханням через старість. Мав синів Трохима та Івана.
- Метленбуржець** Василь Карпович – син обер-офіцера, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Параска NN, донька козака.
- Метлинський** Марко (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 23 підданих. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до VI частини родовідної книги. Д.: Уляна Мартиніанівна Федоровська.
- Мехеда** Антип Тимофійович – з шляхетства, його дядько значковий товариш Семен Мехеда. Службу розпочав з 1745 р. значковим товаришем Переяславського полку. У 1772–1777 рр. обійняв посаду сотенного отамана гельм'язівського. Мав 10 підданих у с. Нехайках Гельмязівської сотні (1774). Д.: NNN, донька значкового товариша. Мали синів Григорія (полковий канцелярист), Тимофія (службу розпочав з 1772 р., значковий товариш з 1782 р.), Петра.
- Мехеда** Іван Семенович – службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист з 1770 р., значковий товариш Переяславського полку з 1782 р.
- Мехеда** Іван Тимофійович – братанич Семена, значковий товариш Переяславського полку (1758–1770), сотник.
- Мехеда** Олександр Семенович – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист з 1774 р., значковий товариш Переяславського полку з 1782 р.
- Мехеда** Сава Тимофійович – син значкового товариша, з шляхетства, служив значковим товаришем Переяславського полку (1758 – 1780 – ?), мав у Гельмязівській сотні 16 підданих. Одружений з донькою священика, мали синів Гаврила, Дем'яна, Кирика.
- Мехеда** Семен – значковий товариш Переяславського полк (1733 – 1780 – ?). Військовий товариш. Рідний брат Тимофія Мехеди. Д.: (1780) NNN, донька священика.
- Мехеда** Тимофій – козак гельмязівський, значковий товариш Переяславського полку (1732 – 1751 – ?). Мав

житловий двір у с. Нехайках Гельмязовської сотні, двір приїзджий у с. Мицілівці Золотоніської сотні, у Золотоніській сотні при хуторі на р. Кропивній з двори найманих людей та 1 пішого підсусідка.

Мехеда Тимофій Антипович – син сотенного отамана гельмязівського, службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Переяславського полку (1782 – ?).

Мехеда Яків – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Мигрин Никола (1758 – 1785 – ?) – значковий товариш Переяславського полку, служив з 1779 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 2 липня 1782).

Мигрин Олексій Васильович (1749 – 1783 – ?) – шляхтич, син військового товариша, службу розпочав з 30 травня 1773 р., полковий канцелярист (з 1778.1.06.), значковий товариш Переяславського полку (з 1780.22.04.). Мав у 1783 р. 15 підданих.

Мигрин Петро (1726/1735 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 10 травня 1756 р., значковий товариш Лубенського полку (з 3 березня 1772 р.), військовий товариш (з 24 грудня 1781 р.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 16 спадкових підданих в 2 селах в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Мигрин Семен – значковий товариш Лубенського полку (1777). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту.

Микитенко Осип Дмитрович – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Микитов Олексій – шляхтич, значковий товариш (? – 1775 – ?).

Микитов Петро Олексійович – значковий товариш (1772).

Микитович Захар – військовий товариш Стародубському полку (1703), мешканець с. Рогачів.

Микитович Левон – військовий товариш (1703), мешканець с. Рогачів.

Микитович Мартин – військовий товариш (1688), мешканець топальський Стародубському полку.

Микитченки Трохим – військовий товариш Київського полку (1781).

Микитченко Іван (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 містечку. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марфа NN, донька козака.

Микищенко Хома – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. У 1738 р. мав житловий двір у Кролевіці.

Микищенко Яків – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1737 – 1738 – ?). У 1737 р. був у очаківському поході. Мав житловий двір у Кролевіці.

Миклашевський Андрій Михайлович (? – 1690 – 1751.04. – ?) – службу розпочав з 1707 р., був під Полтавою (1709), значний військовий товариш (1716), у 1723 р. мав 8 дворів куренчиків у с. Ярцево. Полковник наказний стародубський (1729.11.10. – 1730), бунчуковий товариш у Стародубському полку

(з 27 січня 1735). Отримав гетьманський універсал з підтвердженням маєтностей. У 1714 р. іменував себе стосовно Дем'яна Скорупи сватом, а Корецького називав швагром. У 1719 р. отримав універсал Скоропадського на с. Білий Колодязь в заміну за с. Паліївку, надану царем його батькові, і відібрану на Гамаліївський монастир. Мав судову справу за землю з вдовою полкового осавула Ханенка (1745). Володів у 1737 р. в Погарській сотні у с. Бобрику 1 двором дуже убогим, мав з убогих підсусідків у с. Посудичі Погарської сотні, в с. Понуровці полкової сотні 19 малограунтових підсусідків, 22 при городах, при хуторі Пануровському 3 підсусідки при городах, звідки у 1736 р. 4 втекли і 2 померли. У 1745 р. подав чолобитну про слідство про спірні землі з Ганною, вдовою полкового осавула Пилипа Данченка. У с. Нижньому, наданому ще його батьку гетьманом Мазепою у 1691 р. і затвердженого царською грамотою, мав 102 ґрунтових двора і 102 бобильські хати. Володів руднею Вепринською, побудовану його батьком у 1690 р. і підтверджено володіння універсалом 1704 р. Д.: 1) княжна Марина Юрїївна Святополк-Четвертинська (? – ран. 1729), онука гетьмана Самойловича. 2) (1732) Євфросинія Павлівна N (? – 1717 – 1760 – ?), вдова Андрія Жураковського.

Миклашевський Антін Степанович (1728 – ран. 1783) – служив з 1756 р., бунчуковий товариш (1756 – 1763 – ?). Згідно заповіту батька отримав: «села Воргли и Калашиновка с ґрунтами и паскою, гребля в селе Воргле об одном поле, гребля в хуторе Антіновке с четырьмя колами и просяным и валюшным колами, хутор Антіновский с лесом и пасекой в деревне Калашиновце, часть леса Мимчевого, пасека в лесу Мимчевском (куплена Антіном у Якова Кривца), поля пахатного: одна нива идучи в Глухов по левой стороне против Морицы Великой оранная и березняком заросшая, лежащая близ хутора Максима Петренка, вторая нива под Климовым лесом на 50 коп, третий лан – идучи к Антіновце по леву руку на 300 коп, четвертая нива – за старым гумном идучи к Морозовце по леву руку на 100 коп, пятая нива – к Антіновце к болоту на 15 коп, шестая нива Золовина с ярем довшим на 30 коп, седьмая нива – идучи к Морозовце Лисачевская на 20 коп, восьмой лан за ставом Воргольским на 400 коп, девятая нива – Горлавовская на 20 коп. Сеножати: первая – Сенное с гаем на 40 воз, вторая – Довгое с гаем на 40 воз, третья – за ставом Ворольским на 20 воз, четвертая – Лыса Гора на 50 воз, пятая – ниже лишняя воргильского на болоте на 20 воз, шестая – Олексин Кут на 15 воз, седьмая – Бороховский Яр с вырубинцем на 20 воз. Лес Яструбный, одна комора в Глухове по меже Ведмедева и Павлова, да за местечком одна комора и плец Ревовский в городе Глухове за нынешним двором житним». Д.: (після 1750) Марфа Андрїївна Мазаракій (1743 – 1783 – ?), донька бунчукового товариша.

Миклашевський Іван Андрійович (бл. 1735 – 1787 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1754), бунчуковий товариш (1760 – 1769). Мав під час Румянцевської

ревізії у Стародубі 1 двір на 2 хати, в яких жило 3 найманих людей, у Стародубському полку в 1-й полковій сотні володіння в хут. Степовому посполитих бездвірних хат 6. Володів с. Білий Колодязь (65 дворів підданих) у Новоміській сотні, де сам жив, 2 хутори поблизу цього села, де у нього були млини на р. Вепринці. Колезький асесор (з 1769.6.11.), надвірний радник (з 1771.21.07.), губернський «предводитель» Новгород–Сіверського намісництва (1783–1784). Д.: (з 1757.11.) Гафія Єгорівна Теплова Кирилова Лобисевич (бл. 1737 – ?), племінниця Є.Теплова, вдова судді полкового стародубського.

Миклашевський Іван Іванович – бунчуковий товариш (1774). Працював у рахунковій комісії Стародубського полку. Секунд-майор (1787). Мав 1669 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1787).

Миклашевський Іван Михайлович (? – 1740.26.02.) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1729 – 1740). За батьківськими універсалами володів сс. Дем'янками, Приваловкою, Рухомом. Мав володіння у Мглинській сотні в д. Писарівці, куплені 2 малограунтові не тяглі, 3 убогих при городі, в д. Привалівці полкової сотні 6 малограунтових підсусідків, 7 дуже убогих, 4 текли (1737). Д.: Євдокія Василівна Савич, донька полковника лубенського. В другому шлюбі за Петрункевичем.

Миклашевський Іван Павлович (бл. 1750 – 1785 – ?) – військовий товариш (1764), бунчуковий товариш (1764 – 1775 – ?). Мав володіння спільно з матір'ю і братами (1775). Д.: Катерина Прокопівна Масюкова, донька бунчукового товариша.

Миклашевський Іван Степанович (? – 1716 – ран. 1785) – службу розпочав військовим канцеляристом в ГВК, бунчуковий товариш (? – 1739 – 1757, універсал 1757.6.10. – ?), колезький асесор (1767). За заповітом батька отримав: «село Зазерини с грунтами, греблю Зазюрскою о двох колах мучных, на гребле Антинской одно коло, гребля Будянская о двух колах мучных, а третье просяное, поля пахотного один лан за яром козацким под Калашиновкою на 400 коп, второй лан под Калашиновкою як к Кролевцу в конце гребли Огиенка на 100 коп, третья нива в клине Комашиновском на 50 коп, сеножати: первая – Федоров кут весь с дубравой на 100 воз, вторая – Калинов Яр на 40 воз, третья – Борщовое за гаем на 40 воз, четвертая – к Клинцам по меже Кочубеевого сенокосу на 40 воз; комора в Глухове мурована против соборной Троицкой церкви на месте мещанина глуховского Андрея Левченка, плец в Глухове на дворе, где прежде было строение по Мостовой дороге». Жив у полку Ніжинському, володів у д. Кувечичі Любецької сотні 17 дворами і 7 підсусідськими (1740), 37 дворами посполитих (1741), 39 (1743), житловим і шинковим дворами у д. Кувечичах (? – 1741 – 1747 – ?), позика до військового скарбу – 1 карбованець 66 копійок. (1743). Згідно даних Румянцевського опису володів с. Кувечичі, яке отримав як посаг від тестя Андрія Павловича Полуботка, батько якого отримав це село ще у 1711 р. Д.: (з 1737) Софія Андріївна Полуботок (? – ран. 1772).

Миклашевський Михайло Андрійович (? – 1645 – 1706.12.03.) – смоленський шляхтич, військовий товариш (? – 1671 – 1672 – ?), дворянин гетьмана Ігнатовича (1672). Сотник глухівський Данило Рубан надав млин під Глуховом, стверджений гетьманом 12 грудня 1671 р. Після зміщення Ігнатовича генеральні обозний Петро Забіла і судді Іван Самойлович та Іван Домонтович взяли його під свій захист і протекцію. Згодом він був отаманом городовим глухівським (? – 1675 – ?). Служба за гетьманування Самойловича йшла нерівно, хоча і по висхідній. У 1677 р. він знову був лише військовим товаришем, проте 1679 р. бачимо його осавулом полковим ніжинським, з цієї посади 1682 р. був призначений генеральним хорунжим. «Изранен тяжельми ранами», а тесть його загинув під Чигирином. 1683 р. Самойлович надав йому поруч з Мазепою уряд генерального осавула. В силу невідомих нам причин 27 серпня 1686 р. звільнений з посади. Значний військовий товариш (? – 1688). Генеральний хорунжий (1688), генеральний осавул (? – 1689.03. – ?). З подачі Мазепи царю отримав чин стольника. Затверджений полковником стародубським (? – 1689.08. – ?), яким був до 1704 р. Вже у 1690 р. побудував в Стародубі Михайлівський храм. 28 липня 1691 р. розпочав будівництво Микольської церкви в Стародубі, 9 вересня 1693 р. разом з військовим товаришем Максимом Жураховським, сотником Василем Ялоцьким і Анастасією Рубан здійснив закладку церкви Михайла і Гаврила в Глухові. Побудував кам'яний Преображенський храм в Стародубі. У 1696 р. він заніс в Межигірському монастирі в синодик своїх родичів, які померли. Знову полковник стародубський (1705 – 1706.19.03.). 7 серпня 1687 р. отримав гетьманський універсал на с. Зазірки, сл. Новосілки, гуту і млин, 31 серпня 1688 р. – на с. Волокитин, на млини і хутори Березовщина та Десятуха 2-ї полкової сотні (10.08.1704, 15.09.1706). Загинув під Несвіжем. Д.: 1) (з 1671) Євдокія Данилівна Рубан, донька сотника глухівського. 2) (бл. 1700) Ганна Володимирівна Швейковська, смоленська шляхтянка, вдова полковника стародубського Якова Самойловича.

Миклашевський Михайло Андрійович (1727 – 1787 – ран. 1801) – бунчуковий товариш (1752.16.01. – 1769), у 1764 р. володів у першій полковій стародубській сотні у с. Нижній 17посполитими дворами, 32 хатами. Малоросійський полковник (з 1769.18.02.), полковий командир (1770), «предводитель» шляхти Стародубського повіту, за полковника стародубського (з 1773). Бригадир. Мав 1463 підданих (1787) Д.: Наталія Омелянівна Лесевичка (бл.1736 – 1787 – ?), донька капітана Слобідського драгунського полку.

Миклашевський Михайло Антонович (1764 – ?) – військовий товариш (1791 – 1820). Д.: Василиса Михайлівна Навроцька (1771 – ?), донька бунчукового товариша.

Миклашевський Михайло Степанович (1731–1776) – бунчуковий товариш (1756–1776). За заповітом батька отримав: «село Кочерги со всеми грунтами, хутор Кубаровский с греблею о пяти мучных колах,

двох просяних и валушних, слобода Дирошовка со всеми грунтами, кроме одного только двора Соколовщины, который дан сыну Ивану. Поля пахатного: один лан от Голичового яру на 200 коп, второй – в середней руце у Руброве на 200 коп, третья нива за греблею Кочергяною на 20 коп, четвертая нива пустая на монастырской дороге к Вязенскому шляху на 9 воз сена. Сеножати: первая – дуброва на 100 возов, вторая – к панскому полю на 30 возов, третья – в крутых горах на 15 воз, четвертая – в Кочергах на болоте на 20 воз, пятая – в Ротовце на урочище Северском на 20 воз, лес под хутором Кубаровым, называемый Иванчи, лес Звонот с пасекой, гай за греблею Кочережскою, в Глухове каменная комора против Троицкой церкви крайняя, двор шинковый в Глухове по бывшей Мостовой дороге». У вересні 1774 р. записав дружині все своє майно. Д.: (після 1750) Марфа Федорівна Базилевич, донька сотника остапівського. Дітей не мали. За нею після смерті чоловіка залишилось 900 підданих.

Миклашевський Павло Іванович (1726–1773) – бунчуковий товариш в Стародубському полку (з 1744.26.07). Зведений брат Стефану Петрункевичу. У 1761 р. отримав у володіння с. Рухів від матері, вдови полкового писаря Петрункевича. Стефан Петрункевич передав Павлу в липні 1762 р. с. Рухів Новоміської сотні. Мав володіння у 2-й полковій сотні: 57 дворів посполитих, 57 хат, 89 бездвірних хат, 1764 р. – у Новоміській сотні володіння у с. Рухове 8 посполитих дворів.

Миклашевський Петро Андрійович (1724 – 1765 – ран. 1768) – бунчуковий товариш (1752.16.01.), керував Стародубським полком (1659 – 1661), підкоморій погарський (? – 1765 – ?). Д.: (з 1752.20.09.) Олена Григорівна Галаган, донька полковника прилуцького.

Миклашевський Петро Степанович (1718 – 1785 – ?) – службу розпочав з 1739 р., бунчуковий товариш (1756–1765), абшитований бунчуковий товариш. Згідно заповіту батька отримав: «села Волокитин, Горянское со всеми угодьями, гребля Ротовская о четырех колах, гребля Астапская в Землянце о двух колах и землянским гаем, на Калашниковской одно коло, поля пахатного: один лан под Марицею на 400 коп, второй лан на 100 коп, третья нива на 30 коп, четвертая нива под самим Городищем на 5 коп. Сеножати: первая – болото Будлянское на 30 воз, вторая – Заворотковщина на 30 воз, третья – Попов яр на 40 воз, четвертая – в Ховменовце на 100 воз; лес – новозанятая Моренца вся, вырубище гая край мельниц ротовских, комора в Глухове, край Медведева и Павлова, плец и комора за городом». Мав 885 підданих (1785). Д.: (1743) Настасія Василівна Лазаревич (? – 1771), донька бунчукового товариша.

Миклашевський Степан Михайлович (? – бл. 1750) – значний військовий товариш (? – 1716 – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1736 – 1748 – ?), командир над бунчуковими товаришами в Астрахані (1726). У 1739 р. в комісії Ніжинського полку по виявленню підсусідків, які ухилялися від загальнона-

родних повинностей. Володів с. Кочерги і д. Дорошівка Воронежської сотні, посполитими та підсусідками у с. Кочергах 26 хатами, у с. Зазерка 24 двори, в сл. Калашинівці 7 дворів, мав посполитих 5 дворів і 3 підсусідських у с. Некрасівці Глухівської сотні. У 1743 р. жив у полку Ніжинському, мав 90 дворів, 13 кіл, позика у військовий скарб – 6 р., мав двір приїзджий у Батурині, у 1748 р. двір у с. Некрасовці і с. Банич Глухівської сотні. Написав заповіт 11 лютого 1750 р. Д.: (1727) Ірина Марківна Маркович (? – 1762 – ?), донька «орендаря» пирятинського. За заповітом чоловіка отримала: «села Девовки половинную часть, которая ныне во владении ныне во владении моем состоит со всеми к нему грунтами по описи и крестьянами, с третьей частью на реке Вабли шесть камней, да у с. Семках двух камней и в селе Кочергах трех камней, да в хуторе Брылевка на речке Сливук гребля об одном коле, под двором Брылевским, тако он в селах Землянце и Черторигах с гаями, лесами и прочими угодьями в глуховских подворках подуседки и пустые плецы на Белополвце и на Веренгине имеющиеся под городом Глуховом в селе Некрасовце, слобода Мазуровка со всеми угодьями, в Глухове нынешний двор, сеножать в Хотыменовце и пахотные поля и гай там же. В полку Суражском в степи хутор Степановка, женой моею куплен. Владеть ним до смерти, а там поделитъ на четыре части сынам моим тот хутор. Все владения должна разделить между детьми».

Миколенко Федір – службу розпочав з 1746 р., запорізький козак, значковий товариш Миргородського полку (1756.16.05. – 1774 – ?). Д.: Євдокія NN.

Микула Йосип (1752 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш (з 1781), у с. Дем'янця 1-ї полкової сотні Переяславського полку мав 9 хат підданих (1782).

Милавський Захар – писар сотенний батуринський (1781), у с. Митченки мав двір козака-підсусідка. Військовий товариш Ніжинського полку (1782).

Милевський Олексій Михайлович (? – 1682 – ран. 1743) – значковий товариш Чернігівського полку. Милевські мешкали в Седневі. Д.: (1702) Феодора Гнатівна Махновська (? – 1743 – ран. 1767), донька обозного полкового.

Милович Іван – значковий товариш (1790). За ним з братом Левом 32 підданих в Ніжинському повіті. Д.: Ксенія Савівна Черепатова, донька значкового товариша.

Милович Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1747, 1748), отаман городовий ічнянський (? – 1747 – 1748 – ?). У 1747 р. ічнянський сотник Андрій Стороженка побив його, в цьому ж році козак Дмитро Дараган напав на його дім і побив Матвія та його дружину.

Милович Федір – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1757 – ?), мав 2 посполитих у м. Ічні, очолював команду на українській лінії (1755).

Милович Яків Васильович (бл. 1719 – 1768 – ?) – син священника носівського, студент КМА (1734 – 1742 –

?), значковий товариш Київського полку (з 1760.3.10.). 4 березня 1763 р. йому заборонено займатися виробництвом горілки, так як не мав з власних ґрунтів необхідного хліба і дров. Возний Носівської сотні (? – 1765 – 1768 – ?). 1768 р. побив мешканку козалецьку Богдановську і захопив її майно. 23 вересня 1780 р. після його смерті його синам було присвоєно звання значкових товаришів.

Милорадович Андрій Степанович (1727–1796) – навчався в КМА. Бунчуковий товариш (з 17.03.1747). 12 грудня 1749 р. став гренадером в лейб-компанію та поручиком в армію. Брав участь у війні Росії з Прусією. Прем'єр-майор, підполковник, полковник Севського піхотного полку. Бригадир, генерал-майор. Брав участь в турецькій війні 1769–1774 рр. Генерал-поручик (1779), призначений губернатором Малоросії та був присутнім в Малоросійській Колегії. З 1781 р. правитель Чернігівського намісництва та чернігівський губернатор. 11 квітня 1781 р. за героїзм в турецьку війну отримав жалувану грамоту на с. Воронки Лубенського полку. Мав 3617 підданих у 1 містечку, 5 селах, 8 «деревнях», 5 хуторах (1788). Д.: (з 1762) Марія Андріївна Горленко (? – 1772), донька бригадира.

Милорадович Антін Гаврилович (бл. 1708 – 1772 – ран. 1779) (від 1-го шлюбу) – служив за універсалом гетьмана Апостола (1733 – 1761), у 1735 р. відправлений в Канів для конвоювання драгунських полків, що повертались з Польщі в Ізюм, в листопаді відправлений до Києва і звідти конвоював Пермський піхотний полк, довозив їх провіантом і фуражем; в 1736 р. посланий в Чернігів для висилки старшин і козаків полку в похід під команду полковника Галагана, у вересні відправлений в Полтавський полк для купівлі в армію коней і був там до 05.1737 р., з Полтави відправлений у Очаківський похід. У 1739 був у Галяцькому полку для слідства про зниклих зібраних волів та слідства про новозаписаних козаків у с.Ручках. У вересні 1739 р. був в Прилуцькому полку для утримання 600 кобил і для будівництва для них в п'яти дистанціях конюшень. У 1741 р. висланий в Переяслав у Воронков депутатом про розоренню ярмарку в Переяславі та в інших справах, у вересні 1741 р. призначений в Переяславський полк для розмежування описних кантакузинських маєтностей з різними власниками. У 1746 р. в слідстві в Прилуцькому полку з полковою старшиною по чолобитній бунчукового товариша Данила Тарнавського на значкового козака Мельниченка і Коломійця і на старосту світличанського про гвалтовний набіг на дружину його Тарнавського. У 1747 р. в Миргородському полку в м. Хоролі для слідства дворового числа та інших. Того ж року в квітні в Генеральному Суді у справі Кулябки з Капністом. 1750.06. в Переяславському полку в м. Басані по чолобитній басанських власників бунчукових товаришів Демешків з околичними власниками в розмежуванні кордонів. У 1751 р. в Переяславському полку у справі полковника Сулими, обозного Безбородька з суддею полковим Лисаневичем. У 1752 р. призна-

чений в Київський полк в м. Бобровицю і в Ніжин для розподілу і слідства між протопопихою Яворською і Марковичевою. Мав шинок в м. Переволочній (1732). Абшитований у 1761 р. Протягом 1737–1752 рр. вів тяжби за спадкове с. Нехаївку Новомлинської сотні Ніжинського полку з мачухою Параскою Андрієвою і її чоловіком князем Іваном Шаховським. Абшитований бунчуковий товариш (1772), проживав у Переволочанській сотні Прилуцького полку. Надвірний радник. Мав у степу Бахмацької сотні хутір. Д.: 1) Єфросинія Якимівна Горленко, донька генерального судді. 2) (1745) Гафія Степанівна Бутович (? – 1716 – 1779 – ?), донька бунчукового товариша. За заповітом батька (1746) отримала хут. Тереховський.

Милорадович Іван Антонович (1761 – 1786 – ?) – бунчуковий товариш у Галяцькому полку (1779). Колезький асесор (1788). Мав 462 підданих у 2 селах. Д.: Олександра Григорівна Шостак.

Милорадович Ілля Олександрович (? – 1760) – прибув з Сербії до Росії близько 1712 р., з 1716 р. – галяцький полковий хорунжий (універсал гтьмана на цей уряд отримав 1 червня 1720 р.), підписав коломацькі чолобитні Полуботка, сотник грунський (1724.1.02. – 1747.31.01). У 1724 р. сотенний писар Яків Чемкальський написав на нього та брата його Михайла донос про привернення козаків до приватних робіт, а також про побиття та утримання його під караулом. Козак лютенський Левко Лебедь звинуватив його дружину у вбивстві його сина Якова. Був в поході 1725 р., кримському поході 1735 р. виконував обов'язки генерального осавула, 28 жовтня цього ж року його було відпущено з походу додому. 1737 р. його було обрано галяцьким полковим обозним, але цей уряд не отримав, тому що перебував у поході. Був звільнений від уряду сотника з чином бунчукового товариша за захоплення майна, побиття і привернення у підданство жителів сотні. У 1738 р. захопив ґрунти поблизу хутора козака Пирятинської сотні Лубенського полку Степана Ісаєнка. Мав селітерний завод. Мав у Пирятинській сотні хутір на 3 двори (11 хат), та хутір Семенівку на 9 дворів у 1747 р. 1750–1754 рр. йшло розслідування справи про скарги на нього і його сина козаків Грунської сотні. Мав хутір, 9 підсусідків та шинок у Груні. У 1758 р. позбавлений чина бунчукового товариша, а також ГВК наклала на нього зобов'язання сплатити компенсацію козаку Груші за захоплення ґрунтів, використання козаків для приватних робіт та зловживання владою. Разом з Семеном Милорадовичем захопив ґрунти козака 1-ї Пирятинської сотні Максима Ісаєнка. У 1760 р. «пришле в дряхлость». Д.: (1743) Ірина Петрівна Булавка, донька писаря судів військових генеральних. У 1-му шлюбі була за Степаном Васильовичем Свічкою (? – 1720).

Милорадович Микола Михайлович (1720 – 1772 – ?) (від 2 – го шлюбу) – син полковника, військовий канцелярист ГВК (? – 1740 – 1741), бунчуковий товариш (1741.9.01. – 1761), у 1747 р. пропав без вісті,

але у 1761–1772 рр. записаний бунчуковим товаришем. Мав у Лубенському полку в підварку Козловці м. Чорнухи приїзджий двір та підданих посполитих 5 дворів тяглих та 5 піших убогих, у Седневській сотні у с. Боромлі 2 двори підсусідків, шинковий двір у Седневі, житловий двір і шинок у с. Бутовці Городницької сотні, у Городницькій сотні у с. Переписи 2 двори посполитих. Мав підданих в Лубенському полку в 1747 р. в сотні Чорнуській на подворку Козловці м. Чорнухи убогих посполитих 11 дворів на 12 хат.

Милорадович Михайло (1731 – 1763 – ?) – в чині бунчукового товариша служив з 1745 р., жив у Лубенському полку.

Милорадович Петро Антонович (1758 – ?) – бунчуковий товариш (1779). Колезький асесор (1788). Мав 462 підданих у 2 селах. У 1750 р. володів у с. Бутовці Городинської сотні 9 дворами посполитих і 14 дворами підсусідків, мав у Городні найманих людей. Д.: Марія Степанівна Лашкевич (1764 – ?), донька надвірного радника.

Милорадович Семен – бунчуковий товариш (1739–1751).

Милорадович Семен Ілліч (? – ран. 1798) – службу розпочав з 1742 р. військовим канцеляристом ГВК. Сотник грунський на місце батька. В жовтні 1755 р. здійснив наїзд на двір дружини дозорця Гадяцького замку Микити Котловського у Груні і захопив коня. В серпні 1758 р. ГВК утворила спеціальну комісію на чолі з бунчуковим товаришем Федором Левенцем для розбору скарг козаків сотні на бунчукового товариша Іллю та грунського сотника Семена Милорадовичів. Останній же ухилився від звіту перед комісією. Ще не один рік намагався повернути втрачений за зловживання владою уряд сотника. Бунчуковий товариш (з 1763). Малоросійський полковник (з 18.01.1777). Д.: Настасія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Милорадович Степан Михайлович (бл. 1700 – 1756) – з сербського народу, гадяцький наказний полковий осавул (1725), бунчуковий товариш, сотник опішнянський (1726), призначений на цей уряд на місце Романа Корицького. Наказом від 23 червня 1727 р. було наказано призначити його сотником в один з Малоросійських полків. 21 січня 1718 р. отримав гетьманський універсал та через три місяці цього ж року царську грамоту на с. Печники. Бунчуковий товариш (19.09.1735 – 1751 – ?). Мав шинок у м. Чорнухах, у с. Печниках двір житловий власний та 5 дворів малограунтових не могучих, 23 тяглих убогих та 33 піших убогих посполитих, всього мав 63 двори і 4 кола млинові (1744), підданих в Лубенському полку Чорнуської сотні в с. Печниках малограунтових 6 дворів на 11 хат та убогих 30 дворів на 40 хат та 5 бездвірних хат, там же двір житловий, шинок у м. Чорнухах (1747). Д.: (з 1718) Марія Михайлівна Гамалія, донька генерального осавула. За нею с. Печники Чорнуської сотні.

Мильченко (Мильчевський) Хома (1737 – ?) – востаний (1782), абшитований військовий товариш Га-

дяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 26 підданих у одному місті, одному селі і одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Феодосія Іллівна Келембет, донька значкового товариша.

Мина Іван (1761 – ?) – шляхтич гербу «Одровонж». Військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 88 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена Олексіївна Тарасевич, донька військового товариша.

Миненко Іван Леонтійович (1716 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 3 серпня 1734 р., значковий товариш Полтавського полку (1735.02. – 1751) на місці батька його. Жив у Полтаві, мав хутір. Отаман сотенний полтавський (1751.27.12. – 1767 – ?).

Миненко Леонтій (? – 1695 – 1740 – ?) – наказний сотник 2-ї полкової Полтавської сотні (1717). Значний військовий товариш (1722), житель полтавський. Значковий товариш (? – 1728 – 1735). У 1729 р. купив у козака Якова Краснокутського плец у Полтаві, мав хутір під Полтавою (1735). У 1736 р. комісар у зборі на полкових служителів грошей. Мав двір у Горбанівці, двір і хутір у Полтаві, хутір у 1-й полковій сотні у Микольському. Абшитований значковий товариш (1735.02. – 1740 – ?).

Миненко Олексій – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1 травня 1768).

Миницький Іван Андрійович (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р., колезький канцелярист МК (з 1774), військовий товариш Прилуцького полку (1779), в Курському намісництві, колезький асесор (1788). У 1788 р. мав разом з братами, корнетом Дмитром і прапорщиком Йосипом 282 нерозділених підданих в містечку, двох селах і одному хуторі (м. Іваниця, сс. Горобки, Березова, хутір Степний).

Миницький Іван Павлович (1732 – ?) – сотник краснокорядинський Прилуцького полку (1764 – (бунчуковий товариш з 1781 р. на місці сотника) – 1782), абшитований бунчуковий товариш. Мав 405 підданих в 2 селах (1787). Д.: (1760) Марфа Петрівна Максимович, донька земського підсудка.

Минич Іван (1760 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна Н Бойкова, донька старшинська.

Минич Степан – військовий товариш. (1790). Д.: Феодосія NN, донька священика.

Мирець Василь Максимович – полковий канцелярист (? – 1761), значковий товариш Лубенського полку (1761 – ?), мешканець лубенський, військовий товариш (1783).

Мирець Василь Семенович – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1761 – 1768 – ?).

Мирець Максим – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1750 – ?) полкової сотні. Полковий зборщик податків (1750). У 1737 р. був при Кременчуцькому магазині. У 1738 р. купував воли. Присяг-

нув у 1741 р. Мав у 1740 р. в Лубнах 1 двір піших убогих козацьких підсусідків, двір житловий, в якому сам жив, в Снітинській сотні у с. Духовому з двори піших убогих козацьких підсусідків. Володів хутором при урочищі Солониці, мав підсусідків у с. Воронках. Проживав у с. Духові, де мав шинок.

Мирець Петро – значковий товариш Лубенського полку (1740).

Мирець Семен (? – ран. 1768) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?) полкової сотні, у 1736 р. Мав двір житловий у Лубнах, в якому сам жив, в Лубенському полку у с. Засуллі і двір піших підсусідків козацьких, в хуторі при річці Солонці 1 двір. Власник хутора на Солониці. Мав підсусідків у с. Пісках. Полковий комісар (1735, 1736, 1739) «в иступлении ума с 1735 года».

Мирко Іван (? – 1751 – ?) – козак, значковий товариш Полтавського полку (з 1744.18.02.), мав двір і підсусідків у Керебердинській сотні.

Мирович Іван Іванович (? – 1650 – 1706) – шляхтич гербу «Пржіятель». У 1678 р. називав Василя Сербина «отцом» і останній поминався родом Мировичів. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1691). 21 вересня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтності. Полковник переяславський (1691–1706). 12 травня 1691 р. купив у переяславського полкового хорунжого Олесандра Сулими грунт у Переяславі на р. Льтиці з озерцем. 27 жовтня 1693 р. разом з полковниками Палієм, Абазою і Пашковським здобув перемогу над татарами біля р. Кодимі. 19 січня 1703 р. він продав двір в Переяславі Івану Сулимі. 1704 р. розпочав будівництво Покровської церкви в Переяславі, яке було закінчене його вдовою 1709 р. Наказний гетьман в поході на Волинь (1704). Навесні 1706 р. потрапив в шведський полон (Штеттин, Стокгольм), де і помер. Володів сс. Велика Каратуль, Помоклі, Лецьки, Пологи, Циблі, Козинці, Городище, В'юнище, Лісняки, Соснове, Ташань, Ольхи. Д.: Пелагея Захарівна Голуб (? – 1675 – 1745 – ?). Враховуючи, що у 1699 р. син Івана Семен (віце-префект Старшої конгрегації КМА) був дорослим (щонайменше 30 років), то його мати мала народитися щонайпізніше десь у 1655 р. Якщо ця інформація стосується Голуб, то у 1745 р. їй мало було бути за 90 років. Через сина Федора заслана до Тобольська (1716–1744).

Мирович Федір Іванович (? – 1690 – 1758) – шляхтич гербу «Пржіятель». Син переяславського полковника. Навчався у КМА. Бунчуковий товариш (? – 1709). 1709 р. був у мазепинській делегації на Січ з метою залучення запоріжців до виступу. Мав 11 дворів у с. Ступ'ягах, 33 в Нехайках, 17 в Жорноклевах, двір в Переяславі, хутір, греблю з млином біля д. Коломієць. Генеральний бунчужний (1709 – ?), генеральний осавул (1711 – ?). Пішов з Мазепою до Туреччини, потім мешкав у Швеції, Польщі. 1757 р. перебував у Криму. Д.: (1709) Ганна Леонтіївна Полуботок, донька генерального осавула.

Мироненко Юхим – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у с. Виповзках 2-ї полкової сотні (1750).

Миронович Семен Миронов – шляхтич гербу «Несобя». Бунчуковий товариш (? – 1789 – 1798 – ?). Мав 16 куплених підданих у Київському полку. Д.: Єфросинія Н Глуценко, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Корнила, доньку Домну.

Миронович Степан (? – ран. 1762) – значковий товариш Київського полку (1742.16.12. – 1752 – ?). У 1749 р. його і єпископа переяславського Арсенія Берла сини померлого бунчукового товариша Стефана Сулими звинуватили у розтраті батьківської спадщини. У 1752 р. його заарештував, побив і захопив майно переяславський єпископ Никодим Срібницький. Д.: (після 1739 р.) Ганна Антінівна Танська (бл. 1714 – ?), донька київського полковника. Вдова Степана Сулими.

Мироновський Влас (1754 – ?) – службу розпочав з 1775 р., значковий товариш Київського полку (з 1781).

Мироновський Григорій (бл. 1725 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1736 р., військовий канцелярист, військовий товариш Ніжинського полку (з 1757), мешканець с. Старого.

Мирчин Лесько – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Мисаковський Іван – шляхтич. Значний військовий товариш.

Мисенко Петро – козак городової Полтавської сотні (1649), товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?). Суддя полковий полтавський (? – 1675.11.02. – ?), отаман городовий полтавський (? – 1677 – ?).

Мисенко Федір – значковий товариш Миргородського полку (1757 – 1781 – ?), володів хутором в Хорольській сотні.

Мисик N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Хорольській сотні.

Мисик Федір (? – 1783 – ран. 1787) – значковий товариш ГВА (1781), військовий товариш Ніжинського полку. Мав хутір на р. Осоті. Д.: Ірина NN, за нею після смерті чоловіка в м. Воронежі 84 підданих. Їх діти: Омелян (1785 – ?), Ксенія (1775 – ?), Килина (1778 – ?).

Мисковський Федір – військовий товариш (1783). Мав 10 підданих у с. Красному. Д.: Марія Кирилівна Рябикова, донька козака.

Миславський Антін – службу розпочав 1771 р., полковий підканцелярист (з 1772), полковий канцелярист (з 1773), значковий товариш Київського полку (1774 – 1779 – ?). Підданих не мав (1779). Д.: Мотря N Єрчевська, донька військового товариша.

Миславський Антін Іванович – службу розпочав з 1771 р., підканцелярист (з 1772), канцелярист полковий (з 1773), значковий товариш Київського полку (1774 – 1776 – ?). Д.: N Миколаївна Юрчевська, донька померлого військового товариша.

Миславський Іван – син міщанина. Службу розпочав з 1760 р. значковим товаришем. Возний (з 1761). Підкоморій (з 1764).

Миславський Павло – значковий товариш Лубенського полку (1769).

Миславський Петро Михайлович – син шляхтича, військовий товариш Ніжинського полку (1788), проживав у с. Полошки. Д.: Дарія NN, донька священика.

- Миткевич** Йосип – шляхтич гербу «Микулинські». Товариш Чернігівського полку (1701).
- Миткевич** Трохим – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька священика.
- Миткевич** Яків Андрійович (1755 – ?) – син священика, полковий канцелярист в МК (1779), сотенний отаман (1784), військовий товариш Київського полку (1784). Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: 1) Марія Осипівна Солонина (? – ран. 1783). 2) (1784) N Петрівна Стахович.
- Митченко (Митко)** Іван (1723 – 1763 – ?) – козак Остерської сотні Київського полку, бунчуковий товариш (з 1749.15.11. – 1763 – ?).
- Михайленко** Микита Михайлович – військовий товариш (1693.02.), отаман городовий полтавський, осавул полковий полтавський (1694).
- Михайленко** Роман Михайлович – полковник наказний полтавський (1711), значний військовий товариш (1715).
- Михайлов** Трохим – значковий товариш (1752), мав двір у Миргороді.
- Михайлович** Іван Михайлович – військовий товариш Ніжинського полку. Направлений у військовий похід (1769).
- Михайлович** Іван Михайлович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Михайлович** Матвій – військовий товариш (1708), продав 3 липня 1708 р. місце дворове калачницькому цеху за 220 коп грошей.
- Михайлович** Михайло Григорович – син сотника кролевецького, військовий товариш Ніжинського полку.
- Михайлович** Яків – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Михайловський** Василь (? – 1740 – 1760 – ран. 1781) – бунчуковий товариш, житель коропський. Його донька Параска заміжня за полковим хорунжим Григорієм Троцьким.
- Михайловський** Василь (1767 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.20.01.).
- Михайловський** Володимир Григорович (1754 – ?) – значковий товариш (1781), підпоручик (1783), мешканець новгородський.
- Михайловський** Григорій Степанович – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1762 – 1772), за відсутністю у 1763 р. «сказку» не взяли. Абшитований осавул полковий (1772.4.10. – 1783 – ?). Мав 8 дворів підданих м. Гремяч і 4 – у с. Мурав'ї, 1 двір у с. Пекареві і 1 двір у м. Нові Млини. Проживав в м. Гремяч, де мав дім в 5 кімнат. Д.: 1) N Кирилівна Лобисевич, донька значкового товариша. 2) (1783) Дарія N Максимович, донька священика. Діти Василь і Кирило, Марія, Глікерія, Дарія, Лизавета.
- Михайловський** Іван (1720–1770) – полковий канцелярист переяславський, значковий товариш (1743–1770). У 1754 р. його образив і побив військовий канцелярист Федір Солонина. Мав двір житловий у с. Ветово Березанської сотні. Д.: (з 1743) Горпина Яківна Корнієнко (1722 – 1763 – ?), донька сотника березанського.
- Михайловський** Іван (1737 – ?) – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Михайловський** Михайло – син намісника почепської протопопії, значковий товариш Стародубського полку (1767.17.03. – 1783 – ?). 1769 р. був у другій армії в поході. Мешканець с. Дігтярівки, де мав 10 дворів підданих. Д.: Єфросинія Михайлівна Борозна (? – ран. 1783), в першому шлюбі за Іваном Мовчаном.
- Михайловський** Олексій – значковий товариш Ніжинського полку (1728), мешканець новомлинський Кирило Лазченко захопив у нього Пекарівські ґрунти за борг.
- Михайловський** Семен – бунчуковий товариш Ніжинського полку. У 1708 р. князь Меншиков послав його до Прилук, де він був заарештований за наказом дружини генерального писаря Пилипа Орлика. У 1722 р. написав донос на Григорія Шаргородського, що той був із «зрадником» Орликом.
- Михайловський** Семен (1727 – ?) – службу розпочав з 20 січня 1742 р. в зінківській сотенній канцелярії, з січня 1747 р. в Гадацькій полковій канцелярії підканцеляристом. Полковий канцелярист (1748–1754), старший полковий канцелярист (1754.16.05. – 1760). Сотник 2-ї (1760–1767), а потім 1-ї Комишненських сотень. У 1761 р. відкомандирований у пруський похід. Д.: 1) NNN (? – 1764 – ран. 1772). 2) Настасія Карпівна Кривецька, донька протопопа лохвицького.
- Михайловський** Федір (бл. 1725 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист, військовий товариш Ніжинського полку (з 1751), полковий осавул (1783). Мешкав у м. Вороніжі. Д.: (1765) Олена Олександрівна Левицькі, донька військового товариша.
- Михайловський** Яків (1759 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1783 – ?).
- Михалча** Хома – військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Михальський** Іван Ничипорович – син намісника протопопії глухівської, який отримав гетьманський універсал (1716.1.03.) на слободу Потаповець з 10 пахотними і 5 бобілями. Значний військовий товариш, гетьман Д.Апостол затвердив за ним хут. Понурці і млин під с. Собичевим.
- Миценко** Василь Савич – значковий товариш Прилуцького полку.
- Миценко** Гордій Іванович – військовий товариш Прилуцького полку.
- Миценко** Іван Васильович – значковий товариш Прилуцького полку, з 19 липня 1746 р. військовий товариш.
- Миценко** Іван Іванович – значковий товариш Прилуцького полку (з 17 травня 1746 р.).
- Миценко** Федір Васильович – військовий товариш Прилуцького полку.
- Мізин** Андрій – козак ірклівський, значковий товариш Переяславського полку (1738 – 1751 – ?). Мав житловий двір у Ірклієві.

- Мізин** Антін (1733 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш Переяславського полку (1767 – 1783 – ?).
- Мізин** Іван (1723 – ?) – козак, служив з 1753 р., з 1756 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1760 – 1783 – ?). Мав 2 підданих в Іркліївській сотні. Одружений з донькою козака.
- Мізин** Овсій – значковий товариш Переяславського полку (1784).
- Мізин** Павло – значковий товариш Переяславського полку (1752).
- Мізин** Семен – значковий товариш Переяславського полку (1767).
- Мізин** Степан (1745 – 1782 – ?) – розпочав службу з 1765 р. в полковій канцелярії переяславській, через 9 років отримав звання військового товариша (1774 – 1780 – ?). У с. Студениках 3-ї полкової сотні мав 41 підданого і окремо 5 дворівих людей, всього 17 хат підданих. Одружився з донькою відставного армійського полковника Михайла Боярського Євдокією. Мали сина Івана.
- Мізин** Стефан – вїт наказний полтавський (1702), значний військовий товариш (? – 1702 – 1715 – ?), суддя наказний полковий полтавський (1717), козак кінний полтавський (1718).
- Міняйло** Андрій (1741 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1767 р. сотенним осавулом, значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1790 – ?). Мав 27 підданих в Куземині. Д.: Ганна Данилівна Павловська, донька значкового товариша. Мав сина і двох доньок (1780).
- Міняйло-Прокопович** Андрій Прокопович – син отамана сотенного батуринського (? – 1734 – ?). Значковий товариш Ніжинського полку. Його син Іван Андрійович – священник с. Мітченків (1787), де мав 52 підданих.
- Мірочник** Іван – значковий товариш Лубенського полку (1735). У 1735 р. був у кримському поході, по поверненні виключений з значкових товаришів.
- Міхневський** N (? – 1695 – 1716 – ?) – значковий товариш (? – 1716 – ?).
- Міхневський** Іван (1717 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1730 – 1751 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Міхненко** Андрій (1736 – 1761 – ?) – відправляв службу виборним козаком Великобудиської сотні з 1715 р., був у походах, за службу призначений у 1733 р. значковим товаришем Полтавського полку, виконував різні доручення полкової канцелярії. 2 серпня 1745 р. отримав універсал на чин значкового товариша, в якому згадувалося, що служили ще дід і батько. Мав двір і підсусідків в Великих Будищах, де мешкав. Абшитований значковий товариш (1752 – 1761 – ?).
- Міхно** Артем Михайлович (? – 1754) – отаман городо-вий (1725), наказний сотник березненський (1742). Йому належали 3 млини з хутором і слободою: на р. Березні в одне кола в м. Березні в його хуторі Рогожці в одне коло на р. Рогожка, в два кола на р. Думниці, на р. Снові в три кола у с. Дирчин, де мав двір (1732). Бунчуковий товариш (1743 – 1747 – ?). Мав житловий двір і 2 шинки, 3 двори підсусідків у м. Березному, в д. Рогозки 9 дворів підсусідків, 1 двір підсусідків у Седневській сотні у с. Микишин (1747), шинок у с. Городищі. Абшитований бунчуковий товариш (1750).
- Міхно** Василь (1724 – 1766 – ран. 1788) – службу розпочав з грудня 1745 р. військовим канцеляристом, яким був 10 років, військовий товариш Чернігівського полку (з 1760). Д.: Марія NN (1738 – 1790 – ?), мали синів Миколу (1765 – ?), Івана (1755 – ?), доньку Єфросинію. У володінні разом з Михайлом і Семеном Міхно 58 нерозділених підданих в одному місті і одній слобідці.
- Міхно** Іван (1721 – ран. 1788) – службу розпочав з 1748 р. при ГВК військовий канцелярист, абшитований військовий канцелярист (1759.7.05. – 1769 – ?), військовий товариш Чернігівського полку. Мав 79 підданих в Березні і слободках Рогозові і Малому Дирчині. Д.: Марія NN (? – 1789 – ?).
- Міхно** Іван Артемович (? – ран. 1789) – службу розпочав 4 березня 1764 р. полковим канцеляристом. У 1770 р. його позивав за ґрунти міщанин березненський Клим Лежня. З 1772 р. сотенний возний березненський, сотенний отаман. У 1773 р. в нього нерозділених з братом Федором 20 підданих в м. Березні і с. Рогозках. Голова м. Березни (з 1782), військовий товариш Чернігівського полку (1784). Мали 71 підданого. Д.: Ганна Федорівна Андрієвська (1760 – 1789 – ?), донька бунчукового товариша. Мали (1784) синів Павла (1782 – ?) і Василя (1783 – ?).
- Міхно** Лука – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Міхно** Олексій Артемович (1692 – 1761 – ?) – служив з 1720 р. сотенним хорунжим, був у походах сулацькому, польському, очаківському і хотинському. У 1744 р. після отримання батьком звання бунчукового товариша став значковим товаришем Чернігівського полку аж до 1760 р. 21 червня 1760 р. за служби абшитований військовим товаришем.
- Міхно** Федір Артемович (1740 – 1789 – ?) – службу розпочав 5 травня 1755 р., полковий канцелярист (з 1755.10.07.), військовий канцелярист (з 1759.20.06.), військовий товариш (з 1765.17.08.). Працював у Чернігівській полковій рахунковій комісії. Разом з братом Іваном в м. Березні і с. Рогозках мав 20 підданих (його – 10). Військовий товариш (1773), абшитований бунчуковий товариш (1788). Прем'єр-майор. Мав 58 підданих в одному місті і двох слободках (1788). Мав приїзджий двір у Чернігові. Внесений до шостої частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія N Копцевич (? – ран. 1789). Мали доньок Мотрю і Марію.
- Міхно** Федір Олексійович (? – 1790 – ?) – військовий товариш (? – 1769 – ?), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1789 – 1790 – ?). Мав 58 спадкових підданих. Д.: Тетяна Семенівна Копцевич, донька сотника.
- Міщенко** Іван – абшитований військовий товариш (1769) в Полтавському полку.

- Міщенко** Каленик – службу розпочав з 1770 р., з 1775 р. сотенний лютенський канцелярист, полковим канцеляристом (1778), значковий товариш (з 1779) Д.: Ганна NN, донька козака.
- Міщенко** Максим – значковий товариш Полтавського полку (1779). Мав маєтність при р. Конжижі (17 підданих).
- Міщенко** Михайло Степанович – син козака Великобудиської сотні, значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1784 – ?), комісар Полтавського комісарства (1769), військовий товариш.
- Міщенко** Петро – службу розпочав виборним козаком з 1755 р., осавул сотенний остерський (1765 – 1779 – ?), МК присвоїла йому звання значкового товариша. Д.: Параска Василівна N, донька міщанина, потім вїта козелецького.
- Міщенко** Прокіп – значковий товариш Лубенського полку (1777).
- Міщенко** Семен (1744 – ?) – службу розпочав з 5 лютого 1775 р., хорунжий сотенний (з 1782.9.07.), значковий товариш Лубенського полку (з 1782.3.11.), військовий товариш (з 1784.1.01.).
- Міщенко** Яків – значковий товариш Лубенського полку (1777).
- Множинський** Гаврило – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1762), мешканець роменський.
- Мовчан** Андрій – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1780) у Шептаківській сотні.
- Мовчан** Василь Михайлович (1673/1674 – 1764 – ?) – шляхтич. Служив при дворі царя Івана Олексійовича, цариці Параски Федорівни, гетьманів Мазепи, Скоропадського, Апостола. Отримав універсал гетьмана Скоропадського на побудову млина в с. Бучках Шептаківської сотні. Дозорця шептаківський (1722–1730). 10 грудня 1730 р. взятий під гетьманську протекцію, дворянин гетьманський, йому підтверджено володіння підсусідками у с. Кирсті і підсусідками та млином у с. Бучках. 31 травня 1734 р. отримав підтвердження на ці ж маєтності князя Шаховського. У 1736–1737 рр. у документах згадується бунчуковим, а 1738 р. – військовим товаришем. Мав 4 підсусідків у Бахмачі, 9 підсусідків і житловий двір у с. Бучках (1737). Протягом 1739–1746 рр. уступив ніжинському полковому писарю Василю Кулаковському ставок в Бахмачі, на Гуровщині. Абшитований військовий товариш (1739.17.05. – 1764 – ?). У 1764 р. мав володіння у Шептаківській сотні при хуторі над річкою Варицею 5 дворів посполитих. Д.: Марія Семенівна N (1701 – ?), вдова Андрія Галеги.
- Мовчан** Іван Іванович (? – 1739) – значковий товариш Стародубського полку (1729–1739). Брав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. У 1733 р. був полковим комісаром, у 1737 р. у комісії майора Шипова. Жив з вітчимою бакланським сотником Антипом Соколовським. Тримав 18 дворів у д. Нове Задубення, які були надані спочатку батьку гетьманом Мазепою у 1702 р., а потім перейшли до вітчима за універсалом Скоропадського 1708 р. Д.: Тетяна N Черно-
- лузька (1693 – 1767 – ?), мешканка с. Жукова (1750), володіла с. Новим Задубенням (1767).
- Мовчан** Іван Іванович (1731 – 1790) – син значкового товариша, онук сотника. Службу розпочав 4 травня 1748 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (1750.5.12. – 1757). У 1756 р. був у Стародубській полковій рахунковій комісії, 26 вересня 1757 р. призначений за служби предків військовим товаришем (1757 – 1787 – ?). 1759 р. був у комісії Жоравки для перегляду 4 тисяч пар волів для армії. Направлений у військовий похід (1769), був у турецькому поході. Бажав продовжити військову службу у 1783 р. У д. Нове Задубення мав 231 підданого, 1783 р. продав цю маєтність Іллі Журману. Д.: 1) (з 1759) Єфросинія Михайлівна Борозна (? – 1780), донька бунчукового товариша. 1763 р. шлюб скасований як такий, що стався всупереч волі батьків і відома протопопа. 2) (з 1766) Ганна Іванівна Гамалія (1741 – ран. 1793), донька генерального судді. Мали сина Івана.
- Мовчан** Іван Мойсейович (? – 1706.19.05) – шляхтич, значний військовий товариш (? – 1700 – 1701), 27 вересня 1700 р. купив у жителя кириківського Опанаса Страхова дворище в с. Кириківці. Сотник бакланський (1701–1706). 15 вересня 1701 р. купив у значного військового товариша Семена Галецького у Баклані двір з двома гумнами і корчмою, двома городами, поле Заріцьке, греблю з двома гаями, нивою, в Козацькому кутку полосу поля з пожнею та винницею за 1100 золотих. 1702 р. отримав гетьманський універсал на с. Нове Задубення Балканської сотні, а 30 квітня 1704 р. – з підтвердженням на млин в два кола ним побудований на р. Берестянці в с. Дарієвичях з дозволом зайняти гребельку на р. Кам'янці за с. Новим Задубенням, а також побудувати на ній млин і завести при ньому хутір. Загинув під Несвіжем. Д.: Горпина Микитівна N, донька стародубського міщанина. в 2-му шлюбі за Антипом Соколовським, сотником бакланським.
- Мовчан** Йосип Васильович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1766 – ?).
- Мовчан** Михайло (? – 1653 – 1674 – ?) – бунчуковий товариш.
- Мовчан** Михайло Федорович (? – 1660 – 1742.7.08) – службу розпочав з 1679 р. У 1683 р. в складі польської армії брав участь в битві під Віднем. Брав участь в кримському поході 1687 р. Перейшов до комонного полковника Семена Палія, потім кілька років провів на Січі. У 1696 р. повернувся в Прилуки, військовий товариш. Брав участь в битвах Північної віни в Білорусії. Значний військовий товариш (? – 1708 – ?). У 1708 р. універсалом Скоропадського отримав млин в с. Городні Іваницької сотні, конфісковану у прибічника Мазепи Григорія Компанійця. Полковий осавул прилуцький (1711 – 1741). У 1711 р. отримав на ранг с. Талалаївку, а потім його затвердили «в вечное пользование». 1723 р. підписав коломацькі чолобитні. У 1728 – 1738 рр. ГВК розглядало справу про захоплення ним ґрунтів, худоби та привернення в підданство козаків с. Тала-

лаївка Красноколядинської сотні. Брав участь в персидському (1723), польському (1734), кримському (1736–1738). Полковий командир в поході на лінію (1731). Абшитований полковий осавул (з 1741). Активно скуповував землі в козаків, селян, священників. За час свого правління він купив 41 нивку, 5 садів і городів, 9 хат, 17 лісів та гаїв, 5 млинів, ставів та гробель. Його свояком був писар міський прилуцький (1731), писар судовий прилуцький (1739), священник с. Лапинці Федір Якимович Турковський. В Софійському монастирі записаний поминальний ряд його роду. Його тестамент 4 серпня 1742 р. Д.: Параска Леонтіївна N (? – 1746.12.08.).

Мовчан Павло Васильович – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?). У 1747 р. мав двори житловий і призджий у с. Краспіль Батуринської сотні, у 1751 р. в економії.

Мовчан Федір Лукич (? – 1632 – 1678) – в одному з документів названий онуком Богдана Хмельницького. У квітні 1662 р. наказний полковник запорозький кодацький від полковника Красна Башта. У 1662 р. отримав від ніжинського полковника Василя Золотаренка універсал на с. Гринів, д. Тютюри в Стародубському полку. Значний військовий товариш (? – 1662 – 1663 – ?). Очоловав кінний полк із 150 козаків у гетьмана Дорошенка (1674 – 1675). Навесні 1675 р. разом з полком перейшов на службу до Самойловича. Зробимо невеличкий екскурс у становлення найманого війська при Самойловичу. Якось гетьман згадував: «Федор Мовчан с полком своим конным, от Дорошенка отлучась, пришел ко мне» і «был знак, когда великий государь, прислал свое ему жалование и прислал к нему особою свою государеву грамоту», в який бажав, щоб «дабы, верно при мне прибывая... и иных к себе достойных от Дорошенка призывать». Цар дав указ про це і Самойловичу. Останній був у складному становищі. З одного боку, він мав царський указ про полк Мовчана, оплачений на перший випадок з московської скарбниці. Крім того, Самойлович мав велике бажання мати при собі підготовлену і вірну охорону. З іншого боку – заборону козацької ради тримати гетьману найманців, а ще гірше, відсутність коштів на їх утримання. Проте гетьман «в то время принял его к службе, начал есмь употреблять и становища указывать, на которых бы себе с товарищи имел обыкновенное прокормление». Крім полку Мовчана, до Самойловича перевів свою компанію колишній димерський комендант полковник Геліяш Новицький і, мабуть, поповнив її за рахунок місцевого населення. «Все новобранци Волохі, Мултяне, Ляхи і воинскому делу великие промышленники, а домов и жен и детей у них нет и попечения ни о чем они...не имеют», «служить они рады непрестанно...великому государю без жалования, кроме того Молчанова полка». Та все ж усіх компанійців утримував гетьман – «ныне де кормит их он гетьман». У березні 1676 р., закликаючи правобережних сердюків до себе, Самойлович зазначав: «Мовчан с своими товарищи и иные компании пехотные полки не без хлеба и достойного призрения при нас живут». А враховуючи, що в березні цього року

полк називався «компанія Молчанова і Новицького», то, зрозуміло, що в «иные компании пехотные полки» входив полк Гната Кальницького і, можливо, ще якісь нам невідомі. Кожного року гетьман визначав місце постійно кінного полку Мовчана в різних козацьких полках. Навесні 1676 р. полк знаходився на постійі у Стародубському полку. Протиріччя між компанійцями і місцевими жителями були використанні полковником Стародубським Петром Рославцем як привід для подачі царю «челобитної» проти гетьмана. Рославець писав: «Великий государь жаловал компанье не быть. Гетьман Иван Самойлович против государева жалования, без его, царского величества, указу и без совету войскового старшины быть компанье велел. Великий государь пожаловал компанью не кормить и денежного жалования не давать. Гетьман Иван Самойлович без государевого указа и без совета войскового старшины кормить и постоя и денежное жалование велел давать». Осавул полковий прилуцький (1677). Полковник прилуцький (1678). 25 листопада 1678 р. цар надав грамоту полчанам за героїзм під Чигирином. Загинув під Чигирином. Його зятями були Григорій Дорошенко і Опанас Єсимонтовський. Д.: Марія Гаврилівна Ярем'єнко, донька погарського сотника (? – 1646 – 1693 – ?). В 2-му шлюбі за Опанасом N, родичем Петра Рославця.

Мовчан Яків Павлович – військовий товариш (1783), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787). Мв 50 підданих у с. Красному і хуторі поблизу. Д.: 1) Дарія N Вербицька, донька священника веровського. 2) (1787) Ганна Іванівна N, донька військового товариша.

Могилатов Мартин – військовий товариш (1790). Мав 172 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Васа NN, донька возного.

Могилевський Дмитро – писар сотенний келебердинський (? – 1733 – 1740), значковий товариш Полтавського полку (1740 – 1755 – ?). У 1746 р. разом з сином Степаном та військовим канцеляристом Петром Тройницьким підпалили дім сотника келебердинського Микити Козельського. Мав двір і хутір, 4 підсусідки у Кереберді.

Могилевський (Могиланський) Іван – козак, значковий товариш Полтавського полку (1745.2.08. – 1750 – ?). Мав двір у Полтаві та у с. Іванчики. Д.: N Іванівна Максименко, донька військового товариша.

Могилевський Максим Петрович – син військового товариша, військовий товариш Чернігівського полку.

Могилевський Михайло Петрович (1712 – 1762 – ?) – син військового товариша, служив з 1732 р. з батьком – козаком Слабинської сотні Чернігівського полку – був у польському поході, у 1739 р. – хотинському, після смерті батька перейшов жити у 1741 р. до м. Ромни Лубенського полку і того ж року 6 місяців був на форпостах з сотником роменським Іваном Марковичем. Був в різних комісіях, був сотенним роменським зборщиком у 1749 р., з 1750 р. сотенний роменський осавул. У 1759 р. за службу призначений значковий товариш. За 15-річну службу племінника Гаврила Марценкевича співаком при

імператорському дворі отримав звання військового товариша Лубенського полку (з 1760.14.01.). Через старість і слабкість служити не міг і був абшитований тим же званням.

Могилевський Петро Сидорович – козак Слабинської сотні Чернігівського полку. У 1741 р. перейшов у Ромни. Військовий товариш Лубенського полку.

Могилевський Стефан Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – ?).

Могилевський Федір Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – ?). У 1747 р. сотник Микита Козельський побив Дмитра, Стефана і Федора Могилевських. Сотник келебердинський (1761 – 1762), кобеляцький (1764 – ?).

Могілянський Василь Семенович (1732 – ?) – службу розпочав з 1752 р. військовим товаришем Полтавського полку, полковий суддя полтавський (1773–1782), суддя Полтавської нижньої расправи, обозний полковий полтавський з чином надвірного радника.

Модзалевський Григорій Петрович (1750 – 1807) – у 1762 р. жив разом з дядьком Тимофієм Івановичем у с. Овдіївці. Службу розпочав з 1770 р. в Малоросійській колегії, з 1771 р. там же канцеляристом. Колезький канцелярист (1781), військовий товариш (з 4.03.1781), абшитований військовий товариш (1787). Д.: Параска Костянтинівна Капустянська (1768 – 1817 – ?), донька військового товариша.

Модзалевський Іван Федорович (бл. 1696 – ран. 1767) – шляхтич гербу «Гербург», син сотника топальського. Військовий товариш Стародубського полку (1720), значковий товариш (1723 – 1754). 23 вересня 1714 р. за домовленістю своєї матері Марини Тимофіївни Романовської зі Степаном Гудовичем отримав ¼ в маєтностях, які дісталися їй від батька, а його діда Тимофія Олексійовича та від її першого чоловіка Йосипа Френсбах–Кожуховського. Д.: (1720) Олена Юріївна Новицька (1698 – 1765 – ?), донька економа добр рейментарських шептаківських. У 1765 р. мешкала у с. Гарцові.

Модзалевський Петро Іванович (? – ран. 1762) – значковий товариш Стародубського полку. Д.: (бл. 1750) NNN.

Модзалевський Тимофій Іванович (1731 – 1798 – ?) – 1746 р. «обретался в услужени в Глухове в канцеляристи судового енерального Павла Дембовского», службу розпочав з 1750 р. козаком Стародубського полку, 1762–1768 рр. – староста с. Овдіївки Понорницької сотні Чернігівського полку. З 1779 р. – сотенний хорунжий. Абшитований значковий товариш Стародубського полку «по старости лет» (з 28.04.1781), мав 6 підданих у с. Гарцеві (1787). Д.: (1753) Васа Іванівна Михайленко (Хиськова) (1714 – 1798), донька козака с. Гарцева. За нею в придане пів-чвертки ґрунта у с. Гарцево.

Модзалевський Федір (? – ран. 1712.08.) – сотник топальський (? – 1700.04. – 1703.10. – ?), (пізніше 1705.11. – 1706.05.), значковий товариш полку Стародубського. Спільно з Олексієм Бишевським раніше 1713 р. тримали 21 двір в д. Хомутівці. Д.: (після 1695) Марина Тимофіївна Тимошенко,

донька полковника стародубського, вдова Йосипа Петровича Ференсбах–Кожуховського, хорунжого полкового стародубського.

Модзалевський Федір Іванович (1734 – 1800 – ?) – службу розпочав 14 травня 1763 р., значковий товариш Лубенського полку (1763.14.05. – 1779). Військовий товариш (з 30.05.1779). У 1784 р. «имеет болезнь в голове и в грудях, а потому и по старости лет полевой службы продовжать не может». Абшитований військовий товариш (1786–1800). Д.: (1760) Ірина Іванівна Попова (1735–1800), донька «корабельного флота майстр-капитана».

Можневський Антін (1740 – ?) – син значкового товариша, брат Петра, значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1775 – ?). У другій армії (1769). Письменний. Д.: Єфросинія Іванівна Савченко, донька козака Костянтинівської сотні.

Можневський Гаврило (? – 1762) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1746), абшитований військовий товариш (1746 – 1762 – ?).

Можневський Григорій Євстафійович (1739 – ?) – «Сказки» про служби Остапа та його батька з 1722 р. (Луб. полк) 1756 р. Абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 16 підданих в 2 селах. Д.: Настасія NN, донька козака.

Можневський Іван (1747/1752 – ?) – з різночинців, службу розпочав 10 вересня 1759 р. козаком костянтинівським, отаман сотенний (з 1771 р.), військовий товариш Лубенського полку (з 14 червня 1779 р.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 46 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Уляна Йосипівна Костенецька, донька полкового осавула. Мали сина Данила.

Можневський Петро (1747 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1775 – ?), абшитований значковий товариш (1788). Д.: Мотря Федорівна Гойка, донька козака роменського.

Можчаров Яків Максимович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693).

Можчиров Гнат Максимович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), мешканець с. Дарієвич.

Мозгалевський Федір – козак Козелецької сотні, абшитований військовий товариш Київського полку (1759 – ?)

Мойсеєнко Петро – значковий товариш (? – 1736 – 1741 – ?), жив у Городищі.

Мойсеєнко-Заровний Євстрат Мойсейович – шляхтич, військовий товариш (1707).

Мойсейович Нестор – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Мокієвський Костянтин (? – 1709) – був двоюрідним братом матері І.Мазепи. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1691). Був учасником кримського походу (1689). Полковник київський (1691 – 1709). Побудував у 1695 р. Троїцької храм козелецької церкви. У повідомленні інформатора за 1700 р. про п'яну суперечку на банкеті у полковника Івана Обидовського зазначалося, що київський полковник К. Мокієвський у запалі

назвав всіх полковників «измінниками государскими» і говорив, що «и сам пан гетман измінник», бо «хотіл з под Казикермена утікати»

Мокій Трохим (1759 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.

Мокрієвич (Посоховський) Іван Самійлович (? – ран. 1737) – знаменитий товариш військовий полку Чернігівського (1710). У його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). Значний товариш у Чернігівському полку (1717). 30 травня 1717 р. разом з братом Пантелеймоном отримав гетьманський універсал на сл. Роїську і на «пів трети» каменя млинового, а наступного дня – на маєтності свого тестя: дві слобідки Буду і Онисівці з млином-вишняком і валушною в Любецькій сотні, на Посохівку і Стецьке Будище, озеро Святе, куплений ґрунт Фаєвський, сл. Мутичів на острові Густівському, млини з військовими частинами на р. Виру біля Старого Мостища, на куплений ґрунт Банківський до ґрунту Фаєвського прилеглий, млин-вишняк на Посохівці, два двори в Чернігові, два двори в Любечі, двір у с. Великій Весі. Бунчуковий товариш (? – 1730). Племінник городового отамана стародубського Станіслава Полубенського. Д.: 1) Анастасія Василівна Устимович, донька сотника любецького, вдова Семена NN. 29 травня 1716 р. разом з чоловіком продала Павлу Полуботку за 40 талерів передані їй як придане частини в озерах Домашньому, Плечище, Дидовиці, Кализні. Її тестамент написаний 23 січня 1724 р. 2) Любов Охрімівна N (? – 1717 – 1741 – ?), поминальник її роду: Охрім, Іван, Григорій, Юхим, Йосип, Ксенія, Килина, Ірина, Дмитро, Марія, немовля Іван, Йосип, Марфа. Вірогідно, що це рід сотника вибельського Юхима Лобка, а вона його онука.

Мокрієвич Василь Іванович (1727 – 1766 – ?) – навчався в Чернігівському колеґіумі, службу розпочав з січня 1740 р., полковий канцелярист Чернігівської полкової канцелярії (з жовтня 1745), бунчуковий товариш (з 1749.7.07.). 5 вересня 1736 р. разом з старшим братом Іваном продали половину каменя в млині в с. Полуботках, що належав їх бабі Євфросинії Ничипорівні Калениченко Григорію Єньку за 140 карбованців. Мав житловий і шинковий двір у с. Гучині Білоусівської сотні, підданих: в с. Гучині 8 хат, с. Звеничеві 3 хати (1760), в с. Гучині 66 підданих, в с. Сибережі (4 підданих) (1764), 80 в Білоусівській сотні, 15 в Роїській (1766).

Мокрієвич Василь Самійлович (? – 1711 – ран. 1742) – 1716 р. разом з братом Карпом скаржився на вітчима Івана Загоровського, який захопив батьківський маєток. Внаслідок цього отримав разом з братом дві частини ґрунтів, двір і млин у с. Листвен. Прийняв присягу 12 березня 1725 р. Значковий товариш Гадацького полку (? – 1728 – 1733 – ?), 1724 р. розглядалася справа про стягнення глухівським циганом Ющенком з чернігівських мешканців Василя і Карпа Мокрієвичів боргу, а 1726 р. вона передана на розгляд МК. В грудні 1725 р. двоюрідний брат знач-

ковий товариш Василь Мокрієвич здійснив наїзд на його двір у с. Понурниці, побив його і дружину та захопив гроші. У 1728 р. звинуватив вітчима Івана Загоровського у захопленні спадкового майна. У 1737 р. мав з братом Карпом суперечку з бунчуковими товаришами Андрієм і Яковом Полуботками за млин у Білоусівській сотні. Бунчуковий товариш (? – 1739 – ?). 1739 р. мешканець сосницький циган Гаврилов вимагав у нього повернення 50 злотих боргу.

Мокрієвич Данило Карпович – син військового товариша, значковий товариш (1731 – 1751 – ?), мав двір у Опішні.

Мокрієвич Дем'ян Карпович (? – 1660 – ран. 1709.13.09.) – товариш полку Чернігівського (1697), значний військовий товариш (? – 1704 – 1706 – ?). 23 березня 1704 р. отримав універсал Мазепи на с. Сибереж, с. Ямище, півтора камені куплених на р. Снові, камінь і пів кола ступного в Євтуховому млині на р. Білоусі. Д.: (після 1692) Гафія Трохимівна Підтереб (? – 1690 – 1725 – ?), донька київського полкового обозного, вдова переяславського полковника Івана Лисенка. 13 вересня 1709 р. Скоропадський підтвердив за нею володіння с. Сибереж і Ямище.

Мокрієвич Іван Васильович (1726 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1751 – 1760 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1786 – 1789 – ?). Мав 9 хат підданих в сл. Роїській і 1 хату в с. Ямищах (1760). Д.: 1) Ганна Павлівна Красовська, донька значкового товариша. 2) (1786) Марія NN, донька священика.

Мокрієвич Іван Дем'янович (? – 1682 – 1737 – ?) – у його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). Значковий товариш у Чернігівському полку (? – 1725 – 1730 – ?), бунчуковий товариш (? – 1732 – 1751 – ?). 1751 р. до компуту бунчукових товаришів записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мав підданих в с. Сибережі (12 дворів) і д. Ямищах (5 дворів) (1730), у Любечі 4 підданих, в д. Мутичові Любецької сотні 2 ґрунтових, 4 малогрунтових, 9 убогих (1732). Д.: (1725) Горпина Кирилівна Грушиська (? – 1710 – 1767 – ?), вдова Федора Ольшанського, бунчукового товариша. У 1735 р. була ув'язнена в Глухові через чоловітну глухівської жительки Гафії Полонської.

Мокрієвич Іван Іванович (1705 – 1760 – ран. 1767) – військовий товариш Чернігівського полку (1735 – 1744 – ?), кандидат в сотники любецькі (1735), абшитований військовий товариш (? – 1747 – 1760 – ?). Мав у с. Гучині Білоусівської сотні 8 дворів посполитих (1747), там же двір житловий і шинковий (1750), 6 хат (1760), крім того мав 3 хати підданих у с. Звеничеві. Д.: Ганна Іванівна Бобир (1715 – 1767 – ?), донька сотника стольненського.

Мокрієвич Іван Іоаникійович (? – 1679 – ран. 1742) – значковий товариш Чернігівського полку (1726–1729). В його «сказці» 1734 р. відзнена участь в походах: взимку 1699 р. «под Филиппов день» з полками на кордон з татарами, 1702 р. під Бихів, 1703 р. знаходився в Києві, коли повертався думний дяк Українцев з Царгороду, під Любарем (1704), в польському поході (1705), в кінці серпня 1706 р. все військо Києво-Печер-

ську фортецю в присутності Петра I «зачали делать», все літо 1707 р. був на будівництві цієї фортеці, 1709 р. під Полтавою, в зимовий час 1711 р. з полком стояв на кордоні в Ірклієві, а в травні – під Кам'яним Затонам. 1713 р. все літо працювали під Києвом. Взимку 1716 – 1717 р. з полком ходив під керівництвом гетьмана Скоропадського у похід. Комісар в Угорському і Маклебурському корпусі. 1724 – 1 жовтня 1726 рр. комісар при полках великоросійських – Гренадерському, Тверському, Троїцькому, Ямбургському. У його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). 1725 р. мав суперечку з бунчуковим товаришем Степаном Миклашевським за сл. Доровку Глухівської сотні Ніжинського полку, цього ж року майор Борис Вінтер намагався стягнути з нього (названий бунчуковим товаришем) борг першого чоловіка його дружини Горпини Федора Ольшанського. Сотник полковий чернігівський (1729–1732), брав участь у судових справах разом з полковим суддею Василем Каневським. 1731 р. призначений командиром команди у 1800 козаків на лінійну службу, де були до глибокої осені на будівництві фортець (серед них і святого Івана). Мав разом з братом Михайлом 6 дворів у с. Звеничеві та 37 дворів у с. Гучині (1730). Суддя полковий чернігівський (1732. 26.09. – 1739) замість Василя Каневського, який пішов на заслання. На ранг тримав с. Хотиничі. Абшитований 12 липня 1739 р. через старість. Д.: Євдокія Павлівна N (бл. 1688 – 1744 – ?)

Мокрієвич Іван Петрович (1744 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку. Сотник вакансовий (з 1772.14.05.)

Мокрієвич Йосип Олександрович (1765 – ?) – військовий товариш (з 1784) Гадяцького полку Д.: Ганна NN.

Мокрієвич Карпо Іванович (? – 1640 – 1701 – ран. 1704) – син священника, шляхтич гербу «Богорія». «Упомянался панъ Карпъ привилеювъ его кролевскихъ милостей, але подъ часъ времени военного на Черниговъ вси будучіе въ схованню погорилы». Козак-шляхтич, від Б.Хмельницького отримав 24 червня 1651 р. універсал на слободу Роїську, сс. Ямище і с. Сибереж. Військовий товариш і мешканець чернігівський (? – 1659.08. – 1660.07.), писар полковий чернігівський (1660.07. – 1661.05.), 1659.20.05 – універсал гетьмана Івана Виговського йому та Лукашу Носачевичу на слобідку Роїську. 1659.26.08 – купчий запис Лукаша Носачевича йому на слобідку Роїську. 1660 р. купив у міщанина чернігівського Матвія Білковича землі в Чернігові. 1660.23.07 – універсал про підтвердження йому надань Богдана Хмельницького на слобідку Роїську і с. Сибереж. А згідно прохання єпископа Мефодія у 1661 р. царську жалувану грамоту, яка пізніше зотліла. Підписок ГVK (1663), військовий товариш (1664.03. – 1669.03.), 1664.12.03 в Ніжині отримав універсал Івана Брюховецького Карпові Мокрієвичу про підтвердження володінь на слобідку Роїську, с. Сибереж та інші маєтності. військовий канцелярист ГVK (1667). 1667.03.02 – отримав жалувану грамоту царя Олексія Михайловича на слобідку Роїську, сс. Сибереж, Ямище та інші. Разом з канівським полковником Яковом Лизогубом їздив до царя. Генеральний писар

(1669.03. – 1672) регіменту Ігнатовича. 1669.27.03 – отримав універсал Дем'яна Ігнатовича про підтвердження володінь на Слобідку Роїську, с. Сибереж та інші маєтності. 1672 р. брав участь у змові проти гетьмана, але нове керівництво відмежувалося від нього. Військовий товариш і мешканець чернігівський (? – 1673 – 1674.12. – ?), 1673 р. купив млин біля Чернігова на р. Стрижні у судді полкового Василя Болдаковського і товариша полкового Станіслава Кохановського. Був у двох чигиринських походах. Значний військовий товариш (? – 1687.08. – 1688), суддя полковий чернігівський (1688 – 1690.09. – ?). Як бачимо, скинутий з генерального писарства угрупованням Самойловича, хоча і отримав підтвердження від останнього своїх маєтностей (1672.19.07.), проте зміг піднятися лише за наступного гетьмана Мазепи, який шукав собі прибічників у середовищі чернігівців. 26 серпня 1687 р. отримав гетьманський універсал на сс. Сибереж і Ямщину з млинами, сл. Роїську з млином. Мазепа підтвердив його володіння як універсалом, так і у 1690 р. виклопотав йому нову царську грамоту Д.: Ганна Станіславівна Кохановська (? – 1640 – 1701 – ?), донька сотника і отамана городового чернігівського. В придане за нею наданий млин в с. Гучин на р. Білоус Білоусівської сотні.

Мокрієвич Карпо Самійлович (? – 1711 – ран. 1751) – протягом 17 січня 1729 – 13 грудня 1739 рр. ГVK розглядала суперечку за володіння млином на р. Білоус в Білоусівській сотні між товаришами Гадяцького полку Василем і Карпом Мокрієвичами та бунчуковими товаришами Андрієм і Яковом Полуботками. Значковий товариш Гадяцького полку (? – 1730 – 1733 – ?), 11 вересня 1730 р. козак зінківський Лука Софонов подав супліку гетьману зі скаргою на нього про звинуваченню в крадіжці, побитті і захопленні майна.

Мокрієвич Микола Васильович (1718 – 1763 – ран. 1767) – служив при царському дворі. Значковий товариш Чернігівського полку (1739 – 1751 – ?), військовий товариш (? – 1757 – ?). Мав двір у сл. Роїській та шинок (1741), у Роїській сотні в сл. Роїській 16 посполитих дворів і підсусідків, двір житловий у д. Слободка Роїська, шинок у с. Сибереж, шинковий двір у Чернігові (1747), двір житловий у д. Слободка Роїська (1750), там у нього пізніше 14 посполитих та 12 підсусідків, шинок. У 1757 р. продав землю у Стародубі під двір міщанину Петру Розумову за 220 карбованців. Д.: 1) Тетяна Федорівна N (1720 – ?) 2) (1753) Ганна Петрівна Бутович (1733 – ?), донька бунчукового товариша. За нею ґрунти в сс. Тарасівці, д. Крукові, Яремині, млин Маслянка на р. Бабинці під Стародубом.

Мокрієвич Михайло Іоаникійович (? – 1738) – за осавула полкового чернігівського (1723 – 1725), підписав коломацькі чолобитні. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1726 – 1728), перший полковий осавул (1728–1738). Брав участь в польському поході (1734). Під час кримського походу очолював Чернігівський полк, загинув у битві при Гайман-долині. У його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). Д.: NNN (? – ран. 1742)

Мокрієвич Олександр Михайлович (1727 – 1790 – ран. 1803) – службу розпочав з 1743 р. полковим канцеляристом чернігівським, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1749.2.02. – 1790 – ?). 1751 р. до компуту бунчукових товаришів записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мав житловий і шинковий двір у с. Гучин Білоусівської сотні (1750). Володів д. Кислою, яке отримав від любецького сотника Івана Савича. Мав у с. Гучин 6, Звеничеві 4 хати (1760), с. Гучині 39 підданих. У Чернігівському і Городницькому повітах мав 32 хати підданих (1782), спадкових, наданих і куплених у с. Гучині – 112, Сибережі – 17, Звеничів – 41, д. Кислій – 152, разом – 328. Д.: Марія Іванівна Рашевська, донька бунчукового товариша.

Мокрієвич Павло Михайлович (1715 – 1778 – ран. 1782) – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш у Чернігівському полку (з 1735), військовий товариш (з 1738), бунчуковий товариш (з 1749.28.02.). Присутній в ГВС (1762). Мав у с. Гучині 11 посполитих дворів та житловий, та житловий у с. Суличівці, посполитих у с. Звеничеві 4 двори (1740), у с. Гучині 11 дворів посполитих та житловий двір, приїжджий у с. Суличівці, у с. Сибережі 1 двір посполитих (1741), у Любецькій сотні в д. Кислій 3 посполитих, посполитих у с. Гучині 2 посполитих і 14 підсусідських дворів, приїжджі двори у Любечі і д. Кислій (1743), приїжджий двір у д. Кислях Любецької сотні, у с. Гучині 14 посполитих дворів, у Роїській сотні у с. Ямищах 1 двір посполитих, у с. Звеничеві 6 дворів підсусідків (1747), житловий двір у с. Гучині Булоусівської сотні і приїжджий у Чернігові (1750). 28 серпня 1755 р. здійснив уступку прав на сиберезькі і ямищенські ґрунти полковому хорунжому Василю Комаровському. Мав в с. Гучині 8, Звеничеві 3, Ямищах 2, Любечі 3, д. Кислій 4 хати (1760), в с. Сибережі 86, Гучині 5 підданих. 20 червня 1778 р. написав тестамент. Д.: Ганна Романівна Квітка.

Мокрієвич Пантелеймон Самійлович (? – 1687 – 1760 – ран. 1768) – значковий товариш Чернігівського полку (1702 – 1760 – ?). Учасник походів під Ладого (1702), Любар (1704), в Польщу (1705), в Київ (1707), на Білу Церкву і Пропойськ (1708), під Полтаву (1709), в Лубенському полку зимували і під Кам'яний Затон (1711), в Київ (1713), під Гадяч, на каналні роботи (1721), в Царицин (1724). Володів млином на р. Снові на греблі седнівській (1713), при млині мав 2 двори посполитих (1741). Отримав 13 червня 1717 р. декрет ГВС, 17 червня 1717 р. універсал гетьмана на трестівські маєтності: двір в с. Суличівці, підданих в осадженій ним сл. Ольсох, млини в с. Листвині і Шкробові з військовими частинами, млин на ґрунті Суличівському ним збудований з ґрунтами і підсусідками. 27 червня 1731 р. ці маєтності були підтвердженні гетьманським універсалом. Мав підданих в Білоусівської сотні с. Бихівець 2 убогих, в д. Ольсох 8 малогрунтових та 4 убогих (1732), підсусідки у с. Сибережі та сл. Роїській (1738), у Седневі підсусідків: 1 убогий без худоби (1739), двір у Седневі (1740), мав хату в Седневі жив 1 мірошник (1741), при

млині під Киселівкою на р. Бреч приїжджий на 1 хату і 2 посполитих двори (1743), мав двір житловий у с. Суличівка Білоусівської сотні, мав при млині у Киселівській сотні житловий двір, у Киселівській сотні в д. Верхоліси 20 дворів (35 хат) посполитих та 7 дворів підсусідків (1747), приїжджий двір у Чернігові (1732). Д.: (з 1706) Горпина Пилипівна Спичинська, донька значкового товариша Чернігівського полку.

Мокрієвич Петро Карпович – значковий товариш Гадяцького полку (1767 – 1770), абшитований військовий товариш (з 22 грудня 1770).

Мокрієвич Петро Карпович – син військового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1733 – 1751 – ?), жив у 1-й полковій, мав двір і 3 підсусідки у 1-й полковій сотні, двір у Гадячі.

Мокрієвич Петро Пантелеймонович (1708 – 1742 – ран. 1748) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1742 – ?). Мав підданих у с. Сибереж (1732), у с. Сибереж 1 двір, двір житловий у с. Суличівка (1739), у с. Сибереж 1 двір посполитих (1741). Д.: Євдокія Антінівна N (1716 – ?). В другому шлюбі за Юхимом Філіповським.

Мокрієвич Самійло Карпович (? , м. Чернігів – 1660 – 1711.02. – ?) – навчався у КМА, учасник чигиринських і кримських походів, отримав у 1687 р. універсал Мазепи на с. Листвен Білоусівської сотні, а у вересні 1690 р. – царську грамоту. Сотник березинський (? – 1689.01. – 1690.05.), сотник полковий чернігівський (1690 – ?), значний військовий товариш (? – 1704 – 1711.02. – ?). 24 березня 1704 р. отримав за гетьманським універсалом с. Роїську слобідку, півтори каменя на р. Снові під Седневом, камінь і пів кола ступного на р. Білоусі в Євтухівському млині. Млин нище Ямища в Білоусівській сотні «вланим коштом і працею апоставлений». 20 вересня 1709 р. Скоропадський підтвердив за ним с. Листвин, Слобідку Роїську. Був поетом, друкував свої твори. Тестамент 1710 р. Д.: 1) NNN. Мали синів Івана і Пантелеймона. 2) Тетяна Романівна Лопата (? – 1719 – ран. 1728), донька бурмістра, потім вїгта чернігівського. Мали синів Карпа, Василя, доньку Тетяну. В другому шлюбі за бунчуковим товаришем Іваном Загоровським. 27 червня 1712 р. продала Полуботкам греблю на р. Білоусі нище с. Ямищ.

Мокрієвич Степан (? – ран. 1681) – писар полковий переяславський (? – 1667.27.05. – 1668 – ?), військовий товариш (1669), мешканець гадяцький. писар полковий гадяцький (1672 – ?), Священик соборний Успенський переяславський (? – 1677 – ?). Д.: Тетяна Григорівна Бутович, донька протопопа переяславського і гадяцького. 23 лютого 1681 р. продала свій дім у Переяславі, побудований на батьківському ґрунті, священику Івану Недільці за 600 золотих.

Мокрієвич Федір Павлович (1741 – ?) – військовий канцелярист, військовий товариш Чернігівського полку (1781), був власником плотини з одним амбаром на р. Сибережі, паралізований (1782).

Мокрський Федір (? – 1771 – ран. 1788) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Уляна NN (1737 – 1790 – ?), мала 4 підданих у 1 селі в Чернігівському повіті (1788).

- Молдавець** Петро (1746 – ?) – служив з 1774 р., значковий товариш Лубенського полку (1774 – ?), в походах не був. Військовий товариш (1783). Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 13 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Домна NN, донька священика.
- Молка** Антип (1766 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.08.). Дворянин.
- Молка** Герасим (1768 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.08.). Дворянин.
- Молка** Микита (1768 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.08.). Дворянин.
- Молохановський** Василь Петрович – товариш полку Полтавського (? – 1740 – 1749), значковий товариш Полтавського полку (1749 – 1762 – ?), тримав правління Келебердинської сотні (1751). Проживав в Нових Санжарах (1762), де мав двір, а в другому дворі жив його зять. Двоюридний брат Григорія Яковича Мелешенка. Д.: Тегяна Павлівна Жданович, донька сотника новосанжарського.
- Молтян** Григорій – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Його зять Іван Крамар був у першому польському поході, повернувся з полковником Граблянкою у вересні 1735. Мешкав у Куземці, мав 2 хати на 1 дворі.
- Молчановський** Іван (1724 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1790 – ?), засідатель Чернігівської нижньої розправи (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька священика.
- Молчановський** Яків Іванович (1739 – ?) – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 23 підданих у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.
- Молявка** Іван (Ян) Харкович (? – бл. 1706) – шляхтич. Продовжив традицію батька і також став черніговським городовим отаманом (1662.11., 1665.06., 1667.02., 1675.18., 1677.02.). Чернігівський полковник Яків Лизогуб йому як колишньому городовому отаману чернігівському, а у 1691 р. значному товаришу надав місце для млина на р. Рудці. Пізніше документи його згадують як товариша Чернігівського полку (1680, 1693), значного товариша Чернігівського полку (1680.04, 1699.07, 1702.06), значкового товариша (1692). Придбав землі у с. Ведильці у любецьких міщан і бояр. 1690 р. купив землю с. Антоновичах і Ганни Жлобихи, 1691 р. у с. Шибринівці – у Феодосії Михайлихи. Проживав в Масанах (1702). Мав шинок казковський в Чернігові. 11 серпня 1706 р. склав тестамент. Д.: 1) NNN, 2) Ганна NN, в спадок від чоловіка отримала двір в Чернігові на вулиці Гончій.
- Молявка** Іван Федорович (бл. 1730 – 1774.23.12) – службу розпочав 6 листопада 1757 р. значковим товаришем Чернігівського полку, військовий товариш (з 1760.3.12.). Володів с. Левонки, хут. Москалі, частками сс. Мосани і Шибиринівки. Мав 219 підданих. Д.: Марфа NN (? – 1750 – 1802 – ?), мала 217/219 душ підданих в 3 селах і 1 хуторі (1790).
- Молявка** Йосип Федорович (бл. 1727 – 1765) – був значковим товаришем Чернігівського полку (? – 1762 – 1765 – ?), 11 вересня 1764 р. написав заповіт, в якому залишив свої володіння дружині Марфі Андріївна Островськовні. Вона мала 217 підданих в 3 селах і 1 хуторі.
- Молявка** Кирило Олександрович (1717 – 1786.28.05.) – службу розпочав 1 січня 1741 р. полковим канцеляристом в Чернігівській полковій канцелярії. Значковий товариш (з 1752.16.12.). Абшитований військовий товариш (1767.27.08. – 1786). Мав 2 підсусідків у Баклані і 4 підданих у д. Антоновичах Любенької сотні (1772), 21 підданого в Погарському повіті (1786). Д.: Варвара Іванівна Ширай (1725 – ?), донька сотенного отамана бакланського. Мали синів Івана, Дмитра, Степана, доньок Ульяну, Євдокію.
- Молявка** Микола – значковий товариш Чернігівського полку (1784).
- Молявка** Олександр – значковий товариш Чернігівського полку (1694 – 1741 – ?). Учасник походів 1694 р. на паланку, 1696 р. – Азов, 1701 р. – Рогулев, 1702 р. – Лагоду, 1704 р. – Любар, 1705 і 1706 р. – в Польщу, 1707 р. – Київ, 1709 р. – під Полтаву, 1711 р. – Кам'яний Затон, 1719 р. – Царицин. У 1702 р. йому надав частину сс. Шибиринівки, Атоновичів та Левонки гетьман Мазепа. 1726 р. продав землю Чернігівському монастирю у с. Павлово. Мав двір у д. Антоновичах (1741).
- Молявка** Федір Іванович (? – 1747.25.01., Глухів) – згідно заповіту батька отримав половину батьківського двору у с. Масанах. Брав участь в поході до Кам'яного Затону (1711), до Києва, коли окоп понад Либеддю копали (1712), під Гадяч (1716), до Ладоги (1721), на Коломак (1723). Значний товариш (1711–1729), полковий комісар чернігівський (1726–1728), 1726 р. вибирав у полку порції і рації для Ямбурзького драгунського полку. Сотник городницький (з 1729), був у другому польському поході з полковником прилуцьким Галаганом. Притягався до відповідальності разом з сином Гргорієм за участь у пограбуванні шляхтича Самійла Лясковського та євреїв у м. Богуславі під час польського походу 1733 р. Чернігівський полковий обозний (1738 – 1747.25.01). Спочатку був призначений полковим обозним прилуцьким, але фельдмаршал фон Лессія видав повторний указ і ГВК перевела його до Чернігівського полку. Був в польському, кримському та очаківському походах. Протягом 1722–1740 рр. вів майнові суперечки з родичами в Чернігівському і Київському полках за ґрунти і сіножаті, комерне місце в Києві з магістратом київським і Чернігівською архієпископською кафедрою. Д.: Ганна Іоаникіївна Мокрієвич (бл. 1693 – 1760 – ?), донькою сотника любецького.
- Момонтов** Федір Михайлович (1732 – 1768 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1745 р. канцеляристом Полтавського полкового суду, значковий товариш (з 1756.29.02.) Великобудиської сотні, сотник лохвицький Лубенського полку (1758.12.08. – 1762), сотник

- 1-ї Опішнянської сотні Гадяцького полку (1762.18.05. – 1768). Абшитований полковим хорунжим.
- Момот** Іван – значковий товариш Переяславського полку (1690).
- Момот** Іван – на уряді миргородському (1698). Значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Лісницького.
- Момот** Іван Юхимович (? – 1629 – 1693 – ?) – козак Переяславського полку. Суддя полковий переяславський (? – 1660 – ?), (? – 1664 – ?). 26 червня 1665 р. продав Івану Окуленку (Туровцю), майбутньому вїту переяславському (1688) двір за 1000 золотих в Переяславі. Осавул полковий переяславський (1666), посол гетьмана Дорошенка до кримського хана (1667). У 1669 р. направлений Дорошенком полковником до Переяславського полку замість Думитрашки, який перейшов на бік Суховієнка. 12 лютого 1669 р. у Глухові обирав гетьманом Ігнатовича. В грудні 1674 р. як військовий товариш посланець гетьмана Петра Дорошенка в Брацлав з проханням прислати польських комісарів. Полковник переяславський (раніше 1683), наказний полковник переяславський (1693), володів сс. Слобідка (після канівського полковника Івана Гурського) Бубнівської сотні, Полежаї, Памфіли, Соснова, Ташань Яготинської сотні. Д.: можливо, Н Іванівна Гурська.
- Монтанський** Василь (1702 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 133 підданих у 1 містечку і хуторах. Д.: Марія Н Шостак, донька значкового товариша.
- Монтанський** Григорій (1769 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку.
- Монтанський** Іван (1726 – ?) – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?).
- Монтанський** Іван Васильович (1703 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 174 підданих у 1 містечку і 2 хуторах. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.
- Монько** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1738), мав житловий двір у Кролевіці.
- Мордич (Мордиченко)** Артем – син значкового товариша. Службу розпочав 8 червня 1778 р. полковим копіїстом, канцелярист (з 1781.28.02.), отаман сотенний (з 1781.6.12.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782.24.11.).
- Мордич (Мордиченко)** Іван Федорович – син козака можливого, козак виборний 1762–1767 рр., абшитований значковим товаришем Миргородського полку.
- Мордич** Павло Федорович – козак убогий виборний миргородський (1752).
- Моренець** Григорій – «заведовца» Гадяцького полку (1731), значковий товариш (1736–1747). Мав двір і шинок в Комишній, з підсусідки та при його хуторі 4 підсусідка, мешканець комишненський.
- Моренець** Іван – службу розпочав з 1755 р., хорунжий (1760–1765), осавул сотенний гоголівський (1765–1778), абшитований значковий товариш Київського полку (1778.26.02. – 1782 – ?).
- Моренко** Кирило – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).
- Морзак (Мурзак)** Іван (1736 – ?) – отаман сотенний 2-ї Зіньківської сотні (з 4 червня 1772), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті Зіньківського повіту. Д.: Уляна NN, донька військового товариша.
- Мороз** Григорій – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Мороз** Іван – житель Березни (1725), значковий товариш Чернігівського полку (1756). У 1756 р. сотник березненський Яким Сахновський здійснив наїзд на його хутір, побив служителів і погрожував вбити Мороза.
- Мороз** Матвій (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 115 підданих у одному місті і одному селі. Занесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: (1782) Софія NN, донька дворянина.
- Мороз** Мойсей (1721 – ?) – служив з 1740 р. козаком запорозьким. У 1761 р. значковий товариш Мойсей Мороз написав у донесенні, що його дід і батько служили козаками в сотні Керебердинській до смерті. Після цього зайшов у Січ і там служив, був у походах, у 1752 р. призначений значковий товариш, тепер за старістю служити не міг, дітей здатних до служби окрім племінника Стефана не мав, тому просив призначити його на власне місце значковим товаришем.
- Мороз** Ничипір (? – бл. 1762) – з міщан. Полковий канцелярист (? – 1744), з 1744.29.01.р. став значковим товаришем Полтавського полку. Писар суду полкового (1751).
- Мороз** Петро (1736 – 1769 – ?) – службу розпочав з 20 січня 1750 р. при полковій канцелярії, підканцелярист полкового суду (з січня 1754 р.), значковий товариш Полтавського полку (з 7 червня 1755 р.), полковий комісар (1759).
- Мороз** Стефан – значковий товариш Полтавського полку (1761.14.08. – 1767 – ?). Призначений значковим товаришем на місце дядька Мойсея Мороза.
- Мороховець** Петро (1752 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Мешкав у Зіньківському повіті. Д.: Єфросинія NN, донька значкового товариша. Мали синів Василя, Петра, доньку Параску.
- Мосинзов** Данило – військовий товариш Ніжинського полку.
- Москаленко** Семен – військовий товариш (1790), мав 1 підданого в Лохвицькому повіті. Д.: Мотря NN, донька козака.
- Москаленко-Стефанович** Дем'ян – полковий канцелярист, військовий товариш Миргородського полку (? – 1779 – ?). Д.: Марія Василівна Устимович, донька військового товариша.
- Москаленко-Стефанович** Йосип Андрійович (бл. 1722 – ?) – син сотника, навчався у КМА (1736), сотник богацький (? – 1760), абшитований бунчуковий товариш Миргородського полку (1779). Мав чотири хутори в Богацькій сотні (1781), проживав у Богацьці.

- Москов** Федір Федорович – син обозного полкового і онук сотника омельницького (по жіночій лінії), служив з 1776 р. значковий товариш Гадяцького полку (? – 1780 – 1782 – ?). Мав 146 підсусідків у с. Хорошки Миргородського полку, в селах Остапівської сотні 90 та в Новоросійській губернії в Омельницькому окрузі в Омельнику 70 та в Кременчуцькому окрузі на хуторі Олешівському 36 підданих. Мав 150 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).
- Московченко** Артем (1761 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Прилуцького полку (з 1782.22.09). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Домна Н Жоравська, донька козака.
- Москот** Осип (? – 1719 – 1769 – ?) – абшитований значковий товариш Черігівського полку, мешканець стольненський. Д.: Феодосія Якимівна (1719 – 1782 – ?), вдова (1782).
- Моснецький (Мосціцький)** Іван Миколайович – син протопопа переяславського (? – 1703 – 1705 – ?), став значковим товаришем (1730 – 1750 – ран. 1764) за вітчимою Антіном Кошицею. Його батько Микола Мосціцький був одружений з Н Григорівною Бутович і очолив після тестя Переяславську протопопію. На початку XVIII ст. володів с. Вовчків за наданням Мазепи. Мав двір житловий у Переяславі, двір приїзджий у с. Циблях 2-ї полкової сотні.
- Моснецький (Мосціцький)** Пантелеймон Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку 1743 – 1764 рр. Мав родовий герб. У 1757 р. його батько з ним продали грунт під Переяславом М.Гриневичу. Стверджуючи купчу в сотенному правлінні у 1764 р., він передав два універсали на ці грунти гетьманів Б.Хмельницького (1654) і І.Виговського (1658) його прадіду протопопу переяславському Григорію Бутовичу (? – 1654 – 1663 – ?). Останній в сер. XVII ст. був досить помітною фігурою. Його ім'я зустрічаємо вперше у 1654 р., коли він разом з полковником Тетерею зустрічав посольство Бутурліна неподалік від Переяслава. Залишався він протопопом і у 1663 р., в цей час купив хутір під с. Циблями.
- Моснецький (Мосціцький)** Петро Миколайович (? – 1721 – 1767 – ?) – син протопопа переяславського, став значковим товаришем за вітчимою Антіном Кошицею (1730 – 1767 – ?). У жовтні 1751 р. купив сіноконсу луку у с. Циблях, 1753 р. – плец в Переяславі в пушкаря полкової артилерії Петра Деряшенка. Мав двір житловий у с. Циблі другої полкової сотні.
- Мостовий** Кость – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до курія Лісницького.
- Мосцепанов** Клим Корнійович – син шляхтича. У 1727 – 1731 рр. у письмових справах при Крелевецькій сотенній канцелярії. 1731–1738 рр. сотенний писар Крелевецької сотні. 14 травня 1738 – 29 березня 1741 р. відправляв комісарську посаду у містечку Нових Млинах. 29 березня 1741 – 6 січня 1749 рр. знову писар сотенний крелевецький. З серпня 1749 р. – отаман виборних козаків Крелевецької сотні. З 7 червня 1761 р. – значковий товариш Ніжинської сотні. 1765 – червень 1781 р. – військовий товариш, 19 червня 1781 р. звільнений у відставку бунчуковим товаришем. Мешкав у Кролевеці, де мав 1 дім в 3 покої, 6 підданих. Д.: (? – 1742 – 1788 – ?) Феодосія Іванівна Гладка, донька шляхтича, товариша Ніжинського полку.
- Мотильов** Олексій N (1741 – 1783 – ?) – син сотенного отамана, службу розпочав з березня 1751 р., полковий канцелярист (з 1 квітня 1762), полковий городничий (з 12 травня 1767), значковий товариш (з 31 січня 1772 – 1783 – ?).
- Моцарський** Петро – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1728 – 1735). Був у низовому поході. Під час перебування в поході сотника Івана Шишкевича захопив посаду наказного сотника новомлинського (1734.08. – 09.) і переслідував дружину Шишкевича. У 1734 р. обраний городовим отаманом, але не допущений до виконання обов'язків козаками. У 1735 р. був за указом ГВК позбавлений чинів. Д.: NN Троцька.
- Моцарський** Тимофій – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку.
- Моцок** Микола Григорович (1744 – 1782 – ?) – з шляхетства, службу розпочав 22 травня 1761 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1766.10.08 – 1768), полковий хорунжий переяславський (1768.30.01. – 1773), полковий обозний переяславський (1773–1780). Брав участь в турецькому поході. Прем'єр-майор (з 10.01.1780). У 1774 р. жив при батькові і піддані не були розділені, мав 120 підданих. У 1782 р. тримав 4 хати в хуторі поблизу Золотоноші і 30 куплених підданих у с. Дворячне Золочівського повіту Харківського намісництва. В 1774 р. ще неодружений.
- Мочульський** Тимофій (1700 – 1787 – ?) – шляхтич. Служив з 1736 р., у 1737 р. був біля Кременчука і Переволочної серед значкових товаришів. У 1756 р. призначений до Стародубської полкової рахункової комісії. У 1758 р. звільнений через старість і слабкість у відставку. Абшитований значковий товариш Стародубського полку (1758 – 1787 – ?). Мав синів Михайла і Андрія.
- Мошинський** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1717).
- Мошинський** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1732).
- Мошка** Іван – військовий товариш у Смілянській сотні Лубенського полку (1687.01.). Його нащадки Мошка Влас і Борис були сотенними хорунжими у Смілянській сотні 1747 р. і 1755 р. відповідно, дядько яких – козак смілянський Ничипір Мошка – передав їм грунти Мошковські, а сам переселився до с. Врожби на Слобожанщину.
- Мудрець** Вакула Гаврилович – військовий товариш, його онук Осип Симонович (1741 – ?) – козак с. Камінь (1787).
- Мудрець** Гаврило – військовий товариш.
- Мяло** Ничипір Панкратович – син шляхтича, значний військовий товариш Стародубського полку.
- Мяло** Опанас Панкратович – син шляхтича, значний військовий товариш Стародубського полку.

Н

- Набивайло** Федір Федорович (1744/1741 – ?) – хорунжий сотенний 1-ї Лохвицької сотні, абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Проживав у Лохвиці (прихід Преображенської церкви), де мав 22 підданих. Д.: Настасія NN, донька козака.
- Набожанський** Пилип (1749 – ?) – службу розпочав з 1770 р., військовий товариш (з 1780), брав участь в турецькому поході.
- Набок** Ілля – значковий товариш Київського полку, військовий товариш (1775). Д.: Горпина Андріївна Красник, донька значкового товариша.
- Набок** Парфен (1696 – ?) – службу розпочав з 1715 р. курінним отаманом. 1735 р. в кримському поході. 1736 р. двічі переводив людей з Правобережжя на Лівобережжя. Середньогрунтовий козак (1737). 1737 р. на посаді отамана в очаківському поході і при взятті Очакова, де через хворобу сотника і за сотника був. 1738 р. виправляв козаків, що залишилися у сотнях Остерській і Гоголівській в похід і на лінію. Замість себе в дністрянський і хотинський походи відправляв свого племінника Павла Кучу. Абшитований значковий товариш Київського полку (1752 – 1772 – ?). Мав двір в Козельці на землі козацькій.
- Навроцький** N – полковий канцелярист київський. Абшитований військовий товариш Київського полку (з 1773.28.05.)
- Навроцький** Матвій Гаврилович – шляхтич гербу «Шалава» змінений, син сотенного отамана. Військовий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець краснопольський.
- Навроцький** Михайло Іванович (1736 – ?) – службу розпочав з 1756 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник 1-ї Почепської сотні Стародубського полку (1764.9.02. – 21.08.), 1-й полковий осавул Гадяцького полку (1764–1782), бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 141 підданого в Гадяцькому повіті. Д.: (1788) Ганна Володимирівна Велецька (1742 – ?), донька підкоморія гадяцького. Мали доньок Василису і Лизавету.
- Навроцький** Степан Гаврилович – син сотенного отамана, військовий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець краснопольський.
- Навроцький** Яків Степанович (1733 – 1788 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого, службу розпочав з 1748 р., полковий канцелярист (з 1760), отаман сотенний (1780), військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 3 хати у Зінківському повіті (1782). Мав 39 підданих в Опішні, 1 слободі і 1 хуторі. Д.: (1780) N Василівна Тихонович, донька мішанина гадяцького.
- Навроцький** Яків Степанович (1743 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого, служба розпочав з 1764 р., писар 2-ї Опішнянської сотні (1764–1780), отаман сотенний 1-ї Опішнянської сотні (з 1780), військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 12 підданих в Опішні, 1 слободі і 1 хуторі. Д.: Гафія NN, донька священика.
- Надтока** Андрій Опанасенко (? – ран. 1768) – значковий товариш Полтавського полку. 20 квітня 1758 р. продав двір значковому товаришу Саві Марченку.
- Надточка** Олексій Михайлович – покозачений шляхтич за гетьмана Б.Хмельницького на Правобережжі. Військовий товариш Ніжинського полку.
- Назаревський** Василь – службу розпочав з 1766 р., служив з 1758 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Гадяцького полку (з квітня 1772 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька козака. син Олександр, донька Надія.
- Назаревський** Кирило – значковий товариш.
- Назаревський** Конон – значковий товариш Лубенського полку.
- Назаревський** Петро – значковий товариш. Мешканець Ніжинського повіту, підданих не мав. Д.: Євдокія N Красницька, донька військового товариша.
- Назаревський** Яків (1722 – 1782 – ?) – службу розпочав з 8 листопада 1737 р., сотенний канцелярист (з 1739.4.08), значковий товариш Лубенського полку (1756.30.07. – 1766). Ганяв і продавав волів у Силезію. Звільнений у відставку возним (з 1766).
- Назаренко (Пташниченко)** Конон Назаренко (? – ран. 1761) – значковий товариш (1746.15.05. – 1751 – ?).
- Назаренко (Пташниченко)** Павло – значковий товариш Київського полку (? – 1762 – 1764), абшитований 29 квітня 1764 р.
- Назаренко (Пташниченко)** Петро (1756 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – 1789 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Євдокія Луківна Красницька, донька військового товариша.
- Назаренко (Пташниченко)** Яків Назарович (1691 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1720 р. козаком Козелецької сотні, брав участь в сулацькому поході, був 2 роки в Кам'яному Затоні, в полтавському, польському, дербентському (2 роки) походах, на форпостах на Дністрі (2 роки), в фортеці Івангородській, 3 роки в польському поході. Значковий товариш (1746.15.05. – 1761 – ?).
- Налегака** Григорій Герасимович – військовий канцелярист (1781), військовий товариш (1788), мешканець новгород-сіверський. Д.: Уляна NN, донька шляхтича. Мали синів Прокопа, Андрія, доньок Ганну, Уляну, Настасію.
- Наливайко** Павло – значковий товариш.
- Наливайко** Прокіп – отаман городовий носівський (? – 1737.31.01.), значковий товариш (1737 – ?). 1737 р. йому спродали землі козаки носівські Андрій Вербенко і Яків Бакланенко. Полковий хорунжий київський (? – 1744 – ?). Мав синів Григорія і Олександра – полкових канцеляристів.
- Нарбут** Герасим Васильович – військовий товариш (1787), мешканець с. Городища. Д.: Настасія N Тихонович, донька сотника. Мали синів Петра, Якова, доньку Ірину.
- Нарбут** Мойсей – значковий товариш Ніжинського полку.
- Нарбут** Петро – хорунжий сотенний, значковий товариш Чернігівського полку (1779).

- Нарбут** Петро Васильович – військовий товариш (1787), мешканець с. Городища. Д.: Єфросинія NN, донька козака. Мали доньок Ганну, Ксенію, Гафію.
- Нарбут** Потап Мойсейович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.
- Нарбут** Семен (Симон) Потапович – син військового товариша, значковий товариш, військовий товариш Ніжинського полку (1741. 21.12. – 1763 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1787 – ?). Мав хутір поблизу с. Янівки, де була винокурня в 6 котлів і плотину з млином в 2 мучних і 1 ступне коло. Мав двір у хут. Ловулинський Глухівської сотні. Д.: Настасія NN, донька козака.
- Нащинський** Іван Андрійович – шляхтич, значковий товариш Полтавського полку (? – 1727 – 1752 – ?). У 1735 р. був у польському поході. Мав посполитих у с. Брусьях, жив у Полтаві. 26 квітня 1736 р. в Опішні померла його 5-річна донька. Мав родовий герб (1751).
- Нащинський** Петро Дорошевич – значковий товариш Полтавського полку. У 1752 р. разом з Іваном Нащинським мав 9 сімей підданих у 1-й полковій Полтавській сотні у с. Брусьях.
- Нащинський** Яків Климович (? – 1731 – ран. 1737) – значковий товариш (1731), бунчуковий товариш у Полтавському полку. Разом з Остапом Куликом тримав лісовий ґрунт, рибні лови та пасіку на р. Орчику. Д.: Степанида Григорівна Буцька (? – 1720 – 1763 – ?), мала 5 служителів (1763).
- Небаба** Артем Мартинович – у вересні 1663 р. згаданий у Новгород-Сіверському як значний військовий товариш, коли купив дім у військового товариша Опанаса Сагайдачного.
- Небаба** Іван Васильович (? – ран. 1754.10.) – сотник наказний шаповалівський (1724, 1725), мав двір приїжджий та шинок у м. Шаповалівці. У 1735 р. був за писаря при купівлі волів. У 1737 р. був у очаківському поході при волах. У 1738 р. убогий і не може військових походів відправляти, тому в полку в різних потрібних справах. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1749 –?). Д.: Тетяна NN. Неписьменна.
- Небаба** Іван Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1755 – ?). Мати відділила його від отримання спадку. 26 листопада 1755 р. продав шаповалівським козакам Демку і Олексію Савченкам дідизний «оборок» у рочищі за греблю Базарського за 24 карбованці.
- Небаба** Йосип Охрімович – значний військовий товариш.
- Небаба** Охрім Мартинович – значний військовий товариш.
- Небаба-Охрімовський** Олексій Охрімович (? – ран. 1749.06.) – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку, наказний сотник шаповалівський (1734).
- Небаба-Охрімовський** Яким Олексійович (? – 1727 – 1751 – ран. 1767) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1749 – 1751 –?). Д.: Феодосія NN (1732 – 1767 – ?).
- Неверовський** Іван Васильович – син священника, компанієць, зять Неверовського, значковий товариш Переяславського полку (1735 – 1759 – ?), наказний сотник полковий (1736). Мав хутір у Пирятинській сотні (1747). Взяв прізвище дружини. Мав двір житловий, шинок і 3 піших підсусідка у Золотоноші та 1 в с. Сеньковці, при хуторі на р. Золотоноші 2 кінних підсусідка та 8 дворів найманих людей (1750). Д.: (раніше 1726) Маріанна Павлівна Неверовська (? – 1711 – 1779 – ?), донька ротмістра комонного полку полковника Ковбаси (? – 1722 – ?), який мав великі володіння в Золотоніській сотні.
- Неверовський** Петро Іванович (1737–1811) – походив з покочаних шляхтичів. Службу розпочав 15 вересня 1757 р. полковим канцеляристом, у 1764 р. призначений значковим товаришем Переяславського полку, сотник бубнівський (1770.05. – 1782). Бунчуковий товариш з 1783 р., золотоніський городничий (1783 – 1786 – ?). Д.: Пелагея Іванівна Левицька, донька абшитованого полкового судді.
- Невсадзе** Матвій – грузинський дворянин. Військовий товариш Полтавського полку (1764).
- Неговський** Григорій Семенович (1708 – 1761 – ?) – навчався в КМА, знав латину. У 1739 р. одружився з донькою померлого сотника наказного синявського Петра Петрова (Венецького), жив на ґрунтах козацьких і служив, у 1746 р. призначений значковим товаришем Чернігівського полку (16 грудня 1746 – 1761 – ?). Згадував батька, польського шляхтича Семена Неговського, який у 1727 р. віддав його навчатися і до 1739 р. навчався. Мав у м. Синявці житловий двір. Д.: Н Петрівна Венецька, донька наказного сотника синявського.
- Недбайло** N (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Гафія NN, проживала у с. Голюнци.
- Недбайло** Іван – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1772.7.04. – 1779 – ?). Мешканець голонський. Д.: Марія NN, донька козака. Мали сина Василя та доньок Лизавету і Уляну.
- Неділько** Ананій Данилович (1710 – 1767 – ?) – син значкового товариша, його «сказка» 1754 р. засвідчує, що службу розпочав 1 січня 1729 р. значковим товаришем за ордером Гадяцької полкової канцелярії, військовий товариш «за верние и долговременные отца его Данила Неделки котрий в Гадяцком полку бил сотником и его самого Анания войсковие служби из значковых полку Гадяцкого товарищей» (з 28 березня 1745) за універсалом ГВК. В походах не був. Жив у м. Зінькові, мав 3 підсусідка при хуторі у 1-й Зіньківській сотні. Продав у Зінькові плец з городом, садом, лісом під містом за 900 золотих значному військовому товаришу Діонісію Лишню. Д.: Тетяна Федорівна Пашенко, донька намісника зіньківського.
- Неділько** Данило – значковий товариш Гадяцького полку (1731), жив у м. Комишній.
- Недовецький** Василь – полковий товариш Чернігівського полку (1706), мешканець бобровицький. 20 вересня 1706 р. продав двір у Бобровиці чернігівському полковнику Павлу Полуботку поруч з двоюродною вдовою Василя Борковського.
- Незамаєвський** Федір Костянтинович (1710 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1752 р., був у доправці чиновницьких грошей, полковим комісаром та в інших нарядах, чин військового товариша у Стародуб-

- ському полку отримав у 1757 р. від гетьмана. У 1763 р. перебував вдома в Погарі. Д.: Ганна Леонтіївна Галецька, донька бунчукового товариша. Мали сина Григорія – військового канцеляриста (1787).
- Немец** Данило (1739 – ?) – осавул сотенний (1758 – 1763), отаман сотенний косянтинівський (1763 – 1780 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1779 – 1790 – ?). Мав 46 підданих у 1 місті, селі Поставище і 2 хуторах. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіті. Д.: Настасія N Максюк, донька козака.
- Немира** Григорій Йосипович (? – 1717 – 1787 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Абшитований значковий товариш (1787). Д.: Марфа Михайлівна Пілатович (1742 – ?), вдова Андрія Савича Янжула (? – ран. 1762), військового товариша.
- Немирович-Данченко** Гнат Микитович (1685/1693 – 1748) – службу розпочав з 1707 р. значковим товаришем. У 1727 р. був наказним сотником шептаківським, значковий хорунжий Стародубського полку (1735.04.01 – 1737). Брав участь в очаківському поході. Другий осавул полковий стародубський (1737.31.10 – 1745 – ?). Д.: Ганна Василівна Завадовська, донька бунчукового товариша.
- Немирович-Данченко** Григорій Микитович (1705 – бл. 1768) – службу розпочав з 1717 р. значковим товаришем, осавул полкової артилерії (? – 1729 – 1738), значковий хорунжий стародубський (1738.16.03 – 1760). Брав участь в сулацькому, ліфляндському, хотинському, кримському походах, у проведенні Генерального слідства про маєтності у Стародубському полку. Абшитований з червня 1760 р. полковим осавулом. Д.: Катерина Силівна N.
- Немирович-Данченко** Дмитро Васильович (1705 – ?) – козак каменський, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).
- Немирович-Данченко** Євтихій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?). 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Немирович-Данченко** Іван Матвійович (? – ран. 1764) – купець, значковий товариш Стародубського полку (1711 – 1750 – ?), в 1712 р. посланий від Скоропадського в Москву, привіз «сделаную походную церковь с книгами» в полк Стародубський. Обраний зборщиком податків у полку. У 1735 р. збирав гроші на платню чиновників і полкових та сотенних служителів за 1734 і 1735 рр., у 1735 р. жив у полковій сотні, «в зборе денег на служителей», очолював команду козаків у 1737 р. в Києві. У 1725 – 1737 рр. мав суперечки за ґрунти в сс. Запольські Холевичі та Остроглядів, у 1764 р. у Стародубі володів 1 двором, 2 хатами, в яких жило 2 найманих людей Д.: 1) (1716) N Семенівка Школка, донька стародубського міщанина. 2) Уляна Семенівна Відринська, донька священика.
- Немирович-Данченко** Іван Микитович (? – ран. 1763) – значковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?), у 1735 р. наказний полковий сотник. «В отдаче сентябрьского і октябрьского провіанта может остаться другій его товаришъ» (1737), сотник мглинський (1738). Після його смерті його борги сплатили спадкоємці.
- Немирович-Данченко** Іван Пилипович (1721 – 1784 – ран. 1794) – службу розпочав з 1745 р. військовим канцеляристом ГВК. З 1745 р. до 1751 р. служив у Генеральній рахунковій комісії, 3 роки був полковим комісаром «по доправці на владельцов наметних денег» та в інших комісіях, збирав «довольствие для Псковського драгунського полку». Чин військового товариша отримав згідно гетьманському універсалу 19 жовтня 1751 р. Бунчуковий товариш (з 1756.25.01). 1754–1761 рр. перебував при канцелярії ГВА, від якої проводив слідства та виконував доручення. Мав у Стародубі приїзджий двір. 1765 р. продав двір підкоморію Погарського повіту Саві Гузовському за 150 карбованців, а купив його у бунчукового товариша Григорія Борозни. Мав у 2-й полковій сотні володіння у с. Чубковичах 2 бездвірні посполиті хати. Звільнений у відставку у 1780 р. надвірним радником. Мав 603 підданих (1775). Д.: 1) (1748) Уляна Василівна Велинська, донька стародубського городского отамана. 2) Параска Іванівна Забіла, донька бунчукового товариша. 3) Настасія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.
- Немирович-Данченко** Ілля Гнатович (1720 – ран. 1784) – значковий товариш (1748 – ?). Д.: Пелагея Василівна N.
- Немирович-Данченко** Йосип Семенович (1704 – 1753 – ран. 1757) – значковий товариш Стародубського полку (1726 – 1756). У 1735 р. жив у полковій сотні. У 1737 р. займався купівлею коней, здавав вересневий провіант, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1753 р. разом з військовим товаришем Ничипором Пісоцьким продав землю козаку Федору Михеєнку за 40 рублів.
- Немирович-Данченко** Кирило Федорович (? – 1720 – 1764 – ?) – шляхтич гербу «Гоздава», син старшини. Значковий товариш (1736, з 1744 р. універсал – 1763), абшитований військовий товариш (з 1763.20.10). У 1764 р. мав володіння у 1-й полковій сотні у с. Мохоновці 4 бездвірних хати посполитих, людей від 10 до 60 років – 7, молодших 10 – 3, в Топальській сотні у с. Тратині 6 хат бездвірних посполитих, 2 слуг, людей від 10 до 60 років – 12, молодших 10 – 8. Д.: NN Красницька, донька священика.
- Немирович-Данченко** Матвій Іванович – значковий товариш (? – 1769 – 1773), в другій армії в поході (1769), абшитований військовим товаришем (1773 – 1783 – ?). Мав у Стародубі приїзджий двір під час Румянцевської ревізії. Мешканець с. Кневичі Новоміської сотні. Д.: Ганна Ничипорівна Штишевська, донька значкового товариша.
- Немирович-Данченко** Микита Матвійович (? – 1707) – значковий товариш. Загинув під Биховом. Д.: Марія Іванівна N (? – 1680 – 1709 – ?).
- Немирович-Данченко** Онопрій (1715 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

- Немирович-Данченко** Петро Гнатович (1731 – ран. 1784) – значковий товариш.
- Немирович-Данченко** Петро Іванович (1756 – ран. 1848) – службу розпочав канцеляристом ГВС, військовий товариш (з 1778.7.02), бунчуковий товариш (з 1780.23.05.). Д.: Уляна Григорівна Іскрицька (1769 – ?), донька надвірного радника.
- Немирович-Данченко** Прокіп Іванович (? – 1755 – 1779 – ран. 1783) – значковий товариш (1765–1773), абшитований військовий товариш (з 1773). У 1769 р. був в другій армії в поході. 19 квітня 1765 р. продав двір у Стародубі за 200 карбованців братам Злотникам, які купили його для матері – Євдокії Яківни Злотникової, вдови Матвія Злотника. Отримав у спадок разом з братом Матвієм 42 двори підданих у с. Кневичі Новоміської сотні. Д.: NNN, мали синів Антіна, Василя, Андрія, доньок Настю і Єфросинію.
- Немирович-Данченко** Семен – значковий товариш (1723).
- Немирович-Данченко** Семен Матвійович (? – 1672 – 1708) – мешканець стародубський, значковий товариш (1692), військовий товариш (1708). Його онук Іван, козак полкової сотні, мав у Стародубі двір в Румянцевську ревізію.
- Немирович-Данченко** Федір Семенович (? – 1734) – службу розпочав з 1707 р. значковим товаришем, значковий хорунжий стародубський (1720 – 1734). 12 липня 1721 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на с. Чорнижево в Новоміській сотні. «Отданъ камень хоружому пану Данченку млиновий». Мав маєткові суперечки. Брав участь у проведенні Генерального слідства про маєтності у Стародубському полку. Д.: N Artemivna Ovsienko, донька козака с. Халієвич.
- Немирович-Данченко** Федір Федорович – службу розпочав з 1752 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1751), військовий товариш (з 1765.9.12). Абшитований військовий товариш (1784). Д.: Параска Петрівна Скоробагата.
- Немировський** Олексій – службу розпочав з 1758 р. при Кобизькому сотенному правлінні, полковий канцелярист (з 1766), військовий товариш Київського полку (1774 – 1776 – ?). Д.: NNN, донька козака козелецького.
- Непийпиво** Василь – службу розпочав з 1750 р. козаком, абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1779 – 1781 – ?).
- Неровний Іван** (1705 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку У 1735 р., у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха
- Неронович** Василь – значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Неронович** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1742).
- Несвіт (Насвіт)** Іван – його двір в Полтаві знаходився поблизу дому Михайла Переяславця та дому полтавського війта Семена Яременка на Пробитій вулиці, який останній купив у листопаді 1674 р. у Ганни Добромерської. Осавул полковий полтавський. У вересні 1676 р. купив двір у Дениса Чудновченка, який той купив у козака Левка Яковенка по сусідству з Леськом Браїлком. Значний військовий товариш (? – 1692 – 1693 – ?). Суддя полковий полтавський (1700–1710). Наказний полковник полтавський (1701). Д.: N Степанівна Петрашенко, донька полкового осавула полтавського.
- Несвіт (Насвіт)** Стефан – товариш полку Полтавського (1667).
- Несміян** Василь (? – 1735 – 1775 – ?) – шляхтич гербу «Равич», під полковою канцелярією (1741), службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем Київського полку. Військовий товариш (з 1763.3.08.), працював у полковій рахунковій комісії. У 1775 р. він удівець і мав двох синів. Мав 2 підданих у с. Будищах Козелецької сотні.
- Несміян** Михайло – син осавула полкового київського, козак Київського полку (1740), під полковою канцелярією (1741). У 1740 р. мав суперечку з бунчуковим товаришем Іваном Забілою за половину млина на р. Остер під Козельцем. Значковий товариш. У 1748 р. «за крайнею нищетою» виключений з комплекту значкових.
- Нестелій** Василь (1726–1782) – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш Київського полку (1758.06. – 1761 – ?), рідний брат Михайла. Їх прабабкою була Мотря, вдова Лавріна Мельника, в другому шлюбі за покозаченим шляхтичем Михайлом Івановичем, отаманом городовим козелецьким (1697). Від першого шлюбу мала синів Михайла і Микиту Лавріновичів і доньку Настасію. Від другого шлюбу – доньок Феодору і Євфимію.
- Нестелій** Кирило Іванович (1752 – 1787 – ?) – син сотника басанського, в службі з 1768 р., військовий канцелярист МК (1770), військовий товариш (з 1773.26.07.), бунчуковий товариш (1783.14.12. – 1787 – ?). Мав підданих в сс. Осівці, Брегінці Д.: Олена Мойсеївна Худолій (1759 – ран. 1797), донька бунчукового товариша.
- Нестелій** Михайло – шляхтич, значковий товариш Київського полку (1752).
- Нестелій** Федір (1682 – 1782.3.10.) – був сином Євдокії Павлівни (? – 1662 – 1716 – ?), в другому шлюбі за обозним полковим Охтирського полку, а 1716 р. повернулася на батьківські землі в Зінків. Федір став значковим товаришем Переяславського полку. Його син Іван (1706 – 1775 – ран. 1779) сотник басанський. Донька Марія Федорівна (1691–1762) була за сотником Семеном Климовичем Шаповаленком.
- Нестеревич** Дмитро Матвійович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1741), військовий товариш «по атестату генерала-фельдмаршала і кавалера графа фон Лессія» (1741 – 1750 – ?).
- Нестеревич** Опанас – військовий товариш Ніжинського полку. Д.: (1783) Марфа Василівна Комашинська.
- Нестеренко** Андрій – значковий товариш Лубенського полку. 31 жовтня 1735 р. призначений комісаром для збору провіанту на випадок прибуття полонених.
- Нестеренко** Василь – бунчуковий товариш (1738).

- Нестеренко** Григорій – значковий товариш Лубенського полку (1783). Мав у с. Будках підданих: 1 підданий чоловічої статті і 2 – жіночої. Д.: Н Петрівна Яновська (? – ран. 1783), донька намісника роменського.
- Нестеренко** Іван Лаврінович (? – 1751.5.08.) – дворянин панський полковника лубенського Марковича (1719), отаман городовий роменський (? – 1720 – ?), (1725.02. – 1751.5.08.). Значковий товариш Лубенського полку (1736). 14 грудня 1720 р. отримав гетьманський універсал на маєтність дружини в Кролевці. У 1727 р. константинівський священик Федір Зранкевич продав йому дворище у Ромнах. Д.: (1720) Євдокія Н Маковська, вдова кролевецького жителя Микити Калиновського.
- Нестеренко** Іван Федорович (1750 – ?) – син возного, військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1790), поручик. Володів у 1783 р. підданими у с. Колесники. У 1787 р. мав 23 підданих у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ксенія Павлівна Єзучевська, донька значкового товариша.
- Нестеренко** Кузьма – значковий товариш Гадяцького полку (1747). Мав двір, хутір, 7 підсусідків у Грунській сотні.
- Нестеренко** Петро (? – ран. 1768) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: NNN. У 1768 р. володіла хатою померлого козака лубенського Степана Хоменка.
- Нестерович** Григорій Матвійович (? – 1748 – ран. 1787) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1783). Мав 3 підданих у с. Будках. Д.: Н Петрівна Яновська (? – 1748 – 1760 – ран. 1783), донька роменського намісника.
- Нестерович** Іван – значковий товариш Лубенського полку. У 1735 р. був при полковій канцелярії.
- Нестерович** Матвій (? – 1680 – 1736 – ?) – писар сотенний конотопський (? – 1700 – ?), козак кінний міського куреня Конотопа (1711), значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1737), сотник наказний конотопський (1737). Був звинувачений у не проведенні ремонту в Конотопі і не відправленні козаків в похід. У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. Жив у Конотопі з синами Павлом і Дмитром.
- Нестерович** Опанас Матвійович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1787 – ?). Мав маєтності в Конотопі і с. Підлипському (23 підданих). Д.: (бл. 1760) Марфа Василівна Комашинська, донька сотника конотопського.
- Нестерович** Павло Матвійович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1741), військовий товариш «по атестату генерала-фельдмаршала і кавалера графа фон Лессія» (1741 – 1752), комісар полковий ніжинський (1752). Мав підсусідків в Бахмацькій сотні (1738).
- Нестерович** Федір – військовий товариш. Його донька Єфросинія була заміжня (1783) за прапорщиком у відставці Павлом Булашевичем.
- Нестеровський** Василь Захарович (? – 1783) – службу розпочав 1 січня 1758 р. в Терехтемирівському сотенному правлінні. Полковий канцелярист (1760 – 1766),
- писар сотенний 3-ї полкової сотні (1766.2.08. – 1768), писар в Переяславському комісарстві по вибору шляхетському. 6 березня 1773 р. отримав чин значкового, а 2 квітня 1774 р. – військового товариша. За ним було 9 підданих в Переяславі і Борисполі. Став стряпчим Переяславського повіту, титулярним радником (з 1783.22.12.). Мав синів Степана та Івана. Д.: 1) NNN. 2) Уляна Денисівна Мантак, донька значкового товариша (? – 1760 – 1786 – ?). У 1779 р. її пасербниця звинуватила у захопленні маєтку в Козельці.
- Нестеровський** Олексій – службу розпочав з 1758 р., полковий канцелярист, військовий товариш Київського полку (1774 – 1775 – ?).
- Нестеровський** Степан Васильович (1769 – ?) – син військового товариша, у 1784 р. був значковим товаришем.
- Несходовський** Данило (1728 – ?) – козак чорнуський, осавул сотенний чорнуський (? – 1768), абшитований військовий товариш Лубенського полку. Мав 15 підданих в Чорнухах (1788). Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Єфимія NN, донька козака. Мали сина Івана, доньок Устину, Уляну, Феодосію.
- Нетеса** Омелян – возний, військовий товариш (1774.13.08. – 1783 – ?).
- Нехаєвський** Іван (1727 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1744.15.04., сотенний осавул (з 1761), значковий товариш Чернігівського полку (з 1770), сотник роїський (з 1771), премер-майор у відставці (з 1783.28.02.), засідатель Городницького нижнього суду. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Городницькому повіті. Був у турецькому поході і в різних відрядженнях. Під судом в Глухові (1780). Д.: Євфимія Євстафіївна Біла, донька значкового товариша Миргородського полку. Мали синів Лева, Івана.
- Нехаєвський** Лев Іванович (1752 – 1787 – ?) – син сотника Івана Нехаєвського. Службу розпочав з 1766 р., осавул сотенний (1769–1774), значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1779 – ?), служив на постах в Могилівській губернії (1779). Д.: Н Сербинович, донька значкового товариша.
- Нецецький** Михайло – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав підсусідків у с. Фастівець
- Нечай** Аврам (1737 – ?) – значковий товариш (1784). Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 7 підданих в Бознянському повіті. Д.: Любов NN, донька значкового товариша.
- Нечай** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешканець с. Гайворон.
- Нечай** Іван Кирилович (1747 – 1779 – ?) – син абшитованого сотника. Значковий товариш Прилуцького полку (1770 – 1788 – ?). Мав 50 підданих в Борзнянському повіті (1788). Д.: Гафія NN, донька значкового товариша.
- Нечай** Ілля – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1751 – ?), мешканець с. Гайворон.
- Нечай** Ісаак Максимович – син значного військового товариша Стародубського полку, значковий товариш, священик.

- Нечай** Кирило (1740 – ?) – з шляхти, службу розпочав з 1769 р., отаман сотенний (з 1769.2.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1775).
- Нечай** Кирило – значковий товариш Прилуцького полку (1741 – 1767 – ?), абшитований сотник (? – 1772 – 1779 – ?), проживав у с. Гайворон. Д.: 1) (1772) Ганна Федорівна Гудима, донька козака Корибутівської сотні. 2) (1779) N Тимофіївна Биковець, жителька ічнянська.
- Нечай** Козьма (1749 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788), мав 14 підданих. Д.: Параска NN, донька священика.
- Нечай** Максим – шляхтич гербу «Побуг» зміненого, значний військовий товариш Стародубського полку (? – 1718 – ?).
- Нечай** Пилип Ісакович – син значкового товариша, значковий товариш, священик.
- Нечитайло** Григорій – значний військовий товариш (1707). Підписав у Новгороді-Сіверському тестамент колишнього канівського полковника і колишнього судді полкового стародубського Давида Пушкаренка.
- Нечуг** Дмитро – значковий товариш Гадяцького полку (1739) у поході.
- Нечуг** Іван Іванович – службу розпочав з 1760 р. веприцьким сотенним канцеляристом, асигнований значковий товариш (з 1768), значковий товариш (з 2 серпня 1770). Д.: N Федорівна Дановська, донька священика зінківського.
- Нечуг** Стефан – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), мешканець гадяцький, жив у 1-й полковій сотні.
- Никифоренко** Ничипір – шляхтич. Військовий товариш (? – 1710 – 1712 – ?).
- Никифорович** Опанас – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Никонов** Іван – значковий товариш Ніжинського полку.
- Никонов** Семен Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1781), колезький канцелярист (1787), мешкав у Янполі.
- Ничик** Артем (1763 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 8 травня 1778 р. копістом, канцелярист полковий (з 26 лютого 1781), сотенний отаман (з 9 грудня 1781), значковий товариш Миргородського полку (з 24 листопада 1782). Володів хутором в Сорочинській сотні.
- Ничик** Корній Дмитрович – отаман сотенний (з 1765), військовий товариш (з 1782), поручик Чернігівського полку у відставці (з 1787).
- Ничик** Остап N (1758 – ?) – син отамана сотенного, службу розпочав 31 травня 1768 р., сотенний канцелярист (з 27 грудня 1772), писар сотенний сорочинський (з 4 жовтня 1779), одночасно значковий товариш (з 20 травня 1781).
- Ничипоренко** – значковий товариш Ніжинського полку.
- Ничипоренко** Фесько – військовий товариш Лубенського полку (1702).
- Ніжинець** Василь Степанович (1756 – ?) – військовий товариш Полтавського полку, рекомендувався в поручики.
- Ніжинець** Захар Степанович – значковий товариш Стародубського полку, мешкав у Погарському повіті.
- Ніжинець** Іван Семенович (1720 – 1769 – ран. 1780) – син міщанина, службу розпочав з 20 лютого 1750 р., козак (з 12 травня 1757) служив при полковій канцелярії, значковий товариш Полтавського полку (з 20 січня 1759) за власні служби. Будучи у постійних комерційних роз'їздах, виконував і розвідувальні доручення. Мав у власності куплені козацькі ґрунти, що слугувало однією з вказаних у ордері підстав для визнання цього міщанина козаком. Користувався родовим гербом (1769).
- Ніжинець** Павло Федорович (1723 – ?) – селітряний заводчик (1736), службу розпочав з 1 січня 1745 р., полковий комісар (1749), військовий товариш у Гадяцькому полку (з 31 грудня 1758), абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 20 підданих (1775), 90 підданих (1790). Д.: Ганна Павлівна Ковалевська, донька поручика.
- Ніжинець** Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1735). 1735 р. робив звіт за комісарство, тому в поході не був. Мав в Опішні 1 двір з 1 хатою.
- Нікітін** Хома – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку.
- Нікітов** Олексій – служив з 1734 р. виборним козаком, з 1763 р. атестований значковий товариш Гадяцького полку (1763 – 1780 – ?). Одружений був тричі. Від 1-го шлюбу мав синів Петра (за батька службу ніс) та Григорія, від 3-го – синів Олександра та Івана, доньку Марфу.
- Нікішенко** Яків (? – ран. 1748) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Марія NN, вдова (1748), мала двір житловий у м. Кролевіці.
- Ніконов** Іван – абшитований значковий товариш (1777), жив у Янполі, діти: Василь 52 р. невідомо де знаходиться, Ксенія 44 р. заміжня за священиком дорошівським Василям Кучеровським, Софія 33 р. вдова.
- Новакович** Семен Іванович (? – 1735) – сотник бориспільський (?-1705-1716), знатний полку Переяславського товариш (1719), писар наказний переяславський (1723, 1726, 1729), суддя полковий переяславський (? – 1723 – 1730.03. – ?).
- Новакович** Федір Семенович (1722 – 1769) – син сотника бориспільського, в службі з 1740 р. в Переяславській полковій канцелярії, значковий товариш (? – 1752), кандидат на посади переяславського полкового хорунжого і березанського сотника. З 21 грудня 1752 р. – військовий товариш. 4 березня 1768 р. абшитований бунчуковим товаришем. Д.: Меланія Петрівна N (1727 – 1765 – ?).
- Новгородський** Федір – значковий товариш Стародубського полку (1747), мав двір приїзджий у Шаповалівці.
- Новицький** Андрій – козак Старосанжарської сотні. У 1731 р. займався збором порцій і рацій для Володимирського драгунського полку, який квартирував в Полтавському полку. Значковий товариш Полтавського полку (1738.01. – 1767 – ?). Отаман сотенний (? – 1746 – 1751 – ?). Проживав у Старих Санжарах. 2 серпня 1741 р. згорів його дім.

- Новицький Андрій Іванович** – військовий товариш. Д.: Пелагея N Копцевич.
- Новицький Андрій Іванович** (? – 1789.20.02.) – службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (з 1745.13.01.). Мав житловий двір у с. Литвяках в полковій сотні, разом з бунчуковим товаришем Петром Новицьким хутір при с. Засуллі (1747). Полковник (1783), бригадир (1783). Д.: Марія Семенівна Сулима (? – 1798), донька переяславського полковника.
- Новицький Андрій Іванович** (1742 – 1782 – ?) – службу розпочав з 14 лютого 1759 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (1763.3.09. – 1765), військовий товариш Лубенського полку (1765.25.11. – 1782 – ?). Д.: (з 1782) Ганна Яківна Мартос (1756 – 1827).
- Новицький Андрій Якович** (1723 – 1787 – ?) – брав участь у дністровському поході. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1745.30.06. – 1757), абшитований бунчуковий товариш (1757 – 1787 – ?). Д.: NNN.
- Новицький Антін Якович** (1725 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша, почав служити після смерті батька у 1741 р. в ГВК військовим канцеляристом до 1745 р. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (30.06.1745 – 1763 – ?), був у комісії по перепису дворового числа всього Переяславського полку, потім у прикордонній комісії у Київському воєводстві, присутній у справах у Брацлавському воєводстві через «последовавшей там болезни», і в інших слідствах «по делам челобитчиков». У 1756 р. в Лубенській полковій рахунковій комісії, 1763 р. – «в сборе земель принадлежащих замку гадяцкому». Д.: NNN.
- Новицький Григорій Якович** (1734 – 1784 – ?) – службу розпочав 24 травня 1749 р. бунчуковим товаришем у Лубенському полку. Купив с. Білогорілку у вдови полковника Малами. Д.: Марфа Іванівна Кулябка, донька лубенського полковника.
- Новицький Данило Антонович** (1753 – 1808 – ?) – службу розпочав з 1770 р. у Малоросійській колегії, військовий товариш у Лубенському полку (? – 1774), бунчуковий товариш (1774 – 1787). Д.: Тетяна Павлівна Огронович, донька касира.
- Новицький Данило Юрійович** (? – 1717 – 1728 – ран. 1740) – шляхтич, син дозорця шептаківського, навчався за кордоном. Бунчуковий товариш Д.: Марія Климівна Янджул (1708 – 1744 – ?), донька сотника топальського.
- Новицький Дмитро Антонович** (1750 – ран. 1799) – військовий товариш у Лубенському полку (1774), бунчуковий товариш (з 1774), прем'єр-майор (з 1791), мешкав у Лубенському повіті. Д.: Варвара Костянтинівна N (1761 – 1799 – ?).
- Новицький Іван Ілліч** (? – 1704 – 1745 – ?) – бунчуковий товариш (? – 1726 – 1737), брав участь в сулацькому поході (1726–1727). Абшитований бунчуковий товариш (1737 – 1745 – ?). Прилуцький полковий комісар (1741). Присягнув у 1741 р. Мав у Лохвиці двір житловий, в якому сам жив, шинок, підсусідських 2 двори тяглих убогих та 5 дворів піших убогих, у с. Юсковці 4 двори підсусідків піших убогих, у Сенчанській сотні у с. Ломаках 1 двір піших убогих підсусідків. Д.: Настасія Луківна Жураковська, донька ніжинського полковника.
- Новицький Іван Петрович** – службу розпочав з 1742 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1751), возний (з 1764). Абшитований військовим товаришем (7 лютого 1768 – 1782 – ?). Мав 25 підданих у с. Старій Басані (1775). Д.: Зіновія NN, донька козака Лубенського полку
- Новицький Іван Якович** – єврей-вихрист. Значковий товариш Прилуцького полку (1729 – 1751 – ?). У 1744 р. ГВК розглядала справу про образу ним поручика Михайла Ушакова і полковника фон Родена. 17 липня 1747 р. подав прохання відпустити з Глухова у зв'язку з припиненням розгляду його судової справи. У 1749 р. його як відкупщика полкового звинуватив у зловживаннях військовий товариш Василь Шнурчевський. Побив, захопив сіножать і вирубає пущу у значкового товариша Прилуцького полку Івана Ярмака. Сотник ічнянський (1753–1763).
- Новицький Іван Якович** (? – 1763) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (30.06.1745. – 1751 – ?). Проживав у с. Окопі полкової сотні Лубенського полку, де мав шинок, 6 дворів найманих людей, 9 дворів найманих людей у с. Литвяках, хутір при с. Засуллі в 3 двори, разом з Федором Новицьким мав підданих в полковій сотні в с. Окопі убогих 11 дворів в них 14 хат та 15 хат бездвірних (1747). Д.: Марія Іванівна N.
- Новицький Ілля Федорович** – бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1784 – ?).
- Новицький Ілля Федорович** (? – 1642 – 1702.04. – ран. 1703.04.) – комендант димерський (1672 – 1673), охочекомонний полковник (1673.20.04. – 1696). Учасник кримських походів. У 1689 р. під час поїздки гетьмана призначений старшим над усіма комонними полками, у 1696 р. призначений начальником прикордонних містечок і фортець, щось на зразок «коронного стражника» в Речі Посполитій. Значний військовий товариш (? – 1702 – ?). 12 вересня 1687 р. отримав гетьманський універсал на с. Нехаївку, 12 січня 1689 р. – на городище Снітин з селами Окопом та Ісачками, 1690 р. – на сс. Литвеки, Хорошки, Гробище, частину с. Клищинці і Галицьку слободу. Д.: 1) Софія NN (? – бл. 1685), 2) Меланія Василівна N (? – 1670 – 1717.04. – ?).
- Новицький Корнило** – значковий товариш.
- Новицький Матвій Данилович** (1725 – 1764 – ?) – «дворовий служитель» бунчукового товариша Павла Миклашевського (1754–1761), військовий товариш. Д.: (1761) Настасія Олексіївна N (1738 – ?).
- Новицький Петро Іванович** (1722 – 1776 – ?) – службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом ГВК (1739–1745), бунчуковий товариш (1745.13.01. – 1776), в Миргородській полковій рахунковій комісії (1750). Малоросійський полковник (з 1776.19.11.). Шляхтич Лубенського повіту (1767). Д.: (1775) Олена Семенівна Безбородько, донька переяславського полкового обозного, мали синів Семена і Миколу, які виховувались у діда – полкового обозного переяславського, і доньку Марфу.

- Новицький** Петро Іванович (1756 – ?) – син значкового товариша. Канцелярист гродського Переяславського суду (1775), значковий товариш (1777 – 1780 – ?). Д.: Євдокія Семенівна Плакса, донька сотенного отамана.
- Новицький** Семен Петрович (? – ран. 1783) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1766), військовий товариш (1766 – ?).
- Новицький** Степан Якович – бунчуковий товариш (1735.19.09. – 1747 – ?). Брав участь у польському поході. Мав у Роменській сотні в с. Кропивинцях двір житловий та 2 двори найманих людей (1747).
- Новицький** Федір Якович (1726 – ?) – син бунчукового товариша, присягнув у 1741 р. Після смерті батька просив собі звання бунчукового товариша, на місце батька служити і призначений в чин бунчукового товариша (1745.30.06. – 1763 – ?). У 1763 р. провів ревізію у Полтавському полку. У його володінні 138 підданих та у с. Окоп і 107 у с. Снітині. Д.: NNN.
- Новицький** Яків Ілліч (? – 1705 – 1741) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1726 – 1737). У 1723 р. складав ревізію Гадяцького полку. У 1737 р. абшитований через хворобу. Д.: (1722) Настасія Дмитрівна Думитрашко-Райча, донька значного військового товариша, мала 64 двори і 10 кол (1744). Мала 21 двір підданих у с. Литвяках і 40 у с. Окопі (1745). У 1747 р. володіла хутором при с. Литвяках під Лубнами і мала там шинок, млин на р. Сулі у с. Ісачки, два шинки і млин на р. Сулі у Снятині, шинок у с. Ломаках Сенчанської сотні.
- Новіков** – значковий товариш Ніжинського полку.
- Новіков** Григорій – з роду Дахновичей. Значковий товариш (1776).
- Новополець** N – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Рижках.
- Новоселка** Іван Хомич (1724 – 1779 – ?) – в його «сказці» значкового товариша Полтавського полку 1762 р. зазначалося: служив з 1752 р. був у різних командах за наказом полкової канцелярії, за Дніпром, у 1758 р. у Переволочанській фортеці. В чин значкового товариша призначений від ГВК. З 1745 р. після смерті його батька, відправляв на його місці службу значковим товаришем. Ордеру не мав, тому просив видати йому і його племіннику Якову Стрільченку. Ордер на чин виданий 16 грудня 1758 р.
- Новоселка** Хома (? – 1745) – козак тяглий м. Кишеньки (1718), значковий товариш Полтавського полку (? – 1745).
- Новосельський** Полікарп – військовий товариш (? – 1746 – 1756 – ?). У 1746 р. здійснювалась передача в опіку двох доньок покійного бунчукового товариша Потребич-Гречаного їх вітчиму Новосельському від обозного Гадяцького полку Василя Биковського.
- Новохацький** Семен Григорович (1752 – ?) – син шляхтича, онук отамана городского конотопського, значковий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 9 підданих. Мешканець конотопський. Д.: Єфросинія NN, донька дворянина. Мали синів Михайла, Семена і Микиту.
- Ного** Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1732).
- Ноздря** Василь Гаврилович – службу розпочав з 1756 р. у Бакланській сотні, значковий товариш Стародубського полку (1760.24.03. – 1781 – ?), у зборі недоімочних грошей в рахунковій комісії (1769), в походах не був. Д.: Євдокія Михайлівна Дядько, донька козака 1-ї Почепської сотні. Мали синів Івана і Матвія.
- Ноздря** Гаврило – військовий товариш Стародубського полку.
- Ноздря** Карпо – значковий товариш Стародубського полку у Бакланській сотні (? – 1769 – 1777 – ?).
- Ноздря** Михайло – службу розпочав з 1739 р. у Бакланській сотні, осавул сотенний (1752), значковий товариш (1752 – 1783 – ?). Д.: 1) Настасія NN, донька шляхтича. 2) (1784) Ганна Терентіївна Ширай (бл. 1756 – ?).
- Ноздря** Наум Григорович – покозачений шляхтич. Сотник (? – 1676.08. – ?), (? – 1677.03. – ?), (? – 1679.04. – 1687). 4 жовтня 1687 р. як колишній сотник отримав підтвердження на три власних млини: на р. Деревейні під с. Старосіллям, під с. Чорнобабинцями, на р. Костиці в с. Васьковичі. Значний військовий товариш (1688.01.). 11 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал на с. Жукове «до ласки войскової».
- Ноздря** Семен Гаврилович – син військового товариша. Службу розпочав 1762 р. в Бакланській сотні, земський підписок (1766 – 1770), старший гродський писар (1770 – 1773), військовий товариш Стародубського полку (1773 – 1781 – ?). Д.: Параска NN, донька міщанина. Мав синів Володимира, Григорія, Олександра.
- Нозорович Павло** – військовий товариш у Ніжинському полку... будучи малолітнім, навчався у латинських чрез кільканадцять лет училищах і відучившись з 1731 р. був в різних комісіях, в званні значкового товариша відправляв до 1736 р.
- Носач (Шкарлат, Шкурат)** Тиміш Іванович (? – 1619 – 1671.09. – ?) – про шляхетське походження засвідчує його герб (1659) на розписці про отримання коштів у Варшаві для Війська Запорозького. Він син прилуцького сотника (за реєстром 1649 р. – Шкуратевича), а потім полковника Івана Шкурата (? – 1600 – 1651), який загинув під Берестечком в 1651 році. Дотичним підтвердженням цього є наявність в сотні Івана Шкурата Тимошівого (тобто полковника Носача) зятя Остапа в 1664 р. розстріляного гетьманом Тетерею разом з І.Виговським. Притримується думки, що він – шляхтич, який знаходився у міщанському середовищі. Спочатку Тимофій Носач очолив Остерський полк в 1648 – 1649 рр. Змінив старого батька на полковництві прилуцькому після того як Остерський полк був влитий до Переяславського. У 1650 р. брав участь на чолі полку в молдавському поході. Генеральний обозний при Богдані Хмельницькому, Івані Виговському, Юрію Хмельницькому і Павлу Тетері. У 1652 р. купив у пана Яроша Черепинського в Корсунському полку хутір в с. Припоні за 300 золотих. З метою зміцнення керівництва прикордонного Брацлавського полку направлений Б. Хмельницьким полковником у Брацлав. Він зміг протягом 1652 – 1654 рр. згрунтувати полк і висунути на керівні посади

майбутніх визначних полководців Зеленського, Лисицю та інших. Керував полком у Жванецькій битві, у боях на Брацлавщині на весні 1654 р. Повернувся на посаду генерального обозного і брав участь в облозі Львова. Разом з Виговським очолював похід на Полтаву проти Пушкаря. Очолював оборону проти контр-атак пушкарівців. Був парламентарем, затриманим як закладником пушкарівцями. У 1659 р. очолював козацьку делегацію на сейм. Під час скинення з гетьманства Виговського перейшов на бік прибічників Юрася Хмельницького. Гетьман Тетеря призначав його наказним гетьманом. У 1665 р. захоплений в полон в Корсуні, був на московському засланні. Звільнений на прохання П.Дорошенка 22 вересня 1668 р. і повернувся на Україну. Значний військовий товариш (? – 1668 – ?). Дорошенко надав гетьманський універсал на його маєтності в Корсуні і поблизу міста. 19 вересня 1671 р. продав батьківський млин на р. Удаї прилуцькому полковнику Семену Третьяку.

Носенко Данило – військовий товариш Прилуцького полку.

Носенко Данило – значковий товариш Полтавського полку (1758). Мав синів Тимофія, Павла, Івана, Олександра.

Носенко Іван – службу розпочав полковим канцеляристом з 1767 р., значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1773), військовий товариш (1773.24.01. – 1780 – ?). Д.: Настасія Н Пашенко, донька касира переяславського. Син Петро.

Носенко Клим – запорізький козак, житель м. Носівки Київського полку. За активну ачасть у російсько-турецькій війні 1735 – 1739 рр., у 25 жовтня 1748 р. отримав чин значкового товариша.

Носенко Костянтин – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Носенко Михайло – значковий товариш (1772).

Носенко Ничипір – значковий товариш Прилуцького полку, у 1734 р. за ним з Яковом підтвердили права на с. Щурівку Іваницької сотні і с. Рудівку Монастирищанської сотні.

Носенко Павло Данилович – товариш полку, у 1752 р. знаходився під відомом Полтавської полкової канцелярії, значковий товариш, мав хутір в урочищі Тагамлик (1763).

Носенко Степан Данилович – син військового товариша, виборний козак (1737). В жовтні 1737 р. на його дім у с. Білошапках здійснив наїзд та захопив волів городничий Ісай Шепетовський. Військовий товариш.

Носенко Тиміш Данилович – значковий товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Полтаві і хутір.

Носенко Федір Степанович (? – 1703 – 1731 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1724). Володів с. Голубівкою (1724 – 1731). Помер бездітним.

Носенко Яків – значковий товариш (Прилуцького полку 1734, 1740)

Носикевич-Пригара Н Гордійович – значковий товариш (1723), у нього і брата Петра захопив грунт і осадив на ньому слободу шептаківський староста Юрій Новицький.

Носикевич-Пригара Петро Гордійович (? – ран. 1728) – син писаря полкового стародубського і донька стародубського вїта Ширая. Значковий товариш (1723). У 1723 р. захопив грунт у жителя с. Чубаковичів Сидора Романовича. 1723 р. мав у с. Чубковцях 5 ґрунтових дворів і 2 хати бобилів. Федір Степанович Ширай 1728.26.11. отримав гетьманський універсал на маєтності двоюрідного брата Петра Носикевича: слободи Гордіївку і Ляденську Буду.

Нудга Трохим Євстафійович – козак (1766), військовий товариш (1781).

Нужевський Тимофій – абшитований військовий товариш Київського полку (1782).

Нужний Олексій – осавул полковий стародубський (? – 1675 – 1681.06. – ?), військовий товариш. Володів дворами в д. Кривошихах – колишній маєтності шляхтича Фаща, які пізніше згідно універсалу гетьмана Мазепи були передані полковому судді Прокопу Силенку.

О

Обидовський Іван Іванович – син полковника ніжинського. 1722 – 1723 рр. навчався у Вроцлаві. 1724 р., повернувшись з-за кордону, мешкав у Москві під наглядом Феофана Прокоповича. Бунчуковий товариш (? – 1731 – 1732 – ?). 18 березня 1731 р. гетьман Апостол повернув йому ґрунти, двори, млини куплені його батьком і якими неправомірно володіли інші. Мав 20 підданих у с. Змітньові Синявської сотні.

Обіда Іван – товариш полку Полтавського (1665), осавул полковий полтавський (1667 – 1668).

Овдієнко Іван (1722 – 1783 – ?) – син козака, службу розпочав з 15 квітня 1750 р. козаком, значковий товариш (з 1770.20.01.).

Овсієнко Григорій – шляхтич гербу «Любеч», значний військовий товариш.

Овсійко Влас – військовий товариш (1783) Лубенського полку. Мав 88 підданих в м. Смілі і хуторі поблизу. Д.: Марія Іванівна Гвоздецька, донька козака Хмельівської сотні.

Огієвський Антін Григорович (? – 1772 – 1787 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (з 1784.15.03.). Мешканець хут. Пековщини, який отримав в спадок від батька 1772 р., де у нього було 29 підданих (1784).

Огієвський Гаврило Григорович (бл. 1730 – 1758 – ран. 1764) – син сотника кролевецького, військовий канцелярист ГВК (1757), військовий товариш Ніжинського полку з 1757.30.09. Д.: Ірина NN. Мала 34 підданих у Кролевці, сс. Добротові і Алтинівці (1764).

Огієвський Григорій Павлович (1709 – 1772) – син сотника кролевецького, з 18-ти років військовий кан-

- целярист ГВК (1727–1730), комісар полковий ніжинський (1733–1735), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1733 – 1741). У 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію. У 1738 р. наглядали за волами, був вдома, потім на Переволочній. Мав 19 сімей підсусідків у Кролевці, у д. Лубенці з двори посполитих (1739). Сотник ролевецький (1741–1764, 1764–1767). 1758 р. був «в апробації прав Малоросійських». Абшитований сотник (1767–1772). У Кролевці на вул. Большой мав дім в 7 покоїв (1768), у Кролевці, сс. Андріївці і Ревутинцях 78 підданих. Д.: 1) (1730) Марія Федорівна Карпека, донька бунчукового товариша. 2) Феодосія Захарівна N (? – 1783 – ?), вдова Тимофія Івановича Розумовського. Дітей не мала.
- Огієвський** Дем'ян Павлович (бл. 1716 – 1759 – ран. 1769) – син сотник ролевецького, абшитований військовий канцелярист (1749), значковий товариш Ніжинського полку. Д.: (1749) Пелагея Михайлівна Мокрієвич (1718 – 1769 – ?), донька бунчукового товариша.
- Огієвський** Іван Павлович (бл. 1721 – ?) – син сотника ролевецького, значковий товариш Ніжинського полку (1759).
- Огієвський** Карпо Павлович (? – 1710 – 1735) – син сотника ролевецького, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1725 – 1735). У 1728 р. конфліктував з ролевецьким сотником Костянтинном Генваровським, з яким наносили взаємні образи та билися. Повернув позичені у фортеці св. Христа гроші груньському сотнику Іллі Милорадовичу. Виховувався у свого рідного дядька генерального обозного Андрія Марковича. Д.: N Михайлівна Забіла, донька генерального судді. Вдова мала у 1738 р. 10 сімей підсусідків у Кролевці.
- Огієвський** Кирило – значковий товариш Ніжинського полку (1735).
- Огієвський** Лука Карпович (? – 1749 – 1787 – ?) – син значкового товариша, бунчуковий товариш (з 10.10.1782), засідатель Ролевецького повітового суду (1782 – 1784), колезький асесор (1787). Мав у м. Кролевці 39 підданих (1784).
- Огієвський** Максим Григорович (бл. 1734 – 1775 – ран. 1783) – син сотника ролевецького, значковий товариш Ніжинського полку (1760 – 1764, 1764 – 1767), сотник ролевецький (1764, 1767). 1764 р. знаходився в Константинополі і Венеції. Абшитований сотник (1767.5.06. – 1775 – ?). Мав 18 підданих в Кролевці, сс. Бистрик і Дубовичах. Д.: (1762) Пелагея Семенівна N (? – 1745 – 1787 – ?).
- Огієвський** Олексій Дем'янович (? – 1759 – 1783 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (? – 1780 – 1783 – ?). Проживав у Кролевці, де мав 28 підданих. Д.: (1780) Параска Іванівна Журба, донька сотника. Мали доньку Ірину.
- Огієвський** Павло Іванович (? – 1665 – 1726) – син знатного козака ролевецького, козак ролевецький, учасник кримського походу 1687 р., походу проти була вінці. Військовий товариш Ніжинського полку (1710–1711 рр.), сотник ролевецький (1720–1722 рр.), бунчуковий товариш (1722–1726 рр.). Вів довіг майнові суперечки з родичами. Д.: Уляна Іванівна Маковська (бл. 1667 – 1749 – ?), донька сотника ролевецького. У Кролевці мала шинок (1736).
- Огієвський** Семен Павлович (бл. 1723 – 1767 – ?) – син сотника ролевецького, житель ролевецький, значковий товариш Ніжинського полку (без універсалу з 1730 р., за універсалом 1751–1767). У 1738 р. брав участь в поході при волах, служив на Батуринському цегляному заводі. Тримав дідівський млин на ролевецькій греблі на р. Свідні, який 1 березня 1767 р. продав своєму племіннику Григорію Огієвському. Д.: 1) (1746) Степанида Іванівна N (бл. 1725 – ран. 1753) 2) (1754) NNN.
- Огієнько** Павло (? – ран. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: NNN, вдова (1738), мала житловий двір у Кролевці.
- Оголівець** Василь (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Феодосія NN, донька шляхтича.
- Огронович** Григорій Григорович (1721 – 1767 – ран. 1776) – служив з 1742 р., був у розмежуванні кордонів з турками, у прикордонній польській комісії в асистенції, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р. Д.: Марія Федорівна N.
- Огронович** Григорій – службу розпочав з 1764 р. при Лубенській полковій канцелярії, військовий товариш (з 1765), осавул полковий вакансовий (1770 – 1780 – ?). Д.: N Григорівна Корсун, донька бунчукового товариша.
- Огронович** Григорій Корнійович (1675–1757) – службу розпочав з 1709 р. значковим товаришем Лубенського полку (? – 1719), сотник пирятинський (1719 – 1751). 21 січня 1717 р. продав полковнику Марковичу за 400 золотих Великий Яр з сінокосами, ставком, греблею над р. Оржицею. 15 квітня 1720 р. продав йому ж грунт Коровай над р. Оржицею за 5 000 золотих. Абшитований бунчуковий товариш (з 1751.19.09.). 30 січня 1752 р. отримав універсал на володіння с. Єрківцями Лубенської та сс. Кейбалівкою і Леляками Пирятинської сотень. Зберігся поминальник його роду у Золотоніському монастирі. Д.: 1) (з 1710) Ганна Леонтіївна Свічка, донька лубенського полковника. 2) Феодосія Дмитрівна Горленко (1695 – ?), донька прилуцького полковника.
- Огронович** Іван Григорович (1712 – ран. 1760) – значковий товариш Лубенського полку (1745), мав житловий двір у Пирятині (1745). Д.: Євдокія Петрівна N (1722 – ?).
- Огронович** Іван Іванович – значковий товариш Лубенського полку (1737), сотник лохвицький (1740–1746). У 1747 р. просив призначити на місце свого дядька пирятинського сотника Григорія Огроновича.
- Огронович** Іван Корнійович – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав у Лубнах двір житловий і 1 найманий та 2 хаги підсусідків, шинок у с. Вищій Булатець, хутір при урочищі Хорольські Колодязі та хутір при урочищі Бочках.

- Огронович Кирило** – його «сказка» датувалася 1763 р., служив з 1737 р., був у Лубенській полковій канцелярії в письмових справах 8 років, полковим комісаром, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р.
- Огронович Микола** (1743 – 1782 – ?) – службу розпочав з 8 травня 1756 р., полковий канцелярист (з 1761), отаман сотенний (з 15 червня 1765), возний Снітинської сотні (з 16 червня 1777), військовий товариш Лубенського полку (з 10 травня 1779).
- Огронович Михайло Григорович** – син вїйта прилуцького, товариш Прилуцького полку, полковий суддя (1709 – 1716), отримав с. Рудівку від полковника Дмитра Горленка після Дем'яна Якубовича, яке у 1709 р. перейшло Івану Носу. Полковий обозний прилуцький (1717 – 1737). У 1721 р. отримав від гетьмана Скоропадського с. Обечів. Мав шинок в м. Переволочній, хутір під с. Рудівкою (1732).
- Огронович Михайло Григорович** (1714–1763) – службу розпочав 1737 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1745 – 1760). У 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі мав 2 двори підсусідків піших убогих, житловий двір і шинок у Пирятині та хутір в сотні. Сотник 1-ї Пирятинської сотні (1760–1763). 29 вересня 1763 р. через старість абшитований полковим осавулом. Мав двір в Пирятині, ґрунти під Лубнами і Пирятином, хут. Сухооржицький і Сліпородський з двома греблями, млинами і ставами, підсусідків в сс. Каплицях і Лелеках, посполитих – в Лелеках. Д.: Уляна Іванівна Романович (1724 – 1787 – ?).
- Огронович Павло Григорович** (1718–1777) – службу розпочав з 1737 р., канцелярист полковий лубенський, військовий товариш (? – 1760 – 1763), 28 серпня 1763 р. абшитований полковим хорунжим. 1760 р. отримав у спадок хут. Чевельчанський. Мав у с. Повстині 1-ї Пирятинської сотні 8 хат підданих (1760). Д.: Настасія Андріївна Думитрашко (1721 – 1778 – ?).
- Огронович Павло Корнійович** – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?), у 1735–1736 р. управляв полковими справами при полковій канцелярії. У 1737 р. був при полковій канцелярії, у 1738 р. призначений купувати коней, присягнув у 1741 р. Мав у 1740 р. в Лубнах 1 двір піших козацьких підсусідків, у другій полковій у с. Єрковцях 1 двір підсусідків. Мав у Лубнах у 1745 р. 4 двори піших убогих підсусідків козацьких, 1 двір у с. Колядинець, 1 двір в д. Александровці, 1 двір у с. Єрковцях, мав двір житловий у Лубнах, в якому сам жив. Мав хутір на урочищі Бочках з 4 найманими людьми та хутір біля хорольських колодязів в якому жив господар. Мав приїзджий двір у Лукомлі.
- Огронович Петро Корнійович** (? – ран. 1768) – значковий товариш Лубенського полку (1731 – 1751 – ?). У 1735 р. складав ревізію дворів, у 1736 р. при Царичанці, у 1737 р. був при Кременчуцькому магазині. У 1738 р. при ГВК. Присягнув у 1741 р., з ним сини Іван і Яків. Мав у с. Худоліівці Горошинської сотні 1 двір підсусідків, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив, хутір на урочищі Бочках з 3 найманими людьми (1740), у Лубнах двір житловий, підсусідків козацьких 2 двори та 10 хат бездвірних, житловий у с. Ороб'ях, приїзджий у с. Хелепцях, хутір при урочищі Бочках, у с. Черевки 1 хату бездвірну, 1 хату в Губському, у Пирятинській сотні хутір на 2 двори (1747). Мав млин на р. Удаї. Приймав і роздавав зібрані чиновницькі гроші (1751). Д.: NNN. Володіла хатою померлого козака лубенського Івана Хмеленка і у с. Великий Булатець місцевого козака Семена Хильченка.
- Огронович Петро Якович** – значковий товариш Лубенського полку (? – 1764 – ?). У 1764 р. отримав паспорт на проїзд до Москви у маєтковій справі батька за с. Куп'єваха на Слобожанщині, а також до Петербургу для побачення з двоюрідними братами, які навчалися в шляхетському кадєтському корпусі.
- Огронович Семен Корнійович** – службу розпочав з 1753 р., полковий канцелярист, військовий товариш Лубенського полку (1757 – 1767 – ?), писар гродський, сотник вакансовий (1772 – 1780 – ?). Д.: NN Кадян, донька військового товариша.
- Огронович Стефан Корнійович** – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1739 – 1751 – ?).
- Огронович Яким Григорович** (1704 – ран. 1753) – син сотника пирятинського і онук полковника лубенського Свічки. Значковий товариш Лубенського полку за службу батька сотника пирятинського (1741 – 1751 – ?). Мав житловий двір і шинок у Пирятині (1745). Тримав 21 хату підданих у с. Білоусівці Яблунівської сотні (1760). Д.: 1) NNN. 2) (з 1746.12.05.) Тетяна Іванівна Добронизька (? – 1749), донька полкового сотника переяславського.
- Огронович Яків Григорович** (1733 – 1767 – ран. 1770) – службу розпочав 1749 р., полковий канцелярист лубенський (? – 1757 – ?), військовий товариш (? – 1760 – 1766). 13 січня 1766 р. абшитований бунчуковим товаришем. Шляхтич Лубенського повіту. 1760 р. отримав у спадок хутір при урочищі Великому Скочаку. Д.: Настасія Степанівна Лукомська (1738 – 1797 – ?), донька абшитованого полкового обозного.
- Огронович Яків Михайлович** (бл. 1700 – 1772 – ?) – від батька перейшло с. Обечів полкової сотні, де мав шинок (1740). Навчався в Києво-Могилянській академії (1715 – 1717 – студент класу філософії). 1729 р. залучений гетьманом Д. Апостолом до роботи в Кодифікаційній комісії. Влітку 1738 р. був у поході до фортеці Рясної на прикордонну лінію. Взимку 1739 р. брав участь у битвах з татарами під містечками Городище та Кобеляки, ходив у похід під Хотин та Ясси. Значковий товариш (1740). 1743 – 1760 рр. – суддя полковий прилуцький, 1767 – 1770 рр. – обозний. 1744 р. разом із козацькою старшиною відповідав за підготовку урочистостей з нагоди приїзду в Україну імператриці Єлизавети Петрівни. Отримав абшит (1772), доживав вік у своєму маєтку під м. Прилуки на р. Удаї. Д.: Ганна N Кокоревська, донька протопопа краснопільського на Харківщині.
- Огронович Яків Якович** (1732 – ?) – служив з 1749 р., був при Лубенській полковій канцелярії при пись-

мових справах 8 років, в депутатах про образи малоросіян від Македонського гусарського полку, військовий товариш (1757 – 1779 – ?).

Одинець Василь – значковий товариш Миргородського полку (1711).

Оживульський Андрій – бунчуковий товариш. 1737 р. його вдова Марфа володіла у с. Лобками Погарської сотні з дворами малогрунтовими, 8 малогрунтовими.

Озерський Василь (? – ран. 1764) – значковий товариш Стародубського полку (1738 – 1750 – ?). Д.: Маріанна NN (? – 1781 – ?), жителька с. Лотоків Новоміської сотні.

Озерський Леонтій Осипович – дозорця волості Ропської, значковий товариш Стародубського полку (1720 – 1751 – ?). 16 червня 1726 р. призначений на місце померлого городского отамана стародубського Григорія Отвіновського і був ним до 1729 р. Був у 1731 р. полковим комісаром, жив у полковій сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Наказний сотник (1737). Мав у с. Лотоках куплених 5 підсудків при городах. У 1737 р. на його хуторі Озерському полкової сотні, на його землях і хатах жили 4 посполитих і 2 вимерли. Вів суперечки за хутір Куровський Новоміської сотні з Києво-Печерською лаврою, з полковим осавулом Семеном Березовським за слободу Кибильщину Новгородської сотні, з колишнім шафарем Олександром Кропивницьким за хутір Сачковий Ропської волості. Крім того мав маєтність у Топальській сотні. Його родичем був генеральний осавул Петро Валкевич. Д.: (1713) Н Яківна Дружина, донька старости волості Ропської.

Околов-Кулак Корній Карпович – шляхтич, абшитований військовий товариш (1788). Мешканець с. Найтоповичів. Д.: Мотря NN, донька шляхтича.

Оксюк Павло (1764 – ?) – значковий товариш (1788). Мав 7 спадкових підданих в одному хуторі. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія NN, донька дворянина.

Окуневич Ян – шляхтич, дозорця добр гетьманських (1693), військовий товариш (1700).

Олександрівський Василь – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Олексієнко Гаврило Овсійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Олексієнко Данило Овсійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Олексієнко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1756 – ?), мав родовий герб.

Олексієнко Овсій Олексійович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1683 – ?).

Олексієнко Онисим Овсійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Олексійович Яків – військовий товариш (1693), мешканець кузнецький Стародубського ключа.

Олефіров Данило (1745 – ?) – службу розпочав 30 серпня 1762 р., полковий канцелярист, сотенний хорунжий (з 1769), значковий товариш Лубенського полку (з 1776), абшитований військовий товариш (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги

Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Семенівна Завадовська, донька священика Гадяцького полку.

Олещенко Петро – козак, значковий товариш Київського полку (1746.15.05. – 1762 – ?).

Олихарський (?) Іван – син абшитованого сотенного отамана, служив з 1775 р., значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1780 – ?). Д.: Параска NN, донька козака.

Олишко Микола (1736 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1765 р. яресківським сотенним хорунжим. Значковий товариш (з 3 лютого 1781).

Олійник Данило – військовий товариш Ніжинського полку (1677).

Олійник Максим (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька полкового хорунжого артилерійського.

Олійник Павло (1738 – 1790 – ??) – виборний козак (з 16 квітня 1750 р.), сотенний канцелярист (з 7 лютого 1753 р.), значковий товариш Лубенського полку (1771.21.03. – 1781), військовий товариш (з 1781.28.04.). Д.: NN Мітлинська (? – ран. 1790).

Оліфіренко Данило (? – 1780 – ?) – службу розпочав з 1766 р., сотенний хорунжий (1769 – 1776), значковий товариш Лубенського полку (1776 – 1780 – ?). Д.: Н Симонівна Завадовська, донька священика Гадяцького полку.

Ольговський Логвин – значковий товариш.

Ольховський Іван (1714 – ?) – службу розпочав з 1737 р., за отамана городского лютенського (? – 1748 – 1749 – ?), за сотника лютенського (1749), отаман сотенний лютенський (1756 – 1771 – ?), значковий товариш Гадяцького полку, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Дарія Семенівна Рабан (? – ран. 1788), донька виборного козака.

Ольшанський Василь – козак, значковий товариш Лубенського полку (? – 1747 – 1751 – ?), проживав у с. Скробагатках Лохвицької сотні (1747), абшитований значковий товариш (1762), мешканець янишпільський.

Ольшанський Михайло Федорович (1759 – ?) – син сотника абшитованого, який тримав хут. Рай в Погарському повіті. Службу розпочав з 1778 р., військовий товариш (1781 – 1787 – ?), у поході не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р.

Ольшанський Федір – значковий товариш (16 березня 1780 – 1782 – ?), мешканець березненський Чернігівського полку.

Ольшанський Федір (? – ран. 1724) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: Горпина Кирилівна Грушинська-Дорошенко, у другому шлюбі (1725) за Іваном Дем'яновичем Мокрієвичем, бунчуковим товаришем.

Ольшанський Федір Іванович він же **Демешкевич-Загорянський** – військовий товариш (1722), володів сс. Кистер і Суховіївкою.

- Ольшанський** Федір Кузьмич (1731 – 1787 – ?) – шляхтич гербу «Ястржембець», значковий товариш Стародубського полку (1769), був у другій армії в поході. Продав хутір Косачів поручику Олексію Щегловитову. Абшитований сотник (24 травня 1777 – 1787 – ?). Мав 199 підданих (сс. Сопичі, Случевськ). Проживав в хут. Рай, де мав греблю з млином в одне коло на р. Раю і винокурню з чотирма котлами, одну хату підданих, а також у с. Случевську – 1, с. Чаусах – 4, Сопичах – 9. Д.: Уляна Миколаївна Щерба, донька возного. Мали сина Михайла і доньку Гафію.
- Омелюта** Охрім (? – 1726 – 1768 – ?) – сотенний хорунжий менський Чернігівського полку (? – 1768), звільнений з посади за старістю із званням значкового товариша.
- Омелюта** Яків – службу розпочав хорунжим полкової артилерії (1768 – 1772), отаман сотенний менський (1772 – 1779 – ?). Мав 50 підданих в Мені, Виблях і Куковичах (1773). Військовий товариш Чернігівського полку. (? – 1783 – ?). В Мені і Бабі 103 підданих, в Куковичах і за р. Десна при хуторі 12 підданих (1783). Д.: (1762) Євдокія Іванівна Орловська, донька священника с. Баби. Їх донька заміжня за священником с. Прачі Іваном Опанасовичем Техановським (1753 – ?).
- Омеляненко** Козьма – військовий товариш (1783) Лубенського полку. Мав 80 підданих в м. Смілі і хуторах на рр. Смілі і Ольшаній, при рудні Остапенковщині. Д.: Мотря Микитівна Філіпова, донька священника.
- Омеляненко** Микола – службу розпочав з 1761 р. копіїстом, писар сотенний (1773–1777), значковий товариш Лубенського полку (1777 – 1780 – ?). Д.: Н Петрівна Антіненко, донька абшитованого сотника.
- Омелянович** Іван – бунчуковий товариш (1737 – 1748), мешкав у полку Ніжинському, у 1738 р. мав у с. Хохловка 10 дворів посполитих. Та у с. Гирині 7 дворів, у 1743 р. мав 9 дворів, 3 кола млинові, позика у військовий скарб 90 коп., у 1748 р. мав двір у х. Ловулинський Глуховської сотні, приїзжий двір у Глухові. Бунчуковий товариш і обозний полковий. Володів с. Хахловка Глухівської сотні, де мав дім у 12 кімнат, винокурню в 7 котлів і 18 дворів підданих. Мав хутір Сакевичеський.
- Омелянович** Пилип – військовий товариш у Стародубському полку. 3 січня 1690 р. продав власний ґрунт у с. Яремін місцевому ковалю Михайлу Івановичу за 20 талерів.
- Омельченко** Леонтій (1749 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1768).
- Омельяненко** Олексій (1753 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1769 р., в званні військового товариша з 1783 р., в походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.
- Онацький** Андрій Михайлович (1725 – 1788 – ?) – син шляхтича гербу «Прус», який перейшов на Лівобережжя. Службу розпочав з 1768 р., абшитований отаман сотенний (1781), абшитований військовий товариш в Стародубському полку (з 1782), в поході не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Проживав у с. Машево, де мав 8 підданих. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.
- Онисимов** Йосип – значковий товариш Ніжинського полку (1781) (с. Сопич), мав млин в одне коло. Бунчуковий товариш. Його донька Марія заміжня за військовим канцеляристом Михайлом Матвійовичем Жураковським.
- Онисимов** Онисим Андрійович – з роду сотенних старшин воронізьких. Військовий товариш Ніжинського полку.
- Онисимов** Федір – значковий товариш Ніжинського полку (1781), в с. Сопич мав млин в два кола.
- Онисимович** Федір – військовий товариш Стародубського полку, мешканець запольський (1700).
- Онищенко** Максим – козак лубенський. Володів хутором при урочищі Солониця, мав винокурню і млин (1747). Значковий товариш Лубенського полку. Проживав у с. Клепаках (1768).
- Онопрієнко** – значковий товариш Ніжинського полку 1732 р., двір приїзжий та шинок у м. Шаповалівці.
- Онопрієнко** Григорій Іванович (? – 1758 – 1781 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?). Д.: NNN, донька козака.
- Онопрієнко** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?).
- Онопрієнко** Микола – служив з 1770 р., з 1772 р. сотенний хорунжий, з серпня 1780 р. значковий товариш Гадяцького полку. Мав 2 підсусідків. Д.: Феодосія NN, донька козака, мали синів Івана і Олександра.
- Онопрієнко** Микола (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 13 підданих в 2 хуторах. Д.: Катерина NN, донька священника.
- Онопрієнко-Шовковий** Микита – покозачений шляхтич, військовий товариш (? – 1683 – 1691 – ?), отаман городовий новгородський (? – 1689.07. – ?). Значний військовий товариш (? – 1703 – ?), 1703 р. купив частину млина під с. Івот на р. Рольці у воронізького мешканця Синченка.
- Онопрієнко-Шовковий** Федір – сотник наказний новгородський (1722), значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Онушкевич** N – значковий товариш Київського полку.
- Онушкевич** Іван (? – ран. 1749) – син значкового товариша (1741), значковий товариш Київського полку. Д.: Марія NN (? – 1749 – ?).
- Опанасенко** Василь Андрійович (? – 1733) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1721 – 1733). 1721 р. купив став у Дем'янцях в Уляни Андріївої Ємченко.
- Опанасенко** Іван Симонович – військовий товариш Ніжинського полку (1787).
- Опанасенко** Йосип Васильович – син значкового товариша Василя Андрійовича, значковий товариш Переяславського полку (1734 – 1751 – ?).

- Опанасенко** Опанас Григорович – шляхтич, значний військовий товариш. 17 травня 1689 р. отримав універсал наказного гетьмана і генерального судді Михайла Вуяхевича на греблю і млин на р. Клевені і сл. Опанасівку.
- Орешкевич** Прокіп Микитович (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Мотря N Юницька, донька поручика.
- Орешко-Якименко** Карпо (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 553 підданих у 1 містечку, 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN, донька козака.
- Оринка (Оринка-Майборода)** Іван – значний військовий товариш. У 1689 р. отримав гетьманський універсал на села Мартинівку і Фастівці у Івангородській сотні.
- Оринка (Оринка-Майборода)** Степан Іванович – син значного військового товариша. Військовий товариш. У 1689 р. отримав гетьманський універсал на маєтність у Івангородській сотні. У 1728 і 1729 рр. отримав підтвердження на маєтності. Його онуки мешкали у м. Коропі.
- Оріховський** Петро (? – 1720 – 1747 – ?) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1736 – 1747 – ?). У 1736 р. займався закупкою коней, 1737 р. був у поході в Переволочну, 1738 р. – при головній армії. Мав підсусідків у Лубнах (3 сім'ї), с. Кононівці, Пісках, Вовчках. Мав в Лубнах 1 двір тяглих козацьких підсусідків та 3 двори піших, хутори на Матяшівці і Солониці (1740), у Лукомській сотні в с. Худоліївці 1 двір підсусідків піших, 2 двори піших убогих підсусідків козацьких 4 двори в с. Кононівці, 1 двір в с. Засуллі, в д. Солонці 2 двори, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив та приїзджий двір в с. Кононівці (1745), у Лубнах двір житловий та 1 найманий, 3 хати підсусідків, хутір при урочищі Солониці, в с. Кононівці 5 хат підсусідків (1747).
- Оріховський** Іван Остапович – значковий товариш Лубенського полку (1714 – 1719), священник троїцької лубенської церкви, протопоп.
- Оріховський** Михайло Остапович – військовий канцелярист (1754), бунчуковий товариш у Лубенському полку.
- Оріховський** Михайло Якович – міщанин лубенський. Значковий товариш Лубенського полку (1735 – 1761 – ?). Мав підсусідків у с. Кононівці, Пісках. Комісар Лубенської полкової рахункової комісії (1738). Полковий комісар (1739), сотник лукомський (? – 1763). Мав суперечки за ґрунти з полковником Любистком (1761). Козаки у 1766 р. подали скарги на кривди від нього. Абшитований військовий товариш (? – 1766 – ?). Мав двір житловий у Лубнах (? – 1745 – 1766 – ?), в якому сам жив. Мав хутір в Лукомській сотні під сл. Журавльовкою на 4 хати в якому жили наймані люди, шинок у м. Горошині. Мав приїзджий двір та шинок, 11 дворів тяглих та 12 дворів підсусідків піших у с. Мохначі. В Лубнах 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, в 2-й по-
- лковій у с. Засулля 1 двір, у с. Мохначі Горошинської сотні 10 дворів тяглих і піших убогих козацьких підсусідків (1740), в Лубнах 1 двір тяглих та 6 піших убогих підсусідків козацьких, 4 двори у с. Кононівці, у с. Засулля 1 двір (1745).
- Оріховський** Петро (бл. 1738 – ?) – службу розпочав з 8 січня 1758 р. Полковий канцелярист (з 5 лютого 1759), військовий канцелярист (з 1760), військовий товариш Лубенського полку (1765.19.08. – 1782 – ?). Направлений у військовий похід (1769).
- Орловський (Ненада-Орловський)** Микита Степанович (1731 – ?) – після смерті батька служив козаком в Полтавській сотні з 1745 р. 23 серпня 1755 р. за службу прадіда, діда і батька атестований полковником Горленком в значкові товариші Полтавського полку, виконував різні доручення за інструкціями полковника, канцелярії малоросійського скарбу. З 1756 р. у догляданні за вівчарними заводами у Полтавському полку, змінив на цій посаді разом зі значковим товаришем Данилом Горуном значкових товаришів Федора Роботу та Якіма Балясного. Універсал Розумовського на значкового товариша отримав 9.10.1757 р. У 1764 р. тримав правління 2-ї полкової сотні. Сотник вакансовий (1779).
- Орловський** Хома – значковий товариш Полтавського полку (з 1773).
- Орнацький** Юхим (1745 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш Переяславського полку (з 1781).
- Оробевський** N – значковий товариш. Його син Тихін був військовим канцеляристом ГВК (1741 – 1742 – ?).
- Оробець** Василь (1728 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 37 підданих в одному містечку (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія N Кириченко, донька козака.
- Оробець** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешкав у Журавській сотні.
- Оробець** Іван – значковий товариш Київського полку (1787).
- Оробець** Іван (1725 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 8 підданих у 1 місті. Д.: Марфа NN, донька шляхтича.
- Оршава** Антін (? – ран. 1762) – абшитований військовий товариш Переяславського полку. Д.: Катерина Федорівна N, у 1762 р. продала двір у Переяславі дякону вознесенському Петру Карповичу Случевському.
- Оршава-Ораговський** Антін Іванович – значковий товариш Стародубського полку (1769), в другій армії в поході. Військовий товариш (1787). Разом з братами (полковим писарем Іваном і сотенним осавулом Федором) мав 202 підданих в Погарському повіті.
- Осавуленко** Антін (1750 – ?) – службу розпочав з 1782 р. в Переяславському полку. Військовий товариш (1782 – ?).
- Осавуленко** Йосип – значковий товариш (1731).
- Осадчий** Нестор Михайлович – молодший брат Федора, абшитований значковий товариш (1787). Д.: Катерина Іванівна N. Мали синів Дем'яна, Матвія,

- Мойсея, Василя, доньок Горпину, Параску, Феодосію. Мешкали у с. Хлоп'яниках Понорницької сотні.
- Осадчий** Федір Михайлович (1737 – 1787 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Мешкав у с. Хлоп'яниках Понорницької сотні Чернігівського полку. Д.: Параска NN, донька козака. Мали синів Григорія, Луку, Герасима, Гаврила, доньок Марію, Настасію, Зіновію.
- Осипенко** Кіндрат – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Полтавського полку (1776 – 1779 – ?).
- Осипенко** Клим – військовий товариш, у 1668 р. Брюховецький підтвердив йому «отчину» с. Гарців. Його правнук Марко Олексійович мешкав у с. Гарцеві, а правнуки Іван, Семен і Єфросинія – в Стародубі і мали 12 підданих у с. Литовському. Від нього вели родовід Клименки і Солодовники.
- Осипович** N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Гордницькій сотні.
- Оснач** Григорій – військовий товариш Стародубського полку.
- Оснач** Ярмола Григорович – значковий товариш, його син Григорій Ярмолайович (бл. 1707 – 1787 – ?) – козак с. Каменя.
- Осовецький** Мойсей – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Осовицький** Стефан – значковий товариш Київського полку (1762).
- Остапенко** Андрій – мешканець веприцький, значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1738), був у поході 1738 р., жив у м. Веприку.
- Остапенко** Карпо – значковий товариш Гадяцького полку (1736). Житель веприцький.
- Остапович** Іван – значний товариш Лубенського полку. 11 травня 1709 р. отримав гетьманський універсал на військову частину млину та звільнення від поколювщини й показанщини.
- Остапович** Петро (? – ран. 1775) – військовий товариш Переяславського полку. Мав 3 підданих у Воронкові.
- Остапович** Пилип – наказний полковник полтавський (1684.07., нак.), військовий товариш Полтавського полку (1694), суддя наказний полтавський (1694). Д.: (1675) NN Іскра.
- Остапович** Роман – значний військовий товариш Полтавського полку (1715).
- Остелецький** Олександр Якович – козак, значковий товариш Стародубського полку (з 1768.9.04.), військовий товариш (1781). Проживав в містечку Гремяч, де мав житло з 3 кімнат. Д.: NNN, донька шляхтича
- Острий** Яків – значковий товариш Лубенського полку (1747), мешканець куренський Чорнуської сотні, мав шинок у м. Куренці.
- Островський** Михайло (1754 – ?) – розпочав службу з 1782 р. військовим товаришем Переяславського полку.
- Островський** Олексій (1746 – 1782 – ?) – з козаків, службу розпочав з 1763 р., полковий канцелярист (з 1766.17.08.), значковий товариш Переяславського полку (1767 – 1780). Брав участь в турецькому поході. Військовий товариш (з 1780). Мав 10 підданих в Барішівці. Користувався родовим гербом. Д.: Уляна Йосипівна Кононович, донька протопопа ірклівського.
- Островський** Роман Федорович (1744 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Київського полку (1767.31.05. – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 6 підданих чоловічої статі в Роменській сотні (1776), 90 підданих (1788) в одному селі і двох хуторах Роменського повіту. Д.: Тетяна Федорівна Селастяник, донька значкового товариша. Мали сина Петра, доньок Мотрю і Тетяну.
- Островський** Федір (бл. 1713 – ран. 1776) – службу розпочав з 1731 р. козаком Роменської сотні, значковий товариш Лубенського (1744 – 1747), Київського полку (1747 – 1761 – ?). Проживав у Ромнах Лубенського полку (1747), мав у Роменській сотні хутір на 2 двори, житловий двір (1747). Повернувся на батьківські ґрунти до Козельця. Сотник. Д.: N Миколаївна Григорович, донька козака роменського, потім значкового товариша.
- Остроградський** N – колезький канцелярист (? – 1773), військовий товариш (1773 – ?).
- Остроградський** Андрій Федорович (1734/1737 – 1774.8.11.) – службу розпочав бунчуковим товаришем (з 1760.5.06.). Був призначений у комісію по розслідуванню захоплення різними власниками ґрунтів належавших до Гадяцького замку. Підкоморій Остапівського повіту (з 1764.13.03.). Д.: Марфа Іванівна Піковець (? – с. Мануйлівка), донька писаря генерального суду. 6 травня 1774 р. уступила чоловіку с. Іванівку з хутором Лукомської сотні, яким раніше володів її батько. В другому шлюбі (1780) за бригадиром Костянтином Лалошем.
- Остроградський** Василь Федорович (1716 – 1763 – ран. 1782) – навчався в КМА, службу розпочав з 1735 р. військовим товаришем, сотник голтвянський (1738.31.05. – 1761.5.08.), абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Мав 3 хутори поблизу с. Поповки, 3 хутори поблизу с. Сухорабівки Голтвянської сотні. За ним у м. Голтві 30, с. Єрках 4, с. Поповці 31, хут. Шамраєві 33 хати (1760).
- Остроградський** Володимир Григорович (? – ран. 1794) – навчався в КМА, службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист ГВК, 2-й осавул полковий миргородський на місце Семена Родзянки (з 1752.24.12.), 1-й осавул полковий миргородський на місце Тихона Кальницького (з 1757.10.04.). 20 березня 1769 р. звільнений у відставку через хворобу. Абшитований бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1770.18.06.). Мав хутір в Омельницькій сотні (1764). За ним 194 підданих. Д.: Ганна Олексіївна N (1743 – ?), проживала в Омельнику.
- Остроградський** Володимир Іванович (1732 – ран. 1795.08.) – навчався у КМА, службу розпочав з 29 березня 1756 р., військовий товариш (з 1769), сотник голтвянський (з 4 червня 1770), абшитований бунчуковий товариш (6 серпня 1783 – 1787 – ?). У 1769 р. знаходився в II армії, 1771 р. – за лінією, 1773 р. – під Кінбургом, 1776 р. – в Криму. Мав 280 під-

даних у с. Боняках Голтвянської сотні (1774), 858 підданих (1783). Д.: Параска Іванівна Базилевич, донька сотника білоцерківського.

Остроградський Григорій Матвійович (1704 – 1763 – ?) – син полкового судді миргородського, навчався в КМА, службу розпочав з 1722 р, сотник омельницький (1729 – 1760), був при взятті Перекопу, Бахчисараю, Очакова, в дніпровському, хотинському походах. У 1738 р. сотняни звинуватили його у хабарництві та здирствах, у 1752 р. мав суперечку за хутір з козаками братами Ярошем, Савою, Петром Куріненками, у 1757 р. козаки його сотні подали на нього скаргу за утиски. Абшитований бунчуковий товариш (з 1760.28.08.). У 1760 р. гайдамаки захопили у нього коня і обоз. Мав у Омельницькій сотні в м. Омельнику 9, при хут. Демидівському 22, при хут. «на однозі» 1, Голтвянської сотні в м. Голтві 6, д. Броварках 40, при хут. Поповому 32, при хут. Дубах 10 хат (1760).

Остроградський Іван Іванович (1730 – 1778.12.02.) – мешканець голтвянський, у 1742 р. разом з батьком склав присягу на вірність імператриці Лизаветі Петрівні. Службу розпочав з 29 березня 1756 р. військовим товаришем Миргородського полку. Направлений у військовий похід (1769). У 1764 р. козак білицький Іван Біба-Шульженко скаржився на бунчукового товариша Івана Остроградського та його синів за захоплення спадкових ґрунтів. Мав разом з братом Володимиром в м. Голтві 51, д. Броварах 37, при сл. Боняківці 58, в хут. при р. Голтві 53, при хут. Пашенному 8 (1770). Д.: (з 1768.19.08.) Гафія Павлівна Іваненко (? – 1779, с. Хорошки), донька городищанського козака.

Остроградський Іван Матвійович (? – 1720 – 1751 – ран. 1757) – син полкового судді миргородського, через кульгвистість звільнений від служб бунчуковим товаришем (з 1738.31.05.). У 1741 р. просив нагородити його військовим с. Юрками. Бунчуковий товариш Миргородського полку (1738 – 1752). Мав маєтність – сл. Пісочки Голтвянської сотні, приїзджий двір у Голтвянській сотні в сс. Мануйлівці та Боняківці та підданих в цих селах; у 1741 р. мав козаків курінщиків у с. Хорошках (9 хат, 9 сімей) Голтвянської сотні, мав 57 дворів підданих (1744).

Остроградський Матвій Григорович – службу розпочав з 1729 р., брав участь в штурмі Перекопу, Бахчисараю, Очакова, дністровському і хотинському походах. Возний Омельницької сотні (з 1764), бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1767). Д.: Ірина Семенівна Бузановська, донька судді полкового полтавського.

Остроградський Матвій Іванович (? – 1660 – 1741 – ?) – брав участь в чигиринському (1678), кримських походах. Отаман городовий голтвянський (? – 1687 – 1691), сотник голтвянський (з 1691), суддя полковий миргородський (з 1715), наказний полковник миргородський (1722, 1730). У 1741 р. миргородський полковник Василь Капніст подав у Сенат донос про вчинення слідства над козацькими старшинами Остроградськими, які, з його погляду, не-

правомірно скупили хати у жителів сс. Голтва, Хорошок, Ламане. Заарештовувався «по якомусь ділу». Бунчуковий товариш.

Остроградський Павло Федорович (1732 – ран. 1813) – навчався в КМА, службу розпочав з 1754 р., бунчуковий товариш (з 1760.5.06.). У 1761 р. був у експедиції по «строєнях» батуринських. Підкоморій Миргородського полку (з 1764.13.03.). Володів хут. Махновкою у Голтвянській сотні. Д.: Марія Петрівна Галецька, донька гадяцького полковника.

Острожениця-Іволга Степан (1732 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 36 куплених підданих у 1 містечку і 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Ч Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN, донька козака. Їх донька Ірина заміжня за полковим осавулом Корнилом Пулянцем.

Острожський Федір – військовий товариш Ніжинського полку (1783), одночасно сотенний отаман повітський (? – 1782 – 1783 – ?). Мав у с. Сосновці 20 підданих. Д.: Настасія NN, донька священника.

Острозький Костянтин (бл. 1688 – 1763 – ран. 1777) – службу розпочав з 1709 р., був під Полтавою, «господар» замка у гетьмана Апостола, військовий товариш (1735 – 1763 – ?). У 1739 р. його майно захопили і побили підданих піддані Новгородського монастиря с. Пирогівки Новгородської сотні Стародубського полку. Мав посполитих дворів 3 у с. Годунівці, 2 кола млинових, надав позику до військового скарбу – 37 копійок (1743). Управитель Шептаківської волості.

Острожиженко Матвій Іванович – сотник, отаман городовий кременчуцький, в стрілецькому курені полковничому в Кременчуці (1723). Значковий товариш Миргородського полку (1722).

Остряньський Данило (1757 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1788). Жив у Борзнянському повіті, мав 15 підданих. Міг бути присутнім на дворянському зібранні, але не мав права голосу.

Отвіновський Григорій Григорович (бл. 1745 – ?) – син абшитованого значкового товариша, значковий товариш (1781), військовий товариш в абшиті (1787). В 1781 р. володів з таємним радникам П.В.Завадовським хутором Речиця в Новоміській сотні.

Отвіновський Григорій Максимович (1699 – ?) – службу розпочав з 1732 р., був поранений в голову і руку в кримському поході. Абшитований значковий товариш (1765 – 1769 – ?). Мав житловий дім при хуторі, два млини, ліс у с. Змітневе Сосницької сотні.

Отвіновський Павло Григорович (бл. 1739 – ?) – бунчуковий товариш (1787).

Отвіновський Семен Григорович (? – 1713 – 1775 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1775 – ?). В комісії Шипова (1737), 1737 р. мав у с. Смячі 5 малогрунтових, 10 підсудків при городах, в д. Речиця 6 малогрунтових. У 1735 р. жив у Новоміській сотні, був у другому поході в усіх битвах. Разом з братом Степаном у 1764 р. мали у Новоміській сотні в хут. Речище володіння 9 посполитих дворів, у д. Обухівці полкової сотні 4 малогрунтових підсусідки.

Отвіновський Степан Григорович – значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1779 – ?). У 1775 р. разом з братом Семеном захопив землю у козаків Новоміської сотні Бугомиленка і Кондратенка. Мав 14 дворів підданих на хут. Речиця, яким володів спільно з таємним радником Завадовським.

Отвіновський Яків – значковий товариш (1723).

Отрощенко Іван – шляхтич гербу «Пржіатель», військовий товариш (1693).

Отрощенко Йосип – військовий товариш Київського полку (1782), дворянин.

Охріменко Ничипір – осавул сотенний, абшитований отаман сотенний, військовий товариш.

Охрімович Федір – службу розпочав з 1728 р., значковий товариш (1737). Сотник наказний (1735). Сотник сорочинський (1738 – ?).

Охрімов-Лопутко Іван (? – 1783 – ран. 1788) – службу розпочав з 1768 р., сотенний хорунжий (1771 – 1777), значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1781 – ?), військовий товариш. Д.: Ганна Ничипорівна Харченко, донька сотника городницького. У 1779 р. дітей ще не було. Мала 10 підданих в 1 місті. Мала доньок Настасію (1780 – ?), Феодосію (1782 – ?), Уляну (1784 – ?)

Охрімов-Лопутко Охрім (? – 1783 – ран. 1788) – службу розпочав з 1768 р., сотенний хорунжий (1771–1777), значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1781 – ?), військовий товариш. Д.: Ганна Ничипорівна Харченко, донька сотника городницького. Мала 10 підданих у 1 місті. Мала доньок Настасію (1780 – ?), Феодосію (1782 – ?), Уляну (1784 – ?)

Охрімовський Олексій – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. був отаманом сотенним шаповалівським, у 1737 р. мав шинок і двір у Шаповалівці був у очаківському по-

ході при волах. В 1738 р. був у кримському поході при волах.

Очеретянка Григорій (1746 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Феодосія NN, донька дворянина.

Очкас Іван – товариш полку Миргородського (1679).

Ошкал Андрій Тарасович (? – 1720 – 1790 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1733 р., отаман сотенний яготинський (1753–1757), значковий товариш (з 1758), 1761–1762 рр. правив у Гельм'язівській сотні, возний Гельм'язівської сотні (з 1764), військовий товариш (з 1767), абшитований військовий товариш (? – 1774 – 1787 – ?). Проживав у с. Сосновій Яготинської сотні Переяславського полку, де мав 20 підданих, поблизу села тримав два хутори. Д.: 1) NNN; 2) (з 1767) Марія Несторівна Карлицька (бл. 1735 – 1774 – ?), донька абшитованого значкового товариша, вдова Чернявського, сотенного гельмязівського осавула. Купила частку багківських ґрунтів у брата Луки і обміняла Стефанову на свої ґрунти у с. Горбані Гельмязівської сотні,

Ошкал Григорій Петрович (бл. 1762 – 1780 – ?) – син значкового товариша. Розпочав службу з 1776 р., значковий товариш (з 1781). Проживав в Пирятинському повіті.

Ошкал Петро – службу розпочав з 1748.30.03. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1758.3.07. – 1780 – ?). В Яготинській сотні мав 4 підданих (1774). Д.: N Павлівна Корнач, донька козака Яготинської сотні, мала синів Онисима (1775 – ?), Григорія (1776 – ?), Гаврила.

Ошовський Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: N Тимофіївна Кужич.

П

Павелко Василь Йосипович (1756 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1772 – 1775 – ?).

Павелко Данило (? – 1700 – 1744 – ран. 1747) – сотник полковий миргородський (? – 1730 – 1737), у 1736 р. був на форпостах, 1737 р. через хворобу відпущений додому. Абшитований сотник (1742), мав 84 двори і 3 кола (1744). Д.: Ганна NN (? – 1732 – 1764 – ?). Володіла хутором на р. Явлінці у I полковій сотні, мала два двори у Миргороді.

Павелко Данило Данилович (1758 – ?) – службу розпочав з 10 вересня 1772 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 16 грудня 1774). Мав 311 підданих чоловічої статі (1783).

Павелко Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Павелко Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Павелко Іван Данилович – службу розпочав з 1749 р. в полковій канцелярії, значковий товариш Миргородського полку (з 1757). Володів разом з братом Йосипом хутором Богачанським під с. Петровцями у 1-ї полковій сотні (1764). Д.: Марина N Федорова, донька священика.

Павелко Йосип Данилович – син сотника полкової Миргородської сотні, службу розпочав з 1751 р. в Миргородській полковій і гродській канцеляріях, значковий товариш (з 7 червня 1757), сотник 1-ї Миргородської сотні (1761.7.10. – 1775 – ?). Разом з братом Іваном мали підсусідків у с. Петровці – 228, Миргороді – 30, хуторах Богачинському – 28, Овнинському – 12. Д.: (1755) Єфросинія Василівна Устимович, донька військового товариша.

Павленко Григорій Іванович – військовий товариш Полтавського полку, бурмістр полтавський (1779).

Павленко Данило – значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір і шинок у Куземці.

Павленко Іван (1722 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Венесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євфимія NN, донька козака.

Павленко Йосип – значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір у Куземці.

Павленко Кіндрат – козак, мав шинок у с. Блотниця (1734), значковий товариш Прилуцького полку (1757). Мав 1 посполитого у м. Срібному і 7 у с. Блотниці.

- Павленко** Матвій – значковий товариш Гадяцького полку (1738), був у поході 1738 р.
- Павленко** Михайло – військовий товариш (1690). 1690 р. продав ліс і сіножать Юрію Царевичу.
- Павленко** Семен Павлович (1717 – 1761 – 1787 – ?) – син осавула полкового компанійського. Служив з 1737 р. компанійцем старого охочекомонного полку Часника. Був в різних походах (очаківському, дністровському, хотинському). Призначений значковим товаришем Полтавського полку (1742.2.12. – 1750 – 1787 – ?). Виконував різні доручення по ордеру полкової канцелярії. Письменний. Батько його теж служив і у проханні призначити його значковим товаришем вказував «за службу батьку і власну». Указ ГВК про призначення значковим товаришем і внесення до компуту (19.03.1744). У 1751 р. утримував команду по Дніпру з сотником старосамарським Зубом. Мав двір і підсусідків у Маяцькій сотні, 11 підданих (1787).
- Павлов** Давид – значковий товариш Переяславського полку.
- Павлов** Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.
- Павлов** Михайло – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.
- Павлович** Іван – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав підсусідків у с. Олександрівці.
- Павлович** Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Павлович** Олексій – значний військовий товариш Лубенського полку (1714), житель пирятинський, власник «предковського старинного сельца», мав сестру Тетяну – дружину шляхтича Івана Олефіровича Каневського.
- Павлович** Петро – значковий товариш (1723).
- Павлов-Попинка** Пилип – військовий товариш Стародубського полку, його онук Мирон Іванович (1747 – ?) був козаком с. Прирубок (1787).
- Павловський** Андрій Семенович (? – 1769 – 1787 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1779 – ?) у другій армії в поході (1769), мешканець стародубський, де мав дім в чотири покої. Д.: Ганна NN, донька козака.
- Павловський** Василь Павлович – син сотника менського, отаман городовий менський (? – 1738), значковий товариш (1743.9.09. – 1751 – ?), отаман городовий менський. Мав шинки в Мені і с. Бабі, у Мені 8 дворів підсусідків (1747), 2 двори підсусідків (1750). Суддя полковий (1783), в Мені і с. Бабі 59 підданих. Д.: Настасія N Полторацька, донька бурмістра.
- Павловський** Данило – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Мав братів Григорія, Матвія та Івана, з них Іван був у першому польському поході і повернувся додому з полковником Грабянкою 1735 р. у вересні. Жили в Куземці (1 двір з хати).
- Павловський** Дем'ян Овсійович (1740 – 1787 – ?) – у 1767 р. разом з братом Іваном у с. Леонівці мали 23 двори (28 хат), військовий товариш (1787). Д.: Ганна Павлівна Фіалковська, донька військового товариша. Мали синів Тараса, Луку, доньку Марію.
- Павловський** Іван – військовий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Павловський** Іван – шляхтич, значковий товариш Лубенського полку (1766), «іногда ходит в Шлезію с волами». Абшитований сотник (? – 1768 – 1783 – ?). Д.: N Петрівна Савченко.
- Павловський** Іван Матвійович (1754 – 1783 – ?) – син значкового товариша, служив з 1771 р., значковий товариш (1776 – 1783 – ?), в походах не був. Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 16 підданих у 1 містечку у Зіньківському повіті. Д.: (1780) Ганна N Гнедич, донька підпрапорного.
- Павловський** Іван Михайлович – військовий товариш (1790). Мав 3 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Ганна NN, донька капітана.
- Павловський** Іван Овсійович (1726 – 1787 – ?) – син священика с. Старосілля Бакланської сотні. Військовий товариш в Стародубському полку, служив з 1749 по 1757 рр. при імператорському Дворі «в должности певческой». Військовий товариш (22 березня 1759 р.). Спадок отримав ще від сотника почепівського Наума Ноздрі. Абшитований військовий товариш (з 1763), виявив бажання посісти батьківське місце священика. Д.: 1) N Леонтівна Галецька, донька бунчукового товариша. 2) Дарія Савівна Янжул, донька військового товариша. Мали сина Степана, доньок Євдокію і Олександрю.
- Павловський** Михайло Павлович – син полкового обозного, наказного полковника білоцерківського Павла Циганчука. Товариш полку Київського, військовий товариш (1731). Царська грамота від 4 лютого 1729 р. про розслідування в ГВС справи за чолобитною Михайла Циганчука на київського полковника Антіна Ганського, звинуваченого у захопленні у Циганчука с. Свідовці і поля. Навчався в КМА (1736), військовий канцелярист (1738 – 1749 – ?). У 1739 р. захопив ґрунти у с. Свідовці. У 1749 р. ГВС розглядав скаргу сотника кобизького Семена Мандрики про захоплення ним сіна, вівса, льону.
- Павловський** Михайло Павлович (1703 – 1769 – ?) – службу розпочав з 1723 р., учасник коломацького походу, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1739–1756), абшитований бунчуковий товариш (1756 – 1769 – ?). В сотні Волинській мав у с. Самотки 16, Чорнотичхв 7, хут. Хрибетенський 12 хат, с. Волинці – всього 26. Д.: Ксенія Опанасівна N.
- Павловський** Петро – під час російсько-турецької війни здійснював розвідувальну діяльність, за що був нагороджений селами Лучками і Ханделіївкою Кишенської сотні. Секретар хотинського сераскерпаші, бунчуковий товариш (1742 – 1757) за призначенням Сената із перекладачів державної колегії іноземних справ з 16 червня 1742 р. Мав 47 дворів (1744). Намагався привернути у підданство козаків, захопив риболовлі на р. Дніпро, разом з рибалками і паромщиками. У 1756–1757 рр. мав суперечку за млини під с. Ханделіївкою з орлянським сотником Данилом Лаврентієвим. Захопив ґрунти і побив священика своїх маєтностей Івана Павлова, напав на дім попадді Куц та її сина в с. Хенделіївці Ки-

шенської сотні (1755). Мав двір у Переволочній. Д.: NN Пасхалова, сестра Ананія Пасхалова. У 1757 р. захопила коней та одяг у жителів м. Сокілки.

Павловський Петро Овсійович – військовий товариш в Стародубському полку (? – 1764 – 1787 – ?). У 1764 р. мав у 2-й полковій сотні володіння в сл. Леонівці 7 дворів посполитих. Житель с. Леонівки 1-ї полкової сотні. Леонівка перейшла до них від Ломак (1787). Мав шинок під слободою Лужком Топальської сотні. Володів 30 підданими (1775). Д.: Тетяна NN, донька шляхтича. Мали синів Микиту, Івана, Павла, доньок Ульяну, Марину, Тетяну.

Павловський Сава Андрійович – службу розпочав у 1768 р., значковий товариш Стародубського полку (з 1779), військовий товариш (1787).

Павловський Семен – військовий товариш Чернігівського полку (1782), при письмових справах у концисторії. Мав у Чернігівському повіті 1 хату підданих (1782).

Павловський Федір Данилович – племінник Івана Михайловича та Івана Матвійовича. Значковий товариш (1790). Д.: Любов NN, донька козака.

Павловський Яким – військовий товариш Ніжинського полку (1783), мешканець коропський. Д.: Марія NN, донька священика.

Павловський-Нестеров Данило Павлович – значковий товариш (1731 – 1772 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Павловський-Нестеров Іван Михайлович (1750 – ?) – асигнований значковий товариш (1771 – 1772 – ?), військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 3 підданих у 1 місті. Д.: Ганна NN, донька капітана.

Павловський-Нестеров Михайло Павлович – отаман городовий куземинський (? – 1738 – 1739), значковий товариш, сотник куземинський (1741–1755). У 1752 р. захопив майно козака цієї сотні Хоми Сироїжки. У 1755 р. «будучи при козацей того полку команді на Українській лінії в минулому лютому місяці сего года умре».

Паволоцький-Орлаш Олексій – військовий товариш (1783), городовий староста сосницький. Мав 17 підданих в м. Сосниці. Д.: Меланія Іванівна Косминська, донька полкового осавула.

Падалєєв Яків – службу розпочав з квітня 1749 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1750 – 1774 – ?). Д.: N Данилівна Баран, донька козака гетьманського. Сини Ілля, Іван, Павло, Опанас.

Падалка Кирило Васильович (1762 – ?) – син священика, військовий товариш Ніжинського полку, поручик. У с. Володковій Дивиці володів підданими 26/28 (1783), 69 (1787). Д.: Меланія (Павловська ?), донька священика.

Падун Михайло (1739 – ?) – службу розпочав з 1769 р., отаман сотенний (з 1772), значковий товариш Київського полку (з 1780), військовий товариш (1784 – 1790 – ?). Д.: Параска NN, донька міщанина.

Падун Степан (1749 – ?) – службу розпочав з 1768 р. виборним козаком, значковий товариш Київського полку (1773.20.03. – 1779 – ?), військовий товариш. Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 21 двір підданих в Носівці (1787). Д.: 1) (1779)

Параска Григорівна Ігнатєєва, донька священика с. Рудківки. Мали 14 підданих в м. Носівці. Мали сина Семена, доньок Настасію, Дарію. 2) Ульяна Григорівна Черниця, донька сотенного отамана.

Паламар (Паламаренко) Андрій Охрімович – значковий товариш Київського полку (1741)

Паламар (Паламаренко) Антін (1745 – ?) – службу розпочав з 1771 р., полковий канцелярист (з 1775), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Паламар (Паламаренко) Григорій Охрімович – значковий товариш Київського полку (1761).

Паламар (Паламаренко) Іван – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (1772 – 1779 – ?). Мав 7 підсусідків (1779) в Остерській сотні в д. Сокирині. Д.: (1779) Ірина N Жук, донька померлого значкового товариша. Мали сина Федора, доньку Гафію.

Паламар (Паламаренко) Іван Охрімович (1711 – 1782 – ?) – в польському поході, де був поранений, став значковим товаришем Київського полку (1761). Був під Хотиним. Абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). Дворянин.

Паламар (Паламаренко) Охрім – служив з Палієм під Очаковом, з Мазепою під Кизекерменом, брав участь в ругольському поході, посланець в Смоленськ з листом Обидовського до царя при команді Київського полку Мокієвського, ходив в польський похід під командою сотника козелецького Петра Борсука, потім в команді судді полкового Іллі Жили, третій похід в Польщу з Жилою на шведів, під Кам'яний Затон, в Астрахань, на Сулак. Полковником Танським призначений значковим товаришем Київського полку (1734 – ?).

Паламар (Паламаренко) Яків Охрімович (1716 – 1761 – ?) – значковий товариш (1741 – 1761 – ?).

Паламарчук Іван (? – ран. 1750) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1743 – ?), у Келебердянській сотні мав двір і підсусідків.

Палагаренко Яків – значковий товариш Гоголівської сотні (1741).

Палецький Іван – компанієць. В поході під Ригу потрапив у полон, де перебував півтора року. Після звільнення – компанієць полків Танського і Федоса. В боях з шведами поранений в ногу. Брав участь у полтавській битві і поході під Кам'яний Затон. Козак кінний нехворощанський (1718). У терекському поході з 1724 р. був три роки. Наказний сотник нехворощанський. Три роки був у польському поході. Значковий товариш Полтавського полку (1734 – 1742 – ?), наказний сотник нехворощанський (1727), мав ліс (1731). Абшитований значковий товариш (? – 1748 – 1755 – ?), мав двір у Нехворощі і підсусідків у Нехворощанській сотні.

Паливода Захар Іванович (? – 1740 – 1761 – ?) – син військового товариша. Значковий товариш Стародубського полку. Д.: NN Ветох. Мали сина Федора (1761 – ?), який мешкав у с. Мізині (1787). Вподальшому рід називався Паливода-Ветох.

Паливода Іван – городничий стародубський, значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1726

- ?). Військовий товариш. Тримав двори в д. Служок. Жителі с. Хмельове Стародубської полкової сотні скаржились на нього за захоплення їх земель та підробку універсалу гетьмана Скоропадського. ГВК наказала забрати у нього с. Хмельове, якщо у нього не має універсалу. Мав плец у Стародубі, яким спадково за дружиною у 1768 р. володів військовий канцелярист Іван Скоробогатий.
- Паливода** Костянтин – військовий товариш, бурмістр ніжинський (1779).
- Паливода** Михайло (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 селі і 1 «деревне». Д.: Катерина Криштопівна Гер, донька прапорщика.
- Паливода** Павло – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Ніжині та у с. Хвостиках першої полкової сотні.
- Паливода** Семен – значковий товариш Стародубського полку в (? – 1735 – 1737 – ?), жив у полковій сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Палій** Іван – військовий товариш (1790), мешкав у Борзнянському повіті.
- Палій** Матвій Семенович (? – 1724 – 1752 – ?) – син полковника фастівського. Значковий товариш, у 1734 р. за ревізією записаний разом з Самійлом серед козаків з статті (козаки можливі, ґрунтові, служать з дідівської, батьківської та своєї землі), що засвідчує глибоке місцеве коріння роду. Залишається не з'ясованим по батьківській чи по материнській лінії була дідівська земля у с. Лихолітках. У 1752 р. бачимо його з племінником Трохимом Авраменком серед «нищих» козаків с. Лихоліток.
- Палій** Михайло Матвійович (бл. 1745 – 1782 – ран. 1787) розпочав службу 1760.16.02. значковим товаришем. Потім з квітня 1763 р. став полковим старшиною Запорозьким, з 1766 р. військовим кантаржієм. З 1771.15.08. отримав чин сотника у Гетьманщині. Був власником 50 душ чоловічої статті (1782).
- Палій** Омелян Якович (бл. 1744 – 1799 – ран. 1830) – син козака с. Лихолітки. Значковий товариш в абшит Миргородського полку (Сорочинці). Корнет (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Київського намісництва 1788.9.11. Д.: Пелагея Данилівна N (бл. 1746 – 1799 – ?).
- Палій** Яків Леонтійович – син козака с. Лихоліток, значковий товариш Миргородського полку.
- Паляниця** Йосип – абшитований значковий товариш (1762).
- Пальчик (Пальчинський, Пальчиковський)** Василь Антонович (? – 1755 – 1788 – ?) – син сотника гоголівського Київського полку, військовий товариш (1774 – 1788 – ?). Д.: NNN, донька козака.
- Панашатенко** Авксентій Опанасович (1733 – 1784 – ?) – значковий товариш (? – 1760 – 1763 – ?), абшитований суддя полковий, голова м. Городні Чернігівського полку (1784). Д.: 1) (1763) Феодотія Самійлівна Холодович (бл. 1726 – ран. 1667), донька писаря полкового. Це її другий шлюб. 2) Дарія Лаврівна Борзна.
- Панкевич** Андрій Михайлович (1742 – ?) – службу розпочав козаком 1766 р., був на форпостах. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1778 – ?). У с. Печні мав 166 дворів (1787). Д.: Олена Федорівна Плешко, донька полкового осавула.
- Панкевич** Григорій Євстафійович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1729 – 1734 – ?). 5 липня 1729 р. продав за 40 карбованців місце шляхетське у Стародубі міщанину Івану Пономарьонку. У 1730 р. мав суперечку з братами за спадок.
- Панкевич** Михайло Євстафійович (1708 – 1764 – ран. 1772) – син писаря полкового стародубського, значковий товариш Стародубського полку (1731 – 1764 – ?). 7 грудня 1732 р. суплікував про взяття під гетьманську протекцію. Володів д. Горбачі і млином на р. Роші, які у 1764 р. захопили бунчуковий товариш Губчиц і його племінники. Мав жилий дім у с. Печні 1-ї Почепської сотні, де мав 15 дворів підданих, крім того 8 дворів перейшли до інших власників. Д.: Христина NN. Мали синів Петра, Андрія, доньок Софію, Гафію.
- Панкевич** Павло – значковий товариш Прилуцького полку (1729), полковий комісар (1729).
- Панкевич** Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1750 – ?). У 1737 р. був у очаківському, а 1738 р. – кримському походах при волах. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. У 1748 р. мав житлові двори у с. Курені Бахмацької сотні та м. Коропі, мав підсусідків у Бахмачі. Мешканець коропівський.
- Панкевич** Стефан Євстафійович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Панковський** Тимофій (1689 – 1761 – ?) – абшитований військовий товариш в Стародубському полку, коли почав служити за слабкістю здоров'я і дряхлістю писати не зміг, а все вказано в атестаті на абшит, копію якого приклав до сказки. Він бувший писар сотенний шептаківський (1730 – 1737) просив абшит і в нагороду звання військового товариша. Універсал Розумовського на абшит і військового товариша датований 12 грудня 1757 р.
- Панченко** Андрій – значний військовий товариш (1719). Мешканець полтавський.
- Панченко** Іван Іванович – службу розпочав полковим канцеляристом Ніжинської полкової канцелярії (з 1758). Отаман 4-ї Ніжинської полкової сотні (1775 – 1782), військовий товариш (1782 – 1790 – ?). Поручик. Мав 30 підданих у Ніжинському повіті. Д.: Марія NN, донька священика.
- Панченко** Михайло – отаман значкового товариства Переяславського полку (1732), мешкав у с. Дем'янцях.
- Панченко** Пантелеймон – шляхтич гербу «Ястржембець». Військовий товариш.
- Панчинський** N – полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (1776.02. – ?).
- Панчошенко** Ісай – товариш Миргородського полку (1693).
- Панюта-Понятовський** Семен Васильович (1748 – ?) – сотник борзнянський Ніжинського полку, бунчу-

- ковий товариш (? – 1782 – 1789 – ?). Мав 140 підданих в 2 селах і 1 хуторі у Березненському і Борзнянському повітах. Д.: Софія Іванівна Армашевська, донька полкового хорунжого.
- Панюшка** Кирило – значковий товариш Стародубського полку. 1737 р. був в управлінні сотенними справами, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Володів 5 підсусідками та 9 дуже убогими в одних хатах у с. Бобрику, в хуторі в його хатах з підсусідки Погарської сотні.
- Папаємський (?)** Петро (1731 – 1783 – ?) – служив з 1761 р., бунчуковий товариш (1782 – 1783), в походах не був. Хотів продовжувати військову службу після 1783 р., жив у Ніжинському полку.
- Папірний** Роман (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 5 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька сотника.
- Папкевич** Дмитро – коропський мешканець, значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1751 – ?).
- Паращенко** Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.
- Паращенко** Осип – значковий товариш (? – 1736 – 1739 – ?), мешканець гадяцький.
- Пароженко** Григорій (? – 1727 – 1765 – ?) – управителя князя Микити Трубецького (1749). Значковий товариш Переяславського полку (? – 1749 – 1765 – ?). Продав шинковий двір у Переяславі К.Лисеневичу 22 травня 1749 р. Його донька Катерина одружена з сотенним отаманом 1-ї полкової сотні Іваном Золотухою. 30 березня 1763 р. продав ниву своєму зятю, 1 лютого 1765 р. ще 12 нив.
- Парпур** Василь (? – 1714 – 1735 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку.
- Парпур** Осип (? – 1741 – 1765 – ран. 1783) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Степанида Павлівна Єзучевська, донька значкового товариша. За їх сином Максимом і Павлом у с. Семенівці, хуторах Кохановському і Сернавському 67 підданих.
- Парпур** Гнат – військовий товариш (1675).
- Парпур** Лука (? – 1741 – 1763 – ран. 1783) – значковий товариш Ніжинського полку. За його сином Максимом 30 підданих в м. Конотопі і хуторі Лукині.
- Парпур** Степан – військовий товариш (1783), пошмейстр конотопський. Д.: N Петрівна Мацкевич, донька військового товариша.
- Парпур** Яків Васильович (1746 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Возний Конотопського повіту. Мав 51 підданого в Конотопі. Д.: Марія Опанасівна Колпак, донька армійського полковника. Мали дітей: Василя, Андрія, Семена, Івана, Пелагею, Ганну.
- Парфенов-Дмитрюк** Яків (1756 – ?) – хорунжий сотенний срібнянський (1775 – 1779), писар сотенний (1779 – ?), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мешканець с. Березовки. Мав 39 підданих в Глинському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька дворянина. Мали синів Олександра, Данила, Федора, доньку Параску.
- Парфенович** Микита – військовий товариш (1693), мешканець кузнецький Стародубського ключа.
- Пархоменко** Устим – сотник власівський, значковий товариш Миргородського полку (1723).
- Пархомов** Іван (1711 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 8 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.
- Пасенко** Герман – син козелецького міщанина, службу розпочав з 1757 р., полковий канцелярист (з 1758), значковий товариш Київського полку (з 1763), військовий товариш (1768 – 1782 – ?). Д.: N Іванівна Паламаренко, донька значкового товариша.
- Пасенко** Петро – службу розпочав з 1741 р. в Київській полковій канцелярії, писець (з 1745), копіїст (з 1747), підканцелярист (з 1748), канцелярист полковий (з 1753), писар сотенний козелецький (1754.23.03. – 1763.27.10.), значковий товариш (з 1763), за коморника Остерського повіту (1764 – 1776 – ?). Д.: NN Александрович, донька київського бурмістра. У 1775 р. мали 2 синів і 3 доньок.
- Пасенко** Степан Романович (бл. 1724 – 1782 – ?) – мав власний шляхетський герб, службу розпочав 1737 р. у Київській полковій канцелярії, старший полковий канцелярист (1748 – 1752), військовий товариш (1752.8.12. – 1764). У 1754 р. відзначився боями, насильствами і вбивствами. Підсудок земський козелецький (з 1764), колезький асесор. Д.: Гафія Іванівна Нестелій, донька сотника басанського, полкового хорунжого київського.
- Пасинковський** Степан – військовий товариш (? – 1676 – 1678 – ?).
- Паскевич** Андрій Григорович (1742 – ?) – полковий осавул і бурмістр ніжинський (? – 1772 – 1779 – ?), бунчуковий товариш (? – 1779 – 1787 – ?). Шляхтич Ніжинського повіту. Мав 23 підданих в Ніжині. Д.: Гафія Максимівна Шара, донька значкового товариша.
- Паскевич** Григорій Іванович (1735 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш у Полтавському полку (з 1772), бурмістр (1779), бунчуковий товариш (1779.19.08. – 1787), колезький радник у відставці. Д.: Тетяна Дем'янівна Гайдук, донька значкового товариша Лубенського полку, потім полкового осавула.
- Паскевич** Іван – значковий товариш Полтавського полку (1763).
- Паскевич** Іван Іванович – військовий товариш Чернігівського полку «з осавулів війська січового запорожського за службу його в воїнських походах отпавленную» (1741 – 1767 – ?). Мав житловий двір у Березному, млин на р. Рогозці у два кола. Д.: 1) Євдокія Тимофіївна Прищепа. 2) (1757) N Тимофіївна Тишинська, донька значкового товариша.
- Паскевич** Іван Федорович (? – ран. 1791) – військовий товариш Полтавського полку. Д.: Ганна Олексіївна N (1742 – 1791 – ?).
- Паскевич** Павло – значковий товариш Полтавського полку (1763).

- Паскевич** Петро Федорович (1738 – ?) – військовий товариш (1768 – 1772), працював у Полтавській полковій рахунковій комісії. Бунчуковий товариш (? – 1787), надвірний радник у відставці (з 1787).
- Пасковський** Василь – значковий товариш Переяславського полку (1767).
- Пасюта** Михайло – значковий товариш (?) Лубенського полку. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 5 дворів тяглих убогих та 1 двір підсусідків піших убогих, при хуторі його ж 2 двори підсусідків.
- Пасько** Андрій (1760 – ?) – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Пасько** Іван (1762 – ?) – службу розпочав з 1775 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).
- Пасько** Опанас (1758 – ?) – з шляхти, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779).
- Пахомов (Пахоменок)** Матвій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1780 – ?), у другій армії в поході (1769). Мешкав у 1-й Почепській сотні. Д.: Софія Михайлівна Пашкевич, донька значкового товариша.
- Пац** Павло (1737 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Олена NN, донька священика. Мали сина колезького канцеляриста (1790) Івана.
- Пашевський** Григорій – шляхтич, службу розпочав з 1748 р., значковий товариш (1763 – 1772 – ?). Д.: Ганна NN, донька козака.
- Пашкевич** Антін (1715 – 1767 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1 жовтня 1743 р., значковий товариш Полтавського полку (з 31 грудня 1761).
- Пашкевич** Петро – службу розпочав 15 жовтня 1758 р. військовим товаришем (1758 – 1767 – ?).
- Пашковський** Григорій – військовий товариш Чернігівського полку (1683), гетьманський посланець до Москви (1683).
- Пашковський** Севастьян (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1737 – ?). Д.: Марія NN (? – 1725 – 1755 – ?). вдова у с. Вербичах мала 6 посполитих (1740), двір.
- Пашевський** Сидір – служив з 1745 р. канцеляристом, потім з 1754 полковим канцеляристом, 1755 – 1757 рр. мав суперечку за посаду отамана сотенного Комишненського з Олексієм Долинським. Отаман в Комишненській сотні, полковий канцелярист, потім значковий товариш Гадяцького полку (1771 – 1780). Д.: N Семенівна Кириченко, донька значкового товариша Семена Кириченка, мали трьох синів – Федора, Василя та Івана (в регулярній службі) та доньку Уляну.
- Пашенко** Василь Петрович – (бл. 1756 – 1730 – ?) – службу розпочав підканцеляристом Миргородської полкової канцелярії (з 1772.7.05.), полковий канцелярист (з 1775.3.07.), абшитований значковий товариш (1780.9.07. – 1786 – ?).
- Пашенко** Григорій Корнилович (1768 – 1788 – ?) – син секунд-майора, службу розпочав з 1773 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1774), значковий товариш Миргородського полку (з 1775.12.05.).
- Пашенко** Данило Корнилович (1760 – 1788 – ?) – син секунд-майора, службу розпочав з 1770 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1771.15.02.), значковий товариш Миргородського полку (з 3 лютого 1774).
- Пашенко** Дмитро Романович (бл. 1753/1758 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 6 лютого 1772 р. у Гадяцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1774.10.01.), військовий канцелярист (з 1777.18.10), канцелярист МК (1777 – 1779.12.08.), військовий товариш (з 1781.22.01.), полковий писар (1783.30.09. – 1796). Колезький асесор (з 1796.10.03.). Підкоморій Городницького повіту. Мав 136 підданих (1790). Д.: Марія N Міхно, донька бунчукового товариша.
- Пашенко** Іван Назарович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мешкав у Зінківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька військового товариша.
- Пашенко** Іван Омелянович – значковий товариш Гадяцького полку (1717.7.01.), шляхтич (1723) селітряний заводчик, тримав шинок у Опішні. Д.: N Яківна Воронченко, донька полкового писаря гадяцького.
- Пашенко** Іов Корнилович (1765 – 1788 – ?) – син секунд-майора, службу розпочав з 10 лютого 1772 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1773), значковий товариш (з 1774).
- Пашенко** Максим Іванович (? – 1790 – ?) – службу розпочав з 2 травня 1740 р., тримав селітряні заводи ГВА, значковий товариш (з 1764.14.08.), військовий товариш Гадяцького полку (з 1766.16.10.), полковий хорунжий (з 1782.20.01.). Мав 17 підданих (1771), 111 (1788), мав 12 хат у Зінківському повіті (1782), 111 підданих (1790). Д.: Параска Василівна Тихонович, донька священика. Мали синів Івана, Михайла, Григорія, доньок Олександру, Марію, Пелагею, Катерину, Гафію.
- Пашенко** Михайло Іванович – військовий товариш Гадяцького полку (1746).
- Пашенко** Михайло Іванович (1740 – 1788 – ?) – службу розпочав з 20 квітня 1750 р., значковий товариш (з 1764.14.08.) згідно ордеру Гадяцької полкової канцелярії, військовий товариш (з 1766.16.10.) згідно патенту МК. З 1750 до 1767 рр. при утриманні селітряного заводу. Мав 10 хат у Зінківському повіті, 45 спадкових підданих. Д.: Марина N Трипольська, донька бунчукового товариша. Мали синів Федора, івана.
- Пашенко** Назар Іванович (1723 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав з 2 березня 1746 р. З 1746 р. вступив з братом в утримання селітряного заводу на місце їх батька значковий товариш і селітряної опшанської компанії компанейщика Івана Пашенка після смерті його і в числі тієї опшанської селітряної компанії знаходяться і нині. Військовий товариш Гадяцького полку (1758.9.04. – 1774 – ?). 25 листопада 1762 р. захопив сіно у великобудиського намісника Симона Кувечинського. Мав 20 підданих. Абшитований полковий осавул (1782). Мав 10 хат у Зінківському повіті. Д.: Марія Григорівна Штишев-

- ська (1738 – 1790 – ?), за нею 46 підданих у 1 містечку. Мали синів Олексія, Івана, Григорія, Василя, доньок Ганну, Єфросинію, Тетяну.
- Пащенко** Омелян – значний військовий товариш Миргородського полку. 21 листопада 1702 р. отримав гетьманський універсал на службу при гетьмані і звільнення від податків.
- Пащенко** Опанас Петрович – значковий товариш Миргородського полку (1786).
- Пащенко** Петро Дмитрович – значковий товариш Миргородського полку, за сотника яресківського.
- Пащенко** Петро Назарович (1748 – 1783 – ран. 1790) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Гадяцького полку (? – 1774 – 1783 – ?), у походах не був. Мав 2 хати у Зінківському повіті, 16 спадкових підданих. Д.: Уляна NN. Мали синів Петра, Івана, доньку Марію.
- Пащенко** Роман Іванович (1730 – 1767 – ?) – службу розпочав з 27 квітня 1746 р. З 1746 р. вступив з братом в утримання селітряного заводу на місце їх батька значкового товариша і селітряної Опішнянської компанії компанійщика. З 9 квітня 1758 р. військовий товариш Гадяцького полку за універсалом гетьмана Розумовського.
- Пащенко** Тимофій Іванович (1737 – 1790 – ?) – службу розпочав з 20 квітня 1750 р., значковий товариш (з 14 серпня 1764) згідно ордеру Гадяцької полкової канцелярії, військовий товариш (з 16 жовтня 1766 р.) згідно патенту МК. Вступив у 1750 р. в утримання селітряного заводу, де й знаходився до 1767 р. Полковий хорунжий (з 1781.19.10.). Мав 14 хат у Зінківському повіті. Секунд-майор (1790.31.12.). Мав 15 підданих (1771), 121 (1788–1780). Володів с. Бобровниками. Д.: Параска N Ковалевська, донька полкового судді харківського. Мали синів Івана, Григорія, Миколу, доньок Ганну, Варвару, Єфросинію.
- Пащенко** Тимофій Петрович – значковий товариш в Миргородському полку (1795). Д.: Ганна Михайлівна Гавриленко, донька військового товариша.
- Пацинський** Артем (1721 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1743 р., військовий товариш Переяславського полку (1754 – 1783 – ?).
- Певненко** Сава (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа NN, донька військового товариша.
- Педак** N – з козаків Решетилівської сотні Полтавського полку. Значковий товариш (1787). 1787 р. мав маєтність при р. Голтві (7 підданих).
- Педаль** Максим – значковий товариш, військовий товариш Полтавського полку.
- Педченко** Федір – військовий товариш Полтавського полку (1784).
- Пекалецький** Андрій – управитель рангових маєтків стародубського полковника (1722). Значковий товариш, 10 вересня 1722 р. отримав с. Архипівку Шептаківської сотні. У 1729 р. обраний священиком с. Бириня Новгородської сотні.
- Пекалецький** Парфен (? – 1736) – шляхтич гербу «Одровонж», писар сотенний новгородський (? – 1715.03. – ?), наказний сотник новгородський (1718), бунчуковий товариш (? – 1733 – 1736). Володів грунтами, дворами, млинами у сс. Лісконогах і Лінки Новгородської сотні, с. Архипівці Шептаківської сотні, де мав житловий двір. Д.: Наталія NN.
- Пелех** Іван (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1782–1790). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Меланія Іванівна Чекановська, донька значкового товариша.
- Пелех** Семен – військовий товариш Переяславського полку.
- Пелешенко** Максим Савович – служив в полковій канцелярії, значковий товариш Полтавського полку (1758 – 1762).
- Пелешенко** Сава Назарович (1706 – 1762 – ?) – неписьменний. Службу розпочав з 1720 р. «оного года зашедши в Сечь Запорожскую отправлял службу чрез шестнадцать год», потім вийшов і оселився в Келеберді. Виборний козак, значковим товаришем Полтавського полку служив з 1756 р., але ордер на чин отримав лише 21 вересня 1758 р. Був у походах ногайському, перекопському, очаківському і в різних командах до 1756 р., збирав також гроші до військового скарбу. Протягом 1758–1761 рр. намагався позбавитися постоїв, призначених сотником Козельським. У 1759 р. сотник келебердинський Микита Козельського захопив у нього сіно.
- Пенський** Іван (? – 1730 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1743 р., писар сотенний остерський (1743–1773), військовий товариш Київського полку (1773 – 1780 – ?). Абшитований полковий осавул (? – 1782 – ?). Д.: Олена Олексіївна Прутченко, донька військового товариша.
- Перегонець** Іван – абшитований значковий товариш Стародубського полку (? – 1780 – ?), мешканць Погарської сотні.
- Передерій (Передерський)** Микола (бл. 1750 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 15 підданих в Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Євстафіївна Шрамченко (бл. 1753 – ?), донька полкового хорунжого.
- Передерій (Передерський)** Степан – військовий товариш Київського полку (? – 1789 – 1790 – ?). Мав 14 підданих. Д.: Євфімія N Тарашукова, донька значкового товариша.
- Передерій (Передерський)** Федір – значний козак олишівський Ніжинського полку (1707). Військовий товариш, житель олишівський (1721).
- Передерій** Іван – службу розпочав з 1748 р. козаком, осавул сотенний киселівський Чернігівського полку (з 1761.9.02), отаман сотенний киселівський (з 1772.17.12), військовий товариш (1787). Проживав у с. Хмелівці. Д.: 1) (1779) Варвара Йосипівна Митовенко, донька козака Хмелівської сотні. 2) (1783) Марина NN, донька священика.
- Перестий** N – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Бахмачі.

- Перетятко** Стефан – шляхтич, службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом при ГВА, значковий товариш Миргородського полку (з 1776).
- Перехрест** Микола – значковий товариш (1747) мав двір у Ковалівці.
- Переяславець** Гапон – військовий товариш Полтавського полку (1669).
- Петрановський-Біляш** Корнилій (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Петрановський-Біляш** Петро Кирилович (1739 – ?) – козак чигириндубравський. Отаман сотенний, військовий товариш Лубенського полку. 6 серпня 1783 р. звільнений від служб поручиком. Д.: Настасія NN.
- Петраш** Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?), мав двір житловий у Кропивній, хутір над р. Ірклеєм на 3 хати (1750).
- Петраш** Петро – абшитований значковий товариш (1790). Мешканець Роменського повіту, де мав 32 підданих. Д.: Єфросинія Іванівна Кузьменко, донька кононіра.
- Петраш** Петро – козак, служив з 1736 р., значковий товариш (1757 – 1777). Одружений з донькою козака. Мали сина Кирила та доньку, заміжно за осавулом Кропивненської сотні Яковом Ілляшенком (1774).
- Петрашевич** Омелян – військовий товариш Полтавського полку 1743 р., мав двір у Великих Будищах.
- Петрашевич** Яків – значковий товариш Полтавського полку (1779).
- Петрашевич-Урсал** Кириак Васильович – військовий товариш Переяславського полку (1786), житель м. Канівець.
- Петрашевич-Урсал** Омелян – козак, значковий товариш Переяславського полку (1729 – 1751 – ?).
- Петрашевич-Урсал** Омелян – син значковий товариш. Служив з 1736, значковий товариш (1760 – 1780 – ?). Мав 1 підданого в Кропивненській сотні. Одружений з донькою козака. Мали синів Федора, Леонтія, Дмитра, Василя.
- Петрашевич-Урсал** Петро Петрович – козак сотні Кропивненської, брав участь в сулацькому поході, 30 травня 1729 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від стацій та провіантської провинності. Значковий товариш (з 1757.14.11.)
- Петрашенко** Кіндрат – абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1773 – 1780 – ?).
- Петрашенко** Степан – козак сотні Петраша Яковенка. Осавул полковий полтавський (1668), товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?). Осавул полковий полтавський (1672 – 1673). Наказний полковник полтавський (1672). Сотник 2-ї полкової сотні (1677). Д.: N Пантелеймонівна N, донька священика.
- Петренко** Григорій – службу розпочав з 1748 р., значковий товариш Полтавського полку (1757 – 1779 – ?).
- Петренко** Ничипір – значковий товариш Чернігівського полку (1755).
- Петренко** Трохим – козак, служив з 1766 р., значковий товариш (1770 – 1780 – ?). Д.: Єфросинія Пантелеймонівна Моснецька, донька значкового товариша.
- Петрович** Андрій – значковий товариш Переяславського полку (1726).
- Петрович** Григорій (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?). Д.: Євдокії NN (? – 1725 – 1743 – ?), тримала шинок (1740).
- Петрович** Стефан – значковий товариш (1731), жив у Миргороді.
- Петровський N** Петрович – син священика батуринського, значковий товариш Ніжинського полку (ран. 1782).
- Петровський** Андрій Леонтіївич (бл. 1717/1731 – 1801 – ?) – службу розпочав з 1757 р. значковим товаришем Лубенського полку, в лагодженні мостів і гребель в Городиській сотні (1769). Військовий товариш в абшиті (1784.1.01.). Разом з двома братами мав 25 нерозділених хат підданих. Д.: (1777) Февронія Іванівна Кучер (бл. 1743 – ?), донька абшитованого сотника.
- Петровський** Андрій Степанович (1663 – 1743 – ран. 1751) – службу розпочав з 1678 р. у чигиринському поході, сотник городиський (1694 – 1700). В лютому 1699 р. разом з мельником Корнієм Ясенком продали генеральному писарю Кочубею греблю на р. Многа під Городищем і лісок до неї. Осавул полковий лубенський (? – 1700.30.06. – 1717.04.), 30 червня 1700 р. в таборі під Путивлем отримав універсал полковника Зеленського на виконання повинностей посполитими с. Сухоносівки, в січні 1703 р. – на с. Ждани, січні 1704 р. – на зайняття двох ставків. Полковник Свічка 1 травня 1709 р. надав універсал на с. Сухоносівку. Значний військовий товариш (1721), бунчуковий товариш (1724 – 1743 – ?). присягнув у 1741 р. Отримав с. Білоусівку (1712.29.08.). 11 травня 1716 р. його млин на р. Лохвиці гетьманським універсалом був звільнений від поколівщини. Д.: (1699) NNN (? – 1684 – ран. 1743).
- Петровський** Василь – шляхтич гербу «Гоздава», атестований в значкові товариші Стародубського полку (1769), у зборі на поштової станції коней і грошей. Мав синів Федора (1737 – ?) в Новгороді-Сіверському і Сидора (1751 – ?) в Коропському повіті (1787).
- Петровський** Григорій Леонтіївич (бл. 1715 – 1788 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1782), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1788 – ?). Мав 109 підданих у 1 містечку, 1 селі, 1 деревнє, 1 хуторі Д.: Марія Іванівна Граб'янка (бл. 1715 – 1788 – ?), донька військового товариша.
- Петровський** Григорій Петрович (1719 – 1791 – ?) – службу розпочав канцеляристом при сотенному Сосницькому правлінні 1736 р., 1737 р. в очаківському поході, писар сотенний сосницький (1748–1756), писар сотенний понорницький (1756–1761), значковий товариш Чернігівського полку (з 1761), військовий товариш (1767–1784). Мешкав у Сосниці на вул. Гончарській, не маючи підсусідків і підданих (1769), мав 13 підданих у Сосниці (1783). Абшитований бунчуковий товариш (1784 – 1787 – ?). Д.: Варвара NN, донька міщанина-шляхтича. Мали синів Василя, Івана, Ничипора, доньок Тетяну, Параску.

Петровський Карпо Степанович – значковий товариш Лубенського полку.

Петровський Максим Пилипович (1731 – ран. 1803) – службу розпочав з 20 серпня 1755 р., військовий канцелярист (з 10 травня 1756 р.), значковий товариш (з 1759.8.10.), у 1762 р. внесений до реєстру значкових товаришів Лубенського полку. Сотник городиський (1765.3.12. – 1783), одночасно бунчуковий товариш (з 1781.7.07.). У 1774 р. захопив землі і млин у жителів м. Городища Косаря і Рудені. Мав 865 підданих у 1 містечку, 5 селах, 1 деревне і 2 хуторах. Д.: (1766) Євдокія Карпівна Значко-Яворська (бл. 1743 – 1803 – ?), донька осавула полкового лубенського.

Петровський Матвій Пилипович (бл. 1736/1743 – 1788 – ?) (від 1-го шлюбу) – службу розпочав з 1759 р., отаман сотенний городиський Лубенського полку (1776–1784), військовий товариш у абшиті (з 1784.1.01.). Разом з братами мав 239 хат підданих (1782), з братом Якимом у 1 містечку, 5 селах, 1 «деревне» мав 551 підданого (1787). Мешканець м. Городища.

Петровський Микита – військовий товариш (1790). Мав у Глинському повіті 22 підданих. Д.: Настасія NN, донька священника.

Петровський Петра Лукич – син сотника полкового, військовий товариш (1774), у 1774 р. у нього гайдамаки пограбували дім у с. Прохорівці. Полковий хорунжий переяславський. Д.: Настасія NN, після смерті чоловіка володіла хутором під с. Панфілами на р. Супої.

Петровський Пилип Андрійович (1705 – 1764 – ран. 1785) – службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем (1725–1741). У 1739 р. звільнений від служби через хворобу. Сотник городиський Лубенського полку (1741 – 1763). У 1755 р. купив ґрунт у с. Воронках Городиської сотні у відставного драгуна Федора Йосифова. Обозний полковий лубенський (1763.13.12. – 1764 – ?). Був «братом» Сумському обозному полковому Василю Лук'янову (? – ран. 1762), одруженому з Параскою Михайлівною і Роману Романову, полковнику сумському. Д.: 1) (1732) Марфа Мойсеївна N (бл. 1712 – 1739 – ран. 1748). 2) (з 1749) Уляна Петрівна N (бл. 1723/1726 – 1785 – ?).

Петровський Степан Петрович (? – 1644 – 1694 – ран. 1697.3.06.) – після смерті батька залишився малолітнім. Осавул полковий лубенський (? – 1671.3.07. – ран. 1672.06.), з липня 1671 р. отримав універсал полковника лубенського Андрія Нестеренка на с. Луговики. Під час зміни полковника лубенського Андрія Нестеренка Михайлом Кияшкою «власності пограбовано і побрано». Особисто при цьому відзначився полковник Кияшко. 21 червня 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича «беремо под свою охорону» з вимогою всім і полковнику Кияшці повернути його добро. Військовий товариш (? – 1673 – 1683.3.09. – ?), брав участь у Чигиринському поході. У травні 1679 р. отримав універсал полковника Ілляшенка фундуш на греблю. Сотник городиський (? – 1687 – ?), полковник наказний лубенський (1687.05. – 1687.07.). 1 грудня 1691 р. от-

римав універсал гетьмана Мазепи на с. Ждани, а полковник Свічка в таборі на Солониці 1692 р. підтвердив йому це надання. Д.: (? – 1662 – ?) NNN (? – 1647 – 1702 – ?).

Петровський Федір – службу розпочав з 1742 р. при Переяславській полковій канцелярії підканцеляристом, полковий канцелярист, військовий товариш (1766 – 1767 – ?), абшитований військовий товариш (1775). У с. Прохоровці Бубнівської сотні мав 15 підданих.

Петровський Яким Пилипович (бл. 1754/1759 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1777.2.10.), військовий товариш (з 1783.6.08.).

Петрункевич Марко – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1751 – ?). Патенту не мав, був абшитований до необхідного терміну за 3 роки раніше. Склав присягу імператриці Єлизаветі. Мав суперечку за спадок з вдовою бунчукового товариша Козьми Заруцького Євдокією. Мав двір у Воронежі.

Петрункевич Опанас Петрович (Петров, Петрункевич, Петрунченко) (? – 1680 – 1743 – ран. 1747) – службу серед значного товариства розпочав з 1687 р., учасник походів 1687 р., 1688 р. на Самару, 1689 р. під Перекоп, проти Петрика, 1692 р. за Дніпро на Паланку, під Азов (1696), в Тавань (1698), під Орешок (1701), Любар і Варшаву (1704), Полтаву (1709), Кам'яний Загон (1711). Значний військовий товариш, у липні 1710 р. – на сотницькому сосницькому уряді, наказний сотник сосницький (1724.03.), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – 1740). У 1739 р. захопив майно жителями сосницької Марії Дещенківни. У 1740 р. звільнений від служб через старість, жив у Сосниці, де володів двором. Д.: Марія NN (? – 1755 – ?), вдова, володіла двором у Сосниці (1755).

Петрункевич Панко – військовий товариш в Ніжинському полку (1763).

Петрункевич Степан Опанасович (1718 – 1799 – ?) – в службі з 1741 р. військовим канцеляристом ГВК (1741 – 1753), з 12 березня 1753 р. – за службу діда і батька став сотником у Синявській сотні. У 1758 р. продав дворище, куплене батьком у 1712 р., бунчуковому товаришу Івану Федоровичу Полторацькому. У 1774 р. бунчуковий товариш з сотників синявських. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1782 – 1787 – ?). Мав у Синявці 92 підданих (1782). Д.: Ганна Павлівна Жуковська (1727 – 1799 – ?), донька бунчукового товариша.

Петрункевич Степан Степанович (1744 – 1796 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1762 – 1764), військовий товариш (1764.12.08. – 1787). У 1764 р. разом з братом Данилом продав двір у Стародубі за 600 карбованців генерал-майору Андрію Васильовчу Гудовичу. Мав володіння у 1-й полковій сотні у с. Колодезьках (2 бездвірні посполиті хати), де і мешкав. 1787 р. – поручик у відстаку. Д.: (? – 1763 – 1786 – ?) Уляна Іванівна N (1744 – ?), донька протопопа. 2) (1796) Єфросинія Дем'янівна Златковська.

- Петрункевич** Яків Степанович (1758 – 1823 – ?) – жив у м. Синявці, службу розпочав з 1773 р., 1780 р. – значковий товариш Чернігівського полку, 1787 р. – поручик при відставці. Д.: Олена Іванівна Юркевич (1770 – ?), донька титулярного радника.
- Петруш** Олексій (1719 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1734 р., полковий писар Кальміуської паланки Запорізької Січі (? – 1749), військовий товариш Прилуцького полку (1749.19.12. – 1763 – ?).
- Петрушенко** Василь – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Печенін** (Печеніченко) Павло (? – 1750) – значковий товариш в 2-й полковій сотні Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?). Мав двір житловий у с. Войнинці другої полкової сотні.
- Печенін** Григорій – козак 2-ї полкової, став значковим товаришем за заслуги батька, теж значкового товариша (1721 – 1750 – ?). Мабуть, Павло і Григорій були братами. 29 травня 1723 р. Петро Власів Печеників зять купив ниву між ланами виповзківського козака Микити Чучмана і вдови Власівни Коломийчихи.
- Печерський** Олексій (1723 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька козака.
- Пештич** Степан Степанович – значковий товариш Лубенського полку (1724), брав участь в сулацькому поході. Канцелярист лубенської полкової канцелярії (1740). Отаман городовий сенчанський (? – 1745 – 1755 – ?). У 1755 р. бунчуковий товариш Андрій Полетика звинуватив його у неправильно проведеній ревізії у його с. Коровинці Костянтинівської сотні. Бунчуковий товариш.
- Пештич** Федір Антонович (1736 – 1790 – ?) – отаман сотенний 1-ї Сенчанської сотні, абшитований значковий товариш Лубенського полку (з 1770). Мав 56 підданих у 1 селі і 1 хуторі Лохвицького повіту. Д.: NNN (? – 1773 – ран. 1788).
- Пилипейко** Іван (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN, донька козака.
- Пилипенко** Артем – військовий товариш Лубенського полку, не отримав російського чину (1788).
- Пилипенко** Гнат – військовий товариш Ніжинського полку (1781), власник двох хуторів, мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухова Красній Гірці.
- Пилипенко** Григорій Андрійович – службу розпочав з 1739 р., з 1763 р. – значковий товариш, з 1764 р. – возний переяславський. У с. Пилипчичі Бережанської сотні у 1767 р. мав володіння: двір, до якого входили: 2 хати господаря (старі, з сіньми, коморою рублені), поварня, 2 людські рублені хати, рублена кладова, 2 плетених, клуня, 5 хлівів, 1 саж, 1 повітка, плетена конюшня, 5 слуг, орної землі на 138 днів (куплена у 1696 р. предками у Грицька Козаченка), 2 ліса, ставок на р. Бранці, плец, город з садом, двори підсусідків). В людських хатах жили «своєст-
- венники» Григорія козак Омелько Гаврильонок (1741 – 1767 – ?) жив з возним з малолітства, його (Омелька) дружина Ганна Климівна (1744 – 1767 – ?) та їхня донька Гафія (1766 – 1767 – ?). У ревізії 1768 р. Григорій підписав спадкові купчі на ґрунти у с. Пилипчичі. Д.: Наталія NN, донька козака. Мав сина Кіндрата (1751 – 1772 – ?), полкового канцеляриста (1772).
- Пилипенко** Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1719).
- Пилипенко** Іван Федорович – син осавула переяславського. Значковий товариш (1781).
- Пилипенко** Семен Якович (1740 – 1787 – ?) – син значкового товариша, шляхтич, службу розпочав з 10 березня 1757 р., з 10 квітня цього ж року – полковий канцелярист переяславський, з 1757 р. – військовий канцелярист ГВК, з 1759 р. військовий товариш, сотник басанський (1770.16.04. – 1782), бунчуковий товариш (1781 – 1787 – ?). Брав участь в турецькому і кримському походах. Мав підданих: 15 у с. Пилипчач, 7 у с. Ярешках Березанської сотні, в Березані 2, в Яготинській сотні в хуторі над р. Супойцем 10, на ранг – у с. Осовці 216, спадкових у с. Круполі – 3. Д.: Параскевія Іванівна Нестелій (1749 – ?), донька сотника басанського, потім абшитованого полкового хорунжого. Мали сина Івана.
- Пилипенко** Яків Михайлович (1694 – 1767 – ?) – син сотника березанського Михайла Івановича Пилипенка, значковий товариш (1730–1732). У 1734 р. один з трьох кандидатів на березанське сотництво, полковий переяславський осавул (1734 – 1763 – ?). Володів хутором над р. Супойцем між степами вільними березанськими і яготинськими, побудованому на батьківських землях і куплених у ярешківського жителя Леська Тарасенка. У 1725 р. очолював Переяславський полк в кримському поході 1735 р. Протягом 1745–1749 рр. вів тяжби з генералом Вишневецьким та полковим осавулом Григорієм Лукашевичем за повернення захоплених ними рангових ґрунтів у с. Вовчків 2-ї полкової сотні. В лютому 1749 р. звинуватив полкового сотника Івана Добронизького в зневазі христа і чаклунстві. Володів у 1768 р. як абшитований полковий суддя двором у Пилипчичах (3 покої господаря, 4 людських, поварня, 4 комори для хліба, 2 конюшні, баня, клуня), до двору землі орної на 501 день, 2 сінокоси, острів з деревами, ставок з гребелькою і з малою рибною ловлею, винокурня на 2 казани (120 відер горілки для власного споживання), 3 млина на 3 мучних кола, пасіка на 90 пнів (мед для родини і на церкву). Йому також належало 3 двори і 10 бездвірних хат. На ці володіння мав універсал Данила Апостола. Його сестра Анастасія Михайлівна з 1718 р. була заміжня за Іллею Михаловичем Турчином, сином сотника березанського. Сам Яків Михайлович був одружений з Тетяною Євстратіївною Гулак (1701 – ран. 1763). Їх діти: Іван (1728 – 1767 – ?), в службі з 1753 р. – військовий канцелярист, сотник 1-ї полкової (1758 – 1767). Д.: Ірина Федорівна N (по материнській лінії Мирович-Полуботок) (у 1763 р. їх доньці Ганні 8 р.);

Федір (1732 – 1777 – ?), у 1758 – 1763 – військовий канцелярист. Д.: Марина Степанівна Ілляшенко (? – ран. 1774), донька бунчукового товариша; Семен (1740 – 1782 – ?), сотник басанський (1770–1782). Д.: Параска Іванівна Нестелій; Євдокія (1725 – 1748 – ?), Ганна (1727 – 1748 – ?), Наталія (1738 – 1774 – ?). Ч.: Юхим Данилевський, абшитований військовий товариш; Гафія (1742 – 1775 – ?). Ч.: Максим Романович Сноєвський (бл.1730 – 1775 – ?), син польського шляхтича, що вийшов з м. Глуська, суддя розправний, його другий шлюб. Родові володіння Пилипенків знаходились у селах Войтово і Пилипичі. Можливо останнє було осаджене пращуром Пилипенків. У кінці XVII – на поч. XVIII ст. в сотні серед товариства згадуються Пилипенки: Микита (1671), Федір (1696, 1722), Дацько (1726). Цікавим видається факт передачі володінь у с. Пилипичі Федором Пилипенком за заповітом (1722 р.) Якову Івановичу Безбородьку. Він вказує на невідомі нам родинні звязки між Безбородьками і Пилипенками.

Пилипович Хома – товариш полку Стародубського (1688). 14 січня 1688 р. продав двір у Стародубі на вулиці Подольній Якову Лазаревичу, міщанину стародубському.

Пиловицький Яків – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Пиріг Дмитро (? – 1679 – 1709 – ран. 1726) – значковий товариш Переяславського полку. Володів с. Великою Каратулю 2-ї полкової сотні. Д.: N Іванівна Момот, донька полковника переяславського.

Пирловський Максим – значковий товариш Київського полку, мешкав у Кобизькій сотні (1741).

Пирогов Михайло (1727 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 14 лютого 1752 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1763.17.07.), возний сотні Переволочанської (з 1775.3.03.), абшитований полковий писар (1787), мав 7 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія N Левицька, донька священника.

Пирятинський Василь Іванович (1716 – 1782 – ран. 1788) – службу розпочав з 1736 р. Військовий канцелярист (з 1737), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1746.24.03.). У 1747 р. разом з вакансовим сотником Іваном Манком та військовим канцеляристом Іллею Шостаком був кандидатом на посаду сотника 1-ї полкової сотні. 1753 р. розслідував справу про побиття значковим товаришем Яковенком своєї матері. Підкоморій Гадяцького повіту (з 1764). Абшитований суддя полковий (з 1773). Надвірний радник (1782). Мав 236 підданих в Гадяцькому і Полтавському полку (1782).

Пирятинський Григорій Васильович (1765 – ?) – військовий товариш (1782), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), підданих не мав. Д.: Настасія Федорівна Савич, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана.

Пирятинський Іван – товариш полку Гадяцького (1669), отаман городовий гадяцький (1672).

Пирятинський Іван Васильович (1763 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Не одружений (1790).

Пирятинський Іван Іванович (1710 – 1772 – ?) – син сотника. Служив з 10 березня 1730 р. військовим канцеляристом, з 28 серпня 1736 р. значковий товариш по указу Гадяцької полкової канцелярії, з 15 травня 1739 р. військовий товариш по указу ГВК. У 1736 р. був наказним сотником гадяцьким, ходив в різні походи, займався відправкою воїв, судовими справами, був в комісіях. З 1744 р. до 1767 р. по указу ГВК перебував в полковій Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Мав двір у с. Підставках та 2 підсусідків у окремих хатах, 3 двори посполитих, за ним приїзджий двір у Гадячі (1747). Бунчуковий товариш (1761). Мав 16 підданих у 2-й полковій сотні (1772).

Пирятинський Петро Васильович (1754 – ?) – службу розпочав з 1768 р. в Гадяцькому городському суді, колезький канцелярист (? – 1773), сотник 1-ї Гадяцької сотні (1773–1782), бунчуковий товариш (1788). Підданих не мав. Д.: Олександра Іванівна Манджос, донька полкового осавула.

Пирятинський Семен (? – ран. 1790) – військовий товариш. Д.: Євдокія NN, за нею 21 підданих в Роменському повіті.

Пирятинський Семен – службу розпочав 24 квітня 1763 р., бунчуковий товариш (з 10 серпня 1784), заступатель Верхнього земського суду.

Пирятинський Семен Іванович – син сотника Гадяцького полку (1745 – 1750 – ?). Значковий товариш Лубенського полку за служби батька (1745 – 1753 – ?). Мав двір у Гадячі, приїзджий двір та 7 підсусідків (2 двори і 4 хаги посполитих) у с. Підставках. Займався марнотратством нерозділених з братами спадкових ґрунтів.

Пирятинський Тимофій Васильович (1762 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братами Петром, Іваном і Григорієм мали 224 підданих у 1 місті, 1 селі, 3 хуторах. Не одружений (1790).

Пирятинський Федір (1748 – ?) – службу розпочав 11 липня 1759 р., осавул полковий Запорізької Січі (з 1772.15.10.), військовий товариш (1779 – 1782 – ?).

Писаненко Федір – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Писановський Федір – значковий товариш Київського полку (1784).

Писаревич-Шкурин Василь Іванович (1755 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Лизавета Степанівна Вищоцька, донька бунчукового товариша.

Писаревич-Шкурин Григорій Іванович (1768 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Стародубського полку (1787).

Писаревич-Шкурин Іван Іванович (? – 1730 – 1787 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (з 1758.11.07.), військовий товариш (1781), бунчуковий товариш (1787). Проживав у Вороніжі, де мав 1 дім в 5 покоїв, 160 підданих в Кролевецькому повіті. Д.: NNN, донька шляхтича. Мали синів Василя, Івана, Федора, Григорія, доньку Ганну, заміжно за прем'єр-майором Мойсеєм Даниловичем Голяховським (1751 – ?).

- Писаревич-Шкурин** Іван Іванович (1756 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш (1787). Д.: Настасія Григорівна Приблуда, донька військового товариша.
- Писаревич-Шкурин** Федір Іванович (1764 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш.
- Писаревський** Іван Васильович (? – 1679 – 1746 – ?) – служба з 1699 р., був в таванському і кизикерменському походах, де двічі поранений. З 1713 р. отаман городовий новомлинський, з 1728 р. – значковий товариш Ніжинського полку, з 1746.19.07. – військовий товариш, абшитований військовий товариш. 1735 р. був з командою сотні Веркіївської на лінії, 1738 р. – у кримському поході при волах. Мав двір у м. Нових Млинах.
- Писаревський** Михайло – шляхтич, значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1787 – ?), мав 6 підданих.
- Писаревський** Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1741), комісар у Санкт-Петербурзькому драгунському полку, склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку.
- Писаревський-Шкура** Іван – бунчуковий товариш.
- Писаренко** Василь – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780.2.11.).
- Пішка** Йосип (1757 – ?) – службу розпочав з 14 березня 1771 р., підканцелярист (з 16 травня 1773), канцелярист полковий (з 27 липня 1774), значковий товариш Миргородського полку (5 квітня 1776 – 1783 – ?).
- Пішка** Степан (1758 – ?) – службу розпочав з 4 березня 1772 р., підканцелярист (з 6 квітня 1772), полковий канцелярист (з 12 травня 1773), значковий товариш Миргородського полку (26 жовтня 1778 – 1783 – ?).
- Пицала** Дмитро (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787). Мав 37 підданих у 1 місті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Уляна NN, донька сотенного хорунжого.
- Пицимуха** Василь Лукич – син військового товариша, військовий товариш Миргородського полку (1784), абшитований у 1785 р. через хворобу.
- Пицимуха** Лука – службу розпочав 1741 р., підканцелярист (з 1743), канцелярист полковий (з 1746), старший полковий канцелярист (з 1760), військовий товариш Миргородського полку (1774.15.01. – 1783). Губернський секретар (з 1783.29.02.). Володів хутором в Сорочинській сотні. Мав 1 підсудка в Сорочинцях. У нього брати Федір, Михайло, Григорій, Ілля, Андрій.
- Пицимуха** Опанас Лукич – син військового товариша, служив в Миргородській полковій канцелярії (1774). Військовий товариш (1784).
- Пицимуха** Павло – військовий товариш Київського полку (1787).
- Пицимуха** Сільвестр (1748 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1760 р. виборним козаком, курінний отаман Остерської сотні, значковий товариш Київського полку, абшитований через хворобу 15 березня 1781 р. Мав куплених з підданих у с. Крисилівці Остерської стні (1779). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Іванівна Десницька, донька відкупщика скляного Пакульського заводу (1779), козака (1788).
- Півень** N – значковий товариш Миргородського полку (1781).
- Півинський** N – значковий товариш Миргородського полку (1781).
- Підвисоцький** Андрій Олексійович (? – ран. 1772) – військовий канцелярист ГVK (1754). Військовий товариш (? – 1768 – ?). 1768 р. звільнений з посади наглядача вільних і рангових маєтностей Київського полку. Мав 15 дворів (157 підданих) в м. Гоголіві. Д.: Настасія NN (? – 1781 – ?), проживала у с. Савинках. У 1772 р. у с. Хрепцате Київського полку жив військовий товариш Іван Тоцький (бл. 1729 – ?), з яким вона судилася за підданих, а також з військовим товаришем Іваном Андрійовичем Борковським (? – ран. 1781). Д (1772) Гафія Дмитрівна N (? – 1755 – 1781 – ?).
- Підвисоцький** Олексій – службу розпочав з 1756 р., писар сотенний козелецький Київського полку (з 1759), військовий товариш (1767.22.12. – 1780 – ?). Д.: Ганна Іванівна Пилипенко, донька переяславського полкового хорунжого.
- Підвисоцький** Павло – шляхтич гербу «Остoya», значний військовий товариш Київського полку. 1739 р. подарував до козелецької Вознесенської церкви служебник 1735 р. за 3 карбованці.
- Підвисоцький** Петро Якович – козак, значковий товариш Київського полку (1731.4.12. – 1751 – ?), можливо, мешкав у с. Ржавці.
- Підвисоцький** Яків Петрович (бл. 1743 – ?) – значковий товариш Київського полку (1781), житель с. Бабарик. Д.: Тетяна Григорівна Солонина.
- Підгаєвський** Григорій – шляхтич гербу «Пилява», військовий товариш (1689), значний військовий товариш Ніжинського полку. Його син Семен (1718 – ?) був священником у с. Некрасівці.
- Підгаєцький** Володимир Павлович (1744 – 1779 – ?) – син священника с. Войтового, службу розпочав з 1761 р., подвійний товариш 2-го компанійського полку (з 1771), отаман сотенний (1771), військовий товариш (1771 – 1779), полковий осавул компанійський (1779 – 1780). Д.: 1) (? – 1766 – 1776) Уляна Савівна Філонова (1746 – 1776), донька значкового товариша. Народила синів Сластіона, Івана. 2) (з 1776) Ксенія Петрівна Головачевська, донька сотника березанського.
- Підгаєцький** Тимофій Павлович (1732 – 1784 – ?) – син священника. У 1744 р. учень інфіми Переяславської колеї. Військовий канцелярист (1748 – 1763), служив 1748 – 1759 рр. в Глухові при ГVK, а 1759 – 1761 рр. в Петербурзі при похідній канцелярії. Компанійський полковий хорунжий (1763 – 1774). У 1771 – 1773 рр. був при 1-й армії при секретній канцелярії, утримуючи грошові суми. Бунчуковий товариш (травень 1774 – 1784 – ?). У 1783 р. був ще не одруженим. Його батько Павло Миколайович Підгаєцький (1705 – 22.09.1752) був священником у с.

Войтово, біля нього доживав дід Микола Семенович Підгаєцький (1665 – 1760.5.11.).

Підгаєцький-Приблуда Григорій Данилович (бл. 1712 – ?) – службу розпочав з 1732 р. в Ніжинському полку, учасник нагайського, очаківського, перекопсько-го походів. Військовий товариш (1732 – 1788 – ?). Мав 48 підданих при хут. с. Бабильовці, 1 хату в с. Дубовині Кролевецької сотні. Мав греблю на р. Локні з млином у два кола, а на р. Клевені – млин з 2 мучними і 1 ступним колом. Д.: Наталія NN, донька казака.

Підгайський Данило – значковий товариш Ніжинського полку.

Підгорний Михайло Кирилович – отаман сотенний (1781), військовий товариш (1788), житель с. Печенюг. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича. Мали сина Гната, доньок Марію, Гафію, Катерину.

Піддубний Марко Васильович (1741 – ?) – отаман сотенний 2-ї Сенчанської сотні Лубенського полку (1777 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (1788), проживав у с. Василькові. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Гафія Хомівна Трембач (1752 – ?), донька значкового товариша.

Піддубний Мойсей (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Катерина NN, донька значкового товариша.

Підкова Григорій (1716 – 1763 – ?) – служив розпочав з 1737 р., був у очаківському поході, правив за писаря в Київському полку, збирав погонщиків, супроводжував утікачів з полку, військовий товариш у Стародубському полку (1762).

Підкуйко – значковий товариш Полтавського полку (1787). 1787 р. Мав маєтність при уроч. Красний Кут (20 підданих).

Підлісний Тишко – покозачений шляхтич, сотник полковий гадяцький, значний військовий товариш (? – 1687.20.10. – ?). Мабуть, від нього йшла гілка роду Підлісних-Тищенків.

Підпалій Федір (1739 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія NN, донька значкового товариша.

Підтереб Трохим Якович (? – 1627 – 1699 – ?) – шляхтич, син обозного полкового київського, сотник Ясногородської сотні Київського полку (1649). 16 грудня 1664 р. у Варшаву королівський привілей на добра рухомі і нерухомі по Мамчичу (Mamczyci) Подніцькому (Podnickim) і Бихорцю Вурхорсу [!] (Биховцю ?), як бунтівникам, шляхетному Отрошкові Підтеребу, козаку королівської надвірної корогви правом кадучним, того ж дня рухомі і нерухомі добра Bohdanie i Ihnacie Michienkach (Міхненко Богдан – козак сотні Климової Канівського полку (1649) і Гнат – козак сотні Чикмена Переяславського полку (1649)), як бунтівників, перейшли Отрошку (Трохиму) Otroszkowi (Підтеребу) тим же кадучним правом. Полковий осавул київський (1669), остерський сотник (1670), значний військо-

вий товариш Київського полку (1689), супроводжував Мазепу до Москви (1689), полковий обозний київський (1699 – 1701). У вересні 1689 р. отримав царську грамоту на маєтність с. Красилівку. 11 серпня 1690 р. дав розписку Київському Братському монастирю із зобов'язанням не мати претензій на Карпилівський млин на р. Лутавиці. В Межигірському монастирі поминався рід Трохима Підтереба з Остра. В поминальному ряді роду після Якова ідуть чоловічі імена: Леонтій, Петро, Іван, Григорій, Матвій, Олександр, Яким, Максим, Костянтин, Андрій. Ймовірно, що це дядьки, брати і, можливо, сини Трохима Підтереба, які померли чи загинули раніше нього. Серед жіночих імен, крім Гафії згадуються лише два – Варвара і Тетяна.

Підтопальський Костянтин – військовий товариш Київського полку (1689). Д.: NN Кудрицька, донька протопопа козелецького.

Піковець Василь Михайлович – службу розпочав з 1769 р. повітовим возним, з 1 серпня 1782 р. військовий товариш Лубенського полку. Звільнений поручиком (1786.30.12). Внесений до VI частини дворянства Полтавської губернії. Проживав у с. Млинах Лохвицького повіту. Д.: Настасія NN.

Піковець Павло Михайлович – військовий товариш Лубенського полку.

Піковець Тимофій Матяшевич (? – ран. 1717.17.05.) – військовий товариш. 25 серпня 1677 р. отримав гетьманський універсал на маєтність. Осавул генеральної артилерії (? – 1699 – ?). В листопаді 1699 р. отримав гетьманський універсал на сіножать і луку під с. Фастівці в Ніжинському полку. Д.: Н Григорівна Шишкевич, донька новомлинського сотника.

Пілатович Василь Михайлович (1734 – 1786 – ?) – навчався в КМА (1754 – 1755), службу розпочав з 1758 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765.6.10. – 1786 – ?), проживав у Кролеві (1783), с. Ревутинцях (1786). Мав 9 підданих (1783). Не одружений (1786).

Пілатович Василь Михайлович (1737 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мешкав у с. Ревутинцях Кролевецької сотні.

Пілатович Леон Семенович (Пілат) (? – 1689 – 1738.25.01.) – з польського шляхетства, а уельського прізвища Пілатів. Переселився в Стародубський полк, купив двір в Стародубі і ґрунти у с. Азарівці. Значковий товариш (1709 – 1738). 22 квітня 1708 р. отримав універсал гетьмана Мазепи, яким взятий під гетьманську протекцію і оборону. 29 січня 1709 р. в Ніжині гетьманський універсал на кілька дворів у с. Азарівці. Купив ґрунти біля с. Азаровки і оселив там с. Леонівку. 29 листопада 1713 р. отримав царську грамоту на ґрунти у с. Азарівці: Карузликівський, Ігнатовський, Дударонків, Панкратівський. Мешкав у с. Азарівці (1722). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. у с. Азаровці 10 малогрунтових, 27 підусідків в хатах при городах живучих. Спадкоємці вели тяжби за

його майно. Володів маєтком Пілатовичі. Д.: N Спиридонівна Ширай, донька стародубського в'їта.

Пілатович Михайло Леонович (1701.8.11. – 1766 – ?) – син значкового товариша. Став служити за батька на його місці значковий товариш, не маючи власного звання, з 1719 р. Значковий (1729), військовий (1738), бунчуковий товариш (1738.15.12. – 1766 – ?). У 1747 р. разом з військовим товаришем Федором Чернацьким «сочинял в полку Нежинском двороваго і хатного числа ревизію». У 1751 р. знаходився при резиденції гетьмана. 6 жовтня 1765 р. звільнений від усіх служб. Проживав у с. Азарівка (1740 – 1744). Д.: (з 1726.23.01.) Параска Григорівна Забіла (1713 – ?), донька бунчукового товариша.

Пілатович Олександр Леонович (1708 – ран. 1785) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1744), кандидат в сотники новгородські (1738), сотник малоросійський. Проживав у с. Азарівці (1740 – 1744). Д.: Уляна Антінівна N (1717 – ?).

Пінчук Іван Іванович – асигнований значковий товариш, значковий товариш (? – 1772 – 1775 – ?).

Піроцький Іван Іванович – син полкового писаря, потім сотника полкового ніжинського. Військовий товариш (1728), 20.12.1728 р. отримав універсал гетьмана Апостола, який підтвердив батьківські володіння. Абшитований військовий товариш.

Піроцький Іван Іванович (1698 – 1763 – ?) – служив з 1724 р., бунчуковий товариш (? – 1736 – 1757), абшитований бунчуковий товариш (1754/1757 – 1763 – ?). Мешкав у сл. Семенівці. У 1736 р. мав у Борзні 20 безгрунтових підсусідків, с. Оленівці 7, с. Красилівці 28, д. Красному Ставі 2, у 1737 р. мав 17 підсусідків у Борзні, 6 – с. Оленівці, 29 у с. Красилівці, 2 у с. Красному Ставі, у 1738 р. мав у с. Семенівці Глухівської сотні 32 хати посполитих та 8 хат у с. Тулиголові, у с. Бачевському 23 двори посполитих, 9 хат підсусідків у Борзні та 9 у с. Верисоччя 3-ї полкової. У 1743 р. жив у полку Ніжинському, мав 105 дворів, 17 млинових кол, позика у військовий скарб – 8 карбованців. У 1747 р. тримав двір і шинок у Борзні, приїзджі двори у с. Красилівка, сл. Матвіївці. У 1748 р. мав двір у Глухові та двір у с. Тулиголові. Мав двір у Нових Млинах, у 1745 р. в Лохвицькій сотні при хуторі посполитих дворів 5 тяглих, 2 піших убогих. В Глинській сотні він державця с. Гудим, де двір приїзджий, посполитих дворів 1 тяглий та 11 піших убогих. Мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих в Глинській сотні в с. Гудимах 10 дворів в них 10 хат та 1 бездвірна хата й 1 ратушний служитель, шинковий двір та 2 двори найманих людей, в Лохвицькій сотні хутір на 3 двори, хутір з приїзджим двором, де жили наймані люди. Д.: (з 1724.13.09., Глухів) Марія Іванівна Мануйлович (? – ран. 1765), донька генерального осавула. У 1738 р. Марія подала на писаря генерального суду Дем'яна Васильовича Каневський-Оболонський скаргу за захоплення ним лісу біля сл. Семенівки Глухівської сотні та самовільне користування млином.

Піроцький Степан Іванович (бл. 1733 – ран. 1794) – службу розпочав 1749 р. військовим канцелярис-

том, військовий товариш (з 1765.20.12.), абшитований бунчуковий товариш (з 1774.20.03.).

Піроцький Федір Іванович (1741 – ?) – служив з 1762 р. військовим канцеляристом. Військовий товариш (21 грудня 1765 – 1780 – ?), в походах не був. Абшитований військовий товариш (1788). Жив у Бачіївці, мав 90 підданих в Ямпольській сотні Ніжинського полку. Д.: Євдокія Григорівна Підгаєцька-Приблуда, донька військового товариша.

Пісковський Василь – полковий канцелярист, значковий товариш Ніжинського полку (1750 – 1751 – ?).

Піскуненко Андріан (? – ран. 1781) – значковий товариш Ніжинського полку. Проживав у с. Уланові, мав 133 підданих. Д.: Уляна Матвіївна Жураковська (1746 – 1784 – ?).

Піскуненко Потап Назарович (? – 1685 – 1729 – ?) – сотник воронізький (1710 – 1715.29.12. – ?). 2 березня 1710 р. купив млин в Богданівці у козака Микити Гречки. Разом з сотенним і ратушним урядом сповіщав про побиття драгунами Казанського полку воронізького в'їта (1713 р.). 10 лютого 1713 р. Скоропадський направив йому лист, щоб млин продавав лише ігумену Глухівському, а не кому іншому. У 1715 р. захопив майно у Федора Переяславця. Після сотникування став військовим товаришем, вів довгі майнові суперечки (1715 – 1729). 1732 р. його сини продали Пустино-Петропавлівському монастирю землю і млин в с. Богданівці.

Піскуненко Семен Потапович (? – 1715 – 1751 – ?) – син сотника воронізького, значковий товариш Ніжинського полку (1730 – 1751). У 1737 р. в Ізюмі з робітниками мав двір у Воронежі, у 1738 р. був у кримському поході при волах. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Мав 8 підсусідків у с. Локотки.

Пісоцький Іван – військовий товариш Стародубського полку.

Пісоцький Ничипір Іванович (1683 – 1753 – ран. 1764) – син військового товариша. Козак стародубський, вів суперечку за двір у Стародубі з Ганною Даровською. Значковий товариш Стародубського полку (1709 – 1753 – ?), у 1735 р. жив у полковій сотні. У 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав двір у Стародубі, в якому 1768 р. мешкала його вдова Параска.

Пішовець Василь Григорович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1787 – ?), мешканець воронізький, де мав дів в 4 кімнати. Д.: NNN (? – ран. 1787). Їх діти: Іван (1761 – ?), Ірина (1769 – ?), Варвара (1787 – ?).

Пішовець Василь – військовий товариш (1783). Мав у м. Вороніж 99 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1783). Мали сина Івана і доньку Олену, Варвару.

Пішовець Григорій – козак воронізький, у 1729 р. захопив спадковий гай у родича Андрія Семенова. Значковий товариш Ніжинського полку (1747 – 1750 – ?), мешканець воронізький. Проводив ревізію (1751).

Піщанський Андрій Іванович – військовий канцелярист ГВК (1720). У 1720 р. подав доніс на генерального

суддю Івана Чарниша, що останній наказував своєму священику Григорію читати в порушення статуту, вказані ним. У 1724 р. з братом Федором вели суперечку за двір, млин і ґрунт з жителями зінківською Пелагеєю Куцинською. Значковий товариш Гадяцького полку (1726), мешканець зінківський.

Піщанський Дмитро – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір і підсусідків у Новосанжарівській сотні.

Піщанський Іван Лукич – син полтавського козака. Козак полтавський, учасник ногайського походу під Білозерку. Значковий товариш Полтавського полку (1736.17.05. – 1742 – ?).

Піщанський Ілля – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Піщанський Клим Тимофійович (1708/1713 – 1766 – ?) – служив з 1724 р., козаком Чорнуської сотні Лубенському полку, економ Якова Андрійовича Маркевича. Був у коломацькому поході, 5 років в рахунковій комісії над управителем Биківської і Чехівської волостей, значковий товариш (? – 1746). Чин військового товариша отримав за універсалом ГВК 4 березня 1746 р. Мав двір у Глухові (1748). У 1766 р. заміщав яблунівського сотника. Проживав у с. Пісках Чорнуської сотні. Д.: Марія Кирилівна N (1712 – 1751 – ?).

Піщанський Стефан Павлович (? – 1717 – 1738 – ран. 1740) – козак решетилівський Полтавського полку (? – 1718 – 1721 – ?). У 1722 р. був на Ладозькому каналі, а 1724 р. – у Царицині. Неодноразовий наказний сотник, значковий товариш (? – 1723 – 1738 – ?). 1 жовтня 1723 р. за неписьмених старшин полку підписав Коломацькі чолобитні. Володів хутором на р. Голтві. Д.: Настасія N Полетика (? – 1725 – 1751 – ?), у 1740 – 1743 р. – вдова.

Піщанський Федір Іванович (? – ран. 1747) – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739), жив у 1-й Зінківській сотні. У 1739 р. в похід не пішов, знаходився при Архангелогородському полку. У 1747 р. двором і шинком у Зінкові володіла його вдова Ганна.

Плакса Василь – військовий товариш Стародубського полку (1705).

Плакса Григорій – товариш полку Прилуцького (1652).

Плакса Карпо – військовий товариш Стародубського полку (1705).

Плакса Трохим Лукич – військовий товариш (? – 1782 – 1783 – ?), мав у с. Прокоповці 2 підданих. Д.: Настасія Василівна Метич, донька козака. Мали синів Івана, Петра, Романа, Семена, Федора, Андрія, доньку Наталію.

Плаксі Іван – значковий товариш Полтавського полку (1768 – 1779 – ?).

Платковський Василь Андрійович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1764 – 1779), військовий товариш (1779.2.07. – ?).

Платковський Іван Андрійович – з шляхетства, значковий товариш Переяславського полку (30.04.1761 – 1777). Його дід Дмитро був рідним братом сотника домонтівського (1734–1761) Якова Германовича

Платковського, який помер у 1764 р. бездітним і свої володіння (с. Дмитрівку і с. Матвіївку з усіма угіддями, надані у 1739 р.) залишив онукам свого рідного брата Дмитра, яких він усиновив і виховував. Мав 154 підданих у с. Дмитрівці та д. Медведківці Домонтівської сотні. Військовий товариш (1779.2.07. – 1787 – ?). Мав підданих у с. Матвіївці Золотоніського повіт, Глибовому Проваллі, Дмитрівці (1787). Д.: Марфа Леонтіївна Базилевич (1756 – 1774 – ?), донька абшитованого судді полкового, сини Іван та Микола.

Платковський Петро – значковий товариш.

Платонович Василь Семенович – бунчуковий товариш (1788). Д.: Гафія Луківна Волковицька, донька священика.

Плахута Василь Якович (1743 – ?) – з 1752 р., полковий канцелярист (1761–1768), значковий товариш Чернігівського полку (1768–1773), військовий товариш (1773 – 1782 – ?), титулярний радник (1788). Мав у Городницькому і Чернігівському повітах 2 хати підданих (1782), 14 спадкових підданих в одному селі і одній слободі. Колезький аесор (1789). Мав 25 спадкових підданих. Д.: Февронія Петрівна Санковська, донька дворянина. Мала сина Василя і доньку Ірину.

Плахута Григорій – значковий товариш (? – 1749), отаман городовий чернігівський (1741 – 1751 – ?). Бунчуковий товариш Костянтин Лизогуб скаржився на нього, протопопа чернігівського Григорія Максимовича, військового канцеляриста Григорія Дашевського за заволодіння ними його ґрунтами у с. Полуботки.

Плахута Іван – шляхтич гербу «Пулкозиц». Козак полкової сотні (1724), був у походах під Білу Церкву, у Києві на лінійній роботі, на каналній роботі і того ж часу відправляв службу полкову в посылках. Значковий товариш Чернігівського полку (1725 – 1751 – ?), мав дім у Чернігові. Значковий товариш Чернігівського полку звільнений за старістю. Рід внесений до VI частини дворянської книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва.

Плахута Петро – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Гафія Каранда, у другому шлюбі за значковим товаришем Федором Білецьким.

Плахута Федір Іванович (1726 – 1766 – ?) – син значкового товариша Чернігівського полку, службу розпочав з 1744 р., значковий товариш (з 1749), отаман городовий чернігівський (з 1764).

Плахута Яків Іванович (1714 – 1769 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1736 – 1764.12.07. ?), мав житловий двір у Чернігові. У поході на кордон під Переяслав, 1737 р. в команді посполитих на лінії, 1739 р. в хотинському поході, 1740, 1741, 1742 рр. збирав гроші для чиновників, абшитований значковий товариш (1764 – 1769 – ?). Мав двір шинковий у с. Сядричі в Білоусівській сотні на купленому козацькому плеці.

Плевковський Ісак Григорович (бл. 1737 – 1783 – ран. 1787) – шляхтич службу розпочав військовим канцеляристом (з 1761.5.11.), сотник 1-ї Пирятинської сотні (1768 – 1781), бунчуковий товариш у Лубен-

ському полку (1781 – 1783 – ?). Мешкав у Пирятині. Д.: (1780) Марфа Григорівна Михайловська (1750 – 1787 – ?), донька осавула полкового.

Плешко Григорій Якович (1697 – бл. 1772) – міщанин, лавник Стародубський (1726 – 1729). Значковий товариш (1732 – 1739). У 1732 р. гетьман Апостол надав йому маєтність, того ж року був полковим комісаром. У вересні 1735 р. купував провіант в магазин майору Хрипунову. У 1737 р. повернувся з Києва після задачі провіанту, але повинен був йти у похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Абшитований значковий товариш (1739 – 1767). Абшитований військовий товариш (з 1767.19.12.). Володів дд. Будую, Перетином, Будую Смолецькою, купив д. Бовсуни (в 1737). У 1768 р. мав двір в Стародубі. Д.: (1721) Ганна Леонтівна Мархоленко (бл. 1705 – ?), донька значкового товариша.

Плешко Мойсей Максимович – службу розпочав з 15 лютого 1748 р. у сотенній Прилуцькій канцелярії, у 1750 р. переведений до Прилуцької рахункової палати, хорунжий сотенний прилуцький (з 1765.26.05.), осавул сотенний (з 1766.17.02.), возний Переволочанської сотні (з 1768.7.03.), значковий товариш (з 1772.20.10.), проживав у с. Ліски. Абшитовний значковий товариш (1779) Прилуцького полку. Д.: Марія Федорівна Килець, донька козака.

Плешко Олександр Григорович (1742 – 1787 – ?) – службу розпочав 1762 р. військовим канцеляристом Скарбової канцелярії, військовий товариш (1765.21.12. – 1787). Мав 8 дворів підданих у д. Аннушині 1-ї полкової сотні Стародубського полку, де і проживав. Д.: Лизавета Григорівна Савицька, донька полкового хорунжого. Мали синів Михайла, Василя, Григорія, Петра.

Плешко Петро (? – ран. 1781) – військовий товариш. Мав 5 дворів підданих у с. Семашкові 1-ї полкової сотні Стародубського полку, де і проживав.

Плешко Степан Андрійович (бл. 1736 – ?) – службу розпочав 1755 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (1765.21.12. – 1784 – ?).

Плешко Феодосій Григорович (1724 – 1787 – ран. 1800) – службу розпочав в Стародубській полковій канцелярії з 1739 р., значковий товариш (з 1739.15.06.), військовий канцелярист (з 1739.10.11.), військовий товариш (з 1751.15.12.). Був у поході при Київській фортеці, утримував команду на «засечної границі та в других исправлениях». Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату, в якій жило 5 найманих людей. 29 травня 1767 р. абшитований полковим осавулом через хворобу ніг. Мав 167 підданих. Д.: 1) Гафія Іванівна Кольчевська (1730 – ?), донька значкового товариша. 2) Ганна Миколаївна Юркевич (? – 1794.4.11.), донька військового товариша. Мали синів Івана, Федора, Родіона, Дмитра, Василя, Якова, Степана, доньок Олену, Ірину, Катерину і Настасію.

Плешко Яків – військовий товариш Стародубського полку (1705).

Плісковський Андрій – служитель господаря замку Скоропадського Даровського, значковий товариш Ніжинського полку (1726), знаходився у гілян-

ському поході. Д.: Н Василівна Н, донька замкового священника батуринаського.

Плоский Василь (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 2 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Березненському повіту. Д.: Пелагея NN, донька козака.

Плоский Кіндрат – значковий товариш Чернігівського полку.

Плоский Прокіп – покозачений шляхтич, товариш полку Чернігівського (? – 1695 – 1696 – ?), старий товариш полку Чернігівського (1697). Млин на р. Свин поблизу Чернігова під с. Березанкою продав Леонтію Полуботку (ран. 1689). Мешкав у Чернігові між садибами П.Полуботка і Василя Полонецького. 12 липня 1696 р. продав свій будинок в Чернігові П.Полуботку за 500 золотих. У 1697 р. продав поля, орну землю, селище з гаями, городами і садками і винницю за 800 золотих Івану Ілляшевичу Скоропадському.

Плотний Іван Олексійович (? – ран. 1764) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1709 – 1735 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні. Д.: Гафія Степанівна Якимович-Кожуховська (? – ран. 1761).

Плотний Лаврін Іванович – син полковника стародубського. Близько 1680 р. поселив сл. Плотновку, який від полковника Коровки отримав дозвіл зайняти греблю і поставити млин на р. Стройці у с. П'ятювську. 13 вересня 1686 р. разом з матір'ю Ганною Яківною Зубровою продали власний двір з плецем за 500 золотих значному військовому товаришу Івану Завадовському. Військовий товариш Стародубського полку (1688). Продав млинок полковнику стародубському Тимофію Олексійовичу.

Плотний Петро Іванович – значковий товариш Стародубського полку, мав двір у Стародубі (1768).

Плошкевич Антін Васильович (? – 1735 – 1774 – ран. 1779) – походив з покозаченої шляхти, навчався в Переяславському колегіумі (у 1741 р. учень школи інфіми). В м. Домонтові мав 35 підданих (1774). Козацьку службу розпочав в листопаді 1748 р. полковим канцеляристом переяславським. 15 вересня 1753 р. отримав чин значкового товариша, а 4 липня 1761 р. став сотником домонтівським після Якова Германовича Платковського, рідного брата діда (Дмитра) його дружини. 23 травня 1762 р. купив хутір у священника Григорія Лейби, а 4 грудня 1764 р. інший хутір – у домонтівських козаків Данила Куценка і його брата. Д.: Одружився з донькою значкового товариша Устина Петра Платковського (1733 – 1779 – ?), 1779 р. – вдова. Синів не мав.

Побожій Кузьма – значковий товариш (? – 1704 – 1707 – ?). 12 березня 1707 р. отримав гетьманський універсал на право побудувати млин на греблі в Топальській сотні під селом Сита Буда на р. Іванова.

Повалович N – значковий товариш Київського полку (1767), мешкав у Борисполі. Тримав там 11 дворів підданих (2, 1%).

Поволоцький Гаврило (? – 1632 – 1670 – ?) – шляхтич гербу «Пржіятель» змінений. Товариш Чернігівського полку (1670).

- Поволоцький** Іван Ничипірович – значковий товариш Чернігівського полку.
- Поволоцький** Ничипір Гаврилович (? – 1652 – 1672 – ?) – знатний товариш Чернігівського полку. Разом з братом Іваном у 1672 р. отримав від полковника чернігівського Борковського млин з нерухомістю. Засновник гілки Свічкопалів.
- Поволоцький-Гвасенко** Михайло Якович (? – ран. 1787) – служив з 1767 р. сотенним осавулом сосницьким, значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), був у поході в турецьку війну. Д.: Марія Андріївна Н, донька дячка (1779), козака (1780), дітей немає (1780).
- Поволоцький-Гвасенко** Степан Федорович (1727 – 1787 – ?) – служив з 1763 р. сотенним хорунжим, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1780 – ?), був у поході. Мав двох синів які вдома. Д.: Н Максимівна Пінська (? – ран. 1787), донька військового канцеляриста.
- Повстопор** (?) Федір – значковий товариш Лубенського полку (1769), на правлінні в Курїнській сотні.
- Погана Мати** Кирило Мартинович – військовий товариш (? – 1669 – ?), мешканець гадяцький. Осавул полковий гадяцький (? – 1670 – 1672 – ?), значний військовий товариш (1687.20.10.), хорунжий полковий гадяцький, сотник полковий гадяцький. Д.: Марія NN.
- Погорей** Кузьма – значковий товариш (1723).
- Погуляй** Андрій (1723 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Мав 33 підданих у 1 селі. Д.: Дарія NN, донька козака.
- Подоляка** Яцько – товариш полку Переяславського. Вів тяжби за отчиний і дідизний ґрунт (сіножаті і город) Гаврила Калющенка. Цю справу вимушені були розглядати гетьман Іван Кулага, а також суддя Михайло Каша.
- Подолянка** Леонтій – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?). Житель лохвицький (1735) Лубенського полку, мав шинок в Чонухах. У 1735 р. по приходу з польського походу з числа значкових товаришів виключений. У 1736 р. був в Азові з командою. Присягнув у 1741 р. Мав шинок у м. Чорнухах (1745), двір житловий, в якому сам жив у Лохвиці. З дітей відомий син Василь.
- Подольський** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1767).
- Подольський** Захар – син значкового товариша, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1782), проживав у Батурині. Мав 18 підданих. Д.: Катерина Іванівна Бардак, донька значкового товариша. Їх діти: Стефан, Тетяна, Пелагея, Марія, Ганна, донька Уляна була заміжня за Олексієм Івановичем Кодинцем, Олена – за абшитованим запорізьким старшиною Сидором Петровським.
- Подольський** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?), житель с. Переволочної. Полковий комісар (1729).
- Подольський** Максим Данилович – значковий товариш (? – 1739 – ?).
- Подольський** Михайло – службу розпочав з 1733 р., у 1736 р. призначений сотенним писарем бакланським, значковий товариш Стародубського полку (1761 – 1781 – ?), в походах не був.
- Подольського** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку. Мав 9 дворів у Переволочанській сотні (1753).
- Подорожній** Матвій (? – 1721 – 1751 – ?) – значковий товариш (з 1742).
- Подорожній** Олексій (1685 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?).
- Подорожній** Федір (? – 1663 – 1693 – ?) – шляхтич, значний військовий товариш (1693). 3 грудня 1693 р. продав ½ власного млина значному військовому товаришу Павлу Яворському на р. Ревні під с. Семнівню за 800 золотих. 20 серпня 1722 р. наказний полковник стародубський Петро Корецький доповідав у ГВК про відмову погарського сотника Семена Галецького сприяти розгляду справи за вкрадені гроші між Подорожнім, його племінником Костоєм та жителем с. Случівська поповичем Михайлом.
- Подоско** Хома (1759 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 6 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія NN, донька коморника.
- Подрез** Леонтій (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Варвара NN, донька козака.
- Позняк** Василь Кирійович – отаман сотенний топальський, абшитований значковий товариш. Проживав у с. Ситій Буді, де мав греблю з млином на р. Іржавці (1781).
- Покараш (Покарський, Понарський)** Микола – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, 1737 р. – в очаківському поході. У 1738 р. «безвестно с полку сошол».
- Покасовський (Покас)** Андрій – військовий товариш Чернігівського полку.
- Покасовський (Покас)** Григорій Андрійович (м. Погар – ?) – військовий канцелярист (1742 – 1757), війт погарський (1762), військовий товариш (1767). Д.: 1) Н Леонтіївна Галецька, донька сотника бакланського. 2) (з 1760.13.07.) Марія Михайлівна Пілатович (1736 – ?), донька бунчукового товариша, вдова військового канцеляриста Василя Семеновича Словуцького.
- Покасовський (Покас)** Павло (бл. 1697 – 1747 – ран. 1750) – хорунжий полкової сотні Чернігівського полку (? – 1737 – 1738 – ?), наказний сотник полковий (1739), військовий товариш (? – 1743 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1747 – ?). Мав шинок у Чернігові (1732). На його хуторі під с. Рижиками при гуті в Білоусівській сотні знаходився шинок сина його Івана. Мав у Вибельській сотні у с. Виблях 1 двір підсусідків, в Слабинській сотні у с. Шостовиці 6 дворів підсусідків, житловий двір і шинковий у Чернігові, двір шинковий у с. Шостовиці, 1 двір підсусідків при хуторі біля с. Євтуховий Білоус (1747). Д.: Марина NN, вдова (1750), володіла житловим двором у Виблях.

- Покорський Григорій Опанасович** (1707 – 1763) – навчався в київському Братському колегіумі (1727). Службу розпочав з жовтня 1729 р. канцеляристом в ГВК, військовий товариш, бунчуковий товариш (з 1730.3.01). В Стародубській полковій рахунковій комісії (1750). Всі свої володіння заповів дружині. Д.: Феодосія Романівна Корицька (1717 – 1783 – ?), донька сотника опішнянського. 1763 р. мала суперечку за землі в сс. Писарівці і Білогощі з удовою бунчукового товариша Михайла Єсимонтовського Мариною, уродженою Скорупою. Після чоловіка за нею рахувалася плотина з млином на р. Виблі між дд. Газук і Яцькович, д. Вистряків з 9 дворами підданих у 1-й полковій сотні Стародубського полку.
- Покорський Данило Григорович** (? – 1788 – ?) – службу розпочав з 1770 р., колезький канцелярист (1783 – 1784), військовий товариш Київського полку (1784 – 1787). Д.: Євдокія Прокопівна Лишень, донька військового товариша.
- Покорський Данило Опанасович** (1701 – 1767 – ?) – старший військовий канцелярист в ГВК (1724–1727). Бунчуковий товариш (з 1730.3.01.), служив у Глухові при справах по верхній апеляції при ГВК, писар ГВС (1750–1760). Протягом 1726–1743 рр. ГВК розглядала його майнові тяжби з священиком с. Білогощі Мглинської сотні. Мав у 1737 р. у с. Павлівці Мглинської сотні 1 житловий двір. У 1763 р. розглядав справу польського шляхтича Реута на генерального бунчужного Гарнавського. Підкоморій при відставці (1766.21.01.). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило з найманих людей. Д.: (1756) Пелагея Яківна Лизогуб (1709 – 1767 – ?), донька генерального обозного. У 1-му шлюбі була за Михайлом Гнатовичем Рубцем, бунчуковим товаришем.
- Покорський Іван Данилович** (1737 – 1787 – ?) – військовий канцелярист (1763), військовий товариш (з 1763.16.12.), бунчуковий товариш (1766.31.01 – 1777), надвірний радник (з 1784). Мешкав у с. Павлівці (1777). Мав 410 підданих (1775). Родоначальник гілки Покорських-Жоравок. Д.: 1) (1768) Лизавета Василівна N (1749 – ?). 2) Наталія Іванівна Жоравка (1749.7.07. – ?), донька генерального осавула.
- Покорський Іван Опанасович** (1714 – ран. 1762) – бунчуковий товариш у Київському полку, київський полковий писар (1737–1738), колишній писар полковий (1738 – 1749 – ?). Розорив козака Коропця, розігнавши його підданих, а його 16-річного сина заарештував. Зинувачував Коропця, що той, будучи співаком у генерала Вельямінова, у 1736 р. втік з кримського походу. У 1740 р. Коропцев звинуватив його з Столпановським в утисках полкового хорунжого Івана Лягула, бунчукових товаришів Йосипа, Григорія і Петра Солонни у привласненні зібраних податків, приверненні у підданство козаків. У 1743 р. бунчуковий товариш Іван Коропцев звинуватив його і Столпановського у привласненні волів, коней, грошей і провіанту, зібраних для російської армії. Помер бездітним. Д.: (бл. 1737) Євдокія Антінівна Танська (1725 – 1769 – ?), донька полковника київського.
- Покорський Іван Федорович** (? – ран. 1728) – значковий товариш Київського полку, писар. Д.: Гафія NN.
- Покорський Олексій Опанасович** (1703 – 1764 – ран. 1777) – бунчуковий товариш в Стародубському полку (1730.3.01. – 1764 – ?). У 1754 р. уступив по заміні двір у Стродубі (3 хати, 2 комори, 1 сарай, 1 кімната) тещі козака новоміського Григорія Гореленка. У 1763 р. проводив слідство про захоплення колишнім полковником стародубським Радищевим ґрунтів значкового товариша Добрянського. У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні у с. Казюнки 5 посполитими дворами. Д.: Уляна Якимівна Кулябка (1719 – ?), донька бунчукового товариша.
- Покорський Опанас Федорович** (1668 – 1745 – ?) – службу розпочав з 1690 р. в ГВК, у 1695 р. був в кизикерменському поході, потрапив в полон. Полковий писар стародубський (1698 – 1707.08), значний військовий канцелярист (1709), значний військовий товариш (1709 – 1717). Під час таванського походу отримав гетьманський універсал на д. Яцьковичі. 1706 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на д. Вистрик (16 дворів), 14 січня 1709 р. отримав гетьманський універсал Скоропадського на дд. Вистрик і Яцьковичі в полковій сотні, слободи Павлівку і Кознонку на р. Жечі з млинами, а 7 травня 1709 р. і 20 березня 1714 р. – підтверджуючі універсали на с. Білогощу в Мглинському повіті. Купив млини у Третинників, млинарів яцьковських, і у Гордія Савича Носикевича. У 1725 р. був засланий до Сибіру (в справі П.Полуботка), звідки повернувся у 1728 р. Бунчуковий товариш (з 1730). Бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку «з синами его Данилом Алексеем Григориєм и Іваномъ Покорскими в подтврждение», мав двір у с. Павлівці у 1735, мав маєтність у Мглинській сотні Стародубського полку у с. Павловці 1 двір посполитих убогих не тяглих та 5 підсусідків убогих, маєтність сл. Шуляковка 2 двори посполитих убогих не тяглих та 2 підсусідки, маєтність с. Білогоща 3 двори посполитих малоґрунтових не тяглих та 4 хати убогих підсусідків у 1735 р. Проживав у с. Яцьковичах (1742 – 1745). Д.: NNN (? – ран. 1742).
- Покорський Павло Григорович** (1737 – 1803 – ?) – службу розпочав з 1759 р. канцеляристом в ГВС, абшитований військовий товариш (1765.10.08.), сотник мглинський (1772.4.07. – 1782). Д.: (з 1770) Марина Василівна Завадовська (1750 – ?), донька бунчукового товариша.
- Покорський Петро Григорович** (1737 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1759 р. канцеляристом в ГВК, абшитований військовий товариш Стародубського полку (1768.10.08. – 1788 – ?). Д.: Софія Миколаївна Гамалія (1761.17.09. – ?), донька військового товариша.
- Покорський Степан Олексійович** (1736 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1755 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1765.21.12.). Працював у Стародубській полковій рахунковій комісії.
- Покотило Василь** – служив за Мазепи і Скоропадського, бунчуковий товариш (1726), сотник бахмацький. У 1736 р. знаходився на форпостах на Орелі.

- Покощевський** Павло Іванович – значковий товариш Стародубського полку. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату в яких жила 1 наймана людина.
- Полгун** Іван (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 9 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Стеценко, донька дворянина.
- Полетика** Андрій (1721 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1749 р., абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1757).
- Полетика** Андрій Андрійович (1740 – 1788 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (з 1758), військовий товариш (з 1763.12.11.), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1767.28.09.). Мав 320 підданих у 1 місті, 1 селі і 4 хуторах Д.: (1767) Ганна Федорівна Савич (1742 – ?), донька бунчукового товариша.
- Полетика** Андрій Павлович (1692–1773) – вїт роменський (1727–1729). Значковий товариш у Лубенському полку (? – 1733 – 1749). Полковий комісар (1733). У 1735 р. був комісаром, у 1736 р. був на форпостах при Кременчуку. У 1737 р. був у очаківському поході. У 1738 р. його хутір поблизу с. Коровинець розорив і захопив ґрунти бунчуковий товариш Андрій Полуботок. Присягнув у 1741 р. У 1748 р. відбулось рішення Сенату з питання належності с. Коровинці. В суперечці між Полетиками і Ілляшенками було визнано «давність против грамот великих государей причється не может». Бунчуковий товариш (з 1749.5.12). У 1755 р. мав сварку за ґрунти з козаками Василем і Андрієм Павленками, вів тяжби і за інші свої маєтності. Абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1757). Мав у Ромнах двір житловий, шинок у с. Волковці, шинок у с. Хмельовому, в д. Довгополівці в його хагі 1 двір підсусідків піших убогих, у с. Коровинці двори ним куплені козацькі, в яких «сами те хазяї живут и прочими своими ґрунтами яко то полями и лесеми владеют»: 2 двори малогрунтових могучих, 2 малогрунтових не могучих та 1 тяглий убогий підсусідків козацьких, на хуторі біля села 2 двори піших убогих підсусідків, в Ромнах 1 двір тяглий та 6 двори підсусідків піших убогих (1745). У 1747 р. мав у Роменській сотні хутір на 6 дворів, житловий двір у Ромнах і шинок, млин під с. Оксютинці, шинок в с. Хмельове. Жив у Київському полку. Д.: (1709) Ганна Іванівна Ласкевич (? – ран. 1769), донька значкового товариша. В придане принесла значні маєтності, які спадали на неї від лубенського полковника, її прадіда, Максима Ілляшенка.
- Полетика** Іван Григорович (? – ран. 1789) – значковий товариш Лубенського полку. У 1738 р. купував воли. Присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах житловий двір у 1745 – 1747 рр.
- Полетика** Іван Іванович (? – 1673) – шляхтич, власник батьківського маєтку під Бродами. Козак Лубенської сотні Миргородського полку (1649). Значковий товариш Полтавського полку. Загинув під Хотиним. Д.: Феодосія NN.
- Полетика** Іван Іванович (1734 – ?) – значковий товариш Лубенського полку, військовий товариш, абшитований писар полковий (1778.12.12. – 1788 – ?). Мав 26 підданих. Д.: (1770) Варвара Василівна Балюр, донька військового товариша.
- Полетика** Іван Павлович (? – ран. 1754) – міщанин роменський, значковий товариш Лубенського полку (1745 – 1751 – ?) за заслуги діда і батька його, значкових товаришів Полтавського полку. В Ніжині в головному карвасарії в розділі з відкупщиками колишніми індуктового збору (1751). Мав у 1740 р. у с. Губському 2 двори піших убогих козацьких підсусідків. Мешканець роменський.
- Полетика** Матвій Павлович – міщанин роменський, за служби діда і батька значковий товариш (1738 – 1769 – ?). Присягнув у 1741 р. Мав у Роменській сотні у с. Салагубівці двір житловий. Вдома через старість і крайню убогість (1769). Д.: Феодосія N Лук'янович.
- Полетика** Осип Матвійович (1741 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1779.13.11. – ?), абшитований військовий товариш (1781.12.08. – 1788 – ?). Мешкав у с. Гаврилівці. Д.: (1781) Параска Яківна Чижевська, донька військового товариша.
- Полетика** Павло Іванович (? – 1709.27.06.) – значковий товариш Полтавського полку. Проживав у Полтаві і Переволочній. Загинув у Полтавській битві. Д.: Гафія N Калениченко (? – 1694 – 1716 – ?), мешканка роменська.
- Полетика** Семен Павлович – військовий товариш (1712), мешканець с. Чаус.
- Полетика** Степан Андрійович (1728 – 1778) – сотник смілянський (1752 – 1754), потім косятинівський (1759 – 1768). У 1756 р. утримував під караулом вдову священника Марію Сохацьку. У 1763 р. силоміць примушував продавати горілку і побив козака Роменської сотні Гордія Левенця. У 1764 р. побив у Гадяцькому полку підданих військового товариша Андрія Ласкевича та значкового товариша Лубенського полку Андрія Богдановського. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1768 – 1778). Д.: Тетяна N Світ.
- Полетика-Зарадченков** Андрій – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1758 – 1759).
- Поліганський** Григорій – службу розпочав з вересня 1755 р. полковим канцеляристом, 22 вересня 1757 р. призначений писарем сотенним кобизьким, 24 травня 1762 р. став значковим товаришем, 1769 р. напав на Київську полкову рахункову комісію та побив бунчукового товариша Мокрієвича. Писар гродський київський (1772 – 1776 – ?). Сотник вакансовий (1779). Підданих не мав. Д.: Євдокія Іванівна Проценко, донька померлого (1776) козелецького курінного отамана.
- Полішевський** Гнат – значковий товариш (1757), 1757 – 1759 рр. бунчуковий товариш Петро Галецький позивав його за купівлю ґрунтів на землях м. Омельника.
- Полішко** Семен (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1787), секретар

нижнього земського суду (1782). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Параска Н Христофорова, донька грека.

Полішко Федір – міщанин конотопський, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1755). Мав двір житловий і шинок у Конотопі. У 1755 р. судився за двір з племінником – козаком конотопським Павлом Полішком.

Половецький Антін – абшитований значковий товариш Чернігівського полку. Жив у с. Холявині (1772), «за старостою и слабостою и за убожеством без войсковой службы».

Половецький Іван Дем'янович (1714 – ?) – звільнений з служби значковим товаришем (? – 1772 – 1788 – ?), жив у с. Холявині (1772) у свого зятя возного Роїської сотні Івана Стодоленського.

Половецький Іван Михайлович (1714 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – ?). Абшитований значковий товариш (1765.2.03. – 1772 – ?). У Роїській сотні у с. Холявині мав 1 підсусідка (1747), двір житловий.

Половецький Карпо – значковий товариш (? – 1737 – 1750 – ?) Чернігівського полку, мав житловий двір у с. Холявині Роїської сотні.

Половецький Корній – значковий товариш полку Чернігівського Д.: Євфимія NN (1767).

Половецький Леонтій – значковий товариш полку Чернігівського (? – 1740 – 1741 – ?). Мав двір у с. Холявині Роїської сотні (1740)

Половецький Марко – отаман городовий чернігівський (1699), значковий товариш Чернігівського полку.

Половецький Марціян – товариш полку Чернігівського (1703).

Половецький Михайло Маркович – значковий товариш Чернігівського полку (1701 – 1725 – ?). Учасник походів під Рогулев (1701), Орішок (1702), Любар (1704).

Половецький Федір Маркович – значковий товариш Чернігівського полку по батькові (1708 – 1751 – ?). Ходив у походи до Польщі (1705, 1706), Києва (1707), під Кам'яний Затон (1711), на Коломак (1723). Мав двір у с. Холявині Роїської сотні.

Половецький Юхим Федорович (1712 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1736 р., в цьому ж році був в перекопському поході, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (з 1765.2.03), жив у с. Холявині (1772).

Половець-Рознятовський Василь (1710 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). 1735 – 1737 рр. очолював козацьку команду при кордоні у Мглинській сотні, у 1737 р. в роз'їздах при форпостах за командира. Мав житловий двір у с. Лопазні Мглинської сотні.

Половець-Рознятовський Дмитро (? – ран. 1781) – значковий товариш, за старістю абшитований військовим товаришем (з 1767.11.08.). Мав володіння у с. Лопазні.

Полома Яків – значковий товариш Прилуцького полку (1787).

Полонецький Іван – значний військовий товариш. Його правнук мешкав у с. Овчинцях Суразького повіту.

Полонецький Леонтій Іванович – значний військовий товариш.

Полоницький Андрій – військовий товариш Чернігівського полку (1763).

Полоницький Василь – товариш полку Чернігівського (1695). Полковий комісар (1720). У липні 1720 р. разом з ревізором-комісаром Павлом Митницьким склав відомість про кількість платників консисторського податку в Чернігівському полку. Знатний товариш (1736). 1735 р. купив землі у козаків Любецької сотні Гришка Федоренка і Андрія Осипенка. Військовий товариш.

Полоницький Василь Васильович (бл. 1721/1716 – ?) – навчався у Києво-Могилянській академії (? – 1736 – ?). Служив з 1740 р. військовим канцеляристом при Генеральному військовому суді. Призначений 17.03.1742 р. військовим товаришем Чернігівського полку і далі служив у цьому чині за нарядами судової канцелярії (1742 – 1761 – ?). Мав у с. Домашлині Менської сотні 47 посполитих, в д. Тютюниковій 7, Житловий двір у Домашлині (1743), у с. Домошліні житловий двір і шинок, 17 дворів посполитих, в сл. Тютюниківці 4 двори посполитих, в д. Брячі 6 дворів посполитих (1747). Сотник любецький.

Полонський Василь Остафійович (? – 1654 – бл. 1727) – був сином полкового писаря Канівського полку і Маргарити Микитівні Углицької, доньки священика, потім протопопа богуславського і синицького, по материнській лінії – племінником святителя Феодосія Углицького. Після переходу на Лівобережжя з канівчанами уже 1679 р. у документах зафіксований знатний полку Чернігівського товариш. Гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш, товариш полку Чернігівського (1695). За гетьмана Івана Мазепи став сотником любецьким (1701.05. – 1708.04.), потім – значним військовим товаришем (1709) та бунчуковим товаришем. 10 січня 1707 р. продав Павлу Полуботку греблю вище Носових млинів на річці Снові, під с. Новими Боровичами. Активно заселяв вільні землі. 30 серпня 1709 р. отримав гетьманський універсал, який дозволяв йому на річці Бречі, нище його слобідки Володимирки, засипати греблю і поставити млини. 11 грудня 1709 р. гетьман надав йому універсал на маєтності в Любецькій сотні сс. Шумани і Кези, замість же с. Боровичів і слободки Бобровиці, відданих Павлу Полуботку, отримав від останнього с. Домишлин з хутором Брецьким і 2 млинами, що і було стверджено гетьманським універсалом 14 липня 1710 р. 13 вересня 1710 р. він отримав гетьманський універсал з дозволом «осадить людей заграничних» в хуторі його на грунтах Домошленських. У 1714 р. оселив при Хавдіївському млині слободку Іванівку, у 1716 р. поселив слободу Михайлівку Тютюнниківську. Піддані с. Домошліні Менської сотні відмовлялися виконувати на нього повинності і записувалися в козацтво. 18 травня 1727 р. мешканці с. Домошліні Василь Кугученко та

Іван Верещака звинуватили його в захопленні їх майна, худоби, ґрунтів і несправедливому ув'язненні. 20 травня 1727 р. нововписані козаки с. Домошлин Менської сотні звинуватили його у приверненні їх у підданство та побитті ним козака Василя Оначенка і менського сотника Івана Сахновського. 27 вересня 1727 р. доносив на колишню полковницю чернігівську Ганну Полуботківну про захоплення нею ґрунтів в урочищах Дубровище і Гутище. 1728 р. розслідував службові зловживання у Менській і Синявській сотнях. Вів майнові суперечки 1713 – 1727 рр. У 1725 р. Сенатом відпущений в Україну. Д.: Настасія Рафаїлівна Давидович, донька седнівського сотника.

Полонський Володимир Васильович (? – ран. 1768) – внесений до списку бунчукових товаришів Чернігівського полку 1734 р. Бунчуковий товариш (? – 1732 – 1760 – ?). 1751 р. до компуту записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мав підданих ґрунтовних 6, малогрунтовних 46, убогих 36 у с. Домошліні, мав 4 підсусідків у с. Козел Любецької сотні (1732), у с. Домошліні 34 двори посполитих, в д. Тютюниковій 6 дворів, в д. Брячі 4 двори посполитих, приїзджий двір у Любечі, володіння у Любецькій сотні: в д. Шумани 2, д. Кизях 6, при урочищі Козарках 1 двір. Мав у Волинці 1 двір підсусідський, в Довгій Греблі 2 двори (1739), у с. Домошліні 14 дворів посполитих, в д. Хавдіївці 4 двори (1740), володіння: д. Шуманах 2, д. Кизях 4, д. Козарках 3, д. Жданах 2, м. Любечу 3, двір приїзджий у д. Кузях Любецької сотні, у с. Домошліні 23 двори посполитих (1741), приїзджий двір у Любечі, приїзджий у д. Кизях, у Любецькій сотні в д. Шуманах 2 посполитих, в д. Кизях 3, в хут. Козарках 1 посполитий, у с. Домошліні посполитих 20, житловий двір, в д. Авдіївці 10 (1743), у Волинці 1 двір підсусідків, с. Домошліні житловий двір і шинок, 19 дворів посполитих, в д. Авдіївці 9 дворів посполитих (1747), у с. Домошліні 12 дворів посполитих, тих що шукають козацтва 4 двори (1750).

Полонський Григорій (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 4 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька священика.

Полонський Григорій (1744 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1762 р., військовий товариш Переяславського полку (з 1774).

Полонський Григорій Михайлович (1742 – 1795 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш (? – 1784), військовий товариш Чернігівського полку (з 1785.1.01.). Д.: Євдокія N Ковтун, донька військового товариша.

Полонський Карпо – козак у підпорядкуванні полкової Полтавської канцелярії, значковий товариш Полтавського полку (1748.11.11. – 1755 – ?). Військовий канцелярист (1752). У 1752 р. з Степаном Черняком мав 4 сім'ї підданих у с. Кам'янці 1-ї полкової Полтавської сотні. Мав двір у Келеберді.

Полонський Матвій – військовий товариш.

Полонський Михайло Васильович (? – 1757) – військовий канцелярист ГВК (? – 1741), військовий товариш (1741–1747), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1747.31.03.). 1732 р. суплікував разом з братами Володимиром і Василем та отримали гетьманський універсал про повернення захопленого у них млина бунчуковим товаришем Василем Дорошенком в сл. Володимирівці. Його купчі і універсали привласнив швагро священик с. Домашлин Менської сотні Андрій Сібірський. Мав у с. Домашліні 21 посполитого, та у с. Брячі 14 (1743), у с. Домошліні Менської сотні шинок і 27 дворів посполитих, в д. Брячі 8 дворів посполитих, житловий двір і шинок (1747), у с. Блистові Менської сотні 10 дворів посполитих 7 дворів підсусідків та 2 двори служителів, 2 двори в пошуках козацтва, в сл. Брячі 10 дворів посполитих, 5 дворів підсусідків, 1 двір служителів (1750). Убитий війтом і посполитими с. Габриловки Киселівської сотні. Мав синів Григорія, Федора, Якова.

Полонський Федір Михайлович (1743 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш Чернігівського полку. Д.: 1) Ірина N Демидовська, донька військового товариша. 2) (1804) Марина NN.

Полонський Яків – шляхтич гербу «Леліва». Військовий товариш.

Полонський Яків Михайлович (1748 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (з 1778). Д.: 1) Параска Павлівна Тройницька, донька сотника. 2) Марія N Журба, донька сотника.

Полтавець Роман (1691 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1705 р. У 1708 р. заарештований шведами в Чорнухах, отаман городовий чорнуський (1742 – 1752), абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1753).

Полторацький Іван Федорович (1716 – 1779 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1738 р., військовий канцелярист ГВК (1739–1744), у 1744 р. був абшитований. Бунчуковий товариш іменним указом Чернігівського полку (1752–1753). У 1753 р. одночасно звільнений від усіх служб, а двори від податків. У 1768 р. володів у Сосниці багатьма підданськими дворами за універсалом Розумовського. Крім того, в 50 – 60-х роках він скупив багато козацьких і старшинських володінь в Сосниці. У 1779 р. мав у Сосниці дві хати на двох дворах підсусідських і 35 дворів підданих. Абшитований бунчуковий товариш (1753.1.02. – 1787 – ?). Мав 317 підданих і 12 дворових в Сосниці і 2 – в д. Бутовці Коропського повіту (1782), те ж (1787). Д.: Ксенія N Жуковська, донька полкового хорунжого. Мали сина Олексія, Павла, Василя, Степана, доньку Ганну.

Полторацький Йосип – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1758). Його донька Марина була дружиною надвірного радника Максима Федоровича Стависького, сина священика с. Чорнотич.

Полторацький Марко Федорович (1729.17.04., Сосниця – 1795.13.04.) – навчався в КМА, придворний співак імператриці Єлизавети (з 1745), підтриманий

Розумовським. Купив у 1749 р. двір у Сосниці (за борги) у міщан Петренків. 1753 р. призначений регентом придворного хору. Бунчуковий товариш (з 1753). З іменними указами імператриці відбирав кращих співаків в Україні для придворної капели. За службу при імператорському дворі отримав дворянське звання, чин полковника і посаду директора співочої капели (з 1763). Був солістом баритональної партії в італійській опері. Д.: Агофокла Олександрівна Шишкова. Подружжя мало 22 дітей. Донька їх сина Петра Марковича (в Швеції кілька років на дипломатичній службі, підпроручик у відставці, лубенський предводитель дворянства, надвірний радник і Катерини Іванівни Вульф, доньки орловського губернатора) Ганна Петрівна Керн була увіковічена в російській поезії Олександром Сергійовичем Пушкінім.

Полторацький Петро Маркович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. У 1758 р. продав плечи в Сосниці військовому товаришу Й.Шишці. У 1768 р. володів в Сосниці шинком. У 1779 р. мав у Сосниці 7 хат на семи дворах.

Полторацький Петро Федорович (1726 – 1787 – ?) – іменним указом імператриці та універсалом Розумовського надано разом з братами Марком та Іваном чин бунчукових товаришів в абшит, а його володіння звільнені від податків і повинностей. Абшитований бунчуковий товариш (1753.4.02. – 1787 – ?). Мав 79 підданих в Сосниці (1787). Д.: Лизавета Василівна Лисенко, донька сотника. Мали синів Миколу, Олексія, Омеляна, Федора, доньок Параску, Мотрю.

Полубенський Домінік-Станіслав Олександрович (від 2 – го шлюбу) (? – ран. 1712) – власник с. Біличаї в Мінському воєводстві. Хорунжий смоленський (1694), значний військовий товариш (1700), отаман городовий стародубський (?–1701–1708–?). Володів с. Євдоколами Погарської сотні після значкового товариша Гаврила Чемериса. Після нього Євдоколи перейшли до Андрія Марковича. Д.: Н Карпівна Мокрієвич.

Полуботок Андрій Павлович (? – 1744.28.11) – 1727 р. ГВК отримав справу про звинувачення козаком с. Кувечичі Любецької сотні Ярошем Руденком та козаками с. Онучки Дем'яном Павленком, Максимом Попонкою та його старости в захопленні врожаю, худоби, ґрунтів та приверненню в підданство. Отримав гетьманський лист від 19 січня 1729 р. на прийняття під бунчук (1729 – 1744). Володів посполитими: у Любечі 86 дворів, у с. Довжині 25 дворів, в сл. Мохнатинській 11 дворів, в д. Унучках 25 дворів, у д. Білоцерківці 18 дворів, в д. Павловці 21 двір, д. Корсачі 6 дворів, в д. Губичах 12 дворів, у с. Наданчичах 5 дворів, в д. Мисах 6 дворів, в д. Радковці 3 двори, в д. Розсудові 7 дворів, в д. Галкові 3 двори, в д. Скитках 5 дворів, в д. Веревев 4 двори, в д. Високині 2 двори, в д. Пушкарях 4 двори, у с. Злесві 2 двори, в д. Убежичі 1 двір, в д. Голобурдах 4 двори, в д. Пищиках 2 двори, в д. Хорошцах 1 двір, в д. Довгунах 2 двори, в д. Манках 5 дворів підсусідків, в д. Рутках 4 двори, в

д. Петриках підсусідських 2 двори, в д. Осорей 1 двір, в д. Мохначі 6 дворів, в д. Сенюках 6 дворів та підсусідських пригородах 9 дворів, в д. Лупані 11 дворів, в д. Новосілки 6 дворів, у с. Кротині 5 дворів, в д. Радулі 8 дворів огородників. 26 квітня 1739 р. в зв'язку з відїздом у військовий похід написав заповіт. Мав підданих у Роменській сотні у с. Коровинці 4 двори малогрунтових посполитих, 39 тяглих убогих, 21 піших убогих. Д.: Марія Андріївна Кондратьєва, онука засновника Сум і першого сумського полковника, донька сумського полковника.

Полуботок Василь Андрійович (1727–1768) – син бунчукового товариша, службу розпочав бунчуковим товаришем в Чернігівському полку (1751–1768). Мав приїзджі двори у Синявці, с. Оболонному, житловий – у с. Орловці Понорницької, у Понорницькій сотні с. Савинці 52 двори посполитих, в с. Оболонному 98 (107) дворів посполитих, в с. Городищі 23 двори посполитих, с. Гаврилівці 6 дворів посполитих, д. Гутищах 12 дворів посполитих, в д. Савинках 8 дворів, в с. Жаровці 28, с. Орловці 282 (311) двори посполитих, с. Казилівці 179 (204) двори посполитих, двір найманий – у с. Коровинці Роменської сотні (1747). Мав у Яготинській сотні в с. Коломійці у 1750 р. посполитих 9 дворів на 13 хат убогих і 6 хат бездвірних, всього 9 дворів 19 хат, 1 двір служителя. В хуторі Старому приїзджий двір та підсусідків 4 двори на 4 хати убогих, 4 піших, у сл. Ковалівці під сусідських 16 дворів на 18 хат, 7 піших, володів приїзджим двором при млинах на р. Трубайлі там же 2 тяглих і 8 піших підсусідків в Терехтимирівській сотні у 1750 р. у 1750 р. його підсусідок посполитих піший в другій полковій Переяславській сотні в с. Комарівці. Д.: 1) Катерина Володимирівна Ізмайлова, донька генерал-майора. 2) Мавра Матвіївна Куликовська, донька полковника.

Полуботок Леонтій Артемович (? – 1638 – 1695, Чернігів) – син сотника полкового Чернігівського полку, служив «от молодости лет», шляхтич. За надачею гетьмана Брюховецького (1668) володів шляхетською Розсудовською маєтністю в Чернігівському повіті, це може свідчити про якісь родинні зв'язки з шляхтичами любецьким Розсудевськими. Писар полковий чернігівський (? – 1668 – ?). Гетьман Брюховецький надав йому Розсудівську маєтність з селами, зведеною Полобутком греблею і руднею на р. Ворзні. Товариш полку Чернігівського (? – 1669 – ?). 1669 р. з Глухівської ради направлений одним із послів на переговори з польською стороною. 29 квітня 1669 р. генеральний суддя Іван Домонтович підписав декрет про суперечку між Іваном Козловичем і Полуботком за землі у Чернігівському полку. Сотник полковий чернігівський, наказний полковник (1671). Генеральний бунчужний (1762 – 1678.02.). 7 липня 1671 р. купив поле між сс. Полуботками і Товстолісом у обивателя чернігівського Семена Степановича Сосико. 24 листопада 1674 р. купив двір у Шаховича в Чернігові. В середині 70-х рр. XVII ст. в Чернігові жили по сусідству з Леоном Артемовичем Полуботком Степан Зенькович Ша-

хович (коваль і пушкар чернігівський, 31 грудня 1679 р. Полуботок викупив його маєтність), Григорій Єрмилович (трембач полку Чернігівського, 31 січня 1680 р. викупив його двір за 300 злотих), Іван Харитонович Молявка, Мойсей Гришкович Шермакович, Василь Борковський. 16 червня 1675 р. у Ларка Крутка купив ґрунти в с. Товстолісах. Генеральний осавул (1678–1681). 31 грудня 1679 р. купив двір, комору і город у Понорниці у Івана Козія. Йому було надано в Сосницькому ключі с. Савинки з млинами: 1) на греблі Самотужного на р. Убеді, 2) млин Миськів на греблі Довгій на р. Убеді, 3) млин Безпалчого на р. Козляничих. У 1680 р. купив у товариша полку Чернігівського Пилипа Івановича Короткого $\frac{1}{4}$ ґрунту Мишуковщини з млином на р. Свишні, у чернігівського ігумена Зосима Тишевича купив млин в с. Понурниці на р. Вербі. 20 лютого 1681 р. гетьман Самойлович здійснив надання йому маєтку Розсудів і сіл Губичі, Савинки і Мишуківщина, 16 березня 1681 р. підтверджені царською грамотою. Будучи полковником переяславським, купив на р. Трубіж у Дем'яна і Гапона Корнієнків «на гребле низшой меской чтири ставидле», потім докупив «то ж чтири ставидле» у Андрія Богданенка, і «также чтире ставидле» у Олексія Бібличенка та Гната Михеєвича. Крім купівлі в Переяславі, полковничий погляд привернув і Яготин. Там «на речце Супой под Ягогином у Федора Тикаленка пят ставидл, з хуторами до них прилеглыми и дванатцет кол млыва з млынами своим коштом постройл». У 1681 р. гетьман Самойлович надав йому с. Гучин, млин Прокопа Плоского під Черніговом на р. Свині. Наказний полковник переяславський (1683), полковник переяславський (1683 – 1687, 1688, 1689). Скуповував маєтності: ґрунт у Миська Олександровича Безбоженка, 7 грудня 1685 р. ґрунти під Черніговом чернігівського райці Василя Пилиповича, потім поле під с. Полуботками, ниву під Черніговом у Михайла Тимаховича Трискибенка з матір'ю і братами (30.05.1688), 20 липня 1689 р. ґрунти голянищеві в Любецькому тракту у сержанта Федора Гаврилова, млини на Переяславщині, слободку у товариша полку Чернігівського Дем'яна Унучки, млин на р. Убеді у Василя Коляди, млин на р. Бречі у Габриєля Гуриновича. Отримав с. Наумівку Киселівської сотні, підтвердження на рудні Медведовську і Радківську в Розсудовщині. 4 січня 1690 р. гетьман Мазепа написав йому листа про передачу Межигорському монастирю двору у Переяславі, який заповів померлий місцевий війт. Після звільнення з посади як колишній полковник купив у товариша полку Чернігівського Прокопа Плоского млин під с. Березанкою. 7 серпня 1691 р. Мазепа надав йому як значному військовому товаришу с. Коломійцев. Десь в цей час купив у Ісака Зубрицького двір у Чернігові поблизу двору товариша полку Чернігівського Лавріна Думи. 23 березня 1692 р. купив ґрунти в с. Вертейках Любецької сотні. 1695 р. товариш полку Чернігівського. Гетьманські універ-

сали Леонтію і Павлу Полуботкам зберігалися у полковому суді. Д.: 1) Ганна NN. 2) Євгенія Іванівна Костомаха (? – 1649 – 1706 – ?), прийняла постриг у черниці. Від першого шлюбу (можливо, з Ганною) близько 1660 р. народився син Павло. Вже у 1663 р. Леонтій одружується з Євгенією Іванівною Костомахою (в чернецтві, можливо, Марфа). Рід Костомах – седнівський в'їтківський.

Полуботок Павло Леонтійович (бл. 1660 – 1724) – значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви. У 1695 р. купив двір в Чернігові у Прокопа Плоского. Товариш полку Чернігівського (1696 – 1697), значний товариш Чернігівського полку (1698 – 1698.7.09. – ?), значний військовий товариш (? – 1699.17.02. – 1706), чернігівський полковник (1706–1723). Уже 19 жовтня 1706 р. видав універсал Макошинському Покровському монастирю про підтвердження універсалу покійного чернігівського полковника Якова Лизогуба щодо ремонту млинових гребель посполитими навколишніх сіл. 11 лютого 1708 р. купив млин на р. Білоусі від жителя сядрицького Івана Васильовича. Задобрюючи чернігівського полковника П.Полуботка, Петро I в листопаді 1708 р. надав йому кілька сіл, які раніше належали небожу гетьмана Мазепи Івану Обидовському, а вже в грудні у вічне володіння містечко Любеч з дніпровськими перевозами Любецьким і Лосевським, які раніше були власністю Мазепи і Орлика. Наказний гетьман. Автор хроніки. Будучи полковником, відібрав Роїще у вдови полкового обозного Філона Рашка і надав полковому осавулу Михайлу Красовському. 25 лютого 1709 р. скаржився гетьману на зловживання дозорці гетьманського двору Ліневича. Після розорення Батурина захопив сіножатний степ за Тиницею поблизу міста. Як ранговим, володів частиною с. Гусинки, відібрав другу частину у сотника слабинського Семена Михайловича. Надав одну частину села полковому писарю Семену Наумовичу, а потім обидві частини – полковому писарю Івану Янушкевичу. Села Ріпки, Холявин, Кам'янка, Маслаківка, огородники в Петрушині, частина Гукова було рангове у його володінні. 1 жовтня 1715 р. скаржився гетьману про побиття купців і захоплення їхніх товарів російськими солдатами на ярмарку в Чернігові. Д.: 1) (бл. 1680) Євфимія Василівна Самойлович (? – 1717), донька священика м. Лебедина, племінниця гетьмана Самойловича. 2) (з 1718.11, у м. Воронежі) Ганна Романівна Лазаревич, донька ніжинського полкового судді. Її герб відрізняється частково від батьківського: серце, з якого росте квітка, але пронизане не однією, а двома стрілами. У 1-му шлюбі за Романом Яковичем Жураковським, військовим товаришем. У 1727 р. захопила ґрунти в урочищах Дубровище і Гутище.

Полуботок Семен Якович (1724 – 1752.11.05) – бунчужковий товариш у Чернігівському полку (з 1749.7.07). Мав приїзжий двір у Глухові, у Седневській сотні в с. Нових Боровичах 39 дворів посполтих, в Старих

Боровичах 20 дворів посполитих, в с. Драгівці 15 дворів посполитих, в сл. Загребельній 4 двори підсусідків, в сл. Ілгучі 4 двори посполитих, 9 підсусідків, в д. Андруші 4 двори підсусідків, у с. Полуботки 2 підсусідків, в д. Певци 3 двори підсусідків, шинок у с. Каруківка, приїзджий двір у с. Габрилівка Киселівської сотні, приїзджий двір і 3 шинки у Любечі, шинок у с. Радковці, шинок в с. Губичах, приїзджий двір 2 та 2 шинки у с. Довжика, 2 шинки в с. Розсудові, 2 шинки в с. Корольча, шино у д. Вербеві, шинок у Кротині, шинок у д. Манках, у д. Павлівці, в с. Табаївці, 2 шинки в сл. Мохнатковській, в рудні Лесковській двір приїзджий та шинок, шинок в д. Клопові, шинок в д. Сільці, шинок в д. Лопатині, шинок в д. Миси, шинок в д. Скотках, шинок в д. Новосілки, приїзджий двір у с. Полуботках полкової сотні, житловий двір у с. Жукотках Білоусівської сотні та шинок, двір житловий з плецем при млині в д. Слободці Чернечій і двір приїзджий, у Вибельській сотні в с. Виблях 8 дворів посполитих 1 двір підсусідків, 5 дворів посполитих в с. Піски, 5 дворів у д. Підгорному, у Киселівській сотні в д. Корукивці 13 дворів (20 хат) посполитих та 7 дворів підсусідків, в д. Добрелювці 10 (17) дворів посполитих та 5 дворів підсусідків, у с. Жукотках Білоусівської сотні 30 дворів посполитих і 2 підсусідків, мав двір приїзджий і шинок у с. Виблях, в с. Холявині Роїській сотні 2 двор підсусідків, шинок у Городні, мав у с. Нові Боровичі житловий двір, а в Старих Боровичах – шинок, шинок в слободці Загребельній (1747), приїзджий двір у Чернігові, житловий та приїзджий двори у с. Полуботки, мав хутір під с. Виблями і шинок у Виблях, шинок у д. Погорільці (Подгорці?), мав у полковій сотні в с. Полуботках 1 двір підсусідків, 1 двір служителів, в д. Пісках 2 двори підсусідків та 1 двір служителів, в с. Коти 1 двір підсусідків, мав житловий двір та 2 шинкові хати зі служителями найманими у с. Жукотках Білоусівської сотні, мав шинок у с. Мохначеві, шинок в с. Синявці, шинок в с. Кротині, шинки в Пушкарях і Новосілках, шинок в с. Лопатині, двір приїзджий і шинок у с. Довжиках, шинок у д. Унучках, шинок в д. Білоцерківці, двір при рудні Лесниківській приїзджий, двір приїзджий і шинок в с. Губичах Любечької сотні, у с. Гаврилівці Киселівської сотні 11 дворів посполитих та 2 двори служителів, у д. Каруківці 14 дворів посполитих та 2 служителів (1750). Мав приїзджий двір та 22 двори найманих людей, шинок у с. Коровинці Роменської сотні в 1747 р., убогих і дуже убогих підданих в тому ж селі 4 двори на 9 хат малогрунтових, 127 дворів в них 158 хат та 23 бездвірних хати, підсусідків тяглих 1 двір 1 хата та 14 хат піших. Д.: 1) (з 1745) Ганна Андріївна Стахович, донька бунчукового товариша. 2) Настасія Степанівна Леонтович, донька чернігівського полкового хорунжого. Нище с. Жукотки після смерті чоловіка тримала греблю і млин на струмку Руда.

Полуботок Яків Павлович (? – 1734.15.04) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1725–1734), отримав гетьманський лист від 19 січня 1729 р. на

прийняття під бунчук. У 1729 р. поселив слобідку Нову над р. Чумгаком. Помер у Бродах під час польського походу. Єпископ Іродіон Жураковський захопив рухоме і нерухоме майно після його смерті і взяв в опіку сина і дочку. Мав 2 можних посполитих у м. Любечі. Д.: Олена Луківна Жураковська (? – 1728), донька ніжинського полковника.

Полуней Данило (1732 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1782).

Полуней Михайло Федорович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?). На його дім здійснили наїзд козаки Лукомської сотні Іван Пелех і Лебединець. Мав свій герб.

Полуней Федір Юськович – від бабки Євдокії Мойсеївни Вербицької отримав ліс на Глибокій долині, ложку і чарку сребрянку (1700), а його мати Варвара – двір в Лубнах, в якому бабка свма мешкала, комору і на Засулі дворище. Мав родовий герб. Козак. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1762 – ?). У 1736 р. був полковим зборщиком, 1737 р. – у команді по набору людей на лінію, 1738 р. призначений купувати коней, збирач доїмок до військового скарбу (1751). Мав хутір, підсусідків у с. В'язовці. Мав двір житловий у Лубнах, в якому сам жив. Мав хутір під с. Міхновцями недалеко від Оржиці. Д.: Наталія Данилівна N (1696 – 1766 – ?), донька посполитого с. В'язовці 2-ї Лубенської сотні.

Полянєвський Гнат – значковий товариш (1764 – 1767), власник хутора Портянкового у Омельницькій сотні (1764). Д.: Марія. У 1768 р. – вдова.

Полянка Йосип – канцелярист полковий (1747), близько 1748 р. купив двір Тихона Підгорського в Лубнах від купця російського Опанаса Тетеля. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1768 – ?). «И нога ходит в Крымскую дорогу за промыслом купеческим».

Полянський N (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку, проживав у с. Валки. Д.: Євдокія NN.

Полянський Андрій Олександрович (бл. 1688 – ?) – значковий товариш (? – 1723), сотник синявський Чернігівського полку (1723.8.02. – 1753). У квітні 1731 р. козаки Степан та Іван Свириденки подали чолобитну на нього за побиття та неправильне розмежування гаю з Грицьком і Савкою Коломійченками. Був у польському поході (1734). 1740 р. ГВК і полкова канцелярія розглядали справу згідно донесення генерального судді Михайла Забіли про надмірні збори, які знімав Полянський з його підданих у с. Синяві. Жив у с. Низківці, де мав приїзджий дім і полковий суддя Сенюта. Мав двір, винокурню, млин (камінь в млині) на р. Садовці (1742), шинок с Синявці (1743), ½ каменя млинового у с. Дирчині, камінь з двома гніздами валюшними у с. Терехівці, у с. Чорторийці ліс і острів. У 1753 р., будучи бездітними, родина усиновила племінника Данила Силича, якому перейшли їх маєтності. Д.: Єфросинія Матвіїна Силич (1700 – 1753 – ?).

Полянський Григорій – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, писар сотенний кобизький (з 1757.22.10.). Значковий товариш (з 1762.24.05.: 10

років і з місяці). Сотник малоросійський (з 1772: 4 роки і 7 місяців). Писар гродський (з 1777). Д.: Євдокія Іванівна Проценко, донька курінного отамана козелецького.

Полянський Петро – абшитований військовий товариш (1764) в Переяславському полку. Д.: NNN, її дід Андрій Родіонович Цилерин (1742).

Понирка Іван Данилович (1743 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Понирка Кіндрат Данилович (1753 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788)

Понирка Петро Хомич – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – ?)

Понирка Роман Богданович – син шляхтича, товариш сотні Глухівської (1656), військовий товариш Ніжинського полку. 5 серпня 1656 р. отримав універсал ніжинського полковника Григорія Гуляницького на право користування прибутками з млина, збудованого на р. Сліпород

Понирко N Романович (? – 1654 – 1684 – ?) – шляхтич гербу «Гербурт» зміненого. Син військового товариша Глухівської сотні. Значний військовий товариш (1684), у 1684 р. отримав універсал Самойловича на маєтність і млин на р. Свесі.

Понороський Михайло (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 5 підданих в одному селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька козака.

Попа Андрій – козак можний миргородський (1731), значковий товариш (? – 1735 – 1741 – ?), проживав у с. Тухи Яресківської сотні.

Попатенко Олександр Степанович – син сотника яресківського, значковий товариш. У липні 1751 р. був звільнений з-під арешту, де знаходився через брехливий донос, нагороджений 500 рублями і чином сотника. Сотник старомиргородський (1750 – 1764 – ?), абшитований сотник (1779), проживав у с. Сорочинцях. Мав хутір під м. Яреськами.

Попатенко Опанас Степанович – син ротмістра волозького, потім – сотника яресківського, службу розпочав з 1736 р., значковий товариш, з 1749 р. сотник яресківський. Сотник старомиргородський (1750 – 1764 – ?). У липні 1751 р. був звільнений з-під арешту, де знаходився через брехливий донос, нагороджений 500 карбованцями і чином сотника. Абшитований сотник (? – 1779 – 1782 – ?). Мав 11 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782). Мав хутір під м. Яреськами. Проживав у с. Сорочинцях.

Попенко Андрій (1763 – 1783 – ?) – з козачих дітей, службу розпочав 25 січня 1773 р., полковий копіст (з 21 січня 1776), полковий канцелярист (з 25 червня 1780), отаман сотенний (з 5 листопада 1781), значковий товариш (з 24 листопада 1782).

Попенко Григорій (1766 – ?) – службу розпочав з 1778 р., полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1783.29.07.).

Попенко Михайло (1727 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1735 р., значковий товариш (з 1783.15.06.).

Попенченко Андрій Агафонович (? – 1670 – ?) – син осавула полкового переяславського, військовий товариш Ніжинського полку.

Поплавка Федір – значковий товариш Полтавського полку (30 серпня 1763 – 1787 – ?). Мав у маєтності при р. Голтві 20 підданих.

Попов Василь (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 15 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Меланія Павлівна Ковалевська, донька значкового товариша.

Попов Ничипір – син священика, значковий товариш Ніжинського полку (з 1779), жили з братом у с. Шабалинові.

Попов Федір – значковий товариш Ніжинського полку, військовий товариш абшитований (1782).

Попович Василь – значковий товариш Полтавського полку під відомом полковою канцелярії (1755), мав двір у Старих Санжарах. Мали синів Семена і Степана (1762).

Попович Іван – значковий товариш (1723).

Попович Федір – значковий товариш (1735) в Роменській сотні Лубенського полку.

Пороховський Василь Андрійович – син вихідця з Туреччини. Військовий товариш (1739).

Порохонський Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. був полковим комісаром, 1737 р. – у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, мав двір у Батурині, в якому жив. У 1738 р. комісар полковий, мав двір і 2 шинки у Батурині, у 1747 р. – ті ж 2 шинки.

Порохонський Василь Андрійович – син вихідця з Туреччини, військовий товариш Ніжинського полку (1739)

Портний Іван – товариш полку Полтавського (1665).

Поручка Іван – військовий товариш Чернігівського полку, мешканець сосницький. 8 квітня 1669 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича з дозволом зайняти греблю на р. Блатинці між землями Макошинського монастиря та військовими грунтами і побудувати на ній млин, подарував це місце Пустинно-Рихлівському монастирю.

Постоленко N – військовий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Сорочинській сотні.

Постоленко Дем'ян Іванович – (Іваненки Демки зафіксовані у Крилівській, Вороновській, Боровицькій сотнях Чигиринського полку, Яблонівській – Кропивненського полку у 1649 р.). Прийшов до влади як ставленник запорізький, полковник миргородський (1664–1666). Під час поїздки з гетьманом Брюховецьким отримав російське дворянство і царську грамоту на 100 дворів в с. Савинці Сорочинської сотні. Військовий товариш (1672). 21 січня 1672 р. отримав гетьманський універсал Ігнатовича з підтвердженням маєтності в с. Савинці.

Постоленко Павло – абшитований значковий товариш (1762) у Роменській сотні Лубенського полку.

Постоленко Степан Васильович (? – 1720 – 1774 – ?) – син козака, службу розпочав з 1733 р. козаком со-

рочинським, значковий товариш Миргородського полку (з 21 березня 1768). Мав хутір під Сорочинцями. Продав с. Савинці Апостолам. Д.: Катерина Пантелеймонівна Богаєвська, донька священика.

Постольник Федір (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 15 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія N Верещак, донька козака.

Посудевський Дем'ян Кіндратович (? – 1635 – 1696 «старий человек» – 1721 – ?) – син козака, товариш полку Чернігівського. Продав 1/8 Мишуковського ґрунту Леонтію Полуботку з батьківською слободою і млином на Свішні. 20 лютого 1676 р. онук Сави Посудевського Дем'ян отримав дозвіл чернігівського полковника Я.Лизогуба на будівництво греблі «в лузе Величковскою в урочище Сошняки» на р. Ворзні. 1694 р. значковий товариш Чернігівського полку, житель сосницький отримав універсал І.Мазепи на с. Плехів, Осянки, Бурки, Красковщину, Величковщину, Познаховщину, Суховірщину та на два млини на р. Пакулці і Ворзні. 22 квітня 1699 р. І.Мазепа надав йому як «знатному полку Черниговского товаришу» універсал на вже згадані у 1694 р. маєтності. 1700 р. новий універсал гетьмана затвердив за ним «власние ґрунта, дедизные и отчистые», за «верные здавна в войску запорожском праці его». 1708 р. згадується як «значний» військовий товариш Чернігівського полку. Тоді ж він отримав ще один універсал І.Мазепи. 1715 р. І.Скоропадський знов закріпив за ним вказані маєтності. Відомий тестамент Дем'яна Посудевського, складений ним у с. Плехів у «одра болезненного». Він залишив своїй доньці Ірині слободу Вергіївку, Красковський «ґрунт», с. Карольчиці, Осяківщину і садок «старий Красковський» в Любечі.

Посудевський Іван Федорович (бл. 1738/1740 – 1790 – ран. 1817) – син сотника полкового чернігівського, службу розпочав у ГВК з 1757 р., сотник любецький (1763 – 1773), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1773.04). У 1756 р. Сава Жлоба продав йому свою частину Антіновицької землі. Володів маєтностями в Чернігівському, Городницькому, Сосницькому та Речицькому повітах. Мав 1190 підданих (1789). Мав племінників: колезьких протоколістів Івана та Дмитра, які мали 474 підданих (1789). Д.: (1767) Олена Опанасівна Костенецька (бл. 1748 – ?), донька бунчукового товариша.

Посудевський Корній Пархомович (? – 1658 – 1713 – ?) – житель плехівський (? – 1688 – 1713 – ?), отаман курінний плехівський (? – 1701 – ?), військовий товариш Чернігівського полку (? – 1710 – ?).

Посудевський Олександр – значковий товариш Чернігівського полку.

Посудевський Петро – значковий товариш Чернігівського полку (1757 – 1769).

Посудевський Федір Романович (бл. 1700 – ран. 1764) – службу розпочав з 1725 р., чернігівський полковий комісар (1728). Значковий товариш у Чернігів-

ському полку (1728–1733). У 1730 р. мешканці с. Осянки та козаки любецькі Микола, Клим, Дем'ян і Михайло Богуші разом з значковим товаришем Федором Посудевським занесли до магдебурських книг Чернігівської ратуші привілеї Сигізмунда III 1619 р., Владислава IV 1633 р., та Б. Хмельницького 1656 р. 13 березня 1729 р. отримав гетьманський універсал на маєтності (дідизні ґрунти в Борках). 1733 р. отримав універсал гетьмана Апостола на полкове сотництво чернігівське. Сотник полковий чернігівський (1733–1760). Був в польському, очаківському та хотинському походах. Бунчуковий товариш (1760). 1 січня 1739 р. купив ґрунт у козака осяківського Федора Купрієнка. Володів корчмою у с. Пліохів (1732), хутором в Синявській сотні. 18 березня 1755 р. відписав свої ґрунти осяківські Любецькому монастирю. Володів с. Миси біля озера Домашнього над Дніпром разом з вдовою Семена Полуботка (за Румяцевською ревізією). 24 червня 1759 р. написав тестамент. Д.: 1) (1729) Тетяна Павлівна Скоропадська, донька бунчукового товариша. 2) Марфа Іванівна Княжницька (бл. 1710 – 1767 – ?), донька бунчукового товариша. Під час проведення Генеральної ревізії Лівобережної України, любецький сотник Іван Посудевський та його мати, удова бунчукового товариша Федора Посудевського Марфа, пред'явили ревізорам привілеї Б.Хмельницького 1650 р., Яна Казимира 1653 р. та ін. на володіння у сс. Борки та Пліохів.

Посудевський-Унучко Сила Войтехович (? – 1690 – 1710 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку, житель с. Плехова.

Потапенко Адріян (1713 – 1761 – ?) – служив з 1733 р., був у польському поході (1733–1735). У 1736 р. відправлений до Криму, був при лубенському і глухівському магазинах, за наказом ГВК в прилуцькій канцелярії відправляв козаків на форпости. У 1737 р. контролював висилку возів з Прилуцького полку. У 1738 р. в полках Ніжинському, Чернігівському, Київському і Стародубському з'ясував число гармат у містах. У 1739 р. був у кримському поході. З 1740 р. осавул Глухівської сотні, 20 років служив у тій сотні. У 1758 р. зустрічав з командою гетьмана і там через коня ледь не загинув, служити ледь-ледь міг. У 1759 р. ніжинський полковник Петро Розумовський надав йому у відставку чин значкового товариша.

Потапенко Андрій – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Уляна Матвіївна Жураковська (1746 – ?).

Потапенко Григорій – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку.

Потапенко Стефан (1703 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1735).

Потапов Семен – хорунжий сотенний новоміський (? – 1731.12. – ?), значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у Новоміській сотні, був у другому поході, у 1737 р. доправляв від монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Потоцький Василь Григорович – значковий товариш Полтавського полку, сотник кишенський (1759 – ?).

- Похилок** Юхим – значковий товариш Ніжинського полку (1748), мав двір житловий у м. Нових Млинах.
- Похильченко** Федько – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.
- Походун** Федір (1752 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1787). Д.: Степанида NN, донька козака.
- Почека** Іван Якович (1756 – ?) – службу розпочав 16 січня 1775 р. військовим товаришем Ніжинського полку. Перекладач Колегії іноземних справ (з 1779.22.12.).
- Пошехін** Герасим (бл. 1732 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1751 р., сотенний хорунжий (з 1755), осавул сотенний (з 1760), значковий товариш Київського полку (з 1765), військовий товариш (з 1771). Абшитований військовий товариш (1782), мав 4 підданих, дворянин. Д.: N Василівна Лагода. Мали сина Івана.
- Прасол** Василь Васильович – покозачений шляхтич гербу «Нечуй», значковий товариш, отримав універсал гетьмана Мазепа на мастність. Значний військовий товариш (1718).
- Прасол** Іван Іванович – син сотенного старшини, значковий товариш Ніжинського полку (1788), житель конотопської. Д.: Варвара NN, донька священника. Мали синів Михайла, Опанаса, Василя, Прокопа, доньок Параску, Олену, Євдокію.
- Прасол** Лаврін Васильович – козак Конотопської сотні, значковий товариш Ніжинського полку (з 1757), військовий товариш.
- Прасол** Яким – абшитований значковий товариш (1783), мешканець батуринський. Зберігав універсал гетьмана Скоропадського, наданий його прадіду Василю на греблю Сарнавщину при Конотопі. Д.: Єфросинія Павлівна Савченко, донька батуринського козака.
- Презент** Іван (1757 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 32 підданих у 1 місті, 2 селах і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Презент** Степан – військовий товариш Київського полку (1787).
- Приблуда** Григорій Данилович (1714 – 1763 – ?) – військовий товариш (1752 – 1763) в Ніжинському полку. Продав дідівський город жителям ямпольській Анастасії Миколаївні Санжаці у с. Орловці.
- Прибудько** Григорій Семенович (? – 1686 – 1716 – ?) – військовий товариш, мешканець коропський.
- Прибудько** Семен – з роду Максимовичів, прибув з Стародубського полку в м. Короп. Там його стали називати Прибудьком. Військовий товариш.
- Привізеон** Тимофій (1764 – ?) – службу розпочав 21 жовтня 1776 р., військовий товариш Чернігівського полку (1784.15.12. – 1788 – ?). При справах городничества у м. Березні, мав 16 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Пригара** Василь Андрійович (бл. 1735 – 1789 – ?) – службу розпочав з 11 листопада 1749 р. військовим канцеляристом ГВК (був ним до 1759 р.), військовий товариш (1760–1771), комісар полковий київський (1762), сотник оleshівський (1771–1781), абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (1781 – 1782 – ?), засідатель верхнього Чернігівського земського суду. Колезький асесор (1786). В Олишівці на предківських землях мав 16 підсудків, підданих у с.Топчіївці – 30, Хотенівці – 1, Березанці – 50. Д.: (? – 1765 – 1789 – ?) Катерина Григорівна Шрамченко, донька бунчукового товариша.
- Пригара** Данило (? – ран. 1789) – службу розпочав 7 січня 1765 р., військовий товариш Київського полку (з 1770.29.05.), возний Олишівської сотні (1776). Полковий хорунжий. Мав 56 підданих.
- Пригара** Онуфрій Савич (бл. 1721 – 1789 – ?) – службу розпочав з 13 травня 1735 р. канцеляристом Ніжинської полкової канцелярії, з 5 жовтня 1740 р. військовий канцелярист ГВК, військовий товариш (1757 – 1763 – ?), підсудок земського суду остерського (1764 – 1776 – ?), суддя (1782), бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1782 – ?). У його володінні 136 спадкових душ в Березенському повіті. Мав 13 підданих у с. Галчині Мринської сотні, 29 в Оleshівці. Колезький асесор (1787). Д.: (? – 1758 – 1789 – ?) Ганна Григорівна Солонина, донька бунчукового товариша.
- Пригара** Семен – військовий товариш (1715). 1715 р. його побив хорунжий Седнівської сотні Іван Давидович.
- Пригара** Семен – значковий товариш Чернігівського полку (1732).
- Пригара** Стефан Андрійович – син сотника наказного, військовий товариш.
- Пригара** Стефан Андрійович (? – ран. 1776) – значковий товариш Київського полку.
- Пригаренко** Дмитро – зустрічається серед полкового товариства у 1691 р.
- Придатко** Клим (1752 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 25 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія, донька священника.
- Придатко** Семен (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 21 підданого.
- Прийма** Василь Іванович – козак Козелецької сотні. Три роки був в польському поході, 2 рази на Васильківських форпостах, на редутах у Василькові і Стайках. Абшитований значковий товариш (1756.6.12. – 1782 – ?). 1772 р. оскаржив рішення Київського гродського суду про образу ним таршовського священника і його дружини.
- Прийма** Герасим Леонтійович (? – 1780) – значковий товариш Лубенського полку.
- Прийма** Леонтій Іванович – службу розпочав 1713 р. козаком Лубенської сотні. Дві зими сотенним комісаром в Лубенській сотні полкової при роботах Печерського замку. Значковий товариш Лубенського полку (1722–1746). У 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., у 1737 р. – у очаківському поході, у 1738 р. – у поході при Дністрі. Присягнув з синами Гераси-

мом і Петром у 1741 р. Полковий зборщик (1730, 1733). Мав у полковій сотні Лубенського полку у с. Чудновець 2 піших двори підсусідків козацьких, у с. Засуллі 2 двори, в його хуторі при урочищі Солонці на р. Солонці 1 двір, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив. Крім того володів хутором при с. Ворониці. Абшитований військовий товариш (1746 – 1766 – ?). 1752 р. ГВС розглядав справу про суперечку за гроші між ним як відкупщиком і козаком Лубенського полку Іваном Барабашем.

Прийма Павло (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (1735). У Лубнах мав двір найманий.

Прийма Петро Леонтьевич – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?). Мав у 1740 р. в Лубнах 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, двір житловий, в якому сам жив, хутір за Сліпородом з 4 найманими людьми, а у 1745 р. – 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, 1 двір у с. Засуллі, мав хутір з 2 підсусідків, 1747 р. – у Лубнах двір житловий, у с. Воронинці 2 двори і 3 хати підсусідських, хутір при с. Воронинці на 4 двори.

Прийма Сава (? – 1730 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1738 р. при Київській полковій канцелярії, значковий товариш (з 1746). У 1762 р. полковий комісар, 1772 р. абшитований. Жив у с. Красному Басанської сотні, де мав 8 підданих. Д.: Марина Максимівна Філонова (? – 1735 – 1775 – ?), донька значкового товариша.

Прийма Сава Савич (1750 – 1780 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 15 січня 1764 р. полковим канцеляристом, з 1 січня 1771 р. значковий товариш, з 21 січня 1774 р. військовий товариш. У 1774–1779 рр. був у турецькому поході. Д.: Н Степанівна Сичевська, донька значкового товариша Київського полку.

Прийма Стефан Андрійович (1726 – ?) – син сотника маяцького, служив з 1743 р. в третьому охочекомонному Часниковому полку, писарем сотенним компанійським (1744–1752), на цей чин мав ордер, але загубив у поході 1751 р. У 1754 р. обраний в сотні Маяцькій отаманом. Значковий товариш (1755 – 1763 – ?). Ордер на значкового товариша отримав 12 квітня 1755 р., полковий комісар полтавський (1759).

Приказний Іван – значковий товариш Полтавського полку (1773).

Приказний Пантелеймон – абшитований значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1773), абшитований військовий товариш (з 1773). Мешканець полтавський. Мав маєтність в Полтавському повіті (27 підданих).

Приказний Федір – отаман сотенний 2-ї полкової сотні (? – 1762 – 1765), значковий товариш Полтавського полку (1773).

Прилипка Артем (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1788). Д.: Гафія Н Бакута, донька сотенного осавула рашівського.

Прима Антін (? – ран. 1779) – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Феодосія Петрівна Довга, донька козака с. Дмитрівки Красноколядинської сотні.

Приходник Семен (1763 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений

до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Прищепа Юхим – значковий товариш Чернігівського полку, власник с. Гусинки, абшитований військовий товариш (1750), мав житловий двір у с. Гусинці Роїської сотні.

Прожика Гаврило Федорович – син абшитованого сотника, бунчуковий товариш (1787). Мав 45 підданих в Стародубі.

Прожика Григорій Ярмолевич – сотник погарський (? – 1678.05. – 1680.03. – ?), (? – 1691.05. – 1693.10. – ?). 11/30 січня 1689 р. як військовий товариш отримав універсал Мазепи про підтвердження прав на заняття греблі і побудову млина на р. Бозькій.

Прожика Ілля Федорович – син абшитованого сотника, військовий товариш (1787).

Прозорський Семен (1753 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1784 – 1790 – ?). Внесений до I частини родовідної книги дворян Ніжинського повіту Чернігівського намісництва. Підданих не мав. Д.: Домна NN, донька козака. Дітей не мали (1790).

Прокопенко Іван – значковий товариш ГВА (1782), мав володіння в Остерському повіті.

Прокопенко Іван Прокопович (? – 1718 – 1775 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1740). Д.: (1775) Уляна Тимофіївна Скоропадська, донька бунчукового товариша.

Прокопенко Прокіп Онисимович – значний військовий товариш. Основоположник роду Прокопенків. Значковий товариш (1740). Його нащадок Прокопенко Іван Іванович (1737 – ?) був козаком с. Голюнки.

Прокопенко Федір – військовий товариш (1775), мешканець бориспільський. Д.: NNN (? – ран. 1775), мали синів Івана (1744 – ?), Петра (1751 – ?), Олексія (1754 – ?).

Прокопенко Федір – козак баришівський, отаман городовий (? – 1739 – ?), значковий товариш Переяславського полку (1746 – 1751 – ?), мав у Баришівці двір житловий і шинок. Д.: Н Йосипівна Довгаленко, донька Йосипа Догаленка і Марії Киселівни, мала спадкові володіння в Баришівці: двір з землею на 257 днів, який дістався її батькові від батька у 1676 р.

Прокопенко Яків (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 7 підданих в одному місті (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги дворян. Д.: Євдокія NN, донька священника.

Прокопович Євстафій – міщанин прилуцький. Мав хутір під Прилуками (1732). Значковий товариш Прилуцького полку (? – 1744 – 1757 – ?). У 1744 р. захопили їх землі і побили майор Ландміліційного полку Михайло Тихонов і його пасинки Яків та Іван Тарнавські. Війт прилуцький (1746).

Прокопович Захар (? – 1710 – 1729 – ?) – значковий товариш (1719), бунчуковий товариш. У 1721 р. отримав гетьманський універсал на с. Обечів.

Прокопович Петро Захарович (1730 – ?) – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1767 – 1783 – ?), йому належав на р. Петринці млин Малинський.

Мешканець с. Тарасівки. Д.: Ганна Петрівна Бутувич, власниця с. Тарасівки, вдова значкового товариша Миколи Васильовича Мокрієвича.

Прокопович Степан Захарович (1723 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1734 р., військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Прилуцького полку «за службу його дідом Семеном Федоровичем у чині асавульства і обозництва полкового прилуцького і батьком його Захаром Прокоповичем в числі бунчукових товаришів і ним самим з 1739 по 1742 рр. служби» (1742.11.02. – 1767 – ?). У 1747 р. здійснив напад на приїзджий двір хорунжого полкового Антіна Маценка в Прилуках, розгромив його і пограбував майно. 19 червня 1756 р. на нього подав скаргу бунчуковий товариш Петро Горленко за вивезення сина із сінокосів біля с. Заїзд полкової сотні. 16 грудня 1756 р. призначений наказним сотником Іваницької сотні. Мав 5 посполитих у хуторі поблизу с. Товкачівки (1762). Комісар Прилуцького полку (1762). В грудні 1764 р. житель толкачівський Петро Плясецький скаржився на нього за захоплення майна та грошей. Титулярний радник у відставці (1788), мав 268 підданих у 2 селах, 1 слободі, 1 «деревне» і хуторах Прилуцького повіту (1788). Д.: Настасія Н Березанська, донька військового товариша.

Прокопович Федір Степанович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Ганна Н (Матвіївна ?) Домонтович, донька бунчукового товариша. Мали доньку Марію (1782 – ?).

Прокоф'єв Іван – військовий товариш Ніжинського полку (1782). Мешканець коропський. Д.: Пелагея Іллівна Лайкевич, донька значкового товариша.

Проскура Андрій Степанович – службу розпочав з 1 вересня 1744 р. в Миргородській полковій канцелярії, підканцелярист (з 16 грудня 1752), канцелярист полковий (з 1 листопада 1753), писар сотенний (з 4 листопада 1760), значковий товариш (з 15 грудня 1766), військовий товариш (1788). Мав 4 підсусідків в хуторі у вершині р. Богачки. Д.: NNN, донька козака.

Проскура Іван Андрійович (1761 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав 22 листопада 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (2 лютого 1781 – 1783 – ?).

Проскура Микола Андрійович (1763 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав 22 листопада 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (2 лютого 1781 – 1783 – ?).

Проскура Опанас Андрійович (1760 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав 22 листопада 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (2 лютого 1781 – 1783 – ?).

Проскура Роман – сотник богацький Миргородського полку. Брав участь в прутському поході. Значний військовий товариш, у травні 1708 р. купив у богацького жителя Остапа Петренка ліс.

Проскура Семен (? – 1774 – ?) – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Миргородського полку (з 15 грудня 1766). Д.: NN Фальчевська, донька військового товариша.

Проскура Сидір – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Проскурненко Іван – значний військовий товариш Полтавського полку (1715).

Проскуров Микита Павлович (1749 – ?) – військовий товариш (1783), повітовий стряпчий конотопський. Мав 5 підданих в м. Конотопі. В його родоводі відзначалося, що прадід Іван у 1674 р. був підчашим, а прапрадід Федір земським писарем і послом на сейм. Д.: Горпина Луківна Парпур, донька значкового товариша.

Просяницький Іван Федорович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?), отаман городовий переяславський (1738 – 1754).

Протопопенко Йосип – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Протченко Петро – значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?), одружений з донькою козака.

Протченко Юрій Васильович (1736 – ?) – грек, бурмістр ніжинський (1779), військовий товариш (1772 – 1784 – ?), титулярний радник (1787). Мав 57 підданих у с. Великій Кошелівці і хуторі (1787). Д.: Тетяна Іванівна Голюнка, донька значкового товариша.

Прохорович Антін Михайлович (? – 1625 – ран. 1767) – син сотника бубнівського, служив у Сербському гусарському полку, потім значковий товариш Переяславського полку (? – 1741 – 1761 – ?). Мав двір і підсусідків у с. Прохорівці Бубнівської сотні (1 піший), в Яготинській сотні на хуторі 5 піших підсусідків. Д.: Марія Йосипівна Павленко (? – 1736 – 1761 – ?), донька сотника яготинського.

Прохорович Гнат Данилович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Прохорович Данило Михайлович – син сотника бубнівського, в службі з 1708 р., брав участь в боях під Полтавою (1709), значковий товариш Переяславського полку (1735–1757). Мав житловий двір при його хуторі в Яготинської сотні, при ньому 5 дворів найманих людей, двір і підсусідків у с. Прохорівці Бубнівської сотні (1 кінний, 1 піший). в с. Сушках 1 піший підсусідок (1750). 28 листопада 1757 р. написав заповіт. Д.: 1) NN Костюк, її рідний брат Тимофій Костюк (1692 – 1767 – ?), козак бубнівський. У 1660 р. їх бабці Марії Мойсеїсі і батьку Ясі (Яну?) полковник канівський Іван Лизогуб надав луку біля Прохорівки. 2) Настасія Федорівна Кохна (? – 1738 – 1766 – ?), донька значкового товариша, 25 квітня 1766 р. написала заповіт.

Прохорович Дмитро Михайлович (1701–1761) – син сотника бубнівського, навчався в класі поезики КМА (1727). Службу розпочав з 1730 р., значковий товариш у Переяславському полку, хорунжий полковий переяславський, бунчуковий товариш (1743, без універсальний; 1747.6.06. – 1751 – ?), абшитований бунчуковий товариш (? – 1758 – 1761). Мав двір житловий, 2 шинки та підсусідків у с. Прохорівці Бубнівської сотні в 1750 р. 9 кінних і 7 піших, у Золотоніській сотні при хуторі на р. Кропивній 3 двори найманих людей та 2 кінних підсусідків.

Прохорович Овсій Данилович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).

- Прохорович** Павло Данилович (1714 – 1783 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1761–1772), судився з дядьком Антіном за хут. Остапівський в Яготинській сотні, називав рідним дядьком козака бубнівського Тимофія Костюка. Йогог тітка Настасія Білокриницька, козачка Басанської сотні, у 1758 р. продала племіннику значковому товаришу Павлу Прохоровичу частину пустого плечу в Переяславі за 16 рублів.
- Прохорович** Петро Данилович – син значкового товариша, з шляхетства, Служив з 16 листопада 1758 р., з 1763 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?). Військовий товариш (1787). Мав в с. Прохоровці Бубнівської сотні 9 підданих, а також підданих у с. Кохнівці і на хут. Шрамківському.
- Проценко** Дмитро (? – ран. 1726) – козак батуринський, мав млин в одне коло. Військовий товариш Ніжинського полку
- Проценко** Іван Степанович (1751 – ?) – син священника сосницького, військовий товариш Чернігівського полку (1778). Д.: Христина Н Янович, донька титулярного радника.
- Проценко** Роман – гонець гетьманський до Москви (1686, 1688, 1694), військовий товариш (? – 1688 – 1694 – ?).
- Проценко** Юхим – військовий товариш Прилуцького полку (1778), мешканець ічнянський.
- Прочай** Василь (1747 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1788). Разом з братом Іваном мав 57 підданих. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.
- Прочай** Іван (1761 – ?) – козак виборний м. Іваниця (1777), військовий товариш Прилуцького полку (1788)
- Пругченко** Григорій Олексійович (1748 – 1788.5.07.) – службу розпочав у полковій канцелярії з 1764 р. З 1767 р. полковий канцелярист, з 1770 р. військовий канцелярист, з 1772 р. військовий товариш, з 1779 р. – полковий осавул, осавул полковий київський (1780.10.09. – 1782). Прем'єр-майор (1788). Д.: Тетяна Єлисеївна Січкарь, донька писаря Ніжинського повітового суду.
- Пругченко** Олексій Степанович (? – 1722 – ран. 1764) – значковий товариш Київському полку (? – 1740), військовий товариш (1740 – 1748 – ?). Житель м. Козельця (1742). Його кумом через сина Івана був полковий суддя Федір Война. Д.: Ганна NN.
- Пругченко** Петро – абшитований значковий товариш Київського полку (1782).
- Пругянул** Федір Іванович – син полкового хорунжого київського, онук полкового обозного київського Ханенка, значковий товариш Київського полку (1741).
- Прядко** Трохим (1750/1755 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1 жовтня 1779 р.), військовий товариш (1778.11.11. – 1787 – ?). Мав 22 підданих в Ромнах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея Н Тенденикова, донька пушкаря.
- Псел** Василь – значний військовий товариш Полтавського полку. Д.: Євдокія Н Жук, донька значного військового товариша, племінниця Федора Жученка.
- Псел** Михайло Григорович – син сотника, службу розпочав з 1760 р. і значковий товариш, полковий старшина запорізький (1763–1766), військовий кантаржій (1766–1771), сотник малоросійський (1771–1772), поручик (1772–1775), сотник остерський (1775 – 1779 – ?). Мав 1 підданого у с. Протопопівці Стародубського полку.
- Псел** Петро Григорович – канцелярист ГВК (1759–1779). Сотник шаповалівський (1779.18.05. – 1782), бунчуковий товариш (1782.30.09. – 1797). Д.: Феодосія Іванівна Лазаревич, донька значкового товариша.
- Псел** Федір Григорович – син сотника, службу розпочав з 1755 р., військовий канцелярист з 4 березня 1757 р., військовий товариш у Стародубському полку (з 19.08.1765), бунчуковий товариш (з 22.09.1774 – 1781 – ?). Мав в сс. Злобі, Протопопівці і д. Гутки Новгородської сотні 46 хат підданих, наданих царською грамотою, у с. Артемівці 1-ї полкової сотні – 13 куплених хат. Мав приїзджий двір у м. Погарі. Д.: Ганна Андріївна Силевич, донька бунчукового товариша. Мали синів Василя і Степана, доньок Меланію, Параску, Ірину, Олену.
- Пташенко** Михайло (1748 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька козака.
- Пташенко** Опанас (1758 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Пугачевський** Григорій – військовий товариш (1683).
- Пугачевський** Ілля Трохимович – писар сотенний почепський (? – 1710.07. – ?), значковий товариш Стародубського полку (? – 1727 – 1735 – ?). У 1735 р. жив у Почепській сотні. Священик почепський Данило захопив у нього сіножать і вирубав гай в Новгородські сотні. Мав володіння у с. Чопове – з двори малогрунтових і підсусідків. Священик. Д.: (1704) Н Степанівна Улізько.
- Пугачевський** Федір – товариш Стародубського полку (1688). Купив двір у жителя горянського Семеченка.
- Пузика** Кіндрат – військовий товариш Чернігівського полку (1671), продав свій дім в Чернігові міщанину Павлу Клевцевичу. Кіндрат, Іван та Григорій Пузики продали свої володіння у с. Олсоховці «с людьми и угодьями» сотенному хорунжому Леонтію Климовичу.
- Пулинець** Кузьма – значковий товариш Київського полку (1784).
- Пурис** Олексій – військовий товариш Ніжинського полку.
- Пурис** Федір Олексійович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.
- Пустога** Дем'ян Семенович (1749 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1781 – 1782 – ?), титулярний радник у відставці (1788). Мав у Чернігівському повіті 25 хат підданих (1782), 213 підданих у власному його с. Баклановій Муравейці

Чернігівського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія Андріївна Войцехович, донька бунчукового товариша.

Пустота Семен Іванович – значковий товариш (1743), житель с. Бакланової Муравейки. Військовий товариш (? – 1744 – 1754 – ?). «Управитель» дому графині Наталії Розумовської. 1754 р. купив двір у Чернігові у міщанина Стефана Пісковського. Д.: 1) (з 1744.21.09.) Олена Миколаївна Тризна, донька бунчукового товариша. 2) NNN.

Пухович Іван – товариш Глухівської сотні, військовий товариш Ніжинського полку за його служби (1.07.1743 – 1756 – ?). Мав двір у Глухові, у 1751 р. був при будівництві Троїцького собору в Глухові.

Пучковський Євстафій Федорович – військовий товариш (1703).

Пучковський Максим Степанович – підканцелярист Стародубської полкової канцелярії (? – 1726 – ?). 1729 р. жителі с. Горяни Бакланської сотні відмовились відбудувати йому з Павлом Пучковським підданство. Значковий товариш (? – 1729 – 1749 – ?). Брав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку.

Пучковський Микита Федорович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1682 – 1683 – ?). Мешканець с. Ковальова.

Пучковський Павло Степанович – 1719 р. разом з Максимом Пучковським отримали універсал на с. Горяни. П'ять років був у низовому гиянському поході. Значковий товариш (1729), вів майнові суперечки з жителями полку (1720 – 1731). 1732 р. разом з братом Максимом продав с. Агоряни Андрію Павловичу Гудовичу.

Пучковський Степан Федорович – військовий товариш (1703), наказний сотник бакланський (1706), хорунжий полковий стародубський (1709 – 1710). Володів с. Агарянами. Д.: (1706) Марія Дмитрівна N, в другому шлюбі за значковим товаришем Михайлом Добрянським.

Пучковський Федір – військовий товариш Стародубського полку (? – 1675 – ?). У березні 1675 р. гетьман Самойлович направив його до Москви з звісткою про татарську загрозу під Лубнами. Значний військовий товариш (? – 1688 – 1689 – ?). Отримав лист Мазепи на сільце Орянці в ключі Почепському в заміну с. Слободки Буда. Це підтвердив універсалом стародубський полковник Тимофій Олексійович (8.03.1688).

Пушкар Яків – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Пушкаренко Іван Мартинович «Коломак» (? – 1659 – 1723 – ран. 1732) – вірогідно, він був засновником с. Івашки. Отаман івашківський (? – 1688 – ?), у 1699 р. жив у Полтаві. Значний військовий товариш (1702), отаман городовий полтавський (1718). Мав хутір поблизу с. Івашок 2-ї полкової сотні. Д.: (1702) N Романівна Чорна, донька осавула полтавської полкової артилерії.

Пушкаренко Кирик Мартинович (? – 1624 – 1676.12. –

?) – у полковому товаристві полтавському (? – 1649 – ?), полковник полтавський (1658.10. – 1658.11.; 1659.04. – 1659.07.), отаман городовий полтавський (1676.11. – 1676.12.), знатний товариш Полтавського полку (1675.12.). Д.: (1673) Явдоха (чи не Григорівна Витязенко ?).

Пушкаренко Роман Федорович (1719 – ?) – син пушкаря, який служив під командою полковників Зеленського, Свічки, Марковича, повернувся з сулацького походу і помер. Службу розпочав з 1734 р. виборним козаком Роменської сотні, брав участь у боях на Гайман-долині. З 1746 р. був артилерійським служителем, 17 років отаман полкової артилерії. Значковий товариш (з 1761).

Пушкаренко Стефан – у полковому товаристві полтавському (? – 1649 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Артем (? – 1680 – 1737 – ?) – шляхтич гербу «Остоя». З 1718 р. значковий товариш, проживав у с. Запольських Халеевичих Стародубського полку. У 1720 р. згаданий як значний військовий товариш.

Пушкаренко-Овсієнко Василь Артемович (? – 1700 – 1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1716 – 1751 – ?) Мав маєтність у с. Запольських-Холеевичих.

Пушкаренко-Овсієнко Іван – службу розпочав з 1746 р., писар сотенний, абшитований у 1781 р. значковим товаришем.

Пушкаренко-Овсієнко Іван Артемович – значковий товариш Стародубського полку (1716 – 1751 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Йосип – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Овсій Артемович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Степан (1737 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1755 р., в званні військового товариша в Стародубському полку (1776 – 1783 – ?). Був у турецькому поході в II армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Проживав у с. Риково.

Пушкаренко-Овсієнко Федір (1749 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1764 р., в званні військового товариша в Стародубському полку (1776 – 1783 – ?). Був у турецькому поході в II армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Пушкаренко-Овсієнко Хома Васильович (бл. 1734 – бл. 1796) – значковий товариш (1755 – 1783), 28 лютого 1783 абшитований корнетом. 10 серпня 1796 р. написав заповіт. Д.: (1762) Тетяна Андріївна Давидович, донька значкового товариша.

Пушкар-Решинський Григорій (? – ран. 1743) – рід користувався гербом «Огончик». 1726 р. мешкав у с. Пушкарях. Значковий товариш (? – 1739 – 1741 – ?) в Любецькій сотні Чернігівського полку. Д.: Євдокія Купріянівна N. Володіння значкової Григорієвої Пушкарьовської у 1740 р. в Любечі з двори підсусідків, у с. Високині з двори, в д. Пушкарях 1 двір і її хутір при д. Пушкарях (1739). Вдова Євдокія Пушкарьовська мала житловий двір у с. Пушкарях у 1747 та

двір окремих житловий мав її син Іван Пушкарєвський. 1753 р. мешкала у с. Петрушині, потім у Любечі і 8 січня 1764 р. склала заповіт, за яким майно заповіла дітям і дружині сина Івана, доньці Євдокії з зятем Гаврилом, а сина Івана спадку позбавила.

Пушкар-Решинський Іван Григорович – 1747 р. син продав частину Пушкеревського «грунту» і млин «с трема камнями» любецькому сотнику Василю Силичу. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – 1764 – ?). Д.: Марія NN.

Р

Рабус Артем – значковий товариш Чернігівського полку (1732/1738 – ?).

Рабус Павло – значковий товариш Чернігівського полку (1721–1737). Був на каналних роботах (1721) і Коломаку (1723). У 1739 р. звільнений через хворобу. Абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1737 – 1747 – ?), володів у с. Куликівці Городницької сотні приїзджим і шинковим дворами.

Рабус Ярема Павлович (1731 – 1780 – ?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Чернігівського полку (1760 – 1780 – ?). Мав 6 підданих (Седнівська і Городницька сотні – у с. Куликівці). В походах не був. Д.: NNN, донька козака. Мав малолітніх двох доньок і сина (1780).

Рабуха Кузьма – козак полтавський (1649), товариш полку Полтавського (1665), на уряді полтавському.

Рагозін-Лібен Петро Олександрович – військовий товариш (1793). Д.: Степаніда Євстафіївна Яворська.

Радецький Леонтій Стефанович (1729 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш (з 1751), абшитований значковий товариш (з 1759.23.01.). 18 листопада 1771 р. звільнений від несення козацької служби. Мав 1 двір підданих у с. Бобруйках. В його «сказці» 1761 р. вказано, що він з Козелецької сотні. Внесений до II частини родовідної дворянської книги Чернігівського намісництва по Березенському повіту (1788). Д.: Ганна N Бублик, донька старшинська.

Радилов Гаврило (? – ран. 1737) – значковий товариш, мав двір у с. Петрівцях.

Радиславський Іван (1760 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1776 р. полковим підканцеляристом, потім канцеляристом в Київському полку, значковий товариш (1778.9.02. – 1779 – ?). Л.Окиншевич відзначив, що він був найбагатшим серед значкових товаришів у Київському полку. Мав 105 підданих у с. Чмирянці Ічнянської сотні Прилуцького полку. Лейб-гвардії Ізмайлівського полку каптенармус (з 1781). Поручик у відставці (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1785) Фекла Байгарева, донька прапорщика.

Радич Іван Пантелеймонович (? – ран. 1730) – бунчужковий товариш, власник с. Буянки і Москалів. Д.: NNN (? – 1712 – 1730 – ?).

Радич Клим (? – 1662 – 1702 – ран. 1730) – військовий канцелярист (? – 1688.16.09. – 1690.16.09. – ?). 3 березня 1690 р. отримав жалувану грамоту царя з підтвердженням гетьманського листа (1689 р.) на володіння с. Карасилівкою і млином на Козелецькій греблі. 3.03.1690 р. Військовий товариш (1702).

Д.: (1687) Марія N Лебідь (бл. 1662 – 1737.19.02.), У 1730 р. володіла с. Красилівкою.

Радич Михайло Іванович – бунчужковий товариш у Чернігівському полку (? – 1730 – 1734 – ?).

Радич Пантелеймон Іванович (? – 1655 – 1709 – ран. 1717) – військовий канцелярист ГВК (? – 1676.09. – ?). Посланець гетьмана Самойловича до Москви із звісткою про підкорення Дорошенка. Від якогось із тестів отримав лісок поблизу с. Москалів. Полковий суддя чернігівський (? – 1685 – ?), значний військовий товариш (1687 – 1709 – ?). Отримав гетьманський універсал на сельце і млин на р. Снові в клетце Михайла Речицького. Мав два борошні кола на р. Снові, що раніше належали седнівському міщанину Михайлу Речицькому. Купив у Лежайської (уроженної Сташевської) с. Буянку в Роїській сотні. Опікунами своїх дітей поставив Василя Борковського та Івана Скоропадського. В липні 1701 р., виступаючи у військовий похід, склав тестамент. Д.: 1) N Олександрівна Яхимович, донька полкового обозного чернігівського. Як придане принесла роду батьківський млин на р. Стрижні. 2) NNN. Можливо, вдова Василя Ігнатовича. Пізніше вказувалось стосовно млину на р. Стрижні, щоб Пантелеймону «нихто из сродников Многогрешного никакие перепоны чинить не дерзали». 3) (1701) Наталія Василівна Россохацька. Її мати проживала в Києві.

Радич Степан Пантелеймонович (? – 1690 – 1739 – ран. 1741) – після смерті батька – військовий товариш Чернігівського полку (1713 – 1717 – ?), значковий товариш (? – 1725 – 1739 – ?), житель с. Сахнівки. Брав участь в походах до Києва (1713), під Гадяч (1716), на каналні роботи (1723). Мав у д. Москалі з малогрунтових, 1 убогого у сотні Любечській (1732). Д.: Євдокія NN. Мала у с. Сахнівці чотири двори посполитих і двір, в якому проживала сама. Зиск від неї і її доньки Ганни на значкового товариша Федора Римшу за повернення заложенного ними маєтностей.

Радич Тиміш (? – 1651 – 1709) – вийшов з Правобережжя (можливо, з Канева). Разом з Лизогубом і Кандібою склали на Конотопщині сильну групу. «Обиватель конотопський» (1681), купив ліс під Конотопом разом з Лизогубом, що може свідчити про його родинні зв'язки з останнім. Можливо, на правобережжі був полковим суддею, бо вже у 1681 р. входив до складу генерального суду. Після коломацького перевороту суддя полковий чернігівський (? – 1687 – ?). Був в обох кримських походах і за це від Мазепи отримав с. Гиравку Корибутівської сотні. Військовий товариш (1689). Д.: Меланія Іванівна Ніс, донька прилуцького полковника, вдова Бистрановського.

- Радич** Тимофій (? – 1660 – 1709) – вийшов з Правобережжя. Разом з Лизогубом і Кандибою склали на Конотопщині сильну групу. «Обиватель конотопський» (1681). Був в обох кримських походах і за це від Мазепи отримав с. Гирявку Корибутівської сотні. Військовий товариш (1689). Очолював полк запорожців (1500 козаків) під Бихів. Значний військовий товариш (1708), деякі маєтності у нього були відібрані гетьманом Мазепою. Гетьман Скоропадський 21 грудня 1708 р. в Лебедині повернув йому ці володіння з повагою до того, «что он от нашествия неприятельского шведского не малую в субстанции своей понес руину и убыток». Д.: Меланія Іванівна Ніс, донька прилуцького полковника, вдова Івана Бистрановського.
- Радич** Федір Степанович (бл. 1707 – 1789.29.07.) – значковий товариш Чернігівського полку (1735–1789). Мав двір (1741), 6 дворів (1740), 1 посполитого, житловий двір (1743), 1 двір посполитих (1747) у с. Сахновці Седнівської сотні. Мав 20 підданих в Березинському повіті. Д.: Катерина NN, донька старшинська. Мали синів Григорія, Івана, Якова, Федора, Герасима.
- Радкевич** Казимир – військовий товариш Чернігівського полку (1676), гонець гетьманський до Москви (1676).
- Радченко** Андрій – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Радченко** Гаврило (1760 – ?) – син осавула полкової артилерії, службу розпочав канцеляристом 10 серпня 1771 р., значковий товариш (з 11 лютого 1775), володів хутором в Хорольській сотні. Мав 75 підданих чоловічої статі (1783).
- Радченко** Дем'ян (1738 – 1783 – ?) – службу розпочав з 11 лютого 1775 р. значковим товаришем Миргородського полку.
- Радченко** Іван Пилипович – шляхтич гербу «Доброва». Військовий товариш Лубенського полку (? – 1784 – 1790 – ?), мав 133 спадкових підданих у Роненському повіті. Д.: Марія NN, донька козака.
- Радченко** Ілля (1733 – ?) – шляхтич, службу розпочав 20 квітня 1758 р., значковий товариш Миргородського полку (з 11 лютого 1775). Мав 76 підданих чоловічої статі (1783).
- Радченко** Кирило – зборщик Київського полку (1740), значковий товариш Київського полку (1755).
- Радченко** Роман – значковий товариш (Прилуцького полку 1740), житель с. Грицівки.
- Радченко** Степан – військовий товариш Чернігівського полку.
- Радченко-Букринський** Карпо (1751 – ?) – син козака, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Прилуцького полку (1774 – 1781 – ?), абшитований значковий товариш (1787). Д.: Домна NN, донька священника.
- Райпольський** Микита (? – ран. 1756) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?), військовий товариш. Мав двір, млин-вешняк «о едномъ коль» (1726), на ровчаку, «который нынѣ за неимуществомъ воды запустел и впускъ состоитъ» (1742), посполитих у с. Буянках 12 дворів Роїської сотні, двір у с. Сахновці Седнівської сотні, мав у с. Буянках 10 дворів посполитих (1741), у с. Сахновці 3 посполитих та житловий двір (1743). Д.: Катерина Іванівна Радич, донька бунчукового товариша. 1759 р. на неї скаржився Хома Данич за 30 карбованців.
- Райпольський-Радич** Іван Микитович (1737 – ?) – ГВК розглядала справу про його намагання уникнути служби рядовим козаком. Житель с. Буянки Роїської сотні. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 16 підданих у одному селі.
- Райчук** Семен (1745 – ?) – з різночинців. Службу розпочав 1 березня 1773 р. значковим товаришем, військовий товариш Лубенського полку (1779.20.05. – 1782 – ?).
- Рак** Василь (1769 – ?) – службу розпочав з 16 серпня 1783 р. значковим товаришем Миргородського полку. Дворянин.
- Рак** Григорій (1767 – 1783 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.01.).
- Рак** Іван (1770 – ?) – службу розпочав з 1783 р. значковим товаришем Миргородського полку.
- Рак** Іван Сидорович (1762 – 1783 – ?) – службу розпочав з 28 березня 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (1781.13.08. – 1783 – ?). Мав 8 підданих.
- Рак** Михайло – значковий товариш Миргородського полку (з 1783.16.01.).
- Ракицький** Ярмола (1747 – 1783 – ?) – служив з 1765 р., військовий товариш (1782 – 1787 – ?) у Стародубському полку, у походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Житель стародубський, мав 14 підданих в хуторі Даньковському. Д.: Євфимія NN, донька шляхтича. Мали синів Осипа і Корнила, доньок Ганну, Дарію, Параску, Настасію.
- Ракович** Андрій Павлович (? – ран. 1744) – військовий канцелярист (1722), бунчуковий товариш (1727–1735). Поселив с. Татарівку. У 1739 р. хворий на рак і раніше поранений в ногу в польському поході. Д.: Уляна Василівна Канієвська-Оболонська (? – 1725 – 1758 – ?), донька сосницького сотника. У 1744 р. на її хуторі в Монастирищанській сотні напав і захопив майно Іван Тарнавський. У 1747 р. вона з сином захопила орні та сіножатні землі козаків с. Петрівки і мала намір привести цих козаків на чолі з Стефаном Мовчаном собі в підданство. У 1747 р. захопила хліб, вирощений з десятини на її землі Прокопом Комісаренком, Кирилом Пінчуком через те, що вони перейшли в підсусідство не до неї, а до дворянина Любистка. Її староста Григорій Жуковський захопив худобу у Омеляна Сотника, який перейшов у Монастирище до Любистка. У 1748 р. вела тяжби за Галицький степ з Гамаліївським монастирем. Мала 1 посполитого у с. Рудаці полкової сотні.
- Ракович** Захар Андрійович (? – 1784 – ран. 1788) – службу розпочав значковим товаришем у 1760 р. Військовий товариш (з 1763), бунчуковий товариш (з 1766). Мав 150 хат підданих в Прилуцькому повіті та с. Ромошків Новгород-Сіверського намісництва. Д.: Тетяна Іванівна Романович (1747 – 1790 – ?). Після смерті чоловіка в її розпорядженні було 1329 підданих у 1 місті, 1 містечку, 3 селах і 1 хуторі.

Мали дітей Антіна, Павла, Василя, Федора, Степана, Лизавету, Настасію, Марію, Варвару, Гафію.

Ракович Іван (1762 – ?) – син козака, службу розпочав з 28 березня 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.23.08.).

Ракович Лаврін Андрійович (1737 – 1809 – ?) – значковий товариш (1765), бунчуковий товариш (з 1765), прем'єр-майор (1788). Мав 1010 підданих в 5 селах Прилуцького повіту (значна частина підданих зосереджувалась у с. Сальному) і с. Ромашкові Новгород-Сіверського намісництва. Д.: (1767) Пелагея Степанівна Леонтович (1744 – 1809 – ?), донька чернігівського полкового хорунжого. Мали сина Андрія і доньку Тетяну.

Ракович Павло Семенович – бунчуковий товариш (1725 – 1737), мав приїзджий двір у Батурині. Д.: Настасія Григорівна Пашковська, донька комонного полковника.

Ракович Семен Данилович (1737 – ?) – полковий канцелярист Стародубської полкової канцелярії (? – 1758 – ?). Значковий товариш (? – 1767 – ?). Абшитований полковий писар (1784 – 1785). Д.: Євдокія Петрівна Рославець (1743 – 1790), донька бунчукового товариша.

Ракович Степан Андрійович (? – 1722 – 1750 – ран. 1763) – службу розпочав з 1742 р. військовим канцеляристом. У 1743 р. образив полкового сотника Стефана Лукомського. Бунчуковий товариш (з 1744.5.03.). Хорунжий ГВА. У 1747 р. абшитований капітан Молдавського гусарського полку, брат його дружини Йосип Танський захопив ґрунти, робочу худобу та підданих, а також спустошив ліси в Монастирищанській сотні. У 1748 р. він спробував шляхом шахрайської позики заволодіти ґрунтами військового товариша Василя Шнурчевського в Ічанській сотні. У 1749 р. побив до смерті старосту Йосипа Танського, захопив у нього 70 червонців, двох осідланих коней і дві шаблі. Мав 2 підданих у м. Журавці. Д.: Ірина Антінівна Танська, донька київського полковника.

Ракович Федір Степанович (1753 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1768 р. канцеляристом в ГВС, військовим товаришем (з 1770), бунчуковий товариш (з 1776), колезький асесор (1787). Володів в Прилуцькому і Ніжинському повітах 1084 підданих у 1 місті, 7 селах (в Ніжинському повіті – села Татарівка і Заудинка, в Прилуцькому – Радківка, Обечів, Сорочинці). Д.: Настасія Федорівна Свірська, донька сотника іваницького. Мали синів Олександра, Степана, доньок Лизавету, Мавру.

Ракушка-Романовський Василь Петрович (бл.1742 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом при Ніжинській полковій канцелярії і суді. Військовий канцелярист ГВК (з 1759), військовий товариш (1765), сотник 4-ї Ніжинської полкової сотні (1769.26.02. – 1782.4.04.), бунчуковий товариш (1782. 4.04. – 1784 – ?). Прем'єр-майор у відставці. Мав 175 підданих в Ніжинському повіті (1781), 244 у 1 селі і 4 хуторах (1788). Д.: Настасія Степанівна Косач, донька бунчукового товариша.

Ракушка-Романовський Василь Петрович (бл.1742 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом при Ніжинській полковій канцелярії і суді. Військовий канцелярист ГВК (з 1759), військовий товариш (1765), сотник 4-ї Ніжинської полкової сотні (1769.26.02. – 1782.4.04.), бунчуковий товариш (1782. 4.04. – 1784 – ?). Прем'єр-майор у відставці. Мав 175 підданих в Ніжинському повіті (1781), 244 у 1 селі і 4 хуторах (1788). Д.: Настасія Степанівна Косач, донька бунчукового товариша.

Ракушка-Романовський Володимир Іванович (від 2-го шлюбу) – син полкового судді стародубського, військовий товариш (1721), бунчуковий товариш (1725 – 1737). Разом з матір'ю-вдовою володів 17 дворами у с. Костяничах (1729), наданих його батькові 1693 р. гетьманом Мазепою і підтверджених царською грамотою. 1735 р. написав у підписці, що служити повинен, але після Сулацького походу має дуже слабе здоров'я і щось про підупалу фортуна, здається ні з чого служити. Мав у 1737 р. володіння у с. Футор Мглинської сотні 8 малогрунтових не тяглих, 3 убогих при городах в них 3 коней, с. Костяничі 2 малогрунтові тягли, 7 малогрунтових не тяглих, 3 убогих при городах, 3 підсусідки, с. Високе 3 малогрунтові не тягли. Всього у володінні Романовського дворового числа підданих тяглих малогрунтових 2, не тяглих 18 убогих 6 (з коней), всіх дворів 29. Заповів свої маєтності племіннику Максиму Турковському, двоюрідним сестрам Мотрі (попадді с. Овчинців), Ірині і Гафії, двоюрідному брату Парфену Філімоновичу і «сестрі» Євдокії Федорівні Підгурсковні Василівій Лисаневій.

Ракушка-Романовський Володимир Іванович (від 2-го шлюбу) – син полкового судді стародубського, військовий товариш (1721), бунчуковий товариш (1725–1737). Разом з матір'ю-вдовою володів 17 дворами у с. Костяничах (1729), наданих його батькові 1693 р. гетьманом Мазепою і підтверджених царською грамотою. 1735 р. написав у підписці, що служити повинен, але після Сулацького походу має дуже слабе здоров'я і щось про підупалу фортуна, здається ні з чого служити. мав у 1737 р. володіння у Мглинській сотні с. Футор 8 малогрунтових не тяглих, 3 убогих при городах в них 3 коней, с. Костяничі 2 малогрунтові тягли, 7 малогрунтових не тяглих, 3 убогих при городах, 3 підсусідки, с. Високе 3 малогрунтові не тягли. Всього у володінні Романовського дворового числа підданих тяглих малогрунтових 2, не тяглих 18 убогих 6 (з коней), всіх дворів 29. Заповів свої маєтності племіннику Максиму Турковському, двоюрідним сестрам Мотрі (попадді с. Овчинців), Ірині і Гафії, двоюрідному брату Парфену Філімоновичу і «сестрі» Євдокії Федорівні Підгурсковні Василівій Лисаневій.

Ракушка-Романовський Григорій Петрович – значковий товариш (1706), осавул полковий ніжинський (? – 1714 – 1717), новоміський полковий сотник (1717 – 1730), наказний полковник ніжинський (1727.07). Йому доводились шваграми Антін і Степан Малашевські (1727). Д.: NN Малашевська.

Ракушка-Романовський Іван – бунчуковий товариш, шляхтич (1782), жив у Ніжинському повіті, мав право голосу і міг обиратися, мав у Ніжинському повіті 42 підданих.

Ракушка-Романовський Іван Романович – шляхтич. Товариш значний полку Стародубського (1678.1.05.), мглинський сотник (? – 1678.12.10. – 1679.2.04. – ?), (1682.05., нак.; повний: ? – 1682.06. – 1687.10. – ?). 11 березня 1688 р. отримав універсал полковника стародубського Тимофія Олексійовича на займище Єсимонтовське між річками Воронухою і Ольшаною. Товариш значний полку Стародубського (1688). Отримав дозвіл від стародубського полковника на осадження людьми в його власних грунтах під Мглином над р. Вороносухою. Мглинський сотник (? – 1689 – 1705.05.), суддя полковий стародубський (1705.05. – 1708.05. – ?).

Ракушка-Романовський Костянтин Романович (? – 1685 – 1735) – син стародубського микольського священника. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1709 – 1735). 1735 р. жив у полковій сотні. З 19 січня 1709 р. згідно універсалу гетьмана Скоропадського володів 30 дворами в д. Новосолки, які були надані ще його батькові гетьманом Іваном Мазепою універсалом від 21 жовтня 1687 р. Д.: (1713) Марина Тимофіївна Тимошенко, донька полковника стародубського, вдова Федора Модзалевського, сотника топальського. Як вдова у 1735 р. мала маєтність в д. Новоселках.

Ракушка-Романовський Михайло Якович (бл. 1715/1718 – ран. 1772.30.01) – значковий товариш Стародубського полку (1723–1771). У 1750 р. при ньому у с. Яримине жила його племінниця Ганна Андріївна Силевич (бл. 1746 – ?). Його братовою була Марфа Ніжинчиха (1743). 8 квітня 1754 р. продав двір у Стародубі Євдокії Яківні, матері Лавріна Матвійовича Злотникова, у 1768 р. бурмістра магістрату Стародубського за 180 рублів. Утримував козацьку команду на форпостах (1769). Д.: (1742) Параска Тимофіївна Силевич (бл. 1725 – 1808). Дітей не мали.

Ракушка-Романовський Петро Іванович (? – 1732.02) – значковий товариш Стародубського полку (1708 – 1732). 18 грудня 1708 р. в Лебедині отримав гетьманський універсал на с. Костенич, млин в ньому, слободу Стару на р. Воронусі, слободу нову названу Романівка, хутір з млином, млини у с. Великий Дуброві на р. Лопатні, у с. Високому на р. Тезні, два млини у с. Ляличах на р. Шовковці, у с. Косачах на р. Ржавці, у с. Осколков, у с. Ветлівці на р. Воронусі, у с. Курчичах, у с. Семках на р. Дівовці. Своім заповітом (1731.7.06.) залишив всі свої маєтності дружині і доньці. Д.: Ганна Мартинівна Грушинська-Дорошенко, донька стародубського полкового писаря.

Ракушка-Романовський Петро Романович (? – ран. 1701) – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), мав двір у Стародубі.

Ракушка-Романовський Степан – військовий канцелярист ГВК, бухгалтер МК, полковий писар (з листопаду 1772), бунчуковий товариш (з 1777.6.01.), колезький асесор (з 1781), надвірний радник (з 1785).

Ракушка-Романовський Яків Костянтинович (? – бл. 1735) – значковий товариш Стародубського полку (1730).

Рачинський Андрій Андрійович (1724.24.11., Великі Мости – 1794, Новгород-Сіверський) – походив із шляхетського роду на Підляшші. Освіту здобув у Львові, де протягом трьох років був регентом єпископської капели. З 1753 р. – придворний капельмайстер гетьмана К.Розумовського. Військову службу розпочав з 1763 р. сотником новгород-сіверським (1763–1781), одночасно бунчуковий товариш (1780 – 1788 – ?). Автор церковних творів (концертів), приділяв увагу й українській народній музиці. Запровадив італійський стиль співу в капелі Розумовського. Йому завдячує початком нотна бібліотека Розумовських Д.: Марина Іванівна Яворська, дочка бунчукового товариша, рідна небога митрополита С. Яворського. Мали сина Гаврила – відомого скрипаля, гітариста і композитора.

Рашевський Григорій Іванович (? – ран. 1725) – син сотника роїського, значковий товариш Чернігівського полку (1715). Д.: 1) Н Юхимівна Лобко, донька сотника вибельського. 2) Ірина Дем'янівна Посудевська (? – ран. 1750), в 2-му шлюбі за Іваном Желяхівським, а в третьому – за Федором Красковським. 20 січня 1728 р. гетьман прийняв в оборону і протекцію вдову значкового товариша Чернігівського полку Григорія Рашевського Ірину Дем'янівну Посудевську і затвердив за нею с. Осняки, яке У 1727 р. в неї відняв чернігівський полковник.

Рашевський Дем'ян Григорович (? – ран. 1741) – у його «сказці» 1725 р. сказано, що став значковим товаришем у Чернігівському полку замість батька. 16 липня 1726 р. написав заповіт. Брав участь в низовому поході 1725 – 1728 рр. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: Ірина NN, у 1741 р. володіння у д. Вертіївці 11, м. Любечу 1, д. Кролчі 2 – всього 14, мала двір житловий у с. Вертіївці Любецької сотні.

Рашевський Іван (1720 – 1763 – ?) – служив з 1740 р. бунчуковим товаришем, у 1763 р. в апробації ревізії в Київському полку. Мешкав у Чернігівському полку.

Рашевський Іван Григорович (бл. 1704/1713 – ран. 1790) – в одному із документів названий онуком Єфросинії Затиркевич, але, мабуть, двоюрідним. Службу розпочав з 1731 р. військовим канцеляристом, в 1727–1734 рр. мав суперечки з родиною генерального обозного Якова Лизогуба за с. Осняки Роїської сотні. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1740 – 1767). В приймальні полковій про різні чолобитні (1763). 15 липня 1767 р. абшитований за старістю. Мав житловий двір і шинок у с. Осняках, шинок у с. Вербичах Роїської сотні, приїзджий двір у с. Іваничеві, шинок у д. Вертіївці Любецької сотні (1750). Мав у Чернігівському і Городицькому повітах 60 хат підданих (1782). Д.: 1) Олена Павлівна Ракович (1727–1760). 2) (1761) Пелагея Андріївна N (1739 – ?). Мала підсусідків у с. Осняках (1781).

Рашевський Іван Іванович (1744 – 1790 – ран. 1801) – службу розпочав з 1759 р. полковим канцеляристом

Чернігівської полкової канцелярії. Військовий товариш (з 1767.15.06), направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (з 1782.24.12). Мав 583 підданих в 2 селах, 3 деревнях, 1 слободі, 1 хуторі (1788). Д.: Настасія Опанасівна Левицька, донька ніжинського полкового осавула.

Рашевський Йосип Григорович (бл. 1710 – ран. 1784) – військовий товариш (? – 1728), бунчуковий товариш (з 1728.24.10.). Брав участь в сулацькому, польському, кримському, очаківському походах. Мав приїзджий двір у Чернігові, шинок при млині біля с. Гучин Білоусівської сотні (1750), греблю і млин з кількома хатами на р. Білоус нище д. Ямищ в Роїській сотні, на р. Свині млин в два кола спільний з своїм братом і Мокрієвичами при с. Звеничів, на р. Стрижні млин-вешняк при д. Осняки. Працював у полковій рахунковій комісії (1751, 1763). Мав плотину з двома амбарами у с. Звеничів (1781). Д.: Наталія Іванівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша.

Рашевський Павло Йосипович (? – 1781 – ран. 1785) – служив з 1772 р. полковим канцеляристом, з 1774 р. значковий товариш Чернігівського полку, в походах не був, мав сина малолітнього (1780). Абшитований 29 вересня 1781 р. через переломану праву руку. Мав 26 підданих в сл. Роїській Роїської сотні. Д.: Горпина Михайлівна Якимович (1753 – ?), донька полкового хорунжого. Мали синів Івана і Андрія. Разом з надвірним радником Яковом Йосиповичем Рашевським мала 601 підданого в Чернігівському повіті (1790).

Рашко Андрій Єлисейович – син осавула полкового чернігівського, значковий товариш Чернігівського полку (1761). 1 вересня 1761 р. записав дружі маєток в с. Роїще. Д.: (1761) Марія Іванівна Мокрієвич (1723 – ?), донька полкового судді.

Рашко Єлисей Філонович (? – 1745) – син чернігівського полкового обозного, значковий товариш Чернігівського полку (1716–1738). В атестаті 1742 р. відзначалася його участь у 1725 р. при царинській лінії, 1728 р. був полковим комісаром і привозив провіант з Чернігівського полку до полтавських магазинів, 1732 р. при сотнику Бакуринському на форпостах, 1735 р. на українській лінії, полковий комісар (1736 – 1737). Осавул полковий чернігівський на місце Мокрієвича, який загинув у поході (з 1738.4.12.). 1739 р. в поході хотинському, 1740 р. з командою для розмежування кордонів з Туреччиною. Володів с. Кислим Любецької сотні та млином-вешняком у с. Роїщі разом із значковим товаришем Ничипором Стишевським, з яким був родичем, збудований батьком його обозним полковим Філоном Рашкою (1726, 1738 – судився з Стишевським, якого підозрював у таємному намірі продати млин генеральному обозному Якову Лизогубу; 1742, 1754 – «от бывшего весняного наводнення разорилась и впусе состоить»); у його володінні 2 малограунтових і 1 убогого підданих у слобідці Рашківці Любецької сотні. Мав шинок у Роїще (1740 – 1750). Д.: Катерина Іванівна Тризна, донька чернігівського полкового судді.

Рашко Іван Васильович (1768/1771 – 1798 – ?) – син сотеного отамана. Значковий товариш Чернігівського полку (1781), мешканець петрушинський.

Рашко Іван Маркович (1759/1763 – 1788 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1781). Д.: Ганна Корнієвська, донька возного.

Рашко Марко Матвійович – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1740 – 1767 – ?). Мав житловий двір у с. Роїщах Роїській сотні. Проживав в сл. Рашковій Любецької сотні. Д.: Н Яківна Чирва, донька значкового товариша.

Рашко Матвій Філонович (? – 1718 – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (1707 – 1725 – ?). У його «казці» від 1725 р. відзначена його участь у поході під Білу Церкву, а 1716 р. – під Гадяч. Д.: Горпина NN (? – 1720 – 1741 – ?).

Рашко Ничипір Філонович – значковий товариш (1716 – 1725 – ?). Служили з братом Єлисеєм з одного двору і одної хати. Був у поході під Гадячем (1716), з полковником Полуботком у Петербурзі (1718). Продав сл. Кислу генеральному обозному Якову Лизогубу.

Рашко Опанас Філонович (? – 1733 – 1740 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1740). Д.: Уляна Василівна Н, донька священника седнівського (її рідна сестра була за Корнилом Дубовиком).

Рашко Філон Хомич (? – 1650 – бл. 1709) – козак чернігівський (1670). Військовий товариш Чернігівського полку. 23 червня 1671 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича з підтвердженнями надань Виговського його батьку – на ґрунт Беркалевщину, млин в селі Роїщі та інші маєтності. 1 серпня 1686 р. отримав універсал чернігівського полковника Самойловича на Роїще. Скуповував ґрунти у с. Кислих. Мабуть, був сотником роїським. Чернігівський полковий осавул, чернігівський полковий обозний (? – 1701 – ?). Знатний військовий полку (1709). 8 січня 1709 р. в с. Роїщах написав тестамент. Д.: 1) NNN. 2) Марія NN, вдова Данила Стишевського.

Рашковський – значковий товариш Чернігівського полку (1739), мав у с. Бузки (?) 5 дворів підсусідків.

Рева Григорій (? – ран. 1781) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1766 – 1769 – ?). У другій Лубенській сотні в починці мостів, гребель і гаток (1769). Проживав у с. Новаках 2-ї полкової сотні. Неписьменний.

Рева Кіндрат (? – 1738 – 1780 – ?) – службу розпочав 15 вересня 1748 р., полковий канцелярист (з 1753), значковий товариш Переяславського полку (15 липня 1756 – 1777 – ?). Військовий товариш (1787). У с. Коврай Гельм'язівської сотні мав 10 підданих (1774). Д.: NN Баран, донька абшитованого отамана Гельм'язівської сотні. Сини Петро, Іван.

Рева Тимофій – значковий товариш.

Рева Яків (1752 – ?) – службу розпочав з 1767 р., значковий товариш (з 1780).

Ревенко Юхим – військовий товариш. Його правнук Іван Якович (1732 – ?) був сотенним хорунжим і мешкав у с. Іванкові Стародубського полку (1787).

Ревуцький Михайло – значковий товариш Переяславського полку. У 1726 р. в гілянському поході.

- Редька** Н – значковий товариш Ніжинського полку (1781).
- Резанов** Микола (? – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем з 1766 р.
- Рейтаренко** Омелян Антонович (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787). Купив 7 підданих. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Ганна Павлівна Кониська, донька бунчукового товариша.
- Рейх** Степан Степанович – син капітана у відставці, значковий товариш Чернігівського полку.
- Репешка** Н Якович – син значкового товариша. Значковий товариш Київського полку (з 1780.18.09.).
- Репешка** Яків (? – ран. 1766) – значковий товариш Київського полку.
- Репчанський** Григорій (1724 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?), мешканець роменський. Абшитований полковий хорунжий (1787), мав 145 підданих у 1 селі і 2 деревні. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Його братом названий Дмитро Савченко (1762). Д.: Горпина Андріївна Святуха, донька товариша полку Лубенського.
- Репчич** Кузьма – походив з любецької шляхетської родини Богдановичів-Репчичів-Піроцьких. Товариш сотні Березненської, 27 липня 1669 р. отримав універсал чернігівського полковника Івана Лисенка з дозволом зайняти греблю на р. Березні і збудувати млин. Військовий товариш (1672), 2 листопаду 1672 р. отримав гетьманський універсал на млин.
- Репчич-Піроцький** Богдан Лукашевич (? – 1655 – 1710 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1700), власник с. Голубичів. Передав свою частину с. Голубич зятю Стефановичу. Був значним товаришем полковим Чернігівським в січні 1710 р., жив у Ріпках.
- Репчич-Піроцький** Филімон Богданович (? – 1691 – 1767 – ?) – за заслуги батька значковий товариш Чернігівського полку (1711 – 1762). При капітані Булгакові (1737). Мав двір житловий у с. Ріпках Роїській сотні, приїжджий двір у Чернігові (1747 – 1750), у Роїській сотні в хут. Глинянку на р. Замглая 2 двори посполитих, 35 підсусідків (1750), 5 підданих (1753), млин «о едномъ коль мучномъ» при хут. Глинянці на р. Немильні, на рівчаку у с. Ріпках млин-вешняк. Абшитований значковий товариш (з 1762.18.12). Після значкового товариша Семена Красовського хутір Глинянку (1767), де мав приїжджий двір. Його швагрю сотник роїський Петро Стефанович.
- Репчич-Піроцький** Харитон Богданович – значковий товариш Чернігівського полку (1738), мав підсусідків в Роїській сотні.
- Репчич-Піроцький** Яків Богданович – значковий товариш Чернігівського полку. Був у гилянському поході, коли заборгував харківському полковнику Григорію Квітці.
- Решетило** Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1779), рекомендувався у відставку в армійському чині.
- Решетинський** Прокіп (бл.1751 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (1775 – 1783 – ?).
- Решетник** Андрій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1781 – ?).
- Решутько-Пригара** Іван Матвійович – шляхтич, сотник любецький Чернігівського полку (? – 1673 – 1681), військовий товариш Чернігівського полку (1681).
- Риба** Микола Стефанович – військовий товариш Ніжинського полку (1765), сотник борзнянський (1770 – 1782).
- Риба** Степан – полковий канцелярист (? – 1747), значковий товариш Ніжинського полку 1747 – 1751 р., з полкових канцелярств, мав двір житловий і шинок у Борзні, шинок у с. Оленівка. Д.: (1767) Уляна NN.
- Рибальченко** Мартин – військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Рибальченко** Петро – рідний брат Мартина, військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Рибець** Андрій – покозачений шляхтич, козак Полтавської сотні Петраша Яковенка (1649), товариш полку Полтавського (1665), мешканець полтавський (1693).
- Рижій** Іван – службу розпочав з 1776 р. в полковій канцелярії, з 1779 полковий канцелярист, значковий товариш Гадяцького полку (з 1780). Д.: Марія Федорівна Максимович, донька військового товариша.
- Риза** Василь Григорович (1717 – 1767 – ран. 1775) – син значкового товариша. Військовий товариш у Переяславському полку (1765 – 1767 – ?). Мав володіння в с. Безуглівці (46 душ) Яготинської сотні, хуторі Підсівному Терехтимирівської сотні (9 душ), Переяславі. Д.: Єфросинія Йосипівна Дараган (1727 – 1767 – ?), двоюрідна сестра полковника київського Юхима Дарагана. Мали синів Федора (1763 – ?), Йосип (1768 – ?), Степан (1772 – ?), доньок Маріанну (1757 – ?), Єфросинію (1758 – ?).
- Риза** Василь Григорович (1717 – 1771 – ран. 1775) – військовий товариш (1765 – 1771), мав володіння у с. Безуглівці (46 підданих) Яготинської сотні, хут. Підсівному Терехтимирівської сотні (9 підданих), Переяславі. Д.: Єфросинія Йосипівна Дараган (1727 – 1767 – ?), двоюрідна сестра полковника київського Юхима Дарагана. Проживала в Переяславі (1775).
- Риза** Григорій (? – 1732 – ран. 1767) – індуктар у Переяславі 1732 – 1752 рр, значковий товариш, грек за походженням. У 1749 р. продав крамницю в Переяславі бунчуковому товаришу Олексію Маленовському. Д.: Н Єнатіївна.
- Риза** Степан (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товариш (з 1781).
- Рило** Федір – значковий товариш Полтавського полку (1762).
- Римаренко** Василь Кіндратович (? – ран. 1747) – (Римарів онук) значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., у 1737 р. був на форпостах, у 1738 р. з Очакова після виступу до Криму повернувся. Мешканець роменський. Його свояком був значковий товариш Іван Залюбовський. Д.: Настасія Андріївна Н (? – 1726 – 1753 – ?). Проживала у Ромнах.

- Римаренко** Кіндрат (Кирик) Степанович – син сотника корсунського, перейшов до Лубенського полку, значковий товариш (? – 1735 – ?), військовий товариш.
- Римаренко** Павло Кіндратович – (Римарів онук) значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – ?), мешканець роменський.
- Римаренко** Сава (1740 – ?) – службу розпочав з 12 серпня 1753 р. військовий товариш Лубенського полку, бурмістр роменський (1782), поручик (з 15 квітня 1787), засідатель Роменського суду. Мав 27 підданих в Ромнах, 1 містечку і 1 хуторі. Д.: Пелагея Іванівна Вятська, донька значкового товариша.
- Римський-Корсак** Василь Максимович (? – 1751 – 1788 – ?) – смоленський шляхтич. Син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1760 – 1775 – ?). Мав у Стародубі двір житловий 2 покої, 1 людський, 1 комора, 1 конюшня, 1 погріб, покритий дерев'яним сараєм. Жив його двірник з його іншого володіння. Двір дістався в спадок від батька, купчих не мав, володів за давністю як предки (1768). При дворі овочевий город. Купив у нащадків Павла Яворського частину села Залізний Міст у 3-й полковій сотні. Володів містечком Семенівкою (де і мешкав), с. Раківкою, частиною с. Хотіївки, хуторами Лозовий, Крикуша в Топальській сотні (1781).
- Римський-Корсак** Максим Михайлович – бунчуковий товариш (? – 1729 – ?). Володів містечком Семенівкою, осадженим на вільних військових грунтах його дідом по материнській лінії полковником стародубським Семеном Самойловичем, і с. Грем'яч, яке було надане його діду прадідом – гетьманом 1680 р.
- Римський-Корсак** Михайло Богданович – значний військовий товариш (? – 1723 – ?), значний бунчуковий товариш, після своєї теці Семенової отримав сс. Грем'яче і Семенівку за універсалом гетьмана Скоропадського. Отримав 9 липня 1713 р. царську грамоту на володіння. Д.: 1) N Семенівна Самойлович, донька полковника стародубського. 2) N Андріївна Кондратьєва, донька сумського полковника
- Римша** Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1727 – ?), сотник седнівський (1727.21.12. – 1760.04. – ?) 21 червня 1730 р. отримав гетьманський універсал про надання с. Хрипівки.
- Римша** Іван – покозачений шляхтич гербу «Леліва», отримав фондуш наказного гетьмана Сомка 1660 р. та гетьмана Ігнатовича 1670 р. на два млини на р. Рудці. Військовий товариш Чернігівського полку (1696).
- Римша** Іван Іванович (1734 – ?) – син сотника седнівського Чернігівського полку, військовий товариш (? – 1756 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1790 – ?). Мав 83 підданих в 3 селах. Д.: Олена Дем'янівна Бутович, донька бунчукового товариша.
- Римша** Опанас – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав двір у с. Роїще.
- Римша** Федір Іванович (1726 – 1790 – ?) – син сотника седнівського, значковий товариш Чернігівського полку, був в походах 1736, 1737, 1738 рр., сотник седнівський (1760 – 1769 – ?). В червні 1766 р. звинувачений в захопленні земель у козаків Седнева та використання козаків на приватних роботах. У 1774 р. вів тяжби за седнівські млини з Чернігівським монастирем. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 112 підданих у 1 місті, 4 селах і 3 хуторах. Д.: NN Шаула (? – ран. 1788), донька полкового обозного кийського. Мали сина Івана.
- Ринда** Пилип – козак Межиріцької сотні Канівського полку (1649), перейшов на Лівобережжя, значний військовий товариш (1682).
- Рипопенко(?)** Григорій – значковий товариш Переяславського полку 1767 р.
- Різницький** Іван (1757 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Рклицький** Василь (? – ран. 1762) – значковий товариш Полтавського полку 1743 р., мав двір у Полтаві. Військовий товариш, мав родовий герб. Д.: Ганна Іванівна Старицька. У 1752 р. як удова мала 9 сімей підданих у 2-й полковій Полтавській сотні.
- Рклицький** Федір Васильович (? – ран. 1755) – військовий товариш Полтавського полку, мав двір у Полтаві.
- Робота** Йосип – значковий товариш Полтавського полку (1762).
- Робота** Федір Пантелеймонович (1694 – 1762 – ?) – служити почав з 1719 р., був писарем Келебердинської сотні (1722, 1723), потім був за сотника, через рік городовим отаманом (? – 1733 – ?), наказним сотником 1735 р. в поході. У 1737 р. полковником Кочубеєм призначений значковим товаришем, був у походах, на форпостах, полковим комісаром у 1742 р. «при произвождении порций и рационов». 1745 р. отримав указ ГВК на чин значкового товариша. У 1746 р. тримав Келебердинське сотенне правління. З 1754 до 1756 р. утримував вівчарні заводи. У 1761 р. в сотенному правління. Мав двір і 11 підсусідків у Керебердинській сотні і кілька хуторів. Полковий осавул Яків Козельський подав на нього чолобитну до ГВС про розорення. В Келебердинській сотні мав 6 сімей підсусідків (1752).
- Рогачевський** Василь Григорович (1732 – 1782 – ?) – службу розпочав з 20 грудня 1757 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1765.1.05), військовий товариш (1769.20.03. – 1782 – ?). Мав 9 хат підданих (1782). Абшитований військовий товариш (1788). Мав 55 підданих в одному городі, двох селах, одному хуторі. Неодружений (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Рогачевський** Олександр Григорович (1746 – ?) – службу розпочав з 11 квітня 1757 р. військовим канцеляристом, абшитований військовий товариш Лубенського полку (14 травня 1772 – 1782 – ?). Д.: Параска NN, донька значкового товариша.
- Роговський** Антін – син сотника, військовий товариш (1787), мешканець стародубський.
- Роговський** Степан (бл. 1719 – ?) – син кийського міщанина, службу розпочав з 1741 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш Кийського полку (1751 – 1772 – ?). Д.: N Савівна Лутпай, донька кийська міщанина
- Роговський** Юхим – козак Березнинської сотні (? – 1774), значковий товариш Чернігівського полку (з 1774).

- Рогозинський** Гнат (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 8 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька козака.
- Рогуля** Аврам – значковий товариш Полтавського полку (? – 1768 – 1771 – ?). Користувався родовим гербом.
- Рогуля** Гаврило Григорович – в його «казці» значкового товариша Полтавського полку 1762 р. відзначено: 41 рік, служив з 1761 р., син козацький, 1761 р. призначений значковим товаришем Полтавського полку. Повідомив, що дід його Федір (записаний в ревізіях 1731, 1734 рр. в Кобеляцькій сотні) і батько Григорій Рогулі були козаками сотні Кобеляцької полку Полтавського, вірно служили. Служив і Гаврило з козацьких ґрунтів. Значковий товариш за службу предків (з 1 вересня 1761 р.).
- Рогуля** Іван Харлампійович (1755 – ?) – значковий товариш Київського полку. Корнет, мав підданих у с. Плосці.
- Рогуля** Павло (1722 – ?) – службу розпочав з 1741 р., військовий канцелярист ГВК, сотник козелецький (1757.22.03. – 1767.22.12.), бунчуковий товариш у Київському полку (1767 – 1781 – ?). Наглядав за кіньми на ніжинській дистанції. Мав у Ніжинському повіті 15 душ. абшитований бунчуковий товариш (1787), володів 76 підданими у 1 містечку і 1 селі (1787). Д.: NNN (? – 1763 – ран. 1783). Мали сина Олександра.
- Родавський** Павло – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – ?).
- Родзянко** Василь Степанович (1727 – 1779 – ?) – навчався у КМА (1741), військовий канцелярист (? – 1756), бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1756). Д.: Ганна Григорівна Борозна, донька бунчукового товариша.
- Родзянко** Григорій – значковий товариш (1712).
- Родзянко** Іван (1734 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1752 р. Військовий товариш Миргородського полку (1757 – 1763 – ?).
- Родзянко** Омелян Семенович – бунчуковий товариш Миргородського полку (1779), колезький асесор. Д.: 1) (1779) Євдокія Павлівна Руденко, донька бунчукового товариша. 2) Євдокія Йосипівна Часник, донька сотника.
- Родзянко** Павло – бунчуковий товариш Миргородського полку (1782), мав 350 хат підданих.
- Родзянко** Федір Яремійович (1748 – ?) – син священника, службу розпочав 10 січня 1764 р. значковим товаришем Миргородського полку, військовий товариш (30 березня 1770), обозний полковий миргородський (22 січня 1776 – 1783), полковий командир (1783), прем'єр-майор у відставці. Мав 400 підданих чоловічої статі (1783). Д.: Настасія Олексіївна Свічка, донька бунчукового товариша.
- Родзянко** Ясько – значковий товариш (1712).
- Роевський** Павло (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку Гадяцького полку (1787), мав 8 підданих у 1 місті. Д.: Горпина NN, донька шляхтича.
- Рожан** Яків – військовий товариш у Ніжинському полку (1743) мав – 19 дворів підданих, 11 млинових кіл, надав позику до військового скарбу.
- Рожевський** Стефан – службу розпочав з 1747 р. при полковій Лубенській канцелярії. Значковий товариш Лубенського полку (з 1767). У 1769 р. в Кременчуці у прийомі казенних волів на корм в полку Лубенському. Мешканець с. Харьківці Пирятинської сотні. Д.: N Федорівна Левенець, донька священника соборного лубенського.
- Рожновський** Михайло (? – 1750 – 1767 – ран. 1772) – писар сотенний іваницький Прилуцького полку (? – 1766), абшитований військовий товариш через старість (з 1766). Д.: Параска NN.
- Роздобудько** Андрій Гнатович (1698 – 1777 – ?) – син козака, значковий товариш (1777). Д.: Уляна Василівна N (1701 – 1777 – ?)
- Роздобудько** Іван (1738 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1763 р. значковим товаришем Переяславського полку (1763 – 1783 – ?). Мав у Березані 9 підданих чоловічої статі. Одружений з донькою козака, мав трьох синів.
- Роздобудько** Юхим Андрійович (1747 – 1780 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 14 липня 1767 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1767.27.02.) Мав з підданих у Березані (1774). Д.: 1) (1774) N Іванівна Онищенко, донька осавула 3-ї полкової сотні. 2) (1777) Катерина Василівна N (1748 – 1777 – ?).
- Розенко** Іван – військовий товариш (1700), житель рохманівський.
- Розкладка** Павло (1753 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1776, полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1780).
- Розлач** Пилип Михайлович – син сотника бориспільського, хорунжий сотенний 1-ї полкової сотні Переяславського полку, отаман городовий бориспільський. Брав участь у ладозькому, сулацькому, польському, кримському, дністровському і хотинському походах. З 1767 р. значковий товариш Київського полку.
- Розсошка** Остап – значковий товариш.
- Розум** Федір Якович (? – ран. 1787) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Анастасія NN.
- Розум** Федір Якович (? – ран. 1787) – онук сотника, значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Анастасія NN. Мешкала у Вороніжі, де мала 16 підданих.
- Рокитний** Іван Логвинович (? – 1733) – син сотника яготинського, а потім полкового осавула. Сотник яготинський (1710–1713). Значковий товариш Переяславського полку (? – 1729 – 1733). Володів батьківським с. Нечипорівкою, яке перед визодом в похід у 1733 р. заставив село бунчуковому товаришу Андрію Думирашці-Райчі і пішов в похід, в якому загинув. Його вдова Настасія Прокопівна підтвердила заставу у 1739 р., а син Василь у 1759 р. продав село Федору Андрійовичу Думитрашці-Райчі. Д.: Анастасія Прокопівна N (? – ран. 1759).
- Романенко** Роман – в полковому товаристві Переяславського полку (1671).

- Романов (Романенко) Степан** – гонець гетьманський до Москви (1692), військовий товариш Чернігівського полку.
- Романов Василь** – військовий товариш (1685).
- Романов Ілля** – абшитований бунчуковий товариш, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хата в яких жило 2 найманих людей.
- Романов Петро** – значковий товариш, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату в яких жило 3 найманих людей.
- Романович Василь** – військовий товариш, мешканець стародубський. 10 листопада 1687 р. отримав універсал Стародубського полковника Тимофія Олексійовича на с. Картушин.
- Романович Василь** Дмитрович (бл. 1684/1690 – 1768 – ?) – племінник писаря полкового стародубського Романовича Василя. Навчався у Польщі. Військовий канцелярист ГВК (1717–1719), значний військовий канцелярист (1720) полковий комісар стародубський (1719 – 1723), військовий канцелярист (1723–1726). Старший канцелярист ГВС (1727–1729), військовий товариш (1729). Бунчуковий товариш (1729.18.08. – 1763 – ?). Правив посаду писаря полкового стародубського (квітень – грудень 1730). Учасник польського, очаківського, дністровського походів. 4 лютого 1769 р. звільнений від усіх служб. 19 червня 1719 р. згідно указу гетьмана полковник Жоравка дозволив йому посполитих с. Случка в послушенство привернути. Володіння д. Случки, конфірмоване гетьманом Д.Апостолом 1727 р. У 1731 р. вів боротьбу з селянами за володіння с. Случка полкової сотні. Володів у 1737 р. в Погарській сотні у с. Бобрик з двори дуже убогі, полкової сотні в д. Случки 1 малогрунтового підсусідка, у Мглинській сотні в д. Сутяжичі 1 купленого убогого городника, мав у Стародубі в 1768 р. двір. Д.: Уляна Прокопівна Силенко (1692 – ран. 1768), донька полкового обозного стародубського.
- Романович Іван** – отаман сотенний (з 1760), значковий товариш Прилуцького полку (1767–1771), поставлений сотником ічнянським (1771.18.07. – 1779). Д.: NNN, донька значкового товариша.
- Романович Лев** Петрович (1762 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (з 1774.1.01.). Отаман сотенний (1782). Військовий товариш (з 1783). Д.: Лизавета Осипівна Ракицька.
- Романович Михайло** Петрович (1755 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1 вересня 1769 р. в ГВС, військовий канцелярист (з 1769.3.11.), сотник монастирищанський (з 1772.15.08.), бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). Д.: Ірина Андріївна N.
- Романович Олександр** (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 43 підданих у 1 селі Борзнянського повіту. Д.: Уляна NN, донька дякона. Мали синів Івана, Петра, доньку Марію.
- Романович Павло** Дмитрович – асесор ГВС, військовий канцелярист ГВК (1725), бунчуковий товариш (1734), учасник польського походу.
- Романович Петро** Іванович (1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1748 р., значковий товариш. Сотник мо-
- настирищанський (1763.23.10. – 1772.15.08). Бунчуковий товариш (? – 1784 – 1788 – ?). Мав 290 підданих в 5 селах Ніжинського повіту. Д.: Уляна Михайлівна Александрович, донька бурмістра київського, бунчукового товариша. У м. Монастирище мала 141 підданого, у с. Андріївці – 24, с. Заудайках – 40.
- Романович Роман** Герасимович – військовий товариш Прилуцького полку. Уступив млин на р. Шостці Гамаліївському монастирю.
- Романович Семен** Васильович (1728 – ?) – шляхтич, син бунчукового товариша. Службу розпочав бунчуковим товаришем (1768.4.02. – 1787 – ?). Мав 13 підданих (1775). Д.: (1768) Ганна Василівна Савич (1740 – ?), донька бунчукового товариша.
- Романович Федір** Іванович (1737 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1 жовтня 1757 р. військовим канцеляристом. Військовий товариш (з 1763.28.09.), бунчуковий товариш (1766.26.01. – 1787 – ?). В Монастирищі мав 76 підданих, а у с. Андріївці – 11, с. Заудайках – 24. У 1787 р. за ним зафіксовано 230 підданих у 1 містечку, з селами і 1 хуторі. Д.: Настасія Дмитрівна Маркович (? – 1774 – ран. 1788), донька бунчукового товариша.
- Романовський Василь** (1732 – 1763 – ?) – військовий товариш (1759 – 1763 – ?) в Ніжинському полку.
- Роменський Василь** (1739 – ?) – службу розпочав 30 листопада 1762 р. значковим товаришем Полтавського полку (1762 – 1769 – ?). Малоросійський сотник, капітан і залишився служити.
- Роменський Гаврило** (1736 – ?) – службу розпочав з 2 вересня 1752 р., значковий товариш Полтавського полку (з 30 листопада 1762 – 1769 – ?).
- Роменський Кирило** Андрійович – асигнований у значковий товариш (1755 р.), значковий товариш (з 12.04.1757 р.), абшитований сотник (1779).
- Роменський М.** – значковий товариш Миргородського полку (1742 – 1760 – ?).
- Роменський Микола** (1743 – ?) – службу розпочав 30 листопада 1762 р. значковим товаришем, возний гродський великобудиський (? – 1779 – 1780 – ?).
- Роменський Михайло** Андрійович – зі старшинських дітей, значковий товариш (1757.12.04.), військовий товариш (? – 1779 – ?). Д.: Ганна N Трофимовська, донька військового товариша.
- Росенський Ілля** – службу розпочав з 1744 р., отаман городовий остерський (1752 – 1779 – ?). У жовтні 1777 р. отримав чин значкового товариша Київського полку. У 1775 р. не віддав заміж за козака Йосипа Вершка уже засватану доньку. Підданих не мав (1779). Д.: Софія N Невгодовська, донька священика глібовського.
- Росенський Прокіп** Ілліч – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Київського полку (1777.5.10. – 1779 – ?).
- Росиновський Петро** – служив з 1764 р., з 1765 р. значковий товариш, сотник волинський Чернігівського полку (1770 – 1780). Був у турецькому поході. Був під слідством по указу Малоросійської Колегії за вбивство козаками трьох мужиків, звільнений від командування і позбавлений чину. Одружений з донькою козака, дітей не мав (1780).

- Росинський** Петр – значковий товарищ Чернігівського полку (? – 1710 – ?).
- Рославець** Василь Дмитрович (бл. 1726 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1746 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (з 1765.9.12.). В сс. Ішові, Зенківці, дд. Попсуєвці, Дмитрові, Болотихові, Єлисевицах, Макарові, Савинках 31 хата підданих, крім того в Ніжинському полку в Глухові, с. Щербі і сл. Княжичах 33 хати. Д.: Олена Григорівна Кулябка, донька бунчукового товариша. Мали сина Якова і чотириох доньок: Уляну, Марфу, Євфимію, Софію.
- Рославець** Василь Михайлович (? – ран. 1750) – бунчуковий товариш (? – 1737 – ?). Мав володіння у Мглинській сотні Стародубського полку у сл. Пісках 2 малоґрунтових не тяглих, 6 дуже убогих при городах, 2 коня, 2 вибули (1737). Всього у володінні Рославця підданих 8 дворів. Д.: (1733) Катерина Опанасівна Покорська (1699 – 1750 – ?), донька бунчукового товариша.
- Рославець** Іван Васильович (1728 – 1766 – ?) – військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш (з 1750.13.06). Д.: 1) Марія Степанівна Єсимонтовська, донька бунчукового товариша. 2) Параска NN.
- Рославець** Іван Петрович (1743 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист (з 1772), абшитований військовий товариш (з 1784.1.01). Мав 10 хат підданих в сс. Попсуєвці і Санниках 1-ї Почепської сотні. Д.: (1772) 1) Тетяна Миколаївна Щерба (? – ран. 1783), донька возного 2-ї Почепської сотні. 2) Пелагея Миколаївна N (? – ран. 1783).
- Рославець** Йосип Васильович (1725 – 1798 – ?) – військовий канцелярист, бунчуковий товариш (з 1750.13.06). Д.: 1) Ганна Миколаївна Ханенко, донька генерального хорунжого. 2) (1786) Олена Олександрівна Дублянська, донька генерального судді.
- Рославець** Йосип Дмитрович (1707/1711 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1732 р., Стародубською полковою канцелярією призначений значковим товаришем (1733 – 1757), в команді полкового судді Ханенка за Києвом (1737), бунчуковий товариш згідно гетьманського універсалу (з 1757.26.07). За ревізією 1764 р. у 1-й Почепській сотні у с. Сенкові, дд. Дмитрове, Санниках, Попсуйки, Гарицях і Мглинської сотні д. Цинки мав 47 хат спадкових підданих, сам проживав у Почепській сотні, Д.: Гафія Андріївна Гудович, донька бунчукового товариша. Сини Іван і Олександр.
- Рославець** Михайло Дмитрович (1722 – 1781 – ран. 1784) – службу розпочав з 1745 р. у 1-й Почепській сотні, значковий товариш Стародубського полку (1757 – 1781 – ?). Був у пруському (1760), турецькому (1769) походах. Мешканець с. Ішова. Д.: Єфимія Пилипівна N (1726 – 1778 – ?).
- Рославець** Михайло Іванович – у 1679 р. отримав частину маєтностей свого дядька Овдія. Купив хуторець з гребелькою і млином-вишняком у Гната Коровченка. 10 травня 1704 р. з братом Луком отримав гетьманський універсал на спадкові і куплені маєтності. Значний військовий товариш (1704 – 1726). Разом з братом Лукою володів млинами: на р. Усі в Баринах в 3 кола, на р. Кості між Старим Почепом і Чоповом, на р. Кості на шляху стародубському, на р. Псі в с. Кшові в 2 кола, на р. Усі в с. Демянівці, на р. Неволодві в с. Жлобянці в 0,5 каменя.
- Рославець** Олександр Йосипович (1756 – 1815 – ?) – службу розпочав з 1770 р. значковим товаришем, з 1776 р. підпоручик, з 1781 р. поручик, капітан при відставці (1784). Д.: Ірина Володимирівна Губчиць, донька бунчукового товариша.
- Рославець** Петро Дмитрович (1713/1715 – ран. 1784) – значковий товариш у Стародубському полку (з 1735), бунчуковий товариш (з 1757). Д.: Параска NN (1722 – 1750 – ?).
- Росновський** Андрій – бунчуковий товариш (? – 1737 – ?), мав двір у Батурині в якому він сам жив. в поході У 1737 р.
- Росовський** Ничипір Романович (1749 – ?) – служив з 1767 р. виборним козаком, 1772 р. призначений у Білоусівську сотню сотенним осавулом, з 1780 р. значковий товариш, був у походах в турецьку війну. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 15 підданих у 1 селі. По ньому рід внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – 1779 – ран. 1788), донька приказчика.
- Росолов** Микита (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.
- Росоха** Остап Йосипович (? – 1752 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – ?).
- Росоханський** Павло (1732 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1747 р., військовий канцелярист, військовий товариш Ніжинського полку (1757 – 1763 – ?).
- Росошенко** Іван – значковий товариш Миргородського полку (1742).
- Росошка Остап** – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1733–1751).
- Ростовський** Іван – коморник Миргородського повіту (1773). Військовий товариш Миргородського полку (1773.21.05. – 1782 – ?). Мав 8 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).
- Ростовський** Петро – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р.
- Росторгуй** Петро – військовий товариш.
- Ротмістров** Дмитро Маркович – товариш полку охочокомонного полковника Пашковського, значковий товариш Київського полку (1709 – 1751 – ?).
- Ротмістров** Євстафій Петрович (1750 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1766 р., підканцелярист (з 1769), канцелярист полковий (з 1772.10.01.), писар підкоморний Козелецького повіту (з 1773), військовий товариш Київського полку (з 1781.8.02.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до I частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Мав 63 підданих.
- Ротмістров** Петро Дмитрович (1706 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1737 р. значковим товаришем. 1737 р. займався компанійськими грошима. ГВС розглядав справу про зловживання його, полкового

судді Столпановського, козаків Козелецької сотні Стеценка і Костяна. Абшитований військовий товариш Київського полку (1766 – 1790 – ?). Мав 72 підданих в Березненському повіті (1790) Д.: (1772) Настасія Михайлівна Домонтович (бл. 1731 – 1790 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Євстафія, Андрія, Семена.

Роцаковський Василь Васильович (1744 – 1788 – ?) – службу розпочав 10 червня 1764 р. при ГВС. 9 лютого 1766 р. військовий товариш Гадяцького полку за патентом МК. Направлений у військовий похід (1769). Д.: Уляна Осипівна Стефанович, донька бунчукового товариша.

Роцаковський Захар (? – 1683 – 1732 – ран. 1747) – значний військовий товариш (1713 – 1724), бунчуковий товариш (1724–1732). У 1724 р. отримав підтвердження на посаг дружини (м. Лютеньку, села Соколівку, Лисівку, Млини, Перевіз). У 1724 р. звільнений від участі у гілянському поході. У 1727 р. захопив ґрунти у жителя с. Петрівки полкової сотні Кирила Пискуненка, які ГВК вимагала повернути. У 1729 р. Гадяцький монастир захопив його спадковий млин. Він суплікував до гетьмана і 11 грудня 1729 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права на млин. 16 серпня 1731 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням ґрунтів у с. Свинарське. 18 грудня 1731 р. отримав гетьманський універсал про рішення ГВС відносно його справи з Юрієм Єропкіним щодо майна гадяцького полковника Бороховича. 4 червня 1732 р. подав супліку про надання йому Ковалівського степу в Гадяцькому полку. Д.: Ганна Павлівна N (? – 1720 – 1756 – ?), донька Павла Миколайовича N і Феодосії Михайлівни Борохович. Онука гадяцького полковника. Проживала у Лютенці. Як вдова 1747 р. мала посполитих в селах Комишненської та Лютенської сотні. У 1756 р. заборгувала гроші гадяцькому богоявленському священику Якову Гречанівському.

Роцаковський Петро Васильович (1746 – ?) – службу розпочав з 19 січня 1766 р. військовим товаришем патенту МК. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1782), колезький асесор (1788–1790). Мав 579 підданих (1788) в Зіньківському повіті. Д.: Ганна Іванівна Яновська, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Пантелеймона, Герасима, Олександра, Дмитра, Павла, Федора, доньок Дарію, Олену, Ганну, Дарію.

Рощин Василь Родіонович – потрапив у татарський полон, значковий товариш.

Рощин Родіон (? – ран. 1686) – військовий товариш. За універсалом Богдана Хмельницького отримав с. Салово полкової сотні, яке пізніше перейшло до його синів Рощенків. Його син, козак Стародубської сотні і житель с. Салово Федір Родіонович Рощин 1686 р. продав рілля лавнику стародубському Івану Ісаєвичу Чемеренцю.

Рощина Василь – шляхтич гербу «Лис», військовий товариш Ніжинського полку (1734).

Рубан Андрій Васильович – військовий товариш (1783).

Рубан Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. купу-

вав воли в Конотопі, 1737 р. був у очаківському поході, 1738 р. – у кримському походах Жив у Конотопі, де мав двір житловий і 2 шинки. Його донька Єфросинія була заміжня Іваном Яремовичем Антіновським (1729 – ?), який 1787 р. був колезьким асесором і мав 10 підданих у м. Шаповалівці.

Рубан Григорій – посланець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш.

Рубан Григорій (? – 1782 – ран. 1788) – син військового товариша, значковий товариш Костянтинівської сотні Лубенського полку (1771–1782). Д.: Марія NN (1745 – ?). Після смерті чоловіка володіла 504 підданими в одному селі і одній слободі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнана дворянкою і внесена з синами до I частини родовідної книги.

Рубан Григорій Євстафійович – син значкового товариша, значковий товариш (1730 – 1752 – ?).

Рубан Данило Семенович (? – 1677) – сотник глухівський (? – 1671 – ?). Купив млин у козака Глухівської сотні Федора Зазерського, заснував там с. Рубанівку. Надав своєму зятю Михайлу Миклашевському млин під Глуховом, стверджений гетьманом 12 грудня 1671 р. Козак глухівський. 20 серпня 1675 р. купив млин у три кола на р. Ворглі у маляра глухівського Захара Сидоровича. Значний військовий товариш. Полковник виборних козаків піхотних (1677). Загинув під Чигирином. Д.: Глікерія NN.

Рубан Євстафій Тарасович (? – 1729) – син сотника погарського, значковий товариш.

Рубан Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1739–1747). У поході 1739 р., жив у м. Рашавці, мав 2 підсусідків.

Рубан Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 63 підданих в Глинському повіті. Д.: Марія N Александрович, донька бунчукового товариша.

Рубан Іван (1752 – 1788 – ?) – служив з 1 квітня 1764 р. при полковій Чернігівській канцелярії при письмових справах, підканцелярист чернігівський (з 1767), канцелярист полковий (з 1769), значковий товариш Чернігівського полку (з 1777), військовий товариш (з 1782). Мав 17 підданих. В походах не був, був у командах, дітей не мав (1780). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Поручик (з 20 жовтня 1787 р.), секретар Березненського повітового суду (з 3 лютого 1782 р.). Д.: Тетяна Корніївна Абрамович, донька військового товариша.

Рубан Микита – значковий товариш Полтавського полку (1763).

Рубан Петро (? – ран. 1790) – значковий товариш, мав 504 підданих в Гадяцькому повіті. Д.: Уляна NN, мали синів Максима, Григорія, доньку Євдокію.

Рубан Петро (1744 – 1782 – ?) – службу розпочав з 10 лютого 1762 р., значковий товариш Лубенського полку (з 10 серпня 1767), в другій армії (1769). Військовий товариш (з 1771.16.11.).

- Рубан** Семен (1740/1748 – ?) – з різночинців, службу розпочав 1 січня 1754 р., полковий канцелярист (з 4 лютого 1766), значковий товариш Лубенського полку (з 20 листопада 1767), абшитований військовий товариш (з 13 травня 1771 – 1782 – ?), абшитований полковий осавул (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 80 підданих в Глинському повіті. Д.: Марина Яківна Костенська, донька протопопа опішнянського.
- Рубан** Стефан Ілліч – син сотника синявського, військовий товариш (2-га половина 17 ст.). Його нащадки мешкали у с. Курені.
- Рубан** Яків (1756 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 56 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Д.: Євдокія Н Онищенко, донька козака. Мали синів Семена, Федора, Саву, Григорія.
- Рубан** Яків Тарасович (1705 – 1737 – ран. 1740) – син сотника погарського, значковий товариш Стародубського полку (1737), в комісії Шипова. Д.: Марія Костянтинівна Н (1702 – 1745 – ?).
- Рубановський** Опанас Васильович – отаман сотенний (1781), військовий товариш (1781 – ?). У с. Азаровці мав 27 підданих (1787). Абшитований військовий товариш (1787). Д.: Уляна Іванівна Миклашевська, донька бунчукового товариша. Мали синів Андрія, Івана, Антіна.
- Рубець** Андрій Мойсейович – значковий товариш Стародубського полку. Див.: «Значні військові товариші».
- Рубець** Василь Дем'янович (1730 – 1781 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом. Був в комісії при бунчуковому товаришу Тарновському. В липні 1757 р. абшитований. 4 жовтня 1760 р. з абшитованих військових канцеляристів став військовим товаришем (1760 – 1767). Бунчуковий товариш (1767 – 1775 – ?). Проживав у с. Брахові Топальської сотні (1781). Мав володіння в сс Брахові Топальській сотні і Любечанах, 157 підданих (1775). Д.: Параска Самійлівна Холодович, донька чернігівського полкового судді.
- Рубець** Василь Іванович – службу розпочав з 1747 р., з 1757 р. значковий товариш Стародубського полку. З 1764 р. військовий товариш. Був у турецькому поході у 1771, 1773 рр. сотник топальський (1770 – 1783). Мав у Топальській сотні у 1764 р. в д. Чернооківі 10 посполитих бездвірних хат. Д.: Уляна Василівна Хоминська, донька значкового товариша.
- Рубець** Василь Карпеев – атестований в значкові товариші Стародубського полку (1769), в утриманні по Чернігівському тракту пошт.
- Рубець** Василь Юрійович (1652/1658 – 1744 – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1744). Брав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. Житель с. Стратива. Мав володіння у с. Рудні Топальської сотні. У 1735 р. старий, його син Данило в полкові канцелярії при справах канцелярських. Мав 1737 р. володіння у с. Тратива 21 посполитого, в д. Обтин 15 підданих, с. Істобки 11 підданих. Д.: (1707) Євфимія Самійлівна Сотникова, донька стародубського міщанина.
- Рубець** Герасим Юрійович (? – бл. 1726) – значковий товариш (1723). Д.: (з 1720) Н Яківна Дружина, донька старости ропського.
- Рубець** Гнат Ілліч (? – ран. 1706) – значний військовий товариш (1700), осадив слободу в Залужжі. 14 липня 1700 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. Д.: NNN (? – 1686 – 1706 – ?). Можливо, Дорошенко. Опанас Дорофійович Грушинський-Дорошенко доводився дядьком її сину Семену.
- Рубець** Григорій Юрійович – значковий товариш (1723).
- Рубець** Данило Васильович – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Рубець** Дем'ян Гнатович (1697 – 1750 – ран. 1762) – значний військовий товариш, бунчуковий товариш (з 1730.20.06). В Глухові присутній у ГВС (1750). 3 жовтня 1730 р. разом з братами Андрієм та Михайлом отримав гетьманський універсал на маєтності. У 1737 р. мав володіння у с. Брахов – 72 підданих, з них втекли і померли 27, в д. Шамовка – 5, 1 втік, в д. Обтині – 12 підданих, з них 4 втекло і померло, у с. Любечани – 24, з них 4 втекло чи померло. Мав двір у Стародубі. Д.: Марина Яківна Н (1703 – 1764 – ?).
- Рубець** Іван Гнатович – бунчуковий товариш.
- Рубець** Іван Григорович (? – ран. 1744) – значковий товариш. Д.: Настасія Іванівна Н, жила у с. Чернооківці.
- Рубець** Іван Михайлович (1731 – 1792 – ран. 1800) – службу розпочав військовим канцеляристом з 1749 р. 4 жовтня 1760 р. отримав чин військового товариша за служби предків, дід і батько були бунчуковими товаришами. Мав у 1764 р. володіння у Топальській сотні у с. Курознові 2 посполитих двора. Бунчуковий товариш (1766 – 1783 – ?). Мав володіння у с. Брахові Топальської сотні (1781), 80 підданих (1775). Д.: (1754) Олена Степанівна Карпека, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Дмитра, Степана, Василя, Пилипа, Петра, доньок Ганну, Пелагею, Олену, Параску.
- Рубець** Ілля Іванович (? – 1630 – 1692 – ?) – шляхтич, мешканець стародубський. Значний військовий товариш (1682). 11 липня 1682 р. отримав універсал Стародубського полковника Семена Самойловича про вирішення суперечки між ним, його братом Михайлом і мешканцями с. Чубковичі щодо землі та бортного дерева. 1 лютого 1688 р. отримав універсал гетьмана Мазепа на свої маєтності за «давние и верные его, пана Илли Рубца з его сынами у Войску Запорожском ронение услуги». Особливістю цього документа є те, що він посланий проти Михайла Рубця, який претендував і на братову частину маєтностей. Тестамент 1692.7.12. в с. Курозвон.
- Рубець** Костянтин Мойсейович (? – ран. 1754) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1735 р. супроводжував російських втікачів, у 1737 р. в д. Бобки мав 10 посполитих, в д. Рудні – 8. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Д.: Катерина Онуфріївна Н (1708 – 1764 – ?).

- Рубець Михайло** Гнатович (? – 1735) – значний військовий товариш, бунчуковий товариш у Стародубському полку (1729 – 1730). 3 жовтня 1730 р. разом з братами Андрієм та Дем'яном отримав гетьманський універсал на маєтності. Д.: (1729) Пелагея Яківна Лизогуб, донька генерального обозного.
- Рубець Михайло** Іванович (? – бл. 1698) – у 1633 р. захоплений в московський полон. У 1639 р. бував в Мінському замку. «За небожчика Золотаренка в нескольких експедициях услуги ронили». 4 вересня 1656 р. з братом Іллею отримав гетьманський універсал на маєтності. Шляхтич (1658). Гетьман Виговський 25 лютого 1658 р. надав йому підтверджуючий універсал. Гетьман Брюховецький підтвердив за ним Ропську волость. Наказний полковник стародубський (1666.11.). Військовий товариш (1668). Брюховецький ще раз 12 березня 1668 р. підтвердив спадкові маєтності за Рубцями. Сотник топальський (1669, 1672 – 1673). Гетьмани Ігнатович (24.02.1670) і Самойлович (22.06.1672) підтвердили за ними майнові надбання. У 1673 р. здійснили розподіл маєтності з братом Іллею. Наказний полковник стародубський (1676, 1677, 1678). У 1679 р. гетьман Самойлович відібрав Ропську волость. У 1682 р. оселив слободу Єленку на грунтах шляхтича Горяїна Чернооковського. Д.: Марія Петрівна Рославець.
- Рубець Михайло** Костантій (? – ран. 1781) – атестований в значковій товариші Стародубського полку (1769), в поході (1769), мав володіння у с. Рудні Топальської сотні.
- Рубець Михайло** Михайлович (1730 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1749 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 1760.4.10), бунчуковий товариш (1767 – 1775 – ?). Мав 21 айданого (1775). Д.: Марина Онисифорівна Лашкевич, донька значкового товариша.
- Рубець Михайло** Якимович – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист, значковий товариш (з 1743), отаман городовий стародубський (з 1758.23.05). 30 травня 1767 р. абшитований сотником. Мав володіння в селах Чернооків, Любечани, Абтени Топальської сотні (1781). Д.: Ганна Василівна Завадовська, донька бунчукового товариша.
- Рубець Мойсей** Юрійович (? – ран. 1736) – значковий товариш (1732).
- Рубець Семен** Гнатович (? – 1724.4.05) – значний товариш Стародубського полку (1711), суддя полковий стародубський (1714–1723). 21 грудня 1711 р. отримав гетьманський універсал на половину сс. Курознов, Плавні, Брахілов, Любечан, сл. Залужжя, греблю при тій слободі на р. Лужку. 16 березня 1715 р. разом з братом Юрієм отримав царську грамоту з підтвердженням маєтностей. Д.: Євдокія NN, племінниця Ганни Іванівни Маковської, онука кролевецького сотника.
- Рубець Семен** Дем'янович (1731 – 1781 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом, абшитований в липні 1757 р., був при експедиції «батуринського строєния», військовий товариш (1760–1767), бунчуковий товариш (1767 – 1781 – ?). Володів частиною сс. Брахлола і Стратива, с. Любечани в Топальській сотні (1781), мав 39 підданих (1775). Д.: 1) Марія Іванівна Топольницька. 2) Марія Степанівна Лашкевич.
- Рубець Степан** Дем'янович (1720 – 1754 – ран. 1764) – військовий канцелярист (1754), значковий товариш. У 1763 р. у його володінні в Топальській сотні у с. Курознові 5 дворів посполитих. Д.: 1) NNN (? – ран. 1754). 2) Настасія NN.
- Рубець Степан** Михайлович (1748 – ?) – син бунчукового товариша і доньки бунчукового товариша Ганни Василівни Заваловської. Військовий товариш (1783).
- Рубець Федір** Григорович – значний військовий товариш у Стародубському полку (1721–1726).
- Рубець Федір** Йосипович – значковий товариш (1723 – 1725).
- Рубець Федір** Якович (? – 1725.22.09) – в одному із документів 1748 р. записано: «Яковлей сын Рубец в 1712 году в Высокомонарших грамотах данных им на владение сель и деревень написан знатным войсковым товарищем». Значний військовий товариш (1721). 2 січня 1721 р. отримав царську грамоту на маєтності. Бунчуковий товариш. Помер в гілянському поході.
- Рубець Юрій** Ілліч – значний військовий товариш (1707), стародубський полковий суддя (1709–1713), наказний полковник стародубський (1713). 11 січня 1711 р. отримав гетьманський універсал на маєтності.
- Рубець Яким** Юрійович (? – ран. 1735) – значковий товариш (1723 – 1732). Д.: Ганна Тарасівна N (1696 – 1754 – ?), донька погарського сотника Тараса Гавриловича.
- Рубець Яків** Михайлович – значний військовий товариш у Стародубському полку (1700 – 1715). 17 квітня 1700 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. Скоропадський 2 лютого 1709 р. підтвердив за ним його маєтності. Д.: Ганна Сергіївна Потапович, донька бурмістра стародубського.
- Рублевич Григорій** – військовий товариш Чернігівського полку (1674), гонець гетьманський до Москви (1674).
- Рубльовський Іван** – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до курія Лісницького.
- Рубльовський Іван** – значковий товариш Миргородського полку (1766), священик (1768).
- Рубляньський N** – значковий товариш Чернігівського полку.
- Руголь Павло** – сотник козелецький (1757.22.03. – 1767.22.12.), бунчуковий товариш (1784), шляхтич Ніжинського повіту.
- Рудавський Григорій** Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1751 – ?).
- Рудавський Григорій** Сейсенович (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.
- Рудавський Данило** Григорович (1717 – 1788 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1751 – ?). У 1748 р. був свідком при підписанні тестаменту Петра Григоровича Стороженка. Абшитований значковий товариш (1788). Мав двох підданих

- в Борзнянському повіті. Д.: Марина NN, донька військового товариша.
- Рудацький Костянтин Григорович** – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1738 – 1748 – ?), в 1738 полковий комісар «у описі і понужденні обивателів до оранки і засіву хліба». Абшитований значковий товариш (1758). Мав 4 посполитих у м. Ічні. Його сіножать скопив ічнянський протопоп Петро Полянський.
- Рудацький Павло** (? – 1709 – 1767 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1767). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, у 1737 р. отаман городовий і сотник наказний у Борзні, був у кримському поході при волах (1738). У 1747 р. мав двір житловий у Борзні, у 1736 р. – 3, у 1738 р. – 2 підсусідки.
- Руденко Антін Тихонович** – син значкового товариша. Службу розпочав з 1769 р. Значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1784 – ?).
- Руденко Григорій** – значковий товариш Прилуцького полку.
- Руденко Іван** – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1737 – ?), у 1736 р. був під слідством за сотенне комісарство, у 1737 р. був у команді для набору людей на лінію.
- Руденко Іван** – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Полтавського полку (1770 – 1779 – ?).
- Руденко Іван Григорович** – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?).
- Руденко Лука Михайлович** (? – ран. 1768) – значковий товариш Полтавського полку (1736 – 1743), в кримському поході в першому наряді. Військовий товариш «за служби батька його осавула полкового полтавського і його самого в бившую турецьку войну в походах отправление» (1743 – 1755 р. в Полтавському полку, із запорожців, патенту не пред'явив. Мав хутір і жив у Полтаві. Полковий комісар полтавський (1755). Д.: Явдоха Михайлівна N.
- Руденко Павло** (Михайлович ?) (1728 – ?) – полтавський міщанин. Ув'язнений у Січі (1756). Запорізький козак Корсунського куреня (1758 – 1771). Бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779). Д.: Уляна NN (1748 – ?).
- Руденко Павло Романович** – син отамана городского богацького, бунчуковий товариш Миргородського полку (? – 1775 – 1782 – ?). У 1775 р. у нього захопив землі підкоморій Остроградський. Мав 350 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).
- Руденко Петро Григорович** – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?).
- Руденко Тишко Григорович** (? – 1712 – 1763) – житель с. Гнідинців, значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1763).
- Руденко Хома** – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1751).
- Руденко Яків Григорович** – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?).
- Рудзевич Федір Леонтійович** – службу розпочав з 1767 р. кур'єром ГВК, значковий товариш Ніжинського полку (1769 – 1782), мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухіва Красній Горці. Корнет (з 1782.24.05.). Корнет у відставці. Д.: Настасія NN, донька поручика.
- Рудзинський Михайло Овсійович** (1759 – ?) – шляхтич гербу «Радич», син сотенного писаря. Службу розпочав з 1771 р., військовий товариш (1784 – ?). Служив у Білоруській дивізії на «новому» кордоні. Бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.
- Рудинський Овсій** – писар сотенний (? – 1781), військовий товариш в Стародубському полку (1781 – ?).
- Рудич Корній** – значковий товариш.
- Рудницький Іван** – в посольстві полковника Апостола до царя (1658), «заслужений у Війську Запорозькому» Миргородського полку (1659), 30 травня 1659 р. отримав королівський привілей на м. Баранівку на р. Пслі. Писар генерального судді Григорія Ліницького (1661). 26 липня 1661 р. отримав королівський привілей на м. Тальне у Білоцерківському старостві. 20 липня 1661 р. отримав королівський привілей на с. Портянки на р. Пслі. Д.: Ганна NN.
- Рудомін–Дусяцький Дем'ян Трохимович** (1730 – ?) – правнук Петра – шляхтича, старости стародубського, полковника королівського. Військовий товариш (1787), мешканець стародубський.
- Рудченко Семен Іванович** – шляхтич гербу «Правдзич», значний військовий товариш (1708).
- Рудь Степан** – значний «зауниверсальный запорожский козак» (1743). Мешкав в м. Переволочній. Військовий товариш Полтавського полку (? – 1750 – 1759 – ?), мав двір у Переволочній.
- Рудь Яким** (1748 – ?) – службу розпочав з 1764 р., військовий товариш Миргородського полку (1774 – 1783 – ?).
- Русаков Григорій** (1755 – ?) – з різночинців. Службу розпочав з 12 листопада 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 25 травня 1771 р.), військовий товариш (з 9 серпня 1779 р.).
- Русаков Іван Петрович** – значковий товариш Лубенського полку (1735), мешканець лохвицький.
- Русин Андрій** – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?), проживав у с. Білашівці.
- Рустанович Михайло Петрович** (1748 – 1799 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав 8 січня 1766 р., полковий канцелярист (з 1775.15.04.), у 1774 р. був наглядачем від хвороби у Золотонській сотні. Значковий товариш Переяславського полку (з 1776.12.10.). Мав 5 підданих у Воронкові (1783). Д.: (1775) Катерина Грихно, донька значкового товариша.
- Рустанович Петро Іванович** (1721/24 – 1771.29.04.) – син протопопа вороньківського, навчався в Києво-Могилянській академії (1736), студент Переяславського колегіуму (1744), значковий товариш (з 1748), військовий товариш (1756.22.01. – 1771). Жив у Воронкові. Маєтності з братом дістали від діда Петра Рустановича (? – 1699 – 1738 – ?), священника Святопречистинського воронківського у 1695 р., протопопа Бориспільського (? – 1699 – 1711 – ?). Прадід Павло у 1663 р., як козак Переяславського полку, отримав оборонний універсал від Брюховецького на володіння в Борисполі. Був одружений з Тетяною Опанасівною Щуровською, донькою полковника Переяславського. У 1666 р. він фіксується переписом як один з найбагатших грецьких купців у Переяславі.

Мав за дружиною значні володіння у Воронкові. Крім того, йому належали маєтності в Каневі і Терехтимирівській сотні, що до 1676 р. входила до Канівського полку. Мабуть, у цей час породичався з Суслами, пледами яких у Переяславі володіли Рустановичі в сер. XVIII ст. «не по купле, а по свойству». Рустанович брав активну участь в політичних справах того часу. Був одружений двічі: 1) Марія Михайлівна N (1733 – 1759 – ран. 1765). 2) Тетяна NN (1721/1724 – 1765 – ?). Мав дітей від 1-го шлюбу – Єлизавету (1749 – 1765 – ?), Олександра (1750 – 1772.05.01.); Марфу (1751 – 1772 – ?), яка мала доньку Анастасію (1769 – ?); Михайла (1753 – 1799 – ?). Д.: Катерина Іванівна Грихно, донька значковий товариш (1760 – 1779 – ?); Андрія (1756 – 1798 – ?). Д.: (з 1775) Катерина Гаврилівна Спис (1758 – 1785 – ?); Тетяну (1757 – 1772 – ?); Марію (1758 – ?); Феодосію (1760 – 1777 – ?).

Рустанович Яків Іванович (1723/1726 – 1763 – ?) – син священника рожественського воронківського, протопопа воронківського. Навчався в Києво-Могилянській академії (1736), а потім у Переяславському колегіумі (1740), значковий товариш (з 1748), військовий товариш (1756 – 1763 – ?), підсудок земський повіту Золотоніського (1772 – 1781). Маєтності дістали від діда – протопопа бориспільського Петра Рустановича. Д.: 1) Уляна Григорівна N (1727 – 1770.28.02). 2) (з 1771) Ганна Костянтинівна Леонтович (бл. 1741 – 1800 – ?), донька сотника золотоніського. Діти: Євдокія (1748 – 1786 – ?), Ганна (1750 – 1786 – ?), Анастасія (1751 – 1786 – ?), Андрій (1760 – 1804 – ?), від 2-го шлюбу – Андрій (1771 – 1786 – ?), Даря (1772 – 1786 – ?), Ганна (1773 – 1786 – ?).

Рутковський Василь – військовий товариш (1790). Мав 15 підданих в Прилуцькому повіті. Д.: Марина NN, донька козака. Мали синів Устима, Івана, доньку Марію.

Рутковський Парфен Власович – значковий товариш Прилуцького полку. Д.: NN Тарновська, уроженка Варви.

Рутковський Яків – значковий товариш (1763), 9 серпня 1763 р. продав двір у Переяславі Михайлу

Лукашевичу. Абшитований значковий товариш Київського полку (1782).

Рутницький Василь (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788), мав 15 підданих (1788). Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марина NN, козачка. Мали дітей Устима, Івана, Мар'яну.

Рухлядка Василь Йосипович – значковий товариш Стародубського полку (1779). Власник хут. Рухлядка, де і проживав. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича.

Рухлядка Іван – шляхтич гербу «Доленга». Значковий товариш Стародубського полку.

Рухлядка Федір – значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.

Рухлядка Яким Олексійович – син значкового товариша, значковий товариш в абшиті (1787) у Бакланській сотні Стародубського полку. Д.: Марина NN, донька шляхтича.

Рухов Кирило – покозачений шляхтич «Побут», військовий товариш Стародубського полку. Його онук Михайло Микитович Рухов-Бадилевський (1732 – ?) – священник с. Ромашкова.

Ручик Андрій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Рябазський Юхим Іванович – значковий товариш (1772).

Рябець Іван (? – 1709 – 1755 – ?) – посполитий. Значковий товариш (1729.2.06. – 1755 – ?). Це досить рідкісний випадок, так як став Іван значковим із посполитих за служби батька. Доглядав за відбірними вівцями, його протекціоністи записані у Кишинській сотні. У 1736 р. наказний сотник при сотні, висланий до Переяслава. Мав 2 двори у Кишеньці – в одному сам жив, а в другому вдова Пріська Острячиха. Мав двох підсусідків і двох посполитих, що жили на своїх ґрунтах.

Рябуха Ярема (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

С

Савенко Іван (1698 – 1782 – ?) – мав власний герб, службу розпочав з 1724 р. 1724 р. в збиранні в Гоголівській сотні до скарбу військового грошових і хлібних зборів, 1725, 1726, 1729, 1730 рр. сотенний козелецький комісар. У 1737–1738 рр. при полковій артилерії в забезпеченні підвод і коней, організував закупку коней для армії разом з бунчуковим товаришем Михайлом Домонтовичем. 1739 р. в хотинському поході «где и неприятелем в плен бил взят», але йому вдалося врятуватися. Згідно атестату полковника Танського призначений значковим товаришем (1742.24.12. – 1753). Полковий комісар (1744–1745). Наглядач за зборщиками грошового збору у Київському полку (1747), містах Києві (1749), Кременчузі (1751). 13 грудня 1749 р. з

нього стягнений штраф за зловживання при наборі волів для російської армії. В цей час подав скаргу на значкового товариша Івана Симонтовського за образу. Абшитований значковий товариш (1753.10.06. – 1782 – ?). Д.: (1738) Уляна NN.

Савенко Петро Іванович (? – ран. 1772) – син значкового товариша. Полковий канцелярист київський, значковий товариш, полковий хорунжий київський (з 1753). Його «сказка» датована 1761 р. Влітку 1768 р. бунчуковий товариш Будлянський захопив його підданих. Д.: Зіновія NN (? – 1772 – ?).

Савенко Степан Якович (1730 – ?) – військовий товариш Стародубського полку, полковий хорунжий (1782 – 1787 – ?). Мав 50 підданих у с. Новому. Мав синів Михайла і Павла, доньок Ганну, Єфросинію,

- Марфу і Тетяну. Д.: 1) Пелагея Н Брюхачевська. 2) Меланія NN, донька значкового товариша.
- Савенко Федір Петрович** (1772 – ?) – значковий товариш Київського полку, корнет.
- Савенко Яким** – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Кропивній (1750).
- Савенко Яків** – значковий товариш Стародубського полку. У 1716 р. отримав гетьманський універсал на маєтність. У 1754 р. обмінявся маєтністю з графом Мойсеєм Владиславичем. У 1759 р. – полковий комісар. Військовий товариш. Його онуки мешкали у с. Топаль. Мав сина Матвія.
- Савин Данило** – значковий товариш Прилуцького полку (1740)
- Савицький** – значковий товариш (?) Лубенського полку, мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих
- Савицький (Савич) Іван Ничипорович** (? – 1751 – ?) – малограунтовий виборний козак с. Шалбатасівки (1739), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743 – 1751 – ?). Мав підсусідка Вакулу Лесенія.
- Савицький N** (? – ран. 1741) – значковий товариш Лубенського полку, мешкав у с. Ждани. Д.: NNN (? – 1741 – ?).
- Савицький Андрій** – військовий товариш Миргородського полку, возний Курінської сотні (1779).
- Савицький Василь** – значковий товариш Чернігівського полку (1744 – 1751 – ?) на місце батька, мав житловий двір у м. Березному (1747).
- Савицький Василь Федорович** – службу розпочав в Лубенському городському суді (1762 – 1764), канцелярист полковий (з 1762), військовий канцелярист ГВС (1764.15.10. – 1773), городовий писар лубенський (з 1773), військовий товариш Лубенського полку (з 1774.24.01.), писар полковий (з 1779.8.06.), писар полковий лубенський (1779.18.07. – 1781).
- Савицький Григорій Савич** – служив з 1738 р. в Ніжинській полковій канцелярії канцеляристом, з 1750 р. значковий товариш, з 1752 р. отаманом городовим, хорунжим полковим стародубським (1764.9.08. – 1780).
- Савицький Григорій Степанович** (бл. 1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1750 р. полковим канцеляристом (з 1752.23.01), значковий товариш (з 1757.15.11), військовий товариш (з 1767), полковий осавул вакансовий (1773 – 1780 – ?). Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1782.3.05. – 1787 – ?). Мав підданих у с. Луговинах Куренської сотні і хут. Писарщина Яблунівської, а також 48 душ на хут. Стороженківському. Д.: Ганна Степанівна Стороженко, донька сотника яблунівського. У 1780 р. мали трьох синів, один з яких проходив службу в Ростовському карабінерному полку.
- Савицький Григорій Федорович** – полковий канцелярист (з 1752.6.06.), писар городський лубенський (з 1762.17.05.), писар земський Роменського повіту (з 1765.18.10.), військовий товариш Лубенського полку (з 1781.10.07.).
- Савицький Євдоким** – значковий товариш Чернігівського полку (1744 – 1751 – ?) на місце батька, брат Василя.
- Савицький Захар Данилович** (бл. 1755 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Євдокія Антінівна N, міщанка.
- Савицький Мойсей** – значковий товариш Ніжинського полку.
- Савицький Олексій** (1752 – ?) – службу розпочав з 12 січня 1769 р., возний Куренської сотні (з 1 липня 1772 р. – 1779 – ?), військовий товариш Лубенського полку (з 28 березня 1774 – 1779 – ?).
- Савицький Павло Тихонович** – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш Чернігівського полку (1758.16.02. – 1774), абшитований сотником (1774.7.07.). В Шалбатасівці і Будищах мав 15 підданих, ліс при Шаболтасівці.
- Савицький Семен Іванович** – писар городовий менський. 1728 р. образив і побив шинкарку – дружину драгуна Виборзького полку Івана Нікітіна Феодосію, за що був покараний киями. Писар сотенний березненський (1708–1744), 1721 і 1725 рр. був в низовому сулацькому поході, 1732 р. на українській лінії, 1735 р. проти ногайської орди, 1737 р. в сотні по набору, 1738 і 1739 рр. по набору волів. Значковий товариш Чернігівського полку (1744.4.03. – ?).
- Савицький Степан Федорович** (1748 – 1797 – ?) – навчався у КМА (1759.20.09. – 1764), розпочав службу 24 жовтня 1764 р., полковий канцелярист (з 4 грудня 1764 р.), потім – канцелярист Роменського земського суду (з 14 грудня 1765 р.), возний повітовий (з 14 січня 1768 р.), військовий товариш Лубенського полку (з 20 травня 1779 р. – 1783 – ?). В походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Поручик (1797). Д.: Тетяна Антінівна N (бл. 1755 – 1797 – ?).
- Савицький Федір** – значковий товариш Ніжинського полку.
- Савицький Федір** (1749 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1767 р., канцелярист Роменського повітового земського суду (з 29 січня 1768 р.), військовий канцелярист (з 9 березня 1772 р.), військовий товариш Лубенського полку (20 травня 1779 – 1783 – ?). В походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.
- Савицький Федір Данилович** (бл. 1758 – 1787 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1787). Д.: Феодосія Андріївна N, донька військового товариша.
- Савицький-Тихонович Федір Павлович** (? – 1770 – 1787 – ?) – син значкового товариша, в службі з 1781 р. значковим товаришем Чернігівського полку, 1 січня 1784 р. абшитований військовим товаришем. Проживав у Шабалтасівці Новгород-Сіверського повіту. Д.: Євдокія Іванівна N, шляхтянка.
- Савич N** – військовий товариш (1781). Разом з полковим осавулом Плешком тримали с. Нове в 1-й полковій сотні Стародубського полку, де за ним рахувалися 5 дворів підданих.
- Савич Василь** – значковий товариш Чернігівського полку.
- Савич Василь Васильович** (1703/1705 – 1765 – ?) – службу розпочав з 1725 р., син полковника лубенського. Учасник низового походу. Бунчуковий товариш (з 31.12.1735 р.), абшитований бунчуковий товариш (з 1756). Присягнув у 1741 р. Володів жит-

ловим двором у Лубнах, в якому сам жив, 4 дворами піших козацьких підсусідків, хутором при урочищі Солониця, мав підсусідків у с. Пісках, у Лукомській сотні при хуторі біля с. Худолівки 2 двори підсусідків піших, 7 найманих людей, приїзджим двором, шинком та хутором у с. Хрольовці Лукомської сотні, у Пирятинській сотні с. Карпилівці з дворами піших посполитих, в д. Семашівці – 4 дворами тяглих та 5 дворами піших убогих посполитих, у Горошинській сотні у с. Худолівці з дворами підсусідків, 1 двором у с. Засуллі. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Савич Василь Євстратійович (1764 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1787). Разом з братом Іваном мав 40 підданих в Олишівці.

Савич Григорій Васильович (? – 1729 – ран. 1743) – бунчуковий товариш (? – 1729 – ?). Гетьман Д.Апостол підтвердив право Івана і Григорія Савичам на с. Кудрівку. Тримав з братом Іваном в с. Червоні Яруги Сумського полку 18 дворів (123 підданих) (1732). Д.: Олена Луківна Жоравка, донька стародубського полковника. Після 1743 р. проживала у с. Кудрівка і мала там шинок. Володіла двором і шинком у с. Кудрівка Сосницької сотні, в тих дворах Савичів жили наймані люди (1747). В другому шлюбі (1749) за Павлом Львовичем Селивановим, поручиком Московського драгунського полку, який проживав у с. Чорногичах.

Савич Григорій Семенович (1725 – ?) – службу розпочав 1 вересня 1747 р., значковий товариш Лубенського полку (з 4 жовтня 1749), військовий товариш (з 23 вересня 1779). Був при Германландському і Борисоглібському драгунських полках за полкового комісара.

Савич Євстрат (1726 – 1772 – ран. 1788) – службу розпочав з 1747 р., військовий товариш Ніжинського полку (? – 1750), бунчуковий товариш у Київському полку (з 11 січня 1750 р). У 1767 р. відмовився поставити свій підпис під генеральним описом Київського полку. Мешканець олишівський.

Савич Іван (? – 1674 – 1733, Чернігів) – 1689 р. під Голтвою проти орди, 1695 р. під Кезикерменом і Азовом, 1697 р. під Таванью, 1698 р. під Кезикерменом і коломацькому поході, 1704 р. в двох польських походах під Сандомиром, товариш полку Чернігівського (? – 1704 – ?). 20 лютого 1704 р. отримав гетьманський універсал на тестівські злівські ґрунти і місце для млина. У 1706 р. під Ченстоховом, 1707 р. під Білою Церквою, 1708 р. під Глуховом зі шведами, 1713 р. під Києвом і оборона кордонів. 17 січня 1716 р. отримав гетьманський універсал на підтвердження універсалу 1704 р. Мазепи і куплених батьком новосельських і кротинських ґрунтів. 1721 р. на Ладогу на каналні роботи, під Астраханню і на Коломаці. Сотник любецький (? – 1709 – 1725), (1727–1733). Помер у 1733 р. в Чернігові, будучи при полковому правлінні. Д.: Феодотія Григорівна Пронкевич (бл. 1667 – 1743 – ран. травня 1743, с. Зліїв), донька любецького священика.

Савич Іван Васильович (? – 1700 – 1744) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1729–1744), учас-

ник хотинського походу (1738). Мав володіння в Сосницькій сотні Чернігівського полку (1738). Отримав універсал гетьмана Д.Апостола з підтвердженням на с. Кудрівку, мав там 157 дворів посполитих (1740). Проживав у с. Кудрівка, де мав шинок (1743). У 1747 р. у с. Кудровці Сосницької сотні мав 109 дворів (154 хати) посполитих, жив у полку Ніжинському, мав 51 двор, 2 кола млинові, позика у військовий скарб – 2,50 карб. Д.: (з 1735) Анастасія Степанівна Забіла (1694 – 1751 – ?), донька бунчукового товариша, мешкала в с. Лучниках, взамін якого в 1751 р. отримала універсал на с. Довгалівку.

Савич Іван Іванович – полковий канцелярист Чернігівського полку (? – 1759), значковий товариш Київського полку. Подав скаргу на чернігівського полковника Божича (1759.16.07. – 1761 –?). Його сестри Уляна, Софія, Пелагея і Настасія скаржилися за захоплення ним батьківського маєтку. Возний Любецької сотні Чернігівського полку (? – 1767 – ?). Мав 437 підданих в 2 селах і 1 деревнє. Разом з братами Степаном і Петром тримав 34 підданих у 1 селі і 1 деревнє. В 1761 р. його батько «Савич Іван Корнійович, батько подателя сказки 74 р., сини його Степан 46. – Д.: Гафія Олексієна 26 р. – їх діти: Анастасія 8 р., Петро Іванович Савич 40 р. – Д.: Анастасія Луківна 38 р. д. Верейіовка».

Савич Іван Ничипорович – малоґрунтовий виборний козак с. Шалбатасівки (1739), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743 – 1751 – ?).

Савич Костянтин Іванович (? – 1735) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1730 – 1735), наказний сотник любецький (1733 – 1735).

Савич Олександр Іванович (бл. 1760 – 1811 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1780.17.02.), військовий товариш (1784.3.02. – 1799.11.10.), титулярний радник. Мав з братами Андрієм, Григорієм 437 підданих в Городницькому повіті (1790).

Савич Пантелеймон Прокопович (1763 – ?) – значковий товариш Київського полку (1787). Корнет. Мав 46 підданих в Олишівці.

Савич Петро Васильович (? – 1725 – 1753 – ран. 1756) – син полковника лубенського, учасник низового походу (1725 – 1729), бунчуковий товариш (1735.31.12. – 1751 – ?). Мав у с. Хорошках житловий двір, в якому сам жив, та 5 найманих людей, хутір на Матяшовці з 3 найманими людьми, хутір у Пирятинській сотні (4 двори найманих людей, підданих посполитих дворів 11 тяглих убогих та 9 піших убогих), у с. Пулинець його підданих посполитих з двори тяглих та 3 піших, в Лубнах 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, у с. Нижні Булатці 2 тяглих та 2 піших двори підсусідків. Мав у Стародубі двір: 1 хату господаря, при ній кімната прибудована, 2 комори. В ній жив посполитий. Двір на місці шляхетському дістався від предків у спадок. Д.: (1754) Ганна Петрівна Лизогуб (? – 1734 – 1781 – ?), у другому шлюбі за Дмитром Федоровичем Дараганом, полковим суддею.

Савич Петро Федорович (1729.14.05. – 1761 – ран. 1772) – син бунчукового товариша. Служив з грудня 1747

до 1749 рр. при ГВК, з березня 1749 р. військовий канцелярист. Універсал від 2 травня 1750 р. на чин бунчукового товариша спільний з братом Федором за службого прадіда, діда і батька (прадід Сава Прокопович – писар суду генерального, потім суддя генеральний, дід Семен Савич – теж писар генеральний до смерті, батько Федір Савич – бунчуковий товариш). Спочатку служив у Лубенському полку, а потім перейшов до Стародубського. У 1751 р. супроводжував гетьмана в Глухів. У 1754 р. призначений в Ніжинський полк за недоїмки по військових відкупках. У 1757 р. призначений в слідчу комісію по скарзі польської сторони ржищівського управителя на бунчукового товариша Василя Гудовича і військового канцеляриста Івана Березовського про спірні землі. 1761 р. три місяці знаходився у Глухові при гетьмані. Мав у Стародубі двір: 1 хату господаря, при ній кімнату прибудовану, 2 комори. В ній жив посполитий. Двір на місці шляхетському дістався від предків у спадок. Володів хут. Жигалкою у Новомиській сотні поблизу с. Білого Колодязя, де мав плотину з млином на р. Вепринці, винокурню, приїзджий дім і 13 дворів підданих. У його володінні с. Кривець Топальської сотні, де він проживав, млин, 64 двори підданих. Д.: (1757) Настасія Миколаївна Ханенко (1737 – 1783 – ?), донька генерального хорунжого. Проживала у с. Довгалівці Срібнянської сотні Прилуцького полку, де мала 30 хат підданих. Сини Федір (1747 – ?) і Степан (1753 – ?) служили в Угорському гусарському полку (1779).

Савич Прокіп – військовий товариш. Його донька Параска заміжня (1783) за поручиком Степаном Васильовичем Кулаковським.

Савич Прокіп (1731 – 1761 – ран. 1766) – значковий товариш Київського полку (з 1761.3.02.). Мешкав у м. Олишівці, на місці, яке 1729 р. купив його батько. Д.: Катерина Микитівна N (1741 – 1788 – ?). Мали дітей Пантелеймона (бл. 1763 – ?), Параску (бл. 1760 – ?), Настю (бл. 1761 – ?).

Савич Семен – значковий товариш (1735 – 1762 – ?) у Чигриндубравській сотні Лубенського полку.

Савич Семен Савич – син генерального писаря. Підписав акт про обрання гетьманом Івана Мазепу, що засвідчує його антисамойловичеву позицію. Значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана до Москви. Після смерті батька Мазепа здійснював через нього вплив на чернігівську старшину, призначивши на високу посаду писаря ГВС (1701 – 1706). З 1709 по 1725 рр. займав посаду генерального писаря. Д.: (бл. 1689) Тетяна Леонтіївна Полуботок. Шлюб продовжував зміцнювати позиції Савичів у чернігівському козацько-старшинському угрупованні вже за Мазепи.

Савич Тарас (1742 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1792 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька осавула сотенного.

Савич Федір Васильович (1720 – 1763 – ?) – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Мав братів Петра, Івана і Йосипа. Бунчуковий товариш у

Лубенському полку (1750 – 1763 – ?). У 1745 р. в Роменській сотні у с. Заїзд мав посполитих 1 двір тяглих та 2 піших убогих. У с. Ведмежому житловий двір та 3 двори малоґрунтових не могучих, 9 тяглих та 3 піших убогих посполитих. Мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих в Роменській сотні в с. Зайда 6 дворів в них 8 хат; у с. Ведмежому підданих убогих 15 дворів на 17 хат та 10 піших підсусідків та житловий двір, 15 дворів найманих людей 2 шинки. У 1752 р. разом з братом Петром мали суперечку за ліс з козаками Савченком Андрієм, Семком Стефаном та іншими. 1757 р. не допустив бунчукового товариша Павла Ласкевича будувати млин на р. Ромні.

Савич Федір Семенович (бл. 1691 – 1750) – 1725 р. позивав у Сосницькій сотенній канцелярії козака с. Ляшківці Сосницької сотні Дмитра Татарина за побиття підданих. Військовий товариш (1726). 1 листопада 1726 р. отримав указ ГВК про слідство у справі мешканки с. Жуклеве Понорницької сотні Гафії Павлової на довгогребельського гутника Павла Степанова за захоплення підвод з гутним склом і шкірами. Бунчуковий товариш (1725 – 1750, універсал на звання 1735.13.09.). Мав у с. Гута Будиська 9 убогих підданих, в д. Дегтярівка Волинської сотні 24 убогих (1732), володіння в Сосницькій сотні Чернігівського полку, у д. Довгій Греблі 2 двори посполитих (1739), мав шинок у с. Довгій Греблі Волинської сотні, 4 двори посполитих там само, 4 двори посполитих у с. Рудня (1740), в д. Греблі 4 двори посполитих (1741), у с. Довга Гребля мав 9 дворів посплитих, при хуторі, володів у Сосницькій сотні с. Рудні 5 посполитими дворами (1743), приїзджий двір у с. Довга Гребля Волинської сотні, мав двір приїзджий в д. Рудні (1747). Мешканець с. Медвежого. Мав у степу Бахмацької сотні хутір, 2 хати, в яких жили наймані Іван Журавель і Кіндрат Мовчан. У 1736 р. мав двір у сл. Веригінська Глухівської сотні, підсусідків 1 двір у м. Бахмач, приїзджий двір у с. Плачики Батуринської сотні, у 1738 р. володів 14 хатами посполитих с. Загоровки Борзнянської сотні, 43 дворами посполитих і 14 підсусідських у с. Слоути Глухівської сотні, приїзджий двір і шинок у с. В.Загоровці Борзнянської сотні, двір приїзджий у Батурині та у с. Пальчиках. Д.: Настасія Петрівна N (бл. 1703 – ?).

Савич Федір Федорович (1718, с. Ведмеже – 1768 – ран. 1778) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1750.2.05.). Присутній у ГВС. Абшитований в 1768 р. Д.: Марія Яківна Якубович (1730 – 1778 – ран. 1790), донька генерального осавула.

Савін Данило (? – ран. 1772) – значковий товариш (1732), отаман куреня значкових товаришів Прилуцького полку (? – 1740 – 1747). Обраний полковим хорунжим на місце померлого Антіна Маценка (1747–1759). У 1756 р. звинувачений за хабарництво козаками Великобудиської і Старосанжарської сотень Полтавського полку у м. Архенгельську в Новій Сербії. У 1759 р. ГВК стягувала з спадкоємців Івана Себаст'яновича 36 карбованців боргу. Намагався отримати від спадкоємців генерального військового

осавула Якова Якубовича відшкодування за стягнутий податок з вільних військових земель, привласнених Якубовичем.

- Савойський** Данило (? – 1695 – ран. 1748) – отаман городовий Роменський (? – 1725), значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1739 – ?), у 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. на лінії з працівниками, у 1738 р. був у поході при Дністрі. Учасник кримського походу (1739), військовий товариш. Полковий комісар (1727). Абшитований військовий товариш. Присягнув у 1741 р. Д.: NNN (? – 1705 – 1751 – ?). Мали синів Дмитра, Івана, Лазаря, Юрія, Мойсея.
- Савойський** Дмитро Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1737), учасник очаківського походу (1737), вів фінансові справи з військовим товаришем Андрієм Мазаракієм. Військовий товариш (? – 1745 – 1751 – ?), патенту не пред'явив. Мав у Ромнах двір житловий, в Роменській сотні у с. Коржові в подворку 1 двір піших убогих підсусідків, у с. Москалівці 1 двір піших убогих, у с. Великих Бубнах 2 двори.
- Савойський** Іван (1738 – 1790 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1777 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в одному селі в Роменському повіті. Д.: (1780) Єфросинія Семенівна Михайлова, донька козака Хмелівської сотні.
- Савойський** Іван Данилович (1719, Ромни – ?) – навчався в КМА (1736), військовий канцелярист (з 1741), військовий товариш Лубенського полку (з 1747).
- Савойський** Павло (1740 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1777 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 1 підданого в Роменському повіті (1790). Д.: (1780) Євдокія Омелянівна Кудря, донька козака гаврилівського.
- Савойський** Петро Данилович (? – 1720 – 1751 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1732 – 1751 – ?) за служби батька отамана в Ромнах. У 1736 р. був комісаром, у 1737 р. – при видачі фуражу. Брав участь в кримському поході 1739 р. При роздачі бідним і «неімущим» хліба і свічок (1751). Мав у Роменській сотні у с. Процювці двір житловий і шинок (1745).
- Савойський** Роман (1761 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 110 підданих у 1 селі і 1 хуторі в Роменському повіті. Д.: Ганна Григорівна Зарудна, донька військового товариша.
- Савойський** Семен – значковий товариш, військовий товариш Лубенського полку (1790), підданих не мав. Д.: Горпина NN, донька козака.
- Савойський** Стефан Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1732 – 1739 – ?) за служби батька отамана в Ромнах. Брав участь в кримському поході (1736, 1738).
- Савойський** Федір – значковий товариш Лубенського полку, мав у Роменській сотні в с. Процювка житловий двір найманий, в с. Плавищах – житловий двір (1747).

Савойський Юрій Данилович (бл. 1728/1730 – 1788 – ?) – служив з 1746 р. в званні військового канцеляриста 14 років. Військовий товариш у Лубенському полку (1760.10.10. – 1781.08.), хорунжий полковий (1781.10.08. – 1786 – ?), абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 110 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: NN Устимович, донька бунчукового товариша.

Савойський-Єзучевський Ничипір – військовий товариш (1733).

Савран Роман – значковий товариш Бобровицької сотні Київського полку (1740), відкупщик Київського полку (1740), 1741 р. приніс присягу імператриці. 21 вересня 1748 р. був виключений із значкових товаришів, як нездатний для такої служби, але згодом поновлений. Значковий товариш (1766).

Саврицький Йосип Філімонович – значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1750 – ?), в Ізюмі при робочій команді (1737).

Саврицький Сава Філімонович – значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1750 – ?). Одного з них стосується інформація: володів греблею з млином в два кола на р. Кропивній у с. Кропивній Топальської сотні. Д.: Євфимія NN (? – 1761 – 1781 – ?).

Саврицький Філімон – значковий військовий товариш (1709). Д.: Настасія Яківна Рубець.

Савченко Дорош – козак Золотоніської сотні, значковий товариш Переяславського полку (1742 – 1750 – ?), абшитований значковий товариш, його донька заміжня за отаманом сотенним березанським Павлом Головачевським.

Савченко Зінець Марченко – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Савченко Іван Маркович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1723).

Савченко Марко – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?), житель с. Березовець.

Савченко Михайло Марченко – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Савченко Семен – військовий товариш (1783). Мешкав у с. Шаповалівці. Мав 21 спадкового підданого. Д.: Марія Гнатівна Синельникова, донька військового товариша.

Савченко-Бельський Дмитро Федорович (1737 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 13 підданих. Д.: Ганна NN, донька козака.

Савченко-Бельський Семен Іванович (1752 – ?) – син отамана сотенного шаповалівського, військовий товариш Ніжинського полку (1782), корнет. Мав 15 підданих. Д.: Марія Гнатівна Синельникова, донька військового товариша. Мав синів Василя, Дем'яна, Федора, Козьму, доньку Уляну.

Савченко-Бельський Тимофій Іванович (1754 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 6 підданих. Д.: Уляна Дмитренко, донька корнета.

Савченко-Бельський Федір Олексійович (1752 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788).

Савченко-Маценко Лев (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788), мав 30 підданих в одному селі (1788). Д.: Катерина NN, донька священика.

- Сагайдачний** Тимофій (1753 – ?) – службу розпочав з 1770 р., отаман сотенний (з 1778), значковий товариш (з 1781).
- Садковський** Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1741 – ?).
- Садковський** Григорій Кирилович (? – 1715 – 1752 – ?) – син козака березанського убогого, значковий товариш Переяславського полку (1732 – 1752). Захопив родинні землі у с. Ветове, за які з ним судилася Уляна Садковська. Мав житловий двір у с. Корніївці Березанської сотні. Його донька (1729 – 1771 – ?) стала черницею Флоровського Вознесенського монастиря Ольгою.
- Садковський** Ярема – можний козак с. Паришкова (1731), значковий товариш Переяславського полку (? – 1734 – ?).
- Садовенко** N – полковий канцелярист київський (? – 1780), значковий товариш Київського полку (з 1780).
- Садовенко** Борис – мав власний шляхетський герб, козак Козелецької сотні (1745), значковий товариш Київського полку (1764). Проживав у Козельці на місці козакому купленому його тещею Ганною Ющенковою (1706 – ?) ще 14 вересня 1730 р.
- Сазонов** Давид – абшитований значковий товариш Київського полку (1782).
- Сайко** Іван (1717 – ?) – з дворян, службу розпочав з 10 листопада 1739 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Сайко** Петро (1766 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Сайко** Семен (1727 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Сакович** Іван Петрович – значковий товариш Прилуцького полку (1788).
- Сакович** Олександр (? – 1665 – 1747 – ран. 1750) – сотник київський (? – 1695.06. – ?). У 1710 р. здався владі і повернувся на Гетьманщину з Бендер як «слуга мазепинський». Бунчуковий товариш (? – 1729 – 1740) в курені Лубенського полку. У 1736 р. разом з генеральним хорунжим Горленком і Гамалією проводили ревізію маєтностей. У 1737 р. виступив в очаківський похід, але був повернений бригадиром Дуніним з дороги додому. Мав у Лубенському полку в Пирятинській сотні у с. Гурбинці підданих посполитих 1 двір тяглих убогих та 5 піших. Мав у 1747 р. в Пирятинській сотні підданих в с. Гурбинці малогрунтових 2 двори на 2 хати, убогих 13 дворів на 16 хат, 1 бездвірна, 1 ратушний служитель. У 1750 р. його посполитих в другій полковій Переяславській сотні в с. Козлові 1 двір малогрунтових. Тут же мала приїзджий двір його вдова Катерина. Д.: (1740) Катерина Степанівна Томара (? – 1720 – 1752 – ?). Це її 2-й шлюб. Кума Петра Якимовича Горленка (з 1740).
- Сакович** Петро Олександрович – значковий товариш Ніжинського полку.
- Салимовський** Діамед (бл. 1754 – ?) – службу розпочав з 1768 р., канцелярист полковий (1774 – 1777), отаман сотенний (1777–1783), військовий товариш Лубенського полку (1783 – 1787 – ?).
- Салимовський** Іван – козак сенчанський, мав шинок у Сенчі (1747), значковий товариш Лубенського полку (? – 1768), абшитований у 1768 р.
- Салимовський** Кирило – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист, колезький канцелярист, військовий товариш.
- Салимовський** Каленик Григорович (1769 – ?) – з шляхти. Службу розпочав 9 лютого 1770 р., полковий канцелярист (з 1775), колезький канцелярист (з 1778), військовий товариш Лубенського полку (з 1781.28.04. – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Мав 18 підданих у 1 селі.
- Салимовський** Максим (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.
- Салимовський** Ничипір (1746/1750 – 1788 – ?) – службу розпочав з 7 лютого 1778 р., колезький канцелярист (6 жовтня 1778 – 1782 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Параска NN, донька сотенного отамана.
- Салогуб** Василь – військовий товариш Київського полку (1722).
- Салогуб** Василь Корнійович (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.
- Салогуб** Дмитро (? – ран. 1788) – отаман городовий чигриндубравський (1747). Мав підсусідків у с. Новаки Лубенської полкової сотні. Товариш полку Лубенського (1762). Д.: Настасія NN (1742 – 1788 – ?).
- Салогуб** Іван (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Олена NN, донька священика.
- Салогуб** Кузьма Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1767 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1772), житель с. Гайворона, де мав шинок. Д.: Пелагея Григорівна Григораш, донька сотника іваницького.
- Салогуб** Максим – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – 1779 – ?). Проживав у с. Гайвороні Корибутівської сотні, де мав 15 підданих. Д.: Тетяна NN, вдова священика варвинського Мойсея Пятоки.
- Салогуб** Матвій Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1709 – 1751 – ?), житель с. Гайворона, де мав шинок.
- Салогуб** Михайло – військовий товариш (1782). Мав 20 підданих в Борзнянському повіті.
- Салогуб** Мойсей – військовий товариш, шляхтич (1782), жив у Борзнянському повіті, мав 20 підданих. Абшитований військовий товариш (1788).
- Салогуб** Мойсей Козьмич (1734/1738 – ран. 1779) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – ран. 1779). Мав 45 підданих в селі Гайвороні. Батько Мойсея, Прокопа та Івана. Мати – Пелагея. Д.: Зіновія NN, донька козака.
- Салогуб** Петро (Красноставський) – значковий товариш Ніжинського полку У 1735 р. був наглядач за

вівчарними заводами, 1737 р. – у очаківському поході при волах. 1735 р. обміняв землю і дім на город від Чернігівського кафедрального монастиря.

Салогуб Сава – козак гайворонський (1731), значковий товариш Прилуцького полку (1740), тримав шинок у с. Дмитрівці.

Салогуб Стефан (1707 – ?) – син козака с. Гайворон Корибутівської сотні. абшитований бунчуковий товариш (1766). Д.: NNN (1716 – 1766 – ?). Мали сина Івана (1743 – ?), який став возним Корибутівської сотні (1779) і доньку Домну (1757 – ?).

Салогуб Стефан (1712 – 1788 – ?) – значковий товариш (1767), абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – 1788 – ?), Проживав у с. Гайвороні Корибутівської сотні, де мав 85 підданих чоловічої і 79 жіночої статі (1785). Неписьменний. Д.: Уляна Миколаївна Сірко, донька козака с. Тяниця Ніжинського полку.

Салогуб Тарас – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1767 – ?).

Салогуб Устим Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1779 – ?), житель Красноколядинський. Мав 2 посполитих у м. Красному Колядині. За ревізією 1764 р. мав 3 хати підсусідків в с. Рябухах та хут. Григорівському Красноколядинської сотні. Проживав у с. Рябухах. Д.: NNN(? – ран. 1779), донька сотенного отамана.

Салогуб Яким (1752 – ?) – службу розпочав з 1769 р., військовий товариш (з 1778), абшитований військовий товариш (1787), мав 95 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ксенія Петрівна Максимович, донька підсудка земського.

Самарський Андрій Васильович (1727 – 1773 – ?) – службу розпочав з 29 лютого 1749 р., значковий товариш Полтавського полку (30 липня 1763 – 1773 – ?).

Самарський Василь – значковий товариш Полтавського полку (1732–1752). Мав хутір під Ватажковим та шинок, двір у Полтаві та 2 хутори під нею (1735), у 1736 р. хворий, знаходився в Сосниці «у лікарствах».

Самарський Василь (1745 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 21 підданих у 1 хуторі. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.

Самарський Іван – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (? – 1750 – 1755 – ?), жив у Полтаві.

Самарський Пантелеймон (1735 – 1784 – ?) – запорізький козак з 1749 р., значковий товариш Миргородського полку (1777 – 1784 – ?).

Самарський Петро (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 3 підданих в Ромнах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Софія Іванівна Полетика, донька значкового товариша.

Самарський Пилип – отаман значкового товариства Гадяцького полку (1723).

Самборович-Мороз Іван (1736 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька священника.

Самборський Іван – військовий товариш Стародубського полку (2-га половина XVII ст.). Його правнук Григорій Дмитрович (1727 – ?) був священником у Новоміському повіті.

Самборський Михайло Григорович – службу розпочав з 1762 р. у Київському полку, отаман сотенний в Козелецькій сотні, значковий товариш (1781.2.01. – ?).

Самко-Тимошевський Андрій – військовий товариш.

Самко-Тимошевський Мартин Андрійович – син військового товариша, значковий товариш Конотопської сотні. У 1727 р. отримав універсал ніжинського полковника на маєтність при м. Конотоп. Його онук Іван Романович (1717 – 1787 – ?) мешкав у с. Новоселівці Коропського повіту.

Самойленко Іван – значковий товариш Ніжинського полку (з 1754).

Самойленко Омелян – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав володіння у с. Оробцях Снітинської сотні.

Самойленко Стефан – значковий товариш Ніжинського полку (з 1754).

Самойленко Тимофій – значковий товариш Ніжинського полку (з 1754).

Самойлов Ничипір (1751 – ?) – службу розпочав 1765 р. в Переяславському полку, військовий товариш (1782 – ?).

Самойлович N – значковий товариш 1736–1737 р., мав у с. Оленівці 6 підсусідків безгрунтових козацьких.

Самойлович Андрій Лукич (бл. 1752 – ран. 1800) – син значкового товариша, онук сотника новомлинського. Колезький канцелярист (1773), військовий товариш Ніжинського полку (з 1773.7.06.), поручик у відставці (з 1787.24.05.). Мав спадкових підданих у м. Нових Млинах, с. Оленівці, хут. Будищі. Д.: Ганна Максимівна Петровська, донька бунчукового товариша.

Самойлович Василь Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1751).

Самойлович Василь Омелянович (1753 – ?) – син сотенного хорунжого, службу розпочав з 1768 р. в Ніжинській полковій канцелярії. Значковий товариш (з 1779.21.06.), корнет у відставці (з 1787.24.05.), мав 2 підданих у с. Прохор. Д.: Феодосія Андріївна Годило, донька військового товариша.

Самойлович Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1747 – ?), мав у с. Вербичі 2 двори посполитих та житловий (1741).

Самойлович Григорій (? – ран. 1736) – значковий товариш Ніжинського полку. Двором у Нових Млинах, записаним серед значкових, володіла Марія Григорієва Самойловичева та її сини Олексій, Роман та Андрій Самойловичі.

Самойлович Григорій Григорович – син сотника новомлинського, значковий товариш (1724 – 1727), мав шинок в Нових Млинах (1736). Д.: NNN, донька архимандрита Пахомія, який виховував їх сина Григорія в Москві.

Самойлович Іван – значковий товариш Миргородського полку (1767).

Самойлович Іван (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1724 – 1738 – ?), мав 16 під-

даних у с. Мокіївці. Учасник польського (1735), кримського походу (1738). В 1724 р. купив млин в два кола на греблі села Ороб'їв у дядька своєї дружини Андрія Федоровича Хоруженка. Д.: N Яківна Кичкарьовська, донька городового отамана пирятинського.

Самойлович Іван Васильович – військовий товариш (1724), бунчуковий товариш (1727–1750). Д.: NNN онука Федора Хоруженка, племінниця Андрія Хоруженка, обивателя пісківського (1727) Пирятинської сотні.

Самойлович Іван Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (1736).

Самойлович Костянтин – син і онук козаків с. Дробишівки Золотоніської сотні, який мав прізвисько Шакун. Козак 1-ї полкової сотні, мешканець переяславський. Був в походах: польському (1733 – 1734), самарському, очаківському, кримському, перекопському, хотинському і сулацькому, супроводжував російські полки через Польщу в 1732 і 1733 рр. Протягом двох років виконував обов'язки полкового осавула при несенні служби на Васильківському форпосту. З 1737 р. був сотенним комісаром в 1-ї полкової сотні. У 1739 р. купив двір у Переяславі у козака 1-ї полкової сотні Дем'яна Бугенка. Абшитований значковий товариш (1674 – 1767 – ?). 19 липня 1766 р. звільнений від постоїв і податків. Мав синів Корнило та Івана. Вся сім'я жила в Переяславі в одному дворі з двох хат. Син Корнило став придворним священиком (1767), був одружений з N Олексіївною Добронизькою, донькою придворного священика.

Самойлович Лука Григорович – син сотника новомлинського, службу розпочав з 1730 р., значковий товариш (1730 – 1770). У 1737 р. був у команді майора Шипова з виборними козаками, у 1738 р. наглядав за волами, відпущений додому, стежив за збором посполитих, мав підсусідків у с. Оленівці Борзнянської сотні, у 1751 р. складав ревізії. Мав двір житловий у м. Нових Млинах. Абшитований військовий товариш (з 1770.22.12.). Д.: (1746) Настасія Іванівна Троцька, донька бунчукового товариша.

Самойлович Михайло – військовий товариш Прилуцького полку, абшитований сотник (з 1772).

Самойлович Олексій Григорович (? – 1715 – 1783 – ?) – син сотника новомлинського, службу розпочав з 1728 р., значковий товариш (1730 – 1764). Мав житлові двори у с. Володьківці Дівиці, м. Нових Млинах. У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, 1736 р. – у царичанському поході за писаря, 1738 р. – у кримському поході при волах. Абшитований військовий товариш (1764.22.05. – 1783 – ?). Мав 3 підданих. Д.: Ганна Григорівна Кандиба (1743 – 1789 – ?), донька священика воронізького.

Самойлович Олексій Іванович – значковий товариш Лубенському полку (? – 1755 – 1762 – ?). Бунчуковий товариш. У 1755 р. захопив ґрунти і угіддя у козаків с. Мокіївка Куренської сотні. У 1761 р. у відповідь на його дії козаки цього села захопили його землі. Сільський отаман Андрій Ярмоленко подав на нього донесення в ГВК, яка розглядала справу два роки. Полковий комісар лубенський (1759–1760).

Самойлович Петро – значковий товариш Чернігівського полку по смерті батька (1747 – 1755 – ?), мав двір житловий у с. Вербичах Роїській сотні (1747).

Самойлович Петро (1752 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 18 січня 1771 р., військовий канцелярист (з 10 травня 1773), військовий товариш Лубенського полку (з 1 червня 1779).

Самойлович Роман Григорович – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході при волах.

Самойлович Семен (? – 1738) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1738). Помер у поході.

Самойлович Семен Григорович – приказчик графині Наталії Розумовської, значковий товариш Київського полку (з 1757.10.11.), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Жив у Ніжинському повіті, мав 27 підданих (1790). Д.: Настасія N Дроздовська, донька возного. Мали сина Григорія, доньку Марію, Анастасію (заміжню за військовим товаришем Яковом Антоновичем Афендиком (бл. 1743 – 1782 – ?)), Анастасію (з 1774 р. за значковим товаришем Київського полку Федором Кропковським).

Самойлович Тимофій Григорович (? – 1687 – ран. 1732) – син сотника новомлинського, значковий товариш (1707), бунчуковий товариш (1723). Д.: (1707) N Савівна, донька Сави Григоровича, сотника воронізького.

Самойловський Федір (1741 – ?) – син священика. Службу розпочав 30 липня 1763 р. значковим товаришем ГВА, возний (з 4 березня 1768), військовий товариш в Лубенському полку (з 9 травня 1779 р.), мав 4 хати підданих (1782), поручик у відставці (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа NN, донька військового товариша.

Самоквасов Парфен Леонтійович – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Самокиша Петро (бл. 1695 – ?) – козак Китайгородської сотні, в поході під Кам'яним Затоном (1712). У 1718 р. він у команді наказного полковника Сави Таранухи під Царициним. Два роки провів на ладозьких каналних роботах. Мав ліс вище Китайгорода (1731), отаман сотенний китайгородський (1735 – 1737), значковий товариш Полтавського полку (1737.16.01. – 1755 – ?), мав двір і підсусідків у Китайгородській сотні

Самохвал Андрій Олексійович (1746/1749 – ?) – син козака. Службу розпочав з 20 жовтня 1760 р., полковий канцелярист (з березня 1762 р.), канцелярист Роменського земського повітового суду (з 1766), возний (з 1768), військовий товариш Лубенського полку (1782), поручик у відставці (1788). Мав 20 хат підданих (1782). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Самоцвіт Сила Іванович – писар сотенний почепський, значковий товариш. Д.: Настасія Федорівна Горова.

Самусь Василь Якович (? – 1755 – 1780 – ?) – службу розпочав з 1765 р. значковим товаришем Лубенського полку. Д.: (1775) N Іванівна Шушваль, донька козака Чигриндубраської сотні.

- Самусь** Григорій Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1777.19.09. – ?).
- Самусь** Данило Степанович (? – ран. 1782) – значковий товариш Лубенського полку. У 1763–1764 рр. ГВК розглядала питання про правомірність розподілу вільного військового криворучького степу під Чигриндубравою, який належав ГВК між Миколаївським монастирем, колишнім чигриндубровським отаманом Салогубом, значковим товаришем Самусем, земським суддею Іваном Родзянкою та іншими. Абшитований сотником (1772.30.10). Д.: Ганна NN (? – 1784 – ?).
- Самусь** Дмитро Якович (бл. 1748 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Лубенського полку з 1765 р., у другій армії (1769). Д.: (1780) Ганна NN, вдова козака Кирила Сологуба.
- Самусь** Іван Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1777.19.09. – ?).
- Самусь** Іван Якович – значковий товариш Лубенського полку (1774.4.12. – ?). Жив у «деревне» Самусівка.
- Самусь** Степан Самійлович (? – ран. 1704) – значний товариш Лубенського полку. Жив, очевидно, у Чигриндубраві. Д.: Пелагея NN (за іншими даними, Уляна). Мала володіння в Золотоніській сотні Переяславського полку. Вдова Уляна мала у 1747 р. хутір в сотні Чигриндубравській на 6 хат і при тому хуторі мав 2 хати її син значковий товариш Яків Самусь.
- Самусь** Федір Якович – значковий товариш Лубенського полку, корнет (з 1783.28.06).
- Самусь** Яків Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1777.19.09. – ?).
- Самусь** Яків Степанович (? – ран. 1784) – значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1737 – 1751 – ?), присягнув у 1741 р., в утриманні правління Архангелогородської сотні Миргородського полку (1751). Сотник Лубенського полку. Проживав у Чигриндубраві. Мав у м. Чигриндубраві житловий двір, 1 двір тяглих та 1 двір піших підсусідків козацьких, при хуторі Криворувському в його хатах 6 дворів підсусідків тяглих та 6 дворів піших убогих (1745), при хуторі матері Уляни Стефанової Самусевої 2 хати та окремих хутір на 1 двір, в якому 3 хати в сотні Чигриндубравській, приїзджий двір, двір, в якому жив найманий винник та двір з мірошником у м. Чигриндубраві (1747). Мав брата Михайла. Д.: Ганна Василівна Суха (? – 1784 – ?), донька осавула полкового полтавського.
- Сангурський** Іван Павлович (бл. 1711 – 1779 – ?) – син обозного полкового чернігівського, бунчуковий товариш (1738.8.12. – 1765.23.12.). Володів в Сосниці дворами і підсусідками, млином в одне коле мучне на р. Убеді. 27 лютого 1747 р. купив у вдови Павла Полуботка Ганни Романівни двір в Сосниці за 460 карбованців. У 1747–1750 рр. був власником ще й двох шинків у Сосниці та приїзджого двору у с. Малому Усті. 10 березня 1749 у мешканки сосницької Настасії Ковдинської купив город. Абшитований підкоморій (1768), підкоморій земський у 1779 р. Д.: Василиса Андріївна Гудович (1722 – ?).
- Сангурський** Омелян Денисович (? – 1646 – ран. 1705) – міщанин другої статті за переписом 1666 р., вїйт сосницький (1672), від міщанства на уряді сосницькому (1684). Полковник чернігівський Григорій Самойлович заборонив йому молоти у власному млині на р. Убеді. Військовий товариш Чернігівського полку (1687). Мав універсали Мазепи (1687) на греблю і млин на р. Убеді та Скоропадського на скуплені у різних сосницьких мешканців ґрунти. У 1696–1697 рр. був городовим отаманом сосницьким. Д.: NNN (? – ран. 1705).
- Сангурський** Павло Павлович (1728 – 1763 – ран. 1779) – син полкового обозного, службу розпочав з 1747 р., бунчуковий товариш з 25 червня 1747 р. Розділив батьківське майно з братом у 1746 р.: йому належали шинки в Сосниці та у с. Кириївці і приїзджий двір у с. Малому Усті, мав житловий двір у Сосниці з найманими служителями, 3 підсусідські двори (1747), 3 підсусідські двори і 2 двори служителів (1750). Д.: NNN, жила в Сосниці в 1779 р.
- Сандул-Стуров** Іван Олександрович – син волоха-сотника миргородського, службу розпочав з 1738 р. в хотинському поході «при боку» полковника миргородського. З 1745 р. значковий товариш. Полковий комісар (з 1758). Отаман сотенний 1-ї полкової сотні (1755–1760), асигнований значковий товариш Миргородського полку, у 1752 р. мав двір у Миргороді. Значковий товариш (з 1757), отаман сотенний 2-ї полкової сотні (1760–1763). Сотник богацький (з 16 квітня 1770). Мав 8 підсусідків у Миргороді та 4 у с. Сорочинцях Старомиргородської сотні. Д.: Пелагея NN, донька священника. Дітей не мали (1774).
- Сандул-Стуров** Микола (1754 – ?) – службу розпочав з 1766 р., значковий товариш Миргородського полку (1781 – 1783 – ?).
- Сап'яник** Яким – полковий канцелярист в Стародубській полковій канцелярії (? – 1781), військовий товариш (1781 – ?).
- Саранча** Іван (1736 – ?) – службу розпочав з 1763 р., хорунжий сотенний (з 1778.10.), осавул сотенний (з 1780.08.), абшитований значковий товариш (1782), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 35 підданих в одному містечку Гадяцького повіту. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до I частини родовідної книги. Д.: Феодосія NN, донька священника.
- Саранчук** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1757 – ?), мав 1 посполитого у Варві, абшитований значковий товариш (? – 1772 – 1779 – ?). Д.: NNN (? – ран. 1772).
- Саранчук** Семен (1757 – ?) – шляхтич, син військового товариша, службу розпочав з 10 травня 1771 р., отаман сотенний (з 1772), значковий товариш Прилуцького полку (з 1780).
- Саранчук** Стефан – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Сахан** Олексій Іванович – син отамана городового, військовий товариш Стародубського полку.
- Сахар** Петро – значний військовий товариш.
- Сахагов** Антін Юрійович – син померлого сотника поточького. Значковий товариш Миргородського полку (1767) мав володіння у Потоцькій сотні.

- Сахатов** Юрій – значковий товариш (? – 1735 – 1736), сотник потоцький (1736 – 1750 – ?). Мав при с. Кам'янці ліс Плоский та острів Дубовка на Дніпрі (1745). Д.: NNN, у 1764 р. тримала 5 хуторів у Потоцькій сотні.
- Сахновський** Василь Пантелеймонович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1784 – ?), абшитований військовий товариш (1787). В Мені і трьох селах мав 231 підданого.
- Сахновський** Іван (1746 – ?) – навчався в латинських школах. Пошкодив очі і осліп. Значковий товариш (з 13 лютого 1765), військовий товариш (5 лютого 1767 – ?).
- Сахновський** Іван Іванович (1724 – 1774 – ран. 1781) – в його «сказці» 1761 р. відзначалося, що службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист ГВК (1748–1751), з 1752 р. при похідній канцелярії, осавул полковий чернігівський (з 1757). Був ним до 1769 р., потім – бунчуковим товаришем (? – 1774 – ?). Д.: (1763) Софія Петрівна Войцехович (? – 1743 – 1782 – ?), донька бунчукового товариша. Після смерті чоловіка володіла частиною села Бондарівки Менської сотні.
- Сахновський** Іван Павлович (1759 – ?) – службу розпочав з 1776 р. в Малоросійській колегії колезьким канцеляристом, військовий товариш Чернігівського полку (з 1781). Д.: Меланія Іванівна Томиловська.
- Сахновський** Йосип Петрович (1723 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1745 р. Військовий канцелярист (1760), військовий товариш (1768–1783). Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1784). Мав 53 підданих (1787). У 1787 р. дітей не мали. Д. (1762) Пелагея Петрівна Зимницька, донька веркіївського сотника.
- Сахновський** Максим Петрович – син священника м. Монастирища. Бунчуковий товариш.
- Сахновський** Михайло Григорович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1784 – 1787 – ?).
- Сахновський** Павло Петрович (1724 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1739 р., військовий канцелярист (1740), сотник менський (з 1753). Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1772). Мав 538 підданих в Мені, Куковичах, Макошині, Бабі, Феськівці і хуторах (1782). Д.: 1) (1764) Євдокія Федорівна Полторацька (1735 – 1787 – ?), донька протопопа сосницького. 2) NNN.
- Сахновський** Пантелеймон Іванович (? – ран. 1768) – службу розпочав з 1748 р. військовим канцеляристом. Абшитований військовий товариш (1760). Д.: Феодосія (Фекла) Іванівна N (1731 – 1783 – ?). Після смерті чоловіка за нею 241 підданий у Мені, Феськівці, Макошині, Куковичах.
- Сахновський** Пантелеймон Петрович (1734 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом. Абшитований військовий товариш (? – 1765 – 1787 – ?). Мав 55 підданих (1787). Мав у с. Феськівці і м. Мені 51 підданого. Д.: (1768) Ганна Михайлівна Соколовська (1748 – ?), донька шляхтича.
- Сахновський** Петро Гнатович (? – ран. 1747) – син обозного полкового, розпочав службу у 1732 р. бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (1732 – 1739 – ?). Мав у Мені 28 підсусідських дворів, у с. Куковичах 4 двори, Тимошині 4 двори (1739). Д.: (1733) Настасія Федорівна Лисенко, донька генерального судді. В другому шлюбі за Степаном Леонтійовичем Славатинським, чернігівським полковим осавулом.
- Сахновський** Петро Іванович (? – ран. 1787) – сотник горошинський Лубенського полку (1755–1768), бунчуковий товариш.
- Сахновський** Степан Іванович (? – 1739 – 1798 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Колезький асесор. Асесор громадянської палати Чернігівського намісництва. (1783). Мав у Березненському і Сосницькому повітах 58 хат підданих (1782). В Мені (109), Феськівці (75), Куковичах (20), хут. Нагорівському (13) мав 217 підданих. Д.: (пізніше 1787, ? – 1798 – ?) Марія Іванівна Товстоліс.
- Сахновський** Яким Іванович (1705 – 1781.22.08.) – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник менський (1739–1743), сотник вакансовий, сотник березненський (1748–1769). Обозний полковий чернігівський (1769). Абшитований бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (з 1769). Учасник баталій турецького походу 1738–1739 рр. Знаходився при гр. І.І.Неплюєві в размежуванні земель з Оттаманською Портою у 1740 р. Д.: Ганна Павлівна Сангурська, донька полкового обозного чернігівського.
- Сахновський** Яким Якимович (? – 1767 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1777 р. полковим канцеляристом. Значковий товариш (з 1781), сотник менський (1783), сотник (1787). Мав 49 підданих на хут. Рогозьському (1790). Д.: Настасія Олексіївна Кодинець.
- Сахновський** Яків – значковий товариш Лубенського полку (1769 – 1771), сотник горошинський (1771 – 1780 – ?).
- Сахно-Устимович** Василь Васильович – син значкового товариша, службу розпочав з 1758 р. в Миргородській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1759), військовий товариш Миргородського полку (з 1779).
- Сахно-Устимович** Василь Устимович (1697 – 1779) – син сотника власівського, службу розпочав з 1711 р., «можнейший козак власівський» (1723). За служби діда і батька, що були сотниками, отримав чин значкового товариша Лубенського полку (1722 – 1766). У 1736 р. був у Вороніжі. Приписаний до Миргородського полку (1751). В задніпровському місті Цибулеві в утриманні сотенного правління. Абшитований військовим товаришем. Мав чотири хутори під с. Аврамівкою Хорольської сотні. У хуторі на Правобережжі мав 6 посполитих і 2 підсусідків. Д.: (з 1723) Марія Яківна Апостол, донька осавула полкового миргородського.
- Сахно-Устимович** Гаврило – значковий товариш Миргородського полку (1788).
- Сахно-Устимович** Дмитро Устимович – син сотника власівського, «можнейший козак власівський» (1723), значковий товариш Миргородського полку (1724 – 1752 – ?), полковий комісар (1731). Протягом 1753 – 1766 рр. вів тяжби з братом Василем за спадок. Абшитований значковий товариш (? – 1755

– 1767 – ?). Мав хутір Куневчатий поблизу слободи при Кагамлику на вершині. Мав 6 дворів підсусідків у с. Власівці і 17 дворів при хуторі (1739), 3 посполитих (1753) у с. Таборище і 11 посполитих та 6 підсусідків у хуторі при р. Цибульнику. У 1752 р. мав підданих при 2 хуторах у Городищенській сотні, при хуторі в Криловській сотні. У 1760 р. його побив і захопив двір майор Македонського гусарського полку Олексій Костюрін.

Сахно-Устимович Іван Назарович – син значкового товариша, значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (1779). Д.: Параска Петровська, донька абшитованого полкового обозного.

Сахно-Устимович Максим Андрійович (бл. 1754 – ?) – військовий товариш (1784). Д.: Євгенія Петрівна Бутович.

Сахно-Устимович Назар Устимович – син сотника власівського, значковий товариш (? – 1732 – 1741 – ?) Миргородського полку, «значкового полку Миргородського товарища Назара Устимовича на речке Цибульничку, а при устьє речки Гужванки мельница об одном коле и винокурня, при той же сенокосные и пахотные поля, да выше той гребли и мельницы его ж, Устимовича, владения в «1743м» году поселено в деревне Устимовки. пасаек три значковых же товарищей Назара и Дмитра Устимовичов, прозываемые една Коробчина, другая Кунеевская, третья Борщевская по крепостям» (1745), мав у хуторі при р. Гужванці 35 посполитих і 3 підсусідків (1753). Купив «от жителя криловского Ивана Черника Назару Устименку обывателю власовскому 1727 году генваря 29 дня на проданную оному Устименку пасеку з однадцятма байракам». Священик преображенський власівський (? – 1757 – 1760 – ?). 1757–1759 рр. бунчуковий товариш Петро Галецький позивав його за оселення хутора на омельницьких землях.

Сахно-Устимович Омелян – значковий товариш (1738), жив у Хорольській сотні.

Сахно-Устимович Петро Васильович (бл. 1735 – 1788 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Миргородського полку, абшитований військовий товариш (1785 – 1788 – ?), не отримав російського чину (1788). Д.: Тетяна Федорівна Базилевич, донька сотника.

Сахно-Устимович Яків Назарович (1724 – ?) – значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (1779), абшитований полковий осавул (1786). Д.: (1786) Параска Пилипівна Петровська, донька полкового осавула.

Сачавець Гнат – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1759 – 1779 – ?).

Сачавець Денис – комісар полковий полтавський (1729), значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – ?), був отаманом сотенним (? – 1725 – ?), (? – 1733 – 1737 – ?).

Саченко Конон – товариш Прилуцького полку (1652).

Сачинський Василь – значковий товариш Ніжинського полку (1737), отаман у Воронежі.

Сачко Дмитро – з писарів слобідського Сумського полку полкової канцелярії, військовий товариш «за

отческие и его Сачкова в Полтавском полку при полковых делах отправления службы» (22.11.1744 – 1756 – ?). Мав у Волинській сотні в д. Довгий Греблі 20 дворів посполитих, двір житловий у д. Сядриках, шинок, служителів, 9 дворів посполитих (1750). Д.: Ганна Андріївна Полуботок (? – ран. 1768).

Свенцицький Петро – значковий товариш Стародубського полку (1781), служив з 1760 р., з 1771 значковий товариш. Був у турецькому поході 1769, 1770, 1771 рр. Володів сл. Крутий Ровок, де мешкав разом з братами і мали там 25 дворів підданих.

Свиридовський Іван (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Гафія NN, донька козака.

Свирченко Михайло – син значкового товариша. Службу розпочав з 1741 р., значковий товариш (з 14 січня 1763). Д.: NNN, донька значкового товариша.

Свислоцький Петро (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька шляхтича.

Свінцицький Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1779 – ?). Мав у с. Нивному 1 двір підданих.

Свіогницький Василь Михайлович (бл. 1762 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку. Священик святодухівський с. Олександрівки (1787). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Ніжинському повіту. Д.: Н Йосипівна Дашевська, донька поручика.

Свірський Григорій Петрович (1717 – 1784 – ?) – служив з 1738 р., військовий канцелярист ГВК (1739 – 1744), був у «предосторожності от опасной болезни», перекладав і зводив правні книги, у розмежуванні земель великоросійських з малоросійськими, складав ревізію, полковий комісар, чин військового товариша отримав від ГВК 11 червня 1744 р. «за служби его при войсковой канцелярии». Абшитований 22 червня 1771 р. Проживав у с. Салогубівці Роменського повіту. Д.: Настасія Яківна N, донька значкового товариша Лубенського полку.

Свірський Іван Іванович (? – 1710 – ран. 1767) – міщанський син. Полковий канцелярист переяславський (1732), значковий товариш (1732 – 1759 – ?), сотений отаман Гельм'язівської сотні (1754 – 1759 – ?). Мав житловий двір у Гельм'язові Д.: Ганна Іванівна Тоцька, донька козака у реєстрі 1726 р. записаного першим серед можних козаків, знатного товариша Гельмязівської сотні у 1745 р., володів родовим хутором. У 1749 р. обміняла предківські ґрунти Драбівський і Дрижаківський під с. Підставки (отримала від предків Стефана Драба і Павла Дрижаки) на ґрунти С.Томари в Гельмязові; у реєстрі 1649 р. в сотні записані Степан Драба, Кіндрат і Андрій Дрижаки

Свірський Іван – міщанський син. Військовий канцелярист (з 1739). Військовий товариш Прилуцького полку (1758). Мав 4 посполитих у с. Рудаваці полкової сотні.

Свірський Іван Федорович (1770 – ?) – син сотника іванницького, військовий товариш.

Свірський Олексій Федорович (1768 – ?) – син сотника іваницького, військовий товариш (1788).

Свірський Петро Юрійович – шляхтич, значковий товариш Лубенського полку, священик.

Світличний N – військовий товариш Київського полку (? – 1777). 1777 р. призначений до Ізюмського гусарського полку поручиком.

Світловірський Андрій – значковий товариш (з 1759).

Свічка Василь Леонтійович (? – 1676 – 1714) – 14 грудня 1694 р. отримав гетьманський універсал на с. Антінівку і власним коштом побудований млин на р. Удай на греблі Вороб'ївській. Згідно заповіту батька отримав двір у якому проживав навпіл з братом Іваном, греблю вороб'ївську на р. Удай, млини на тій же греблі, ліс куплений у ігумена лубенського, ліс з садком куплений у козака Карпиловського, купленим у Марії Юхимихи, ліс від Кіндрата Якубенка, ліс від Вороб'ївої доньки Василихи куплений, ліс від Саливана куплений, ліс від Тафтаря Матвія, Довбишевого зятя куплений, ліс від Івана Вороб'єнка, від Степана Радченко Бієвського ґрунти куплені, хата з садом і ліс під Пирятином, половина лісу в Турчишині, хутір над р. Оржицею прозиваємий Городище, с. Антінівку. 24 жовтня 1699 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням «власним его коштом построены чотири кола, а млини чотири о осми колах на гребле той же Воробіювскої стоячий Гончарових две коле левкових, две коле малютиних, две коле и микитиних, две коле, хутор над Оржицею, називаемий Городище, з людьми там же осаженними и в Корнеевце на влавских его ґрунтах будучие, так же и село Антіновку в уезде Журавском лежачое». Значний військовий товариш Лубенського полку (? – 1702 – 1706 – ?), бунчуковий товариш. Д.: 1) (з 1694) Февронія Андрівна Солонина. 2) Ганна Іванівна Мазаракій (? – 1700 – 1714 – ?).

Свічка Іван Васильович (після 1699 – 1732 – ?) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1732 – ?). Помер бездітним.

Свічка Лука Леонтійович (? – 1680 – 1735) – у 1699 р. за заповітом батька отримав гай під Удаєм, ліс між Єнківцями і Губаним, третю частину саду Дрохвинського, двір новоґрунтовний у с. Чичкар'ївському, млини на греблі Гурбинській в два кола, на греблі Каплинській в одне коло, ліс на р. Удай куплений у Нечипора Ющенка, ліс виміняний у Грицька Хижняка (у Чорнушинській сотні Іван Хижняк), ліс куплений у Боженка, ліс з садом куплений у Юська Ткача Харловського, ліс з садом від Мислого, ліс від Олексія Сенченка, гай під Цейбахівкою, частину лісу і гаю під с. Караваями і Бзовом, людей у с. Малютинцях, сад киселівський, ліс під Харківцями у Миська Рабченка, Мойсея Киселенка, Степана Шульги куплені. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1718 – 1735). Д.: 1) Євфимія Василівна Громико (? – 1700). 2) (1733) Ірина N Махновна.

Свічка Олександр – бунчуковий товариш, мав у 1747 р. в Пирятинській сотні підданих в с. Городище убогих 14 дворів на 21 хату та 38 бездвірних хат, в д.

Корніївці убогих 22 двори на 33 хати та 2 бездвірних хати, хутір на 2 двори, шинок у Пирятині.

Свічка Олексій Степанович (1720 – 1751 – ран. 1756) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1739 – 1751 – ?), мав 24 двори і 11 кол (1744), 1751 р. патенту на чин не пред'явив. Мав у полковій Лубенській сотні 1745 р. у с. Біївці 1 найману людину, у Пирятинській сотні у с. Городище мав власний житловий двір та підданих 7 тяглих і 8 піших убогих дворів посполитих та 4 двори піших підсусідків, в д. Корніївці 5 дворів тяглих та 6 піших убогих посполитих, там же 3 двори підсусідків, в лісі Високому 1 двір. Мав у Пирятинській сотні хутір на 27 дворів (в них 40 хат) у 1747 р. Д.: Ганна Мойсеївна N (1725 – ?). В 2-му шлюбі за Степаном Павловичем Корнієвичем.

Свічка Петро Олексійович (1747 – 1782 – ?) – полковий канцелярист. Військовий товариш (з червня 1767). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш у Лубенському полку. Д.: Настасія Павлівна Остроградська, донька підкоморія.

Свічка Стефан Васильович (? – 1699 – 1720) – у 1699 р. за заповітом діда отримав ліс з садом і хатою в Бівцях у Гната Москаля куплений. Значний військовий товариш (? – 1718 – 1720). Д.: Ірина Петрівна Булавка, донька писаря судів генеральних.

Свяцький Філон Гапонович – поkozачений шляхтич, сотник стберезький (? – 1669 – 1672 – ?). 16 липня 1679 р. продав батьківський млин у с. Звеничів на р. Свині сотнику вибельському Юхиму Лобку. Товариш полку Чернігівського (1680). 20 березня 1688 р. полковник Василь Борковський дозволив йому як значному товаришу Роїської сотні спорудити греблю з млином на р. Сухий Вир.

Себаст'янович Василь Андрійович (? – 1673 – 1725 – ран. 1736) – курінний отаман, брав участь в походах 1693 р. під Очаків, 1696 р. Кизикермен, 1699 р. під Азов, в походах 1705, 1706 рр. Товариш полку Прилуцького у Варвинській сотні, бунчуковий товариш. Д.: Гафія N Горленко. У 1737 р. скаржилась до ГВК на свекруху і її сина Івана за захоплення спадкового майна.

Себаст'янович Григорій Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1723 – 1740 – ?). У 1723 р. брав участь в поході на Коломак. У 1726 р. – полковий комісар. У 1733–1735 рр. під час польського походу за полкового осавула.

Себаст'янович Григорій Іванович (? – ран. 1724.06.) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: N Антінівна Троцина. Опікуном їх дітей був призначений її батько Антін Троцина.

Себаст'янович Іван Андрійович – бунчуковий товариш (1726–1736). Мав 51 посполитого при хуторах Мормозівському, Хукалівському, Семенківському, Макущинському поблизу с. Ороб'ївки, 2 посполитих у с. Савинці, 4 – у с. Ороб'ївці Варвинської сотні, 3 – у м. Срібному, 64 – у с. Грицівці Срібнянської сотні. Д.: Єфросинія Семенівна Ласкевич, донька Роменського сотника.

Себаст'янович Іван Григорович – син значкового товариша, значковий товариш (1723 – 1751 – ?). Комі-

сар Прилуцького полку (1731). Брав участь в дністрівському і хотинському походах.

Себастьянович Іван Григорович (? – ран. 1761) – навчався в класі поетики КМА (1727), бунчуковий товариш (1735.31.12. – 1756 – ?). У 1756 р. на нього скаржились козаки с. Грицівка на чолі з отаманом Кирилом Биховцем за привернення у підданство і захоплення худоби та образи, у відповідь він вніс скаргу на сотника срібрянського Йосипа Масла за підбурення козаків до нападів на його маєтність. Мав 57 посполитих у с. Ороб'ївці.

Себастьянович Іван Матвійович (1736 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1761 р. військовим канцеляристом. У 1757 р. разом з братами Матвієм і Петром вели судову справу за несправедливий розподіл майна померлого бунчукового товариша Івана Себастьяновича. Військовий товариш (1767), бунчуковий товариш (1772 – 1784 – ?). Колезький асесор (1787). Мав 265 підданих в 7 селах і 6 хуторах. Д.: (? – 1768 – 1787 – ?) Меланія Федорівна Гамалія, донька бунчукового товариша.

Себастьянович Матвій Матвійович (1747 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий канцелярист (1759), полковий суддя (1779), бунчуковий товариш. Мав 403 підданих в 6 селах і 2 хуторах. Д.: (1784) Марія Антінівна Милорадович, донька бунчукового товариша.

Себастьянович Петро Матвійович (1735 – 1763 – ран. 1779) – службу розпочав з 1749 р., військовий канцелярист (1757), військовий товариш (з 1757). У 1759 р. разом з братами Іваном і Матвієм намагалися привласнити маєтність свого божевільного двоюрідного брата Стефана. Д.: Софія NN, в 2-му шлюбі за Лукою Яснопольським.

Себастьянович Семен Григорович – значковий товариш (1723 – 1751 – ?).

Севаскул N – волох, значковий товариш Прилуцького полку.

Севаскул Ілля (1738 – 1788 – ?) – син значкового товариша, волох. Службу розпочав з 10 березня 1760 р. козаком, значковий товариш Прилуцького полку (з 1778.25.03.), військовий товариш (з 1781.7.05.). В м. Прилуках мав 7 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Іванівна Комишевська, донька священика ковтунівського.

Севастьянов Григорій (бл. 1739 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (з 1770).

Седенко Василь – військовий товариш (1672).

Седенко Григорій Васильович – син військового товариша, військовий товариш (1708). Його правнуки мешкали в сс. Прокопівці і Лук'янівці (1787).

Седченко Іван – значковий товариш Полтавського полку (1758).

Сежченко N – рідний брат Іова та Івана. Значковий товариш (1734).

Сежченко Дорош – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1744 – 1754 – ?). Мав у Яготинській сотні в с. Війтівці житловий двір та 1 пішого підсусідка (1750).

Сежченко Іван (бл. 1695 – 1762 – ?) – згідно його «сказки» службу розпочав з 1719 р., 1720 р. був на Ладозькому каналі, 1722 р. в поході в Павлолі, в Нижньому під Дербентом, і за ту службу 1729 р. призначений полтавським полковником Кочубеєм значковим товаришем, хоча указ отримав лише 31 травня 1734 р. По ордеру полковника перебував у розпорядженні генерала фон Вейсбаха (1731 – 1734 рр.), був у походах, у 1735 р. призначений келебердинським отаманом і в цьому чині перебував 16 років. Виконував різні доручення, був у командах за Дніпром. Був неписьменним, під призначенням його отаманом у 1735 р. підписався його син Микола Сежченко. У 1758 р. подав до ГВК скаргу на обтяження постоями та захоплення у нього сіна сотником Козельським. У жовтні 1764 р. виключений із реєстру значкових товаришів.

Сежченко Іов – значковий товариш (? – 1734 – 1736) у Переволочанській сотні з двома братами, сотник готль'янським Миргородського полку (1736 – 1738). Мав двір у Переволочній Полтавського полку. Відсторонений від уряду царським указом. «1752, місяця фебруаля, универсал гетьмана Кирила Разумовського Полтавському полковнику Горленку о виделении бывшему готль'янському сотнику Миргородского полка Йову Сезченку, который за недопуском его к команде бывшим полковником Капнистом жительство имеет в местечке Переволочной, к его хуторцу при урочище Порохнявце имеющейся там свободной земли: от речки Постепной вольного кута, прозываемого Лимани, попод горою до балки Ясеновой с имеющимсь тамо по кучугурам хащником, лежащим до уступця Чичаку». Колишній сотник готль'янський, мав з сім'ї підсусідків у Келебердинській сотні, на тому березі Дніпра частину лісу Михайлівського, який купив 3 грудня 1736 р. від козака переволочанського Василя Беззуба та ґрунт в урочищі.

Сезонович Сергій (1720 – ?) – син шляхтича-міщанина Сазонта Давидовича (бл. 1674, Переяслав – 1764 – ?), який купив двір в кінці ХУІІ ст. у пушкаря Переяславської полкової артилерії Омеляна Дульського. Службу розпочав з 4 лютого 1738 р., копіїст (з 1740), підканцелярист (з 1743), канцелярист (з 1748) полковий переяславський. У червні 1746 р. звинувачений у зловживанні службовим становищем під час ведення судової справи козаків Воронківської сотні з Києво-Софійським кафедральним монастирем. Старший полковий канцелярист (1755 – 1757), значковий товариш (з 1757.30.11.). Отаман значкового товариства (1760.7.06. – 1774 – ?). 2 листопада 1762 р. купив у військового канцеляриста Івана Бахчевського двір у Переяславі за 25 карбованців. Депутат м. Переяслава (з 1767.20.03.). Абшитований осавулом полковим (з 1779.22.11.). Міський голова (з 1782). Мав 5 підданих у Переяславі, 12 – у Терехтемирівській сотні, 7 у с. Таратувль 3-ї полкової сотні, 5 селян за закладними. Д.: Мотря Іванівна Яновська, донька бунчукового товариша. Її племінник козак с. Сергіївки Прилуцького полку Захар

Максимович Яновський. Мали синів Тимофія та Григорія. Її племінник козак с. Сергіївки Прилуцького полку Захар Максимович Яновський.

Сезонович Тимофій Сергійович – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1780 – ?). Військовий товариш (1782). Д.: (1780) NNN, донька священика.

Сейнович Стефан – дозорця гетьманський ропський (1699), тримав д. Вормін у Мглинській сотні після Івана Красного. У 1699 р. отримав гетьманський універсал, яким дозволено в ґрунті Курковському на р. Норинці побудувати греблю і поставити хутір, який потім був названий Нориця, а коли його викупив полковник Галаган – слобідкою Галаганівкою. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1708 – 1735 – ?). Вірогідно, потрапив до шведського полону, бо 1706 р. його маєтність д. Вормін гетьман передав Михайлу Турковському. Гетьман Мазепа надав йому 30 дворів у с. Сухосіївці, що було підтверджено і Скоропадським 1709 р., але 1720 р. відібрав на майбутнього погарського сотника Семена Соболевського. У 1723 р. в слобідці Галаганівці був його двір і 2 хати підданих. У 1735 р. мешкав у полковій сотні.

Селенко Леонтій – значковий товариш (? – 1738 – 1741 – ?), жив у Городиській сотні.

Селестеник Федір (? – 1740 – 1762 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешкав у Ромнах. Абшитований значковий товариш.

Селестеник Хома (1739 – ?) – значковий товариш (1762), проживав у Ромнах, абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 12 підданих у 1 місті і 1 селі. Д.: Марфа Василівна Парпур, донька значкового товариша.

Селестеник Яким Федорович (1760 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1769), в догляді пошти в Лубенському полку закладеної на тракті від Потока до Глухова. Абшитований військовий товариш (1787), мав 25 підданих у 1 хуторі. Д.: Настасія Дем'янівна Гайдук, донька полкового осавула.

Селецький Василь Семенович (? – 1664 – 1714) – товариш полковий Чернігівського полку. Після Лежайського тримав с. Голубичі. Сотник дівицький Ніжинського полку (1694), (1711–1714). 7 лютого 1699 р. отримав універсал ніжинського полковника Івана Обидовського на греблю з млином на р. Вересочі, нище с. Хібаловки, який раніше купив у колишнього військового капелана Лавріана Кашперовича. Д.: Олена NN (? – 1717).

Селецький Іван Васильович – син сотника дівицького, значковий товариш Ніжинського полку (1730 – 1762 – ?). У 1735 р. був у Генеральній рахунковій комісії, у 1737 р. – комісар полковий, був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію. У 1747 р. мав житловий і шинковий двори у м. Дівиці. Д.: (1733) Ганна NN, донька сотника столєнського Йосипа Семеновича Селецького чи однієї з його дружин.

Селецький Іван Данилович – значковий товариш (1727).

Селецький Семен (? – ран. 1711) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Катерина Циганкова-Се-

лецька, за другим чоловіком Богданович. У 1711 р. разом з синами Серафимом і Леонтієм продала П.Полуботку Кувечицький ґрунт. Цю землю отримала від предків своїх з дому пана Страйловського. Два інших її сина Федір та Василь невідомо чи живі у турецькій неволі. Цей продаж у 1716 р. підтвердила Катерина Жданович (донька ?).

Селиванов Костянтин Романович (1742 – 1788 – ?) – у службі з 1760 р., його батько у 1761 р. подав донесення, що в званні козакому в Волинській сотні служив з 1722 р., був у походах сулацькому, польському, кримському і хотинському виборним козаком, потім – на вівчарному заводі, далі – зборщиком, 29 років служби, попросив відставку, а за власні служби для сина чину значкового товариша, за що його і призначено ордером полкової канцелярії значковим товаришем 5 листопада 1761 р. Значковий товариш (1761–1770), сотник менський (1770–1782), бунчуковий товариш, командир ескадрону Чернігівського полку (1783). Володів у 1768 р. двором у с. Ольшаній, до якого належало на 200 днів оранки землі, млин в 2 кола на р. Волинці, винокурня на 2 котли, шинок, хутір в 2-х верстах від двору з пасікою на 80 вуликів, ліс дубовий, а також 4 підсусідських двори. У 1773 р. у с. Ольшаній за ним 25 підданих. Володів хут. Голотовським під с. Синяками, підданими у с. Дорогинці, 21 підданим у с. Томашівці Ніжинського повіту. Колезький асесор, мав володіння в Мені, Ічні, Волинці, Бабі, Ушні, сл. Неглинній, Овдіївці, хут. Летовському. Був в походах і в битвах в турецьку війну (1769, 1770, 1771, 1772). У 1775 р. відряджений до Могилевської губернії на форпости на рік. В Мені, сс. Ольшаному, Волинці, Бабі, Ушні, Домашлині, сл. Неглинній 196 підданих і 5 російських кріпаків, в Ніжинському повіті в сс. Дорогинці, Томашівці, Овдіївці, хут. Летовському і м. Ічні – 375. 15 березня 1783 р. купив у статського радника Андрія Осиповича Закревського с. Дорогинку з угіддями за 22 000 карбованців. Д.: Н Юхимівна Омелега, донька значкового товариша.

Семашко Влас – покозачений шляхтич, сотник пирятинський (? – 1681 – ?), (? – 1684.08. – 1687.06. – ?). Полковий хорунжий (? – 1688 – ?). Військовий товариш Лубенського полку (1702). Від полковника Свічки отримав с. Карпилівку. Мав значні ґрунти, названі Семашківськими, в Пирятинській сотні поблизу с. Карпилівки, після смерті його свояки продали їх полковнику Савичу. Там же була криниця Семашківська, ліс Семашківський, який він купив у Тимка Сакуна і Марії Бурої, хутір на Сліповроді, долину у Романа Коробочки, луку Пасютинську, луку від Череваня куплену. П'ять талерів надав на Мгарський монастир у 1688 р.

Семека Мойсей (1744 – ?) – службу розпочав з 1755 р., учасник турецького походу в складі 2-ї армії, хорунжий сотенний, абшитований значковий товариш (з 1775), бунчуковий товариш у Стародубському полку (1781 – 1783 – ?), був у битвах в турецькому поході в другій армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

- Семененко** Василь – службу розпочав з 1761 р. виборним козаком, значковий товариш (з 1 травня 1768). Отаман городицький (з 1782.19.01.). Мав 16 підданих у Городицькій сотні нерозділених з братами. Д.: Н Гаврилівна Тригубенко, донька священника кобиляцького.
- Семененко** Іван (1747 – ?) – службу розпочав з 12 липня 1763 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1769), військовий товариш (з 1782.1.12.).
- Семененко** Олексій – військовий товариш (2-га половина XVIII ст.).
- Семенець** Іван Кирилович – абшитований військовий товариш (1787). Мешкав у с. Городищі. Д.: Євдокія NN, донька козака. Мали синів Григорія, Кирила, доньок Єфросинію, Ганну.
- Семенка** Михайло – отаман сотенний (? – 1781), військовий товариш (1781 – ?), мав хутір з винокурнею в 1-й полковій сотні Стародубського полку.
- Семенов** Данило – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1748 – ?), житель Чорнух. У 1735 р. під Царичанкою віддав порціони, у 1736 р. складав дворову ревізію, у 1738 р. повернувся з Трубчевська, де закуповував у росіян ліс, в сотні Чигриндубравській складав ревізію. Мав двір житловий у м. Чорнухи, в якому сам жив, з двори піших убогих підсусідків. Присягнув у 1741 р. Мав сина Клима.
- Семенов** Іван (1743 – ?) – службу розпочав з 2 січня 1760 р. військовим товаришем Лубенського полку (1760 – 1782 – ?).
- Семенов** Михайло – сотник куземинський (? – 1725 – 1739). 9 вересня 1732 р. отримав дозвіл на побудову млина в затоці р. Ворскли. Значковий товариш (1739).
- Семенов** Остап Семенович (? – ран.1787) – військовий товариш Ніжинського полку (1775 – 1783 – ?), його предки вийшли з Речі Посполитої. Мав маєтність у с. Сохочах Крелевецького повіту. Д.: Катерина Овдіївна Кузьменко, мешканка коропська.
- Семенов** Павло (1699 – 1769 – ?) – службу розпочав з 1730 р. в Стольненській сотні писарем, був ним до 1763 р., абшитований значковий товариш (1763.05. – 1769 – ?).
- Семенов** Семен Максимович (? – 1779 – ран. 1787) – військовий товариш Гадяцького полку. Д.: Катерина N Авдотіївна (? – 1787 – ?), проживала у Коропі
- Семенов** Федір – військовий товариш Київського полку (1784).
- Семенович** Данило – військовий товариш (? – 1712), бунчуковий товариш у Київському полку (1712.20.10. – 1763 – ?).
- Семенович** Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1747 – ?), економ (1745). Мав у Лубнах 2 двори піших убогих підсусідків козацьких (1745), шинок, 1 підсусідка (1747), посполитих у с. Матвіївці Гадяцького полку (1740), Мав синів Прокіпа, Кіндрата і Леонтія.
- Семенович** Іван Мойсейович (1756 – ?) – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Лубенського полку (1774 – 1780 – ?), поручик (1800). Д.: Ганна Данилівна Афанасєва (1762 – ?), донька військового товариша.
- Семенович** Мойсей (? – ран. 1800) – військовий товариш Лубенського полку. Проживав у с. Мацьковець. Д.: Гафія Петрівна N (1712 – 1788 – ?).
- Семенович** Опанас – військовий товариш Стародубського полку (1703).
- Семенович** Федір Мойсейович (1757 – ?) – службу розпочав з червня 1769 р., значковий товариш Лубенського полку (1775.8.05. – 1780 – ?), військовий товариш (з 1782.25.04.). Д.: Ганна Омелянівна Івахненко (1757 – ?), донька військового товариша.
- Семеновський** Семен – військовий товариш Ніжинського полку.
- Семенченко** Мартин Семенович – син полкового старшини. Військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Петро Самойлович (1742 – 1787 – ?) мешкав в м. Батурині.
- Семеняка** Іван (1748 – ?) – син козака. Службу розпочав з 12 березня 1763 р., полковий канцелярист (з 18 квітня 1764), значковий товариш Миргородського полку (з 6 травня 1781 – 1783 – ?). Мав 24 підданих (1783).
- Семіянченко** Петро Йосипович – син сотенного хорунжого, військовий товариш Ніжинського полку (1783)
- Семковський** Онопрій – військовий товариш. У 1686 р. згідно листа стародубського полковника Григорія Вольського побудував млин в одне коло на р. Китровці власним коштом.
- Сененко** Іван – отаман куреня значкових товаришів Прилуцького полку (1734). Значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Сененко** Іван – син чиновника, військовий товариш (1783). Разом з братом сотенним осавулом Гнатом мали в Хмелєві і хут. Оксютинському 80 підданих. Д.: Євдокія Леонтіївна Остроус, донька пушкаря полкової артилерії. Діти Семен, Василь, Петро, Павло, Опанас.
- Сененко** Федір – значний житель прилуцький (1709), вїйт прилуцький (? – 1712 – 1716 – ?), значковий товариш Прилуцького полку (? – 1736 – 1740 – ?).
- Сененко-Тендетников** Петро Йосипович – козак, значковий товариш Полтавського полку (1738.18.09. – 1750 – ?), проживав у Нових Санжарах.
- Сеник** Федір – значковий товариш в Носівській сотні Київського полку (1725). У нього і значкового товариша Йосипа Іванченка колишній сотник Семен Шаула захопив вола, човна і ув'язнив їх обох.
- Сенчевський** Терентій Петрович (1754 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мешканець синявський. Д.: Євдокія N Козакевич, донька польського шляхтича. Мали доньок Катерину і Пелагею.
- Сенчук** Опанас – значковий товариш Миргородського полку (1788).
- Сенюта** Михайло Тимофійович – син судді полкового чернігівського, військовий товариш (? – 1773), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1773). Д.: N Андріївна Войцехович, донька бунчукового товариша.
- Сеня** Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Серацький Григорій – значковий товариш Гадяцького полку.

Серацький Іван Григорійович (? – ран. 1761) – син значкового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1718 – 1751 – ?).

Серацький Ілля – значковий товариш Гадяцького полку (1735), був за сотника наказного у 1735 р., жив у Опішні, де мав 1 двір з однією хатою.

Серацький Семен Григорійович (? – ран. 1761) – син значкового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1718 – 1751 – ?), у 1739 р. в поході, у 1747 р. мав з братом Іваном двір у Опішні.

Серацький Яків Григорович (1696 – 1761 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (1718–1761), служив з 1714 р. виборним козаком Опішнянської сотні, був у поході і в комісії при підписанні миру з турецьким султаном про кордон від острова на Дніпрі до Азова. Тоді батько його (померлий Григорій Серацький) з отаманів опішнянських жалуваний полковником Милорадовичем в значкові товариші. Яків же в числі значкових з 1718 р. був у Києві, на Перевалочній, у 1919 р. на царичанській лінії, у 1721 р. в Київському полку при слідстві, у 1724 р. проводив дворову ревізію у володіннях в Гадяцькому полку бунчужних товаришів Гамалії і Новицького. У 1729 р. при Полтавській фортеці за командира над 2-ма сотнями Гадяцького полку. У 1731 р. на лінії в команді полковника Грабянки. У 1733–1734 рр. полковий комісар по збору на кілька російських полків порцій і стацій. У 1735–1737 рр. був сотником наказним опішнянським, у 1737 р. в Переволочній над командою з різних полків. У 1739–1740 р. в комісії майора Левешова. У 1739 р. над командою Гадяцького полку в команді обозного полкового полтавського Івана Левенця. Потім збирав провізії, відвозив гроші. У 1748–1752 рр. здав звіт про комісарство. Серацький не мав синів і рідних, «по скудості и старості» у 1761 р. ніякої служби не ніс.

Сербин Войца-Василь (Вовк) Станіславович (? – 1650 – 1687 – ?) – виходець із Сербії. Не виключено, що прибув в Переяславський полк з корогвами Райчі Дмитрашки чи полку Мигалевського. Сотник золотоніський, обирав гетьманом Самойловича на раді 1672 р., їздив в складі козацької делегації до Москви. Наказний полковник (1674), направлений Дмитрашкою на допомогу полковнику Мурашці на р. Буг, потрапив в оточення в Ладжині. Йому вдалося прорватися з оточення до головних сил Переяславського полку. Полковник переяславський (1675–1676), (1679–1683). Вперше обраний полковником після розходжень гетьмана Самойловича з полковником Дмитрашкою і усунення останнього. В лютому 1675 р. здійснив відсіч загонам дорошківців які підходили під Бубнів і виступив на Домонтів. Влітку цього року ходив за «язиком» під Мошни, де розгромив значний загін сердюків і компанійців. У 1676 р. за образу його і гетьмана переяславський воєвода князь Федір Волконський був посажений у в'язницю на три дні. На полковничий уряд тримав сс. Стів'яги, Ячники, Кодинці, Горо-

дище, В'юнище Терехтемирівської сотні, Ядлівку, Гостролуччя Барішівської сотні, Помоклі, Пологи і Циблі, Хоцьки, Старе і Кальне Воронківської сотні, сс. Драбовець, Сенківці і Ковтуни Золотоніської сотні. У 1682 чи 1683 р. Самойлович відсторонив Сербина від керівництва полком і заарештував його через невідомі нам причини. Під арештом був у 1683 – 1684 рр. Повернувся в Переяслав, де проживав як військовий товариш. 17 жовтня 1684 р. подарував дворове місце з будинком «близ церкви воскресенія христового через улицу противко домов панов Сулимов Іоана Стефановича сотника Гельмязовського, Александра Стефановича хоружого полкового Переяславського стоячий» Київському Микольському монастирю. Активний учасник коломацького перевороту 1687 р. проти Самойловича, на короткий час став першим генеральним осавулом. Мазепа надав йому універсалом с. Підлипне Ніжинського полку. 28 листопада 1687 р. В.Сербин з загоном легкої кінноти в кількості 1000 чоловік зробив рекогносцировку до Кизи-Кермену, втратив вбитими декілька чоловік і дізнався, що турки підвозять матеріали і хочуть укріпити Кизи-Кермен. У кінці життя пішов в Батуринський монастир і став ченцем Віктором. Заповів своїй хрещениці Ганні (по другому чоловіку Василісі Перехрест), яка походила з єврейського роду, хутір Дем'янчицький з кутом Островським, полем з греблею і ґрунтами.

Сербин Федір – значковий товариш Переяславського полку (1729), мешканець прохорівський.

Сербинович Іван Тимофійович (? – 1719 – 1781 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1765.12.). Абшитований військовий товариш (з 1765). Мав у Сосниці житловий двір та шинок, 4 двори підсусідків, (1741), 6 підсусідків (1743), 3 підсусідські двори (1747).

Сербинович Ілля Тимофійович (бл. 1741 – 1787 – ?) – син значкового товариша, у 1768 р. володів винокурним двором у Сосниці. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?). В Сосниці мав 5 підданих. Д.: Уляна Іванівна Савич, донька сотника. Мала дітей: Гаврила, Іллю, Івана, Ничипора, Тетяну, Марію.

Сербинович Павло (1750 – ?) – службу розпочав з 23 лютого 1769 р. при гродському лубенському суді, канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 25 липня 1776 р.). Військовий товариш (1788). В Хмелівській сотні у с. Калинівці мав 6 підданих. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна N Омелянська, донька козака Смілянської сотні.

Сербинович Семен Тимофійович (? – 1735 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, з 1772 р. отаман сотенний сосницький, військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?). В Сосниці мав 10 підданих (1783), 13 підданих (1787). Д.: (? – 1779 – 1787 – ?) Настасія Кришталовська, донька священика. В Сосниці 1 підсусідок (1779). 1787 р. були бездітними.

Сербинович Тимофій (? – ран. 1755) – значковий товариш (1720 – 1732 – ?), наказний сотник сосниць-

- кий (1722) на каналних роботах, полковий комісар (1727), «заведовця» (1728). В жовтні 1729 р. по фальшивій судовій виписці захопив майно козака Микити Куренка.
- Сербиновський** Олексій – син козака, значковий товариш Ніжинського полку (1749 – 1751 – ?).
- Серваскул** Ілля – службу розпочав 1767 р. значковим товаришем Прилуцького полку. Д.: Євдокія NN, донька священика. Мали синів Павла, Івана, доньку Ганну.
- Сергієвський** Матвій Юхимович – отаман сотенний Роменський Лубенського полку (1769 – 1780 – ?), військовий товариш (1779 – 1780 – ?). Д.: Н Андріївна Верещак, донька священика коропівського.
- Сергієнко** Леонтій – міщанський син, службу розпочав з 1756 р., полковий канцелярист (з 1762), значковий товариш Прилуцького полку (1774.22.01. – ?).
- Сергієнко** Федір (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька козака.
- Сердюк** Анастасій (1693 – 1761 – ?) – «македонської породи», службу розпочав з 1727 р. виборним козаком Носівської сотні, значковий товариш Київського полку. Військовий товариш. Д.: Н Трохимівна Билина, донька сотника носівського.
- Сердюк** Демид – бунчуковий товариш. Його правнук мешкав у с. Шабалинівці Коропського повіту.
- Сердюк** Іван Демидович – син бунчукового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Сердюк** Іван Іванович (? – 1700 – 1730 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Сердюк** Іван Павлович – писар сотенний кролевецький (? – 1761 – ?), військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1788 – ?), мешканець кролевецький, де мав 48 підданих (1783). Д.: Уляна Яківна Маковська, донька священика соборної кролевецької церкви. Мали синів Федора, Дмитра, Антіна, доньку Олену.
- Сердюк** Іван Павлович – писар сотенний кролевецький Ніжинського полку (? – 1761 – ?), військовий товариш (? – 1783 – 1788 – ?), мешканець кролевецький, де мав 8 підданих (1788). Д.: Уляна Яківна Маковська, донька священика. Мали синів Федора, Дмитра, Антіна і доньку Олену.
- Сердюк** Микита Іванович (1732 – ?) – син значкового товариша, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788), житель с. Шабалиновки. Д.: Марія NN, донька козак. Мали сина Івана.
- Сердюк** Семен – козак 1-ї полкової, значковий товариш Переяславського полку (1720 – 1751 – ?). Мав житловий двір у Переяславі.
- Сердюк** Яким Анастасійович (1749 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 20 червня 1769 р., значковий товариш Київського полку (1776 – 1784 – ?), вахмістр. Мав 24 двори підданих в Носівці (1787). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: 1) (1776) Марія Н Покасовська, донька намісника. 2) (1787) Уляна Григорівна Косенко, донька померлого військового товариша (1779).
- Сердюченко** Матвій – значковий товариш Полтавського полку (1735), мешкав у Білицькій сотні.
- Середа** Григорій (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1788). Разом з Семеном і Петром внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва по Березненському повіту. Д.: Євдокія NN, донька козака.
- Середа** Максим – значковий товариш Полтавського полку підвідомчий полковій канцелярії у 1755 р., мав двір у Царичанці.
- Середа** Прокіп (? – 1727 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист (? – 1744), значковий товариш Полтавського полку (з 18 лютого 1742 р.), мав двір і шинок в Старих Санжарах. Сини Василь і Дмитро.
- Сєрик** Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Сєрик** Павло – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Мав хутір під с. Липовицею (1732).
- Сєрик** Федір – значковий товариш Прилуцького полку (1740)
- Сидоренко** Н – значковий товариш Київського полку (1722).
- Сидоренко** Борис – з роду сотника кобизького, полковий канцелярист, значковий товариш Київського полку (з 1780.29.01.), в серпні 1781 р. через хворобу абшитований, військовий товариш (1782).
- Сидоренко** Олексій – купив двір у Сосниці у 1707 р., товариш сотні Сосницької Чернігівського полку. У 1709 р. військовий товариш, отримав універсал Скоропадського на маєтність в хуторі при с. Хмеліві. За ним їй перейшли для їх спільної доньки Любові Олексіївни значні маєтності родини в Сосниці. У 1725 р. у неї частину спадкового млина захопила Меланія Михайлівна з синами Яковом і Павлом. У 1728 р. Федора, будучи вже вдруге вдовою (з 1724), судилася за чоловікові маєтки з бунчуковим товаришем Стефаном Холодовичем, одруженим з сестрою Олексія Сидоренка (вона у 1-му шлюбі була за Кузьмою Петрунченком). Виграла судовий процес і в середині століття землями володіли після Любові Олексіївни її діти Трусевичі. У 1725–1735 рр. мала судовий процес з Меланією Михайлович та її синами Яковом та Павлом за частину спадкового млина. Д.: Федора NN.
- Сидорів** Іван – службу розпочав 8 січня 1762 р., канцелярист (з 1762.27.06.), значковий товариш (1766.6.05.), сотник богацький (з 1772.20.03.).
- Сидорович** Опанас – військовий товариш (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.
- Сидорович** Ясько – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Сидоровський** Максим – службу розпочав козаком з 1754 р., значковий товариш Прилуцького полку (1767 – 1775 – ?). Д.: NNN, донька значкового товариша.
- Сидорський** Каленик Григорович (1738 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: NN Навроцька донька сотенного отамана.
- Сидорський** Микита Григорович (1725 – 1787 – ?) – його батько, дід і прадід вийшли з Речі Посполитої.

- Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1769 – 1770), сотник коропський (1770 – 1781), бунчуковий товариш (1782 – 1787 – ?). Мешканець коропський. Мав хутір над озером Болотвиною поблизу с. Сохачів. Мав 5 підданих. Д.: Марина Яківна Бардак, донька сотенного отамана.
- Силевич Андрій Тимофійович** (1715 – 1788 – ?) – новоміський сотник (1740 – 1767), бунчуковий товариш (1788). Д.: 1) Параска Андріївна Збруцька, донька священика. 2) (1753) Марія Петрівна Скоробагата, донька дозорця балканського.
- Силевич Василь Олексійович** (1748 – ран. 1798) – службу розпочав 20 березня 1774 р. в ГВС, колезький канцелярист (з 7 жовтня 1774), військовий товариш (8 лютого 1781 – 1786 – ?). Д.: Уляна Миколаївна Риба, донька сотника борзнянського. Мешканка с. Макова.
- Силевич Григорій Григорович** (1711 – ран. 1764) – бунчуковий товариш (? – 1748 – ?). Мешканець с. Маркова. Д.: (1748) Горпина Семенівна Словуцька (1719 – ?), донька значкового товариша.
- Силевич Григорій Прокопович** (? – ран. 1764) – значковий товариш у Стародубському полку (1723), військовий товариш (1728), бунчуковий товариш (1730 – 1740). 25 жовтня 1728 р. отримав гетьманський універсал на с. Найтоповичі. У 1730 р. продав дворове місце у Стародубі Петру Іскрицькому за 412 карбованців. Мав у с. Настоповичах 7 малограунтових, 4 підсусідків при городах. Д.: Настасія Василівна Савич.
- Силевич Данило Тимофійович** (1726 – 1763 – ран. 1768) – служив з 1739 р. у званні військового канцеляриста, був у пересторозі від морової язви, в утриманні форпостної команди, чин військового товариша отримав від ГВК у 1758 р., служив у Стародубському полку. Бунчуковий товариш. Володів маєтком в с. Кривошнях. Д.: Параска NN.
- Силевич Лука Прокопович** – значковий товариш Стародубського полку (? – 1712 – 1723 – ?). Д.: N Григорівна Старосельська, донька полкового осавула стародубського.
- Силевич Михайло Лукич** (? – ран. 1768) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1760 – 1762 – ?). Володів землями в с. Льбові. Д.: Горпина Якимівна N (? м. Почеп – 1768 – ?).
- Силевич Олексій Григорович** (1727/ 1728 – ран. 1801) – службу розпочав з 10 січня 1743 р. в ГВК, військовий канцелярист (1750–1765). Абшитований бунчуковий товариш (23 грудня 1765). Д.: Наталія Василівна Олександрович (бл. 1732 – ?), донька військового товариша.
- Силевич Сила Лукич** (? – ран. 1769) – значковий товариш Стародубського полку.
- Силевич Тимофій Прокопович** (? – ран. 1741) – син полкового судді стародубського, службу розпочав значковим товаришем (1705 – 1730), був у походах під Замостям, Несвіжі, звідки йому вдалося втекти. 1706 р. був на будівництві оборонних споруд на Печерську в Києві, 1707 р. був під Биховом, 1708 р. був на Ратовому болоті, під Пропойськом, в Боровичах. В 1713 р. був у поході в Києві, до Трипілля. 1715 р. був комісаром при генералі Реню. В 1716 р. в поході в Гадяч. 1717 р. був наказним полковником стародубським на роботах в Печерській фортеці. 1722 р. комісар для збору коштів на Києво-Печерську церкву. Наказний новоміський сотник (1724–1729). Полковий комісар (1730). Сотник новоміський (1730.29.08. – 1737.12.), був у польському поході (1733–1724). Володів 18 дворами в д. Кривошнях, наданих його батькові за універсалами Мазепи та Скоропадського. Д.: Настасія Василівна Борзаковська (1690 – 1741 – ?).
- Силевич Федір Андрійович** (бл. 1751 – 1807) – сотник новоміський (1782). Бунчуковий товариш (1783 – 1785). Д.: Марфа Іванівна Белоровська, донька військового товариша.
- Силевич Яків Лукич** (? – ран. 1746) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1732 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Разом з Михайлом у 1737 р. мали у с. Рудні Силевичовій 1 малограунтового, 1 при городах, 1 вибув. Д.: Єфросинія Семенівна Рубець, донька Стародубського полкового судді.
- Силіч Антін Іванович** (1715 – 1782 – ран. 1796) – навчався в КМА (1736/1737 навчальний рік), службу розпочав з 1746 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1756.14.08.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1771.11.04). Мав 20 хат підданих у Чернігівському повіті (1782). Колезький асесор (? – 1783 – 1788 – ?). Мав 182 спадкових і куплених підданих в двох селах. Д.: Феодосія Петрівна Григорович-Фурсанович, донька бунчукового товариша.
- Силіч Василь** (1755 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 25 спадкових підданих в одному селі. Д.: Уляна NN, донька значкового товариша.
- Силіч Іван Іванович** – значковий товариш Київського полку (1759).
- Силіч Іван Степанович** (? – 1670 – 1733 – ?) – син сотника полкового, товариш полку Чернігівського (1699 – 1706), значний товариш Чернігівського полку (1710 – 1733 – ?), отаман городовий чернігівський (1721–1733), наказний полковник чернігівський (1723). 8 травня 1719 р. отримав гетьманський універсал із задоволенням його скарги у справі захоплення у нього жита та вівса богородовськими мешканцями. Мав шинок у Чернігові (1732).
- Силіч Іоанкії** (? – 1627 – 1663.18.09.) – «славетно урочений» (1661), товариш полку Чернігівського (1651 – 1656). У 1651 р. від полковника Івана Абрамовича отримав землі на Старому Булоусі. 20.04.1654 від полковника чернігівського отримав універсал на ґрунти Тополовщину, Кондратовщину, Сенковщину поблизу Старого Білоуса. Від Богдана Хмельницького отримав «млын старый, на Белоусовце реке стоячий». Мав млин на р. Снові у с. Дирчин, пізніше він перейшов племінникам Івану і Матвію Степановичам, підтверджений за ними гетьманом

Мазепою. 1656 р. продав дім в Чернігові шляхтичу Євсею Григоровичу Суботі. Полковник Чернігівського полку (1657 – 1663). 1661 р. купив у «славетного пана», «козака і обивателя Петрушинського» Кирила Богдановича половину острова Гатуша поблизу р. Свині і с. Стасюв, у млинаря дирчунського пана Сергія Кашпировича за 1400 золотих польських млин на р. Снові. Д.: Євгенія Василівна Радченко (? – 1635 – 1674 – ?), донька бурмістра Чернігівського магістрату

Силич Матвій Григорович (1731/1736 – 1795 – ?) – козак с. Росух, військовий товариш (1787). Д.: 1) (1770) Софія Савівна N (бл. 1747 – ?). 2) (1785) Марина Андріївна Ширай, донька значкового товариша.

Силич Матвій Степанович (? – 1670 – 1733 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1687 – 1725 – ?), військовий товариш (1733). 15 вересня 1687 р. разом з братом Іваном отримав гетьманське підтвердження на батьківські млини.

Силич Остап Матвійович (? – 1747 – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1747 – ?). У 1737 р. був у поході. Мав у с. Чарторійках 1 двір та ще один житловий (1739), двір у с. Жидчині, 2 посполиті двори у Чорторійцках (1740), у с. Чарторійках 3 двори та житловий (1741), млин на р. Снов під Седневом (1742), у д. Чарторійках 1 двір підсусідків (1747). Д.: Єфросинія Іванівна N (1709 – 1760 – ?), жителька с. Чорторійок. 1752 р. разом з братом чоловіка Антіном тримали греблю і млин на р. Свинці.

Силич Петро Остапович (1730 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш (з 31 березня 1759). Абшитований військовим товаришем Чернігівського полку 5 жовтня 1778 р. Д.: Євдокія Дмитрівна Баранович, донька значкового товариша.

Силич Степан (? – 1641 – ран. 1680) – був письменним, сотник полковий (? – 1661). Потрапив у полон до Чернецького (1661.07.) і тримався у в'язниці у Тикатині, а потім, можливо, у Слуцьку. Товариш полку Чернігівського (1662.09.). Після скинення брата з полковництва залишився живим, хоча під час гетьманування Брюховецького зазначений лише як «его милости пан, казак и обыватель Черниговский». 23 лютого 1667 р. купив у Івана Кузьменка Шапочника чотири ниви. За гетьмана Ігнатовича знову став сотником (? – 1670 – ?), потім його змістили на уряд полкового хорунжого. За Самойловича знову очолював деякий час сотню (? – 1677.02. – ?). Мав два млини: один на р. Снові під Тереховкою, другий на р. Білоусі. Д.: Євдокія Іванівна Домонтович, в 2-му шлюбі за Данилом Киприяновичем N (? – ран. 1694), власником с. Вихвостова.

Силич Федір – військовий товариш

Силич-Полянський Данило Остапович (1722 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1743 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1747), військовий товариш Чернігівського полку (1756.11.10. – 1787 – ?). Мав 26 підданих у Коропському і Сосницькому повітах. Д.: Марфа Іванівна Янушкевич (? – ран. 1787), донька чернігівського полкового писаря. Мали синів Івана і Марка, доньку Гафію.

Силич-Сердюков Полікарп Карпович (1739 – ?) – правнук Федора Силича, абшитований значковий товариш (1787), мешканець погарський. Д.: Уляна NN, донька дворянина.

Силка Онуфрій (? – ран. 1738) – значковий товариш Миргородського полку, мешкав у Хорольській сотні.

Симановський Михайло – значковий товариш Полтавського полку (1767), мешканець царичанський.

Симон Василь Іванович – отаман сотенний веприцький (? – 1773 – ?), значковий товариш Гадяцького полку (1775), абшитований значковий товариш (1775 – ?).

Симон Іван – міщанин конотопський, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?). Мав двір житловий і подвір'ок у Конотопі.

Симон Леонтій – полковий канцелярист, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?).

Симоненко Михайло – військовий товариш Стародубського полку (1694), сотник наказний мглинський (1695.11.), (1707.07. – 08.), отаман городовий мглинський (? – 1695.13.05. – 1696 – ?). Мав двох братів, одного з яких звали Карпом.

Симоновський Григорій – син чиновника, значковий товариш (1783), мешкав в Конотопському повіті. Д.: Тетяна NN, донька священника.

Симоновський Данило Іванович (бл. 1730 – 1799 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1747 р., полковий канцелярист (1748 – 1753), військовий канцелярист ГВК (1753 – 1764), сотник кобизький (1764 – 1765). У 1765 р. звинувачений у службових зловживаннях. Сотник конотопський (1765 – 1769). У 1767 р. був звинувачений у хабарництві. Абшитований бунчуковий товариш (1779.27.02. – 1788 – ?). Мав 360 підданих. Д.: Уляна Тимофіївна Скоропадська, донька бунчукового товариша. Мали синів Петра, Андрія, Василя.

Симоновський Іван (? – 1710 – 1766 – ?) – значковий товариш (? – 1749 – 1766 – ?). У 1749 р. ГВС розглядав справу колишнього значкового товариша Київського полку за зловживання. У 1764 р. його побив полковий суддя З.Борсук. Д.: Єфросинія NN, її тітка Марія Роговська, міщанка київська. Її баба Пелагея Грициха.

Симоновський Павло – абшитований військовим товаришем Київського полку (з 1778).

Синдаровський Іван Миколайович (? – 1726) – син протопopa чернігівського, значковий товариш (1724 – 1726). Перед походом 27 квітня 1725 р. заповів все своє майно дружині. Помер у гіляському поході. Д.: (з 1724) Настасія Степанівна Томара, донька полковника переяславського.

Синельников Гнат Григорович (1722 – ?) – син полкового осавула, військовий товариш (? – 1782 – 1787 – ?), мешкав у с. Курені. Мав 33 підданих. Д.: Настасія Василівна Рубан, донька військового товариша. У 1787 р. при них дітей не було.

Синельников Григорій Степанович (? – 1700 – 1721 – ?) – син полкового осавула, військовий товариш, полковий осавул.

Синицький Іван Гаврилович – військовий товариш Стародубського полку (1715). Його батько Гаврило

вийшов на Лівобережжя і від гетьмана йому надано двір у Погарі і дві четвєрті поля.

Синицький Іван Данилович – абшитований значковий товариш (1787), у с. Камінь Глухівської сотні мав 4 підданих. Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Синьоок Андрій Корнійович (? – 1689 – 1756 – ран. 1767) – син знатного товариша Переяславського полку, городовий отаман (1691, 1724), абшитований військовий товариш (1750 – 1756 – ?). Мав у Золотоніській сотні при хуторі на р. Кропивній, в якому жив з синами, 3 двори найманих людей, 1 кінного та 3 піших підсуєдків, ще один хутір, де 1 хата наймана. Родначальник Андрієвських-Синьооків.

Синьоок Данило Андрійович (1690 – 1790 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Синьоок Корній – у 1679 р. купив три хати у жителя Богущківського Ожога, знатний товариш Переяславського полку. Якийсь родич Івану Синьооку, козаку Богущківської сотні Черкаського полку (1649). Д.: Олена NN, за 1-м чоловіком Богданиха, у 1691 р. написала тестамент.

Синьоок Леонтій Андрійович (1716 – 1790 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1767). Д.: Тетяна NN, донька козака.

Синьоок Федір Андрійович – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Синяговський Іван (1754 – 1789 – ?) – шляхтич, службу розпочав 29 березня 1769 р., полковий канцелярист (з 1770.15.10.), значковий товариш Миргородського полку (з 1772).

Синяковський Герман Федорович – кравець, одружився з вдовою полкового обозного стародубського Дмитра Журмана і від його онука по лінії першої дружини Василя відібрали дідівське с. Задубення. Володіючи козацькими землями, іменувався «знатним у Війську Запорізькому товаришем» (1714). Значковий товариш Стародубського полку (1726). Без відома власника продав ¼ с. Задубення Скороупі. Полковий писар Григорій Скороупа захопив його ґрунти і млин за борги, мав борги і перед Чорнолузькими. Д.: Марія NN (? – бл. 1720), вдова 1) Д'ячиха, 2) Дмитрова Журман.

Сипатенко Ісак – значковий товариш (1723).

Сирий Йосип – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав двір у Батурині.

Сиричевський Дем'ян – значковий товариш Чернігівського полку (з 1759).

Ситенський Йосип Олександрович (1712 – 1767 – ран. 1790) – служити розпочав з травня 1727 р. військовим канцеляристом ГВК, з березня 1730 р. військовий товариш. У 1733 р. отримав універсал гетьмана Д.Апостола з підтвердженням права на с. Серединка в полковій сотні Гадяцького полку. З 6 листопада 1736 р. писар полкового гадяцького суду, з 20 березня 1738 р. другий полковий осавул, з 30 грудня 1762 р. перший осавул. З 21 серпня 1764 р. обозний полковий гадяцький, неодноразово був в походах. 1746 р. активно скуповував нерухомість у сс. Березовій Луці, Кручках Камишненської сотні. 1764 р. купив поле у Уляни і Андрія Трошинських.

Д.: Марфа Степанівна Худолій (? – 1790 – ?), донька значкового товариша. За нею спадкових і куплених 264 підданих в с. Серединці і хуторах (1790). Мали сина Йосипа і доньку Єфросинію.

Ситенський Степан – значковий товариш, полковий комісар гадяцький (1723). Володів млином у три мучних кола на р. Пєлі під Вєприком (1726).

Ситенський Яків Олександрович (1719 – ?) – абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 92 підданих в Лохвицькому повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Варвара Йосипівна N, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана – премєрмайора, Олександра – капітана, доньок Марію, Марфу заміжно за надвірним радником, гадяцьким городничим Савичем, Євдокію (1790).

Ситник Василь Борисович – службу розпочав з 1738 р., полковий канцелярист стародубський (1754 – 1756), писар сотенний 1-ї Почепської сотні (1756 – 1767), значковий товариш (1767.29.05. – ?), абшитований значковий товариш (? – 1772 – 1778 – ?). Мав 2 хати підданих (с. Вігочка і д. Хорабоч). Д.: 1) N Григорівна Козлова, донька значкового товариша. 2) Гафія Петрівна Лазута, донька міщанина почепського. Мали синів Михайла, Федора, доньок Меланію, Феодосію, Параску.

Ситников Борис Пилипович – осавул сотенний Почепської сотні Стародубського полку (? – 1724.03. – ?), писар 1-ї Почепської сотні (? – 1767), абшитований значковим товаришем через слабке здоров'є, військовий товариш.

Сицький Павло (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 15 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна, донька козака.

Сичевський Іван – військовий товариш.

Сичевський Іван – значковий товариш Київського полку (1749), мав родовий герб.

Сичевський Степан – значковий товариш Київського полку.

Сібилєв Ілля – абшитований значковий товариш (1777), Д.: Варвара NN, донька козака. Мали 3 синів: Кіндрата, Василя, Якіма. Жили у с. Чернацькій.

Сібилєв Клим Макарович (1727 – ?) – онук Якіма, абшитований значковий товариш (1787). Д.: Варвара NN, донька козака.

Сібилєв Клим Макарович (1728 – ?) – абшитований значковий товариш (1788), проживав у с. Серединній Буді. Д.: Варвара NN, донька козака.

Сібилєв Яким – військовий товариш Стародубського полку.

Сібірський Андрій Григорович – шляхтич (1729). У 1729 р. купив плєц у Марії Тризни. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1733 – ?). Священик с. Домашлин Менської сотні (? – 1738 – 1767 – ?). Привласнив універсали і купчі, віддані йому на зберігання. 1746 р. розглядалася справа про його суперечку з колишнім комендантом і полковником чернігівським Михайлом Богдановим за неповернення двору його дружини та із значковим товари-

шем Михайлом Зеневичем за ґрунти на Смоліговім урочищі. Д.: Уляна Василівна Полонецька.

Сіденко Василь – значковий товариш (1672). Його нащадок Яків Безрутенко, що був знівчений у шведському полоні. Від останнього походять Безрутенки-Сіді.

Січка Опанас – військовий товариш Стародубського полку.

Січка Петро Опанасович (? – 1778 – ран. 1781) – козак 1-ї Почепської сотні, курінний отаман 20 років, абшитований значковий товариш (1777 – 1778 – ?). Д.: Марія Іванівна Княжицька, донька бунчукового товариша.

Сіатовський Кирило (1713 – 1763 – ?) – син священника, службу розпочав з 1736 р. Військовий канцелярист ГВК (1736 – 1751). Військовий товариш у Лубенському полку (з 1751.29.10.), його «сказка» датована 1763 р., приймав і відправляв до армії казенних волів, був в рахунковій комісії над управителем Ямпільської волості, у прикордонній Київського воеводства комісії. Мав 7 сімей підсусідків у с. Ороб'ї, у с. Духове і Гонці мав шинки.

Скаловський Дмитро – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781). Д.: Пелагея Іванівна Руновська, донька дубовицького священника.

Скаловський Олексій – військовий товариш Ніжинського полку (1783). Мав у с. Поповці 3 підданих (1783). Д.: Марія Кирилівна Захаревська, донька священника тиницького.

Скаловський Семен Степанович (1741 – ?) – син отамана сотенного попівського, отаман сотенний попівський (? – 1766 – 1775), військовий товариш (1783), засідатель нижнього земського Конотопського суду (1782), титулярний радник (1787). Мав у сс. Поповці і Красному і хуторі за Поповкою 64 підданих. Д.: (бл. 1765) Ганна Опанасівна Ковпак, донька полковника, потім бригадира. Мали дітей Карпа, Федора, Миколу, Петра, Олександра, Єфросинію, Гафію, Марфу, Гафію.

Скаловський Федір Леонтійович – син шляхтича гербу «Лодзя», значний військовий товариш, значковий товариш.

Скаржинський Іван Михайлович (1749 – 1806 – ?) – службу розпочав з 11 жовтня 1769 р. канцеляристом ГВК, хорунжий полковий лубенський (1773 – 1780 – ?), бунчуковий товариш (з 26 травня 1780). Золотоніський повітовий предводитель дворянства. У 1778 р. їздив до Петербургу у справі суперечки за земельні володіння з полковником Кулябкаю. Д.: Олена Григорівна Закревська (1774 – ?).

Скаржинський Михайло Михайлович (1742 – ?) – службу розпочав з 1761 р. при ГВК, військовий канцелярист (з 23 жовтня 1761), сотник 2-ї полкової сотні, бунчуковий товариш Лубенського полку (1783).

Скиба Йосип – службу розпочав з 1764 р., козак Богацької сотні, мав хутір (1764), значковий товариш Миргородського полку (з 1764.12.06.), возний Яресківської сотні (? – 1767 – ?), отаман сотенний богацький (1769 – 1774 – ?). Військовий товариш (1781), володів хутором в Богацькій сотні. Мав підсусідків у м. Богаччі – 10, в урочищі Сорок байрак –

8, у Яресківській сотні: у с. Дмитрівці та при хуторі в урочищі р. Тух – 3. Д.: Ганна Данилівна Машевська, донька священника с. Сергіївки Рашівської сотні Гадяцького полку.

Скибенський Матвій (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 18 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва

Скибинський Василь Іванович (1728 – 1788 – ?) – син значного військового товариша, осавул сотенний коропський (? – 1769 – ?). Отримав патент військового товариша у 1784 р. Мав 7 підданих в м. Коропі. Д.: Євдокія Омелянович, донька сотника. Мали синів Єлисея, Григорія і Мойсея.

Скибинський Іван – значний військовий товариш.

Скибинський Іван Іванович (? – 1700 – 1727 – ?) – син значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його син Яків (1728 – ?) мешкав у с. Божку (1787).

Скибинський Матвій – придворний співак, служитель Генеральної військової артилерії, значковий товариш (з 1759), абшитований військовий товариш (? – 1781 – 1782 – ?), мав 8 підданих в Борзнянському повіті.

Скибинський Федір Іванович – син значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його син Парфен (1737 – ?) мешкав у с. Божку (1787).

Скибовський Яків – військові товариш.

Скиртач Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Скиченко Григорій – 18 вересня 1708 р. на уряді чигиринському продав сеножать на Чуте товаришу чигиринському Кузмі Лемешу.

Скляревський Антін – значковий товариш Київського полку, підписався як свідок під тестаментом Сергія Солонини (1732).

Скляревський Йосип (1700 – ?) – службу розпочав з 1727 р. при полковій канцелярії. У 1731 р. в першому польському поході був за писаря сотенного, після повернення при сотенному бобровицькому правлінні правив посаду сотенного писаря до 1732 р., коли сотником Костянтином Васильовичем призначений повним писарем. 1732 – 1735 рр. в польському поході і після повернення – на Українську лінію. 1736 і 1737 рр. був в управлінні сотні Бобровицької, у 1738 р. в команді бунчукового товариша Дем'яна Рубця з полковою артилерією від нападу ворога над Дніпром при Черпанівському редуті. 1739 р. в хотинському поході за писаря полкового київського, 1740 р. по призначенню Бобровицької сотенної канцелярії призначений наказним сотником, 22 травня 1741 р. згідно атестату полкової канцелярії отримав чин значкового товариша. Був комісаром при Новотроїцькому полку. Значковий товариш Київського полку (1741.7.05. – 1761 – ?).

Скляревський Федір Іванович (? – 1687 – 1706 – ?) – син сотника, військовий товариш.

Скобичевський Роман Григорович – син сотенного осавула, осавул сотенний ямпільський (? – 1781 – ?). Військовий товариш Ніжинського полку (1787),

- мав 26 підданих у с. Шатрищах. Д.: Ксенія NN, донька шляхтича.
- Сколин** Герасим – абшитований значковий товариш (1777). Мав 6 підданих. Мешкав у м. Серединної Буди Янпольської сотні. Д.: Дар'я Євменівна Костовська, донька жителя с. Дмитрівки. Мали доньок Ульяну і Тетяну.
- Скомаревський** Максим – значковий товариш Лубенського полку (1735), мешкав у Ромнах.
- Скорик** Кузьма – значковий товариш Лубенського полку, у 1736 р. був при Царичанці.
- Скорик** Степан – службу розпочав 1 січня 1761 р., підписок (з 1765.11.01.), полковий канцелярист (1767.7.02. – 1768.8.02.), сотенний писар 2-ї полкової сотні (1768 – 1779), значковий товариш (з 1779.07.), військовий товариш (1779.17.12. – 1787 – ?). Мав 2 підданих у с. Лоцьках (1774). Одружений з донькою значкового товариша Осипа Фесунова.
- Скорина** Єлиферій (1725 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 29 підданих. Д.: Марія Н Новик, донька осавула сотенного.
- Скоробагатий** Микита (? – 1736) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1736), у 1734 р. продав місце дворове козаку Максиму Семеді за 25 рублів. Мешкав у полковій сотні. Помер без потомства. Батьківські і дідівські землі в Меленську заповів двоюрідній сестрі своєї дружини Настасії Корніївні Отцевич. Можливо, його стосується інформація: значковий товариш Микита Максимов подав у 1731 р. скаргу до ГВС на черниць Чернігівського кафедрального монастиря, які захопили ґрунти його бабки. Д.: Варвара Н Улізько.
- Скоробагатий** Микита (1731 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 30 підданих в одному місті. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія Кендремідзе, донька грузинського дворянина.
- Скоробагатий** Петро – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. мешкав у Новоміській сотні, «старостою у господина графа иллирического» (графа Владиславича).
- Скоробагатий** Яків Єлисейович (? – ран. 1743) – значковий товариш (1730 – 1734), цилюрник полковий стародубський. Д.: Ксенія Пилипівна Немирович-Данченко (? – 1730 – 1757 – ?).
- Скоробагач** – значковий товариш Полтавського полку (1787). 1787 р. мав маєтність в д. Потеряївській (20 підданих) в Решетилівській сотні.
- Скоробагач** Олефір – військовий товариш Миргородського полку (1693), мешканець миргородський.
- Скоропадський** Василь Ілліч – підписок ГВК (1676), сотник березненський (1697 – 1709.02.), полковий обозний чернігівський (? – 1713.02. – 1721.06. – ?), бунчуковий товариш (1726). Д.: Н Павлівна Грибович (? – ран. листопада 1696), донька генерального осавула. 2) (1705) Ксенія Хомівна Н.
- Скоропадський** Іван Васильович (? – ран. 1746) – бунчуковий товариш (1728). Д.: NN Забіла. 2) Олена Степанівна Войцехович (бл. 1725 – ?), донька рента ГВК.
- Скоропадський** Іван Іванович (бл. 1725 – ран. 1785) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1752 – 1774), малоросійський полковник. Д.: (1742) Гафія Яківна Полуботок (1726 – ?), донька бунчукового товариша.
- Скоропадський** Іван Михайлович (1727.9.08., м. Сорочинці – 1782) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1747 – отримав універсал 26 березня 1752 р. – 1762). Генеральний осавул (1762 – 1781). Бригадир у відставці (з 1781). Мав у Киселівській сотні в д. Тихоновичі 60 дворів (81 хата) посполитих та 15 дворів підсусідків, у с. Наумівка 23 двори (43 хати) посполитих 18 дворів підсусідків, в сл. Іванівці 15 дворів підсусідків, у с. Михайлівці Синявської сотні 18 дворів посполитих та 1 ратушних служителів, мав 2 приїзджих двори у д. Тихоновичі, шинок у с. Наумівка, шинок у сл. Іванівці Киселівської сотні, мав у с. Михайлівка житловий двір і 6 дворів служителів та шинок у Синявській сотні, мав у с. Нові Млини приїзджий двір, 13 дворів посполитих, у Березному 1 двір підсусідків, у с. Михайлівці Киселівської сотні 8 дворів посполитих та 10 дворів служителів, у с. Тихонівці 54 (65) дворів посполитих та 15 дворів служителів, в сл. Іванівці 5 дворів підсусідків та 1 двір служителів, у с. Наумівці 30 (39) дворів посполитих, 14 дворів підсусідків та 3 двори служителів. Всього мав 4280 підданих (1782). Мешкав у с. Локні. Д.: (з 23 травня 1759) Ульяна Василівна Кочубей, донька полковника полтавського.
- Скоропадський** Костянтин – військовий товариш (1781.16.07. – 1790 – ?). Мав 21 підданого в Чернігівському повіті. Д.: Єфросинія Михайлівна Скаржинська, донька сотника. Мали доньку Ганну.
- Скоропадський** Михайло Васильович (1697 – ?) – службу розпочав з 1715 р. бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (1715 – 1740 – ?, універсал ГВК на чин 1735 р.) підданих у с. Охромеева 3 ґрунтових, 4 малоґрунтових, 31 убогих, в д. Турці 6 убогих, в сл. Ревнюській 20 убогих, в сл. Лозовській 9 убогих (сотня Киселівська (1732)), володіння в сотні Синявській Чернігівського полку (1738), мав у д. Михайлівці 22 двори посполитих, в д. Бреус 12 дворів, у с. Лакнисте 43 посполитих двори, д. Гориці 5 дворів (1739), 3 двори майстрових посполитих у с. Михайлівці, володіння у с. Авдіївка – 47 дворів посполитих і 6 підсусідських та приїзджий двір та 2 шинкових, с. Тихонович 62 двори, с. Охромеевичі 22 двори, д. Турці 4 двори, при хуторі Лозовенькому 4 двори, д. Резня 15 дворів, мав двір приїзджий у Березній та у с. Локнистому двір на 2 хати і шинок (1740), мав підсусідків у с. Гирич, сл. Караківці Глухівської сотні, у 1737 р. володів с. Локня Воронежської сотні, у 1738 р. мав хут. Четвертинівка 4 хати посполитих у с. Локня 20 дворів Глухівській сотні, мав підсусідків у Бахмацькій сотні.
- Скоропадський** Павло Іванович (? – 1739) – довгий час знаходився у татарському полоні, звільнився близько 1704 р. Бунчуковий товариш у Чернігів-

ському полку (? – 1732 – 1739). 1712 р. отримав гетьманський універсал на с. Суличівку, 7 вересня 1715 р. – на греблю Рудянську з млинами на р. Бречі з с. Старою Руднею, 18 жовтня 1718 р. – на с. Рудківку. Мав 5 малоґрунтових і 3 убогих підсусідків у д. Осняках Любецької сотні (1732), 2 двори посполитих там само (1739). Мав двір у с. Полуботках, мешкав у батьківському дворі у с. Бобровиці.

Скоропадський Тимофій Павлович (1691 – бл. 1764) – син бунчукового товариша, службу розпочав бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (1723 – 17.Об.1757., універсал на чин 31 січня 1739 р.). Був у сулацькому поході п'ять років, в польському – два з половиною роки. Абшитований бунчуковий товариш (1757 – 1757 – ?). Тестамент 20 грудня 1764 р. Мав володіння в сотні Синявській (1738), в д. Рудня 14 дворів (1739), 2 двори майстрових посполитих у д. Рудня та 13 дворів посполитих та 1 двір майстровий у д. Гута та 5 дворів посполитих (1740), у с. Осняки 2 двори посполитих, у с. Рудня мав 5, у с. Гута 7 дворів посполитих (1741), мав у Любецькій сотні в д. Осняки двір шинковий та 2 посполитих, Синявській сотні посполитих у д. Рудня 15 дворів, в д. Гута 9 дворів, двір приїзджий в Рудні (1743), мав приїзджий двір у Чернігові, мав у с. Бобровиці 1 хату підсусідків, с. Рудець приїзджий двір і шинок, у Седневській сотні у с. Рудниця 10 дворів посполитих, в д. Гуті 6 дворів посполитих (1747), мав шинок у с. Осняки Любецької сотні, приїзджий двір у Чернігові, с. Полуботки (1750). мав приїзджий і 2 шинкових двір у Білоусівській сотні у с. Бобровиці (1750). У 1754 – 1755 рр. мав суперечку з переяславським полковником Семеном Сулимою за спадщину генерального хорунжого Івана Сулими с. Лебедин Баришівської сотні. Д.: Ганна Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша.

Скороход Павло (1749 – ?) – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Скорупа Григорій Дем'янович (? – 1741) – шляхтич гербу «Шелінга», значний військовий товариш (? – 1723), суддя полковий стародубський (1723 – 1725 – ?). Бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1728 – 1741). Володів д. Покослов'я з надання гетьмана Скоропадського і конфірмації гетьмана Апостола (1729). 1731 р. скаржився до Стародубської полкової канцелярії на Івана Лашкевича про розорення його володін'я у с. Гарцеві. Мав у 1737 р. в д. Покослов'я 6 малоґрунтових, 2 дуже убогих, 2 втекло, у с. Кустичі – 2 малоґрунтових, 3 убогих, в сл. Олексіївці – 3 малоґрунтових, 2 дуже убогих підсусідка, в сл. Рябовці – 1 підсусідка, втекло 3, у Мглинській сотні в сл. Молодкова – 4 малоґрунтових не тяглих, 1 підсусідок. Мав двір у Стародубі, яким у 1768 р. володів його син обозний полковий Павло Григорович Скорупа.

Скорупа Іван Григорович (? – ран. 1741) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш, мав у Стародубі 1 двір з 1 хатою, в яких жила 1 наймана людина

Скосаревський Іван Гаврилович – військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 11 підданих в м. Понорниці.

Скосир Кузьма (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Марія NN, мала у 1747 р. хутір в сотні Чигриндубравській на 1 хату. Також володіла приїзджим двором у м. Чигриндубраві та хутором з найманими людьми.

Скосир Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1741 – ?). У 1735 р. був у кримському, у 1737 р. – очаківському походах, у 1738 р. – у поході при Дністрі. Присягнув у 1741 р.

Скочко Влас (? – 1752 – 1775 – ран. 1788) – козак, значковий товариш (? – 1775 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Ганна NN (1752 – ?). Після смерті чоловіка мала 9 підданих у одному селі.

Скраєнко Федір – полковник прилуцький (? – 1649), в полковому товаристві Прилуцького полку (1649 – ?).

Скрипка Іван – шляхтич, військовий товариш Ніжинського полку (1672). 15 травня 1672 р. купив землі у козака Воронізької сотні, куреня Богданівського Михайла Козарця. Його правнуки мешкали у с. Богданівці.

Скрипка Кіндрат Іванович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1723). Його онуки мешкали у с. Богданівці.

Скрипченко Артем Сидорович – шляхтич гербу «Огоньчик», значний військовий товариш (1707).

Скрипчинський Семен – службу розпочав в 1765 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1771), військовий товариш (з січня 1773). В с. Рогозові мав 20 підданих. Д.: (бл.1762) Марфа Савівна Гриневиц, донька сотника.

Скрипчинський N – значковий товариш (1720 – 1751 – ?) 1-ї полкової сотні Переяславського полку.

Скрипчинський Іван Семенович – канцелярист при МК (? – 1780), значковий товариш Переяславського полку (1780 – ?).

Скряга Йосип (1732 – ?) – абшитований значковий товариш Гадяцького полку (1787), мав 16 підданих у 1 селі Д.: Гафія NN, донька отамана сотенного.

Слабей Данило Кирилович (1748 – ?) – син отамана сотенного, козак воронізький. Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1783). Д.: Мотря Микитівна Радіонова, донька сотенного отамана. Мали синів Захара, Данила, Івана, доньок Варвару, Пелагею, Олександру.

Слабей Іван – шляхтич гербу «Лодзя», військовий товариш Ніжинського полку. 18 квітня 1688 р. разом з дружиною і пасинками продав займище на греблі за Локотками за 10 талерів Йосифу Лазаревичу. Його сини Михайло і Кирило були воронізькими сотниками.

Слабей Іван Кирилович (1736 – ?) – син сотника, значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Євдокія NN, козачка.

Славатинський Григорій Романович – полковий товариш чернігівський, володів млином на р. Рудні, наданий ще гетьманом Б.Хмельницьким. Знатний товариш, отримав універсали гетьмана Мазепа, полковників чернігівських Борковського і Юхима Ли-

- зогуба на доходи з його млинів. 29 травня 1688 р. полковник чернігівський Юхим Лизогуб зробив надання значному товаришу полковому Григорію Романовичу.
- Славатинський Петро Степанович** (1722 – 1787 – ?) – його матір'ю була Гафія Федорівна Мирович, а батьком – чернігівський полковий осавул. Службу розпочав з 1737 р., військовий канцелярист ГВК (1741 – 1751), військовий товариш (1751 – 1787 – ?). Мав володіння на хут. Полуботківському Переяславського повіту, мав хутір і 4 підсусідських хати у Хорольській сотні (1752).
- Славатинський-Романович Іван** (? – ран. 1743) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – ?), його вдова у 1743 р. володіла у Седневі житловим і шинковим дворами.
- Славатинський-Романович Кирило** – військовий товариш Чернігівського полку. Мешкав у Седневі, мав маєтність у с. Смоляниках.
- Славатинський-Романович Микола** – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Марія NN.
- Славатинський-Романович Петро Стефанович** (1722 – 1763 – ?) – син чернігівського полкового осавула, військовий канцелярист ГВК (1741 – 1742 – 1751), військовий товариш Чернігівського полку (1751 – 1763 – ?).
- Славатинський-Романович Стефан Леонтійович** (? – 1678 – 1756 – ?) – службу розпочав з 1721 р., значковий товариш (? – 1723 – 1729), 1 жовтня 1723 р. підписав Коломацькі чолобитні. Чернігівський полковий осавул (1729 – 1756). У 1688 р. отримав універсал Мезепи на млин на р. Рудні, яким володів ще його дід Григорій Романович і батько Леонтій. Д.: 1) Гафія Федорівна Мирович. 2) (1748) Настасія Федорівна Лисенко.
- Славко Ярофій** – значковий товариш Полтавського полку (1779). 1779 р. рекомендувався у відставку в армійському чині.
- Славський Олександр Ілліч** – син глухівського цигана, отаман городовий глухівський (1766), сотник глухівський (1769 – 1782), бунчуковий товариш (1787). Мав в Глухові 35 підданих. Д.: NNN, донька військового товариша.
- Славуський Костянтин** – військовий товариш (1665).
- Славчинський Сава** (1758 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Лизавета NN, донька міщанина.
- Славчинський Семен** (1761 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Катерина NN, донька козака.
- Сластеник Федір** – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1761).
- Сластеник Хома** – значковий товариш Лубенського полку (1762)
- Сластеник Яким Федорович** – службу розпочав 1761 р. значковим товаришем Лубенського полку.
- Следзинський Григорій Петрович** (1735 – 1779 – ?) – син значкового товариша, в службі з 1757 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765 – 1787 – ?). Д.: Зіновія Йосипівна Максимович, донька отамана ГВА.
- Следзинський Йосип Петрович** (1736 – 1780.1.01.) – син значкового товариша, значковий товариш, роз'їздний командир.
- Следзинський Леонтій Костянтинович** – син Костянтина Яковича (? – 1698 – 1729 – ?), у 1698 р. висланого від полковника Мировича на суд у Бориспіль, сотника кропивенського (нак. – 1709 – 1712, повн. – 1715 – 1729). Мати Ганна Кульженківна. Значковий товариш Переяславського полку (1728 – 1767 – ?). Мешкав у Кропивні, в с. Крупському мав 1 тяглою і 4 піших підсусідків, хутір над р. Ірклей на 2 хати.
- Следзинський Матвій** – значковий товариш (1779).
- Следзинський Опанас** – значковий товариш (1748).
- Следзинський Петро Костянтинович** (? – 1730 – 1767) – син сотника кропивненського, значковий товариш Переяславського полку (1728–1752), мав маєтність у м. Кропивні, сс. Деньги, Канівці, Крупському, при р. Ірклії. Возний кропивненський (1767). В с. Канівцях мав двір житловий, у с. Богодухові 2 піших підсусідка а у с. Деньги двір приїзджий і хутір над р. Ірклеєм на 1 хату. Д.: Гафія Андріївна, донька значкового товариша Андрія Петрова, онука сотника іркліївського Тараса Велбінського.
- Следзинський Яків Костянтинович** (? – ран. 1767) – син сотника кропивненського, значковий товариш (? – 1750 – 1752 – ?). Мав маєтність у м. Кропивній, с. Канівці, у степу при р. Ірклії. Разом з Петром і Леонтієм мали в Кропивній у 1750 р. 1 тяглою і 4 піших підсусідка. Мешкав у Кропивні. хутір над Ірклеєм на 1 хату. Разом з Петром в Іркліївській сотні в с. Каневець посполитих 2 дворина з хати малоґрунтових, 4 двори на 6 хат та 2 піших підсусідка. Д.: Параска NN.
- Слезнев Роман** – гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.
- Слинько Кирило** – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. по приходу з польського походу з значкових товаришів виключений. У 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубравську сотню в похід до березня 1737 р., у 1738 р. був у кримському поході, присягнув у 1741 р. Мешканець лохвицький.
- Слінченко Семен Якович** – канцелярист ГВА (1781), військовий товариш (1788). Мав 20 підданих у с. Банечі Ніжинського полку. Д.: Настасія NN, донька значкового товариша.
- Слободецький Михайло Стефанович** – писар полковий чернігівський (1672), отаман городовий чернігівський (1679), значний товариш полку Чернігівського (1695). Він володів частиною с. Гусинки «от шляхти полскої біла во владении заставою».
- Словуцький Семен Прокопович** (бл. 1664/1685 – 1751 – ран. 1764) – дворянин гетьмана Скоропадського. Володів с. Пестриків за гетьманським універсалом 1713 р., де мав 7 дворів посполитих і 6 хат бобилів. Значковий товариш «от похода низового сулацкоґо». Гетьман Скоропадський своїм листом застеріг стародубського війта Григорія Злотника від втручання у володіння Словуцьким с. Азаричів. Протягом

1720–1737 рр. йшли суперечки між ним, батьком і мачухою козаків полкової сотні Іваном, Савою та Максимом Горленками та ними самими за млин на р. Похор. Брав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. 13 серпня 1730 р. суплікував про підтвердження права власності на млин та с. Пестриків полкової сотні, надання йому с. Долматова. Гетьман Данило Апостол надав йому універсалом дозвіл на поїздку до Переяславського полку для розшуку вкрадених грошей (1730.29.08.). Захопив у козаків Стародубського полку Петра і Олексія Ломак хутір Леонівку з млином. Значковий товариш Стародубського полку в (? – 1731 – 1737 – ?), жив у полковій сотні. Був у 1731 р. полковим комісаром, у 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. полкової сотні у д. Петрикові 4 малограунтових підсусідка, при хуторі Леонівщина полкової сотні 4 малограунтових підсусідків; у с. Азаричі підсусідків в одних його хатах 4, мав плец у Стародубі на валу, який успадкували і володіли у 1768 р. його онуки військові канцеляристи Петро і Антін Юркевичі. Д.: Феодора NN.

Слуцький Григорій – військовий товариш (1700) Стародубського полку, мешканець с. Великих Халеєвич.

Слуцький Євтихій Іванович (1696/1711 – 1763 – ?) – почав служити в званні значкового товариша разом з його померлим братом Семеном Слуцьким (з яким жили нерозділено в одному дворі) ще за померлого полковника Полуботка, за служби їх діда померлого сотника білоусівського Якова Товстоліса і батька їх значкового товариша Івана Слуцького, виконуючи різні доручення. Були з братом у сулацькому поході у 1725 р. і на 5 років. Брав участь у 1736 р. у кримському і 1738 р. – очаківському походах. Універсал на значкового товариша отримав у 1757 р. Неписьменний.

Слуцький Іван – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1774 – ?). 1774 р. привласнив доходи з млина Київського Софійського монастиря. Д.: N Яківна Товстоліс, донька сотника білоусівського.

Слуцький Семен Іванович (? – ран. 1761) – значковий товариш Чернігівського полку (1723 – 1732 – ?). Був у поході 1723 р. Мав двір житловий у с. Товстолісах Білоусівської сотні.

Случановський N – позбавлений чину значкового товариша за хабарі.

Случановський Андрій – шляхтич, військовий товариш. Д.: Меланія NN (? – 1650 – 1670 – ?).

Случановський Василь Федорович – значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1764), патент на звання значкового товариша отримав, мабуть, у 1740 р. У 1764 р. мав володіння в Новоміській сотні в д. Теремошки посполитих бездвірних хат 8, людей від 10 до 60 років – 20, старших 60 – 2, молодших 10 – 14. В д. Гастенки посполитих бездвірних хат 5, людей від 10 до 60 – 10, молодших 10 – 3. У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні при хуторі Ширабинському 6 бездвірними хатами, 1 слугою, людей від 10 до 60 років – 11, молодших 10 – 5. Коморник стародубський (? – 1767 – ?).

Случановський Іван – бунчуковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?) у Стародубському полку. Мав у 1737 р. в д. Черемошці 3 малограунтових підсусідків, 8 пригородах, яких в службах «посполитих 5, а на лице 6, вибуло 2». Мав при власному хуторі полкової сотні малограунтових 6 підсусідків.

Случановський Іван – військовий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1775 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Мав 120 підданих.

Случановський Олексій Федорович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1764 – 1787 – ?), у 1764 р. володів у першій полковій стародубській сотні у с. Поришеву 5 бездвірними хатами, людей від 10 до 60 років – 7, молодших 10 – 3, під слідством (1769). Д.: Марфа NN, донька протопопа.

Случановський Федір Андрійович – син шляхтича, військового товариша. Вийшов з Правобережжя. Це протирічить точці зору історика О.Лазаревського, який допускав, що «Случановский был, кажется, потомком одного из польских шляхтичей, оставшихся в Стародубщине после изгнания поляков», вказуючи на власність хут. Шкрябина. Військовий товариш (? – 1700 – 1714 – ?), значковий товариш (? – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1732 – ?). У 1704 р. купив за 3000 золотих хут. Шкрябинський на р. Бабиця у військового товариша Юрія Адаманського. Мав майнові суперечки з Хомою Городиським і Гафією Пузирихою. Д.: (1707) N Прокопівна Силевич.

Случановський Федір Федорович (? – ран. 1785) – значковий товариш (? – 1764 – 1767), абшигований військовим товаришем (з 1767). У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні при хуторі Ширабинському 4 бездвірними хатами.

Случановський Яків Федорович – атестований в значковій товариші Стародубського полку (1769), в поході. Значковий товариш.

Слюз Василь Семенович (1730 – ?) – службу розпочав з 20 травня 1759 р. значковим товаришем Лубенського полку. Комісар полковий лубенський (з 1763.13.01.). Рахівник в Роменському комісарстві (з 1768.17.11.). Військовий товариш (1781.5.02. – 1782 – ?). Мав 12 підданих. Д.: N Іванівна Криштопович, донька бунчукового товариша.

Слюз Павло Федорович (1748/1752 – ?) – службу розпочав з 10 березня 1764 р. канцеляристом земського суду, був у кримському поході. Військовий канцелярист (з 1767.16.01.), сотник 2-ї Сенчанської сотні Лубенського полку (1771.6.05. – 1783), одночасно бунчуковий товариш (з 1782.29.06.). Д.: 1) (1780) Олена Андріївна Остроградська, донька підкоморія. 2) Уляна Тимофіївна Криштофович, донька бунчукового товариша.

Слюз Петро Федорович (1758 – ?) – службу розпочав з 6 грудня 1769 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш Лубенського полку (1773.3.05. – 1782 – ?), полковий осавул. Д.: Єфимія NN, донька козака.

Слюз Семен (1726 – ?) – службу розпочав 10 жовтня 1755 р. значковим товаришем Лубенського полку, військовий товариш (1759.30.10. – 1782 – ?). Направлений у військовий похід (1769).

- Слюз** Семен Леонтійович (? – ран. 1747) – наказний сотник сенчанський (1724), значковий товариш Лубенського полку (1732), 2-й полковий хорунжий (1732.16.05. – 1745). 17 травня 1732 р. отримав гетьманський універсал на володіння с. Юсківцями і Ско-робагатками з грунтами, угіддями, млинами у с. Юсківці і на р. Сулі. Д.: Тетяна Іванівна Булюбаш, донька сотника чигриндубровського. Після смерті чоловіка тримала шинок у Лохвиці, хутір під Сенчою. Разом з Іваном Криштоповичем тримала шинок у с. Лучці Сенчанської сотні і млин на р. Сулі (1747).
- Слюз** Степан Семенович (1728 – 1786 – ?) – службу розпочав з 10 серпня 1755 р. значковим товаришем у Лубенському полку, військовий товариш (з 1759.30.10.), бунчуковий товариш (з 1782). Мав 430 підданих у 157 хатах (1782). Д.: Горпина Кирилівна Деркач, донька бунчукового товариша.
- Слюз** Федір Васильович (1760 – ?) – службу розпочав 2 травня 1777 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 30 листопада 1780), військовий товариш Лубенського полку (1781.5.02. – 1782 – ?).
- Слюз** Федір Семенович (? – ран. 1784) – службу розпочав при ГВК 28 травня 1742 р., з 1751 р. військовий канцелярист ГВК. Військовий товариш Лубенського полку, сотник, полковий хорунжий (? – 1775 – ?). У 1756 р. побив і пограбував управителя Переяславського кафедрального монастиря Пахомія Капщевича.
- Слюз** Яків Семенович (бл. 1759 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1782), полковий хорунжий.
- Слюзка** Іван Костянтинівич (1757 – ?) – син козака с. Обмичева, потім сотенного хорунжого. Підписок земський Батуринського повіту (з 1779), підканцелярист Ніжинського гродського суду (з 1781), підканцелярист Ніжинської полкової канцелярії (з 1782), писар сотенний батуринський (1783 – 1784.20.12), військовий товариш (1784 – 1787 – ?). Д.: Уляна Василівна Жовнір, донька поручика.
- Слюзка** Петро Микитович – син сотника, значковий товариш Ніжинського полку.
- Слюсар** (Слюсаренко) Григорій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?), мешканець с. Дівичок (1732), де мав 1 підсусідка.
- Слюсар** Артем Павлович (1723 – 1779 – ?) – син козака кінного решетилівського, потім значкового товариша. Службу розпочав з 1741 р. у Решетилівській сотні, значковий товариш Полтавського полку (1759.3.05. – 1779 – ?). У 40 – 50-х роках був з командами на форпостах, виконував різні доручення полкової канцелярії. У 1757 р. Артем з братом Михайлом служили значковими товаришами і просили підтвердження на цей чин. Ордер ГВК на чини значкових товаришів обом братам виданий 1759 р. Мав сина Михайла.
- Слюсар** Михайло Артемович – значковий товариш Полтавського полку (з 1757).
- Слюсар** Михайло Павлович – син козака кінного решетилівського, потім значкового товариша. Значковий товариш Полтавського полку (з 1759 р. ордер, служив значковий товариш і попередні роки) 1761 р.
- Слюсар** Охрім Васильович (? – 1674 – 1734 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1709).
- Слюсар** Павло Родіонович – козак кінний решетилівський (1718), значковий товариш Полтавського полку (1727–1757). У 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. Мав двір і 5 підсусідків у Решетилівці.
- Слюсар** Родіон Іванович (? – ран. 1742) – значковий товариш Решетилівської сотні Полтавського полку (з 1727.25.11.).
- Слюсар** Родіон Родіонович – службу розпочав значковим товаришем (1727.25.11. – 1742 – ?) після смерті батька, який був значковим товаришем в Решетилівській сотні.
- Слюсар** Федір – значковий товариш Лубенського полку (1736), учасник кримського походу.
- Смеловський** Яків (1701 – 1761 – ?) – служити почав у Стародубському полку при полковій музиці з 1724 до 1742 рр., потім при ГВК у військовій музиці до 1757 р. У грудні 1757 р. гетьманом за службу абшитованим значковим товаришем зі звільненням від служби.
- Сметанник** Павло – значковий товариш Миргородського полку (1788).
- Сміловський** Степан (1756 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Смільницький** Іван – значний військовий товариш (1703). До цього роду належав протопоп стародубський (1728) Гаврило Смільницький.
- Смовдиревський** Іван Дмитрович – військовий товариш і отаман городовий глухівський Ніжинського полку (1781), полковий осавул, разом з братом в Глухові мав 4 підданих (1787). Д.: NNN, донька шляхтича.
- Смовдиревський** Марко Дмитрович – значковий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: NNN, шляхтянка. Мали доньок Настасію і Ганну.
- Смолевицький** N – значковий товариш. Продав с. Смолевичі Івану Борозні.
- Смолевицький** Василь (? – ран. 1735) – значковий товариш Стародубського полку (1723), жив у Новоміській сотні. Отримав універсал Мазепи на сс. Смолевичі і Михайлівське і ґрунти Печачков. Мав млин на р. Унечі в Смолевичах. Мали дідищу з братом Омеляном (1720)
- Смолевицький** Іван (? – ран. 1735) – значковий товариш Стародубського полку (1723).
- Смолевицький** Іван Васильович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1750 – 1767), абшитований військовий товариш (з 1767), в слободі Михайлівській в нього було 74 підданих, у с. Дарівичі Новоміської сотні 1 підсусідська хата (1781). Проживав у сл. Михайлівській. І.Бороздна захопив с. Смолевичі і хут. Стодолов з млинами, слободкою, руднею, заводом і він вимушений був продати с. Смолевичі Новоміської сотні генеральному бунчужному І.І.Борозні, а частину генерал-майору Михайлу Будлянському. У 1764 р. мав володіння в Новоміській сотні в сл. Михайлівці посполитих бездвірних хат 5.
- Смолевицький** Омелян – значковий товариш Стародубського полку в (? – 1723 – 1735 – ?), жив у Новоміській сотні.

- Смолка** Матвій – військовий товариш Стародубського полку (1688). Від нього вели родовід Смолки, Смолки-Кучинські, Смолки-Дрозди в Погарському повіті.
- Смоляник** Семен – військовий товариш Стародубського полку (17 ст.), його правнук Юхим Опанасович (1717 – 1787 – ?) був козаком с. Камінь Стародубського полку.
- Сморжевський** Мартин – значковий товариш. 21 березня 1720 р. отримав універсал на сс. Семешкового і Анушина та звільнення його від показанщини і призначення зборщиків податків.
- Смяловський** Данило Якович (1763 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788).
- Смяловський** Іван – шляхтич гербу «Лециц», військовий товариш Ніжинського полку.
- Смяловський** Микита Якович (бл. 1737 – 1788 – ?) – шляхтич гербу «Лешиць». Колезький канцелярист (? – 1773), сотник батурицький (з 1773), бунчуковий товариш. Мав хутір і 47 підданих. Д.: Тетяна Н Тодорська, донька сотника.
- Смяловський** Яків Іванович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.
- Сніжко** Кирило – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – ?), учасник польського походу.
- Сніжко** Ничипір Іванович – шляхтич гербу «Заглоба» зміней. Військовий товариш Ніжинського полку (1762).
- Сніжко** Федір (? – 1700 – 1745 – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ран. 1747). У 1735–1736 р. збирав гроші на служителів, у 1737 р. збирав чиновничі гроші, у 1738 р. був у кримському поході. Мешканець пирятинський, мав хутір, 1745 р. у с. Бурках володів 1 двором піших підсусідків.
- Снобор** Кирило Степанович – військовий товариш Стародубського полку (1678).
- Снобор** Степан – військовий товариш Стародубського полку, у 1670 р. від полковника стародубського отримав маєтності.
- Снуєвський** Максим – службу розпочав 1751 р., полковий канцелярист київський (з 1761), значковий товариш (з 1764), військовий товариш (з 1771), вакансовий сотник (1773 – 1779 – ?). Д.: Н Яківна Пилипенко, донька осавула полкового переяславського. Мали сина (1779).
- Собецький** Григорій – значковий товариш. У 1748 р. вів тяжби за маєтність з козаком Роменської сотні Іваном Якубовичем.
- Собецький** Максим (1752 – ?) – отаман ГВА (з 1773), військовий товариш (1787), мав 315 підданих у 1 місті, 3 селах і 3 деревнях. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Матвіївна фон Тренден, донька генерал-майора.
- Собецький** Остап (1744 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав полковим канцеляристом з 1758 р., значковий товариш (1764–1769), військовий товариш Полтавського полку (1779), мав родовий герб.
- Собецький** Семен – козак, мав шинок і хутір (1743). Агестований у значкові товариші Полтавського полку (1755), мав 3 двори підданих.
- Собецький** Семен Семенович (1732 – ?) – служив з 1748 р. при Полтавській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 5 грудня 1749). Був у команді проти гайдамаків. У 1757 р. призначений значковим товаришем Полтавського полку, виконував різні доручення. Жив у Великих Будищах. В універсалі Розумовського на чин значкового товариша, вказувалося, що значковим товаришем служив батько Семена теж Семен, його за старістю від всіх служб звільнили, а сина призначили.
- Собичевський** Марко – значковий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 9 підданих у с. Шабалта-сівці. Д.: Настасія NN, донька священика.
- Соболевський** Петро Семенович (1726 – 1781 – ?) – син сотника погарського, служив у званні військового канцеляриста з 1743 по 1761 рр., чин отримав 7 січня 1761 р. за універсалом гетьмана. Мав у другій полковій сотні володіння у с. Сухосіївці посполитих дворів 4 (1764), 14 підданих, крім того у с. Євдоколі – 10 підданих. Д.: Устина Василівна Тимонова, донька дворянина. Мали синів Миколу, Якова, Павла.
- Соболевський** Н – осавул полкової артилерії київської (? – 1778 – ?), військовий товариш Київського полку (з 1778.15.05.).
- Соболевський** Андрій Матвійович (? – 1700 – 1751 – ?) – син сотника гоголівського, значковий товариш (1723 – 1751 – ?).
- Соболевський** Василь Семенович (1721 – 1783 – ?) – син сотника погарського, служив з 1738 р. в званні полкового канцеляриста в Стародубській полковій рахунковій комісії, складав ревізію дворів, був полковим комісаром та в інших нарядах. Військовий товариш Стародубському полку «за отческие войсковие и его самого при Генеральной Канцелярии чрез п'ять лет служби» (1741.19.05. – 1783 – ?). Мав у 2-й полковій сотні володіння у с. Сухосіївці посполитих дворів 5 (1764), 47 підданих (1783), 50 підданих у с. Мурав'ї Погарської сотні, де і мешкав. Д.: Параска Леонтіївна Максимович, донька військового товариша.
- Соболевський** Григорій Семенович – син сотника погарського, службу розпочав 1744 р. військовим канцеляристом (1744 – 1751), військовий товариш (1751 – 1783 – ?) у Стародубському полку. Мешкав у Погарі. Д.: Феодосія Василівна Александрович, донька військового товариша. Мали синів Степана, Василя, Олексія, Кирила, доньок Єфросинію, Тетяну, Дарію.
- Соболевський** Матвій (1654 – 1741 – ?) – сотник гоголівський (? – 1725 – 1731), значковий товариш (1741).
- Соболевський** Олександр – абшитований військовий товариш (? – 1780 – ?), мешканець Погарської сотні.
- Соболевський** Петро – абшитований військовий товариш (? – 1780 – 1783 – ?). Через старість мешкав в хут. Ковбасівці. Мав 30 підданих у с. Євдокольє, 25 – у с. Сухосіївці Погарської сотні. Д.: (1758) Устина Н Тиманова, донька дворянина. Мали синів Миколу, Якова, Павла, доньок Єфросинію, Тетяну, Ксенію.
- Сова** Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1732–1755 р.), у Переволочанській сотні мав двір і підсусідків. У 1736 р. знаходився все літо при комі-

сії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ.

Сова Марко – значковий товариш Полтавського полку (1740 – 1743), мав двір у Переволочній.

Сова Яків – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір і підсудків у Переволочній.

Созон Данило Федорович – абшитований військовий товариш (1787), мав 14 підданих в Новгород-Сіверському. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича. Мали синів Романа і Миколу.

Созонець Кіндрат – значний військовий товариш. У 1708 р. абшитований полковником Скоропадським.

Сокальський Іван – військовий товариш (1692).

Сокол N – значковий товариш Лубенського полку.

Сокол Микита (1722 – ?) – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1741 – 1769 – ?). У 1744 р. захопив ліс і луку писаря полкового суду Федора Дергая. У 1749 р. козаки Смілянської сотні захопили його землі. У 1769 р. перебував вдома, а в поході в другій армії був його син Федір. У лютому 1778 р. Лубенський гродський суд конфіскував у нього хліб на користь значкового товариша Яковенка. Абшитований військовий товариш (1788). Мав у 1745 р. в Роменській сотні в д. Уюного 2 двори підсудків піших убогих, мав у Роменській сотні в д. Уюному двір житловий та ще один здавав в найм. Мав 6 підданих у 1 «деревне» (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Параска Іванівна Суходольська, донька значкового товариша.

Соколенко Ярема – значковий товариш Лубенського полку (1735), після кримського походу, в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів. Житель роменський.

Соколик Герасим – військовий товариш Стародубського полку (1783). Машканець Серединної Буди. Д.: (1768) Ганна NN, донька козака. Мали синів Герасима, Данила і доньку Тетяну.

Соколинов Герасим Федорович (1741 – 1788 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку, проживав у с. Серединна Буда. Разом з братом Василем мали 77 підданих в Погарському повіті. Д.: Дарія NN, донька козака.

Соколов Ілля (1751 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав, мешкав у Зіньківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька священника.

Соколович Опанас Якович (1743 – ?) – службу розпочав з 1755 р., сотенний канцелярист (з 1762), писар сотенний веприцький (1764 – 1765), значковий товариш Гадяцького полку (з 1765), військовий товариш (з 1768), сотник 1-ї Зіньківської сотні (1773.4.04. – 1780 – ?), абшитований сотник (1788). Д.: Устина Василівна Тимофієва, донька військового товариша. Мали сина Якова.

Соколовський Андрій Антипович (1710 – 1764 – ран. 1767) – значковий товариш Стародубського полку (1727 – 1751 – ?). Брав участь в проведенні Гене-

рального слідства про маєтності Стародубського полку. Полковий комісар (1736 – 1737), військовий товариш (? – 1764 – ?). Володів хутором Ліски за одну версту від хутора Буровка, у 1737 р. володів у Бакланській сотні сл. Миски 11 дворами (3 малоґрунтових, 3 убогих, 5 підсудських), в м. Баклані 10 дворів бобилів, 4 вибуло. Жив у Бакланській сотні Д.: Уляна Олексіївна Плотна, донька значного військового товариша.

Соколовський Антип (? – 1727) – покозачений шляхтич, значний товариш Стародубського полку (1708), за універсалом Скоропадського від 21 листопада 1708 р. володів с. Новим Задубенням. Сотник бакланський (1710 – 1727). 12 січня 1721 р. Скоропадський видав універсал про відсилку його до Петербургу за караул за безчестя Меншикову. Звільнений з посади, битий канчуком і ув'язнений за цю образу. У 1725 р. «за арештом», сотник батуринський (1727). Д.: Горпина Микитівна N, вдова сотника бакланського Івана Мовчана. 13 жовтня 1727 р. отримала гетьманський універсал на взяття її в гетьманську протекцію і правом володіння чоловіковими статками. Його родина вела судові суперечки з жителями Бакланської сотні. Син Федір мав 26 підданих в м. Баклань (1787).

Соколовський Василь – військовий товариш Стародубського полку (1741 – 1748 – ?), мав сина – сотенного хорунжого Микиту, який мав сина Івана (1740 – 1787 – ?).

Соколовський Володимир Михайлович (1763 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 15 підданих в Седневі. Д.: NN Кириченко, донька значкового товариша.

Соколовський Іван Андрійович – син військового товариша. Службу розпочав 21 грудня 1765 р. військовим товаришем Стародубського полку (1765 – 1781 – ?). Д.: Євдокія Миколаївна Гостякова, донька купця. Мали сина Григорія.

Соколовський Іван Іванович – військовий товариш Стародубського полку (1787). Разом з двоюрідним братом Федором Андрійовичем Соколовським мали 52 підданих в Стародубському повіті. Д.: Євдокія NN, донька купця.

Соколовський Іван Михайлович (1744 – 1787 – ?) – службу розпочав козаком у 1755 р., в цьому ж році – значковий товариш, власник хутора (1781). Мав 50 підданих у с. Домошлін (1773). Був у поході в турецьку війну. Військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: (? – 1773 – 1787 – ?) Марія Олександрівна Полоницька (бл. 1744 – ?), донька бунчукового товариша. В придане отримала 153 підданих. Мали синів Василя і Григорія.

Соколовський Микола (бл. 1700 – 1767 – ?) – син козака, службу розпочав з 6 листопада 1730 р. військовим канцеляристом ГВК (чин отримав 23 травня 1731 р.), перекладач польські і латинські листів. Брав участь в хотинському при Рум'янцеві і пруському походах. Військовий товариш «за службу при ГВК протягом 10 років» (1741 – 1767 – ?). Мав суперечку за с. Велику Весь з колишнім полковим писарем Іваном

Янушкевичем (1742). Володіння в с. Посоховці 23, д. Мутичеві (?) 20, д. Буді 3, д. Олісовцях 8, м. Любечу 9 – всього 63, у Любечі двір шинковий, мав двір у с. Посоховці Любецької сотні (1741), у с. Великій Весі Роїської сотні 2 підсуєдками; у сотні Любецькій: у с. Посоховці двір приїзджий та шинковий, 6 посполитих та 11 підсуєдків (17), в д. Кустичеві (?) з посполитих 13 підсуєдків (16), в д. Онисовцях 2 посполитих та 4 підсуєдків, в д. Буді 2 посполитих, в м. Любечі 5 підсуєдків, шинковий двір (1743), приїзджий двір і шинок у Любечі, приїзджий двір і шинок у с. Красковському, шинок в д. Тутчеві, шинок у в д. Онисовцях, у Роїській сотні в д. Плехтївці 1 двір посполитих, 3 підсуєдків, у с. Великій Весі 1 двір посполитих, 1 підсуєдків (1747), двір у Глухові (1748), шинок у м. Любечі, житловий двір і шинок у с. Посоховці, ще шинок в якійсь «деревні», шинок у с. Велика Вісь (1750). Мав у с. Листвені греблю і млин. 1752 р. скаржився на архимандрита Чернігівського Троїцького монастиря Іраклія Комаровського за похід «самоправно с многолюдством» на його д. Плехтївку і розорення її. Заволодів ґрунтами слугителя двору гетьмана Яреми Кипріянова.

Соколовський Олексій (1759 – 1783 – ?) – з роїського дворянства. Службу розпочав 30 квітня 1779 р., підканцелярист (з 1779.10.05.), полковий канцелярист (з 1780.5.10.), значковий товариш Переяславського полку (1782.10.01. – 1783 – ?).

Соколовський Петро (? – 1781 – ран. 1787) – військовий товариш Стародубського полку (? – 1780 – 1781 – ?). Проживав в Баклані.

Соколовський Роман Іванович (1737 – ?) – син священника, правнук протопопа ічнянського, військовий канцелярист (? – 1767 – ?), військовий товариш (? – 1782 – 1783 – ?). Мешкав у Прилуцькому полку. У с. Дептївці і хуторі під сл. Кошарою мав 56 підданих (1782). Поручик у відставці (1787). Д.: Настасія Кирилівна Зуб, донька значкового товариша.

Соколовський Федір (? – бл. 1710) – покозачений шляхтич гербу «Соколя», військовий товариш, священник, протопоп ічнянський.

Соколовський Яків (? – ран. 1787) – військовий товариш. Д.: Феодосія NN. Мала 484 підданих. Син Семен – титулярний радник, при посольстві у Відні, син Іван при посольстві в Дрездені, Петро – співак при імператорському дворі, Мартин – поручик у відставці (1787).

Сококор-Блажко Федір – значний військовий товариш. Його онук Кирило Тихонович (бл. 1749 – ?) був козаком с. Обмичев (1787). Відомо, що шляхтич Роман Сококор був опікуном спадкоємців Федора Щенієвського в с. Щенієві (1631). Два Сокори володіли 35 димами в Київському воєводстві. 1643 р. Сококор отримав в посесію вічно від Сюзанни Стецької частину с. Яроловичі в Любецькому старостві, а 1644 р. Павло Стецький відписав Самійлу Сокоору свою частину в с. Яриловичах з обмеженням по р. Сож.

Сокоцький Антін (бл. 1748 – 1788 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1759 р. в Білоусівському сотенному правлінні сотенним канцелярис-

том. Потім – канцелярист Чернігівського гродського суду, полковий канцелярист, з 1774 р. значковий товариш. Мав 6 підсуєдків чоловічої статті у с. Смолївці Любецької сотні, Любечі і Чернечій Слобідці. У 1767 – 1773 рр. вів суперечку із значковим товаришем Сокоцьким за спадкову маєтність. Військовий товариш (з 1782). Мав 82 підданих в Любечі і двох «деревнях» (Смолївці – 30, Брехунах – 2) Городницького повіту, 3 в слободі Черничиній Чернігівського повіту. Д.: Дарія NN, козачка.

Сокоцький Євстрат Сидорович (1721 – ?) – з козаків, значковий товариш Чернігівського полку (1749.6.11. – 1782 – ?), мешкав у с. Кротині. Його сини: Степан (1752 – ?). Д.: Мотря Трохимівна N (1754 – ?), їх доньки Уляна (1780 – ?); Дмитро (1757 – ?). Д.: Наталія Степанівна N (1762 – ?); Іван (1767 – ?).

Сокоцький Іова Мартинович (1721 – ?) – служив незалежно з братами Юхимом та двоюрідними Євстафієм і Романом на спільних предківських ґрунтах з 1738 р. Були в походах, при дорученнях. Сотенний осавул любецький (1746–1749), значковий товариш Чернігівського полку (з 1749.24.01.). У 1749 р. подав прохання про надання чину значкового товариша його рідному брату Юхиму і двоюрідним братам Роману і Євстратію. У 1779 р. мав суперечку з бунчуковим товаришем Семеном Полуботком, який заволодів батьківськими ґрунтами. Дозорця полковий чернігівський індуктивного збору (1751).

Сокоцький Мартин (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку, його син Юхим володів спадковим житловим двором у Чернігові.

Сокоцький Роман Сидорович (1731 – ?) – козак, значковий товариш Чернігівського полку (з 1749.6.11. – 1751 – ?)

Сокоцький Юхим Мартинович – значковий товариш Чернігівського полку.

Соловей Микита Іванович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 10 підданих в Сосниці. Д.: Марфа Герасимова, донька козака.

Соловійов Антін – військовий товариш (1733). Мешкав у Глухівській сотні. У нього захопив млин кучаківський староста Яким Яровий.

Солодкий Агафон – значний військовий товариш. Його онук Пилип Захарович (1738 – ?) мешкав у с. Калїєвці, де мав 72 підданих (1787).

Соломаха Антін Михайлович (1739 – 1788 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1746 р., з 20 березня 1765 р. значковий товариш Прилуцького полку, з 20 березня 1775 р. військовий товариш. Абшитований військовий товаришем (1788). Мав 2 підданих у Прилуках (1788). Д.: Тетяна Степанівна Деревицька, донька бориспільського протопопа.

Соломаха Василь (1758 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1788).

Соломаха Іван – син козака, службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Ніжинського полку (1775 – 1784 – ?). Д.: NN Шпаковська, донька сотенного возного.

Соломаха Іван Михайлович (1748 – 1779 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1771),

- військовий товариш (з 1774), абшитований військо-
вий товариш (1788). Мав 10 підданих у Прилуках.
Д.: Уляна Микитівна Григорович, донька військо-
вого товариша.
- Соломаха** Йосип (1728 – ?) – козак, служив з 1752 р., з
1754 р. полковий канцелярист, значковий товариш
(1756 – 1783 – ?). Мав у Гельмязові 4 підданих. Од-
ружений з донькою козака, мали сина Олексія.
- Соломаха** Корнило Михайлович (1738 – 1788 – ?) – син
значкового товариша. Службу розпочав з 1750 р.,
значковий товариш Прилуцького полку (з 18 бе-
резня 1763 р.), військовий товариш (з 1770). Су-
бальтерн-офіцер 3-го ескадрону Прилуцького
полку (1784). У с. Рудівці Пирятинського повіту і
Прилуках мав 22 підданих. Всього мав 59 підданих
у 1 місті і 1 селі (1788). Д.: Тетяна Андріївна Кури-
ленко, донька значкового товариша.
- Соломаха** Лука – козак можний миргородський (? –
1723 – 1731 – ?), значковий товариш, отаман горо-
довий (1737).
- Соломаха** Микола – значковий товариш Прилуцького
полку (1767), абшитований військовий товариш (1782).
- Соломаха** Михайло Остафійович (? – 1737 – 1779 – ?) –
значковий товариш Прилуцького полку (з квітня
1747), військовий товариш (з 1773). Д.: Олена Ми-
колаївна Дашкевич, донька польського шляхтича.
- Соломаха** Олександр – син священника. Значковий то-
вариш Ніжинського полку (з 1766).
- Соломаха** С. – значковий товариш Миргородського
полку (? – 1779), військовий товариш (1779 – ?)
- Соломаха** Семен (1735 – 1785 – ?) – служив з 1753 р., з
1758 р. полковим канцеляристом, значковий това-
риш Переяславського полку (1759 – 1785 – ?). Мав у
Гельмязові двох підданих. Одружений з донькою
козака, мали трьох синів Василя, Максима, Миколу.
- Соломаха** Стефан Михайлович (1747 – ?) – син значко-
вого товариша. Службу розпочав з 1758 р., сотенний
осавул (з 1775), отаман сотенний (з 1776), значковий
товариш (з 1779), військовий товариш (1782). Аб-
шитований військовий товариш (1788). Мав 5 під-
даних у Прилуках (1788). Д.: Єфросинія Іванівна
Гуленко, донька військового товариша.
- Соломаха** Тимофій Михайлович (1754 – ?) – виборний
козак с. Рудівки (1777), абшитований військовий то-
вариш (1788).
- Соломаха** Устим – син значкового товариша. Значко-
вий товариш (1732 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька ота-
мана сотенного.
- Соломка** Михайло – покозачений шляхтич, військовий
товариш (1678). Його син Федір був сотником ко-
ропським.
- Соломка** Трохим Іванович (1749 – 1788 – ?) – військо-
вий товариш (1782). Д.: Горпина Захарієва, гре-
чанка-шляхтянка.
- Соломка** Филимон Опанасович (? – 1754 – 1783 – ран.
1788) – військовий товариш (1774 – 1783 – ?). Д.:
(1775) Христина Петрівна Трохимович, донька вій-
ськового товариша. Мали синів Івана і Прокопа.
- Соломка** Хома Тихонович (1737 – ?) – син значного вій-
ськового товариша, Військовий товариш (1777 – 1787
– ?). Мешкав у м. Коропі. Д.: Ірина Н Василенко,
донька міщанина, потім військового товариша.
- Соломка** Яків Тихонович (бл. 1728 – 1787 – ?) – син
значного військового товариша, значковий това-
риш (з 1761), абшитований сотник (1768). Д.: NNN (?
– ран. 1782).
- Солонина** N (? – ран. 1752) – бунчуковий товариш у Ки-
ївському полку. Д.: Меланія NN, у 1752 р. подала
скаргу на бунчукового товариша Івана Митченка за
прийняття у протекцію її підданого Василя Божка.
- Солонина** Андрій Костянтинович (? – ран. 1696) – вій-
ськовий товариш Київського полку. Д.: Наталія
Максимівна N (? – 1675 – 1715 – ?), в другому шлюбі
за полковником переяславським Родіоном Дмит-
рашкою. В чернецтві Настасія.
- Солонина** Василь Якович (? – 1669 – 1738 – ?) – вій-
ськовий канцелярист ГВК (1689), полковий писар
київський (1710–1715), бунчуковий товариш у Київ-
ському полку (1723), на уряд тримав с. Чемер Козе-
лецької сотні. Д.: Уляна Павлівна Хенциньска.
- Солонина** Григорій Данилович (? – 1720 – 1746 – ?) –
службу розпочав з 1733 р. бунчуковий товариш у
Київському полку, отримав патент на чин (1735).
- Солонина** Григорій Йосипович (бл. 1736 – 1795 – ?) –
службу розпочав військовим товаришем (з 31 січня
1761), абшитований бунчуковий товариш у Київ-
ському полку (29.09.1775 – 1782 – ?), колезький асе-
сор (1788). Мав 125 спадкових підданих у селах
Чемер і Коптрах (1789), проживав у с. Чемер. Д.: (з
1772.1.07.) Марфа Власівна Будлянська, донька бун-
чукового товариша. Мали 4 синів і 3 доньок.
- Солонина** Данило Олександрович – бунчуковий това-
риш (1747).
- Солонина** Данило Якович (? – 1660 – 1708 – ран.
1721.08.) – писар полковий київський (1688). 28 бе-
резня 1688 р. купив двір у Козельці. Значний вій-
ськовий товариш Київського полку (1706 – 1708). На
уряд полкового писаря отримав с. Чемер після по-
лкового судді Романа Жили (за іншими даними після
смерті протопопа козелецького Григорія Васильо-
вича). Зміна, мабуть, відбулась у 1687 р.: Солонину на
писарстві змінив Грабський. 6 січня 1706 р. отримав
від Мазепи с. Куптев. Після вступу в посаду гетьман
Скоропадський підтвердив йому права на с. Куптев.
Д.: Параска N Домонтович (? – 1704 – 1726 – ?).
- Солонина** Іван Григорович (1727 – 1789 – ?) – значко-
вий товариш (з 1760.9.12.), сотник моровський (1761
– 1771). Абшитований полковим хорунжим (? – 1782
– ?). Мав 78 підданих у 5 селах (1788). Д.: (1770)
Христина Макарівна Стрешинцова (? – ран. 1789),
донька бунчукового товариша. Мали доньку Мотрю.
- Солонина** Іван Семенович – значковий товариш Київ-
ського полку (1760 – 1770 – ?), абшитований знач-
ковий товариш (1782).
- Солонина** Кирило Якович (? – 1700 – 1749 – ?) – бунчу-
ковий товариш у Київському полку (1723 – 1749). Д.:
Домнікія (Євдокія) Корниліїва N (? – 1710 – 1745 – ?).
- Солонина** Костянтин Дмитрович (? – 1629 – 1691 – ран.
1696) – козак сотні Вільшанської Корсунського
полку (1649), полковник київський (1669.02. –

1678), (1687–1688). Значний військовий товариш (1688 – 1689 – ?), 1689 р. супроводжував гетьмана до Москви. 30 серпня 1676 р. отримав царську грамоту на надання йому гетьманом Самойловичем села в Остерському повіті: Євминку, Боденки, Крехаїв, Воропаїв, в Козелецькому повіті с. Вовчки. 7 серпня 1686 р. продав Хомі Сулимі млин в м. Козельці. Надав с. Чемер Козелецької сотні Козелецькому протопопу Юрію. Мазепа надав 89 дворів у сс. Бурки, Котов, Острі, Гуті «до ласки войскової». У вересні 1689 р. отримав царську грамоту на маєтності сс. Євминку, Баденки. У 1691 р. козелецький уряд заарештував за невіплату йому боргу двір, хутір і сіножаті Степана Зубкова. Д.: Гафія NN (? – 1666 – 1696 – ран. 1696.9.10., Козелець). Її тестаментом маєтності сину Данилу, через яких млин на міській греблі козелецькій і другий при місті, куплений нею в с. Євминці млин.

Солонина Микола Іванович (1767 – 1826 – ?) – службу розпочав з січня 1778 р., значковий товариш Київського полку. Д.: Параска Іванівна Стрешенець.

Солонина Микола Федорович (1748/1751 – 1809 – ?) – службу розпочав з 12 січня 1762 р. полковим канцеляристом, військовий товариш (з 1771.12.12), полковий осавул (з 1781.8.02.). Бунчуковий товариш у Київському полку (з 1784.1.02.). Д.: Настасія Степанівна Карлицька, донька земського судді.

Солонина Олександр Данилович – бунчуковий товариш (1725–1732). У 1731 р. отримав підтвердження на с. Копті Остерської сотні. Сотник гоголівський (1732–1745), суддя полковий київський (1745–1755). Звинувачений козаками Носівської сотні в захопленні їх земель та угідь в Носівці і Кобижчах. Полковий обозний київський (1755–1762), підкоморій козелецький (1764–1772). Д.: (1752) Євдокія Луківна Лукашевич, донька полкового обозного переяславського.

Солонина Осип Данилович (? – 1720 – ран. 1746) – бунчуковий товариш у Київському полку (1737).

Солонина Осип Михайлович (1734 – ?) – розпочав службу з 1753 р., абшитований військовий товариш Київського полку (1781.20.01. – ?). Д.: Уляна Павлівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша.

Солонина Петро – значковий товариш Київського полку (1738). У травні – вересні 1738 р. очолював команду Київського полку у військового поході до Азова.

Солонина Петро Іванович (1764 – ран. 1801) – службу розпочав з січня 1778 р., значковий товариш Київського полку.

Солонина Семен – значковий товариш (1741), мешканець бобровицький Київського полку.

Солонина Семен Петрович – бунчуковий товариш у Київському полку (1726 – 1746).

Солонина Сергій Васильович (бл. 1660 – бл. 1736) – сотник наказний козелецький (1687.07). 14 червня 1695 р. продав Вариводську маєтність козелецькому пречистинському священику Семену. З 24 лютого 1696 р. полковий хорунжий київський. В цьому році під час таванського походу обраний полковником на противагу К.Мокієвському, але гетьман Мазепа цього вибору не затвердив. Сотник остерський

(1709–1728), отримав від Мазепа 2 січня 1696 р. три села (Летки, Карпоки, Соболівку). Бунчуковий товариш (1728–1736). Отримав патент на чин бунчукового товариша Київського полку (1736.16.10.). Написав тестамент 9 березня 1732 р. Д.: 1) NNN. 2) Ганна Павлівна Грибович, донька бунчукового товариша. Чоловік їй заповів житловий двір, шинок, третину млина варвинського у Борках.

Солонина Федір Васильович – син полкового писаря, бунчуковий товариш у Київському полку (1726 – 1751 – ?). Працював у Київській полковій рахунковій комісії (1750).

Солонина Федір Григорович (1737 – 1789 – ?) – військовий канцелярист ГВК (з 1749.19.10.), військовий товариш (з 1765.20.12.), 1768 р. звільнений з посади наглядача вільних і рангових маєтностей Київського полку. Працював у Київській полковій рахунковій комісії, бунчуковий товариш у Київському полку (з 1781.28.02). Мав у с. Заворичах 14 дворів (1767), 7 підданих у Кіптях, 50 – Заворичах, Шуляках і Вовчку (1775), 79 підданих в двох селах (1788). У 1789 р. був неодружений. Внесений до VI частини родовідної дворянської книги Чернігівського намісництва

Солонина Федір Кирилович (? – ран. 1788) – бунчуковий товариш у Київському полку (1751 – 1755).

Солонина Яків Данилович – військовий товариш, бунчуковий товариш у Київському полку. Д.: Н Іллівна Жила, донька судді полкового київського

Солонина Яків Дмитрович – наказний полковник київський (1671, 1672, 1674). Побудував власним коштом два млина на р. Трубіж в с. Заворичі, під с. Вовчками на р. Доброшівці купив млин. Значний військовий товариш (1689). 23 жовтня 1688 р. Мазепа надав йому с. Заворичі в Бобровицькому ключі. 3 вересня 1689 р. отримав царську грамоту з підтвердженням гетьманського листа на с. Заворичі, Мокриці, з належними до них сіножатями, лісами і млинами на річках Трубіж, Доброшівка і на Борковській греблі.

Солонина Яків Кирилович (? – ран. 1776) – бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1743 – 1748 – ?). Д.: (з 1743.1.05) Настасія Онуфріївна Журавська, донька священика с. Чемер, пізніше намісника остерського.

Солонина-Шрам Гордій Васильович (бл. 1742 – ?) – син козака батуринського, значковий товариш. Д.: Мотря NN, донька сотенного отамана.

Солонина-Шрам Ничипір Опанасович – син військового товариша, дворянин Мазепа, військовий канцелярист ГВК, військовий товариш.

Солонина-Шрам Опанас – військовий канцелярист ГВК за гетьмана Самойловича, військовий товариш

Солонинченко Лука – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до курія Лисницького.

Солоха Степан – значковий товариш Миргородського полку (? – 1773), військовий товариш (1773 – ?).

Солтаненко Тит Степанович – військовий товариш (1700), житель кравецький.

Соляник Федір Осипович – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Настасія NN, донька священика

- Сорока** Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1757.23.07. – 1769 – ?), утримував сотенне Погарське правління (1769). Його син Гурій мав в Погарі 10 підданих (1787), донька Софія заміжня за поручиком у відставці Петром Григоровичем Покасом.
- Сорока** Захар Давидович – «старого погарського міщанського роду, який дав у XVII – XVIII ст. кількох погарських вїтїв». Значковий товариш.
- Сорока** Леонтій – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. нерозділені з його рідним братом Максимом, полковим канцеляристом. Правив у 1737 р. за сотника бакланського. Його син Іван (бл. 1740 – ?) був колезьким асесором (1787) в Стародубі.
- Сорока** Максим – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. був канцеляристом, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Сорока** Семен Давидович – шляхтич гербу «Сухекомната» змінений. Вїт погарський (1709–1715), отаман городовий погарський (? – 1720.05. – 1722.06. – ?), сотник наказний погарський (1720), значковий товариш (1725).
- Сорока** Тимофій – значковий товариш (1729).
- Сорока** Ярофій Іванович – син полкового старшини, військовий товариш Стародубського полку.
- Сороков** Дмитро Федорович – козак полтавський, значковий товариш Полтавського полку (1779). Рекомендувався в абшит сотником.
- Соха (Розсоха)** Юрій – значковий товариш (? – 1735 – 1736), сотник потоцький (1736 – 1750 – ?).
- Соханський** Антін Павлович (1748 – ?) – син монастирищанського сотника Прилуцького полку, військовий канцелярист ГВК (1737 – 1757 – ?). Мав 7 посполитих у м. Монастирищах, 1 – у с. Грабовці. Військовий товариш, священник. Д.: Євдокія N Савич, донька бунчукового товариша.
- Соханський** Григорій (? – 1762 – 1781 – ?) – син священика. Службу розпочав з 1772 р. значковим товаришем Прилуцького полку (1772 – 1781 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). В Монастирищі мав 33 підданих. Д.: (1790) Євдокія N Голенковська, донька коморника. Мали сина Івана і доньку Марію.
- Соханський** Іван Матвійович (1729 – 1783 – ?) – син отамана сотенного глиньського, атестованого сотника. Служив з 1746 р. полковим канцеляристом, потім військовим канцеляристом, з 1747 р. військовий товариш, з 1766 р. сотник, осавул полковий стародубський (1772–1783). Бунчуковим товаришем призначений у 1783 р., був у поході на форпостах, бажав продовжити військову службу у 1783 р.
- Соханський** Костянтин Васильович (1736 – 1779 – ?) – військовий товариш, абшитований полковий осавул. Обраний 19 березня 1769 р. коморником Прилуцького повіту. Секунд-майор. Мав 12 підданих у с. Грабівці Прилуцького і 12 у с. Монастирище Ніжинського повіту.
- Соханський** Костянтин Максимович – військовий товариш в Прилуцькому полку (1772), абшитований осавул полковий (1779), секунд-майор у відставці (1788). Мешканець монастирищанський. Д.: Марія Опанасівна Шостак, донька значкового товариша.
- Соханський** Максим Мойсейович – сотник шаповалівський, бунчуковий товариш (? – 1763 – 1783 – ?). Мав 32 підданих у с. Заудайки.
- Соханський** Максим Петрович – сотник шаповалівський (? – 1761), бунчуковий товариш, абшитований бунчуковий товариш (1788). Мав 1023 підданих в Новоросійській губернії, 126 – у Монастирищі. Д.: N Григорівна Кониська, донька писаря магістратського ніжинського. Мали синів Антіна, Дмитра, Олександра, Костянтина, Василя, доньок Маріамну, Катерину, Марину, Ганну.
- Сохатов** Антін Гриньович – син померлого сотника потоцького Гриня (Гриця?) Сохатого. Значковий товариш (1767). Мав володіння у Потоцькій сотні.
- Сочинський** Павло – військовий товариш Стародубського полку (1741). 24 лютого 1741 р. разом з дружиною за 54 карбованці продали землю у Стародубі бурмістру Матвію Злотнику. Д.: (з 1729) Маріанна Павлівна Яворська, донька полкового осавула стародубського.
- Спащенко-Кич** Юрій – значний військовий товариш (1721).
- Спиридонов** Купріян – значний військовий товариш.
- Спиридонович** Захар – шляхтич гербу «Лис», військовий товариш (2-га половина XVII ст.).
- Спичак-Заболотний** Сидір Степанович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1711). 1711 р. отримав підтвердження на ґрунти при с. Мартинівці.
- Спичак-Заболотний** Степан – шляхтич, значний військовий товариш (1658). Володів ґрунтами в с. Мартинівці Ніжинського полку, наданими гетьманом Виговським. Його правнук Данило Маркович (1722 – ?) мешкав у Кролевці.
- Спичинський** Пилип (? – 1658 – ран. 1717) – значковий товариш полковий чернігівський. 5 травня 1688 р. у Павла Пузики та інших земян любецьких купив ґрунти під Білоусом за 400 золотих. Мав двір в с. Суличівці, підданих в осадженій ним сл. Ольсох, млини в с. Листвині і Шкробові з військовими частинами, млин на ґрунті Суличівському ним збудований з ґрунтами і підсусідками. Д.: Параска NN (? – 1687 – 1717 – ?). Протягом 1722–1732 рр. йшла судова справа між дружиною сина Кліма Оленою і зятем Пантелеймоном Мокрієвичем за спадкові ґрунти, млин і підсусідків у с. Суличівці Білоуської сотні.
- Сполатбог** Петро – гербований шляхтич, значковий товариш Ніжинського полку (1731).
- Спуєвський** Матвій Романович (бл. 1704 – ?) – значковий товариш Київського полку (1766). Д.: Уляна Омелянова N (1711 – ?).
- Срельников** Іван – військовий товариш Ніжинського полку.
- Срібрняський** Василь (1747 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька полкового осавула.
- Стависький** Кирило – значковий товариш Полтавського полку (1752–1755), мав двір у Полтаві.

- Стависький** Лаврін – шляхтич гербу «Гоздава». Військовий товариш (2-га половина XVII ст.).
- Ставицький** Василь Якович – син полтавського козака, козак полтавський. Значковий товариш Полтавського полку за його і батьківські заслуги (1735.19.04. – 1750 – ?). Став значковим товаришем разом з своїм племінником. У 1736 р. відправлений командиром до Воронежа над 40 козаками. Мав двір в Полтаві.
- Ставицький** Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешканець 1-ї полкової сотні.
- Ставицький** Іван – значковий товариш (? – 1736 – 1743 – ?). У 1736 р. відправлений до Переяслава при команді за осавулів. Мав двір у Полтаві, хутір під Полтавою (1735). Мешканець гадяцький, отаман значкових товаришів Гадяцького полку (1739). 2 квітня 1738 р. відправлений у похід, замковий суддя гадяцький (з 1743).
- Ставицький** Іван (1726 – 1772 – ?) – службу розпочав з 30 травня 1739 р. полковим канцеляристом, військовий товариш Гадяцького полку (з 4 листопада 1748), писар земський гадяцький (1764 – 1772 – ?).
- Ставицький** Іван Іванович (Гаврилович) (1736 – 1782 – ран. 1788) – службу розпочав з 4 березня 1754 р., полковий канцелярист (1754.4.03. – 1760), військовий товариш Гадяцького полку (з 1760.18.05.), полковий комісар. Підсудок земський гадяцький (1764 – 1772 – ?). Мав 185 підданих у Гадачі і 4 хуторах. Д.: Варвара Василівна Яворська (1741 – 1788 – ?), донька значкового товариша. Після смерті чоловіка за нею залишилося 795 підданих в одному місті, трьох селах і семи хуторах.
- Ставровський** Андрій – значковий товариш Лубенського полку (? – 1769 – 1774 – ?). Був в Кременчузі в прийомі казенних волів на корм в Лубенському полку. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих.
- Стаєцький** Данило (1731 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 5 підданих у 1 місті. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.
- Станицький** Петро – значний військовий товариш (1687).
- Станіславський** Омелян – перейшов у Сосницю на запрошення своєї тещі з Гадяцького полку, де за собою нічого не мав. У 1741 р. його теща Євдокія Данилівна (Тарасівна) Петрова Шабельничка віддала двір і частину хутора Шабельницького Омелян (за умови поховання її по смерті за звичаєм). Родинний двір Шабельників здавна шляхетський, куплений у 1680 р. батьком Петра Шабельника Василем Ничипіровичем Шабельником, міщанином сосницьким у пана Опанаса Олексійовича за 100 коп литовської лічби. Писар сотенний сосницький (? – 1741 – 1744 – ?, 1749 – 1752, 1755.12. – 1763 рр., в проміжках був писарем сотенним понорницьким), значковий товариш Чернігівського полку (1749), полковий зборщик натуральних і грошових податків. Возним сосницьким (1768). Абшитований осавул полковий (1787), мав 39 підданих в Сосниці. Д.: Євдокія Петрівна Шабельник, представницею місцевого старовинного міщансько-шляхетського роду. З Станіславським у 1768 р. жила і рідна сестра його дружини, вдова Стефана Плужника Тетяна (1713 – 1768 – ?) та її син Федір (1743 – 1768 – ?) з дружиною Євдокією (1745 – 1768 – ?).
- Станіславський** Яків Войцехович – військовий товариш Гадяцького полку, перейшов на Лівобережжя.
- Станкевич** Андрій (1739 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька козака.
- Станкевич** Василь (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 22 підданих у 1 селі. Д.: Ксенія NN, донька священника.
- Станкевич** Олексій (1752 – ?) – службу розпочав 1761 р. полковим канцеляристом, писар сотенний вибельський (1773 – 1781 – ?). Мав 1 підсусідську хату у с. Лукашівці (1781), 17 підданих (1788). Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: 1) NN Шуба, донька військового товариша. 2) (1787) Тетяна Іванівна Мокрієвич, донька військового товариша.
- Стариковський** Терентій (1725 – ?) – службу розпочав з 1737 р. козаком Варвинської сотні, отаман сотенний журавський (1748–1773), військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1783)
- Старинський** Семен – дозорця полковий (? – 1749), значковий товариш Чернігівського полку (1749 – 1751 – ?). Мав двір житловий у Чернігові
- Старицький** Захар Лукич (? – 1655 – 1711 – ран. 1714) – значний товариш полку Полтавського (1700), сотник полковий полтавський (? – 1711.12. – ?). Військовий товариш Полтавського полку. Д.: 1) NNN, мати Луки Захаровича. 2) Горпина Леонтіївна Черняк (? – ран. 1684), донька полковника полтавського. 3) NNN (? – ран. 1684). 4) (? – 1685 – 1711 – ?) Катерина Юхимівна Рудникова (? – 1669 – 1725 – ?), мати Сави, Григорія, Івана.
- Старицький** Іван – військовий товариш Полтавського полку, 1750 р. мав двір у с. Мачухах.
- Старицький** Іван – значковий товариш Полтавського полку (1732 – 1755). Мав підданих у с. Горбанівці 2-ї полкової сотні. Д.: Уляна Савівна Гарануха, донька сотника кобеляцького.
- Старицький** Лука Захарович (? – 1675 – 1753.10.08.) – отаман городовий полтавський (? – 1721 – 1742), мав млин в Китайгородській сотні (1722), сотник наказний полтавський (1727.01.). Протягом 1726 – 1729 рр. вів суперечку за ліс з жителями м. Старих Санжар Тимофієм Репою і Федором Бондаренком. 3 березня 1729 р. його дім звільнений від військових постойв. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1742), військовий товариш «за служби його в чину отаманства городового полтавського» (1742 – 1753). Мав двір і шинок у Полтаві і два хутори під Полтавою (1735), 5 дворів (1744). Д.: (1714) NNN.

- Старицький Михайло Лукич** (1713 – 1765 – ран. 5.02.1767) – службу розпочав з 1727 р., значковий товариш Полтавського полку (1727–1741), військовий товариш (з 1741.5.06.). Терпів образи, побої і утиски кобеляцького сотника Максима Яновича. Абшитований бунчуковим товаришем (1765.19.07.). Мав двір і підсусідків у Кобеляцькій сотні, двір у Полтаві.
- Старицький Сава Захарович** (? – 1714 – 1725 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1724 – ?).
- Старицький Сава Михайлович** (бл. 1740 – 1798 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1772 – ?), військовий товариш (? – 1782 – 1798 – ?). У 1787 р. тримав д. Ладизинську (137 ч.с. і 121 ж.с.), разом з полковим обозним Старицьким і полковим обозним Беньковським мав 116 підданих в д. Коломацькій. Д.: 1) Грина Федорівна Могилевська, донька сотника. 2) Настасія Іванівна Н, донька священника.
- Стародуб Данило** (1733 – ?) – службу розпочав 7 квітня 1757 р. козаком, був у походах 1757 і 1758 рр. Значковий товариш Чернігівського полку (17 жовтня 1779 – 1783 – ?). Володів хутором в Городницькій сотні.
- Стародуб Іван** (? – 1750) – значковий товариш Переяславського полку (1726–1750). Мав двір житловий у Переяславі у 1750 р. Д.: NNN. У 1750 р. вона – вдова, мала 1 пішого підсусідка д. Мазюнках.
- Старосельський Михайло Якович** (1708 – ?) – шляхтич, значковий товариш Стародубського полку, в поході 1735 р. за писаря полкового, у 1735 р. жив у с. Доманичах Почепській сотні, у с. Дехтяна мав 9 малоґрунтових посполитих та підсусідків. Абшитований полковий хорунжий (1761). Д.: Катерина Юхимівна Карнович, донька отамана городского почепського. Мали сина – прапорщика у відставці Дениса, онуків Михайла, Кесаря і Олександра, які мешкали в д. Ветошках, де мали 36 підданих (1787). Мали ще дітей: Юхима, Кирила, Євдокію, Софію, Ганну, Марфу, Євдокію 2-га.
- Старосельський Стефан** (? – 1695 – 1734 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1734). Д.: (з 1714) Феодосія Спиридонівна Ширай (? – 1717), власниця с. Литовського, удова Гордія Савича Носикевича (? – ран. 1714), полкового писаря стародубського.
- Старосельський Юхим Михайлович** – військовий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1772 – ?). Направлений у військовий похід (1769).
- Старун Петро** – хорунжий (1771–1774), осавул сотенний хмельвський (1774 – 1780 – ?), значковий товариш Лубенського полку (з 1781). Д.: Н Климівна Ковтун, донька козака Хмельвської сотні.
- Стасенко Олексій** (1757 – ?) – син козака. Службу розпочав з 19 січня 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 26 січня 1781).
- Стась Григорій** – козак Миргородського полку, значковий товариш (з 1755).
- Стасюк Іван Кузьмович** – військовий товариш Київського полку (1789).
- Стасюк Кузьма Яромайович** – військовий товариш Київського полку (1789). Д.: Марія NN, донька шляхтича.
- Стасюк Михайло** – службу розпочав 19 лютого 1772 р., сотенний хорунжий (? – 1779), військовий товариш Київського полку (1779 – ?), полковий осавул (з 1784.20.01.), засідатель Березненського повітового суду.
- Стасюк Олексій Кузьмович** – військовий товариш Київського полку (1789). Д.: Олена N Товстоліс, донька військового товариша.
- Стахович Андрій Андрійович** (1705/1706 – 1767 – ?) – став військовим канцеляристом (? – 1725 – ?), військовим (? – 1729 – 1732), а згодом і бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (1722/1732 – 1767). Мав млин Рубежик на болоті Вербчі і частку в млинах на Довгій Греблі, побудованій дідом – гетьманом Скоропадським (разом з бунчуковим товаришем Андрієм Горленком і сотником Миколою Афендиком). Тримав шинок у Мені (1743), у Седневі – приїзджий двір (1740). Мав посполитих у с. Родинці Роменської сотні 1 двір малоґрунтових, 1 двір малоґрунтових не могучих, 1 двір тяглих та 6 дворів піших убогих та 2 двори підсусідків (1745), двір приїзджий та 4 двори найманих людей та 2 шинки убогих і дуже убогих підданих в с. Родинці 8 дворів в них 11 хат, 1 піший підсусідок (1747). Д.: (? – 1742 – ?) Ганна Семенівна Лизогуб, донька бунчукового товариша.
- Стахович Василь Андрійович** – син сотника білоусівського і онук полковника Лисиці. Значний військовий товариш, 5 серпня 1716 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на право володіння сс. Розчищу в Лубенському і с. Піскарі Прилуцького полків.
- Стахович Григорій Андрійович** (бл. 1707 – 1744 – ран. 1751.11.) – служив з 1727 р. значковим, з 1739 р. бунчуковим товаришем у Чернігівському полку. Мав підданих в Городницькій сотні: 5 малоґрунтових і 9 убогих у д. Кусей, у с. Бириловці 2 ґрунтових, 4 малоґрунтових, 7 убогих (1732), 4 підсусідків у м. Городні, при д. Переписи 1 двір посполитий, у с. Кусей 14 дворів (1739), у с. Кусей 10 дворів (1740), двір житловий і 2 шинки у Городні, с. Кусей 13 дворів, в слободці 4 (1741), у с. Кусей 12 та житловий двір і шинок і перелічуються його різних чинів служителі, мірошник, приказчик, швець, коваль, скопич і скотар, у с. Калинівці 3 і шинок, в м. Городні 6 посполитих та приїзджий двір, 2 шинкових. У с. Переписах двір приїзджий (1743), приїзджий двір і 2 шинка у Городні, житловий двір у с. Кусеях, у м. Городні 1 двір посполитих та 7 підсусідків, в Овтуничах 1 двір посполитих, у с. Кусей 7 дворів посполитих (12 хат) та 7 дворів підсусідків, в д. Поліповець 6 дворів підсусідків (1747). Володів двома млинами: одним під Городнею на р. Чибриж, другим – у с. Кусей на р. Малій Болотянній. Д.: Гафія Іванівна Борозна (бл. 1709 – 1760 – ?), донька бунчукового товариша. 1753 р. полковий суд розглядав справу про захоплення нею ниви у козака Зеленки. Вдова у 1750 р., у с. Кусей 5 дворів посполитих і 11 дворів підсусідків. Мала два млини по два кола нище Городні на р. Чибриж.
- Стахович Іван Андрійович** (1729 – 1782 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1747 – 1761). Знаходився дома в Чернігівському полку

- (1754). За сотника городницького (1755), бунчуковий товариш (з 1761.5.04.). 12 червня 1760 р. відбувся розподіл маєтку Кусей між ним і братом Олексієм. Д.: Євдокія Андріївна Ракович, донька бунчукового товариша.
- Стахович** Іван Григорович (1735 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1756 р. військовим канцеляристом, військовий товариш у Стародубському полку (з 1765.30.09). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (з 1775.12.05.). Мав 52 підданих (1775). Д.: (1760) Ганна Степанівна Максимович, донька стародубського полкового писаря.
- Стахович** Олексій (1706 – ?) – бунчуковий товариш (1722 – 1739), абшитований бунчуковий товариш (1739 – 1763 – ?). Д.: Гафія Іванівна Борозна (бл. 1709 – 1760 – ?), донька бунчукового товариша.
- Стахович** Олексій Григорович (1721 – 1798 – ?) – службу розпочав з 14 листопада 1757 р. військовим товаришем. Абшитований бунчуковим товаришем (з 1766.17.01.). Д.: 1) Лизавета Федорівна N (1740 – ?). 2) Онисія Андріївна Рубець (1745 – ?), донька стародубського полкового судді.
- Стахович** Петро Андрійович (1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 15 грудня 1755 р. військовим канцеляристом (1755 – 1761). В березні 1759 р. отримав восьми місячну відпустку у зв'язку з хворобою батька. Абшитований військовий товариш (1762 – 1766), абшитований бунчуковий товариш (з 1766.24.12.). Мав 1517 підданих (1788). Д.: (з 1759) Катерина Іванівна Кулябка, донька бунчукового товариша.
- Стахович** Федір – бунчуковий товариш у Лубенському полку, мав у 1745 р. в Роменській сотні у с. Родинці 1 двір підсусідків піших убогих.
- Стащук** N – отаман сотенний (? – 1781), значковий товариш Київського полку (1781.7.09. – ?).
- Стащук** Василь (1756 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія NN, донька шляхтича.
- Стеблевський** Іван – значковий товариш (1738 – 1742), жив у с. Милюшках біля Миргорода та мав двір у Миргороді.
- Стеблевський** Роман – отаман городовий миргородський (1723). Значковий товариш (1735 – 1737). У 1735 р. хворів. Мав двір у с. Милюшках.
- Стеблевський** Стефан – значковий товариш Миргородського полку (1737), проживав у с. Милюшках.
- Стеблина** Іван (? – 1726 – ран. 1757) – значковий товариш, священник троїцький носівський. Рід внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.
- Стекловський** Михайло (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька священника.
- Степаненко** Михайло – гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.
- Степанов** – значковий товариш Ніжинського полку.
- Степанов** Сава – військовий товариш Чернігівського полку (1684).
- Степановський** Іван (? – 1783 – ран. 1787) – службу розпочав з 1741 р. сотенним канцеляристом, писар сотенний полковий Чернігівського полку (1741 – 1760), значковий товариш (1760 – 1783 – ?), мав 13 підданих у с. Котах. Д.: NNN (ран. 1783).
- Степка** Степан (? – ран. 1761) – військовий товариш Прилуцького полку, мав 2 посполитих у с. Ярошівці.
- Степовий** Гаврило (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1784 – 1787 – ?), мав 18 підданих в Ніжині. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: N Матвіївна Зимницька, донька возного.
- Степовий** Дмитро (1742 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку. Мав 11 підданих у Ніжині. Д.: Дарія Степанівна N, донька значкового товариша.
- Стеславський** Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1729), звернувся до ГВС з проханням повернути відняту у нього половину села Студенка, яка була передана братам Степану і Василю Уманцям. Бунчуковий товариш.
- Стеславський** Іван Данилович – син бунчукового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1735–1738). У 1736 р. брав участь в кримському, 1737 р. – очаківському походах. 1735 р. хворий, у 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, 1738 р. – фактор при індуктовому зборі.
- Стефанов** Петро – військовий товариш в Переяславському полку (1743).
- Стефанович** Василь (? – 1700 – 1777 – ?) – від тестя отримав млин у Лохвиці. Тричі був на сотництві лохвицькому. У 1731–1732 рр. вів суперечку за спадкове майно з бунчуковим товаришем Іваном Гамалією. Сотник лохвицький (листопад 1729 – 1739). Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1751). В Лубнах відправляв полкове судівство за ордером гетьмана (1751), суддя полковий лубенський (1751, нак.; 1751–1774). Мав у Лохвиці у 1745 р. підсусідських з двори тяглих убогих та 5 дворів піших убогих, підсусідків у д. Ручках Лохвицької сотні 5 дворів піших убогих. Д.: (1731) Марія Гамалія. Їх син Іван – сотник 1-ї Лохвицької сотні, доньки Марфа заміжня (1774) за князем Єгором Аспхмовановим, Марія – за бунчуковим товаришем Іваном Андрійовичем Ющенком.
- Стефанович** Іван Іванович – службу розпочав з 1764 р. отаманом городовим яблунівським Лубенського полку, військовий товариш (з 1779). Д.: NN Корнієвич, донька значкового товариша.
- Стефанович** Олексій Савич (? – 1721 – ран. 1730) – військовий товариш в Переяславському полку. Д.: Євфимія NN, в 2-му шлюбі за значковим товаришем Стефаном Танським (? – 1730 – 1739 – ?).
- Стеценко** Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Мав хутір біля с. Головеньки з винокурнею в два котли (1781).
- Стеценко** Григорій Іванович – син наказного полковника корсунського, значковий товариш Лубенського полку. У 1760 р. мав суперечку за луку в м.

Ромнах з дружиною козака Сави Ольхівського Настасією.

Стеценко Леонтій – військовий товариш Ніжинського полку.

Стеценко Микита – отаман сотенний олишівський, військовий товариш Київського полку (1785), абшитований військовий товариш (1788), мав 17 підданих в Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788)

Стеценко Федір Микитович – службу розпочав 1769 р. канцеляристом, значковий товариш Київського полку (1776.30.04. – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1785 – 1790 – ?). Д.: (1776) Стефанида Павлівна Данилович (? – 1788 – ?), донька козака Слабинської сотні.

Стеценко Яків – значковий товариш Полтавського полку. Житель старосанжарський (1752), під відомом полковою канцелярією у 1755 р., мав двір у Старих Санжарах.

Стещенко Мусій Микитович – син козака Остапівського, значковий товариш (1734 – 1750 – ?), брав участь в кримському поході (1735–1736). Проживав в Остапї, мав хутір.

Стилкевич Саура – значний військовий товариш (1704), описував майно С.Палія.

Стишевський Ничипір (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку. Володів с. Кислим Любецької сотні та млином у с. Райці разом з Єлисеєм Філоновичем Рашком, який був його родичем. Його рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Гафія NN (? – 1740 – 1755 – ?), мешкала у с. Роїще.

Стишевський Степан – у 1667 р. разом з Олексієм Кривопишою, Савою Унучко отримали від київського воєводи, боярина П.Шереметьєва листа, який надавав право вільно володіти землями у любецькій околиці. Сташевський «от шляхти полскої по наслідству» володів с. Буянками. Товариш полку Чернігівського. Д.: Н Лукашівна Піроцька. Через неї на рід спала частка с. Голубичі.

Стодомський Іван – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1765). Д.: Євфимія Іванівна Половерська, донька значкового товариша.

Стожевський Антін Михайлович – військовий товариш (1787).

Стожевський Іван Михайлович – син писаря гродського новгородського, якому уступив хутір Киселівку полковий обозний гадацький Ситинський. Отаман сотенний (1781), військовий товариш Стародубського полку (1787), мав 19 підданих. Д.: Настасія NN, донька козака.

Стожевський Микола Юрійович – вийшов з Греції (1711). Значковий товариш.

Стожок Дмитро Климович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1743 – 1750), сотник батурицький (1750 – 1773). Мав шинок у Батурині і двір у с. Ксьонзівка, шинок у с. Краспіль, шинок у с. Мітченках, у 1743 надав позику до військового скарбу

– 50 копійок. Абшитований бунчуковий товариш (з 1773).

Стожок Іван – військовий товариш Ніжинського полку 1747 р., мав двір житловий у с. Вільовці Конотопської сотні.

Стожок Іван – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (з 1735), значковий товариш, бунчуковий товариш (1738.10.09. – 1750 – ?), абшитований бунчуковий товариш (1763). 1747 р. мав двір житловий у с. Пальчиках Ніжинського полку.

Стожок Карпо (? – ран. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку. Його вдова мала житловий двір у Кролевці та 4 підсусідських хати (1738).

Стожок Микита – значковий товариш 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку.

Стоїнський Василь Семенович (1744 – ?) – службу розпочав з 31 травня 1761 р. полковим канцеляристом, возний Городиського повіту (з 1764), військовий товариш Чернігівського полку (1769–1770), сотник полковий чернігівський (1770–1774). Д.: Н Іванівна Медовник, донька значкового товариша Ніжинського полку.

Стоїнський Семен (1714 – 1774 – ран. 1788) – службу розпочав полковим канцеляристом (з 1736), старший полковий канцелярист (з 1739), значковий товариш Чернігівського полку (з 2 березня 1749), писар судовий гродський на місце Юрка Ярошевича (з 1752.28.06.), сотник полковий (? – 1774). Д.: Настасія NN, в другому шлюбі за Степаном Тимофійовичем Давидовим (1748 – 1788 – ?).

Столенський Степан – військовий товариш.

Столинець Юхим – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1743 – ?). Мав 2 підданих (1732), 3 двори (1739), 4 підсусідками (1743) у с. Голубичах Роїської сотні.

Столиця-Веруш Григорій Іванович (бл. 1749 – 1790 – ?) – отаман сотенний (? – 1781). Через хворобу абшитований значковим товаришем (з 1781.23.11.). Мав 13 підданих у 1 містечку (1790). Д.: Марія Н Котляревська, донька козака, потім дворянина.

Столиця-Веруш Роман Іванович (бл. 1745 – 1790 – ?) – шляхтич гербу «Верушова». Службу розпочав з травня 1759 р., сотенний київський канцелярист з 5 травня 1763 р., полковий канцелярист з 11 листопада 1765 р., з 13 лютого 1769 р. був олишівським сотенним писарем, значковий товариш Київського полку (з 1769), військовий товариш (з 1782), ротмістр (з 19 березня 1784). Мав 192 підданих в містечку Олишівка і 3 селах (Смолянка, Орловка, Галчин) в Березненському повіті (1787). Д.: Тетяна Степанівна Пригара, донька значкового товариша.

Столоноженко Пронь – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Столповський Адам – його «казка» датована 1763 р., службу розпочав з 1757 р., був у задніпровських місцях за командира над козаками, в правлінні Костянтинівською сотенною канцелярією Лубенському полку, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1760 р. Надвірний радник (1783), суддя повітової конотопської. Мав у с. Будках і хут. Куликовщині

156 підданих, в м. Ромнах і хут. Глибокій Долині – 77. Д.: 1) (1757) Мотря Мойсеївна Худолій, донька бунчукового товариша. 2) (1781) Мотря Федорівна Ставицька, донька справника Гадяцького повіту.

Стопловський Дмитро Павлович – військовий товариш Лубенського полку.

Стопловський Павло – військовий товариш Лубенського полку.

Стопловський Семен – військовий товариш (1783), командир Смілянської сотні. Мав у с. Будках 90, с. Аксютинях, Засуллі і у двох хуторах 66 підданих. Д.: Н Федорівна Слюз, донька хорунжого.

Стопловський Семен Дмитрович (? – ран. 1747) – хорунжий полковий лубенський (1717 – 1725), (1-й; ? – 1736), мав двір в Ромнах (1741). Навчався в КМА, службу розпочав в Лубенській полковій канцелярії полковим канцеляристом (з 1717), член Кодифікаційної комісії (1728 – 1743), бунчуковий товариш (з 1738), писар полковий лубенський (1732, нак.; 1738 – 1744). Після смерті його діти проживали у Ромнах (1747). Д.: Н Федорівна Слюз.

Стопловський Федір Дмитрович (1732 – 1774 – ?) – служив з 1745 р. в званні військового канцеляриста, був у доправці комісарської суми грошей, при судівстві, в Лубенській полковій рахунковій комісії, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1751 р. Бунчуковий товариш. Д.: (1774) Н Климівна Христинич, донька абшитованого осавула полкового.

Стороженко Григорій Андрійович (? – 1700 – 1745) – службу розпочав при своєму батькові у Полтавській битві. Служив в ближніх походах (до 1715 р.). Сотник ічнянський (з 1715). У 1716 р. був на будівництві Печерської фортеці. Генеральний бунчужний (1727.1.10. – 1729.3.01.). В 1727 р. неодноразово їздив до Москви до Петра II, а в 1729 р. привіз звідти гетьману Апостолу грамоту. В 1728–1730-х рр. ГВК розглядала справу про розмежування його ґрунтів в сс. Ржавець, Мартинівка, Рожнівка та Парафіївка. В 1735 – 1737 рр. проживав в Москві. Сотник ічнянський. В 1737, 1739, 1740 рр. кандидат в генеральні бунчужні, судді, підскарбії. В 1738 р. вів тяжби за поля, сіножаті, млини і хутір з підданими бунчукового товариша Якова Жураковського з села Рожнівка та підданими і старостою графа Сави Рагузинського з села Парафіївки. Абшитований бунчуковий товариш (з 1741.23.09). Розпочав тяжбу за хутір з козаком с. Парафіївки Григорієм Петругою, який продовжували і його спадкоємці. Поминачник його роду: Андрій, Іван, Григорій, Хома, Марія, Стефан, немовля Роман, Ганна. Д.: 1) Уляна Василівна Томара, донька чернігівського полкового судді. Їй дісталась ¼ частина всіх батьківських багатств. 2) Євдокія Андріївна Лизогуб, донька бунчукового товариша. В 1-му шлюбі була за Якимом Федоровичем Кулябкою, бунчуковим товаришем.

Стороженко Данило Григорович – бунчуковий товариш. Д.: Катерина Федорівна Лисенко (? – 1738 – 1764 – ?), донька генерального судді.

Стороженко Олександр Андрійович – військовий канцелярист, військовий товариш (? – 1765 – 1767 – ?). Д.: Фекла Іванівна Себастьянович, донька бунчуко-

вого товариша. В 2-му шлюбі за князем Володимиром Орбеліані.

Сточнев Мойсей (1766 – ?) – син козака. Службу розпочав 25 травня 1777 р. полковий підканцелярист (з 1778.8.01.), значковий товариш Миргородського полку (1782.21.09. – 1783 – ?).

Стоян Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1736). Після кримського походу, в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736).

Страж Борис Петрович – значковий товариш, його син Лука Борисович – священник с. Горчаків (1787).

Страж Петро – значковий товариш.

Стражевський Н Андрійович – вийшов з Речі Посполитої, значковий товариш Київського полку.

Стражевський Матвій Андрійович – вийшов з Правобережжя, значковий товариш Київського полку.

Страховський Іван – отаман городовий яблонівський (1764 – 1780 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1779 – 1780 – ?). Д.: NN Корнеєва, донька значкового товариша.

Страховський Іван (1730 – ?) – службу розпочав 1745 р. в полковій чернігівській канцелярії канцеляристом, писар сотенний городницький (1745 – ?), писар сотенний роїський. Вакансовий писар сотенний. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Городиського повіту Чернігівського намісництва. Д.: (1758) Марфа NN, донька священника.

Страховський Йосип – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1784).

Страшевський Василь – значковий товариш Чернігівського полку. Власник сс. Буровки в Городнянській сотні, Буянки, Голубчичі в Роїській сотні за Самойловича. Сс. Голубчичі і Буровка від нього перейшли зятю – значковому товаришу Михайлу Лежайському, а с. Буянку після смерті батька дружина Лежайського продала Пантелеймону Радичу.

Страшненко Омелян – служив з 1748 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (1770 – 1781 – ?), в походах не був. Мешканець стародубський.

Страшний Данило (? – 1668 – 1698 – ?) – значний військовий товариш (1698), його син Василь Данилович (бл. 1697 – ?) був сотником наказним бахмацьким (1737).

Стрельниченко Яків – значковий товариш під відомом полкової канцелярії 1755 р., мав двір у Переволочній.

Стреха Федір Григорович – військовий товариш Київського полку.

Стрешенець Григорій Денисович – бунчуковий товариш у Київському полку (з 1750.11.01.).

Стрешенець Корній – абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1772 – 1776 – ?). Мешкав у с. Леляки Козелецької сотні. Д.: NN Підвисоцька, донька військового товариша.

Стрешенець Корній (1715 – 1776 – ?) – службу розпочав з 1730 р., бунчуковий товариш у Київському полку (з 1743). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1772 – 1776 – ?). Мешкав у с. Гиравці Ічанської сотні

Прилуцького полку. Д.: Н Іванівна Стопановська, донька полкового судді. Дітей не мали.

Стрешенець Макар (1713 – 1780 – ?) – син козака, службу розпочав з 1723 р., бунчуковий товариш у Київському полку (1743 – 1780 – ?). Д.: (1772) Н Іванівна Солонина, мали доньку Настасію, заміжно за сотником куземинським Гадяцького полку Іваном Даниловичем Трипольським.

Стрешенець Олександр (1758 – ?) – бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1782 – 1787 – ?). Мав 242 підданих в 2 селах Борзнянського повіту. Д.: Катерина NN, донька бунчукового товариша. Мали доньку Євдокію (1785 р. н.).

Стрешенець Олексій Іванович – значковий товариш (з 1746.15.05).

Стрешенець Степан Іванович (1721 – 1761 – ?) – службу розпочав 1735 р. козаком Козелецької сотні, значковий товариш (з 1746.15.05.).

Стрешенець-Демешко Герасим Дем'янович – козак, бунчуковий товариш у Київському полку (22 жовтня 1742 – 1750 – ?). Мав приїзджий двір, 2 шинки, 32 двори найманих людей та 2 хати для служителів у Басані, у спільній власності з Дем'яном мали у Басані в 1750 р. 3 двори на 8 хат посполитих малоґрунтових, 37 дворів на 43 хати убогих, 65 бездвірних.

Стрешенець-Демешко Денис Дем'янович (1693 – 1763 – ?) – козак, бунчуковий товариш (з 22 жовтня 1742). Мав у Басані 5 шинків, 32 двори найманих людей, приїзджий двір та 6 піших підсусідків.

Стрешенець-Демешко Федір Дем'янович – отаман курінний (с. Летяги Козелецької сотні (1737), бунчуковий товариш у Київському полку (з 22 жовтня 1742). У 1746 р. за служби у Ніжинському полку отримав царську грамоту на с. Малу Загоровку Борзнянського повіту.

Стрешенець-Одарич Максим Петрович (1728 – ?) – правнук сотника остерського, значковий товариш (1787), мешкав у с. Шаповалівці Ніжинського полку. Д.: Горпина Н Білик, донька козака.

Стрижевський Опанас – військовий товариш Чернігівського полку (1723), але переписаний у реєстр значкових товаришів (1709 – 1728 – ?), отаман городовий сосницький (1707, 1714). Був у походах під Полтавою (1709), під Ірклєвим (1710), в прутському поході (1711), в Києві (1713), під містечком Лоевим на Дніпрі мости робили (1714), працював на будівництві фортеці в Чернігові (1716, 1717), возив гроші і провіант у Смоленськ (1720). 29 січня 1723 р. козак Сосницької сотні Василь Кубрачка подав на нього скаргу про неповернення 52 злотих боргу. 1723 р. ГВС розглядав справу про захоплення міщанином сосницьким Кирилом Маркевичем у нього коня. Д.: Тетяна Степанівна N, вдова Остапа Маляра. У 1728 р. Петро Васильович Шабельник судився з Тетяною Стефанівною Опанасовою Стрижевською (тіткою Омеляна Лисянського) за комори, які купив її перший чоловік Остап Маляр у Василя Шабельника.

Стрієвський N Костянтинович (? – ран. 1729) – син судді полкового чернігівського, значковий товариш Чернігівського полку.

Стріха Остап – служив з 1746 р. козаком, значковий товариш з 1756 р., сотенний отаман леплявський (1764 – 1777). Мав двох підданих у 2-й полковій сотні. Вдівець (1777), мав синів Ничипора і Степана.

Стріха Павло (1755 – ?) – шляхтич, службу розпочав 18 січня 1773 р., сотенний канцелярист (з 1773.18.12.), значковий товариш (з 1776.19.03.).

Стріха Яким (1755 – 1783 – ?) – служив з 1774 р., з 1776 р. полковим канцеляристом, з 1778 р. значковий товариш Переяславського полку.

Строгов Іван (1746 – ?) – син полкового канцеляриста. Службу розпочав в Ніжинському полковому суді (з 1759), військовий товариш (1782), писар полковий (1787). Мав 29 підданих в Ніжині. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Лизавета Миколаївна Шарінова, донька прапорщика.

Студенець Юхим – значковий товариш Чернігівського полку, житель с. Голубович (1743).

Стукаленко-Кириленко Дем'ян Ярмолайович – військовий товариш Стародубського полку. У 1709 р. отримав універсал Скоропадського, яким йому затверджений млин на р. Смячі і дозволено осадити слободу при ньому.

Стукаленко-Кириленко Лаврін Іванович – козак Новгород-Сіверської сотні Стародубського полку (1654), отаман городовий новгородський (? – 1675.06. – ?), (? – 1678.09. – ?), (? – 1683.10. – 1685.25.09. – ?), військовий товариш (? – 1691.18.05. – ?).

Стукаленко-Кириленко Марко Дем'янович – військовий товариш Стародубського полку. Його син Григорій Маркович (1742 – ?) – козак с. П'ятовська (1788).

Стукаленко-Кириленко Ярмола – військовий товариш Стародубського полку. Йому, сину Дем'яну і онуку Марку гетьман Скоропадський 1709 р. затвердив млин на р. Смячі з дозволом оселити біля нього людей. Нашадки мешкали у с. П'ятовську.

Ступак Іван Лаврінович – військовий товариш Ніжинського полку, житель с. Вікторова (1781), абшитований військовий товариш (1787). Д.: NNN, донька міщанина

Ступак Роман Корнійович – абшитований військовий товариш Стародубського полку (1787). Мав 14 підданих у с. Андріївці. Д.: Дарія NN, донька козака. Мали сина Степана.

Субота Лесько Степанович – військовий товариш (1679). Його правнук Михайло Миколайович (1747 – ?) – корнет (1787), мешкав у с. Шаповалівці.

Субота Семен – козак Канівського куреня Запорозької Січі. Вийшов на поселення до Ковалівки. У жовтні 1764 р. кошовий отаман Пилип Федорович звертався до гетьмана з проханням надати йому чин значкового товариша і звільнити від повинностей. Значковий товариш (1781), мав хутір.

Суденко Іван – значковий товариш Переяславського полку (1770 – 1780 – ?), одружений з донькою козака.

Судієнко Іван Андрійович (? – ран. 1726.11.12) – славетний і знатний товариш військовий, обиватель новгородський (1695), новгород-сіверський городовий отаман (1709 – 1725) і наказний сотник (1724.03). В

квітні 1716 р. отримав гетьманський універсал на уряд новгород-сіверського городского отаманства. Приймав участь в чигиринських, биховському, перекопському і полтавському походах. 25 вересня отримав універсал «о бытіи ему попржежнему Новгород-Северским атаманом». В вересні 1695 р. продав своєму зятю Івану Захаровичу Плаксі за 50 талярів «добра, лежачіе в грунтах меских Новгородских, в околичностях Юхновских, купленній зветшалій млинок, негдись на одно коло робленій в самом селе Юхнове, на речци Студенцу, из озерцем, прозиваемим Студенцом, и з сеножатю», в березні 1706 р. продав тому ж Плаксі мельницьку часть в млині на р. Ромі, на греблі Шептаківській о 2 колах мучних, а третім ступним, за 800 золотих. Мав протиріччя з Христиневськими.

Судієнко Самійло – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – 1727 – ?), мешканець с. Покошичі. У 1727 р. ГВК розглядала скаргу на нього пасинка, жителя м. Коропа Василя Силича за невідачу спадкових речей.

Сукач Василь (1770 – ?) – службу розпочав з 1781 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Сукач Лаврін – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Сукач Михайло (1768 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.15.05.).

Сукач Семен Степанович (1733 – 1783 – ?) – син козака. Службу розпочав з 2 березня 1745 р. полковим підканцеляристом, полковий канцелярист (з 1752), значковий товариш Миргородського полку (з 23 жовтня 1765). Д.: Марія Мартинівна Трощинська, донька військового товариша.

Сукницький Дмитро – службу розпочав з 15 червня 1766 р., значковий товариш Чернігівського полку, сотник (з 7 липня 1774), справник городницький.

Сулима Андрій Андрійович (бл. 1759 – 1785 – ?) – службу розпочав з 1775 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1779), поручик (1785.31.03.).

Сулима Андрій Іванович (1713 – 1767 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1 квітня 1730 р. значковим товаришем, сотник великобудиський (13 травня 1734 – 1771). Мав шинок і хутір під Великими Будищами. У 1749 р. мав суперечку за 15 родин у с. Старих Млинах з полковим канцеляристом Тимофієм Левенцем. У 1764 р. капітан Грузинського гусарського полку звинуватив його у захопленні ґрунтів підданих, переманюванні посполитих селян, самовільний поруб лісу. Абшитований бунчуковим товаришем (18 жовтня 1771 р.). Д.: (з 1733.15.07.) Гафія N Пашенко, мешканка опішнянська.

Сулима Іван Іванович – онук полтавського полковника Жученка. Значний військовий товариш (1689), їздив до Москви з гетьманом.

Сулима Іван Іванович (? – 1736) – бунчуковий товариш (? – 1724 – 1736), 1733 р. відраджений в польський похід, перебуваючи в якому через 3 роки помер. Батьки віддали йому с. Лебедин, двір і млин у Ба-

ришівці, хутір Куцовський, куплений в Яготині, греблю із ставком у с. Даріївці на Стародубщині і ґрунт у с. Лукин. 30 травня 1724 р. ігуменія Флорівського монастиря Марія Магдалина Мокієвська (чи не вдова полкового писаря Михайла Мокієвського) продала йому свій власний млин на р. Трубіжі на Баришівській греблі. Мати подавала на нього скарги до Малоросійської колегії, а також гетьмана Апостола. У 1736 р. мав 1 підсудка убогого у с. Чауси, 2 у с. Дарівському Погарської сотні. Д.: Ірина Мойсеївна Затиркевич (1710 – 1767 – ?), донька бунчукового товариша. Будучи вдовою, володіла у с. Гудовці 14 малоґрунтових, дуже убогих 9, всіх 23, з них «в рас ходах» 13 людей в Царичанці 4, в Києві 9. 1739 р. скаржилася на діверя, переяславського полкового обозного Семена Сулиму за порушення тестаменту покійного чоловіка.

Сулима Іван Федорович – військовий товариш (? – 1682 – ?), володів млином під Трипільям на р. Красній, а також млином на р. Стугні. Сотник вороньківський (? – 1685 – 1688), значний військовий товариш (1689 – 1708), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви (1689). 9 листопада 1687 р. отримав гетьманський універсал, а 20 вересня 1689 р. царську грамоту на володіння сс. Сулимівцями, Лебедином і Кучаковом з усіма угіддями і млинами. Генеральний хорунжий (1708 – 1721). Брав участь в чигиринських і кримських походах, у 1695 р. – в експедиції при взятті Кизикермена, Таванні, Кам'яного Затону, Жингара і Аслана. У 1709 р. знаходився під Полтавою з гетьманом Скоропадським. У 1710–1713 рр. неодноразово призначався розглядати судові справи. Учасник прутського походу. У 1712 р. Скоропадський представляв його на посаду київського полковника, але Петро I не дав на це згоди. 10 липня 1719 р. гетьман знову вносив пропозицію на те, щоб затвердити його переяславським полковником після смерті Томари, як того бажали полчани. Скоропадський призначив його наказним переяславським полковником і просив Петра I затвердити його повним. У 1718–1721 рр. – головний командир над 7 козацькими полками в Царичині. У 1721 р. – відраджений за головного командира на будівництво Ладозької лінії, де і помер. За царським указом дозволено поховати в родовій Сулимівці. Д.: Марія Леонтіївна Полуботко (бл. 1664 – 1729.8.10.), донька переяславського полковника.

Сулима Кирило Іванович (1713 – 1762 – ран. 1773) – син померлого полкового полтавського осавула Івана Сулими. Службу розпочав з 1740 р. при Полтавській полковій канцелярії, військовий товариш (з 1761.8.02.) з дітей старшинських по спеціальному універсалу. Служив ще його прадід. Проживав у Великих Будищах. Д.: Катерина NN (? – 1758 – 1780 – ?).

Сулима Матвій Самойлович (? – 1786.14.08., м. Вороньків) – сотник вороньківський (1759–1779), бунчуковий товариш (1779–1786). Мав володіння у Воронкові і сс. Старе і Лісняки. Мав 1454 підданих. Д.: 1) Олександра N Бахчевська, донька прапорщика. 2) Д.: (з 1772) Лизавета Степанівна Томара, донька бунчукового товариша.

Сулима Михайло Олександрович – син судді полкового переяславського, значковий товариш (? – 1724 – 1725). Д.: Варвара Н Новицька, в другому шлюбі за Євстафієм Пароженком.

Сулима Олександр Степанович – військовий товариш (1682). Хорунжий полковий переяславський (1689 – 1706). 29 липня 1689 р. полковник Леонтій Полуботко надав йому сс. Вовчків і Строково. Після Пирого володів с. Слобідкою Бубнівської сотні. 4 березня 1703 р. у Параско Петрихи та її синів Мокія і Артема Петренків на правому березі Дніпра під Іржищевом на річці Легличі купив греблю зі ставом. 7 квітня 1704 р. купив у Василя Скрипченка дві гребельки з ліском нище Гуляників. Потрапив в полон до шведів, з якого повернувся у 1711 р. Значний військовий товариш. 1 вересня 1711 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на с. Строков і хутір Бучачок, а також наданням с. Грищенець в Київській сотні (на правому березі). Суддя полковий переяславський (1712 – 1719). 13 травня 1713 р. отримав від полковника Томари с. Мицалівку Золотоніської сотні. Д.: Настасія NN. 7 січня 1708 р. Мазепа підтвердив надбання чоловіка за нею.

Сулима Олексій Степанович (бл. 1733 – 1783.31.05., Глухів) – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем Переяславського полку, військовий товариш (1761 – 1770), абшитований бунчуковий товариш (1770 – 1783). Мав маєтність в с. Виползках. Д.: 1) Гафія Петрівна Думитрашка-Райча, донька бунчукового товариша. 2) Ганна Василівна Кутневська, донька бунчукового товариша.

Сулима Павло Андрійович (1745/1748 – 1792 – ?) – вивчав латинську мову 5 років. Його батько сотник великобудиський Андрій Сулима 1761 р. подав прохання про призначення сина Павла значковий товариш. Службу розпочав 6 жовтня 1761 р., призначений значковим товаришем Полтавського полку в жовтні 1761 р. полковником Горленком. В походах не був. Сотник великобудиський (1771.23.06. – 1781). Сотник Полтавського легкокінного полку. Ротмістр (з 1785.31.03.), у відставку вийшов секунд-майором (1787.18.03.). Д.: Марина Федорівна Алфьорова (1759 – ?), донька полкового осавула.

Сулима Петро Іванович – (бл. 1721 – 1755 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1741–1748), сотник ново-санжарський (1748 – 1755 – ?). У 1754 р. козаки сотні звинуватили його у захопленні майна, використанні козаків у власному господарстві, гвалтуванні. Значковий товариш (? – 1762 – ?), проживав у Великих Будищах. Д.: Настасія Семенівна Максимович.

Сулима Семен Іванович (? – 1766.27.05., с. Баришівка) – службу розпочав 1722 р. бунчуковим товаришем. 30 жовтня 1729 р. призначений сотником баришівським. У 1732 р. кілька місяців був у пікеті на Дністрі, під Кайловою, під Каневом. У 1733 р. очолював сотню в кримському поході до Білозерки під командою генерала Леонтієва. У 1736 р. ходив в кримський похід при взятті Перекопу. У 1737 р. став полковим обозним переяславським. В цьому ж році очолив полк в кримському карасу-базарському поході. У 1738 р. очолив

полк в придністрянському бендерському поході. У 1739 р. указом імператриці Ганни Іоанівни призначений полковником переяславським. В тому ж році на чолі полку був у хотинському поході. У 1742 р. 9 місяців знаходився на чолі 4 козацьких полків для прикриття кордону. По розподілу з братом Степаном в селі Сулиминцях отримав 12 підданих чоловічої статі і двір, Кучаків з полями, гаями і сіножатями. Дружина і діти мешкали в Баришівці, там у нього були шинки, двори і на куплених грунтах 26 підсусідків. Разом з дружиною Параскою Василівною Савич купив ґрунт Петровщину з лісом і гаями поблизу Баришівки. В його володінні були: хутір над річкою Журавкою, в Яготині ліс і левада, в Стародубському полку с. Михалчина слобода і Поперечинський хутір, які тримав разом з братом Федором за універсалами діду Федору 1689 р., батьку 1714 р. і матері 1721 р. Мав також в Києві на Подолі двір з хагами. 23 лютого 1739 р. отримав царську грамоту на чин Переяславського полковника. За сенатським указом в Баришівську сотню призначений Афендик і Сулима став використовувати як свою приватну сотню Березанську. Захопив багато вільного військового степу і випросив його своєму швагрю Глібову, який там без указу поселив слобідку, чим виклавав невдоволення місцевих козаків. Бунчуковий товариш Григорій Іваненко розпочав боротьбу проти полковника Переяславського Семена Сулими і обозного Семена Безбородька. Чолобитна написана у 1746 р. і під нею підписалися полковий суддя Костянтин Лисеневич, полкові осавули Григорій Лукашевич і Яків Михайлович, писар полковий Каневський, полковий хорунжий Михайло Лукашевич, сотник баришівський Давид Афендик, бориспільський Степан Афендик. Сулима звинувачувався в тому, що на посаду був поставлений у 1738 р. за ходатайством свого швагра генерал-ад'ютанта фельдмаршала Мініха Олексія Глібова. І з того часу з різних полкових коштів краде гроші, в підданство собі підкоряв козаків, захоплював маєтності, здійснював невказні збори, чинив образи і розорення, велів всі рапорти та інші справи присилати до нього на підпис в Баришівку, Баришівську сотню підкорив особисто собі для своїх приватних потреб, а до несення військової служби почергово в полку не допускав. Іваненко звинувачував його в тому, що він глухий і підписував укази не слухаючи їх, а потім відрікалися від того, що підписав. Крім того, таємні справи неможна зберегти тому, щоб він почув, необхідно кричати, так що чути в сусідніх хатах. Була призначена комісія в складі генерального обозного Кочубея, генерального осавула Валькевича, бунчукових товаришів Демяна Рубця та Івана Губчиця. В липні 1748 р. полковник Сулима передав на розгляд ГВК скарги полкового обозного Семена Безбородька на суддю Костянтина Лисеневича та за образу та привласнення сіножатей полкової артилерії. У 1751 р. всі просили призупинити слідство. Лукашевичі вже стверджували, що їх підговорили підписати цей доніс і просили вибачити їх в день народження імператриці. Лисеневич, Каневський, Пилипенко писали, що коли Лука-

шевичі відмовилися від підписів, то доніс треба знищити, а у полковника і обозного просли вибачення. Іваненко і Афендики заявили, що вони підписували лише проти Сулими, а перевіряючи мали довідку, що останні підписали і проти Безбородька. Іваненко і Афендик повідомили, що коли це пристойно, то вони можуть довести здирства Сулими щодо козаків, але цього робити не будуть, нехай кожен скривджений сам себе відстоює. 19 листопада 1751 р. дівичькому сотнику Селецькому було наказано забрати всю полкову старшину переяславську до Глухова, а правити полковою канцелярією призначити полкового хорунжого Ілляшенка, який не був замішаний ні в яких доносках. У 1742 р. купив у бунчукового товариша Степана Томари кузню в Переяславі за 100 карбованців, а 10 липня 1742 р. у нього ж двір за 100 карбованців. З жовтня 1748 р. розпочалось слідство про взаємні образи (побої, напади, захоплення майна) Сулими і наглядача описних маєтностей Переяславського полку Андріана Краєвського. З лютого 1752 р. отримав універсал гетьмана на села Власівку і Коржі, а також частину містечка Баришівки. У 1755 р. привласнив хутір під с. Мицалівкою Золотоніської сотні Івана Ліндаля. В лютому 1756 р. ігумен Переяславського Михайлівського монастиря подав скаргу на полковника за захоплення ґрунтів у монастирській маєтності Помоклі 2-ї полкової сотні. У 1756 р. стався розподіл майна його батька генерального хорунжого Івана Сулими, який помер у 1721 р. Йому відійшли в Баришівці дім, плец Олешківській, урочище Шурша, все с. Сулимівка, крім старого двору, с. Каратуль в II полковій сотні, с. Михальчина Слобода і с. Чауси в Погарській сотні Стародубського полку, сінокіс Пологи в Яготинській сотні. Інший спадок дістався воронківському сотнику Матвію Сулимі, Олексію Степановичу Сулимі, вдові Івана Сулими до смерті чи до виходу заміж, покійного Федора Сулими спадкоємцям: бунчуковому товаришу Тимофію Скоропадському (з ним полковник Сулима протягом червня 1754 – березня 1755 рр. вів суперечку про спадок), Уляні Корсун, полковому писарю чернігівському Андрію Якимовичу з дружиною, військовому товаришу Якову Носенку з дружиною Оленою. Д.: (з січня 1729) Параска Василівна Савич (? – 1766), донька полковника лубенського.

Сулима Степан (? – 1712 – ран. 1743) – значковий товариш Переяславського полку. Д.: NNN (? – 1743 – ?). Їх донька Софія заміжня за Михайлом Степановичем Афендиком.

Сулима Степан Іванович (1709 – 1739) – син генерального хорунжого, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1739), загинув в очаківському поході. За заповітом матері йому і брату Семену переходили сс. Сулиминці, Кучаків, Скопці, в Баришівці: двір, 2 шинки, млин, куплені в Яготині ґрунти Максимовичевські, гай в Студениках, хутір в яготинському степу. В Стародубському полку тримав с. Гудівку. Д.: (з 1729) Ганна Антінівна Танська (1714 – ?), донька київського полковника.

Сулима Федір Іванович (? – 1629 – 1691) – син відомого запорізького гетьмана Івана Сулими. В молодості він потрапив в полон до турків, з якого вдалося втекти

на Дон, але під час одного із походів на стругах, потопаючи, знову потрапив до турецького полону і 12 років провів прикутий на галері. Викуплений венеціанцями і мальгійцями разом з 14 тисячами невільників. Повернувся на батьківщину і намагався повернути свої права на батьківські маєтності. Якийсь час був райцею Переяславського магістрату (1653), а потім подався на службу до польського короля. 1659 р. полковник переяславський «його королівської милості». 30 травня 1659 р. отримав королівський універсал на млин в с. Стовпягах на річці Карані, с. Рогощу в Чернігівському воєводстві після смерті підсудка чернігівського Якуба Оранського, який помер без потомства. 30 липня 1661 р. як полковник переяславський отримав королівський універсал на сс. Юльче і Березки в Київському воєводстві. В цей же час був призначений королем опікуном над дітьми Степана Сулими. Крім вищезгаданих сіл ленним правом тримав Яблунів над Прип'ят'ю, а також від Яреми Вишневецького Пулинці в ключі Лубенському (пізніше входили до 2-ї Лубенської полкової сотні). Протягом 60-х років Сулима вимушений був проживати у с. Обичі Кременецького повіту Волинського воєводства, де займався господарством. На початку 70-х років став адміністратором економії Брагинської (? – 1671 – 1672 – ?). Йому і дружині в Брагинському ключі Київського воєводства належали села Нудичі і Хотючі, записані від князя Яреми-Михайла Корибути в сумі 3000 золотих. 17 квітня 1672 р. померла вдова Яреми Вишневецького Гризельда-Констанція, уроджена княжна Замойська. Після її смерті власниці Брагина місцеві козаки збунтувалися «ученивших ему, Федору и жене его Анне Зеличевне, ругательства, ей побои и в доме грабительство, при котором сверх лошадей, разных серебряных и прочих именно показанных вещей, взяли привелегий с консенсом, данный от владеющего ныне короля ему, Федору Сулиме, за его заслуги на войтовство Багновате, в земле Пшемьской». 24 грудня 1672 р. Федір Сулима за 3 тисячі золотих викупив заставлені Яремою Вишневецьким в 1648 р. шляхтичу Якубу Дубковському села Нудич і Хуточ. В 1673 р. з'явився в Київ до воєводи князя Юрія Трубецького і в серпні на двох підводах в супроводі ротмістра Олексія Ободовського виїхав до царя. 3 жовтня 1673 р. отримав подорожній лист від царя на себе, сина Івана, племінника Олексія і 5 челядників на проїзд на 8 підводах до Глухова. Став значним військовим товаришем (1673 – 1684 – ?). Зробив все, щоб поріднитися з гетьманом: йому вдалося доньку Марію видати заміж за сина гетьмана Семена Івановича Самойловича. Це забезпечило Сулимі міцність і стабільність позицій не лише на Переяславщині, але і в Гетьманщині. Зміцнювалось і його економічне становище. 20 липня 1677 р. полковий уряд на чолі з полковником Іваном Лисенком підтвердив за ним Сулиминці, Лебедин і Кучаків. 18 березня 1678 р. разом з племінником Іваном у жителяки старицької Гафії Романихи Бочечихи купили навпіл греблю на річці

- Стариці, а через два роки Федір викупив у племінника його половину. «Заведовця добр гетьманських», коли в лютому 1680 р. продав свій дім в Конотопі Федору Кандибі. 21 липня 1681 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на с. Сошники. Генеральний бунчужний Леонтій Полуботко видав свою доньку Марію за Івана Федоровича Сулиму, тим самим забезпечуючи своє керівне становище у Переяславському полку, полковником якого він став у 1683 р. Таким чином, в 1683–1687 рр. влада в Переяславському полку повністю контролювалася родинним кланом Сулим-Полуботків. До цього слід додати, що в зону їх впливу потрапили Максимовичі, з яких Дмитро став чоловіком Тетяни Федорівни Сулими. Д.: 1) Ганна Н Зеличівна. 2) Марія NN.
- Сулима** Федір Іванович (? – 1726.25.08., Сулак) – син генерального хорунжого. У 1709 р. був під Полтавою, бунчуковий товариш (? – 1724 – 1726). Володів млином у Барішівці. Батьками йому було віддане с. Кучаків. Разом з дружиною проживали на хуторі в степу яготинському на річці Журавці. У 1724 р. – відраджений в команду генерала Кропотова в Сулак, де і помер. Д.: Параска Василівна Кочубей (? – ран. 1728), донька генерального судді.
- Сулима** Федір Олексійович (1754 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, який тримав с. Гудівку в Погарському повіті. Військовий товариш (1783). Мав маєтність при р. Свинківці (27 підданих).
- Сулименок** Іван Іванович – військовий товариш Стародубського полку (1705), мешканець котляковський.
- Суличич** Іван – військовий товариш Стародубського полку (1693.11.09.).
- Сульжик** Тимофій (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 4 підданих у 1 селі. Д.: Настасія NN, донька дворянина.
- Супруненко** Давид – шляхтич, службу розпочав з 1749 р. козак, значковий товариш Гадяцького полку (1753 – 1775 – ?). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).
- Супруненко** Йосип (? – 1730 – 1780 – ?) – служив з 1754 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1780 – ?). Мав хутір. Одружений був двічі, вдруге – з донькою козака. Мав трьох синів, один з яких був возним сотенним.
- Сушаєвський (Сухенко)** Іван – значковий товариш Київського полку. Мав суперечку за млин з Київським Софіївським монастирем (1774, 1775 – 1782). Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?), мав 9 підданих. Дворянин.
- Суханський** Григорій – син священика, значковий товариш Прилуцького полку (1775).
- Сухаревський** – значковий товариш.
- Сухевич** Григорій – бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку.
- Сухенко** Григорій (1762 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Сухенко** Іван – служив з 1755 р. козаком, з 1761 полковим канцеляристом, сотенний писар з 1765 р., з 1768 р, разом з братами Іваном і Олексієм значковий товариш. Разом з ними мав 29 підданих у с. Красному Басанської сотні. Мав 10 підданих в Богушківій Слобідці. Одружений з донькою козака, мали синів Максима і Мартина.
- Сухенко** Іван – служив значковим товаришем (1768 – 1780 – ?). Д.: NN Ханенко, донька бунчукового товариша, мали сина Івана.
- Сухенко** Максим Іванович – значковий товариш (1781).
- Сухенко** Олексій – служив з 1763 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1768 – 1780 – ?). Д.: NN Корсун, донька військового товариша, мали сина Івана.
- Сухенко** Петро – значковий товариш.
- Сухман** Григорій – військовий товариш Ніжинського полку (1787), проживав у Вороніжі. Д.: Тетяна NN, донька козака.
- Сухман** Іван Тимофійович (? – 1635 – 1707 – ?) – сотник воронізький Ніжинського полку (1665), у 1665 р. у делегації Брюховецького їздив до Москви. Значний військовий товариш (1707). Його правнуки – отаман сотенний Василь Іванович (1747 – ?) і отаман курінний Лев Іванович (1741 – ?) – мали 21 підданого в м. Вороніжі.
- Суходольський** Іван (1713/1716 – ?) – службу розпочав з 1737 р., значковий товариш (? – 1761 – 1777 – ?). Через старість перебував вдома, а в поході в другій армії знаходився його син (1769). Військовий товариш Лубенського полку в абшиті, мав 85 спадкових підданих (1787). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту. Д.: NNN (? – ран.1787).
- Сухомлин** Андрій – писар сотенний куземинський (? – 1775), абшитований значковий товариш (з 1775).
- Сухопара** Павло – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).
- Сухота** Григорій Григорович – син бурмістра, військовий товариш Стародубського полку (? – 1781 – 1788 – ?), проживав у с. Стахорщині. Д.: Васа Н Борковська, донька бунчукового товариша.
- Сухота** Феодосій – значковий товариш.
- Сухотський** Йосип – військовий товариш Ніжинського полку (1751), патенту не пред'явив.
- Сухоцький** Федір – військовий товариш Стародубського полку (1719). Його правнук (сотенний отаман Макар Лукич) мешкав у с. Великій Топалі (1788).
- Сучавицький** Хома – значковий товариш Миргородського полку (1752), проживав у с. Жуках.
- Сущинський** Петро – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1723 – 1732 – ?). У 1723 р. мав суперечку з ЧКМ як родич Грязних – колишніх власників сс. Ушня Чернігівського полку, Воловиці, Степанівки, Дуброви і Пересад Ніжинського полку за ці села. У 1729 р. у нього с. Янівку полкової сотні захопив полковник Богданов. Звільнений з в'язниці у 1729 р.
- Сушко** Іван – військовий товариш, райця Полтавського магістрату (1779), бунчуковий товариш у Полтавському полку.
- Сьомак** Матвій – службу розпочав з 1746 р., писар запорізький при прикордонних заставах, полковий старшина запорізький (з 1756), значковий товариш (1768 – 1772 – ?).

П

Табак N – значковий товариш Київського полку.

Табак NN – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (з 1768).

Таличенко Яким – службу розпочав з 1764 р., сотенний хорунжий, значковий товариш Київського полку (з 1773).

Таміловський Андрій Степанович (1766 – ?) – військовий товариш Стародубського полку (1787).

Таміловський Василь Васильович (1727 – 1787 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав 22 жовтня 1745 р., військовий канцелярист, був у догляді маєтностей, належних на чин судді генерального за призначенням Скарбової канцелярії. Чин військового товариша отримав від гетьмана (1760 – 1781 – ?), колезький асесор (1787). Д.: Марія Павлівна Фіалковська, донька військового товариша. Мали синів Матвія, Петра, Дмитра, Івана, доньок Ганну, Пелагею.

Таміловський Григорій – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1737 – 1751 – ?).

Таміловський Іван Степанович (1741 – 1787 – ?) – онук новгород-сіверського війта, службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765–1774), бунчуковий товариш (1774 – 1781 – ?), війт новгород-сіверський (1766 – 1781 – ?). Володів слободою Опанасівкою поблизу с. Богданівки, хутором Гойським Новгородської сотні. Мав з хати підданих в Новгород-Сіверському, 5 – в сл. Опанасівні, володіння у с. Араповичі, вапняний завод, греблю з млином в три кола на р. См'яч біля с. Мамекіна Шептаківської волості. Колезький асесор (1787).

Таміловський Ілля Степанович – міщанин новгородський, військовий товариш і новгород-сіверський війт. Його син Опанас Ілліч – війт новгород-сіверський (? – 1764) після усунення з посади переховував магістратські документи, організовував несправедливі перевибори членів магістрату. Мав царську грамоту на сс. Протопопівку і Гутки.

Таміловський Сава (1716 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1735).

Таміловський Сава Гнатович – службу розпочав з 1760 р. в ГВК, військовий товариш (з 1765). Д.: Ганна NN, донька купця. Мав дітей Михайла, Ірину, Єлизавету.

Таміловський Степан Олександрович (1749 – ?) – депутат, бурмістр новгородський, військовий товариш (? – 1779 – 1781 – ?). Колезький асесор (1788). Мав 52 підданих. Д.: Катерина Григорівна Зеневич, донька бунчукового товариша.

Таміловський Яків Гнатович (1741 – 1787 – ?) – син писаря гетьманського двору (1731), онук війта новгород-сіверського, службу розпочав в серпні 1760 р. в ГВК і 19 серпня цього ж року отримав чин військового канцеляриста. Військовий товариш (1765.19.08. – 1779). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (1779.29.11. – 1781 – ?). Колезький асесор. Проживав у с. Протопопівці Новгородської сотні. Разом з бунчуковим товаришем Федором

Псьолом володів с. Гутою. Д.: Настасія Іванівна Скороупа, донька бунчукового товариша. Мали сина Олексія і доньку Олену.

Танський Василь Михайлович (1662 – ран. 1743) – службу російському царю розпочав з 1706 р. Полковник волозької корогви, полковник охочекомонний (? – 1715). Пізніше російські чиновники писали про нього: «Полковник Василий Танской заведен был от Мазепы за Десну неведением и там держан под арештом и как освободился немедленно ... (приняв – К.В.) сторону Царского величества и ныне в нем подозрения никакого нет». В команді у нього були волохи, донці, поляки, черкаси, калмики, але в поході у травні 1709 р. до Польщі полчани мали якісь протиріччя з своїм полковником, що навіть вимушений був втрутитися Меншиков, який звертаючись до комонників писав, «не исполняете и в некоторых его повелениях делаете противно». 31 січня 1715 р. за царським указом отримав Мерепу. 21 квітня 1715 р. отримав царську грамоту на жінчину частину в борзенських млинах і на млин на р. Кудрявці під Києвом її першого чоловіка. 2 грудня 1715 р. отримав гетьманський універсал на с. Озеряни в Басанській сотні Переяславського полку. В гетьманському універсалі він названий значним військовим товаришем і знаходився під бунчуком, але ним це було сприйнято як приниження: «живя в Малороссии, будто по действию гетмана Скоропадского, что он принял, зная, в презрение великорусской службе, ныне малороссийской войсковой канцелярии так же и коллегии не за полковника, а за козака рядового бунчукового чиэ лют, также и прочие черкасы нарочно поносят, ани на кого на чести штрафоного». 26 червня 1726 р. Танський благав царя «из оного реестру бунчукового выключить и о том дать мне свой императорский указ». 9 жовтня 1725 р. просив Сенат нагородити його в Київському полку маєтностями Карпеки, який був у шведських краях. Отримав містечко Мерепу в Охтирському полку, але воно було розорене шведами і татарами і тому «прокормится ... невозможно». Був у дерпському поході (1722). Полковник переяславський (1726.7.12. – 1735). У 1728 р. гетьман Апостол викликав його до столиці для допиту по доносам полчан, а 11 вересня 1728 р. видав універсал про відправку його до Колегії іноземних справ для допиту. 1 грудня 1728 р. йому були видані під розписку копії указів 1715 і 1722 рр., щоб він не відмовлявся в рішеннях своїх незнанням їх. У 1729 р. від нього вимагали пояснень щодо звільнення полкового сотника Дарагана. У 1731 р. останній був відновлений на уряді за умови, що проти нього немає ніяких інших звинувачень крім польським реґіментарем Свідзінським у підбуренні правобережних козаків проти шляхти. 29 листопада 1731 р. під караулом відправили до Москви. У 1735 р. за донос на гетьмана засланий до Сибіру. 2 червня 1740 р. призначений бути при таємному раднику Нехлюєві

для розмежування російсько-турецького кордону. Пізніше проживав у Семена Лизогуба у с. Буровці. Д.: Ганна Степанівна Забіла (? – 1743 – ?), донька ніжинського полковника. Вдова Федора Биковича (? – ран. 1715).

Танський Григорій – значковий товариш Лубенського полку, у 1735 р. був у кримському поході.

Танський Іван Антонович (? – ран. 1762) – бунчуковий товариш у Київському полку (1749 – 1751 – ?). У 1749 р. козаки с. Калита Козелецької сотні Лука і Павло Балинські звинуватили його у намаганні привернути їх у підданство, захопленні худоби, хліба і ґрунтів, а у 1750 р. побив Павла Балинського. Д.: Ганна NN.

Танський Стефан (? – 1730 – 1739 – ?) – значковий товариш. Д.: Євфимія NN, вдова військового товариша Олексія Савича Стефановича.

Танчя N – військовий товариш. Його донька Ганна була дружиною Григорія Федоровича Завойка (1761 – ?).

Танчій Іван – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Тарабан Іван Якимович – військовий товариш Стародубського полку (1700), житель яцківський.

Тарайковський Олександр Стефанович – шляхтич, значний військовий товариш (1703). Мав маєтність у с. Івантенках і млин на р. Бойні.

Таран Остап – значковий товариш Ніжинського полку.

Таран Яків – службу розпочав з 1744 р., осавул полковий війська Запорізького, військовий товариш (з 1764), сотник смілянський Лубенського полку (1765 – 1782). Проживав у дворі, де раніше мешкав сотенний писар Сербин. Внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: N Тимофіївна Микитенко, донька жителя Любецької сотні Чернігівського полку. Мали трьох синів і одну доньку.

Тарануценко Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Тарануценко Петро – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Тарануценко Прокіп – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1751 – ?).

Тарануценко Сава – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1751 – ?).

Таранченко Іван (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія NN, донька козака.

Таранчук N – військовий товариш Київського полку (? – 1768), сотник кобизький (з 1768.11.03.).

Таранчук Ісак (1703 – 1761 – ?) – син козака Остерської сотні, службу розпочав з 1735 р. в кримському поході, козак Козелецької сотні, значковий товариш Київського полку, абшитований 7 лютого 1755 р., його «сказка» датується 1761 р.

Тарасевич N – значковий товариш, його син Клим (1742 – ?) став отаманом сотенним в Стародубському полку (1780).

Тарасевич Андрій Васильович (? – 1745) – військовий канцелярист ГVK (? – 1723 – 1726 – ?), значковий товариш Ніжинського полку (1734), ніжинський по-

лковий осавул (1734–1744). У 1736 р. був у кримському поході. Мав 2 підсусідків у с. Талаліївці 1-ї полкової, 4 в Овдіївці, 33 у Володьковій Дівинці 2-ї полкової сотні (1736). Його родичем був священник носівський Василь Милович. Д.: Олена Іванівна Берло, донька переяславського полкового судді.

Тарасевич Андрій Федорович (бл. 1713, м. Мрин – 1795 – ?) – в кримському поході протягом 2 років був ніжинським полковим хорунжим. Значковий товариш Ніжинського (з 1752.16.01.), потім Київського полку, абшитований військовий товариш (1774.7.07. – 1782 – ?). Мав у Ніжинському повіті 23 підданих. Його тестамент датується 10 січнем 1789 р. Д.: Марія Семенівна Шаргородська (? – ран. 1789).

Тарасевич Василь Андрійович (бл. 1748 – 1803 – ?) – службу розпочав 1760 р., значковий товариш Київського полку (1784), абшитований військовий товариш (1788). Мав 53 підданих в 1 містечку. Д.: Марія Кирилівна Борисович, донька значкового товариша.

Тарасевич Григорій (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.

Тарасевич Григорій Остапович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1752 – ?), мешканець погарський.

Тарасевич Дмитро Васильович (? – 1724.28.04.) – за універсалом гетьмана І.Скоропадського 1716 р. володів у Переяславському полку с. Недра (сотня Березанська), Морозівка (сотня Барішівська) і хутором в Яготинській сотні. Старший військовий канцелярист ГVK (1715–1722). У 1718 р. отримав царську грамоту з підтвердженням гетьманських універсалів на с. Недри, пусте місце Обидовського в Ніжині, на користування військовою частиною прибутків з двох млинів на р. Остер. У 1722 р. – бунчуковий товариш, старший канцелярист ГVK (1723 – 1724). Разом з воронезьким сотником Іваном Холодовичем був посланцем від гетьмана Полуботка в Петербург (1722), реєнт ГVK (1723). Помер в Петербурзі під арештом в Петропавлівській фортеці, куди потрапив 10 листопада 1723 р. Д.: Олена Петрівна Максимович. Їй в 20-40-х роках довелося вести тяжбу за с. Недра з Дмитрашками-Райчами.

Тарасевич Іван Іванович (бл. 1748 – 1798 – ?) – службу розпочав 1761 р. при Київській полковій канцелярії. Військовий товариш (1768). Полковий обозний III компанійського полку (1773), капітан у відставці. Мав 74 підданих в Ніжинському повіті (1781). Д.: Лизавета Миколаївна Лагутка, донька ніжинського грека.

Тарасевич Йосип Аввакумович (? – 1732.07) – син полкового осавула ніжинського, обиватель ніжинський (1689), сотник, ніжинський полковий осавул (1703–1713, 1715), знатний військовий товариш (1714, 1727), бунчуковий товариш (1727–1732). 19 січня 1729 р. гетьман тимчасово призначив його і сотника срібнянського Ангіна Троцину очолювати ГVK. У 1721 р. гетьман видав універсал, за яким з Йосипа стягувалось на користь глухівського міщанина Івана Іванова 700 карбованців, як поручителя за поляка Цибульського, який підрядився поставити 100 пудів міді, але не виконав обіцянки. Крім

того, Тарасевич покривав 300 карбованців збитків за ведення справи. Від нього пішов рід Тарасевичів. За Мазепи тримав с. Хибалівку. Д.: Олена Н Кулябка (? – 1732 – ?).

Тарасевич Кіндрат Федорович – значковий товариш Ніжинського полку (з 1752.16.01.), значковий товариш Київського полку (1763). Д.: (1763) Пелагея Олексіївна Н.

Тарасевич Марко Авакумович – син полкового осавула ніжинського. Його син Яків згадував: «Чтож я и умерший брат мой подписывались и именовались Темрянскими, а не Тарасевичами, то сия отмена последовала причиною приключившейся отцу моему Марку Тарасевичу в глазах темной болезнью, которой, будучи в живых, при старости своей глазами не видел, и я потому, будучи в училищи с братом...Петром в латинских школах, назвали себя Темрянскими». Військовий товариш. Мав 3 підданих у Володьковій Дівичі і 1 у Овдівці (1736).

Тарасевич Олексій Опанасович (1730 – ран. 1770) – військовий канцелярист ГВК (? – 1760), військовий товариш в Ніжинському полку (1760.18.10. – ?). Д.: Тетяна NN (? – 1784.28.05.).

Тарасевич Опанас Йосипович – бунчуковий товариш (1732).

Тарасевич Остап Осипович – сотник 1-ї Ніжинської полкової сотні (1728 – 1738), наказний полковник ніжинський у фортеці Святої Параскеви, абшитований бунчуковий товариш (1738 – 1743 – ?). Мешкав у Ніжинському полку, мав 14 дворів, 4 кола млинові, надав позики до військового скарбу – 1 карбованець 50 копійок. Мав хутір при р. Золотоноші, в якому 3 двори найманих людей Золотоніської сотні, при хуторі на р. Золотоноші 1 пішого підсусідка (1750). Д.: Марфа Іванівна Сулима (? – 1713 – 1728 – ?).

Тарасевич Остап Тарасович (? – ран. 1729.12.) – був у сулацькому поході (1727). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1729). Д.: NNN, в другому шлюбі за Яковом Ілейком, значковим товаришем.

Тарасевич Яків Андрійович (1731 – 1786 – ?) – службу розпочав з 1747 р. в ГВК, значковий товариш Ніжинського полку (1763), сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1763–1782), абшитований бунчуковий товариш (з 1782.16.10.). Проживав в м. Ніжині (1786), мав 134 підданих у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Тетяна Василівна Савич, донька бунчукового товариша.

Тарасевич Яків Остапович (? – 1744 – 1781 – ?) – службу розпочав з 1754 р. полковим осавулом ніжинським, абшитований бунчуковий товариш (з 1767.23.08.). Мав 15 підданих в Березненському повіті (1781).

Тарасевич Яків Тарасович (1705 – 1737 – ран. 1740) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1729 – 1737 – ?). У 1737 р. був у комісії майора Шипова. Д.: Марія Костянтинівна N (1702 – 1743 – ?), мала 10 підданих в м. Погарі.

Тарасевич-Тарасенко Гнат (1729 – 1780 – ?) – службу розпочав з 1744 р. полковим канцеляристом Прилуцької полкової канцелярії, військовий канцеля-

рист (з 1750). Військовий товариш (1765 – 1779 – ?) у Переславському полку. У с. Ветове Березанської сотні мав 46 підданих. Д.: Євдокія Володимирівна Думитрашко-Райча, донька бунчукового товариша. За нею землі у с. Черевках Яготинської сотні. Мали синів Кіндрата, Володимира.

Тарасевич-Тарасенко Захар (1713 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш (з 1749), військовий товариш (з 1774), абшитований військовий товариш. Проживав у с. Світличне, де мав 12 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Іванівна Куліш (Саранчук ?), донька виборного козака.

Тарасевич-Тарасенко Кирило – значковий товариш (1755).

Тарасевич-Тарасенко Михайло Матвійович (1735 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1765 р. в прилуцькій полковій канцелярії, значковий товариш (з 6 вересня 1766 – 1781 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 містечку. Д.: Пелагея Стефанівна Четвертак, донька значкового товариша.

Тарасевич-Тарасенко Степан Остапович (1743/1745 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1758 р. полковим канцеляристом Ніжинської полкової канцелярії, військовий канцелярист (1761 – 1782 – ?) при ГВК і МК, військовий товариш (1765.19.08. – 1784.7.02.), у 1766 – 1775 р. в Ніжинській полковій рахунковій комісії. Направлений у військовий похід (1769). У Ніжинському повіті мав 3 (1782), 13 (1786) підданих. Д.: Євдокія Василівна Кулаковська, донька полкового судді.

Тарасевич-Тарасенко Федір (? – ран. 1763) – значковий товариш, сотник журавський (1729–1753). У 1749 р. самовільно захопив два млини на р. Остер під с. Фастівець Івангородської сотні Ніжинського полку, які раніше заставив бунчуковому товаришу Якову Жураковському сотник II компанійського полку Яків Дроботковський за 150 рублів. Володів хутором під с. Остапівкою Варвинської сотні. Д.: Марфа Тимофіївна Н. Її родичами були компанійський ротмістр Данило Дроботковський та іваницький отаман Олександр Сіятовський. Мала двір у с. Шаповалівка.

Тарасенко Данило Федорович (1749 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1787). Д.: Марія NN, донька поручика.

Тарасенко Кіндрат Якимович (? – 1634 – 1654 – ран. 1705) – козакував на Правобережжі. Суддя полковий прилуцький (1687 – 1693 – ?), двоюрідний брат гетьмана Петра Дорошенка. Мазепа в 1689 р. надав йому с. Мамаївку в полковій сотні. Значний військовий товариш (1689), їздив до Москви з гетьманом. Д.: Євдокія Василівна N, в другому шлюбі за Хмельницьким. Її тестамент 8 червня 1730 р.

Тарасенко Леонтій – військовий товариш (1729).

Тарасенко Максим Тарасович – син військового товариша, військовий товариш. Його онуки мешкали в м. Вороніжі (1787).

Тарасенко Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1729), у с. Полонки разом з журавським сотником Федором Тарасенком мав 9 господарств.

Тарасенко Матвій (1737/1742 – ?) – з різночинців. Службу розпочав 20 травня 1757 р., військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – 1787 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Федорівна Постольник, донька військового товариша.

Тарасенко Олександр Федорович (1747 – ?) – син військового товариша, військовий канцелярист, житель с. Орловки (1781), в якій брати мали 73 нерозділених підданих, військовий товариш (1787).

Тарасенко Тарас – військовий товариш.

Тарасенко Федір Григорович – військовий товариш (с. Орловка).

Тарасенко Хома Захарович (1753 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?). Д.: NNN, донька козака. Мали сина Петра.

Тарасенко-Кіндратович-Золотаренко Яків Кіндратович (? – 1651 – 1709 – ?) – житель прилуцький (1686), сотник прилуцький (? – 1690 – 1709 – ?), значний військовий товариш. У 1717 р. взятий до Москви. Тримав на уряд с. Колесники, а у 1709 р. отримав гетьманський універсал на сс. Сезки і Буди. Помер бездітним. Д.: Марія Семенівна N (? – 1730 – ?).

Тарасов Данило Федорович (1750 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1788). Д.: Марія NN, донька поручика.

Тарасович Андрій Федорович – полковий хорунжий ніжинський, значковий товариш Київського полку. Д.: Марія Семенівна Шаргородська, донька значкового товариша.

Тарасович Іван – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. повернувся з польського походу.

Тарасович Костя – значковий товариш Полтавського полку (1735 – 1755). У 1736 р. відправлений до Переяслава при команді за осавулів та при інших посадах. Жив у Полтаві, мав двір там і у с. Петрівці, шинок у Полтаві і хутір під Полтавою (1735).

Тарасович Максим (1727 – 1767 – ?) – службу розпочав з 6 січня 1760 р., значковий товариш Полтавського полку (з 5 травня 1766).

Тарасович Матвій Тарасович – шляхтич, значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?), житель с. Полонного. Володів хутором під с. Остапівкою Варвинської сотні.

Тарасович Михайло (? – 1779 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Полтавського полку (рахувався і 1755 р., з 1762.30.06.). Мав двір у с. Петрівці.

Тарасович Федір – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку (1751 – 1755). Мав двір у Полтаві та у с. Петрівці.

Тарашук Ісак – абшитований значковий товариш (1775).

Тарновський Василь Іванович – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем, військовий товариш (1761–1773), осавул полковий полтавський (1773.7.03. – 1779 – ?), мав двір у Полтаві та приїзжий у Старосанжарові.

Тарновський Василь Якович (1751/1754 – ?) – навчався за кордоном, бунчуковий товариш (з 1775.10.03.),

член Генеральної рахункової комісії. Надвірний радник (1788). Мав 1020 підданих. Д.: (1783) Настасія Василівна Туманська, донька генерального писаря. Мали синів Якова і Василя, доньку Олександру.

Тарновський Данило Михайлович (1715 – 1747 – ран. 1750) – навчався в класі граматики (1727). Службу розпочав з 1730 р., військовий товариш. У 1736 р. потрапив в полон до татар під фортецею Бузова. Бунчуковий товариш (з 1737.3.02.). Володів хут. Хортиця у Варвинській сотні (1747). У 1744 р. побив козака с. Гнідин Варвинської сотні Сидора Стариковського, а у 1747 р. захопив сіно у козака Федора Семененка і побив його самого. У 1747 р. полковник прилуцький Галаган захопив його сіно на хортицькому степу і заборонив йому там випасати худобу. ГВК заборонила полковнику Галагану, бунчуковому товаришу Дмитру Марковичу, прилуцькій полковій старшині втручатися у ведення судових справ Тарнавського з вдовою значкового товариша Кисловича Уляною, значковим товаришем Спиридоном Григорієвим та козаком Федором Коркошкою. Протягом 1747–1748 рр. ГВК розглядала справу про несплату боргів його батьків полковому канцеляристу Павлу Кисловичу. У 1749 р. розпочалась тривала сварка за млин із ставом та грунтами з священником с. Мамаївки Іваном Васильовичем, який продовжили його спадкоємці. Д.: Ганна Мануйлівна N (1717 – бл. 1792). Володіла с. Гнідинцями Варвинської сотні, мала 4 посполитих у м. Варві, 1 – с. Лесяках Варвинської сотні. У 1750 р. священник с. Мамаївки скаржився на неї за зохоплення його частини млина та ґрунтів поблизу с. Гнідинців. У 1755 р. забрала худобу у підканцеляриста прилуцької полкової канцелярії Артема Назарієва.

Тарновський Іван Григорович – значковий товариш Полтавського полку (1701 – 1715), сотник старосанжарський (1715–1722), бунчуковий товариш (? – 1732), сотник полковий полтавський (1732 – 1744 – ?). Мав двір приїзжий у Полтаві (1732 р.) та шинок у Старосанжарівській сотні

Тарновський Іван Данилович (? – 1745 – ран. 1779) – службу розпочав з 1755 р. У 1756 р. разом з братом Петром судилися з полковником Галаганом за хут. Кам'янку та степ Хортицький у Варвинській сотні. Військовий канцелярист ГВК. У 1759 р. побив козака с. Лесяків Федора Гапоненка. Сотник 2-ї Варвинської сотні (1760.9.11. – 1769.19.01.). У 1762 р. звинувачений у використанні козаків на приватних роботах. Бунчуковий товариш. Полковник гадяцький (з 1772.14.05.). Д.: (1763) Фекла Тимофіївна N, вдова калузького купця Василя Степановича Угрюмова. У 1779 р. проживала в хут. Калиновецькому I Варвинської сотні, за нею 81 підданий у 1-й і 2-й Варвинських сотнях.

Тарновський Михайло Федорович (? – 1730) – значний товариш Прилуцького полку (1709). 15 червня 1709 р. отримав від прилуцького полковника Носа лист на с. Гнідинці. Сотник варвинський (1714 – 1729). Д.: Софія Данилівна N.

Тарновський Петро Васильович (1766 – ?) – службу розпочав з травня 1775 р. підканцеляристом, знач-

ковий товариш Полтавського полку (1778.22.08. – 1784), рекомендувався в чин прапорщика. Корнет (з 1784.24.07.). Д.: Ганна Прокопівна Морозова.

Тарновський Петро Данилович (1732 – 1787 – ?) – у 1754 р. з служителів Прилуцької полкової канцелярії переведений до канцеляристів. Військовий канцелярист. Військовий товариш (з 1763), сотник журавський (1764–1771), абшитований бунчуковий товариш (1772 – 1779 – ?). У 1772 р. полковий командир над козаками Прилуцького полку. Колезький асесор (1787). Мав 704 підданих в одному містечку і 4 селах. Проживав у с. Гнідині. Д.: (? – 1769 – 1784 – ?) Євдокія Петрівна Войцехович (? – 1745 – 1784 – ран. 1787), донька бунчукового товариша.

Тарновський Степан Васильович (? – 1730.14.01.) – 21 січня 1709 р. отримав охоронний універсал на маєтності в Прилуцькому полку і млини на р. Удаї (в сс. Полонному, під Журавкою, Потоками, Грабовим), а 10 листопада 1712 р. на сс. Манджосівку і Білоцерквіці. Значний військовий товариш (1712). 19 серпня 1716 р. чернігівський полковник підтвердив право на ґрунти в різних місцях Городницької сотні, острів Кримок, млин на р. Вербча, куплені і подаровані йому тестем. Бунчуковий товариш (1726). Д.: Гафія Степанівна Бутович, донька генерального осавула. Батько надав їй двори, куплені ним у с. Автупичах. 8 липня 1730 р. отримала гетьманський універсал на маєтності чоловіка. Мала хутір під с. Рудівкою (1732). В 2-му шлюбі заміжня за Михайлом Тихоновим, капітаном (1740), майором (1744).

Тарновський Яків Степанович – військовий канцелярист ГВК (1740–1741), бунчуковий товариш (1741–1762). Мав приїзджий двір, шинок у Гадячі, двір приїзджий у с. Велбовці та 5 підданих, шинок у с. Липовій Долині. У 1745 р. мав у Лубенському полку в Пирятинській сотні у с. Білоцерквіці приїзджий двір та підданих посполитих малоґрунтових могутих 2 двори, 10 малоґрунтових не могутих, 6 дворів тяглих убогих та 15 піших, там же його 3 двори підсусідків, у с. Яцині 4 двори піших посполитих. В жовтні 1747 р. абшитований полковник Гнат Галаган захопив і розорив у нього сіножать. У 1758 р. мав суперечку за ліси з польським шляхтичем Реутом. Генеральний бунчужний (з 1762.5.03.). Д.: Олена Василівна Кочубей.

Твардовський Дем'ян Степанович – син зборщика сотенного хорольського, службу розпочав при сотенному правлінні (з 1749), в ГВК (з 1758), в Миргородській полковій рахунковій комісії (з 1764), полковий канцелярист, військовий товариш (? – 1779 – 1781 – ?), володів хутором в Хорольській сотні. Проживав у с. Оврашівці. Д.: N Василівна Устимович, донька військового товариша.

Твердохліб Василь Федорович – значковий товариш Лубенського полку.

Твердохліб Федір – значковий товариш Лубенського полку.

Тельвінський Василь – військовий товариш, його правнук Павло Семенович (1732 – ?) – священник (1787) в Новгород-Сіверському повіті.

Тельний Терентій – значний військовий товариш (1693).

Тельний-Лавренко Терентій – осавул сотенний новгородський, абшитований військовий товариш (з 1775).

Темранський Петро Маркович (? – 1724 – ран. 1784) – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського, потім Київського полку (? – 1743 – 1756 – ?). Внесений до списку бунчукових товаришів Чернігівського полку 1734 р., який мешкав у тецівдові. У 1743 р. мав 2 двори, надав позику до військового скарбу – 8 копійок, у 1747 р. мав приїзджий двір у м. Олишівка. Д.: Олена Іванівна Мокрієвич (1720 – ?).

Темранський Яким Маркович (? – 1710 – 1784 – ?) – син військового товариша, протягом 1727 – 1731 рр. скуповував ґрунти у Володьковій Дивиці. Військовий товариш (1745). Отаман городовий борзнянський (1758.09. – 1764.07.), возний Ніжинського городського суду (1767 – 1773). 1773.27.08 абшитований сотником. Д.: (? – 1745 – ?) Ганна Петрівна Кулаковська, у 1741 р. – вдова, це її другий шлюб, у 1761 р. проживала у Мрині.

Терейковський-Терехно Василь Степанович – значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Терейковський-Терехно Степан Дмитрович – син козака роїського, службу розпочав з 1755 р. козаком виборним, з 1768 р. сотенний осавул роїський, був у походах 1769, 1770, 1773 та 1774 рр. на турецьку війну. Значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), мав 1 підсусідка у с. Роїщах. Одружений з донькою козака.

Теремецький – військовий товариш. Його донька Настасія заміжня за Степаном Матвійовичем Косинським (1748 – ?), священником с. Івот Кролевецького повіту.

Терентенко Андрій Іванович (? – ран. 1769) – брав участь у баталії під Полтавою у 1709 р. Міщанин купецький і торговий полтавський (1718). Придворний співак, 28 серпня 1742 р. його дід у Опішні був звільнений від всяких податей, постоїв і служб. Бурмістр полтавський (? – 1755 – 1758). У 1755 р. бунчуковий товариш Федір Левенець захопив у нього сіно і порубав ліс. Абшитований значковий товариш Полтавського полку (1758 – 1759 – ?).

Терентенко Данило (1719 – 1768 – ?) – службу розпочав з 1737 р., бурмістр полтавський. У 1763 р. отримав чин військового товариша і посаду виконуючого обов'язки вйта. Бунчуковий товариш (1769).

Терентенко Іван Андрійович (1726 – 1762 – ?) – служив з 1759 р. значковим товаришем (з 5 лютого 1759 р.). У 1760 р. призначений військовим товаришем. Комісар збору консистенської дачі за 1760 – 1761 рр.

Терентенко-Флоринський Андрій – військовий товариш, бунчуковий товариш.

Терентенко-Флоринський Григорій Данилович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1782). Мешканець батуринський. Мав у Полтавському полку у с. Пушкарівці і у трьох хуторах, Кролевецькому повіті у с. Ксензевці 118 підданих. Д.: (1774) Уляна Дмитрівна Стожок, донька колезького асесора.

- Терентенко-Флоринський** Данило Андрійович (1719 – 1768 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1737 р., бурмістр полтавський. У 1763 р. отримав чин військового товариша (1763 – 1765 – ?) і посаду виконуючого обов'язки вйта. Бунчуковий товариш (1769).
- Терещенко** Яків (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку. Мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька козака.
- Терлецький** Сава Іванович (1708 – 1770 – ?) – син священика с. Бубнівської Слобідки, службу розпочав з 1733 р., ротмістр охочекомонного Часникова полку (? – 1739 – 1742), у 1747р. відсудив у сотника Кандиби родове село дружини Шабельники. Військовий товариш (1742.6.04. – 1770 – ?). Його батько Іван Васильович Терлецький, рідні брати священики слобідські Федір (1764 – 1767) і Леонтій Терлецький (1752). Мав двір житловий, посполитих малоґрунтових у с. Шабельники Піщанської сотні в 1750 р. 1 двір на 2 хати, убогих 3 двори на 4 хати статті 7, і убогі 8 статті 4 двори 7 хат, 7 хат бездвірних – 14 сімей, мав також хутір, в якому 3 двори найманих людей. В селі знаходився й двір його рідного брата Мойсея Терлецького. Д.: Ганна Олексіївна Стефанович (? – 1729 – 1775 – ?), проживала у с. Деньга Кропивненської сотні. Називала своїм швагром Івана Свірського. Сава і Ганна Терлецькі мали сина Платона (1759 – 1774 – ?) і доньок Наталію (1743 – 1774 – ?) (Ч.: Кирило Петрашевич, син померлого золотоніського священника), Уляну (1745 – 1774 – ?) (Ч.: Гаврило Григорович, військовий товариш), Феодосію (1751 – 1774 – ?) (Ч.: Іоан Сизонович, священик), Ганну (1755 – 1774 – ?) (Ч.: Петро Федорович Тимковський, полковий осавул і почтмейстр), Євдокію (1758 – 1774 – ?), Дарю (1764 – 1774 – ?).
- Тернавіот** Іван – бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1723 – 1734 – ?). Мешкав у Києві у нижньому місті. Д.: Меланія Дмитрівна Мирович.
- Тернавіот** Петро Стерієвич (1697 – 1763 – ?) – син вйта ніжинського. Служив з 1718 р., значковий товариш (1718 – 1729), з 1729 р. ніжинський вйт за призначенням гетьмана Апостола (1729 – 1760), головний екзактор військовий – тримав на відкупі індуктивний збір за 27 000 карбованців. Бунчуковий товариш (з 1760). Володів с. Плоским. Д.: Н Павлівна Яворська, донька ніжинського протопопа.
- Тернавський** Андрій – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Переяславі (1750).
- Тернавський** Василь Іванович – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем, військовий товариш Полтавського полку (1761–1773), осавул полковий полтавський (1773.7.03. – 1779 – ?), мав двір у Полтаві та приїзжий у Старосанжарові.
- Тернавський** Володимир Васильович – військовий товариш Полтавського полку, рекомендувався до надання чину поручика.
- Тернавський** Данило Михайлович – військовий товариш Прилуцького полку. Див.: «Бунчукові товариші».
- Тернавський** Іван Степанович – військовий товариш (? – 1766 – ?).
- Тернавський** Петро Данилович – військовий товариш Прилуцького полку. Див.: «Бунчукові товариші».
- Тернавський** Степан – запорожець, значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1751 – ?)
- Тернавський** Степан Васильович (? – 1730.14.01.) – 21 січня 1709 р. отримав охоронний універсал на маєтності в Прилуцькому полку і млини на р. Удаї (в сс. Полонному, під Журавкою, Потоками, Грабовим), а 10 листопада 1712 р. на сс. Манджосівку і Білоцерківці. Військовий товариш в Прилуцькому полку (1710), значний військовий товариш (1712). 19 серпня 1716 р. чернігівський полковник підтвердив йому право на ґрунти в різних місцях Городницької сотні, острів Кримок, млин на р. Вербча, куплених і подарованих йому тестем. Бунчуковий товариш (? – 1726 – 1730). 1727 р. мав суперечку з отаманом, вйтом і козаками с. Переписа Городницької сотні за сл. Деревин. Д.: Гафія Степанівна Бутович, донька генерального осавула. Мала хутір під с. Рудівкою (1732). В 2-му шлюбі заміжня за Михайлом Тихоновим, капітаном (1740), майором (1744).
- Тернавський** Федір Іванович – шляхтич гербу «Сас». Сотник варвинський (1689 – 1693). 28 квітня 1691 р. отримав універсал на млин на р. Удаї. Значний військовий товариш.
- Тернавський-Ляшко** Іван Осипович – шляхтич гербу «Лелева». Військовий товариш (1685). Мав млин на р. Удаї на греблі Варвинській. 19 січня 1685 р. полковник Л.Горленко надав йому сіножать Жидівську під с. Гнідинцями.
- Терновський** Андрій – значковий товариш Переяславського полку, 12 листопада 1749 р. вийшов у відставку.
- Терновський** Василь Іванович – син сотника полкового полтавського, службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем, військовий товариш (1761 – 1773), осавул полковий полтавський (1773.7.03. – 1779 – ?), мав двір у Полтаві та приїзжий у Старосанжарові.
- Терновський** Іван Григорович – значковий товариш (1701–1715). У 1703 р. в полькому поході з полковником прилуцьким Горленком, 1707–1709 рр. в команді князя Долгорукого з Скоропадським. Сотник старосанжарський (1715.14.03. – 1722), був 2 роки в Кам'яному Затоні з командою Полтавського полку, 1719 р. з сотнею на царичанській лінії в команді полковника гадяцького Милорадовича. Гетьманом Скоропадським у 1721 р. разом з опішнянським сотником Корицьким направлений до графа Головкина і канцлера Шафірова в Петербург, де були рік. Бунчуковий товариш (1722–1732), з 1725 р. майже 3 роки в сулацькому поході. Сотник полковий полтавський (1732.3.12. – 1744 – ?). Мав двір приїзджий у Полтаві (1732) та шинок у Старосанжарівській сотні.
- Терпицький** Йосип Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1755 – ?), проживав у с. Баклановій Муравейці Вибельської сотні. Мав по-

сполитих у с. Орловці 7 дворів та житловий двір у д. Баклановій Муравейці (1743), в д. Баклановій Муравейці 1 двір посполитих (1747). 26 квітня 1750 р. продав батьківську маєтність господарю двору Наталії Дем'янівни Розумовської Семену Івановичу Пустоті.

Терпицький Петро – значковий товариш Чернігівського полку (1707 – 1725 – ?). 1708 р. був на будівництві фортеці в Києві, 1716 р. – в поході під Гадяч.

Тесленко Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1738–1747), мав двір у с. Дейкалівці.

Тесленко Дмитро Васильович – значковий товариш Гадяцького полку (1747), володів двором у с. Дейкалівці разом з братом Іваном.

Тесленко Іван Васильович – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1730 – 1751 – ?), жив у Зінківській сотні, був у походах 1738 і 1739 рр. Жив у с. Дейкалівці.

Тимковський Іван – товариш, «під відомом полкової канцелярії» у 1750 р. значковий товариш Полтавського полку підвідомчий полковій канцелярії у 1755 р. Мав двір у Царичанці.

Тимковський Федір Назарович – син священника с. Войтове Березанської сотні Покровської церкви. Службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом, з 1762 р. – сотенний осавул, з 1768 р. – військовий товариш, з 1 березня 1773 р. – вакансовий полковий осавул. Почмейстер переяславський (з 1776). Мав 5 підданих у Кропивненській сотні. Д.: Ганна N Терлецька, донька військового товариша. Мали сина Олександра.

Тимонович Василь (1674 – 1764 – ?) – служив з 1709 р., був проти шведів, у 1711 р. в Прутській баталії, писар сотенний топальський (? – 1723 – ?), (? – 1729 – ?). У 1729 р. призначений від Стародубської полкової канцелярії значковим товаришем. У 1732 р. був комісаром, у 1733 р. – асесором. У 1734 р. був в азовському поході, у 1735 р. збирав у полку крупу і доставляв у Полтаву для Потоцького магазину. У 1736–1758 рр. був наглядачем над вівчарними заводами Стародубського полку. У 1757 р. отримав відставку від служб абшитованим значковим товаришем.

Тимонович Дмитро (1712 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Тимонович Роман – значковий товариш Стародубського полку (1761).

Тимофієв Іван – гербований шляхтич, полковий канцелярист (? – 1759 – 1762 – ?), значковий товариш Переяславського полку (? – 1766 – 1767 – ?), сотник 3-ї полкової сотні (? – 1772 – 1773).

Тимофієв Петро – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. був дозорцею, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Тимофійович Андрій – в полковому товаристві миргородському (1649), сотник краснопільський (? – 1658.03. – ?).

Тимофійович Данило Тимофійович (1721 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1775 – 1788 – ?), мав 10 підданих в м. Веприку, мешканець веприцький.

Тимофійович Іван Тимофійович (1716 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1775 – 1788 – ?), мав 72 підданих в м. Веприку і 1 селі (Гадяцький повіт). Д.: NNN (? – ран. 1788).

Тимофійович Іван Тимофійович (1740/1744 – ?) – служив з 1761 р., бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1782 – 1788 – ?). Мав 454 підданих в м. Веприку, 2 селах і 1 хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до VI частини родовідної книги. Мешканець веприцький. Д.: Ганна Григорівна Богданович, донька бунчукового товариша.

Тимофійович Максим – значковий товариш Миргородського полку (1764), власник хутора поблизу с. Черевки.

Тимошевич Лев – значковий товариш Чернігівського полку.

Тимошевський N – значковий товариш Прилуцького полку. Возний красноколядинський (? – 1766), Через хворобу абшитований у січні 1766 р. військовим товаришем.

Тимошевський Василь Денисович (1759/1761 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – ?), мав 19 підданих у 1 селі. Д.: Марія Григорівна Білецька, донька отамана сотенного.

Тимошевський Василь Якимович (1717 – 1775 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем Прилуцького полку, абшитований значковий товариш (1787). Д.: Марія Прокопенко, донька козака. У 1774 р. мали два сина.

Тимошевський Данило Денисович (1739/1741 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1759 р., військовий товариш (1766 – 1783 – ?). Абшитований військовий товариш (1787), мав 35 підданих у 1 селі.

Тимошевський Денис Якимович – значковий товариш (1732 – 1751 – ?). В лютому 1749 р. на його дім напав, побив і пограбував підпрапорщик Глухівського гарнізону Іван Миронович. Абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1779 – ?). Проживав у с. Липовському, де мав 18 підданих. Д.: Настасія Данилівна Савіна, донька полкового хорунжого.

Тимошевський Яким (? – 1700 – 1751 – ?) – значковий товариш (1740), абшитований військовий товариш через старість (з 1748). Проживав у с. Липовському.

Тимошенко Василь – значковий товариш (1781), військовий товариш Миргородського полку. Абшитований у 1785 р., не отримав російського чину (1788). Володів хутором в Уцгивицькій сотні.

Тимошенко Василь – отаман курінний Миргородської сотні (1711), значковий товариш (1738).

Тимошенко Влас Іванович – службу розпочав з 1759 р., полковий канцелярист (з 1772), значковий товариш Миргородського полку (з 1765). Д.: Феодосія Іллівна Панченко, донька козака 1-ї Миргородської сотні.

Тимошенко Іван Тимофійович (? – 1671 – 1714.05) – син полковника стародубського Тимофія Олексійовича. Значковий товариш (? – 1701 – 1714), учасник польського походу. 1701 р. написав заповіт, враховуючи похід проти шведів. Потрапив в шведський полон в березні 1706 р. під Несвіжем, де перебував півтора

року. 1708 р. отримав царську грамоту, 1709 р. – гетьманський універсал на 19 дворів в д. Меріновці. Тримав двори в д. Случок, с. Тарасівка, осадженому його батьком. Д.: (1693) Євфимія Спиридонівна Ширай (? – ран. 1748), черниця Катерина (1729). У 1729 р. разом з дітьми згідно універсалу Скоропадського 1714 р. тримала двори в д. Меріновці.

Тимошенко Михайло – значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1752 – ?). Проживав в Уцтавиці, де мав приїжджий дім.

Тимошенко Павло – значковий товариш Миргородського полку, проживав в Уцтавиці (1738).

Тимченко Андрій – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Селітряний заводчик, жив у Опішні. Від походів звільнений його двір з одною хатою.

Тимченко Андрій Павлович – значковий товариш (1790). Д.: Дарія Н Коновалова, донька військового товариша.

Тимченко Григорій Опанасович (? – 1700 – 1747) – учасник царичанського, ладозького, кримського, очаківського походів. Значковий товариш Полтавського полку (1732 – 1739), призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів. Мав шинок і хутір у Сокільській сотні. Призначений сотником за служби батька і його самого (1739 – 1747).

Тимченко Григорій Семенович – значковий товариш (1771 – 1772 – ?).

Тимченко Данило (1705 – ?) – службу розпочав з 1731 р., селітряний заводчик, який імператорським указом звільнений від податків і військових походів (1736), 1754 р. мав суперечку за землю з опішнянським мешканцем Яковом Гамалією. Військовий товариш Гадяцького полку (з 1758).

Тимченко Данило Іванович (1718 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав в січні 1745 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758) (за універсалом гетьмана Розумовського), також з 1745 р. «в произвождении» селітряного заводу і до 1767. Д.: Параска Григорівна Н (1732 – 1790 – ?), по смерті чоловіка володіла 25 підданими в Зіньківському повіті (1788). Мали синів Павла, Тимофія (корнет), Петра (секунд-майор, Д.: Варвара Дмитрівна Купчинська, донька секунд-майора), Дем'ян (прапорщик), Федір (регістратор), Герасим (корнет), донька Марина (1790).

Тимченко Іван – значковий товариш Полтавського полку (1765 – 1779 – ?).

Тимченко Іван (Андрійович ?) (? – ран. 1790) – бунчужковий товариш. Д.: Євдокія Назарівна Н. За нею 37 спадкових підданих. Сини Петро – прем'єр-майор (Д.: Уляна Якимівна Максимович, донька полкового осавула), Павло – надвірний радник (Д.: Ганна Луківна Арсенєва, донька колезького асесора), Юрій – секунд-майор (Д.: Тетяна Михайлівна Гриневиц, донька колезького асесора), донька Параска (1790).

Тимченко Іван Андрійович (1727 – ран. 1790) – службу розпочав з 1743 р., військовий товариш (з 1763), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1772). Д.: Євфимія Василівна Крамар, донька значкового товариша. За нею спадкових підданих 55 в

Опішні і сс. Батках і Глинську. Мали синів Василя (корнет, Д.: Марія Михайлівна Линицька, донька поручика), Андрія (придворний співак), Григорія (капітан-лейтенант і «кавалер»), Петра (губернського регістратора), донку Марію, померлого їх сина прапорщика Івана синів Дмитра, Лева, Івана, які служили в гвардійських частинах.

Тимченко Іван Данилович (1743/1755 – ?) – служив з 1767 р., колезький канцелярист (? – 1773), сотник (з 1773), бунчужковий товариш у Гадяцькому полку (1781 – 1790 – ?), прем'єр-майор у відставці (1788). Тримав 15 хат у Зіньківському повіті (1782). Мав 105 підданих. Д.: Тетяна Сергіївна Дергун, донька колезького радника.

Тимченко Іван Іванович (1723/1727 – 1782 – ран. 1788) – службу розпочав з січня 1745 р. селітряним підрядчиком, військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758). З 31 грудня 1758 р. військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського, з 1745 р. за наказом Сенату завідувач селітряним заводом. Д.: Євдокія Назарівна Гаєвська (1732 – 1788 – ?), донька значкового товариша. По смерті чоловіка за нею 37 підданих.

Тимченко Йосип – значковий товариш Стародубського полку (1769), при комісії над огородником писарем.

Тимченко Леонтій – козак Воронківської сотні Переяславського полку, значковий товариш (ран. 1743).

Тимченко Лука – у своєму «доношенні» в травні 1769 р. згадував, що дід і батько служили в різних чинах і службах, тому він мав спадкові ґрунти. Служив з 1758 р. Уступив ґрунти у Зіньківському повіті родичам. Військовий товариш. 1769 р. просився на російську військову службу.

Тимченко Матвій Леонтійович – син значкового товариша, козак Воронківської сотні Переяславського полку, значковий товариш (1740 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Воронкові.

Тимченко Мойсей Іванович (1710 – 1767 – ?) – службу розпочав з січня 1731 р. З 31 грудня 1758 р. військовий товариш Гадяцького полку (за універсалом Гетьмана Розумовського). З 1731 р. вступив у «произвождение» селітряного заводу де і був 1767 р.

Тимченко Олексій (1716 – 1767 – ран. 1790) – службу розпочав з січня 1731 р., з 31 грудня 1758 р. військовий товариш Гадяцького полку (за універсалом Розумовського). З 1731 р. вступив у «произвождение» селітряного заводу. У 1765 р. призначений МК почтмейстром і у 1767 р. був на цій посаді. Полковий осавул. Д.: Горпина Мануйлівна Н. 146 підданих спадкових, з них в придане за дружиною сина колезького асесора Кирила, донькою московського купця і фабриканта Ганною Дмитрівною Тележніковою 95, і куплених ним 25, в придане 12 за дружиною секунд-майора Федора поміщика Воронізького намісництва Настасією Гнатівною Алфьоровою в м. Опішні, дд. Кириланковці, Золотоверхівні. Ще мали сина Івана – секунд-майора, одруженого з Ганною Василівною Бугаєвською.

Тимченко Павло Андрійович (1723 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? –

- 1772 – 1790 – ?). Мав 8 хат у Зіньківському повіті (1782), 79 підданих (1790). Д.: NNN (? – ран. 1788).
- Тимченко** Петро (? – ран. 1748) – значковий товариш Гадяцького полку. Д.: Ірина Дем'янівна Келеберда.
- Тимченко** Семен (1719 – ?) – службу розпочав з 1731 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1758), абшитований полковий осавул (1772).
- Тимченко** Семен Леонтійович – козак воронківський, значковий товариш Переяславського полку (1740 – 1751 – ?). Мав двір житловий у Воронкові.
- Тимченко** Тихоній Якович (1748 – ?) – службу розпочав з 1765 р. значковим товаришем (1765 – 1772 – ?), сотник (1788). Д.: Марія Яківна Коновалова, донька військового товариша.
- Тимченко** Федір (1732 – 1762 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1751 – 1762 – ?).
- Тимченко** Яків (? – ран. 1772) – військовий товариш. Д.: Ганна Родіонівна N (? – 1790 – ?), за нею 62 підданих. Мали синів Петра (поручик), Андрія (вахмістр Охтирського легко-кінного полку), Степана (лейб-гвардії каптенармуса), доньку Марфу (1790).
- Тимченко-Заборовський** Федір Іванович – син обозного полкового лубенського. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1728 – 1729 – ?). Д.: (з 24 травня 1724 р.) Феодосія Петрівна Войцехович.
- Титович** Яків – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1750 – ?). Мав у Городні 1 двір підсусідків.
- Тихенко** Йосип (1742 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 7 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена N Оленченко, донька козака.
- Тихий** Семен – військовий товариш, посол Дорошенека до Москви.
- Тихонович** Леонтій Павлович – син сотника бахмацького, козак бахмацький (1654), військовий товариш.
- Тихонович** Михайло – службу розпочав з 1750 р. у Гадяцькій полковій канцелярії, значковий товариш (1760.1.02. – 1772 – ?). Д.: N Данилівна Ставицька, донька полтавського священика.
- Тихонович** Федір Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. купував воли в Конотопі, у 1737 р. з командою при фортеці Св. Параскеви. У 1738 р. був у команді під Переволочною. Військовий товариш Ніжинського полку (? – 1747 – 1756 – ?). Мав житловий двір і шинок у Конотопі. Абшитований військовий товариш (? – 1760 – ?).
- Тихонович** Федір Леонтійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1747). Проживав в Конотопі. Військовий товариш (1747 – 1748 – ?).
- Тихонович-Міценки** Михайло (1751 – ?) – військовий товариш (1787), мав 43 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Марина Петрівна Конзиревська, донька військового товариша.
- Тичина** N Федорович – син значного військового товариша, значковий товариш.
- Тичина** Лев Федорович (бл. 1750 – ?) – син значного військового товариша. Значковий товариш, абшитований військовий товариш (1787), проживав у с. Ховмах, де мав 26 підданих. Д.: Горпина NN, донька військового товариша.
- Тичина** Юхим (1749 – ?) – військовий товариш (1788), мав 7 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька козака.
- Тиш** Петро – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався прапорщиком.
- Тищенко** Максим (1763 – ?) – син козака, службу розпочав полковим копійстом (з 28 грудня 1776), полковий канцелярист (з 25 червня 1780), отаман сотенний (з 5 листопада 1781), значковий товариш Миргородського полку (24 листопада 1782– 1783 – ?).
- Тишинський** Євстратій (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (1743). Володів у Березненській сотні житловим двором. Д.: NNN, у 1747 р. його вдова мала у Березному житловий двір.
- Тишинський** Тимофій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1740 – ?). Мав двір у м. Березній, житель Березненский.
- Тишинський** Тимофій – козак Чернігівського полку, значковий товариш (з 1760).
- Тишкевич** Михайло (1745 – ?) – службу розпочав 1 січня 1759 р. в Іваницькому сотенному правлінні Прилуцького полку, полковий канцелярист (з 1761.15.05). Отаман сотенний іваницький (1764.3.11. – 1765.14.08.), військовий товариш (з 1775). Капітан (з 1786.3.04.). Засідатель Прилуцького нижнього земського суду. В Іваниці мав 14 підданих. Д.: Катерина Омелянівна Черкас, донька значкового товариша. Мали синів Миколу, Івана, Якова, доньку Марію.
- Тишкевич** Павло – службу розпочав 1709 р., був під Кам'яним Затоном, 1718 р. з полковником Танським, в походах 1721 і 1722 рр., отаман городовий остерський (1723), був в сулацькому поході. У 1725 і 1726 рр. у низовому поході, 1732–1733 рр. – полковим комісаром. 1736 р. у кримському поході, значковий товариш Київського полку (? – 1728 – універсал 1741 р. – 1745), військовий товариш (1745 – 1751 – ?). У 1742 р. ГВС розглядав справу за позовом ігумена Козелецького монастиря Гаврила про заборговані ним братії 100 рублів. Отаман Остерської сотні (1752).
- Тишкевич** Павло (1739 – 1788 – ?) – службу розпочав з травня 1749 р. полковим канцеляристом (з 1753), писар сотенний іваницький (1758.23.05. – 1762), отаман сотенний 1-ї полкової Прилуцької сотні (1762.13.06. – 1774 – ?), військовий товариш (2 вересня 1767 – 1788 – ?). Мав 53 підданих у двох селах і хуторі Нежеровському. Д.: (1779) Ганна Григорівна Войцехович, донька бунчуковий товариш. Мали синів Павла, Василя, доньок Євдокію, Катерину, Марію, Ганну, Уляну.
- Тищенко** Герасим (1723 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 35 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Йосипівна Обошева-Шишка, донька військового товариша.

- Тищенко Григорій** (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Д.: Горпина NN, донька священника.
- Тищенко Іван** – значковий товариш Полтавського полку (? – 1762 – ?). Проживав у Великих Будищах.
- Тищенко Прокіп** – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776.23.02. – ?).
- Тищенко Федір Григорович** – військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мешкав у с. Великому Усті. Д.: Горпина Демидівна Кривцова, донька поручика.
- Тищенко Федір** (1747 – ?) – службу розпочав 21 липня 1765 р. значковим товаришем Полтавського полку.
- Тищенко Яків** – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776.23.02. – ?).
- Тищенко Яків** – шляхтич, служив «от молодых лет своих», військовий товариш (1670), мешкав у Понорницькій сотні. 19 травня 1670 р. отримав універсал Ігнатовича про надання всіх прибутків із збудованих ним млинів: його власним коштом в с. Будищах на р. Домишенці в один камінь і з ступами, разом з військовим товаришем Василем Залеським з млина, розташованого між Городищем і Оболонню на р. Бистриці.
- Товбич Йосип** – значковий товариш Переяславського полку (1752), мав маєтність при р. Росоші при хут. Новому.
- Товстій Іван** – значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Товстоліс Андрій Павлович** – шляхтич, сотник білоусівський (? – 1694 – ?), значний товариш Чернігівського полку (1699). 1694 р. купив у козака Прокопенка частину с. Рябців. 10 травня 1699 р. отримав універсал полковника чернігівського на сс. Слобідку і Буду, яким підтвердив універсал свого батька. Отримав підтвердуючі листи полковників Якова і Юхима Лизогубів на свої маєтності: сс. Слобідку і Буду та вітчизну Скрабівщину і Катинь з млином в Скабірщині, які були затвержені універсалом гетьмана Мазепи від 21 липня 1703 р. Отаман городовий чернігівський (1703). Д.: Настасія NN.
- Товстоліс Георгій Іванович** (1760 – ?) – службу розпочав з 9 серпня 1774 р., військовий товариш Чернігівського полку (1782), регістратор верхнього земського суду Чернігівського намісництва, титулярний радник (з 31 травня 1784 р.), казначей верхнього земського суду.
- Товстоліс Григорій Іванович** – син абшитованого полкового хорунжого чернігівського, значковий товариш Чернігівського полку за служби батька (1735 – 1751 – ?). Мав двір житловий (? – 1741 – 1750 – ?), і шинок (1747) у с. Рижики Білоусівської сотні
- Товстоліс Іван Андрійович** (? – 1696 – 1754 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1709 – 1725 – ?), наказний сотник білоусівський (1725), другий полковий хорунжий чернігівський (1729–1739). 1709 р. був під Полтавою, 1711 р. – Кам'яним Затонам, 1713 р. – Києвом, 1716 р. – Гадачем, 1721 р. – на канальних роботах, 1723 р. – на Коломаці, у польському поході (1734). Абшитований полковий хорунжий (1739 – 1754 – ?). Мав приїзджий двір у с. Буді Киселівської сотні, де тримав шинок. Разом з Янушевичем тримав млин Острівський нище с. Юрівки на р. Білоус. Д.: Ірина NN
- Товстоліс Іван Іванович** (бл. 1722/1724 – ?) – службу розпочав з 1736 р., хорунжий полковий чернігівський (1739.29.01. – ?), військовий товариш (з 1757), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – ?), казначей Березенського повіту (1782), колезький асесор (1787). Мав у Чернігівському, Березненському, Сосницькому повітах 33 хати підданих (1782), в дд. Буді, Шишці, хут. Жуковичах 374 підданих, в Чернігові – 3, д. Рябцях і Рижиках Чернігівського повіту і при млині на р. Білоусі 52 (1782), мав 349 душ підданих у Чернігові, сс. Рябцях, Рижиках і біля млина на р. Білоусі (1787). Д.: (? – 1756 – 1789 – ?) Параска Мойсеївна Худолій, донька бунчукового товариша.
- Товстоліс Матвій Іванович** (1756 – ?) – службу розпочав 1778 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш Чернігівського полку (1782), асесор ГВС.
- Товстоліс Павло Григорович** (1734 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1756 р., значковий товариш (13 грудня 1760 – 1767 – ?), військовий товариш Чернігівського полку в абшиті (? – 1782 – 1789 – ?). Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782), 75 спадкових і в придане (1789). Д.: Гафія Тимофіївна, донька дяка.
- Товстоліс Семен** (бл. 1750 – ?) – значковий товариш в абшиті Чернігівського полку (1787). Д.: Ганна NN, козацька донька.
- Товстоног Трофим Юхимович** (1747 – ?) – полковий канцелярист (1766), значковий товариш Лубенського полку, сотник лубенський (1775.17.06. – ?), титулярний радник (1788). Проживав в Глухові. Д.: Натасія NN, донька священника.
- Товстоног Федір** (1736/1742 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 10 січня 1749 р., писар сотенний чорнуський (1760–1767), значковий товариш Лубенського полку (з 1767.27.05.), військовий товариш (1778.28.07. – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1788). У походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Мав 36 підданих у 1 селі в 5 хатах. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.
- Товстянка** – з козаків Решетилівської сотні Полтавського полку. Значковий товариш (1787). 1787 р. мав 2 підданих.
- Тодорський Василь** – значковий товариш Прилуцького полку (1781).
- Тодорський Кирило Нестерович** (1754 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1770.9.04. – 1781 – ?). За спостереженнями Л.Окиншевича, найбагатший значковий товариш Прилуцького полку. Тримав с. Пелюхівку.
- Тодорський Нестор Федорович** (? – 1726 – 1747 – ран. 1762) – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1735 – 1747 – ?). Мав у с. Пелюхівці і хуторі Рудовському 50 підданих. Д.: Гафія Федорівна N (? – 1740 – 1779 – ?). Проживала на слободі Пелюхівці. Мав 2 синів: Іван був військовим канцеляристом ГВК (1735 – 1739 – ?), Дмитро – абшитований сотник (1787), мав 70 підданих у м. Бах-

мачі. Д.: Настасія Степанівна Шуба, донька бунчукового товариша.

Тодорський Овсій – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Тодорський Тиміш – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Токар Григорій (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1787), мав 3 підданих у 1 місті.

Токар Кирило (1717 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787) Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Н Кондратьєва, донька козака.

Токаревський Юрій (? – ран. 1752) – значковий товариш Лубенського полку. Проживав у с. Самбросівці Цибулівської сотні.

Толочко Леонтій Лукич – військовий товариш Стародубського полку, його сини Петро (1727 – ?) – корнет (1787), Максим (1742 – ?) – козак с. Старі Халієвичі.

Толочко Лука – військовий товариш Стародубського полку.

Толстиків Григорій – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні, наглядав за вівчарними заводами.

Томара Ананій – товариш переяславський (1682).

Томара Андрій Григорович – військовий товариш, мешканець замищевський. 15 лютого 1720 р. продав млин в одне коло на р. Корки військовому товаришу Івану Гуляницькому за 1600 золотих.

Томара Василь Іванович (? – 1680 – 1726) – «дворянин» гетьмана Самойловича, значний товариш полку Чернігівського (? – 1701 – ?), сотник вибельський (1704 – 1716), суддя полковий чернігівський (1716 – 1726), наказний полковник чернігівський (1715, 1723). Д.: Пелагея Василівна Болдаковська (1680 – 1732 – ?), донька сотника білоруського. Мала приїжджий двір у Чернігові (1732).

Томара Василь Степанович (? – 1715 – 1736) – син полковника. Військовий товариш (? – 1707 – 1715). Після смерті батька був прийнятий під бунчук (1715 – 1736), значний бунчуковий товариш (1729). Наказний полковник переяславський (1715, 1730, 1731, 1735 – 1737), наказний полковник чернігівський (1721). Загинув в кримському поході. Д.: Єлизавета фон Брінкен, племінниця генерал-аншефа барона Карла-Евальда Ренне.

Томара Іван (1755 – 1785 – ?) – служив з 1775 р. полковим підканцеляристом, з 1777 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1781 – 1785 – ?). Мав 5 підданих (1785).

Томара Іван Стефанович (? – 1691 – бл. 1732) – старший син полковника Стефана Томари з Варварою Вуйтівною. Неписьменний. Значковий товариш Переяславського полку. 5 січня 1712 р. купив у Йосипа Добронизького грунт під Домотновим, його гілка роду повязана з м. Домотновим. Духівниця датується 1732 роком. Д.: Євдокія NN, вдова, у 1755 р. продала ґрунти козакам Плужникам. Відомі їх діти: Федір, Семен, Домнікія (Ч.: Йосип NN), у 1732 році згадуються і інші малі діти.

Томара Парфен Іванович (? – ран. 1716) – рідний брат полковника переяславського Стефана Томари. 31 травня 1702 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Каратуль Переяславського полку, раніше надане йому полковником Іваном Мировичем після значкового товариша Дмитра Пирого. Значний товариш Переяславського полку (? – 1702 – 1705 – ?).

Томара Степан Васильович (1719.2.08., хут. Коврай – 1793) – син наказного переяславського полковника. Успадкував більшу частину володінь діда домонтовського сотника Стефана Томари. Службу розпочав з 1737 р., бунчуковий товариш (1737 – 1761). У 1738 р. від ГВК направлений в Прилуцький полк. Учасник хотинського походу. В 30 – 60-х роках XVIII ст. продав значну частину спадкових володінь у сотні своїм двоюрідним братам Л.Базилевичу і С.Леонтовичу. У 1742 р. продав кузню в Переяславі за 100 карбованців, а 10 липня 1742 р. – двір за 100 карбованців полковнику Сулимі. 1749 р. ГВС розглядав скаргу на нього козака гельм'язівського Стефана Кустовського за привласнення ґрунту при р. Каврай в Гельм'язівській сотні. 1751 р. ГВС розглядав його скаргу на чоловіка своєї тітки, переяславського полкового судді Костянтина Лисаневича за неповернення наданого у 10-річну оренду с. Нехайок. Абшитований бунчуковий товариш (1761.26.04. – 1775 – ?). Мав у Кропивенській сотні в с. Богущковій Слобідці посполитих 12 дворів на 15 хат убогих, 18 хат бездвірних, 3 двори служителів, мав посполитих у с. Слобідці Бубнівської сотні 3 двори середньоґрунтових на 4 хати, 5 дворів малоґрунтових на 6 хат, 6 дворів на 8 хат убогих, 3 хати бездвірних, в сл. Томарівці приїжджий двір та 6 дворів найманих людей, підсусідків посполитих у Домонтові малоґрунтових 3 двори на 4 хати, 1 тяглий, 5 піших, в Гельм'язівській сотні в с. Каврай двір житловий, 15 дворів найманих людей та посполитих підсусідків 8 кінних і 23 піших, с. Підставках двір приїжджий, посполитих убогих 44 двора, 68 хат, 1 бездвірна, с. Нехайках приїжджий двір та 15 дворів на 20 хат убогих посполитих, Гельм'язові 2 кінних підсусідки, при хуторі приїжджий двір та 3 двори найманих людей, 1 кінний і 4 піших підсусідка, у Піщанській сотні млини при Новій Греблі, приїжджий двір, 6 дворів найманих людей та підсусідків убогих 8 статті 9 (2 двори 2 хати 7 бездвірних), у Яготинській сотні в с. Войтівці посполитих 12 дворів на 14 хат убогих і 25 хат бездвірних, 1 двір служителя, с. Томарівка власний двір приїжджий та посполитих 3 двори на 9 хат малоґрунтових, 11 дворів на 12 хат убогих, 10 хат бездвірних, 5 дворів служителів, в д. Семенівці приїжджий двір та посполитих 2 двори на 5 хат малоґрунтових, 10 дворів на 13 хат убогих і 14 хат бездвірних, 4 двори служителів (1750). Згідно ревізії 1764 р. мав 1566 підданих: с. Войтівцях – 236, д. Семенівці – 189, хут. Чусичацькому – 128, с. Коврай – 327, Підставках – 331, м. Гельм'язові – 23, хут. Михайлівський і Яслозовський – 14. с. Богущківській Слобідці – 130, м. Домотнові – 36, с. Слобідці – 101, д. Новій Греблі 50. Предводитель шляхетства Пе-

реяславського полку (1767). 1774 р. у нього захопив землі в Богушевській Слобідці полковий суддя Дараган. Д.: Ганна Василівна Кочубей, донька полковника полтавського.

Томара Федір Іванович (1701 – 1786 – ?) – син значкового товариша. Значковий товариш Переяславського полку (1732 – 1786 – ?), абшитований значковим товаришем. Мешканець домонтівський, мав володіння в Домонтові і Гельмязові. Тримав двір житловий у Домонтові та підсусідків посполитих 1 пішого (1750), 56 підданих в Домонтові і 18 – у Гельмязові (1786). Д.: Параска Матвіївна Тоцька (? – 1735 – ран. 1786), донька священника у Домонтові (1736 – 1737), який переселився в кінці XVII ст. з м. Маслівки, що на Канівщині, помер до 1745 р.

Томашевський Василь – син військового товариша, значковий товариш (1761 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Томашевський Денис – абшитований військовий товариш. Д.: Настасія Данилівна Савіна.

Томашевський Іван – військовий товариш (1704), його швагро – Михайло Тарасевич, швець стародубський. Д.: N Логвинівна N, донька пушкаря стародубського, її мати Наталія.

Топольницький Іван Федорович (? – ран. 1747) – отримав царську грамоту на с. Топольовку. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1728 – 1743 – ?), учасник гиялянському, польського походу (1733). Мав 10 ґрунтових, 13 убогих підданих у с. Топольовці Киселівської сотні (1732), 5 дворів посполитих та 1 приїзджий, двір житловий при хуторі в Понорницькій сотні (1743). Д.: 1) Ганна Леонівна Пилагович. Її батько бунчуковий товариш Леон Пилагович 17 грудня 1725 р. подав скаргу до ГVK на ченця Костю за намагання привласнити хут. Пятятківський, який належав зятю Топольницькому та відмову підданих с. Топалівки Киселівської сотні відбувати повинності на користь останнього. 2) Тетяна NN, власниця с. Топольовки Киселівської сотні, де мала приїзджий двір, у неї був і ліс поблизу с. Покошич. На її хуторі Потятковський під с. Покошичі в січні 1758 р. напали гайдамаки.

Топольницький Федір (? – 1666 – 1700 – ?) – шляхтич гербу «Сас», свояк гетьмана Мазепи, гетьманський дворянин, був вихователем Івана Обидовського. Гетьманський гонець до Москви (1689, 1696, 1697). Військовий товариш (1697), господар Гадяцького замку (? – 1699 – ?), значний військовий товариш. Д.: N Костянтинівна Голуб.

Топчило Трохим – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до курія Лисницького.

Торанський Андрій – значний військовий товариш, війт конотопський (1712–1713). У 1721 р. відбувся розподіл його спадку між синами.

Торанський Левко Андрійович – син значного військового товариша, його купча 1728 р. від шляхтича Леонтія Горкавого. Можний купець конотопський (1736), значковий товариш. Д.: (1733) Меланія NN.

Торанський Степан Леонтійович (бл. 1737 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1787).

Мав 36 підданих в хуторі поблизу села Гут. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича.

Торба Іван – військовий товариш Миргородського полку (1722).

Торнев N – значковий товариш Миргородського полку (1781).

Торчицький Василь – військовий товариш Полтавського полку (1670).

Тоцький Іван – військовий товариш Київського полку (1772). Жив у с. Хрещате Київського полку, з ним за підданих судились вдова військового товариша Андрія Підвисоцького Анастасія і військовий товариш Іван Борковський. Абшитований військовий товариш (1782). Д.: Ганна Федорівна Стрешенець, донька бунчукового товариша.

Тоцький Іван Федорович (? – 1706 – 1767 – ?) – у реєстрі 1726 р. записаний першим серед можних козаків, знатний товариш Гельмязівської сотні в 1745 р., володів родовим хутором. Значковий товариш (1745). Д.: NNN

Тоцький Сава Федорович (? – 1690 – 1752 – ?) – син сотника гельмязівського (1693–1706), який попав у полон під Ляховичами і помер в Швеції. Значковий товариш (1707 – 1716 – ?). 23 лютого 1716 р. отримав гетьманський універсал на уряд сотника гельмязівського. 4 квітня 1739 р. оштрафований за пошкодження полкових волів. Абшитований 2 червня 1747 р. 8 березня 1752 р. його млини були звільнені від військового податку, а 31 липня цього ж року він клопотав про звільнення від податку млина в Домонтові. Д.: Марія Денисівна Деркач, донька бубнівського сотника.

Тоцький Юхим Йосипович (1750 – 1806 – ?) – син абшитованого полкового судді, військовий товариш (1784 – 1802). Двоюрідний брат його батька Йосипа суддя полковий переяславський Степан Карлицький, Йосип був опікуном Михайла Карлицького. Д.: (? – 1802 – ?) Ганна Іванівна Каневська, донька колезького радника.

Требинський Данило Петрович (1726 – 1785 – ?) – навчався в КМА, а потім у Переяславському колеґіумі (? – 1752 – ?). Службу розпочав з 1752 р. Бунчуковий товариш (? – 1763 – 1785 – ?). У 1763 р. «в урядженні брацлавського воеводства пограничної комисии». Жив у Лубенському полку. 1777 р. мав суперечку за луку з козаками м. Оржиці Горошинської сотні. 1779 р. судився з Миколою, Іваном, Савою і Олексієм Требинськими за маєтності Славуя Требинського – сс. Путівку і Мохнаті Горошинської сотні Лубенського полку. Д.: (з 1754) Олена Андріївна Лизогуб, вдова Івана Васильовича Піковця (? – 1751), писаря ГВС.

Трембач Хома – близько 1748 р. купив дім в Лубнах у козака Левка Силяра. Абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1766 – 1767 – ?). Житель лубенський, мав шинок.

Трембицький Матвій Петрович (? – 1706 – 1726 – ?) – син військового товариша, значковий товариш.

Трембицький Петро Семенович – син священника, військовий товариш. Його онук мешкав у м. Вороніж.

- Трембицький** Федір – військовий товариш. У 1713 р. Скоропадський затвердив за ним млин і хутір. Його праправнук Федір Матвійович (1727 – ?) був священиком у м. Вороніж (1787).
- Третьак** Іван Якимович – син сотника моровського, значковий товариш Київського полку (1729).
- Третьак** Ілля – значковий товариш Миргородського полку. Разом з Степаном Третьаком у травні 1757 р. приписаний до ГВА.
- Третьак** Микола Якимович – син сотника моровського, значковий товариш Київського полку (1729).
- Третьак** Стефан (1728 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 6 травня 1757 р. значковим товаришем і протягом 1757–1773 рр. знаходився при ГВА. Д.: Мотря Павлівна Козацька, донька мешканця Решетилівської сотні.
- Третьаковський** Пантелеймон Степанович (1752 – ?) – навчався в училищах (1771), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 184 підданих. Д.: Марія Юхимівна Глуховець, донька сотника.
- Третьаковський** Степан Микитович (1731 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1740 р. при Веприцькій сотенній канцелярії, з 20 березня 1747 р. сотенний писар веприцький, за універсалом гетьмана Розумовського – військовий товариш Гадяцького полку (з 15 вересня 1763). Був у походах при козацькій команді, з 1741 р. був у письмових справах. Був у прикордонних комісіях, мав атестат про виконання письмових справ. З 1766 р. у Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Д.: Євдокія Федорівна Навроцька, донька жителя полтавського.
- Тривайло** Гордій (1757 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 19 травня 1770 р., полковий канцелярист (з 1782.8.03), сотенний хорунжий яресківський (1774.6.10. – 1778). Значковий товариш Миргородського полку (з 1778.6.01 – 1784 – ?).
- Тривайло** Харитон (1748 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1768 р, значковий товариш Миргородського полку (з 1778.18.04).
- Тригуб** Григорій (1752 – ?) – службу розпочав з 1765 р., хорунжий сотенний (1772 – 1774), сотенний осавул (1774.15.04. – 1775.4.11.), писар сотенний (з 1775), отаман сотенний іваницький (з 1782.18.01.), військовий товариш Прилуцького полку, абшитований військовий товариш (1787). Д.: (1777) Настасія NN, донька значкового товариша.
- Тризна** Григорій Андрійович (бл. 1750 – ?) – служив з 1761 р. полковим чернігівським канцеляристом, значковий товариш (? – 1774), сотник вакансовий (1774 – 1782 – ?). Був у поході, в битві не був, не одружений. В кінці 1780 року правив в Слабинській сотні. Мав у Чернігівському повіті 11 хат підданих (1782).
- Тризна** Дмитро Андрійович (1765–1831) – службу розпочав в Чернігівській полковій канцелярії з 3 травня 1779 р., сотенний отаман (з 1781), військовий товариш Чернігівського полку (з 10.09.1783). Поручик у відставці (з 15 квітня 1787 р.). Мав 32 підданих у с. Орловці. При справах Верхньої розправи (з 15 листопада 1787 р.). Д.: Тетяна Романівна Н.
- Тризна** Іван (1733 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1761 – ?).
- Тризна** Іван Андрійович (бл. 1752 – 1812 – ?) – син сотника вибельського. Службу розпочав 2 січня 1768 р. полковим канцеляристом, значковий товариш у Чернігівському полку (з 1772.7.02). Сотник вакансовий з 7 липня 1774 р. Був у поході в турецьку війну, бунчуковий товариш (з 1781.13.09.). Тримав 60 підданих (1788). Прем'єр-майор (з 1789.23.07.). Д.: Ірина Прохорівна Забіла.
- Тризна** Микола Іванович (1694 – 1776.22.01.) – шляхтич гербу Гоздава. Син полкового судді чернігівського, племінник Василя Дуніна-Борковського. У його «казці» 1724 р. відзначалося, що 1711 р. залишився малолітнім без батька, але в походах і службі не був. 1 квітня 1714 р. взятий під гетьманську оборону і за ним затверджене сс. Лукашівка і Слободка. Службу розпочав з 1719 р. 1721 р. був прийнятий під полковий знак (значковий товариш) полковником Павлом Полуботком. 1723 р. був комісаром полковим чернігівським. В березні 1724 р. призначений полковником Михайлом Богдановим сотником вибельським. У 1725 р. Румянцев призначив його сотником у Слабин, але він разом з іншими бунчуковими товаришами в той час був у гілянському поході. 1728 р. знову обраний сотником у Виблі. Був у польському поході три роки. У кримському поході наказним полковником. Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку з 30 червня 1748 р. За ним 1 хата у с. Яновці, 3 в д. Скоринці, 8 – д. Слобідці, 13 – д. Лукашівці, 4 при хут. Слабинському, 1 в с. Шостовиці (1760). Мав хутір з млином в два мучних і одне валожне коло (1742), на р. Козел поблизу с. Козли Любецької сотні, хутір Маджухівка, при ньому млин в одне коло, нище ще один його хутір і млин в два мучних і третє ступне коло. Д.: (? – 1739 – 1740 – ?) NNN.
- Тризна** Петро Андрійович (бл. 1745 – 1812 – ?) – службу розпочав з 1764 р. у Чернігівському полку, полковий канцелярист (1767–1770), значковий товариш (1770–1771), сотник вибельський (1771–1782). Бунчуковий товариш (1782.29.06. – 1788 – ?). Був у Турецькому поході минулої війни, під Бендерами, у 1775 р. на кордоні цілий рік, 1779 р. також на форпостах, нині під військовим судом у Глухові. Мав 17 підданих у с. Орловці, чоловіків підданих 20 душ у с. Лукашівка Чернігівського повіту. Мешканець с. Лукашівки. Д.: (1775) Єфросинія Олександрівна Солонина, донька підкоморія.
- Тризна** Федір Андрійович (1756 – ран. 1822) – службу розпочав 1 березня 1773 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (з 1776.5.06.), військовий товариш (з 1783.23.06.), корнет, поручик у відставці. Мав 10 підданих у с. Орловці. Д.: (після 1786) Мотря Іванівна Солонина, донька полкового хорунжого.
- Тризна** Яків Миколайович (бл. 1740 – 1789 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (з 1759), потім присутній у Чернігівській полковій рахунковій комісії. Сотник полковий чернігівський

(1774.7.07. – 1782.29.06.). Бунчуковий товариш (1782–1788). Прем'єр-майор (1789). Мав 395 підданих у 1 містечку, 1 селі, 2 «деревнях», 1 хуторі. Д.: Ганна Петрівна Темранська, донька військового товариша.

Трилевський Трохим (1753 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1766 р. копійстом, полковий канцелярист (з 12 березня 1772 р.), значковий товариш Миргородського полку (з 28 червня 1773 р.). У 1773 р. брав участь в кримському поході у команді полковника Занковського, у 1776 – 1779 рр. «во время татарского в Крыму бунту был».

Трипольський Іван Данилович (бл. 1729 – 1788 – ?) – син священника великобудиського, службу розпочав з 1 вересня 1741 р. В гетьманському універсалі на чин військового товариша сказано, що ніс «службу при дворе дражайшей матушки», військового товариш (з 1752.23.12.), сотник куземинський (1755.16.06. – 1782), абшитований бунчуковий товариш (1782 – 1788 – ?). Мав 249 підданих (1788). Д.: Настасія Марківна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Трипольський Іван Степанович (? – 1730) – син військового товариша, значковий товариш, потім священник.

Трипольський Олексій (1763 – 1783 – ?) – служив з 1778 р., значковий товариш (з 1782), в походах не був.

Трипольський Степан – військового товариш Переяславського полку.

Трипольський Яків Антонович (1757 – ?) – син полкового хорунжого прилуцького, службу розпочав в травні 1765 р. при Малоросійській колегії, військового канцелярист (з 1767.07.), осавул полковий прилуцький (1771–1782), одночасно бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781 р.). Мав підданих в Пирятинському та Прилуцьких повітах. Д.: Мотря Іванівна Бахчевська (1761 – 1782 – ?), донька судді земського переяславського.

Трифановський Іван Якович (1746 – ?) – службу розпочав з 1766 р. у МК, військового канцелярист (з 1766), військового товариш (1779–1782), бунчуковий товариш (1782.28.04. – 1790 – ?). Мав 434 підданих в 2 селах і 8 хуторах (1788), Глинського повіту с. Березівки (214 підданих), Прилуцького повіту с. Сорочинець (206 підданих), в хуторі Новгородського повіту (5 підданих). Д.: Марія Іванівна Пустовойтова, донька капітана, судді Недригайлівського повіту Харківської губернії. Мали синів Івана і Михайла.

Трифановський Петро – значковий товариш Прилуцького полку. У 1743 р. ГВС розглядав справу про побиття ним мешканця с. Березівці Срібрянської сотні Євгенія Петренка.

Трифановський Яків Михайлович – син протопопа прилуцького. Значковий товариш (1737 – 1751 – ?), військового товариш (1758). Полковий комісар. Мав 1 посполитого у м. Срібному. У 1758 р. відряджений на Запорізьку Січ. Абшитований військового товариш (1772). Бунчуковий товариш (1779). Д.: Феодора Петрівна Зарудна (? – 1730 – 1772 – ран. 1779), донька абшитованого сотника.

Трифонов N – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Тришатний Андрій (? – ран. 1768) – значковий товариш. Д.: Ганна NN (? – 1768 – ?).

Тришатний Борис (? – 1720 – 1768 – ?) – полковий хорунжий, значковий товариш (1730 – 1750 – ?). У 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав млин (1741). Доводився швагром полковому осавулу Степану Косачу і полковому судді Андрію Рубцю. Абшитований полковий хорунжий (1768). Мав двір приїзджий у Стародубі у 1768 р. Д.: N Антінівна N.

Тришатний Василь Борисович – син полкового хорунжого, значковий товариш Стародубського полку (1769) в другій армії в поході. Військового товариш (? – 1781 – 1787 – ?). Житель с. Мишковки, володів хут. Хренювим поблизу Тарасівки (1781). Д.: Марія Петрівна Прокопович, донька військового товариша. Мали синів Григорія, Луку, доньку Ганну.

Тришатний Іван – значковий товариш Стародубського полку.

Тришатний Лев Борисович (бл. 1746 – 1809.18.01.) – полковий канцелярист в Стародубському полку (1764), військового товариш (1787). Житель с. Мишковки 2-ї полкової сотні, разом з братом мали 148 підданих (1787), 21 двір з 23 хатами (1781). Поблизу с. Обухівки 1-ї полкової сотні тримали хутір в урочищі Тавринінці, при ньому лісові рощі, ставок з плотиною, млиним амбаром. Д.: Пелагея Захарівна Пірай, донька військового товариша. Мали синів Павла, Степана, Михайла, доньок Єфросинію, Олену, Софію.

Тришатний Семен Іванович – у 1723 р. мав у с. Мишківка 1 ґрунтовий двір і 4 хати бобилів. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1730 – 1735 – ?), жив у полковій сотні. 11 січня 1730 р. продав Григорію Плешку хутір Хореневський.

Троїцький N – значковий товариш Ніжинського полку 1732 р., мав двір приїзджий та шинок у м. Шаповалівці.

Троїницький Іван Павлович (1732 – ран. 1768) – навчався у Київських училищах, служив з 1749 р. військового канцеляристом ГВК, значковий товариш (1756 – ?), військового товариш Полтавського полку (1761), полковий комісар (1761). Д.: Феодосія Григорівна N, в другому шлюбі за Іваном Леонтовичем, бунчуковим товаришем.

Троїницький Павло (? – 1700 – 1736 – ран. 1740) – дворовий писар полковника полтавського (1715). Писар полковий полтавський (1717). Сотник келебердинський. Значковий товариш (1723–1730). 1 жовтня 1723 р. від імені значкового товариства полку підписав Коломацькі чолобитні. Мав млин в Келебердинській сотні (1722). Д.: Марія Іванівна Світайло (? – 1768). Мала 45 дворів (1744), в Келебердинській сотні 3 сім'ї підданих і 28 сімей підсусідків (1752).

Троїницький Устин Павлович (бл. 1738 – 1811 – ?) – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Полтавського полку (? – 1764 – 1772). Зауряд-поручик Дніпровського пікінерського полку (з 1772). Д.: 1) Параска Олексіївна Ігнат'єва, донька поміщика Єпифанівського повіту. 2) NNN.

- Тронеvський** Захар (1759 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Тронеvський** Іван Григорович (1768 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Тронеvський** Максим (1759 – 1789 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1771), значковий товариш Миргородського полку (з 1777).
- Тронеvський** Опанас (1733 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1750 р. полковим канцеляристом, писар сотенний шишацький (1754 – 1769), значковий товариш (з 1779.7.03.).
- Тронеvський** Пилип Григорович (1766 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780).
- Тронишин** зять Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1739), жив у 1-й полковій.
- Тропко** Григорій Дем'янович (1743 – 1769 – ?) – службу розпочав з 20 липня 1757 р., значковий товариш Полтавського полку (з 30 липня 1763 р.).
- Тропко** Дем'ян – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Полтаві.
- Трохим** Васильович (? – ран.1718.21.10) – козак, сотник сріблянський (1682.04. – 1705.24.05). 10 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал на млин на р. Утиці в с. Охоньках та на всі доходи з нього. У 1695 р. поряд з іншими супроводжував в Москву полонених турок, взятих під Кизикирменом. 9 квітня 1696 р. отримав підтверджувальну царську грамоту на с. Охоньки з млином. Полковий суддя (з 1707 р.), значний військовий товариш (1709). У свого зятя Федора Обношенка купив млин на р. Лісогорі, який стояв під межею, а 1 березня 1712 р. продав його сину своєму Антіну за 100 коп. В цей же день продав йому ліс під Ярославкою Глинською, який раніше купив у мешканця сріблянського Паска Наглого, та проміняв гай Осичник під с. Охоньки на гай, куплений Антіном у жителя сокиренського Микити Бабченка. По доносу був викликаний до Петербургу, але в дорозі помер. Родоначальник Троцин.
- Трохимович** Ананій Петрович (бл. 1759 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1782) і возний Коропського повіту. Мешканець коропський. Мав хутір при урочищі Крущі поблизу с. Сохачі, де мешкали 6 підданих. Д.: Марія Яківна Соломка, донька сотника.
- Трохимович** Василь Григорович – син сотника коропського, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1742), військовий товариш «за служби діда батька і його» (1742.02. – 1750 – ?), мав двір житловий і шинок у м. Коропі. У 1743 р. мав 6 кіл млинових, надав позику до військового скарбу – 30 коп.
- Трохимович** Дмитро Якович – військовий товариш (1683).
- Трохимович** Іван Григорович – син сотника коропського, значковий товариш.
- Трохимович** Петро Васильович (? – ран. 1787) – син військового товариша, військовий товариш.
- Трохимович** Петро Іванович – син значкового товариша, службу розпочав військовим канцеляристом (1745), військовий товариш Ніжинському полку «за служби батька» (1745.28.08. – 1763 – ?), полковий комісар. Мав двір житловий і шинок у м. Коропі.
- Трохимович** Роман – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1742), військовий товариш (1742 – 1748 – ?).
- Трохимович** Федір Васильович (1755 – ?) – син військового товариша, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1787 – ?). Мешканець коропський. Д.: Параска Назарівна Ілленко, донька значкового товариша.
- Трохимович** Яків (? – ран. 1787) – значковий товариш Ніжинського полку, військовий товариш (1742 – 1747 – ?), мешканець шептаківський. Мав синів Петра, Василя, Дмитра.
- Троцина** Фадій Миколайович (1742 – 1773 – ?) – військовий товариш (? – 1787 – 1770), сотник 2-ї Варвинської сотні Прилуцького полку (1770 – 1773), бунчуковий товариш.
- Троцький** Георгій Петрович (1729 – ?) – службу розпочав з 1756 р. значковим товаришем у Лубенському полку. Був у задніпровських містах за гайдамаками, в наборі на армію волів. Військовий товариш (з 1761.18.05.). Абшитований полковий осавул (з 1765). В хут. Високому Горбі у нього 176 підданих чоловічої статті (1764). Д.: (1753) Ганна Іллівна N (1734 – ?)
- Троцький** Григорій Іванович (1713 – 1763 – ран. 1781) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1747.26.01.). Мав хутір Полетиковку Новомлинської сотні. Жив у Ніжинському полку. Мав житловий двір у м. Нові Млини.
- Троцький** Григорій Трохимович (? – 1670 – ран. 1709) – син міщанина новомлинського, сотник новомлинський, бунчуковий товариш. Д.: Васса Іванівна N (? – 1674 – 1733 – ?), в другому шлюбі за сотником батуринським (1709–1710) Григорієм Яковенком.
- Троцький** Дмитро Іванович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1747.26.01. – 1752 – ?), жив у Ніжинському полку.
- Троцький** Іван Григорович (? – 1691 – 1745) – син сотника новомлинського, сотник батуринський, значний військовий товариш (? – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1727 – 1735.25.11., універсал – 1743 – ?). 1727 р. відпущений з Астрахані додому. У 1732 – 1733 рр. мав суперечку за майно з матір'ю Васою Іванівною N (? – 1674 – 1726 – ?) (в другому шлюбі за сотником батуринським (1709 – 1710) Григорієм Яковенком) і зятем – значковим товаришем Петром Моцарським). Два роки був в польському поході. 1741 р. склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку разом з синами Яковом і Григорієм. Мав двір у Нових Млинах. У 1743 р. жив у Ніжинському полку, мав 19 дворів, 4 млинові кола, позика у військовий скарб – 1 карбованець 50 копійок. Д.: (1732) Ірина Гнатівна Сахновська (? – 1744), донька полкового обозного чернігівського.
- Троцький** Іван Ілліч (? – 1760) – службу розпочав як сотенний хорунжий новомлинський (1735 – 1747), значковий товариш Ніжинського полку (1747.12.06. – 1760). Мав двір житловий у м. Нових Млинах.

Троцький Іван Кирилович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1740).

Троцький Іван Миколайович (1747 – 1788 – ?) – службу розпочав 6 листопада 1766 р., значковий товариш у Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1767.19.12), полковий хорунжий прилуцький (1772.12.03. – 1781.19.05.), бунчуковий товариш, колезький асесор. Мав 244 підданих у 2 селах (1788). Д.: Гафія Н Богарьова, донька військового товариша.

Троцький Ілля Федорович (? – 1730 – ран. 1735) – значковий товариш, військовий товариш (по смерть), служив при ГВА. Мешканець новомлинський.

Троцький Кирило Трохимович (? – 1680 – 1733 – ран. 1740) – син шляхтича-міщанина новомлинського, козак новомлинський (1694), отаман городовий новомлинський (1699), знатний Ніжинського полку товариш (1709), сотник бахмацький (1710 – 1713), значний військовий товариш (? – 1722), після смерті Григорія Шишкевича обраний козаками сотником новомлинським (1722.10.11. – 1727). Звільнений з посади за привласнення громадських грошей, надмірні побори, хабарництво і захоплення ґрунтів. Бунчуковий товариш (1727.4.01. – 1733 – ?). Д.: Н Яремівна Андрієва, донька полковника охотницького.

Троцький Микола Кирилович (? – ран. 1762) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1728.4.01. – 1751 – ?). У 1747 р. на його хутір напали прилуцький полковий осавул Нічипір та військовий канцелярист Григорій Білецькі-Носенки. Д.: (з 1725) Марія Степанівна Носенко, онука прилуцького полковника. Мала 11 посполитих у с. Рудавці полкової сотні, а також з 1747 р. володіла сс. Щурівкою і Голубівкою.

Троцький Микола Якович (? – 1783.10.09.) – службу розпочав 1760 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765.19.08. – 1783). Мешканець кибиршинський. Убитий розбійниками на шляху з Локоток до Кибиршина. Мав маєтності у м. Нових Млинах, д. Кнутах, Тростянці, хут. Полединівському, 6 дворів підданих в д. Вежновці, 15 дворів в с. Локотки Новомиської сотні. Мешканець д. Кибирщини, де мали з дружиною житловий дім, 46 дворів підданих. Д.: Варвара Степанівна Березовська (? – 1783), донька бунчукового товариша. В придане отримала д. Кибирщину Новомиської сотні. Мали синів Івана, Микиту, Степана, Павла, доньку Горпину.

Троцький Никон Миколайович – військовий товариш (1787).

Троцький Олексій Георгійович (1759 – ?) – службу розпочав з 1773 р. в Лубенській полковій канцелярії, потім служив у ГВС. Канцелярист, військовий товариш (з 1783.20.01.) Д.: Уляна NN.

Троцький Петро Кирилович (? – 1730 – ран. 1756) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1748 – ?). Д.: Ірина Іванівна Дорошенко, донька бунчукового товариша.

Троцький Петро Максимович (1700 – 1742 – ран. 1761) – син судді полкового лубенського. Значний військовий канцелярист (1725–1729). 5 жовтня 1728 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права на володіння с. Повстин і сл. Лазурками Пи-

ратинської сотні. Бунчуковий товариш (1730–1731). Осавул полковий лубенський (1731.19.06. – 1731), сотник чорнуський (1731.19.10. – 1739), наказний полковник лубенський (1742), правив посаду генерального осавула. Мав у Горошинській сотні у с. Худоліівці 1 двір підсусідків у 1740 р. Мешканець чорнуський. Д.: NNN (? – ран. 1739).

Троцький Яким Максимович (1701–1751.18.10.) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.31.12. – 1751). Був у Лубенській полковій рахунковій комісії. Наказний полковник миргородський (1751). Мав у Снітинській сотні в д. Лучниках у 1740 р. 1 двір підсусідків, в Лубнах 1 двір тяглий козацьких підсусідків та 11 дворів піших (14 хат), у с. Єрковцях 1 двір підсусідків, в Пирятинській сотні при хуторі Тимковщині 4 двори підсусідків піших убогих, в сотні Чорнуській в м. Куріньці 2 двори піших підсусідків, у Лукомській сотні у с. Худоліівці 1 двір підсусідків піших. Мав 44 двори підсусідків і 20 млинових кол (1744). Мав у 1747 р. у Лубнах двір житловий, подвір'ок та 1 найманий, в Пирятинській сотні підданих в с. Лазорках убогих 20 дворів на 26 хат, 2 бездвірних та 2 кінних і 2 піших підсусідки, в с. Повстині убогих 3 двори на 3 хати і 3 бездвірних 2 кінних та 7 піших підсусідків «владельческих» ґрунтових та 2 кінних і 4 піших підсусідка посполитих, приїжджий двір і шинок у Лукомлі, в Лубнах підсусідків 4 двори та 9 хат бездвірних, у Пирятинській сотні хутір на 1 двір та хутір на 5 дворів, ще хутір на 23 двори, хутір на 4 двори, хутір на 2 двори. Д.: 1) (з 1731.31.01.) Олександра Андріївна Маркович (? – ран. 1747), донька лубенського полковника. 2) (? – 1749 – ?) Тетяна Дем'янівна Демешко (1707 – ран. 1767), донька козака с. Алтинівки Київського полку, тітка гетьмана Розумовського, в першому шлюбі за Забережним.

Троцький Яків Іванович (1711 – 1763 – ран. 1787) – бунчуковий товариш (1747.26.01. – 1761.16.03.). Абшитований бунчуковий товариш. Йому доводився швагром військовий канцелярист ГВК (1741 – 1747 – ?) Іван Григорович, раніше канцелярист полковий Лубенського полку. Мав два хутори поблизу Нехайок Новомлинської сотні. Жив у Ніжинському полку. Мав двір житловий і 3 шинкових у м. Нових Млинах. Д.: Євдокія Степанівна N (? – 1735 – 1787 – ?).

Троциньський Андрій Андрійович – значковий товариш Миргородського полку (1751), військовий товариш (1752 – ?).

Троциньський Андрій Іванович – син переяславського єпископа, службу розпочав з 1764 р. значковим товаришем Миргородського полку, військовий товариш (з 1766), сотник яресківський (1771.25.10. – 1782). Д.: Ганна Матвіївна Косяровська, донька писаря земського миргородського. Мали доньку Лизавету.

Троциньський Андрій Степанович (? – 1698 – 1730 – ?) (від 2-го шлюбу) – військовий канцелярист (1718), будучи в Петербурзі, 15 червня 1718 р. отримав гетьманський універсал на половину с. Ручки. Бунчуковий товариш (1730). Господар Гадацького замку (1730). Мав 140 підданих у с. Ручки. 1730–1734 рр. відбувся розподіл с. Ручки Комишенської сотні між

ним і братами. Поминальник його роду у Києво-Микільському пустинному монастирі: Стефан, Марія, Олена, Марфа, Настасія, Уляна, Стефан, Ганна, Іван, Григорій, Самійло. Д.: Уляна NN, 2 квітня 1729 р. отримала універсал гетьмана Апостола про звільнення її маєтку с. Ручки та дозвіл на збір прогонних грошей, мала 11 дворів і 1 коло (1744).

Трощинський Дем'ян Андрійович – син бунчукового товариша, значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1751 – ?), військовий товариш (1754), прапорщик у відставці (1779), проживав у с. Яреськах, секунд-майор (1784).

Трощинський Іван Степанович (? – 1733) – бунчуковий товариш. Був у сулацькому поході. Загинув у польському поході.

Трощинський Мартин Андрійович – зборщик військового податку у Миргородському полку (1751), військовий товариш (1752).

Трощинський Мартин Іванович (? – ран. 1764) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1742 – 1751), військовий товариш (1751 – 1752 – ?). У нього один двір з Прокопом у Яресківській сотні.

Трощинський Прокіп Андрійович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1727 р. у Миргородській полковій канцелярії. Значковий товариш (1740 – 1751 – ?), військовий товариш (? – 1741 – 1757 – ?). У 1754 р. скуповував хати у козаків Яресківської сотні. Разом з Мартином мав один двір у сотні. Полковий зборщик винокурених і питних податків.

Трощинський Стефан – службу розпочав 7 травня 1770 р. полковим копійстом, полковий канцелярист Миргородської полкової канцелярії (з 1776), значковий товариш (з 16 лютого 1781).

Трощинський Стефан (? – 1660 – ран. 1716) – шляхтич гербу «Шеліга». В.Модзалевський вважав його племінником Мазепи. Товариш полку Полтавського (1669). «Господар» замку Гадяцького (1690–1697), обозний полковий гадяцький (1697–1704). Полковник гадяцький (1704–1709). Через родинну близькість «звільнений з посади Гадяцького полковника», – вважав В.Модзалевський і заарештований. «За свои верние и знатние заслуги имел в соем владении» с. Ручки в Комишненській сотні, яке на короткий час у нього відібрали на Гадяцький замок. Д.: Марія Іллівна Новицька (? – 1670 – 1718), донька полковника комонного.

Трощинський Федір Тихонович – військовий товариш Гадяцького полку (1668). У травні 1668 р. разом з козаком Петром Рачкевим був посланцем гетьмана Ігнатовича до Москви. Писар полковий гадяцький (1672, 1676). Володів с. Ручками.

Трубицький Григорій Іванович (1731 – ?) – з козаків, службу розпочав 10 травня 1761 р., отаман сотенний (з 1773), військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – 1787 – ?). Д.: Соломонида Григорівна Копчевська, донька значкового товариша.

Трус Яким – значковий товариш (1781), мешканець Стародубський.

Трусевич Андрій Іванович – син абшитованого військового товариш, військовий товариш Ніжинського

полку «за служби отця і його самого» (1747.9.02. – 1751 – ?). Мав житловий двір у Воронежі.

Трусевич Григорій (1731 – ?) – службу розпочав (з 1744), військовий канцелярист, військовий товариш в Ніжинському полку (1752–1772), абшитований осавул полковий (з 1772).

Трусевич Іван – військовий товариш 1747–1748 р., мав житловий двір у Вороніжі.

Трусевич Іван (бл. 1735 – ?) – військовий товариш (1761 – 1769 – ?). У 1763 р. бунчукові товариші Іван і Павло Сангурські чинили напади на його сіножаті в Сосницькій сотні. Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1782), бурмістр сосницький. Мав у Сосниці 180 підданих. Д.: Катерина Василівна Трохимович, донька військового товариша.

Трусевич Михайло Іванович (1723 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1736 р., військовий канцелярист, військовий товариш (1752 – 1763 – ?), проживав у с. Богданівка. Колезький асесор (1783). Д.: Катерина Дем'янівна Бутович, донька бунчукового товариша. Мали синів Павла, Максима, доньку Настю.

Трусевич Прокіп (1700 – ?) – шляхтич гербу «Шеліга» змінений. Службу розпочав з 1724 р., був у низовому поході (1724), військовий канцелярист (з 1730). Абшитований військовий товариш в Чернігівському полку (1761.14.06. – 1769 – ?). Мав з двори підсусідків у м. Сосниці на своїй власній землі.

Труханов Сила – шляхтич гербу «Погоня польська» змінений. Значний військовий товариш (військовий товариш) Стародубського полку. Його онук, полковий осавул Федір Маркович (1749 – ?) мешкав у Стародубі.

Туболець Юрій – козак стасівський (1665). Товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?). Суддя полковий полтавський (? – 1672 – ?).

Тулинський Антін (? – 1715 – ран. 1741) – значковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?). Житель власівський. Д.: NNN (? – 1720 – 1741 – ?), проживала у с. Савинцях Сорочинської сотні (1741).

Тулинський Кирило – значковий товариш Миргородського полку (1742), брат Михайла і Олексія.

Тулинський Михайло – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Тулинський Олексій – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Тулинський Тихін – значковий товариш Миргородського полку, мав приїздний двір у Сорочинцях (1738).

Туманський Андрій Андрійович (1756 – ?) – навчався у Переяславському колегіумі, КМА. Військовий товариш (1784). Мешканець басанський.

Туманський Василь Григорович (1723 – 1809) – навчався в КМА (? – 1736 – 1739), службу розпочав в полковій канцелярії переяславській, потім – військовий канцелярист ГВК (1739 – ?), старший військовий канцелярист (1748), писар полковий переяславський (з 1750), старший військовий канцелярист (з 1751). Бунчуковий товариш у Київському полку. Генеральний писар. Член

Малоросійської колеґії (з 1774). Д.: (з 1751) Уляна Федорівна Лисенко, донька генерального судді.

Туманський Григорій Тимофійович (? – 1700 – ран. 1772.18.02) – навчався в КМА, значний товариш Переяславського полку (1723). Священик в Басані (? – 1739 – ?), протопоп басанський (1741–1755). Д.: Настасія Костянтинівна Журовська (? – ран. 1772.18.02.). Можливо її дідом був Олександр Стефанович Журовський (? – 1685 – 1725 – ?), священик церкви Пресвятої Богородиці (1712), купив за 200 талерів у Борисполі двір з плечем і будівлями у Параски Іванової Чипихи, протопоп бориспільський (1724).

Туманський Іван Андрійович (1753 – ?) – військовий товариш (? – 1784 – ?), мешканець басанський.

Туманський Леонтій Якович (бл. 1760 – ?) – абшитований військовий товариш (1788), мешканець м. Градижська. Мав спадкових підданих в Градижському 28 і Хорольському повітах, в хут. Кагарлицькому 25 (1782).

Туманський Михайло Васильович (1758 – 1827.8.12.) – службу розпочав 4 серпня 1774 р. бунчуковим товаришем, в.о. секретаря ГВС (1777.5.03. – 1780.16.12.), колезький асесор (з 1780.14.02.). Д.: Євдокія Авксентіївна N (1787 – 1854).

Туманський Федір Григорович (1735 – 1799 – ?) – службу розпочав 1760 р., того ж року призначений значковим товаришем, 27 вересня 1761 р. військовим товаришем, 1 – й осавул полковий київський (з 1764.30.07.), бунчуковий товариш (1780.20.02. – 1784), мешканець козелецький. Його кумом за сином Григорієм був Павло Шум. Мав володіння у с. Бреґинці, посполитих в м. Басані і с. Бреґинцях 105, в д. Гуті Остерської сотні 162 (1779). Д.: Марія Стефанівна Лутай, донька судді земського козелецького. Мали синів Івана, Андрія, Павла, Іллю, Григорія.

Тумковський Іван Іванович (1751 – ?) – син осавула полкового, військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?), бурмістр коропський. Мав 59 підданих у Коропі. Д.: Марія NN, донька священика.

Тупик Купріян (? – ран. 1693) – військовий товариш Стародубського полку. Мешканець с. Лопазни.

Тупицький Андрій Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1769), сотник (1782), житель коропський, титулярний радник (1788). Мав 30 підданих. Д.: Євдокія Остапівна Християнович, донька коропського бурмістра. Мали сина Івана, доньок Параску і Єфросинію.

Тупиця Йосип – значковий товариш Чернігівського полку (1738 – ?).

Туранський Дем'ян Олексійович (1697 – 1763 – ран. 1771) – син сотника глухівського, навчався в КМА (1716). Служив з 1718 р. значним військовим товаришем, був у дербентському поході, на Ладозі. Бунчуковий товариш (? – 1724 – 1732). Отаман городовий глухівський (1732–1740), сотник глухівський (1740–1761), абшитований бунчуковий товариш (з 1761). У слідстві над сотником Силевичем (1763). Д.: 1) (1731) Меланія Василівна Савич, рідна племінниця свого чоловіка. 2) (1735) Уляна N Кандиба. 3) (1748) Ганна Прохорівна Миткевич, донька священика, вдова Шишкевича.

Туранський Іван Олексійович (1718 – бл. 1767) – служив з 1732 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1734 – 1740), бунчуковий товариш (1740.25.05. – 1766 – ?). 1743 р. у Ніжинському полку мав 15 дворів, 2 кола млинових, позика у військовий скарб – 1 карбованець, у 1748 р. мав двір у Глухові та двір у х. Ловулинському Глуховської сотні. 1751 р. задіяний у різних справах в ГВК, жив у Ніжинському полку. Володів хут. Михайловщиною і с. Богдановим. Священик чернігівський Єнко Григорій 1766 р. купив за 300 карбованців у нього маєтність у с. Посудовці. Д.: Ганна N Лизогуб.

Туранський Микола Дем'янович (1740 – ?) – син сотника глухівського, службу розпочав 14 травня 1758 р. у похідній ГВК, лакей імператорського двору (1763.21.05. – 1771), абшитований бунчуковий товариш (? – 1786 – 1798 – ?). Д.: Аграфена Іванівна Янович, донька бунчукового товариша.

Туранський Олексій Михайлович (? – 1660 – 1716) – навчався в КМА. Служив за царювання Олексія Михайловича. Писар міський глухівський (? – 1679 – 1681). Учасник двох чигиринських походів, був серед оборонців Чигирини. Брав участь у двох кримських походах. Писар сотенний глухівський (1681 – 1684 – ?), отаман городовий глухівський (? – 1685 – 1687, 1689), значний військовий товариш (1689 – 1690 – ?). Отаман городовий глухівський (? – 1696 – ?). Сотник глухівський (1687.07., нак.; повний: ? – 1699.01. – 1709). Возив інформацію від гетьмана Мазепи до Петра I. В кримському поході 1689 р. «неприятельных людей на Зеленой и Чорной долине и на Колончаку побили, и съ поля збили, и загнали у самой Кримъ за Перекопъ, и многих побиди, и живыхъ поймали». 24 червня 1689 р. отримав царську грамоту на сс. Імшане і Богданівку. 5 липня 1699 р. і 11 липня 1703 р. отримав гетьманські універсали на маєтності. Був у Ліфляндії. 31 грудня 1703 р. отримав царську грамоту на куплені млин з хутором і слобідкою під с. Собичів на р. Шостці, другий млин на тій же річці з хутором Олексіївським, на р. Ясмань млин з хутором Дем'янівським і з слободою Веремієвкою. 20 листопада 1708 р. отримав гетьманський універсал. Генеральний суддя (1709 – 1716). Д.: Марія Лаврінівна N (? – 1725 – ?).

Туранський Олексій Олексійович (? – ран. квітня 1725) – син генерального судді. Військовий товариш (1722), значний військовий товариш (1723), бунчуковий товариш (1723–1724). Д.: Єфросинія Миколаївна Синдаровська, донька чернігівського протопопа.

Турик Григорій – козак, значковий товариш Київського полку (1746 – 1751 – ?), полковий комісар (1751).

Турик Захар (1742 – ?) – службу розпочав з 1767 р., осавул сотенний (з 1770), значковий товариш Київського полку (1777 – 1783 – ?).

Турик Іван (1746 – ?) – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1773), отаман сотенний (з 1777), значковий товариш Київського полку (1780 – 1783 – ?).

Турик Олексій Григорович (1745 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1762 р., отаман сотенний (з 1770), значковий товариш Київського полку (з 1773), володів 9

підданими у Носівці (1783). Разом з братами мали 70 нерозділених підданих у 1 місті, 1 селі і 2 хуторах. Д.: Гафія Йосипівна Скляревська, донька значкового товариша.

Турик Роман (? – 1670 – 1729 – ?) – сотник носівський (? – 1700.04. – 1701.03. – ?), значковий товариш (1729). У 1729 р. звернувся з суплікою до гетьмана про можливість купівлі половини млина у Ніжинського благовіщенського монастиря.

Турик Семен Григорович (1743 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний (з 1767), значковий товариш Київського полку (з 1770). Володів 9 підданими у Носівці (1783). Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1779) Ганна Іванівна Тоцька, донька військового товариша.

Турковський Максим Михайлович (? – 1750 – ран. 1754) – службу розпочав з 1728 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник мглинський (з 1733.05.), сотник полковий стародубський (? – 1735.12.12), бунчуковий товариш (1735.12.12. – 1750 – ?). Володів сс. Вормином і Чешуйками Мглинської сотні, с. Бобриком Веприцької сотні та сл. Лутовець і Лукавицю Гадяцького полку, млинами, отчинами, пасіками, руднями на р. Гудинці. За заповітом дядька Володимира Ракушки-Романовського у 1743 р. до нього перейшли всі маєтності останнього. Мав 27 дворів посполитих та 15 підсусідських у с. Шерби, 90 дворів посполитих у Великій Слободі. У с. Княжичі 32 двори посполитих та 7 підсусідських і на його хуторі під селом 3 двори посполитих (земля ним куплена). У 1748 р. мав шинковий двір у с. Княжичах і приїзджий на хут. Безбородовці Глуховської сотні. Д.: 1) (з 1732.23.01.) Марія Григорівна Жоравка. Млин у с. Хильчич Новгородської сотні за спадщиною належав їй, але його захопив глухівський протопоп Олексій Голяховський. 2) Ганна Григорівна Кулябка, донька бунчукового товариша.

Турковський Михайло – службу розпочав «при боку гетьмана Мазепи», потрапив в шведський полон. «Дозорця почепський», сотник мглинський (1706 – 1707). 6 січня 1706 р. за заслуги і перебування в шведській неволі отримав гетьманський універсал на с. Вормин. 30 травня 1707 р. купив млин в с. Вормин на р. Вормин у значного військового товариша Степана Сейновича. 12 грудня 1708 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням маєтностей (сс. Вормин і половини Чашук з млинами і угіддями). 9 січня 1710 р. купив у Петра Ракушки-Романовського млин в с. Осколків. З 1710 р. господар гадяцького замку і значний військовий товариш. Генеральний писар (з 1728.16.12.). Бунчуковий товариш (1729). Після Стефана Сейновича за універсалом гетьмана Мазепи 1706 р. тримав 45 дворів у д. Вормін, а після покій-

ного тестя Івана Романовського 12 дворів у д. Чешуйки, 11 дворів д. Санники за заслуги і за «положенное терпение в неволе шведской». У д. Вормін була винокурня в два казани. У березні 1738 р. отримав універсал ГВК про підтвердження прав власності на сс. Вормин і Чешуйки, слободи Лукавицю і Луговець Мглинської сотні Стародубського полку. Д.: Марфа Іванівна Ракушка-Романовська, донька полкового судді стародубського.

Туровець Гаврило – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Туровець Петро – значковий товариш Ніжинського полку, його син був полковим комісаром, а онук Яків (? – 1740 – 1770 – ран. 1787) – хорунжим полкової артилерії. Вдова останнього мешкала у м. Нових Млинах.

Туровський Степан – осавул сотенний бакланський (? – 1760 – 1761 – ?), військовий товариш Стародубського полку, проживав у с. Старосілі.

Турочник Іван – значковий товариш, після кримського походу, в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736).

Турчин Гнат – значковий товариш (1721 – 1751 – ?). Житель с. Леяк.

Турчин Михайло (1724 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш, поручик, жив у Борзнянському повіті, мав спадкових 5 підданих у с. Заньки Ніжинського повіту (1788). Д.: Феодосія Дмитрівна Криловська, донька протопопа.

Турчиновський Михайло Степанович (? – 1675 – 1746 – ?) – син козака. Сотник березанський (? – 1695 – ?, ? – 1701 – 1706 – ?, ? – 1710 – ?). З-під Ляховичів (1706 р.) повернувся без сотні. Обозний полковий переяславський у царичанському поході (1718.03.). Військовий товариш (1726), значковий товариш (? – 1732 – 1746 – ?). Д.: Ганна Кузьмівна Садковська (? – 1680 – 1717 – ?).

Турчиновський Стефан Михайлович (1705 – 1760 – ран. 1786) – син сотника березанського. Значковий товариш Переяславського полку (1730 – 1752 – ?), мав двір житловий у Березані, житловий двір при його хуторі в Яготинській сотні. Д.: Уляна Василівна N (1714 – 1775 – ?), донька священика, в другому шлюбі за Іваном Дмитровичем Думитрашко-Райчем.

Туценко Андрій Дем'янович – військовий товариш (1782).

Туценко Дем'ян Артемович – син сотенного старшини новомлинського, абшитований значковий товариш (1782). Д.: Ірина N Руданська, донька значкового товариша.

Тушкан Іван – військовий товариш (1678), мешканець комишенський. 1678 р. продав млинове місце на р. Хорол Демку Черняю.

У

Угрічіч-Требинський Данило Петрович (1728 – 1785 – ?) – його батько Петро Миколайович Угрічіч-Требинський жив у Сербії в XVII – першій половині

XVIII ст., помер раніше 1756 р., а його вдова Стефанида Кузьмівна N вийшла з Сербії у 1756 р. з молодшими синами Савою, Марком і Олексієм. У 1763

р. вона судилася з старшим сином Данилом за маєтності Славуя Требинського (1677 – 22.03.1749), який вийшов з Сербії ще у 1711 р., став сотником ірклівським (1716–1739). У 1735 р. вийшовши з батьківщини з Сербії в малих роках і жив при дядькові своєму померлому сотнику ірклівському Славию Требинському. Данило 1740 р. вивчав німецьку мову в КМА, у 1744 р. – учень школи ситаксами в Переяславі, навчався російській грамоті до 1743 р., у 1743 прийнятий в ГVK, у 1744 отримав звання військового канцеляриста, і на власний кошт знаходився при ГVK до 1750 р. отримав абшит від ГVK. Бунчуковий товариш за універсалом гетьманським в Лубенському полку (з 1752). У 1755 р. військовий товариш Гаврило Григорович скаржився на нього за напад на його хутір, захоплення хліба і худоби. Власник с. Хижки Глухівської сотні, на яке здійснив наїзд на початку 1752 р. путивльський поміщик Карпов. 1753–1755 рр. розподіл з новосербським капралом Требинським спадщини свого дядька абшитованого сотника ірклівського Славуя Требинського. 1756 р. в польській комісії брацлавському воеводстві (1756). Д.: (з 1754) Олена Андріївна Лизогуб, донька сотника конопського, вдова Івана Васильовича Піковця.

Угрічіч-Требинський Максим Олексійович (1741 – 1825) – син сотника ірклівського, службу розпочав з 21 липня 1760 р. військовим товаришем, брав участь в пруському поході. З 1768 по 1775 рр. – комісар в Золотоніському комісарстві по виборі дворянства. У 1778 р. став бунчуковим товаришем. Пізніше був колецьким асесором, підкоморієм Золотоніського повіту. У 1780 р. мав 602 підданих в містечку Ірклієві, хут. Каврай, сс. Каврай, Крутьках, Мельниках, Канівцях, Ревбацях, Митках, Самовиці, Будках, Васегинцях, Мамаленках, Котках Переяславського полку, м. Оржиці, слободі Іржавці, хуторах Бражниківщині і Запорожанському Лубенського полку. Д.: 1) (з 1765) Настасія Якимівна Каневська (? – 1750 – 1793), донька полкового обозного переяславського. 2) (з 1794) Настасія Семенівна Н.

Удовиченко Григорій – абшитований військовий товариш (1781), житель коропський. Його донька Гафія заміжня за Андрієм Івановичем Забілою.

Удовиченко Данило – значковий товариш (1781).

Уладовський Андрій Осипович – син значкового товариша, значковий товариш.

Уладовський Михайло Федорович (1760 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1787).

Уладовський Осип – значковий товариш.

Уладовський Федір Андрійович (1737 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (1788), мав 9 підданих у с. Туліголовиці. Д.: Ірина NN, донька шляхтича.

Улазовський Андрій Осипович – значковий товариш.

Улазовський Михайло Федорович (1760 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1787). Мешканець с. Туліголовиці.

Улазовський Федір Андрійович (1737 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (1787). Мешканець с. Туліголовиці. Д.: Ірина NN, донька шляхтича.

Улізько Василь Матвійович – значковий товариш (1764), військовий товариш (1787).

Улізько Іван Степанович (? – 1700 – ран. 1757) – значковий товариш Стародубського полку (1715 – 1752 – ?). Проживав у полковій сотні. У 1726 р. подав чолобитну полкового сотника Семена Галецького за невиконання судового рішення про повернення ґрунту його братом Михайлом Улізько. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Д.: Афанасія Степанівна Помаранська, вдова по значковому товаришу Василю Десятовському. У 1758 р. вона, вже вдова по ньому, продала за 90 рублів шляхетське міще у Стародубі козаку Опанасу Будовці.

Улізько Матвій Федорович – військовий товариш у Стародубському полку (1764).

Улізько Михайло Тимофійович (? – 1695 – 1729 – ?) – потрапив в шведський полон, де перебував 17 років. 1722 р. гетьман Скоропадський підтвердив йому універсалом 9 дворів у с. Рохманові і 8 дворів в д. Піхторівці. Значковий товариш (1722 – 1729 – ?). Д.: Гафія Яківна Ширай.

Улізько Олександр Матвійович – військовий товариш у Стародубському полку (1787).

Улізько Петро Тимофійович – значковий товариш (? – 1723 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Улізько Степан Якович (? – 1652 – ран. 1709) – син полковника корсунського. Йому перейшло с. Яцковичі після смерті батька. Військовий товариш, Самойлович надав йому с. Берновичі, що може свідчити про якісь його родинні зв'язки з Воронами. 5 жовтня 1687 р. Мазепа підтвердив йому с. Берновичі 2-ї полкової сотні, потім стверджене царською грамотою. Значний військовий товариш (? – 1688.01. – 1700 – ?). Під Несвіжем потрапив у шведський полон, де і помер. Д.: NNN (? – ран. 1709).

Улізько Тимофій Якович (? – 1720) – син полковника корсунського. Гетьман Самойлович надав йому с. Рохманів. 1 серпня 1685 р. отримав лист полковника Якова Самойловича на с. Піхторівку, універсал від 4 жовтня 1687 р., яким Мазепа підтвердив йому с. Рохманів. Полковий хорунжий стародубський (1687 – 1688.01. – ?), значний військовий товариш (? – 1693 – 1704 – ?). У 1710 р. гетьман Скоропадський підтвердив право на с. Піхторівку.

Улізько Федір Степанович (1672 – ?) – мешкав у полковій сотні, гетьман І. Скоропадський у 1709 р. підтвердив за ним 7 дворів у с. Берновичі. Від тестя отримав с. Євдоколи в Бакланській сотні, яке 1712 р. гетьман віддав лубенському полковнику Андрію Марковичу. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1712 – 1737 – ?). 14 вересня 1730 р. отримав підтверджувальний універсал на с. Берковичі і млин під с. Рукваті, надані його батькові як підтвердження гетьманського універсалу Мазепа Петром І. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. 1737 р. мав у д. Берновичі полкової сотні 2 малоґрунтових, там само Петро Улізько мав 1 малоґрунтового підсусідка. Загинув в

кримському поході. Д.: Н Станіславівна Полубинська, донька городского отамана стародубського.

Улізько Юрій – син і онук значкових товаришів, значковий товариш Стародубського полку (1749 – 1751 – ?).

Уманець Василь Васильович – військовий канцелярист ГВК (1740–1751), сотенний писар глухівський Ніжинському полку (1751–1761), військовий товариш (1761 – 1771 – ?), сотник ямпольський (1777–1781), бунчуковий товариш (? – 1789 – ?). Д.: Марія Олександрівна Забузька, донька значкового товариша.

Уманець Василь Семенович – значковий товариш (? – 1734), хорунжий полковий ніжинський (1734 – 1738 – ?). Брав участь у кримському поході (1736).

Уманець Іван Лаврінович – значковий товариш (1788). Д.: Ірина NN, донька шляхтича.

Уманець Микола Семенович – значковий товариш.

Уманець Олександр Федорович – значковий товариш ГВА.

Уманець Олексій Федорович – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш, військовий товариш (з 1771), присутній в Погарському магістраті, осавул полковий (1773 – 1782), бурмістр, погарський повітовий казначей (з 1781), бунчуковий товариш (з 1782). Д.: Ірина Н Юзефович, шляхтянка. Мали синів Матвія, Павла, доньок Параску, Дарію.

Уманець Петро – сотник глухівський (1760 – 1761), бунчуковий товариш.

Уманець Петро Васильович – значковий товариш, писар земський (1795), секретар Глухівського повітового суду, титулярний радник (1789). Д.: Ганна Матвіївна Жураховська, донька бунчукового товариша.

Уманець Петро Дем'янович (? – 1673 – 1726) – писар городський глухівський (? – 1693 – ?), військовий товариш (? – 1726). Був одружений двічі.

Уманець Пилип Васильович – значковий товариш (1756 – 1767), осавул полковий (? – 1773 – ?), бунчуковий товариш. Д.: Пелагея Семенівна Нарбут, донька військового товариша.

Уманець Семен Семенович – військовий товариш (? – 1742 – ?).

Уманець Федір – військовий товариш 1736 р., мав двір у сл. Веригінській Глухівської сотні.

Унучко-Посудевський Сила Войтехович (? – 1690 – 1710 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку, житель с. Плехова.

Урбанович Олександр – рід Урбановичів фіксують документи як шляхтичів гербу «Лебідь» Ошмянського повіту Великого князівства Литовського. Військовий товариш (1665). Запорізький полковник, кошовий отаман. У лютому 1668 р. в Новгород-Сіверському захопив у полон поранену дружину і дітей воеводи Квашніна. Наказний полковник кальницький при обороні Кальника від польських військ і ханенківців у 1671 р. Очолював героїчну оборону Кальника (1671.17. – 30.10.) проти військ Собеського-Ханенка.

Урвихвіст Павло Якович – значковий товариш Ніжинського полку (1735–1738), у 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, 1737 р. – комісар на стації полкові, 1738 р. наглядав за кіньми з російських міст. Мав приїзджий двір у Кролевці.

Ус Андрій Федорович – військовий товариш у Стародубському полку (1787), мав 22 підданих в м. Стародубі. Д.: Марія NN, донька купця. Мали доньок Ганну, Марфу і Катерину.

Ус Федір – військовий товариш. Мешканець стародубський (1781). Мав хутір у 1-й полковій сотні.

Усевич-Косюк Костянтин Янович – шляхтич, перейшов на Лівобережжя. Значковий товариш Ніжинського полку.

Усевич-Косюк Яків Степанович (1712 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку. Мешкав у с. Клишках (1787).

Устименко Леонтій (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 7 підданих у 1 містечку. Д.: Меланія NN, донька придворного співака.

Устимович Степан (1752 – ?) – службу розпочав з 1774 р., військовий товариш (1781 – 1787 – ?), мав підданих у с. Крутьки Городиського повіту, на хуторі біля с. Прилипки, у с. Прилипках Золотоніського повіту.

Устинівські – значкові товариші, мали у 1764 р. у Стародубі 2 двори, 2 хати, в яких жило 4 найманих людей.

Утва Іван Пархомович – шляхтич, сотник слабинський (? – 1672 – 1677), значний полковий товариш Чернігівського полку (1689). 23 жовтня 1689 р. чернігівський полковник надав йому частину слободи Мохнатинської. Мешканець чернігівський. Д.: Євдокія NN, 23 травня 1720 р. продала ґрунти у с. Губичах полковнику П.Полуботку.



Фай Іван Маркович – значний товариш Стародубського полку (1690). Власник Стахурщини. Д.: Тетяна NN (? – ран. 1696), сестра козака-шляхтича новгород-сіверського Івана Жади.

Фальковський Н – значковий товариш Київського полку. У 1743 р. діяла комісія, що описувала його майно.

Фальковський Іван (? – ран. 1696.27.09.) – значний військовий товариш, супроводжував Мазепу до Москви (1689), полковник сердюцький. Полковий обозний київський. Володів дворами в с. Савинці Остерської

сотні. Д.: Н Гнатівна Туманська (? – 1680 – бл. 1735), черниця Антінія. 29 вересня 1715 р. отримала гетьманський універсал, в якому зазначалося, що її чоловік «не тилко в войску запорожскому, але и на уряде охочепехотного полковництва чрез килко лет услуги свои ронившого».

Фальчевський Іван – служив у надвірній корогві. Протекціоніст гетьманський, отримав універсал 28 лютого 1729 р. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1742 – 1750 – ?). Мав млин на р. Бабириці у с. Оболоні. Проживав у с. Городище Понорниць-

кої сотні, мав у с. Савинках приїзджий двір і шинок, найманих людей. 1750 р. патенту не пред'явив.

- Фасовець** (Фасовський) Іван (? – ран. 1747) – предки ще за польської влади тримали млин. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1743 – ?). Мав підсусідків в Сибережі. Володів млином на болотці Глинянка. Продав займище чернігівському протопопу Григорію Максимовичу. Мав посполитих на хуторі Глинянки з двори. Мав двір на хуторі Глинянка та житловий в д. Осняки (1741), мав двір у Чернігові, с. Сибережі (1743), на хут. Глинянці 2 двори посполитих (1741).
- Фасовець** (Фасовський) Семен – значковий товариш Чернігівського полку (1732).
- Фасовець** Степан Іванович (1731 – ?) – мешкав в дворі у с. Осняках Роїської сотні. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1782 – 1788 – ?). Мав у Чернігівському повіті 9 хат підданих (1782), 72 підданих в одному селі і одному хуторі (1782). Рід внесений до VI частини дворянської книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.
- Фасовський** Стефан Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – 1755 – ?), мав житловий двір у д. Осняки.
- Федоренко** Василь – значковий товариш Прилуцького полку (1767).
- Федоренко** Василь (1717 – 1787 – ?) – шляхтич, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1788 – ?). Мав 27 підданих у Монастирищі. Мав 37 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Мотря NN, донька козака.
- Федоренко** Григорій – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Федоренко** Григорій – осавул сотенний Корибутівської сотні (1767), абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1767 – 1779 – ?), проживав у с. Голонках, де мав одну бездвірну хату. Д.: Н Данилівна Телапа, донька козака голонського.
- Федоренко** Максим – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1731 – 1732 – ?). У Монастирищах мав 5 підсусідків (серед них Микита Кривоніс).
- Федоренко** Сергій (1754 – ?) – син старшинський, службу розпочав з 1773 р. осавулом сотенним журавським, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Ганна N Гордеєва, донька військового товариша. Мав 7 підданих в одному містечку.
- Федоренко** Юхим (1717 – 1763 – ?) – зять козака Івана Силина, з уступлених його добр Юхим відбував всі служби. Служив з 1737 до 1757 рр. полковим стародубським канцеляристом, був 1 рік у ліфляндському поході, «відправляв» посаду полкового писаря, за служби 11.08.1757 р. призначений значковим товаришем. Абшитований військовим товаришем. 1760 р. у різних «слідствах» Економічної канцелярії.
- Федорів** Роман (1717 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1762), абшитований значковий товариш (1788), мав 7 підданих у 1 хуторі. Внесений до

II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Н Яремівна Павленко, донька козака.

- Федоров** Антін (1728 – 1788 – ?) – службу розпочав з 15 квітня 1752 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1755.8.05). Отримав чин полкового писаря (з 1784.1.01).
- Федоров** Іван – військовий товариш Чернігівського полку.
- Федоров** Іван – значковий товариш Лубенського полку (1762).
- Федоров** Нестор – значковий товариш Прилуцького полку (1740).
- Федорович** N (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.
- Федорович** Андрій – відомий з 1687 року, коли купив дім у Барішівці у пана Михайла Мокієвського, обивателя переяславського, колишнього сотника Барішівського. Значковий товариш Переяславського полку (1730), продав Кіндрату Лебідю млин на р. Трубіж, який купив у 1689 р.
- Федорович** Антін (1752 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш Прилуцького полку (1767 – 1783 – ?)
- Федорович** Василь – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1687 – 1688 – ?), мав гетьманський універсал на млин на р. Есмані (1687), підтверджений царською грамотою.
- Федорович** Григорій – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Федорович** Дмитраш – значковий товариш Переяславського полку (1732).
- Федорович** Дмитро Яремович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1741).
- Федорович** Іван – значковий товариш Переяславського полку (1726).
- Федорович** Іван – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Федорович** Леонтій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?), мешканець Кропивненський.
- Федорович** Максим (? – 1710 – 1750 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1727).
- Федорович** Мартин – військовий товариш Стародубського полку (1700).
- Федорович** Матвій (? – 1700 – 1750 – ?) – значковий товариш (з 1715) Прилуцький полковий комісар (1722).
- Федорович** Матвій (1757 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.8.01).
- Федорович** Нестор – син козака, значковий товариш Прилуцького полку (1739 – 1751 – ?).
- Федорович** Олександр – товариш полку Стародубського (1688).
- Федорович** Олександр (1767 – ?) – військовий товариш (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва
- Федорович** Опанас – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?), мав маєтність у с. Деньгах, двір житловий у Кропивній та хутір над Ірклеем на 2 хати (1750).

- Федорович** Петро Яремович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1741).
- Федорович** Яким – значковий товариш (1724), захопив ґрунт на р. Есмані у вдови чорторийського священника Костянтина Федоровича.
- Федорович** Ярема – отаман сотенний срібнянський (? – 1731 – 1741), сотник наказний срібнянський (1723, 1738, нак.). У 1741 р. з сотенного отамана призначений значковим товаришем Прилуцького полку.
- Федоровський** Іван (? – 1727 – 1767 – ран. 1783) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1748 – 1767). Через старість абшитований у 1767 р. військовим товаришем. Д.: Ганна NN, мешкала в Кролевіці. Мали сина Михайла (1763 – ?) і доньку Єфросинію (1761 – ?).
- Федоровський** Іван – абшитований військовий товариш (1783). Мешканець кролевецький. Д.: Євдокія Леонтіївна Павловська, донька возного. Мали синів Йосипа, Якова, доньок Параску, Ірину.
- Федоровський** Мартин (1725 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 11 підданих в одному хуторі. Д.: Марія Жуковцева, донька міщанина.
- Федорученко** Юхим (1719 – 1763 – ?) – служив з 1737 р., 20 років був канцеляристом при Стародубській полковій канцелярії, військовий товариш (1757 – 1763 – ?), був у ліфляндському поході.
- Федорщук** – значковий товариш 1741 р., мав хутір у Хорольській сотні.
- Федосенко** Андрій – отаман сотенний кобизький (1727), значковий товариш Київського полку, його донька Ірина заміжня за Гордієм Павловичем Борсуком (1748 – ?), поручиком у відставці, який проживав у с. Рикові Козелецького повіту.
- Федосієнко** Стефан (? – ран. 1766) – значковий товариш Лубенського полку.
- Федосов** Артем (1680 – 1767 – ?) – служив з 1705 р. рядовим козаком, в походах у 1706, 1707 рр. (за Віслою), 1708 р. під Білою Церквою, 1709 р. під Полтавою, у походах 1710, 1711, 1713 рр., 1719 р. у царичанському поході. У 1721 – 1722 рр. на каналних роботах, значковий товариш Чернігівського полку (1742 – 1759), наказний сотник роїський (1737, 1738, 1739). У с. Роїщі мав 2 підсусідських двори (1747), там же двір житловий і шинок (? – 1741 – 1743 – ?). У 1759 р. подав прохання у полкову канцелярію про хворобу, служити не міг. Абшитований значковий товариш (1759 – 1767 – ?). Д.: (1703) N Лаврентіївна Борисенко. Їх доньки Ганна – дружина священника петрушинського Івана Семеновича Савича (1758), Тетяна (? – 1789) – друга дружина Степана Тимофійовича Шихуцького.
- Федосов** Гнат Артемович (1753 – 1790 – ?) – з чиновницьких дітей, людей не мав, бо не розділений з матір'ю, служив з квітня 1780 р. значковим товаришем Чернігівського полку, в походах не був, одружений з донькою козака (1780). Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рідний брат Петра та Івана. Мав 41 підданого (1790). Д.: (1788) Степанида NN, донька чернігівського магістратського писаря.
- Федосов** Іван Артемович (1722 – 1767 – ?) – почав служити з 8 травня 1744 р. при полковій канцелярії в званні полкового канцеляриста. У 1748 р. був квартирмейстром чернігівським. З 29 травня 1756 р. призначено значковим товаришем Чернігівського полку. Згадував старшого брата Якова і меншого Костянтина, жили з батьком нерозділені.
- Федосов** Петро Артемович (? – 1759 – 1790 – ?) – зі старшинських дітей, служив з 1769 р. в званні різночинському, з 1774 р. значковий товариш Чернігівського полку, був у поході на прикордонних форпостах. Д.: (1769) NNN (? – ран. 1789), донька відкупщика, потім купця (1779). Мав дітей Івана (1770 – ?), Василя (1772 – ?), Анастасію (1779 – ?).
- Федосов** Яків Артемович – син значкового товариша. Службу розпочав з 1734 р., був у польському поході, потім на Дніпрі. З 1741 р. при полковій канцелярії, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1754 – ?).
- Федченко** Іван – військовий товариш (1753).
- Федяй (Федяєнко)** Григорій – козак Хорольської сотні Миргородського полку (? – 1723 – ?), абшитований значковий товариш (1764), мав хутір в урочищі Глибока Долина.
- Федяй (Федяєнко)** Степан – значковий товариш (1788).
- Федянович-Кондратенко** Остап – значковий товариш Полтавського полку 1750–1755 р., мав двір у Нових Санжарах.
- Фененко** Родіон Власович – син полкового хорунжого Корсунського полку, значковий товариш (1709)
- Фененко** Роман Федорович – син полкового хорунжого, сотник (1781). У с. Морозівці Глухівської сотні мав 8 хат підданих. Тримав млин в два кола. Бунчуковий товариш. Д.: Марія NN.
- Фененко** Федір Федорович – син полкового хорунжого, військовий товариш (1784)
- Фесенко** Андрій – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 3 підданих у м. Сосниці. Д.: Тетяна NN, донька шляхтича.
- Фесенко** Василь (1749 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).
- Фесенко** Гнат – значковий товариш Миргородського полку (1741).
- Фесенко** Гнат (1727 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Фесенко** Григорій (1768 – ?) – службу розпочав з 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Фесенко** Яків (1749 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1764 р., полковий канцелярист (з 1777), значковий товариш Миргородського полку (з 1781. 30.11.).
- Фесун** Микола (бл. 1754 – ?) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш (з 1781).
- Фесун** Осип – значковий товариш.
- Фецькевич** Каленик Остапович – шляхтич, син генерального писаря, онук генерального обозного Тимофія Носача (за материнською лінією). Військовий товариш. Мав синів Дмитра, Петра і Захара, які звалися Фецькичами-Калесенками Їх нащадки мешкали в Новгород-Сіверському повіті (1787).

- Филипович** Пилип (? – 1640 – 1670 – ?) – значний військовий товариш (1670). Його син Григорій Филипович – полковий осавул (1729). Правнуки мешкали в с. Чапліївці.
- Фирінка** Василь Іванович (1702 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1738 р. козаком. У 1759 р. звільнений від служби з підвищенням у чині значкового товариша, його дід був полковим полтавським осавулом, а батько – козак полтавський до старості служив. Через кам'яну хворобу служити більше не міг, тому звільнений від служби з підвищенням до чину абшитованого значкового товариша (1759 – 1763 – ?). Мешканець полтавський.
- Фирінка** Іван Степанович – значковий товариш Полтавського полку.
- Фирінка** Павло – військовий товариш Полтавського полку (1779).
- Фирінка** Степан Васильович (бл. 1746 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1771 – ?). Користувався родовим гербом (1769). Підпоручик (1787). Д.: Марія Іванівна Довбиш, донька значкового товариша.
- Фіалковський** Іван Іванович – син шляхтича, писар сотенний конотопський (? – 1704 – ?), військовий товариш, сотник конотопський. Його онуки священник Іван Іванович (1747 – ?) та Іван Олександрович (1757 – ?) мали 14 підданих у с. Обмочеві, а Роман Самійлович (1712 – ?) був священником у Сосниці (1787).
- Фіалковський** Павло (? – 1748) – сотенний шептаківський писар (1727), військовий товариш у полку Стародубському «ради Величайшого вторжественного Коронования и многолетнего и благополучного Ея Императорского Величества Государствования и за отправление отцом его войсковою служби» (1742 – 1748). Власник млина в два кола на р. Ромі у с. Шептаках. У його синів Дем'яна (службу розпочав 1760 р., військовий канцелярист (1762 – 1776 – ?) і Гната у с. Шептаках мали 51 підданого. Д.: Катерина Семенівна Рубець.
- Філіпович** N – значковий товариш Київського полку.
- Філіповський** Іван (? – 1707 – 1750 – ?) – бунчуковий товариш (? – 1727 – 1750 – ?), 1750 р. патент не пред'явив. У липні 1727 р. звинуватив козаків с. Банічі у невіддачі боргу жита його зятеві військовому канцеляристу Луці Волковському. Жив у Ніжинському полку. Його син Данило насив прізвище Філіповський-Іващенко, онуки мешкали у с. Курінь Коропського повіту.
- Філіповський** Іван (1751 – ?) – військовий товариш (1787). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Мотря Василівна Бодякова, донька значкового товариша.
- Філіповський** Юхим – писар сотенний роїський (? – 1743 – 1746 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1747 – 1750 – ?). Мав приїзджий двір у с. Гусятинці Роїської сотні Чернігівського полку. Д.: Євдокія Антінівна N, вдова Петра Пантелеймоновича Мокрієвича.
- Філон** Мойсей – значковий товариш Переяславського полку (1767).
- Філоненко** Максим Андрійович (1698 – 1780) – син отамана вїтївського. Козак з статті у с. Войтове (1731–1732), у 1736 р. – підпомічник. У 1761 р. – значковий товариш. Д.: Марія Онисимівна Бузинарська (1708 – 1769).
- Філоненко** Сава Андрійович (1708 – 1770) – син отамана вїтївського. Козак з статті у с. Войтове (1732). У 1736 р. – виборний козак з статті, жив на одному дворі з Максимом Філоненком. Разом вони присягнули у 1741 р. За ревізією 1752 р. козаки виборні, жили в одному дворі. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?). Д.: Зіновія Кузьмівна N (1708 – 1763 – ?).
- Філоненко** Семен Максимович (1743 – 1786 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (1780), бунчуковий товариш (1786).
- Філоненко** Стефан Максимович (1746 – 1780 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 1774). У 1774 р. ще не одружений. Разом з братом, військовим товаришем, мав нерозділену маєтність у с. Ветовому Березанської сотні.
- Філонов** Пилип Васильович (1742 – 1787 – ?) – правнук Івана, службу розпочав 1768 р., значковий товариш Стародубського полку (1771 – 1787 – ?), проживав у с. Старому Ропську, де мав 27 підданих. Д.: Ганна NN, донька значкового товариша. Мали синів Григорія, Олексія, Микиту, Параску, Настасію.
- Філонов** Степан – службу розпочав з 1767 р. значковим товаришем Переяславського полку (1767 – 1774 – ?).
- Філонович** N – значковий товариш у Ніжинському полку (1781). Його дружина мала 3 хати в с. Дубовині Кролевецької сотні.
- Філонович** Іван – військовий товариш у Стародубському полку (1700 – 1714).
- Філонович** Іван – значковий товариш у Кобизькій сотні Київського полку (? – 1741 – 1762 – ?), розтратив казенні кошти.
- Філонович** Семен Лукич – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?), проживав у с. Дубовичах. Разом з братами Іваном і Федором мали 51 підданого в хут. Голубівському. Його дружина мала 1 хату в с. Дубовичах.
- Філонович** Філон Михайлович – син шляхтича гербу «Калина» доповнений, військовий товариш (1733). Володів маєтністями в сс. Дубовичах, Обложках і хуторі Голубовичах, отриманою від бунчукового товариша Григорія Голуба, млинами на р. Ретику.
- Філонович** Юхим Іванович (1708 – ?) – син отамана ГВА, службу розпочав з 1732 р., шафар ГВА (? – 1745), військовий канцелярист, за «служби деда і отца его» військовий товариш Ніжинського полку (1745.26.10. – 1763 – ?).
- Філоновський** Михайло Юхимович – син військового канцеляриста. Військовий товариш у Стародубському полку (1787). Мешканець погарський.
- Філоновський** Пилип – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Стародубського полку (1771 –

1781 – ?), був у турецькому поході. Військовий товариш. Мав сина Юхима – військового канцеляриста.

Філярович Петро (1753 – ?) – службу розпочав з 1770 р. сотенним канцеляристом, значковий товариш Київського полку (з 1776 р.), абшитований значковий товариш (1790). Вахмістр (1788), мав 12 підданих у 1 селі і деревні (1790). Д.: 1) (1776) Ганна Іванівна Зорич, донька сотенного отамана олишівського, значкового товариша. 2) (1788) Уляна NN, донька старшинська.

Фоголь Ілля (1726 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 30 підданих у 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN.

Фоголь Микола – службу розпочав з 1761 р., абшитований військовий товариш Лубенського полку (з січня 1785), секретар Роменської нижньої розправи.

Фоминич Гаврило – значковий товариш (1723).

Фоминич Костянтин – значковий товариш (1723).

Фомич Михайло – значковий товариш Гадяцького полку (1739–1747). Мав двір у Зінькові, 1 підданого на хуторі.

Фондзеровський Петро (1733 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1753 р., військовий товариш Прилуцького полку (з 1761).

Форманський Гнат (1714 – 1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1732 – 1751 – ?), мешкав у Почепській сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Форостовський Григорій Петрович – військовий товариш у Стародубському полку (1788). Проживав у Новоміському повіті. Д.: Тетяна NN, донька прапорщика. Мали сина Якова і доньку Мотрю.

Фортилевич Семен (1738 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 2 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька старшинська.

Фостицький (Фостик) Н – значковий товариш Київського полку.

Фостицький (Фостик) Данило (1709 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш Київського полку (1735 – 1761 – ?). 1735 р. був на чолі

команди козаків Київського полку на Українській лінії напроти містечка Маячки. 1736 р. здійснював конвоювання з Василькова до Переяславського полку з Польщі російських послів, на Дніпрі під містечком Жовнин охороняв кордон. 1738 р. на українській лінії. 1739 р. в хотинському поході. 1740 р. зустрів і супроводжував турецького посла. Займався складанням ревізії Козелецької сотні. 1742 р. брав участь в розмежуванні земель з Туреччиною при головному командирі, генеральному обозному Якові Лизогубу. 1743–1744 рр. полковий комісар. 1748 р. збирав гроші для полкових і сотенних служителів у Київській сотні, у 1750 р. – в сотнях Остерській і Мороській. 1751 р. командир команди при головному командирі полковому хорунжому чернігівському Комаровському. 1754 р. з сотнею Мороською на роботах у фортеці св. Єлизавети. 1757 р. на Сорокошинському форпосту за полкового командира.

Фостицький Стефан Н – значковий товариш Київського полку (1735 – 1751 – ?) в Мороській сотні.

Фостовський Іван – полковий канцелярист (1782), значковий товариш Миргородського полку (1788).

Фотєєв Микита (1755 – ?) – значковий товариш (1785), абшитований значковий товариш (1788). Мав 10 підданих (1785). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька дворянина.

Фридрикевич Григорій Григорович (1724 – 1790 – ?) – службу розпочав у квітні 1747 р., бунчуковий товариш (1751 – 1766 – ?). Присутній в Чернігівській полковій рахунковій комісії (1763). Мав суперечку за землю з канцеляристом Переяславської полкової канцелярії Нецкевичем. Статський радник (з 22 грудня 1784). Мав 1220 куплених і спадкових підданих (1790). Д.: (з 1765) Ганна Яківна Чорниш (бл. 1746 – ран. 1790).

Фридрикевич Григорій Криштофович – онук полковника білоцерківського. Військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш. Д.: Феодосія Степанівна Томара, донька переяславського полковника,

Фурса Н – військовий товариш (1781), мав хутір.

Х

Халкедоцький Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1736 – ?), у 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. Жив у Конотопі з синами Самійлом та Іваном. Мав хутір під с. Веровкою (1736).

Халкедоцький Самійло Васильович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1738 – ?), у 1737 р. був у очаківському поході, 1738 р. – у кримському поході при волах. Мав підсусідків у Конотопі.

Халкидоцький Іван Васильович – син значкового товариша, значковий товариш (1736). Абшитований значковий товариш (1781), військовий товариш (1783), житель с. Веровки. У м. Конотопі і с. Веровці мав 26 підданих. Д.: Катерина Василівна Школяренко, донька конотопського міщанина.

Хандогій Мойсей (1728 – 1783 – ?) – розпочав службу у 1744 р. полковим канцеляристом переяславським, з 1750 р. значковий товариш Переяславського полку, 1768 – 1769 рр. тримав пошту при Козелецькому стані, з 1771 р. військовий товариш, у 1774 р. при 1-й армії. У с. Красному Басанської сотні мав 4 двори підданих (1780). Д.: Євдокія Петрівна Сухенко, донька значкового товариша. Мали синів Данила, Максима, Василя, Івана, Онисима, Василя.

Хандогій Сидір – отаман курінний с. Красного (1726), значковий товариш Переяславського полку (1750). Мав у с. Красному Басанської сотні двір житловий.

Ханевський Василь Іванович – міщанин прилуцький. Значковий товариш (1741 – 1751 – ?).

- Ханевський** Іван Павлович – в документі 1748 р. є згадка: «Іван Ханевський былъ войскowymъ товарищемъ в протекціи гетманской по універсалу умерлого гетмана Скоропадского в 1710 году генваря 11». Мешканець батурицький, Жив разом з матір'ю Євдокією Павліхою (1716). Д.: 1) NNN, 2) Катерина N Покотило (? – 1726 – ?). Від двох шлюбів мав дітей Василя, Федора, Євдокію.
- Ханевський** Семен – значковий товариш (1740 – 1749). Вів тяжби з Іваном та Онисимом Чижменками за ґрунти бабки Клопотихи.
- Ханевський** Федір – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 -1748), абшитований у 1748 р. Д.: Єфросинія NN, у 1748 р. продала млин і ґрунти в селах Велика і Мала Дівиця.
- Ханський** Григорій – син священика, значковий товариш (1772 – 1774 – ?).
- Хантинський** Денис Іванович (? – 1722 – 1742 – ?) – значковий товариш. Його син Максим Денисович (1743 – ?) був отаманом сотенним (1787 р.), проживав у Новгороді-Сіверському.
- Хантинський** Іван – військовий товариш у Стародубському полку
- Харевич** Василь Юрійович (? – 1691 – 1753 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1709 р., брав участь в Полтавській битві. Купив хату у с. Шаповалівці, де жив підданий Григорій Сербин (1711). З 1713 р. значний військовий товариш. Бунчуковий товариш (? – 1737 – 1752 – ?), у 1736 – 1737 р. з своїм племінником бунчуковим товаришем Іваном Харевичем, жив у Конотопі, де мав 2 двори підсусідків.
- Харевич** Іван – вийт ніжинський (1736), бунчуковий товариш (1736 – 1751 – ?), 1750 р. патент не пред'явив, жив у Конотопі (1751), абшитований бунчуковий товариш (1763).
- Харевич** Матвій Васильович (1733 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша. Козак Ніжинського полку (1767), військовий товариш (1781) в с. Старе. Мали в хут. Торговицькому 61 душу (1783). Абшитований військовий товариш (1787). Д.: Тетяна Микитівна Косміна, донька священика конотопського. Мали синів Петра, Григорія і доньок Параску, Настасію, Єфросинію.
- Харевич** Юрій (? – 1666 – 1712) – вийшов з Правобережжя, міщанин конотопський (1685), товариш Конотопської сотні (1685), у 1685 р. купив луку у Кліма Ілляшевича, майно у мешканця корибутівського Дацька, у 1686 р. сіножать у Семена і Дацька Кушніренків. Дозорця конотопських млинів (1690), купив плотину у Івги Андрієвої. Гетьман доручав різноманітні завдання. Так, він їздив з листами та повідомленнями з гетьманської столиці до Москви (1691 р.), до Запорізької Січі (1691, 1708 рр.), Казікермену (1691 р.). Значний військовий товариш (? – 1693 – 1712). У 1694 р. купив у військового товариша Михайла Павловича частину лісу і сіножать. Бунчуковий товариш. Генеральний осавул універсальним записом заборонив будь-кому рубати його ліс. У 1707 р. житель рашівський Іван Зеленський взяв у нього займ на свій дім під заставу трьох дворів. У 1708 р. купив сіножать у корибутівського жителя Юхима. Восени 1708 р. разом з московським посланцем Ф. Дуровим возив оплату запорожцям. Отаман князяновського куреня обурився, що йому перепали соболі з відрізнаними щокками. Ю. Харевич був прикутий до гармати. Є свідчення, що тоді ж передав січовикам прохання І. Мазепи, щоб ті йшли на допомогу. Написав тестамент в 1712 р.
- Харитоненко-Євменов** Харитон Степанович – син шляхтича гербу «Рогаль», військовий товариш Глухівської сотні (1682).
- Харитонович** Ілля – козак полкової сотні Ніжинського полку (1649), військовий товариш (1654), посол до Москви.
- Харкович** Сила – військовий товариш Стародубського полку (1686). 2 листопада 1686 р. продав комору з будівлею райці стародубському Івану Шираю.
- Харкович** Тиміш – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець дарієвський.
- Харченко** Василь Ничипорович (1764 – 1790 – ?) – службу розпочав 1773.15.05., у Чернігівському міському суді (з 1777), військовий товариш Чернігівського полку (з 1783.28.02.), засідатель Городнянського повітового суду.
- Харченко** Гаврило (1728 – 1767 – ?) – військовий товариш Переяславського полку (1758 – 1767 – ?), у відомстві скарбової канцелярії (1763).
- Харченко** Дмитро Іванович (бл. 1750, с. Жабчичі – ?) – служив з 1770 р. виборним козаком, того ж року в поході призначений сотенним хорунжим, значковий товариш (1779 – 1780 – ?), був у поході в минулу турецьку війну та на форпостах на Польському кордоні. Дітей не мав (1780). Мав 1 підсусідка у с. Жабчичі Городницької сотні, вийшов у відставку корнетом (1787). Д.: (1779) Феодосія NN, донька священика.
- Харченко** Захар Кіндратович – шляхтич гербу «Ястрембець», значний військовий товариш (1671).
- Харченко** Лука Іванович – полковий канцелярист (1771 – 1774), значковий товариш (1774 – 1779 – ?), військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?).
- Харченко** Ничипір Якович (1734 – 1789 – ?) – з 1753 р. сотенний канцелярист, сотенний хорунжий (1762 – 1770), значковий товариш (1770 – 1771), сотник городницький Чернігівського полку (1771 – 1780 – ?), бунчуковий товариш (1783), колезький асесор (з 1785.19.09.). Мав 12 підданих у с. Жабчичах Городницької сотні, всього 59 спадкових підданих. Був у турецькому поході, на форпостах на кордоні. Д.: Марія Єлисеївна Рашко, донька полкового осавула.
- Харченко** Олексій – службу розпочав з 1769 р., підканцелярист (з 1771), канцелярист полковий (з 1773), значковий товариш Київського полку (1773 – 1779 – ?). Підданих не мав (1776).
- Харченко** Олексій (бл. 1732 – ?) – службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 29 вересня 1764), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1788 – ?). Д.: Катерина Іванівна Мороз, донька значкового товариша.
- Харченко** Петро (1766 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1783.20.07.).

- Харченко** Сава Михайлович (1718 – ?) – службу розпочав з 12 квітня 1742 р., осавул сотенний 1-ї Миргородської сотні (1767.24.09. – 1783), володів хутором в 1-й полковій сотні. В урочищі Богачанськом мав 4 підсусідки (1774). Д.: Софія Петрівна Волковська, донька священика с. Ручок Гадяцького полку.
- Харченко** Степан (1767 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).
- Харченко** Степан Захарович – значковий товариш.
- Харченко** Федір (? – 1700 – 1787 – ?) – у 1717–1739 рр. був на прикордонних форпостах, у 1741 р. конвоював турецького посла, комісар (1742–1743), абшитований військовим товаришем (1765). У 1758 р. тримав в Переяславі кузню, у с. Горбанах Гельм'язівської сотні мав 10 підданих при своєму дворі. Д.: Пелагея Федоріна Кохна, донька значкового товариша. Їх донька Дарія заїжня за священиком с. Лехнівки Березанської сотні Іваном Андрієвським, Ганна за вїйтом яготинським Тимофієм Зуєвським, Євдокія – за значковим товаришем Романовським, Параска – за канцеляристом Ісаєвичем.
- Хвіст** Ярема – військовий товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1759 – ?). Відомо, що цей чин він отримав за свої запорозькі справи у допомозі Гетьманщині. Мешкав в м. Біликах, де мав двір.
- Хенциньський** Антін – значковий товариш Київського полку (1738).
- Хенциньський** Михайло Петрович (? – 1772 – 1779) – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., військовий канцелярист (з 1760), військовий товариш Київського полку (з 1766), вїйт остерський (1766–1779). Д.: (1768) Ганна Євстафіївна Перчинська, донька ніжинського купця. Мали синів Микиту, Степана, Івана, Михайла.
- Хенциньський** Павло – значковий товариш Київського полку (? – 1732 – 1739 – ?), підписався як свідок під тестаментом Сергія Солонини (1732).
- Хенциньський** Федір – значковий товариш Київського полку (1732), підписався як свідок під тестаментом Сергія Солонини (1732). Вдова когось з Хенциньських Ганна за Румянцевською ревізією мала з двори (5 підданих) у с. Булахові.
- Хенциньський** Яків Федорович (1731 – 1779 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 24 лютого 1755 р., 1755 р. в Сорокошинській дистанції за сотенного командира над командою робітників, 1756 р. на тій же заставі, комісар Єлецького полку, 1757 р. в Стародубі, 1758 р. організував набір волів для армії в Бобровицькій сотні, 1759 р. на форпостах за полкового командира, 1760 р. за сотника на Сорокошинської дистанції. Значковий товариш Київського полку (1761.24.02. – 1779 – ?). Мав 11 дворів з 78 підданими у с. Ярославці. Д.: NNN, донька священика.
- Хижняк** Матвій (? – 1761) – значковий товариш Миргородського полку (1749–1761). Житель сорочинський. Прийомщик грошових сум по Миргородській полковій канцелярії.
- Хилецький** Опанас Андрійович – сотник кобеляцький (1712), отримав універсал гетьмана на військову частину прибутку від млина під Кобеляками на р. Ворсклі, показанщину і покотольщину. Сотенний хорунжий кобеляцький (1718). Значковий товариш Полтавського полку (1732).
- Хилькевич** Петро – військовий товариш Лубенського полку (1741).
- Хильковський** Іван Антонович – шляхтич гербу «Любеч», син отамана сотенного, сотенний хорунжий (? – 1743), значковий товариш (1743 – 1751 – ?).
- Хильковський** Іван Гаврилович (1753 – ?) – син возного, військовий товариш (1788).
- Хильчевський** Гаврило Федорович (бл. 1742 – ?) – син полкового хорунжого. З 1755 р. полковий канцелярист, з 1764 р. писар земський лубенський, з 1782 р. бунчуковий товариш, суддя Лубенської нижньої розправи.
- Хильчевський** Дмитро (? – ран. 1783) – військовий товариш Лубенського полку.
- Хильчевський** Іван – значковий товариш Стародубського полку (1757).
- Хильчевський** Іван (бл. 1764 – ?) – з 1775 р. став полковим канцеляристом, значковий товариш Лубенського полку (з 1780), служив у Тверському карабінерному полку (1787).
- Хильчевський** Микита (бл. 1769 – ?) – з 1777 р. полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1780), служив у Тверському карабінерному полку (1787).
- Хильчевський** Остап Тарасович – син значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Брав участь в прутському поході. Його онук Тимофій Іванович (1746 – ?) – прем'єр-майор у відставці (1787), мав 139 підданих у м. Вороніжі.
- Хильчевський** Тиміш Іванович (1745 – 1787 – ?) – сотник (з 10 грудня 1770), бунчуковий товариш (з 24 лютого 1782), прем'єр-майор у відставці (з 19 грудня 1785). Мав 139 підданих в м. Воронежі, а також у с. Тиниці Коропського повіту. Д.: Ганна Федорівна Михайловська, донька полкового осавула.
- Хильчевський** Федір – отаман сотенний (? – 1749), значковий товариш Лубенського полку (1749 – 1762 – ?), полковий зборщик податків (1750–1751). Захопив пашню і сіножать у козака Хорольської сотні Івана Оболонського (1763). Абшитований полковий хорунжий (1767). На його володіння здійснювали наїзди, захоплювали волів та сіно козак Хорольської сотні, син поручика пікінерського полку Іван Опанасович Оболонський, козак м. Хорола Іван Райченко, Федір Райченко, посполитий Трохим Яровий.
- Химич** Трохим – військовий товариш, у якого 11.06.1699 р. П.І.Забіла купив солодовню за 115 золотих.
- Химич** N (? – ран. 1781) – військовий товариш. Його дружина тримала хут. Комендатівщину (5 хат, млин).
- Химич** Дмитро Якович – військовий товариш (1684), з братом гетьманський посланець до Москви (1684).
- Химич** Федір Яковий – військовий товариш (1684), з братом гетьманський посланець до Москви (1684).
- Хівренко** Ілля – значковий товариш Миргородського полку.
- Хіогій** Микола – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?), у 1735 р. утримував Вер-

кіївське сотенне правління. У 1738 р. був у Кримському поході при волах. У 1747 р. мав двір житловий у м. Ніжин.

Хіотій Остап – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході при волах.

Хігун Федір Семенович (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1784 – 1788 – ?). Мав підданих в Олишівці. Рід внесений до III частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії. Д.: Параска NN, донька козака.

Хмара Данило (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 19 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея, донька шляхтича.

Хмельников Кирило – військовий товариш.

Хмельницький Василь – гонець гетьманський до Москви (1694), військовий товариш Чернігівського полку.

Хмельницький Михайло Кіндратович – служив при Золотоніському сотенному правлінні (1768–1773), потім полковим канцеляристом, а з 1780 р. – значковим товаришем. 1779 р. полковий канцелярист Михайло Хмельницький в проханні про надання чину значкового товариша засвідчив: «пращур Иван Драбович был у 1520 гетьманом над всей Малой Россией, по умеровании осталась наследница сестра его родная ...которая вышедши взамож за гетьмана Богдана Хмельницкого имела с оным сынов прадеда его..., другого Юрия Хмельницкого, с коих Юрий умре, а Яков по умертвии отца своего был полковником Черкасским, а поженясь имел сына Федора, просителя деда и будучи в ... походе под Ляховичами убит, а означенный его дед Федор, оставшийся когда отошла Заднепровская Украина под поляков, тогда оной дед хотя был там, подражавши предкам своим оставя все добра перешёл под державу Российскую и жительствовал полку здешнего сотни Иркилевской у с. Мельниках, отправлял службу в чине значкового товарища, имел двух сынов отца его Кондрата и дядю Фому, будучи командирован за сотника з двухсотенною командою в ... Крымский поход в оном на Чорной Долине вместе с полковником Переяславским Томарою неприятелем убит, а жена его просителя ... оставшись с малолетними сынами Кондратом и Фомою Хмельницкими вышла замуж за другого мужа сотенного отамана Кропивенского Григория Науменка, по которому ... названы Науменками». Неодружений (1780).

Хмельницький Петро Йосипович (? – 1707 – 1736 – ? під Хотиним) – син обозного полкового 1-го охочеконного полку, значковий товариш Переяславського полку, отаман полкової артилерії.

Хмельницький Федір Якович – значковий товариш Переяславського полку. Загинув в кримську поході на Чорній Долині. Д.: NNN, в другому шлюбі за Григорієм Науменком, отаманом сотенним кропивненським.

Ходаковський Василь (1745 – ?) – службу розпочав з 9 листопада 1765 р., військовий канцелярист (1766 –

1782), військовий товариш (1782 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Крутьки Городиського повіту, на хут. Константієвському, хут. Дорошенківському Золотоніського повіту, володіння у с. Малі Канівці. Д.: Софія Яківна Следзинська, донька значкового товариша. Мали сина Івана.

Ходаковський Іван Васильович (1758 – ?) – син військового товариша, дворянин, службу розпочав з 15 жовтня 1781 р. значковим товаришем

Ходкевич Семен – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Жив у Почепській сотні, мав посполитих в д. Рудні Почепської сотні з двори малогрунтових, прибули дуже убогі 6 дворів, 1 підсусідок вибув, а прибули 3 (1737).

Ходкевич Степан – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. був у команді при судді Ханенку за Києвом.

Ходкевич Федір – шляхтич, військовий товариш (1676), мешканець почепський. 5 листопада 1676 р. отримав універсал Стародубського полковника Тимофія Олексійовича на селища Рудню, Кобелі, Волохи Почепської сотні.

Ходоровський Остап (1738 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1754 р. в Лубенському полковому суді, військовий канцелярист (з 1755.4.10.), військовий товариш (з 1757.10.08.), комісар Роменської сотні (1761). Направлений у військовий похід (1769). Сотник косянтинівський (1770.15.12. – 1783), бунчуковий товариш (з 1781), прем'єр-майор у відставці (з 1786.22.01.), Роменський повітовий суддя. Мав 75 підданих у 1 місті, 2 селах. Д.: Явдоха Андріївна Полетика, донька значкового товариша.

Ходосовський Трохим – військовий товариш (1768), мешканець Миргорода.

Ходот Іван Семенович (1763 – ?) – син сотенного отамана, правнук Леонтія. в Чернігівській полковій канцелярії (1779), військовий товариш Чернігівського полку.

Ходот Леонтій Михайлович – значний військовий товариш (? – 1682 – 1730 – ?), мешканець с. Овдіївки Чернігівського полку.

Ходот Семен Андрійович (1738 – ?) – розпочав службу виборним козаком з 16 лютого 1764 р., став отаманом сотенним понорницьким (з 1770.22.10.). Військовий товариш Чернігівського полку (з 1772.30.04.). Поручик у відставці (з 1787.20.10.). Мав 19 підданих у с. Покошичах. Д.: Пелагея Максимова, донька козака-шляхтича.

Ходченко Захар – військовий товариш.

Ходько Олексій – шляхтич гербу «Косцеща», значний військовий товариш (1701).

Холодний Іван Григорович (1718 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку. Проживав у с. Хлоп'яниках Понорницької сотні. Д.: Єфросинія Іванівна Княжицька, донька бунчукового товариша.

Холодович Василь Васильович – значковий товариш Чернігівського полку (1777), мав 20 підданих у с. Хібалівці. Д.: Тетяна Григорівна Золотарівна, донька козака хібалівського.

- Холодович** Василь Мартинович – значковий товариш Чернігівського полку, мав 4 підданих у с. Хібалівці.
- Холодович** Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1739 – ?) у Городиській сотні, мав 8 підсусідків (1739).
- Холодович** Іван (? – 1658 – 1712) – шляхтич, сотник новгородський (ран. 1683), мешканець і купець воронізький (1683), значний військовий товариш (1709). Отримав універсал Івана Скоропадського (1709.9.01.) про взяття його під гетьманську оборону. Купив млин на р. Ромі в Новгород-Сіверській сотні. Д.: (1683) Марія Лазарівна Лазаревич, донька мешканця воронізького.
- Холодович** Мартин – шляхтич. Мешкав у с. Кириївці Сосницької сотні, значковий товариш Чернігівського полку.
- Холодович** Матвій Іванович (1712 – бл. 1783) – син значного військового товариша, згодом – військового канцеляриста. Службу розпочав з 1730 р. військовим канцеляристом ГВК, старший військовий канцелярист ГВК (1741–1742, відсторонений; звільнений від служб – 1751.13.09.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1760) «за невинное, за отрешение его от должности по неправому Купчинского доносу чрез девять лет претерпения». 14 вересня 1751 р. отримав гетьманський універсал на с. Добротов і Рижки Коропської сотні. Побудував Преображенську і Михайлівську церкву у Вороніжі. Д.: (з 1741) Феодора Н Дащенко (бл. 1724 – ?), онука Івана Семеновича Биховця.
- Холодович** Петро (1724 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія NN, донька козака.
- Холодович** Степан Іванович (? – 1693 – 1728 – ран. 1741) – син сотника новгородського, значний військовий товариш. Наказний сотник воронізький (1725). Бунчуковий товариш (? – 1727 – 1728 – ?). Збирав медову десятину в Глухівській, Кролевецькій і Воронізькій сотні (1722–1723). Ходив у сулацький похід (1725). Д.: Євдокія Сидорівна Сидоренко (бл. 1693 – 1741 – ?), вдова Кузьми Петрункевича.
- Холодовський** Василь – значковий товариш.
- Холодовський** Григорій – військовий товариш Чернігівського полку. Його онуки мешкали у с. Хлоп'яники Новгород-Сіверського повіту (1787).
- Холодовський** Григорій (1726 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1752 р., полковий комісар (1763), значковий товариш Гадяцького полку (1765 – 1788 – ?). Мав 12 підданих на одному хуторі. Д.: Гафія Звягільська, донька сотенного отамана.
- Холодовський** Дем'ян Дем'янович – шляхтич гербу «Папарона», значковий товариш (1754).
- Холодовський** Іван – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1751 – ?). Мав двір, 2 хутори та 3 підсусідки у Куземці, двір та шинок у 1 селі.
- Холодовський** Іван Іванович (1717 – ?) – онук Григорія. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787 р.), мешканець с. Хлоп'яники. Д.: Єфросинія Іванівна Княжицька, донька значкового товариша. Мали синів Петра, Василя, Івана, Григорія.
- Холодовський** Петро – син значкового товариша, службу розпочав з 15 жовтня 1745 р. сотенним отаманом куземинським, у 1752 – 1753 рр. комісар при Ямбургському полку, значковий товариш Гадяцького полку (1763.14.12. – 1775 – ?). Д.: Н Власівна Чуб, донька сотенного отамана куземинського. Мали чотирьох синів і доньку (1771).
- Холодовський** Петро Петрович (бл. 1736 – 1786 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку. Квартальний наглядач в Києві (1786). Д.: Гафія Іванівна Грабянко, донька військового товариша.
- Холодовський** Роман (бл. 1728 – ?) – значковий товариш (1767), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 36 підданих в одному хуторі. Внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька священика.
- Хома** – значний військовий товариш (1687) у сотні Бакланській. Родоначальник Хоменків.
- Хоменко** Михайло – військовий товариш (1767) Київського полку, мав підданих в Остерській сотні.
- Хоменко** Михайло – значковий товариш Гадяцького полку 1738 – 1739 р., жив у м. Зінків.
- Хоменко** Остап Антонович – значний військовий товариш Чернігівського полку (1711).
- Хоменко** Семен – значковий товариш Стародубського полку (1764).
- Хоменко** Семен Антонович – шляхтич гербу «Домброва», значний військовий товариш (1711) Ніжинського полку. У 1711 р. отримав універсал Скоропадського на хутір Хоменківський. Його син Опанас став полковим хорунжим чернігівським.
- Хоменко** Яків (? – ран. 1772) – значковий товариш Прилуцького полку, проживав у Варві. Д.: Катерина NN (? – 1779 – ?), проживала у Варві, де мала одного підсусідка.
- Хоминський** Василь Якович – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1768 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Д.: (1730) Н Савівна Занковська, донька значкового товариша.
- Хоминський** Данило Васильович – службу розпочав з 1766 р., значковий товариш товариш Стародубського полку (1779 – 1781 – ?). Був у турецькому поході 1770 р. під Бендерами, в компаніях 1773 і 1774 рр. Житель с. Логоватого. Д.: Тетяна Н Голянка, донька значкового товариша.
- Хоминський** Юхим Якович (? – ран. 1781) – син і онук значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1728 – 1751 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. купував коней. Абшитований значковий товариш Стародубського полку (1764), мав у першій полковій сотні володіння у с. Логоватому посполитих дворів 2. Протягом 1720 – 1734 рр. мав майнові суперечку з Яковом Хотинським, Чернігівським єпископською кафедрою, мешканцями Стародубського полку. Сперечався за с. Логовате полкової сотні із значковим товаришем Яковом Хоминським.

- Хоминський** Яків Самійлович – син протопопа стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1710 – 1737 – ?). Брав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні. 25 серпня 1710 р. Скоропадський затвердив за ним с. Логовате полкової сотні, яке було надане універсалами гетьманів Самойловича та Мазепи та царською грамотою його батькові. Разом з Юхимом мали у с. Логоваті малоґрунтових 14, підсусідків при городах 10. Д.: NNN, вдова Григорія Сидоровича Скоробагатого.
- Хомченко** Василь – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.
- Хорошко** Денис (1754 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш (з 1782).
- Хорошко** Семен Григорович – син значного військового товариша, військовий товариш. Його син Григорій був сотенним комісаром, а онук Артем (1737 – ?) мешкав у с. Работин.
- Хохуля** Григорій – козак 2-ї Миргородської сотні, абшитований через старість значковим товаришем (з 1781.5.10.).
- Хохуля** Григорій (1738/1743 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1760 р., отаман сотенний (з 21 травня 1781), значковий товариш Миргородського полку (з 2 червня 1781 р.).
- Хохуля** Іван (1730 – 1788 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1757 р., значковий товариш Миргородського полку (з 9 червня 1780).
- Хохуля** Іван (1740 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).
- Хохуля** Михайло – козак 2-ї Миргородської сотні, абшитований через старість значковим товаришем (з 1781.5.10.).
- Хохуля** Пилип (1755 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 28 квітня 1770 р., полковий канцелярист (з 7 грудня 1770). Значковий товариш Миргородського полку (27 березня 1781 – 1783 – ?).
- Хохуля** Тарас (1709 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 2 травня 1733 р., значковий товариш Миргородського полку (з 20 листопада 1781).
- Хохуля** Федір (1749 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1770 р. підканцеляристом, з 1774 р. полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (з 1779).
- Храпаль** Григорій (1753 – ?) – службу розпочав з 1767 р., канцелярист сотенний (з 1771), отаман сотенний (1776 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788), мав 4 підданих. Д.: Параска Іванівна Саранча, донька військового товариша.
- Храпач** Іван Васильович (1747 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешкав у Глухівському повіті. Д.: Ірина NN, донька сотенного хорунжого. Мали сина Федора і доньку Тетяну.
- Храпко** Іван (1747 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1762), житель Роменський, абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 21 підданого у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Марина N Орановська, донька священника с. Коровинці.
- Храпко** Степан Степанович (1729 – ?) – службу розпочав з 1746 р. в Лубенській полковій канцелярії. Значковий товариш Лубенського полку (з 1761).
- Храпко** Стефан (? – бл. 1761) – службу розпочав з 1723 р., значковий товариш Лубенського полку (1741 – 1751 – ?), після кримського походу 1735 р., в якому брав участь, виключений з компуту значкових товаришів. Мав у в Роменській сотні у с. Гаврилівці в подворку 2 двори підсусідків піших убогих, двір житловий (1745), 2 шинки і житловий двір (1747).
- Храпко** Тарас (? – ран. 1756) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Марія NN (? – 1756 – 1759 – ?).
- Храпко** Федір (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 10 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Олексіївна Онищенко, донька грека.
- Храпко** Яків Степанович (1739 – ?) – син значкового товариша. Після смерті батька служив значковим товаришем у Смілянській сотні Лубенського полку (1761 – 1769 – ?), на дніпровських форпостах (1769), житель Роменський.
- Христенко** Василь (1734 – ?) – сотенний отаман Київського полку (? – 1781), Через хворобу абшитований значковий товариш (з 1781.23.11.), абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). Мав 8 підданих в Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Стефанида NN, донька козака. Серед остерської шляхти зустрічається рід Христків, серед яких відомий Федір (1636). Мабуць, Христенки ведуть свій родовід від Христків. Рід Христенків по цій лінії не мав чоловічого потомства, були лише доньки Ірина (1771 – ?) і Марфа (1785 – ?).
- Христенко** Герасим (1746/1755 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з 1764 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (1779.29.06. – 1783 – ?).
- Христенко** Дем'ян (1756 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (1779.12.06. – 1783 – ?).
- Христенко** Іван (1747/1757 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1764 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (з 1779.29.06.).
- Христенко** Петро (1756 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).
- Христенко** Роман (1763 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.11.01.).
- Христенко** Стефан (1760 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780.6.05.).
- Христич** Василь Лаврінович (? – 1715 – 1762 – ?) – за служби батька сотником в Чорнухах значковий товариш Лубенського полку (1730 – 1762 – ?). У 1736 р. був в Царичанці, присягнув у 1741 р. разом з братами Климом, Якимом та Іваном і сином Федором. У 1751 р. був в збиранні грошей за своє комісарство, які треба відправити у провіантську службу. У 1745 р. мав підданих у с. Нехристовці у 1745 р. дворів посполитих і малоґрунтових «не могучих», 2 «тяглих»

та 4 «піших убогих» та власний житловий двір, в якому сам жив та хати, в яких жили наймані люди та млинок. Мав у Чорнуській сотні у с. Нехристовці підсусідків 6 дворів піших убогих, у с. Пісках 1 двір. Житель с. Нехристовки Чорнуської сотні (1747).

Христич Іван Климович (бл. 1729 – 1782 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1756 р., значковий товариш (з 1761.27.10.), отаман сотенний чорнуський (1764.10.07. – 1775), продовжував службу в Ізюмському гусарському полку, вахмістр у відставці (з 1770). Військовий товариш Лубенського полку (з 15 липня 1775).

Христич Іван Лаврінович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1741 – ?). Разом з братом Климом мав 6 сімей підсусідків (1741).

Христич Клим Лаврінович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1744), у 1735 р. по приходу з польського походу з значкових товаришів виключений, у 1736 р. був на форпостах в Переяславському полку, у 1738 р. – комісар, сотник чорноусівський (1744.15.09. – 1757 – ?). Мав у Чорнуській сотні у с. Нехристовці 4 двори піших убогих підсусідків (1745). Мав шинок у Чорнухах (1747), житловий будинок у с. Бондарях.

Христич Яким Климович (1721 – 1763 – ?) – навчався в КМА (1736). Службу розпочав з 1741 р. значковим товаришем Лубенського полку. Військовий канцелярист. Абшитований військовий канцелярист (з 1751). 1754 – 1755 рр. за батька знаходився у п'яти-сотенній команді Лубенського полку. Сотник чорноусівський (1760 – 1772.30.10.). 1761 р. був у задніпровському поході. У 1763 р. на нього подав скаргу козак-пасічник с. Гольці Панас Ярмоленко за привернення у підданство, примусові роботи на пасіці, захоплення майна. Абшитований полковим осавулом (з 1772).

Християнов Роман – військовий товариш. Його син Іван був священонамісником, онук Григорій канцеляристом ГВА, правнук Яків Григорович (1732 – ?) і мешкали у с. Нехаєвці Коропського повіту.

Християнович Іван Остапович – військовий товариш (1787), мешканець коропський. Д.: Катерина Федорівна Жуковська, донька військового товариша. Мали синів Петра, Іллю, Федора, доньок Марію, Євдокію.

Християнович Олександр Остапович – військовий товариш (1787), мешканець коропський. Д.: Катерина NN, донька шляхтича. Мали доньок Тетяну, Ксенію, Ганну.

Христофоров Василь – військовий товариш Полтавського полку (? – 1763 – ?).

Христофоров Костянтин – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1780), мешкав у Погарській сотні.

Хромченко Андрій Прохорович (1705 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Хромченко Василь – козак с. Солове Топальської сотні, значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?).

Хромченко Павло Павлович – син сотника полкового стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735 – ?), у 1735 р. жив у по-

лковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Хромченко Петро Петрович – значковий товариш (1787). Д.: Тетяна NN, донька козака.

Хромченко Пилип – шляхтич гербу «Любеч», військовий товариш Стародубського полку (1702).

Худолій Іван Мойсейович (бл. 1745 – 1782) – службу розпочав з 1762 р. в Лубенському гродському суді полковим канцеляристом, значковий товариш Лубенського полку (з 1764), військовий товариш (з 1771). Д.: Ганна Антінівна Булавка, донька військового товариша.

Худолій Іван Іванович (бл. 1745 – ?) – службу розпочав з 1768 р. полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш Лубенського полку (1771 – 1782 – ?).

Худолій Іван Степанович (бл. 1745/1747 – 1786 – ?) – службу розпочав з 1768 р. полковим канцеляристом (1770 – 1771), значковий товариш Лубенського полку (з 1771), військовий товариш (з 1782.14.10.). Д.: Гафія Олександрівна Буговська (1755 – 1783 – ?), донька полкового осавула.

Худолій Максим Мойсейович (? – ран. 1776) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1754 – 1762 – ?). Його «казка» датована 4 лютого 1762 р.

Худолій Мойсей Кирилович – військовий товариш (? – 1702 – 1706 – ?), 14 листопада 1712 р. отримав гетьманський універсал на куплені від тестя маєтності – на х. Липовий з лісом нижче с. Сурмачівки, а 12 вересня 1716 р. гетьманський універсал на млин. Завідував млинами в Лубенському полку (1716). Значний військовий товариш (1716). Товариш полку Лубенського (1719). Значковий товариш (? – 1725 – 1754 – ?). У 1736 р. був вдома через свій промисел, 1738 р. призначений купувати коней. Присягнув у 1741 р. разом з синами Степаном і Мойсеєм. Мав у Пирятинській сотні в с. Харковцях підсусідків 1 двір тяглих убогих та 12 дворів піших, с. Каплинцях 3 двори тяглих та 2 піших, в с. Яцинах 2 двори піших підсусідків, в с. Шкуратові 1 двір піших посполитих убогих (1745). Мав двори в с. Каплинцях і в с. Харківцях, в Пирятинській сотні при хуторі 1 двір тяглих та 1 двір підсусідків піших убогих, в хуторі Архиповщині 7 дворів тяглих убогих та 3 двори піших підсусідків, ще при одному хуторі 3 двори тяглих та 3 піших убогих підсусідків, приїжджий двір і шинок у Пирятині та хутір в сотні, в Пирятинській сотні підданих в с. Смогирівці убогих 17 дворів на 34 хати і 2 бездвірних, хутір на 4 двори (8 хат) та хутір на 3 двори (1747). Мав у Любечі 1 підданого. Д.: 1) (1724) N Семенівна Вакулович, донька сотника пирятинського. 2) (1728) Марія Іванівна Войцехович, донька сотника городницького.

Худолій Мойсей Мойсейович (бл. 1725 – 1786 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1766), військовий товариш Лубенського полку (1772). Мешкав у с. Яцинах. Д.: Пелагея Антінівна Милорадович (бл. 1732 – ?).

Худолій Павло Іванович – службу розпочав 1770 р., вакансовий сотенний хорунжий (? – 1777 – 1780), значковий товариш Лубенського полку (1780.1.05. – 1783), військовий товариш (з 1783.20.09.). Вийшов у

відставку поручиком 30 грудня 1786 р. Д.: Домна Значко-Яворська, донька значкового товариша.

Худолій Степан Мойсейович (? – ран. 1776) – державця с. Смотрик Пирятинської сотні (1744), значковий товариш Лубенського полку (? – 1737 – 1748 – ?). 1737 р. брав участь в очаківському поході. У 1745 р. побив, захопив гвинтівку і списи у запорожця Івана Бея. Військовий товариш. Мав у с. Смотрикові Пирятинської сотні Лубенського полку підданих посполитих 1 двір малогрунтових не могучих, 9 дворів тяглих убогих та 9 піших та 3 двори тяглих підсусідків (1745). Д.: Уляна Семєнівна N (1701 – 1787 – ?), після смерті чоловіка мешканка с. Харківців.

Худорба Архип Михайлович (1748/1751 – 1783 – ?) – службу розпочав з 18 листопада 1759 р. при Новгородській сотенній канцелярії, «в турецькому поході на самому сраженні был з 1769 по 1774 год», був у турецькому поході в другій армії. Осавул сотенний (з 1770), отаман сотенний (з 1772), сотник шептаківський (1777–1783). Чин бунчукового товариша отримав у 1783 р., бажав продовжити військову службу у 1783 р.

Худорба Михайло Кіндратович – значний військовий товариш.

Хухотин Григорій (1747 – 1783 – ?) – служив з 1766 р., військовий товариш у Стародубському полку (1779 – 1783 – ?). У походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р.

Ц

Цаленко Федір – товариш полку Полтавського (? – 1698 – ?). Родоначальник Паскевичів.

Цапелєвський Іван – військовий товариш Київського полку (1784).

Цареградський Яків (1722 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш Носівської сотні Київського полку (з 1752), абшитований військовий товариш (1757 – 1782 – ?), титулярний радник. Мав 24 підданих двори в Носівці і 1 хуторі (1787). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: 1) (? – 1772 – 1780 – ?) N Василівна Рева, донька козака. 2) (1787) N Кузьмівна Медвиченко, донька каптенармуса Глухівського гарнізона.

Цесарський N – (? – ран. 1781) – значковий товариш.

Цивінський Мойсей (1752 – ?) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш (1782 – 1787 – ?), мав підданих у с. Денисах Переяславського повіту.

Циганчук (Циганенко) Федір – полковий канцелярист, возний Лубенського повіту (? – 1771), значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1775 – ?). На ноги хворий і дуже убогий, тому в похід не відправлений, а залишений в догляді за поштою (1769). Д.: NNN, донька священника куренського (Луговського?).

Циганчук Андрій Пилипович (1712 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1735 р., за служби батька сокільського козака значковий товариш Полтавського полку (з 1738.23.02.), був у походах ногайському (1735) та кримському (1737), на українській лінії у 1738 р. полковником Кочубеєм призначений значковим товаришем, був у командах, збирав гроші. Універсал Кочубея на значкового товариша 1738 р. називає Андрія і його брата Кліма Філіповичами. Вони обидва призначені значковий товариш, живуть в одному дворі в сотні Сокольській. Ордер ГВК на чин значковий товариш Андрій отримав у 1759 р. Мав двір у Кобеляках та у Сокольській сотні. Абшитований значковий товариш (1767).

Циганчук Клим Пилипович (? – 1755 – ?) – значковий товариш Полтавського полку за заслуги померлого батька сокільського козака Пилипа Циганчука (з 1738.23.02.). Мав двір у Сокольці. У 1735 р. Андрій і

Клим були в кримському, а 1736 р. – в карасевському походах.

Циганчук Павло (? – 1680 – 1728 – ?) – полковий обозний білоцерківський, наказний полковник білоцерківський. Значний військовий товариш Київського полку. С. Свідовець Кобизької сотні (22 двори) раніше було вільним військовим, а у 1713 р. гетьманом Скоропадським і 1727 р. гетьмана Данила Апостола універсалами віддане Павлу Циганчуку, «въ награждение тогобочнихъ маестностей, по указу монаршомъ на томъ боку Днепра оставленныхъ; якимъ селомъ, по смерти отца своего Павла Циганчука, сынъ его Михайло Циганчукъ владееть за помененного отца своего вернии и радетелнии служби».

Циганчук Хома – значковий товариш Полтавського полку 1750 р., мав двір і підсусідків у Сокольській сотні.

Цилорник Лук'ян Андрійович – товариш військовий Стародубського полку (1693).

Цицецький Михайло – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав двір у с. Сиволожі.

Цурган Артем – військовий товариш Стародубського полку. Його онук Сазон Іванович (1727 – ?) мешкав у с. Ленкові Новгород-Сіверського повіту (1787).

Цуревський N – значковий товариш (1787). Мав маєтність при р. Ворсклі (6 підданих).

Цуревський Андрій – військовий товариш Полтавського полку.

Цуревський Яків (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 56 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька військового канцеляриста.

Цурка Іван (? – 1740) – значковий товариш Полтавського полку (1732–1740). Проживав у с. Цурка Великобудиської сотні, у 1736 р. відправлений до Переяслава при команді за осавула. Мав двір у с. Тахтаулові та підданих у с. Комарівці. Мав 2 приїзджих двори у Великих Будищах (1737). Д.: Параска Дмитрівна Калачинська, донька сотника великобудиського, онука полковника полтавського Івана Черняка. В ревізії 1740 р. згадана вже як вдова. У 1749 р. мала право на утримання військового по-

датку з млину Балясного на Герасимівській греблі на р. Ворсклі. Є згадки про їх сина Петра (1747).

Цурка Максим – значковий товариш Полтавського полку, житель великобудиський.

Цурка Михайло – свояк Тимофія Левенця (1763), значковий товариш Полтавського полку (1765 – 1779 – ?). В д. Комарівці мав 93 підданих.

Цурка Петро Іванович – службу розпочав з 1750 р., військовий товариш (1762 – 1779 – ?), мешкав у 1-й полковій сотні Полтавського полку. Направлений у військовий похід (1769). Рекомендовувався у відставку капітаном. Мав маєтність при р. Боршні (30 підданих), р. Голтві (54 підданих).

Цуцмай Федір – син значковий товариш Гаврила Біленченка, значковий товариш Гадяцького полку (1740 – 1751 – ?).

Цюпка Стефан Іванович (1686 – 1761 – ?) – почав служити значковим товаришем Гадяцького полку, не маючи

письмового ордеру чи універсалу призначений колишніми командирами «згодности мужества и фортуни» з 1706 по 1761 рр. Його батько Іван Компанієць також був значковим товаришем. У 1706 р. в поході, 1707 р. будував Печерську фортецю. У 1708 р. в Польщі при полковнику гадяцькому Трощинському про що письмових доказів не мав. Є згадки про комісарство у 1725 р., у 1736 р. був полковим комендантом над командою, висланою у Полтавський полк в м. Келеберду для «полонения льда». У 1737 р. під Очаковом він є у іменних списках, у 1738 – 1740 рр. – наказний сотник у 1-й полковій сотні. Виконував різні доручення, був у комісіях 1741 р. під Азовом при розмежуванні з турками. У 1744 р. постачав продовольство у Пермський драгунський полк. У 1747 р. мав двір і підсусідка у 1-й полковій сотні, двір у Гадячі. Старий, служити не міг, убогий і жив при церкві Успіння Богоматері гадяцькій з мирського подаяння в званні дячка (1761).

Ч

Чаєвський Григорій Олександрович – шляхтич, вийшов до Гетьманщини з Речі Посполитої. Військовий товариш Ніжинського полку. Його нащадки іменувалися Чайковськими.

Чайцький Іван – військовий товариш (1681). Родоначальник Чайок. Його правнук Іван Федорович (1752 – ?) мав 10 підданих у м. Коропі.

Чайковский Іван – військовий товариш у Стародубському полку з 1744 р. «з канцеляристов войскових за отправление отцем его во многих походах и его самого при Генеральной Канцелярии чрез шесть лет службы».

Чайковский Андрій Опанасович (1737 – ?) – значковий товариш (1787), мешканець кролевецький. Д.: Любов NN, донька священика.

Чайковский Василь Іванович (1741 – ?) – син священика с. Ядута, онук Григорія Чаєвського. Військовий товариш (1788). Мав 27 підданих у с. Ядутах Коропського повіту. Д.: Варвара NN, донька шляхтича. Мали сина Якова, доньок Ганну і Марію.

Чайковский Григорій Олександрович – шляхтич гербу «Дембно», перейшов на Лівобережжя, військовий товариш Ніжинського полку.

Чайковский Іван – полковий канцелярист переяславський (1737), значковий товариш (1752), мешканець піщанський. Скаржився на сотенного отамана Скороика, що той утримував його підданого під караулом без всякої провини.

Чалєєвський Михайло (1746 – 1788 – ?) – син козака. Службу розпочав з 15 травня 1772 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Чалий Іван – військовий товариш (1728).

Чалий Трохим – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1759), мав двір у Полтаві. Абшитований значковий товариш (1759 – 1763 – ?). Користувався родовим гербом (1758).

Чамара Андрій – козак іванчицький, 21 червня 1697 р. продав дорожнє місце за 8 золотих Петру Буцькому.

Значковий товариш Полтавського полку (? – 1723 – 1732 – ?). Мав хутір на Голтві.

Чамара Григорій – козак кінний городової сотні Полтавського полку (1718), значковий товариш (? – 1723 – 1732 – ?).

Чамара Іван – значковий товариш Полтавського полку (? – 1723 – 1732 – ?), мав хутір під Полтавою (1735).

Чарлинський Михайло – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешкав у 1-й полковій сотні.

Чарнецький Юсько – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до курія Бочарного.

Чарниш – колезький канцелярист (? – 1778), військовий товариш (1778.12.04. – ?).

Чарниш Іван Федорович (? – 1677 – 30.12.1728, Москва) – на службі «отъ малыхъ легъ», військовий кацелярист (1698), «билъ при взятіи Казикермена и Тавани», посланий царем до Царграду для підпису мирного договору. Господар Гадяцького замку (1700), був під Нарвою і Рігою, у каліжській битві. Конкурував з Скоропадським за стародубське полковництво і всупереч гетьману їздив до Петербургу. У зв'язку з справою Кочубея-Іскри заарештований і утримувався в білоцерківській фортеці. Значний військовий товариш (1708). Мав універсали на «на село Борки, и на двор, и при дворе на бояракъ с сажалкою, луками, левадою, и полемъ пахотнымъ, и греблею, на реки Груне в селе Борках будучщею, гай и ставокъ куриловский с лугомъ вишанскимъ, подъ селомъ обретающимися, греблю прозиваемую Куличиху, с луками и полем пахотнымъ; неподалеку села обретающийся бояракъ, прозваниемъ Биевецъ с степю около того боярка; степъ взявши отъ долини, Протлчка зовемой, Пробужки, а з другой стороны отъ могиль зовомихъ Близницъ до могили за криницу, а отъ степу села Берестовки границею определенний». Придбав у Батурині дєдиківський, ришопинський, гордійченський двори, які згоріли у 1709 р. Полковник га-

дяцький у полтавській битві (1709). 2 березня 1709 р. отримав гетьманський універсал на с. Митченки замість розорених навколо Батурина хуторів. Універсалом від 10 січня 1710 р. підтверджувалися попередні надання. 23 серпня 1712 р. за заслуги на полковництві отримав універсал на сс. Сари і Крутьки. У Гадячі шляхом скуповування ґрунтів від Трощинської, попадді Бутович, «отъ протчихъ многихъ людей пустирми скупленние» утворив двір великий гадяцький, крім того мав ще один двір з торговими і ринковими коморами. В своєму матку Борках докупив греблю у місцевої борківської мельничихи Антінихи, ліс борківський. У козаків борківських старинних Дем'яна і Сергія Шидловських купив хутір Бієвський. Тримав луки, сінокоси під с. Книшівкою, греблю на р. Груні з ставком і рибною ловлею до греблі Римарівської з млинами, луками, нивою і степом під с. Красна Лука, поблизу якої купив ліси, луки, поля, сінокоси від Семена і Василя Михайловичів Кияшків. Купив ліс між Хитцями і Красною Лукою над р. Грункою у законника гадяцького монастиря Варнави. Купив 2 греблі Куличиху і Ємченську з млинами у Федора Гречаного і рідних братів Олешка і Федора Шилченків, козаків підставських. Скупив маєтності колишнього полковника гадяцького Криницького, у Петра Зеленського відкупив фундамент і побудував млин у Рашівці, млин побудований з фундаменту викупленого у мешканця павлівського Федора Дубровця. За с. Остапівкою у жителів остапівських Харченків Івана Опанасовича і його матері Федори, а також комишненського жителя Кирило Кушніра купив хутір Бодаклевський з двома греблями, ставком, садом, полем. У мешканця остапівського Зінця Скратенка купив двір з лісом, лукою, двома рибними ставками. Під містом Комишиним у місцевого козака Дмитра Кириловича купив греблю з ставком і млином. У старинних ковалівських козаків рідних братів Феська, Максима і Кіндрата Іващенко купив хутір з двома греблями, садом, степом, луками, нивами; двір у ринку ковалівському у вдови місцевого сотника Марії Андріївни Лапицької, ліс у місцевого отамана Семена Драба, місцевого мешканця Корнія Пархоменка, рибні ловлі Юхима Одарченка. У 1715 р. внаслідок доносу на нього протопопа Федора Лісовського за зловживання уряд полковника був переданий Михайлу Милорадовичу, а він отримав генеральне судійство. 3 липня 1718 р. отримав царську грамоту на маєтності. У 1723 р. викликаний до Санкт-Петербургу і заарештований в підозрі у зраді. Після смерті Петра I звільнений, але проживав в Петербурзі, а потім в Москві, де і помер. В синодику Межигірського монастиря записаний поминальник його роду. Д.: 1) (ран. 1709) Олена Степанівна Гречана (? – ран. 1709), донька генерального писаря. 2) (з 1710) Євдокія Костянтинівна Голуб (1690 – 1743.31.05.). В придане отримала с. Подолов, яке потім заповіла сину Якову. 9 листопада 1710 р. чоловік підписав їй тестамент. 24 травня 1727 р. подала чолобитну про надання їй можливості на

провезення продуктів для її чоловіка до Петербургу. 5 лютого 1729 р. подала супліку про взяття її з дітьми під гетьманську протекцію. Мала шинковий двір у Кролевці (1736).

Чарниш Василь Іванович (? – рпн. 1823) – службу розпочав з 1775 р., військовий товариш в Гадяцькому полку (? – 1784), бунчуковий товариш (12 квітня 1784 – 1786). Д.: Ганна Петрівна Білуха (бл. 1758 – ран. 1840).

Чарниш Данило Ничипірович (1738 – ?) – син значкового товариша, письменний, службу розпочав 4 вересня 1766 р. отаманом сотенним уцтавицьким. Сотник 2-ї Миргородської полкової сотні (з 14 грудня 1770 р.), отримав чин бунчукового товариша (14 жовтня 1782), залишаючись сотником. Брав участь в кримській операції 1768 – 1772 рр. У 1771 р. під Кінбургом «для рассматривания укреплений и снятия с инженерным офицером с онного плана». У 1776 р. знаходився в українській дивізії. Прем'єр-майор у відставці (з 1787.15.04.). Мешканець с. Зуєвців. Мав 24 підданих (1782), а у 1783 р. – 69. Д.: (1774) Марія Василівна Устимович.

Чарниш Іван Іванович (бл. 1702 – 1741) – проживав у с. Борках Гадяцького полку. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку. Брав участь в очаківському поході 1737 р., від походу 1739 р. звільнений через хворобу. За ним 92 двори і 15 млинових кол (1744). Мав у сл. Біївці 74 хати посполитих, посполіх у с. Борки: малогрунтових 3 двори, убогих 24 двори, дуже убогих 32 хати, 3 підсусідських хати, яким після його смерті володіла його вдова Зіновія: Д.: 1) Тетяна Осипівна Костенецька, донька сотника конотопського. 2) Марфа Михайлівна Осипова, вдова Василя Андрійовича Кондратьєва (? – 1723), сумського полковника. 3) Зіновія Якимівна Горленко (1723 – 1759 – ?). Протягом 1755–1759 рр. мала суперечку за спадщину з вдовами своїх пасинків Настасією і Пелагеєю.

Чарниш Іван Ничипірович (1740 – 1791 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1754 р. у Полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист ГВК (1757.1.10 – 1764), писар полковий миргородський (1764.13.03. – 1781), бунчуковий товариш (з 1781.27.01.). Мав 24 підданих у сс. Сорочинці (20), Семеренки (2), Баранівці (2). Д.: Євдокія Григорівна Штепа, донька полкового полтавського сотника. Мали сина Івана.

Чарниш Іван Ничипірович (1753 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., канцелярист (з 1774), отаман сотенний (з 1781), військовий товариш Миргородського полку (з 1781), миргородський полковий осавул (з 1781). Секунд-майор у відставці (з 1787.15.04.). Д.: Настасія Йосипівна Висоцька, донька полкового осавула.

Чарниш Максим Михайлович – значний військовий товариш (1709), полковий обозний гадяцький. У 1695 р. отримав гетьманський універсал на с. Будище і присілок Трояновку з двома млинами Федяківськими на р. Груні, а також млином Пленного на р. Пслі Лютенської сотні, які уступив йому батько. У 1709 р. отримав гетьманський універсал на сс. Троя-

нівку і Хлопчувці з млином на р. Груня в чотири кола мучних. Д.: Тетяна Григорівна Н. Була тіткою поручика лейб-гвардії Семенівського полку Івана Косогова, до якого перейшло м. Лютенка, затверджене царською грамотою 1740 р.

Чарниш Ничипір Григорович (? – 1760.12.06.) – службу розпочав з 1727 р., значковий товариш (? – 1760), абшитований військовий товариш Миргородського полку (з 1760.12.06.).

Чарниш Петро Ничипірович – син значкового товариша, службу розпочав з 1747 р. в Ніжинській полковій канцелярії. Військовий канцелярист (1760 – 1762). Війт полтавський. Військовий товариш (з 1762.8.06.). Бунчуковий товариш (з 1771.3.07.). Д.: Настасія Михайлівна Шарпило, донька полтавського громадянина.

Чарниш Роман Федорович (? – 1679 – ран. 1723) – значний військовий товариш (1709 – 1718), наказний полковник полтавський (1711), полковий осавул гадяцький. Бунчуковий товариш. У 1717 р. разом з тестем – генеральним писарем – вихлопотали універсал на м. Лютенку, не враховуючи прав інших спадкоємців. У 1718 р. отримав царську грамоту на маєтності. Д.: Марія Семенівна Савич, донька генерального писаря. В 2-му шлюбі за майором Юрієм Федоровичем Єропкіним. 1744 р. за нею спадок чоловіка 185 димів і 5 млинових кол.

Чарнуховський Михайло (? – 1719 – 1739 – ?) – військовий товариш. Його син Петро (1740 – ?) був губернським секретарем і мешкав у м. Кролевіці.

Часник Іван Карпович (1760 – 1788 – ?) – син компанійського полковника, записаний при прийнятті присяги у 1762 р. Службу розпочав з 15 червня 1775 р. значковим товаришем. Д.: (1779) NNN, донька військового товариша.

Часник Іван Кіндратович – значковий товариш.

Часник Карпо Карпович (? – 1720 – 1782 – ран. 1786) – службу розпочав з 1733 р. у 3-му компанійському полку, сотник 1-ї сотні цього полку (1737 – 1747). 30 травня 1747 р. звільнений з компанійців у чині бунчукового товариша. В листопаді 1757 р. генерал-майор Іван Іванович Делатур купив у нього хутір під Ярутами. Призначений спочатку командиром 1000-ї команди в похід на Семирічну війну, а потім і командиром 3-го компанійського полку на місце хворого брата Гната (1760.11.04. – 1776). Прем'єр-майор (з 1776). Прем'єр-майор у відставці (1781). Мав 8 підданих в Борзнянському повіті. Д.: Марфа Яківна N (? – 1790 – ?). За нею 62 підданих (1790).

Часник Кіндрат Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1775.15.06.), військовий товариш в абшиті (1782.25.07.).

Часник Олександр Васильович (1740 – 1790 – ран. 1805) – службу розпочав з 1 листопада 1754 р., з сотенних осавулів 6 травня 1758 р. призначений сотником 1-ї сотні 3-го компанійського полку, сотник срібрянський Прилуцького полку (1772.5.06. – 1775). У 1774 р. знаходився у військовому поході. З 3 квітня 1775 р. бунчуковий товариш, засідатель Борзнянського повітового суду (1781). Мав 61 під-

даного в Борзнянському та Ніжинському повітах (1782). Володів 198 підданими в 3 селах (1787). Д.: Марфа Йосипівна Масло (1745 – ?), донька сотника срібрянського, потім колезького асесора.

Часник Яків Андрійович – службу розпочав у Ніжинському полку. Військовий товариш (1784.12.03. – ?).

Чачило Дмитро – військовий товариш Стародубського полку.

Чекан (Чекановський) Іван – (? – 1775 – ран. 1782) – військовий товариш Київського полку. Мав маєтність у м. Мрині і с. Плоскому Ніжинського повіту. Д.: Уляна NN (бл. 1747 – ?), мала 6 підданих в Мрині (1787). Павло – син померлого військового товариша, шляхтич (1782), в Ніжинському та Березненському 26 підданих.

Чекан Роман (1739 – ?) – службу розпочав з 1758 р., сотенний хорунжий мринський (1762 – 1763), отаман сотенний мринський (з 1763.22.07.), значковий товариш Київського полку (з 1771), абшитований військовий товариш (1781 – 1787), мав 7 підданих (1783) в с. Плоска, в Мрині 25 (1783), 23 (1787). Д.: Євдокія N Турик, донька значкового товариша.

Чекан Федір (? – ран. 1780) – козак мринський (1736), значковий товариш Київського полку (? – 1770), військовий товариш (1770 – ?). Д.: Євдокія NN, у 1780 р. проживала в Мрині.

Чекан Яків – службу розпочав з 1763 р., хорунжий сотні Мринської Київського полку (? – 1764), возний (з 1764), військовий товариш (1773 – 1776 – ?). Д.: (1776) NNN, донька козака.

Чеканов Микита (1763 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Чемерис Василь – значковий товариш Гадяцького полку. Військовий товариш.

Чемерис Гаврило – значковий товариш Стародубського полку, після вигнання поляків володів с. Євдоколи Погарської сотні, яке після нього перейшло до стародубського городского отамана Станіслава Полубенського.

Чемерис Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Чемериський Антін – значний військовий товариш.

Чемкальський Яків – писар сотенний київський (? – 1739 – 1742 – ?), значковий товариш (? – 1748 – 1749 – ?).

Чепа Андрій – значковий товариш (1737 – 1741), жив у Миргороді, мав приїзджий двір у Яреськах і с.Тухи.

Чепа Кіндрат Леонтійович – сотник омеляницький (? – 1711 – ?), (1722 – 1723, 1725 – ?), значковий товариш (? – 1738 – ?), проживав у м. Манжелей.

Чепа Мартин (? – ран. 1764) – козак омеляницький (? – 1723 – 1726 – ?), значковий товариш Миргородського полку (1733 – 1752 – ?).

Чепа Михайло (1746 – ?) – син козака. Службу розпочав з 15 травня 1772 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Чепа Прокіп Мартинович – син значкового товариша, асигнований в значкові товариші (1764–1768). Во-

лодів двором, який дістався від брата Стефана. До двору належали: поле орне, сінокоси, ліси, млин зі ставком. Маєтності були у власності Прокопа, Стефана і вдови їх брата значкового товариша Якова Чапи Єфросинії. Д.: Катерина Михайлівна Пуза, донька козака кременчуцького.

Чепа Степан Мартинович – службу розпочав з 1767 р. значковим товаришем Миргородського полку. Тримали з братом Прокопом хутір в Омельницькій сотні. Д.: N Семенівна Галаган, донька осавула полкового.

Чепа Яків Мартинович (? – ран. 1767) – значковий товариш Миргородського полку. Власник хутора на Омельничку Омельницької сотні (1764). Д.: Єфросинія NN, володіла спадковими за чоловіком землями нероздільно з його братами Прокопом і Степаном.

Чепа-Ярошевський Микола (1762 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 18 підданих у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Чепурко Григорій – значковий товариш Прилуцького полку.

Чепурко Іван Степанович (1731 – 1781.20.09.) – син значкового товариша, службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (1761 – 1781). Д.: NNN, донька священника. Мали 6 синів і 2 доньки.

Чепурко Степан Григорович (? – 1701 – 1750 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1721).

Чепурний Василь – значковий товариш Київського полку.

Чепурний Семен (? – 1782 – ?) – отаман сотенний носівський Київського полку (? – 1767), абшитований значковий товариш (1768 – 1782 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Червінський Василь – значний військовий товариш.

Червінський Василь Васильович – син значного військового товариша, військовий товариш. Його син Андрій Васильович (? – 1735 – 1757 – ?) – був священником, а онук Роман Андрійович (бл. 1757 – ?) – колезьким протоколістом (1787), мав 5 підданих у Новгороді-Сіверському, його онук Василь Данилович (1710 – 1787 – ?), мешкав у с. Свинюсі.

Червяк Мойсей (1759 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 2 підданих у 1 селі. Д.: Ксенія Римаренко, донька отамана сотенного.

Череватий Андрій Степанович – син козака, значковий товариш (1726).

Черевко Прокіп Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець с. Воровки Котопського повіту. Д.: Гафія N Халкидонська, донька значковий товариш. Мали синів Якова і Мойсея, доньок Параску і Мотрю.

Черепаха Іван (1747 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1762 р., військовий товариш Миргородського полку (з 1778).

Черепаха Матвій (? – 1754 – 1781 – ?) – син сотенного отамана, службу розпочав з 1764 р. козаком I компанійського полку, отаман компанійський, значко-

вий товариш (з 1771.12.04.), військовий товариш Миргородського полку (з 1778.14.03.), володів двома хуторами в Гордницькій сотні. Д.: Єфросинія N Пишко, донька козака гордницького.

Черепаха Ничипір Леонтійович – у 1758 р. був в поході за Дніпром, сотенний отаман (з 1776), абшитований військовий товариш Миргородського полку (1779).

Черкас Андрій (? – 1686 – 1726 – ран. 1732) – значковий товариш (1726) Переяславського полку. Мешкав в с. Любарці 1-ї полкової сотні.

Черкаський – військовий товариш в Полтавському полку (1787). В с. Стехівці разом з вдовою капітана Лутовинова, сотенним осавулом Поповичем мав 148 підданих.

Черкаський (Черкасенко) Гаврило Федорович – козак леплявський, значковий товариш Переславського полку (1733 – 1754). Його вітччм Іван Черкаський був сотником леплявським (? – 1682 – 1689 – ?, ? – 1696 – 1709 – ?). Іванова дружина Гафія в першому шлюбі була за Федором NN, син якого Гаврило все ж звався Черкаським. За ревізією 1731 р. – козак можний леплявський разом з Герасим Черкаським. У 1754 р. написав заповіт, за яким за спомин власний і своєї рідні дарував священнику Михайлу Васильовичу Терлецькому ґрунти Черкаські. До суботника велів записати такий поминальний ряд: »отцов Федора и Иоанна, мать Агафию, братьев Григория и Петра и Анну сестру и Гаврила и Анну«. Бачимо найближчу рідню Гаврила: батька, матір, вітччма, братів і сестру, а останніми записані сам Гаврило з дружиною, яка померла рідніше 1754 р. Сестра його, одружена з козаком прохорівським Василем Миколаєнком, померла раніше 1749 р., залишивши доньку Анастасію.

Черкаський Петро Федорович (? – ран. 1747) – значковий товариш. Заповів майно брату Гаврилу Черкаському.

Черкаський Федір (1743 – 1783 – ?) – син козака. Службу розпочав з 7 травня 1762 р., значковий товариш Миргородського полку (з 27 лютого 1773). Мав 2 підданих.

Чернацький N – 1774 р. отримав звання військового товариша і переведений до Київського полку за місцем проживання.

Чернацький Кирило (? – ран. 1750) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. в Бикові був старостою, мав двір житловий у с. Старому Бикові, в якому 1750 р. жив його син Олексій.

Чернацький Олексій (1728 – 1788 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1782), мав 215 підданих (1788) в Прилуцькому повіті. Бунчуковий товариш. Д.: Ганна NN, донька козака.

Чернацький Федір – службу розпочав 1735 р. військовим канцеляристом ГВК (1735 – 1741), військовий товариш «за отправленние дедом и отцем его в походах також его самого при Генеральной Канцелярии в звании канцелярском чрез п'ять лет да в походе служби» (1741.12.02. – 1765), абшитований полковий осавул (1765 – 1772 – ?). Мав підданих у с. Хилчичі Новгород-Сіверської сотні. Д.: 1) NNN. 2)

(1772) Настасія Степанівна Лазаревич, донька бунчукового товариша. Від першого шлюбу мав сина Пантелеймона, доньок Настасію і Ксенію.

Черненко-Сеневич Петро (1721 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), мав 19 підданих у 1 селі. Д.: Гафія NN, донька значкового товариша.

Чернеський Іван (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788).

Чернеський Яків (1751 – ?) – козак виборний, хорунжий сотенний седнівський (? – 1779 – ?), абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: (1788) Ганна NN, донька священника.

Чернецький Омелян (? – ран. 1774) – значковий товариш Лубенського полку.

Чернецький Петро (1722 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?), учасник очаківського походу (1737), учасник кримського походу (1738). Мешкав у Роменській сотні, у 1750 р. наслав служників на дім значкового товариша Івана Лазуревського, якого пограбували. Військовий товариш. У 1735 р. перебував під слідством за сотенне комісарство за минулий рік, у 1736 р. був при Кисельській фортеці, у 1737 р. – в очаківському поході, у 1738 р. – у кримському поході. Мав у Ромнах двір житловий та 2 двори підсусідків піших убогих (1745).

Черніговець Фесько – товариш полку Полтавського (1665), на уряді полтавському (1670). Якийсь родич Якову Степановичу Чернігівцю, одному з організаторів повстання Пушкаря, який 1663 р. перейшов на Слобожанщину і став полковником балаклійським.

Черній Семен Тарасович – значний військовий товариш, житель глухівський. З дозволу Самойловича на купленій землі осадив с. Семенівку.

Чернушевич Василь – значковий товариш Київського полку (? – 1760 – 1762 – ?).

Чернушевич Антін Васильович (? – 1782) – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш в Остерській сотні Київського полку (1760–1782). Мав маєтності в сс. Омелянівці і Полюянівці, де було 5 підданих (1779). По ньому рід внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія Григорівна Покорська (? – 1811), донька бунчукового товариша.

Чернявський N (? – ран. 1750) – значковий товариш.

Чернявський Андрій Іванович (бл. 1711 – 1787 – ?) – дід був татариним, після хрещення названий Юхимом. Служив з 1739 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (1741 – 1783 – ?), у 1745 р. був у ліфляндському поході. Військовий товариш (? – 1785 – 1787 – ?). Мав хутір за ½ версти від хутора брата Федора поблизу с. Дрокова Мглинської сотні, де були 3 хати підсусідків, 3 двори підсусідків у д. Старому Дрокові, 3 двори у с. Красному. Д.: Варвара Григорівна Покорська, донька бунчукового товариша.

Чернявський Василь (? – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході. Мав 1 двір підсусідків у д. Старому Дрокові, 1 двір у с. Красному.

Чернявський Василь (? – ран. 1782) – козак Березненської сотні Чернігівського полку, значковий това-

риш (14 жовтня 1748 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш.

Чернявський Данило – отаман курінний бориспільський Київського полку, абшитований значковий товариш (1779.16.12. – 1782 – ?).

Чернявський Іван – шляхтич, військовий товариш (1782), володінь не мав. Міг бути присутнім на зібранні, але не мав права голосу.

Чернявський Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1737 – ?). Був у 1734 р. полковим комісаром і ще не здав справи, жив у Мглинській сотні, не підписав указ про вихід у похід через відсутність в сотні у справі, в команді полковника Кошелева (1737), мав у с. Старий Дроків Мглинської сотні 4 підсусідки убогих, у с. Новому Дрокові мав двір та 2 убогих підсусідків (1735), мав у 1737 р. житловий двір у с. Дрокові, у 1737 р. володіння у с. Новому Дрокові 2 вибуло, с. Старий Дроків малогрунтових не тяглих 1, 1 убогий при хаті, 1 вибув.

Чернявський Ілля – військовий товариш Остерської сотні Київського полку (1772). Д.: NNN, донька сотника київського.

Чернявський Ілля Степанович (бл. 1736/1745 – ?) – службу розпочав 20 січня 1756 р. писарчуком військової канцелярії Війська Запорізького низового, полковий писар (з 1762), хорунжий полковий переяславський (1771 – 1774 – ?). У 1774 р. мав 4 підданих в Золотоноші. Бунчуковий товариш (1786). Д.: Марина Костянтинівна Леонтович, донька золотоніського сотника.

Чернявський Макар – абшитований значковий товариш (1777). Жив у с. Шатриці Ямпольської сотні. Діти: Кирило 48 р., Матвій 45 р. військовий товариш Переяславського полку жив у м. Золотоноші, Семен 38 р. військовий товариш жив вдома, Федір 32 р. священник у с. Жихоня Новгородської сотні, Іван 25 р., не одружений, лікар в Єлисаветградському пікінерному полку, Тетяна вдова.

Чернявський Матвій Макарович (1732 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1775 – 1782 – ?), мешкав у Золотоноші. Д.: Параска Тимофіївна Павлова, донька возного золотоніського.

Чернявський Микола – значковий товариш Стародубського полку (? – 1764 – 1774 – ?). Мав у 1764 р. у Стародубі 2 двори, 2 хати, в яких жило 3 найманих людей, мав у другій полковій сотні у с. Андрейковичах посполитих бездвірних хат 6. У 1773 р. подав на козака с. Солове Топальської сотні Хромченка Андрія Спиридоновича і його брата – козака 2-ї полкової сотні Артема скаргу за захоплення ними Хромцовських земель.

Чернявський Михайло (1722 – 1750 – ?) – значковий товариш (з 1732).

Чернявський Петро (1725 – ?) – значковий товариш, мав 25 підданих в одному селі (1788). Д.: N Сичка-рівська, донька значкового товариша.

Чернявський Семен Макарович (1739 – ?) – службу розпочав з 1739 р., військовий канцелярист ГВК (з 1739), абшитований військовий товариш Київського полку (1765 – 1777 – ?). Володів д. Шепіхою. 1766 р.

звинуватив полкового суддю Стопановського у захопленні цього населеного пункту. Д.: Настасія Н Жила, донька сотника київського. 1772 р. захопила землі Стопановського, а потім нижній суд переглядав справу про повернення їй с. Шепіха, проданого її племінниками писарю Остерського повіту Стопановському. Мали доньку Марію. Жили у с. Шатрищі Ямпольської сотні

Чернявський Стефан – запорізький козак, сотенний старшина гельмязівський. Значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1750 – ?). 1749 р. подарував ризи до домонтівської церкви Різдва Богородиці. Мав двір житловий у Золотоноші. Д.: Марія Нестерівна Карлицька (1735 – 1775 – ?), донька значкового товариша.

Чернявський Стефан Григорович (? – 1677 – 1709 – ран. 1714) – син обозного полкового прилуцького, осавул полковий прилуцький за Мазепи. Значковий товариш (? – 1709 – ?). Володів с. Сорочинцями, яке 19 вересня 1709 р. за ним «до ласки військової» підтвердив гетьман Скоропадський. Д.: Марія Самойлова, в другому шлюбі за значковим товаришем Романом Березненим.

Чернявський Федір Іванович (1724/1726 – 1779 – ?) – служив з 1750 р., жалуваний значковий товариш у 1758 р. Його батько померлий значковий товариш Стародубського полку Іван Чернявський, який вже служити не міг і тому брат Федора Олександр був на різних службах, у двох походах Хотинському і Перекопському, був дуже хоробрий і загинув. А Федір став якраз повнолітнім і став служити. У 1757 р. на дім батька напали розбійники і пограбували, самого Чернявського побили булавами і пошкодили руки, особливо ліву, а нерухомість підпалили. Хоча був слабкий – служив, у 1760 р. змінив значкового товариша Андрія Карповича в команді, в тому ж році поранений в ліву руку і на правій два пальці відірвало («непаяна» пальба). Служити більш не міг і у 1761 р. отримав абшит. Абшитований військовий товариш Стародубського полку (1761 – 1787 – ?). Тримав хутір на відкритому полі в 3 верстах від с. Дрокова Мглинської сотні, в якому сам жив, з двори підсусідків у д. Старому Дрокові, 1 хату в с. Красному. Д.: Марфа Дмитрівна Сенюта. Мали синів Євграфа і Антіна.

Черняк Григорій Іванович (? – 1698 – 1740 – ран. 1745) – сотник вакансовий (? – 1724), сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (1724 – 1727). Наказний полковник полтавський (1725). Бунчуковий товариш (1732.31.10. – 1740 – ?). Мав 42 посполитих у с. Черняковці та 45 у с. Гавронець, двір у Нехворощі та шинок у Полтаві (1735). Д.: (? – 1719 – 1734 – ?) Євдокія Іванівна Сулима (? – бл. 1750), донька генерального осавула. 1744 р. за нею спадок чоловіка 222 двори підданих.

Черняк Данило – значний товариш Гадяцького полку. 23 липня 1701 р. виступив свідком при складанні заповіту вдови Мойсея Вербицького Євдокії. Є в поминальнику роду полковника Івана Черняка (1719.06.), записаному у Києво-Микольській пустині.

Черняк Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1742). 1742 р. разом з «обивателем» Полтавського полку Максимом Веремієвим отримав указ ГВК з дозволом шукати селітру.

Черняк Іван – козак сотні Веприцької Полтавського полку (1649) (служив козацьку службу ще за царя Олексія Михайловича). За служби отримав с. Кам'янку. Це засвідчує його козацько-старшинський статус не нище сотника. Значний товариш Полтавського полку (? – 1681 – 1689 – ?). 13 вересня 1689 р. гетьманом Мазепою «определено ему в послушество, на jakie просил нашего себе подтверждени» на частину с. Тахтаулова. Д.: Мотря NN.

Черняк Іван Іванович (бл. 1755 – ?) – значковий товариш (1790), мешканець гавронський. Д.: Ксенія Дмитрівна Лугова, донька козака.

Черняк Іван Леонтійович (? – 1672 – 1722 – ран. 1723.30.01.) – полковий писар полтавський (1692 – 1693), полковий сотник полтавський (1695 – 1699). Значний військовий товариш (? – 1708 – 1709), полковник полтавський (1709 – 1722). 1 січня 1690 р. отримав універсал полковника полтавського Федора Жученка на с. Кам'янку. В 1710 р. полкова старшина на чолі з Іваном Левенцем подала на нього скаргу за побої і безчинства. В 1714 р. на нього скаржилися суддя полковий Петро Кованько, писар полковий Іван Заліський, хорунжі полкові Михайло Руденко і Павло Герасимов та інші полчани в багатьох утисках та образах. У Києво-Микольській пустині записаний поминальник роду полковника Івана Черняка, який мав три частини (1719.06.): «Спаси и помилуй» (тобто живі): Іван, Феодора, Григорій, Євдокія, Дмитро, Гафія, Семен, Марія, Олексій, Яків, Марія, Іван, Килина, Яків, Горпина, Марія, немовля Параска, немовля Ганна, немовля Семен. «Умершие»: Іван, Мотрона, Омелян, Ірина, Федір, Марія, Леонтій, Килина, Федір, Параска, Михайло, Марія, Данило, Горпина, Марина, Лаврентій, Сава, Ліверія, немовля Лука, Павло, Матвій, Ганна, Юліана, Марія, Ганна, Григорій, Іван, Стефан, Климентій, немовля Домінікія, немовля Тиміш, Федір, ієрей Іван. «Убиенные»: Василь, Іван, ієрей Наум, Василь, Катерина, Євфимія, Тетяна, Марія, Васса, Марія, Солломонія, немовля Григорій, Петро, Давид, Іван, Іван, ієродиякон Калита, немовля Ілля, Ярема, Сава, Созон, Федір, Параска, немовля Іван, немовля Євдокія, Іван, Петро, Настасія, Пилип. Д.: 1) Феодора NN. 2) Ірина Степанівна N (?-1735-?).

Черняк Іван Максимович (бл. 1750 – 1822 – ран. 1824) – значковий товариш (1782 – 1790). Д.: Наталія Іванівна Лисенко (бл. 1751 – ?), донька козака.

Черняк Іван Савич (1720 – 1773 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1737 р., значковий товариш Полтавського полку (з 1737), військовий канцелярист (з травня 1738), вакансовий сотник (? – 1744 – 1748). Мав 18 дворів (1744). 15 листопада 1748 р. призначений Сенатом сотником 1-ї полкової сотні. У 1749 р. звернувся до ГВК через переслідування і образи полковником Горленком і полковим обозним Сахновським. Абшитований полковим суддею.

- Черняк** Йосип Семенович (бл. 1734 – 1790 – ?) – значковий товариш в Полтавському полку, мешканець гавронський. Д.: Марія Ісаївна Чижова (бл. 1755 – ?), донька козака.
- Черняк** Леонтій Іванович (? – 1639 – 1698 – ?) – сотник полковий полтавський (? – 1669 – ?), генеральний осавул (? – листопад 1671 – лютий 1677 – ?), полковник полтавський (1680 – 1682). Товариш полку Полтавського (? – 1687 – ?). 12 травня 1686 р. викупив частину с. Гавронці у Михайла Мануйловича і його дружини. Після коломацького перевороту направлений на Запоріжжя із звісткою про скинення гетьмана Самойловича. У 1690 р. отримав царську грамоту на с. Гавронці і Кам'янку. Наказний полковник полтавський (1692.07.). Наказний полковник полтавський (1693.07.). Значний військовий товариш (? – жовтень 1693 – серпень 1696 – ?). 25 серпня 1696 р. отримав гетьманський універсал з дозволом побудувати греблю в с. Ольшаному. 8 листопада 1698 р. купив частину Яхневого Байрака у Наума Тимофійовича. Д.: Килина NN.
- Черняк** Максим Олексійович – син значкового товариша, значковий товариш Полтавського полку.
- Черняк** Мойсей Степанович (бл. 1735 – ?) – значковий товариш (1790), мешканець гавронський. Д.: Марія Андріївна Порохнева, донька козака.
- Черняк** Олексій Леонтійович (? – 1678 – 1719 – ?) – значний військовий товариш Полтавського полку (1709). Д.: (1698) Домна Степанівна Козельська, донька значного обивателя полтавського.
- Черняк** Олексій Савич – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1762 – ?), мав двір у с. Кам'янці першої полкової та одного підсусідка у с. Гавронці.
- Черняк** Сава Леонтійович (? – 1680 – 1719 – ?) – значний військовий товариш Полтавського полку (1710). 27 лютого 1710 р. цар сповіщав гетьмана Скоропадського про видачу братам Саві і Пилипу Чернякам підтвержувальних грамот на володіння селами Кам'янкою і Гавронцями з млинами на р. Ворсклі, які раніше належали їх батьку. Д.: Ліверія NN.
- Черняк** Семен Савич (1724–1762) – козак с. Кам'янки (1734), службу розпочав з 1748 р, син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку, військовий товариш Полтавського полку (з 1760). У 1762 р. склав присягу. Д.: Уляна NN (? – 1765 – 1763 – ?).
- Черняк** Степан Олексійович – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Полтавського полку (1737.3.01. – 1755 – ?), у 1736 р. все літо перебував при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. Мав володіння у полкових сотнях.
- Черняк** Яків Лаврінович (? – ран. 1732) – сотник 1-ї полкової сотні (? – 1715.05. – ?), 2-ї полкової сотні (? – 1716.03. – 1722.12. – ?). Наказний полковник полтавський (1722.08. – 12.). В грудні 1722 р. на чолі сотні виступив в похід. Значковий товариш Полтавського полку, у 1732 р. в ревізії записана його вдова Марія. Д.: Марія NN (? – 1732 – ?).
- Черняк** Яків Максимович (бл. 1760 – ?) – значковий товариш (1790). Д.: Мотря Степанівна N.
- Черняковський** Корнило – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).
- Черняхівський** Гаврило – значковий товариш Миргородського полку (1742).
- Черняхівський** Іван – шляхтич гербу «Лада», отаман с. Митченків (? – 1741), значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?).
- Черняхівський** Іван Остапович – значковий товариш Чернігівського полку, його діти: Іван (1778 – ?) та Андрій (1780 – ?).
- Черняхівський** Остап – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1782), жив у с. Чернятині Городницького повіту. Мав синів Івана і Василя (1764 – ?), племінника Ллю Петровича (1762 – ?).
- Черняхівський** Остап – значковий товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Полтаві.
- Черняхівський** Стефан (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1737 – ?), був в управлінні Чорнуським сотенним правлінням (1736), був при наборі людей в команди (1737). Д.: Уляна NN, у 1747 р. мала житловий двір у Чорнухах.
- Черняхівський** Федір – значковий товариш Миргородського полку (? – 1723 – 1737 – ?), житель хорольський. У 1738 р. покійний, в дворі жив його син.
- Черняцький** Кирило – значковий товариш Стародубського полку, у 1735 р. в Бикові був старостою, у 1737 р. при Буговій фортеці з робітниками.
- Чечель** Андрій Іванович (1734 – ран. 1768) – онук полкового хорунжого, почав служити на місці померлого батька значковим товаришем (1754 – 1759 – ?). Разом з козаком Миколою Яценком володіли с. Голубичами. 1755 р. скаржився на значкового товариша Хому Мокєєва за захоплення його майна. Після його смерті маєтність перейшла до дружини, хоча ще живим залишався його брат Федір. Мали сина Якова.
- Чечель** Дмитро Васильович (? – 1657 – 1708) – знаходився серед когорти значних військових товаришів з Правобережжя, що найбільш активно боролися за приведення у 1687 р. до гетьманства Івана Мазепи. В 1689 р. він входив до складу почту гетьмана під час експедиції до російського царя, а вже в 1690 р. був посланцем Мазепи до царя під час місії митрополита київського Варлаама Ясинського. Вступив у командування сердюцьким полком близько 1694 р. Мазепа надав у його володіння с. Тростянку Батуринської сотні. В серпні 1704 р. він для пам'яті відзначав «деда мого дворище с садом и лесом» в с. Кузьминцях і згадував «моих Чечелевых сынов и онуков Семеновых и Андреевых». В 1708 р. гетьман залишив в Батурині Д.Чечеля наказним гетьманом, наказавши йому утримувати фортецю до підходу козацьких полків на чолі з самим гетьманом. Очолив героїчну оборону і як воєначальник виконав зразково свій обов'язок. Гарнізон Батурина стояв на смерть. Лише зрада дозволила військам Меншикова увірватися за мури гетьманської столиці. Чечелевці відчайдушно боролись уже в па-

лаючому місті. Більше тисячі відбірних вояків його полку та полків Покотила, Дениса, Максима покладали голову у тій страшній битві. Лише декому з них вдалося вислизнути, серед них був і поранений Чечель. Як свідчить Лизогубівський літопис «Однак кум его в селе Обмочевке, когда он утекал и забегал верхом обогретись понеже весь обмок, да заснул на печи, то кум пошел, ознакомили войту и прочим и так взяли его и поймали и отдали великороссиянам». За іншими даними, Дмитро Чечель був затриманий козаками с. Попівки Конотопської сотні Ніжинського полку Яценками, за що останній поступок отримали від Меншикова «оборонний універсал». В Глухові його публічно колесували. Д.: Олена NN, ще в 1725 – 1727 рр. продовжувала вести судові процеси з майнових питань у Батурині.

Чечель Іван Власович (? – 1670 – 1699 – ?) – полковий товариш Чернігівського полку. Хоруужий полковий чернігівський (? – 1688.03. – ?), 30 березня 1688 р. полковник Яків Лизогуб надав у послушення його 18 людей у с. Голубичах. Гетьманським універсалом передано йому ще 9 підданих в цьому селі, якими володів раніше чернігівський полковник. Полковник Я.Лизогуб відібрав у Івана Власовича, яким перед ним володів полковий товариш Василь Селецький, с. Голубичі і володів сам. Сотник полковий. Полковник Ю.Лизогуб 7 травня 1699 р. повернув йому з рангових с. Даничі, додавши підтвердження на його власний млин на р. Вирі в одне коло мучне і одне ступне, підтвержене пізніше гетьманом (1699).

Чечель Іван Іванович (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?), мав підданих (1732) і двір приїзджий у с. Голубичі Роїської сотні. Д.: Настасії NN, мала у с. Голубичах 7 дворів посполитих (1739), у Голубичах і с. Даничах – 8 дворів (1740).

Чечель Осип Дмитрович (? – 1711 – 1752 – ?) – значковий товариш (з 1723), був у кримському поході (1736). При «селе Крюкове хутор значкового полку Миргороцького товарища Іосифа Чечеля, при том же хуторі гребелька с ставом, сенокосные луки, пахатное поле и пасека с лесом. Крепость данная из уряду сотенного кременчуцького значковому полку Миргородського товаришу Іосифу Чечелю на владение ему Виморочними и Болюбашевскими дубинами, лесом и сенокосом, 1740 году генваря 21». Житель кременчуцький (1737), у 1740 р. перейшов у с. Круков. 17 вересня 1748 р. призначений командиром команди козаків у м. Цибулеві. Проживав у с. Круков Кременчуцької сотні (1752). «Хутор значкового полку Миргородського товарища Іосифа Чечеля об одной избе с сенокосными лугами». Сотник архангелогородський (1745). Сотник у Верблюжці до смерті.

Чечуга Павло – покозачений шляхтич, мешканець кобеляцький, сотник наказний кобеляцький Полтавського полку (1672). Військовий товариш (1685).

Чешуйка Василь – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Чигиринець Іван (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 45 підданих в одному місті. Д.: Домникія NN, донька сотенного отамана.

Чиж (Чижонюк) Тишко Захарович – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець яцьківський. У 1703 р. продав двір з будинком, городом, полями, сінокосами військовому товаришу Авакуму Семеновичу.

Чижевський Микола Якович (1741 – 1780 – ?) – службу розпочав з 1758 р., в письмових справах при ГВА (1762), значковий товариш Лубенського полку (з 1771) і порохових справ майстер, абшитований військовий товариш. Проживав в Янишпольській сотні. Д.: Марія Федорівна Тихонович, донька священника с. Русанівки 3-ї полкової сотні Гадяцького полку. Мали два сина (1780).

Чижевський Яків (? – 1720 – 1756 – ран. 1762) – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав у Лохвицькій сотні на р. Сулі млин та хутір, військовий канцелярист ГВК. Військовий товариш.

Чинчик-Ковалевський Іван Хомич (1747 – ?) – шляхтич гербу «Доленга», військовий товариш (1787).

Чирва Яків – значковий товариш (? – 1735 – 1736), абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1736.10.09. – 1755 – ?). Мав у с. Вербичі Роїської сотні: підсусідків (1738), 6 дворів посполитих (1739), посполитих у 7 дворів (1740), 5 посполитих з худобою, 5 без худоби (1743), 5 посполитих, 4 підсусідських двори (1747), 6 дворів посполитих (1755). Мав житловий двір у с. Вербичі (1750). Д.: Настасія NN (? – 1730 – 1767 – ?), проживала у с. Вербичах (1767).

Чирва Яків – значковий товариш Миргородського полку (1711 – 1713), входив до курія Лісницького.

Чоботкевич Олексій Ісайович – військовий товариш. Його онуки мешкали: Семен Григорович (1739 – ?) у с. Вишкове і Федір Герасимович (1700 – ?) у с. Стригові Погарського повіту.

Чоботкевич Осип (? – ран. 1787) – значковий товариш (1781). Проживав у с. Стригово 2-ї Почепської сотні.

Човплянський Микола – значковий товариш Стародубського полку, 1735 р. жив у полковій сотні.

Човплянський Іван (? – 1715 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1779). Проживав у с. Човпня 2-ї полкової сотні.

Човплянський Семен – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, у 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Човплянський Федір – син значкового товариша, значковий товариш (1748 – 1764 – ?). У 1764 р. мав у другій полковій сотні в д. Човпні посполитих бездвірних хат 1, людей від 10 до 60 років – 1, молодших 10 – 3.

Човплянський Яків Іванович (1716 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1721 – 1751 – ?), мешкав у полковій сотні.

Чорненко Михайло – служив з 1770 р. полковим канцеляристом, з 1776 р. – значковий товариш Гадяць-

кого полку (1776 – 1780 – ?) Д.: Олена NN, донька козака.

Чорний Роман – військовий товариш Полтавського полку (1693.02.).

Чорниш Трохим – козак полкового товариства прилуцького (1649), суддя полковий прилуцький (1659).

Чорнолищенко (Лищенко, Лихо) Іван (? – 1692 – 1743 – ?) – у 1722 р. мав млин в Келебердинській сотні. Сотник келебердинський (? – 1722 – 1729). У 1729 р. був звинувачений у зв'язках із запорожцями. Значковий товариш Полтавського полку (1737 – 1743), мав двір і хутір, 9 підсусідків у Келеберді.

Чорнолищенко (Лищенко, Лихо) Степан – значковий товариш Полтавського полку (1735 – 1736) у Келебердинській сотні, у 1736 р. перебував все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ.

Чорнолищенко (Лищенко, Лихо) Хома – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750). Мав 13 сімей підсусідків у Келебердинській сотні (1752). Сотник сл. Омельника або Лихівки Ново-Слобідського полку. Його швагро Мойсей Мороз.

Чорнолузький Іван Іванович (? – ран. 1743.11.) – військовий товариш, бунчуковий товариш (? – 1733 – 1737 – ?). 23 грудня 1735 р. отримав універсал на чин бунчукового товариша. Мав у 1737 р. у с. Меленську полкової сотні з малогрунтових, з убогих при городах і з підсусідки в його хатах живучих, у 1737 р. в сл. Селицькій – 4 підсусідки. Д.: Тетяна Тимофіївна Н.

Чорнолузький Петро Іванович (1700 – 1769 – ?) – син сотника полкового стародубського, який мав заслуги: був у шведській неволі, служив з 1723 р. в званні військового товариша, був у коломацькому поході. У 1725 р. був у низовому перському поході на власному кошти, 23 листопада 1728 р. отримав універсал, згідно якого йому та матері-вдові повернули відібране раніше с. Душкін неначе як належне на уряд сотника стародубського. 12 червня 1729 р. отримав універсал Апостола на чин бунчукового товариша. 9 липня 1730 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на с. Хвоєвичі, яке було надане ще його батькові гетьманськими універсалами 1707 і 1709 рр. У 1731 р. був з іншими бунчуковими товаришами зібраний у Глухові для виступу в похід проти турків, стояли кілька місяців до повторного указу. У 1736 р. був при князі Барятинському висланий для збору провіанту і фуража, 1738 р. в турецьку війну був при Румянцеву у Переяславі, потім висланий в Полтаву для набору волів. Тимчасово тримав Прилуцьке полкове правління. Того ж року був в Київському полку у с. Ярославці при екзерції відомого самозванця. У 1739 р. в поході до Переяслава, потім у Київському полку набирав для армії волів. У хотинському поході був у битвах. У 1740 р. був присутній в ГВК для розгляду справ. Зустрічав отоманського посла. У 1750 р. в Почепі в рахунковій комісії над управителем волості. 1751 р. присутній в ГВС, 1754 р. член комісії у справі графа

Владиславича, 1755 р. – у справі стародубської артилерії з магістратом, 1759 р. – у справі майора Холодовського з товаришами. Абшитований бунчуковий товариш у Стародубському полку (1760.10. – 1769 – ?). Мав у 1737 р. у с. Душакилі 14 малогрунтових, 5 при городах, 4 убогих, в сл. Плавунівці 8 малогрунтових, з них в службі 4, у Топальській сотні у с. Фоевичі 44 посполитих, з них 7 зійшли та 1 помер. Мав у 1764 р. у Стародубі 3 двори, 4 хати, в яких жило 8 найманих людей.

Чорномаз Стефан (1664 – 1734.17.05.) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1729 – 1734), мешканець бубнівський.

Чорномаз Яким (1694 – 1759) – значковий товариш Переяславського полку.

Чорнопольський Остап Наумович (? – 1703 – ран. 1763) – значковий товариш Полтавського полку (1723 – 1740 – ?), жив у Полтаві.

Чорнопольський Федір – зі старшинських дітей, компанієць надвірної корогви, син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку 1751 – 1755 р. мав двір у Полтаві, отаман сотенний перемолчанський (1757 – 1762 – ?).

Чорнота-Діаментовський Михайло – значковий товариш Ніжинського полку. Військовий товариш.

Чорнуха Андрій – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець семенівський.

Чорнушенко Дорош Федорович (Чернята Демко) (? – 1629 – 1699.07. – ?) – покозачений шляхтич в Миргороді (1649), старшина в Миргороді (1662.05), осавул полковий миргородський (? – 1670 – ?), мешканець сорочинський (1678), товариш полку Миргородського (1679), отаман городовий миргородський (? – 1683 – ?), (з 1688). 1673 р. купив греблю у с. Сорочинцах у Василя Єрмоленка. 1678 р. купив млин жителя комишенського, військового товариша Івана Тушкана і його дружини Ірини. У березні 1690 р. купив луку за р. Хорол у священника сорочинського Григорія Івановича. 3 липня 1691 р. миргородські жителі Іван Романенко Гаврило Рудич продали йому острів за с. Сорочинцями. Військовий товариш (1691). На уряді миргородському (1698).

Чорнушенко Клим Матвійович (? – 1630 – 1677 – ?) – козак полтавський (1649), суддя полковий полтавський (1661), товариш полку Полтавського (? – 1665), суддя полковий полтавський (1665 – 1667). Товариш полку полтавського (? – 1671.15.09. – ?). Д.: (1667) Марія NN.

Чуб Кирило – значковий товариш.

Чубов Федір (1752 – ?) – службу розпочав з 1765 р., учасник турецького походу. значковий товариш (1774 – 1780 – ?) військовий товариш (з 1782), Д.: Тетяна Яківна Борковська, донька священника.

Чубовський Федір – значковий товариш Київського полку (1782), мав 4 підданих. Дворянин.

Чудновський Яків Васильович – бурмістр остерський, значковий товариш Київського полку (1779).

Чуйкевич Василь Ничипорович (? – 1659 – 1708 – ?) – шляхтич, з листа Василя Кочубея до полковника

І. Новицького від 27 січня 1679 р. довідуємося, що «панове братья лоя пан Кроткевич и пан Василий Чуйкевич низко в. м. кланяются». Дворянин гетьмана Мазепи, 9 березня 1679 р. інформував московських урядовців про взяття козацьким військом Переяслава, Ржищева. Виконував важливі дипломатичні місії і за правління І. Мазепи: на початку 1692 р. привіз до Батурина царський указ, щоб гетьман їхав у справі Соломона до Москви. Старший військовий канцелярист ГВК (? – 1694 – 1697.10. – 1699.07. – ?), 15 січня 1698 р. прибув до Москви у ранзі гетьманського посланця з вимогою будувати морські судна «за скудностю в их полках на то проторей». Господар Галяцького замку, значний військовий товариш (1702), реєнт ГВК (? – 1702.06. – 1708). Суддя генеральний (1708 – 1709.06. – ?). Володів сс. Розбишівкою і Лучками у Галяцькому полку. Прибічник Мазепи, за яким і пішов. Після повернення засланий до Сибіру. Став ченцем Васианом.

Чуйкевич Григорій Олександрович (1703 – 1765 – ?) – службу розпочав з 1727 р. значковим товаришем Ніжинського полку. 1728 р. військовий канцелярист ГВК, значковий товариш у Полтавському полку (1729.26.12. – 1741), полковий комісар полтавський (1737.16.04. – 1738.16.04.), бунчуковий товариш (з 1741.30.09.). Був на головній лінії при командирі бунчукового товариша Завадовському «для письма». Учасник кримських походів 1735 і 1736 рр., хотинського 1739 р. Мав володіння у 2-й полковій сотні: приїзджий двір у Пушкарівці та шинковий двір. Працював у Полтавській полковій рахунковій комісії (1763). Д.: (1743) Устина Микитівна Железняковна, донька мешканця кролевецького.

Чуйкевич Іван Григорович – значковий товариш.

Чуйкевич Йосип Федорович (бл. 1731 – 1772 – ран. 1781) – син бунчукового товариша. Навчався у КМА (1749), службу розпочав з 1749 р. військовим канцеляристом, знаходився при Галяцькій полковій канцелярії. Військовий товариш (1760 – 1772 – ?). Мав 273 підданих в м. Воронежі, сс. Грузькому, Дулеві, Бистрику. Д.: (1763) Катерина N Маковська (1739 – 1788 – ?). В Кролевіці за нею дім приїзджий в 3 покої, тримала частину с. Грузька в Кролевецькій сотні (19 дворів, 20 хат) і ліси до цього села, в с. Бистрик з підсусідські хати. Мали синів Михайла, Василя, доньок Варвару, Параску, Гафію.

Чуйкевич Леонтій Олександрович (? – 1725) – бунчуковий товариш у Полтавському полку (1723 – 1725). 18 грудня 1725 р. «в низовом корпусе в горах дягастинских за Хвалинским морем на баталии под городком Горских убит». Д.: NNN. У 1736 р. його вдова мала двір у Рашівці Галяцького полку. Можливо, сестра Петра Зеленського, сотника рашівського.

Чуйкевич Олександр Ничипорович (? – 1653 – 1721) – писар гродський полтавський (? – 1668 – 1677.03. – ?), писар полковий полтавський (? – 1677 – ?), (? – 1685 – ?), значний військовий товариш (1690), писар полковий полтавський (? – 1693 – ?), (? – 1699 – 1709), значний військовий товариш (? – 1712 –

1715 – ?), бунчуковий товариш. 12 грудня 1690 р. отримав гетьманський універсал на с. Пушкарівку.

Чуйкевич Семен Васильович (бл. 1674 – 1746) – навчався у КМА. Службу розпочав з 1700 р., заарештований у справі Кочубея-Іскри і тримався у Батурині, а потім у Білій Церкві. Брав участь у Полтавській битві. Значний військовий товариш, бунчуковий товариш. У 1715 р. отримав від гетьмана Скоропадського с. Біловод з присілком Попівкою Роменської сотні Лубенського полку. Учасник гілянського походу. Виконував обов'язки генерального писаря (1727). Суддя полковий ніжинський (1730–1746). У 1742 р. у с. Біловодах його млином заволодів генерал Вейзбах. Мав у с. Біловодах Роменської сотні двір житловий та підданих посполитих дворів з малограунтових немогучих, 6 тяглих та 14 піших убогих, та 7 дворів підсусідків (1745), приїзджий двір і шинок у Ромнах, в с. Біловодах житловий двір та 6 дворів найманих людей, убогих і дуже убогих підданих 23 двори, в них 26 хат та 1 бездвірна хага, 1 підсусідок піший (1747). Д.: 1) NNN, 2) (з 1708.18.05.) Мотря Василівна Кочубей, донька генерального судді. 3) (1738) Христина NN.

Чуйкевич Семен Семенович – військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1744 – ?). Мав 41 двір і 1 млинок коло (1744), приїзжій двір у Батурині та приїзжій двір у с. Красному.

Чуйкевич Семен Семенович – службу розпочав з 1733 р. значковим товаришем. Військовий канцелярист (? – 1747 – ?). Військовий товариш (? – 1757 – ?). 16 травня 1749 р. продав Петру Воротиляку одне коло мучне у млині на греблі Сейнової батуринській. Абшигований військовий товариш (з 1773.27.05.). Володів сс. Біловодами і Попівкою.

Чуйкевич Стефан – бунчуковий товариш (1747), мав двір приїзжій у Батурині.

Чуйкевич Федір Олександрович (? – 1684 – 1760) – син бунчукового товариша, навчався у КМА, службу розпочав з 1704 р. Писар Генерального суду (1717), сотник, бунчуковий товариш (1721.1.11. – 1760). Мав шинок і приїзджий двір у Кролевіці (1736) та значні майнові суперечки у Кролевецькій сотні. Раніше 1737 р. купив у Кролевіці двір у Федора Обидовського. У 1738 р. володів 36 хатами посполитими, житловим і шинковим дворами у с. Грузьки Кролевецької сотні, мав 2 приїзджі двори і 2 шинки у Кролевіці. У 1743 р. жив у Ніжинському полку, мав 14 дворів, 2 млинових кола, позика у військовий скарб – 80 копійок. У 1751 р. в Глухові в Генеральній рахунковій комісії. Мав 10 хат підсусідків, приїзджий і гуменний двори у Кролевіці. У 1752 р. отримав універсал гетьмана Розумовського на 30 дворів з землями у м. Воронежі. Д.: Марія Дем'янівна Маковська, донька протопопа кролевецького.

Чумак Павло – військовий товариш Чернігівського полку, за універсалом Мазепи (1704) взятий з силами під оборону і звільнений від податків.

Чумаковський Андрій – значковий товариш Чернігівського полку.

Чупковець-Залеский Василь Микитович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1787 – ?),

у другій армії в поході (1769). Д.: Євдокія NN, донька козака. Мали сина Івана та доньок Ксенію і Ганну.

Чупковець-Залеский Роман Микитович – значковий товариш Стародубському полку (1787), житель с. Чупковець. Д.: Євдокія NN, донька козака. Мали сина Прокопа та доньок Ірину і Мотрю.

Чупковець-Залеский Микита Григорович (? – ран. 1787) – значковий товариш Стародубському полку, житель у с. Чупковець.

Чупковець-Муравийський Митко (Михайло) Михайлович – шляхтич смоленський. Військовий товариш, власник с. Чубковичі, яке у нього відібрав гетьман Мазепа за проступок і передав Федору Скоробагатому. Після гетьманського прощення отри-

мав своє родове село назад. Після приходу до влади Скоропадського останній відібрав село і надав своєму старості села Підлипного Івану Копцевичу. Продав сіножать шляхтичу і мешканцю стародубському Стефану Веражомському. Тримав с. Чупковці. Значний військовий товариш (1709). 1 грудня 1709 р. продав пожно у Вербового Логу за 100 коп братам Немировичам-Данченкам.

Чуприна N – онук Василя. Товариш полковий. Його онук Іван Дмитрович (1734 – 1787 – ?) мешкав у м. Коропі.

Чуприна Василь – військовий товариш. 1658 р. отримав універсал гетьмана Виговського на маєтність.

Чуриков N – військовий товариш Миргородського полку (1781).

Ш

Шабельник Йосип – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Шабельник Сава Стефанович (? – 1660 – бл. 1721) – полковий писар переяславський (? – 1690 – 1691 – ?), знатний військовий канцелярист (1696 – 1697), значний військовий товариш (? – 1712 – 1713 – ?). 1712 р. обміняв с Козлов (родове за дружиною) на власний родовий маєток Шабельники. Полковник Томара універсалом дозволив йому на грунтах Шабельницьких мати 5 років слободу. Заповіт 1721 р. Д.: N Семенівна Кулага, донька полкового судді.

Шабельник Тимофій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Шабранський Йосип – військовий товариш (1782), мешканець новомлинський. Д.: Євдокія Павливна Горбаневська, донька козака.

Шавка Самійло (1740 – ?) – службу розпочав з 1764 р., хорунжий сотенний (з 1769), осавул сотенний (з 1775), отаман сотенний (з 1779), значковий товариш Київського полку (з 1782).

Шавлуцький Андрій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), жив у Почепській сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Шаєнко Прокіп – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Шалта Олексій – службу розпочав з 1760 р., осавул сотенний кобизький (1772 – 1774), значковий товариш Київського полку (1774.12. – 1776 – ?). Д.: Гафія Дмитрієва N, донька козака козелецького.

Шапка Гаврило (1759 – ?) – син сотенного отамана. Службу розпочав з 12 листопада 1777 р., полковий канцелярист (з 1780.28.02.), значковий товариш Миргородського полку (1781.5.06. – 1783 – ?).

Шаповаленко Григорій Климович (1692 – 1762 – ?) – в службі з 1717 р., значковий товариш з 1733 р., син сотника басанського Шаповаленко Кліма Григоровича (1644 – бл. 1748). Дружина Кліма Параскевія (за іншими даними – Степанида Степановська-Ничеговська, жива у 1748 р., її брат київський полковий суддя), двоюрідна сестра Наталії Демянівни Розумовської, вдова у 1742 р. взята під особливий респект

разом з сином Григорієм і зятем Федором Дарегою. Дід Григорія теж Грицько Шаповаленко, сотник у 1695 р. Є про нього більш рання згадка (1688 р.) в судовому розгляді справи за скаргою Л.Полуботка на Родіона і Марка Думитрашок через пограбування маєтностей. Серед відповідачів бачимо басанського козака Грицька Шаповаленка, який разом з Марком викрав коней у Полуботка. У 30-х роках Григорій ворогував з братом Семеном за ґрунти, навіть звертався за обороною до полковника. 1748 р. він – священник. Його сини Іван Григорович і Юхим Григорович Климовичі. Земельні володіння Шаповаленків, накопичені родиною з кінця XVII ст., перейшли в 40-60-х рр. XVIII ст. до Нестеліїв і Туманських. Григорій Климович і його сини продали (1762–1767 рр.) велику кількість родових ґрунтів Туманським, при цьому Григорій вказував, що це ґрунти батьківські, дідівські і прадідівські. Д.: (з 1742) Олена Антінівна Максимович.

Шапошник Федір Прокопович – отаман городовий барішівський (1739). Значковий товариш Переяславського полку (1746–1750–?). Мав хутір, який продав сотнику Лизикевичу. Військовий товариш (1775). Прослужив 36 років. Сотник Федір Киселівський продав землі біля с. Селичівки Прокопенку. Д.: N Йосипівна Довгаленко (?-ран.1775), донька Йосипа Довгаленка і Марії Киселівської. За нею великий двір у Барішівці, який дістався її батькові від батька в 1676 р. (до двору землі на 257 днів).

Шапошников Яків Андрійович (1760 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Шапран Василь – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р.

Шаргородський Михайло – значковий товариш. Його донька Марина замідня за священником Григорієм Морачевським (1790).

Шаргородський Петро – значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1734 – 1751 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, 1736 р. – при Царичанці, 1737 р. – у очаківському поході, у 1738 р. вправлений до Очаківської фортеці. Присягнув у

1741 р. Мав у 1740 р. в Снітинській сотні у с. Бишвеці 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, у 1745 р. у Лубенській полковій сотні у с. Губському – 2 тяглих та 2 двори піших убогих підсусідків козацьких, 1 двір у с. Бісведах, 3 двори у с. Воронинці, в Пирятинській сотні у с. Лазорках – 1 двір тяглих та 3 двори піших підсусідків, у с. Овсюках 1 двір тяглий та 2 піших убогих, у Чорнуській сотні у с. Піски підсусідків 1 двір піших убогих. Був при роздачі хліба бідним. Мав у с. Губському в 1747 р. двір житловий та 3 хати під сусідський.

Шаргородський Яків (1724/1733 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1749 р., 22 березня 1752 р. значковим товаришем, військовий товариш (22 березня 1759 – 1787 – ?). У 1764 – 1777 рр. при Переяславській рахунковій полковій канцелярії. У с. Красне мав 17 підданих. Д.: (? – 1767 – 1780 – ?) Ганна NN, донька священника. Мали сина Івана (1773 – ?).

Шарий Максим – значковий товариш.

Шарий Ничипір Гаврилович (1720 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1736 р. сотенним хорунжим, військовий канцелярист ГВК (з 1737), за сотника (1756), за полкового писаря, війт магістрату чернігівського (? – 1764 – 1781 – ?), військовий товариш (з 1779), бунчуковий товариш (1781 – 1790 – ?). Голова палати кримінальних справ губернського магістрату. Мав у Чернігівському повіті 7 хат підданих (1782), 59 підданих в місті і 1 селі в Чернігівському повіті (1788). Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Василівна Павловська (? – ран. 1790), донька абшитованого полкового судді.

Шаркевич Григорій Іванович (1747/1750 – 1782 – ?) – син військового товариша, розпочав службу у 1771 р., а 1781 р. став значковим товаришем Переяславського полку.

Шаркевич Іван Петрович (1721 – 1780 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 1 травня 1735 р. значковим товаришем Переяславського полку, військовий товариш «за служби деда, отця и его самого» (1746.28.03. – 1763 – ?). Комісар земський золотоніський (1775.9.06. – 1780 – ?). Мав 25 підданих в Бубнівській сотні (1780), двір приїзджий у с. Козинці Терехтемирівської сотні (1750). Користувався родовою печаткою. Д.: (1751) Марія Ісаєвич (? – 1735 – 1751 – ран. 1780), донька сотника баришівського Ісає Денисовича (Мироненко-Гаврюшенко). Мали сина Григорія. Другим шлюбом одружений з вдовою повітового возного Александровського Настасією (1780). Його племінником був сотник яготинський Олексій Григорович Соха-Конаровський.

Шаркевич Петро – управитель стародубського полковника Луки Жоравки, староста гетьманської рангової Ропської волості, значковий товариш (? – 1723 – ?).

Шаршанович Василь – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?).

Шаршанович Іван Кіндратович – значковий товариш, отримав універсали гетьмана І.Мазепи на закріплення за ним п'яти тяглих людей (25.04.1707), а потім ще чотирьох, що оселилися на його ґрунтах (19.12.1695).

Шаршанович Юхим Кіндратович (1698 – 1767 – ?) – служив з 1713 р., виконував доручення, був у походах. Значковий товариш Чернігівського полку після смерті свого батька (1713–1757). Мав двір у с. Голубчичі. В січні 1728 р. козак с. Голубчич Роїської сотні Василь Кулієнко захопив у нього підданих. Отримав універсал Д.Апостола на 5 підданих у с. Голубчичі. Мав у Голубчичах 3 двори та житловий (1741), 1 двір підсусідків (1747), двір приїзджий у Чернігові (1750). 1757 р. за борг 20 рублів забрав у козака Тимофія Кохни поле, вступити у володіння яким заважав значковий товариш Хома Данич. 17 квітня 1757 р. звільнений від служби по хворобі. Абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1757 – 1767 – ?).

Шаршанович Ярмола (Кіндрат) Костянтинович (? – 1631 – бл. 1691) – військовий товариш Чернігівського полку. У 1656 р. отримав від Богдана Хмельницького універсал на с. Постовбиці. Брюховецький одним із перших своїх універсалів (1663) знову підтвердив за ним с. Постовбиці. 1668 р. П.Дорошенко підтвердив Ярмолі володіння на с. Постовбиці, а у 1670 р. це ж зробив гетьман Ігнатівич. У 1675 р. отримав гетьманський універсал на с. Постовбиці. У 1689 р. гетьман Мазепа видав указ на с. Постовбиці. Мешкав у с. Голубчичі. Д.: 1) NNN (? – 1637 – 1652 – ?), потрапила в татарський полон, а потім повернулася. 2) Оксинія N Данич (? – бл. 1693), мешканка голубчицька, тестаментом 1693 р. розділила майно між синами Юхимом і Романом, пасинком Іваном.

Шатський Олексій – службу розпочав з 1760 р. козаком, значковий товариш Київського полку (з 1774).

Шаула Андрій Семенович (бл. 1699 – 1767 – ?) – бунчуковий товариш у Київському полку (з 1735.25.11), полковий обозний київський (з 26.11.1737), брав участь в польському і очаківському походах. Д.: Тетяна Михайлівна N (бл. 1705 – ?).

Шаула Андрій Якович (1729 – 1798 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист ГВК (1749 – 1763), військовий товариш (з 24.10.1763). У 1763 р. старшина і козаки Носівської сотні просили призначити сотником його замість Івана Шаули. З 1767 р. тримав носівське сотенне правління, бунчуковий товариш (1770.1.11.), з 16 листопада 1770 р. полковник 1-го компанійського полку. Підполковник (з 1776.28.04.), в тому ж званні звільнений у відставку (з 18.05.1778 р.). Предводитель дворянства Ніжинського повіту. Мав 411 куплених і спадкових душ в Ніжинському повіті (1787). Д.: Настасія Іванівна Нестелій (1743 – 1780 – ?), донька сотника басанського. Мали доньку Єфросині (1790).

Шаула Антін – син бунчукового товариша. Абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (1772). Д.: NNN, донька значкового товариша.

Шаула Григорій Федорович – бунчуковий товариш, сотник носівський Київського полку.

Шаула Іван Григорович – значковий товариш (? – 1725 – 1761 – ?), бунчуковий товариш.

Шаула Іван Карпович (1743 – 1789) – службу розпочав з лютого 1760 р. військовий канцелярист ГВК, військовий товариш (з 1765.18.08.), сотник носівський Київського полку (з 1770.12.08./1771.10.04.), ротмістр Тверського карабінерного полку (з 15 квітня 1787). Підданих не мав (1779). Д.: (бл. 1771) Ганна NN (? – ран. 1779), донька бунчукового товариша. Мали синів Михайла, Івана.

Шаула Іван Романович – значковий товариш Київського полку (1725).

Шаула Карпо Семенович (бл. 1703 – 1790 – ран. 1792) – службу розпочав з 1725 р., бунчуковий товариш, в низовому поході (1725 – 1729). Козаки сотні відмовлялися обрати його сотником, але все ж він став ним – сотником носівським (1735.31.12 – 1764). У 1736 р. скаржився на бунчукового товариша Степана Бутовича за звинувачення у сприянні втечі в'язня та привласненні його маєтку. В цьому ж році побив ад'ютанта князя Гесенського князя Василя Оболенського на носівському поштовому дворі. У 1740 р. здійснив наїзд на хутір і захопив худобу у ніжинського купця Івленка, побив підданих фельдмаршала Мініха та захопив їх коней та угіддя у с. Глибів Остерської сотні. У 1749 р. забив у ножні і ручні колодки Івана Лоленка з дружиною, побив його до смерті. У вдови Марії Пилипихи вирубав гай. У 1759 р. загострилися його стосунки з носівськими священиками. У 1760 р. на нього скаржилися козаки сотні за побої, захоплення ґрунтів і рухомого майна, примушення їх до приватних робіт. Абшитований бунчуковий товариш, мав 46 спадкових підданих в Ніжинському повіті. Д.: 1) (? – 1743 – 1790 – ?) Ганна Іванівна Желяховська, донька бунчукового товариша. Мав синів Івана (сотник) і Родіона, доньку Меланію.

Шаула Михайло Іванович (бл. 1777 – ран. 1798) – значковий товариш.

Шаула Петро Григорович – козак, значковий товариш Київського полку (1725.26.05. – 1754 – ?). У 1754 р. з братом Іваном подали до ГВС позов на своїх рідних дядьків – обозного полкового Андрія, бунчукового товариша Якова і сотника носівського Карпа Шаул за захоплення спадкових маєтностей.

Шаула Петро Іванович (бл. 1715 – ран. 1786) – значковий товариш (1767), мешканець носівський. Д.: Феодосія Прокопівна N (бл. 1720 – ран. 1785).

Шаула Прокіп Семенович – бунчуковий товариш у Київському полку (з 1735.25.11).

Шаула Семен Федорович (бл. 1645 – 1737 – ран. 1749) – сотник носівський (1707 – 1709). 19 жовтня 1709 р. отримав гетьманський універсал на військову частину млина Петрового на греблі Кучевській на р. Остер. 17 травня 1710 р., будучи відставлений від уряду, з братом і братаничем взятий під гетьманську оборону і бунчук. Отримав дозвіл шинкувати горілку однією коморою без покухового збору. Вдруге обраний сотником (1718 – 1719.03.). Звільнений з сотницького уряду за захоплення майна жителів сотні, зловживання, привласнення ратушних грошей. 23 жовтня 1719 р. суплікував про на-

дання права збору військової частини з млинів на Петровій греблі та надання козаків-курінчиків. Значний військовий товариш Київського полку (1720 – 1722), бунчуковий товариш (1723 – 1735). У 1725 р. захопив ґрунти у Івана Чепурки, вола у козака Семена Бровки, у 1729 р. захопив частину з млинового збору у значкового товариша Ярмоли Борисова. 25 листопада 1735 р. абшитований. Д.: 1) Ганна Радіонівна Потоцька. 2) Євгенія Казимирівна Розумовська. 3) Уляна Леопольдівна Радзивілл.

Шаула Федір Андрійович (бл. 1739 – 1790 – ран. 1798) – значковий товариш Київського полку, сотенний осавул І компанійського полку, абшитований військовий товариш (з 11.05.1775). Мав володіння у с. Заворичах (1766), 95 спадкових підданих (1787) в Ніжинському повіті. Д.: (бл. 1771) Варвара Іванівна Малютіна (бл. 1746 – 1798 – ?), донька священика носівського.

Шаула Яків Семенович (1719 – 1782 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Київському полку (1737 – 1767 – ?) записаний до компуту бунчукових товаришів у Київському полку за заслуги батька і братів. В жовтні 1749 р. за служби йому надані вільні військові посполиті та військова частина у млині на греблі Петрівській на р. Остері. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1782 – ?). Д.: Марія Лаврінівна Дуленко (бл. 1708 – ?), донька купця.

Шафаревський Мойсей (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку, мав 1 двір підданих у 1 селі (1787). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Шафаревський Федір – військовий товариш Київського полку, мав 6 підданих в Носівці (1783).

Шафонський-Шатило Филімон Йосипович (1712/1715 – 1782 – ?) – у 1737 р. – фактор сосницький, у 1739 р. значився серед малоґрунтових козаків. 1740 р. ГВК розслідувала справу про його втечу з форпостової служби. Значковий товариш Стародубського полку (1740 – 1744 – ?). Володів двором у Сосниці, з підсусідками у сотні, деякий час був індуктором сосницьким. Такий злет можна пояснити шлюбом із донькою якогось значкового товариша з Стародубщини. За ревізією 1750 р. за ним в містечку записані 5 шинкових дворів. Був сотником Гоголівським Київського полку (? – 1745 – 1751 – ?). В цей час скупив у Сосницькій сотні чимало володінь, серед них орне поле і шинковий двір у с. Конятині, садибу у м. Сосниці у військового товариша Оболонського. У 1768 р., будучи вже вдруге обраний (вперше у 1751 – 1753 – ?, вдруге у 1760 – 1768 – ?) сотником сосницьким, значився власником цих володінь. У 1762 р. за доносом бунчукового товариша Петра Полторацького та інших сотничан «за причиненные козакам обиды ... от команды отстранен». У 1763 р. захопив церковні землі у протопопа Полторацького, священиків Бурзиловича і Полторацького. У 1765 р. продовжував захоплювати козацькі ґрунти і порубав ліс у козака Кузюки, захопив дім козака Якова Невинського. На його хутір здійснив

- наїзд бунчуковий товариш Ломиковський. 25 листопада 1765 р. сотник Шафонський просив графа Румянцева знову призначити його до командування сотнею, так як слідство закінчене і вини його немає. Двоюридним братом у 1762 р. називав козака с. Яклічі Івана Кириченка (дуже старий, відправляти службу не міг, мав двох синів, один з них каліка). Двір Івана Филімона називав ґрунтами дідизними, на них з Іваном жила раніше його мати. У 1768 р. в Чернігівському земському суді розглядалася справа про наїзд сотника сосницького Ф.Шафонського на «торські млини», які він віддав у відкуп поляку Йосипу Козловському, ловчому Хелмської землі. В 70-ті рр. здійснював напади на Гарські млини шляхтича Йосипа Кострембеця. Д.: Гафія Іванівна N (? – 1754 – 1785 – ?), у 1785 р. вдова. Її рідна сестра Пелагея Іванівна, вдова військового канцеляриста Михайла Пенського у 1759 р. продала двір у Сосниці, куплений у племінника Опанаса Филімоновича, своєму шваґру Филімону. Очевидно, згідно заповіту чоловіка до своєї смерті тримала 132 підданих у Сосниці, 5 – у д. Аннинській Веселі Млини, 1 в Мені, 5 у с. Чорнотичах, 14 в хут. Кітняк, 2 в млинах Дорошових, 12 в д. Андріївці, 1 у с. Кириївці, д. Гаповку Яклічі, хут. Пасіка, с. Конятин Новгород – Сіверському і хут. Зимовник Коропського повіта.
- Шафорост** Іван (1741 – ?) – значковий товариш (1788). Мав 2 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька священика.
- Шафрановський** Петро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1745 – ?), секретар генерал-лейтенанта фон Штофельна (1738). У 1738 р. здійснювали взаємні наїзди і побиття з військовим товаришем Василем Новицьким. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі з двори підсусідків піших убогих.
- Шахновський** Георгій (1753 – ?) – службу розпочав з 1773 р., канцелярист полковий (з 1780), значковий товариш Київського полку (з 1782).
- Шаховський** Андрій (? – 1640 – бл. 1670) – значний військовий товариш Стародубського полку. 2 вересня 1670 р. написав заповіт. Існував хутір Шаховський у Новгородській сотні.
- Шашкевич** Кіндрат – значковий товариш Стародубського полку. Військовий товариш.
- Шваґров** Іван – значний військовий товариш (1704). 1704 р. купив двір у Чернігові у сотника синявського Федора Долматовича.
- Шваєвський** Григорій (бл. 1742 – ?) – службу розпочав з 1764 р. у Кременчуцькій сотні при письмових справах, значковий товариш (з 1 травня 1768). Д.: N Іванівна Семененко, донька козака городиського.
- Швачка** Іван – військовий товариш (1782), в Ніжинському повіті мав 3 підданих.
- Швачка** Василь – полковий канцелярист миргородський (? – 1737 – ?), значковий товариш (? – 1738 – ?), житель остапівський.
- Швачка** Герасим Іванович (1739 – ?) – службу розпочав з 1757 р. при полковій канцелярії, значковий товариш Київського полку (1760.12.12. – 1761 – ?). Абшитований військовий товариш (1787), мав 20 дворів (18 підданих) в Носівці (1787). Д.: Катерина Іванівна Щупака, донька сотенного отамана.
- Швачка** Іван – козак, значковий товариш Київського полку (1737 – 1761), поранений, абшитований значковий товариш (з 1761).
- Швець** Герасим (1732 – 1783 – ?) – з козацьких дітей, службу розпочав 6 травня 1756 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (1776.30.10. – 1783 – ?). Володів хутором в Городницькій сотні.
- Швидкий** Клим (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Наталія Григорівна Дирда, донька значкового товариша.
- Швидкий** Яків (1742 – 1767 – ?) – службу розпочав 28 січня 1751 р., підосавул на Запорізькій Січі (з 23 квітня 1760), осавул полковий (з 1 червня 1762), значковий товариш Полтавського полку (з 16 листопада 1766).
- Швора** Федір (1749 – ?) – службу розпочав з 1768 р., полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш Прилуцького полку (1774 – 1781 – ?). абшитований військовий товариш (1787), мав 17 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Гафія Якимівна Андрієвська, донька дякона.
- Швейченко** Василь Лукич – син сотника чорнуського, значковий товариш Лубенського полку (з 1700).
- Швейченко** Омелян Васильович – козак пирятинський (1712), значковий товариш Лубенського полку.
- Швейченко** Опанас Васильович (? – ран. 1782) – значковий товариш Лубенського полку.
- Швейченко** Петро Васильович (? – ран. 1782) – писар сотенний 2-ї Пирятинської сотні, значковий товариш Лубенського полку.
- Шейка** Андрій (1711 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку У 1735 р.
- Шейка** Давид – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1735 р. жив у Шептаківській сотні, був у першому польському поході, мав у 1737 р. двір житловий у с. Шептаках. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.
- Шейка** Клим (1700 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?), у 1735 р. жив у Шептаківській сотні, мав у 1737 р. двір житловий у с. Шептакаках.
- Шейка** Степан – значковий товариш Стародубського полку, у 1735 р. жив у Шептаківській сотні.
- Шейка** Яким – значковий товариш Стародубського полку, очолював команду козаків у 1737 р. в поході до фортеці Св. Параскеви.
- Шелевило (Шелевенко)** Іван – козак Жаботинської сотні (1649), військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Шелест** Іона – козак Носівської сотні, значковий товариш Київського полку (1728.28.01. – 1751 – ?). У 1733 р. заборгував шинкарю генерала фон Вейсбаха у м.

Носівці. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотником носівським Карпа Шаулу.

Шемет Василь (1752 – ?) – службу розпочав з 1761 р., полковий канцелярист прилуцький (1769 – 1772), сотенний писар 1-ї Варвинської сотні (1772 – 1782), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 39 підданих у двох селах і одному хуторі (1788). Д.: Ганна NN, донька священика.

Шемшуков Данило Опанасович – син отамана городового глухівського, отримав універсал Скоропадського (1709), військовий товариш (1749).

Шендох Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав житловий двір у Мені.

Шендох Йосип Матвійович (? – ран. 1730) – син полкового обозного ніжинського, отаман городовий дівицький (? – 1694 – ?). 15 вересня 1705 р. отримав гетьманський універсал з дозволом на купленій греблі у жителів с. Будища побудувати млин. Сотник дівицький (1708 – 1709). Значний товариш полку Ніжинського (1712). Отримав гетьманські універсали 5 квітня 1709 р. і 9 жовтня 1712 р. Побудував Рождественську салтиково-дівицьку церкву (1710). Отаман городовий ніжинський (1715, 1729).

Шендох Леонтій Йосипович – син сотника дівицького, значковий товариш.

Шендох Матвій Йосипович (1693 – ?) – син сотника дівицького, службу розпочав з 1730 р., значковий товариш, отаман городовий ніжинський (з 1743.10.03.). Сліпий і кульгавий на обидві ноги. 5 вересня 1763 р. звільнений від усіх служб.

Шендох Михайло – сотник кобизький (? – 1663 – ?), значний військовий товариш.

Шендох Петро Петрович (1755 – ?) – син сотенного возного дівицького, значковий товариш Чернігівського полку. Корнет, мав 26 підданих у с. Салтикова Дівиця. Д.: Євфимія N Радошевська, донька сотенного отамана.

Шендох Степан Іванович (1759/1760 – ?) – син писаря сотенного дівицького, службу розпочав з 1777 р., з 1778 р. канцелярист ГВА, з 1781 р. – значковий товариш, абшитований значковий товариш (1790), корнет, мав 26 підданих у с. Салтиковій Дівиці – всього 82 підданих (1790). Д.: Уляна N Бажан, донька значкового товариша.

Шепелич Іван Андросович – шляхтич, 2 січня 1699 р. полковник Миклашевський взяв його під «протекцію полковничю» і він уже «не належал более до корогвы Новгородской», а до «значку полкового нашего». Військовий товариш (1723). Д.: (1723) Оксана, вдова жителя с. Рикова Новгородської сотні Шепеленка, з яким мали сина Івана

Шепелич Іван Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1735 р. артилерійський хорунжий в поході, у 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Шепелич Петро Андросович – шляхтич, житель вербеньський. Військовий товариш (? – 1678 – 1680 – ?). Отримав «от приших полковников» селище Турейково Болоцеховського куреня Почепівської сотні, яке

за ним було підтверджене універсалами Стародубських полковників Тимофія Олексійовича (18 лютого 1678 р.) та Григорія Карповича (8 лютого 1680 р.).

Шепель N – значковий товариш (1781), житель глухівський.

Шепелявий N – військовий товариш Полтавського полку.

Шепелявий Гаврило – військовий товариш Лубенського полку (1745), мав у Чигриндубраві житловий двір і шинок, 1 підсудка, який мешкав у його хаті.

Шепелявий Данило – значковий товариш (1762) в Чигриндубравській сотні Лубенського полку.

Шепелявий Іван – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Шепитько N – полковий канцелярист (? – 1781), значковий товариш Миргородського полку (1781.05. – ?).

Шеремет Захар Семенович (1732/1738/1741 – 1790 – ?) – з козаків, службу розпочав 1 січня 1751 р., значковий товариш Лубенського полку (з 20 грудня 1772), абшитований військовий товариш (1779.17.07. – 1788 – ?). Проживав у Сенчі, де мав 1 хату підданих. Д.: Параска Яківна N (1738 – 1790 – ?), донька священика.

Шеремет Йосип (1712 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), разом з Іваном мав 47 підданих у с. Масани і 1 «деревне». Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марфа NN, донька священика.

Шигрин Данило – син військового товариша. Значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.01.).

Шигрин Яків – син військового товариша. Службу розпочав з 29 січня 1770 р., полковий канцелярист (з 1773.25.09.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.01.).

Шидловський Гаврило Андрійович – абшитований військовий товариш Стародубського полку (1787). Мав 22 підданих. Д.: Васа NN, донька шляхтича. Мали синів Андрія і Михайла.

Шийка Микита – значковий товариш Прилуцького полку.

Шийка Степан – військовий товариш. Його донька заміжня за сином військового товариша Данила Боровика, який до свого додав і її прізвище. Їх нащадки Боровченки-Шийки мешкали в м. Смілі Лубенського полку.

Шийкевич Захар Іванович (? – 1628 – 1704) – шляхтич гербу «Шеліга» змінений. Був підписком ГVK у гетьмана Виговського. За Юрія Хмельницького – кандидат на уряд військового писаря. Ніжинський протопоп М.Філімонович писав у кінці 1659 р. до Ртіщева: «злохитренном и лукавом человеце Захарке писаре, который не...на милость Е.Ц.В-ва, понеж освобожден есть от смерти. Добра Е.Ц.В-ва и всякого народа русского не хочет...Захарка от Нежина поехал до Чигирина. Юрья Хмельницкого учат превращати, и наговорил с Ковалевским, чтоб Переяславских пунктов или статей, на раде явно...по договору учиненных и поставленных, гетман непринимал». Крім того, Філімонович вважав за потрібне, щоб Шийкевич писарем військовим не був, «другой то Груша превратник». В червні 1659

р. був писарем при наказному гетьмані Івані Ско-робагатому, під Ніжином потрапив у московський полон. В кінці 1659 р. найбільшим впливом на Ю.Хмельницького користувався Ковалевський Іван, осавул генеральний. Вони разом з Захаром Шийкевичем умовляли, щоб гетьман Переяславських статей не приймав. Про зв'язки Шийкевича з В.Золотаренком вказував Філімонович, що «я боюсь чтобы и нашего полковника Золотаренка не превратил...понеже я не всегда с ним». Був полковним писарем ніжинським і в березні 1660 р. разом з полковником В.Золотаренком знаходився на Борисівській конференції. Потім працював у ГVK і за Брюховецького обирався військовим писарем. Документи згадують його на цій посаді 2 травня 1664 р., 5 травня 1665 р. під час облоги Чигирин, в грудні 1665 р. Член делегації гетьмана Брюховецького до Москви у 1665 р. Звинувачений там у тому, що «чинятца многіе налоги и тягости, и ставитца онъ Захаръ пышнее боярина и гетмана, и бьет и увечить многихъ людей невинно» (забив двох підписків і сина полковника Сербина). Старшина просила царського указу стосовно нього. Був засланий до Сибіру (на Лену) (з 1665 р.). Мабуть, лише з приходом до влади Мазепи повернувся в Україну. 18 лютого 1688 р. його підпис уже стоїть на резолюції у справі грабунків майна гадяцького полковника Михайла Бороховича. Став військовим товаришем (? – 1689.23.11. – ?), отримав царське підтвердження на с. Шабалинове, озера, млини та інші належності. Трійка значних військових товаришів у складі Захара Шийкевича, Якова Жураховського та Василя Ігуменського збирала влітку 1690 р. переяславських полчан «прислухалися их голосам, кого б они похотіли у себе міти полковником». У 1694 р. ці ж старшини вчинили «розыск» про належність млинів на річці Котор і поділили їх між Межигірським і Київським Братським монастирями. Значний військовий товариш (? – 1690. – 1703.17.06. – ?), «на судах Войска Его Цар. Пресвіт. Вел. Запор. енеральных», в одному із документів названий писарем гетьманським. Д.: (1658) N Яківна Воронченко, донька полковника прилуцького.

Шийкевич Костянтин Захарович – власник с. Шабалинівки (? – 1688 – 1689 – ?). Значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана в поїзді до Москви.

Шикудка Василь (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Ганна NN, донька священика.

Шикудка Стефан (1707 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 65 підданих у 1 селі і 1 «деревне». Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Артемівна Федорова, донька значкового товариша.

Шикудка Яків (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788).

Шиленко Лазар – військовий товариш (1700).

Шиленко Онисим – військовий товариш (1700).

Шило Іван Васильович (? – 1642 – 1702 – ?) – у регіменті гетьмана Ханенка – генеральний осавул (? – 1671.11. – ?), сотник кобеляцький (? – 1679.11. – ?), значний військовий товариш в Полтавському полку (1702).

Шило Корній – козак сотні полкової, абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1755.10.07. – 1779 – ?). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Шило-Отрада Олександр (1729 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Мав 13 підданих в Ніжині. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Єфросинія Кирилівна, донька священика.

Шимка (Шипко) Юсько – значковий товариш (1735) в полковій сотні Лубенського полку.

Шимка (Шипко, Щипка) Олександр Юськович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1743 – 1769 – ?). Мав у Лубнах двір житловий, хутір при урочищі Хорольські Колодязі у 1747 р. У 1769 р. «глибока старість і крайня бідність і нездатність до військової служби», перебував вдома. Житель лубенський.

Шимка Максим (1719 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 6 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва Д.: Марина NN, донька козака.

Шимка Сидір (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Наталія NN, донька козака.

Шираєвський Федір (1723 – ?) – службу розпочав 20 березня 1745 р. козаком, значковий, військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – ?).

Ширай Андрій Іванович (бл. 1725 – 1777 – ?) – отаман сотенний бакланський (1767 – 1769), 11 вересня 1769 р. абшитований через старість значковим товаришем. Д.: 1) (1764) Тетяна Василівна Завадовська (бл. 1744 – ?), донька бунчукового товариша; 2) (1768) Олена Федорівна N (бл. 1727 – ?).

Ширай Андрій Михайлович (бл. 1760 – 1806.18.06.) – службу розпочав з 10 травня 1771 р. бунчуковим товаришем (1771 – 1780). Навчався в пансіоні Івана Масона в Петербурзі (1780).

Ширай Данило Федорович (бл. 1728/1732 – ран. 1781) – військовий канцелярист ГVK (? – 1757), бунчуковий товариш (1757.26.06. – 1773 – ?). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір та 2 хати, в яких жило 8 найманих людей. Власник с. Шираївки (Лемешівки), де мав приїздчий дім, сл. Колибель, д. Новицької, д. Рудні Хотинської, с. Гордіївни, частини с. Паньковичі, хут. Розритівського. Д.: Олена Єгорівна Теплова (? – 1760 – 1784 – ?).

Ширай Захар Спиридонович (1714 – 1766 – ран. 1785) – вийшов з Орші з польської нації в російську, де «своєшвенні» його бунчукові товариші Шираї жили. У 1743 р. жив у м. Стародубі, як шляхтич служив з 1753 р. козаком сотні Новоміської. Потім за службу у 1760 р. отримав чин значкового товариша

і звільнений від служб до зростання дітей. Ґрунтів не мав, харчувався з дворів. Його рідний брат Андрій також був козаком. Абшитований значковий товариш у Стародубському полку (1760 – 1764 – ?). У 1762 р. продав двір (2 хати житлових, 1 людська, 4 комори, 1 конюшня, 1 кімната та 1 сіни прибудовані) у Стародубі на землі шляхетській козаку Данилу Циганку, мав у 1764 р. у Стародубі 1 хату, в якій жила 1 наймана людина. Полковий хорунжий (1780). Абшитований бунчуковим товаришем (з 1780.8.04.). Д.: (з 1749) Марія Романівна N (бл. 1727 – 1785 – ?), вдова підканцеляриста Сергія Чернявського.

Ширай Іван Іванович (бл. 1740 – ?) – службу розпочав 1758 р., полковим канцеляристом, військовий товариш (1765.23.12. – 1783), абшитований полковий хорунжий (з 1783.6.08.). Д.: Гафія Андріївна Силович (1747 – 1818), донька бунчукового товариша. Мали синів Василя, Андрія, доньок Дарію, Марію.

Ширай Іван Стефанович (1727 – 1766) – бунчуковий товариш (1746 – 1766). 12 квітня 1752 р. уступив шваґру Степану Косачу свій двір за фортецею стародубською. Мав у 1764 р. в Топальській сотні володіння у с. Спиридоновій Буді 27 посполитих дворів. Мешканець с. Щербиничів (1754). Мав у Стародубі двір, в якому під час Румянцевської ревізії було: 2 хати житлових, 1 комора, жив без найму Іван Цап. Двір дістався від предків, «кріпостей» не було. Осадив сл. Великий Бор у Новоміській сотні, власник д. Поповки, д. Паконь, частини с. Паньковичі. Д.: (1754) Марія Петрівна Носикевич-Пригара (бл. 1732 – 1771 – ?), донька значкового товариша. Її племінник бунчуковий товариш Іван Завадовський.

Ширай Іван Федорович (1736/1738 – ?) – бунчуковий товариш (1757 – 1768 – ?). У 1768 р. у Стародубі мав 1 двір, 2 хати, в яких жило 2 найманих людей. Двір дістався від предків, крепостей не було. Мав другий двір у Стародубі: 4 покої житлові, 1 людська, 1 конюшня, 3 кімнати, 1 кладова, 2 сіней, 1 льодовня, 1 погріб дерев'яний ходовий. Двір на землі, куплений його дідом бунчуковим товаришем Степаном Спиридоновичем Шираєм 21 березня 1703 р. у Марії Римашихи, жительки стародубської, за 800 золотих. До двору в крамному ряду належали 22 комори, збудовані на дворовому місці. Вони здавалися місцевим і приїзджим купцям. Йому належав ще один двір на 7 хат житлових, 2 людських, 2 комори, 1 конюшня, 1 баня, 1 хата людська стара, лядник 1. Біля цього двору в іншому 2 хати людських та 1 комора. В дворі жив його робітник. Двори збудовані на землі, яка дісталась Івану спадково по розподілу його з братами. До двору належали: млин на р. Петрашинській на 2 камені, який молот навесні, коли піднімається вода. В озері Петрашинському рибна ловля з обох сторін, риба дрібна використовувалась для дому і не продавалась. Винокурня при дворі, в якій вино гаряче цідилося тимчасово, залежно від хлібного врожаю. Вино вживалося і продавалося. Город біля двору конопляний, який він купив у різних людей, коноплі висівалося чотири чверті і три чвертка. В полі орна земля на 2 загони, які діста-

лись купівлею: 1-й у 1758 р. від міщанина Терентія Олійника, 2-й 1759 р. від померлого осавула Якова Горилки, земля непридатна і тому запущена й заросла. Ліс сосновий і березовий від Стародуба в 6 верстах, в якому сінокіс на 20 возів поганої трави. Другий ліс сосновий поблизу на дрова і при ньому сінокіс з поганою травою, тому також запущений. Третій ліс з сінокосом в 10 верстах від Стародуба дубовий і березовий на дрова і сінокіс на 15 возів сіна посередньої трави. Перший з них дістався Шираю купівлею у 1753 р. від доньок померлого козака другої полкової сотні Пилипа Янченка Домінікії і Євдокії, другий у 1755 р. від міщанина Артема Ніжинця, третій заставлений йому за 25 карбованців від померлого козака полкової сотні Федора Шатковського.

Ширай Йосип Захарович (бл. 1768 – 1838) – 1776 р. за служби батька призначений сотенним отаманом. Військовий товариш (1785). Д.: Наталія Михайлівна N, донька купця.

Ширай Максим – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?). Д.: NNN, його удова мала 2 посполитих у с. Боршні Переволочанської сотні.

Ширай Микола Андрійович (1744 – 1824.1.06.) – службу розпочав 1760 р. полковим канцеляристом. З 4 квітня 1772 р. возний Стародубського повіту, з 1779 р. – почмейстер стародубський, військовий товариш (1787). Д.: Феодосія Мойсейвна Холодович (бл. 1751 – ?), донька священика.

Ширай Михайло Степанович (1720/1723 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1746 р., бунчуковий товариш (1754 – 1769 – ?). Підкоморний (1768). Мав у Стародубі в 1768 р. двір на 1 покої господаря, 2 людських, 2 комори, 1 конюшня, на кам'яних погрібах 3 сараї, 1 кухня, 1 конюшня стара, погріб кам'яний в ньому 9 (спрятов?). У нього було 4 робітника найманих. Двір збудований на шляхетській землі, яку купив у померлого полковника Миклашевського дід його, вїт стародубський Спиридон Ширай 16.07.1696 р. за 1200 золотих. Михайло володів у спадок і уступив двір полковнику стародубському Яким Борсукову, а після смерті полковника Ширай у спадкоємців Борсукова (судді полкового київського Зіновія і абшитованого бунчукового товариша Тихона Борсуків та судді переяславського Якіма Каневського) 4 липня 1759 р. викупив двір за 1400 карбованців. До двору належали: в Стародубі на р. Бабенці 1/3 млина, яка дісталась батьку його бунчуковому товаришу Стефану Спиридоновичу Шираю і на неї не було «кріпостей». В тому ставу рибна ловля, з якої риба вживалася до його двору, 2 сіножаті, з них одна в 7 верстах в урочищі, куплена 31 червня 1697 р. від міщанина стародубського Якова Васильєва за 40 коп, трава посередня, накошувалося 30 возів. Міра сіножаті в довжину і ширину по 130 сажнів. А друга – в урочищі Ржавому в 5 верстах від Стародуба, куплена у 1763 р. у козака 2-ї полкової Михайла Войскобойника за 400 карбованців. На ній ліс березовий і сосновий на дрова годний, сіна накошувалося 70 возів, міра її в до-

вжину і ширину по 1 версті. До двору належала комора в передмісті, куплена 3 липня 1760 р. у міщанина Івана Злотника за 30 карбованців. Комору Ширай заставляв різним обивателям за 7 карбованців на рік. Володів д. Творишин. Д.: Марія Василівна Гудович (? – ран. 1786).

Ширай Петро Андрійович – козак сотні Новоміської (1753 – 1766). Отаман сотенний (? – 1770). Військовий товариш (1770.17.12. – ?). Бурмістр стародубський (з 1775). Суддя полковий (1778). Д.: Мотря Іванівна N, донька купця.

Ширай Семен Федорович (1740/1741 – 1769 – ран. 1781) – бунчуковий товариш (1761 – 1769 – ?). Мешканець с. Гринєва. Помер бездітним. Його сл. Чаченівка перейшла своякам.

Ширай Спиридон Спиридонович (? – 1712) – значний військовий товариш (? – 1709 – 1712).

Ширай Степан Михайлович (бл. 1760 – 1841.31.07.) – службу розпочав з 10 травня 1771 р. бунчуковим товаришем, з 20 жовтня 1780 р. колезький асесор, прем'єр-майор Стародубського карабінерного полку (з 1785.7.04.).

Ширай Степан Спиридонович (? – 1738.3.05., Стародуб) – син війта. Військовий товариш (1705), значний полку Стародубського товариш (1706), значний військовий товариш (1708 – 1719), значковий товариш (1723), «на сей час полковими делами правит» (1725). Бунчуковий товариш (? – 1725 – 1737 – ?). Від полковника М.Миклашевського отримав універсал на його ґрунт «Семковщину» (1705.28.07.). 18 лютого 1708 р. отримав гетьманський універсал на сс. Гринівку, Будище і Попівку. 8 грудня 1708 р. отримав царську грамоту на сс. Гринів, Будище, Попівку, Солову, Костобобр, млини та інші маєтності. У 1717 р. купив греблю з млином на р. Почні у значного військового товариша Миколи Яковича Малишевського. Мав володіння у сл. Молодкові Мглинської сотні, у 1737 р. мав 2 малоґрунтових не тяглих, 49 посполитих в д. Спиридонова Буда Топальської сотні. Д.: (1705) Марія Михайлівна Миклашевська (? – 1725), донька стародубського полковника. За нею в придане частина д. Случок.

Ширай Стефан – бунчуковий товариш Миргородського полку (1737 – 1752), мав двір житловий та 30 дворів посполитих у с. Поповка Голтв'янської сотні.

Ширай Терентій Іванович (бл. 1731 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1764 – 1777), абшитований значковий товариш (? – 1781 – 1787 – ?) у Бакланській сотні, 1769 р. у другій армії в поході. Д.: (1768) Гафія Василівна Гегун, донька значкового товариша. Мали дітей: Івана, Івана, Настасію, Параску.

Ширай Федір – бунчуковий товариш Миргородського полку (1741), проживав у с. Поповка Голтв'янської сотні.

Ширай Федір Степанович (бл. 1683/1697 – 1752) – навчався у єзуїтів (1713), знатний бунчуковий товариш (? – 1726 – 1742 – ?) у Стародубському полку. Володів сс. Гринівкою і Соловою за універсалами 1705 і 1706 рр., Скоропадського 1708 р., царською грамотою 1708 р. Володів у 1737 р. д. Гринівці 12 малоґ-

рунтовими дворами, 4 дуже убогими, всього 16, 10 людей у «расходах». Вибуло 2. Був у сулацькому поході (1726 – 1727). 26 листопада 1728 р. отримав гетьманський універсал на маєтності свого померлого двоюрідного брата Петра Носикевича. Мешкав у с. Гринівці. У 1745 р. відбувся розподіл батьківських маєтностей з братами. Подарував двір у Стародубі своєму швагрю, абшитованому підкоморію Василю Завадовському. Д.: 1) N Годівна Носикевич (? – 1732. 27.05. «жена пана Федора Ширая преставилась въ Стародубѣ маія 27»). 2) (1737) Настасія Петрівна Кулябка, донька значного військового товариша, 3) (1742) Ганна Михайлівна Корсак (бл. 1700/1713 – 1757 – ?).

Ширмановський Олексій (1747 – ?) – службу розпочав з 1764 р., у 1767 р. 4 місяці був отаманом сотенним 1-ї Зіньківської сотні Гадяцького полку, отаман сотенний (з 1776.4.01.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Устина NN, донька священника.

Широкий Федір (1730 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1777), військовий товариш (1788), мав 11 підданих у 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту. Д.: Пелагея Римазова, донька козака.

Ширяй Андрій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Шихуцький Василь Степанович (1762/1767 – 1813) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1791 – ?). Д.: Ганна NN, донька священника.

Шихуцький Василь Якимович (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р. канцеляристом Чернігівського гродського суду, 15 листопада 1781 р. отримав чин сотенного отамана, 1 березня 1784 р. – військовий товариш в абшит. За ним в Петрушині, де мешкав, 10 підданих (1808). Д. (1798) Ганна NN, донька священника.

Шихуцький Іван Степанович (бл. 1735 – 1808 – ?) – службу розпочав з 1751 р., полковий канцелярист чернігівський (з 1763), осавул полкової артилерії чернігівської (з 1764), військовий товариш (1774.7.07. – 1783). Мав у Чернігівському повіті 6 хат підданих (1782), 10 підсусідків в Роїській сотні у с. Петришині та хут. Стигунці. Був у поході в турецьку війну у 1771, 1772, 1773 рр. Абшитований осавул полковий (з 1783.6.08.), секунд-майор у відставці (з 1787.1.07.), мав 34 підданого у 1 селі. Д.: Євдокія NN (? – ран. 1789), донька козака.

Шихуцький Семен Степанович (? – 1650 – ран. 1746.25.05.) – син сотника, покозачений шляхтич (1669), брав участь в походах 1687, 1689, 1693, 1694, 1696, 1697, 1701, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1713, 1719, 1722, 1723 рр. Товариш полку Чернігівського (1697), 6 травня 1697 р. купив ґрунт у с. Петрушин у Ганни Андріївни Петрушин. Отаман с. Петрушина (1697 – 1706, 1717 – 1718, 1724), козак (? – 1727 – 1729 – ?), сотенний хорунжий роїський (? – 1734. 23.03. – ?). Наказний сотник роїський (? – 1732 – 1734.03. – ?) значковий товариш. Тестамент 25 жовтня 1745 р.

- Шихуцький** Степан Тимофійович (1710/1715 – 1788.24.05. – ран. 1789.10.03.) – хорунжий сотенний роїський (1725 – 1734) (1735 – 1741), (1741 – 1745), (1748 – 1766), наказний сотник роїський (1741.8.07., 1745.14.05.), абшитований хорунжий сотенний. Мав житловий дім у с. Петрушин (1767), до якого, крім іншого, належали 3 вітряних млини, пасіка на 5 вуликів, винокурня. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (з 1781.10.08.), мав 65 підданих у 1 селі і 1 «деревне». Його сини неправильно були записані в козаки. Д.: 1) Дарія N Одинцівна. 2) (1758) Тетяна Артемівна Федосова (? – ран. 1790.31.05.), донька значкового товариша.
- Шихуцький** Федір Петрович (1728 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку.
- Шихуцький** Яків Степанович (1762 – 1798 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), разом з братом Василем мав 41 підданого у 1 селі. Д.: Єфросинія NN, донька дворянина.
- Шихуцький** Яків Якимович (1752 – 1792 – ?) – службу розпочав в Чернігівському гродському суді 1765 р., отаман сотенний білоусівський (1775.12.12. – 1784), абшитований військовий товариш (1784.1.03. – 1792 – ?). Д.: Єфросинія Василівна Рашко, донька сотенного отамана
- Шиш** Дем'ян (1698 – ?) – службу розпочав з 1737 р. хорунжим сотенним, осавул (1760 – 1768), отаман сотенний моровський (1768 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Підданих не мав. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька посполитого.
- Шишка** Олександр – значковий товариш Лубенського полку (1767).
- Шишкевич** Григорій (? – 1680 – 1723) – 1 грудня 1708 р. призначений особисто Петром I сотником новомлинським (1708 – 1722), бунчуковий товариш. З 1715 р. по 1729 р. розглядалася справа про взаємні суперечки і наклепи Шишкевича і новомлинського священника Михайла Васильовича. Священника відстоював протопоп Борзнянський, Новомлинський і Коропський Василь Величковський (1716). У 1716 р. між ним і священником відбулася сварка. У 1717 р. невчасно повернув борг козаку Семену Леонтієвичу. Захопленням майна, побоями, примушенням до підданства викликав скарги міщан новомлинських (1717 – 1720). Жителі скаржились на гвалтування жінок та інші знущання, на звільнення від служби взятих ним під протекцію козаків, побив Якова Перехреста і Тимофія Самойловича. Шишкевич повернув майно жителям сотні і виплатив Павлу Дубині гроші за 30-літню службу, відшкодували збитки його дружина Уляна та син Іван. Ранговим наданням було с. Ріжки. 15 травня 1719 р. йому був направлений відкритий лист про повернення захоплених ґрунтів, заборону використовувати працю міщан і козаків у приватному господарстві, про заборону міняти сотенну, міську і сільську старшини без відома вищих органів влади. Мав двір у м. Нових Млинах, яким 1736 р. володіла його вдова Уляна і жив син Пантелеймон. Д.: Уляна Григорівна Троцька (? – 1690 – 1736 – ?), донька бунчукового товариша. У 1730 р. передала онуку Петру Тимофійовичу Піковцю греблю під Переяславом, яку раніше Володимир Максимович уступив зятю бунчуковому товаришу Івану Кулябці.
- Шишкевич** Данило Якович – військовий товариш. Проживали в хут. Микитівка Янпольської сотні, де мали 16 дворів посполитих, з винокурні. Мав 48 підданих, володів с. Березою.
- Шишкевич** Іван Григорович (1703 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1723 – 1728), сотник новомлинський (1728 – 1750). Звинуватив значкового товариша Олексія Самойлова в розоренні новомлинської ратуші, захопленні приходно-розходних ратушних книг, скрині з грошима. Бунчуковий товариш. Мав шинок в Нових Млинах (1736). У 1736 р. знаходився з сотнею у Кременчузі. За донесенням генерального писаря Михайла Турковського ГVK видала універсал про заборону Шишкевичу шинкувати в писаревому ранговому селі Головенці Новомлинської сотні. Бунчуковий товариш (1750–1760), абшитований бунчуковий товариш.
- Шишкевич** Леонтій (бл. 1700 – ?) – службу розпочав з 1731 р., військовий товариш (з 1741), полковий осавул.
- Шишкевич** Олександр – бунчуковий товариш (1736 – 1737), житель новомлинський, хорунжий ГВА (? – 1749), осавул ГВА (1749.6.05. – ?). Мав двір у м. Нових Млинах.
- Шишкевич** Пантелеймон Григорович (? – 1736 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш.
- Шишкевич** Петро Леонтійович – бунчуковий товариш, мав 235 підданих, за полкового осавула, проживав у с. Микитівці (1787). Д.: Пелагея N Омелянович, донька бунчукового товариша.
- Шиян** Микита – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1772).
- Шкарепа-Шафорський** Артем (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 11 підданих у 1 «деревне». Д.: Марія NN, донька козака.
- Шкляревич** Василь – значковий товариш Лубенського полку.
- Шкляревич** Максим Михайлович – син сотника чигриндубравського, значковий товариш Лубенського полку (1727 – 1751 – ?), у 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. був висланий за указом ГVK в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., у 1738 р. був у поході при Дністрі. Учасник очаківського походу (1737). У 1745 р. мав житловий двір у Ромнах.
- Шкляревич** Петро Опанасович (1741 – ?) – сотник хмельський у Лубенському полку (? – 1770 – ?). У 1772 р. звинувачений козаками сотні у привласненні грошей і зловживанні. Бунчуковий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Біля с. Старого Дрокова мав шинок. Д.: (1766) Тетяна Гнатівна Часник, донька компанійського полковника. За нею придане: 51 підданий у с. Ліски Прилуцького повіту, 69 підданих у с. Кра-

силівці Борзнянського повіту, 372 у с. Луговиці Новгород-Сіверського повіту.

Шкляревич Федір Артемович – шляхтич гербу «Косцеша», військовий товариш, обер-провіантмейстер (1787), мав 11 підданих в Новоміському повіті. Д.: Марія Василівна Карпова, донька поручика. Мали синів Івана та Василя.

Шкляревський Микита – шляхтич гербу «Сулима» змінений. Військовий товариш (1728).

Шкраба Мартин – військовий товариш Стародубського полку (1703). Мав маєтність в Почепській сотні.

Шкура Василь – значковий товариш (? – 1741 – 1752 – ?), жив у Омельницькій сотні.

Шкура Василь Григорович – значковий товариш (1787). Д.: Катерина Василівна Н, донька значкового товариша.

Шкура Василь Опанасович – син значкового товариша, сотенний хорунжий воронізький (? – 1769 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мав у м. Вороніжі 23 підданих. Д.: Марія NN, донька священика. Мали синів Григорія, Андрія, Івана, Василя, Миколу, Олексія, Олександра.

Шкура Іван Степанович – син сотника наказного воронізького, козак Воронізької сотні, писар сотенний воронізький (? – 1729 – ?), військовий товариш. У 1709 р. Скоропадський підтвердив за ним маєтності, а у 1729 р. гетьманським універсалом звільнений від повинностей.

Шкура Опанас Іванович – син військового товариша, значковий товариш. У 1766 р. у нього захопив млин бунчуковий товариш Савич

Шкура Яким – значковий товариш. У 1701 р. отримав гетьманський універсал на маєтність.

Шкурай Єлисей Семенович – військовий товариш (1787). Д.: Н Павлівна Холодовська, донька сотника.

Шкурай Хома Петрович – значковий товариш (1787), мав 4 підданих. Д.: NNN, донька шляхтича. Мали синів Пилипа, Григорія, Якова, доньок Євдокію, Горпину, Гафію, Єфросинію, Марію.

Шкуратенко Іван – військовий товариш Прилуцького полку (1688). Д.: Настасія NN (? – 1715 – ?). У 1715 р. вона віддала на Густинський монастир свій сад у с. Боршній.

Шкурка Захар – службу розпочав з 1739 р., значковий товариш (з 1757), возний Богацької сотні (1767), отаман сотенний омельницький (1772.15.05. – 1774 – ?), значковий товариш Миргородського полку (1782). Військовий товариш (1783). Мав 15 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: Ірина Дем'янівна Миколаєнко, донька козака Остапівської сотні Дем'яна Прокоповича. Мали синів Якова, Івана, Андрія, Кіндрата.

Шкурка Іван Захарович (1761 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781 – 1783 – ?).

Шкурка Яків Захарович (1760 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1773), значковий товариш Миргородського полку (1781 – 1783 – ?). Разом з братом Іваном володів 32 підданими (1783).

Шликевич Леонтій (1701 – 1763 – ?) – козак Глухівської сотні. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1741), мав двір приїзджий та шинок у м. Шаповалівці (1732), військовий товариш (28.01.1741 – 1763) «за служби отця и его самого». Мав у 1743 р. 2 двори, надав позику до військового скарбу – 50 коп. У 1751 р. під звітом за комісарство за будівництво гетьманського будинку в Глухові. Мав приїзджий двір у с. Рудаковці Ямпольської сотні (1738).

Шликевич Матвій Якович – військовий товариш.

Шликевич Федір – військовий товариш Ніжинського полку (1769). Направлений у військовий похід (1769).

Шнурчевський Василь (1708 – 1763 – ?) – з міщан, службу розпочав з 1730 р., відкупщик в Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1740.26.02.). У 1749 р. він намагався стягти борг в 2000 карбованців з відкупщика Івана Новицького та марно. Вів жорстоку і нерівну боротьбу з Стороженками: судився з синами ічанського сотника Стефаном, Андрієм та Петром Стороженками (1737 – 1749), піддані Петра Стороженка покосили його траву та побили хуторного, захопили волів та розгромили хутір. Його образив Стефан Стороженко. Вдова сотника Миницького Горпина Жуковська разом із своїм зятем Петром Стороженком побили вагітну дружину Шнурчевського. Лише у 1758 р. вдова Петра Стороженка Меланія повернула йому борг чоловіка. До цього додалася ще й суперечка з полковником Галаганом за володіння дворами в Ічні (1753), потім суперечку за сіножаті із сотником ічанським Іваном Новицьким (1757). Бунчуковий товариш. Д.: Феодосія Луківна Жуковська.

Шнурчевський Іван (1728 – ?) – з міщан, відкупщик в Київському полку «за учиненни в казне приращення» (? – 1745), військовий товариш (1745.16.10.), полковий писар прилуцький (1760–1775). У 1765 р. старшина Корибутівської сотні збирала гроші з козаків йому на хабар і ГВК розглядала цю справу. «Был штрафован у 1765 г., по определению войсковой генеральной канцелярии, за взятие у сотника Корибутовского Рудковскаго парчи и денег за привод у 1762 г. на верность ея и. в-ва той Корибутовской сотни разных чинов и козаков к присяге, сидением на пушке чрез два дня, всякого – по три часа; а после этого, у 1775 г., генваря 16, в полковой канцелярии арестованием сабли и сидением под караулом за ослушность в неисполнении полковника Прилуцкого предложения». Абшитований полковий писар (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1752) Ганна Н Піроцька, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Костянтина, Олексія.

Шнурчевський Олександр Васильович – син бунчукового товариша, військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Ганна Н Філонович, донька військового товариша.

Шнурчевський Семен (1743 – 1779 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: (1768) Параска Нестерівна Тодорська-Ракович (1748 – ?), донька значкового товариша.

- Шолудько** Данило N (1741 – 1767 – ?) – службу розпочав з 7 січня 1759 р. полковим канцеляристом. Значковий товариш Полтавського полку (з 13 лютого 1765).
- Шостак** N – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Уляна NN (? – 1700 – 1734 – ?).
- Шостак** Андрій Опанасович (1736/1738 – 1788 – ?) – з шляхтичів. Службу розпочав з 20 травня 1754 р. полковим канцеляристом лубенським, значковий товариш (з 1757.6.03.), військовий товариш (1761.26.03.). Набрвав на армію волів, лагодив мости, гаті і переправи. У 1763 р. Чорнуське сотенне правління скаржилось на нього за взяття під протекцію виборних козаків, звільнення їх від нарядів на Задніпров'я, за пограбування, образи та побиття козаків. Направлений у військовий похід (1769). Лубенський полковий хорунжий (1770.11.08), полковий обозний (з 1774.4.12.). Абшитований полковий обозний. Мав 139 підданих (1787) у двох селах і одному хуторі. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.
- Шостак** Іван Опанасович (1725 – 1787 – ?) – шляхтич, службу розпочав 17 березня 1747 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1759.2.03.), отаман 2-ї Лохвицької сотні (1760), значковий товариш Лубенського полку (1769), в поході на лінії. Військовий товариш (з 1774.7.07.), абшитований військовий товариш (1788). Мав 110 підданих в одному містечку, одному селі і одному хуторі. Д.: Настасія Федорівна Тарасевич, донька сотника.
- Шостак** Опанас Лукич (1687 – 1747 – ран. 1759) – службу розпочав з 1716 р. Був в сулацькому поході (1722 – 1724). Значковий товариш Лубенського полку, отаман городовий чорнуський (1729 – 1742). Абшитований значковий товариш (1747). Мав три шинки в Чорнухах (1747). Д.: Марія Василівна Суха (1703 – ?), донька полкового осавула полтавського.
- Шостка** Олексій – службу розпочав козаком з 1760 р., значковий товариш Київського полку (1772 – 1776 – ?).
- Шостовал** Іван Романович (1738/1743 – ?) – службу розпочав з 1764 р., хорунжий сотенний чорнуський (1770 – 1771), отаман сотенний чорнуський (1771 – 1779), військовий товариш Лубенського полку (1779 – 1782 – ?), титулярний радник (1784.31.05.). Мав 33 підданих у 1 селі (1788). Д.: Ганна Романівна Андріанова, донька козака 2-ї Пирятинської сотні. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Шостовал** Федір (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 6 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Домнікія NN, донька козака.
- Шпак** Микита – військовий товариш у Прилуцькому полку (1767).
- Шпаковський** Данило (1719 – 1783 – ?) – шляхтич, службу розпочав 10 травня 1737 р., осавул сотенний (1739.20.02.). Був у дністровському (1737), хотинському (1739) походах, виконував різні доручення полкової канцелярії. з 29 березня 1761 р. значковий товариш Переяславського полку. Д.: Марфа Анти-
- нівна Плошкевич (1766 – 1779 – ?), донька сотника домонтівського.
- Шпаковський** Іван – значковий товариш Переяславського полку з 29 березня 1761 р. В ордері полкової канцелярії Івану і Данилу Шпаковським згадується вірна служба прадіда, діда і батька (священик в с. Сальків Воронківської сотні). Батько був полковим капеланом, за ту службу від Синоду отримав епархію в Гадячі, де і помер. За служби предків просили призначити їх значковими товаришами, що і зроблено у 1761 р.
- Шрамковський** Петро (? – 1689 – ран. 1741.14.12.) – значковий товариш Чернігівського полку (1709 – 1738 – ?).
- Шрамченко** Антін – син бунчукового товариша. Військовий товариш (1775) Київського полку.
- Шрамченко** Василь Іванович (? – 1721 – 1780 – ран. 1786) – сотник олишівський (1741 – 1771). У 1752 р. його ґрунти намагався привласнити бунчуковий товариш Влас Будлянський. Бунчуковий товариш у Київському полку (1771 – 1776 – ?). Д.: 1) Ірина Іванівна Холодович (бл. 1719 – ран. 1767), донька сотника воронізького. 2) (1768) Єфросинія Мойсеївна Леневиц (бл. 1742 – 1776 – ран. 1780), донька військового товариша.
- Шрамченко** Григорій Леонтійович – син обозного полкового ніжинського, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, мав двір у м. Олишівці та у с. Топчівці, у 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, у 1738 р. був у кримському поході при волах. Бунчуковий товариш (1743), жив у Ніжинському полку, мав 17 дворів, 1 коло, позика у військовий скарб – 83 коп.
- Шрамченко** Іван (бл. 1753 – ?) – службу розпочав 16 березня 1761 р., полковий канцелярист, возний сотенний олишівський (з 1769), військовий товариш Київського полку (1776.8.08. – 1788 – ?). Д.: Васа Кузьмівна Медведьєва, донька прапорщика.
- Шрамченко** Іван Андрійович (бл. 1744 – 1789 – ран. 1798) – абшитований військовий товариш Київського полку (1788). Мав 66 підданих у 1 місті і 1 селі. Д.: Настасія Григорівна Бордоніс (бл. 1733 – ?), донька священика.
- Шрамченко** Іван Остапович (бл. 1751 – ран. 1800) – службу розпочав з 10 травня 1768 р., полковий канцелярист (1771), возний Олишівської сотні Київського полку (? – 1774), військовий товариш (1774.10.09. – 1789 – ?). Д.: Ганна Петрівна Симонівська, донька статського радника.
- Шрамченко** Ілля Васильович (бл. 1763 – 1798 – ?) – службу розпочав в Чернігівській полковій канцелярії (з 1772), військовий канцелярист (з 1774), сотник малоросійський (1777.2.06. – 1779 – ?), військовий товариш Київського полку (1780). Підданих чоловічої статі, якими володів разом з дядьком бунчуковим товаришем Василем Шрамченком, в Олишівці 80, с. Смолянці – 50, Лихачівці – 8, Давхотенівці – 10 (1779). Д.: Параска N Барановська, донька судді полкового київського.

- Шрамченко** Микита Іванович – син сотника новгородського. Бунчуковий товариш.
- Шрамченко** Михайло – військовий канцелярист (? – 1771), бунчуковий товариш у Київському полку (1771 – 1783 – ?). Д.: Варвара Козьмівна Медведєва, донька прапорщика.
- Шрамченко** Михайло – значковий, військовий товариш (1775) Київського полку. Д.: NNN, донька козака.
- Шрамченко** Михайло Васильович (1742/1746 – ?) (від 1-го шлюбу) – службу розпочав з 1761 р., полковий канцелярист, призначений на тимчасове управління Олишівського сотнею (1764), бунчуковий товариш у Київському полку (1764 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька козака.
- Шрамченко** Михайло Остапович (1740 – 1784 – ?) – значковий товариш, військовий товариш (? – 1779 – 1781). Бунчуковий товариш у Київському полку (1781.4.02. – 1789 – ?). Д.: Ганна N Крижановська, донька польського шляхтича.
- Шрамченко** Олександр Іванович (бл. 1732/1729 – ран. 1776) – службу розпочав з 1746 р., військовий канцелярист, військовий товариш (1756 – 1770), абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (з 1770.7.09.). 15 лютого 1770 р. уступив усі свої маєтки дружині. Д.: (1767) Марія Іванівна N (бл. 1738 – ?), в другому шлюбі за Семеном Євреїновим.
- Шрамченко** Осип Мойсейович (бл. 1747 – ?) – син священника городницького, військовий товариш (1764), бунчуковий товариш (1783–1791), почмейстр в Городні. Д.: Пелагея Дмитрівна Сукницька, донька сотника.
- Шрамченко** Остап Данилович (бл. 1705 – 1789 – ?) – з сотницьких дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1774, указ 1752 р.). У 1737 р. збирав гроші на служителів, мав двір житловий, шинок та з підсусідських козацьких двори в Олишівці. В той час сотником олишівським був Іван Шрамченко, попом церкви Архистратига Михайла Андрій Шрамченко. У 1738 р. наглядав за кіньми, яких приводили з російських міст. У 1747 р. мав двори житлові у Ніжині та Олишівці (від діда його, полкового обозного). Кандидат на посаду мринського сотника (1752). Абшитований полковий хорунжий (1774.4.07. – 1789 – ?). Мав 259 підданих в м. Олишівці і с. Смолянці. Д.: Параска Михайлівна N (бл. 1720 – ран. 1780). Мали синів Івана, Пантелеймона, Семена, Федора.
- Шрамченко** Пантелеймон Остапович (1759 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1772 р., полковий канцелярист, військовий товариш (? – 1775 – 1782), бунчуковий товариш у Київському полку (1782.12.12. – ?), прем'єр – майор (1789).
- Шрамченко** Петро – значковий товариш Чернігівського полку. 1 червня 1727 р. звільнений від походу у зв'язку з захворюванням цингою.
- Шрамченко** Федір – з сотницьких дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1751 – ?), мав двір житловий у Ніжині та Олишівці.
- Штепа** Андрій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1739 – 1743 – ?), мав двір у Сокольській сотні. У 1739 р. ще була живою його мати, тримав батьківські і дідівські ґрунти Волковецькі.
- Штепа** Василь Григорович (? – 1679 – 1722 – ?) – сотник сокольський Полтавського полку (? – 1718 – ?), козак сокольський (1718). У 1719 р. полкова канцелярія розглядала справу про зманювання його запорожцями на той бік Дніпра. У 1722 р. мав млин в Сокольській сотні. Значковий товариш Полтавського полку (1723).
- Штепа** Гаврило (? – ран. 1751) – козак маяцький Полтавського полку, 1720 р. в команді полковника чернігівського Полуботка рік на каналних роботах. 1723 і 1724 рр. з полковим полтавським командиром, сотником кобиляцьким Таранухою два роки на царичанській лінії. Значковий товариш від наказного полковника Таранухи (1726 – 1739). 1726 р. був призначений «к смотренію отборних овчарских Полтавского полку заводов». Мав млин на р. Орель (1731), ліс під Маячкою. Комісар полкових вівчарних заводів (1726–1738). Учасник дністровського походу (1738). Став сотником маяцьким (1739.2.04. – 1745).
- Штепа** Григорій Васильович (1699 – 1767 – ран. 1774) – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1727.1.01. – 1738) Сокольської сотні. Брав участь в кримському, очаківському походах. Сотник 2-ї полкової сотні (1738.1.03. – 1767 – ?). У 1748 р. рейтар Кінної гвардії Федір Занковський напав на його дім, захопив і згвалтував доньку Мотрю. У 1749 р. подав апеляцію на рішення полкового суду за ґрунт з Пушкарівським жіночим монастирем. У 1751 р. розорив маєток с. Горбанівки співаків імператорської капели Григорія та Івана Реклицьких. Козаки сотні подавали на нього скарги через примушування до приватних робіт, закупівлю і захоплення ґрунтів, вирубку лісів і фруктових садів. У 1763 р. отаман сотенний звинуватив його у використанні козаків у приватних службах, вирубуванні козацьких садів та лісів, захопленні ґрунтів. З чоловічим потомством подружжю не поталанило. Один син «умом не состоятелен», у другого «неизлечимое каліцтво». Проте, доньки були влаштовані добре. У 1767 р. зарештував і побив дітей козака Решетніка. 16 вересня 1767 р. написав заповіт. Д.: Пелагея NN (? – 1779 – ?).
- Штепа** Данило – писар II сотні компанійського полку Григорія Тонконога, писар полковий комонний I комонного полку (? – 1737). Мав двір у Нових Санжарах. Військовий товариш Полтавського полку (1737), житель новосанжарський.
- Штепа** Микита Григорович – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750) один із них N Григорович – «умом не состоятелен» (1768), а інший – N Григорович – «неизичимое каліцтво» (1768), а третій, вірогідно, помер.
- Штепа** Олексій Григорович – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).
- Штепа** Федір Григорович – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).
- Штишевський** Григорій – абшитований значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір у Гадячі,

двір і 3 підсусідків у 1-й полковій сотні та при хуторі 8 підсусідків, 1 підданого у с. Броварках.

- Штишевський** Лука Григорович (1755 – ?) – шляхтич гербу «Остоя». Службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Галяцького полку (? – 1782 – 1788 – ?), поручик у відставці (1790). Мав 204 підданих в 4 хуторах у Галяцькому і Глинському повітах. Д.: Марія Григорівна Корицька, донька колезького асесора.
- Штучний** Іван – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході.
- Штучний** Ілля – значковий товариш Київського полку, його донька Пелагея заміжня (1790) за корнетом Степаном Туриком.
- Штучний** Йосип – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході при волах.
- Штучний** Остап – козак Хмельівської сотні Лубенського полку, значковий товариш (? – 1735 – 1738 – ?), у 1735 р. повернувся з польського походу, мав двір у с. Селище Мринської сотні. У брав участь в очаківському (1737), кримському (1738) походах.
- Шуба** Андрій Степанович – син сотника вибельського, військовий товариш.
- Шуба** Іван Андрійович старший (? – ран. 1750) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1743 – 1747 – ?).
- Шуба** Іван Іванович (бл. 1716/1718 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Євфимія NN, донька шляхтича. Мали синів Якова, Івана, Ярмолу, Кіндрата.
- Шуба** Михайло Степанович (1730/1733 – 1804 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1747 р. в ГВК, військовий канцелярист, військовий товариш у Чернігівському полку (1751.15.10. – 1774). У 1752 р. призначений для збирання фуражу для драгунського полку, у 1757 р. був за ордером гетьмана в утриманні команди над козаками Ніжинського полку, в справах в Стародубському полку, на польському кордоні та виконував інші доручення. У 1761 р. призначений в Чернігівську полкову рахункову комісію. Направлений у військовий похід (1769). Абшитований бунчуковий товариш (1774.7.07 – 1789 – ?). Мав житловий двір і шинок у с. Виблі (1750), у сс. Муравейки, Виблі, Грибках – підданих, у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). Д.: Пелагея NN (? – ран. 1784).
- Шуба** Петро Степанович (бл. 1732/1727 – ран. 1782) – «в мене от ребячества головою болезнію и внутренною слабостію», службу розпочав з військових товаришів Чернігівського полку (1760.8.12. – 1778), 1769 р. виконував обов'язки вибельського сотника замість Тризни, який знаходився в поході. Власник хутора Попівки, мав житловий двір і шинок у с. Виблі, шинок в д. Вершинній Муравейці, шинок у с. Орлівці Вибельської сотні. Мав в сотні Вибельській у с. Виблях і Вершинній Муравейці 20 хат підсусідків, на дрова лісу на 300 саженив, поля пахотного на 30 четвертей, сіножать на 100 возів, в Седнівській сотні – млин в три кола переревних, які не завжди мелють, 2 хати підсусідків, на дрова лісу на 200 саженив, винокурню на 2 котли. Абшитований 10 березня 1778 р. Скаржився на свого брата Петра за батьківські добра. Д.: Параска Володимирівна N (бл. 1742 – 1791 – ?).
- Шуба** Семен Степанович (? – ран. 1714.9.09.) – сотник вибельський (? – 1676 – ?), товариш Чернігівського полку. Д.: Марія Пантелеймонівна Радич, донька чернігівського полкового судді.
- Шуба** Степан Семенович (? – 1740.09.) – службу розпочав з 1714 р., значковий товариш у Чернігівському полку (1727–1739), брав участь в походах до Буцького Броду (1722), низовому (за писаря і осавула полкових, 1724–1726), польському (писар при кн. Радзивілі, 1732–1734), двох кримських (1737, 1738). Бунчуковий товариш (1739.28.02. – 1740). Мав приїжджий двір у Чернігові (1732).
- Шубенко** Артем (1763 – ?) – син козака. Службу розпочав 8 липня 1776 р. полковним копійстом, підканцелярист (з 1780.3.05.), канцелярист (з 1781.9.05.), отаман сотенний (з 1782.29.05.), значковий товариш Миргородського полку (1782.12.09. – 1783 – ?).
- Шугайло** Іван – значковий товариш Полтавського полку (? – 1753 – 1755 – ?), мав двір у Кереберді.
- Шугуров** Мойсей – військовий товариш.
- Шугуров** Терентій Мойсейович (1764 – ?) – син військового товариша, значковий товариш (1787). Д.: NN Головкина, донька значкового товариша.
- Шуєнко** Корній (? – 1720 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1738 р. на Запоріжжі, з 14 червня 1763 р. значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Ірина NN, донька бурмістра.
- Шульгін** Олексій Данилович (1735 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1761 р., сотенний хорунжий синявський (1762 – 1768), значковий товариш Чернігівського полку (1768 – 1781). Військовий товариш (1783). Мав двох доньок (одна з них – Марія (1766 – ?)). Мав 2 підсусідків у м. Синявці (1780), там і у с. Волосківцях мав 29 підданих (1783). Д.: Пелагея NN, донька козака – шляхтича.
- Шульгін** Олексій Михайлович – з 1762 до 1770 р. був сотенним осавулом, значковий товариш Чернігівського полку (1770 – 1773 – ?). Д.: N Степанівна N, донька козака березненського.
- Шульди́ков** Тимофій – значковий товариш (1781).
- Шульженко** Максим Федорович (бл. 1740 – ?) – службу розпочав з 1761 р. канцеляристом ГВК, отаман городовий городиський Миргородського полку (1771 – 1782). Мав 10 підданих в м. Городні і 1 у с. Жуках. Бурмістр (з 1782). Військовий товариш. Д.: N Олексіївна Романовська, донька священника михайлівського м. Манжелей. Мали синів Антіна і Василя.
- Шульженко** Павло (1753 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Меланія N Прядко, донька козака.
- Шульженко** Федір (? – 1715 – 1781 – ?) – значковий товариш (? – 1735 – 1741 – ?). Проживав у Сорочинцях. Абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1764 – 1781 – ?), власник хутора під м. Сорочинцями в Сорочинській сотні.
- Шульжинський** Гнат (? – 1730 – 1751 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (з 14 грудня 1741 р.)

після смерті його тестя значкового товариша Петра Шрамковського, полковий комісар вівчарних заводів (1750). Володів у Понорницькій сотні 2 дворами підсусідків, мав житловий двір у Шабалтасовці (1743), житловий двір і шинок там же (1747). Проживав у с. Шабалтасівці, під селом мав ліс, яким володів разом із швагром Стефаном Сербиним. Мав двох підсусідків: Максима Світайлина та Івана Дедченка. 29 січня 1750 р. уступив всі тещині землі у с. Будищах монастирю. Д.: Н Петрівна Шрамковська, донька значкового товариша.

Шульжинський Іван – значковий товариш Чернігівського полку.

Шульжинський Петро Іванович – службу розпочав значковим товаришем (1763 – 1773 – ?), абшитований бунчуковий товариш (1784.20.12. – 1787 – ?). Мав 46 підданих у с. Шабалтасівці Понорницької сотні Чернігівського полку. Д.: Гафія Йосипівна Юркевич, донька бурмістра новгородського. Мали доньку Мотрю (? – 1832 – ?), заміжню за бунчуковим товаришем Іллею Івановичем Долинським.

Шулячевський Костянтин – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1766), житель лубенський, мав шинок. Коморник Роменського повіту (1767).

Шум Іван Матвійович (1742.15.01. Козелець – ?) – хрещені батьки Іван Танський, син полковника і Марія Іванова Шафаренкова. Значковий товариш Київського полку (? – 1772 – 1775), військовий товариш в абшиті (1775.15.01. – 1784 – ?). Мав 13 дворів. Дворянин. Д.: Уляна Н Стрешенцова, донька військового товариша.

Шум Гнат Матвійович (бл. 1740/1743 – 1786 – ?) – син полкового хорунжого київського, службу розпочав полковим канцеляристом з 5 лютого 1760 р., а через рік (15 жовтня 1761 р.) став військовим канцеляристом. Полковий хорунжий київський (1764.12.11. – 1781). Бунчуковий товариш в абшиті (1781.7.11. – 1786 – ?). Проживав у Козельці. Мав чоловічої статі 8 підданих в Гоголеві і 15 в Козелецькій сотні (1779). У с. Святеньке мав 3 двори з 29 підданими. Д.: Марія Андріївна Бакуринська, донька військового товариша.

Шум Матвій Михайлович (? – 1698 – 1764 – ран. 1784) – використовував герб: на щиті серце, увінчане кавалерійським хрестом і пронизане двома стрілами. Такий герб використовували і Полуботки. Отаман значкового товариства, полковий зборщик, хорунжий полковий київський (? – 1728), полковий осавул (спочатку 2 – й, потім 1 – й) київський (1728 – 1764), суддя земський козелецький (1764 – ?). На уряд полкового осавула тримав 24 двори в сс. Олбин і Гуті за гетьманським універсалом (1730). 4 липня 1754 р. обміняв свій ґрунт у Козельці на лаврський двір на Подолі. У Гоголеві мав 26 дворів з 202 підданими. Д.: 1) Гафія NN (бл. 1698 – 1736.28.08.), була кумою Леонтія Прудченка, Івана Симонтовського. 2) (з 1738.12.) Марія NN, в першому шлюбі за Йосипом Белькевичем.

Шум Олександр Михайлович – шляхтич гербу «Полота» змінений. Службу розпочав з 1737 р., значко-

вий товариш Київського полку, сотник кобизький (1757, 1762, 1763, нак.), возний Кобизької сотні (1768 – 1784 – ?). Д.: NN Мандрика, донька сотника кобизького.

Шум Олексій Олександрович (1742 – ?) – писар сотенний мринський (1775), сотенний отаман (? – 1781), значковий товариш Київського полку (з 1781.8.11.), абшитований значковий товариш (1781.7.09. – 1782 – ?), військовий товариш в абшиті (1784.20.01.). Мешканець м. Кобижчі. Д.: Пелагея Іванівна Штучна (бл. 1761 – 1811 – ?), донька значкового товариша.

Шум Опанас Олександрович (1748 – 1786 – ?) – син значкового товариша, отаман сотенний (? – 1781), абшитований значковий товариш (з 1781.7.09.), мешканець м. Кобижчі. Д.: Параска NN, донька священника.

Шум Осип Олександрович (1739 – 1790 – ран. 1811) – син значкового товариша, службу розпочав з 10 жовтня 1765 р., полковий канцелярист (1767.10.03.), писар сотенний (1772.15.10. – 1773), значковий товариш Київського полку (з 1776.13.06.), військовий товариш в абшиті (з 1784.17.04.). Д.: Пелагея Іванівна Штучна (бл. 1761 – ?), донька значкового товариша.

Шум Павло Матвійович (? – 1729 – 1783) – син хорунжого полкового київського, службу розпочав з 1740 р., з 1751 р. значковий товариш, 1751 р. тримав сотенне правління замість сотника Негрулі, який був у поході. У 1754 р. був за полкового командира на будівництві фортеці св. Єлизавети. Сотник козелецький (з 1768.30.01) на місці Павла Руголя. Бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). Абшитований бунчуковий товариш (1782). Власник 14 селянських дворів. Засідатель Козелецького повітового суду. Помер бездітним. Д.: Євдокія Яківна Пилипенко (бл. 1729 – 1786 – ?), донька судді полкового переяславського.

Шум Федір – абшитований військовий товариш Київського полку (1782).

Шум Федір Матвійович (бл. 1723 – 1779 – ран. 1784) – син полкового хорунжого київського, службу розпочав з 1731 р., значковий товариш (1741.13.07./1742.15.07. – 1748), 1-й полковий хорунжий київський (1748 – 1764), 2-й осавул полковий київський (1764.12.11. – 1779 – ?). 1731 р. 6 місяців був на українській лінії, 1735 р. в кримському поході, 1737 р. в полоненні льоду на Дніпрі, 1738 р. в дніпровському поході, 1746 р. в «смотрении» поштових станцій головного тракту, над командою півтора тисячною командою Ніжинського, Київського, Чернігівського, Стародубського полків на українській лінії, брав участь в турецькому поході 1768 – 1771 рр. У с. Гладке Козелецького повіту у 5 дворах мав 33 підданих (1766), в с. Заворичах Бобровицької сотні 10, в м. Носівці 19 підданих (1779).. Д.: Ірина Федорівана Солонина (? – ран. 1776), донька бунчукового товариша. У 1760 р. мала суперечку за спадщину батька з сестрами. Мали сина Михайла – вакансового сотника (1779).

Шум Яків Матвійович (бл. 1743 – ?) – син полкового хорунжого київського, значковий товариш Київського полку (? – 1772), військовий товариш (1772 – 1775 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1781 –

1786 – ?). За ним 14 дворів (1782). Д.: Ганна Федорівна Кониська, донька полкового хорунжого.

Шум Яків Михайлович – значковий товариш Київського полку.

Шумицький Петро – покозачений шляхтич гербу «Ястржембець», військовий товариш, значний військовий товариш (початок XVIII ст.)

Шумлянський Михайло (бл. 1702 – 1762 – ?) – служив з 1742 р. козаком. У 1745 р. за указом ГВК призначений значковим товаришем Полтавського полку (1745.2.08. – 1762 – ?). Мав двір у Полтаві та у с. Іванчиках.

Шуцький Василь Харитонович – військовий товариш, отримав універсал Мазепи 1688 р. на маєтності.

Щ

Щерба Василь – значковий товариш, житель с. Довбежі (1781).

Щерба Григорій Іванович (1715 – 1735 – ран. 1772) – шляхтич гербу «Равич». Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), абшитованний сотник (1767). Володів с. Клінка і сл. Гнилицею в Почепській сотні, які захопив гетьман Кирило Розумовський. Мав синів Василя, Григорія і Федора.

Щерба Данило – значковий товариш Стародубського полку в Почепській сотні (1730).

Щерба Іван Олексійович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1705 – 1709 – ?). 13 березня 1705 р. отримав гетьманський універсал з дозволом побудувати греблю і млини на двох струмках Гниличка і Паствіна. 14 листопада 1708 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на дві чвертки поля, отримані від шляхтича Білозерського і селище Старосілля. 12 лютого 1709 р. в Ніжині гетьманський універсал на батьківський і прикуплені ґрунти: у с. Високому двір з млинком-вешняком, 5 двориками, де і сам мешкав, млин-вешняк у с. Довбежах, млинок на струмку Паствин, хуторець, Ковбасинську дубраву з селищем Старосіллям та інші маєтності.

Щерба Іван Савич (? – 1780) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1732 – 1737 – ?), був на лінії, в кримському, очаківському походах. У 1737 р. купував провіант, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха, 12 травня 1737 р. дав «казку» в полкову канцелярію, про те, що указ цариці в сотню Почепську з полкової канцелярії посланий про виступ у похід з тієї сотні значкових товаришів чув, але сам в похід не вийшов через слабкість здоров'я, а вислав на своє місце 2 квітня сина Григорія під с. Машев. А якщо він сина в той похід не вислав то підлягав штрафу. Мав підданих у с. Клинок. Д.: 1) Дарія Дмитрівна N, донька священика п'янорозького, син Федір. 2) (1780) Варвара Семенова.

Щерба Ісак – син і онук військових товаришів, значковий товариш Стародубського полку (1722 – 1751 – ?). У 1735 р. жив у Почепській сотні, мав володіння разом з Данилом Щербою у 1735 р. у с. Високи (Вільняк) Клинок, Хоробичі, Долбежі дворів малоґрунтових 6, підсусідків 2.

Щерба Йосип (? – ран. 1778) – син і онук значкових товаришів, значковий товариш Стародубського полку (1729 – 1751 – ?). 1735 – 1737 рр. очолював козацьку сторожову прикордонну команду, у 1735 р. очолював команду козаків для «предосторожності» от неприятеля.

Щерба Микола – значковий товариш Стародубського полку.

Щерба Михайло Григорович (? – ран. 1772) – син сотника. Значковий товариш Стародубського полку, мешканець коропський. Мав 25 підданих у с. Клінку, д. Гнилиці, які 1772 р. захопив Кирило Розумовський. Д.: Горпина Гнатівна N (? – 1783 – ?). Мали синів Павла (1757 – ?) і Михайла (1766 – ?), доньок Ганну (1760 – ?), Ірину (1768 – ?), Тетяну.

Щерба Олексій Костинич – козак-шляхтич гербу «Равич» Почепської сотні (1677), військовий товариш (1678). 15 лютого 1677 р. отримав універсал від полковника стародубського Тимофія Олексійовича на володіння млином на р. Вусі, поблизу с. Довбежа, який сам збудував, підтверджений 28 жовтня 1678 р. полковником Григорієм Карповичем. Козак сотні Почепської (1690). Хорунжий сотенний почепський (? – 1687.03. – ?). Товариш полку Стародубського (1687.10.), значний військовий товариш (? – 1689 – 1703 – ?). 5 жовтня 1687 р. отримав універсал Мазепи з підтвердженням прав на збудований млин. 14 листопада 1708 р. отримав підтвердження на млин на р. Вусі і на куплені ґрунти в Почепській сотні, а 12 лютого 1709 р. – на всі володіння.

Щерба Павло – син значкового товариша, значковий товариш. Проживав у с. Довбежі, де мав підданих і млин в два кола на р. Вусі (1781). Возний (1783). Д.: Євдокія Михайлівна Старосельська (бл. 1731 – ?), вдова возного Почепської сотні Семена Крюковського.

Щерба Сава – значковий товариш Стародубського полку (? – 1730 – 1737 – ?), у 1735 р. жив у Почепській сотні, «в зборе денег на служителей». Мав володіння у с. Клинок, Мехово, Хоробричі, Долбежі малоґрунтових 3 двори. У 1735 р. збирав гроші на платню чиновників і полкових та сотенних служителів за 1734 і 1735 рр., у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Разом з Данилом Щербою здійснили наїзд на с. Клінки (1730).

Щерба Юхим Григорович – син сотника, служив з 1771 р. в ГС канцеляристом. Значковий товариш Стародубського полку (1776 – 1781 – ?) у 1-й Почепській сотні.

Щербак N (1743 – ?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (1779 – 1783 – ?).

Щербак Андрій – значковий товариш Лубенського полку, за сотника пирятинського (1735).

Щербак Андрій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1764 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. його було відправлено до фортеці Св. Параскевії з робітниками. Мав у 1764 р. у Стародубі

2 двори, 2 хати, 2 підсусідки, в яких жило 4 найма-них людей.

- Щербак** Андрій – отаман с. Петрівці (1723), військовий товариш Миргородського полку.
- Щербак** Дмитро Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1729). Брав участь в складанні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку.
- Щербак** Максим Андрійович – його «сказка» датована 1763 р., служив з 1757 р. в званні канцелярському при ГVK та Лубенській полковій канцелярії, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1761 р. Осавул полковий лубенський, бунчуковий товариш (1773.17.07. – ?), комісар пирятинський (1779).
- Щербак** Федір (1705 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1735). Його син – сотенний отаман Андрій – мешкав на хуторі Щербакові Погарського повіту.
- Щербаненко** Микита – шляхтич гербу «Равич», військовий товариш (1677).
- Щербань** Лука (1743 – ?) – службу розпочав 8 травня 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з 6 червня 1779). Володів хутором в 2-й полковій сотні.
- Щербатий** Іван (? – 1787) – військовий товариш. Мав 25 підданих у с. Спаському. Д.: Настасія NN (1743 – ?).
- Щербатий** Микита – військовий товариш (1671). Його правнуки мешкали у с. Спаському.
- Щербацький** Василь – військовий товариш.
- Щербина** \ван Семенович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1755 – ?). 1 лютого 1755 р. за 12 карбованців продав двір в Переяславі козаку 1-ї полкової сотні Петру Кондратенку. 1764 – 1766 рр. – возний 1-ї полкової сотні. Двір у с. Дем'янчинці він дістав у спадок від своєї бабки Настасії. Д.: Марфа NN, донька священика.
- Щербина** Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1763), мешканець полтавський.
- Щербина** Іван (? – 1706 – ран. 1747) – значковий товариш (? – 1716 – 1740 – ?) Переяславського полку, 23 квітня 1724 р. продав ліс, гай і всі ґрунти у с. Комарівці і Хоцьках Якову Безбородку за 500 золотих. Житель с. Олексинець Срібнянської сотні Прилуцького полку. Д.: Пелагея N Гулак, у 1747 р. згадана як вдова з сином Іваном та доньками.
- Щербина** Іван – товариш полковий Чернігівського полку (1698). 1698 р. подав скаргу на Матвія та Івана Силичів за вирубання його лісу.
- Щербина** Іван (1749 – ?) – писар сотенний косянтинівській Лубенського полку (1775), гербований шляхтич, військовий товариш (1787). Д.: Настасія NN, донька священика.
- Щербина** Кузьма – осавул сотенний. У 1778 р. клопатався про абшитовання у чині значкового товариша Київського полку.
- Щербина** Максим – абшитований значковий товариш Полтавського полку 1755 р., мав двір у Китайгороді.
- Щербина** Омелян (1756 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1778).
- Щербина** Петро (? – 1716 – ран. 1726) – значковий товариш (1716), продав разом з Іваном Щербиною 16

березня 1716 р. плец у Переяславі за 100 золотих переяславському сотнику Івану Добронизькому.

- Щербина** Роман – значковий товариш Лубенського полку (1762), проживав у Ромнах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.
- Щербина** Федір Іванович – син значкового товариша, значковий товариш (1732 – 1751 – ?).
- Щипка** Яків (1748 – ?) – возний Лубенського гродського суду (1779), військовий товариш (1782), абшитований військовий товариш (1788). Мав 21 підданого у 1 містечку і 1 селі у 5 хатах (1782). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.
- Щолоков-Бобров** Пилип Григорович – військовий товариш (2-га половина XVII ст.)
- Щочка** Гнат Михайлович (1734 – 1782 – ран. 1797) – службу розпочав 30 травня 1743 р., писар при сотенному комісарі (з 6 вересня 1748 р.), писар сотенний 1-ї Лубенської сотні (з 30 жовтня 1753 р.), осавул сотенний (з 1759.9.05.), хорунжий полкової артилерії (з 10 березня 1761 р.), отаман городовий лубенський (1769.12.11. – 1781.5.08.), військовий товариш (з 1781.5.08.). Д.: Ганна Федорівна Жаданівська, донька значкового товариша.
- Щупак (Щупака)** Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька старшинська
- Щупак (Щупака)** Федір (1754 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Ганна NN, донька дворянина.
- Щупака** N – значковий товариш Київського полку.
- Щупака** Василь – значковий товариш Київського полку (1790), мав брата Дем'яна.
- Щупака** Василь – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (1713 – 1751 – ?). 1741 р. приніс присягу імператриці.
- Щупака** Семен – значковий товариш Київського полку (з 1761), абшитований значковий товариш (1782).
- Щурович** Мартин – шляхтич, мешканець козаковський, військовий товариш (? – 1677 – 1678 – ?), отримав підтвердження на маєтність від погарського сотника Кошанського (1677). 25 січня 1678 р. отримав універсал полковника Стародубського Тимофія Олексійовича з підтвердженням на селище П'янково.
- Щуровський** Артем Іванович – син сотника гельмязівського. В 1690-х роках спадкові володіння в Гельмязові спродав. У 1693 р. був отаманом городовим, а потім значковий товариш Переяславського полку (? – 1695 – 1699 – ?). В березні 1695 р. в Гельмязові продав сотнику домонгівському Стефану Томарі млин на р. Супої «...на гребле меской гельмязовской близ млина небожчика Лисенка бившего полковника Переяславского у его ж Артема Щуровского купленого, за суму певную золотих 500 литовской личбою...».
- Щуцький** Василь Харитонович – військовий товариш. 1688 р. за універсалом гетьмана Мазепи отримав маєтність. Його правнук Іван Григорович був священиком і мав 14 підданих в Кролевецькому повіті (1787).

Ю

- Юденко** – значковий товариш Чернігівського полку.
- Юденко** Остап – значковий товариш Гадяцького полку (1731), жив у м. Комишна.
- Юзефович** Андрій Остапович – гербований шляхтич, син лецьківського священика. 10 січня 1756 р. отримав в спадок від матері Ганни Василівни крамницю в Переяславі. Полковий канцелярист (1762), значковий товариш (? – 1765 – 1767 – ?), за старшого полкового канцеляриста (1765). У 1775 р. абшитований полковий осавул, проживав в Переяславі. Д.: NNN (? – ран. 1775).
- Юзефович** Іван Йосипович (? – 1732 – 1747) – син сотника яготинського. Значковий товариш (1732–1738), бунчуковий товариш (1740–1747). Д.: Софія NN, в другому шлюбі (раніше 1752) за Федором Васильовичем Галенковським, прилуцьким полковим обозним.
- Юзефович** Йосип Гаврилович – мешкав у с. Летковичах, покозачений шляхтич гербу «Домбровські», значковий товариш. Основоположник роду Юзефовичів. Отримав універсал гетьмана Мазепа на с. Летковичі (1706).
- Юзефович** Михайло Іванович 1745.6.09. – 1786 – ?) – службу розпочав з 1760.1.05., з 1765.5.05. р. – полковий канцелярист, з 1770 р. – військовий товариш, сотник яготинський (1770.15.04. – 1782), бунчуковий товариш. Прем'єр-майор. Д.: (після 1774) Катерина Яківна Каневська (1758 – 1790 – ?), донька переяславського полкового судді.
- Юзефович** Павло Остапович (1747 – 1784 – ?) – син священика лецьківського. Полковий канцелярист (з 1766.20.01), учень школи риторики Переяславського колегіуму (1768), значковий товариш (з 1772.21.05), військовий товариш (з 1773.27.09), сотник ірклівський (з 1779.17.04), бунчуковий товариш (1781.23.06. – 1787 – ?), городничий остерський (з 1781.8.10). У 1787 р. мав володіння в у м. Іркліві, с. Лецьках.
- Юмошенко** Михайло – козак, значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1751 – ?).
- Юненко** Іван – син значкового товариша, службу розпочав з 1739 р., військовий товариш (1745 – 1757 – ?).
- Юненко (Юницький)** Марко – шляхтич, вийшов в Гетьманщину, військовий товариш Чернігівського полку, володів млином.
- Юницький** Андрій – значковий товариш.
- Юницький** Ничипір Петрович – військовий товариш Чернігівського полку (1747), побудував Микольську церкву у с. Мені.
- Юницький** Петро Ничипірович (бл. 1717 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1763 – 1787 – ?), житель менський. В м. Синявці мав 26 підданих (1783). Д.: (1766) NNN (? – 1763 – ран. 1783).
- Юницький** Семен Петрович – шляхтич гербу «Яніна» змінений, значковий товариш Чернігівського полку (1781).
- Юрієв** Антін – житель м. Ворколабова Старо-Бихівського повіту. Вийшов в Переяславський полк. У 1740 р. одружився з вдовою значкового товариша. Військовий товариш Переяславського полку (1750). Абшитований військовий товариш (? – 1764 – 1768 – ?). Мав за дружиною двір і угіддя в Переяславі.
- Юрієв** Павло (1746 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Трохимівна Данчич, донька військового товариша.
- Юрієвич** Йосип Семенович – абшитований військовий товариш (1787), мав 7 підданих в Новгород-Сіверському. Д.: Тетяна NN, донька священика.
- Юрієвич** Микита Йосипович – значковий товариш (1787). Д.: Катерина N Короткевич, донька священнонамісника.
- Юркевич** – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі з двори тяглих убогих та 4 двори підсусідків піших убогих.
- Юркевич** Василь Григорович (бл. 1738 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1781 – 1787 – ?). Мав у д. Кобиленці 11 дворів підданих. Д.: Софія Іванівна Пірай. Мали дітей Семена, Михайла, Івана, Гафію.
- Юркевич** Іван Миколайович – службу розпочав з 25 лютого 1759 р. канцеляристом гродського суду, возний підкоморного суду (з 1761), військовий товариш Чернігівського полку (1770 – 1784 – ?). Проживав у с. Грабівка Березненського повіту. Д.: Уляна Олексіївна Міхно, донька військового товариша.
- Юркевич** Костянтин Миколайович (1730 – ?) – шляхтич, син військового товариша з Стародубського полку, службу розпочав з 1747 р., військовий канцелярист ГВК (з 1749.15.01.). Купував на армію коней, описував в Переяславському полку вільних посполитих. Військовий товариш (1757.11.03. – 1783 – ?). У 1763 р. в догляді вільних посполитих. Мешканець с. Біївці Снітинської сотні Лубенського полку.
- Юркевич** Лука Пантелеймонович (1743 – 1783 – ?) – службу розпочав 1762 р., військовий канцелярист (1763 – 1765), військовий товариш (1765.20.12. – 1781), полковий хорунжий (1781.10.08. – 1783 – ?). Мав підданих в сс. Кривоносівці, Кренидівці, сл. Красиччі. Д.: Марія Йосипівна Рославець, донька бунчукового товариша. Мали сина Андрія, доньку Параску.
- Юркевич** Микола – бунчуковий товариш у Лубенському полку. Мав у 1745 р. у полковій Лубенській сотні у с. Біївцях 4 найманих людей, 1 тяглий та 1 піший двори підсусідків козацьких, 1 двір у с. Воробйові, в якій жив мірошник, хутір у Пирятинській сотні.
- Юркевич** Микола Іванович (бл. 1694 – 1772 – ?) – син полкового хорунжого стародубського, який смертельно поранений взятий в полон і там помер. Військовий канцелярист ГВС (1711–1724), значковий товариш Стародубського полку (1724–1757). Учасник коломацького, низового походів, був у 1734 р.

полковим комісаром, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Абшитований військовий товариш (1757.22.03. – 1772 – ?). Мав млин на р. Удаї (1747). Д.: Н Василівна Свічка, донька бунчукового товариша. Мав синів Костянтина, Василя, Петра, доньок Настасію (бл. 1720 року народження) (Ч.: Михайло Степанович Кожуховський), Гафію, Євдокію (Ч.: (? – 1785 – ?) Лев Іванович Чернолуцький), Ганну. Його племінники в Лубенському полку Іван, Григорій і Андрій Александровичі.

Юркевич Пантелеймон (? – ран. 1783) – значковий товариш Стародубського полку. Мав 41 підданого в с. Кринідівці, сл. Крисичці, хут. Селецькому. Д.: Параска Родіонова Н. Мешкала в хут. Таборищах Селецьких.

Юркевич Петро Миколайович (1742 – ран. 1780) – військовий товариш Стародубського полку (1764), мав у д. Пестрикові першої полкової сотні 6 посполитих дворів. Бунчуковий товариш. Мешканець хут. Юр'ївського, де у нього 150 підданих чоловічої статті (1780). Д.: Марія Василівна Завадовська. Мали сина Павла, доньок Ганну, Настасію.

Юркевич Семен Пантелеймонович – військовий товариш в Стародубському полку. У 1764 р. мав в с. Азарівці 2 полкової сотні 6 посполитих дворів. Капітан (1784).

Юркевич Стефан – значковий товариш Лубенського полку, 1747 р. володів хутором при с. Бієвцях під Лубнами.

Юркевич Яків Пантелеймонович (1741 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш у Стародубському полку (1780), мешкав у Новгородській сотні. Бунчуковий товариш (1783).

Юрченко Н – значковий товариш Миргородського полку (1783).

Юрченко Григорій Романович (1731 – 1788 – ?) – син отамана сотенного, значковий товариш (1788), проживав у с. Собичеві. Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Юрченко Іван – мешканець козелецький, значковий товариш Київського полку (1762). Його «казка» датована 1762 р.

Юрченко Юрій – значний військовий товариш. Його онук Григорій Романович (1731 – 1788 – ?) був значковим товаришем (1788), проживав у с. Собичеві.

Юскевич Антін Петрович (1717 – 1787 – ?) – полковий канцелярист прилуцький (1740), військовий товариш (1779), абшитований військовий товариш (1787), мав 11 підданих у 1 селі. Мав маєтність у с. Лісних Сорочинцях Прилуцького повіту і м. Ічні Борзнянського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва, пізніше до I частини Чернігівської губернії. Д.: Ганна Н Гуленко, донька вїйта прилуцького.

Юскевич Іван Антонович (1747 – ?) – військовий товариш і коморник Іваницького повіту (? – 1779 – 1782 – ?).

Юскевич-Красковський Андрій Григорович – з 1716 р. значковий товариш Чернігівського полку. 1734 р. домігся указу Чернігівської полкової канцелярії Тихо-

нію Костянтиновичу не чинити перешкоди у володінні млином і прибудовами до нього на р. Шедровці. Учасник кримського походу 1738 р., на Гайман-долині «глухотою поражен». Абшитований 12 березня 1739 р. Його матір звали Настасією. Мав хутір у с. Красковському та на урочищі Кличовці Любецької сотні. У с. Миси, Красковське, Довгуни та самому Любечі – володіння значкових товаришів Андрія, Герасима та Федора Красковських. Д.: Настасія NN, другим шлюбом за Григорієм Єлисейовичем.

Юскевич-Красковський Андрій Омелянович (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1742 – ?). Мав двір у Чернігові, приїжджий двір у с. Красковському, двір житловий при урочищі Кличовці. Абшитований значковий товариш. Д.: Феодосія NN. Вдова, у 1747 р. володіла житловим двором на хуторі Кличовці.

Юскевич-Красковський Антип – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – ?).

Юскевич-Красковський Василь – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1782 – 1789 – ?) Мешкав у с. Убежичах (1785). Разом з Петром мав нерозділених 149 спадкових підданих. Д.: Марія Іванівна Молявка, донька військового товариша.

Юскевич-Красковський Василь Андрійович – осавул сотенний білоуський (1768–1770), значковий товариш у Чернігівському полку (1770–1773), сотник білоуський (1773 – 1779 – ?). Бунчуковий товариш (1789). Мав 11 підданих в сл. Черніній та 5 підданих у д. Скорянці полкової сотні. Д.: Ірина Павлівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана, доньок Лизавету, Євдокію, Софію, Гафію.

Юскевич-Красковський Василь Омелянович – рідний брат Андрія, військовий товариш Чернігівського полку, мав маєтності у с. Вишлях (1753).

Юскевич-Красковський Гаврило Андрійович (1729/1732/1734 – 1791 – ?) – службу розпочав 1749 р. полковим канцеляристом. Значковий товариш Чернігівського полку (з 1757). На нього скаржився син священницький Павло Красковський за заволодіння хутором і угіддями. Абшитований військовий товариш (1768.17.03. – 1791 – ?). 1769 р. отримав уступку від свого дядька Павла Григоровича на 2 підсусідських двори в д. Коробках. 1785 р. уступив ниву в Любецькій сотні Дуніну-Борковському. Мешкав у с. Убежичах (1785), мав 155 підданих у 1 слободі, 3 деревнях і 1 хуторі. Д.: Марфа NN, донька значкового товариша.

Юскевич-Красковський Герасим Григорович – значковий товариш Чернігівського полку (1741).

Юскевич-Красковський Григорій Григорович (1707 – ?) – осавул сотенний любецький Чернігівського полку (? – 1737 – ?), значковий товариш (1741). В Любецькому монастирі поминався рід Григорія і Федора Красковських.

Юскевич-Красковський Іван Петрович – козак полкової сотні, значковий товариш Чернігівського полку (1734.5.11. – ?). Мав шинок у Чернігові (1732).

Юскевич-Красковський Данило – службу розпочав з 1764 р. лакей двору генерал-фельдмаршала Олек-

сія Розумовського (? – 1764), значковий товариш Київського полку і отаман городовий козелецький (1764 – 1776 – ?). Д.: Ганна NN, росіянка («великоросійської породи»), донька придворного. Мали доньку Устину.

Юскевич-Красковський Іван Андрійович – у 1756 р. брати Павло та Іван Красковські судяться з сотенним канцеляристом Семеном Щербиною. У Любецькій сотні знаходимо козака Івана Красковського (1756). Під час проведення Генерального опису Лівобережної України 1765 – 1769 рр. у с. Красковське знаходимо козака Івана Красковського (бл. 1732 – ?) 35 років, з дружиною та трьома дітьми. У с. Убежичах (1785) мешкав військовий товариш Чернігівського полку Іван Юшкевич-Красковський. Любецький сотенний канцелярист (1767). Возний (1789). Д.: Параска N Рашевська, донька бунчукового товариша.

Юскевич-Красковський Михайло Петрович (1710 – 1766 – ?) – значковий товариш у Чернігівському полку (з 1739), військовий товариш (з 11 липня 1760), бунчуковий товариш (з 1765). Д.: Горпина NN, донька козака.

Юскевич-Красковський Омелян – 1777 р. купив ґрунт в Любецькій сотні у Кирила Кривошеєнка. У Любецькому синодику знаходимо прізвища значкового товариша Омеляна Красковського. «Значний» товариш Чернігівського полку, який «отправляя на своем иждевении в разных походах, с коих иные жизнь свою кончили, воинскую службу» (1792).

Юскевич-Красковський Павло Андрійович (1742 – 1792 – ?) – служив з 1762 р., сотенний осавул любецький (1762–1772), значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1779 – ?), був у поході в турецьку війну, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1792 – ?), мав 9 підданих у 1 селі. Д.: Горпина NN, донька козака.

Юскевич-Красковський Павло Григорович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1754), у 1741 р. мав маєток у с. Скорінець (5 дворів посполитих), де і мешкав. 1754 р. разом з Дмитром заволоділи предківським козачим ґрунтом козачки Білоусівської сотні Параски Дорошенко. На нього скаржився козак Любецької сотні Пилип Ващенко за захоплений ґрунт. 1774 р. вів суперечку за хутір Семендівський. Володів приїзджим двором у д. Толочках у Любецькій сотні. Заповіт 1753 р.

Юскевич-Красковський Павло Федорович – військовий товариш у Чернігівському полку, бунчуковий товариш (1736).

Юскевич-Красковський Петро Якимович (? – ран. 1781) – з 1734 р. по батькові значковий товариш Чернігівського полку (1740 – 1779 – ?), військовий товариш Чернігівського полку (1782). Мав володіння у с. Красковському та Мисах (1753).

Юскевич-Красковський Роман Якимович – значковий товариш (1753), володів «двором» у Любечі Чернігівського полку. 1753 р. разом з братом Петром здійснили наїзд на дім козака Любецької сотні Герасима Красковського і побили його та дружину.

Юскевич-Красковський Федір Григорович – значковий товариш Чернігівського полку (1741).

Юскевич-Красковський Яким Іванович (? – 1753) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737–1743 – ?). Мав житловий двір і хутір у с. Красковському (1739), у д. Мисах 1 двір посполитих (? – 1739 – 1740 – ?), 1 двір посполитих у Любечі (? – 1738 – 1740 – ?), 2 підсусідки в д. Красковській, двір житловий та двір шинковий у Любечі (1743), шинок у д. Кислях Любецької сотні (1747). Володіння Якіма, Андрія, Гришка, Герасима і Федора у 1741 р.: д. Миси 5 дворів, у с. Красковці 3, м. Любечу 1, д. Довгунах 1 – всього – 10.

Юсковець Федір – військовий товариш (1689). Мав сина Карпа.

Юстовський Іван (1732 – ?) – походив з шляхетської родини. Службу розпочав 20 березня 1745 р. при Миргородській полковій канцелярії, писар сотенний голтв'янський (1753 – 1764.4.06.), писар Голтв'янського повіту (1764–1768), писар підкоморний Миргородського повіту (з 1770), військовий товариш Миргородського полку.

Юхимович Лазар – військовий товариш (1705), мешканець корестелівський Новгород-Сіверської сотні Стародубського полку.

Юхимович Марко Юхимович (1754 – ?) – шляхтич, службу розпочав військовим товаришем Миргородського полку (1768 – 1786 – ?).

Юхимович Михайло – військовий товариш (1693), мешканець стародубський.

Юхимович Семен (1743 – ?) – син священника, службу розпочав з 1771 р., полковий канцелярист (з 1776), отаман сотенний (з 1778), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Юхненко Василь – козак Чорнуської сотні Кропивненського полку (1649), військовий товариш Лубенського полку (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.

Юшкевич-Заровський Іван – з любецького землянства гербу «Холева». Значковий товариш Чернігівського полку (1743). Володів у Роїській сотні приїзджим двором у с. Сибережі.

Юшкевич-Стаховський Тимофій Федорович (1741 – 1779 – ?) – гербований шляхтич. Службу розпочав з 1757 р., полковий канцелярист (з 1763), отаман сотенний івницький (з 1764), отаман городовий прилуцький (1765.09. – 1779), військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: (1767) Настасія Михайлівна Анієвич, донька козака-приказчика Скоропадського.

Ющенко Андрій Іванович (1739 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш у Лубенському полку (1762 – 1777 – ?), в другій армії (1769), соляний начальник в Ромнах (1775–1776), абшитований бунчуковий товариш (1788). Мав 120 підданих у 1 місті, 1 деревнє, 2 хуторах. Д.: Марія Василівна Стефанович, донька полкового судді лубенського.

Ющенко Григорій – військовий товариш

Ющенко Іван – син отамана городового роменського, за служби батька призначений значковим товаришем Лубенського полку (1715 – 1753 – ?). Полковник Маркович забрав у нього дворище за Ромнами,

комори в Ромнах і насильно заволодів степом Голувщина і Дубовщина (перед 1727). Учасник очаківського (1737), кримського походів (1738). У 1741 – 1742 рр. полкова канцелярія розглядала справу про відібрання у нього грошей вором Василем Мотренком. У 1745 р. у с. Процьовки Роменської сотні мав 2 двори підсусідків піших убогих, в Ромнах 1 двір підсусідків піших убогих та двір житловий. В цьому ж році був збирачем чиновницьких і служ-

бових грошей. Мав у Ромнах житловий двір і шинок у 1747 р.

Ющенко Іван (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 5 підданих у 1 селі. Д.: (1784) Євдокія Яківна Левицька, донька титулярного радника.

Ющенко Степан – козак лубенський (1747), мав підсусідків у с. Засуллі. Абшитований значковий товариш Лубенського полку (1766), проживав у Лубнах, мав шинок.

Я

Ябловицький Дем'ян – військовий товариш (? – 1756 – ?)

Явон Іван – службу розпочав з 1760 р, отаман курінний (з 22 грудня 1768), значковий товариш Київського полку (з 1774), городничий козелецький (1775 – 1781), військовий товариш (з 1781.5.03.). Д.: Мотря Василівна Лагода, донька вїта козелецького.

Яворський Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1739 – 1741 – ?), був у поході, мав одного посполитого у с. Римарівці. У 1747 р. 4 двори посполитих у с. Римарівці належали його вдові Анастасії.

Яворський Григорій Іванович (1729 – 1760 – ран. 1776) – значковий товариш Стародубського полку (1760), мешканець с. Залізного Мосту.

Яворський Іван – рідний брат митрополита Стефана Яворського. Бунчуковий товариш.

Яворський Лука Павлович (? – 1688 – 1735) – син полкового осавула, значковий товариш Стародубського полку (? – 1730 – 1735). У 1735 р. жив у полковій сотні в с. Залізний Міст. Д.: Феодосія Кирилівна N (? – 1720 – 1754 – ?).

Яворський Михайло Павлович (бл. 1688 – 1740 – ран. 1742) – син полкового осавула, службу розпочав з 1707 р., 2-й осавул полковий стародубський (1730 – 1735), значковий товариш (1740). Продав райці стародубського магістрату землю в Стародубі у 1740 р. за 71 карбованець.

Яворський Остап Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1754 – 1764 – ?), мешканець с. Залізного Мосту. Д.: Пелагея Софронівна N.

Яворський Павло (? – 1663 – 1731 – ран. 1741) – шляхтич, значний військовий товариш (? – 1693 – 1709), мешканець стародубський. 3 грудня 1693 р. купив ½ млина на р. Ревні під с. Семенівною в урочищі Залізний Міст. Осавул полковий Стародубський (1710 – 1740). 4 лютого 1709 р. отримав універсал на слободу при с. Залізному Мосту.

Ягельницький Іван Михайлович (1743 – ?) – син судді полкового прилуцького, бунчуковий товариш (1779), комісар ніжинський (1779), колезький асесор (1782), казначей Прилуцького повіту, надвірний радник (1788). Мав 334 підданих в місті, з селях і з «деревнях» Прилуцького і Пирятинського повітів. У 1788 р. не одружений.

Ягинський Стефан (1726 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян

Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Ягодовський Іван – військовий товариш у Чернігівському повіті (1790). Мав 4 спадкових підданих. Д.: Марія NN.

Язловецький Дем'ян (1710 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1735 р., писар сотенний срібнянський (? – 1738 – 1742), військовий товариш «за військову службу батька і власну» (1742.9.10. – 1763 – ?) у Прилуцькому полку. Мав 2 посполитих у м. Срібному.

Язовський Сава Павлович – син шляхтича Пінського повіту. Службу розпочав з лютого 1755 р. полковим канцеляристом Стародубської полкової канцелярії, військовий товариш (1767.17.08. – 1776 – ?).

Якименко Юсько – військовий товариш (1670). 1670 р. від гетьмана Ігнатовича і 1670 р. полковника Вольського надані універсали на млин на р. Свищі. Мав синів: Юська – військового товариша і Козьму – наказного сотника.

Якименко Юсько Юськович – військовий товариш. Його нащадки мешкали у с. Хильчичах.

Якимович N (? – ран. 1779) – військовий товариш. Д.: Ксенія NN (? – 1779 – ?), мала підданих у с. Щурівці Іваницької, хут. Рудому полкової, в хут. Яготинському Яготинської сотні Переяславського полку.

Якимович Андрій Гордійович (? – ран. 1787) – писар полковий чернігівський (1756–1767), бунчуковий товариш. Д.: (1756) Ксенія Яківна Білецька-Носенко, донька військового товариша і Олени Федорівни Сулими, володіла с. Мицалівкою Золотоніського повіту.

Якимович Влас Корнійович – військовий товариш (1704).

Якимович Омелян – військовий товариш Чернігівського полку (1687).

Якимович Семен – 16 жовтня 1710 р. обраний хорунжим полковим Білоцерківського полку. Товариш полку Київського (1713), отримав універсал гетьмана Скоропадського на 12 підданих в с. Свідовець.

Якимович Трохим – військовий товариш Київського полку (1782), дворянин (1782).

Якимович-Кожуховський Яків Степанович (1707 – 1792 – ран. 1796.21.02.) – службу розпочав з 10 лютого 1732 р. військовим канцеляристом ГВК, в.о. писаря полкового київського (1738), сотник полкової сотні Стародубського полку. Абшитований бунчуковий товариш (з 1772.7.03.). Разом з братом Іваном тримали с. Курилівку Новоміської сотні, де сам проживав і мав 6 дворів підданих. Мав 5 дворів підда-

них у с. Душкін, 7 дворами у сл. Плавунівці. Купив у бунчукового товариша Тарновського хут. Коренев, де мав 19 дворів посполитих і власний приїжджий дім, в хут. Ягорщинському млин і при ньому мірошницька хата. Всього мав 400 підданих. Д.: Уляна (Ганна) Артемівна Лашкевич (1725 – ран. 1783), донька військового товариша.

Якимовський Н – писар сотенний лукомський (? – 1776), абшитований значковий товариш Лубенського полку (1776.24.10. – ?).

Яковенко Н – значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (з 1766). Мав брата Івана.

Яковенко Григорій – службу розпочав з 1733 р. при Роменській сотенній канцелярії, писар сотенний Роменський, писар сотенний хмельівський (1739 – 1743), значковий товариш Лубенського полку (1743 – 1757 – ?). У 1745 р. у с. Калинівці Роменської сотні 3 двори підсудків піших убогих, двір житловий, шинок у с. Хмельовому. 1753 р. побив свою матір Марію. Д.: (Марія) Федорівна Кохна, донька значкового товариша.

Яковенко Іван – значковий товариш (1723).

Яковенко Іван Федорович (1727 – 1783 – ?) – син сотника шишацького, службу розпочав з 1743 р., значковий товариш (? – 1766), військовий товариш Миргородського полку (1766 – 1783 – ?).

Яковенко Максим (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1787), мав 19 підданих. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: NN Іванченко, донька козака.

Яковенко Олексій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – 1750 – ?). Мав двір житловий у с. Ковтунові Золотоніської сотні.

Яковенко Остап – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Яковенко Павло Федорович – син сотника шишацького, значковий товариш (? – 1766), військовий товариш Миргородського полку.

Яковенко Федір Ількович – службу розпочав з 1722 р., значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1738), брав участь в дербентському, царичанському, коломацькому, кримському, очаківському походах. Сотник шишацький (1738.23.03. – 1765). Мав шинок у Шишаках (1741), хутір під с. Перевоз (1764).

Яковенко Яків (? – 1730 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1740 р. козаком с. Антипівки Золотоніської сотні, значковий товариш Переяславського полку (1757), абшитований 24 грудня 1771 р. військовим товаришем. Д.: Марія Якимівна Деркач, донька священника. Мали доньок Марфу (1757 – ?) заміжно за сотенним отаманом золотоніським Федором Мойсеєнком, Параску (1760 – ?), Марію (1767 – ?), Горпину (1775 – ?).

Яковенок Микола – значковий товариш (1723).

Якович Андрій – шляхтич, значний військовий товариш (1703).

Яковлев Василь Якович – військовий товариш (1788), мав 17 підданих в м. Глухові. Д.: Лизавета Василівна Сухота, донька возного.

Яковлев Гаврило – значковий товариш Прилуцького полку (1767). Неписьменний.

Яковлев Максим – бунчуковий товариш (1767), шляхтич Лубенського повіту.

Яковлев Павло – козак Кролевецької сотні, значковий товариш Ніжинського полку (1737 – 1751 – ?). Мав приїзжі двори в сс. Божок, Спасивей, у м. Кролевіці.

Яковлев Петро (1740 – 1782 – ?) – з шляхти. Службу розпочав з 19 травня 1759 р., значковий товариш (з 1767.17.05.), військовий товариш (з 1768).

Яковлев Тимофій – значковий товариш Гадяцького полку. 1735 р. в польському поході, в його домі залишився брат Степан. Мав 2 двори з 3 хатами в Грунській сотні.

Якубинський Кирило Якович (бл. 1717 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Феодосія Н Мальченко, донька значкового товариша.

Якубинський Федір (бл. 1726 – 1788 – ?) – з 1741 р. у канцелярії чернігівського духовного правління, службу розпочав з 29 травня 1745 р. в чернігівській полковій канцелярії, полковий канцелярист, старший полковий канцелярист (з 30.09.1756), військовий товариш (з 10.09.1772). Мав 1 підсудка (1772), 2 підсудків (1778), 5 підсудків чоловічої статі у с. Шастовиці Слабинської сотні (1780). В походах не був, був при канцелярських справах. Мав у Чернігівському повіті 4 хати підданих (1782). Полковий хорунжий (1788). Д.: Ганна Степанівна Леонтіїва, донька райці Чернігівського магістрату.

Якубинський Яків – військовий товариш.

Якубович Андрій Якович (1744 – ?) – хрещеник імператриці Лизавети Петрівни. Службу розпочав з 1761 р. в лейб-гвардії Ізмайловського полку, капрал. Капрал лейб-гвардії у відставці (1772). З 1774 р. бунчуковий товариш, земський суддя прилуцький (з 1776). Мав 134 підданих у 1 місті і 2 селах (1788). Д.: 1) (? – 1767 – 1788 – ?) Настасія Павлівна Миклашевська, донька бунчукового товариша. 2) Марія Петрівна Копилова.

Якубович Данило Прокопович (? – 1705 – 1725 – ?) – шляхтич, син полкового хорунжого чернігівського. Значковий товариш Чернігівського полку за заслуги батька після його смерті (? – 1725 – ?). Був у гілянському поході, де заборгував харківському полковнику Григорію Квітці.

Якубович Дем'ян (? – 1670 – 9 травня 1724) – «господар» Гадяцького замку (? – 1703 – ?), сотник журавський (1708–1712). У 1703 р. купив дідишні ґрунти козака Журавської сотні Кіндрата Уласенка. У 1712 р. отримав сс. Мокіївку і Кулешівку. Бунчуковий товариш. 65 козацьких дворів с. Антіпівки перетворив у своїх підданих. Д.: Параска Марківна Маркович.

Якубович Дем'ян Якович (1747 – ?) – службу розпочав з 1761 р. в лейб-гвардії Ізмайловського полку, прапорщик, полковий хорунжий (з 1777), абшитований бунчуковим товаришем (1781). Мав 250 підданих в 2 селах і 1 «деревне». Д.: 1) (? – 1772 – 1779 – ?) Меланія Петрівна Івкова (1746 – ?), донька капітана, потім підполковника. 2) (1782) Тетяна Яківна Кисіль, донька полкового обозного.

Якубович Омелян (? – 1720 – 1774 – ?) – службу розпочав з 1732 р., писар сотенний білоцерківський (1740–1751), значковий товариш Миргородського полку (з 1757). Мав 5 підданих у м. Білоцерківці. Д.: Катерина Захарівна Павлова, донька сотенного писаря Остапівського.

Якубович Яків Дем'янович (? – 1758.10.) – у 1741 р. генерал-аншеф і лейб-гвардії підполковник Кейт запропонував ГВК призначити його з бунчукового товариша генеральним осавулом на місце померлого Мануйловича. 14 січня 1741 р. приніс присягу. Його служби перераховані в універсалі Розумовського від 2 травня 1752 р.: «Объявляем... асаул в. генер. г. Як-ч подал нам доношение, представляя о службах своих, которые де он перее, в ранг бунч. товарищей обретаясь, по указу... ..Петра Первого императора... ..с протчими бунч. тов-ми, в низовом корпусе, тако ж и в Полском, Кримском, Днестровском и Хотинском походах, а потом пожалован будучи в чин асаулства генер., внутрь государства по разным комиссиям... А за оние никакого себе не имеет награждзния, и просил о награждении... ..деревнями из свободных войсковых дворов, нашего рассмотрения. И мв, гетман, призирая на его, ас. ген. г. Я-ча верно отправление службы, по данной нам от ея и. величества власти, определяем ему ис чего б он и наперед к отправлению, по своему характеру, верних служб к снабдению бил в состоянии, в вечное владение... ..село Алексинце... село Яцини... и село Скибинце, в коих по ревизии 1751 г. посполитих свободних дворов и з бездворными хатами 44 показано, со всеми принадлежащими к оным селам грунтами и угодиями». На ранг мав 200 підданих. Д.: N Дуніна (? – 1779), донька бригадира.

Якубович-Барло Іван Степанович – значковий товариш Миргородського полку.

Якубович-Барло Степан Тимофійович – син сотника уцтвицького, військовий товариш Миргородського полку.

Якубович-Барло Федір Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Миргородського полку, абшитований військовий товариш (з 20 грудня 1784).

Якубовський N – полковий миргородський канцелярист (? – 1780), значковий товариш (1780.21.10. – ?).

Якубовський Данило – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р. бунчуковим товаришем.

Якубовський Іван (? – 1740 – 1780 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з грудня 1751 р., підканцелярист (з 1754), полковий сторож (з 1758), значковий товариш (1762.10.01. – 1780 – ?). Д.: N Максимівна Лисенко, донька абшитованого значкового товариша, мали трьох синів.

Ялинський Василь – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Ялинський Йосип (? – ран. 1725) – значковий товариш (? – 1703 – 1723 – ?). Раніше 1714 р. згідно універсалу Скоропадського мав 21 двір в д. Медведь, які потім перейшли полковому осавулу Семену Березов-

ському. У 1768 р. володів двором у Стародубі його онук – полковий канцелярист Іван Ялинський. Д.: Єфросинія Юрївна Новицька (? – 1707 – 1725 – ?).

Ялинський Павло Семенович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1715 – 1716 – ?). Брат Якова, з яким у 1717 р. мав суперечку за володіння спадковим двором в м. Чернігові та с. Жукотках.

Ялинський Семен (? – 1650 – 1699 – ?) – шляхтич, типограф чернігівського архієпископа. 18 січня 1680 р. удова Катерина Куропатвиха продала йому ¼ млина, а 23 січня 1680 р. купив ¼ млина на р. Білоус у чернігівського бурмістра Павла Клевцевича. 15 вересня 1682 р. купив ½ млина у Пелагеї Назарчихи. 15 вересня 1694 р. гетьман Іван Мазепа надав йому універсал про підтвердження прав на млин на р. Білоус названий «старий» в 2 кола мучних і третє ступне, наданий архієпископом Лазарем Барановичем. Товариш полку Чернігівського (? – 1693 – 1699 – ?), у 1693 р. був гетьманським посланцем до Москви. У 1694 р. отримав у володіння с. Жукотки після смерті бездітного Костянтина Ігровецького (Ігровецькі володіли Жукотками за князями Ружинськими по шлюбу), а частину села придбав у вдови Ігровецького Ганни Павло Полуботок і воно стало ранговим володінням чернігівських полковників. У 1694 р. Ганна Стефанівна Ігровецька з сином Іваном продали Леонтію Полуботку грунт з домом у Жукотках. У 1710 р. Іван продав там ліс. У 1728 р. Яків Полуботок купив частину ґрунту ігровецького у шляхтичів Ялинських. У 1754 р. бунчуковий товариш Костянтин Лизогуб володів «Ігровецьким» лісом під Жукотками.

Ялинський Яків Семенович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1715 – 1738 – ?). 12 березня 1715 р. Чернігівська полкова канцелярія і магістрат провели слідство про крадіжку його служителем Грициною п'яти шкур у чернігівського кожем'яки Тараса Голубизни. 19 березня 1719 р. суплікував про дозвіл на продаж маєтностей для виплати боргів. Ротмістр охочекомонного полку (? – 1726 – ?). Значний товариш Чернігівського полку (? – 1738 – ?). 10 лютого 1726 р. продав маєтність у с. Жукотки Білоусівської сотні Полуботку. У 1738 р. продав пляц у Чернігові бурмістру Гриновському Герасиму Филимоновичу.

Ялоцький Борис Васильович – шляхтич гербу «Сас» змінений. Син сотника глухівського, онук полковника брацлавського Михайла Зеленського. Значний військовий товариш. Основоположник Борисенків.

Ялоцький Василь Федорович (? – 1650 – 1712.12.) – козачений шляхтич. Служив за гетьманів Ігнатовича і Самойловича. Сотник глухівський. 21 листопада 1681 р. за 3000 золотих продав три камені млинових на р. Есмані поблизу Глухова гетьману Самойловичу. Військовий товариш (1688.10.). 6 вересня 1687 р. Мазепа підтвердив за ним с. Бачківське, з грудня 1688 р. власні млини на р. Ясмані в урочищі Товкачівка. Тримав два млини-вешняки на р. Локні в 5 кіл, млин в 4 кола на р. Ясмані під слободою Семенівкою, разом з колишньою прото-

попиною глухівською Максимовою тримав півтори кола на р. Ясмані, млин на р. Щениці за Марчишиною Будюю, у с. Полошках млин-вешняк в два кола, сінокіс між селами Бачевським і Собичем. Усі його маєтності перейшли пасинку Івану Мануйловичу, а після смерті останного – сину сестри Дем'яну Васильовичу Каневському-Оболонському. Д.: Марія Михайлівна Зеленська (? – 1670 – 1725.25.06), донька полковника брацлавського, вдова Мануйла.

Яневич Максим – гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.

Яненко Іван – значковий товариш 1748 р., мав двір у с. Ясмань Глухівської сотні

Яненко Іван (1721 – 1763 – ?) – служив з 1738 р., був під Перекопом, двічі на лінії, при закритті кордонів командиром над козаками двічі, чин військового товариша отримав від ГВК (1740 – 1763 – ?). 1759 р. мав суперечку з військовим канцеляристом Іваном Савойським, яка дійшла до побоїв і грабунків. Був винен 80 карбованців військовому товаришу Йосипу Зарудному (1759).

Яненко Павло (? – 1629 – 1679 – ран. 1687) – любецький шляхтич, двоюрідний брат Юрія Хмельницького. 25 червня 1655 р. Богдан Хмельницький надав йому маєтності покійного Грузевича-Нечая Бугаївку, Беркове та за Прип'яттю два села (Масани і Борщівку) з млинами. 8 серпня 1656 р. підтверджуючий лист полковника запорозького Павла Яновича Хмельницького Микольському монастирю на с. Павловичі. 30 грудня 1687 р. гетьман Іван Мазепа затвердив універсалом за Печерським жіночим монастирем ігумені Марії–Магдалені села Бугаївку і Берков, які раніше передала монастирю вдова Павла Яненка. Цей спадок «в Киевском полку на Киевской стороне Днепра над речкою Стугною лежачій, тепер в запустении будучий». В значному товаристві Війська Запорозького в Чигирині. У 1650 р. в посольстві до Туреччини, у 1651 р. в посольстві до Василя Лупула. Сотник київський (1650–1654). У 1653 р. їздив за тілом Тимоша Хмельницького в Сучаву. Після переяславської ради, в якій брав активну участь, змінив полковника київського (раніше лютого 1654 р.). Ще в жовтні 1653 р. був наказним полковником київським. 2 лютого 1654 р. вбив колишнього полковника київського Пешка за невиконання розпоряджень гетьмана. У вересні 1658 р. очолював напад на київський воєводський гарнізон. Прибічник Ю.Хмельницького, завдяки якому у 1661 р. був nobilitований. В червні 1662 р. возив до Москви від Ю.Хмельницького 12 татар – «язиків». Служив у Тетері, Дорошенка: полковник паволоцький (1663), уманський (1667). У грудні 1663 р. брав участь у поході на Лівобережжя, зосереджуючись своїм полком у Монастирищі. Після падіння Дорошенка перейшов на Лівобережжя (до Сосниці, а пізніше до Нових Млинів). Д.: (? – 1656 – 1680 – ?) N Філонівна (черниця Феодосія).

Яненко Федір Іванович (1728 – ?) – син прем'єр-майора, значковий товариш, корнет у відставці (1787), мав 48 підданих у с. Янівці. Д.: Пелагея Ва-

силівна Уманець (1732 – 1787 – ?), донька полкового хорунжого.

Яненко-Рубан Григорій Григорович (1706 – 1763 – ?) – служив з 1733 р. значковим товаришем Лубенського полку. Був у ногайському поході, під Перекопом, двічі поранений стрілою і в плече шаблею. У 1739 р. під час турецької війни був на кордоні, потім шість місяців у комісії в Гадяцькому полку. Утримував козацьку команду при Дніпрі у 1745 р., прикриваючи кордони. За службу батька (військового товариша) і власну (був у походах, а після смерті батька служив за нього) просив у 1743 р. чин військового товариша. Чин військового товариша отримав від ГВК «по атестату о службах его ... Генерала фельдмаршала и кавалера графа фон Лессія 738 году данному» (14.09.1743 – 1763 – ?). Полковий комісар, в Переяславській полковій рахунковій комісії (1747). Мав у с. Коржові Роменської сотні двір житловий та 7 дворів посполитих малоґрунтових не могучих, 1 тяглих та 9 піших убогих (1745).

Яненко-Рубан Григорій Григорович (1748 – ?) – службу розпочав з 1770 р., бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 90 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Не одружений (1790).

Яненко-Рубан Григорій Янович (? – 1688 – 1746 – ?) – можливо, син охотницького полковника Івана Рубана, знатний товариш полку Лубенського, отримав с. Коряки (1709). Значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1746 – ?). Учасник кримського (1735), очаківського походів (1737), походів (1738 і 1739 рр). Присягнув у 1741 р. Мав у с. Римасовці 3 підданих (1738). Д.: (1709) Євдокія Степанівна Гречана.

Яненко-Рубан Іван Григорович – значковий товариш Лубенського полку, військовий товариш (1745.31.03. – 1763). Проживав у Костянтиніві.

Яненко-Рубан Іван Іванович – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Лубенського полку, абшитований у 1782 р. військовим товаришем.

Яненко-Рубан Іван Федорович (1719 – 1761 – ?) – «сказка» датована 17 грудня 1761 р., служив з 1738 р. значковим товаришем, за указом Лубенської полкової канцелярії був того ж року під Перекопом, у 1739 р. на лінії під командуванням обозного генерального Лизогуба у фортеці Параскевській; у 1741 р. був на розмежуванні під Перекопом в команді полковника прилуцького Галагана. У 1743 р. на закритті кордону при Кременчуцькій дивізії в команді обозного переяславського Семена Безбородька. В 1744 р. зустрів «ходу» цариці. На всі служби були підтвердження, які згоріли під час пожежі в будинку. У 1745 р. призначений військовим товаришем від ГВК і в тому ж році був на прикритті кордону за полкового командира два роки. В універсалі ГВК на військового товариша від 21 березня 1745 р. згадується його померлі дід військовий товариш Григорій Яненко і батько Федір Яненко. Д.: Марія Григорівна Огронович, донька пирятинського сотника і онука полковника Горленка.

- Яненко-Рубан** Іван Янович (Педченко) (бл. 1721 – 1746) – можливо, син охотницького полковника Івана Рубана, значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1745). У 1736 р. ГВК розглядала скаргу козаків с. Коржів Роменської сотні Марка та Івана Стрижебороденків про привернення їх ним у підданство. Учасник очаківського походу (1737). У 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., у 1737 р. був в очаківському поході, присягнув у 1741 р. У 1745 р. мав у Ромнах 2 двори підсусідків піших убогих.
- Яненко-Рубан** Петро Григорович (? – 1743 – ран. 1772) – значковий товариш Гадяцького полку. За ним у слободі Гречанівській 500 підданих. Д.: Марія Іванівна Ковалевська.
- Яненко-Рубан** Семен Іванович (бл. 1742 – ?) – військовий товариш Лубенського полку, у 1783 р. абшитований полковим осавулом.
- Яненко-Рубан** Федір Григорович – військовий товариш Лубенського полку.
- Яненко-Рубан** Яків Григорович – син військового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1778 – 1780 – ?). Д.: Н Степанівна Онищенко, донька пушкаря.
- Янжул** Андрій Савич (? – ран. 1762) – військовий товариш. Д.: Марфа Михайлівна Пілатович, донька бунчукового товариша.
- Янжул** Василь Васильович – службу розпочав 1736 р., разом з батьком був у кримському і перському походах. Абшитований військовий товариш (1760.20.01. – 1780 – ?). Економ бунчукового товариша Гудовича (1763). Мешканець ковалевський Погарського повіту Стародубського полку. Д.: (з 1753) Марія Климівна Златковська-Бура, донька хорунжого сотенного бакланського.
- Янжул** Гнат Савич – службу розпочав з 1758 р. в ГВК військовим канцеляристом, абшитований військовим товаришем (1765.22.12. – 1787 – ?), писар комісарства топальського (з 1776.13.01.). Мав 101 підданого у с. Янжулівці. Д.: Тетяна Григорівна Рубець (? – ран. 1783), донька земського судді. Мав сина Степана і доньку Уляну.
- Янжул** Іван Савич – військовий товариш (? – 1763 – 1771 – ?) у Стародубському полку, за його відсутністю у 1763 «сказку» не взяли.
- Янжул** Ілля – у 1764 р. померлий значковий товариш.
- Янжул** Клим Якович («Шпечак») (? – 1688 – 1734 – ?) – сотник топальський (1708, нак.; ? – 1713.4.05. – 1725), володів слободою Янжулівкою за універсалами Скоропадського 4 травня та 20 липня 1713 р., підтвердженими царською грамотою 7 липня 1718 р. У 1725 р. «за арештом». Значковий товариш (1725 – 1730 – ?). Отримав іменний царський указ «о непорицанні» (1734.31.07). Д.: Марія NN, вдова прилуцького полкового сотника Якова Золотаренка, з якою до нього перейшли сс. Сезок і Буда полкової Прилуцької сотні.
- Янжул** Михайло Климович – значковий товариш (? – 1735), сотник топальський (1723, нак.; 1735 – 1751.16.10).
- Янжул** Сава Климович – навчався у КМА (? – 1727 – ?), значковий товариш (1736 – 1757 – ?), абшитований військовий товариш (1764).
- Янковський** Яків (1718 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1745 р., сотенний хорунжий (з 1755), возний Моровської сотні Київського полку (1764 – 1776 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Мав 22 підданих в м. Моровську. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва по Чернігівському повіту. Д.: Тетяна Давидівна Люта, донька київського міщанина.
- Янов (Яненко)** Роман Іванович (? – 1705 – 1758) – міщанин глухівський (1726), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1742), у 1735 р. був обраний глухівським вйтом, а сотнику Стефану Уманцю заборонено самовільно наказувати міщан та розпоряджатися в ратуші. У 1735–1738 р. був у відкупі індуктового збору, у 1738 р. як відкупщик звільнений від військового походу. У 1738 р. мав 7 дворів посполитих у с. Сліпороді та 11 дворів посполитих у с. Студенці. Військовий товариш (26.05.1742 – 1751 – ?), мав двір у хут. Ловулинському та приїзджий і шинковий двори у с. Студенках Глуховської сотні. Пізніше абшитований бунчуковий товариш (? – 1756 – 1758). Йому вдалося захопити с. Слєпород. Тестамент написав 1758 р. Д.: Параска Петрівна Уманець. У 1768–1770 рр. вона розподіляла спадок з доньками (Уляна Бугаєвська, Параска Туманська, дружина асесора Йосипа Туманського, Пелагея Кирилова, Феодосія Долинська, Орина Савойська, Ганна Кониська, Євдокія Богаєвська та Юхимія, ще не заміжня) згідно тестаменту чоловіка від 1758 р.:
- Янов** Іван Юрійович – син сотника глухівського, значковий товариш. У 1715 р. отримав гетьманський універсал на батьківський млин на р. Ловрі і маєток у с. Янові. Отаман городовий глухівський (1751–1760), бунчуковий товариш. Д.: Марія Н Дем'янович.
- Янов** Йосип (1765 – 1783 – ?) – служив з 1776 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?), в поході на дніпровській лінії.
- Янов** Олександр (1764 – 1783 – ?) – служив з 1776 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?), в поході на дніпровській лінії.
- Янов** Павло – значковий товариш Ніжинського полку (1777).
- Янов** Степан (1737 – 1783 – ?) – служив з 1757 р., був у кримському поході. Бунчуковий товариш (1781–1783),
- Янов** Федір Іванович – значковий товариш (1777), 2 вересня 1777 р. разом з Павлом Яновим продали землі і частину млина в Глухівській сотні Осипу Григоровичу Туманському. Корнет у відставці. Д.: Пелагея Василівна Уманець (1732 – ?).
- Янов** Юрій – значковий товариш. Володів млином на р. Ловрі і маєтком у с. Янові.
- Яновець** Яків (? – ран. 1762) – значковий товариш Лубенського полку. Його сини Степан і Федір склали присягу в 1762 р.
- Янович** Григорій – військовий товариш Гадяцького полку (1747), мав 7 убогих та 9 дуже убогих дворів

посполитих у с. Римарівка, при хуторі 8 хат підсу-сідків.

Янович Іван – значковий товариш Лубенського полку, у 1735 р. був у кримському поході.

Янович Максим – шляхтич. 1731 р. всі зимові місяці на дистанції Полтавського полку на Дніпрі для оберігання від татарських нападів. 1732 р. в команді генерал-лейтенанта фон Шверіна в прикордонній сторожі по Орелі, в тому ж році генерал-аншефом Вейзбахом направлений в Бахчисарай до кримського хана. 1733 р. в сторожі на Тагамлику. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1734). Брав участь у поході полку на Дніпро, під Кишеньки, під Нехворощу. Князем Шаховським призначений сотником кобеляцьким (1734.13.05. – 1762). Мав ліс (1731) поблизу с. Васильківки, мав ґрунти лісові з ловлями і пасікою біля устя Орчика (1731), шинок у Кобеляках (1732). Д.: (1731) Мар'яна Савівна Тарануха (? – 1720 – 1744 – ?), донька сотника кобеляцького. У 1744 р. подала чолобитну з проханням надати їй у власність підданих у містечках Кобеляки та Білики, а також сіножаті замість маєтностей її батька.

Янович Михайло Осипович (1732 – ?) – син бурмістра київського, шляхтич гербу «Радван» зміненого. Абшитований бунчуковий товариш (1788), мешканець с. Бахмача. Д.: NN Жураковська, донька бунчукового товариша. Мали синів Миколу і Михайла.

Янович Павло – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1740 р. в Снітинській сотні у с. Бишвець 1 двір підсусідків, с. Вороб'їх 1 двір підсусідський, у с. Духовому 9 дворів.

Янович Павло Іванович (1737 – ?) – син прем'єр-майора, у 1777 р. разом з братом Федором продав землі і частину млина в Глухівській сотні Йосипу Туманському. Абшитований військовий товариш (1787), мав 21 підданого у с. Янівці. Д.: Олена Яківна Карпека, донька бунчукового товариша.

Янович Петро (1740 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 10 травня 1759 р., значковий товариш Лубенського полку (1767–1768), військовий товариш (1768.14.08. – 1782 – ?).

Янович Семен Юрійович – син сотника глухівського, значковий товариш Ніжинського полку (1754).

Яновський N – померлий бунчуковий товариш, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило 3 найманих людей.

Яновський Андрій Остапович – син сотника компанійського, служив писарем ГВА, значковий товариш. Мав хутір поблизу с. Сохочів неподалік від Коропа. Мав синів Павла і Олексія.

Яновський Григорій – значковий товариш Лубенського полку, мав у Роменській сотні в с. Калинівка житловий двір у 1747 р.

Яновський Григорій – син наказного полковника (1679) Яна Францишкевича, значний військовий товариш.

Яновський Іван – військовий канцелярист ГВК (? – 1734), бунчуковий товариш (1734.24.01. – 1750 – ?) у Лубенському полку. Працював у Генеральній рахунковій комісії (1750).

Яновський Іван (1769 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем, військовий товариш Миргородського полку (1782). Мав 5 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Яновський Іван Семенович – син і онук козацький, значковий товариш Лубенського полку (1705 – 1744.24.01.). Мав сина Івана.

Яновський Іван Янушевич – значковий товариш.

Яновський Кіндрат Іванович (? – ран. 1803) – службу розпочав з 1751 р., отаман сотенний снітинський (1768). Возний Лубенського городського суду (? – 1778). Військовий товариш в абшит (1778.11.03). Д.: Пелагея Петрівна Огронович.

Яновський Максим Іванович (бл. 1721 – ?) – його батько Іван Волошин був волохом і служив у Волоському корпусі разом з братами Миколою і Василем «многие годы», при чому перший з них в кримському, а другий – в хотинському походах «жизнь свою окончили». Службу розпочав з 1741 р., військовий товариш (1754 – 1763 – ?) у Лубенському полку, був у правлінні Лохвицької сотенної канцелярії. Бував у Петербурзі у справах, купував для армії коней. У 1760 р. писар Кодацького перевозу Андрій Товстик передав право на свої спадкові ґрунти у Лохвиці йому як родичу. Був кумом кошового отамана Йосипа Кальнишевського. Абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (1788). Мав 10 підданих в Лохвиці. Д.: NNN (? – ран. 1788). Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Яновський Олексій (1758 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Ірина NN, донька дворянина.

Яновський Опанас (1753 – ?) – шляхтич. Значковий товариш Миргородського полку (з 1773.15.01.).

Яновський Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1745 – 1747 – ?), мав у Ромнах двір житловий у 1745 р., в Роменській сотні в д. Довгополівці 1 двір підсусідків піших убогих. Мав у Ромнах житловий двір у 1747 р.

Яновський Федір (1764 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Яновський-Меценко Яків Антонович (1757 – 1790 – ?) – службу розпочав в травні 1765 р. при Малоросійській колегії, військовий канцелярист (з 1767.07.), осавул полковий прилуцький (1771 – 1782), одночасно бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781 р.). Мав 266 підданих в Пирятинському та Прилуцьких повітах (м. Прилуки). Д.: Мотря Іванівна Бахчевська (1761 – 1790 – ?), донька судді земського переяславського.

Яновський-Надержинський Іван Іванович (1724 – бл. 1771) – син козацький. Навчався у КМА (1736). З 1739 р. служив військовим канцеляристом у ГВК, а 24 січня 1744 р. отримав звання бунчукового товариша. Не мав дворів та підданих, лише приїзджий двір у Гадячі (1744). На його дім нападали піддані полковниці Катерини Галецької, удови військового товариша Івана Грабянки Явдохи та її сина Федора з погрозами вбити його та його служителів. При-

- сутній по вибору від полку Гадяцького у Генеральному Суді (1761). Д.: Марфа NN.
- Янченко** Микола – військовий товариш, його онук Іван Васильович (1741 – 1787 – ?) мешкав у Стародубі.
- Янченко** Пилип – значковий товариш, його донька Лї́ха Євдокія (1728 – 1768 – ?), вдова-міщанка, мала за Румянцевської ревізії двір у Стародубі.
- Янченко** Родіон Іванович (1688 – 1767 – ?) – сотник наказний полкової сотні (1727), значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1767 – ?). У 1735 р. мав двір у сс. Малині, Ляличі Мглинської сотні 2 двори убогих малогрунтових не тяглих посполитих та 1 хату підсусідків, у 1737 р. «отправлен з Енеральной Канцелярії в поход». Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило 4 найманих людей. Володів двором у Стародубі, в якому в Румянцевську ревізію зафіксовано 2 житлові хати. Д.: 1) Ірина Юрїївна Новицька (? – ран. 1741). 2) (1743) Ганна Мартинівна Дорошенко-Грушинська, донька полкового писаря стародубського, вдова Петра Івановича Ракушки-Романовського (? – 1732).
- Яралий** Олександр – значковий товариш (1711–1737), жив у Миргороді, курінний значкових (1711), хорунжий полковий у 1713 р., у 1723 р. колишній хорунжий полковий миргородський, одинак, вдівець, «із деда и отца козак».
- Ярвицький** Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1738), жив у с. Римасівці 2-га полкової сотні. Ярема – значний військовий товариш. Родоначальник Яременків.
- Яременки** N – отаман сотенний (? – 1776), абшитований через хворобу значковим товаришем Лубенського полку (1776.18.07. – ?).
- Яременко** Василь (? – ран. 1737) – значковий товариш Полтавського полку 1736 р., в кримському поході в першому наряді. Мав двір в Кобеляках. Д.: NNN (? – 1737 – ?), проживала в Кобеляках.
- Яременко** Василь (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 15 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька старшини.
- Яременко** Григорій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1736 – ?), у Решетилівській сотні. У 1736 р. призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів.
- Яременко** Михайло (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р., військовий товариш (з 1782). Брав участь в польському поході.
- Яременко** П. – отаман сотенний Миргородського полку (? – 1776), через хворобу абшитований значковим товаришем (1776 – ?).
- Яременко** Петро (? – ран. 1779) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1757 – 1767 – ?), мав 1 посполитого, військовий товариш. Д.: Уляна NN, проживала у с. Блотниця.
- Яременко** Прокіп – службу розпочав з 1731 р., значковий товариш Полтавського полку (1757 – 1779 – ?).
- Яременко** Семен – військовий товариш Полтавського полку (1671), на уряді полтавському (1673).
- Яременко** Яків – значковий товариш Полтавського полку (1734).
- Яремецький** Василь – значковий товариш Полтавського полку в Кобеляцькій сотні. Д.: (1731) Феодора NN.
- Ярецький** Матвій (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Параска N Александрович, донька священника.
- Ярковський** Іван – військовий товариш Чернігівського полку.
- Ярмак** Андрій – значковий товариш (1713), входив до курія Лїсницького.
- Ярмак** Іван – значковий товариш. У 1746 р. його побив житель дністровський Іван Панасенко. У 1747 р. його побив козак глухівський Степан Римар і не віддав йому майно і документи. У 1748 р. його побив Яків Садневський, а значковий товариш Іван Новицький – побив, захопив сіножаті і вирубав пуцу, сотник Гаврило Чарнуцький захопив вола.
- Ярмак** Федір Іванович (1742 – ?) – службу розпочав з 1755 р. у Іваницькому сотенному правлінні, потім – прилуцькій полковій рахунковій комісії. Хорунжий сотенний іваницький (1766–1772), отаман сотенний іваницький (1772–1782), військовий товариш (1788). Мав 32 підданих у с. Городні Прилуцького повіту та м. Ічні Борзнянського повіту. Д.: Євдокія Петрівна Рожновська, донька козака, онука значкового товариша.
- Яромола** Олександр – значний військовий товариш.
- Яромоленко** Пилип (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Горпина NN, донька козака.
- Яромоленко** Федір – шляхтич, значний військовий товариш (1694), мешканець пирятинський Лубенського полку. 25 травня 1694 р. купив ліс під с. Харківцями за 120 золотих у козака Сеська Пулинця. Полковий хорунжий лубенський (1698). Після сотника пирятинського Власа Семешки йому перейшо с. Карпилівка.
- Яромолович** Семен – військовий товариш (1693), мешканець кузнецький Стародубського ключа.
- Яромош** Василь Максимович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку. Разом з братами мав 138 підданих в Конотопському повіті. Д.: Наталія Семенівна Нарбут, донька військовго товариша.
- Яромош** Логвин – шляхтич гербу «Слеповрон», військовий товариш (2-га половина XVII ст.).
- Яромош** Федір Михайлович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Тетяна NN, донька сотенного отамана.
- Яромошевич** Денис – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. звітував за комісарство в Макленбурзькому корпусі.
- Яромошевський (Яромош)** Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1737 – ?). Мав 6 підсусідків у Борзні. У 1737 р. був у очаківському поході. Д.: Євдокія Лаврінівна N, у 1741 р. була вдовою, судилася з невісткою за маєтності сина.

Ярмошевський (Ярмошевич) Омелян Васильович (? – ран. 1741) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході при волах. У 1738 р. мав 1 підсуєдка в д. Адамівці, 7 в м. Борзні. Д.: Ганна Петрівна Кулаковська.

Ярмултовський-Ворошило Павло Петрович – сотник новобихівський (? – 1656 – ?). 1657 р. Б. Хмельницький надав любецькому шляхтичу Павлу Ярмултовському за «зичливости его в поданню намъ в фортелъ Биховской», универсал, який підтверджував володіння «селом его власним» Вербичами, та «волок шест и млинокъ» у с. Горбово, «все тое в тракте Любецком в полку Черниговском лежаче». У 1664 р. с. Постовбиця Роїської сотні, відібране у Павла Ярмултовського і його дружини Марини як у ребелітантів, король віддав жовніру Яну Ярмултовському. У 1667 р. Павло Ярмултовський отримав «випис» з Чернігівської «сьезжей избы» від стольника Кирила Хлопова, на володіння с. Вербичами. Полковник компанійський (? – 1669 – ?). С. Куликівка у Седнівській волості після Паців (Тризн) перейшло Ворошилі. З своєї юрисдикції Борковський надав с. Велику Весь значному козаку Ворошилі. Сотник любецький (? – 1689 – ?), (1698), (1699), (1700). У 1705 р. Іван Мазепа підтвердив військовому товаришу Павлу Ворошилі с. Вербичі. Д.: (1664) Марина Василівна Дуніна-Борковська, донька генерального обозного. 1670 р. гетьман Д. Ігнатович надав Марині Ярмултовській универсал, який затверджував за нею право на володіння маєтностями. 1687 р. вона отримала универсал чернігівського полковника Якова Лізогуба на володіння Вербичами.

Яровий Н – значковий товариш в Глухівській сотні Ніжинського полку.

Яровий Н – значковий товариш Лубенського полку, його син Іван став військовим канцеляристом ГВК з 1741 р.

Яровий Н – значковий товариш, його син Іван (1735 – ?) став отаман сотенний в Стародубському полку (1780).

Яровий Яким – шляхтич гербу «Равич», військовий товариш (1749)

Ярош Григорій (1733 – ?) – службу розпочав з 1762 р., осавул сотенний (з 1777), отаман сотенний (з 1778), військовий товариш Київського полку (з 1783).

Ярошевський Іван Ярошевич – значковий товариш Лубенського полку (1736).

Ярошевський Нестор (1732 – ?) – службу розпочав з 1765 р., хорунжий сотенний (1776 – 1777), осавул сотенний 2-ї Лохвицької сотні Лубенського полку (1777 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті. Родич чернігівських Ярошевських. Д.: 1) Мар'яна Спиридонівна Ляшко, донька козака. 2) (1790) Параска Александрович, донька священка.

Ярошевський Семен Ярофійович – син покозаченого шляхтича гербу «Заглоба», військового товариша. Значний військовий товариш (1695).

Ярошевський Юрій Ярошевич – значковий товариш Чернігівського полку (1732), писар суду полкового (? – 1752), звільнений через хворобу, полковий хорунжий чернігівський.

Ярошевський Юхим (1729 – ?) – військовий товариш (? – 1782 – 1785 – ?). Абшитований військовий товариш (1788), в Борзнянському повіті мав 14 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька старшинська.

Ярошевський Ярош Семенович – шляхтич гербу «Яніна», житель с. Плісок. Військовий товариш, 24 травня 1670 р. отримав лист полковника Уманця на млин на р. Вересоч. У 1728 р. «Олекса Науменко, сын Ивана Наумца, старинный человек, Борзнянский козак, прежний Плисецкий житель, лет ему восемьдесят, под совестью христианского, посвидчил: перед чигиринщиною абы лет за четьри зайшов я лет в семнадцать з Коломии в Плиски з отцем моим и братами моими четьрма на жиле, и в ту пору в Плиске было людей хат с пятнадцать и сельце тое шло на ратушу Борзнянскую; а по чигиринщине вскоре досталось село Плиска покойному Стефану Забеле, на той час хорунжому генеральному, во владение. За державство его стало людей приболышатись в оном селе побольшее число. Покойный П.Забела приказал тамошним старейшим жильцам, а найбарзей Ивану Пруценку да Стецьку Ярошенку тогдашему плисецкому атаману осмотреть поли и где будет пустощина, тое означать на державцев». Від нього ж вели свій родовід Ярошенки-Шевельови гербу «Заглоба».

Ярошенко Андрій Семенович (1742 – 1783 – ?) – службу розпочав з 16 березня 1759 р., осавул сотенний (1760.20.02), отаман сотенний (1763.19.08. – ?), значковий товариш (з 1775).

Ярошенко Прокіп – козак золотоніський, значковий товариш Переяславського полку (1743 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Слюзчині Слобідці Золотоніської сотні.

Ярошенко Фесько – значковий товариш Переяславського полку. Мав хутір при р. Кропивній, в якому сам жив у Золотоніській сотні (1750). У 1766 р. його греблю і млин на р. Кропивні зруйнував полковий обозний компанійський Мелас.

Ярошенко Юхим (1760 – ?) – козак с. Алтинівки, абшитований військовий товариш (1787). Д.: Устина NN, донька козака.

Ярошинський Н – бунчуковий товариш. Його син Іван – значковий товариш.

Ярошинський Іван (? – 1680 – 1751 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш (1711 – 1751 – ?).

Ясинський Андрій – військовий товариш (1687). 27 липня 1687 р. продав батьківські ґрунти з селищем і сіножаттю шляхтичу Івану Логвиновичу і його дружині Настасії Федоровні Случановським, жителям стародубським.

Ясинський Степан – військовий товариш (1676), гетьманський посланець до Москви (1676). Ясинський Ясько відомий як козак сотні Гуниної Канівського полку (1649).

Ясликовський Гаврило – 11 вересня 1668 р. отримав универсал на с. Кучерівку під Глуховим. Отаман городовий глухівський (? – 1689.01. – ?). Військовий товариш. У 1690 р. очолював команду прилучан на

- зміну Ніжинському полку на Самарі. 11 липня 1691 р. призначений на місце померлого компанійського полковника Яреми. Сердюцький полковник (? – 1695 – 1696 – ?). Полк під його керівництвом був залишений в залозі у Кизикермені (1695). 7 листопада 1696 р. отримав дозвіл покинути з полком Тавань, уступивши місце полку Чечеля.
- Ясликовський** Павло – учитель дітей гетьмана Самойловича, який був з ними у Москві. Військовий товариш (? – 1677 – 1678 – ?), посланець гетьмана Самойловича до Москви (1678).
- Ясликовський** Павло (? – ран. 1740) – значковий товариш (1734), сотник коребутівський (? – 1739 – ?). Д.: Настасія NN (? – 1740 – ?), проживала у Варві. «По умертїи же сотника Ясликовского жена его строение на жилой свой отеческий двор в местечко Варву забрала».
- Ясликовський** Стефан (? – 1678 – 1740 – ?) – 1 травня 1699 р. купив луку в Прилуках. Військовий товариш Варвинської сотні (1714–1725), значковий товариш Прилуцького полку (1740). У 1740 р. був дуже старим.
- Ясновський** Семен Григорович (1739 – ?) – службу розпочав з 1765 р. у Вибельській сотні Чернігівського полку, сотенний писар, військовий товариш (з 1784), абшитований військовий товариш (1788), мав 17 підданих в с. Буді, яке отримав як придане за дружиною. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія Іванівна Булавка, донька бунчукового товариша.
- Яснопольський** Григорій – бунчуковий товариш (? – 1738 – 1748 – ?), володів 5 дворами посполитих у с. Землянці Глухівської сотні.
- Яснопольський** Іван (1748 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1776 р., отаман сотенний (з 1777.12.01.), значковий товариш Київського полку (1778.15.01. – 1783 – ?).
- Яснопольський** Кирило – значковий товариш Лубенського полку (1723 – 1751 – ?).
- Яснопольський** Федір – товариш полку Лубенського (1731).
- Яснопольський** Хома Яремович (? – 1751) – отаман сотенний смілянський Лубенського полку (? – 1723 – ?). Сотник смілянський. Козак смілянський (1743). У 1743 р. у нього козак Ничипір Мошко захопив ґрунти і коней. Значковий товариш. 6 червня 1748 р. купив хутір у Ничипора Мошка. Його син Лука мав 22 підданих в м. Смілому (1788).
- Яснопольський** Яків (? – ран. 1768) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – ?), священник Успенської церкви м. Бикова.
- Яснопольський** Ярема – значковий товариш Лубенського полку.
- Яхимович** Гнат Олександрович – шляхтич, син обозного полкового чернігівського (1671). Товариш Чернігівського полку, докупив у 1680 р. в шляхтича Яська Селивановича маєтність у с. Левонки.
- Яхимович** Іван – ротмістр надвірної коровги, військовий товариш Київського полку.
- Яхневич** Антін Яремович – шляхтич гербу «Яніна», син обозного полкового ніжинського, сотник олішівський, бунчуковий товариш у Київському полку.
- Яхнович** Василь – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.
- Яценко** Василь – з козаків, службу розпочав з 1 квітня 1754 р., значковий товариш (1767.30.09. – 1780 – ?). Д.: Н Андріївна Крамар, донька козака Золотоніської сотні, мали сина Данила.
- Яценко** Гаврило – військовий товариш.
- Яценко** Максим Гаврилович – син військового товариша, колезький канцелярист (1781), військовий товариш (1787). Д.: Параска NN, донька військового товариша.
- Яценко** Федір Григорович – колезький канцелярист (1781), військовий товариш (1788). Д.: Гафія NN, донька військового товариша.
- Яценко** Яків (1750 – ?) – з козаків, шляхтич, службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист (з 1765.5.03.), військовий товариш Лубенського полку (1773 – 1782 – ?), мешкав у Пирятинському повіті.
- Яценко-Тютюнник** Іван Васильович (? – ран. 1743) – значковий товариш Чернігівського полку за заслуги батька (1723 – 1739 – ?), мав хутір у с. Вертївці Любецької сотні. Д.: Євдокія Григорівна Рашевська (? – 1727 – 1760 – ?), вдова значкового товариша (1743), мала двір житловий у с. Вертївці Любецької сотні. 1756 р. продала сотнику любецькому Василю Силичу за 40 рублів прадідівські і дідівські по матері ґрунти Дем'янівні Посудевській ґрунти в м. Любечі. За нею в хут. Красковському 5 хат і 2 хати в Любечі (1760).
- Яценко-Хмелевський** Іван Васильович (бл. 1685 – ?) – син сотника кролевецького. Перейшов з Кролевця у с. Хмелівку Стародубського полку. Військовий товариш Ніжинського полку. Д.: 1) NNN, 2) Марина Дем'янівна Хмелевська.
- Яцинич** Михайло Іванович (? – 1657 – 1687 – ран. 1691) – військовий товариш Чернігівського полку (1671), посланець гетьмана Ігнатовича до Москви (1671). Д.: Ганна Костянтинівна Мазапета (? – 1659 – 1721 – ?), донька капітана Чернігівського гарнізону, онука Бориса Грязного. В другому шлюбі за Іваном Берло, сотником воронківським. Донька Михайла Яциничка Марія (? – 1691 – 1743 – ?) стала дружиною хорунжого полкового чернігівського Прокопа Якубовича, а в другому шлюбі за слабинським сотником, а потім полковим суддею чернігівським Іваном Тризною.
- Ячний** Н – військовий товариш (1781), володів хутором у 1-й полковій сотні Миргородського полку.
- Ячний** Н – полковий канцелярист (? – 1766), абшитований значковим товаришем Миргородського полку через хворобу.
- Ячний** Василь (1733 – ?) – службу розпочав з 1748 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (23 вересня 1776 – 1783 – ?). Мав 12 підданих (1783). Брат Івана.
- Ячний** Іван (1749 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1 березня 1766 р. підканцеляристом, канцелярист полковий, писар сотенний 1-ї полкової сотні (з 29 січня 1772), значковий товариш Миргородського полку (1776 – 1783 – ?).
- Яценко** Іван – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р.

Науково-довідкове видання

Кривошея В.В., Кривошея І.І., Кривошея О.В.

Неурядова старшина Гетьманщини

*Упорядник Кривошея В.В.
Технічний редактор Голуб Г.Ю.*

В авторській редакції

Підп. до друку 05.10.2009 р. Формат 60x84/8.
Папір офс. Друк. офс. Гарнітура Georgia.
Ум.-др. арк. 54,0. Ум.-вид. арк. 68,2.
Наклад 300 прим. Замовл №

Видавництво «Стилос».
04070, Київ-70, Контрактова пл., 7.
Свідоцтво Держкомінформу України
(серія ДК № 150 від 16.08.2000 р.)

Надруковано СПД Паливода В.Б.
02068, м. Київ, вул. О.Кошиця, 7/90